

تہ فیری قورانی پیروز

لیکداندوئی

ماؤستامہ لا عثمان عبد العزیز

بہرگی دووہم

چاپت دووہم

۲۰۱۰

مکیروت۔ لبنان

ماؤستامہ لا عثمان عبد العزیز
ماؤستامہ لا عثمان عبد العزیز

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي داتلود کتابهای مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا الثقافی)

بۆ دا به زانیانی جوهره ها کتیب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتيب (كوردی , عربي , فارسي)

تەفسیری قورئانی پیروژ

جزمی ۴

ئەم جزمى چوارمە دەست پىئەكەت لە ئايەتى (٩٢) ى ﴿آل عمران﴾ مە تا دوايى
لەگەل (٢٣) ئايەتى سەرەتاي سۈرەتى ﴿النساء﴾ دا.

لەمەى كە مەو لەم سۈرەتە ئەبى بە چوار بەشى سەرەكەو:

يەكەم: بريتە لە بەشك لە لىكۆلینەو دەمەقائى بەينى نامەدارو گەلى موسلمانى
مەدينە.

دووم: ئەندازىكى زۆر لە سۈرەتەكە داگىر ئەكەت و خەرىك ئەبىت بە پروداوى (أخذ) مەو.
سەيەم: ئەگەر پىتەو بۆ سەر نامەدارەكان، باسى شكاندنى ئەو پەيمانەيان ئەكەت كە
پىغەمبەر (ﷺ) لەگەلى بەستن ھەر لە يەكەم جارى ھاتنى بۆ مەدينە، باسى ھىندى لە تاوان و
خراپەيان ئەكەت كە كاتى خۆى كرديان لەگەل پىغەمبەرەكانيان، فەرمان ئەدات بە
بڕوادارەكان بە خۆگرى و دامەزراوى دل بەرامبەر بەو ھەموو ئازارو زيانەى كە دووچارىيان
ئەبو لەلايەن ئەوان و بت پەرستەكانەو.

چوارمە: باسى حال و بارى بڕواداران ئەكەت لەگەل خۆىيان و پروكردنيان بۆلاى
نزاو پارانەو، ئىنجا ھەرگرتنى ئەو نزاو پارانەو لەلايەن پەرەردگارەو بە لىخۆشبوون و
پاداشتى چاك بۆ ئەو بەندە بڕوادارانە. ئەو يە بە كورتى باسو مەبەستى بەشى يەكەمى ئەم
جزمە كە جۆش و پەيوستە لەگەل باسو مەبەستى ئايەتەكانى پىشەن لەم سۈرەتەدا.

ئىنجا بەشى دوومى ئەم جزمى چوارمە كە لە سەرەتاي سۈرەتى ﴿النساء﴾ مەو دەست
پىئەكەت تا ئايەتى (٢٣) ى بە يارمەتى خوا لە شوپىنى خۆيدا باسى ئەكەين، ئىنجا با بە
درىژى بىيەنە سەر پروون كردنەو ئەو مەبەستانەو تەفسىرى ئايەتەكان بە پشتىوانى خۆى
مىھربان.

جۈولەكەكان ھەمىشە لە كەمىندا بوون بۆ دۆزىنەو ھەر شتەى كە پەخنەى پىبگرن لە
راستى پىغەمبەرتى پىغەمبەرمان (ﷺ) ھەموو فېللىكىيان ئەخستە كار بۆئەو ھەى لە كۈن و
كەلەبەرىكەو ژیارى پىسى خۆيان بەاويژنە ناو دل و دەروونى بڕواداران و لەو رىگەيەو
بەدگومان و دوودليان بگەن لە ئايىنە پىرۆزەكەياندا، ئىنجا كاتى كە قورئان ھات و فەرمووى:
بڕواى ھەيە كە لە تەوراتدا ھاتووە تەوراتى بە راست دانا، كاتى كە ئەو ھەى فەرموو ئەو
جۈولەكانە مليان قوت كردهو و تيان: كەواتە بۆچى قورئان ھىندى خۆراكى ھەل كردهو
كە قەدەغەو ھەرامە لە ئىسرائىليەكان؟ بە تايبەتى - ھەك لە چەند پىوايەتەكدا ھەيە - باسى
گوشت و شىرى حوشترىيان كرد كە قەدەغە بوون و لەم ئايىنەدا ھەلەن،

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ ۚ قُلْ فَأَتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾ فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٤﴾

ئینجا خوی پەرەردگار دەم کوتی کردن و بەرپەرچی دانەوهو فەرمووی: ﴿كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ھەموو خۆراکەکان و ھەموو جوړە خواردەمەنیەکانی ئادەمی لە پێشەوہ حەلال بوون بۆ نەوہی ئیسرائیل ﴿إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ﴾ بێجگە لەوہی کە ئیسرائیل -واتە یعقوب- خواردنیی قەدەغە کرد لەسەر خۆی، ئەوہش بریتی بوو لە گوشت و شیرێ حوشتەر، قەدەغەکردنەکەش ھۆی تاییبەتی بوو، وەک لە چەند رێوایەتێکدا ھاتووہ کە نەخۆشیەکی سەخت ئەگریو ئەویش نەزر ئەکات لەسەر خۆی کە ئەگەر خوا بزرگاری بکات گوشت و شیرێ حوشتەر نەخوات کە لە ھەموو خۆراکیک خۆشەویست تر بوو بە لایەوہ، ئینجا خوا نەزەرکەیی قبول کردو چاک بوویەوہ، ئینجا کوپو نەوہکانی پەرەوی باوکیان کردو ئەو قەدەغەیان کرد بە باو لە ناو خۆیاندا، وەک لە نایەتەکەیشەوہ دەرئەکەوئ کە قەدەغە بوو لەسەر ئەوانیش، ئیتر بێجگە لەوہ ھەموو خۆراک و خواردەمەنی تریان بۆ حەلال بوو ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ﴾ پێش ئەوہی تەورات بەینریتە خوارەوہ، بەئێ لەپاش ھاتنە خوارەوہی تەورات خوا ھیندی لە خواردەمەنی تری قەدەغە کرد لییان کە ئەوہش بە ھۆی گوناھ و تاوانی خۆیانەوہ بوو وەک لە سورەتی ﴿الأنعام﴾ دا ئاماژەیی بۆ ئەکات، چونکە باوی خوا بۆ ئەوان وا بوو کە ھەر جارێ گوناھ و تاوانیکیان بکردایە لە تۆلەیی ئەوہدا جوړیک لە خواردەمەنی لەسەر حەرام ئەکردن، کەواتە ھەموو خواردەمەنیەکان لە پێشەوہو لە بنەپەتدا حەلالن، قەدەغە کردنیان نەبووہ مەگەر لەبەر ھۆیەکی تاییبەتی، ھەرکاتێ ئەو ھۆیانە نەبوون قەدەغە کردن نامینئ و شتەکان ئەگەرینەوہ بۆ سەر بنەپەت و ئەسلەکەیی خۆیان کە حەلالیتییە، کەواتە کاتێ خوا ئەو شتانەیی حەلال کرد بۆ موسلمانان کە ھۆی قەدەغەکردنیان

نه ما له م نوممه تدها، كهواته نهو حه لال كردنه په خنهي پي ناگيري له سر نه م شريعه ته،
 مايه ي گومان و دوو دلي نيه له سر نه م قورئانه و نه م دواترين شريعه ته ده، ښجا به ته وای
 دهم کوتي کردن به مهي فره ماني دا به پيغه مبر (ﷺ) كه بهريان لي بپريته وه به هيناني
 ته ورات - كه به نامه ي خوياني ده زانن - بي هينن و بيخويننه وه، تا بويان دهر خات كه هوي نهو
 قه ده غه كردنه شتيكي تايبه تيه به وانه وه نهك شتيكي گشتي بيت، تا دهر كه وي كه نهو
 قه ده غه كردنه هر له كو نه وه هاتو وه دهر نه كه وي بويان كه سري نه وه ي (نسخ) هيه و پرسته،
 كهواته نهو جووله كانه هر چيان وتو وه لهو باره ي وه هم مو درويه و هيچ په خنهي كيان نيه به
 ده سته وه، نه فره موي: ﴿قُلْ﴾ نه ي پيغه مبر بل ي پي يان: ﴿فَأَتُوا بِالْحُزْنَةِ﴾ ده ي ته ورات بينن
 ﴿فَأَتَوْهَا﴾ ښجا بيخويننه وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ئيوه پرست نه كنه له لاف و
 قسه كا تاندا، جووله كه كان كه زان يان پيغه مبر پرست نه كات نه يانتواني ته ورات بينن،
 به پرستي نه و هوش موعجيزه يه كي گهر وه بوو له موعجيزه كاني پيغه مبر چونكه نه گهر خوا
 نهو هه واله ي نه دايه پي ي له كو ي پيغه مبر ي نه خوينده واري عهر ب بزاني كه نه وه له
 ته ورات دا هاتو وه كه ته ورات عهر بيش نه بو وه!! ښجا نه گهر پشت سوو رو پشت پر نه بو وايه
 به پرستيه كه ي خوي چون نه يتواني به و جوړه بهر بپريته وه لهو جووله كه زانا و ته له كه بازانه!!
 ښجا هره شه نه كات لي يان به ودي كه نه وانه ماتوول ناتوانن ته ورات بينن نه بي له قسه و
 لافه كا نياندا درويان كردي به دهم خوا وه، كهواته نه بي سته مكارين، تو له و سزاي
 سته مكاريش زانرا وه و تني ناوي. نه فره موي: ﴿فَنَنْفِرْكَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ ښجا هر كه س
 درو به دهم خوا وه هه ليه ستن ﴿فَرَأَىٰ ذَٰلِكَ﴾ له پاش نه و بهر لي پري نه وه و پهك خستنه و
 دهر كه و تني درو زني نه وان ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ هر نه وانه سته مكار ي پرسته قينه ن،
 سته مكارن له خويان خسته بهر خه شم و سزاي خوا، سته مكارن لهو كه سانه ي كه پي يان
 هه نخه له تان.

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥﴾ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ
 لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ

پرخنه‌ی تری جووله‌که‌کان که ده‌مبازیان پی‌نه‌کرد بۆ دوو دل‌کردنی مردومان شه‌وه بوو
 که پی‌غه‌مبهر (ﷺ) که‌عبه‌ی کرد به‌ پووگه‌ له‌پاش شه‌وه‌ی که به‌ره‌و (بیت المقدس) نویژی
 نه‌کرد تا شانزه‌یان جه‌فده‌ مانگ پاش کوچ کردنی بۆ مه‌دینه، شه‌ مه‌سه‌له‌یه‌ هه‌رچه‌ند له
 جزمی یه‌که‌مدا لی‌کۆلینه‌وه‌ی تیرو ته‌واوی لی‌ کرا، وه‌ پوون کرایه‌وه‌ که که‌عبه‌ شایسته‌ تره،
 گنپرا‌نی (بیت المقدس) به‌ پووگه‌له‌و ماوه‌یه‌دا له‌بهر مه‌به‌ست و به‌رژمه‌ه‌ندی‌ه‌کی دیاری‌ی بوو که
 باس کرا له‌وی. به‌لام جووله‌که‌ له‌ جووله‌که‌یی خۆی نا‌که‌وی و شه‌وه‌یان هینایه‌ کایه‌وه‌ بۆ تیک
 دانی دلی مردوم، نینجا خوای گه‌وره‌ به‌رپه‌چی دانه‌وه‌ به‌م باسه‌ گرنکه: ﴿قُلْ صَدَقَ اللَّهُ﴾ شه‌ی
 پی‌غه‌مبهر بلی: خوا راستی کرد، واته‌ راستی کرد که که‌عبه‌ی به‌ شایسته‌ دانا بۆ شه‌وه‌ی بی‌ی
 به‌پووگه‌ وه‌ک به‌ دریزی باس کرا، وه‌ ئیوه‌ درۆئه‌که‌ن که (بیت المقدس) به‌ شایسته‌‌تر
 دانه‌نین، خوا راستی کرد که‌ فهرمووی: که‌عبه‌ ئیبراهیم و ئیسماعیل دروستیان کرد بۆ
 ناده‌می تا بی‌ی به‌ پووگه‌ و جئی نویژ، ﴿فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ﴾ که‌واته‌ په‌یره‌وی نایین و میلله‌تی
 ئیبراهیم بکه‌ که‌ من بانگتان نه‌که‌م بۆلای ﴿حَنِيفًا﴾ له‌ کاتیکدا که‌ ئیبراهیم لادروو پوو
 وهرگپه‌ له‌ هه‌موو نایین و پئی‌یه‌کی نا‌ه‌ق و لادرو، بۆ نایینی هه‌ق و پئی‌ی راستی خوا،
 به‌رئیکی دامه‌زراو و پاوه‌ستا له‌سه‌ر شه‌وه‌ی که‌ خوا بۆی داناوه‌ به‌بی‌ی ره‌وادانی هه‌چ هاوبه‌شیک
 ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ هه‌چ کاتی له‌ هاوبه‌ش بریار ده‌ران نه‌بووه.

زۆر له‌ زانایانی ته‌فسیر له‌سه‌ر شه‌وه‌ن که‌ شه‌م نایه‌ته‌ په‌یوه‌سته‌ به‌دوو نایه‌ته‌که‌ی
 پی‌شیه‌وه‌ که‌ هاتوون بۆ به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌ی یه‌که‌م په‌رخنه‌ی که‌ باس کرا، ته‌فسیری به‌م جوژه
 نه‌که‌نه‌وه: بلی خوا راستی کردوه‌ له‌و هه‌واله‌ی که‌ پئی‌ی دام له‌باره‌ی خۆراکی
 ئیسرائیلیه‌کانه‌وه، قسه‌ی من که‌ سه‌رکه‌وت به‌سه‌ر قسه‌ی ئیوه‌دا به‌ پئی‌ی ته‌ورات، که‌واته‌

پهیرهوی ئایینی ئیبراهیم بکهن که من بانگی ئیوهی بۆ ئەکەم، بئگومان بەم جوړهش
 نهگونجی و ړیکه، لهسەر ئەم پایه بهرپرچ دانهوهی پهخنهی دووهمی جوولهکهکان لیرهوه
 دهست پئنهکات که نهفرموی: ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ﴾ بهراستی یهکهم مالهی که
 دانراوه بۆ ئادهمیزادو ئاماده کراوه بۆ خواپهرستیان تیای دا ئەو مالهیه که له(بهککه)دایه،
 مهککه به(بهککه)ش ناوبراوه، یان(بهککه) ناوه بۆ ئەو شوینه تایبهتیه که ئەو مالهی تیا
 دروست کراوه، ئینجا باسی هیندی بههره و گهرهیی ئەو ماله ئەکات:

۱- بهجوړیکه ﴿مَبْرُکًا﴾ پیت دارو پیروز کراوه، بهم پهنگه خپرو کردهوهی چاک لهوی به
 چهند قات خوا نهینووسی و تهماشاکردنی به خواپهرستی وهرنهگیرئ، لیخوشبوونی
 گوناو تیای دا زور تره، له ههموو لاسهکهوه بهروبووم میوهی بۆ دیت و ههمیشه به
 فراوانی هیه و ههزان تریشه له زۆریه و لاتهکان که ناو و باخات دارن، لهگهڵ نهوه دا
 ئەو شوینه وشکو برین و بئ کشتوکال و درهخته.

۲- ﴿وَعَذَىٰ لِلْعَالَمِينَ﴾ پینموونیه بۆ جیهانیان و مایه پهیوهستی دله به خواو به ئایینی
 خواوه، نهوه تا خوا خوشهویستی کردوه له دلاندا به جوړی به ههموو کامهرانی و
 سۆزی دهرونهوه مهردوم له ههموو ولاتانهوه دین و نهچن بۆ خواپهرستی و ههچ و
 عهره و تهوافی، له ههموو نوێژهکاندا پوی تی نهکری به جوړی له شهو و پوژدا کات و
 ساتی نیه که بروداران پوی تی نهکهن، چونکه له بهرتهوهی زهوی خپه ههمیشه له
 ناوچهیه کدا کاتی نوێژو خواپهرستیه، دهی چ پینموونیه لهوه چاکتر و بههیزتره.

۳- ﴿فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ﴾ تیای دا هیه چهند بهلگه و نیشانهی پوون و ناشکرا لهسەر
 گهرهیی و پایه بهرزی ئەو ماله، لهسەر دهسهلات و گهرهیی ئەو خواجه که ئەو ماله
 دانا بۆ خواپهرستی و هیشتیهوه چهند ههزار سال، لهسەر راستی ئاین و پینغه مبهریتی
 ئیبراهیم که خوا ئەو ماله لهسەر دهستی نهو دا دروست کرد. لهو شوینه پیروژه دا
 چهند شتیکی سهیر نه بینری و ههستی پئنهکری:

ا- به ناشکرا ئەبەینرئى که کۆترو پەلەور تەقئو تەرز ئەکەن لەو ماله بەفەرە، بەم ڕەنگە بە زۆرى و بە کۆمەل هەمیشە دین و ئەچن و ئەفەن و بە وژم دین و کە ئەگەنە ئاستى کەعبە ئەگەرینەوہ لى و بەم لا و لای دا ئەپۆن وەک بەتایبەتى بەریان لى گیرابى و بەر بێرەرا بنەوہ.

ب- ھەر کۆتريک نەخۆش بىت بەکۆزلى خۆى ئەنوو سینئى پئى یەوہ تايبەتى بە پلوسکە کە یەوہ تا چاک ئەبیتەوہ.

ت- سەگ و گورگ و ڤرننە ناچن بە گژ یەکدا و ڤاونا کەن و لاقەى ئاسک و مالآتە بى دەسە لاتەکان ناکەن لەگەل ئەوہ دا ئەگەن بە یەکترو تیکەل ئەبن.

پ- ھەمیشە ھەست ئەکرى بە ئارامى و ئاسایش، مەردوم لەو ناوچەیدا دۇنيا و بى باکە لە ھەر شتىکى تر سینەر کە ئەوہ ش لەگەل زۆرى میوہ و خواردەمەنى دا بەرھەمى نزاکەى حەزەتى ئىبراھیمە (علیہ السلام).

ج- ھەزارەھا سالە ڤەجمى شەیتان ئەکرى لەو سئ شوینە تايبەتییە دا لەوئى، دەى ئەبوايە ئەو ناوچە یە ببوايە بەژر ڤیزو و ردە بەردەوہ، کە چى ئەندازىکى زۆر کەم ھەيە و ھەر پئى یەوہ دەرناکەوئى و لەگەل ئەوہ دا ھۆیەکى ئاشکرا نیە بۆ نەمانى ئەو بەردو ڤیزانە!!

ح- مانەوہى ئەو مال و ناوچە یە لەسەر بارو ڤیزى خویان و ڤاریزاویان لە ھەر ستمکارو دەست درێژیکەرىک کە نیازى خراپ و بئى ڤیزى ئەو شوینە ڤیروژەى کردبئى و ویستبىتى دەستدریژی بکاتەسەر، کردەوہى پیسی (حەججى کوڤى یوسف) - خوا ھەق بىنئى لەویش و لەو کەسەیش کە ئەو بەردا ولات - ئەو کردەوہ پیسی ئەوہ بە نیازى ھەتک و دەست درێژی کەعبە نەبوو، بەلکو بە نیازى ھەتک و دەستدریژی بوو بۆ سەر (عبدالله ی کوڤى زوبەیر) و کۆمەلەکەى - خوا لى پازى بئى - کە بەسەرکیش و تاوانبارى دانەنان.

ئەو بەلگە و نیشانانە بە ئاشکرا هەن و هیچ کەس ناتوانی دانیان پیا نەن، ئینجا ئایا مەبەست لە ئایەتەکان ئەمانە بن، وەك كۆمەلێك لەزانایانی لەسەر؟ یان مەبەست هەر ئەمەیه کە بەدوای دا ئەیەنن و ئەفەرموی: ﴿مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ﴾ واتە لەو ماڵدا هەیه چەند بەلگە و نیشانی پوون کە بریتیە لە شوێنی وەستانەکە ی ئیبراھیم، واتە ئەو بەردە ی کە بەسەریهوه وەستا لەکاتی دروست کردنی دیواری کەعبەدا، کە ئەو بەردە چەند هەزار سالا هەر ماوەتەرە بە ناو بانگە لەناو مەردومدا کە هەر ئەو بەردەیه و ئیستاش دروشم و نیشانی جێی پێکانی حەرزەتی ئیبراھیمی پێوهیه (علیه السلام)، ئینجا ناوێردنی ئەو تاقە بەردە بە چەند نیشانی بەلگەیهك، یا لەبەر ئەوەیه کە ئەو بەردە موعجیزەیه و هەر موعجیزەیهك بە تەنیا نیشانی و رابەرە لەسەربوونی خوا و دەسلەت و زانی و زیندوویی و خواھیشی خوا، لەسەر راستی پێغەمبەر و ئەو ئایین و شەریعەتە ی کە پێی پەروانەکراوە، کەواتە جێگە ی چەند بەلگە و نیشانیەك ئەگرتەوه و وەکو چەند رابەر و بەلگەیهك وایە، یا لەبەر ئەوەیه ئەو بەردە لە چەند بارو پوویهکەرە بەلگە و نیشانیە، وەك هی، دێ، تر ئەفەرموی:

ا- مانەوی دروشم و نیشانی جێگە پێکانی حەرزەتی ئیبراھیم (علیه السلام) لەپاش چەند هەزارا سال لەو بەردە رەقەدا.

ب- بەقولدا چوونی ئەو دوو پێیە تا قۆلە پێ بەناو ئەو بەردە رەقەدا.

ت- نەرم کردنی ئەو بەردە رەقە بە ئەندازە ی ئەو دوو پێیە و مانەوی ئەوی تری لەسەر رەقی و سەختی خۆی.

پ- مانەوی ئەو موعجیزەیه بە تاییبەتی لەناو ئەو هەموو موعجیزانە ی کە درا بە پێغەمبەرکانی تر - درودی خاویان لی بێ-، کەواتە ئەو بەردە بە فەرە بە تەنیا چەند رابەر و بەلگەیهکی تێدایە و پێکە ناوێردنی بە چەند ئایەت و رابەرێک.

هيندى نه فرموي: مهبست نه وهيه نهو جئى وهستانه يه كښكه لهو به لنگه و نيشانانه،
 واته لهو ماله دا هيه چه ند به لنگه و نيشانه يهك، يه كن له وانه نهو جئى وهستانه يه، هيندى تر
 نه فرموي: مهبست بهو نيشانه و به لنگه يانه دوو شته، دوو به كوڼاو نه برئ و لاي
 خوارو وهكه يه تي، نهو دووانهش يه كه ميان نهو به رديه و دوو ميان نهو هيمني و نارامي و
 بئ باكيه يه كه خوا به خشيو يه تي بهو شوينه پيروزه له سر نزاى حه رزه تي ئيبراهيم. كه واته
 نهو دوومهش نه ميه كه نه فرموده يه نه گه يه ني: ﴿وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا﴾ هر كه س چووبښته
 نهو شوينه نهو كه سه هه ميشه بئ باكو دل نارام بووه، نهو نه ندازه يه

وتمان به سه له ته فسيري به شي يه كه مي نهو نايه ته دا، پئويست نيه به دريژه پيدان به
 چند رايه كي و تراوه له لايه ن زانايانه وه، به لام نهو و ته و فرموده دواييه نه ندازه يه پوون
 نه كه ينه وه بهم جوړه ي كه ديت:

هيندى له زانايان له سر نه وهن كه مهبست بهم فرموده يه فرمانه و له پوواله ت و
 ديمه ني هه وال دا و تراوه، واته هر كه س چوه نهو ماله وه بئ باكو بئ و نابئ بترسينري و لاقه ي
 بكرئ، ته نانه ت پياوي كوشتبئ نابئ هيچي له گل بكرئ تا له وي دهرنه چئ، وهك حه رزه تي
 عومه نه فرموي: نه گهر كه سينك باوكي كوشتبم و لهو شوينه دا بيت دهستي لي نادم تا ليني
 دهرنه چئ، هه روه ها (ئيبن و عومرو ئيبن و عباس) يش وينه ي نهو يان فرمووه - خوا له
 هه موويان پازي بيت -، زوربه ي زانايان له سر نه وهن كه هه رچوئن به پوواله ت هه وال،
 هه روه ها له راستي دا هه وال و مهبست هه وال دانه، وهك بهو جوړه ته فسيرمان كرده وه، ئينجا
 خاوه نه كاني نهو رايه دوو به ركه ين: (ئيمام جه عفري صادق) - خوا ليني پازي بئ - نه فرموي:
 بئ باكو نه بئ له پوژي دوايي دا له سزاي ناگر، له (ئيبن و عباس) يشه وه حه ديسي هاتووه لهو
 باره يه وه، هه روه ها چند حه ديسي تريش هاتووه كه هه موويان بئ باكي نيشان نه دهن له
 پوژي دوايي دا، به لام نهو حه ديسانه نابن به به لنگه له سر نه وه كه نه بئ نه فرموده يه بهو
 جوړه ته فسير بكرته وه، دلنيا نين كه نه وه ي نه يگيرنه وه له (ئيمام جه عفري) وه له راستي دا
 فرموده ي نهو بئ و ته فسيري به وه كرديته وه، كه واته باله سر راي زوربه ي زانايان برين كه

مه‌به‌ست هیمنی و بن‌باکیه له‌م جیهانه‌دا که نه‌وه‌ش شتیکی ناشکرایه و دوست و دوژمن نه‌زانن که‌له‌سر دهم و چهرخی نه‌فامیشدا نه‌و شوینه پیروژه نارامی و ناشتی و بن‌ترسی بووه بۆ دانیشتوانی، به‌لکو دانیشتوانی که نه‌چوون به ولاتاندا هر پرنزگیراو بوون و ده‌ست درنژیان بۆ نه‌کراوه، کاروانی زستان و هاریغان به‌بن بیم و ترس بۆ شام و یه‌مه‌ن به‌لگیه‌کی پروونه له‌سر نه‌وه، نه‌و ناشتی و نارامی و هیمنیه‌که خوا به‌خشی به‌و شوینه و دانیشتوانی - وه‌ک و تمان له‌سر داوای حهرزه‌تی ئیبراهیم بوو هر له‌یه‌که‌م جاروه که فهرمووی: ﴿رَبِّ اجْنُبْ هَذَا بَلَدًا، اِمَّا وَارْزُقْ اَهْلَهُ، مِنْ الْفَرَاتِ﴾ نه‌ی په‌روهر دگرم نه‌م شاره بگنږه به شاریکی هیمنی بن‌باک، پۆزی دانیشتوانی بده له هه‌موو میوه‌هات، له‌پاش هاتنی ئیسلامیش هه‌ورا هاتوه و بن‌پرنزی پووی نه‌کردوه‌ته نه‌و ماله ته‌نانه‌ت له‌کاتی فم‌تی مه‌که‌یشدا که خوا ساتیک حه‌لانی کرد بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌و پۆژه‌یشدا بن‌پرنزی پووی نه‌کرده نه‌و به‌لکو نه‌وه‌ی که‌کرا له‌و پۆژه‌دا له‌به‌ر پاک کردنه‌وه‌ی نه‌و ده‌ورو به‌رمبوو له‌بت په‌رستی که نه‌وپه‌ری پرنزی نه‌وی تیا‌یه، له‌و پۆژه‌دا نه‌و ماله پیروژه کرا به‌یه‌کی له‌جنی په‌نادان، که‌واته به‌هیچ کلۆجی بن‌پرنزی پووی نه‌دا بۆ ماله‌که، به‌لکو له‌و پۆژه‌دا هه‌رچی کرا هه‌مووی له‌به‌ر پرنزی نه‌و شوینه و دانیشتوانی بوو، به‌پرنزو به‌رزنی نه‌وان ته‌واو بوو، ئینجا ماوه‌ته‌وه کرده‌وه پیسه‌که‌ی حه‌ج‌ج - خوا هه‌ق بسیننی له‌خۆی و له‌و که‌سه‌ش که نه‌و فه‌رمانه‌ی پیندا - نه‌و کرده‌وه پیسه‌ی نه‌وه به‌نیازی بن‌پرنزی که‌عبه و نه‌و شوینه پیروژه نه‌بوو، به‌لکو هر به‌نیازی (ئین و زوبه‌ین) و نه‌و کۆمه‌له‌ موسلمانه بوو که له‌گه‌لی بوون، نه‌وه‌ش هه‌رچه‌ن تاوان و ده‌ست درنژی و پرنزשک‌اندن و نه‌هیشتنی ئاسایشی تیا‌بوو، به‌لام شته‌که پووداوینکی ته‌نهاو تایبه‌تیه‌ر هیچ چاو نادا له‌گه‌ل نه‌و نارام و هیمنیه زۆرو گشتیه‌ی که خوا به‌درنژیایی کات و چهرخ دای به‌و شوینه پیروژه و دانیشتوانی په‌خنه ناگیرئ به‌شتی وا.

به‌کورتی پرنزو به‌رزنی نه‌و ماله به‌فه‌ره و ده‌ورو به‌ری شتیکی ناشکرایه بۆ هه‌مووان، پرنزو به‌رزیه‌که‌ی تا نه‌و پاده‌یه دارو دره‌ختی نابهرئ و نیچیری پاو نا‌کریئ و نا‌تارننئ له‌جینگه‌و مێلانه‌ی خۆی، هه‌موو که‌س نه‌زانئ که نه‌و پرنزو به‌هره‌یه‌ی که خوا داویتی به‌و شوینه نه‌یداوه به‌هیچ شوینیکی تر.

وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا

ئەو ماله بەفەرە خوا لە ھەموو باریکەوێ جۆی کردوو ئەو لە ھەموو مائیکێ تر، خوا فەرمانی دا بە دروست کردنی وە جوو بە ئێل ئەندازیاری بوو نەخشە ی کیشا، ئیبراھیمی خەلیل و ھستا بوو ئیسماعیل زەبیح شاگرد بوو، ئەم ئیسلامە ئاین و میلەتی ئیبراھیمە، کەواتە ھەر ئەو ماله شایستەیی بۆ ئەوێ بکری بە ڕوگە بۆ ھەموو بڕواداران، نامەدارەکان ھەر پەخنە یەک بگرن ئەو ھەر نەقامی و نەزانیان بۆ ئەمینیتەو، ئینجا باسی بە ھەر و ڕیزی تری ئەو ماله بەفەرە ئەکات کە ئەم بە ھەرش ھەر بۆ ئەم شایانەو کالای بالای ئەمە، ئەفەر موی: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ﴾ بۆ خوا ھەییە بەسەر ئادەمیەو حج کردنی ئەو یەکەم ماله ی کە دانراو بۆ ئادەمی و خوا ئەو ھەموو پیت و بە ھەری رشتوو بەسەریدا، واتە لەلایەن خواوە حجی ئەو ماله پیویست کراو لەسەریان، بەلام بە پئی میھربانی خۆی پیویستی نەکردوو لەسەر ھەمووان، بەئکو ﴿مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾ لەسەر ھەرکەسیک کە توانای پئی کردن و گەیشتنی ببی بۆلای ئەو ماله.

ئەم مەسەلە ی توانینە بە ڕیزی لە کتیبەکاندا باس کراو لەسەر ھەموو مەزھەبەکان، کەواتە لێرەدا بە پیویستی نازانم باس کردنی، بیجگە لەو ھەرش ھەرکەس ئەگەر چاوی خۆی ئی نەنووقینی خۆی ئەزانن توانای ھەییە یان نا؟ ئەوێ کە شایانی باسە ئەمەیی:

۱- ئەم حەجە لە چەرخێ حەزەرتی ئیبراھیمەو تا چەرخێ پیغەمبەرمان (ﷺ) ھەر بوو، تەنانت لەو ماوہ دوورو ڕیزی سەردەمی نەقامی عەرەبدا وازی ئی نەھینراو و ھەر کراو بەناوی پەپەوی کردنی ئیبراھیمەو، ئیترا بەو سەردەمەدا بە جۆری نەکرا بی کە خوا فەرمانی پێداو پئی پازی بوو بی، ئەو ھەش گەورەترین بەلگە ی گەورەیی و ڕیزی ئەو ماله یە بەلای خواوە، ئاشکرا ترین نیشانەیی لەسەر شیاوی و شایستەیی ئەو ماله بۆ گێرانی بە ڕوگە ی بڕواداران و خواپەرستان، کەواتە ھەر پەخنە یەک کە نامەدارەکان ئەیانگرت بە دەستەو لەو بارەییەو زۆر بی جی و بی نرخە.

۲- پیویست کرنی ئەو حەجە لەم شەریعەتەدا بەلگەو نیشانەیی لەسەر ئەوێ کە پیغەمبەرمان بە راستی لەسەر ئاین و میلەتی ئیبراھیمە دروودی خوا لە ھەردوکیان بیست، کەواتە ئەو نامەدارانە کە خۆیان بە شوین کەوتوو ئەوێ ئیبراھیم دانەنیننەبوا یە بە ھیچ ڕەنگ سەرپنجیان نەکردایە لە شوین کەوتن و بڕوا ھینان بەم ئاین و شەریعەتە.

وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾ قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ

عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

۳- نه م نایه ته وا نیشان نه دات که حج فہرزو پیوسته لہ سر نہو جوولہ کانش کہ
دہمہ قانی و بہرہ رہ کانی نہ کھن و پرخنہ نہ گرن لہ پرو کردنی موسلمانان بولای نہو
مالہ بہ فہرہ، چونکہ خوا پیوستی کرد لہ سر نادمی، کہواتہ نہوان و ہموو کہسانی
تریش نہ گہر خویان بہ نادمی دانہنن با یاخی نہ بن و سرہینچی نہ کھن لہ حجی
نہو مالہ و پروکردن بولای نہ گہر وا نہ کھن و فریای خویان نہ کھن بہری نہم تہ شہرو
ہہرہ شہیہ نہ کھن کہ کوتایی نایہ تہ کھی پی نہہینن و نہ فہرموی: ﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾ وہ
ہہرکس بروای نہہینابی و بروانہہینن بہوی کہ لہم نایہ تہ دا و تراو پیوست کرا
﴿إِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ نہو خوا بن نیازو بن پیوستہ بہ ہموو جیہانیان، واتہ نہو
کہسہ خوی زیانبارو دوچار نہ بن و خوا خہ شمی ہیہہ بوی، بروانہہینان و
گوئی پرایہنی نہ کلادنی ہیچ زیانی ناگیہہنن، برواہینان و گوئی پرایہنی خوی گہورہ
جیہانیان ہیچ سوود و قازانجی ناگیہہنن بہ خوا، ہیندی نہ فہرموی: ﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾ واتہ:
ہہرکسینک حج نہ کات، حج نہ کردن بہ بن پروای دانہنن لہہر چہند
حہدیسینک کہ لہو بارہیہوہ ہاتون، بہ لام نہ بن نہو حہدیسانہش ہہر بیرن بہسر نہو
کہسانہی کہ بروایان بہ پیوستی و واجبی حج نیہ، چونکہ جہماوہری زانایان و پای
بہہیزی و ہرگیرا و لہ نیسلامدا لہسر نہویہ کہ بہ نہ کردن حج و کردہوہ کانی تر
مہردوم بہ بن بروا دانانری ماتوول بروای ببی بہ پیوستی و واجبیہ کہیان، بہ لام
بہراستی حج نہوہندہ بہ گرنگ گیراوہ و توندو تیژی بہکار ہینراوہ لہبارہی
نہ کردنیہوہ نہوی کہ بہجی نہہینن نہ گہر نہ شچیتہ ریزی بن بروایانہوہ شتیکی وا
جیاوازی نابی لیان۔

خوا میہرہبانی کرد ہہرکسہی ہہرچہند دہسہلات و توانای ببی، ہہرچہند تہمہنی
دریژبیت یہک جار حجی لہسر پیوست کردوہ، نینجا نایا ہہر لہ یہکہم جاری

دهسه لات و توانينه وه وه پنيوست نه بن له سهري نه بن دوايشي نه خات و ته فرهي دروست نيه: يان دروسته؟ زانا يان له وه دا دو به ره كين بهو شيوهي كه له كتيب ه كانياندا باسيان كردوه. بن گومان خوشه ويست (ﷺ) پيش پيغه مبه ريتي و پاش پيغه مبه ريتي چهند جار حه جي كردوه تا كاتي كوچي كرد بو مه دينه، نيتر له پاش كوچ كردن حه جي نه كرد تا سالي دههم كه حه جه كه ي ناوبرا به (حجة الوداع) حه جي مال ناوايي، چونكه نه وه دواترين حه جي بوو و پاش نه وه له دنيا ده چوو (ﷺ)، ئينجا له چ ساليكدا حه ج پنيوست كرا له سه ر نه م نوممه ته، له مه شدا چهند رايه ك هيه به هيتر يان نه مه يه كه له سالي شه شه مدا پنيوست كراوه.

مهيلي خوا و بوو سوره تي (حج) موسلمان له پيش نه م سوره ته وه ته فسير كردوه له و سوره ته دا نه ندازه يه دريژم دا به باسي گه و ره يي و گرنگي و سوود و به هره ي حه ج، جا له بهر نه وه لي ره دا به پنيوستم نه زاني له و باره يه وه بدويم و كو تا ييم هينا به با سه كه. له پاش نه و هه موو با سو به يان و لي كو ئينه وه له باره ي راستي نه م نا يين و پيغه مبه ره وه، ئينجا فرمان نه دات كه پيغه مبه ر (ﷺ) پرو بكا ته نامه داره كان به هه ره شه و بي زاري ده ر بري له سه ر هه لو يستان به رام به ر نه م نا يينه راسته ي كه نا يناسن و نه زانن راسته، كه چي به رگري نه كه ن و به در ئي هه نه سن، بپروا نا هينن به نا يه ته كاني و هيج گومانيشيان نيه له راسته يه كه ي دا، نه فه رموي: ﴿قُلْ بَلَىٰ﴾ نه ي نامه داره كان ﴿لَمْ تَكُونُوا بِأَيْدِي اللَّهِ﴾ له بهر چي بپروا نا هينن به نا يه ته كاني خوا، واته نه يه ته كاني قورنان يان نه و هه موو به لگه و نيشانانه ي تر له سه ر پيغه مبه ريتي پيغه مبه ره كه ي ﴿وَاللَّهُ سَهِدٌ عَلَىٰ مَا تَمْلِكُونَ﴾ له كا تي كدا خوا به ته واوي نا كا داره و شا يه ته به سه ر هه ر كارو كر ده وه يه ك كه ئيو ه نه يكه ن، ده ي نا يا نا تر سن له وه ي خوا بتانگري و تو له ي سه ختتان لي بسينن له سه ر نه و كر ده وه خراپانه كه پيس ترين و گه و ره ترين يان بپروا نه هينان و به ر به ره كا ني تانه سه باره ت به م نا يينه راسته كه نه شرانن راسته؟

سه ر زه نشت و هه ره شه ي نا راسته كردن له سه ر گومرايي و لاداني خو يان له نا ييني خوا، فرمان نه دا كه هه ره شه و سه ر زه نيشتيان نا راسته بكات له سه ر كر ده وه ي پيس تر يان كه هه ول دانيانه بو گومرا كردني خه لك ي، نه فه رموي: ﴿قُلْ بَلَىٰ﴾ نه ي نامه داره كان ﴿لَمْ تَكُونُوا بِأَيْدِي اللَّهِ﴾ له بهر چي به رگري نه كه ن و لانه دن له ري خوا،

مَنْ آمَنَ تَبِعُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا أَمْرًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿١٢﴾ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ

﴿يَسْأَلُ﴾ كه سِيك كه بپروای هیناوه به نایینی خواو بپروای هینا بهراستی پئی خوا
 كه هر كهس بكهویته سه ری نهیگهیهنی به پرمزاهندی و پهحمهتی خوا، ﴿تَبِعُونَهَا عِوَجًا﴾ نیازی
 لاری و ناراستی نهكهن بۆ نهو پئی خوا، نهتانهوی به ناراست بیخهنه بهرچاوی هر كهس كه
 بپروتان پئی بكات و پیتان مهلخهتتی، ﴿وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ﴾ له كاتیكددا كه نیوه زانا و ناگادارن
 بهوهی كه راسته و پئی خوایه، ناگادارن به موژدهدانی نامهكهتان به هاتنی نهو نایین و
 پیغهمبهره، زانا و ناگادارن بهوهی كهله تهوراتدا هاتووه كه نایینی خوا هر ئیسلامه هر
 نهوه وهر نهگرنی، یا نیوه لهناو گهلهكهتاندا نهگیرین به شایهت و پپروا پئی كراون، ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ
 عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ بئی گومان خوا بئی ناگا نیه لهوهی كه نیوه نهیكهن، كهواته تۆلهی ئهم تاوانهتان
 لی ئهسیننی ئهگهر كوژتایی نههینن و نهگهرینهوه بۆلای خوا. وا دهر نهكهوی كه مه بهست بهم
 تنوا و نابارانه زاناکانی جوولهكهن كه بهباشی زانا بوون بهراستیتی پیغهمبهرو ئهم ئیسلامه
 كه هینای، لهگهل نهوهدا به هه موو جوژ خهريك ئه بوون و فپروفیل و پیلاننکیان نهخسته كار
 بۆ گومراکردنی مهردوم و لادانیان له ئیسلام، پالپیوه نهریان هر حه سادته بوو كه
 نه خوشیهکی نهوهنده پیسه پروو بكاته هر دلنی مهگهر خوا بهقودرهتی خوی چاره سه ری
 بكات - خوا به بهزهیی خوی بهمانپاریزی لی، نهوانه بئی پپرواییه كهیان ناشكرا نهكرد و دهریان
 نه بپری، بهلام پیلانه كه یانیان به نهیننی نهكرد، جا كهواته هر نهوه رینكه كه هه په شهی كرد
 له سه ر كرده وهی پینشو به ﴿وَاللَّهُ شَهِيدٌ﴾ چونكه شایهتی دان لهگهل شتی ناشكرا دا رینك تره،
 له هه په شهی دووم فهرمووی: ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ﴾ چونكه شت كه به نهیننی بكری بۆ نهوهیه پئی
 نه زانری كه لی ره دا رینكتر نهوهیه كه هه په شهی لی بكری به ناگاداری خوا به سه ر شته
 نهینیه كانیاندا، بهراستی هر به قورنان نهكهوی بدوی و قسه بكات!!

ئىنجا لىرەدا كۆتايى ئەمىنى لە دەمەقالى و لىكۆلىنەمە لەگەل نامەدارەكاندا، وە لىيان
 ئەگەپرى و ئەيانخاتە پشت كەنار، پىوى فەرموودە ئەكاتە بىرودارەكان بە تەمى و نامۆزگارى و
 وريا كۆرنەمە، بەباسى سىفەت و كارو كۆردەمەى تايبەتى خۇيان و بەرنامە و بۆچوونيان و
 پىنگەى پىك مىنان و بەدى مىنانى ئەم بەرنامەى كە خوا بەستوويەتى بە گەل و كۆمەلى
 بىرودارانەمە. بىگومان خوا ئەيەوى لە موسلمانان كە پىنگە و پىبازى خۇيان دامەزىرنن
 تەنھا لەسەر بەرنامەى خوا، بەجۆرى جيا و جياواز بن لە ھەموو گەل و كۆمەلىكى تر لە
 جىھاندا، ئەيەوى لىيان كە ئەم ئايىن و بەرنامەى خوا بچەسپىنن، بە كۆردەمە بەدى بەيىنن
 لەزىاندا، ئەيەوى لىيان ھەلسن بەسەر كۆردايەتى زىيان و جىھان، وە بەبى ھەلسانىيان بەو كارە
 گىرگە گەل و ئوممەتى موسلمان نىن و بوونيان بە گەل و ئوممەتى بەستراوە بەمەى كە
 باسكرا، ئەمەى كە باس كرا قورئان لە چەند ئايەتدا ئامارەى بۆ ئەكات و ئەيەوى ھەست و
 بىرو بىروى موسلمانان لەسەر ئەمە زى، كەواتە موسلمانان ئەبى سەرچاوەى ھەموو
 شىكىيان ھەر ئايىنەكەيان بىت، عەقىدە و باومىيان، خۆرە و شىتان، پىژىم و ياسايان، نابى
 ھىچ كام لەمانە لە ھىچ كەسىك و لە ھىچ لايەكى ترمە و مەگىر، جالىرەدا موسلمانان
 ئەترسىنى لە شوين كەوتن و پەيپەمەى كۆردى غەيرى خۇيان، پىنگەى پاستى خۇيان
 نەخشە كىشى بۇيان، ئەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى كەسانى كە بىروتان ھىناوہ ﴿إِن
 تُطِيعُوا أَرْبَابًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ ئەگەر ئىوہ گوى پايەلى دەستەيك بن لەوانەى كە نامەيان
 پى دراوہ — واتە گاورو جوولەكە — ﴿يُرَدُّوكم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ﴾ ئەتانگىرن بە بى باومرو لە
 ئايىنەكەتان ھەلتان ئەگىرنەمە لەپاش ئەمەى بىروتان ھىناو بوون بە بىرودار، واتە وريا بن و
 ئاگاتان لە خۇتان بىت و بە گوىيان مەكەن با دووچارى ئەمە نەبن، بىگومان گوى پايەلى
 ئەوانە و مەگىرتنى بەرنامە و ياسا و پىژىميان، تىك شكانىكى دەروونىيە، وە واز ھىنانە لەم
 سەر كۆردايەتەى كە ئوممەتى ئىسلامى بۆھاتووە، لەبارى ترمە گومان و دوودلى نىشان ئەدا
 لە پاست و دروستى و بەكارى بەرنامە و ئايىنەكەى خوادا، دەى ئەمەش بى بىروايىيەكە ئەچىتە
 دلىانەمە و بە خوشيان نازانن. ئىنجا لەلایەكى تىریشەمە نامەدارەكان بە تايبەتى جوولەكە
 ئاوات و ئامانجيان گومرا كۆردن و لادانى ئەم ئوممەتەى لە عەقىدە و ئايىنەكەى، چونكە ئەوان
 بەباشى ئەزانن كە بەردى بناغەى ئەم ئوممەتە و ھوى پىزگار بوونى و سەرچاوەى ھىزو

سهرکه وتنی عه قیده و نایینه که یه تی، جا له بهر نه وه له کۆن و له تازه وه به هه موو هیزو
 ده سه لاتیان هه موو چه کینکیان به کار هینا و به کاری نه مینن بۆ تر ازاندنی موسلمانان له پرنگه
 راسته که یان، کاتی به پوالت چه کی ناشکریان به کار نه مینا نه وه ستان له چه کی نهینی و
 هه موو فروفیل و پیلانیکیان به کار هینا بۆ نهو مه بهسته پیسه یان، بهو پیلان و فروفیل له
 تاقمیکیان له ناپاکانی به ناو موسلمان پیکهینا و بهریان دانه لهشی نهو نوومه ته و وهك خۆره
 له ناوه وه خواردیان، تا بهو جۆره دوریان خستنه وه له پهیره یی کردنی نایین و عه قیده که یان،
 له رینگای نهو ناپاک و نا موسلمانا نه وه بیرویا وه پو بهرنامه که یی نهوانیان هینا و خستیانه
 جینگای نایین و عه قیده که یی خوا، جا له بهر نه وه قورشان لیره و له چه ند شوینیکی تردا
 برواداران بیدار نه کاته وه به سهرچاوه یی دواکه وتن و ژیرکه وتن و به دبختی و بهشی بروایان له
 ههردوو جیهاندا، وه نه یاترسینن له وهی که به دهستی خویان خویان دووچار بکه ن و دهست
 بهرداری عه قیده و نایینه که یان ببن و شوینی دوزمنان و بئی بروایان بکه ن که ناوات و
 نامانجی نهوان نه مه یه که نه مان بئی بروا بکه ن له پاش نه وه یی بروادار بوون، له گه ل نه وه دا
 دهرد له وه خراپتر نیه و هیچ زهرهرو زیانیک ناگاته نه وه، له گه ل نه وه دا موسلمانان هه میشه
 قه لغان و بهرگری که یی بئی بروایان لا هیه، شتی که مایه یی نه تر ازان و لانه دانه، له بهر
 دهستیاندیه، که واته لادان و بئی بروایان زۆر تاوانه و بهراستی جئی سهرسوپرمانه، وه کو
 نه فهرموی: ﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ﴾ نایا ئیهو چون بئی بروانه بن ﴿رَأْسُكُمْ تَلَىٰ عَلَيْنَا﴾ مَابْتُ اللَّهَ وَفِيكُمْ
 رَسُولُهُ له کاتیکدا ئیهو نایه ته کانی خوا نه خوینرتیه وه به سهرتاند، پیغه مبهرو
 فروستاده که یی له ناوتاندیه. به ئی بهراستی تاوانیکی زۆر گه وه و بئی جئی و بئی هویه که
 بروادار له کات و زوفی وادا بئی بروایی و له نایینه که یی هه لگه پرتیه وه، بهراستی زۆر جئی
 سهرسوپرمانه!! ئینجا له پاش کوچ کردن و له دنیا دهرچوونی پیغه مبه ریش (ﷺ) کاره که
 ههروایه، چونکه نایه ته کانی خوا و تارو کردار و په وشتی پیغه مبه ر (ﷺ) ههروهك خوی
 ماوه و نه مینن، ئیمه یی نه مپو و هه موو که سینکی تر له داها توودا تا پوژی دوا یی نهو قورشان و
 حه دیسه مان ناراسته کراوه، بهوینه یی یه که م چین که یه که م جار ناراسته کران، پئی په ناو
 پاریزگاری پوونه بۆ هه مووان، نالا که یی بهرزه و به ناسمانه وه نه شه کیتیه وه،

وهكو دست نیشانمان بو نهکات که نهفرموی: ﴿وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللَّهِ﴾ هرکس پهنا بیا به خواو دست بگری به نایینی خواوه ﴿فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بن گومان نهو کهسه رینمونی کراوه بو پئی بهکی راست که هرکس بکویته سهری و پیا پروا هرگیز ون نابئی و مهترسی نابئی له ههلدیران و تیاچوون، بهئی بهراستی تهنا پهنا به خواو دست گرتن به نایینه که یهوه بزگار کهرو پاریزهره، خواو نایینه کهشی هر هه و هر نه مینن، کهواته پروادار نه بی هه میشه دل به میزو پشت پری، وه هیچ پرو بیانوویه کی نه.

مه سهله ی وهر گرتنی بیروبا و پرو بهرنامه و بوچوون تهنا له خوا، هرچوون قورئان زور به گرنگ گرتوویه تی و توند و تیژی تیا به کار هیناوه، ههروه ها پیغه مبه ریش (ﷺ) زور به توندی گرتوویه تی: (نیمامی نهحمد) هه دیسی نه هینن له (عبدالله ی کوی سابت) هوه که نهئی: (هه زه تی عومر) - خوا لئی رازی بی - جاری نه چینه خزمهت پیغه مبهرو نهئی: نه ی پیغه مبهری خوا داوام کرد له برادرکی جووله که ی قوره یزه هیندی شتی گرنگی تهوراتی بو نووسیم، نایا بو ت باس نه که م؟ (عبدالله) نهئی: پرو ی پیغه مبهرو (ﷺ) بهو قسه تیک چوو، ئینجا عومر وتی: من بروام هه یه و دنایام به خوا به تی خواو به نایینی ئیسلام و به پیغه مبه ریتی محمد، نهئی بهو وتی عومره پرو ی هاتهوه سهر خوی و فرموی: سویند به که سیک که گیانی منی به دهسته نه گهر ئیستا موسا بیته ناوتان و ئینجا ئیوه شوینی بکهون و واز له من بهینن ئیوه گومرا نه بن، چونکه بن گومان ئیوه بهشی من له ناو گه لانی جیهاندا، منیش بهشی ئیوه له ناو هه موو پیغه مبه راندا - سهلامی خویان لئی بی - ههروه ها (حافظ) هه دیسی نه هینن له (جابس) هوه که نهئی: پیغه مبهرو (ﷺ) فرموی: پرسیری هیچ شتی مه کهن له نامه داره کان، چونکه هرگیز نهوان رینمونی تان ناکه ن له کاتیکدا که خویان گومرا بوون، ئیوه نهو کاته یا نه بی پروا بکه ن به شتی ناهق، یا هق به درو بزائن، سویند به خوا نه گهر ئیستا موسا زیندو و بیتهوه له ناوتاندا نه بی هر په پرهوی من بکات، له ریوایه تیکی تردا: نه گهر موسا و عیسا زیندو و بیتهوه له ناوتاندا هیچ پئی یان نیه بیجگه له په پرهوی و شوین که وتنی من. نه مه یه بریاری پرو و بی پیچ و په نای پیغه مبه ره که مان (ﷺ) سه بارهت به بهر بهست کردن و قه دهغه کردنی فیرو و و وهر گرتنی موسلمانان له نامه داره کانهوه بو هرکاری له باره ی بیروبا و پرو بوچوون و بهرنامه و شه ریه تهوه، بن گومان

کاتی وەرگرتنی ئەوانە لە نامەدار قەدەغەبێت، چاکتر قەدەغەبێه وەرگرتنیان لە غەیری نامەدارەوه، بەئێ هیچ قەدەغەنبێه و هیچ زیانی نیه لەفێربوون و وەرگرتنی هەر زانی و زانیاری و پیشەسازیەک که پەيوەندیان نەبێ نەبە عەقیدە و نە بەرنامە ی زیان و نەبە پزۆم یاسای ژيانەوه و نەبە خووپەر و شت و نەبە فەلسەفە و بۆچوونەوه، بە مەرجێ ئەوەش که پەوايه وەرگرتنی، ئەبێ لەسەر بەرنامە ی پەوا بە خوا و عەقیدە ی پاک و خاوینی ئیسلام بێ که ئەو شتانه و ئەو هیزو وزەیانە هینی خوان و خوا ژێرباری کردوون بۆ ئادەمی، ئەبێ ئەو فێربوون و وەرگرتنە بە نیازی خێرو خوشی هەمووان بێت و بۆ کامەرانی و بەختەوهی هەمووان بێت، ئەبێ سوپاسی خوا ی لەگەڵ بێت لەسەر ژێربار کردنی ئەو هەموو هیزو وزەیه و ئینجا رێبردن و دۆزینهوه و فێربوونی بەکار هینانیان، سوپاس کردنی خوا بە پەرستنی و گوێپرایەلی فەرمانەکانی، سوپاس کردنی بە بەکار هینانی ئەو هیزو وزەیانە بۆ خێرو خوشی بەندەکانی خوا.

ئەوهی که قەدەغەبێه وەرگرتنی لە غەیری ئیسلامەوه و ئەوهی که دروست و پەوايه دوو شتی جیاوازن، وەک دەست نیشانمان بۆکردن، بەلام زۆر بە داخەوه زۆر کەس ئەو دوو شتە لی ناکاتەوه و لای وایه هەرچۆنی دروستە لە بێگانەوه وەرگرتنی پیشەسازی و زانیاری پووتی کاروباری ماددی ئەم جیهانه، هەروەها دروستە بۆچوون و بیروباوەرو یاسا و پزیمیشیان لی وەرگیرێ، بەلکو زۆر سەر لی شینا و هیه هەر بەدوای وەرگرتنی بیرو باوەرەکیاندا ئەگەری و لای وایه ئەو پێشکەوتنە ی کەبێگانە هیهەتی لە کاروباری پیشەسازی و ماددەدا لەبیروباوەرەکیهوه دەستکەوتەتی بووه، کەواتە با لە پێشەوه بیروباوەرەکی وەرگیرێ!!

خوا و پیغەمبەر (ﷺ) فەرمان و تەمێ و نامۆزگارییان بەو جۆرەیه، بەلام زۆر بە داخەوه ئێمە ی ئەمڕۆ که خۆمان ناو ناوه موسلمان دوا ی بێگانە ی دژمن کەوتین و بۆچوون و فەلسەفەمان لە ئیغریقەکان و پۆمان و ئەوروپا و ئەمریکاوه پزیمێ ژیان و یاسا و قانونەکەمان وەرئەگیرین. لەو سەرچاوه بێنۆخ و بێکارانەوه! پەر و شت و ئاداب وەرئەگیرین لەو قورپا و زەلکاوه بۆگەنەوه کە لەسەر بنەرەتیک ی بێنایینی دامەزراوه، ئەوه ئەکەین و ئینجا خۆشمان بە موسلمان دانەنین! بەراستی ئەمە گوناھیک ی زۆر گەورەیه گوناھ ی ئەمە گەورەترە لە بێ پەروا ییەکی ناشکرا که دەری بچرین و چاری بدەین لە خۆمان، چونکە ئەو شوێن کەوتنەمان شایەتی دانە لەسەر بێکەلکی و بێنرخ ی ئیسلام، دە ی ئەوانە ی که بە

ئاشكرا موسلمان و بى پروان ئەو شايەتتە نادەن و ئەو دەرناپەن! بى گومان ئىسلام بەرنامەيە، بەرنامەيەكى جياوازى ديارى يە بە چەند نىشانە و دروشمىكى تايبەتتە، جياوازە لە ھەموو بارو پرويەكەو.

لەبارەى يىروباوەر و بۆچوونەو، لەبارەى ياسا و قانونەو، لەبارەى راميارى و ئابورى و كۆمەلەيەتتە، بەرنامەيەكە ھاتوو بۆ سەرکردايەتى ھەموو جىھان و ژيان، كەواتە پىويستە بوونى گەل و كۆمەلەكە ئەم بەرنامەيە بگرتتە گەردن و سەرکردايەتى پى بگات، بى گومان ئەو ش ناگونجى كاتى ئەو گەل و كۆمەلە فەرمان و تەمى لە غەيرى ئايىنەكەيەو وەرگرى. ئەم ئىسلامە ھاتوو بۆ خىرو خوشى جىھان و جىھانيان، ئەوانەى كە ئەمرو داواى گەرانەوئى ئىسلام ئەكەن مەبەستيان گەرانەوئى خىرو خوشىيە بۆ ھەمووان، ھىچ پزگار كەرىك نىە لە دەست ئەو ھەموو سزاو ستەم و تاوانەى كە ئادەمى تيا ئەژى بىجگە لەو بەرنامەى خوايىيەى كە پىويستە بىتەو كايە جارىكى تىرىش وەك يەكەمجار تا ئەمجارەش فرىاي جىھان و جىھانيان بگەوى، وەك يەكەمجار فرىايان كەوت و مەزقايەتى گەياندە پۆپەى ھەرە بەرزى خۆى. بەئى بى گومان لەم چەرخ و سەردەمە تازەيەدا ئادەمى پىش كەوت لە بەكار ھىنان و ژىر بار كردنى ھىزو وەزەكانى بوونەمەردا، تابىت ھەر بەرو بەرز بوونەو و پىشكەوتن ئەپوا، لە جىھانى پىشەسازى و تەندروسىتيدا شتى واى داھىنا كە ھەموو كەس سەرسامە لىي، بەلام ئايا چ فەر و بەرھەمىكى بوو لە ژيانى دا؟ ئايا بەھەرمى چى بوو لە چارەسەركدننى ئەو دەرد و نەخوشىيە دەروونيانەو كە ئاراميان لى بپويە؟ ئايا خوشبەختى و كامەرانى دەست كەوت؟ ئايا ئارمى و ئاسايشى وەرگرت؟ ئايا ئاشتى دەست كەوت و دووركەوتەو لە جەنگ و ئاژاوە؟ نەخىر نە والله، بەلكو بە پىچەوانەو چەندە نەخوشى و دەرد و بى ئارامى و بەد بەختى ھەبوو، چەند چەندانە بوويەو، ستەم و تاوان و خراپەكارى و كوشتن و بىرىن زۆر بە پان و فراوان پوى زەوى داگىركرد! ھەرودە پىش نەكەوت لە بۆچوون و تىگەيشتن لە مەبەست و ئامانچ لەبوونى ئادەمى و ژيانى ئادەمى، ئەو بۆچوون و تىگەيشتنەى كە ئىسلام ئەيدا موسلمانى راستەقىنە، كاتى ئەو بەراوردە بكرى دەرئەكەوئى كە ئەم پىشكەوتن و شارستانىتى ئەمرو شتىكى زۆر بى نىرخ و قىزەونە! بەلكو دەرئەكەوئى كە بەد بەختى و چارە رەشەك بوو ھات بەسەر ئادەمى دا، سەد خۆزگە ھەر نەبوايە تا مەردوم ئاوا وىل و سەرگەردان نەبوايە، نە پەروردگارى بناسى و نەتە بگات لە خۆى و لەبوونى خۆى، نەبزانى ژيان چىو و مەبەست لە ژيانى ئادەمى دا چىو.

بەھۆی خوا نەناسی و دور لە خوایەوه هەست و دل و دەروونی تاریکە، کەواتە بە تۆزە زانیاری و پیشکەوتنە بە تەواوی یاخی و لە خۆ گۆراو بوو، لە کاتیگدا ئەگەر خواناس بوايە باشتەر مل کەچ و گوئی پرایەلی خوا ئەبوو، تا زانین و زانیاریەکی زۆر تر بوايە چاو لەبەر ئەبوو بۆ خوا و ئەوکاتە بە سۆزو بەزەیی دارنەبوو بۆ بەندەکانی خوا، زانیەکی بەکار ئەمینا لە خێرو خوشی و کامەرانی هەموواندا، لەترسی خوا نەبی ئەتوانی بەکاری بێنی لەشەر و خراپە و بێ ئارامی مەردومدا، لە هەموو کاتیگدا و بۆ هەمووکارو مەبەستێک دنیا و دوا پۆژی ئەبەستن بە یەکەوه و چاودیژی هەردوی ئەکرد، پزیمینکی ئەبوو کە یەکییتی و رێک و پێکی ئەخستە نیوان هەموو هیژو وزەکان و جیهان و پۆژی دواپی و گەل و ئەندامەکانی.

ئەو بەرنامەی کە خوا ناردی بۆ ئەم ئادەمیە میانەییە و هەموو شتێ لە ناوەرپاستی تەرازووە راستەکی راگیر ئەکات و لەپادەیی خۆی دا ئەیوەستینێ بەبی کەم و کوپی و زیادەپەوی. ئەو بەرنامە شیرینە - زۆر بەداخەوه - هیندی لەم ئادەمیە هەول و تیکۆشانی هەمیشە بۆ بەرگریەتی و ئەیهوئ مەردوم لینی بێ بەش بن، هەول دان بۆ گێرانیەوهی ئەو بەرنامەیه ناو ئەبەن بە دواکەوتن! وا گومان ئەبەن کە ئەو شتێ بوو هات بۆکاتی تاییەتی خۆی و مەبەست و ئامانجی گەڕانەوه بۆلای! بەلام ئیمەیی موسلمان کە بانگی جیهانیان ئەکەین بۆ گەڕانەوه بۆلای ئەو بەرنامەیه، ئەزانین ئەو بەرنامەیی هەمیشەییە لەگەل ئەم ژیان و جیهانەدا، هەر ئەو بەکار و شیاو و گونجاو لەگەل ژیان و جیهاندا، بەوینەیی هەمیشەیی و بەکاری و شیاویی و گونجایی پزیمی ئەم بوونەوهره گەورەیه، هەمیشە ئەو بەرنامەیه تەرو تازەیه و تاقانە پزگار کەرە لە هەموو تەنگ و چەلەمە و گرێیەکی ژیان، تەنیا ئەو ئەم ئادەمیە دەرئەهینێ لەو قورپاو و زەلکاو و بۆگەنەیی کە ئەم مەردومەیی تیا ئەژی، تەنھا ئەو بەرزکەرەوهیه بۆ ئاسۆ پلەیی هەر بەرزی مرقایەتی، جەلو و سەرکردایەتی ئادەمی ئەگەر نەدریتەوه دەستی و نەگریتەوه بۆلای هەتا بیت ئادەمی بەرە و پەستی و لاری و دواکەوتن ئەروا لە مەیدانی پیاویتی و مرقایەتی دا، جا یەکەم هەنگاو بۆ ئەو مەبەستە پیروژە ئەمەیه کە ئەو بەرنامەیه تاقانە و جیاوازییت و هیچ جوهر دەست کاری و تیکەل و پیکەلی بەسەر نەهینێ، هەلگرانی ئەو بیروباوەرو بەرنامەیه لە هیچ سەرچاوە و لایەکی ترەوه هیچ بیروباوەرو عەقیدە بۆچوون و پزیم و یاسایە وەرەنگرن و خۆیان و بەرنامەکیان بە پاک و پوختەیی راگیر کەن تا خوا رێکی ئەخات گەڕانەوه بۆلای ئەو بەرنامەیه جاریکی تریش، خوا و پیغەمبەرەکی (ﷺ) داوای ئەو ئەکەن لە بڕواداران، بەم جوهریه ئەم ئایەتە کە

ئىستا لەگەلى ئەژىن و بەو جۆرەيە ئەو حەدىسەي كە تىپەري کردو باسماں کرد لە تەفسىرى ئەم ئايەتەدا، بەم جۆرە فەرموودەيانە يەكەم تاقمى موسلمان تەمىن کران و فیرکران، ئەوانیش ئەو تەمىن و فەرمانەيان بەرپىكى وەرگرت و فەرمانبەريان کرد تا بە ماوەيەكى كەم ئەم بەرنامەيە بوو بەخێوەتى پەرحەمت و هەلە درا بەسەر زۆربەي جیهان و جیهانیانەو.

لە چەند پڕاوە تىكدا هاتوو كە ئەم دوو ئايەتە لەگەل دوو ئايەتەكەي پىشيان هاتوو نەتە خوارەو دەربارەي چەند جوولەكەيەك كە ويستيان دۆژمنايەتى كۆنى بەينى ئەوس و خەزەج هەنگېر سىننەو و دانيان بەگژەكدا، تا پەلامارى يەكترىيان داو لەپاشدا پىغەمبەر (ﷺ) هاتە ناويان و نامۆژگارى كردن و ئەو ئاگرەي كۆژاندەو، بەجۆري گريان و دەستيان كردە مىي يەكتر، لەبەرئەو زۆربەي زانايانى تەفسىر ئەم ئايەتەنە ئەبىن بەسەر ئەو تاقمە لە جوولەكە لەگەل هاوئەكەنى ئەوس و خەزەجدا، بەلام بە پىي ياساى عىلمى اصول فقە ئايەت تايبەتى ناكري بەهۆي هاتنە خوارەو يەو، بەلكو لەسەر گشتىتى خۆي نەهينرێتەو، بەلى ئەو هەيش هەيە كە ئەو پڕوداوەو هۆي هاتنە خوارەو مەبەستى يەكەمە لە ئايەتەكەدا، بەپراستى هەر ئەم پرايش پراست و بەجئەيە، جا لەبەرئەو هيندى لەزانايان لە تەفسىرى ئەم ئايەتەنەدا هېچ باسى هۆي هاتنە خوارەو كە ناكەن و ئايەتەكان تەفسىر ئەكەنەو لەسەر پڕاوت و پڕوكەشە گشتيەكەيان، وەك (قەتائە) لێرەدا ئاماژە ئەكات بۆ ئەو گشتىتى كە ئەفەرموي: لەم ئايەتەدا دوشەت، و تراو كە بەرگرى ئەكەن لەكەوتنە ناو بى پڕوايى، يەكيكيان خويندنى قورئان، دووميان بوونى پىغەمبەر (ﷺ) لەناو پڕواداراندا، پىغەمبەر (ﷺ) پۆي بۆلاي پەزاو پەرحەمتى خوا، بەلام قورئانەكە هەر ئەمىنى تا دنيا دنيايە، هيندى تر ئەفەرموي: مەبەست بوونى خۆدى پىغەمبەر (ﷺ) نىە لەناو پڕواداراندا، بەلكو مەبەست كردار و پەوشەت و بەرەم و نىشانەكانى پىغەمبەر ئىتەكەيەتى كە ئەمىش وەك قورئانە كە هەر ئەمىنىتەو تا پۆژى دوايى، ئەفەرموون خويندنى ئەو قورئانە لە لاينە هەر كە سىنكەو بەسەو باشەو چارەسەرە.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۖ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَاعْتَصِمُوا

بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا

له پاش جله وگيري كردن كه گوی پرایه لی و شوین كه وتنی نامه داره كان و قهدهغه كردنی
وهرگرتنی بیروباوهر و بۆچوون و یاسایانه وه، له پاش نه وه ئینجا بانگی بروداران نه کات و
فرمانیان پیا نه دا به دوو شتی زۆر گرنگ كه بنه پهرتن و ژیان و به نامه که یان له سهر نه و دووانه
راگیر نه بێ و پانه وه ستی، به هوی نه و دووانه وه نه م نومه ته نه توانی هه لسی به و سپارده
که وهریه ی که خراوته نه ستوی و ههر له بهر نه وه هاتووته نه م جیهانه، نه و دوو شته ش
یه که میان برویه به خوا و سام و بیم لئی و خۆپاراستنه له نا فرمانی، چاودیری خوا له
هه موو کار و فرمانیکدا، دووهمیان برایه تیه له گه ل بروداراندا، به جوړی بێ به یه ک کۆمه ل و
یه ک پارچه تا بتوانن فرمان بدن به چاکه و جله وگيري بکه ن له خراپه و ژیان پایگربکه ن
له سهر چاکه و پاکی بکه نه وه له چلک و چه په لی تاوان و خراپه، نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
نه ی نه وانه ی برواتان هیناوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾ زانیانی دوو به ره کین له م
فرموده یه دا: (سه عیدی کوپی جوبه یرو قه تاده) و تا قمیکی زۆر له سهر نه وه ن که
سپر او ته وه به نایه تی: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ تا قمیکی تر له سهر نه وه ن که نه سپر او ته وه و
مه به ست به هه ردو و فرموده که هه ریه که، جا به گوێره ی نه و دوو پرایه به دوو جوړ ته فسیر
کراوه ته وه: له سهر پای یه که م: واته بترسن له خوا و خۆتان بپارێزن لئی به ترسان و
خۆپاراستنی که شایان و شایسته ی که وهریه ی خوایه، دیاره ی نه وه ش ناگو نجی بۆ به نده و له
توانای نیه و به هیچ ره نگ به نده ناگات به وه دا نه گهر هه موو کات و چرکه کانی ژیا نی به خت
بکات تیای دا، جا له بهر نه وه — وه ک (سه عیدی کوپی جوبه یر) نه فرموی — کاتی نه م
نایه ته هات موسلمان هه کان که وتنه ته نگ ی، نه وه نده نه وه ستان له نوێژدا تا پێیان نه ناوسا،
نه وه نده سوژده یان تا ته ویلیان زامدار بوو، ئینجا خوا نه رک ی سووک کردن، به م ره نگه سپری
یه وه و فرموی: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ له خوا بترسن و خۆتان بپارێزن لئی تا نه توانن و به
پێی تواناتان، وه له سهر پای دووهم: واته خۆتان بپارێزن به خۆپاراستنیکی راست و
پنویست له سهرتان که نه وه ش نه وه یه به پێی توانا بێت و توانین به خت بکری له هه لسان به
پنویست و دوور که وتنه وه له حه رام و قه دهغه، وه ک به و نایه ته پوونی کردو وه ته وه، ئینجا

نهو دیاری نه کړدنه لیرده د ل و د مروون نه خاته ټیځو شان بو گه یشتن بهو پلویه هرچون
 بگونجی و پی ی بکړی، هتا له سهری بېرو او قول بوی داچن چهند ناسویه کی بو
 دهر نه که وئ و سوزو پر وشی تازه و بهیزتر نه بی بو گه یشتن بهو ناسویانه، هتا بهو
 خو پاریزه نریک بکه وینه وه له خوا وه باشر همل نه دا بو پلوی بهرتر، تا نه گاته پلویه که
 دل هه می شه بیدار نه بی ت و هر گیز ناخه وئ! ﴿وَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ هه من له سهر هیچ
 بارو حالئ مه گړ له سهر باری که نیو ه مل که چ بن بو خواو دلقان پاک و خاوین و یه کبار بکه
 بو خوا به بی هیچ جوړه هاو به شیک، بی گومان مردن شتی کی نه نی و غیبیه و که س نازانی
 که ی پی نه گات، که واته هر که سینک نه یه وئ بهو موسلمانیتیه بهرئ ریگه ی نه وه یه که هر
 له نی ستاوه بهو جوړه موسلمان بی ت و له هه موو کاتیکدا موسلمان بی ت، باسی نی سلام و
 هی نانی به دوا ی له خواترسی و خو پاریزی له خوا نه وه نیشان نه دا که مبه ست به نی سلام
 بارو شیوه پان و فراوانه که یه تی که بریتیه له مل که چی و گوئ پرایه لی بو خوا و په پره و ی
 بهر نامه که ی، گهرانه و بولای ناین و نامه که ی له هه موو شتی کدا، که بهم شیوه یه ش نه م
 سوورته له هه موو شوینکدا پرونی نه کاته وه و نه یه وئ بیچه سپینئ له دل و د مرووندا. نه وه
 بوو بنه رتی یه که م بو گه ل و کو مملی موسلمان که له سهری کو بی نه وه تا بتوان به هلسانیان
 بهو سپارده گوره یه ی که خراو ته سهرشانیان. بنه رتی دوهم بریتیه له برایه تی له بهر
 خواو له بری ی خوا دا، له سهر بهر نامه ی خوا، بو به دی هی نانی بهر نامه ی خوا، نه فهرموئ:
 ﴿وَاَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾ هه مووتان و پیکه وه ده ست بگرن به وئ په یوه ستیتان به
 خوا وه، واته قورئان، وه که له چهند هدی سینکدا نه فهرموئ، یه کی له وانه هدی سی (نه بو
 سه عیدی خدری) یه که نه لی: پیغه مبر (ﷺ) فهرموئ: (کتاب الله هو حبل المدود بین السماء
 والارض) نامه ی خوا حبله بهر درا وه که ی خوا یه له نیوان ناسمان و زه و ی دا، واته وئ
 په یوه ستی بهنده یه به خواو گه یشتنی به خواو وئ په یوه ستی زه و ی به ناسمانه وه، که واته
 کو بو ونه وه نه بی هر له سهر نه و نامه و بهر نامه ی خوا بی، نه که له سهر هیچ بیرو باوهری کی تر،
 نه که له سهر هیچ نامانچ و مبه ستی کی تر، نه که له سهر هیچ وئ په یوه ستیه کی تر که له
 نه قامی کو و تازه نه قامان ده ستیان پیوه گرت ده ستی پیوه نه گرن له نیوان ناده می دا که
 هر هه موویان په گه زپرستی و سهریان له تاوان و دست دریزه وه دهر نه چی و دژی
 پیچه وانه ی مرو فایه تین.

وَلَا تَقْرَأُوا وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ قَالَفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا
وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٣﴾

﴿وَلَا تَقْرَأُوا﴾ جوئی مہینہ لہوہی کہ فرمائتان پی در اوہ بہ دست پیوہ گرتنی، دستہ
لی بہرہ دہن و پیا بنو سین، یا مہ بہ ست نہوہیہ دو بہرہ کی مہن مہ پیچیرین لہ یک و نازاوہ
مہ کن، بن گومان و اتاو مہ بہ ستی پیشو، نہم مہ بہ ستہش نہ گرتہوہ، چونکہ تا بہرہ ستی
ہموو دست بگرن بہوہی کہ فرمانی پیداوہ ہر گیز دو بہرہ کی و نازاوہ بووناد
لہ ناو یاندا.

نہو بریہ تی و یہ کیتی و پہیوہ ستہ بہ خواوہ گہرہ ترین چاکہ و بہرہی خواہ،
نہیہ خشی بہ ہر تاقم و دستہ یک کہ شایستہ و شیاوی نہوہن، تام و خوشیہ کی بہ
تہوای بو کہ سانی دہر نہ کوئی کہ سزاو نازارو ناریکی پیش دست پیوہ گرتنہ کیان
چہشتبن وک نہوس و خہزہج، نہو دوو خیل و ہوزہی کہلہ مہ دیندا بوون و ہیچ کہس
لہوان دو بہرہ کی و دوژمن تر نہبوو لہ سہرہ می نہ فامیاندا نیجگار بہوہی نہوہ ناوسنی
جوولہ کہ کان بوون و نہوانیش بہ پیی باوی و سروشتی ناپاکی خوہان ہمیشہ ناگری
دو بہرہ کی و دوژمنایہ تیہ کیان تاو نہدان، یان ہوزو تیرہکانی عہرب لہ پیش نیسلام دا کہ
نہوانہ ہموو نیسلام کردنی بہ کوہلیکی وا کہلہ میژووی ناہمی دا وینہیان نہبووہ لہ
برایہ تی و پاکی و ریکی دا، جالیہرہدا قورنان نہو چاکہ کیان بیرنہ خاتہوہ و نہفرہوئی: ﴿وَادْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیربکہ نہوہ و سوپاسی چاکہی خوا بکن بہ سہر تانہوہ ﴿إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ﴾ لہ
کاتیکدا کہ نیوہ دوژمن بوون بو یہ کتر ﴿قَالَفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ﴾ نینجا خوا ہوگری خستہ نیوان
دلہ کانتان و بہوہی نیسلامہوہ یہ کی خستہ و پہیوہ ستی کردن ﴿فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾ نینجا
کہران بہ برای یہ کتر بہوہی نہو چاکہی خوہوہ کہ رشتی بہ سہر تاندا، بہم رنکہ گیرانی بہ
موسلمان کہ ہر نیسلام بہرہ ستی نہتوانی دلہ توڑاو تاراوہکان یہک بخاتہوہ، نہتوانی پاک

بکاتهوه له چلک و چه پهلې و ژهنگی کینه و حه سادته و دوژمنایه تی و په گه زپه رستی، ئینجا
 چاکه یه کی تریان بیرنه خاته وه که زور گه وړه و گرن گتره که بریتیه له له پزگار کردنیان له
 ناگری دوزخ، نه فرموی: ﴿وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا﴾ و هنیوه له سهر لیواری
 چائی بوون له ناگر ئینجا خوا پزگاری کردن لئی، واته نیوه بئ بپروا و بئ ناین بوون،
 هرکه سیش دهنکی بانگی خوای پئ بگات و بپروا نه هینئ که مرد له ناگردایه، مردنیش
 هه میشه له سهر پئی یه و چاوه پروانی نه کری، که واته راسته به سهر لیوی دوزخه وه بوون،
 ئینجا خوا پزگاری کردن به ئیسلام، به لئ به پراستی چاکه و منه تی خوا به سهر بپروا دارانه وه
 زور گه وړه و گرنکو و به نرخه، به تاییه تی نه و چین و تا قمه ی که یه که م جار نه م قورئانه یان
 چوو به گوینچه دا، نه و تا به و نه فامی و نه زانی و بئ بروایی و یئیه پزگاری کردن تا کردنی
 به و گهل و کومه له تا قانه له پووی زهوی دا که دوژمنیش ناتوانئ نه و شایه تیه یان بو نه دا،
 ئینجا کردنی به و گه وړه و کار به دهست له زهوی دا، ئینجا به پئی به لئنی خوا پزگاریشیان
 نه کات له ناگرو نه یان گه یه نن به نازو ریزی نه بپروا وهی به ههشت، که واته به هر مه مندو
 سه ربه رزو و پوسووری هه ردو و جیهانی کردن. هه روه ها به پئی به لئنی خوا هر گهل و
 کومه نیکی تریش که رن بازی نه وان بداته بهرو وک نه وان دهست بگری به ئیسلام و
 قورئانه که ی خواوه، خوا نه و به هر مه مندی هه ردو و جیهاتیات نه کات، نه م فرموده ی که
 نا پراسته ی نه وانی کرد له یه که مجاره وه، په ندو ناموزگاریه بو هه مو تا قم و چینه کانی پاش
 نه وان، ﴿كَذٰلِكَ﴾ به و جوړه ریک و په وانه ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ پوون نه کاته وه بو تان به لگه و
 نیشانه و نایه ته کانی ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ﴾ بو نه وهی به رده وام بن له سهر پئ نموونی و دامه زان
 له سهر پئی خوا و لانه دن بو پئی و کرده وهی نه فامی، له م نایه ته پیشووه دا نه و دوو بنه پره ته
 سه رکه یه ی باس کرد بو گهل بپروا دار ئینجا لیږه دا کار و فرمانیان دیاری نه کات که له سهر
 نه و دوو بنه پره ته هه لسن پئی،

وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

الْمُقْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾

نه فرموی: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ﴾ زانایانی نیسلام دو بهر هکین که نایا نه فرموده و فرمانه نارستهی هه موو بالغ و عاقل و ژیره کانی نوممهت کراوه و به لام به هه لسانی هیندی پئی له کۆلی نهوی تر نه که وئ، یان هر له ریوه ناراستهی هیندی کراوه؟ یان بو هه مووه و نه بی هه موویش پئی هه لسن؟ زۆربه و جه ماوه له سهر پای یه که من، تا قمیکی زۆریش هه ن که له سهر دووه من، که میکیش که (نه بو جه عفری ئیمامی) له وانه له سهر پای سئی یه من، که واته با به پئی نه و رایانه ته فسیری بکهینهوه: له سهر پای یه که من و سئی یه من نه لنین: با نیوه که له و میله تیک بن که هه لسن به من سئی شته:

۱- ﴿يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ﴾ بانگ بکهن بو خواناسی و خواپهرستی به تنیا که کانگا و سهر چاوهی هه موو خیر و چاکه یه که و هر نه وه خیر و چاکه ی پووته، یان مه به ست پهیره وی قورشان و هه موو خیر و چاکه یه که و هر نه وه خیر و چاکه ی پووته، یان مه به ست پهیره وی قورشان و ره و شتی پیغه مبه ره (ﷺ) وه که له (ئیمامی محمدی باقر) وه هاتووه - خوا لینی پازی بن-، یان هر شتی که چاکه و خوشی هه ردو و جیهانی تیدا بی، وه هیندی له زانایان نه فرموی، هر کام له من سئی رایه هر باشن و ریک و راسته.

۲- ﴿وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فرمان بدهن به چاکه و هر شتیکی شرعی که به سروشت ناسراوه و باوه لای ژیری.

۳- ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ جلّه و گیری به کهن له خراپه و ناشهرعی که به سروشت بیزراوه و نه ناسراوه لای ژیری.

هر چه ند یه که من له سهر هر بار گشتیه بو دووه من و سئی یه من نه یان گرته وه، به لام به تایبه تی باس کردن و هینانی به دوا یه که مدها، تا دهر نه که وئ نرخ و زیاده پیویستی به من دووانه. به لئی به پرستی نه من دووانه زۆر به نرخ و به که لکن و پیویسته به تایبه تی بکرین و نامارّه بکرئ بو که لک و نرخیان، چونکه به بی نه من دووانه هیچ بژیم و یاسایه ک سهر ناگرئ، هیچ میله تئ به میله لت ناونا برئ، نایین و بهرنامه ی خوا هر گیز به دی نایه ت به بی فرماندار و

فرمان پهوايهك كه سهرپرشتي و چاوديري مهردومان بكات، چونكه بهرنامه‌ي خوا ته‌ن‌ها
 په‌ندو ناموزگاري و پړي نيشان دان نيه، به‌لكو نه‌وه به‌شيكيه‌تي و نه‌و به‌شه‌كه‌ي تري
 هه‌لسانه به دسه‌لات و فرمان په‌وايي به‌سهر به‌دي هيناني چاكه و دوور خستنه‌وه‌ي خراپه
 له زيانني ناده‌مي، پاريزگاري باوو په‌دوشي كومه‌لي چاك له‌وه‌ي هر نياز به‌دو خراپه‌كاري
 به نارهنزوي خوي و له‌به‌رژه‌وه‌ندي خوي به‌رگري و به‌ر به‌ست و ده‌ستكاري بكات، دياربي
 كردني چاكه و خراپه، تا هر كه‌س به‌نارهنزوي خوي به‌پاوبوچووني خوي چاكه و
 خراپه‌كاري نه‌كات، به‌لكو چاكه و خراپه نه‌وه‌ن كه خوا له‌ناييني خوي دا دياربي كردوون و
 بئ‌گومان هه‌موو ژيرييه‌كيش به‌رواي به‌وه هر هيه كه خوا دياربي كردووه، كه‌واته بانگ
 كردن بو خيرو چاكه و پړي خواو فرمان به چاكه و جله‌وگيري له خراپه هه‌روا سووك و
 ناسان نيه، به‌لكو كو‌سپ و گرئي و دپك و دالي زوري له پړدايه، بئ‌گومان نه‌و بانگ كردن و
 فرمان دانه نه‌دا له ده‌ماخي گه‌لي كه‌س، نه‌دا له نارهنزوي نه‌فس و به‌رژه‌وه‌ندي تاقميك،
 نه‌دا له هه‌موو تاوانبارو ده‌ست دريژي كه‌ريك، نه‌دا له هه‌موو به‌دخو و به‌د كرداريك، نه‌دا
 له‌وانه‌ي كه سروشتيان ترازاو و چاكه به خراپه دانه‌نين و خراپه به‌چاكه، هرگيز ميله‌ت
 بزگار نابي و مرو‌قايه‌تي به‌دي نايه‌ت، تا خيرو چاكه زال نه‌بي، چاكه و خراپه نه‌ناسرين و
 دياربي نه‌كرين، ده‌ي نه‌وش ناگونجي تا كار به‌ده‌ست و فرمان په‌وايهك نه‌بي كه يارمه‌تي
 خيرو چاكه بدات و بيچه‌سپينني و جله‌وگيري بكات له خراپه و له پيش چاو وني بكات و
 دووري بخاته‌وه، كه‌واته پيوستي و ناچاري هيه به‌بوون و پيك هيناني گه‌ل و كومه‌ليك كه
 دامه‌زabin و يهك بگرن له‌سهر به‌روا به خواو براييه‌تي له‌به‌ر خوا، تا هه‌لسن به‌وكاره گرنگه كه
 زور گرانه و كو‌سپ و گرئي زوري له پړدايه، هه‌لسن پړي به‌هيزي به‌روا و له خواترسي و
 نينجا به‌هيزي خوشه‌ويستي و هوگري ناو خويان، كه‌واته نه‌و گه‌ل و كومه‌له پاك و خاوينن و
 مه‌ردوميش پاك و خاوين نه‌كه‌نه‌وه، كه‌واته هر نه‌وانه شايسته‌ن به‌مه‌ي كه نه‌فرموي:
 ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ هر نه‌وانه بزگار و گه‌يشتوون به نامانج، به‌لي به‌راستي هر
 نه‌مانه‌ن و هيچ كه‌سيكي تر ناگاته راده و پله‌ي به‌رزي نه‌وانه، چونكه هر نه‌وانه نمونه‌و
 نوينه‌ري نايين و به‌رنامه‌ي خوان، هر به‌وانه و به‌ناو نه‌وانه نايين و به‌رنامه‌ي خوا نه‌ژي و
 نه‌حه‌ويته‌وه به‌راستي.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾

يَوْمَ بَيَضَ وُجُوهٌُ وَسَوَّدَ وُجُوهٌُ

ئەو گەل و کۆمەڵە بەریزە لە شیرین ترین شیوەی دا پێکھات لە موسلمانانی یەكەمجارى مەدینە منەوەرەدا، پێکھات لەسەر ئەو دوو پایە و بنەڕەتە، لەسەر بېروا بە خوا، لەسەر ئەو بارو شیوە راستەقینەى كە قورئان ھینای، لەسەر ئەو یەكیتی و خوشەوێستییەى كە گەیشتە رادەيەك كە لە ھەموو تەمەن و میژووی ئادەمیدا شتى وا نەبێنراوە، راستى و برايەتیەكەیان گەیشتە پلەيەك كە بە خەو و خەيالى ھىچ كەسێكدا نەھاتوو، ئەگەر لە واقیعدا نەبوايە ھىچ كەس بېرواى نەئەكرد كە شتى وا نەگونجێ و نەبێ!! بێ گومان بەرنامەو ئایینی خوا ھەر بە تاقم و كۆمەڵى ئاوا بەدى دیت لە ھەموو چەرخ و چینیكدان لە ھەموو ولایتێكدا، جا لەبەرئەو گەل و كۆمەڵى بېروادارانى جەلەوگیری كرد لە ئازاوەو دووبەرەكى و پچپینی برايەتى و یەكیتی، ترساندن و ھەرەشەى ئى كردن بە وێنەى دواپۆژو چارەنووسى ئەو نامەدارانەى كە بەرنامەو ئایینی خویان بە سپاردە درایە دەست و لە پاشدا دووبەرەكى بوون و یەكیتی و برايەتیەكەیان پچپى و ئینجا خوايش ئەو سپاردە گۆرەيەو ئەو ئالا بەرزەى ئى سەندنەو لە جیھاندان دای بە گەلى موسلمان و ئەوانى ئى خست و ئەمانى خستە شوێنیان، ئەوێ بەسەرھێنان بێجگە لە سزای پۆژى دوايى كە ئاماژە ئەكات بۆ بەشێكى لیژەدا، ئەفەرموى:

﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا﴾ مەبێ بە وێنەى ئەوانەى كە بەش بەش بوون و یەكیتییان نەما - واتە نامەدارەكان - ﴿وَاخْتَلَفُوا﴾ دووبەرەكى بوون لە ئایینەكەیاندا ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ لەپاش ئەوێ بەلگەو نیشانە پوونەكانیان بۆ ھات لەسەر پێ راستەكەى خوا كە بەھوى ئەو ئەبوايە يەك رايەك قسە بوونایەو لایان نەدایە لە تاقە رینگەكەى خوا. (ئیبى و ماجە) ھەدیسێ ئەھىنى لە (عەوفى كوپى مالیک) ھوہ كە پیغەمبەر (ﷺ) فەرموى: موسایيەكان بوون بە ھەفتا و يەك تاقم، يەكێ لەوانە لە بەھەشتدايەو ھەفتایان لە دۆزەخدايە، عيساييەكان بوون بە ھەفتا و دوو تاقم، ھەفتا و يەكیان لە ئاگردايەو يەكێكان لە بەھەشتدايە، سوێند بە كەسێ كە گيانى منى بەدەستە ئوممەتى منیش ئەبێ بە ھەفتا و سێ تاقم، ھەفتا و دوویان لە ئاگردايە يەكێكان لە بەھەشتدايە، مەبەست ئەوانە كە دووبەرەكى لەم دووھەدا زيانى نەو ئەوھش ھەلەى كەربى ھەر ئەجرى ھەيە لای خوا، بەلام ئەجرىكى ھەيە، ئەوێ ھەلەى

نه كړدېنې دوو نه جری هیه، به لآم پښوېسته دوو بهر که یان نه بیت هوی ناژاوو کینه و
 ده که زایه تی تیا به کار نه هیږنې، ښجا مه به ست له بوونی هم هفتاو دوو له ناگرداو بزگار
 بوونی یه کیکیان نه مه یه - وهك جه لالی ده وانی نه فهرموئ - هفتاو دوو که له سر بیرو باوه پرو
 عه قیده که یان نه سوتینرین هر چوڼی له سر کرده وې خراپیان سزا نه چه ژن، نهو یه ك تاقمه
 بزگار نه بن له باره ی عه قیده و بیرو باوه ده که یانه وه، ښتر با له سر کرده وې خراپیان سزا
 بدرین، ښجا با بزانی که نهو هفتاو دوو ناو نه برین به نه هلی بیدعت و هر به موسلمان
 دانه نرین و له پیزی پرواداران دهرناکرین، چونکه بیرو پاکانیان دژي دهقی ثایهت و هدیس
 نین و ته نویلیان هیه و هر که س به لگه یه کی به دهسته وه هیه، ښتر با هموو هله بن و له
 پښی راست ترازابن، (شیخی نه شعری) - خوا لینی پازی بی - له کاتی مردنیدا وه سیه تی
 کردو فهرمووی به هاوه ل و قوتابیه کانی: ښوه شایه تیم بو بدن له پوژي دواپی دا که من هیچ
 کام لهو تاقمانه به بی پروا دانانیم، به لآم نه وانه ی که دوو بهر که ی بوون له نامه داره کان و
 لایاندا له پښی راستی پیغه مبه ره کانیان، نه وانه له پیزی پرواداره کاندانه مان و به بی پروا
 دانه نرین، وهك دهر نه که وې له م هره شه سهخته ی که نا راسته ی نه وانی نه کات و پرواداران ی
 نه م نوممه ته ی پی نه تر سینې که نه فهرموئ: ﴿وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ بو نه وانه هیه
 سزایه کی گه وره ﴿يَوْمَ نَبِیضُ وُجُوهُ وَكُودُ وُجُوهُ﴾ له پوژي کدا که چند پرویه ك سپی نه بیت و
 چند پرویه ك رهش نه بی، واته له پوژي دواپی دا به هشتیان نیشانه دار نه کرین به سپیتی و
 پروناکی و برقه ی ناوچاویان و له شیان، دوزه خیانش نیشانه دار نه کرین به رهشی و
 تاریکی دم و چاو و له شیان، ښتر نهو سپیتی و رهشیتیه له سر باره ناشکرا و
 پروکه شه که یان مه به ست بن، وهك زوریو جه ماوه ری له سره، یان مه به ست به سپیتی
 خوشی دل و که یف خوشیه ک بیت که ههستی پی بکړی له پروو ناوچاواندا، مه به ست به
 رهشی داخ و خه م په ژاره یه ک بیت که له پروو ناوچاواند دهر نه که وې، وهك کومه لیک
 نه فهرموون. نایا مه به ست سپیتی بی بو هموو به هشتیان و رهشی بو هموو دوزه خیان،
 یان سپیتی بو نهو نامه دارانه ی که لایان نه دا له ریباری پیغه مبه ره کانیان، رهشیش بو لادرو
 دوو بهر که ی که ره کان بیت، به تاییه تی له سر نهو لادان و دوو بهر که ی کردنه یان، هر کام له مانه
 کومه لی زانایانی له سره و هر کام نه گونجی و هله نه گری، ښجا به دریژ تر باسی نهو دوو
 تاقمه نه کات،

فَأَمَّا الَّذِينَ أَسْوَدَتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ
 أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ

نه فرموی: «فَأَمَّا الَّذِينَ أَسْوَدَتْ وُجُوهُهُمْ» نینجا نه وانهی که پوو و ناوچا و انیان رهش
 نه بیت «أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ» پیان نه وتری نایا نیوه بی پروا بوون له پاش برپا هینانیاں؛ واته
 به لن. نه گهر مه بهست به و پرو رهشانه هه موو دوزه خیایان بیت نه بی بلین: نایا بی پروا بوون
 له پاش نه و پروا سروشتیهی که خوا داویتی به هه موو مردو میکی ژیر، نه گهر مه بهست
 پیان پرو رهشانی نامه داران بیت، نه بی بلین: نایا بی پروا بوون به محمد کاتی که ره وانه
 کرا له پاش برپا هینانتان پیی له پیش هاتن و ره وانه کردنی دا؟ «فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
 تَكْفُرُونَ» که واته بچه زن سزا که تان به هوی بی پرواییه که تانه وه له جیهاندا، واته سهره پای پرو
 ره ششه که یان سهره نشست و ته شهریان ناراسته نه که و بی نابروویان نه که و بو سزادانی
 دهروو نیشیان - خوا په نامان بدات -، «وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ» نه وانهی که پرویان سپی
 نه بیت «فَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ» نه وانه وان له رحمتی خوادا، واته به ههشت و نازو نیعمه تی خوا،
 له سهره برار به میهره بانی خوا نه وریان دهست نه که ویت نه گینا هیچ که س هیچ مافو
 هه قیکی به لای خوا وه نیه.

له کتیبه باوهر پی کراوه کانی حه دیسدا هاتووه که پیغه مبه (ﷺ) فرموی: هیچ کام له
 نیوه کرده وهی نایخاته به ههشت، عه رزیان کرد ته نانهت تویش نهی پیغه مبه ری خوا؟
 فرموی ته نانهت منیش مه گهر خوا دام پوشی به رحمت و میهره بانی خوی. خوشتر له
 هه موو شت بو نه و خوا پیدا وانه نه مهیه که نه فرموی: «هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ» نه وانه له و
 به ههشت و رحمتی خوادا هر نه میننه وه هه تا هه تایه، نینجا دلنیاپی نه کات له سهره نه
 باسو و بریارانه به مهی که نه فرموی: «تِلْكَ» نه نایه ته گرنگانهی که هاتن له و باسو
 بریارو په ندو فرمان و به لن و هه ره شه دا «إِنَّ اللَّهَ» نایه ته کانی خوان «تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ»
 نه یا خو نینه وه به سهرتدا به راستی و راستیان پییه، یان به داده وه هاتوون و دادیان پییه به
 هر شتی کدا که نیشانی نه دهن و پای نه گه یهنه

وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١٠٩﴾

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ

﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ﴾ خوا ستهم و شتی بنی جنی ناوی بو جیهانیان و نایه وی شتی نارہوایان به سہر بینئ، به لکو به دانانی پاداشت و تۆله نایه وی داد و راستی به دی بیئت به رامبر ہموو کار و کردہوہیک، ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ہر بو خواہ و ہینی خواہ ہرچی لہ ناسمانہ کاندایہ و ہرچی لہ زہویدایہ، ہر خوا خاوەن و دایئہری ہموویہ تی و ہر خوا کار بہ دہستی ہموویہ تی ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ ہر بو لای خوا نہ گیرینریتہوہ ہموو کارہیان، کہواتہ پاداشت و پاشہ پوژی ہموو کردہوہکان بہ نہوپہری داد و راستی نہنجام نہدرئ.

نینجا لہم چہند نایہ تی دہاتووہدا باسی میللہ تی موسلمان نہکات، ناونیشان و کار و پیشہی خوی نہخاتہ ہرچاو، تا خوی بناسئ و تی بگات لہ پایہ و پلہ و جئ و شوین و نرخى خوی، نینجا باسی نامہ دارہ کانش نہکات و بہ تہواوی دہریان نہخات و موسلمانان بی باک و دل نارام نہکات لییان، دیارہ بہ مہرجئ کہ ئەمان لائہدەن لہ بہرنامہ کہی خوا، نہفہرموئ: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ ئیوہ باشتین ئوممہ تیك بوون لہ زانینی خوادا کہ دہرخران و فہراہم ہینران بو ئادہمیزاد، واتہ دہستی قودرہ تی خوا ئیوہی لہ تاریکی نہبوون دہرہینا و ناشکرای کردن و ہینانیہ کایہ لہ بہر نہوہی فریای ئادہمی بکہون و بہو نایین و بہرنامہی کہ خوا پئی بہخشین، یان ئیوہ باشتین ئوممہ تیکن کہ ہینرایہ کایہ بو ئادہمی، واتہ ہموو ئوممہ تی پیغہمبہران ہاتوون بو چاکہی ئادہمی، ئیوہ چاکترینی ہموو نہو ئوممہ تانہن، بہم جورہش ہر جوانہ و تہفسیرکراوہ تہوہ، بہراستی وتہ و فہرموودہیہکی ئیجگار بہرزو پیروزہ، چونکہ ئەمہ شایہ تیہ لہ لایەن پەرہردگارہوہ لہ سہر نہوہی ئەم ئوممہ تہ چاکترینی جیہانہ، بو نہوہش ہاتووہ فریای ئادہمی بکہوئ و چارہ سہری ہموو کووسپ و گرئ و ناتہواویہکی بکات، جا چ بہرہرو رادہ و پلہیک لہوہ بہرزترو پیروزترہ؟!

ئەم فہرموودہیہ لہ یہ کہ مجارہوہ ناراستہی ئەو چین و گہلی یہ کہ مہ کرابہ سہرکردایہ تی پیغہمبہر (ﷺ)، بہ لام تاییہ تی نیہ ہر بہوانہوہ، بہ لکو لہ پاش ئەوان تا پوژی دوایی ہر چین و تاقمیك پەپرہوی ئەوان بکات و پیبازی ئەوان بداتہ بہر بہ شدارو ہاوبہشی ئەوانہ، وەك

دەرئەكەوئى به پوونى له چه‌ند هه‌ديسيكه‌وه كه به ناوبانگن و پيوست نيه به هينانيان، يه‌كئى له و هه‌ديسانه ئه‌وه‌يه‌كه (نيمامى ئه‌حمه‌د) هيناوپه‌تي به (نيمامى عه‌لى) يه‌وه -خوا لئى بازى بئ- كه پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووى: چه‌ند شتيك‌م پئ‌دراوه كه به‌هه‌چ كه‌س له پيغه‌مبه‌ران نه‌دراوه. يه‌كئى له‌وانه ئه‌وه بوو كه فهرمووى: (ئومه‌ته‌كه‌م كراوه به چاك‌ترينى هه‌موو ئومه‌ته‌كان) ده‌ى شتيكى ناشكرايه كه ئومه‌تى ئه‌و هه‌ر ئه‌ويه‌كه‌م چينه نيه، به‌لكو ئومه‌تى ئه‌و ناوه بو هه‌موو بڕواداران هه‌تا پوژى دوايى، هه‌رزه‌تى عومه‌ر -خوا لئى بازى بئ- له‌وتاريكى دا فهرمووى: ئه‌ى خه‌لكينه هه‌ركه‌س پئ‌ى خو‌شه له و ئومه‌ته بيت با هه‌ئسئ به‌م مه‌رجه‌ى كه‌له‌م ئايه‌ته‌دا بو‌ى دانراوه، واته فهرمان به چاكه و جله‌وگيرى له خراپه: پيوسته له‌سه‌ر ئه‌م ئومه‌ته خو‌ى بناسئ و تئ‌بگات له‌خو‌ى به‌و جو‌رو شي‌وه‌يه كه ئه‌م ئايه‌ته ناما‌ژه‌ى بو‌كرد، ئه‌و كاته ئه‌زانئ كه پيوسته له‌سه‌رى هه‌ميشه پيشه‌واو ماموستا بيت بو جيهان و جيهانيان، جله‌وو سه‌ركردايه‌تى هه‌ر به‌ده‌ست ئه‌مه‌وه بيت، پيوسته له‌سه‌رى كه‌يىروباوه‌رو ياساو له هه‌چ كه‌سو له هه‌چ لايه‌كى تر وه‌رنه‌گرئ، به‌لكو ئه‌بئ ته‌مئ و نامو‌ژگارى هه‌موو گه‌ل و ئومه‌ته‌كانى تر بكات، به‌شيان بدات و فيزيان بكات له‌وه‌ى كه خوا پئ‌ى به‌خشيوه، له‌يىروباوه‌رى راست و بو‌چوونى راست و پ‌ژئمى راست و كردار و په‌وشتى راست و ناسين و زانينى راست.

ئه‌م چاك‌ترين ئومه‌ته ئه‌بئ به‌و جو‌ره سه‌ركرده و پيشه‌واو چاو‌دي‌ر ماموستا و پئ‌ نيشاندەر بيت، دياره ئه‌وه‌ش به‌رز‌ترين پايه و پله‌يه له‌م زه‌ويه‌دا، گران‌ترين ئه‌ركه‌و له خو‌پايى ناك‌رئ و ده‌ست كه‌وت نابئ و به‌پ‌ئوه نابئ، كه‌سيكى ئه‌وئ كه شايسته بيت، بئ‌گومان ئه‌م ئومه‌ته شياو و شايسته‌يه بو‌ى به‌هو‌ى بو‌چوون و يىروباوه‌رى پ‌ئك و پ‌ئك و پ‌ژئمى راست و په‌واى كو‌مه‌لايه‌ته‌كه‌يه‌وه، ماوه‌ته‌وه پيش كه‌وتنى له‌باره‌ى زانين و زانيارى و شارستانيتى و ئاوه‌دان ك‌ردنه‌وه‌ى و لات و پئ‌ ب‌ردن و به‌كار هينانى هئ‌زو وه‌كان له ده‌ست خست‌ن و وه‌رگرتنى خيرو بئ‌ره‌كانى ئه‌م زه‌ويه‌ى كه كراوه به‌ج‌ينشين تياى دا، بئ‌گومان له‌م باره‌يشه‌وه هه‌ر ئه‌م پيشه‌واو پيش كه‌وتووبوو، وه ئه‌م قاپى شارستانيتى و ئاوه‌دانى و زانيارى ك‌رده‌وه له جيهانى ئه‌م سه‌رده‌مه‌و مي‌ژوو شايه‌تى ئه‌دات به‌سه‌ر ئه‌وه، هه‌ركه‌س ئيستاش ته‌ماشاي شاره‌كانى قور‌توبه‌و غه‌رنا‌ته‌و ئه‌شبيليه‌و شوينه‌كانى تر بكات له بو‌ژئاواى و لاتى ئيسلام، قاهيره‌و ديمه‌شق و به‌غداد و گه‌لى له‌شاره‌كانى ت‌رى پو‌ژه‌لا‌تى

ئىسلام، ئەو حەقىقەتەي بۇ دەرئەكەوئى، كەلەر چەرخەدا ھەموو ئەوروپا لەتارىكى نەزانی و نەوپەرى دواكەوتن و وئلى و بئى پڑىمى دا ئەژيا، دوو نمونە لەم پووەو ھە باس ئەكەم:

۱- لەچەرخی ھىشامى سئىيەدا خەلىفەي مۇسلمانان لە ئەسپانيا و ئەندەلۇس دا كە كئىبى مئژوو بۆمان باس ئەكات و ئەلئى پادشاي بەرىتانيا كە كۆتەرىن دەولەتى ئەوروپا بوو تاقمىكى نارد بەسەرۇكاىەتى خوشكەزايەكى خۆي بۆلاي خەلىفە بە نووسراوئىكى خۆيەو، لەونووسراو ھەدا ئەلئى: لەبەرئەو ھى ولاتى ئىمە لە تارىكى نەزانی دا بەسەرگەردانى ئەژى، ولاتى ئىو بە پووناكى زانين و زانيارى ئەدرەوشىتەو، ئەوا ئەمانەم نارد بەئكو لەژىر چاودىرى تۆدا فىرى زانين و زانيارى بىن! لە خوارەو ھى نامەكەدا ئەونووسى: بەندەي گوى رايەلتان فلان و ئىمزاى ئەكات.

۲- پروداوى بەناو بانگى مئژووى لە چەرخی خەلىفە ھارون الرشيد، كە پادشاي فەرەنسە تاقمىكى ناردە خزمەتى خەلىفە بە چەند ديارىيەكەو بۇ دەربرىنى بچووكى و گوى رايەلئى خۆي، ئىنجا كە گەرانەو خەلىفە بەديارىى كاترمىرىكى بۆنارد بە خەلات. ئىنجا كاتى كە ئەو كاترمىرىيان بىنى ھەموو سەريان سوورما و ژىرو لى زانەكانيان كۆكرەو تا بزائن سېرى ئەمە چىو ھۆي ئەم گەران و دەنگە دنگە چىو؟ ئىنجا لەسەرەنجام دا ھەموو بېريارىندا كە جنۆكەي تىايە و جنۆكە ئەو كارە ئەبا بە رېئو!! ئىنجا مۇسلمانەكان سەريان كەردە عەيش و نۆش و رابواردن و خەوى سەرەمېرى بئى ناگاييان ئى كەوت، بىنگانەكانىش كە تالوى نەزانی و دواكەوتنيان زۆر نەچەشتبوو كەوتنە تىكۆشان تا مەكۆكەيان لەمان دزى، ئىنجا ئەوئەندەش سېلە بوون لە ھەموو بارو پوويەكەو بە پىلان و فېر فېل پوويان كەردە ناو ولاتى ئىسلام تا تىكيان دان و بەريان دانە يەك، ئىنجا ئەوئەيان بە ھەل زانى، پوويان كەردە ولاتەكەيان بە زۆر بە لەشكر ژىر دەستيان كەردن و ئەو ولات و جىھانە پان و پۆرەيان دابەش كەردن بەسەر خۆياندا تا وای ئى ھات كە بىنراو ئەبىنرى.

تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

که واته دهرکهوت که هوی سهرکهوتن و پیشکهوتنی ئەم ئوممەتە لە ھەموو مەیدانیکیدا ھەر دەست گرتنیانە بە ئایین و بەرنامەکیانەو، ھەرچۆنێ هوی دواکەوتن و ژێرکەوتن و ژێر دەستەییەکیان ھەر دەست بەردار بوونیانە لە ئایین و بەرنامەکیان، ئەم چاکترین ئوممەتە ھات - وەك قورئان ناماژە ی بۆکرد - بۆ ئەوێ فریای ئادەمیزاد بکەوێ، که واته ئەبێ ھەلسن بە پارێزگاری ژيانی لە خراپە و خراپەکاریی و چاکە و چاکەکاری بچەسپینی لە ژيان و لە جیھاندا، بێگومان ئەوێش بە بێ ھینۆ دەسەلاتیک ناگونجی، جا لەبەرئەوێ ئەمە ی کرد بە نیشانە و هوی ئەو چاکترینیە که ئەفەرموێ: ﴿تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فەرمان ئەدەن بە چاکە ﴿وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ جلەوگیری ئەکەن لە خراپە، بێگومان ھەلسان بەم کارە زۆر سەخت و گرانی و کۆسپ و گریزی زۆر لەو ڕینگەدا ھەیە. ئەوێ لە لایەکیوە، لە لایەکی ترەوێ دۆزینەوێ دیاری کردنی چاکە و خراپە نابێ ھەوالە ی باو و ئارەزووی خەلکی بکری، بە پێی بۆچوون و بریاری ئەوان دیاری ناکرین، چونکە ھەریەکێ و ھەر تاقمیک باو و بۆچوونیک تاییبەتی ھەیە و ھەرگیز یەک ناگرن و کۆ نابنەو، که واته پێویستی ھەیە بە ترازوویەکی راست که بە ھیچ ڕەنگ سەرئەکات و بەو ترازووە چاکە و خراپە ھەلسەنگینرێن و دیاری بکری، ئاشکرایە که ئەو ترازووەش تەنھا لای خوا دەست ئەکەوێ و ھەر بریتیە لە شەریعەتی خوا، که واته ھەلسان بەم کارە ی که ئەم ئوممەتە ی بۆ ھاتوو بە بێ بریاییەکی ڕێک و راست بە خوا ناگونجی و ناکری، پێویستە بوونی ئەو بریاییە تا ئەم ئوممەتە گوێزایە ل و فەرمانبەر بیت و کۆل ئەدات لە فەرمانبەریتی خۆی، خوگر بیت لەسەر ھەر نەرك و زەحمەتیک که پووی تی بکات لە پێی خوادا، بتوانی خۆی بەخت بکات و فیداکاریی بکات لەو ڕینگەدا، بە تەما و چاوەڕوانی ئەجرو پاداشتی لای خوا، پێویستە بوونی ئەو بریاییە تا لاندە لە پێی خوا و بینجگە لە تەرازووەکی خوا ھیچ شتیکی تر بەکارنەھینری، که واته ھەرچۆنێ چاکترینی ئەم ئوممەتە بە بێ ئەو بریاییە بەدی نایەت، ھەر وەھا ھەلسانی بەو کارو فەرمانەش که بۆی ھاتوو ناکری و ناگونجی بەبێ ئەو بریاییە،

وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ

لهبهرئەوێ ئەفەرموێ: ﴿وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ بپروا ئەههینن بە خوا و بپرواتان هەیه پێی، دیارە مەبەست ئەو بپروا راستەقینەیه که ئەبێ دەرکەوێ لە کردەویداو خاوەنەکە ی تێی ئەگەیهنن لە خۆی و مەبەست لە بوونی خۆی، تێی ئەگەیهنن لەم بوونەوهره له ژيان، پەرەردگاری پێنەناسن و زانای ئەکات بە پەيوەندی خۆی بە خوا و بە ژيان و بەم بوونەوهره ی که تێیدا ئەژێ، بپروایەکی وا زانی و دەسەلاتی خوا لە دەرووندا جیگیرو دامەزراو ئەکات، پالی پێوه ئەنێ بۆ هەول دان لەپێی پەزماهەندی خوا و خۆپاراستن لە هەرشێی که مایه ی خەشم و ناپەزایی ئەوه، مل کهچ و گوێپایەلی ئەکات بۆ شەریعەتەکە ی خوا لە هەموو بارو پوویهکەوه، بەلێی بەپراستی بەبێ ئەو بپروایە ئەم ئوممەتە ناتوانن هەلسن بەو کارو فەرمانە ی که بۆی پەوانەکراوه، ناتوانن بانگ بکات بۆ خێرو چاکه و فەرمان بدا بە چاکه و جلەوگیری بکات لە خراپه، لە کاتیکیدا که ئەو هەموو کۆسپ و گری و دێرک و دالە ی دیتەپێ، لە کاتیکیدا که هیزی سەتم و سەتمکاران بەرھەڵستی ئەو سەتن، لە کاتیکیدا پێنەگیری بەدەست هیزو دەسەلاتی خراپەکارانەووه و ئەبێنن هیچ یارمەتی دەرو چەکیکی نیه که لەو جۆره کاتانەشدا هیچ چەکیک که لکی نیه و بەکار نایەت بێجگە لەچەکی بپروا!

لەمە و پێش لە نایەتی (١٠٤) دا فەرمانی دا بەم ئوممەتە که ئەبێ هەمیشە لە ناویاندا دەستەیهک بێن که هەلسن بە بانگ کردن بۆ خواپەرستی و نایینی ئیسلام و بە فەرماندان بە چاکه و جلەوگیری لە خراپه، بەلام لێرەدا ئەوه ئەکات بە سیفەت و نیشانە ی ئەم ئوممەتە. بۆ ئەوه ی تێبگەن که بەبێ ئەو سیفەت و نیشانە ی ئەم ئوممەتە نیه و بوونی بۆ دانانن، کهواتە ئەگەر هەلسا بەم کارو فەرمانە سەرەکیه ی خۆی، ئەو سیفەت و نیشانە ی پێوه دەرکەوت لەناو گەلانی جیهاندا ئەوا راستە و هەیه و ئوممەتیکی موسلمانە، ئەگەر وا نەبوو ئەوا لەپرووی راستی دا نیه و سیفەت و نیشانە ی ئیسلامی تیا نیه.

لە چەند شوێنیکی تر لە قورئان دا ئەم مەبەستە هەیه بە پروونی، بە یارمەتی خوا لە هەرشوێن پێی گەشتین ئاماژە ی بۆ ئەکەین، هەرەها لەحەدیسدا زۆر بە گرنگ گیراوه و ئاماژە ی بۆکراوه، بۆ نمونە چەند حەدیسێک ئەهینن:

١- حەدیس (موسلیم) لە (ئەبو سەعیدی خودری) یەوه که ئەفەرموێ: بێستم لە پێغه مەهر (ﷺ)

فەرمووی: هەرکەس لە ئێوه بێ شەریعەکی بێنی با بیگوێێ و بەرگری بکات بەدەست و بەزۆر، ئینجا ئەگەر بەوه نەیتوانی ئەبێ بە قسە و بەزمانی بەرگری بکات، ئینجا ئەگەر

به‌وش نه‌یتوانی نه‌بی به‌دلی به‌رگری بکات، نه‌م پله‌ی سئ‌یه‌مه لاوازترین پله‌ی
 براوه‌یه، که‌واته له‌وه به‌و لاوه بپروا نامینن، واته نه‌گه‌ر به‌دلش نه‌و بی‌شرعیه‌ی
 پین‌ناخووش نه‌بوو نه‌وا بپروای نامینن وه‌ک له‌پروایه‌تیکی تردا نه‌مه‌ش هه‌یه: (ولیس وراء
 ذلک حبه خردل من ایمان)، له‌وه به‌ولاوه به‌قهد ناوکه خه‌رت‌له‌یه‌ک بپروا نیه.

۲- هه‌دیس‌ی (نه‌بو داود و تیرمزی) له‌(ئین و مسعود) وه -خوا لئی پازی بی- که
 نه‌فه‌رموئ: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموئ: کاتی که ئیسرائیلیه‌کان که‌وتنه ناو گونا‌ه و بی
 شهرعی، زانا‌کانیان جله‌و‌گیریان کردن، ئینجا نه‌وان هه‌ر کو‌تایان نه‌هینا، له‌پاش
 نه‌وه زانا‌کان نه‌پچران و دوور نه‌که‌وتنه‌وه لیان، به‌لکو له‌گه‌لیان دانه‌نیشتن و خواردن و
 خواردنه‌ویان له‌گه‌ل نه‌کردن، به‌هوی نه‌وه‌وه خوا دلی نه‌مانیشی مؤر کرد له‌گه‌ل
 نه‌وان، نه‌فرینی کرد له‌هه‌ردوو تا‌قم له‌سه‌ر زمانی داود و عیسی‌ی کو‌پی مه‌ریه‌م. له‌و
 کاته‌دا که نه‌وه‌ی نه‌فه‌رموو پالی دابووه‌وه له‌پاش دا هه‌لسایه‌وه و دانیشتن و فه‌رموئ:
 سویند به‌که‌سینک که گیانی منی به‌ده‌سته نابئ واز بینن له‌و خراپه‌کارانه هه‌تا
 راستیان نه‌که‌نه‌وه و نه‌یان‌گیرنه‌وه له‌خراپه.

هه‌دیس له‌م باره‌یه‌وه زۆره و نه‌م دووانه بو‌نموونه به‌سن، هه‌موو نه‌و هه‌دیسانه نه‌وه
 روون نه‌که‌نه‌وه‌که‌نه‌و نیشانه و سیفته سه‌ره‌کی و بنه‌په‌ته له‌ناو گه‌لی مو‌سلماندا، پتویسته و
 ناچاری هه‌یه پتی ئینجا نه‌گه‌رتینه‌وه بو‌سه‌ر به‌شی دووه‌می نایه‌ته‌که، له‌یه‌که‌مجاره‌وه هانی
 نه‌و نامه‌دارانه نه‌دات له‌سه‌ر بپروا هینان به‌و جو‌ره‌ی که خوا نه‌یه‌وی که نه‌وش نه‌وه‌یه
 به‌شداری مو‌سلمانه‌کان بکه‌ن تا بیننه‌ پرزی نه‌مان و بین به‌چاکترین ئومه‌ت، نه‌فه‌رموئ:
 ﴿وَلَوْ أَنَّمَا أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ نه‌گه‌ر نامه‌داره‌کان و بپروایان به‌ینایه، واته نه‌گه‌ر
 هه‌موویان بپروایان به‌ینایه به‌وینه‌ی بپروای ئیوه نه‌و باشت‌ر بوو بو‌یان، باشت‌ر بوو له‌و
 ده‌سه‌لات و سه‌رو‌کایه‌تیه‌ی که ئیسته‌ه‌یانه‌له‌ناو‌ژێرده‌سته‌کانیاندا و مه‌ترسی نه‌که‌ن له‌نه‌مانی
 نه‌گه‌ر بیننه‌ پرزی ئیوه، نه‌وه باشت‌ر بوو له‌وه‌ی که نه‌وانی له‌سه‌رن و به‌پروای نه‌زانن، باشت‌ر
 بوو بو‌یان له‌جیهاندا، پزگاری نه‌کردن له‌ودوو به‌ره‌کی و نه‌و بو‌چوونه هه‌لانه‌ی که‌وان له‌سه‌ری،
 پزیم و به‌رنامه‌یه‌کی رێک و پێکیان نه‌بوو، بی‌گومان بو‌پو‌ژی دوا‌یشان هه‌ر نه‌وه چاک‌تره، نه‌م
 فه‌رموده‌یه توانج و پلاریکی دل ته‌زنی تیا به‌بو‌یان، چونکه نه‌وه نیشان نه‌دات که نه‌وانه
 هه‌رچه‌ند لافی بپروا لی‌ بده‌ن و خو‌یان به‌پروادار دابنن هیچ نرخ‌ی نیه و لای خوا بپروادار
 نین. به‌لئ، نه‌گه‌ر بپروایان به‌ینایه نه‌وه چاک بوو بو‌یان، به‌لام هه‌مووشیان بی‌پروا نه‌بوون،

مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١﴾ لَنْ يَضُرُّكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَتِّلُوكُمْ

يُولُوكُمُ الْأَذْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصُرُونَ ﴿١٢﴾

به لکو ئەم بەم جوړه بوون: ﴿مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ﴾ هیندی لهوان بېرواداران و بېروایان هینا، وهك(عبدالله کوپی سه لام و نه سهدی کوپی عوبهید و سهعله بهی کوپی شوعبه و که عبی کوپی مالیک)، ﴿وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ زۆربهی نهوان له فرمان و گوئ پرایه لی خوا دهرچوون و بېروایان نه هینا. دره چوون و مل پیچیان کرد له و به لئین و په یمانه ی که خوا وهری گرت له پیغه مبه ران - درودی خویان لی بئ- دهرچوون له فرمانی خوا که له نامه که ی خویان هات و داوی بېروا هینانی لی کردن بهم دواترین پیغه مبه ره (ﷺ)، دهرچوون له وهی که خوا ویستی و بېریاری دا که دواترین پیغه مبه ره له نه وهی نیسرائیل ره وانه نه کات، بئ گومان نه و نامه دارانه - واته جووله که کانی مه دینه- تا نه و کاته هیزو دهسه لاتیکی فراوانیان بوو، موسلمانان کانی مه دینه له چند باریکه وه په یوه ستیان بوو له گه لیان و هیندی له و موسلمانان بهیم و ترسیان بوو له دوژمنایه تی نه و جووله کانه، له بهر نه وه قورئان نه و جووله کانه ی بئ نرخ کرد له دلی نه و موسلمانان دا و باقری دهرخستن که نه وانه به هو ی بئ بېروایی و تاوانی زۆریان وه لاوازن و خوا سهر شوپیی و ژیر دهسته یی له سهر داناون، نه فهرمو ی: ﴿لَنْ يَضُرُّكُمْ إِلَّا أَذًى﴾ ههر گیز نه وانه زیانتان پئ ناگه یه نن مه گهر زیانیکی که و سووک، به قسه و به ههر شه و تانه و ته شمر و نه و جوړه شتانه که ههر نازاریکی دل و دهروونی تیایه، ﴿وَإِنْ يُقَتِّلُوكُمْ يُولُوكُمُ الْأَذْبَارَ﴾ نه گهر تی جهنگن و جهنگتان له گهل بکه نه هلدین و پشتتان تی نه کهن، واته نه شکین و دهره قهتتان نایه ن ﴿ثُمَّ لَا يُنصُرُونَ﴾ واته له پاش هوالدان به تیک شکانیا ن له جهنگدا، نینجا هه و التان نه دهمی به وهی به ههر حال و له سهر هه ربار یارمه تی نادرین و زال ناکرین. واته تی جهنگن یان نا؟ نه وه حالیا نه. ئەم نایه ته - وهك دهست نیشانمان بو کرد- هاته خواره وه له باره ی جووله که کانی مه دینه وه: (بهنی قهینوقاع و بهنی نه ضیرو بهنی قوره یزه وه جووله که کانی خه یبه ر) ههر سئ مرگینه ی که به دی هات، بهم رهنگه نه وانه نه یانتوانی زیان بگه یه نن به و بېروادارانه، مه گهر به دهم و زمانه پیس و ناپاکه که یان که خستیا نه کار بو نازاردانی دلی نه و بېروادارانه به ده له سه و فاک و فیک، له کاتی تی جهنگاندا ههر تیک شکان و خویان بو نه گرا،

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الدَّلَّةُ أَيْنَ مَا تُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ وَبِأَمْرِ يُغْضِبُ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ
عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ

نیتر له پاش نه ووش هیچ کهس پشت گیری لی نه کردن و یارمتهی نه دران له لایه نه هیچ
که سیکه وه هیچ نالایه کیان بو نه مایه وه که هملی که نه: ﴿ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الدَّلَّةُ﴾ هه لدراره
به سه ریانه وه سهر شوژی و ژیر دهسته یی و دهره دراون پیی به وینه یی هه لدانی مال و
خیوه تیک به سه ریانه وه و دهر دانیان پیی، یان سهر شوژی و ژیر دهسته یی خراوه ته
سه ریان و نویسناره پییانه وه و مؤر کراون پیی ﴿أَيْنَ مَا تُقِفُوا﴾ له هر شوینیک بین و
دهسته کن، که واته پزگار بوونیان نیه له وه به هیچ کلوجیک ﴿إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ﴾
مه گهر به هو ی به لنین و په نادانیک له لایه خاوا له لایه مهردومه وه، واته نه وانه هر بهش
خوراو ماف داگیر کراون له هر جینگه یه بین، له لایه خویانه وه هو ی پزگار بوونیان نیه و
پزگار نابن مه گهر به په یمان و به لنینیک له لایه خاوه، که نه ووش نه ویه خوا دایناوه
له شهر یه ته که دا که نه گهر نه وه له نه بهر حوکی نیسلام بوون نه بی مافیان بیارنیزیت و
یه کسان بکرن له مافدا له گهل موسلمانان و به هیچ رهنگ دهست درنیزیان لی نه کری، مه گهر
به هو ی په یمان و به لنینیک له لایه خه لکیه وه که نه ووش نه ویه موسلمانان به پیی شهر یه ته
نیسلام به شداریان کردون له ژیان و مامه له و کپرن و فروشتن و گهل کاردا به هه موو
نازادی و سه به سته که وه، ته نانه ته له و کاتانه دا که نیسلام له کاردا بوو بی، واته هر چوئی
نیسلام مافی ته وای بو دانان و قه ده غه ی کرد ژیر پیی کردنی مافیان، هه وده موسلمانانیش
به و پیی په ره فتریان له گهل کردن، نه ویه یان له سه ره تای نیسلامه وه بو دامه زرا، نه وده تا
پیغه مبه ر(ﷺ) هر خوی قهرزو مامه له ی له گهل کردن و شتی خوی به بارمه لادانان، به سه بو
نمونه پروودایک بگیرینه وه که له کتیبه باوه پیی کراوه کانداهاتوه وه (ریاض الصالحین)
که نه فهرمو ی: جاریک قهرزی جووله که یه کی به لاوه بوو، جووله که که به پیی باوی پیسی
خویان زور به بی شهرمی و ناپیاوی و به دم درنیزی داوای قهرزه که ی کرده وه به جوئی کاری
کرد له دلی هاوه له کاندانیا زیان کرد هه لسن بو ی سزای بدن، له پاش دا پیغه مبه ر(ﷺ)
به پیی باوی پاک و شیرینی خوی جله وگیری کردن و ته به ناوبانگه که ی خوی ناراسته کردن:
خاوه نه هق مافی قسه کردنی هیه، لینی گهرین، به لکو ناموزگاری نه و بکن که

داواکردنه که ی به باشی بکات، ناموژگاری منیش بکن که به باشی هه قه ی بده مه وه!! هه مه وه
 به سه بو میژوو پروداوینکی تریش باس بکهین هه له مه بارهیه وه له چه رخی جینشین
 دووه مد: که (ئیمامی عهلی) -خوا لینی رازی بی- شتیکی گوم بووی خو ی ناسیه وه له لای
 جووله که یه ک و نه یدایه وه، ئینجا (ئیمامی عهلی) شکاتی لی کرد له دادگای عومه،
 له سه ره نجامدا عهلی شایه تی نه بوو، عومه ماله که ی دا به جووله که که! هه له وه پروداوه دا
 نه مه ش هه یه که له کاتی محکمه که دا عومه بانگی عهلی کرد به نازناوی (ابو الحسن) عهلیش
 به وه تیک چووو فهرمووی: بوچی فهرقمان نه که یت و پیزی من نه گریت و به نازناو بانگم
 نه که یت، به ناوه پروته که ی خو م بانگم بکهو بلتی: عهلی!! ئینجا له پاش نه وه موسلمانان نه وه
 پیتبازه یان دایه به رو مافی نه وه دوژمنانه یان پاراست ته نانه ت له و کاتانه شدا که ئیسلام به
 حوکمران نه ما له ناو موسلماناندا، ئینجا به هوی ئیسلام و موسلمانانه وه نه وه په نادان و
 پاراستنی مافه یان بو نیش ت تا زۆریه ی گهلانی جیهانیش به و جوړه په فتاریان له گهل کردن
 له پاش نه وه ی که له هه موو لایه که وه له ژیر چه پوکه دا بوون و نه تارینران، ئینجا له وه ش
 تپه بریان کرد تا نه وه راده یه به پیلانی ده ولته گه وره کانی جیهان و له په نای نه واند
 میریه کیان بو فراهم هینان له ناو جهرگه ی خاکی ئیسلام دا له پاش جهنگی جیهانی دووه.
 ئیستا نه وه میریه بچکوله ی نه وانه له په نای ده ولته گه وره کانی پوژئاو دا به تایبه تی
 نه مریکا سهریان به رزکردوه ته وه به راست و به چه پ و به هه چوار په ل ناوه ستن خه ریکی
 تاوان و ده ست دریرین به و جوړه ی که جیهان نه زانی و نه بین و پیویست به باس ناکات،
 به لام هه موو که س نه زانی نه وه له خو یانه وه نیه و به نازایی خو یان نیه، به لکو به هوی
 خه لکیه وه یه و له په نای خه لکیدایه، تا پوژئی دی - به ئیزن و یارمه تی خوا- هیه که س
 فریایان ناکه وی له ژیر هیرش و چه پوکه ی موسلماناندا توله یان لی نه سینری و له ناو نه چن.
 ﴿وَبَاءُ وَيَضَبُّ مِنْ اللَّهِ﴾ نه وه جووله کانه له هه نس و که وتیاندا گه رانه وه به خه شمیکی گه وره
 له لایه ن خواوه و شایسته ی نه وه بوون ﴿وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ النَّكَةُ﴾ هه لدا به سه ریانه وه هه ژاری
 ده روون و چاو برسیتی هه رچهند به سامان و به ده سلات بن، چوار ده ور دراوون به وه، یان
 زه بوونی و ترسنوکی ده روونیه که پی یانه وه ده رنه که وی له قسه و کرده وه یشیاندا، به هه رکام
 مه به ست بیت جووله که وان،

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١٣٣﴾ لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ ءَانَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١٣٤﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ أُولَٰئِكَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٥﴾

هؤی نه وهش که باس کرا نه مه یه که نه فرموی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾
 نه وهی که باس کرا بویان به هؤی نه وهی که نه وانه بی پروا بوون به نایه ته کانی خوا ﴿وَيَقْتُلُونَ
 الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ﴾ پیغه مبه رانیان کوشت به ناهق ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ نه و پروا
 نه هیان و کوشتنه ناهقه شیان به هؤی نه وه وه بوو که نه وانه یاخی بوون و مل پیچیان کرد له
 فرمانی خوا، به هؤی نه وه وه بوو که هه میشه دهست درنژیان نه کرد و خهریکی گوناو
 خراپه کاری بوون، واته نه وانه له یه که مجاره وه دهستیان کرد به گوناو بی شرعی، نینجا
 نه وهش پای کیشان بو گوناوه گهره کان تا وایان لی هات پیغه مبه ره کانیان کوشت و پروایان
 نه ما به نایه ته کانی خواو به ته وای له ناین دهرچوون و بی پروا بوون، نینجا نه و گوناو
 تاوان و بی پرواییهش بوو به هؤی نه وه خوا نه وه یان به سه ریئنی که باس کرا، بی گومان نه و
 توله سه خته تایبه تی نیه بهر جووله کانه وه، به لکو گشتیه و هر گهل و تاقمیکی تریش که
 نه و هویانه یان تیا به دی بیت خوا نه و توله یان لی نه سیننی، بوونی وینه ی نه و هویانه له ناو
 به ناو موسلمانه کانی نه مرودا شایسته ی کردوون به وینه ی نه و سزاو توله ی که خوا دای
 به سه ر نه و جووله کانه دا، موسلمانه کان له پاش نه وه ی که خوا سه ری خستن و زالی کردن، به
 هؤی گوی پرایه لیان بو خوا، له پاش نه وه به ره به ره دهستیان کرد به گوناوه بچوکه کان، نینجا
 نه وه پای کیشان بو گوناوه گهره تر تا وایان لی هات قورئانه که ی خواو په وشته پاکه که ی
 پیغه مبه ریان فری دا، دوریان خسته نه وه له ژبانی خویان، نینجا به شی زوریان هر
 پروایشیان پی یان نه ماو چند پربنه ران و بانگ که رانی خویان کوشت، تا خوا خه شمی لی
 گرتن و سه ر شوپری و ژیر دهسته یی و بی دهسه لاتی هندا به سه ریانه وه، مافیان ژیر پی کراو
 مال و دارایی و نیشتمانیشیان داگیرکرا وه که به چاو نه بینرئی، به لکو نه گهر ورد بینه وه خراپتر
 له جووله که یان به سه ره ات، نه وه تا به شیکی زور گهره و گرنه که وته ژیر دهستی دورژمن و

بېگانه و به ته وای به مالآت و سهر و به ریا نه وه قوت دران و ناوی نیسلا میشی به سهر وه نه ما، به لکو سهر تر نه وه به که پارچه یه کی زور به نرخ و پیروز له ولاته که یان جووله که داگیری کرد ناوی نیسلا می لی سهریه وه و ناوی خوی خسته سهر و باقی نه وه به هه موو جوړ لاقرتی نه کات به به ناو موسلماننه کان و نه مان هر نه چنه پیشه وه و ناماده ن بو دوستایه تی و نه و جووله که بهد به ختانه هر دهریان نه که ن و پازی نه که ن و پازی نابن لیان!!

نه وه باوی خوايه و باوی نه ویش گوږانی بو نیه، داخی سهخت تر نه وه به که نه م خه شم لی گیراونه که به ناوی پروت موسلمانن هیشتا خویمان به موسلمان دانه نین و گلهی نه که ن له خوا که چوڼ و له بهر چی خوا یارمه تیان نادات!!

نه م چنه د نایه تی رابردووه هر چنه د باسی نامه دار نه کات به شیوه ی گشتی و به بن دیاری کردن، به لام له تهفسیره که دا شوینی زور به که وتین و که تایبه تیان کرد به جووله که وه، چونکه به و جوړه پړک تره له گهل شوین و نایه ته کانی تردا که وینه ی نه م باسانه یان تایه و تایبه تی نه کړین به جووله که وه، له بهر هیندی له و سیفته و کرده وه پیسانه — وه ک کوشتنی پیغه مبه ران بن — هر له وان پووی داو گاواره کان شتی وایان نه کردووه.

له پیشه وه به کورتی نامارڅی کرد به وه ی که هه موو نه و نامه دارانه چوون یه ک نین، به لکو هیندی له وان برواداران و زور به یان یاخین و له سنووری خوا دهرچوون، ټینجا نه و لیږده د باسی نه و دهسته برواداره نه کات و به ټین نه دا پیان و ټینجا به دواي نه وده د هره شه نه کات له بن بروایان، نه فهرموئ: ﴿لَيْسُوا سَوَاءً﴾ هه موو نامه داره کان یه کسان و چوون یه کنین، واته هه موو بن برواو یاخی نین، به لکو بروادارو پیاوچاکیان هیه وه کو نه فهرموئ: ﴿مِنْ أَهْلِ آلِکَتَبِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ﴾ له ناو نامه داره کاند ددسته یه ک هیه په راست و پړک له سهر برواو گوئ پرایه لی بو خوا ﴿يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ ءَانَاءَ اللَّيْلِ﴾ نایه ته کانی خوا نه خوینن له کاته کانی شه ودا ﴿وَهُمْ يَسْجُدُونَ﴾ له کاتیکدا که نویژ نه که ن و خه ریکن به شه و نویژه وه که نیشانه ی راستی و خوا ناسیانه ﴿يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بروا نه هینن و بروایان هیه به خواو پوژي دواي ﴿وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ فهران نه دهن به چاکه و جلّه وگیری نه که ن له خراپه ﴿وَيُسِرُّوْنَ فِي الْخَيْرَاتِ﴾ به بن دواکه وتن چه سپانی نه که ن له هه موو جوړه کرده وه باشه کاند که بویان بکړی و به دهستیانه وه بیت ﴿وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ نه وانه له کومه لی چاکان به لای خواوه و شایسته ی رهمانه ندی و وه سف و سه نای خوان.

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾

﴿وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ﴾ هر خیر و چاکه به کهن هر گیز بئ بهش ناکرین له نه جرو پاداشته که ی، به لکو نه جرو پاداشت به ته او ی و مر نه گرن، دیاره نه وانه له خواترس و خو پاریزه رن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ خواش به باشی زانا و ناگایه به له خواترس و خو پاریزه ران، که واته کرده وه چاکه کانیا ن و مر نه گری و پاداشتی شایسته یان نه داته وه، نینجا به رامبر نه م خوا پندوانه له نامه دار، ناماره نه کات بو بئ پرواو بهش براوه کانیا ن، که زور که شخه و شانازیان نه کرد به مال و سامانی زور و به کوپ و نه ولاده وه، هیچیشیان فریایان ناکه نه ون و دوو چاری سزای ناگری نه پرواو نه بن، باسیان نه کات به شیوه ی بریارو یاسایه کی گشتی بو هه موو بئ پروایان که نه مان لی رده ا یه که مو سه رده سته ن، نه فهرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بئ گومان نه وانه ی که بریایان نه مینا له م جیهاندا ﴿لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ هر گیز نه مالیان و نه پوله کانیا ن سوو دیان پی ناگایه نن و بهرگری هیچ شتی له سزایان لی ناکه ن له لای خوا وه ﴿وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه وانه ها وه ل و هاو پیکانی ناگری دوزه خ نه بن، واته نه نووسین به و ناگره وه، ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه وانه له و ناگره دا نه میننه وه به هه میشه یی و بئ برانه وه، بئ گومان بئ پروایان مال و دارایی به خت نه که ن له خیر و چاکه دا، نیر به نیازی پیاو هتی و به زه یی هاتنه وه به هژاراندا، یان بو بوپامایی و به نیازی بلا بوونه وه ی ناو و شو رت، یان نیازی خوا و له بر خوا له دهروونی

خویاندا، ئینجا له وانهیه که سیک گومان ببا بۆ که لک و سوودی نهو جوړه بهخت کردنانه و
 سوودو که لکی نهو جوړه مال و داراییانایان، جا له بهرته وه بئی که لکی و بئی نرخي نه وانه شی
 پوون کرده وه بهم چیروکه، ﴿مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ وینه و سیفته تی نهو مال و
 داراییه ی که نهو بئی بروایانه بهختی نه کهن له م ژيانی جیهانه دا، وینه و سیفته تی نه وه له بئی
 که لکی و بئی سوودی دا: ﴿كَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ﴾ وهک وینه و سیفته تی بایه که که سهرما و
 سوله یه کی زور سهختی پیوه بئی و ﴿أَصَابَتْ حَرَّتٌ قَوْمًا ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ دابیستی له کشتوکالی
 تا قمیک که سته میان له خویان کردبئی به بئی بروایی و تاوان کردن ﴿فَأَمْلَكْنَاهُ﴾ ئینجا نهو باو
 سهرمایه کشتوکاله که ی له ناو بردبئی، واته هه رچوونی گهل و تا قمیکی بئی بروا کشتوکالینکی
 ببئی و خوا به خه شمه وه بایه کی وای بۆ بنیرئ نهو کشتوکاله له ناو نه بات و خاوه نه کانی هیچ
 سوودی لی وهرناگرن، هه روه ها هه ر بهخت کردن و بهخشینی بکهن که به پوالت باش بیت
 لییان وهرناگیرئ، بای خه شمی خوا له ناوی نه بات و بئی که لکی نه کات، چونکه نهو بهخشین و
 بهخت کردنه له برواه نه هاتووه و به پئی بهرنامه ی خوا نه کراوه، ئینجا نهو بئی بروایانه که
 سوود وهرناگرن له بهخشین و بهخت کردنه کیان، وهک خاوهن کشتوکاله که سووچ و خه تای
 خویانه ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ خوا سته می لی نه کردوون ﴿وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به لکو خویان
 سته میان له خویان کردووه که بروایان نه بووه و به پئی بهرنامه ی خوا رهفتاریان نه کردووه،
 چونکه خویان به خواهیش و مهیلی خویان لانه دن لهو بهرنامه ی که هه موو خیر و
 چاکه یه کی تیایه، خویان لادا له پئی راست و گوهراییان بۆ خویان هه لبرارد و دهستیان
 نه گرت بهو نایین و شریعه ته ی که تنها نه وه مایه ی گیشتن و په یوه سته به خواوه، که واته
 کرده وه کانیان هه رچهنده به پوالت خیر و چاکه بیت پچراوه له خوا و په یوه ندی پیوه نیه،
 دهی نه بئی گهردی نهو کرده وانه بجئی به باو هه رچیان چاندبئی بسووتئ و بهرهمیان نه بئی.

يَتَّابِعُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ
الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾
هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ يُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا
عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا يَعِظُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾

نينجا له کوټایي هم باسه دوورو درنژهی که تیپه‌ری کرد له سوره‌ته‌که‌دا، باسو
بریارنک دهرنه‌کات سه‌بارت به لاری و ناله‌باریی و به‌دنیا‌زی نامه‌داره‌کان و بی‌برواکان له‌گه‌ل
برواداران و، که‌واته با نه‌مانیش وریای خو‌یان بن و هرگیز لی‌یان نه‌مین نه‌بن و نه‌یانکه‌ن به
دوستی گیانی به‌گیانی خو‌یان و نه‌ینی خو‌یان‌یان لانه‌درکینن، هم ته‌می و ناگادار کردنه‌وه
نا‌راسته‌ی ب‌رواداران نه‌کات به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی هم‌میشه‌یی، که‌له هم‌موکات و ولا‌تینک‌دا
راست و په‌وایی نه‌و هه‌وال و ته‌می‌یه دهرنه‌که‌وئ ب‌و ب‌رواداران: نه‌فه‌رموئ: ﴿يَتَّابِعُ الَّذِينَ
آمَنُوا﴾ نه‌ی که‌سانی که ب‌رواتان هیناوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ﴾ دامه‌نین ب‌و خو‌تان له
غه‌یری خو‌تان دوستی گیانی به‌ گیانی که‌جئ‌ی رازو نیازتان بیت و نه‌ینی خو‌تان‌یان
لابدرکینن، نینجا ده‌ست نیشان نه‌کات ب‌و چهند شتیک که‌ هوئ هم جله‌و‌گیریه‌ن:

۱- ﴿لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا﴾ نه‌وانه قسور‌یان لی‌ نا‌که‌ن له هیچ شه‌رو خراپه و زیانیک، نه‌وه‌ی له
ده‌ستیان بیت پیتان نه‌که‌ن.

۲- ﴿وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ﴾ پی‌یان خو‌شه و نا‌واته خوا‌زی ناخو‌شی و نا‌ره‌حه‌تیتانن.

۳- ﴿قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ﴾ بی‌گومان خه‌شم و قینی به‌تینیان لی‌تانه، بو‌تان

دهرکه‌وتوه و دهرنه‌که‌وئ له قسه‌کانیا‌نه‌وه که‌له ده‌میان دهرنه‌چئ.

واته خهشم و دوژمنایه تیان نه وهنده به تینه، له گه‌ل نه وه‌دا نه یانه‌وی بیشارنه‌وه و ده‌ری
 نه‌بهن، به‌لام خویان پی‌ناگیری و ده‌میان نه‌ترازی و له قسه‌کانیان‌وه و ده‌ره‌گیری ﴿وَمَا تُخَفِي
 سُدُورَهُمْ أَكْبَرُ﴾ له کاتی‌کدا نه و خهشم و دوژمنایه تیه‌ی که‌له دله‌کانیان‌دایه و شار‌دومانه‌ته‌وه
 که‌وره‌تر له‌وه‌ی که‌له ده‌میان‌وه ده‌ره‌که‌وی ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ به‌راستی به‌لگه و نیشانه
 پروونه‌کانمان باس کرد بو‌تان، به‌لگه و نیشانه له‌سه‌ر راست و به‌جی‌ی جله‌و‌گیری
 له‌خوش‌ویستن و دو‌ستایه‌تی دوژمنانی خوا و پیغه‌مبه‌ر ﴿وَالسَّارِقِينَ﴾ له‌سه‌ر پی‌ویستی راستی
 له‌نایین و دو‌ستایه‌تی به‌رواداران و دوژمنایه‌تی دوژمنانیان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَقُولُونَ﴾ نه‌گه‌ر نی‌وه
 ژیرین. واته نه‌گه‌ر نی‌وه ژیرین نه‌وه‌تان به‌سه‌و پی‌ی راستی خوتانی پی‌نه‌ده‌نه به‌ر ﴿وَمَا تَنْتَهِ
 أُولَئِكَ يُحِبُّونَهُمْ﴾ بیدار به‌وه نی‌وه نه‌وان که نه‌وان‌تان خوش نه‌وی ﴿وَلَا يُحِبُّونَكُمْ﴾ له کاتی‌کدا که
 نه‌وان نی‌وه‌یان خوش ناوی ﴿وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ﴾ نی‌وه به‌رواتان هیه به‌نامه‌ی خوا مه‌مووی
 نه‌ک وه‌ک نه‌وان که به‌روای وایان نیه، ﴿وَإِذَا لَقَرْتُمْ قَالُوا آمَنَّا﴾ کاتی نه‌وان پیتان بگه‌ن نه‌لین:
 به‌رومان هیناوه ﴿وَإِذَا حَلَلُوا﴾ کاتی لیتان جوئی بوونه‌وه و خویان که‌وته‌یه‌ک ﴿عَصْرًا عَلَيْكُمْ
 أَلَّا تَأْمِلَ مِنَ الْفَيْطِ﴾ سه‌ره په‌نجه‌کانی خویان نه‌گه‌زن له‌سه‌رتان له‌به‌ر قین و خه‌شمیان لیتان ﴿قُلْ
 مُوتُوا بِعَظِيمِكُمْ﴾ بلئی پی‌یان: به‌مرن به‌داخ و خه‌شمی خوتانه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌راستی
 خوا ناگا و زانایه به‌هر شتی که له‌سنگ و دله‌کان‌دایه، واته خوا زانایه به‌شارا‌وه‌تر له‌و
 کینه و داخ و خه‌شمه‌ی که نی‌وه نه‌یشارنه‌وه له به‌رواداره‌کان و به‌نه‌ینی له‌ناو خوتان‌دا ده‌ری
 نه‌بهن، که‌واته تو‌له‌تان لی نه‌سینئ. (ئین و عه‌باس) - خوا لی‌ی پازی بی - نه‌فه‌رموی: هیندی
 له موس‌لمانان خزمایه‌تی و دو‌ستایه‌تی و سویند خوارییان هه‌بوو له‌گه‌ل جووله‌که‌کانی
 مه‌دینه‌دا، ئه‌م دوو نایه‌ته له‌گه‌ل نایه‌تی داهاتو‌دا هاتنه‌ خواره‌وه له‌وان و نه‌و
 جووله‌کانه‌دا. (موجاهید) نه‌فه‌رموی: هاتنه خواره‌وه ده‌ریاره‌ی هیندی له به‌رواداران که نه‌و

تیکه‌لی و دۆستایه‌تییه‌یان بوو له‌گه‌ل ناپاکه‌کانی مه‌دینه‌دا، چونکه ده‌ربیرینی بڕوا به ناپاکی
 که‌له‌ نایه‌تی دووهم دایه‌ پێشه‌ی ناپاکه‌کان بوو، به‌لام - وه‌ک چه‌ند جارێک وت‌مان - نایه‌ته‌کان
 تایبه‌تی نا‌کرێن به‌ بڕو‌دا‌وو ه‌وی هاتنه‌ خواره‌وه‌یانه‌وه‌، که‌واته‌ وه‌کو زۆر به‌ نه‌فه‌رموی،
 چاکتر نه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌م دوو نایه‌ته‌ش تایبه‌تی نه‌که‌ین به‌ هیچ کامه‌وه‌ و ه‌هر به‌ شیوه‌ی گشتی
 ته‌فسیریان بکه‌ینه‌وه‌، نه‌و سیفه‌ته‌ی که‌له‌ نایه‌تی دووهم دا باسی ئه‌کات له‌ هیندی له‌
 جووله‌که‌کانیش دا بووه‌، که‌واته‌ نابێ به‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر تایبه‌تی کردنیان به‌ ناپاکانه‌وه‌، ئینجا
 به‌ ه‌هر حال و له‌سه‌ر ه‌هر بار ئه‌م نایه‌تانه‌ - وه‌ک چه‌ند نایه‌تی تر- جله‌وگیری بڕواداران ئه‌کات
 به‌ دۆستایه‌تی و خۆش ویستن و پشت به‌شتن به‌ بێ‌بڕوایان که‌ دوژمنی خوا و پێغه‌مبه‌رو
 قورئانی خوان. ئه‌مه‌ جیاوازه‌ له‌گه‌ل پێویست کردنی کرده‌وه‌ی چاک و به‌کارهێنانی نه‌وپه‌ری
 داد له‌گه‌ل نه‌و بێ‌بڕوایانه‌ی که‌ جه‌نگ له‌گه‌ل موسلمانان نا‌که‌ن و ئاواره‌ و ده‌ربه‌ده‌ریان
 نه‌کردوون و یارمه‌تی دژو دوژمنی موسلمانانیا‌ن نه‌داوه‌، ئی‌مه‌ با خۆشمان نه‌وین و نه‌یان
 که‌ین به‌براو دۆستی گیانی خۆمان، له‌ هه‌مان کاتدا کرده‌وه‌ و په‌فتاری چاکیان له‌گه‌ل
 ئه‌که‌ین و داد به‌کار نه‌هێنین و له‌گه‌ل نه‌وانه‌ به‌ پێی فه‌رمانی خوا و پێغه‌مبه‌ر (ﷺ). ئه‌م
 نایه‌تانه‌ و نایه‌ته‌کانی تر هیچ خودپه‌سه‌ندی و په‌گه‌زایه‌تی تیا‌یه‌ ده‌رباره‌ی نه‌و بێ‌بڕوایانه‌،
 به‌لکو به‌پێی فه‌رمانی خوا خۆپاراستن و خۆپارێزیی تیا‌یه‌ له‌لایه‌ن بڕوادارانه‌وه‌ بو‌نه‌وه‌ی
 بڕواداران دوور بن له‌شه‌ه‌ریان و دووچار نه‌بن پێ‌یانه‌وه‌، نه‌وان خه‌تابارن که‌ نه‌وه‌نده
 به‌دکردارو به‌دنیازن ده‌رباره‌ی بڕواداران، ئی‌مه‌ی بڕوادار درو‌یان بو‌ هه‌لنا‌به‌ستن، به‌لکو
 په‌روه‌ردگار هه‌والی پێ داوین که‌ نه‌وانه‌ به‌و جو‌ره‌ پی‌س و دوژمنمان ده‌ی ئیتر چۆن په‌وایه
 نه‌وانه‌مان خۆش بو‌ی و بیانکه‌ین به‌دۆستی گیانی خۆمان و پشتیان پێ‌به‌ستین و بیانکه‌ین
 به‌جینگه‌ی رازو نیازی خۆمان!!

إِنْ مَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصِيرُوا تَتَّقُوا لَا

يُضْرَكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢﴾

نایا نئمه چون نهوانمان خوش بوئ و به دوستیان بزانی له کاتی کدا که نهوان له گهلمان بهم جوړه نه خوا ههوالمان نه داتی و نه فرموی: ﴿إِنْ مَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ﴾ نه گهر هر چاکه و خوشیه کتان پی بگات، نهوان غه مبارو ناره حهت نه کات ﴿وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا﴾ نه گهر ناخوشیه دوو چارتان ببی، نهوان به وه گهش نه بنه وه و پیان خوشه، به راستی نه وه نهوپه پی دوژمنایه تی و دل پیسیه، ئیتر چون نئمه دلمان پاک بیست لیان و بیانکه یی به دژست و خوشه ویست!!

خوای میهره بان هر چون پی بپوادارانی ناگادار کرد به سر نهوپه پی دل پیسی و دوژمنایه تی بی پرواکان دهر باره یان، ههروه ناگاداری کردن به سر پی پی بزرگار بوون له شهرو پیلانیان، نامارهی کرد بو چه و قه لغانی که بهرگری پی بکه له خوایان و بهر بهستی پیلانی نهوانی پی بکه، فرموی: ﴿وَإِنْ تَصِيرُوا تَتَّقُوا﴾ نه گهر نئوه به نارام بن و خوتان بگرن له سر گوئی پرایه لی خوا و نه رکی تی کو شان له پیی خوا، بهرام بهر پیلان و نازاری نهوان، خوتان بیاریزن له وهی که خوا قه ده غه ی کردوه له سهرتان، نه گهر نئوه ناوا بن ﴿لَا يُضْرَكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ پیلانی نهوان زیانی هیچ جوړه شتی کتان پی ناگه یه نی و هیچ جوړه زیانی کتان پی ناگه یه نی، نه زرو نه کم، چونکه نهو خوگری و خو پراستنه نه یان خاته سایه و په نای خوا، هه که سیش بکه ویته سایه و په نای هیچ شتی ناتوانی زیانباری بکات. ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ به راستی خوا به ده سلات و به زانی دهر وهی داوه به هرچی که نهوان نه یکه، که واته پی پی بزرگار بوون له پیلان و شهرو خراپه ی بی پروایان، چه و قه لغان بو بهرگریان بریته له خوگری و دامه زراوی له سر فرمان بهری و گوئی پرایه لی خوا، نهک پروخان و شکان بهرام بهر پیلان و هیزی بی پروایان، خوگری و دامه زراوی له سر عقیده و ناین، نهک واز هینان و ده ست نان به ناین و عقیده وه له بهر خو پاریزی له شهرو خراپه ی دژمن، یا له بهر ده ست که وتی خوشه ویستی و دوستایه تی دژمن، که هه رگیز راستی شمان له گه ل نا که له دهر برینی خوشه ویستی و دستایه تی دا، ریگه ی بزرگاری و چه و قه لغان

خۇگىرى و لەخوا ترسانە، يەككىتى و يەك گىرتنى موسلمانانە لە دەست گىرتن بە ئايىنى خوا كە
 ھەر ئەو ھەش ماىەى پەيۋەستىيە بە خواۋە كە ئەم ئوممەتە بە دىرىژاى مىژۋى ھەركاتى
 دەستى گىرتىن بە ئايىنە پىرۋەزىيەۋە بەرىكى ھەر زال و سەر كە وتوۋ بوۋە، بە پىچەۋانەۋە
 ھەركاتى دەستى بە ماىەى پەيۋەستىيە بە دوزمناۋە، گوىى گىرتىن لە پەندو ئامۇزگارى
 ئەوان، ئەوانىان كىرىن بە جىي پازو نىازىان و دۇست و كۆمەك و پىرس پى كراۋىان ئەو
 دوزمناۋە بوۋىن، ھەركات بەم جۆرە بوۋىن بەشيان ھەر سەر شۇپىي و داۋماۋىي و بەش
 خوراۋىي بوۋە، مىژۋىش شاىەتى لەسەر ئەو باۋى خوا، جا ھەركەس خۇى لەۋە كۆيۈر
 بىكات و ئەو كەسە چاۋى ھىچ نابىنن بىجگە لەۋەى كە ماىەى تىك شكان و سەر شۇپىيە.

لەم دواترىن ئايەتەدا بەلىنى دا ئەگەر بىرۋاداران خۇگرو لە خواتىرس و خۇپارىزەر بن
 پىلانى دوزمناۋە كارىان لى ئاكات، كەۋاتە ئەگەر وا نەبن كارىان لى ئەكات، ئىنجا بەدۋاى
 ئەو ئايەتەدا دەست نىشان ئەكات بۇ دوۋ پوۋداۋ كە ئەو باۋى خۋاى تىا بەدى ھات بە
 ھەردوۋ جۆرەكەيەۋە.

دەست نىشان ئەكات بۇ پوۋداۋى (احمد) كە بىرۋاداران زۆر بوۋن بەلام ھەموۋىان خۇگرو
 گوىپاىەل نەبوۋن بەھۋى ئەۋە ئەو تىك شكانە پوۋى دا كە بەدىرىژى باسى ئەكەين، بۇ
 پوۋداۋى (بىر) كە موسلمانەكان زۆر كەمتر و بىن دەسەلات تىر بوۋن، بەلام ھەموۋ خۇگرو
 گوىپاىەل بوۋن بەھۋى ئەۋەۋە خوا زالى كىردن بە شىۋەيەك مەردوم سەرسامە تىايدا. بىجگە
 لەۋەش بەشى يەكەمى سۈرەتەكە تا ئەگاتە ئىرە باسى قۇناغى يەكەم ئەكات: قۇناغى
 بەرىبەرەكانى و ئازاۋە تى جەنگىن لەگەل دوزمندا بە قسەۋ بەدەم، ئىنجا دىتە سەر قۇناغى
 دوۋەم كە قۇناغى بەرىبەرەكانى و جەنگە بە شىرو تىرو خويىن رىشتن، كەۋاتە لەم دوۋبارەۋە
 پەيۋەستىيەكى بەھىز ھەيە لە نىۋان ئايەتەكانى پابىردوۋو ئايەتەكانى داھاتوۋدا.

پىش ئەۋەى دەست بىكەين بە قۇناغى دوۋەم بەجۋانى ئەزانم بە كورتى باسىكى لى
 بورىد و چاۋپۇشى ئىسلام بىكەم كە ئامارەى بۇكىرد لەم چەند ئايەتەى دۋاىي قۇناغى
 يەكەمدا: فەرمانى دا كە موسلمانان ئەو دوزمناۋە ئەكەن بە خۇشەۋىست و دۇستى گىيانى
 بەگىيانى خۇيان، بەلام ھانى نەدان لەسەر ئەۋەى كە رەفتارىيان لەگەل بىكەن بەۋىنەى
 كىردەۋەى ئەوان، بەم رەنگە ئەمانىش كىنەۋ خەشم و پىلان بەكار بىنن لەگەلىيان، بەلكو
 فەرمانى پىدان بە خۇپاراستن و دوۋر كەۋتەنەۋە لەشەر و پىلان و خراپەيان، فەرمانى دا بە
 خۇپاراستن لە پىلانى ئەۋان نەك ئەمانىش پىلان و فىل بىكەن لەگەل ئەۋان، بەلكو بە

چاپوښی ئیسلام هاوکاری بکن له گهل مهردومدا، به پاکی ئیسلام و خیر خواهی ئیسلام رهفتار بکن، مهگر ناچار بکړن، بهم پهنکه جهنگیان له گهل بکړن، سزاو نازار بدرین له سهر ناین و عه قیده که یان، بهرگری بکړن له پړی خوا، پړی بگیری له بلاو بوونه وهی ناین و بهرنامه که ی خوا، نه وکاته داویان لی نه کړن له لایه ن خواوه که جهنگ به بکن له بهر خوا و له پړی خوا دا، کوښ و گړن له پړی ناینه که ی خوا دا لاهرن، جهنگ بکن له بهر تیکوښان له پړی خوا دا، نهک له بهر هیچ نیاز و مه به سستیکی تر، له بهر ویستنی خیر و چاکه بو ثاده میزاد نهک له بهر توله سهندن و داخی دل پرشتن به و که سانه ی که سزاو نازاریان داو، له بهر نه هیشتنی نه و کوښ و گړن به که بهرگری گه یشتنی نه و خیر و پروناکیه نهکات که خوا ناردی بو هم مووان، نهک له بهر زال بوون و داگیرکردنی خاک و لات، له بهر به دی هینانی پښمکی پړک و راست هم مووان له سایه ی به سیننه وه به داد و به خوشی و نارام و ناشتی، نهک بهر زکردنه وهی نالایه کی نه ته وایه تی و دامه زراندنی نیمپراتوره تی!!

نهمه ی که گوترا شتیکی راسته که دهقی قورنان و حه دیسی پړ هاتوه له چه ند شوینیکدا، میژوی نه وانه شایه ته که له زهوی دا به گوږه ی دهقی قورنان و حه دیس و ره وشتی پاکی پیغه مبه ر(ﷺ) رهفتاریان کرد تا بوون به ناینه یه کی بالانما بو قورنان و حه دیس و نهم ناینه پیروژه، بی گومان نهم بهرنامه پیروژه و باش تر و پر سوود تره بو جیهان و جیهانیان، هر که س بیهوی بهرگری و بهر یهستی بکات له همو و دوژمنیک دوژمن تره بو مروقه و مروقیه تی، که واته پیویسته دهست به ست و دوور خستنه وه و نه هیشتنی نه و یه که م دوژمنه ناپه سنده.

نه و یه که م گهل موسلمان به سهر کردایه تی پیغه مبه ر(ﷺ) هلسان به و نهر که و نه و پیویستیه یان به جی هینا له یه که مجاره وه له بهر زترین پله و شیوه ی دا، گهل موسلمان له همو و چه رخ و چینیکدا پیویستی سهرشانه تی پربازی یه که م گهل و کوښل بداته بهر، چونکه نه و هول و تیکوښانی نه وانه نه بی هر بکړن و نه سپراوه ته وه تا نهم جیهانه هیه

پیش نه وهی دهست بکه ین به ته فسیری نایه ته کان چاک وایه کورته و پالفته یه ک باس بکه ین له باره ی پوداوی (احمد) وه، به پړی نه وهی که له کتیبه باوه پړی کراوه کانه وه هاتوه: له سالی دووه می کوچی دا پوداوی (بدر) پوی دا و خوا موسلمان کانی تیا زال کرد به شیوه یه ک وهک موعجیزه و ابو، له سهر دهستی نه و تاقمه که مه ی موسلمانان قوپه یشی شکاند و پیشه و او سهروکایه تی بت په رستی و بی پروایی له ناو برد، نینجا له پاش

گه پانه و هيان به سهر شۆرى و شكاوى (ابو سفیان) بوو به سه روک و ده مپراستی قوپریش، ئینجا دهستی کرد به هاندانی قوپریش بۆ هق سه ندنی خویان له موسلمانان، له قوپریش و سویند خواره کانیان سئ هزار چه کداری پیکه وه ناو له مانگی شه والی سائی سئ یه می کۆچی دا هیئانی بۆ سه ر مه دینه، نافر تهیشیان له گه ل خویان هیئا بۆ نه وه ی له بهر غیره ت و پاراستنی ناموسی ان که س رانه کات و پشت نه کاته نهو جهنگه، بهو جوړه هاتن تا له نزیکی شاخی (أحد) دا خستی ان، ئینجا پیغه مبه ر (ﷺ) پرسى کرد له ها وه له کانی: ئایا له مه دینه ده رچن و به ره و بوویان برۆن، یان له مه دینه دا به مین نه وه با نه وان بی نه سه ریان؟ خو ی پای له سه ر نه وه بوو که ده ر نه چن و محکم بکه ن له مه دینه دا، ئینجا نه گه ر نه وان هات نه سه ریان کوجه و کۆل نه کانیان لی نه گرن و نافر ته انیش له سه ر بانه کانیاه بیان ده نه بهر بهر د، سه روکی ناپاکه کان (عبدالله کوپی ئوبه ی کوپی سولول) له سه ر نه م پایه بوو، به لام تا قمی کی زۆر له ها وه له کان — که زۆر به یان گه نجه کان بوون و له سائی پیشوودا به شدار نه بوون له پرو داوی (بدر) دا — رایان وا بوو ده رچن و داوا ی ده رچوونیان کرد زۆر به سو زو تاسه وه، ده که وت که زۆر به له سه ر نهو رایه ن، له بهر نه وه هه لسا و ته شریفی برده وه بۆ ماله وه — مائی عایشه خوا ی لی رازی بی ت — پۆشاکى جهنگى پۆشا و هاته وه بۆ ناو ها وه له کانی، له کاتیکدا که نه وان په شی مان بوو بوونه وه و تی ان: ئیمه زۆر مان بۆ هیئا له سه ر بریاری ده رچوون! له بهر نه وه هات نه خزمه تی و تی ان: نه ی پیغه مبه ری خوا، نه گه ر تو مانه وت پی خو شه وابکه، نه ویش فه رمووی: هه ر پیغه مبه ریک پۆشاکى جهنگى بپۆشی و چه ک هه لگه ری ره وایه بوی دانانی هه تا خوا حوکمی خو ی نه کات له به ینی نهو دو ژمه نه که ی دا، به وه ده رسی کی به رزی دادان، که پرس و را وهر گرتن کاتی خو ی هه یه، کاتی وه خته که ی دوا یی هات و بریار دردا له سه ر باریک تازه ئیتر نابئی بگو پری، به لکو نه بی لانه درئ له و بریاره و به جئ به یئیری و پشت به خوا به سه رتی و هه رچی بکات نه ی کات. با بزانی که پیغه مبه ر (ﷺ) له خه ودا بی نی که که لی یه که وته شمشیره که ی و چه ند ره شه و لاخی کی بی نی سه رب ران، خویشی دهستی خسته ناو زری و تاس کلاوی کی قایم، خه و په رژی نی بهو جوړه کرد: که لاییه که ی دانا به شهید بوونی یه کی که له نه مل و به ی تی خو ی، ره شه و لاخه کانی دانا به چه ند که سی که له ها وه له کانی که شهید نه کری ن، زری قایمه که شی دانا به شاری مه دینه، که واته دوا پوژی جهنگه که ش نه بی نی له گه ل نه وه دا هه ر له سه ر بریاری شه راکه پویش ت و تیکی نه دا، چونکه نه یویست گه ل و ئوممه تی که پیک به ی نی و په ره ره دی بکات، گه ل و

نوممه تیش به به سهرهات و پروداو و تاقی کردنه وه پیک دیت و پئ نه گه یه نرئ، له پاش نه وه نه یویست به پئی قهزاو قهدهری خوا بجوئیته وه، نه قهزاو قهدهری که ههستی پئ کردبوو. پیغه مبه ر(ﷺ) له مه دینه ده رچوو به هزار که سه وه، (ئیین و ئوم مه کتوم) ی دانا به سهر مه دینه وه کردی به جینشیننی خوئی پیشنوئژی بکات بو نه وانهی که له مه دینه نه میننه وه، ئینجا کاتئ گه یشتنه به یینی مه دینه و(أحد) سه رۆکی ناپاکه کان(عبدالله کوپی ئوبه ی) گه پرایه وه به کۆمه لئ له شوئن که وتوانیه وه که نزیکه ی یه که له سهر سئی له شکره که نه بوون، بیانوی نه وه بوو که پیغه مبه ر(ﷺ) به گوئی نه وی نه کردو به گوئی کوپو کال و گه نه جه کانی کرد! ئینجا(عبدالله ی کوپی عه مر) -خوا لینی پازی بی- که وته شوئینیان به تانه و ته شهر لیدانیان له سهر نه و گه پرایه وه یان، فهرمووی پئی یان: وه رن جهنگ بکه ن له پئی خوادا، یا له بهر بهرگری له خو تان و ولاته که تان، نه وانیش نه یانوت: نه گهر بمانزانیا به ئیوه جهنگ نه که ن نه نه گه پرایه وه! ئینجا نه ویش وازی لی هیئان و گه پرایه وه لییان به جوئن و قسه پئ وتنه وه.

تاقمیک له موسلمان مه دینه ییه کان داویان کرد له پیغه مبه ر(ﷺ) که داوای کۆمه کی بکات له و جووله کانه ی که سوئند خواریانن، نه ویش پئی نه داو نه یکرد، چونکه جهنگه که جهنگی به یینی بروا و بی برواییه که واته چۆن داوای به شداری و کۆمه کی بکری له جووله که؟ سه رکه وتن و زال بوون لای خویه و نه و نهیدا کاتئ که پشت هه به و به ستر و دل یه که باربوو بوئی، ئینجا رویشتن هه تا خستیان له بهر زایی قهراخی شیوه که ی(أحد) و پشتیان کرده شاخه که، جلّه و گیری کرد له جهنگ هه تا خوئی فرمان نه دات، ئینجا کاتئ پوژ بوویه وه له شکره که ی ئاماده کردو دای مه زانندن،(عبدالله کوپی جوبه یی) کرد به سه رۆکی په نجا که س له تیره ندازو داینان له پشتی له شکره که وه فرمانی پیدان که به هیه کلو جیک له شوئینی خوئیان نه تراژین، فرمانی دا که بی برواکان بده نه بهر تیر نه وه ک بین و پشتیان لی بگرن، به یداخی دا به دهستی(مصعبی کوپی عومه یی) وه، (زوبه یرو مونزیری کوپی عه مر) ی کرد هه رکام به سه رکرده ی کۆمه لیک بو ئه م لاو نه ولای له شکره که، کوپه گه نه جه کان هاتن بوئه وه ی وه ریان گری، هه رکامی به مندال دانا به وه ری نه نه گرت و هه رکامی به شیاو نه زانی وه ری نه گرت، قوپه ریش خوئیان ئاماده کرد به له شکرکی سئ هزار که سیه وه که دووسه د سواریان تیا بوو،(خالد) یان کرد به سه رکرده ی لای راست و(عیکره مه ی کوپی نه بو جهل) بو لای چه پ، له و پوژده دا پیغه مبه ر(ﷺ) شمشیره که ی خوئی دایه دهستی(نه بو دجانه) که

پالەوانىكى چالاک بوو له جهنگداو فيزو كه شخه‌ي نه‌واند، يه‌كه‌م كه‌سنى له بئى‌پرواكان كه هاته پيشه‌وه (ئەبو عەمرى فاسق) بوو كه له‌سەر دەمى نه‌قامى دا پئىيان ئەوت (ئەبو عەمرى راهيب) سەرۆكى ئەوس بوو له مه‌دينه‌دا، ئينجا كاتى ئىسلام هات بوو به دوژمنىكى ئاشكرائى پيغه‌مبەر (ﷺ) له مه‌دينه‌ ده‌رچوو، پۇشت بۆ ناو قورەيش و هانى دان له‌سەر جهنگ كردن، به‌ئىنى پي‌دان به‌وه‌ي كه نه‌گەر خزم و گه‌له‌كه‌ي ئەم بيبىن گوي پرايه‌لى نه‌بن و له‌ده‌ورى كوئه‌بنه‌وه، له‌به‌رئەوه يه‌كه‌م كه‌س بوو هاته پيشه‌وه و خۆي نيشاندا، ئينجا گه‌ل و خزمه‌كه‌ي پئىيان ووت: ئەي فاسق خوا نه‌تريه‌نى و كه‌ست پئى دلخوش نه‌كات، ئەويش ووتى: به‌راستى له‌پاش من گه‌له‌كه‌م دووچارى شه‌ر بوون، ئينجا جهنگ هه‌نگيرساو موسلمانەكان جهنگيكي به‌تينيان كردو به‌تايبه‌تى تاقمىكيان هونەرى گه‌وره‌يان نواند، ئەوانه‌ش وه‌ك (حه‌زه و عه‌لى و ئەبو دوجانه و ته‌لحه و نه‌زيرى كوپى ئەنه‌س و سه‌عدى كوپى ره‌بيع) -خوا لييان رازى بئى-.

كه ده‌ست كرا به جهنگ له به‌يانى موسلمانەكان زال بوون، حه‌فتا كه‌سيان له گه‌وره‌كانى ئەوان كوشت، دوژمنه‌كانى خوا شكان و رايان كرد، هه‌تا خۆيان كرده‌وه به ناو كوئه‌لى ئافره‌ته‌كانياندا، ئافره‌ته‌كانيش قو‌ليان لى هه‌لكردو وه‌ك پياوه‌كان به‌ره‌و دوا رايان كرد، ئينجا كاتى كه تيره‌ندازى موسلمانەكان ئەوه‌يان بيبى، ئەو شوينه‌يان به‌جئ هيشت كه پيغه‌مبەر (ﷺ) داينا بوون تياى دا، وه بانگيان كرده يه‌كتر كه فريا كه‌ون بگه‌ن به غه‌نيمه‌ته‌كه‌دا!! هه‌رچه‌ند سەرۆكه‌كه‌يان فەرمانه‌كه‌ي پيغه‌مبەرى بيرخستنه‌وه سوودى نه‌بوو نه‌يان بيست، لايان وابوو كه بئى‌پرواكان تازه گه‌رانه‌وه‌يان نابئى! له‌به‌رئەوه چون بوو چينيه‌وه‌ي غه‌نيمه‌ت و ئەو شوينه‌يان چۆل كرد، بي‌جگه له سەرۆكه‌كه‌يان و چه‌ند كه‌سيك، ئينجا له‌وى‌دا (خالدى كوپى وه‌ليد) به‌خۆي و سواره‌كانيه‌وه هه‌لمه‌تيانداو ئەو شوينه گرنگه‌يان گرتو ئەو موسلمانانه‌يان شه‌هيد كرد! ئينجا به‌هۆى ئەوه‌وه جهنگه‌كه گۆرا به پيچه‌وانه‌ي ئەوسا و سه‌ر شيوا له له‌شكرى موسلمانەكان و ترس و بيم كه‌وته ناويان، ژماره‌يه‌كى زۆريان لى شه‌هيد كرا، بئى‌پرواكان په‌لامارى ئەو شوينه‌يان دا كه پيغه‌مبەرى (ﷺ) تيا بوو كه له‌وكاته‌دا چه‌ند كه‌سيكى كه‌مى به ده‌وردا مابوو كه به په‌نجەرى ده‌ست نه‌ژمي‌ران، ئەوانه‌ش -خوا لييان رازى بئى- خۆيان فيداى كردو شه‌هيدكران، دەمو روى به‌فه‌پى زامدار كراو ددانىكى شه‌هيدكراله‌ي راستيه‌وه، تاش كلاوه‌كه‌ي شكينا به‌سه‌رى دا، بئى‌پرواكان داiane به‌ر هه‌تا كه‌وت به‌سه‌ر لاداو كه‌وته ناو چائى له و چالانه‌ي

كه (ئەبو عامىرى فاسىق) لە پىشەوھەلى كەند بوون، سەرەكانى داپۆشین بۆئەوى لەناكاودا
 موسلمانەكانى تىكەون، ئىنجا لەم كاتە زۆر سەخت و ئالەبارەدا جارچىيەك جارى داو ووتى
 بىگومان محمد كوژرا. ئەم جارە بە تەواوى ھىزى بېرى لە دلى موسلمانەكان، بەھۆى ئەوھو
 ھىزى جەنگ كردنىان ئەماو بەشكاوى پاشەكشىيان كرد بە ئانومىدى و پەك كەوتوى!
 لەو كاتەدا (ئەنەس كوپى نەزىس) نەشكا - خوا لىلى رازى بى - ھەلسا و پۆشت بۆلاى
 عومەرو تەلحە و چەند كەسانىكى تر لە كوچ كەران و مەينەيبەكان كە بەداماوى و دەستە
 ئەژنۆ دانىشتبوون! پىى فەرموون: لەبەر چى دانىشتوون؟ ئەوانىش ووتيان: پىغەمبەر (ﷺ)
 كوژرا، ئەویش فەرمووى: دەى ئىتر ئىوھ لەپاش ئەو ژيانقان بۆچىيە؟ ھەلسن و بمرن لە سەر
 ئەوھى كە ئەوى لەسەر مرد، ئىنجا پەلامارى دا بەرەو بىبڕواكان و توشى (سەعدى كوپى
 مەغازبوو) بوو پىى فەرمووى: ئەى سەعد ھاوار بۆ بۆنى بەھەشت كە دىت بەسەردا لە
 لای (أحد) ھو، ئىنجا دەستى كرد بە جەنگ ھەتا شەھىدكرا، حەفتا و ئەوھندە زامى پىوھ بوو،
 ھىچ كەس نەى ئەناسىوھ بىجگە لە خوشكەكەى كە بەھۆى سەرە پەنجەكانىوھ ناسىوھ،
 ئىنجا پىغەمبەر (ﷺ) پىووى كرد بەرەو لای موسلمانەكان، يەكەم كەسىك كە ناسىوھ لە
 دوورەوھ (كەعبى كوپى مالىك) بوو ئىنجا بە بەرزترىن دەنگ بانگى كرد: ئەى كۆمەلى
 موسلمانان، موژدە بىت ئەمە پىغەمبەرە (ﷺ)، ئىنجا ئەویش بەدەست ئاماژەى بۆكرد كە
 بىدەنگ بە، موسلمانەكان كۆبوونەوھ بە دواى داو لە خزمەتى دا پۆشتن بەرەو شىوھەو
 ئىنجا بەرز بوونەوھ بە شاكەداو لەوئدا پىغەمبەر (ﷺ) گەيشت بە (ئوبەى كوپى خەلف)
 سواری و لاغىك بوو كە ناوى (عود) بوو، لە مەككە دایبەستبوو ئەيووت و بە سواری ئەمە
 محمد ئەكوژم، ئىنجا پىغەمبەر (ﷺ) ئەوھى بىستەوھ و فەرمووى: نەخىر من ئەو ئەكوژم -
 إنشا الله - ئىنجا لەوئدا پىى گەيشت شمشىرەكەى وەرگرت لە (حارىسى كوپى سەمحە) و
 مىلى (ئوبەى) پى زامدار كرد، ئىنجا ئەویش وەك گا بۆراندى، بىگومان بوو كە بەوھ ئەمرى،
 چونكە كاتى خۆى لە مەككە خەوى دىبوو لە خەوھەكەى دا پىغەمبەر (ﷺ) پىى فەرمووبوو
 كە من تۆ ئەكوژم، بەھۆى ئەوھو بىرواى وا بوو كە ئەيكوژى و لەناو مال و مندالى دا
 گىزىابووىوھ و تىبووى كە من محمد واى پى و تووم و بىگومان ئەم كوژى، چونكە محمد
 ھەرگىز دروئناكات، خەوھەكەشى بەدى ھات و بەم زامە پۆسى لەپىى گەرانەوھدا! (ئەبو
 سوفيان) لەسەر شاخەكەوھ بانگى كرد: ئایا (محمد) تان لەناودایە؟ پىغەمبەر (ﷺ) فەرمووى:
 وەلامى مەدەنەوھ، ئىنجا ووتى: (ئەبوھەكەر) تان لەناودایە؟ ھەر وەلامیان نەدایەوھ، ئىنجا

ووتی: (عومهری کوپی خه تاب) تان له ناودایه؟ پرسپاری هر له م سیانه کرد، ئینجا پروی کرده کومه له که ی ووتی: بزائن که ئه م سیانه تان له ناو بردووه، ئینجا له وئ دا حه زره تی عومهر - خوا لیی رازی بئ - خو ی پئ نه گیرا ووتی: ئه ی دوژمنی خوا به راستی ئه و سیانه ی که باست کردن ماون، ئه وه ی دلت غه مباریکات هیشتوو یه تیه وه! ئینجا ووتی: له ناو کوژراوه کاندایه نی وا هه یه له پاش دهستکاری له شی کراوه به برین و له ت کردن، نه فرمان به وه داوه و نه پیشم ناخوش بووه (مه بهستی ئه و کرده وه پیسه بوو که هیندی ژنی کردی دهرباره ی جهسته ی پیروزی حه زره تی حه مزه، که له پاش شهید بوونی سکی دپی و جگهری دهرمینا و جوی و تقیه وه!) ئینجا (ئهبو سوفیان) ووتی: (اعل هبل) واته ئه ی (هوبل) که بتی نه وان بوو بلند به! پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: ئایا وه لامی ناده نه وه؟ ئه وانیش عه رزیان کرد به چی وه لامی بدهینه وه؟ فهرمووی: بلین: (الله اعلى واجل) خوا بلند و گهره تره له هه موو شت و له هه موو که س، ئینجا ووتی: (إن لنا العزی ولا غزی لکم) بئ گومان ئیمه (عوزا) مان هه یه و ئیوه (عوزا) تان نیه! پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرمووی: ئایا وه لامی ناده نه وه! ئه وانیش وتیان به چی وه لامی بدهینه وه؟ فهرمووی بلین: (الله مولانا ولا مولی لکم) خوا دوست و یارمه تی دهری ئیمه یه و ئیوه یارمه تی دهرتان نیه، ئینجا (ئهبو سوفیان) ووتی: ئه م پوژمان له باتی پوژی (بدر)، جهنگ به نوبه یه، ئینجا (عومهر) فهرمووی: نه خیر وه ک یه ک نین. کوژراوانی ئیمه له به ههشت دایه و کوژراوانی ئیوه له ناگردایه.

کاتی که جهنگه که دوایی هات بت په رسته کان پوشتن، ئینجا موسلمانان گومانیان وا برد که نیازی مه دینه یان کردووه بۆ گرتنی ژن و مندال و تالانی مال و سامان، به هو ی ئه وه وه غه میان لینهات، ئینجا پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی به (علی) - خوا لیی رازی بیئت - بپو و شوینیان که وه تا بزانه چی ئه که و نیازی چیان هه یه، ئه گهر سواری حوشره کانیان بوون و لاغه سوارییه کانیان ئه دهنه بهر ئه و نیازی مه که یان کردووه، ئه گهر سواری لاغه کانیان بوون و حوشره کانیان ئه دهنه بهر ئه و نیازی مه دینه یان کردووه. سویند به که سنی گیانی منی به دهسته ئه گهر نیازی مه دینه یان کردبئ ئه پو م بویان و به ره لستیان ئه وه ستم و ئه جهنگم له گه لیان، عه لی ئه فهرموئ: دهرچووم و که و تمه شوینیان و به و نیشانه دا بۆم دهرکهوت که بۆ مه که که ئه گهر پته وه. ئینجا کاتی که ئه گهر پته وه له ریگه دا له ناو خویندا ئه که و نه مشت و مپو سه رزه نشتی یه کتر و هی دیکیان ئه لئین: هی چیان نه کرد، داتان له ده سه لات و شه و که تیان، له پاشدا به جیتان هیشتن له کاتیکدا که چه ند سه روکیکیان ماونه ته وه و خه لکتان بۆ کو

ئەگەر ئەو، كەواتە بگەرئەو، ھەتا لە ریشەیان ئەھینن، ئینجا ئەو قسە و باسە ئەگات بە
 پێغەمبەر (ﷺ) ئینجا ئەویش جار ئەدات بانگی موسڵمانەکان ئەگات و فەرمان ئەدات بە
 رۆیشتن بۆ بەرھەنگاری دوژمن و ئەفەرمووی: ھەر ئەوانە بێت لەگەڵمان كە لە جەنگە كەدا
 بووین، ئینجا (عبدالله ی كۆری ئوبەی) ئەلئ: من لەگەڵت دیم، ئەویش ئەفەرمووی: نەخیر
 نابێ بێت، ئینجا ئەوانە كە بەشداری جەنگە كە بوون بەو ھەموو ترس و زامە سەخاتنەو
 دینە پێشەو و ئەلئ: بیستمان و گوێرایەلئ، بەس (جابری كۆری عبدالله) -خوای لی پازی
 بێت- ئەلئ: ئەی پێغەمبەری خوا (ﷺ) لە پۆژی (احد) دا باوكم داینام بە دیاری كچەكانیەو،
 من پێم خۆشە نامادە بم لەگەڵ تۆ لە ھەر جەنگك كە تۆی تیا بێ، كەواتە ئیزنم بدە با بێم،
 ئەویش ئیزنی دا، ئینجا ھەموو رۆیشتن تا گەیشتنە شوینی كە ناوی (حمرا عالسد) ھەوئ
 دا (معبدی ئەبو معبدی خوزاعەیی) بە موسڵمانی دیت بۆ خزمەت پێغەمبەر (ﷺ)، ئینجا
 ئەمیش فەرمانی پێ ئەدا كە بچیتەو بۆلای (ئەبو سوفیان) و بیترسینی و پەشیمانی بكاتەو
 لە نیازی گەرانەو و بۆ جەنگ، بەلكو بپراتەو بۆ مەككە، ئینجا ئەمیش ئەگەرئەو بۆ لای و
 ئەویش نەیزانیو بە موسڵمان بوونی، ئەلئ: ئەی (معبد) دەنگ و باس چیه؟ ئەمیش ئەلئ:
 محمد و ھاوئەكانی زۆر بەداخ و بلیسەیان دیت لیتان، بەلەشكرئەو ھات كە ھیشتا
 لەشكری وای نەبوو، ئەوانەش كە نەھاتبوون پەشیمان بوونەتەو لەو نەھاتنەو بە تێكپراسی
 ھاتن، ئینجا (ئەبو سوفیان) ئەلئ: دەی چی ئەلئیت؟ ئەویش ئەلئ: بەپراستی من پام وایە
 بگەرئیتەو بۆ مەككە، (ئەبو سوفیان) یش ئەلئ: سویند بە خوا ئیمە ھەموو بپارماندا كە
 بگەرئیتەو سەریان تا لە ریشەیان ئەھینن، ئەمیش ئەلئ: شتی وا نەكەیت بەپراستی من
 بەپراستی نامۆزگاریت ئەكەم! ئەوانیش ئەگەرئەو بۆ مەككە، لە رینگەدا تووشی یەكئ لە بت
 پەرستان دیت كە نیازی مەدینە ی ھەیه، (ئەبو سوفیان) پئی ئەلئ: ھەوائیکم ھەیه بۆ لای
 محمد ئەگەر بیگەھەنی و بێتەو بۆ مەككە حوشترەكەت بۆ بار ئەكەم لە مینوژ. ئەویش
 ئەلئ: باشە، ئەلئ: رایگەھەنە بە محمد كە ئیمە بپارمان داوہ كە بگەرئیتەو سەریان تا
 خۆی و ھاوئەكانی لە ریشە ئەھینن، ئینجا كاتی كە ئەو كابرا ئەو ھەوالە ئەگەھەنی پئی یان
 ئەوانیش ئەلئ: (حسبنا الله و نعم الوكيل). خوامان بەسە و خوا وەكیلی چاكە بۆمان. ئەو
 ھەوالە ھیچ نایاترسینی. سئ پۆژ لەو شوینەدا ئەمێننەو و چاوہ پوانیان ئەكەن، لە پاشدا
 ئەزانن كە گەراونەتەو بۆ مەككە، ئەمانیش ئەگەرئەو بۆ مەدینە.

ئەم كورتهيه كه باس كرا لهبارهي ئەو جەنگەوه زۆر له بەسەرھات و پووداوەكانى تيا
 نەبوو، لەبەرئەوه هيندىكى گرنگيان ئەهينين بەدواى ئەو باسەدا تا باشتەر شينوه
 راستەقىنەكەى ئەو جەنگەمان بۆ دەرکەوت: لەو کاتە سەخت و سامناکەدا كه هات بەسەر
 مۇسلمانان و هەموو ژيرنكى سەرسام و سەرگەردان کرد، لەو کاتە سەختەدا مۇسلمانەکان
 پتر بلاوبوونەوه و پينغەمبەر(ﷺ) تەنيا کەوت(عەمرى کوپى قمينه) پەلامارى پينغەمبەرى
 دا(ﷺ) لەو کاتەدا(ئوم و عماره) -خوای لى پازى بىت- بە چاوهوه بوو كه ئەوهى دى به
 شمشيرەوه بەرھەلستى ئەو پيسە وەستا و چەند جارئ دای لى، بەلام زړى و تاسەكەى
 نەيهيشت كارى لى بکات و ئەو بۆى پڼك کەوت و زامىكى بەتيني لەم کرد. لەو کاتەدا(ئەبو
 دوجانە) هاتە پينشەوه پشتى خۆى کرد بە قەلغان بۆ هەر تىرو بەردى كه بەهاتايە بۆ
 پينغەمبەر(ﷺ) بە هيج رەنگ جولەى نەئەکرد و نەى ئەهينشت پينغەمبەر(ﷺ) دەرکەوت و هيج
 شتىكى بەرکەوت. (تەلحەى کوپى عەبدوللا) هات و خۆى کرد بە قەلغان هەتا ئەوئەندە زامدار
 بوو له هوشى خۆى چوو و کەوت، (ئيين و حەبان) حەديسن ئەهينى له دايكى
 نيمانداران(عائيشە)وہ كه ئەفەرمووى: ئەبوەكرى باوكم ووتى: من يەكەم كه سينك بووم كه
 گەرامەوه بۆلای پينغەمبەر(ﷺ) كه تەماشام کرد يەكنى لەبەردەمى دا وەستاوه و بەرگرى لى
 ئەكات، ئەپيارىزى. منيش له دوورەوه ووتم: دەى(تەلحە) بىت، باوك و دايكم بە قوربانى
 بىت، دەى(تەلحە) بىت، دايك و باوكم فيداكارى بىت! ئينجا تەماشام کرد(ئەبو عوبەيدە) وەك
 بالدار بە چەسپانى هات بە دوامدا و هەردوكمەن گەيشتىنە خزمەت پينغەمبەر(ﷺ) كه
 ئەزانين پياوہ(تەلحە) بوو كه وئووه لەبەردەمى دا، ئينجا پىئى فەرمووين: براكەتان بگرن
 بەراستى خۆى شايستە کرد و ئەوهى لەدەستى هات كردى، ئينجا ئەزانين كوئى
 پينغەمبەر(ﷺ) زامدار كراوه و ئەلقەيه له ئەلقەكانى تاسەكەى گوم بووه له گۇنايدا،(ئەبو
 بەكر) ئەفەرمووى: دەست بەجنى پەلاماردا كه ئەو ئەلقەيه دەربينم،(ئەبو عوبەيدە) ووتى:
 سوئندت ئەدەم بە خوا لى گەپئ بۆ من. ئەفەرمووى: ئينجا(ئەبو عوبەيدە) قەپى کرد بە
 تيرەكەدا بە ددانى و وورده وورده جولە جولە پىئى کرد تا پارچەيەكى دەرھيئا و ددانىكى
 شكا، ئينجا منيش چووم كه ئەو پارچەكەى ترى دربينم،(ئەبو عوبەيدە) سوئندى دامەوه كه
 خۆى ئەویش دەربينى، ئەویشى هەر بەو جۆرە دەرھيئا و دانى تريشى شكا، ئينجا چووينە
 سەر(تەلحە) بۆ چارەسەر و تيمارى كه سەرنجمان دا چوارده پازدە زامى پئوہيه! (عەلى و
 فاتمە) -خوای لىيان پازى بىت- دەستيان کرد بە شۆزىنى زامەكەى پينغەمبەر(ﷺ) ئينجا كه

خوینەكەى نە ئەو ەستایەو ە پارچە ەسیرنکیان ەینا و سووتاندیان و خوڵەكەیان دا ە زامەكەى تا خوینەكەى و ەستایەو ە. (مالیکی باوکی ئەبو سەعید) -خوای لى رازی بیئت- زامەكەى مژى و دەمى پیا گرت تا پاکی کردەو ە بە دەم و خوینەكە چوو ە دەمى، نینجا پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: خوینەكە بتفەرەو ە. ئەویش ووتى: واللە ی ەەرگیز نایتفەرەو ە و بۆشت، پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: ەەرکەس ئەیەوئ تەماشای پیاویکی بە ەهەشتی بکات با تەماشای ئەمە بکات.

(ئیمامى موسلىم) ەدیسى ئەهینى كە پیغەمبەر (ﷺ) لەو جەنگەدا بە تەنیا ئەمینیتەو ە لەگەل ەوت كەس لە ئەنصارو دوو كەس لە كوچ كەران، نینجا كاتى بى باو ەرهكان پەلامارى ئەدەن ئەفەرمووی: ئایا كئ ئەمانە ئەگێریتەو ە لیم و بە ەهەشت بو ئەو ئەبیئت؟ یەكئ لە ئەنصارەكان ئەچیتە پێشەو ە و جەنگیان لەگەل ئەكات ەتا شەهید ئەكرئ. ەروەها تا ەەر ەوت كەسەكە شەهید ئەبن، نینجا پیغەمبەر (ﷺ) ئەفەرمووی: دادمان بەكار نەهینا لەگەل ەاوړیكانمان، نینجا (تەلحە) بەر ەلەستیان ئەو ەستى ەتا دووریان ئەخاتەو ە لى، (ئەبو دوجانە)ش پشتى ئەكات بە قەلغان بۆى وەك باسما كړد، ەتا ئەو تەنگى و تەنگانە یە نامینئ، شەكەتى و ماندووی پیغەمبەر (ﷺ) ئەگاتە رادەیهك لەو كاتەدا كە بەرز ئەبیئتەو ە بو سەر شاخەكە. ئەیەوئ سەرکەوئ بە سەر بەردیكى گەورەدا كە چى ناتوانئ ەتا (تەلحە) پشتى بو دائەنەوینئ، لەو كاتەدا نوێژ دیتە پێشەو ە بە دانیشتان پێش نوێژیهكەیان بو ئەكات. هیندى لە پروداو ەكانى ئەو جەنگە ئەمە یە: كە (حەزەلەى ئەنصارى) كە نازناو ە (حەزەلەى الغسیل) ەلەمەت ئەبات بو (ئەبو سوفیان)، نینجا كاتى بەگێرى ئەهینئ (شەدادى كورى ئەسو ەد) پەلامارى ئەداتى و شەهیدى ئەكات. ئەو شەهیدە لەشى گران ئەبیئت، چونكە لەو كاتەدا كە دەنگى جەنگ ئەبیستئ لەگەل خیزانى دا ئەبیئت، فریای خو شورین ناكەوئ و ەەر بە لەش گرانی ئەكەوئیتە جەنگەكە تا شەهید ئەبئ بە لەش گرانی. نینجا پیغەمبەر (ﷺ) ئەبینئ كە مەلایكە ئەیشوړن، شەهیدیش ناشوړدرئ، لەبەر ئەو ە سەرسام ئەبئ لەو شوړینەو ئەفەرمووی: پرسیار بكەن لە خیزانى كە كارى ئەو چى بوو؟ خیزانیشى ەوال ئەدات كە بەو جوړە پێكەو ە بوون و فریای خو شورین نەكەوت!! كەواتە شوړینی مەلایكە لەبەر لەش گرانیەكە ی بوو.

(زەیدى كورى سابت) ئەفەرمووی: لە پوژى (أحد)دا پیغەمبەر (ﷺ) ناردمى ەوالئ (سەعدى كورى رەبیع) ی بو بزائە، ئەفەرمووی: منیش چووم لەناو شەهیدەكاندا

ئەگەر ئام و دۆزىمەۋە لە دواگياندا بوو، پىنم ووت: پىنغەمبەر (ﷺ) سەلامى لى ئەكردى و ئەيفەرموو: ھەۋالى خۆيم پىندا كە ئايا چۆنە؟ ئەۋىش فەرموۋى: سەلام لەسەر پىنغەمبەر بىت عەرزى بىكە كە بۆنى بەھەشت ئەكەم، بلىن بە خەزم و كەس و كارم تا يەككىيان گيانى تيا بىت و بىيەن ھەر شتى پروبكاتە پىنغەمبەر ھىچ عوزرو بەھانە يەكيان نابى لاي خوا. نىتر دەست بە جى گيانى دەرئەچى - خۋاي لى رازى بىت -.

يەككى لە ھاۋەلى كۆچ كەران رانەبورى بەلاى يەككى لە ھاۋەلى ئەنصارى كە خەلقانى خوين ئەبى، ئىنجا پىنى ئەلى: ئەى فلان ئەزانى كە پىنغەمبەر شەھىد كرا؟ ئەۋىش ئەفەرموۋى: ئەگەر ئەو شەھىد كرابى بىگومان ئەو گەيشتوۋە بە جى خۋى و ئەۋى لەسەرى بوو گەياندى، دەى ئىۋەش جەنگ بىكەن لەسەر ئايىنەكەى.

(عبداللەى كۆپى عەم) ئەفەرموۋى: لەپىش جەنگى (احد) دا (موبەشىرى كۆپى مونزىر) م بىنى لە خەۋدا پىنى ووتم: لەم پۆژانەدا دىت بۆلامان، منىش ووتم: تۆ لە كۆيىت؟ ئەۋىش ووتى: مەن لە بەھەشتەم، ئەگەر بىن تياى دا چۆن ئارەزوو بىكەى. منىش ووتم: تۆ شەھىد كراى لە پۆژى (بەدر) دا؟ ئەۋىش ووتى: بەلى. لەپاشدا زىندوو كرامەۋە، (عبداللەى) ئەفەرموۋى: ئەو خەۋەم باس كەرد بۆ پىنغەمبەر (ﷺ) ئەۋىش فەرموۋى: ئەۋەيە شەھىدى ئەى (ئەبو دوجانە).

(خىسەم) ئەفەرموۋى: لە خەۋدا كۆرەكەم بىنى كەلە (بەدر) دا شەھىد كرا بوو لە جۋاتىرەن شىۋەدا بە بەھەشتدا ئەگەر لە ئاۋ باخات و پروبارەكانى دا، ووتى پىنم: ۋەرە بۆ لاي ئىمە بە خوشى رابوۋىرەن لە بەھەشتدا، ئىنجا ھاتە خەزمەت پىنغەمبەر (ﷺ) ئەم خەۋەم بۆ گىزىپاۋە و عەرزەم كەرد داۋام بۆ بىكە لە خوا كە شەھىدەم بە نىسب بىكات و ھاۋرىتى سەعدى كۆپم لە بەھەشتدا، ئەۋىش داۋاي بۆ كەردم، ئىنجا (خىسەم) لەو جەنگى (احد) دا شەھىد كرا.

(عبداللەى كۆپى جىش) لەو پۆژەدا ووتى: ئەى خۋايە داۋات لى ئەكەم كە سەبەينى جەنگ بىكەم لەگەل دۆرئەماندا، ئىنجا بىم كۆژن و سىك ھەلدېن و لوت و گۆيم بېرن، ئىنجا تۋىش لە پۆژى دوايىدا پىسارىم لى بىكەيت كەلە چى دا ۋام بەسەر ھات؟ منىش بلىم لە رىنى تۇدا! (عەمىرى كۆپى جەمۇح) پىۋىكى زۆر شەل بوو، چۋار كۆپى گەنجى بوو كە لەگەل پىنغەمبەر (ﷺ) ئەچۋون بۆ ھەر جەنگى كە پۋى بىدايە، ئىنجا لە جەنگى (احد) دا وىستى كە ئەۋىش دەرچى بۆ ئەو جەنگە، ئىنجا كۆرەكانى پىيان ووت: باۋكە تۆ خوا جەنگى لەسەر ھەلگرتۋى، كەۋاتە تۆ دانىشە ئىمە لەباتى تۆ ئەچىن و پىۋىستى تۆ دەرئەكەين، ئىنجا

نه ویش هات بو شکات لییان له خزمهت پیغه مبهردا، ووتی: نه مانه پیم لی نه گرن که له گهل تو بيم، سویند به خوا من به هیوام شه هید بکرم، ئینجا ئهم پئی شه له م بخمه ناو به ههشت، پیغه مبه ریش (ﷺ) پئی فرمووی: تو خوا جهنگی له سهر هه لگرتووی، فرمووی به کوپه کانیشی: چیتان به سهریه وه؟ به لکو خوا شه هیدی به نسیب بکات، ئینجا له گه لیان پوشت و شه هیدکرا! (یه مانی باوکی حوزه یفه) له و پوژده دا که وته ناو کوپو نه ناسرا، به هزی نه وه وه موسلمانان خهریکی کوشتنی بوون، (حوزه یفه) ش سهرنجی نه دان و بانگی کردن نه وه باوکمه نه کهن، نه وانیش له قسه که ی نه گه یشتن هه تا کوشتیان. ئینجا ووتی خوا لیتان ببوری: ئینجا پیغه مبه ر (ﷺ) ویستی خوینه که ی بدات، (حوزه یفه) ش ووتی: نه وا خوینه که م به خشی به موسلمانان، به هوی نه وه وه (حوزه یفه) پرزی زیاتر بوو لای پیغه مبه ر (ﷺ).

له پاش شه هید بوونی حه رزه تی (حه مزه) - خوای لی رازی بیته - (هیندی ژنی نه بو سوفیان) سکی دپی و جگه ری دهره ننا و خسته ده می و جوی و بوی نه خورا تفییه وه. له پاشدا پیغه مبه ر (ﷺ) که هات و جهسته ی پیروزی (حه مزه) ی بینی زور غه مبار بوو فرمووی: هه رگیز ئیشی وام پئی ناگه یه نری، هیچ کاتی هیچ هه لوئستیکم نه بووه که له م هه لوئسته ناخوش ترو خه شمناک تر بئ. ئینجا فرمووی: ئایا هیچی له جگه ری خوار دووه؟ عه رزیان کرد نه خیر، فرمووی: خوا نایه لی هیچ شتی که (حه مزه) بچینه ناگر. ئینجا فره مانی دا که شه هیده کانی (احد) له جیگای شه هید بوونیاندا بنیژرین. نه برینه وه بو گوپرستانی مه دینه، ته نانه ت هیندیکیان که برابوونه وه فره مانی دا به گیرانه وه یان و هیئانیانه وه بو شوینه کانی خویان، ئینجا وه ستا به دیاری ناشتیانه وه، هه ر دوان و سیان نه خرا نه گوپو لادریک. وه پرسپاری نه کرد: که کامیان قورئانی زووتر له به ره، نه وه یانی نه خسته پیشه وه، (عبدالله ی کوپی جابرو عه مری کوپی جه موح) خرا نه پال یه ک، چونکه یه کتریان خوش نه ویست، فرمووی: ئهم دوانه که له جیهاندا یه کتریان خوش و ویستوه بیانخه نه گوپریک.

ئه مه ی که باس کرا هیندی بوو له پوودا وه کانی نه و جهنگ و غزایه، که سه رکه وتن و شکان پووی دا تیای دا، سه رکه وتن و زال بوون له کاتی گوپرایه لی ته واودا، ده ست به جی وهر گه پانی نه و زالی و سه رکه وتنه کاتی که له پئی راسته که ترازان پووی دا له لایه ن هیندی که وه، ئاره زووی نه فس هاته پیشه وه و تیکه لی کاره که بوو، جا با له وه وه ته می وهر گیرئ و نه مه بکری به سه رمه شق بو موسلمانان هه تا هه تایه! ئینجا با سه رنج بده ی که چون قورئان چاره سه ری نه و پوودا وو هه لوئسته ی کرد به و جوړو ته رزه تاقانه ی خویه؟!

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٣١﴾ إِذْ هَمَّتْ
طَأْفِئَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا

قورئان لهم باسانه دا مه به سستی گزیرانه وه پووت نیه، به لکو مه به سستی ته من و
په روره کرده کردن و پینگه یاندنی دل و دهر وون، به جوړی شه بن به سهرمه شق بو هه موو تا قم
چینی له هه موو کات و چهرخیگدا، نینجا له بهر پرووناکی نه م سهره تا و پینشه کیه با بیننه
سهر ته فسیری ثایه ته کان، نه فهرمووی: ﴿وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ﴾ باسی نه و کاته بکه که به یانی
زوو دهرچوویت له لای مال و خیزانت، نه وهش به یانی پوژی شه ممه ی حوته می مانگی
شه والی سالی سنی به می کوچی بوو له مالی عانیشه دهرچوو به پیاده تا گه یشته (احد)
وه (موجاهید و واقیدی) نه فهرموون، له وی دا ﴿تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ لِلْقِتَالِ﴾ بروداداره کانت
نیشته جی کرد و داته زراندن له چند شوینیکدا بو جهنگ کردن له گهل بی پرواکان، شوینن
بو تیره اندازه کان و شوینن بو سواره کان و شوینن تر بو نه وانی تر، که واته مه به ست ته نها
کاتی دهرچوونه که نیه، به لکو مه به ست به و کات و ماویه که له و دهرچوونوه دهستی پی کرد و
نه وکارو کرده وانه ی تیا کراو پووی دا، نه و دهرچوونی پیغه مبر(ﷺ) به و جوړو شیویه که
ناماژهی بو کرد شتیکی زانراو بینراو بوو لای نه و برودادارانه و له بیریان بوو و چند
پوژنکی که م به سهری دا تیپه ری کرد بوو، که واته مه به ست ته نها بیرخستنه وه ی نه وه نیه،
به لکو مه به ست ناگادار کردن و بیرخستنه وه ی ناماده بوونی خویه و ناگادار بوونی به سهر
نه و هه موو ته دیرو پاوینژو قسه و باسو نیازی دل و دهر وونه دا که له و پوداوه دا و ترانو
کران، نه و ناگادار کردن و بیرخستنه وهش به مه نه کات که نه فهرمووی: ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خوا
بیسهری زانایه، واته بیسهره بو هه موو شتی که یه که م: مه به ست لیږده دا نه و پاوینژو قسه و
باسانه بوون که کران، زانایه به هه موو شتی که یه که م مه به ست لیږده دا نه و نیازو خه ته رانه
بوون که به دهر وونی نه واند ا هاتن و گوزه ریان کرد، بی گومان بیرخستنه وه ی نه مه و بیدار

بوونهوهی دهروون بهوه زۆر گرنگ و پنیوسته و گه‌وره‌یی و گرنگی نه‌دا به به‌سه‌ر هات و
 پروداوه‌که، بیم و ترس و شهرم نه‌خاته دل له‌سه‌ر هر قسه و باس و نیازێکی ناپه‌وا که پرۆی
 دابینت، بێجگه له‌وه له‌و باس و بیرخستنه‌دا نه‌و ترس و لاواز بوونه نیشان نه‌دات که پرۆی
 کرده دهروونی هیندی له‌ پروداداران تا خوا فریایان که‌وت و هی‌زو چالاکی خسته دل‌یان، وه‌کو
 نه‌فه‌رمووی: ﴿إِذْ مَتَّ طَلِيقَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَقْتُلَا﴾ واته باسی نه‌وکاته بکه‌ن، یا خوا بی‌سه‌ری
 زانا بوو له‌و کاته‌دا که‌دوو ده‌سته له‌ ئیوه به‌ خه‌ته‌ره به‌ دل‌یاندا هات که بترسن و لاواز بین له
 جه‌نگ کردن، نه‌وه‌ش کاتی بوو که (عبدالله ی کوپی ئوبه‌ی) به‌ خۆی و سێ یه‌کیکی
 له‌شکره‌که‌وه گه‌راپه‌وه و ده‌ری ببری که به‌شداری جه‌نگه‌که ناکات له‌و کاته‌دا خه‌ریک بوو
 ترس و لاوازی داگیریان بکات، نه‌وه‌ش به‌ گوێره‌ی سروشتی ناده‌می که‌له کاتی ته‌نگی دا
 نه‌و جۆره به‌سه‌ره‌اته بۆ زۆر که‌س په‌یدا نه‌بین، به‌لام نه‌وانه به‌پراستی بوون له‌به‌ر نه‌وه خوا
 خاوه‌نداری کردن و یارمه‌تی دان و نه‌چوون به‌دهم نه‌و خه‌یال و خه‌ته‌ره‌وه، وه‌کو نه‌فه‌رمووی:
 ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّهَا﴾ خوا کارده‌ده‌ست و یارمه‌تی ده‌ری نه‌وانه بوو دل ئارام و دامه‌زراوی کردن.

نه‌و دوو ده‌سته‌یه (بنو سه‌له‌مه‌ی نه‌وسی و بنو حارسه‌ی خزیج) بوون که کرا بوون به
 هه‌ردوو بایی له‌شکره‌که. (بوخاری و موسلیم) هه‌والی نه‌هینن له‌ هه‌ره‌تی عومه‌ره‌وه که
 نه‌فه‌رمووی: له‌ (جایی)م بیست - خوای لی‌ رازی بی‌ت - که فه‌رمووی: نه‌م ئایه‌ته له‌ ئیمه‌دا
 هاته‌ خواره‌وه، واته کۆمه‌لی مه‌دینه‌یی، فه‌رمووی: نه‌و دوو ده‌سته‌یه ئیمه‌ بووین و هه‌ز
 ناکه‌ین که نه‌هاته‌یه‌ته خواره‌وه له‌به‌ر نه‌وه‌ی خوا نه‌فه‌رمووی: ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّهَا﴾ خوا دۆست و
 یارمه‌تی ده‌ریان بوو، ئا به‌و شیوه‌یه نه‌و خه‌ته‌رو خه‌یاله‌ی نه‌وانی ده‌رخست که بێجگه له
 خۆیان که‌س ناگای لی‌ نه‌بوو، ئینجا خوا پاراستنی و نه‌و خه‌ته‌ره و خه‌یاله‌ی لی‌ ده‌رکردن،
 بێ‌گومان نه‌گه‌ر خوا می‌هه‌ربانی نه‌کردایه نه‌و ترس و لاوازیه کاری لی‌ نه‌کردن و تیا نه‌چوون،
 که‌واته نه‌بی بۆ هه‌موو شتی هه‌ر په‌نا به‌ خوا ببری و پشت هه‌ر به‌و بی‌ه‌ستری،

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّدَ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُنْزِلِينَ ﴿١٢٤﴾ بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ
آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾

وهكو نه فهرمووی: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ بپرواداران با پشت هر به خوا بهبستن و
چاوه پروانی هموو شتی هر له خوا بکن، کهواته پروادار - نهگهر بهراستی پروادار - نهبن
هیواو پالپشتی هر خوا بیئت.

نا بهر جوړه قورشان له م دوو نایه ته کورته دا نه م دوو ناموزگار په گموره و بنه پرتیه
نیسلا میه ی ناراسته کرد: ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾، ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾. نه م دوو ناموزگار په
گرنگه له کات و شوینی ریک و پیکی خوی دا ناراسته ی کرد، که دل و دهر وون ناماده بوو بو
وهرگرتن و گوپرایه لی.

نا بهر جوړه دهستی کرد به گیرانه وهی نه م پروداوه که موسلمانان هرچند له
یه که مجاره وه زال بوون، به لام له پاشدا زالنه بوون و کاره که پیچه وانه بوویه وه به هوی هله ی
هیندیکه وه، نینجا پیش نه وهی که له سهر پروداو به سهراته که پرواو ته وای بکات، پیش
نه وه پروداوی تریان بیرته خاته وه که موسلمانان تیا ی دا زال بوون به جوړنکی موعجیزه
ناسا که همووانی سهرسام کرد، چونکه کاره که به بنی هله به سهر براو به هیچ کلوجن له
فهرمانی پیغه مبه ر(ﷺ) لانه درا، نه م پروداوهی له م کاته دا هینا تا نه م دوو به سهرات و
پروداوه به راورد بکریڼ و بدریڼ له یه ک، بیر بکریڼ ته وه له هوی زال بوون و تیک شکانه که،
نه فهرمووی: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ﴾ بنی گومان خوا نیوهی زال کرد له پروداوی (به د) دا ﴿وَأَنْتُمْ
أَذِلَّةٌ﴾ له کاتیکدا که نیوه لاوازو بنی ده سلات بوون، چونکه وه ک باس کرا له سهره تای
سوره ته که وه خوراک و تویشوو که م بوو وه ژماره ی خویان و چه ک و لایخان هر که م بوو،
به لام له باره ی پرواو له خوا ترسی و گوپرایه لی و فرمان به ریه وه تیرو ته وایوون ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾
کهواته له خوا بترسن و خوتان بپاریڼ لیی به دور که و تنه وه له گوناو به خوگری له سهر

گوئی پرایه‌لی ﴿عَلَّامٌ تَشْكُرُونَ﴾ به‌لکو به‌وه سوپاسی خوا بکهن و هه‌لسن به سوپاسی خوا له‌سەر نه‌و یارمه‌تی و زالکردنه‌ی که پینی به‌خشین، یان به‌لکو به‌هۆی نه‌وه‌وه خوا چاکه‌ی ترتان له‌گه‌ل بکات و ئینجا ئیوه‌یش سوپاسی بکهن له‌سەر چاکه‌که‌ی. واته به‌لکو نه‌مجاره‌یش زالتان بکات به‌هۆی خو‌پاریزیه‌وه، وه‌ک له‌(به‌د) زالی کردن به‌و هۆیه، ئینجا نه‌فهرمووی: ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ زانیانی ته‌فسیر لی‌ره‌دا دوو ده‌ستن. ده‌سته‌یه‌ک له‌سەر نه‌وه‌ن که نه‌م وتن و به‌لینه له پوژی (احد) دا بوو، که نه‌مه پای (ئیین و عه‌باس و که‌له‌بی و واقیدی و مقاتل و محمدی کوپی ئیسحاق)ه، له‌سەر نه‌م پایه‌ و ته‌ی ﴿إِذْ﴾ به‌ستراوه به‌وه‌ی که ته‌ی ﴿إِذْ مَتَّ﴾ ی پینوه به‌ستراوه. ده‌سته‌ی دووه‌م که پای زۆربه‌یه نه‌م وتن و به‌لینه له پوژی (بدن) دا بووه. له‌سەر نه‌م پایه‌ و ته‌ی ﴿إِذْ﴾ به‌ستراوه به ﴿نصر﴾ه‌وه، هه‌رکام له‌م دوو ده‌سته‌یه به‌لگه نه‌هیننه‌وه له‌سەر پای خۆی و لیکۆلینه‌وه‌ی زۆریان تیا کردووه و به پینو‌ستی نازانم درێژه‌دان به‌وه، به‌لکو ناماژه نه‌که‌م بۆ ته‌فسیری ئایه‌ته‌که له‌سەر هه‌ردوو پا‌که:

له‌سەر پای یه‌که‌م: ب‌پرواده‌ه‌کانت ناماده کردو داته‌م‌زاندن ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌کاتی‌که‌دا و ت‌ت به‌ ب‌پرواده‌ه‌کان: ﴿أَلَمْ يَكْفِكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُم بِثَلَاثَةِ آفَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزِيلِينَ﴾ ئایا چاره‌سه‌ریان ناکات و پینو‌یستتان ده‌رناکات نه‌وه‌ی که په‌روه‌ر‌دگار به‌هیزتان بکات و کۆمه‌کتان بکات به‌ستی هه‌زار فریشته که به‌یترینه خواره‌وه له ئاسمانه‌وه بۆتان؟ له‌سه‌ر پای دووه‌م: خ‌وا‌زالی کردن له‌پوژی (به‌د) داله‌وکاته‌دا که ووتت به ب‌پرواده‌اران ... هتد. له‌سەر هه‌رکام خۆی وه‌لام نه‌داته‌وه، نه‌فهرمووی: ﴿بَلَّغْ﴾ واته به‌لێ چاره‌سه‌رتان نه‌کات و پینو‌یستتان ده‌رنه‌کات، ئینجا به‌لێن نه‌دا به زیاتر له‌وه به‌و مه‌رجه‌ی که نه‌فهرمووی: ﴿إِنْ تَصِرُوا﴾ نه‌گه‌ر ئیوه خۆتان بگرن و به نارام بن ﴿تَتَّقُوا﴾ خۆتان بپاریزن له گونا‌هو نافرمانی ﴿وَمَا تُؤْتِكُمْ مِنْ قَوْرِهِمْ هَذَا﴾ نه‌وان بی‌ن بۆتان به‌م توند و تیزی و له‌م کاتانه‌دا له چه‌سپانی ﴿مُؤَدِّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ په‌روه‌ر‌دگارتان به‌هیزتان نه‌کات و یارمه‌تیتان نه‌دات به پینچ هه‌زار فریشته که خۆیان یا و لا‌خه‌کانیان نیشانه دار کردووه.

له‌سه‌ر پای یه‌که‌م: نه‌وانه‌ی که بی‌ن بریتین له‌وله‌شک‌ره‌ی که نه‌بوسوفیان هی‌نای بۆنه‌وه‌نگه‌. له‌سەر پای دووه‌م: مه‌به‌ست کۆمه‌لی (کورزی کوپی جاییه) که له جه‌نگی (به‌د) دا ویستی بی‌ت بۆ یارمه‌تی دانی قو‌په‌یش، موس‌لمانه‌کان به‌و هه‌واله ته‌نگه‌تاو بوون، به‌لام له‌پاش دا

نه هاتن کاتى که هه والى شکانى قورده شيان پى گه يشت. له باره ي ژماره ي هه موو نه
فرشته تانوه که به لىن درا به هاتنيان چهند رايه که هه يه:

۱- نه گهر نه م نايه ته بېرېن به سهر پووداوى (بدن) دا نه بى ژماره يان نو هزار بىت، چونکه له
سوره تى ﴿الانفال﴾ دا باسى يه که هزارى کردووه، لىره شدا سى و پىنجى باس کردووه
که هه مووى نه کاته نو.

۲- نه گهر بېرېن به سهر پووداوى (احد) دا نه وا نه بى هه شت هزار بن، چونکه بو نه م هر
نه م سى هزارو پىنج هزاره يه.

۳- ژماره يان هر پىنج هزاره، به م جوړه ژماره که مې نه خه ينه ناو ژماره زوره که که پىنج
هزاره که يه. يان به م پرنگه که (حسن) نه فهرمووى: مه به ست پووداوى (به بدن) هو يارمه تى
دانه که به يه که جار نه بوو، به لکو به ره به ره، له يه که م جاروه يه که هزار بوون ئينجا
بوون به دوو، ئينجا بوون به سى، ئينجا بوون به پىنج، يارمه تيه که به و پىنجه ته و او
کرا. هه روه ها له باره ي به دى هاتنى نه و يارمه تى دانه چهند رايه که هه يه: به هيز ترينى
نه و رايانه نه ميه - وه ک ئين و جهرير نه فهرمووى - که هېچ به لگه يه کى به هيزى دلنيا
که ر له م دوو نايه ته دا نيه له سهر به دى هاتنى يارمه تى دان، وه ک يارمه تى نه دانيش
ناگه يه نن، که واته نه گهر حه ديسى صه حيح ده ست که وت له سهر هر بارى نه و چاکه و
نه گهر ده ستيش نه که وت، نه و له خو مانوه هېچ نالين و لىنى بى ده نگ نه يين. به س
نه و نه ده هه يه نه گهر نايه ته کان بېرېن به سهر (احد) دا بارى يارمه تى نه دان له دل دا
به هيز تره، چونکه نه گهر يارمه تى ببوايه نه و شکسته نه نه بوو، مه گهر بلين يارمه تى
دان له يه که م جاروه بوو تا نه و تاقمه تيره ندازه که وتنه نه و هه لى که کرديان، ئينجا
له ويدا وازيان هينا له يارمه تى دان، هه روه ها يارمه تى نه دانى پىنج هزاره که له دل دا
به هيز تره با نايه ته که بېرېن به سهر (به بدن) يشدا، چونکه يارمه تى دانى نه وانى به سترا
بوو به چهند مه رچيکه وه که بى گومان هه موو به دى نه هات، ماوه ته وه يارمه تى نه دانى
هزار فرشته که له جهنگى (به بدن) دا، به پرستى نه وه نايه تيکى سوره تى ﴿الانفال﴾
به لگه و رابه ريکى به هيزه له سهرى وه که به يارمه تى خوا له سوره تى ناوبراودا به
خزمه تى نه و نايه ته نه گه ين، هه روه ها به ئيزنى خوا له و سوره ته دا مه به ست به و
يارمه تى دانه و جوړو شيوه ي بوون نه که ينه وه به پى راي زانايانى ئيسلام.

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِنُظْمِنَ قُلُوبَكُمْ بِهِ. وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ

الْحَكِيمِ

بئ گومان بهندی له بهنده سهرهکیهکانی ئەم نابین و عهقیده‌ی ئیسلامه، یاسایهک له یاسا بنه‌په‌تییه‌کانی ئەمه‌یه که هه‌موو شتی و هه‌موو کاروبار و پووداوێک ئەگه‌په‌یته‌وه بۆ‌لای خوا و هه‌موو شت به ده‌ست ئەوه و به ویست و خواهیشتی وه‌وه، جاله‌به‌ره‌وه قورئان له چه‌ند سووینی‌کدا ناما‌زه ئەکات بۆ ئەو مه‌به‌سته گرنه‌و سهرنجی پڕوادارانی بۆ‌پانه‌کیشتی: وه‌ک لی‌ره‌دا ئەفه‌رمووئ: ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ﴾ ئەو یارمه‌تی دانه به فریشته‌یه یان ئەو ووتن و به‌لێنی پی‌غه‌مبه‌ر پێی، خوا کردی و گیرای هه‌ر له‌به‌ر مو‌ژده‌دان پیتان و تا به‌وه دلخۆش بین ﴿وَلِنُظْمِنَ قُلُوبَكُمْ بِهِ﴾ بۆ‌ئه‌وه‌ی که به‌وه دلتان ئارام بگرئ و ترس و بێ‌ئارامی داگیرتان نه‌کات به‌هۆی بێ‌ده‌سه‌لاتی و لاوازی خۆتان و زۆری و هیزو ده‌سه‌لاتی بێ‌پروا‌کانه‌وه، واته ئەگینا نه به ئەوه‌نده و نه به هیچ شتیکی تر زāl‌بوون نابێ، به‌لکو هه‌ر به خوا ئەبێ وه‌کو ئەفه‌رمووئ: ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ زāl کردنتان له (به‌دس)‌دا، یان زāl کردن و سه‌رخستن له‌هه‌ر کاتی‌کدا ببێ له لایه‌ن هیچ که‌سی‌ک و هیچ شتی‌که‌وه نیه مه‌گه‌ر له‌لایه‌ن خواوه که ناوی ﴿اللَّهُ﴾‌یه و کار دروست و لێ‌زانه له هه‌موو کاری‌کدا.

ئا به‌و شی‌وه‌یه قورئان لی‌ره و له چه‌ند شوینی‌ تردا هه‌موو کاروباری ئەگه‌په‌یته‌وه بۆ‌لای خوا و هه‌ر خوا به خاوه‌ن کار و ئیش که‌رو به‌دی هی‌نه‌ری راسته‌قیینه دانه‌ئێ‌ئه و شتانه‌ی که هۆی هه‌ر کاری‌کن و به‌پروا‌لت به ئیش که‌رو به به‌دی هی‌نه‌ردانه‌نرێ‌ن، هه‌موو ئەو شتانه له پوی راستی دا چه‌ک و که‌ره‌سه‌یه‌کن به‌ده‌ستی مه‌یل و خواهیشتی خواوه، ئەیان بزۆینی و کار و کرده‌وه‌کانی خۆی له‌وانه‌دا نیشان ئەدات. قورئان زۆر سووره له‌سه‌ر دا‌پشت و جی‌گیر کردنی ئەو به‌ند و یاسایه له‌ده‌روون و له بۆ‌چوونی مه‌ردوومدا، بۆ‌ئه‌وه‌ی به‌نده له پێ‌وه یه‌کسه‌ر په‌یوه‌ستی ببێ به خۆ‌ای خۆیه‌وه، دلی پڕوادار هه‌موو کاروباری هه‌ر له خوا بناسێ و هه‌ر له‌وی‌وه بزانی، که پڕوا به تا‌ک و خوا به‌بێ ئەوه نابێ.

ئا به‌و هه‌موو ته‌مێ و ئامۆ‌ژگاریه جو‌ر به‌جو‌ره، ئەو تا‌کی و ته‌نیایی خوا دامه‌زراو جی‌گیربوو له‌دل و ده‌روونی موس‌لمانه راسته‌قیینه‌کانی ئەم ئومه‌ته‌دا زۆر به ووردی و قولی و به ئارامی دل و جو‌ریکی نایاب.

لَيَقْطَعَنَّ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتْهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١٢٧﴾ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَفُوٌّ رَّحِيمٌ ﴿١٢٩﴾

ئەو خوا پێداوانە زانیان کە ھەر خوا بە تەنیا کار و کردەوہ ئەکات، زانیان کە بەندەیان
خوا پێیان سپێردراوە کە تێکۆشان بکەن و دەسلەت و خواھیشی خۆیان بەکار بینن لەگەڵ
ھەموو ھۆو کەسەرەیک کە پەوا بێت و لە دەستیان بێت، بەو جوژرە گوێراپەڵی و
فەرمانبەریان کرد. ئینجا مەبەست و ھۆی ئەو زال کردن و سەر خستنەمان بۆ باس ئەکات:
ئەفەرمووی: ﴿لَيَقْطَعَنَّ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ واتە خوا زالی کردن لە (بەد) دا یان زال کردن ھەر
لە لای خواوە بەدی ئەھیننی لەبەرئەوہ بپچڕی و کەم بکاتەوہ بەشێک لەوانەیی کە بپوایان
نەھینارە، بەشێک لە ژمارەیی خۆیان بە کوشتن و بەدیل گرتن، یا بەشێک لە خاک و ولاتیان
بەفەتخ کردن و گرتن، یا بەشێک لە زۆرو دەسلەتێان بەزالبوون بەسەریاندا و ژێر دەست
کردنیان، یا بەشێک لە سامان و داراییان بە غەنیمەت گرتن، یا بەشێک لە چالاکی و لێ
ھاتنیان بە شکاندنیان لە جەنگدا، ئەم جوژانە ھەموو ئەگونجێن و پووششیان داوە، ﴿أَوْ
يَكْبِتْهُمْ﴾ یان بۆئەوہی سەر شوێو ریسوایان بکات و داخی سەخت بەدا لەدل و جگەریان و
پێیان بچەژنی ﴿فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ﴾ بەھۆی ئەوہوہ بگەڕێنەوہ بە ناھۆمیدی و بەش بپووشی.
قورئان لێرەدا چوار شت باس ئەکات کە یەکن لەوانەیان ھەر چواریان و ھەریەکێ بۆ
تاقمێک لە بێباوەرییان مەبەست و ھۆیە لە زالکردنی بپرواداران بەسەر بێپرواکاندا، لەو
چارەئەوہبوو دوانیان تێپەریان کرد، ئینجا لە ناوەندی ئەم دووانە کە پەيوەندییان بەم
جیھانەوہ ھەیە و ئەو دوانەکەیی تری داھاتوو کە پەيوەندیان بە پۆژی دواییەوہ ھەیە، لە
ناوەندی ئەمانەدا بە تێ ھەلکێش ئەفەرمووی: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ ئینجا ئەگەر ئەم

ئايەتەنە بېرىن بەسەر پووداۋى (بەس) دا ئەو كاتە لە تەفسىرەكەى دا ئەلەين: ئەو زال كەرنە
 ھەر لەلای خواۋەيە و لەبەر يەكئى لەو چوار ھۆيەيە كە خوا ئەيكات، تۆ ئەى پىغەمبەر لەو
 كارەدا ھىچ شتەك بۆ نىيە و بە دەست تۆ نىيە، واتە ئەو زال كەرنە ھەر چۆنئى بە دەست ئەو
 فرىشتانە نىيە، ھەروەھا بە دەست كەسنىكى تىرىش نىيە تەنانتە تۆيش كە پىغەمبەرى، چ
 جاي بېرواداران، يان مەبەست ئەو يە: ھەر خوا خواۋەن و كار بە دەستى ئەوانىيە و ئىۋەى
 زال كەرد بەسەر ئەو بئى باۋەرىيانەدا لەبەر ھەركام لەو چوار ھۆيە، ھىچ كارىكى ئەوان بە
 دەست تۆ نىيە و تۆ ھەر بەندەيەكى فەرمانت پى دراۋە بە ترساندن و تى كۆشان لەگەليان.

ئەگەر ئايەتەكان بېرىن بەسەر پووداۋى (بەس) دا بەو جۆرە تەفسىرى ئەكەينەۋە و مەبەست
 لە ھىنانەكەى ئەو يە كە ئامار ھەمان بۆ كەرد، وە ئەگەر ئايەتەكان بېرىن بەسەر
 پووداۋى (اھد) دا ئەو ھەلە ئەلەين: مەبەست جۆرە سەرزەنشەيكى پىغەمبەرە (ﷺ) لە ھىندى
 كارو بەرگىرى كەرنىيەتى لە ھىندى شت كە لەلایەن خۆيەۋە پوۋى دا كە پەيۋەندى ھەيە بە
 پووداۋى (اھد) ۋە، وەك نزاى شەپ كەرنى لە بئى بېرواكان بە شىۋەى گىشتى، يان نەفرىن
 كەرنى لە ھىندىكىيان بەتايىبەتى، ھەروەھا چەند شتئى تر لەو بابەتەنە كە پىۋايەت كراۋن،
 واتە ھىچ رەنگ كارى دروست كراۋەكان و بەندەكانم بە دەست تۆ نىيە و عانىدى تۆنە، بەلكو
 ھەر بە دەست خۆمە و بەپىى زانىن و كار دروستى خۆم بېريارىان تيا ئەدەم، تۆ ئەى پىغەمبەر
 ھەر ئەۋەت لەسەرە كە بېريارى من جئى بەجئى بىنى و بەدى بىنى تياياندا. لەسەر ھەر بار ئەم
 تىنھەلكىشە ھات بە دواى ئەم دوۋانە پىشۋەدا كە لەوانەن دەخلى پىغەمبەريان تيا
 بىت (ﷺ) و لە ژىر دەسلەلاتى ئەۋدا بن، كە واتە لە جئىيە ئەمانەى بە دەست نەبئى باشتەر ئەو
 دوۋانەكەى تىرى بە دەست نىيە كە ئەفەر موۋى: ﴿أَزَيُّوبَ عَلَيْهِمْ﴾ واتە ئەو زال كەرنە بەسەرياندا
 لەبەر ئەۋەيە تۆبە و گەرانەۋەيان لى ۋەرگىرى، بەم جۆرە ئەو زال بوۋنە بىئى بەتەمى و
 ئامۇزگارى و پايدان كىشئى بۆ مۇسلمان بوۋن، خوايش ئەو تۆبە و مۇسلمان بوۋنەيان لى

وهرگرئ، ﴿أَزِيدُهُمْ﴾ يان له بهرنهوهيه سزايان بدات، سزاي جيهان به ژنر دهست كردن و به ديل گرتنيان، يان سزاي پوژي دوايي، به هوي مردنيان له سر بئ باوه پي كه نه يان خاته سزاي نه پراوهي دوزهخ، ﴿فَانَّهُمْ ظَلَمُوا﴾ چونكه به پراستي نه وانه ستمكارن، ستمكارن به هوي بئ باوه پڼ و نهو پڼكه به ده يان داوه ته بهر، ستمكارن به هوي سزاي بپرواداران نه دهن، ستمكارن به هوي كه خراپه له زهوي دا بلاونه كه نه وه، ستمكارن به هوي پڼگري چا كه و خيري خوان كه له م ئيسلامه دا ناردی، هروها ستمكارن له هه موو بارو پوويه كه وه.

نهو جوړه ته مئ و ناموژگاريانه كاري كرد له موسلماننه كان، دل و هه ست و دهرونيان به و بوچوون و تيگه يشتنه قورنانيان به پهنگان گرت، به هوي نه وه وه له زال بوون و سهركه و تنه كانياندا خويان نه نه بيني و هه رده ستي قودرتهي خويان نه بيني، نهو كه شخه و شانازي و له خو گوډانه كه پوو نه كاته خه لكی تر له كاتي زال بوون و ده سه لاتدا، پوي نه نه كرده نه وان، هروها له كاتي زه بووني و بئ ده سه لاتي و لي قهرماندا نه نه پسان و نه يان زاني هه موو كاري به ده ست خوايه و به ويست و خواهيشي خوا و به پئي لي زاني و كاردروستي نهو بهرپا نه بئ! ئينجا باسه كه دوايي نه هيني به دهركردي ياسايه كي گشتي كه هه موو كاروباري بوونه و نهو نه گيرنه وه بولاي خوا، به وه دنيايي نه كات له سر نه وهي كه له نايه تي پيشوودا باسي كردووه نه م نه بئ به پابه ر له سر نه وهي له نايه تي پيشوودا فهرمووي، نه فهرمووي: ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه هيني خوايه هه رچي و له ناسمانه كان و هه رچي و له زهوي دا ﴿يَقُولُ لِمَنْ يُشَاءُ﴾ نه بووي و خوش نه بئ له ههركهس كه خوا خوي نه يه وي ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يُشَاءُ﴾ سزاي ههركه سيش نه دات كه خوا خوي نه يه وي ﴿وَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ﴾ خوا لي بووردهي ميه ره بانه، بئ گومان لي بووردن و ميه ره بانيه كه ي وه هه موو كاروباري كي تري به پئي حيكه مت و كاردروستي خويه تي و هه رچي نهو بيكات هه ر نه وه راست و پڼكه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ مَصَافَةً

نينجا پيش نهوى بچيته ناو كوپى باسهكه و ناماژه بكات بو چهند پرووداوو بهسرهاتيكي جهنگه كه - جهنگى احد- پيش نهوه تهمن و فهرمانيك ناراسته نهكات له بارهى جلّه و گيرى له سوودو سووخورى، وه له بارهى له خواترسى گويپرايه لى خواو پينغه مبهروه (ﷺ) وه له بارهى چهند خووو ره و شتيكه وه كه دل و دهر و نيان پي پاك و خاوين نه بيته وه، له وانه مردوم زال نهبن بهسر ثاره زواتى نهفسدا، به وانه ناماده نهبن بو بهر بهر هكانى و جهنگى تير و شير! لهم جوړه باس و تيكل كردنى چهند شتى جوړ به جوړه وه دهر نهكه وى يه كيتى و گشتيه تى نهى نايين و عقيده يه بو هموو ناوچه جياوازو جوړ به جوړه كاني ژيان، دهر نهكه وى كه نيسلام هموو شته كاني په يوه ستن پينكه وه و دهست نادهن بو جوئ كردنه وه و بهش بهش كردن، بهلكو بهى هموو نيسلام پيك ديت، نه فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهى كه ساني كه بروتان هيناوه ﴿لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ مَصَافَةً﴾ سوود مه خون به چهند قات و چهند چندانه كراو، واته وهرى مه گرن و نهى مامه له يه مه كهن. نه اندازيك دواين به دريژى له بارهى سوود و پريژى سووخوريه وه له جزمى سئيه مدا، كه واته با سهرنجى نهوى بدرئ و هيچ نهوه دووباره ناكه ينه وه، به لام نه اندازيك ليكولينه وه نهكه ين له وتهى ﴿أَضَعَفًا مَصَافَةً﴾ چونكه زور كهس لهم چهرخ و سهرده مه دواييه دا نه يانويست و نه يانه وى دهست بگرن بهم وته وه له پهناى نهى وته يه دا خويان داشارن و سوودى قهدهغه كراو بپرن بهسر نهى شينه و داو نيتر چوارو پينچ و هشت و ده له سد قهيناكات و قهدهغنيه! بي گومان نه وانهى كه همول و تهقه لاي نهوه نهى چاوى خويان نهى نوقينن له ناستى و به دهست قهست لاپي نه گرن، نه گينا مه سهله كه پروونه و ناره وايى نهى پايه ناشكرايه، چونكه:

۱- بيجگه لهو هموو هديسه صهحيحانه كه هاتوون و هموو جوړه سووديكيان قهدهغه كردوه، وه بيجگه له بريارى زانايانى نيسلام لهسر نهى قهدهغه كردنه تا رادهيك نهى هديسه يان گيپراوه به بهند و ياساييك له كتيب هكانياندا: (كل قرض جر نفعا فهو ربا) هر قهرزيك هر دهستكه و ت و قازانجيك راكيشى نهوه سووده، واته قهدهغيه. بيجگه له مانه و له پيش نه مانه دا نايه تى سوره تى ﴿البقرة﴾ كه له پاش نهى نايه ته هاتووته

خوارهوه، بهلكو له دواترين نايه ته كاني نه حكامه، نهو نايه ته به پټكي و بڼ پټچ و پهنا
هموو جوړه سووډيكي قهدهغه كړدوه به بڼ مهرچ و به بڼ سنوور.

۲- نه م و ته يه ليږدهدا ﴿أَصْكَنَّا مُصْعَفَةً﴾ مهرچ نيه بڼ قهدهغه كړندهكه - وهك زانا
به رزه كاني نيسلام فهرموويانه - بهلكو نهو باوو حاله ته دره نه خات كه مهر دومان
له سهرې بوون له سهرده مي نه فامي دا، وهك له چهند پړيوايه تيكد ا هاتووه و به ناوبانگو و
كورته ي هه موويان نه مه يه: لهو سهرده مه دا يه كي قهرزيكي نه دا به سوو تا ماوه يهك،
نينجا كه ماوه كه دوايي نه هات و هه ژاره كه قهرزه كي بڼ نه نه درايه وه، خاوه ن قهرز
پڼي نه وت ماوه كه ت بڼ دريژنه كه م و تويزش سووه كه م بڼ زياد بكه، نينجا چهند جار
نه و هيان نه كړد تاواي لي نه هات قهرزكه چهند قات نه بوويه وه، جا نايه ته كه ناماژه
نه كات بڼ نهو باوه پيسه و مه به ست بيژاري دهر پرينه لهو باوه و سهرزه نشتي نه وانه يه
كه نهوه باوه يان بووه تا به هو ي نهوه و بېرواداران دوور بكه ونه وه لهو كړدوه و باوه
ناړه واي نه فاميه، وهك (ثيبن و جهرين) ده ست نيشاني بڼ نه كات له ته فسيري نايه ته كه دا
كه نه فهرمووي: خوا نه فهرمووي: نه ي كه ساني كه بېرو اتان هي ناوه به خوا و پينغه مبهري
خوا له پاش نه وه ي خوا پړنمووني كړدن بڼ نيسلام سوومه خو ن به چهند چهندانه
له كاتي موسلمان بوون تاندا، وهك له كاتي نه فاميتاندا نه تاخوارد، سووخوري لهو
چهرخه دا ناوا به ناشكرا نهو تاوانه كه وري تيا بوو، هه ژاره كه نه بوو به ژيړه وه و پزگار
نه نه بوو، به لام نه گهر توژي وورد بينه وه تي نه گهين كه نهو پړنمه پيسه له سهر هر
راوه و پړنزه يهك بڼي هر سهر ي لهو تاوانه وه دهر نه چي و نهو سيفته پيسه شتيكي
سروشتي و هه موو كاتيه بڼي، چونكه به پڼي نهو پړنمه نه بڼي گه ران و چهرخي مال و
سامان له ناو هه مووان له سهر نهو بنه رته بيت، كه واته له هر لايه كه وه هر مامه نهو
كپرين و فروشتني بوو به شيك له قازانچ نه گه پړته وه بڼ سهرمايه دارو نهو برابه شي
هه موو نه بڼ!! بڼ گومان نهو پړنمه بوگه نه ژياني دهر ووني و په وشتي تيك نه دا،
هرچونځي ژياني نابووي و پامياريش تيك نه شيوڼي. وهك ده ست نيشانمان بڼ كړد له
جزمي سني هه مدا، نيسلاميش پاكي و خاويني نه وي له ژياني دهر ووني و په وشتي دا،
هرچونځي نه وي ژياني پامياريش بينگه رد و له كه بيت كه واته هه ركه س له خوا ترس
بيت و له توله و سزاي خوا بترسي دوور نه كه ويته وه لهو پړنمه پيسه.

كهواته زور پرتك و به جني به كه نه فرموي: ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ خوتان بپاريزن له خه شمی خوا
كه يه كن له هوی خه شمی خوا و كهوتنه ناو ناگر سوو خواردنه و به زهیی نه هاتنه وهیه به
هه ژارندا، ﴿لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ به نومیدی نه وه پزگار بین و بگن به نامانج ﴿وَأَتَقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ
لِلْكَافِرِينَ﴾ خوتان بپاريزن له ناگر ك كه ناماده كراوه بو بپرواكان كه سپلن له گهل خوی
خویان و دل رهق و بی به زهین له گهل بهنده كانی خوادا كه جیگه ی به زهیی و میهره بانی نین،
مه بهست بهر ناگره ناماده كراوه چینه تاییه تیه كانه بهوانه وه، نهك نهو ته به قه ی كه سوو
ترو سزای پروادارانی گونا هباری پی نه درئ، یان مه بهست ناگره به شیوه ی گشتی كه ناگر
له خوی داو له بهر پرتدا هر بو بپروا دروست كراوه و سزادانی پرواداری گونا هكار پی ی به
ته بیعه تی بی پروایانه وهیه، به هر جوړو له سر هر یار نه نایه ته - وهك نیمامی حنه فی -
نه فرموي: - سامناكترینی نایه ته كانی قورئانه، نهو تا پرواداران نه ترسینن به ناگر ك كه
ناماده كراوه بو بپروا هریان، نهگر پرواداران خویان نه پاريزن له قه دهغه كانی خوا، كه لیړه دا
سوو خوران یه كه م و سر دهستن!! هروها نه نایه ته وا نیشان نه دات كه سوو خواردن
نزیكه له بی باوه رییه وه، وه سوو خوران خویان ناپاريزن له خوا و ناترسن له ناگری دوزه خ،
به لنی به راستی هر كه س پروادار بی ناتوانن سوو بخوات و خوی بخاته پیزی بی باوه پانه وه،
پروا قسه ی پروت نیه و به دم بوتري، به لكو له پوی راستی دا پروا به په پره وی بهرنامه ی
خوا دهر نه كه وی و به دی دیت، به هیچ بهرنگ پروا پژی می سوو خوری كو نابنه وه له
شونینكدا، بی گومان نه نایه ته له خو پایی جله و گیری له خواردنی سووی كونه كړد و ته وه
له گهل فرمان دان به له خواترسی و خو پاريزنی له خوا و لهو ناگره ی كه ناماده كراوه بو
بی باوه هریان، نهو كو كړدنه وه بو دامه زرانی نهو مه بهسته یه كه باسما ن كړد له دل و بو چوونی
پرواداراندا، هروها نومیدی پزگار بوون و گیشتن به نامانج به هوی دور كهوتنه وه له سوو
خواردن و به هوی له خواترسی، نهو هس له خو پایی نیه و دهست نیشانی تیایه بهر
مه بهسته ی كه ناماژمان بو كړد،

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾ وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَالْكُظُمِينَ الْفَظِطِ

ئینجا دوترین دنیایى نه کات له سهر ئهو جلّه وگيرى و فرمان دان به له خوا ترسيه،
نه فهرمووى: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ گوڤرايه لى خواو پښغه مبهريڼ ﴿لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ به
نومیندو چاره پوانى نه وهى که میهره بانیتان پئى بکړئ. ئهم فرمانه هرچند به پواله ت
گشتیه و چاره پوانى میهره بانى خوا لهو گوڤرايه لیه گشتیه دایه، به لام هیئاننى ئهم فرمانه
به دواى ئهو جلّه وگيريده دا مه به ستیکى تایبه تى نیشان ئهدا، که ئهمه یه گوڤرايه لى خواو
پښغه مبهريڼ (ﷺ) به دى نایه ت له ناو کوښه لیک دا که پښمى سوو خوږى تیا بیت، گوڤرايه لى
خواو پښغه مبهريڼ (ﷺ) نیه له دلى که سینکدا که سوو خوږ بئ به هر جوړو شیوه یه ک، نه وه
نیشان ئهدات بېجگه له وهى که ئهم فرمانه په یوه نډیه کی تایبه تى هیه بهو پووداوه ی که له م
جنگه دا نافهرمانى پښغه مبهريڼ (ﷺ) تیا کړا وه که له پښه وه باس کړا.

هرچوڼى له جزمى سئیه مدا باسى سوو باسى خیرو صده قهى کو کړدوه بهرامبه ر
یه کتر، له م پوه وه که دووبارى دږو جیاوازی یه کترن له کوښه لیه تى و ښابوړى دا، دوو جوړه
پښم که زوړ له یه کتر و هرگیز کوښانه وه، هرچوڼى له وئ وای کړد ئهوا لیږه شدا به دواى
جلّه وگيرى له سوو خواردن و ترساندننى سوو خوږان له ناگرنک که ناماده کړاوه بو
بئ باوه پریان، له دواى نه وه ئینجا فرمان به چه سپانى کړدن بو لای لى بووردنى خواو نه وه
به هشته ی که ناماده کړاوه بو له خواتر سه کان، که یه که م نیشانه و سیفه تیان مال به خت
کړدنه له پئى خوا دا، که واته ئهمانه تا قم و دهسته یه کتر دږو جیاوازه دهسته و تا قمى
سوو خوږان.

نه وه له باریکه وه، له باریکى تره وه باوى قورښان وایه هره شه و ترساندن به لئین و موږده
نه هیئنى به دواى یه کتر دا که نه وه ش زوړ به کاره له پهنده و ناموږگارى و ته منى داداندا،

ئەفەرمووی: ﴿سَارِعُوا إِلَىٰ مَغِيرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ چەسپانی بکەن بۆلای لی بووردنیکی گەورە و
 سەپینەوێ گوناھە کانتان لەلایەن پەرەردگار تانەوہ ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ بۆلای
 بەھەشتیک کە پانایی و فراوانی ئەو بەھەشتە وەک پانی و فراوانی ئاسمانەکان و زەوی وایە،
 واتە چەسپانی بکەن بۆشتیک کەھوی گەیشتن و دەستکەوتنی ئەو دووانە، ئەو شتەش بە نو
 جۆر تەفسیر کراوەتەوہ، یەکەم و بەھیزترینیان بریتییە لە بەجیھانی فەرمان و دوورکەوتن
 لەوہی قەدەغەییە و جەلەوگیری لی کراوە، ﴿أَعَدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ئەو بەھەشتەیی کە نامادە کراوە بۆ
 لە خواترس و خۆپاریزەرەکان، ئایا مەبەست بەھەشتە بەتیکرایی، یان مەبەست بەرزو
 بەرێزترین تەبەقەییە لە بەھەشتدا کە تاییبەتی بەو لە خوا ترسانەوہ کە خواھنی ئەم
 سیفەتانی داھاتوون، لەسەر باری یەکەم - وەک لە باسی ناگدا و ترا - ئەلین: بەھەشت
 ھەربۆنە مانە نامادە کراوە و غیری ئەمان کە بچن لە پەنای ئەمان و لە تەبەعیەتی ئەمانەوہ
 تینی ئەچن، ئینجاسیفەت و نیشانەیی ئەو لە خواترسانەباس ئەکات بەم شیوہی کەدیت:

۱- ئەفەرمووی: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾ کەسانیک مال بەخت ئەکەن و ئەیدەن لە
 بێی خوادا لەکاتی بوون و دەسەلات دا، لەکاتی نەبوونی و دەست تەنگی دا، لەکاتی
 خوشیدا، لەکاتی ناخوشیدا، واتە بە ھەمیشەیی و دامەزراون لەسەر ئەو بەخت کردن و
 بەخیشنە، نە دەسەلات و خوشی یاخی و بێ ناگایان ئەکات، نە ناخوشی و نەبوونی
 بیزاریان ئەکات تا ئەوہیان لە بیربچن، بەلکو لە ھەموو کاتی کدا ھەست ئەکەن بە
 پیوستی سەر شانیان، چرووکی و چا و برسیتی داگیریان ئەکات، لە خواترسیەکیان
 پالیان پیوہ ئەن و زالیان ئەکات بەسەر ھەر شتیکی تردا.

۲- ﴿وَالْكَاظِمِينَ الْفَيْضَ﴾ کەسانیکن رقی بەتینی خویان ئەخۆنەوہ لەگەڵ دەسەلاتدا،
 بەگوناھ داخی ساریژ ناکەن، دیارە ئەوہش لەبەر خواپە و لە ترسی خواپە و بەرھەمی
 لە خوا ترسیەکیانە. بێ گومان بق خواردنەوہی پووت بەس نیە و بەلکو زۆر جار لەو
 بق خواردنەوہ و بێ دەنگ بوونەوہ خەشم و کینەییەکی سەختی دەروونی پەیدا ئەبێ
 کە زۆر خراپترە لە نەخواردنەوہی رەقە کە جالەبەرئەوہ بەدوای ئەوہدا ئەم سەییەمەش
 ئەھینێ.

۳- ﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾ نهوانه‌ی که نه‌بوورن له مردومان و چاوپویشیان لی نه‌کهن و

دلیان پاک نه‌کهنه‌وه له ناستیان له‌بر خوا.

۴- نه‌م چاو پویشی و لی‌بووردنه له چمند پرویه‌که‌وه شتیکی شیرین و به‌که‌که:

۱- چاکه و پی‌اوه‌تی و مروقاتیه له‌گه‌ل لی بووراوه‌که.

ب- په‌ند و ته‌می‌یه بو تاوانبارکه‌که که شهرم بیگرئی و ئیتر خراپه و ده‌ست دریزئی نه‌کات،

ه‌روه‌ها په‌ند و ته‌می‌یه بوی که نه‌ویش لی بووده‌بیئت له خه‌لکی.

ت- نه‌و پقو خه‌شمه‌ی که نه‌خوریته‌وه بارنکی قورس و گرانه به‌سهر دل‌ه‌وه، ته‌م و تاریکیه

له ده‌روندا ناگرنکی بلنسه داره به‌سهر نه‌فسه‌وه، کابرای داخ له دل به‌و لی بووردنه

نه‌و ه‌موو ناره‌حه‌تیه له‌سهر خوی لا ئه‌با، که‌واته پینگه‌ی به‌خته‌وه‌ری ه‌ر نه‌مه‌یه که

قورنان نه‌خشه‌ی کی‌شاوه.

(نیمامی نه‌حمه‌د) ه‌دیسی نه‌هینئی له (نه‌ن‌س) ه‌وه که پی‌قه‌مبه‌ر (ﷺ) فەرموویه‌تی: ه‌ر

که‌س رقی بخواته‌وه که بتوانی به‌جئی بینئی خوا دلی پر نه‌کات له نارام و بپوا، (ئین و

جهری) له (حه‌سه‌ن) ه‌وه که خوا له پوژی دواپی دا نه‌فه‌رمووی: باراست بیته‌وه ه‌ر که‌س که

نه‌جری له‌سهر خوایه، ئینجا ه‌ر که‌سیک راست نه‌بیته‌وه که لی بوورده بی له جیهاندا له‌بر

خوا. بی‌گومان نه‌و که‌سانه که مال به‌خت نه‌کهن له‌بر خوا له خوشی و ناخوشی و له کاتی

ده‌سه‌لات و ده‌ست ته‌نگی دا، نه‌و که‌سانه‌ی که رقی خویان نه‌خونه‌وه و لی نه‌بوون و

چاوپویشی نه‌کهن له‌بر خوا، نه‌و که‌سانه چاکه کارو کرده‌وه چاکن ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾.

خوایش چاکه‌کاران و چاک کرده‌وه‌کانی خوش نه‌وی، واته نهوانه‌ی که کرده‌وه‌یان به

جوزیکی شیرین و شایسته‌یه وه که له ه‌دیسی (بوخاری و موسلیم) دا فەرمووی: نه‌وه‌ی که

خوابه جوژی به‌رستی، وه که به چاو بیبینی، چونکه نه‌گه‌ر تو نه‌و نابینی نه‌و تو نه‌بینی.

ئىنجا لىزدا مەبەست ھەر ئو خاۋەن سىفەتەن، يان بە تىكپرايى مەبەستە و ديارە خاۋەنى
 ئەو سىفەتەن لىزدا سەردەستەن و لە يەكەمجارەو بەر ئەكەون؟ بە ھەركام پىكە و
 ئەگونجى و ھىنانى ئەم وتەيە بەرزى و بەرزى ئەو سىفەتەن نىشان ئەدات، بەپراستى جى
 خۆبەتى ئەو سىفەتەن بەو جۆرە نىشان بەرزى، چونكە ھەر گەل و كۆمەلىك دەست گىرۋى و
 چاوپۇشى و لىبوردنى تيا بلاۋ بېيتەو و پاك بى لەكىنە و پى، ھەر ئەو گەلە بەختەو ھەرى
 راستەقىنەيە لە ھەردو جىھاندا، وە شىاۋى ئەو ئەم كە خوشەويستى خوا بن.

شىرىنى و بەرزى ئەم سىفەتە قورئاننىيەن دەرئەكەۋى كە بېرۋاداران ھەلسەن پىيان و
 لەژاندا بەدىيان بىنن، لەبارەى ھەلسان بەم سىفەتەن ئىرە (ئىمامى بەيھەقى) ھەۋالى
 ئەھنى، بەپراستى زۆر سەرسۈپھىنەرە، ھەر لەدەست قورئان دىت پەرۋەردە كردن و
 پىگەياندى ئەم ھەلەكەتۋانە كە پىگەيەن لەژىر چاۋدىرى ئەم قورئانەدا! ئەو ئىمامە
 ئەفەرموۋى: (عەلى كۆپى ھەرزەتى حسين) - خاۋى لى پازى بىت - كەنيزەكىكى بو، جارى
 مەسىنەيەكى ھىنا ئاۋ بكا بەسەر سەرو دەم و چاۋى عەلى دا، مەسىنەكەى لە دەست كەوتە
 خوارەو سەرى شكاند، ئەۋىش سەرى بەرز كەردەو بۆلەى كە بۆچى وای كرد، كە
 نيزەكەكەيش ووتى: خوا ئەفەرموۋى: ﴿وَالْكَظِيمِ الْقَيْطِ﴾ دەست بەجى عەلى فەرموۋى:
 ئەوا رەكەم خوارەو، ئىنجا ووتى: خوا ئەفەرموۋى: ﴿وَالْمَافِي عَنِ النَّاسِ﴾ عەلىش
 فەرموۋى: ئەوا خوا لىت بېوۋى، ئىنجا ووتى: خوا ئەفەرموۋى: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾
 عەلىش فەرموۋى: كەۋاتە بېرۇ ئازاد بەلە پىي خوادا!!

ئەم تەفسىرەى كە كردمان بۇ ئەم وتەيە: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ لەسەر ئەمە بوو كە ئەم
 ووتە دەست نىشان نىە بۇ سىفەتتىكى تىرى جىاۋان، پازى زۆرەش لەسەر ئەۋەيە، ھىندى لە
 زانايان ئەفەرموۋى: دەست نىشانە بۇ سىفەتتىكى چوارەم بەرزترە لە دوو سىفەتەكەى
 پىشى، ئەم ھەۋالەى (بەيھەقى) كە ھىنامان يارمەتى دەرە بۇ ئەم رايەۋ ئەيگەيەنى،

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ
 اللَّهُ لَذُنُوبِكُمْ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾

که واته له سەر ئەم رایە ئەلێن: سیفەتی پێنجەم ئەمەیه که ئەفرمووی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا
 فَعَلُوا فَحِشَةً﴾ ئەو له خوا ترس و پارێزەرانه کهسانیکن که کاتی کردەوهیهکی زۆر ناشیرین
 بکەن، واته گوناوه گەورەکان یان ئەو گوناهاوەی که دەست درێژیان تیا به بۆ سەر مردوم
 ﴿أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ یا ستم بکەن له نهفسی خۆیان، واته گوناوه بچووکەکان بکەن یا ئەو
 گوناهاوەی که دەست درێژیان تیا نیه بۆ سەر مردوم، کاتی هەراکام لەوانه بکەن ﴿ذَكَرُوا
 اللَّهَ﴾ بیری گەورەیی خوا و هەره‌شه و تۆڵه و پرسیار و سزای ئەکەنەوه. ﴿فَاسْتَغْفَرُوا
 لِذُنُوبِهِمْ﴾ به‌هۆی ئەو دەست به‌جێ داوی سەپێنەوه و لێ بووردن ئەکەن بۆ گوناوه‌کانیان،
 واته تۆبه و گەڕانەوه‌یهکی شرعی ئەکەن، ئەک ووتنی دەمی پووت، وەك هیندی له نه‌فامان
 به‌وه هه‌له‌تاون که بێگومان ئەو و تته دەمی به‌ست نیه لێره‌دا و نه له هیچ شوێنیک
 وینهی نێره‌دا، ﴿وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ﴾ ئایا کێ ئەبوری له گوناوه‌کان بێجگه له خوا!!
 ئەم تێهه‌که‌شه چەند شتێک نیشان ئەدات.

یه‌که‌م: داوی لێبووردن ئەبێ هەر له خوا بێ.

دووه‌م: هاندان له‌سەر ئەو داوايه.

سێ‌یه‌م: دەست نیشان بۆ به‌لێن و وەرگرتنی داواکه.

چواره‌م: موژده دان و دلخۆش کردنی گوناها‌باران.

خاوه‌نی (روح المعانی) ده‌شتی گرنگی باس کردوه له هینانی ئەفرمووی:
 تێهه‌که‌شه‌دا، ئینجا ئەوانه په‌یشمان ئەبنه‌وه و داوی لێبووردن ئەکەن ﴿وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا
 فَعَلُوا﴾ نامێننه‌وه له سەر ئەوکرده‌وه خراپانه‌ی که کردوویه، واته نامێننه‌وه به‌بێ تۆبه و
 داوی لێ بووردن، ئیتر به‌ ته‌واوی واز وه‌هێنن یا ئەگەر دوچار بوونەوه دەست به‌جێ به‌دل
 نه‌که‌رنه‌وه و بریاری نه‌که‌رانه‌وه ئەدەن، به‌م جو‌ره‌ش هەر وەرته‌گیرنه‌وه، وەك له‌ هه‌دیس دا

نه فەرمووی: (وَإِنْ عَادَ الْيَوْمَ سَبْعِينَ مَرَّةً) بابگەرتەووە بۆ سەر گوناھەکەى لە پۆڕێکدا ھەفتا جار، بەلام با کەس بەمە ھەنەخەنەت و لای وابێ هەموو جارێ بە دەم بگەرتەووە کارى تەواوە، نە خێر وانیە و خوا ئاگادارە بە نیازو خەتەرەى دل، بەلکو وەك وتمان ئەبێ بەدل پەيشمان ببیتەووە و بەدل و بەراستی بریارى کۆتایى ھێنان و نەگەرانەووە بدات، ﴿وَمَنْ يَمَلُوكْ﴾ ئەوانە نامیننەووە لەسەر ئەوێ کە کردەووەیانە لەکاتیکیدا کە ئەزانن گوناھەو خوا جلەوگیری لى کردووە، کەواتە مانەووە لەسەر گوناھێک کە خاوەنەکەى بە گوناھى نەزانى و بیانوى بێى لەو نەزانینەدا، وەك کەسێک کە تازە موسلمان بووبى یان کەسێک دوور بى لە زانایانەووە گوناھەکەشى گەرە و ئاشکرا نەبى لە ئایینی ئیسلام دا، ئەو جۆرە گوناھانەو مانەووە لەسەریان قەیناکات، ھەرەھا گوناھێک کە زانایان کردیبێتیا و بە ھەول و تى کۆشان و بیرکردنەوێ خۆیان پابەر و بەلگەیکیان بە دەستەووە بێى و نەزانن ھەلەن، ئەو جۆرە گوناھانەش خوا لێیان ناگرێ وەك ئەو جەنگ و کۆشتارەى کە پووی دا لەناو ھاوھەلەکانى پیغەمبەردا (ﷺ)، ئەو کە پووی دا لەناویاندا ھەركام لەوان بە ھەول و تى کۆشان و بیرکردنەوێ خۆى، خۆى بەراست و لەسەر ھەق ئەبێنێ، ھەركاتى بۆى دەرکەوتایە لەسەر ناھەقە وازى ئەھینا، ئەو تە (حەرزەتى زوبەیر) -خوای لى پازى بێت- لەکاتیکیدا خەریک بوو جەنگ دەستى پى ئەکرد و بەرامبەر وەستابوون، لەوکاتەدا بۆى دەرکەوت کە (حەرزەتى عەلى) لەسەر ھەقە، ئیتەر دەست بەجێ وازى ھینا و گەراپەووە، ئەو ش بەھۆى ئەووە بوو کە (حەرزەتى عەلى) پى فەرموو: سویندت ئەدەم بەخوا لە بیرتە کە جارێ پیغەمبەر (ﷺ) بەلى خستە سەر شانى من و فەرمووی بە تۆ: تۆ جەنگ ئەکەیت لەگەل ئەم و تۆ ستمى لى ئەکەیت، (زوبەیر) یش فەرمووی: راست ئەکەیت، ئیتەر بەو وە وازى ھینا.

خوای میھرەبان لە ئایەتى پێشودا پێنموونى پرۆادارانى کرد بۆ پق خواردنەووە لى بووردن و چاپووشى کردن لەناو خۆیاندا، ئینجا لەم ئایەتەدا ئاگاداریان ئەکات بەسەر بەشینک لە لى بووردن و چاپووشى خۆى لێیان تا ئەوانیش لەبەر تیشك و پووناکی ئەو فێربین و بەخۆشى و پەرۆشەووە ھەلسن بەوێ کە پێنموونى بۆ کردن، بەراستی ھەق وایە

هه موو كهس له حاستي ئه م نايه ته شهرم بېگرئ و له تريقيدا سر داخات، وهره برآي بېرودار
 بېرېكه روه له م مېهره باني و چاوپوشيه: تاوانباري خراپه كار كاتئ بگه پښته وه و داواي لي
 بووردن بگات. ئه و خواي مېهره بانه نه يخاته پريزي له خواترسه خو پاريزه ركه كان كه وان له
 پله ي هره به رزدا، ئه م تاوانبارانه دواناخات، به لكو به رزيان نه كاته وه بؤ پله به رزه كه ي نه وان
 به و مرجه ي كه له نايه ته كه دا دايانوه باس مان كرد!!

ئه م نايينه پيروزه نه زانئ ئه م ناده ميه - بيجگه له وه ي كه خوا پاراستبيني - لاوازه
 به رامبه ر هيزي ناره زووه كان ي به جوړئ دوو چاري كرده وه ي پيس و ناشيريني نه كهن، نه زانئ
 هيزي نه و ناره زووانه به تينه، له به رنه وه نه وان ه ي كه ژر نه كهن و نه چن به دم نه و
 ناره زووانه وه توند و تيزي و ره ق ي به كار ناهينئ له گه ليان، چه سپاني ناكات بؤ دهر كرده نيان
 له مېهره باني خوا به هؤ ي نه و كرده وه پيس و ناپه سنده انه وه، به لكو نه يانگير پښته وه لاي
 خؤ ي و راده و پله يشيان به رز نه كاته وه، به و مرجه ي كه باس كرا!!

قاپي توبه و گه رانه وه ي لي داناخات، وازي لي ناهينئ به سر كرده اني بگه پښ و
 بخولپته وه، به لكو پڼگه ي راستي نيشان نه دات و ده ستي نه گرئ و نوميد و چاوه پرواني
 لي بووردمي نه خاته به رچاو بؤ نه وه ي بگه پښته وه بؤ سايه و په ناي خوا، هه ركات گه رايه وه
 وهر ي نه گرئ، مه گه ر كاتي مردن و نا نوميد ي له ژيان كه تازه نه وه كاتي گه رانه وه نيه و هر
 گه رانه وه يه كه له و كاته دا ببئ به نا چاري هيج منه تيكي تيا نيه.

مه به ست له م نايه ته پښ به رنه لا كردن نيه بؤ خراپه كاري، مه به ست په واداني نيه و
 نيشانداني به شتيكي نا چاري و سروشتي، وه ك تاقي واقعييه كان نه لين: به لكو مه به ست -
 وه كه له پيشه وه وتمان - دهر خستني فراواني چاوپوشي و مېهره باني خوايه تا نه و راده يه له
 كاري زؤر پيس و ستم نه بوورئ، كه واته هه ركه س مه رد بئ و مرو قايه تي تيا بئ به بيستني
 ئه م نايه ته شهرم نه يگرئ و دوور نه كه و پښته وه له خراپه كاري و كرده وه به پيچه وان ه ي
 فه رمان ي خواي مېهره بان.

أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّتْ تَجَرَّى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلِيدِينَ فِيهَا وَنَعَمْ

أَجْرُ الْعَمَلِينَ

له خوا ترسه کانی کرد به دوو تاقم: تاقمی پاکانی بن تاوان و تاقمی تاوانباری توبه کار. هر چند پاده و پلهی تاقمی یه کهم بهر زتره، به لام - میهره بانیه کهی به زیاد بیئت - دووه می برده پیزی نه وان و به تیگرایی دهر باره ی هردوو نه فهرمووی: ﴿أُولَئِكَ﴾ نهو له خوا ترسانه ﴿جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ پاداشتیان لی بوور دنه لییان له لایه ن پهره دگاریانه وه ﴿وَجَنَّتْ تَجَرَّى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ چند باخات و به هشتیکه که پووباره کان دین و نه چن له ژیریاندا ﴿خَلِيدِينَ فِيهَا﴾ له کاتی که دا نهوا له خواترسانه نه میننه وه لهو به هشتانه دا به همیشهی و به نیجگاری.

تاقمی دووه نه باته پیزی یه کهم، چونکه بهو توبه و گهرانه وه خراپه کانیان نه سپرنه وه و هک هر نه بیان کردین، به وینه ی نهوانیشن له کرده وه چاکه کاند، وهک وه نه گیرئ له م فهرمووده وه که نه یهینئ به دوی به لینه که داو به ریزی و پیروزییه کهی نیشان نه دا، نه فهرمووی: ﴿وَنَعَمْ أَجْرُ الْعَمَلِينَ﴾ نهوی به لینی پن درا زور باشه به نه جرو کرئی نهو نیش کهرانه، که واته تاقمی دووه میش وهک یه کهم خاوه نی کرده وی چاکن. به لنئ بن گومان تاقمی یه کهم گهره ترن و پایه و پلهیان بهر زتره به لای خواوه، وهک نامارزه نه کات بوئه وه که کوتایی نایه ته کهی هینا به وهی که فهرمووی: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ واته خوا نهوانی خوش نهوی که نهو ویستنه نهوپه ری پاده و پلهی بهرزه که برودار پیئی بگات، به پیئی نه م تهفسیره که تیپه ری کرد نه م نایه ته سر به خو نیه به لکو به ستراوه به نایه تی پیشه وه، نه مه پای هیندیکه له زانایانی تهفسیر، له یه که مجاره وه بروام بهو پایه به هیز تر بوو له بهر نه وه هلم برارد، به لام نیستا دلم گوڤاو پای نهوانه م به دلّه که نه فهرموون: نه م نایه ته سر به خو یه و هر کام له م دوو نایه ته حال و باری دهسته یه که له بروداران دهر نه خات، نایه تی پیشو و باسی برودارانی خو پاریزه ری دور له گوناو تاوانه، نه م نایه ته ش باسی برودارانی تاوانباری توبه کاران نه کات، ماوه ته وه تاقمی سن یه م که بروداری نه گهراوه ی توبه نه که ره که نه م نایه ته دهست نیشانی بو نه کات، که فهرمووی: ﴿لَمْ يُصْرُوا﴾ که واته بروداری وا هیه هر واز ناهینئ و

ئەمىنىتتەۋە لەسەر خراپە، ئەم تاقمە كە بىن دەنگە لىنى حال و بارى دەرناخات بەلای موعتەزىلەۋە وان لە ئاگراد و پزگارنابن، بەلای ئىمەۋە سەرەنجام و پاشە پۇژيان ھەر بەھەشتە و كاريان ھەوالەى خوايە، ئەگەر ويستى سزاي ھەركەس ئەدا و لەپاشدا ئەيخاتە بەھەشت، ئەگەر مەيلى ھەر كامى بوو بەبىن سزا ئەيخاتە بەھەشت، ئەم تاقمە ئەۋەندە پياۋن رېز بگيرىن و مۇژدەيان پىن بدىن، ۋە بەھۇى بپرواكەيشيانەۋە نانومىد ناكرىن، بىن گومان ئەم رايە رېكە لەگەل چەند ھەدىسى زۆر ۋەبەندەدا، رېكە لەگەل فراۋانى مېھرەبانى خوادا.

لەپىشەۋە ئامازەم كرد بۇ پەيۋەندى پەيۋەستى ئەم چەند ئايەتەى كە ھاتن لە پىش دەست پىن كردن بەباس و بەسەرھات و چۆنىتى جەنگەكەۋە، ئىنجا لەپاش تەفسىرى ئەۋ چەند ئايەتە بە جوانى ھىندى تر ئەۋ پەيۋەندى و پەيۋەستى پوون بگەمەۋە، ھۇى ھىنانى ئەۋ فەرمان و تەمى و نامۇژگارى و سىفەت و نىشانانە باش تر دەرخەم، بىن گومان پۇژمى سووخورى و دەق گرتن بە سووخوردەۋە پياۋ لەپياۋدارى ئەخات، چونكە ھەمىشە دل و دەرۋونى خەرىك ئەكات و ھەموو مەبەست و ئاۋاتى ئەبەستىتەۋە بە زۆر كردن و كۆكردەۋەى سامان و پەرژانى ناھىلىن بۇ ھىچى تر، كەۋاتە ھەر بە خەيالىشىياندا نايەت تىن كۆشان و بەر بەرەكانى دوزمىنانى خوا، ھەرۋەھا زال بوون بەسەر چىروكى و چاۋچنۇكى، زال بوونى بەسەر پق و خەشمدا، زال بوون بەسەر گوناھ و تاۋاندا، گەرەنەۋە بۇلای خوا بەتۆبە و ئامان و داۋاي لى بووردن و پەزەمەندى خوا كە بەۋ ئايەتانە رېنمۋونى كردين، ھەموو ئەۋانە پىۋىست بۇ زال بوونى مۇسلمانان بەسەر دوزمىناندا! چونكە دوزمىنايەتى مۇسلمانان ئەبىن لەگەل كەسانى بىت كە ياخين لە خواۋ نە خويان و نە ئارەزوويان و نە پۇژمى ژيانيان مل كەچ ناكەن بۇ خوا، ئەۋ دوزمىنانە نمۋونە و ۋىتەى بەدخويى و تاۋانن، ھىچ ھۇيەكى تريان نىيە بۇ دوزمىنايەتى و تىن كۆشان و جەنگ كردنى مۇسلمانان، مۇسلمان ئەبىن ھەر لەبەر خواۋ لەپرىى خوادا بەر بەرەكانى و دوزمىنايەتى و جەنگ بكات. كەۋاتە پەيۋەستى ئەۋ رېنمۋونى و تەمى و نامۇژگارىيە كەلەۋ ئايەتانەدا ھات زۆر بەتىن و بەھىزە لەگەل ئەۋ بەسەرھات و پووداۋانەى كە لەۋ جەنگەدا بەدى ھاتن كە برىتى بوون لە جولانەۋەى ھىندى بە پىچەۋانەى فەرمانى پىغەمبەر (ﷺ) بە ئومىد و ئارەزوۋى دەست كەۋت و غەنىمەت، خود پەسەندى و شوۋىن كەۋتنى ئارەزوۋى نەفس لەلايەن (ئىبىن و ئوبەى) و كۆمەلەكەى، لاۋازى و خۇنەگرىي لەلايەن ئەۋانەى كە خويان بۇ نەگىراۋ تىك شكان و پايان كرد.

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾ هَذَا
 بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾ وَلَا تَهِنُوا

له پاش نهوسهرتاو پيشهكيه نينجا دهست نهكات بهدوان لهبهسهرهاتي جهنگهكه و
 نيشانداني چونيتهكيه، له يهكهمجارهوه دهست نيشان نهكات بو باوي خوا دهرباره ي
 بن باوهريان، بوتهوهي موسلمانان تنبگهيني كه زال بووني نهو بن باوهريانه لهو جهنگهدا
 شتيكي هميشه يي و دامهزراو نيه و باوي خوا لهسهر نهوه نيه، بهلكو نهوه پروداويكي كاتي
 بوو. لهبر هويهكي تايبه تي، نهگينا باوي خوا هر لهسهر دوا پوژي خراپ و له ناوچوونه بو
 بن باوهريان، نينجا فرمانيان پيا نهدا به خوگري و نينجا دلخوشي و دلنه واييان نهكات،
 نهفهرمووي: ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ﴾ بن گومان تنبهر ي كردو پويشت له پيش نيوه چهند
 پي و رهوشت و باويك لهباره ي دوا پوژو چاره نووسي بن پروايانهوه به دريژايي ميژوو، له
 باره ي تنه لچوون و بهر بهر كهاني ههق و بهتال، گوپاني چرخ و پوژگار هه رجار بهباريكد،
 لهباره ي تاقى كردنهوه بو پالفته كردن، تاقى كردنهوه ي هيزي خوگري لهكاتي تهنگ و
 چهلهمه دا، شايس ته يي خوگران بو سهر كهوتن و بن باوهريان بو لهناو بردن و خه شمي خوا.
 واته له پيش نيوه چهند گهل و ميللهت هاتن و تنبهر يان كرد، پروادار و بن پرواكانيان بهر
 بهر كهانيان كرد له لهناو يه كداو له پاش دا بن پرواكان ژيتر كهوتن و لهناو چوون، پرواداران
 زال و سهر كهوتوو بوون، ههر سه كهوتن و ژيتر كهوتنيك كه پوي دابي — وهك هه موو
 كاروباري نهه بوونه وهره — له خوپايي و گوتره كاري نه بووه، بهلكو هه موو شتي پي و هوي
 تايبه تي خوي بووه و هه يه و نه بن ههر لهو پي يه و هو تايبه تيه بهدي هاتبي و بهدي بيت،
 هه موو شتي پيژمي دامهزراو ياساي نهگوپاي خوي هه يه به پي ي باوو برياري خوا و لي
 زانين و كار دروستي خوا، قورئان سهرنجي موسلمانان پانه كيشي و نه يانگير يتهوه بو باوو
 رهوشته كاني وا كه تنبهر يان كردو نهفهرمووي: ﴿سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ نينجا بوون بگهزين به
 زهوي دا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ بههوي نهوهوه سهرنج بدن ببينن نايا چون بوو
 دوا پوژي بن پرواكان؟ بگهزين و سهرنج بدن بهيرو ژيري ي به لهش و جهسته ش تا به چاو

شوینه‌واری نهو بئ‌باوه‌ریانه بیبئن وهك (عادو سه‌مود) و گه‌له‌كه‌ی (لوط) و باقی تر، كه نه‌وانه زانراو به‌ناو بانگ بوون به‌تایبه‌تی له‌لای نهو یه‌كه‌م چینه‌ی كه نه‌م قورئانه‌یان چوو به گونچكه‌دا، چهند جار له كاتی كاروانی هاوین و زستان گوزهریان نه‌كرد به‌لای نهو شوینه چۆل و ویران بوانه‌دا، به ده‌ما و ده‌م به میژوو به‌ناو بانگ بوو كه دانیش‌توانی نهو شارو وولاتانه یاخی بوون له فەرمانی خواو پیغه‌مبه‌ره‌كانیان، بئ‌پروا بوون تا خوا نه‌وه‌ی به‌سهر هینان، هه‌روه‌ها داستان و به‌سهره‌اتی نهو پیغه‌مبه‌رانه و شوین كه‌وتوو‌ه‌كانیان به‌ناو بانگ بوو كه چۆن سزاو نازار دران و نه‌وانیش هه‌ر خویان گرت و تالاریان چه‌شت و فیداكاریان كرد له پئی‌ی نایینی خوا‌دا، كه‌واته به‌و سهرنج راكیش‌شان و بیرخستنه‌وه له لایه‌كه‌وه بپروا‌داران دلخۆش و دلنیا نه‌كات به‌سهركه‌وتنی نه‌وان و ژیركه‌وتن و له‌ناو چوونی دوژمنه‌كانیان، له‌لایه‌كی تره‌وه هانیا نه‌دات له‌سهر خۆگه‌ری و فیداكاریی له پئی‌ی نایینه‌كه‌یان‌دا، له‌سهر نه‌گۆزان و له نه‌دان له رینگه‌راسته‌كه‌ی خویان، نه‌دۆزان و هه‌لنه‌خه‌له‌تانیان به‌هیچ هیژی و به‌هیچ شتی، نامۆزگاری به‌و جۆره قورئان را‌بردووی ئاده‌می په‌یوه‌ست كرد به حال و باری نیستا و ناماده‌یان، به‌هۆی نه‌وه‌وه ده‌ست نیشانیان بۆ نه‌كات به‌بارو حال و چۆنی‌تی داها‌تو‌ویشیان، یه‌كیتی نه‌خاته نیوان نهو دوو حال و باره تا مه‌ردوم ته‌مئ خوارین به‌داستان و به‌سهره‌اتی را‌بردوو، بئ‌گومان مه‌ردوم له جیهان‌دا به‌تایبه‌تی نهو یه‌كه‌م چینه، نهو یه‌كیتی بارو نهو په‌یوه‌ندی و په‌یوه‌ستی‌ه‌ی به‌دل‌دا نه‌هه‌ات و هه‌ر بیرى لى نه‌نه‌كرده‌وه نه‌گه‌ر قورئان نه‌هاتایه و ناوا زانا و تیگه‌یشتووی نه‌كردنایه.

قورئان به‌و جۆره سهرنجی راكیش‌شان و ئینجا نه‌فه‌رمووئ: ﴿هَذَا يَكُنْ لِلنَّاسِ﴾ نه‌مه‌ پوون كرده‌وه و سهرنج راكیش‌شان‌یکه بۆ خه‌لكی به‌تیک‌راییی، به‌لام هه‌موو كه‌س سوودی لى وهرناگه‌رئ، به‌لكو هه‌ر بپروا‌داری له خواترس هك ناماده‌ن و دل‌یان كراوه‌یه بۆ وهرگرتنی په‌ندو نامۆزگاری، سوود وهرنه‌گرن له‌به‌ره‌وه نه‌فه‌رمووئ: ﴿وَهْدَىٰ وَرَعْلَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ پینم‌وونی و نامۆزگاریه بۆ له خواترسه خۆپاریزه‌كان ئینجا پووی فه‌رمووده‌ی كرده بپروا‌داره‌كان به به‌هیزكردن و دلنه‌وایی، فه‌رمووئ: ﴿وَلَا تَهْتَفُوا﴾ سست و دل‌لاواز مه‌بن له جه‌نگ كردن و تن‌جه‌نگین له‌گه‌ل دوژمن‌دا، له تن‌كۆشان و فیداكارى له پئی‌ی خوا‌دا.

وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ إِنْ يَمَسَّكُمْ فَرَحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ
فَرَحٌ مِثْلُهُ

﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ غمبار مہین لہسہر نہوی کہ دووچاری ٹہبن و بہسہرتان دیت لہو
رینگہیہدا، واتہ نہو تیک شکان و زام و کوشتنہی کہ بہسہرتان ہات لہو جہنگی (احد) ہدا با
بی ہیزو سست و غمبارتان نہکات ﴿وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ﴾ لہکاتیکدا کہ ہر ٹیوہ بہرزو بلند ترن،
عہقیدہ و بیروباوہرتان بہرزو بلندترہ، بہرنامہتان بہرزو بلندترہ، کارو فرمانتان بہرزو
بلندترہ، چونکہ ٹیوہ ہر خوا نہ پہرستن، لہسہر بہرنامہی ٹہون، ٹیوہ پئی نیشان دہرو
ناموژگاری کہری ہہموو جیہانیان، لہکاتیکدا کہ دوژمانتان خوا نہ پہرسہ و لای داوہ لہ
پئی و بہرنامہی خواو سر لی تیک چوو گوہرایہ، پادہ و پلہی ٹیوہ بہرزو بلند ترہ لہ زہوی
دا، چونکہ ٹیوہ جینگرو جینشینی ہہموو پیغہمبہران و خواناسانن، میرات و کہلہ پوور
وہرگری ٹہوانن و خوا بہلینی نہوی پئی داوون، ٹہوان بہرہ و نہمان ٹہپون، کہواتہ ہر
ٹیوہیش زال و سہرکہوتوو ٹہبن بہ مل ٹہواندا، چونکہ - وہک دہست نیشانی بو کرد۔ باوی
خوا ہہروا ہاتووہ. ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ٹہگہر ٹیوہ بہرواداران، واتہ ٹہگہر ٹیوہ بہراستی
بہرواداران ٹہبن سست و دل لاواز ٹہبن، غمبار نہبن لہسہر ہرچی دووچاری ٹہبن. وہ ٹہگہر
ٹیوہ بہرواداری راستہقینہن ہر ٹیوہ بہرزو بلند و زال و سہرکہوتوون. ﴿إِنْ يَمَسَّكُمْ فَرَحٌ فَقَدْ
مَسَّ الْقَوْمَ فَرَحٌ مِثْلُهُ﴾ ٹہگہر ٹیوہ زامتان لی ٹہکھوی و زامدار ٹہبن، بی گومان زام کہوت لہو
کوہمہ نہ دوژمنہ بہ وینہی زامی ٹیوہ و ٹہوانیش زامداربوون لہ سالی پیشوودا لہ (بہد) دا،
یان ہر لہو جہنگی (احد) ہدا کہلہ یہکہمجارہوہ موسلمانہکان زال بوون بہسہر ٹہو
دوژمنانہداو ژمارہیہکی زوریان لی کوشتن و زامی زوریان لی کردن، تا لایاندا لہ گوہرایہلی و
فرمانبہری پیغہمبہر (ﷺ) ٹہوکاتہ کارہکہ پیچہوانہ بوویہوہ، وہک دہست نیشانمان بو
کرد لہ سہرہتاوہ لہ مہو پاش لہ ٹایہتہکانہوہ پوون ٹہبیٹہوہ، واتہ نابی کوژدان و زامدار
بوونی سالی (بہد) وہ نہبہ کوژدان و زامدار بوونی ٹہم جہنگی (احد) ہ، یان مہبہست ٹہوہیہ:
دلگران و تہنگہ تاو مہبن بہم کوشتن و زامدار بوونہ، چونکہ ٹیوہش وینہی ٹہوہتان بہسہر
بی بہرواکان ہینا لہ (بہد) دا یان ہر لہ (احد) یش دا، ٹینجا ہہمیتہر دلنہواویان ٹہکات بہ باوینک
لہ باوہکانی،

وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا

ئەفەرمووئ: ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ ئەو چەرخ و پوژگاری زال-بوون و سەرکەوتنە ئی ناو ئادەمی، ئێمە ئەیانگۆڕین لە ناویاندا، ھەر جاری بە بارئێکدا و ھەر دەمە بە دەستە و تاقمێکی ئەدەین، واتە باوی ئێمە ھەر وا بوو کە بە نۆبە سەرکەوتن و زال-بوونمان داو بە مەردومان، ئەویش بە پێی باوێکی تری خواپە کە ھۆی زال-بوون و سەرکەوتن و تێک شکان و ژێر کەوتنی دانائە لەم جیھانەدا ھەرکەس دەستی گرت بە ھۆی ھەر کامەو و ھەر کامی ھەڵبژارد بۆ خۆی خوا ئەوێ بۆ ئەکات، ھەر وەھا بە پێی لێزانێ و کار دروستی خواپە لە ھەموو کاروباری ئەم بوونە وەرەدا، لەبەرئەو مەبەست و بەرژەوێندیانە کە خوا خۆی باش ئەزانێ، وەک ھیندیکمان بۆ دەرئەکەوئ بەم چەند خالە کە لێرەدا ناماژەیان بۆ ئەکات بەبۆنە ئێمە تێک شکانە کە لەم جەنگەدا پووی دا:

۱- ئەفەرمووئ: ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ واتە باوی ئێمە بەو جۆرە ھات لەبەر چەند بەرژەوێندیە ک، لەبەرئەوێ خوا بزانی بەوانە کە بڕوایان ھێناو بە جۆرێ کە جیا ببێووە لە بێ-بڕوایان، واتە لەم جەنگەدا تێک شکان بۆ ئێو بوو تا بە ھۆی ئەوێ دەرکەوئ ئەوانە کە بڕواداران، بێ-گومان بە پێی ئایینی ئیسلام خوا ھەموو شتی زانیووە لە پێش دروست کردنی ئەم بوون و بوونە وەرە بەبێ سەرھتا بۆ زانیوە کە، بە ھیچ کلۆجیک ناگونجێ کە خوا زانیوێکی تازە کە بۆ فەراھەم بێت، جالەبەرئەو ئەم نایەتە و ھەموو وێنەکانی لا ئەدرێن لە پووکەش و پوولەتەکانیان، ئەبێ بە جۆرێکی شایستە و گونجاو ڕاڤە و تەفسیر بکری، زانیانی ئیسلام ئەم بارو جۆرەیان باس کردووە بە چەند شیوەیە ک، لێرەدا دوانیان باس ئەکەم:

- ۱- مەبەست ئەوێ تا دەرکەوئ ئەوێ کە خوا زانیوێتی، واتە خوا زانیوێتی کە کێ بڕوادارە و کێ ناپاک و بێ-بڕوایە؟ بەلام ئەو زانراوە دەرئەکەوتوو و کەسی تر زانا نەبوو پێی، بە ھۆی ئەو جەنگ و پووداوە دەرکەوتوو بۆ مەردوم و زانا بوون پێی.
- ۲- ھەموو شتی کە پەیدا ببێ زانیە پێی لە پێش پەیدا بوون و لە پاش پەیدا بوون. مەبەست بەم زانیە لێرەدا زانیی پاش پەیدا بوون، واتە خوا بزانی لە بڕوای بڕواداران بە بەدی ھاتووی.

وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١١٠﴾ وَلِيَحْصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمْحَقَ
الْكَافِرِينَ ﴿١١١﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ
الْقَابِرِينَ ﴿١١٢﴾

الْكَافِرِينَ ﴿١١١﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ

الصَّابِرِينَ ١٤٢

ب- ﴿وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ﴾ واتە ئەر تىڭ شىكەنە بۇنەۋە بوۋە خۋا لە ئىۋە چەند كەسىڭ
 ھەلبىزىرى بۇ خۇى و بىگىرى بەشەھىد، كەۋاتە ئەر كوزدانە بۇ ئەۋانە سەر شۇپرى نىە،
 بەلكو سەر بەرزى و خەلات كرىنە.

هەلبەت ئىزى بۇ خۇي و بىگىچى بەشەيد، كەواتە ئەو كوزرانە بۇ ئەوانە سەرشۇپى نىيە، بەلكو سەربەرزى و خەلات كىرنە.

ئەو خۇا پىداۋانە شايەتى راستەقىنەن لە سەر راستى ئەو ئايىنە راست و پىرۈزەى كە
خۇا بۇى ناردوون، ئەوانە بە ھەموو تى كۆشان و بەخوین و بە مال و بەگيانيان شايەتى ئەدەن
لەسەر راستى ئەو ئايىنە، بەو شايەتتە دەرى ئەخەن و پوونى ئەكەنەو كە بېروى
راستەقىنەيان ھەيە بەو ئايىنە، خۇيان يەكبار كردووە و بەراستى لى براون بۇ خۇا و بۇ
ئايىنەكەيان. ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ خۇا ستەم كارانى خۇش ناوئى، واتە خەشمى ھەيە
لئيان، ئىتر ئايا مەبەست بەم ستەم كارنە لئرانە ناپاكەكان بىت بە سەرۇكايەتى (ئىبن و
ئوبەى) كە پشتى مۇسلمانەكانيان چۆل كەرد لەو كاتە تەنگەدا ۋەك باسما كەرد، يان مەبەست
بەت پەرستەكان بىت؟ بە ھەر حال و لەسەر ھەر بار قوتار بوونى ئەو ناپاكەكانە لە كوشتن و
زامدار بوون، نىشانەى خۇش ويستنيان نىە بەلكو بە پىچەوانەو نىشانەى خەشمى خوايە
كە خۇا بى بەشى كەردن لە ئەجرو پاداشتى تى كۆشان لە پىئى خۇادا، ھەروەھا زال كەردنى
لەشكرى بەت پەرستان نىشانەى يارمەتى دان و مېھربانى خۇا نىە لەگەنيان، بەلكو بە
پىچەوانەو ئەو زال كەردنە لە شەردا پىئى ئەوتى: (استدراج) ئەبى بە مايەى زىادە
گومرايى و لانەدانيان لەو پى چەوتەى كە داويانەتە بەر، ھەم ئەو تاقي كەردنەو بۇ بېرواداران
ھۇى پالفتە كەردنيان بوو، ۋەك لەم خالەيشەو دەرئەكەوئى.

خوا بۆي ناردوون، ئەوانە بە ھەموو تىگۆشان و بەخوین و بە مال و بە گیانیان شاھەتی ئەدەن

له سهه راستی ئهو ئایینه، بهو شایه تیه دهري نه خه ن و بوونی نه که نه وه که بروای

راسته قینه یان هیه بهو نایینه، خویان یه کبار کردووه و بهراستی لی براون بو خواو بو.

نایبینه که یان. ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ خواستم کارانی خوش ناوی، واته خه شمی ههیه

لَبَّيْكَ يَا مَهَبَسْتُ بِهِمْ سَتَهُمُ كَارُهُ لِقْرَانَهُ نَايَا كَهْ كَانُ بِنْتُ بِهِ سَهْرُوكَاهُ تِي (نَبِيْنُ وَ

نوبه‌ی) که یشتی موسلمانان کانان چوّل کرد لهو کاته تهنگه‌دا وهک باسمان کرد، بان مه‌ه‌ست

یت بهرسته‌کان یفت؟ به هر حال و له‌سهر هر مار قوتار یوونی، نهو نایاکانه له کوشتن و

زامدار بوون، نیشانه‌ی خوش و یستنبان نه به لکو به یئحوانه وه نیشانه‌ی خه شمی خواجه

که خواب به چشم کردن له نه کرو یادداشتی ته کوشان له ریږی خوادا، هرهو ها زال کردنې

لشکری ست به رستان نیشانی، بارم تہ دازہ میہرمان، خوانہ لہگہ لیان، ہ لکھ ہ

بَنَحْهُ اَنَّهُ هُوَ الَّذِي دَنَىٰ لَهٗ شَهْرَ عَدَا بَدِيٍّ هُوَ قَدِيٌّ: (استدراج) هُوَ يَهْدِيهِ مَاهِيٍّ: يَاجِدُ

گو م ایسہ لایندانیان لہم ، یعنی جسے تو میرے داد و پائنتہ یہی ، ہم ٹیم تاقی کی پنہم بیہ اداران

موی یافتہ کردنیان بوو، وهك لهم خاله يشه وه دمرنه كهوئ.

ت- که نه فەرمووی: ﴿وَلِيَحْمِزَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆئەوێ ئێوانەیی که بپروایان میناوه خوا پاک و خاوین و پالڤتهیان بکات له گوناھو له هەر چلک و چهپهلی و شتیکی ناشایستهی دهروونی، وهک ئالتوونی تیزاب که به بوته پاک و پالڤته نهکری له هەر ژهنگ و چلک و که دریک و هەر ئالتوونه که نه مینیتهوه به سافی.

زۆر جار مهردوم خۆی نانا سۆ و بێ ناگایه له هەر عهیب و له که یهک که ههیه شاراو هیه له ناو چرچ و لۆچ و کون و قوشبنی دڵ و دهروونی دا، له کاتی ئارامی و خوشی دا خۆی به پاک و خاوین دانهنی، بۆ وینه: زۆر له موسلمانان وایه که ههموو شتیان هەر بۆ خوایه هیچ هیزیک نیه بیاترازینن له پێی راست، لایان وایه که ئاسانه له سهریان فیداکاری به مال و به گیان له پێی خوا دا، لایان وایه به هیزو مهردو چالاکن و باکیان هەر له خوا ههیه، به لام له کاتی تهنگی و ترس و ناخوشی دا، له کاتی کرده و دا به پێچه وانهوه ده رچوون، ئهوه تا ئهو تاقمه تیره ندازه که چاویان کهوت به مال و غه نیمه ته خۆیان بۆ نهگیرا فەرمانه که ی پێغه مبهریان (ﷺ) له بیر نه ما و شوینه که ی خۆیان چۆل کرد، ئهوه بوو زۆر له موسلمانان کان پرژو بلاو بوونه وه و رایان کرد له کاتی سهختی و تهنگی دا، بێ هیزی و لاوایی زāl بوو به سهر دلیاندا، به لکو هیندی ئا ئومیدی دنی داگیر کردن! که چی له پاش نه م پالڤته کردنه هەر نه مانه بانگ کران که بچنه وه به پیری له شکره که ی قورهیشه وه، نه مانه له پاش ئهوه بهو ههموو زامه وه زۆر به چالاکی و سۆزو بلیسه وه ها تنه پێشه وه و پویشن تا که یشتنه ئهو شوینه ی که ناوی (حمرا عالسده).

خوای گه وه ئه و کۆمه له ی پهروه ده کرد که ههلی بژاردن بۆ سهر کردایه تی ئاده می، جاله به ره شه وه بهو جو ره پالڤته و پاک و خاوینی کردن، تا شیاو و شایسته ی ئه و راده و پله به رزه بین، وه بۆئەوێ له سه ر دهستی ئه و اندا به دی بیئت، شکان و که م و کوپی بێ با وه پریان و بێ ده سه لات ی و له ناو چوونیان، ئه وه ش به پێی باوی خوا که هه رکاتی هه ق به پاک و

خاوينى بىت و بهناشكرا دهر كهوئ، ناههق و ههنگرانى نهشكىنى و به ناومىدى و ن نهبن
له بهرچاو و له ناو نهچن، به جورئ بوون و نه بوونيان يه كسان نه بىت، وهك دهست نيشانمان بو
نهكات لهم خالى چواره مه دا:

پ- كه نه فهرموئ: ﴿وَيَمَحُوكَ الْكُفْرَ﴾ واته خوا نهو سهختى و تىك شكاهى هينا به سهر
موسلمانان، بوئه وهى پالفته و پاكو خاوينيان تا به وهى نه وهه بى پرواكان له ناو
به رى و لاوازو بى نرخيان بكات، به پنى نهه تهفسيره نهه خالى چواره مه - وهك سى
خاله كهى پيشوو- وهى نهو تىك شكاهه و به سهر هاته سهخت و تهنگه بوون كه هاتن
به سهر موسلمانان، نهه دهسته يه كه له زانايان، زوربه نه فهرموون: نايه تى پيشوو
واى گهياند كه شكان و زال بوون به نوبه يه وهك باسكرا، وه سى خاله پيشوو كه كه
ناماژه به بو وهى تىك شكاني موسلمانان و زال بوونى بى پروايان، نهه خالى چواره مه
وهى تىك شكاني بى باوه پريانه و زال بوونى موسلمانان به سهر ياندا، نهو كاته نه لىن:
خوا موسلمانان زال نهكات و بى پروايان تىك نهشكىنى بوئه وهى بى پرواكان ناوميد
بكات و كهه و كوړو لاوازيان بكات، يان له ريشه يان بىنى و به تهواوى له ناويان به رى،
وهك نهو كوئه لهى كه جهنگيان كرد له گهل پيغه مبهه (ﷺ) له سهر نهو باره به رده وام
بوون و په شيمان نه بوونه وه، بى گومان بهه جوردهش باشه و نه گونجى. شتىكى زور
سهيرو سهر سوپه ينه ره كه زوربه ي نايه تهكاني قورئان چهند بارو پويهك هه لئه گرن و
هه مووش هه ر گونجاو ريكن و بهدى هاتوون!

له پاش دلخوشى دانه وه بهو خالانهى كه تپه پريان كرد، نينجا به بيزاريه وه شيوه
پرسيارنك ناراسته ي تىك شكاهه كاني (احد) نهكات، بو ناماژه كردن به مه بهست و نامانجى
هه ره به رز كه گه يشته به به ههشت، بو راست كردنه وهى چهند بوچوونىكى هه ليه يان له باره ي
باوو په وشتى خوا له بانگه وازه كاني دا، له زال كردن و له باره ي كرده وه و پاداشت و توله ي،

دەست نیشانىيان بۇ ئەكات كە پىنگەي بەھەشت كۆسپ و گىرى زۆرى تيا ھەيە، تويىشويى
 ئەو پىيە ھەر ئارامى و خۇگىرى لەسەر سەختى و ئارەوھەتى ئەو پىيە، تويىشويى بىرىتى
 نىيە لە ئومىدو ئاوات كە لەكاتى تەنگانە و تاقى كىرەنەو و پالقتە كىرەندا بەھىچ ئەچن و
 كەلك و نىرخيان نابى، ئەفەرمووى: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ ئايا ئىو و گومانىتان بىردو و
 كە ئەچنە بەھەشت ﴿وَلَمَّا يَمْلِكُ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ﴾ لەكاتىكىدا كە ھىشتا زانا نەبوو بە
 وانەتان كە تى كۆشان و جەنگى كىرىتى ﴿وَيَعْلَمُ الصَّادِقِينَ﴾ ھىشتا زانا نەبوو بە خۇگىرىكانىتان،
 واتە ھىشتا تى كۆشان و خۇگىرىكانىتان نەبوو بەدى نەھاتو و، چۈنكە ھەر شىتەك خا زانا
 نەبى پىيە ئەو شتە نىيە، يان مەبەست ئەو يە: ھىشتا خا زانا نەبوو پىيان بە بەدى
 ھاتوويى، بەلكو زانا بوو پىيان بە بەدى نەھاتوويى، ديارە چوونى بەھەشت بەستراو بە
 بەدى ھاتىيانەو، واتە شايسە نىيە بۇ ئىو ئەو گومانە بىر و لاتان وابى كە بەسە بۇتان
 بەدەم خۇتان بە تى كۆشەرو خۇگىرىكانىن، بەلكو ئەبى بزانن كە كىرەو مەرجە و بەبى
 كىرەو كارەكەتان ئاپوا، ئەبى بزانن كە تى كۆشانى تەنىاش بەس نىيە، بەلكو ئەبى خۇگىرى
 لەگەل بىت، ئەبى بەرەوام بىن لەسەر خۇگىرىيەكەشتان، خۇگىرى نەك تەنىيا لەسەر جەنگ و
 كوشتار، بەلكو خۇگىرى لە سەر ھەر ئەرکو زەھمەتتىكى تىرى لەشى و دەروونى كە زۆر جار
 ئەمانە سەخت و بەتىن تىر لە جەنگ و كوشتار، ئىنجا پىووي فەرموودە ئەكاتە ئەو تاقەمى
 كەلەسالى پىشوو دا ئامادەي جەنگى (بەدس بوون)، بەھۇي ئەو وە ئاواتە خا ز بوون بۇ مردن
 لە پىيە خا دا وەك ئەوانەي (بەدس كاتى جەنگى) (اھد) ھاتە پىشەو بلىسەيان لىو ئەھات بۇ
 مردن و فەيداكارىي، كەچى كاتى جەنگەكە كە ھەلگىرسا و زۆرىان بە گۆزەرى قەس و
 ئاواتەكەيان دەر نەچوون، ئەم فەرموودەيە ھەرچەند ئاپاستەي ئەوانە كرا و سەرزەنشتىيان
 ئەكات، بەلام بە شىو و گىشتى ئاپاستەي ئەكات تا بىي بە ئاگادار كىرەنەو و تەمى دادانى
 ھەمو بىر وادارىك كە بەھىچ پەنگ لاف و گراف لى ئەدات و ورياي خۇي بىت،

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ نَظُرُونَ ﴿١٤٣﴾

ئەفەرمووی: ﴿وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ﴾ بى گومان ئىسە ئاۋاتى مردنتان خواست لە پىش ئەوەى پىى بگەن ﴿فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ﴾ دەى بى گومان بينيتان ھۆكەى كە ئەو جەنگە سەختە بوو ﴿وَأَنْتُمْ نَظُرُونَ﴾ لەكاتىكدا كە بەچارى خۇتان بينيتان بەئاشكراو بەبى پەردە، واتە دەى بۆچى بە گوێرەى ئاۋاتەكەتان دەرئەچوون و خۇتان پىئەگىرا، بى گومان بۆ خوا ھىچى تى ئەئەچوو كە ھەر لە يەكەمجارەو ئەيىنەكەى سەرخستايە و پىغەمبەرەكەى زال كەردايە بەبى ئەوەى ھىچ جۆرە ئەرك و كەردەوہ يەكەى بخستايەتە سەرشانى برودارەكان، خوا ئەيتوانى فرىشتە بينىرتە خوارەوہ بۆ جەنگ و يارمەتى دانى مۇسلمانان، وە ئەيتوانى ئەو گەل و كۆمەلە لە پىشە بەيىنى بە وىنەى گەلى (عادو سەمود) و ئەوانى تر، بەلام مەسەلەكە تەنيا سەرخستن و زال كەردن نى، بەلكو مەسەلەى پەرورەدە كەردن و پىنگەياندىنى مۇسلمانانە بۆ ئەو كارە زۆر گرنگەى كە پىيان سىپىردراو، كارى سەركەردايەتى ئادەمى، ئادەمى بە ھەموو كەم و كۆپى و لاۋازىيەكەوہ، بە ھەموو لارىي و ئالەبارىي و ئەفامى و ئەزانى و لاجانىكيەوہ، سەركەردايەتە كە سەركەردايەتەكەى راست و دروست و تىرو تەۋاو لە ھەموو بارو پەويەكەوہ، كە ئەوەش بەبى ئامادەيەكەى تىرو تەۋاو ئابى و ئاگونجى، وە ئەوەش داخاۋە بۆ چالاكى و ھىزو تواناى لەش و بۆ دامەزرايى و نەگوڭان، خۆگىرى لەسەر ھەموو ناخۆشى و ماندوويى، بۆ وريايى و لىزانى لە ھەموو كارىكى پىويست دا، بۆ ئاسىن و دۆزىنەوہى چارەسەر بۆ ھەر كۆسپ و گىرئەك كە پەربودا و بىتە پىشەوہ، جالەبەرئەوہ خواى پەرورەدگار كار دروست ئەو كۆمەلە مۇسلمانەى پەرورەدە كەرد و پىى گەياندى قۇناغى ژيانى پىبىرى بەو ھەموو جۆرە بەسەرھات و پەربوداۋە جۆرەجۆرانە، تاقي كەردەوہ و پالفتەى كەردن بەخۆشى و بە ناخۆشى، بەسەرکەوتن و بەتەك شكان، بى گومان پەربوداۋە جەنگى (اھد) بەشەيكەى گەرە بوو لەو پەرورەدە و پىنگەياندىنە... لە ھەموو شت ناخۆش ترو سامناكتەر – وەك لەسەرەتايەوہ ئامارەمان بۆكەرد – ئەوە بوو كە يەكەى بەدەنگى بەرز جارى داو ووتى:

ئاگادارىن كە بى گومان محمد كوڭزا.

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿٣١﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُوَجَلًّا

ئو هه واله سامناکه دلی موسلمانانی به تهوای داخست، به جوړی هیچ کهس هوشی لامانه، وه زوریان به ناو میندی وازیان هیناو گهراڼه وه بؤ مه دینه به شکاوی، نه گمر خوا میهره بانی نه کردایه کار له کار نه ترازو، به لام پیغه مبهری به هیزو دامه زراو کرد (ﷺ) له گهل دهسته یه کی کهم له هاره له کانی، بانگی کرده موسلمانان، هه تا گهراوه بؤ لای، خوا دلی نه وانیشی به هیز کردو وه نه وزیکی هینا به سهریاندا تا ئو ناره حه تیه ی له سر لابرندو نارامی و بی باکی بؤ هینا نه وه، وه له مه و پاش باسه کی دیت، جا قورئان لیړه دا ناماره نه کات بؤ ئو پروداوه و نه یهینن و ته می و سهره نشتی موسلمانان پئی نه کات، به وهی نابئ به نه مانی پیغه مبهر (ﷺ) ئه وان واز بینن له نایینه که یان، چونکه ئه وان خوا پرستو و خوایش هر هیه و نه مانی نابئ، محمد پیغه مبهر که وه ئو پیغه مبهرانه ی که نه مان و پاش خوشیان نایینه که یان هر مایه وه و پرواداران وازیان لی نه هینا. نه فرموئی: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾ محمد هر پیغه مبهره و نابئ نه مانی به دوور دابرنی جی سهر سوپمان بیت، وه ئیوه به و جوړه ی دانه نین و تنی گه یشتوون، یان مه به ست نه وه یه: محمد هر پیغه مبهر که که ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾ له پیش ئو پیغه مبهره کانی تر هاتوون و تیپه ریان کردو نه مان، واته نه میش یه کی که له وان و نه بی نه مینن و له پاش خو ی نه بی واز نه مینن له نایینه که ی وه پروادارانی پاش ئه وان وازیان نه هینا ﴿أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ﴾ دهی نایا نه گمر محمد بمری یان بکوژئی، ئیوه پاشه و پاش و هر نه گه پرینه وه بؤ بارو حالتی له وه و پیشتان و واز نه مینن له نایینه که تان؟ واته نابئ شتی واکه ﴿وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ﴾ هر کهس هه لنه گه پرته وه ﴿فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا﴾ هر گیز ئو کهسه هیچ جوړه زیانیک ناگه یه نی به خوا، واته ئو کهسه خو ی زیانبار، چونکه خوا پیو یستی نیه نه به هیچ کهس و نه به هیچ شتی،

به لکو خوابه میهره بانی خوئی پئی راست و بهرنامهی راستی داناوه بۆ بهنده کانی، بۆ خوشبهختی نهوان و بههرمه نندیان له ههردوو جیهاندا، کهواته ئه و پئی و بهرنامهیه گه وره ترین و به نرخ ترینی چاکه ی خوابه به سهر بهنده کانیه وه، ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّكِرِينَ﴾ بئگومان خوا پاداشتی سوپاس کهرانی ئه و چاکه و بههره یه ئه داته وه.

ئهوانه ی که پێزو نرخ ی ئه و چاکه و بههره یه ئه زانن، بههۆی ئه وه وه سوپاسی ئه که ن به شوین که وتن و دانه بهری ئه و پئی راسته، به وه وه سف و سه نا و یادی ئه و پهروه دگاره میهره بانه، وه ک خوا ویستبیتی به م پووداوه و به م ئایه ته موسلمانان بپچرئ له وه ی پشت بهستن به خودی پیغه مبه ر(ﷺ) به لکو پشت هه ر به خوا بهستن، وه بیان بهستیه وه به فرمان و ئایینه که ی خواوه، به و سه رچاوه ی که هه ر خوا هه لی قولاند و پیغه مبه ر(ﷺ) هاتوه به س بۆ ئه وه ی دهست نیشان و پێنموونی بکات، مهردوم بانگ بکات بۆ سهری، هه رچوون پیغه مبه رانی تریش له پیش ئه مه وه هه ر بۆئه وه هاتوون! وه ک خوا ویستبیتی دهستیان بگرئ و بیبهستیه وه به و حهبله نه پچراوه ی که له ئاسمانه وه دای هیشته خواره وه و تاقانه هۆی بهرزبوونه وه و گه یشتنه به خوا، پیغه مبه ر(ﷺ) هیچ ده خلیکی نه تیای دا، به لکو هاتوه هه ر بۆئه وه ی پێنموونی بکات بۆی و ئه و حهبله بخاته دهستیان! وه ک خوا ویستبیتی که په یوهستی موسلمانان له پێوه و په کسه ر به ئیسلامه وه ببئ، له پێوه دهست و په یمانیان له گه ل خوا بدهن، خۆیان لپرسراوین له و دهست و په یمانه له به ده م خوا دا، هه تا ههست بکه ن به بارو نه رک ی سه رشانی خۆیان، که ئه وان له راستی دا په یمانیان هه ر له گه ل خوا بهستوه، ئه وان لپرسراون له بهرده م خوا دا! وه ک خوا ویستبیتی به و پووداوه سهخته موسلمانان ئاماده بکات و پامیان بکات و فێری ئه وه ببن جارنکی تر دانه چله کێن و سه رگهردان نه بن به هیچ شتێک، له هه موو به سه رهات و پووداویکدا به ستر او په یوهست بن هه ر به خوا و به بانگ و بانگه وازه که ی خواوه، پێویسته له سه ر موسلمانان که بۆچوون و تیگه یشتنیان به و جوړه بیت، بزانه که ئایین و بانگه وازه که یان گه وره تره له بانگ کهرانه، بهرده وام تره له وان، ئه وان هاتن و چوون و دێن و نه چن، بانگ و بانگه وازه که هه ر مایه وه و ئه بن هه ر بمینیه وه، وه شوین که وتوه کانی ئه مینه وه به په یوهستی به یه که م

سەرچاوه که پێغه‌مبەرەکانی پەوانە کردو خۆی هەر هەیه و هەر ئەمینێ و برۆاداران هەر ئەبێ پوو بکەنە ئەو.

دەوی که ماتوول کاری برۆاداران بەو جۆرەیه، ئیتەر چۆن ئەبێ هەلگەڕێنەوه لە ئایین و پێنموونی خوا؟! چۆن بە نەمانی سەرکرده ئەبێ واز پێنن لە بانگو و بانگەواژەکی خوا؟! وە چۆن ئەبێ بپسێن و دەستە پاچەبێن؟! نەخێر نابێ بەلکو پێویستە هەموو وەك (ئەنەسی کوپی نەصر) بن که لەپاش بیستنی هەوآلی نەمانی پێغه‌مبەر (ﷺ) چەکی هەلگرت و پەلاماری دوژمنی دا تا شەهید کراو گیانی خۆی بەخت کرد، وەك لەسەرەتاوه باسمان کرد -خوای لی پازی بێت- یان وەك (ئەبو بەکری صدیق) که لەپاش لەدنیا دەرچوونی پێغه‌مبەر (ﷺ) چوووە سەر مینبەر و لەپاش سەناو سوپاسی خوا و تە بەناو بانگەکی خۆی وت: ئاگاداربێن هەرکەس محمدی پەرستوووە ئەوا محمد مرد، هەرکەس خوای پەرستوووە ئەوان خوا زیندوووە نامرئ. ئینجا ئەم ئایەتی ئێرەیی خوێندەوه بەسەر موسلماناندا، خوا پازی بێ لە یاری غار بەو وتە پیرۆزانە فریای ئوممەت کەوت، هیزو هۆشی هینایەوه دلی موسلمانان و لاوازی و سەرگەردانی نەهیشتن! ئینجا دەست کاریەکی دل‌ئەکات بو لا بردن و نەهیشتنی مەترسی لەمردن، ئەوەش بەباس کردنی یاسای مردن و ژیان و پوون کردنەوهی باری راستەقینە لە مردن و ژیان و دواي مردن و ژیان و ئەو تاقی کردنەوه و تۆلە و پاداشتەکی که لە ژیان و پاش ژیان بەدی دیت، ئەفەرمووی: ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ نەبووە و ناگونجی بۆ هیچ کەسیك بمرئ، مردن بۆ هیچ کەسیك پەیدا نەبووە بە هیچ کلۆجی و لەبەر هیچ هۆیک مەگەر بەئیزن و مەیل و خواهیشی خوا، ﴿كَتَبْنَا مُزَجَلًا﴾ خوا نووسیویەتی بە نووسیئێ که ماوهی ژیان و کاتی مردنەکی دیاریی کراوه، نە دوا ئەکەوی و نەپیش، کەواتە نەترس و خۆلادان ماوه که درێژ ئەکات، نە پەلامار دان و چالاکی کورتی ئەکاتەوه.

هەر دلی ئەوهی تیا جیگیربوو هەمیشە زāl ئەبێ بەسەر ترس و داچلەکاندا و ترس و بیمی مردن خەریکی ناکات لە هەلسان بە ئەرك و پێویستی سەرشانی، پێگەیی راستی خۆی ئەداتە بەر بەئارامی و خوگرایی و دلنایایی، پشت ئەبەستێ بەو خوایهی که هەر خۆی خواوەنی مردن و ژیانە و دیاریی کەری ماوهی ژیانە.

وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا

ئەم فەرمودەیه هاندانی تیاپە لەسەر تێکۆشان و سەرزەنشتی ئەوانەیی که واز ئەهێنن
لێی لە ترسی مردن و کوژران، هەروەها سەرزەنشتی ئەوانەیی که بەو جوړە دەستە پاچە و
داماو سەرگەردان بوون بەهۆی بیستنی هەوایی نەمانی پیغەمبەرەو (ﷺ) هەرچۆنێ دەم
کوژ کردنی ناپاکەکانی تیاپە لەپاش بیستنی ئەو هەوایە ئەیان ووت بە موسلمانەکان:
بگەرێنەو بە سەر ئایینەکەیی ئەوساتان، مەبەستیان ئەوە بوو که ئەگەر ئایینەکەیی راست
بواپە ئەنەکوژان، یان ئەیان ووت ئەگەر بەگوێی ئیعتەقان بکەدایە و لای ئیعتە بوونایە واتان
بەسەر ئەنەهات و ئەوانەتان ئەنەکوژان، قورئانیش دەم کوژیای ئەکات بەهۆی که نەمردن و
نەکوژان نیشانەیی ناپراستی ئایینەکەیان نیە، نابێی بەهۆی وازەینان و هەلگەرانەو لێی،
هەرکەسێ ماوەی ژیاانی لای خوا دیاریی کراوە، بەبێ دوا بەرئەبێی لەو کاتە دیاریی کراوەدا
بمری لە هەر شوێنێ بێی. ئینجا هەنگاوێکی تر ئەنێ بەدڵ و دەروونیان، دەست نیشان
ئەکات بەهۆی که ماتوول ماوەی ژیاان دیاریی کراوە و ناگوێی، کەواتە با هەرکەس بیرێک
بکاتەو لە دوا پۆژی خوێ، بابزانێ چی ئەکات و بەدوای چی دا ئەگەرێ، ئایا ئەیهوێ واز
بێنێ لە پۆژی دوایی و هەر بۆ ئەم ژیاانە بژی؟ یان ئەیهوێ چا و هەلخا بۆ ئاسۆی هەرە بەرز،
بۆ ژیاانیکی گەورەتر لە ژیاانی ئەم جیهانە؟ لەگەڵ ئەوەدا بەدوا گەپانی ئەو دوو مەبەستە هەر
لەم جیهان و ژیاانەدا ئەکرێ و یەکسان بۆ ئەم ژیاانە؟ ئەفەرمووی: ﴿وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا
نُؤْتِهِ مِنْهَا﴾ هەرکەسێک پاداشت و دەستکەوتی جیهانی ئەوێ و تێکۆشان و کردەوێ بۆ ئەوە
ئەکات هێندێی لەوێ پێ ئەدەین، ﴿مِنْهَا﴾ هەرکەسێک پاداشتی پۆژی دوایی ئەوێ و هەوڵ و
تێکۆشانی بۆ ئەوێ بەشی ئەدەین لێی. بەلام ئەو دوو مەبەستە و ئەو دوو ژیاانە جیاوازن و
دوورن لە یەکتر. یەکەم تاقم ئەژی لەم جیهانەدا بەژیاانیکی خەریک بوونیکی ئازەلی و
گیانلەبەری! ئینجا لەکاتی دیاریی کراوی خوێ دا ئەمرێ، تاقمی دووم ئەژی بە ژیاانیکی
مەردی و وەک ئەو ئادەمیە ئەژی که خوا پێژداری کردووە و باوی داو بەسەر دروست
کراوەکانی تردا، ئینجا ئەمیش وەک یەکەم لەکاتی دیاریی کراوی خوێ دا ئەمرێ.

وَسَنَجْزِي الشَّكْرِينَ ﴿١١٥﴾ وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ رِيشُونٌ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي

سَبِيلِ اللَّهِ

به یه کهم فرموده پلار نه دات له وانه ی که لهو جهنگه دا نیازی دهستکه وت و غنیمت خه ریکی کردن له گوپرایه لی پیغه مبه ر(ﷺ) و له بهرزه وندی نیسلام، تا له سه ره بنجامدا نهو تیک شکانه دل ته زینه پووی دا، به فرموده ی دووهم و هسف و سه نای نه وانه نه کات که لهو پورزه دا به نارام و دامه زراو بوون له گهل پیغه مبه ر(ﷺ) وهك دهست نیشان نه کات بهم به لینه گه وره یه پی یان نه فرمووی: ﴿وَسَنَجْزِي الشَّكْرِينَ﴾ بن گومان پاداشتی سوپاس که ران نه دینه وه، نه وانه ی که چاوله بهری خوان و ریزو نرخی چاکه و به ره رکانی خوا نه زانن، به هو ی نه وه سوپاسی خوا نه کن به گوپرایه لی و فرمان به ریی، نیر مه به ست به مانه لیره دا هر نه وانه بن که لهو جهنگه دا گوپرایه ل و دامه زراو بوون. یان به شیوه ی گشتی مه به ست بیت که لهم شوینه دا نه وانه یه کهم و سه دهستن.

له دیاری نه کردنی جوړو نه دازه ی که گه وره یی و گرنگی نه و پاداشته وه نه گیرئ تا راده یه که نه یه ته باسو ژماره!! نینجا وینه و نمونه یان بو نه مینیته وه له بپوادارانی پیش خو یان، له وانه ی که راستیان کرد له گهل خوی خویان و به ته وای لی بران بو ی، وه په پیره وی پیغه مبه ره کان یان کرد له جهنگ و تن کو شان یان به له ری خوادا به هه مو نارامی و دامه زراویه ک، به شهرم و بیم و ترسه وه دا وای لی بووردنیان نه کرد له خوی خویان له هر گوناو کهم و کوپه کیان، که واته نه م وینه یه ش نه بن به سه رزه نشت بو نه وانه ی که لهو جهنگه دا خو نه گر بوون، هر چو نی نه بن به دل نه وایی و هانده ریکی به مین بو خوگرو دامه زراوه کان. نه فرمووی: ﴿وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ﴾ پیغه مبه ری زور بووه له مه و بهر که: ﴿قَتَلَ مَعَهُ رِيشُونٌ كَثِيرٌ﴾ له گهل هر کام لهو پیغه مبه رانه تاقمی خواناس و بو خوا لی براوی زور جهنگ و کوشتریان کردوه له پی ی خوادا. و ته ی ﴿قَتَلَ﴾ به ﴿قَتَلَ﴾ هه ش خوینراوه ته وه، نه و کاته نه لنین: پیغه مبه ری زور کوژراوه له کاتیکدا که کو مه لی خواناسی زوریان له گهل بووه، ﴿فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نینجا نهو خواناسانه سست و دهسته پاچه نه بوون له جهنگ و تن کو شان له بهر نه و کوشتن و برینه ی که دوو چاریان بوون له پی ی خوادا، یان نه ترسان،

وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
 ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١١٧﴾ فَقَالَتْ لَهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ
 الدُّنْيَا وَحَسَنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٨﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تُطِيعُوا
 الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١١٩﴾

﴿وَمَا ضَعُفُوا﴾ بنی هیزرو لاواز نه بوون و وزیران نه هینا ﴿وَمَا اسْتَكَانُوا﴾ سهریان شوې نه کرد
 بو دوژمن، ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ خوا خوگرانی خوش نهوی، واته نهو خواناسانهی که باس
 کران، یان هه موو خوگران به شیوهی گشتی که نهوانه لیږدها یه کم و سرده ستن.
 نهوانه بهو جوړه بهرام بهر دوژمن به هیزو چالاک بوون، له پری بهر ز کردنه وهی نایینی
 خوا کول نه دهر و فیداکار بوون، وه له هه مان کاتدا شرم و وته یان له گهل خوای خو یان بهم
 جوړه بوو که نه فهرمووی: ﴿وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ هر نه مه وتهی نهوان بوو که نه یان
 گوت: ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ نهی په رومردگار مان ببوره لیمان و بسپروه بومان گونا مه کانمان
 ﴿وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا﴾ وه زیاده په ویمان له کاروبار ماندا، ﴿وَتَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا﴾ پیمان به هیزو دامه زراو
 بکه له سهر پینگه راسته کهی خوت ﴿وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ زالمان بکه به سهر کومه نه
 بی پروا کاندا، نهوانه لهو کاتی تنگه تاوی و فیداکاریه دا غم و په ژاره ی گونا مه کانیان داگیری
 کرد بوون، له بهر نه وه له یه که مجاره وه له پرویان نه نه هات داوای زال بوون بکه، به لکو داوای
 لی بووردن و سپر نه وهی گونا هیان نه کرد که گونا هو تاوان مایه ی به دبختی و بهش پراویه له
 هه ردو جیهاندا، نهو خواناسانه داوای نازو نیعمه تیان نه نه کرد، به لکو داوای نه جرو
 پاداشتیان نه نه کرد لهوکاتی خو بهخت کردن و فیداکاریه شدا، چونکه به شرم بوون و له
 پرویان نه نه هات، له بهر نه وه هر داوای لی بووردن و دامه زراویان نه کرد و زال بوون به سهر
 بی باوه پراوندا نه که له بهر خودی خو یان، به لکو له بهر شکاندنی بی باوه پری و توله سندن له
 پرویان! نهوانه که بهو جوړه بوون خوا بهم جوړه ی کرد له گلیان که نه فهرمووی: ﴿فَقَالَتْ لَهُمُ اللَّهُ
 ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ به هو ی نه موه خوا پاداشتی جیهانی پی به خشین، به زال کردن و به غنیمت و به
 ده سلا ت و کار به دهستی له زموی دا ﴿حَسَنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ﴾ پاداشتی چاک و پوژی دوا ییش به
 به مهشت و په زامه ندی و خوشنودی خو ی لیان، خوا ی میهره بان نهو دوو جوړه پاداشتی

دانهوه، چونکه نهوانه به کردهوه کانیان نیازی بهختیاری هردوو جیهانیان کرد، پاداشتیښ به گوڼړه‌ی نیازو کردهویه، ﴿وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خوا چاکه کهرانی خوش نهوئ که خوش ویستنی خوا کانگای هه‌موو پیت و فهرنگه بو هردوو جیهان، لیږه‌یشدا مه‌به‌ست نهو خواناسانه‌یه به‌تایبه‌تی، یا هه‌موو چاکه‌که‌ران که لیږه‌دا نهوانه یه‌که‌م و سه‌رده‌سته‌ن، بی‌گومان نهو تیک شکانه لهو جه‌نگه‌دا پئی یه‌ره‌لا کرد بو بی‌پراو ناپاک و جووله‌که‌کانی مه‌دینه که زمانی ژاراوی خوځیان بخه‌نه‌کار بو بی‌نارام کردن و دوو دل کردنی بپرواداران و بی هیژکردنی دل و ده‌روون و لاواز کردنی یه‌کیتی و پریزیان، جاله‌به‌ره‌وه میهره‌بان به‌م چند نایه‌تی داهاتووه بپرواداران و وریا و بیدار نه‌کاته‌وه، ته‌می و ناموژگاریان نه‌کات به‌وه‌ی که چاره‌سه‌روپیویسته، ده‌ست نیشان نه‌کات بو هر ه‌له و بو‌چوونیکي ناره‌وایان لهو جه‌نگه‌دا، هه‌له و بو‌چوونه‌کانیان راست نه‌کاته‌وه، له یه‌که‌مجاره‌وه نه‌فهرموئ: ﴿بِأَيِّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ نه‌ی که‌سانی که بپرواتان هی‌ناوه ﴿اِنْ تُطِيعُوا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾ نه‌گه‌ر نیوه گوڼړایه‌لی نهوانه بن که بپروایان نه‌هی‌ناوه به‌نایینی نی‌سلام، واته ناپاکه‌کان وه‌ک (نی‌مامی عه‌لی) نه‌فهرموئ: یان (نه‌بو سو‌فی‌ان) و تاقمه‌که‌ی وه‌ک (سوددی) نه‌فهرموئ: یان جووله‌که و گه‌وره‌کان وه‌ک (نی‌بن و جوړه‌یج) نه‌فهرموئ. نه‌گه‌ر به‌قسه‌ی نهوانه بکه‌ن که بپروایان نیه به‌نایینه‌که‌تان ﴿يُرْذَوْكُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ﴾ نه‌تان‌گیږنه‌وه پاشه‌وپاش بو‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌له پېشه‌وه له‌سه‌ری بوون، واته بو‌بت په‌رستی و بی‌باوه‌پیی ﴿فَتَقَبِّلُوْا خُسْرٰی﴾ نی‌نجا نیوه‌یش نه‌گه‌رینه‌وه به‌زیانباری خیر و خوشی جیهان و به‌ختیاری پوژسی دوا‌یی که نه‌وه‌ش گه‌وره‌ترین زیانباریه. به‌لئ سه‌ره‌نجامی گوڼړایه‌لی و به‌گوئ کردنی بی‌پروایان هر نهو زیانباریه گه‌وره‌یه، که‌واته بپروادار یا نه‌بی پئی راستی خو‌ی بداته به‌رو دژى بی‌پروایی و بی‌پروایان بیت و به‌پئی توانا تی‌کو‌شان بکات له به‌رگری و به‌ره‌نگاری بی‌پروایی و بی‌پروایاندا، یان نه‌تراژى و له‌پیزی بپرواداران ده‌ره‌چئ، به‌هیچ ره‌نگ نا‌گونجئ بو بپروادار به‌بی‌ده‌نگ بو خو‌ی دانیشتی و هه‌قی به‌سه‌ر هی‌چه‌وه نه‌بی، به‌نارام و ناشتی رنک که‌وئ له‌گه‌ل دوژمنی نایینه‌که‌ی دا، له‌گه‌ل نه‌وه‌دا وا بزانی که‌نایین و عه‌قیده و بپواکه‌ی خو‌ی پاکیر کردووه، نهو که‌سه‌ی که بپروا عه‌قیده‌ی نه‌پیاریزئ له‌گوڼړایه‌لی بی‌پروایان و له‌گوئ‌گرتن و به‌قسه‌کردنیان، له‌پشت پی‌به‌ستن و بپروا پی‌کردنیان، نه‌و که‌سه‌له راستی دا وازی هی‌ناوه له‌نایین و عه‌قیده و بپواکه‌ی و پاشه‌وپاش هه‌ل‌گه‌راوه‌ته‌وه.

بَلِ اللَّهِ مَوْلَانَكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥﴾ سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ
بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا

به راستی گوی گرتن و به قسه کردنی بنی پروایان، گوی گرتن بو پرو پاگنده و فاک و
فیکیان و وهر گرتنی په ندو ته منیان، به راستی نه وه تیک شکانیکي گیانی و د پرونیو و
بنی ناگایو له داخوای نایین و پرواکه، نیت به خوی نه زانی یان نا؟ بنی گومان پروادار به هو
نایین و عه قیده و سر کردایه تیه که یه وه هیچ پیویستی نیه به پرس و پاو ته منی دوژمنی
نایینه که، که واته هرکات گوی گرت لهو دوژمنه و پستی پی به ست و به قسه ی کرد نه و
کاته تر از او و لای داوه بو ریگه ی نه و وازی هیناوه له پی راسته که ی خوی و
هه لگه پراوه ته وه له نایینه که ی خوی. بنی گومان زور جار له کاتی بنی دهسه لاتی و ژیر دهسته یی و
تیک شکاندا پروادار دوو چاری نه و هه لیه نه بیست و مه یلی دلی نه بنی به و دوژمنه بنی پروایه به
نومیدی پاریزگاری و یارمه تی دان، له بهر نه وه قورئان پرو وهر نه گپری له و نومید و هیوایه
راسته قینه نیشان نه دات، نه فهرمووی: ﴿بَلِ اللَّهِ مَوْلَانَكُمْ﴾ واته بنی پروایان دوستی نیوه
نین تا گوپرایه لی بکری و به قسه یان بکری، یارمه تیتان نادهن، به لکو هر خوا یارمه تی
دهر تانه، که واته هر گوپرایه لی خوابن ﴿وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ﴾ خوا باشت رینی هه موو یارمه تی
دهرانه، هر که سینکی تر به یارمه تی دهر ناویری و دابنری له پروی راستی دا یارمه تی دهر
نیه، چونکه هه موو شتی هر به ده ست خوی و خوا نه یکات و له سر دهستی به نده کانی دا
دهری نه خات، که واته تا قانه که سنی که شایسته بیست بو نه وه ی یارمه تی لی داوا بکری هر
خوی، هر که س خوا یارمه تی دهری بیست نیت پیویستی به هیچ که س نیه، نینجا دلی
موسلمانان به هیزو دامه زراو نه کات و مزگینیان پی نه دات به وه ی ترس و بیم نه خاته دلی
دوژمنه کانیان و له دوا پوژدا دوو چاری سزای ناگریان نه کات، نه فهرمووی: ﴿سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ﴾ بنی گومان ترس و بیمی به تین نه خهینه دلی نه وانه ی پروایان نه هیناوه
﴿بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا﴾ به هو ی گپرانیان به هاو به شی خوا شتی - واته
بت په رسته کانیان - که خوا پابهرو به لگه ی نه نار دوو ته خواره وه له ناسمانه وه له سر نه و
گپران و هاو بهش دانانه.

مه بهست نه وه نه په به لگه هه په له سهری و به لام خوا نه یوازې دوه ته خواره وه، هره وه
 مه بهست نه وه نه په به شتی وا هه په به لگه و رابهر هه په له سهری، چونکه ناشکرایه که
 په کم بهندی هه موو نایین و شریعه ته کانی خوا بریتیه له بړوا به تاك و ته نیایی خوا و به درو
 خستنه وه هه موو جوړه هاو به شیک له سهر هر بارو شیوه یه، به لکو مه بهست
 سهرزه نشت و پلار دانه له و نه فامانه که له خویانه وه شوینی نارم زوو و خه یالی به تالی خویان
 که و تون له عه قیده و نایین و بړوا یاندا که گرنگ ترو گه وه ترین مه بهست بو مه ردوم،
 له کاتیکدا که خوا پیوستی کردوه که عه قیده و نایین و چو نیتیه که یان نه بی هر له خوا وه
 وهر بگری به هوی پیغه مېره کانه وه، وینه ی نه مه سهرزه نشت و پلارانه له قورنانه زوره و زور
 به کاریشن بو هه موو ژیریک که کوتایی بینن و بگری نه وه له و یرو باوه وړ کرده وانه که به
 نه قامی نه خرینه گهرن و نه کرین. هیندی له زانایانی ته فسیر نه فرمون نه به لینه تایبه تیه
 به و جهنگه وه، وهك وایش دهر نه که وئ له هه والیکه وه که (نیین و جهرین) نه یهینن
 له (سوددی) یه وه که نه فرموئ: کاتی که (نه بو سوفیان) نه گریته وه بهرو مه که، له ریگه دا
 په شیمان نه بنه وه له ناو خویاندا نه لین: خراپتان کرد، با بگری نه وه سهریان له ریشه یان
 بینین، نینجا خوا نه هه واله نه گیه نن به پیغه مېره (ﷺ) نه ویش جهنگ که ره کان
 کو نه کاته وه و دین بهرو له شکره که ی (نه بو سوفیان) تا نه گنه (حمرا الاسد) نینجا خوا
 ترسو بیم نه خاته دلی بی بړواکان و په شیمان نه بنه وه و نه پونه وه بو مه که، نینجا خوا نه مه
 نایه ته نه هینیته خواره وه. به لگه ی نه مه کو مه له نه مه و له یه، هره ها تیک شکان له
 پروداوی (حنین) دا، بینجه له وانه ش نه وه تا نه بینین به دریزایی میژو چند جار جهنگ به رپا
 بووه له نیوان موسلمانان و بی بړوا یاندا و نه وان زال بوون و بیم و ترسیشیان لی دهر
 نه که و توه. تا قمنی تر له زانایان نه فرمون: به لینه که تایبه تی نه، وهك پواله ت و پروکه شی
 نایه ته که نیشانی نه دات، هره ها پواله ت و پروکه شی نه مه حدیسه ی (نیمامی موسلیم)
 نه یهینن له (نه بو هوره یه) وه که پیغه مېره (ﷺ) فرمو یه تی: (نصرت بالرعب) یارمه تی
 دراوم و زال کراوم به بیم و ترسی به تین که بیم نه کری. نه مه حدیسه ی که (نیمامی نه حمه د) و
 غهیری نه و نه یهینن له (نه بو سوفیان) وه که پیغه مېره (ﷺ) فرمو یه تی: (نصرت بالرعب
 مسیره شهر یقذف فی قلوب اعدائی) یارمه تی دراوم و زال کراوم به بیم و ترسی به تین که
 نه خرینه دلی دوزمه کانه ماوه ی مانگی ریگه. به لکو نه به لینه هه میشه یه و بو هه موو کاته
 له پاش چهرخی پیغه مېره (ﷺ) وه باو یکه له باوه کانی خوا، به لام به دی هاتنی نه و به لینه

به ستراره به چهند مرجیکه وه که هرکات ئه خوا، بۆ وینه: ئه وه موو دهواو ده زمانه که به پئی باوی خوا کار ئه کهن و چاره سهرن هرکام بۆ نه خوشیهک، به لام هرکام خوا چهند مرجیکی بۆ داناوه به بئی نه وانه کارکردن و چاره سهره که یان نابئی.

یه کئی له مرجی ئه وه به لینه پشت به ستنه تهنها به خواو پچیرینی دل له هر شتیکی تر که مردوم پشتی پئی ئه به ستنی، دهی له پۆژی (حنین) دا له لایه هیندی که وه پشت به ستره به زۆری موسلمانان به هوئی نه وه وه ئه تیک شکانه پووی تی کردن له یه که مجاره وه، تا خوا میهره بانی کرد ئارامی و دامه زراوی پشت به سهر پیغه مبهرو موسلمانان داو به هوئی نه وه وه چاره سهری تیک شکانه که نی کردن، ئه م نایه ته به پوونی ئاماره ئه کات بۆ نه وه ی که وتمان:

﴿يَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْلَجْتُمْ كَتَرْتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَافَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَاءٍ

رَحْبَتْ ثُمَّ وَلَيْتُمْ مُدْرِرِينَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ أَرْسَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٦﴾ یه کئی تر له وه مرجانه باو نه دانی دهست که وت و سامانی جیهانه و دو به رهکی نه کردن، که ئه م باو دان و دو به ره کئی کردنه هوئی سهره کی بوون له تیک شکانی جهنگی (احد) دا وهک بۆ مان ده ره که وئی له مه و پاش له نایه ته کانی داهاتو دا، یه کئی تر له وه مرجانه، نه ترسانه له مردن و بیزار نه بوون لئی، (ئه بو داود) حه دیسی ئه هینئی له (ئه بو هورهیره) وه - خوی لئی پازی بیئت - ئه م دوو مرجه ی لئی وه ره نه گیرئ، ئه فه رمووی: پیغه مبهر (ﷺ) فه رمووی: نزیکه گه ل و ئوممه ته کان په لامارتان بدهئئ، هه رچۆئ بخۆران په لاماری خوانی خۆیان نه دن، واته ئوممه ت و ولاتی ئیسلام داگیر ئه کهن و دابه شی ئه کهن له ناو خۆیاندا، ئینجا ئه لئ: عه رزمان کرد له و پۆزه دا ئیمه که مین؟ ئه ویش فه رمووی: نه خیر زۆرن، به لام بئ که لک و بئ نرخن وهک ئه و پوش و په لاشه ی که لافاو ئه یهینئئ، ئینجا فه رمووی: سام و بیمی ئیوه له دلی دوژمناندا ناهیلئئ و سستی و ولاوازی ئه خاته دلی ئیوه، ئه لئ: وتمان: سستی و لاوازی چیه؟ ئه ویش فه رمووی: خۆش و ویستنی جیهان و بیزاریه له مردن. هرکاتئ ئه م ئوممه ته به پئی که په پیره و قورشان و په وشتی پیغه مبهر (ﷺ) کردبئ و بیکات هه ر زال و سهرکه و تووه و دوژمنی بیمی لئی کردووه و لئی ئه کات، وه هرکات و به و جۆره نه بووئ و نه بئی ئه وه بئ گومان په پیره و یه که ی ناته واهه.

وَمَا أَوْلَهُمُ النَّكَارُ وَيُنْسِ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذَا

تَحْسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ

خوای گه‌وره له جیهاندا بيم و ترسی موسلمانہ راسته‌کانی خسته دلی خوانه‌په‌رستان، له پوژی دوايشدا بهم جوړه‌ن که نه‌فهرمووی: ﴿وَمَا أَوْلَهُمُ النَّكَارُ﴾ جی و شوینی گه‌رانه‌وه‌ی نه‌وان هه‌ر ناگره ﴿وَيُنْسِ مَثْوَى الظَّالِمِينَ﴾ ناگر جی و شوینی نیشته‌جی‌یه‌کی به‌دو خراپه‌ی بو‌سته‌مکاران، نه‌یفهرموو: شوین و جی‌ی نیشته‌جی‌ی نه‌وان بو‌نه‌وه‌ی به‌وتی ﴿الظَّالِمِينَ﴾ توندو تیزییان له‌گه‌ل بکات و له‌که‌داریان بکات به‌و تاوانه‌ پیسه، له‌گه‌ل نه‌وه‌دا ده‌ست نیشان بکات به‌هوی نه‌و سزا سه‌خته، واته‌ ناگر جی‌ی مانه‌وه‌ی نه‌وانه‌ له‌به‌ر نه‌وه‌ی سته‌مکارن، وه‌ک له‌سه‌ره‌تای باسه‌که‌وه‌ ناماژمان بو‌کرد، موسلمان‌ه‌کان له‌ یه‌که‌مجاره‌وه‌ زال‌بوون و کوشتاریکی زوریان کرد له‌ بی‌پرواکان هه‌تا شکان و پایان کرد، چه‌ک و شتومه‌که‌انیان به‌جی هیشت و نالا‌که‌یان که‌وت و هیچ که‌س نه‌یتوانی راستی بکاته‌وه‌ تا نافرته‌تی بو‌راست کردنه‌وه‌! کاره‌که‌یان هه‌ر به‌و جوړه‌ پویش و شکان پووی تی‌نه‌کردن هه‌تا کاتی که‌ تیره‌ندازه‌کان – که‌میکیان نه‌بی – نه‌و شوینه‌یان به‌جی هیشت که‌ پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) بوی دیاری کردن، دو‌وبه‌ره‌کی که‌وته‌ ناویان له‌سه‌ر نه‌وه‌، نه‌و تاقمه‌ له‌به‌ر ده‌ست‌که‌وت و غنیمه‌ت گرتن فرمانه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ریان(ﷺ) شکاند، تا به‌هوی نه‌وه‌ زال بوونه‌که‌یان وه‌رگه‌را به‌و تیک شکانه‌ دل ته‌زینه‌. جا لی‌رده‌دا قورئان نه‌و هه‌لو‌یست و به‌سه‌ره‌اتانه‌یان نه‌خاته‌وه‌ بیرو به‌رچاو و میندی هه‌له‌و بو‌چوونی نا‌راستیان راست نه‌کاته‌وه‌، نه‌فهرمووی: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ بی‌گومان خوا راستی له‌گه‌ل کردن له‌ به‌لینه‌که‌ی دا که‌ پی‌ی دان به‌زال کردنتان له‌و جه‌نگه‌دا، نه‌و به‌لینه‌ی به‌دی هینا ﴿إِذَا تَحْسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ﴾ نه‌و کاته‌ی که‌ نه‌وانتان کوشت و هه‌ستان لی‌ برین به‌نیزنی خوا و پیک خشتنی خوا ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ﴾ هه‌تا کاتی که‌بی هیزو لاواز بوون و خو‌تان بو‌نه‌گیرا به‌رامبه‌ر نه‌و ده‌ست‌که‌وت و غنیمه‌ته‌ی که‌ بی‌پرواکان به‌جی‌یان هیشت

وَتَنْزَعُكُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصِيَّتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلْنَاكُمْ مَّا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ
الْذُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا
عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾ إِذْ تَصْعَدُونَ

﴿وَتَنْزَعُكُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ نازاوه و دوو بهر هکیتان کرد له کاری جهنگه که دا، یان فرمانه که ی
پینغه مبهردا ﴿﴿﴾ بهم پهنگه هیندیکتان و تتان: بت پرسته کان شکان نیتر بؤچی نیمه بمینین
لیره، هیندی تر تان و تتان: نافه رمانی پینغه مبهردا ﴿﴿﴾ ناکه یین و هر لیره نه یین ﴿﴿عَصِيَّتُمْ﴾﴾
نافه رمانیتان کرد ﴿﴿مِّنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلْنَاكُمْ مَّا تُحِبُّونَ﴾﴾ له پاش نه وهی که خوا نیشانی دان نه وهی
که نیوه پیتان خوشه، که زال بوونی نیوه و شکانی بی پروا کانه ﴿﴿مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْذُّنْيَا﴾﴾
هیندی له نیوه نیازی جیهانی کردووه بهدوای دهست که وتی جیهاندا نه گهرا، وهک نهوانه ی
که شوینه که ی خویشان به جی هیشت له بهر غنیمت گرتن ﴿﴿مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾﴾
هیندیکتان نیازی پوژی دوا یی کردو بهدوای پاداشتی نهوا نه گهرا، وهک نهوانه ی که مانه وه
له شوینه که ی خویشان هتا شهید کران، که واته ریزه که یان شیوا و هموو نه مانه وه له سر
یهک بار، بوون بهدوو تا قم له مبهست و نامانجا، کاری نایین و عه قیده ییش جیاوازه له هموو
شتیکی تر، له بهر بهر هکانی و جهنگی عه قیده و ناییندا هر که سانی زال نهکات که نیازو
دهرونیان پاک و خاوین بکه ن تهنها بؤ خوا، نهوانه ی که نه یانه وئی نالای نایین و عه قیده
به ریزکه نه وه و له دلایندا نیازو مبهستیکی تر ببی بیجگه له خوا نهوانه هر گیز خوا
یارمه تیان نادات و زالیان ناکات مگر خویشان پاک و خاوین بکه ن و لی بپرین تهنها بؤ خوا،
نهو پاک و خاوین کردنهش به لاف و بهدم پیک نایهت، به لکو له تا قی کردنه وه دا دهر نه که وئی.
نا بهو جوړه قورشان نیازو نامانجی ناشکرا کردن و دهست نیشانی کرد به حکیمهت و
به رژه وه ندیی لهو پووداوه سهخت و دل ته زینده دا، فهرمووی: ﴿﴿ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ﴾﴾
له پاش نه وهی که باس کرا نینجا خوا نیوه ی بهرگری کرد لهوان هیزو زوری نیوه ی لادا
لهوان هتا بارتان گوږا له زال بوونوه بؤ نهو تیک شکانه سهخته له بهر نه وه تا قیتان بکاته وه
به وهی که به سهرتان هات تا دهر که وئی دامه زراو دانه مه زراو، نه وهی لی بپراوه بؤ خوا و
نه وهی نیازو مبهستیکی تری تیکه ل کردووه.

قورئان له چه‌ند شویندا بۆچوونی راست و دروستمان بۆ پوون ئەکاتەوه، تێمان ئەگەیه‌نی
 که هەموو پووداوو هەموو شتێ ئەگەڕێتەوه بۆ بێرپارو قەزاو قەدەری خوا، هەموو شتێ
 پەیدا ئەبێ بەپێی هۆی تایبەتی خۆی، هەموو هۆو خاوەن هۆکان هینی خوان و بە تەدبیرو
 کاردرۆستی فەراهم دیت، ئەو موسلمانانە لە یەکەم جارەوه خوا یارمەتی دان و زالی کردن،
 بەپێی حیکمەت و کاردرۆستی خۆی ئەو زال کردنە پێک و بەجێبوو، ئینجا کاتێ که لاواز
 بوون و ئاژاوه و دووبەرەکیان کرد و نافەرمان بوون، خوا هیزو چالاکیه‌کی لی سەندنەوه و لای
 دان لە بێ‌پرواکان، ئەو تیرەندازانە‌ی لادا لەو کەڵبەرە گرنگە‌ی که بۆیان دیاری کرابوو،
 جەنگ کەرەکانی لادا لە جەنگ کردن و هەڵهاتن و پایان کرد، هۆی ئەوه‌ش ئەو کردەوه
 ناراستانە‌ی خۆیان بوو، لە هەمان کاتدا ئەمانە‌ش بە تەدبیری خوا بوو بۆئەوه‌ی تاقیتان
 بکاتەوه بەو بیم و ترسو تەنگی و تێک شکان و کوشتن و زامداو کردنە، تا بەهۆی ئەوه‌وه
 پالفتە و پاک و خاوینیان بکات و چلک و چه‌پەلیه‌کانی دڵ و دەروونیان ناشکرا بکات، لەگەڵ
 ئەوه‌دا هەر گوناو خراپە‌یه‌ که ببێ بەنده‌ تاوانبارەو سووچ و خەتا لە خۆیه‌تی، چونکه‌ بە
 خواهیش و دەسەلات و هەلبژاردنی خۆی گوناو خراپە ئەکات، ئەم بۆچوونە پێک و راستەو
 هیچ ناریکی و دژایه‌تی تیا نیه. ئەو موسلمانانە ئەو شتە ناشایستانە‌یان کرد بە‌لام لەنیازی
 خراپە‌وه ئەبوو سوورو بە‌رده‌وام نەبوون لەسەر خراپە، لەسنووری بپروا و مل که‌چی بۆ خوا
 دەرئەچوو بوون، لەبەرئەوه‌ خۆی میهرەبان ئەم مۆژدە گەورە‌ی پیدان: ﴿وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ﴾
 ﴿بِئِذْنِ الْغَفُورِ﴾ ﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿خَا خَاوَه‌نی بەهره‌و چاکه‌یه‌
 بەسەر بپروادارانە‌وه، هێندێ لە چاکه‌و بەهره‌کانی بەسەریانە‌وه ئەوه‌یه‌ که ببورێ لەهە‌له‌و
 تاوانیان که‌له‌ پووی سەرکێشی و بێ شەرمیه‌وه نەبووین، بە‌لکو له‌پووی لاوازی و دەسته
 پاچه‌یه‌وه بووبێت بەرامبەر نەفس و ئارەزووه‌کانی نەفس، ئینجا شیوه‌ی شکان و پاکردن و
 دوور که‌وتنه‌وه‌کیان ناماده‌ ئەکات بۆئەوه‌ی شەرم بیانگرێ لە کردەوه‌که‌یان و له‌و لاوازی و
 خۆ نەگری و نافەرمانیه‌ی که بەسەریان هات و ئەو تێک شکانه‌ی بەسەر هێنان، ئەفەرمووئ:
 ﴿إِذْ تُصْعِدُونَ﴾ واتە باسی پووداوی ئەو کاتە بکه‌ن و بیر له‌وه‌ بکه‌نه‌وه‌ که ئێوه‌ بە‌پاکردن
 بۆیشتن و دوور که‌وتنه‌وه‌ له‌مەیدانی جەنگه‌که‌،

وَلَا تَكُونُوا عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَجِكُمْ فَأَتْبِكُمْ غَمًّا يَمُرُّ
لِكَيْلًا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
﴿١٥٣﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نُّعَاسًا يَفْشَى طَائِفَةً مِّنْكُمْ

﴿وَلَا تَكُونُوا عَلَى أَحَدٍ﴾ بهر پی کسی نه نه وهستان و لاتان نه نه کرده له هیچ که سو
گویتان له هیچ که س نه بوو له ترسدا ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَجِكُمْ﴾ له کاتیکدا که
فروستاده و نیرواوه که ی خوا - واته محمد (ﷺ) بانگی لی نه کردن و له دواتانه وه، یان له ناو
تاقه که ی تر تاندا، یان له ناو کو مئی دواپی و پایه تی له شکره که تاندا، بانگی لی نه کردن به م
جوړه: بهنده کانی خوا ورن بولای من، من فروستاده و نیروای خوا، هر که س بیت و
هه لمه ت بدا به هشت جی یه تی، بانگی نه کردن که پرژو بلاو نه بنه وه و بگه رینه وه بو ده وری
خوی! یا بو نه وه ی دنیا بن له مانی، هه والی کوشتن و نه مانی درویه.

نه و بانگی لی نه کردن و نیوه ی ش گویتان نه نه گرت و هر پاتان نه کرد، له کاتیکدا که
پنیوست بوو فرمان به ری، پنیوست بوو په پره و ی کردنی له خوگری و دامه زراویدا، به لام
نوریه تان به و جوړه نه بوون ﴿فَأَتْبِكُمْ غَمًّا يَمُرُّ﴾ نینجا له سه رنجام و به دوا ی نه وه دا
دو چاری کردن به داخ و خه فته ی که پی چی هشتن و بر دییه دلتان به زال بوونی دوژمن و نه و
هه موو کوشتن و زامه ی که لیتان کرا، که له هه موو شت ناخو شتر هه والی کوشتنی پیغه مبه ری
نازیز بوو (ﷺ) که به جاری دلی داخستن و پشوی لی برین، هه روه ها داخ و خه فته ی له ده ست
ده رچوونی زال بوونتان که به ته مای بوون له گه ل داخ و خه فته ی پاکردن و به جی هیشتنی
پیغه مبه ر (ﷺ) نه و هه موو داخ و مراقه ی پی چ هشتن به هو ی نه و داخ و مراقه ی که بردتانه
دلی پیغه مبه ر وه (ﷺ) به و خو نه گری و نا فرمانی و گونا هه ی که کردتان، یان مه به ست
نه وه یه خوا پی چی هشتن داخ و خه فته ی زال بوونی دوژمن و کوشتن و زام لی کردنی بو تان
له گه ل داخ و خه فته ی گه ر ه تر که چووه دلتانه وه به هو ی هه والی کوشتنی پیغه مبه ر وه (ﷺ)،
بی گومان واته ی ﴿فَأَتْبِكُمْ﴾ له باو و عورفا پاداشت دانه وه ی لی ورنه گیرئ، پاداشتیش بو
خیرو خوشیه و داخ و خه فته تیش به خیرو خوشی دانانری، که واته به کار هی نانی نه و ته یه
یا به گویره ی باو و عورف نه گیراوه، به نکو به گویره ی نه سلنه که ی گیراوه له زمانی عه ر ه بدا که

بریتیه له سهره نجامی کرده وه ئیتر خێرو خوشی بیست یان نا، یان وهك (زه مه خشهری) ئه فهرمووی: بۆ لاقرتی پێ کردنه كه نه وهش زیاده ته من و سهرزه نشتی تیا به، یان له بهر نه وه به ئه داخ و خهفته سهری له خێرو چا كه وه دهرچوو، چونكه به وه پالفته کران و ته من خوار بوون و بوو به هۆی نه وه كه له داها توودا خوگرو به ئارام بن، به وه هه موو داخ و مهراقه گه و رانه داخ و مهراقی بچو وکیان نه مینێ كه بریتی بوو له داخ و مهراقی له ده ست دهرچوونی غه نیمه ت و نه وه ی به سه ریان هات وه كو ئه فهرمووی: ﴿كَيْلًا تَحَرَّوْا عَلٰی مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ﴾ واته ئه داخ و خهفته گه وری پێ چه شتن بۆ نه وه ی غه م بار نه بن له سه ر ئه سوود و ده ست كه وته ی كه له ده ستان چوو، وه له سه ر ئه زام و نا په حه تی به كه دوو چارتان بوو ﴿وَاللّٰهُ خَيْرٌ بِمَا تَمَلَّوْنَ﴾ خوا ئاگا دارو به خه به ره به مه ر کرده وه به كه كه ئیوه نه یکه ن، زانایه به هه موو کرده وه کا نتان و به هه موو هۆو پال پێ وه نه رو نیاز و مه به ستان، كه واته هه یچ پینه و په رۆو عوزرو به مه انه به كه نرخ و سوودی نیه و هه یچ شتی له خوا و ن نابێ.

له پاش ئه و تێك شكا نه سه خته و ئه و ترسو بیمه به تینه موسلمان هه كان گه رانه وه بۆ لای خوا و پێغه مبه ره كه یان (ﷺ) به هۆی راستیان له و په شیمانی و گه رانه وه دا خوا ئارام و ئاسایشی خسته دلایان، وه كو ئه فهرمووی: ﴿هُمَ أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَدْرِ الْقَمَرِ أَمْنَةً﴾ له پاش ئه و غه م و خهفته تی كه پێی چه شتن، ئینجا هه ینا به خوار بۆ سه رتان و پێی به خشین ئارام و بێ باکی هه ﴿شَاسًا﴾ كه بریتی بوو له وه نه و زێك كه ﴿هَمَشَى مَا يَكْفِيَنَّكُمْ﴾ ده سه ته به كه له ئیوه ی دا گیر كرد و دای به ملی دا، واته ئه وانه تان كه به رواداری راسته قینه بوون و دوور بوون له نا پاکی، (ئیبن و عه باس) ئه فهرمووی: ئه وانه كوچ كه ران بوون له گه ل زۆری به مه دینه بییه كا ندا. به راستی به سه رهاتێکی زۆر نایابی سه رسو په ی نه ر بووه، مه ره بهانی خوا نیشان ئه دات به و كو مه له به خته وه ره، ئه و وه نه وه با ما وه كه ی زۆر كه میش بیست كاتی پوو یكا ته هه ركه سیکی شه كه تی ته نگه تاوی ترسا و، کاری لی ئه كا ت و بارو حا له تی ئه گو پێ، ئارامی و په حه تی و بێ باکی ئه پزێنی به سه ر دل و ده روونی دا، وه كه هه ركه سه كه ی له وه و پێش نه بوو بێ وایه، ئه وه شتیکی راستی قاتی كرا وه به و نایش زانی چۆن وای لی دیت و نه وه ی به سه ر دیت!

وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ
الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ

نەوان خوا ئەو وەنەوزەى دا بەسەریاندا بەم جوړه که لەم حەدیسەدا باسی ئەفەرمووی:
کە (تیرمزی و نەسائی و حاکم) ئەیهینن لە (ئەبو تەلحە) وە کە ئەفەرمووی: لە پوژى (احد) دا
سەرم بەرز کردەو و سەرنجەدا کە ئەبینم هەراکام لەوانە لار ئەبیتەو بەم دیوو ئەو دیودا
لەبەر وەنەوزە کوتی. لە پێوايەتیکى تردا ئەفەرمووی: وەنەوز داگیرى کردین، بەجوړى خۆم
شمشیرەکم لە دەست ئەکەوت و هەلم ئەگرته وەو ئەکەوت و هەلم ئەگرته وە.

ئەوانەى کە بپروادارى پاستەقینە بوون بەو جوړه میهرەبانى لەگەڵ کردن و هیچ بیم و
ترس و شەکەتى نەهینشتن، بەلام ئەوانى تر بپروای تێرو تەواویان نەبوو، نیتەر لەناپاکان، یان
بپروا لاوازهکان، پاک و خاوین نەبوون لە بۆچوونى نەفامیتى، مل کەچى تەواو نەبوون بۆ
خواو بۆ بپروا قەزاو قەدەرى خوا، دل ئارام نەبوون بەوہى کە دووچارى هەرچى بێن تاقي
کردنەوہیە و بۆ پالفتە کردنیانە، لەبەرئەوہ نیه کە خوا وازی هینابى لە دۆستەکانى لەبەر
دوژمنەکانى، بۆ ئەوہ نیه کە یارمەتى بپروایى و بەتال و ناھەقى بدات و زالى بکات بەسەر
بپروا خێرو پاستى دا، وەک دەرئەکەوئ لەمەى کە ئەفەرمووی: ﴿وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ﴾
دەستە و تاقمیکى تر بپروا گومان هەرخویان مەبەست بوو و هەر غەمى خویان ئەخوارد و نیتەر
بپریان بەلای هیچ کەس و هیچ شتێ ترەوہ نەبوو، نیتەر ئەوانە لە ناپاکەکان بووبن وەک زۆربە
ئەفەرموون، یان لە چەند کەسانیکى تریش کە بپروا لاوازیوون وەک هیندى ئەفەرموون،
﴿يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ﴾ لەکاتیکیدا گومانى ناپاست و ناھەق ئەبەن بە خوا ﴿ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ﴾
گومانى نەفامیتى و کۆمەل و میلەتى نەفامان، بەم پەنگە لایان وابوو کە خوا یارمەتیا نەدا و
پزگاریان ناکات و بەتەواوى سەریان تیا ئەچى و ئەبن بە نیچیری دەست دوژمن، یان

گومانیان وا بوو که نه گهر ثابینه که یان پاست بی نه بی هر سرکه ون و دوو چاری نهو
کوشتن و برینه نه بن! ﴿يَقُولُونَ﴾ به بیزاریه وه به شیوه ی پرسیار نه لین: ﴿هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ
مِنْ شَيْءٍ﴾ نایا نیمه لهم کاره دا هیچ شتیکمان بو هیه و هیچمان به دهسته؟ واته نه خیر،
نهمه ی که نیمه ی تی که وتین به خوشی خو مان و له سر ته دیرو پای خو مان نه بوو، به لکو
به نا چاری نه مه مان پی کرا تا و امان به سر هات، رهنگه نه مانه لهو که سانه بوون که
نه یانویست له مه دینه در چن و پای (ثین و ثوبه ی) یان په سهند نه کرد، یان نایا نیمه هیچ
به شتیکمان بو هیه لهو یار مه تی دان و زال بوونی که به لینمان پی درا؟ واته نه خیر، که واته
له سر هر بارو شیوه یه ک پرسیاره که یان نه گهر یته وه بو ره خنه گرتن و برپوا نه بوون
به سر کرد اتیه که ی پیغه مبر (ﷺ) که نه وهش نه و په پی بی شهرمی و نه فامیه و له گه ل برپوا دا
ناگونجی، نینجا پیش نه وه ی گومان و خه تره نار ه واکانیان باس بکات، چه سپانی نه کات بو
پاست کرد نه وه ی گومان و بو چوون و هه لو یسته که یان، نه فهرمووی به پیغه مبر (ﷺ): ﴿قُلْ إِنَّ
الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ﴾ بلن به وانه: بن گومان کارو بار هه مووی بو خوایه و هینی خوایه، که واته
نه نه وان و نه غه یری نه وان هیچ کارو بار یکیان بو نیه و به ده ست نیه، له جی یه خوا به
پیغه مبری فهرموو: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ هیچ شتیکت بو نیه و به ده ست نیه، نیتر نه بی
هر که سیکی تر چی به ده ست بیت؟! بیجگه له وه ی که به دم نه یان ووت، له دهر وونیشیان دا
شتی و ابوو که دهر یان نه نه پری، به لام خوا پاستی لی و تن و ناشکرای کرد: فهرمووی:
﴿يُخَفُّونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ﴾ نه یشار نه وه له دهر وونی خو یاندا نه وه ی که دهری نابن
بو ت، واته له دل یاندا چه ند خه تره و خه یالی نار ه و او چه ند ره خنه یه کیان هیه که دهری
نابن لای تو، نیتر با له ناو خو یاندا دهری بپرن و بیلین به یه کتر، که واته نهو شیوه پرسیاره ی
که نارسته یان کرد له نیاز و دل یکی پاکه وه نه بوو، وه مه به ستیان هر ره خنه و تانه و ته شهر بوو،

يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥١﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٢﴾

﴿يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا﴾ نه وانه نه لاین: نه گهر هیچ شتیک بو نیمه ببویه لهم ماروباره دا نیمه نه نه کوژراین لیرده او نه مه مان به سهر نه نه هات، واته نه گهر به شیکمان ببویه لهو به لینی سهرکه وتن و زال بوونه ی که پیمان درا، یان له ته دیرو پاونی نه نه جهنگدا، نه مه مان به سهر نه نه هات و نه نه کوژراین لیرده دا، نهو مه به سته ی که لهم وتهیه و نه نه گیرئ جیاوازه له گهل نه وهی که و نه نه گیرئ لهو پرسیاره ی که پابورد، نه مه دووباره کردنه وهی نهو نیه، چونکه نه گهر مه به ست به وتهی ﴿الْأَمْرِ﴾ له هردو شوینه که دا یه کشت بئ لهو دووباره ی که له ته فسیره که دا وتمان، نهوا مه به ست بهم وتهی ئیره یان په خنه گرتن و بهر بهرچ دانه وهی نهو وه لاهیه که ناماژهی بو کردو فره مانى دا که پیغه مبر(ﷺ) ناراسته یانی بکات، نه گهر مه به سته که ش له هردو لایه کشت نه بئ نهوا ناشکرایه جیاوازی نهو دوو وتهیه و دووباره کردنه وه نیه، بیجگه له وهی که وتمان مه به ست بهم وتهی ئیره پابهرو به لگه هیئانه وهیه له سهر نه بوونی نه وهی که پرسیاریان لی کرد، که واته به هر جوړو له سهر هر بار نهو وتهی دوومه یان جیاوازه له وتهی یه که میان که به پرسیار ناراسته یان کرد.

نه وانه ی که نهو وته یان نهوت مه له بوون و بوچوونیکى ناره وایان مه بوو، جاله بهر نه وه بهر بهرچی وته که یان نه داته وه. نه فره مووی: ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ﴾ نه ی پیغه مبر بلی به وانه: نه گهر ئیوه له ماله کانی خوتاندا بوونایه به نارامی و خوشی و به بئ جهنگ ﴿لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ﴾ بئ گومان نه وانه ی که کوژراینان له سهر نوو سربوو لهو جهنگدا دهر نه چون بولای نهو شوینانه ی که بریار درابوو کوژران و که وتن و پاکیشانیان

تیا یاندا، واته نه گهر ئیوه دهر نه چوونایه بۆ ئه و جهنگه له سه ر فه رمانی پیغه مبه رو کاروبارتان به پینی خواست و خواهی شی خۆتان بووایه، بئ گومان ئه و که سانه ی که کوژانیان له لایه ن خواوه بریار درابوو، نه بئ ئه و که سانه به پئی خۆیان دهر چوونایه بۆ شوینی کوژانه کیان و له و شوینه تایبه تیانه دا بکه و تنایه به کوژاری، چونکه هه موو که س نه جه ل و ماوه ی ژبانی و شوینی مردنی دیاری کراره و به هیچ کلۆجیک ناگونجی دوا و به رو لادان له و دیاری کرانه، ئینجا ئاماره نه کات بۆ کار دروستی خوا له و پرو داره سه خته دا، نه فه رمووئ: ﴿وَلَبَّيْكَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ﴾ واته خوا نه وه ی کرد که کردی له به ر چه ند هۆ به رژه وه ندیه، بۆ نه وه ی تا قی بکاته وه نه وه ی که له سنگ تاندا هه یه له هیزو بئ هیزی بریا که تان، تا به کرده وه ی خۆتان ئاشکرای بکات نه وه ی که هه رخوا خۆی زانیویه تی و نه زانرا و بووه لای مه ردمان، نه وه ی بۆ نه وه کرد، نه ک بۆ نه وه ی گوئی نه بئ له دۆسته کانی و یار مه تی ده ری ئایینه که ی، ﴿وَلَمَّا خَصَّ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ بۆ نه وه ی پالفته و پا کو خاوین بکات نیاز و عه قیده و بریا یه ک که له دل ه کانتان دایه له هه ر خه ته ره و ئاراستی و بۆ چوونیکی ئا به و، بئ گومان ته نگی و سه ختی به سه ره اتی خراپ سه نگی مه حکه بۆ نه وه درخستن و پالفته کردنه، ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ خوا به ریکی زانیه به هه ر نیاز و خه ته ره و شتیکی نه ئینی که له دل و ده روون دایه.

ئه م فه رموده یه له لایه که وه دلخۆش که رو ئومید به خشه، له لایه کی تره وه ترسی نه ره، ده ست نیشان نه کات به وه ی که خوا خۆی هیچ پیویستی نیه به و تا قی کردنه وه، به لکو ئه و په ری داد و میهره بانی به کار نه هیئت، نه وه تا به پئی زانینه که ی خۆی تۆ له ناسی ئی له تا و انباران هه تا خۆیان به کرده وه به دی نه هیئن، بئجگه له وه یش به و تا قی کردنه وه رێگه ی هیچ به رو بیانوویه ک نامی ئی بۆیان، له لایه کی تریشه وه هیندی له به ند ه کانی پی پاک و خاوین و پالفته نه بیته وه. ئینجا ئاماره نه کات بۆ هۆی ئه و تیک شکانه که هات به سه ر ئه و موسلمانانه دا، ئاگا داریان نه کات که سووچی خۆیان بووه و له کرده وه ی خراپی خۆیا نه وه په یدا بووه و له گه ل نه وه دا خوا ی میهره بان لییان بور د، نه فه رمووئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ آلَتَيْ الْجَمْعَانِ﴾ به راستی نه وانه تان که هه له اتن و پشتتان کرده جهنگه که له و پۆژه ی که

هەردوو کۆمەل گەیشتن بە یەك و تێك پێشان ﴿إِنَّمَا أَسْأَلَهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا﴾ هەر
 شەیتان هەلی خلیسکاندن و ئەوەی پێکردن بەهۆی هیندی لەو گوناھانەی کە لەووە و هەر
 کردیان، واتە ئەوانە لە پیشەوەر گۆنراپەلی شەیتانیان کرد لە هیندی گوناھدا، بەهۆی ئەوەوە
 ئەم گوناھەشی پێکردن، چونکە گوناھ پائەکیشتی، لەسەر ئەم بارە لادان و
 هەلخلیسکانەکیان ئەو هەلھاتن و پاکردنەییە، زۆریە لەسەر ئەوەن کە لادان و
 هەلخلیسکانەکیان ئەو گوناھانەییە کە لە پیشەوەر کردیان، لە تەفسیرەکەی دا ئەفەرموون:
 هۆی ئەو پاککردن و پشت تێکردن هەر ئەوەبوو کە شەیتان لەووە و بەر هیندی گوناھ
 پێکردن، بە هۆی ئەوەوە هینزی دڵ و دامەزراویان لێ گیرایەووە و خۆیان پێنەگیرا و پایان
 کرد، ﴿وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ بێ گومان خوا لێیان بوورد، ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ چونکە بەراستی
 خوا لێ بووردهی پەلەنەکەرە لە تۆلە سەندندا، ئینجا ئایا مەبەست بەو هیندە گوناھە
 گوناھەیی بەجێ هێشتنی تیرەندازەکان بێت و پەلاماردانیان بۆ غەنیمەت و دەست کەوت و
 گومانی ناپەروایان کە ئەگەر نەپۆن لەپاشدا پیغەمبەر (ﷺ) بێ بەشیان ئەکات، یان گوناھ
 تری لەووە و بەریان کە سستی و لاوازی فەراھەم ئەهینێ لەدڵ و دەرووندا، یان وەرگرتن و پازی
 بوون بە شکست و تێك شکان کە شەیتان شیرینی کرد لەپیش چاویان، یان هەر جووڕە
 گوناھێکی تر مەبەست بێت؟ بەهەرکام لەمانە و تراوە لەلایەن زانا یا ئەوە، هەرکام دەست
 ئەدات، بەهەر حال و لەسەر هەر بار ئەوە نیشان ئەدات کە گوناھ مایەیی بەدبەختی و
 دووچاربوونە لە هەردوو جیھاندا، هۆی پچرانی پەییوەستییە بە گرتنەووەی کۆمەکی و یارمەتی
 خوا، خوا بە میھرەبانی خۆی پەنامان بدات، هەرچەند هەموو شتێ و هەموو کردەوێک چاک
 بێت یان خراب بەدەست خۆی و لە راستی دا خوا ئەیکات، بەلام پیویستە شەرم بکری و کە
 خراپە بەهینی شەیتان یان بەهینی بەندە دابنری، جا بەو پێیە ئایەتە کە فەرمووی: ﴿إِنَّمَا
 أَسْأَلَهُمُ الشَّيْطَانُ﴾ چونکە شەیتان هۆو بوو بۆی. ئینجا هەمیتەر مەسەلەی مردن و ژیان پوون
 ئەکاتەو، لەگەڵ پێو پوچی بۆچوونی بێ پروایان و ناپاکان لەو بارەییوە، بانگ ئەکات
 برواداران کە نابێ بۆچوونی ئەمان وەك بۆچوونی ئەوان وایی،

يَتَّأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا
 غُرَىٰ لَّو كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَاقْتُلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ ۖ وَاللَّهُ يَخْتِمْ
 وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾

نه فهرمووی: ﴿يَتَّأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهی کهسانی بپرواتان هیئاوه ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وهك
 نهوانه مهبن که بپروایان نه هیئاوه ﴿وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ﴾ نه بیان وت دهریاره ی برادره کانیان و
 نه لین: ﴿إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ﴾ کاتی که بپرون به لایهک داو دوریکه ونهوه به سهر فهر بؤ
 بازرگانی یان بؤ هرچی تر، نینجا لهو سه فهردها بمرن ﴿أَوْ كَانُوا غُرَىٰ﴾ یا غه زاکر بنو بچن
 بؤ جهنگو غه زاو بکوژدین، نهو ناپاک و بن بپروایان نه دهریاره ی نه م مردوو کوژداوانه نه لین:
 ﴿لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَاقْتُلُوا﴾ نه گهر نهوانه نیشته جئ بوونایه لای نیمه و دهرنه چوونایه،
 نه نه مردن و نه نه کوژدان، نهو وته ناپره وایه نه لین: ﴿لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ تا
 له سه ره نجامدا نهوه بگپری به داخ و مهراق له دلی نهوانه ی که براو برادره کانیان مردن و
 کوژدان، داخ و مهراقی نهوه ی که کاتی خوی جله و گیریان نه کردن له دهر چوون. واته نهی
 بپرواداران نهو وته ناپره وایه مه لین و بپرواتان پی نهی که نهوه وته و بپروای بن باوه پرانه و
 سه ره نجامی خراپیشی هیه، مردن و ژیان نه به ستراوه بهو جوړه شتانه وه، به لکو به خوايه و
 به دهست خوايه، وهك نه فهرمووی: ﴿وَاللَّهُ يَخْتِمْ﴾ خوا گیان نه داو گیان نه سینئ، هوی
 ژیان و مردن نهو فرهامی نه هینئ، خوا بیهوی که سئ بژنهئ هر چهند هوی ژیان و
 کامهرانی زور فراوان بیت، ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ خوا بینایه به هر کرده ویهك که نیوه
 نه یکن، که واته گوپرایه لی بکن و دوریکه ونهوه له هه موو گونا هیک، دوریکه ونهوه له هه موو
 وته و کرده وه و بؤ چوونی بن بپروایان و ناپاکان.

به گویره ی شوینه که وا دهر نه کهوی که نهو وته و بپروا ناپراسته ی هینی ناپاکه کانی مه دینه
 بیت، که گه پرانه وه پیش بهرپا بوونی جهنگی (احد) هه روه ها نهو بت په رستانه ی مه دینه که
 هینشتا بپروایان نه هیئاوو، نهوانه نهو کوشتن و پوداوه سه خته یان گرت له دهسته وه بؤ
 ته شه رلیدان و نازار دانی دلی بپرواداره کان که به گویی نهوانیان نه کردو خو یان خسته ناو نهو

جەنگە، بىن گومان ئەو وتەو تەشەرە زۆر كاريگەر بوو لە دل و دەروندا، جالەبەرئەو قورئان بەرپەرچى دانەووە دەم كوتى كردن و ئەو بۆچوونە ناپاستانەى راست كردهووە بەم ئايەتە پيرۆزە.

ئەو دلەى كە پەنگى گرتبىن بەمىرو بېروى قورئانى زۆر جىاوازە لە ھەر دلێكى تر كەبىن بەشە لەو يىروپروا پيرۆزە، خاوەنى ئەو يىروپروا قورئانى تىگەيشتووە لە باوەكانى خوا كە مردن و ژيان و پروداوەكانى جىھانى لەسەرە بە خوشىەكانىووە، ئەزانى دووچارى ھىچ شتى نابىن بىجگە لەوێ كە خوا نووسىويەتى و بېريارى داوہ، ھەرچى خوا بېريارى داوہ ئەبىن ھەر ببىن و ھەرچى بېريارى نەبوونى دابىن ئەبىن ھەرگىز نەبىن، لەبەرئەو دل ئارامە بەبېريارو قەزاو قەدەرى خوا، لەبەرئەو لەكاتى تەنگى و ناخۆشى دا دنيای لەسەر تەنگ نابيئەووە، لەكاتى خوشى و كامەرانى دا لەپەت بەرەل نابيئەت و لە ھەر دووبارەكەدا خۆگرو بەرگەگر ئەبىن، لەپاش پرودانى ناخۆشى يەكە ئالى ئاى كاشكى وام بگردايە و وام نەگردايە، چونكە لەپاش پرودان بۆى دەرئەكەوى كە بېريارو قەزاو قەدەرى خوا لەسەر ئەو ھاتووە دەست نادا بۆ نەبوون و گوڤان! ئەزانى كاتى ھەر ھەول و تەدبىرو پراويزىك بۆ ھەر شتى پيش پرودانىيەتى.

ئا بەم جۆرە ھاوكنشى و ھاوتايى پەيدا ئەبىن لەنيوان پنيويستى ھەول و كردهووى مەدرۆم و مل كەچىەكەى بۆ خواميش و بېريارى خواو لەنيوان پنيويستى ھەول و كردهووە و پنيويستى پشت بەستن بە خواو دل بەستن بەبېريارو قەزاو قەدەرى خواو، بەلام ئەوێ كە بىن بەش بىئە لەو يىروپروا پيرۆزە، بەھەميشەى بىن ئارمە و بەرگەى ھىچ شتى ناگرى، ھەميشە بۆ ھەموو كارىكى ناخۆش داخ و مەراق ئەخوات و پەشيمانە.

ئەو وتەيەى كە لەم ئايەتەدا قورئان جەلەوگيرى لى كرد، وتەى كەسانىك كە ھەر پووگەش و پوالت ئەبىنن و بىن ئاگان لەھىزى ئيش كەرى پاستەقىنە لەم بوونەووەدا، يان ئاگايىەكى لاوازيان ھەيە و بەھوى ئەووە ئەو ھىزە ئيش كەرە فەرامۆش ئەكەن لەبەرئەو ئەكەونە ھەلە و بۆچوونى ناپروا دلان داگير ئەكات.

لەپاش راست كردنەووى بۆچوون لەبارەى مردن و ژيانەووە، ئىنجا بىدارمان ئەكاتەووە لەسەرئەوێ كە بەمردن يان كوژدان كارمان دوايى نايەت، بەلكو ئەوێ كە بمرى يان بكوژرى لەپرى خوادا ژيانى پاستەقىنە و كامەرانى لەويۆ دەست پى ئەكات، كواتە ئەو مردن و كوژدانە چاكتەرە لەم ژيانى جىھانە، وە چاكتەرە لە ھەرچى ھوى كامەرانى ئەم جىھان و ژيانە،

وَلَيْنَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾ وَلَيْنَ مِّمَّ أَوْ قُتِلْتُمْ لِّإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فِيمَا رَحِمَهُ مِّنَ اللَّهِ لَئِنْ لَّهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنَّفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾

نه فرموي: ﴿وَلَيْنَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ﴾ سویند به خوا نه گمر نیوه بکوژدین له پری
خوادا، یان بمړن لهو پڼگه یه دا به یې کوشتن ﴿لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾
بڼ گومان لیږودنیک له لایه ن خواوه لیټان و میهره بانې و بهرزه یی که نه و چاکتره له سامان و
داراییه که یان، چاکتره له پڼزو ده سلات و هر خوښیه کی نه م زه ی و جیهانه، واته نیوه که
کوژدانیان مردن و لهو پڼگه دا خوا لیټان نه بوړی و میهره بانیتان له گډل نه کات به دور
خستنه و تان له ناگرو خستنتان بو ناو نه و بهه شت و نازو پڼزه ی که نه پراوه یه و ونه ی له م
جیهانه دا نیه، ده ی نه و له کوڼ و هرچی و له م جیهانه دا له کوڼ؟ ﴿وَلَيْنَ مِّمَّ أَوْ قُتِلْتُمْ لِّإِلَى اللَّهِ
تُحْشَرُونَ﴾ سویند به خوا نه گمر نیوه بمړن، یان بکوژدین به هر جوړو له سر هر پڼگه و
باریک بڼ گومان هر بو لای خوا کو نه کړنه و بهرزه یی له پوړی دوا یی دا، واته نه یې
همه مورتان نه م جیهانه جڼ بیلن به مردنی سر جڼگه یان به کوشتن، دوا پوړو چاره نوستان
هر دهرچونه له م جیهانه و زیندو و کړدنه و و کوژدنه و تان لای خوا، ده ی که واته با
مردن و کوژانه که تان له پری خوادا بیټ تا سره نجامی نه و لی بووردن و میهره بانیه بیټ، نه ک
به جوړی بیټ که سمرتان له خه شم و نه فرینی خوا و سزای ناگری دوزه خوه دهرچی.
نا به و جوړه قورټان تیټمان نه گه یه نن له مردن و ژبان له سر باو و شیوه پاسته قینه که ی
خوځیان، تیټمان نه گه یه نن له قهزاو قه دهری به هو ی نه ووه دل دانه مزی و به نارام نه یې
به رامبه هر تاقی کړدنه و هیه که قهزاو قه دهر پی هاتبې، به رامبه هر حکمت و لیټانی و
کار دوستی خوا له همو و کاروبار و پریاره کانی دا.

لەم چەند ئایەتی داها تۆوە دا گەران و گەردشیکی تازە ئەکات بەدڵ و دەروون بەناو چەند
 شتیکی گرنگی ئیسلامیدا ئەخولیتەو بە دەوری شەخسی پێغەمبەر (ﷺ) و بە دەوری
 پێغەمبەریتی یەکەیی داو کەلک و نرخێ لەژیانی هەموو ئادەمی دا بە گشتی و ژبانی ئەم
 ئوممەتە دا بە تایبەتی، لە یەکە مجارەو وەسف و سەنای پێغەمبەر (ﷺ) ئەکات لەبارەیی
 پەوشت و کردەوێ بەرامبەر هاوڵەکانی کە بەهۆی کردەوێ ناپەرەوای هیندیکیانەو لەم
 جەنگە دا ئەو هەموو بەسەر هات و پروداوێ دڵ تەزینانە هاتن بەسەر موسلماناندا، تەنانەت
 شەخسی پێغەمبەر (ﷺ) یەکێ بوو لەوانە کە دوو چاری سزاو زام و ناپەرەتی هات، وەسف و
 سەنای ئەکات لەسەر ئەو دڵ فراوانی و نەرم و نیانیەیی کە بەکاری هینا لەگەڵ ئەوانەیی کە
 کەوتنە ئەو هەلە گەورانە، ئەفەرمووی: ﴿فَيَا رَحِمَةَ مِنَ اللَّهِ لَيْتَ لَهْمُ﴾ واتە ئەوانە ئەوێان کرد
 کە کردیان کە بەپێی باوو سروشتی ئادەمی ئەبوابە سەر زەنشت و توند و تیژیت ناپراستە
 بکردنایە و خەشت لێ بگرتنایە، کەچی هەر بەهۆی میهرەبانیهکی گەورە و گرنگ لەلایەن
 خواوە تۆ ئەو پێغەمبەر نەرم و نیانیت بەکار هینا بۆیان. بەلێ بەپراستی هەر میهرەبانی خوا
 بوو کە ئەو دڵە بەفەرەوێ نەرم و بەزەیی دار کرد ئەگیان هۆی خەشم و دلگرانی زۆر بوو لەو
 جەنگ و پروداوێ وەك دەست نیشانمان بۆکرد لەمەوپێش. بەلێ میهرەبان ئەو پێغەمبەر
 نازیزەیی هەر بە میهرەبان و دڵنەرم هینا، پوو خۆش و دەم بەزەردەخەنە بوو لەگەڵ مەرد و مەدا
 مەگەر بێ شەرعێ بیینیایە، هەمیشە دەست و دڵ فراوان و کراوە بوو بەبێ چاوەڕوانی و
 پێویستی بەو خەلکە، هەر یگز خەشم و قینی لەبەر خۆی نەئەبوو کە تێکەلی بوون و لەگەلی
 بوون، هەر کەس لەگەلی و هاوێی بوابە پێی دڵ و دەروونی ئەبوو لە خۆشەویستی ئەو
 پێغەمبەر خۆشەویستە (ﷺ) وە بەهۆی ئەو خووپەرەوشتە بەرزو شیرینانەو ئەو موسلمانانە
 کۆ ئەبوونەو لە دەوری و فیداکاری بوون و ئەگەر ئەو بەو جۆرە نەبوابە ئەوانیش بەو جۆرە
 نەئەبوون وەکو ئەفەرمووی: ﴿وَلَوْ كُنْتَ قَطَا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنْقَضُوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ ئەگەر تۆ کەسیکی بەد
 خو و قسە پەق و دڵپەق بوویتایە، ئەوانە بلأوێان ئەکرد و بە دەورت دا نەئەمان و ئەتاران
 لیت، دیارە ئەو کاتە کار و فرمانەکی خۆی بۆ بەسەر ئەئەبراو مەرد و میش دوو چاری
 بەدبەختی و سەرگەردانی ئەبوون. لە میهرەبانی خوا بە زیاد بیت کە پێغەمبەرەکی

میهره بان و قسه خوش و په‌وشت شیرین کرد، ﴿تَاعَفَ عَنْهُمْ﴾ که‌واته ببوره لییان له‌و شتانه‌ی
 که په‌یوه‌ندی به‌خوته‌وه‌هیه‌و مافی خوته ﴿وَاسْتَفَرَّ فَمَنْ﴾ داوای سپرینه‌وه‌و لی بوردنیان بۆ
 بکه له‌خوا له‌و شتانه‌ی که مافی خوان و په‌یوه‌ندیان به‌خواوه‌هیه، ﴿وَسَاوَرَهُمْ فِي الْأَثَرِ﴾
 راویژو ته‌دیریان له‌گه‌ل بکه له‌کاروباری جیهانیان نایینی نه‌گهر سورش (وحی) نه‌هاتبی.
 نه‌م فرموده‌یه به‌م پوون و په‌وانیه فرمان و بریاری دا له‌سهر پیویستی ته‌دیرو راویژ له
 پژیعی حوکمرانی دا له‌کاتیکدا که پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) خاوه‌ن و کاربه‌ده‌سته و پیویستی نه‌بووه
 به‌هیچ که‌س، چونکه هه‌وا‌و سروش بۆ نه‌هات له‌خواوه بۆ هه‌رکاریک که پیویست بوایه،
 نه‌وه‌ی پیویست کردو فرمانی پیدا تا ئوممه‌ت له‌پاش دا نه‌وه بکه‌ن به‌باو و په‌په‌وه‌ی بکه‌ن،
 وه‌ک(به‌یه‌قی) له‌(حسن) وه‌و نه‌گیریت‌وه‌ه که ده‌رباره‌ی نه‌م نایه‌ته فرموویه‌تی: خوا
 زانیویه‌تی که پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) هیچ پیویستی نه‌بووه له‌پرس و پای نه‌و خه‌لکه، به‌لام ویستی
 که نه‌وه بکری به‌باو و له‌پاش نه‌و په‌په‌وه‌ی بکری. نه‌و فرموده‌ی(حسن)ه ریگه‌و به‌هیز
 نه‌بی به‌م حه‌دیه‌ی که(ئین و عدی و به‌یه‌قی) نه‌یه‌ئین له‌(ئین و عه‌باس) وه‌و -خوا‌ی لی-
 رازی بی‌ت- که فرموویه‌تی: کاتی نه‌م هاته‌ خواره‌وه پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) فرمووی: ناگادارین که
 بی‌گومان خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بی‌نیازو پیویستن به‌وه، به‌لام خوا نه‌وه‌ی دانا و گیرای به
 په‌حمه‌ت بۆ ئوممه‌ته‌که‌م. که‌واته هه‌رکام له‌وان پرس و راو و راویژیکات رینوومایی و پی‌ی
 راست دانه‌ به‌ری له‌کیس نه‌چوه‌ه، هه‌رکه‌س نه‌یکات وازی لی بی‌نی نه‌و که‌سه ون بوون و
 لادان له‌ پی‌ی راست به‌شیه‌تی. نه‌م فرمان و فرموده‌یه هیچی تیا نه‌هیشتوه‌ته‌وه و هیچ
 که‌س پی‌ی گومان و دوو دلی نیه له‌وه‌دا که ته‌دیرو راویژ بیرو باوه‌ریکی بنه‌په‌تیه و پژیعی
 نی‌سلام نه‌بی هه‌ر له‌سهر نه‌وه دابه‌زری و پاگیریکری، ئینجا ئیتر به‌هه‌ر شیوه‌و له‌هه‌ر
 ریگه‌یه‌کی راست و په‌وا پیک به‌ئیری و به‌دی بی‌ت چاکه و په‌وایه و هیچ شیوه‌و ریگه‌یه‌کی
 تاییه‌تی بۆ دیاریی نه‌کراوه وازی لی هینراوه بۆ ئوممه‌ت که‌له هه‌ر چهرخ و سه‌رده‌میک دا به
 پی‌ی به‌رژه‌وه‌ندی و گوژانی بارو پووی ژیان و جیهان، شیوه‌و ریگه‌ی بۆ هه‌لبژێرن. بی‌گومان
 به‌کار هینانی نه‌م بیروباوه‌ری ته‌گیرو راویژه له‌و جه‌نگه‌دا به‌ره‌م و سه‌ره‌نجامی خراپی بوو
 به‌دیمه‌ن و پوواله‌ت، چونکه بوو به‌هوی دوو به‌ره‌کی و تیک چوونی یه‌کی‌تی نه‌و له‌شکره‌ تا نه‌و

راده ی که (کوپی ثوبی) لهو کاته تهنگه دا گه پایه وه بۆ مه دینه له گهل یه که له سهر سینی
 له شکره که، شهوش بوو به چاو شکین بۆ موسلمانان کان و نزم کردنه وهی وره یان، ههروه ها
 سهری لهو تیک شکان و کوشتن و زامه وه ده رچوو، له کاتیکدا که پیغه مبه ر(ﷺ) به گویره ی
 خه وه که ی خوی که با سمان کرد ناگادار بوو بهم پرووداوه سهختانه، که واته به پی ی
 تیکه یشتنی نیمه نه بوایه پیغه مبه ر(ﷺ) نهو ته دیرو راویژی به کار نه هینایه بۆ جاریکی تر،
 که چی له پاش نه م جهنگه و نه م پرووداوه سهختانه نه م فرمان و فرموده یه هاته خواره وه،
 پیغه مبه ر(ﷺ) له ماوه ی ژبانی دا رهفتاری پی کرد، چونکه ویستی له سهر بهرنامه ی قورئان
 ئومه تیک پیک بینن و پهروه ده ی بکات و پی ی بگه یه نن و ناماده ی بکات بۆ سهر کردایه تی
 مروؤ و مروفا یه تی، بی گومان باشتین هؤ و پینگه یه که بۆ نهو پهروه ده و پینگه یاندن و ناماده
 کردنه، به دی هینانی نه م بیرو باوه پی ته دیرو راویژه یه، فی رکردن و پام کردنه له سهر
 هه لگرتنی ئه رک و باری سهر نهجامی کرده وه، له سهر راست کردنه وهی هه له یه که که پروو بدا،
 لهو پینگه یه دا هه هه له و زیانی که پروو بدا دل ناگرئ و نابئ به کو سپ و چاواندا له چاو نهو
 ده ست که وه گرنگه دا که بریتیه لهو پینگه یاندن و ناماده کردنه ی که باس کرا، بی گومان
 مه به ست له ته دیرو راویژو نالو گوژی بیرو پای نهو گهل و کۆمه له یه، هه لبرژردنی بارو
 پایه که، ئینجا کاتی که کار گه یشته نهوه ئیتر نۆبه ی کرده وه و هه لسانه به بارو پای
 هه لبرژیراوه، کرده وه و هه لسان به بی سهر لی کردنه وه و دوو دلی، به پشتیوانی خوا و پشت
 به ستن به خوا، به ستنه وهی کاره که به قهزاو قه ده ری خوا و از هینانی بۆ هیزو خواهی شی
 خوا، وه کو نه فرمووی به پیغه مبه ره خوشه ویسته که ی(ﷺ) ﴿عَازَا عَزَمَتْ﴾ واته دوا ی ته دیرو
 راویژ کردنه که ت، ئینجا کاتی که دلت دابه ست له سهر کرده وه و بریاری نهو باره
 هه لبرژیراوه قدا ﴿مَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ نهو کاته پشت به ست به خوا و کاری خوت حه والهی نهو
 بکه، چونکه هه خوا نه زانی چی چاکتر و شایسته تره ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ به راستی خوا
 نهوانه ی خوش نهوی که پشت به خوا به ستن، نهو سیفه ته ی که خوا خوشی بوئ و
 خاوه نهکانی خوش بوئ، نه بی پرواداران زور سوورین له سهری، نه بی بیکه ن به نیشانه یه کی
 جیا که ره وه یان.

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُم مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾

ئینجا دەست نیشان ئەکات بۆ هۆی ئەو پشت بەستن بە خواو فرمان پێدانی و پێویست کردنی، ئەفەرمووئ: ﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ﴾ ئەگەر خوا بیهوئ یارمەتیتان بدات و زالتان بکات، وەك لە پۆژی (بەد) دا ویستی، چونکە لاندرا لە فرمانی پیڤەمبەر(ﷺ)، ئەگەر خوا ئەو هی بوی ﴿فَلَا غَالِبَ لَكُمْ﴾ هیچ کەسیکی زال نیە بۆ ئیو، واتە هیچ کەس زال نابێ بەسەرتاندا ﴿وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ﴾ ئەگەر واز بێنێ لە یارمەتی و کۆمەکیان و نەیهوئ زالتان بکات، وەك لە (احد) داوای کرد بەهۆی لادان و کردەوی هیندی لە موسلمانەکانەو، ئەگەر خوا بەو جۆرەتان لەگەڵ بکات ﴿فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُم مِّنْ بَعْدِهِ﴾ ئایا کێیە ئەو کەسە کە یارمەتی ئیو بدات و زالتان لەپاش خواو وازەیانانی خوا لیتان؟ واتە هیچ کەس نیە.

لە ئایینی ئیسلام دا هەموو شت بەدەست خویە و هەر خوا فەراھەم هینەر و بەدی هینەری هەموو شتیکی، باوی خوا لەم جیھانەدا وایە کە هەرشتی هۆو سەبەبی خۆی هەبە، بەلام ئەو هۆو سەبەبانە ئیش کەر نین، بەلکو هەر خوا ئیش کەرە لە هەردووا، بەندە لەسەریەتی هەول و تێکۆشان و شوێن کەوتنی بەرنامەیی گوێزایەلی تەمێ و فەرمانەکانی خوا خۆی، هەلسانی بەهەرداوا و ئەرکی کەخراوەتەسەرشارنی، ئینجاپشت ببەستی بەخوای خۆی وەکوئەفەرمووئ: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ بابڕواداران پشت هەربەخوا ببەستن و کاروباریان حەوالەیی خوا بکەن، هەرکاتی بەندە ئەم بۆچوونە ئیسلامیەیی بۆ پەیدا بوو ئەو کاتە داوا هەر لە خوا ئەکات، دلی هەر لە پێو پێویست ئەبێ بەخواوە و هەموو شت هەر لەو ئەناسی و دل ئارام ئەبێ بە هەر شتی کە خوا بڕیاری دابی، بێگومان هیندی و لەو شتانە کە پالی نا بەتیرەندازەکانەو تا شوێنەکەیی خۆیانیان بەجێهێشت، مەترسیان بوو لەو هی کە لە پاش دا پیڤەمبەر(ﷺ) بەشیان بۆ دانەنێ لەدەست کەوت و غەنیمەت! وە هەروەها هیندی لە ناپاکەکان باسی ئەو هیان کرد کە هیندی لە غەنیمەتی (بەد) لەسالی پێششودا شاردراو و دەرەخرا، وە شەرمیان نەئەکرد لەناو خۆیاندا بەچی و لە ژێر لیووە پیڤەمبەریان(ﷺ) ناو ئەبرد و (تاوانبار) ئەکرد. جا بەو بۆنەیهو ئەوا لیڤەدا بە شیو هی گشتی هەموو پیڤەمبەران دوور ئەخاتەو لەو هی کە جیگەیی ئەو بێن و گومانی وایان پێبڕی، پاکێ و دەست پاکیان ئاشکرا ئەکات،

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

نه فرمووی: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغْلَّ﴾ نه بووه و ناگونجی بو هیچ پیغمبریک که دزی و خیانت بکات له غنیمت و دست کھوتی جهنگ، واته سروشتی پاک و خاوینی پیغمبر(ﷺ) به هیچ رنگ ناگونجی و دست نادا بونهوهی دزی و دست پیسی پوی تی بکات، هر که سنیکی تر به راست یا به درو نه گهر جیگهی نهو گومانه بیت، به هیچ کلوجیک پیغمبر شایستهی نهوه نیه، که واته مبهست باسی حرامی و حلالی نیه، چونکه حرامی نهوه ناشکرایه بو هر که س، نیت پیغمبر بیت یان نا؟ که واته که س پی پی پرخنه نیه به مای بلنی: نه م نایه ته وانه گیه نی که غیری پیغمبر بوی هیه نهو دزی و خیانت به بکات. به شیوه یکی گشتی هر پشه یکی زور سخت ناراستی نهوانه نهکات که دزی و خیانت له مال و سامانی گشتیان دست کھوت و غنیمتهکانی جهنگ نهکن، نه فرمووی: ﴿وَمَنْ يَغْلُلْ﴾ هر که س دزی و خیانت بکات له مال و سامانی گشتیان له غنیمت ﴿يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ نهوهی که دزیویتی و دایشاردوه نهیهنیتوه له پوژی دواپی دا، (نیمای نهحمد) حدیسی نههینی له (نهو حمیدی ساعیدی) وه که نه فرمووی: پیغمبر(ﷺ) پیوینکی نهزدی به نیشکر به سر زهکات و سده قوه که کوی بکاته وه، نینجا که هاته وه نهیوت: نه م هینی نیوهیه و نه م به دیاری پییم دراوه، نینجا پیغمبر(ﷺ) هستا چوه سر مینبرو فرمووی: نهوه چیه کرنگار نهنیرن بو سر کاریک، له پاشدا که دیتوه نهلی: نه م هینی نیوهیه و نه م به دیاری پییم دراوه، دهی با دانیشتایه له مالی باوک و دایکی داو سته مکار رنج بدا نایا دیاری بو نهنیرنی یان نا؟ سویند به که سی که گیانی محمدی بهدهسته، هر کام له نیوه شتیک لهوانه دابنی بو خوی له پوژی دواپی دا نهیهنیتوه و نهیگری به سر شان و ملیوه، نه گهر حوشر بی بپوهی هیه، نه گهر ره شولاخ بیت قوړه هیه، نه گهر بز و مهر بی باړه هیه. نینجا هر دوو دهستی بهرز کرده وه تا پهنکی هر دوو بن باخلمان بینی، نهی خواجه نهوا رام گه یاند. (نیمای بوخاری و موسلیم) یش نه م حدیسه یان میناوه، (نیمای نهحمد) له ریوایه تیکی تردا له (نهو هورهیره) نه م نههینی که

پښتغهمبر(ﷺ) پوژنك وهستا له ناوامانداو باسی دزی و دهست پیسی کرد له غنیمت، زور به
 گه وړه گرتی و به گوناځنیکي گه وړه نیشانی دا، له پاش فهرمووی: با هیچ کس له نیوه نه بینم
 به جوړی که له پوژنی دواپی دا بیټ و خوشتریکي به پوړه پوړ نابنی به سرشانیه وه و نیجا
 هاواری لی هلسی و بلنی: نهی پښتغهمبری خوا فریام که وه و بی به هاوارمه وه، نیجا منیش
 نه لیم: هیچ شتیکم به دهست نیه بوټ له لایه ن خواوه کاتی خوئی پیم راگه یانندی، با هیچ کس
 له نیوه نه بینم له پوژنی دواپی دا بیټ و مایین یا نه سپنیکي به سرشانیه بوټ به حیل
 حیل و هاوار بکات نهی پښتغهمبری خوا بی به هاوارمه وه و منیش بلیم: هیچ شتیکم پی
 ناکری بوټ لای خوا کاتی خوئی پیم راگه یانندی، با هیچ کس له نیوه نه بینم له پوژنی دواپی
 دا بیټ و شتیکی بی گیانی به سرشانیه بوټ و بلنی: بی به هاوارمه وه و منیش بلیم هیچ پی
 ناکری بوټ لای خوا و له پیشمه پیم راگه یانندی. نه م پریویه ته (نیمای بوخاری و
 موسلیم) یش نه یهینن له حدیسی (نه بو حبان) وه. (نیمای نه حمده) حدیسی نه یهینن
 له (عهدی کوپی عومیره ی کیندی) وه که نه فهرمووی: پښتغهمبر(ﷺ) له ناواماندا هستا و
 فهرمووی: نهی خه لکینه: هرکس له نیوه نیشینکمان بوټکات، نیجا دهرزیه کمان لی
 بشاریته وه یا که متریان زیاتر، نه وه خیانت و دزیه، له پوژنی دواپی دا نه یهینیته وه... هتد.
 نه م نایهت و نه م حدیسانه خوټان کاری خوټان کرد له پهره وړه کردنی کوټلی
 موسلماناندا، هتا وایان لی هات کار و کرده وهی زور نایاب و سرسوپهینه ریان کرد، هتا
 کوټلیکی وای هیټا که بوون به نمونه و وینه ی پاکي و وهرع و خوټا ریزه ری، به جوړی که
 گروئی ناده می شتی وای به خوټیه وه هرگیز نه دیوه، پیای وای و بوو هژارو بی نه و له شوینی
 چوټدا که هیچ کس پیټی نه نه زانی، پیټی نه که ووت له شتی زور به نرخ له مالی غنیمت، که چی
 به پریکی نه یهینا بوټ سرکه که ی به بی نه وهی به دلی دا بیټ هیچ شتیکی لی لایدا، چونکه
 نه ترسا له هره شتی نه م نایهت، نه ترسا له وهی که پښتغهمبره که ی له پوژنی دواپی دا بینین
 به و شیهی پریسواپی و بی نابرووییه که له حدیسه کاندا باس کراا پوژنی دواپی و نه و وینه و
 شیهی بی نابرووییه نه هاته بهرچاوی، وه که نه مړوټو کاته بیټ، له بهر نه وه سام و بیم داگیری
 نه کرد و دانه چله کا، پوژنی دواپی به به لینیکی دور دانه نا به لکو زور به نریک دای نه نا و
 له بهرچاوی بو،

ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ أَفَمِنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ
مِنْ اللَّهِ وَمَا لَهُ جَهَنَّمُ وَنِيسَرُ الْمَصِيرِ ﴿١١٢﴾ هُمْ دَرَجَتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١١٣﴾
لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ

به بن گومان و دور دلی بپروای بوو به موی که نه فرموی: ﴿ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ﴾
نینجا له پاش دا هموو نه نفسی هرچی کردبن له جیهاندا پاداشتی نه دریتوه، واته هموو
که سینی داوا لی کراو (مکلف) نه جرو پاداشت و توله ی پینه درن ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ نهوانه
سته میان لی ناکرئ به کهم کردنهوی نه جرو پاداشت یان به زیاد کردنی سزاو توله، نهوانه
بپروای پاست و دامه زراویان بهم فرموده یه بوو له برنهوه کرده و کانیان زور سر
سوپهینه ریو.

له پاش جهنگی قادسیه غنیمه تیان کو کرده و هینایان بو خزمهت خلیفه (عم) - خوی
لی پازی بیت - که سرنجی دا تاج و زیرو زیو ورو جل و برگی کیسرای تیا بوو که نرخ و
قیمه تی نه نه زانرا له بر زوری، نینجا خلیفه زور به شادومانیوه فرموی: بهراستی
نهوانه ی که نه میان هیناوه پاک و دهست پاکن.

نا بهو جوړه نیسلام موسلمانانی په روم دره کردو فیبری جوړه کرده و یه کی کردن،
هر که س باسی بکات لهوانه یه بپروای پنه کرئ و به نه فسانه و دهلهسه دابنرئ، نینجا
به بونه ی باسی غنیمهت و دزی و دهست پیسی تیای دا، دهست نیشان نهکات بو شتی که
هر نهوه به نرخ و بهوی که دل خریک بن پنه یوه، نهو یاسا گشتیه ی که نایه ته که ی پنه
دوایی هینا به درنرتر پرون نهکاتهوه، بهو بونه یوه که باس کرا به بیزاریهوه نهه پرسیاره
ناپارسته نهکات: ﴿أَفَمِنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ﴾ دهی نایا هر که سنی که شوینی په زامه ندی و خوش
نوودی خوا بکوی و همل و تن کوشان بکات بو پیک هینانی، به گوپرایه لی و په پرهوی
فرمانه کانی که لی رده دا دور کهوتنه ووه و جله و گیری له دزی و شاردنه و غنیمهت
مه بهستیکی سره کیه، نایا هر که سنی که بهو جوړه بیت له جیهاندا دلنارامه و له پوژی
دوایش دا له بهه شتدایه ﴿كَئِنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ و هک که سنی وایه که بگه ریتوه به
خه شمیکی گوره ی به تین له لایه ن خواوه ﴿وَمَا لَهُ جَهَنَّمُ﴾ چاره نووس و جی و شوینی نهو

دۆزهخ بیئت ﴿وَيْسَ الْمَصِيرُ﴾ دۆزهخ چاره‌نووسیکی به‌دو خراپه بۆ ئه‌و کسه، بئ‌گومان ئه‌م دوو کسه و ئه‌م دوو چاره‌نوسه زۆر دوورو جیاوازن له یه‌کتر، هه‌رکس بئ‌به‌ش نه‌بئ له‌یرو ژیری خۆی نه‌خاته پیزی یه‌که‌م و دوو ئه‌که‌وێته‌وه و په‌نا ئه‌گرئ به‌ خوا که وه‌ک دووه‌می به‌سه‌ربییته‌.

ئا به‌و جوژه قورئان ده‌ستکاری دڵ و ده‌روون نه‌کات، ئاسۆی تیگه‌یشتن و بۆچوونی به‌رز و فراوان نه‌کات، خه‌ریک بوونی گرنگ و به‌رپز نه‌کات، ﴿هَمْ﴾ ئه‌وانه‌ی که شوین په‌زانه‌ندی خوا که‌وتوون له جیهاندا یان ئه‌وانه‌ی که ئه‌که‌وێته‌وه به‌خه‌شمی به‌تینی خواوه، یان هه‌ردوو تاقم، ئه‌وانه یه‌کسان نین، به‌لکو ﴿وَرَجَعْتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ خاوه‌نی چه‌ند پاده و پله و شوینیکی جیاوازن له‌به‌رز و په‌ستی دا به‌لای خواوه له‌زانین و به‌یاری خۆی که شایسته‌یه بۆی به‌پنی کرده‌وه‌ی خۆی ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَمْشُرُونَ﴾ خوا بینایه به‌ هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک که ئه‌وان نه‌یکه‌ن، که‌واته هه‌ر خوا خۆی ئه‌زانئ کئ شایسته‌ی چیه‌؟

له‌پاش دهم کوته‌کردن و به‌درو خسته‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی که گومانی سته‌م و خه‌شاردانی غه‌نیمه‌تیاں برد به‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌پاش ئه‌وه ئینجا زیاتر دڵنیایی نه‌کات له‌سه‌ر پاک و راستی و دووری ئه‌وا زاته‌ پاکه، هه‌ر به‌وه‌وه ناوه‌ستی که پاک و بئ‌خیانهت بووه، به‌لکو بوون و ناردنی ئه‌و چاکه و به‌هره‌ی گه‌وره و منه‌تی خوایه به‌سه‌ر به‌واداران‌ه‌وه، چه‌ند سیفه‌تیکی گه‌وره‌ی بۆ باس نه‌کات که مایه‌ی به‌خته‌وه‌ری هه‌ردوو جیهانیانه، ئه‌فهرمووی: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ سویند به‌ خوا، خوا منه‌تی نا به‌سه‌ر به‌واداراندا و چاکه و به‌هره‌ی خۆی پشت به‌سه‌ریاندا ﴿إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ﴾ کاتئ که په‌وانه‌ی کرد له‌ ناویاندا ﴿سُورًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ فروستاده و ئیزاراوێک که له‌ نه‌فسی خۆیانه، واته له‌ تیره‌ی خۆیانه به‌م په‌نگه‌ عه‌مه‌ وه‌ک ئه‌وان، یان ئاده‌میه‌که وه‌ک ئه‌وان، که‌واته هۆگری یه‌کن، نه‌ک له‌ فریشته یان جنۆکه بیئت که ئه‌و کاته سل ئه‌کرا له‌ یه‌کترو به‌ زه‌حمه‌ت هۆگری یه‌ک نه‌بوون، به‌لئ به‌راستی منه‌ته‌که زۆر گه‌وره‌یه، هه‌ر له‌ ده‌ریای بئ‌په‌یی به‌خشایشی خوا دیت چاکه و به‌هره‌ی ئاوا به‌رپزئ به‌سه‌ر به‌نده‌کانی دا به‌بئ ئه‌وه‌ی هیچ پیویستی یه‌ک ببئ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری به‌خشنده‌ی میهره‌بانه وه‌.

يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَرُكُوعِهِمْ

منه ته كه زور گهوره يه كه خوا فروستاده ي بنيرى بولاي ثم بنده يانه، ئينجا نهو فروستاده ش له نفسى خويان بيت كه نهو ته عيره زور قول و دلگيره، واته نهو فروستاده تنها نهو نيه كه يه كن بى له وان و بهس، بهلكو بهموى پروا كه يانه وه په يوه ستي و په يوه نديه كه يان بهرز نه بيته وه بۇ پاده ي گياني به گياني. ئينجا نهو بهر وه منه ته ناشكرا تر نهكات بهم چهند رسته و وته يه:

۱- ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ﴾ كه نهو فروستاده يه نه خويندته وه به سريان دا نايه ته كاني خوا كه سهرنجيان پائه كيشى بۇ نايه ته بوونه وهر ييه كان كه بى گومان هر كهس چاوى بيرى و ژيرى كور نه بى به ته واوى، بهو نايه ت و نيشانه بوونه وهر ييانه خوى خوى نه ناسى و رنكي راست نه داته بهر.

بهراستى هر كهس به رنكي بيريكاته وه لهم بهر وه منه ته گهوره يه هق وايه له خوشى دا هموو گيان و لهشى بكويته هه شكوكه و لهزه! بيريكاته وه له وه ي كه خوى پهر وهر دگار به بى هيچ جوړه پيوستى كه ريزو نرخ بدا به بنده لاوازه كاني، تا نهو پاده يه بووى فهرمو وده يان تى بكات قسه يان له گهل بكات، بدوى له ژيان و كرده وه و نياز و خه تره ي دليان، بدوى له گهل يان و بانگيان بكات بوشتنى كه زيندوويان نه كاته وه به بى نهو مرؤفايه تيان مردو وه، بوشتنى كه چاره سهر بۇ هموو لارى و ناله بار ييان و دهرمانى هموو زام و دهرديكيانه و تيمار هموو نه خوشيه كى دهر وونى و كومه لاتي يانه، بانگيان بكات بۇ به هه شتيك كه بى وينه و نه پراويه! ناي هاوار بۇ نهو منه ته! ناي هاوار بۇ نهو ميهره باني و به خشايشه! ناي هاوار بۇ نهو ريزو نرخ پيدانه كه به هيچ دهم و پينوسيك سوپاسى ته واو نابى له لايه ن هموو بنده يانه وه!!

۲- ﴿رُكُوعِهِمْ﴾ پاك و خاوينيان نه كاته وه، دل و دهر وون و بۇچوون و هه ستيان له چلك و چه په لى بت په رستى و نياز و مه به ستي بهد و هموو يروبا وه و شتى پروپوچ و نه فسانه وه مال و خيزان و ناموس و په يوه ندى په يوه ستي و كاروبارى ژيان و كومه لايه تيان چاك و خاوين نه كاته وه له هموو له كه و پيسى و باوى ناشيرينى نه قامى و نه زانى و هموو سهرده مه نه قامى و نه زانيه كان، بى گومان هموو سهرده مه نه قاميه كاني جيهان چلك و چه په لى و ناله بارى تاييه تى خوى بووه، سهرده مى

عمره بيش چه په‌لى و ناله‌بارى تا بيه‌تى خوى بووه، هيندى لهو چه په‌لى و ناله‌بارى
 عمره به نه‌وه بوو كه (جعفرى كوږى نه‌بو تا لیب) - خواى لى پازى بىټ - باسى كرد
 بو (نجاشى) حه‌به‌شه، به بهرچاوى دوو فروستاده‌كه‌ى قوږه‌يشه‌وه كه ناردنيان
 بولاى (نجاشى) به‌ديارييه‌كى زوږه‌وه، بوئه‌وه‌ى (نجاشى) (جعفرى هاوه‌له‌كانى) بداته‌وه
 به قوږه‌يش، (نجاشى) ش نه‌و موسلمانانه‌ى بانگ كرد و وتى: بوچى له نايينى باوك و
 باپىرتان لاتان داوه و نه‌م نايينه تازه چيه‌كه كه‌وتوونه ته‌سه‌رى؟ (جعفرى) يش - خواى لى
 پازى بىټ - فهرموى: نه‌ى پادشا، ني‌مه گه‌لىكى نه‌قام بووين، دارو به‌رد و بتمان
 نه‌په‌رست، گوشتى مرداره‌وه بوومان نه‌خوارد، كارى پيس و داوين پيسيمان نه‌كرد،
 بى‌به‌زه‌يى بووين و ده‌ست دارمان بى‌ده‌ستى نه‌خواردن، تا خوا له خومان
 پيغه‌مبه‌رىكى بو ناردن، خوى و نه‌سه‌ب و نه‌ژادى نه‌ناسين، ناگادارين به‌سه‌ر راستى و
 پاك و خاوينى و په‌وشتى شيرينى دا، نينجا نه‌و فروستاده‌يه بانگمان نه‌كات بو
 په‌رستنى خوا به تاك و ته‌نيا، واز هينان له په‌رستنى هه‌موو دارو به‌رد و بتيك،
 فرمانمان پى نه‌دات به راستگووى و سپارده دانه‌وه و سيله‌ى په‌حم، به چاكه‌كردن
 له‌گه‌ل دراوسى دا، به خوگرته‌وه له حه‌رام و خوڤن پرژيى و جله‌وگيريمان نه‌كات له
 كارى پيس و داوين پيسى، له‌وته‌ى درو، له خواردنى مالى هه‌تيو، له‌بوختان كردن بو
 نافره‌ته داوين پاكه‌كان، فرمانمان پى نه‌دا كه خوا بپه‌رستين به‌بى نه‌وه‌ى هيج شتيك
 بكه‌ين به هاوبه‌شى، فرمانمان پى نه‌دا به نوږو پوژوو و زه‌كات.

له‌باره‌ى داوين پيسيه‌وه به‌و جوږه بوون له سه‌حيحى بوخارى دا نه‌گيريتمه‌وه له داىكى
 نيمانداران (عائيشه) وه - خواى لى پازى بىټ - كه نه‌فهرموى: يه‌ك كه‌وتنى پياو و نافره‌ت
 چوار شي‌وه‌ى بووه: يه‌كىكيان پىك بووه، وهك نىستا باوه، پياو داواى نافره‌تى نه‌كرد
 له‌كه‌س و كارى، نه‌ويش پى نه‌دا، نينجا ماره‌يى بو دانه‌ناو ماره‌ى نه‌كرد، جوږى دوهم
 نه‌مه بوو كه يه‌كى ژنى خوى نه‌نارد بولاى پياوئىكي تيرو ته‌واوى بو شناخ له‌پاش پاك
 بوونه‌وه‌ى له‌هه‌يز، نه‌ينارد بو نه‌مه‌ى بجيته لاي و به‌لكو مندالكى چاك بىنى، نينجا نه‌و
 مي‌رده دوور نه‌كه‌وتمه‌وه له ژنه‌كه‌ى تا ده‌ر نه‌كه‌وت گرتوويه‌تى و سكى بووه له‌و پياوه‌ى ترا
 له‌پاش ده‌ركه‌وتنى سكه‌كه‌ى نه‌چووه لاي نه‌گه‌ر مه‌يلى ببوايه، جوږى سى يه‌م نه‌مه بوو كه
 ده‌سته‌يه‌ك له‌پياوان كه‌تر له‌ده‌كه‌س نه‌چوونه لاي نافره‌تيك يه‌ك به يه‌ك، نينجا كه سكى پر
 ببوايه و منداكه‌ى لى نه‌بوو نه‌ينارد به شوينى نه‌و پياوانه‌دا، هه‌موو نه‌هاتن و نه‌يان

ئەتوانى سەرپىنچى بىكەن، ئىنجا پىنى ئەوتەن ئىۋە ئەزانن كە چىتان كىردۈۋە لەگەل مەن، مەن ئەمەندالەم بۈۋە، ئىنجا ھەر كامى پىنى خۇش بۈۋايە ئەيدا بەسەرى داۋ ئەيۈت: ھىنى تۈيە ۋە ئەۋىش ھىچ مەل پىنچى پىننەئەكراۋ مەنەكە ئەدرا بە سەرى دا، جۈرى چۈرەم ئەمەبۈۋە كە ھىندى ئافرىتان خۇيان بەرەلە ئەكرد بۈ ھەركەس ئارەزۈۋى ئەكرد، ئالايەكەيان بەرە ئەكردەۋە بەسەر مەلەكانىياندا تا بىناسرىن ۋە ھەركەس ئەپوا بۈ لايان با بېوا، ئىنجا كاتى كە مەندالىان بېۋايە سەر ناس ۋە شىۋە ناسيان بۈ بانگ ئەكردن ۋە ئەۋانە ئەمەندالەيان بەدايە بە مەل ھەركەس دا تازە بەمەندالى ئەمەناسراۋ كابرايش سەرپىنچى پىننەئەكرا! ھەركام لەم سى جۈرۈ شىۋە پىسە بەسە بۈ بەلگە ۋە نىشانە لەسەر ئەۋپەرى پەستى ئەمەگەلە ئەفامە ۋە دورەكەۋتەنەۋەيان لە مۇقايەتى ۋە ئادەمىتى ۋە چۈنەيان بۈ پىزى ئازەل ۋە چۈرپى.

بەپراستى ئەۋە قوپىكى پەش ۋە بۈگەن بۈۋە كە ئەمەگەلە تىكەۋتېۋۋە نوقم بۈۋە بۈۋە تىاي دا تا بىناگۈيەن، ئىسلام ھات، دەرى ھىنان ۋە پاك ۋە خاۋىنى كىردن! ئەمە قوپە پەشەي كە تىي كەۋتېۋۋە لەم بارەۋە، بەشى بۈۋە لەم تىپروانىن ۋە بۈچۈۋەنەيان كەبۈۋەيان بەرامبەر ئافرىت، مامۇستاي بەپىز(شىيخ ابو الحسن الندوى) لە كىتەبى(ماددا خسر العالم) دا ئەفەرمۈۋى: ئافرىت لەسەردەمى ئەفامى دا نىشانە بۈۋە بۈ زىيان ۋە سەتم، مەفەكانى ئەخۇرا، مال ۋە دارايى داگىر ئەكرا، لە مىراتى ۋە كەلە پۈۋە بىبەش ئەكرا، لەپاش مەردنى مېردى يا تەلاق دانى بەرگى ئەكرا لەۋەي كە بە ئارەزۈۋە پىنى خۇش بۈۋەنى خۇي شوۋ بىكات، ئەكرا لە كەلەپۈۋە ۋەك ھەمۈۋە دارايى ۋە سامانى تىر.

ئەمەگەلە ئەفامە بىزار بۈۋە لە ئافرىت تا پادەيەك كە زىندە بەچالىيان ئەكردن،(مەيدانى) ئەگىرپىتەۋە(مەيسەمى كوپى عەدى) يەۋە كە ئەمە زىندە بەچال كىردنە لەناۋ ھەمۈۋە تىرەكانى عەرەبدا بەكار ئەھىنرا، بەم جۈرە يەكە ئەيكدە ۋەكەس نەيئەكرد تا ئىسلام ھات ۋە ھەر لەسەرەتاي ھاتنىۋە دىۋى ھەلسا تا بە تەۋاۋى نەيھىشت ۋە قەدەغەي كىرد، لەبەر چەند ھۈيەك ئەمە سەتمە گەۋرەيان ئەكرد، ھىنى ۋە بۈۋە لەبەر زىادە غىرەت ۋە ئەترسا لەۋەي داۋىن پىسى بىكات ۋە كەس ۋە كارى بىن ئابروۋ بىكات، ھىنى ۋە بۈۋە ئەۋەي ئەكرد لەبەر ئەۋەي كچەكەي پەش ۋە ناشىرىن بۈۋە يان چاۋ شىن بۈۋە يان بەلەك يان شەل بۈۋە، لاي ۋە بۈۋە ئەۋانە نىشانەي بەدبەختى ۋە نەگبەتىن، ھىنى ۋە ايش بۈۋە ئەيكدە لەبەر پەزىلى ۋە چاۋچىۋەكى ۋە لەبى ئەۋايى ئەترسا، ئەمە كىردەۋە پىسەشيان ئەكرد بە ئەۋپەرى ناشىرىنى ۋە دىل پەقى، ھەر خۇيان لەلايەن خۇيانەۋە شتى ۋە ايان ئەگىرپاۋە كە بەپراستى دىل تەزىنە ۋە مۇچىرە بەلەش دا

ئەھىنى، ھىندىكى تر لە پىس و چەپەلى ئىوان بت پەرستىيەكەيان بوو كەلە راستى دا
بىنەرەت و سەرچاوەى ھەموو چەپەلى و پىسىيەكانى تريان ھەر ئەمە بوو، بت پەرستىيەكەيان
بەم شىوہبوو كە مامۇستا نەدەوى لە كتيبي ناوبراوى دا بە كورتى باسى فەرمووە.

(ئەو گەلە چوون بە قوتدا لە پەرستنى بتدا بە ناشيرين ترين جۆرو شىوہ، بەم پەنگە بۆ
ھەموو تيرە و بەرە و شارو ناوچەيەك بتيكى تايبەتى ھەبوو، بەلكو بۆ ھەموو مالىك بتي
تايبەتى ھەبوو، (كەلەبى) ئەفەرموئى: ھەر خاوەن مالى لە مەككەدا بتيكى تايبەتى ھەبوو
لەمالەكەى خويىدا ئەپەرست، ھەركام لەوان كاتى دەرچوايە لە مال بۆ سەفەرىك، يان
بگەرپايەتەو دەستى پيا ئەھىنا و ئەيسوى بەسەرو لەشى دا، گەلى عەرەب لەو سەردەمەدا
ناوبانگى دەرکرد لە پەرستنى بتدا، بەم پەنگە ھىچ كام بىت نەبوو، ھىنى وابوو
خانويەكى تايبەتى دروست ئەکردو بت پەرستى تيا ئەکرد، ھىنى وا بوو ھەر بتيكەى
پاشەگرت، ھىنى وابوو بى دەسلەت بوو بەردىكى پووبەپووى ھەرم يان غەيرى ھەرم
دائەناو بەدەورى دا ئەگەرپاوتەوافى ئەکرد وەك تەوافى بەبت، وە لە ناو مالى كەعبەدا — ئەو
مالەى كە بەفەرمانى خوا دروست كرا بۆ خوا پەرستى — و لەدەورى ئەو مالەدا (٣٦٠) بت
ئەپەرستران، لە بت پەرستى دا زىادە پەروپيان كرد تا ئەو پادەيە ھەر بەردىكيان بەدل بوايە
ئەيان پەرست، وەك (ئىمامى بوخارى) ئەگىرپتەوہ لە (بورجاي عتاردى) ھوہ، كە ئەلى: ئىمە
بەردىكمان ئەپەرست، ئىنجا بەردمان دەست كەوتايە چاكتر لەو ئەومان فەرى ئەداو ئەمىترمان
ئەپەرست، ئىنجا ئەگەر بەردمان دەست نەكەوتايە كۆمەلى خولمان ئەنا پىكەوہ، ئىنجا مەر
يان بزنكىمان ئەدوشى بەسەرى داو ئىنجا تەوافمان بەدەورى دا ئەکرد، (كەلەبى)
ئەفەرموئى: ھەركەس بچوايە بۆ سەفەرىك و لە شوپنىكدا بىخستايە، چوار بەردى ئەھىنا و
ھەركامى بەلاوہ باش بوايە ئەپەرست و ئەو سىانەكەى ئەکرد بە ئاگردان بۆ ديزە و مەنجەلى
چىشتى، وە كاتى ئەو شوپنەى بەجى ئەھىشت بتيكەى واز لى ئەھىنا و بەجى ئەھىشت لەو
شوپنەدا.

(عەرەب لەو سەردەمى نەفامىيەدا — وەك ھەموو گەلە بت پەرستەكانى تر لە ھەموو
چەرخ و ولاتىكى تردا — چەند پەرستراوئىكى تريشى ھەبوو لە فريشتە و جنۆكە و ئەستىرە،
باوہريان وا بوو كە فريشتە كچى خوان بەھوى ئەوہوہ بە تكا كاريان دا ئەنان بۆلاى خوا،
ئەيان كردن بە واسيتە وەسىلەى خويان، جنۆكەشيان دائەنا بەھاوبەشى خوا و پەروايان بوو
بە تواناو دەسلەتايان و ئەيان پەرستن، (كەلەبى) ئەفەرموئى: لەناو خزاعەدا (بەنو مليح)

جنۆكه يان ئەپەرست، خاوەنى (طبقات الامم) ئەلئى: (حمير) خۆپەرست بوون، (كفانة) مانگى پەرست، تەمىم دەبران، لخم و جذام مشتري، طى گەلاويز، قيس وشيعره و ئەسەد عەتارد، وە لەبارەى جەنگ و خوين پزىشەو بە جۆرى بوون، لەسەر شتى زۆر بىنرخ جەنگى دوورو دريژ بەرپا ئەبوو، جەنگىكى چل سالى بەرپا بوو لە بەينى (بكر) و (تغلب) دا لەسەر شەقازلەيە جەنگى بەناو بانگى (داحس) و (الفيرا) پوویدا.

بەكورتى بىجگە لەمانە كە باس كران ئەو گەلە لە ھەموو بارو پوويەكى تری ژيانەو ھەموو چارى ھەموو نەخۆشەيەكى دەروونى و كۆمەلايەتى و پەوشتى ئابوورى بوو بوون و لە ھەموو ناپەرواييەكدا تىرو تەواو بوون، ھەركەسىك چاوي بگيرى بە ميژووى ژيانى ئەو سەردەميانداو سەرنجىكى چەرخى پاش ئىسلاميان بدا، ئەو كەسە تىنەگات لەو شوپشە گەورە و گرنگەى كە ئىسلام پىي ھەلسا لەناو ئەو گەلەدا، لە يەكەمجارەو ھەو ئىنجا پەلى ھاويشت بۆناو گەلانى تر، تىنەگات لەو ھەركىزان و گواستەنەو زۆر گەورەى كە ئىسلام ھىناى بەسەر ئەو گەلەدا، تىنەگات لەئەندازەى مەبەستى ئەو وتە پىروژە: ﴿وَيَرْزُقْهُمْ﴾ كە ئىستا لەگەلى ئەزىن و خەرىكىن بە تەفسىرەكەيەو، بىگومان كاتى كە دلى مەردومان چۆل و بۆش بوو لە عەقىدە و باوهرىكى ئاسمانى كە بۆچوون و زانىيان بگرتە ژىر دەست، بۆش و خالى بوو لە ياسا و شەرىعەتيك كەلەو عەقىدە و باوهرە ھەلقولن و كاروبارى ژيانيان بگرتە دەست، كاتى كە ئەوانە نەبوون، بىگومان نەقامى و سەردەمى نەقامى دىتە پىشەو ھەوئەو شىوھەك ھەوئەو شىوھ زۆرەكانى، ئەو جۆر و شىوھ نەقامىيەى كە ئەمرو ئادەمى تى چەقىوھ لەگەلى بارو پوھوھ پىيس ترو بۆگەن ترە لەو نەقاميانەى كە پىش ئىسلام عەرەب و گەلانى تری تيا چەقى بوون، ئىسلام ھات پزگارى كردن و پاك و خاوينى كردن لىي.

ئادەمى كاتى كە عەقىدە و باوهرى ئاسمانى پىنەبوو ئەترازى لە سروشتە پاكەكەى، ئەو كاتە ئادەمىتى و موقايەتيەكەى نامىنى و زۆر پەست ترو بىنرخ تر ئەبىت لەچوار پى و گيان لەبەرەكانى تر، ئەوان لەسەر سروشتى خويان و پىي سروشتى خويانيان داوھە بەر، وە ئەمان لايان داوھ.

وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِسْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦٤﴾ أَوَلَمَّْا
أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا

۳- ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِسْمَةَ﴾ فیبری قورئان و شریعتی خویان نهکات و همرشتی
که راست و ږنک و پړوا بیت له هه موو بارو پړویه که وه، له ږنگه ی خواو نایینی خواوه
نه بڼ وهرناگیرین.

ئو یه که م گله ی که یه که مجار هم قورئانه ی چوو به گوڼچکه دا، گه لیکي نه زانی
نه خوینده وار بوون، نه زانی و نه خوینده واری نووسین، نه زانی و نه خوینده واری ژیرسی، هیچ
جوړه زانینیکیان نه بوو که له بازاری جیهاندا نرخ داربیت، هیچ زانیاریه کیان نه بوو که له
جیهاندا برهوی ببی با هه ولی بو بدری و چاوه پړوانی بکړی، ئینجا هم ئایین و په یامه
ئاسمانیه هات کردنی به ماموستا و فیرکه ری جیهان، گڼرانی به حکیم و لیزان و کاردروست
بو هه موو جیهانیان، کردنی به خواهن و سه رچاوه ی بهرنامه یه کی عه قیده یی و بیرسی و
ژیرسی و کوڼمه لایه تی، که له جاری یه که م دا بوو به فریاد پرس و ږنگار کړی ئاده میټی و
مروځایه تی له و چه رخ و سه رده مه دا، فریاد پرس و ږنگار کړ له نه فامی کوڼ، چاوه پړوانی
نه کړی له جاری دووه میښ دا بیت هوه به هاورای ئاده میټی و مروځایه تیه وه - به یارمه تی
خوا - ږنگاری بکات له نه فامی تازه که زور به زیاده جینګرو جینشیني نه فامی له باره ی
بیروباوه پړو بوچوونی لارو کاروباری کوڼمه لایه تی به دو نا پړه واا هه رچهنه له باره ی زانیاری و
پیشه سازی و ماده وه زور به زرو پیشکه وتوه.

خوای میهره بان به م نیړراو و ئایینه ئو بړوادارانہ ی پاک و خاوین و زانا و لیزان کرد
﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ له کاتیکدا که بڼ گومان نه وانه له پیش هم فروستاده و
په یامه دا له گومپراییه کی پوون و ئاشکرادا بوون، گومپرایي عه قیده و بیروباوه پ، گومپرایي له
مه به ست له ژیان، گومپرایي له نیازو ئامانجدا، گومپرایي له باوو کردارو پړه و شته دا، گومپرایي له
ږنم و یاسا و کوڼمه لایه تی دا.

ئو بړوادارانہ به خته وهرانه زور جار بیریان نه کرده وه له پابردووی ژیان و هه موو به سه ر
هات و کاروباریان، به راوردیان نه کردن له گهل پاش موسلمان بوونیان، به هو ی ئه وه ئه وان

باشتر له هه موو كهس نرخ و پړزی ئه و به هره و منه ته گه وریان ئه زانی كه خوا پرشتی به سهریاندا به ناردنی ئه و پیغه مبهرو په یامه.

ئه و خوا پیداوانه ئه یان زانی كه هر به هوی ئیسلامه وه پیرۆزو به هره مهند بوون، هر به هوی ئیسلامه وه گه یشتن به پۆپه و پلهی هره به رزی ئاده میتی و مرو قایه تی و هر به هوی ئیسلامه وه بوون به گه و ئوممه ت، جانه ته نها ئوممه ت، به لكو گه و ئوممه تیك كه ئه بی ببن به سهر كرده بو جیهان، نه خشه ی هه موو كاروباری ئه بی ئه مان بیكیشتن، ئه مان به رنامه ی ژیان دابنن، ئه مان پژی می ژیان دیاری بكه ن، به جوړو شیوه یه كه هه موو میژووی ئاده میدا شتی وا نه زانراو و نه ناسراو بو!

ئه م به هره و منه ته گه وریه له یه كه مجاره وه خوا پرشتی به سهر گه و عه رهدا، ئه و یه كه م چینه ش كه خوا ئه و میهره بانیه ی له گه و كردن، به راستی چاوله به ری خوا بوون و پړزو نرخ ی ئه و منه ته گه وریان زانی، به م پهنگه چوونه ژیر سایه، لی پړان بو ی و ده س به رداری هه موو شتی تر بوون، تا راده یه كه بوون به نوینه رو ئاوینه یه كي بالانما بو ی، به جوړی به بینینی ئه و ان مه ردومی ناشاره زا تی ئه گه یشتن له ئیسلام، ئینجا ئه و به هره مهندانه چوون به و لا تانه داو ئه و ئایینه پیرۆزه ئه و به هره گه وریان كرد به دیاری ده ستیان بو گه لانی جیهان زوړ به سوړو په رۆش و كه شخه و شانازیه وه لییان وه رگرتن و ئه و انیش خو یانیان پنی به هره مهند كرد، به ماوه یه كي زوړ كه م تیشك و پوونا كي ئیسلام گه یشتن به زوړ به ی ئاوه دانی پووی زه وی، له سهره نجامی ئه وه دامه موو گه لانی جیهانی عه رهبیان ناسی، پړزو خو شه ویستی عه رب له دلیان دا جیگیر بوو، تا راده یه كه به چاوی مامو ستایی و برا گه وریه یی سهرنجیان دان، ئیستا له پاش تیپه پ كردنی چواره سده ئه و خو ش ویستن و پړزه ی یه كه م چینه هر وه خوی ماوه ته وه و له دلی موسلماناندا جیگیر و دامه زراوه، ته نانه ت له پاش ئه و هه موو لادان و ناله باریه ی كه پووی ئیستاش هه موو موسلمانانی جیهان به ئاواته كه عه ربی ئه مړو بگه رته وه بو پړیكه راسته كه ی پیشووه كانیان و هر مامو ستا و برا گه وریه ب!

به راستی پیو یسته له سهر عه رب كه بزانی و ئه وه ی له بیربی كه هر پړزو نرخ و گه وریه كه ده ست كه وتی پیشووه كانیان بوو هر به هوی ئیسلام و هر له پړی ئیسلامه وه بوو، وه بیجكه له ئیسلام هیچ شتیکیان نه بووه - وه كه له ئیستا و داهاتویشدا - كه بیده و مه ردومی پنی چاوله بهر بكه ن، هیچ شتیکیان نه بووه و نیه بیجكه له ئیسلام بیجكه له م به رنامه تاقانه، بیجكه له م به هره و منه ته گه وریه كه خوا له یه كه مجاره وه خه لاتی ئه وانی

کرد و پزنداری کردن پینی، لهسر دهستی نهواندا گهلانی جیهانیشی پزگارو بههرمه‌مند کرد، کهواته نه‌گهر عهره‌ب خوی خوش نه‌وی و نرخ و پیزی خوی نه‌وی با واز له هه‌موو شتیتز بینن و بگهریته‌وه بۆ ئیسلام و په‌یره‌وی کردنی یه‌که‌م چین.

نهمی که و ترا شتیکی راسته و دهست نادا بۆ گومان و دوو دلی و ده‌مه‌قالن، کهواته نایا چون عهره‌ب بیر ناکه‌نه‌وه له‌و شته راسته و چون به‌ده‌ربه‌ستی خویانه‌وه نین؟ نایا چ شه‌یتانیکی پیس لایان نه‌داله‌وپینگه‌راسته و نه‌و پیزو گه‌وره‌یی و به‌رزی به‌یان له‌ کیس نه‌دا؟ زۆر به‌داخه‌وه چ شه‌یتانیکی نه‌مه‌یان پی‌نه‌کات؟! بئ‌گومان شه‌یتان دوزمه‌نه و داوامان لی‌ کراوه به‌ گوئی نه‌که‌ین و بیتارینین، کهواته با به‌ هه‌موومانه‌وه ده‌ری که‌ین و بیتارینین، ئینجا هیندی تر پرووداو و به‌سهره‌اتی جه‌نگه‌که نه‌خاته به‌رچاو و هر بۆچوونیکی ناراستیان بووبن له‌و باره‌یه‌وه راستی نه‌کاته‌وه، نه‌و موسلمانانه سهرسام بوون و سهریان سوورما له‌و کوشتن و زامدار بوونه‌وه‌ی که به‌سهریان هات، چونکه لایان وابوو ماتوول نه‌مان موسلمانان و له‌ پی‌ی خوادا جه‌نگ نه‌که‌ن، دوزمه‌نه‌کانیان بت په‌رست و بی‌پروان و جه‌نگ له‌گه‌ل خواو پیغه‌مبه‌ردا نه‌که‌ن، ماتوول کاره‌که به‌و جۆره‌یه چون نه‌بی تئ‌بشکین و نه‌وه‌یان به‌سهر بی‌ت؟! له‌گه‌ل نه‌وه‌دا خوا به‌لینن داوه به‌ یارمه‌تی دان و زال کردنی دۆسته‌کانی.

نه‌وانه نه‌وکاته نه‌یان نه‌زانی که به‌لینن خوا به‌ستراوه به‌ چه‌ند مه‌رجیکه‌وه — وه‌ک له‌مه‌وپیش ئاماره‌مان بۆ کرد — هه‌رکات نه‌و مه‌رجانه‌ی به‌دی هاتن به‌پینی باوی خوا نه‌و یارمه‌تی دان و زالکردنه به‌دی دیت، به‌لام کاتن که به‌نده‌کانی خوا هه‌لنه‌سان به‌و مه‌رجانه، نه‌و کاته سووچ و خه‌تا که له‌ خویانه‌وه‌یه و نه‌بی سهرزه‌نشتی خویان بکه‌ن و خویان چاک و پێک و پێک بکه‌نه‌وه، وه‌ک بۆمان بوون نه‌کاته‌وه که نه‌فه‌رمووی: ﴿وَلَمَّا أَصَبَكُمْ مُصِيبَةٌ﴾ نایا که‌ی موسیبه‌ت و به‌سهره‌اتیکی خراب دوو‌چارتان بوو، له‌لایه‌ن بی‌پرواکانه‌وه، واته نه‌و کوشتن و زامدار کردنی نه‌م جه‌نگه ﴿فَدَّ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا﴾ که ئیوه دوو قاتی نه‌وه‌تان دوو‌چاری نه‌وان کرد، به‌م په‌نگه ئیوه هه‌فتا که‌ستان لی‌ کورژا له‌م جه‌نگه‌دا، له‌ سالی پینشوو له‌ (به‌د) دا ئیوه هه‌فتا که‌ستان له‌وان کوشت و هه‌فتا که‌سیشتان لی‌ به‌دیل گرتن که نه‌وه‌ش وه‌ک کوشتن وایه، یان نه‌وان یه‌ک جار ئیوه‌یان شکاند، به‌لام ئیوه دوو‌جار نه‌وانتان شکاند، یه‌که‌م له‌ سالی (به‌د) داو دوو‌م له‌ یه‌که‌مجار ی نه‌م جه‌نگه‌دا، یان له‌م کاته‌دا که کاره‌که به‌و جۆره بوو،

قُلْتُمْ أَنَّنِى هَٰذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٥﴾ وَمَا أَصْبَحْتُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
الْجَمْعَانِ فَيَاذَنِ اللَّهُ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا فَنَقُلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّاتَّبَعْنَاكُمْ

﴿قُلْتُمْ أَنَّنِى هَٰذَا﴾ و تان: نه‌مى که بينيمان و به‌سرمان هات له کویره هات و دوچارمان
بوو، شتى وا جئى سر سوپرمانه و نه نه‌بوايه ببوايه! واته ماتوول دوچاربوونى دوژمانان
دو قاته نه نه‌بوو دلگران بوونايه و قسه‌ى واتان بگردايه، به‌لکو نه‌بوايه دلخوش و شادمان
بوونايه، نه‌و دوو يارمه‌تى و زالکردنه‌تان له‌بیربووايه، يان مه‌به‌ست نه‌ويه: نه‌نه‌بوو سرسام
بوونايه له‌م به‌سر هاتانه‌دا، چونکه کرده‌وى خوتان هوى نه‌م به‌سر هاته بوو، له‌سر
هه‌ربار نه‌وا فرمان نه‌دا به‌ پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) که هوى به‌سرها ته‌کيان بؤ پوون بکاته‌وه تا نه‌و
سر سوپرمانه‌يان نه‌مينئى، نه‌فرموئى: ﴿قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ بلئى: نه‌وى که دوچار تان
بوو له‌لايه‌ن خوتانه‌وه په‌يدا بوو، خوتان هوى نه‌وه بوون، خوتان که هه‌ر له‌يه‌که مجاره‌وه
هه‌له‌ بوون که له‌ مه‌دينه‌ ده‌رچوون و به‌ گوئى پیغه‌مبه‌رتان نه‌کرد که نه‌و مانه‌وى له
مه‌دينه‌دا هه‌لبزارد، خوتان که دوو به‌ره‌کى بوون و ناژاوه‌تان کرد تا سه‌رنگره‌که‌تان چؤل‌کرد
که‌ميکتان نه‌بئى، نه‌و سه‌نگه‌ر چؤل‌کردنه‌ش بوو به‌هوى نه‌و تیک شکانه‌ سه‌خته، خوتان
که‌به‌ پیچه‌وانه‌ى پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) جوولانه‌وه له‌به‌ر غه‌نيمه‌ت و ده‌ست که‌وتیکى که‌مى نه‌م
جيهانه، که‌واته هه‌ر نه‌بئى به‌خه‌تاي خوتانى بگرن و نابئى سه‌رتان سوپرهمينئى له‌و پووداوه
سه‌رخته و بلئى که نه‌مه له‌ کویره هات و په‌يدا بوو! ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستى
خوا توانايه به‌سر هه‌موو شتیکدا، هيندئى له‌و شتانه نه‌ويه که زال‌کرد و تیک شکان به‌دى
نه‌هينئى به‌ پئى باوى خوى له‌ جيهاندا، هه‌موو کاروبارى به‌ پئى ليژانى و کاردروستى و
مه‌يلى خوى به‌جئى نه‌هينئى.

به‌م فرموده‌يه خويانى خه‌تابار کرد و کردنى به‌هوى نه‌و پووداوه، به‌لام له‌به‌ر نه‌ويه
هه‌موو شتى نه‌که‌رېته‌وه بولاي ده‌سه‌لات و مه‌يل و خواهيشى خوا، به‌نده هه‌ر چند ده‌سه‌لات

دار بئى سەر به خۇنيەو له پاستى دا كارو كرده وه كانى خوا ئه يانكات، له بمر گه ياندن و
 نيشاندانى ئه و بۇچوونه پاسته كه له زۆر شوين دا ئامارهى بۇ ئه كات، ئه و ليژه يشدا
 نه فهرمووى: ﴿وَمَا أَصْبَحُكُمْ يَوْمَ التَّقَى الْجَمْعَانِ﴾ ئوهى كه دوو چارتان بوو له و پۇژده كه همر دوو
 كۆمهل گه يشتن به يهك و تيك پژان له م جهنگه دا ﴿فَإِذَنْ أَلَّهِ﴾ ئه وه به ئيزن و مه يلى خوا
 دوو چارتان بوو، به بريا رو قهزاو قهدهرى ئه و بوو، به كرده وه و فراهه م هينانى ئه و بوو، به
 پئكه وت نه بوو، له بمر بئى ده سه لاتى نه بوو، له خۇپا ييش نه بوو، به لكو له بمر به رژه وه ندى و
 حيكه تيك بوو كه ئامارهى بۇ ئه كات به مهى كه نه فهرمووى: ﴿وَلَعَلَّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ واته دوو چار
 بوونتان له بمر ئيزن و مه يلى خوا بوو، مه يل و ئيزنه كهى خوايش له به رنه وه بوو كه بپواداران
 ده رخت بۇ خه لكى و بپواكه يان پوون بكاته وه ﴿وَلَعَلَّ الَّذِينَ نَافَقُوا﴾ له به رنه وه بوو كه ئاشكرا
 بكات ئه وانهى كه ناپاك بوون و به دم لافى بپوايان لى ئه داو له دلوه بپوايان نه هينابوو.
 له سه ره تا وه با سمان كرد كه ئه و ناپاكانه به سه رو كا يه تى (عبداللهى كوپى ئوبهى) له
 پئنگه دا گه پرانه وه بۇ ئه وهى و دهى موسلماننه كان به بن و دوو به ره كى بخنه ناويان، ئينجا
 هيندى له موسلمانان چوون به دوا ياندا و بانگيان كردن كه بگه پئنه وه له بهر خوايان له بهر
 دونيا، ئه و انيش نه گه پرانه وه، جاليره دا بيژگه له وهى كه به ناپاك ناويان ئه بات، ئه و
 هه لو ئسته پيسه يشيان نه خاته وه به رچاو بۇ زياته ته شهردان لييان، نه فهرمووى: ﴿وَيَلْمُكُمْ﴾
 ئه وانهى كه وترا پئيان: ﴿هَاتُوا فِتْلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و هرن با جهنگ بكه ين له پئى خوادا ﴿وَأَرْ
 أَذْمَعُوا﴾ يا بهر گريمان لى بكن به وهى كۆمه لمان زۆر بكن، نه گمر جهنگ ناكهن، يان
 مه به ست نه وه يه نه گمر له پئى خوادا جهنگ ناكهن بهر گرى له خۇتان و ولات و مال و
 نيشتمانتان بكن، ئه و انيش نه گه پرانه وه و به درؤو ده له سه خۇيان قوتار كرد به م په نگه
 ﴿هَاتُوا﴾ و تيان: ﴿وَلَوْ نَفَعْنَا لَأَتَيْنَكُمُ﴾ نه گمر به مانزاني ياه جهنگ به رپا ئه بئى نه گه پرانه وه و
 شوينتان نه كه وتين، واته ئه زانين هيچ پوو نادا له به رنه وه ناگه پئينه وه و دواتان ناكه وين.

هُمُ لِلْكَافِرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ
 أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٧٧﴾ الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ
 أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا
 بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ

نهوان و یستیان بهو درو و دهلهسهیه ناپاکیهکیان بشارنهوه، نهیانزانی خوا نابروویان
 نهبات و راستیان لی نهلی. نهیانزانی که خوا دهربارهیان نهفهرمووی: ﴿هُمُ لِلْكَافِرِ يَوْمَئِذٍ
 أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ﴾ نهوانه لهو پوژدها که نهوهیان نهوت، له بیپرواییهوه نزیک تر بوون تا بپروا
 هینان، واته لهوهو بهر بهلافی خویمان و به پوالت له بپرواوه نزیک تر بوون، چونکه بهلگهیهکی
 ناشکرا نهبوو لهسر بیپرواییان وه نهیانزانی که بهتهواوی ناپاکیهکیان ناشکرا نهکن و
 دهربارهیان نهفهرمووی: ﴿يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ نهوانه به ده میان شتی نهلین
 کهله دلایندا نیه، واته دلایان به پیچهوانه ده میانه و نهوهی کهله دلایندایه بهزمان دهی
 نابین ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ﴾ خوا له ههمو کهس زانا تره بهوهی که نهوانه نهیشارنهوهو
 دهی نابین، بهو جوژه خوا راستی لی وتن و بی نابرووی کردن، نینجا لهسهریان نهپروا
 ههلوئیستی نارهوا ی تریان دهرنهخات لهبارهی هولدانیان بوئییک دانی پریزی موسلمانان و
 تییک دانی دهروونیان، نهفهرمووی: ﴿الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ﴾ نهوانه کهسانیکن کهوتیان بهبرادرو
 کهس و کاریان کهلهو جهنگدا شهیدکران ﴿وَقَعَدُوا﴾ لهکاتییکدا که خویمان دانیشتن و
 دهرنهچوون لهگهل موسلمانان بؤ جهنگ، نهوانه دهربارهی نهو شهید کراوانه نهیان ووت:
 ﴿لَوْ أَطَاعُونَا﴾ نهگهر نهوانه به گوئیپرایهلی نیمه بوونایه له جهنگ نهکردندا ﴿مَا قُتِلُوا﴾
 نهنهکوژدان، وهک نیمه نهوه تا جهنگمان نهکردو نهکوژداین.

نهو ناپاکانه همر بهوه وازیان نههینا که جهنگیان نهکردو لهو کاته ناسکهدا گهپانهوه، که
 نهو گهپانهوهش بی نارامی خسته دهروونی موسلمانانکهانهوه و وهی زوریانی برد، تهنها

به‌وه وازیان نه‌هینا، به‌لکو له‌دوای ئه‌و جهنگ و تێك شكانه بێ ئارامی و داخی سه‌ختیان
 ئه‌برده ده‌لی كه‌سوو كاری شه‌هید كراوه‌كان، به‌و ته‌ ئاراست و ئا‌ره‌وايه، وه‌ جهنگ
 نه‌كردنه‌كه‌ی خۆیان دانه‌نا به‌ شتیکی راست و په‌واو پر له‌ به‌رژه‌وه‌ندی، جهنگ كردن و
 گوێزایه‌لی كردنی پیغه‌مبه‌ریان (ﷺ) نیشان ئه‌دا به‌ كاریك ئا‌ره‌واو مایه‌ی زیانباریی، له‌
 هه‌موو شت خراپ‌تر ئه‌وه‌ بوو كه‌ بۆچوونیکی ئاراست و ئا‌ره‌وايان نیشان ئه‌دا له‌باره‌ی قه‌زاو
 قه‌ده‌ری خواو مردن و ژیان و په‌یوه‌ستیان ته‌نها به‌و قه‌زاو قه‌ده‌ره‌و ده‌ست نه‌دانی ئه‌جهل بۆ
 گوێزان و زیاده‌و كه‌م، جاله‌به‌رئه‌وه‌ کوتی كردن و به‌رپه‌رچینی تیرو ته‌واوی دانه‌وه، كه‌له
 بارێكه‌وه‌ پیلانه‌كه‌یانی پووچ و بێ‌نرخ كرد، له‌باریكی تروه‌وه‌ ئه‌و بۆچوونه‌ ئاراسته‌ی راست
 كرده‌وه، به‌م جوژه‌ فهرمووی به‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ﴿قُلْ﴾ بَلَىٰ پَیْیَان: ﴿فَأَذَرُوا عَنۢ أُنۢفُسِهِمۡ
 أَمَوَاتَۃً اِنْ كُنۡتُمْ صٰدِقِیۡنَ﴾ كه‌واته‌ به‌رگری مردن له‌ خۆتان بكه‌ن ئه‌گه‌ر ئێوه‌ راست ئه‌كه‌ن
 له‌وه‌دا كه‌وتتان، واته‌ له‌ قسه‌كه‌تانه‌وه‌ ده‌رئه‌كه‌وئ كه‌ ئه‌توانن به‌گری كوشتن بكه‌ن له‌و
 كه‌سه‌ی كه‌ كوژرانی له‌سه‌ر نووسراوه، ده‌ی كه‌واته‌ به‌رگری مردن بكه‌ن له‌ خۆتان كه‌له
 هه‌موو كه‌س خۆشه‌ویست تهر به‌ لاتانه‌وه، مردنیش وه‌ك كوژرانی ئه‌وانه‌ هه‌ر نووسراوه
 له‌لایه‌ن خواوه، ده‌ی ئه‌گه‌ر بتوانی به‌رگری ئه‌و نووسراوه‌ بكړئ ئه‌بێ بتوانی به‌رگری ئه‌م
 نووسراوه‌ش بكړئ، كه‌واته‌ نه‌كوژرانی ئێوه‌ له‌به‌رئه‌وه‌یه كه‌ له‌لایه‌ن خواوه‌ بپاریار نه‌دراوه‌ و
 نه‌نووسراوه، ئه‌گه‌ر بپاریار بدرايه‌و بنووسرایه‌ به‌رگریتان پێ نه‌ئكه‌را، وه‌ك به‌دریژتر پوون
 كرایه‌وه‌ له‌ ئایه‌ته‌كانی (١٥٤-١٥٦) له‌م سوڤه‌ته‌دا.

به‌و جوژه‌ ده‌م کوتی ئه‌و ئا‌پاكانه‌ی كردو پیلانه‌كه‌ی به‌هیچ ده‌ركردن، وه‌ ئارامی دابه‌
 دل و ده‌روونی ئه‌و موسلمانانه، ئینجا له‌پاش ئه‌وه‌ شتیکی زۆر گرنگ كه‌به‌دلی هیچ كه‌س دا
 نه‌هاتبوو ده‌ری ئه‌خات، كه‌ بریتی له‌ زیندوویی ئه‌وانه‌ی كه‌ شه‌هیدان و له‌پێی خوا‌دا
 كوژران، كه‌واته‌ ئه‌و كوژراوانه‌ی كه‌ ئه‌وان ئه‌یانه‌وئ خۆیانی لی‌ بپاریزن به‌هه‌رو ده‌ست
 كه‌وتیكی گه‌وره‌یه‌ و هه‌ق وایه‌ به‌ر به‌ره‌كانیی بۆ بكړئ، ئه‌فه‌رموئ: ﴿وَلَا تَحۡسَبَنَّ الَّذِیۡنَ قُتِلُوۡا فِیۡ
 سَبِیْلِ اللّٰهِ اَمَوَاتًا﴾ ئه‌وانه‌ی كه‌ كوژران له‌پێی خوا‌دا گومان نه‌به‌بت كه‌ مردوون و به‌ مردوویان
 دانه‌نییت ﴿بَلۡ اَحۡیَآءٌ عِنۡدَ رَبِّهِمۡ﴾ به‌لکو ئه‌وانه‌ زیندوون لای په‌روه‌رگارێان، یان مه‌به‌ست

ئەوھىيە: ئەوانە زىندوون، ئەوانە لاي پەروەردگاريانن، بەم پەنگە نەزىكن لايىھە بە نەزىكى
پەرزو شەرف، وە خاوەنى پادە و پەلەى بەرزن لاي خوا.

ئايەتى (۱۵۴) لە سورەتى ﴿البقرة﴾ قەدەغەى کردنا و بردنى شەھيدان بەمردوو، ئەم
ئايەتى ئىترەيش قەدەغەى کرد کہ بەمردوو دابنرین، کەواتە ھىچ پەروادارنك نابى بەمردوو
ناويان ببات و بەمردوويان دابنئ، ئىنجا چەند پايەك ھەيە لەبارەى مەبەست بەم زىندوويە،
بەم جۆرەى کہ دىت: (موعەزىلە) ئەلەين: مەبەست ئەوھىيە لە پەرزى دوايى دا زىندوو ئەبن،
بەلام پەووکەش و پەوالەتى ئايەتەکان وا ئەگەيەنن کە لە کاتى کۆژانە کەيانەو زىندوون،
بىنچە لەوھش ئەم زىندوويە زىادە بەھرەيەکە خوا ئەيدا بەوانەى کہ گيانى خويان بەخت
ئەکن لە پەيى خواداو دەست ھەلئەگرن لە ھەموو شتەى لە پەيناوى پەزامەندى خوادا، ئەو
زىندوو بوونەوھى (موعەزىلە) ئەلەين گشتيە بۆ ھەمووان، کەواتە قەسە و پەکەيان پەوچە،
ھىندى تر ئەلەين: مەبەست ناو و باسى باشە کە لە پاش مردنيان ئەمىنئەتەو، بەلام ئەمەش ھەر
تايبەتى نىو و پەنکيش ناکەوئ لەگەل پەوالەتى دوايى ئايەتەکە و دوو ئايەتەکەى پاش ئەم
ئايەتە: ﴿رَفُوعٌ، فَحِينٌ﴾ ... ھتە، ھىندى تر ئەلەين: ئەوانە پاش کۆژانيان لە گۆرەکانياندا
زىندوو ئەکرئەوھ وەک زىندووى ئەم جىھانە ئەخوون ئەخوئەو و کارى ژن و مەردىش
ئەکن، بەپراستى ئەم پايە ئەوھندە دەلەسە و ئەفسانەيە مەدرۆم بە گىرپانەوھشى تەرىق
ئەبىتەو، ھىندى تر ئەلەين: لە پاش مردنيان لاشەکانيان بەرز ئەکرئەوھ بۆ ئاسمانەکان و
بۆلای چەند چەرايەک لە ژىر عەرشدان، ئەمەش دووبارە زۆر جىاوازی نىو لە پای پەشو،
چونکہ بەئاشکرا بىنراوھ لەشى زۆر لە شەھيدان لە جىگای شەيد بوونياندا کەس پەيى
نەزانيون تا کەرم و شت خواردوونى، يا بەو جۆرە لە گۆرەکانياندا بىنراون، ھىندى تر ئەلەين:
ئەوانە لە پاش مردنيان دىنەوھ ئەم جىھانە و وەک ئىمە زىندوون و پائەبۆيرن، بەلام ئىمە نايان
بىنن، ئەم پايەش ھىچ پەبەر و بەلگەيەکى لەسەر نىو قەسەى پەوچى بىنرخە، ھىندى تر
ئەلەين: مەبەست ئەمەيە کە لەشيان ھەر ئەمىنئەتەو و ناپەزى، ئەمەش ھەر ناپەزى، چونکہ
لەشى تەنيا و بىگيان بەزىندوو دانانرئ و مردوو ھەر برىتە لە لەشىکى بىگيان، بىنچە

له وهش هیچ به لگه و پابه ریکی شرعی نیه له سر نه پرانی له شی هیچ که س بیجگه له پیغه مهران - سهلامی خویان لیبن - که له صهیحی بوخاری دا نه فرمووی: پیغه مهران (ﷺ) فرمووی: (إن الله حرم على الأرض أن تأكل أجساد الأنبياء) بن گومان خوا قه ده غهی کردوه له سر زهوی که له شو و جهستی پیغه مهران بخوات، که واته نه م پایش به هیچ دهر نه چن، هیندی تر نه فرموون: مه به ست نه وهیه که گیانه کانیان نه کرین به بهری چهند په له وریکی سه وزدا، یان نه برینه شیوهی نه په له ورانه و به بهه شتدا نه سو پرینه وه و پانه بوین تا پوژی دواپی، به لگه و پابه ریان له سر نه م پایشه دیسیکه که هاتوه به چهند پریوایه تیک، یه کن له وانه نه وهیه که (نیامی نه حمده) و کومه لیک نه یهینن له (نبین و عباس) وه - خوی لیپازی بیت - که نه فرمووی: پیغه مهران (ﷺ) فرمووی: کاتی که براکانتان شهید کران له (احد) دا خوا گیانه کانی خستنه وه ناو سکی چهند په له وریکی سه وز له پووباره کانی بهه شت نه خونه وه له میوه کانی نه خون و نه گه پرینه وه بولای چهند چرایه کی گرنگ له نالتوون که هه لو اسراون له ژیر سیبهری عرشدا، نینجا کاتی که نه خوشی و پابواردنه نه بینن نه لین: کاشکی براکانتان بیانزانیایه به مهی که خوا له گه لی کردین، نه م پریوایه ته و پریوایه ته کانی وینهی هر چهند به هیزین هر نه وه نه گه یهینن که خوا نه و پرزو به هرهیه نه به خشی به شهید، به ریکی نه وه ناگه یهینن که مه به ست به زیندوویییه که یان نه وهیه، که واته هر نه وه چاکه که زور له زانایان نه فرموون: نه مه شتیکی غه بیی و نادیاریه و نیمه باره راسته قینه که ی نازانین و به لام برهوی تیرو ته و اومان هیه پیی به و جوړه ی که خوا فرمووی ته و بارو چونیته که ی حواله ی خوا نه که یین، وه که نه و هه مو شته نادیاریی و غه بیبانه ی تر، به بی زیاد و کم له سنووری ده که ده نه وه ستین، نه م نایه ته تیمان نه گه یهینن که زیندوویی هر نه م جوړه نیه که نیمه نه یزانین، وه نه زانین نه و شهیدانه نه م ژبانی نیمه یان نه ما و نه مردنه ی که نیمه نه یزانین به سریان هاتوه،

يُرْزَقُونَ ﴿١٦٦﴾ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٦٧﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٨﴾ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٦٩﴾

به لأم لهبرئهوهی نهوان دهست بهرداری هه موو شتیك بوون له پئی خواداو گیانی خویشان بهخت کرد له پئی خواداو گیانی خویشان بهخت کرد له پئی پهزامهندی خوادا، لهبرئهوه پیزی گرتن بهم چند شتهی که تایبهتین به زیندووانهوه:

۱- ﴿يُرْزَقُونَ﴾ پوزی و خوراک نهدرین.

۲- ﴿فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ لهکاتیگدا شادمان و دلخوشن بهوهی که خوا پئی بهخشیون به لوتف و فهزلی خوی، یا پئی بهخشیون بههره و چاکهی خوی، نیتر نهوه بریتی بیت لهو پوزی و خوراکه، یان بینجگه لهوه نهو هه موو بههره و چاکهی تر که خوا نهیدابه شهیدان، یان دلشادان بهوشه میدیهی که خواپئی دان و بهوه بههره مهندي کردن.

۳- ﴿وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ زور دلخوش و موژده بهخشن به برا تیکوشه رهکانیان که هیشتا نهگه یشتون بهوان و نههاتوونه ته پریزان و بهجی ماون له پاشیان و هیشتا شهید نهکراون و لهسر پریازی نهمانن، دلخوشن و موژده بهخشن ﴿أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ بهمهی هیچ مهترسیه کیان لهسر نیه، نهوانه غهبارنین، مهترسی و غهبارریان بوئهوهی که به جئی نههیلن له نهولادو لهمال، یان هیچ مهترسیه کیان لهسر نیه بو داهاتوویان و نهوهی بوئی نهپون، چونکه به شهید بوونه که یان خوا له هه موو گوناهیان بووردوه، غهباریش نین بو نهو جیهانهی که بهجی یان هیشتووه لهبر خوشی نهو جیهانیان، یان مهترسییان نیه بو داهاتوو له دوچار بوونی هیچ ناخوشیهک، وه غه می لهدهست چوونی هیچ خوشیه کیان نیه، واته نهو شهیدانه په یوهندیان ناچرئی بهو برا زیندووانهی نهو جیهانیان و دلیان خهریکه

پی‌یانهوه، له‌به‌رئ‌ه‌و‌ی ئه‌زانن که ئه‌وانیش د‌و‌ای شه‌ه‌ید بوونیان ئه‌گه‌ن به‌م نازو
 ر‌یزه‌ی که خ‌و‌یان پ‌ئ‌ی گه‌یشتون، له‌به‌رئ‌ه‌و‌ی ز‌و‌ر د‌ل‌خ‌و‌ش و مو‌ژده به‌خشن
 پ‌ئ‌یان، (قه‌تاده و ئ‌یین و جو‌ره‌یج) به‌م جو‌ره ئه‌م ئایه‌ته‌یان ته‌فسیر کرد‌وه، به‌ دوو
 چ‌و‌ری ت‌ریش ته‌فسیر ک‌راوه‌ته‌وه، به‌لام به‌راستی له‌به‌رئ‌ه‌و‌ی پا‌که‌ی ئه‌مان به‌ب‌ی ق‌و‌رت و
 گ‌ر‌ئ ئه‌چ‌یته د‌له‌وه له‌گ‌ه‌ل پ‌واله‌تی ئایه‌ته‌که‌دا به‌ر‌ئ‌ک ت‌ری ئه‌زانم، له‌به‌رئ‌ه‌و‌ی ه‌یج کام
 له‌و دوو پا‌که‌ی ت‌رم باس نه‌کرد. ﴿يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَصْلٍ﴾ ز‌و‌ر د‌ل‌خ‌و‌ش و مو‌ژده
 به‌خشن به‌پادا‌شتی گ‌ه‌وره له‌لایه‌ن خوا‌وه، وه به‌ زیاد له‌پادا‌شت که خوا می‌ه‌ره‌بانی
 خ‌و‌ی ئه‌یدا پ‌ئ‌یان، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌مه‌ی که خوا ئه‌ج‌رو پادا‌شتی
 ب‌رواداران زایه ناکات و به‌ ته‌وا‌ی پ‌ئ‌یان ئه‌به‌خشن، ب‌رواداران به‌ شی‌وه‌ی گ‌شتی که
 ل‌ی‌ره‌دا شه‌ه‌یدان یه‌که‌م و سه‌ر ده‌سته‌ن، ئ‌ینجا ئایا ئ‌یت‌ر چی ما‌وه‌ته‌وه له‌ سی‌فه‌ت و
 ن‌ی‌شانه‌ی ز‌یند‌وو‌ان که نه‌درا‌ب‌ئ به‌ شه‌ه‌یدان؟ به‌چی جو‌ئ ب‌کر‌ئنه‌وه له‌ز‌یند‌وو‌انی ت‌ر،
 ب‌ی‌ج‌گه له‌وه‌ی که‌له پ‌ئ‌ش چا‌وی ز‌یند‌وو‌انی ئه‌م جیهانه ون بوون و دیار ن‌ی‌ن؟ ئایا مردن و
 دیار نه‌بوونی ئا‌وا، که‌ی ج‌ی‌گه‌ی داخ و غه‌م و په‌ژاره‌یه ب‌و ئه‌وانه‌ی که به‌ج‌ئ ما‌ون
 له‌پاش ئه‌وان؟ به‌راستی ئه‌ب‌ئ ج‌ی‌گه‌ی خ‌و‌شی و د‌ل‌شادی ب‌ی‌ت، مایه‌ی فه‌خ‌رو شانازی
 ب‌ی‌ت، نه‌ب‌ئ به‌ربه‌ره‌کان‌ئ ب‌کر‌ئ ب‌و شه‌ه‌یدبوون. ه‌هر به‌پ‌ئ‌ی ئه‌م ب‌و‌چ‌و‌ون و ت‌ی‌گه‌یشتنه
 بوو، ئه‌و چه‌ند نم‌و‌ونه‌یه که له‌سه‌ره‌تای باسی ئه‌م جه‌نگه‌وه ه‌ی‌نامان - خ‌و‌ای ل‌ی‌یان
 را‌زی ب‌ی‌ت - ئ‌ینجا باسی ئه‌وانه ئه‌کات که‌له جه‌نگه‌دا شه‌ه‌ید نه‌کران و به‌لام له‌سه‌ر
 ر‌ئ‌بازی شه‌ه‌یده‌کان بوون و ئه‌وان ز‌و‌ر د‌ل‌خ‌و‌ش و مو‌ژده به‌خش بوون به‌و ئه‌ج‌رو
 پادا‌شت و پ‌له به‌رزه‌ی که خوا ب‌و‌ی ئاماده کرد‌بوون، ئه‌فه‌رمو‌و‌ئ: ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ
 وَالرَّسُولِ﴾ ئه‌وانه‌ی که گو‌ی‌رایه‌ل بوون ب‌و خوا و پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر ﴿مِنَ مَّا أَصَابَهُمُ الْقَرْعُ﴾
 له‌پاش ئه‌وه‌ی زامدار بوون و زامیان ل‌ئ‌ی که‌وت له‌و جه‌نگه‌دا ﴿الَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا﴾
 ع‌ظ‌ی‌م ب‌و ئه‌وانه هه‌یه که کرده‌وه‌ی چاکیان کرد ز‌و‌ر به‌ ر‌ئ‌کی، خ‌و‌یان پاراست و
 مه‌ترسییان نه‌کرد نا‌ته‌وا‌ی و که‌م و کو‌پی کرده‌ویان، ب‌و ئه‌وانه هه‌یه ئه‌ج‌رو
 پادا‌شت‌ئ‌یکی گ‌ه‌وره، واته ئه‌وانه‌ی که گو‌ی‌رایه‌ل بوون هه‌موو به‌و جو‌ره کرده‌وه چا‌ک و

خوپاړيزمر بوون، يان مهبست نهوويه كه هه موو بهو جوړه نه بوون، نهو به نينه هر بو
نهوانه يان كه بهو جوړه بوون، به هردوو بار هر باشه و نهگونجئ.

نهو به نين پئ دراوانه نهوانه بوون - وهك له سمره تاوه به دريژي باس كران - كه زامى
زوريان لى كهوت لهو جهنگه دا، زور به زه حمهت پزگار بوون له كوژدان و مردن له پوژى
پيشوودا، دوو چارى نهو تيك شكانه دل ته زينه بوون، كه س و كارو خوشه ويستيان كوژدان و
له دهست دهرچوون و به كه ساسى و دل پرهنجه يى گه پرانه وه بو مه دينه، له پوژى دووهم دا
پينغه مېهر(ﷺ) بانگى كردنه وه و فرمانى دا به دهرچوون و به پيره وه چوونى له شكره كه ي(نه بو
سوفيان) و تن جهنگين له گه نيان دوو باره، نيزنى نه دا كه كه سى تر به شداريان بكات،
نهوانيش خوا لييان پازى بيت گوپرايه ليان كرد بو نهو بانگ كردن و فرمانه كه بانگ كردن و
فرمانى خوايش بوو، نهو بانگ و فرمانه چهند شتى گه وړه و گرنكى لى وړنه گيرئ:

۱- دور خستنه وه و له پير پر دنه وهى هه ستي تيك شكان و دل پرهنجه ييه كه يان، بهم پرهنجه
هانى دان بو په لامار دان و به شويندا گه پرانى قوپرېش: تا دلنيا بين به وهى كه نه وهى
به سهر يان هات تاقي كردنه وهيك بوو، نهو بووداو به سمره هاته شتيكى كاتيه و نهوان له
پاشدا به هيزو سمركه وتوو نه بن، دوزمنه كه يان بن نرخ و لاوازه.

۲- با قوپرېش به كه شخه و با فيشه وه نه گه پرېنه وه و لاي و ابى كه هيچى نه هيشتووه ته وه و
موسلماننه كانى پهك خستووه، نهو هتا همر نهوانه نه واپه لامار نه دهن و به دواياندا نه گه پرېن.

۳- با موسلماننه كان و هه موو كه س به رده ورياندا بزائن كه نايين و عقيده يه كى تازه
هاتووته جيهان كه هر نهو شته و به نرخه له دلى خاوه و هه لگره كانى دا، هيچ
مهبست و ناوات و نامانجيكى تريان نيه بيچكه لهو نايين و عقيده يه، ژيان و جيهانيان
هر له بهر نه وه نهوئ، به بئ نهو نه ژيان و نه گيان و نه جيهانيان ناوئ، هيچ به لگه و
نیشانه يه كه لهو كاته دا له وه به هيز تر نه بوو لهو گوپرايه لى و پاپه پرېن و دهرچوونى نهو
كومه له لهو كاته تهنگ و سهخته دا، به بئ سهر لى كردنه وه و گوئ دان به هيچ شتيك و
به هيچ كاله و گيفه پرېو چا گه نده يه كه نيز راو و فروستاده ي(نه بو سوفيان) هه لسا
پئى، به لكو پشتيان ته نيا به خوا به ست.

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ إِلَى دِفْطَرِ رَبِّهِمْ فَاذْكُرُوا أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ إِذْ أَخْرَجْتُم بِالْأَوَّلِينَ وَمَا تَعْلَمُونَ ۝ ﴿١٧٤﴾

وهكو نه فەرمووئ: ﴿الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ﴾ ئەوانەى گويژايبەليان كرد كه كهسانى بون كه
مەردوم پى ووتن، واتە (نەيمى كوپى مسعودى ئەشجەعە) و چەند كهسانى تر كه (ئەبو
سوفيان) بە كرىى گرتن و داواى لى كردن بچنە مەدينە و پىڤەمبەر و موسلمانەكان پەشيمان
بكنەنەو لەنيازى جەنگ كردن، چاو و پاويان لى بكن و بياترسينن – وهك لە سەرەتاو
باسمان كرد – ئەوانيش هاتن و وتيان پىيان: ﴿إِنَّ النَّاسَ﴾ بەراستى مەردمان – واتە ئەبو
سوفيان و هاو لەكاني – ﴿قَدْ جَبَعُوا لَكُمْ﴾ لەشكرو كۆمەلى زۆريان كۆكردووەتەو بۆتان
بۆئەو لەناوتان بەرن و لە پىشەتان بينن ﴿فَاخْشَوْهُمْ﴾ كەواتە بترسن لىيان و مەچن بۆ جەنگ
لەگەليان ﴿فَزَادَهُمْ إِيْثًا﴾ كەچى ئەو وتە و قسە كە پىيان و ترا زياترى كردن لە بارەى
بپرواوە، واتە هىچ گوييان ئەدا بەو چاو و پاو ترساندنە، بەلكو بەو بپروايان بەهيزتر بوو،
غيرەتيان باشتەر هاتە جۆش بۆ ئىسلام، پشت بەستنيان بە خوا قايم تر بوو ﴿وَقَالُوا﴾ وتيان:
﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ ھەر خوامان بەسەو خوا پشت پى بەستراو و ھەكيلىكى چاكە
بۆمان كەكارو بارى خۆمان ھەوالە بكەين بۆلاى و بپەيدەنە دەستى.

گه پرانه ودا دهست كه وتيان بوو، وهك (به يهه قى) نه گيړيتموه له (نيبن و عباس) هوه - خواى لى
 رازى بيت - كه نه فهرمووى: له و سهره وه كاروانيك تيپه نهكات و پيغه مبهه (ﷺ) نه يكرى و
 قازانچ نهكات و نهویش دابهشى نهكات به سهر هاوه له كاني دا، گه پرانه وه به و جوړه و ﴿لَمْ
 يَسْسَمِهِمْ سُوءٌ﴾ له كاتيكدا كه هيچ كوژدان و زاندارى و نازارو سزايهك دوچارىان نه بوو
 ﴿وَأَتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ﴾ نه وانه شوينى په زامه ندى خوا كه و تن كه سهرچاوه و كانگاي همو
 فېرو خيړكه ﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾ خوا خاوهنى به هره و چاكه كى گوره يه، نه وه تا نه و همو
 چاكه و به هره ي پشت به سهر نه و خوا پنداوانه دا، نه م فهرمووده يه پلارنكى سهختى تيايه
 دهر باره ي نه وانه ي كه دواكه و تن و سستيان كرد له گوپرايه ليدا، به وى كه خوځيان زيانبار
 كردو خوځيان بې بهش كرد له و همو به هره و چاكه كى خوا، خوځيان بې بهش كرد له و همو
 پريزو و هسفو سهناشيري نه ي كه نه م قورخانه هيناي و دانى به گوپچكه ي مېردومانداو دهنك
 نه دهنه وه له ناو نه م بوونه و هره گوره دا! به پراستى زور سهرسوې نه مينى له و گوپان و
 وهرگه پرانه گوره و گرنگه كى كه هات به سهر نه و كومه له دا له ماوه ي شه و پوژيكد، پوژى
 پيشو نه و هلوښت و بې نارامى و سرگېردانى بوچوونه ناږه وايه يان بوو كه له نايه ته كاني
 رابروودا دهست نيشانيان بو كراو له تهفسيره كانياندا پوون كرايه وه، وه له پوژى دووه مدا
 گوپان و وهرگه پران به م باره پيك و پاست و په وادا كه نه م نايه تانه ي دوايه ناماژه ي بو كردن،
 به پراستى به هره و چاكه كى خوا به سهر يانه وه نيچگار گوره و گرنگ بوو كه پرشتى به سهر ياندا
 به هوى نه و پووداوه سهخته و نه و تاقي كردنه وه تاله ي كه هيناي به سهر ياندا، كه واته با
 بېواداران باشت دلفيا بن له كاردروستى خوا، با به م هست و بوچوونه وه بچن به پيرى هرچى
 كه خوا نه يكات و نه يهينى به سهر به نده كاني دا، نينجا ناماژه نهكات بو هوى ترسو
 بې نارامى و داچله كاني بېواداره كان له دوژمنه بې بېواكان، ناگاداريان نهكات كه هوى نه وه
 هر سهيتانه و نه يه وى دوسته كاني خوى سامناك بكات و به خاوهنى هيزو دهسه لات
 نيشانيان بدات، كه واته با بېواداره كان تي بگهن و وريا بن له فېرو فيلى شهيتان، هولو
 تي كوژانه كى به بې هوده دهر كهن، به م په نكه ترسيان نه بې له دوستاني شهيتان، به لكو هر

له خواترسن،

فهرموی به بروداره کان: ﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ﴾ نهوهی که دلتان سست نهکات و خاوی نهکاتوه له تی کویشان له پیی خواداو گویرایه لی پیغه مبر، نهو کهسه هر شهیتانه، که خهتره و خه یالی نارپه و او ترس نه خاته دلیان، نه گهر مبهست بهم شهیتانه شهیتانی راسته قینه بیت که شهیتانی جنوکه یه — وهك زور له زانایان نه فهرموون —، پووالهت و پروکه شهکه یش هر و ا نیشان نه دات، به دروو فاک و فیک و چاو و پاو لی کردن، نه گهر مبهست شهیتانی ناده می بیت — وهك کوهم لی له زانایان نه فهرموون —: مبهست نهوانه یه که (نه بو سوفیان) ناردنی بو نهو مبهست بوگنه، له بهر هر بارو مبهست و نامانچی نهو شهیتانه نه مه یه: ﴿يُخَوِّفُ أَوْلِيَآءَهُ﴾ نه تان ترسینن له دوست و یارمتهی دهرهکانی، نه یهوی به خاوهنی هیزو دسه لات نیشانیان بدات، تا کهس نه توانن به دژیان هه لسی و به پیچره وانه یان رهفتار بکات، بن گومان هه موو شهیتانی — به تایبته شهینانی راسته قینه — گرنگترین نامانچ و گهرهترین ناواتی نهوه یه که دوست و له شکرو یارمتهی دهرانی تهقی لی کراو و سامناک بن، کهس نه توانن به ره هه لستیان بکات و بوهستی، تا به هوئی نهوه وه هه موو خراپه یه که بلاو بییته وه و تووی چاکه نه مینن له جیهاندا، کهواته با بروداران هه میشه خهریک بن و ههول بدن بو تیک دانی پیلانهکانی شهیتان، هیچ باکیان نه بن له هیچ کهس و بهراستی فرمانبرو گویرایه ل بن بو نه مهی که خوا کردی به چاره سهری تهواو بویان و فهرموی پییان: ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ﴾ نینجا نیوهش نه ترسن لهو دوست و یارمتهی دهرانی شهیتانه، چونکه لهراستی دا هیچیان به دهست نیه ﴿وَخَافُوا﴾ له من بترسن، چونکه هه موو شت هر به دهست منه ﴿إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نیوه برودارن نه بن بهو جوړه بن، به لی بهراستی برودار نه بن هر بهو جوړه بیت نه گهر بهراستی بروداره، چونکه هه موو بروداری نه بن بزانی و دلنیا بیت که تاقانه هیزو دسه لاتن که شایسته ی تهقی لی کردن و لی ترسان بیت، هر هیزو

دەسلەلاتى خوايە، لەپراستى دا هيچ جۆرە هيژو دەسلەلاتىك نيه، نەبۇ شەيتان و نەبۇ دوست و
لەشكرو يارمەتى دەرانى، كەواتە بۇ ئەبىن ھەر لە خوا نەترسى و بىن باك نەبىن لە غەيرى خوا؟
ئەم ئايەتە بەجۆرى تىرىش تەفسىر كراوەتەو، بەلام بەيىر كىردنەو و شى كىردنەو دەرنەكەوى
كە تەفسىرىكى لاوازە، لەبەرنەوە باسەم نەكرد، ئەم ئايەتە چەند شتىك نیشان ئەدات:

۱- بىرودارى پاستەقىنە نابى ترسنوك بى، بەلكو ئەبىن چالاک و ئازابىت، ھەموو جىھان
ئەزانن كەلەشكرى موسلمانان لە ھەموو چەرخىكدا ھەر ئازاو چالاک بوو لەگەل
ئەوەيشدا زۆرتر بىر لاواز و نەزان و بىن ئاگا بووبن لەنايىنەكەياندا.

۲- ھەردوم ئەتوانى بەرگى ھۆى ترس بكات و دايرىنى لە خۆى و خۆى چالاک بكات.

۳- ھەركات بىم و ترس پىروى كىردە ھەر كەس پىويستە لەسەرى خۆى ئەدا بە دەمىەو، تا
جىگىر نەبىن لە دەروونىداو بەھىز نەبىن، بەلكو پىويستە لەسەرى بكویتە
بەريەركانى و زۆرانباى لەگەل ئەو شتانەى كە ھۆى ترسەكەيەتى، يەكەم و
سەردەستە بە يادى خواو بىر كىردنەو لە قەزاو قەدەرى خواو نەگۆپانى، دووھم خەيال
ئەداتە ئەو شتانە، بەلكو دل و دەروونى خۆى بكات بە دژو پىچەوانەى ئەو ھۆيانەو،
ئەمانەش شتىك نەگونجى بۇ ھەردوم بە ئاسانى، لەبەر ئەوە خوا فەرمانى پىداو
داواى كىرد لە بەندەكانى، ئىنجا لە دوا دوايى باسەكەدا پىروى فەرموودە ئەكاتە
پىغەمبەر (ﷺ) لە دلخۆشى دانەو و دلنەوايى كىردنى لەسەر ئەو داخ و دووھى كە پىروى
ئەكردە دللى بەفەپى، بەو پىروداو سەختەى جەنگى (احد) ھەو ھەموو ھەول و تەقەلاى
كە ئەيدا لەگەل ئەو بى بىروايانە، لەگەل ئەوەدا ئەوانە سوورتر ئەبوون و بە چەسپانى
بەرەو بى بىروايى ئەچوون، لەگەل ئەوەيشدا خوا مۆلەتى ئەدان، لەم چەند ئايەتەى
داھا توودا، دلنەوايى ئەكات و ھۆى ئەو مۆلەت دانەى تى ئەگەيەننى، لى زانى و
كاردرۆستى خۆى دەرنەخات بۆى لەو تاقي كىردنەو سەختەى كە دووچارى
بىروادارانى كىرد، لەو مۆلەت دانەى كە بەكارى ھىنا لەگەل ئەو بى بىروا دوژمنانەدا،

وَلَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا

نه فهرمووی: ﴿وَلَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ با دل غه مگینت نه کهن نهوانی که
 چه سپانی نه کهن له بئ برواییدا، به چه سپانی خوځانی تن نه خن به که شخه و خوځشیوه وه
 پیش برکئ بکن بولای مهبست و نامانجیکی گرنګ یان چه سپانی نه کهن له پئی یارمهی
 دانی بئ بروایی و به گرنګ گرتنی و بهرگری کردنی برواو برواداران دا، مهبست بهوانه
 ناپاکه کانه که به جیمان و پشتی موسلمانان کانیاں چول کرد، وه (مجاهد و ثیبن و نیسحاق)
 نه فهرموون، یان مهبست دهسته و تاقمیکه له عره ب که هه لگه پراڼه وه له نیسلام له پاش تیک
 شکانی جهنګی (احد) وه (نهبو علی) نه لئ: یان مهبست هه موو بئ بروایانه وه (حسین)
 نه فهرمووی، یان مهبست ناپاکه کانه له گه ل دهسته یکه له جووله که وه هیندی تر
 نه فهرموون، هه رګام مهبست بیت و له سر هر بار، واته گوئ مهده بهوانه و غه مبار مهبه
 بهوهی مهترسی بکهیت لهوهی نهوانه بتوانن زیان بگهیمن به توو به نایینه کت، چونکه:
 ﴿إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا﴾ بئ گومان نهوانه هه رګیز هیچ زیانیک ناگهیمن به خوا، واته به توو
 به برواداران، به لام بهو جوړه ی فهرموو له بهر زیاده پړزو نرخ دان بهو دوست و برواداران
 بهوهی خوا زیانی نهوانی بهزیانی خوئی نیشان داوه، بئ گومان لهوهیش دا نهوپه پری دلخوش
 کردن و دلنهوایی هیه. به لئ بهراستی هوئی غه مباری زوړو بههیزوو، نهو تیک شکانه
 دل ته زینه که بوو بهمایه ی فاک و فیک و لاقرتی کردن و ته شھر دانی جووله که و ناپاکه کان و بوو
 به هوئی که شخه و شانازی (نهبو سوفیان) و هاوه له کانی له گه ل وره بردن و چاوشکاندن
 عه به کانی تر که نهوینن موسلمان بن، به لئ بهراستی زال بوونی بئ بروایان و سرکه و تنیان
 به هه موو که شخه و فیزیکه وه، وه تیک شکانی برواداران و گه پراڼه وه یان به که ساسی و
 دل زامداریه وه زوړ زوړ سهخت و سامناکه له دل و دهر وونی برواداراندا، پیاوی پیاوانه ی
 نهوئ که بتوانئ خوئی بگرئ له ژړ نهوباره گرانه دا خه تهره و خه یالی ناپهوا پوو نهکاته دلی،
 پیاوی بههیزو دامه زراوی نهوئ که دل بههستی به قهزاو قهدهری خواوه و سرکه بردان نه بئ و
 به سر سامیه وه نه لئ، نه گهر نیمه هیچمان به دهست بوايه بوايه و امان به سر نه نه مات؟
 پیاوی بههیزو دامه زراوی نهوئ که دلی له خشه نهکات و دل نارام بئ به هه موو کاره کانی خواو
 به کار دروستی خوا له هه موو کارو کرده وه یه کی دا، جاله بهر سهختی و سامناکی پووداوه که
 خوای میهره بان بهو هه موو جوړه و له هه موو پووه و تيمارو دهست کاری دلی برواداران
 کردو داخ و دووه که ی ساریژ کردن،

يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ
بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُطْلِقُ لَهُمْ
خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُوَلِّهِمْ لِيُزَادُوا إِمَانًا

وہ ناگاداری کردن به کاردروستی و لیزانی خوئی له مه‌دا که له و دوژمنانه گه‌را تا به و
جوړه سهر بکه نه بڼ پر وایی و چه سپانی بکه ن تیای دا نه فرموئی: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا
فِي الْآخِرَةِ﴾ خوا نه یه وئی که هیچ به شیکیان بؤ بریار نه‌دا له پوژئی دوايي داو بهش بر وایان
بکات له به هشت ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ له گهل نه و بهش بر واییه‌دا بویان هیه سزایه کی گه‌ره
که راده و نه‌دازه‌که ی دیاری ناکړئ و مه‌گر بؤ خوا. ټینجا دهست نیشان نه‌کات بؤ نه‌وی
که بؤچی خوا نه‌وی بؤ نه‌وانه. نه فرموئی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ﴾ به‌راستی
نه‌وانه ی که بڼ پر واییان کړی له‌م جیهانه‌دا به‌بروا، واته به‌خواهیش و خوشی خویان
بڼ پر واییان هه‌لېژارد بؤ خویان له‌باتی بر وایاندا، ټیر مه‌به‌ست به‌مانه هر تا قمی پښو
بیت یان به شیوه گشتیه و به‌لام نه‌وان لی‌ره‌دا یه‌که‌م و سرده‌ستن، نه‌وانه ﴿لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ
شَيْئًا﴾ هر گیز هیچ جوړه زیانک ناگه‌نه‌ن به خوا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بویان هیه سزایه کی
نیش و نازار در. نه‌وانه نه‌یا نتوانی بر وایه‌ن، به‌لکه و نیشانه پوونه‌کانی بر وایه‌ن به زوری و
به‌لشاو و پرژو بلا و پوونه‌ته‌وه له‌لا په‌ره‌کانی نه‌م بوونه‌ره پان و فراوانه‌دا که هه‌میشه وان
به‌برچاوه‌وه، هره‌ها هه‌ستیان پڼ نه‌کرد له قولای سر وشتدا، ټینجا له‌پاش نه‌وه بانگ
کردن بؤ بر وایه‌ن پڼغه‌مبه‌رانه‌وه دهستی پڼ کردوه که هاتووون به به‌لکه و موعجیزه ی
پوون و مردوم ناچار که‌ره‌وه، نه‌و بر وایه‌ش پڼک و پڼکه له‌گهل ژیری و سر وشتدا، شیاو ترو
شایسته تره له هه‌موو شتی له‌گهل نه‌ده‌می و ژیاندا. به‌لئ بر وایه‌نانه به و جوړو شیوه یه
پڼک و گونجاو له ژیر ده‌سلا ت و توانا‌دا بو، که‌چی نه‌وانه به خواهیشی خویان و زیان لی
هینا و بڼ پر واییان بؤ خویان هه‌لېژارد، له‌به‌ر نه‌وه خواهیش لیان گه‌را و یارمه‌تی نه‌دان و
نه‌یخستنه سهر پڼکه ی بر وایه‌ن تا خویان بهش بر وایه‌ن و دو چاری سزای سخته پوژئی دوايي کرد.
له‌نایه‌تی پښو‌دا باسی تاوانی زور گه‌ره‌ی نه‌وانه ی کرد، که‌واته ناو بردنی سزاکه یان
به زور گه‌ره پڼک و پڼکه، له‌م نایه‌تی تره‌دا باسی کړین و فروشتنیکیان بؤ نه‌کات که زیانبار

بوون تياى دا، له زيانباريى وايشه وه ئيش و نازار نه گات به دل، كه واته ليړه دا ناوېردنى
 سزاكهيان به سزايه كي ئيش و نازار دهر پړك و به جئيه، بيجگه له وه يش نه وانه ئيش و نازار
 دهر بوون به بېواداران، كه واته با سزاكهيان به جوړه بيت، نه م قورنانه به جوړه يه، هيچ
 و ته و شه يه كي ده ست نادات بو گوړان و گوړينه وه! بئ گومان زور جار دوژمنى نايينى خوا
 نه بينرئ، به هه موو فيزو كه شخه يه كه وه پانه بوئريئ، ماو يه كي دووړو دريژنه ژى به هه موو
 هيژو ده سه لاتي كه وه به رامېر بېواداران، به بئ نه وه ي دېر كئ بېته پڼگي! بئ گومان نه وه ش
 گرئ يه كي سه خته و مايه ي چند خه تهر و خه يالى ناره وايه له دلى زور كه سدا، هو ي به د
 گوماني و دوو دليه بو هيڼدى كه بېروايان لاوازه و بوچوونى ئيسلاميان ناتواوه، بهلكو سر
 له هيڼدى بېواداران يش تيك نه دات و له دله وه نه كه ونه گله يى له خوا كه چون نايه ته جواب له
 سر نه و هه موو سته م و تاوان و ناهه قيه؟! چون خوا جله و شل نه كات بو نه و دوژمنه
 سته مكارانه و ماو هيان نه د!؟ يه كئ له و پووداوانه كه بوو به مايه ي نه و جوړه خه تهر و
 قسه و باسانه پووداوى نه م جهنگي (احد) بېو، جا به و بونه يه وه نه م نايه ته هاته خواره وه بو
 كردنه وه ي نه و گوئ يه و بهرگري نه و گومان و خه تهر نارا ستانه، فهرموو: ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا أَنَّنَا نَمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ﴾ نه وانه ي كه بېروايان نه هي ناوه و له زانينى خوا دا تيڼېرې
 كردو وه كه بېروا ناهيڼ، نه وانه باوا نه زانن و گومان نه بهن كه مؤلّهت دانى ئيمه و لئ گه پان و
 جله و شل كردنمان بويان چاكه بويان و بهر ژه وه ندى نه واني تيايه، نه خير چاك نيه بويان،
 بهلكو شهرو خراپه ي پووته بويان وه كو نه فهرموو: ﴿إِنَّا نَمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِسْمًا﴾ مؤلّهت دان و
 جله و شل كردنمان بويان هر له بهر نه وه يه گونا ه زياد بكن، واته نه وانه به خواه يش و
 ويست و ناره زوى خويان بئ بېروايان هه لېژارد بو خويان، وه به چه سپاني سهر يان كرده
 بئ بېروايى و تئ كو شان يان تيا دا كرده كه واته شا يسته ي نه وه نه بوون كه خوا بيڼداريان
 بكا ته وه و دا يان چله كينئ له و خه و ي بئ ناگاييه، بهلكو شا يسته ي نه وه بوون كه لنيان
 گه پئ و جله و يان بو شل بكات تا به ناره زوى خويان كول و باري خويان قورس بكن له
 گونا ه و خراپه، خويان چاكهيان ناوئ و بيژان لئ و پووي لئ وهر نه گيڼ، ده ي چون خوا به
 زور بيا نكيږتته وه، نه گهر واي بكر دايه نه و كاته چاك و خراپ وهك يهك و نه بوون و جيا
 نه نه كرا نه وه وه نه نه بوايه دوزه خ دروست بكر ايه، نه و نيراده و خواه يش و سهر به ستيه — كه
 دراوه به ناده مى — هيچ نرخ و سوو دي نه نه بوا! نه و جله و شل كردن و مؤلّهت دانه له شه ردا
 پئ ي نه و تړئ (استدراج).

وَلَمْ يَكُنْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ

ئەوانە لە جیهاندا بەو جوړه نەزین، بەلام له پوځی دوايي دا بهم جوړه نە که نەفرمووی:

﴿وَلَمْ يَكُنْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ بۆ ئەوانه ههیه سزایهکی پرسیواکهري ئابوو به که سزای وا نۆز پێک و ههلهسان پێی، له گهڵ ئەو پێزو گهوره بیهی که به دواي دا نه گهراڤان.

لیزانین و کاردرستی خواو چاکه و میهره بانی خوا له گهڵ بپرواداران داخوازی ئەوه بوون که ئەو بپرواداره پاک و خاوینانه جیا بکاتهوه لهو ناپاکانهی که تیکه لیان بوون و هاتنه پریزان، له بهر چهند مه بهست و ئامانجیکي به دو بئ نرځ، نه ک له بهر خوش ویستنی ئیسلام –

وهک له سه ره تاي جزمی یه که مدا به درێژی یاس کرا – ئەو ناپاکانه له پهنای ئەو تیکه لیه دا زیانی زۆریان نه گه یاند به ئیسلام و موسلمانان، له گهڵ ئەوه دا به شداریشیان بوون له هه موو قازانج و ده ست که وتیکیاندا، که واته پێویست بوو جیا کردنه وه ی پیس له پاک، جاله بهر نه وه

خوا ئەو پووداوی (احد) هی کرد به ترازوو سهنگی مهحهک و لهو پێگه وه پیسهکانی جیا کردنه وه، وهک ئاماژه نهکات بۆ نه وه که نەفرمووی: ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ﴾

خوا نه یویستوو و نایه وی واز له بپرواداران بینئ له سه ره ئەو باره ی که ئیوه وان له سه ری، واته ئەو تیکه لیه و به بی جیا کردنه وه به جوړئ ناپاکان خو یان بشانه وه له ناو تاندا، خوا واز

ناهیئنئ ﴿حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ هه تا جیا نه کاته وه پیس له پاک، واته بی بپروا و ناپاک له بپروادار، بی گومان خوا ئەو ئومه ته ی پێک هی نا و هی نایه کایه بۆ ئەوه ی فریای ئاده می

بکه وی، به مه ی گه وه ترین بهرنامه ی خوا ی تیا بچه سپینئ، وه له زوی دا پزیمیکي تازه ی کهس نه دیوو و بی وینه دابه یئنئ، به کورتی گه وه ترین و بهرترین ئه رک و فرهانی پئ سپی راوه

له زه وی داو بهرترین پایه و پله ی پندراوه له پوځی دوايي دا، که واته ئەبی ئومه ته کهس به هه موو بارو پوویه که وه شیاوو شایسته ی کارو فره مان و پایه و پله بهرزه که ی بی، ده ی

بی گومان ئەوه ش داخوازه بۆ ئەوه ی ئەو ئومه ته پالفته بکری، به یینه ی ئالتوون بخریته بۆته و بتوینریته وه تا هه رچی که ره سه ی قه لب و بیگانه ی لی دهر نه چیئ، به یینه ی له ش و

جهسته یه کی ناسا غ بدرئ له کاره با و نه تۆم تا هه موو ناسا غی و میکرو بیکی دهر نه که وی، جاله بهر نه وه پێویست بوو خوا ی میهره بان پیس جوئ بکاته وه له پاکه کان نه نه بوو وازیان

لِيْ بَيْنِيْ وَبَيْنَ جَوْيِ كَرْدَنَهَوَه، وَهَكَ بَهو شِيَوَه بَوون لَه پِنِش پوودانى (احد) دا، ئينجا ئهوَ جَوِي كَرْدَنَهَوَهش لَهَم رِيْگَه مَه نَه بَوو كَه خَوَا بَرَوَا داران ئاگادار بَكَات بَه سَهَر ئهوَ ناپاكي و بِي بَرَوَا يِيهِي كَه لَه دَلِي ناپاكه كاندايه، چونكه ئهوَ ي كَه لَه دَل دايه لَهوَ جَوَرَه نَه يِنِي و غَه يِي بِيانَه يَه كَه زانينيان تايبَه تِيه به خَوَاوه لَه بَرَه مَوَه ئَه فَه رَمَوِي: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِكَكُمْ عَلَى الْقَيْبِ﴾
خَوَايش نَه يَوِيست و نايه وَي ئِيَوَه ئاگادار بَكَات بَه سَهَر ئهوَ غَه يِيه تايبَه تِيانَه دا.

لَه سَهَر هَتاي سَوَرَه تِي ﴿البقرة﴾ بَه كَوَرْتِي دَه سَت نِي شَانَم بُو جَوَرَه كانِي غَه يِب كَرْد، لَه دَوَا دَوَا يِي سَوَرَه تِي ﴿نمل﴾ دا كَه لَه پِنِش مَوَه تَه فَسِيْم كَرْد زَوَر بَه دَرِي زِي ي بَاسِي ئهوَ جَوَرانَه م كَرْد و ئهوَ انَه يان كَه تايبَه تِي بَه خَوَاوه، بَاسَه رنجِي ئهوَ بَاسَه دَرِي زَه بدرِي، چونكه پَالَفَتَه و كَوَرَتِي پاي زانا بَه رَه زَه كانِي ئِي سَلامَه و زَوَر پِيُوِيستِي شَه زانيني ئهوَ بَاسَه، لِي رَه دا بَه كَوَرْتِي هَر بَاسِي جَوَرَه تايبَه تِيه كَه ئَه كَه م و نِي شَانِي نَه دَه م:

ئَه م بَه شَه يان ئهوَ شَتانَه يَه كَه هِي چ نِي شَانَه و بَه لَكَه يَه ك نِيه لَه سَه رِيان، نَه بَه زِي رِي ي ئَه زانَرِي ن و نَه بَه وَي زَدان و لَه دَه رَووندا هَه سَتِيان پِي نَه كَرِي، ئهوَ ش وَهَك زانيني كَاتِي هَاتِي پَوَزِي دَوَا يِي و زانيني بَه سَهَر هَات و پووداوي داهاتووو چاره نووسي مَرْدومان.

بَه نَدَه ئامادَه نَه كَرَاوه بَه سَرَوَشْت بُو زانيني ئَه م جَوَرَه شَتانَه، كَوْنَه نَدَامِي سَرَوَشْتِي زانينيان دانَه رِي زَرَاوه لَه سَهَر وَهَر گَرْتَنِي ئَه م جَوَرَه زانينه، كَه وَا تَه ئهوَ زانينه دَه سَت ناداو ئاگو نَجِي بُو بَه نَدَه، مَه گَهَر خَوَا بَه مِي هَرَه بَانِي و لِي زَانِي خَوِي هَر ئَه نَدَا زِيك - كَه خَوِي ئَه زَانِي پِيُوِيستَه و بَه رَه مَوَه نَدِي تِيايَه - بِي بَه خَشْتِي بَه هِي نَدِي لَه بَه نَدَه يَانِي كَه پِنِغَه مَبَه رَه كانن، كَوْنَه نَدَامِي سَرَوَشْتِي زانيني لَه ئادَه مِي دَا دَا رِي زَرَاوه بُو هَه لَسَانِي بَه كَارو بَارِي جِي نَشِي نِيه كَه ي لَه زَه وَي دَاو هَه لَسَانِي بَه مَوَه يَش پِيُوِيستِي نِيه بَه زانيني ئهوَ جَوَرَه غَه يِيانَه، مَه گَهَر ئهوَ ئَه نَدَا زَه ي كَه دَرَاوه بَه پِنِغَه مَبَه رَه كان (ﷺ) بَه لَكُو ئَه گَهَر دَه رَغَا ي ئهوَ زانينه بَكْرَا يَه تَه مَوَه لَه ئادَه مِي كَارو بَارِي جِي نَشِي نِيه كَه ي ئَه مَوَه سَتَاو بَه سَهَر نَه ئَه بَرَا، چونكه زَوَر بَه ي كَه س كَه خَه رِي كَه و ئاهَه سَتِي لَه كَارو بَارِي زِيان و ئاهَه دان كَرْدَنَه مَوَه ي وَلا ت، گِيَانِي بَه مَوَه يَه نازَانِي بَه سَهَر هَات و پووداوي داهاتووو چاره نووسي چَوْنَه، بِي نَجَه لَه مَوَه يَش زانيني ئهوَ جَوَرَه شَتانَه مَا يَه ي بِي نَارَامِي و سَهَر شِيَوَان و خَه رِيك بَوُونِي دَه رَوونَه پِي يانَه مَوَه، كَه وَا تَه هَر ئَه مَوَه بَه جِي يَه كَه خَوَا بَه نَدَه كانِي ئاگادار نَه كَرْدَوَه بَه سَهَر ئهوَ جَوَرَه غَه يِيانَه دا، ئينجا كَه وَا تَه بَا بَزَانِي خَوَا لَه چ رِيْگَه يَه كَه مَوَه ئهوَ پِي سَانَه ي جَوِي كَرْدَه مَوَه لَه پَا كَه كان و ئهوَ پَا كَانَه ي زانا كَرْد بَه حَالُو بَارِي پِي سَه كان؟

وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ. وَإِنْ تَوَمَّنُوا وَتَنَقَّوْا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾

خواى گه وره ده ست نيشان نه كات بونه وه كه نه فهر موئى: ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾
به لام خوا هر كه سينكى بوئى هلى نه بژيرئى له فروستاده و نيرراوه كانى، كه ناگاداريان نه كات
به هيندى له غيب كه پئويست بيت، واته له ريگهئى نه و فروستاده وه پاك و پيس جوئى
نه كات وه، بهم رهنگه خوا فروستاده كه ناگادار نه كات بهم بر و او بئى بر واييهئى كه له دلى پاك و
پيسه كاندا هيه و نه ويش بر واداران ناگادار نه كات، بهم رهنگه هر كه س بر واي هينا
به نيرراو و فروستادهئى خوا نه و پاك و هر كه س نه هينا نه وه پيسه، وه هر كه س
تنى كوشانى كرد و په پره وى فروستاده كهئى كرد نه وه پاك و هر كه رس نه يكر نه وه پيسه، وه
هر كه س له تاقى كردنه وهئى نه و پئى تنى كوشان و فيداكاريه دا، در چوو و خوگر بو نه وه
پاك و هر كه س در چنه چوو و خوگر نه بو و پشتمنى تنى كرد نه وه پيسه، به هم مو نه مانه
پيس له پاك جوئى نه بيت وه بؤ بر واداران. ﴿فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ كه واته بر واي راسته قينه بينن
پاك و خاوينئى به خوا و به نيرراوه كانى ﴿وَإِنْ تَوَمَّنُوا وَتَنَقَّوْا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ نه گهر بهم جوړه
بر وابينن و بترسن له خوا و خوتان بپاريزن له تاره زايى خوا، بؤ ئيوه هيه پاداشتنيك زور
گهره، نا بهم جوړو شيوه يه باسه جهنگى (احد)ئى كرد.

ئينجا هم جهنگه و نه و نايه تانهئى كه هاتن له بارهئى هم جهنگه وه چند شتى گرنگى جوړ
به جوړ نه دن، كه به زه حمهت دينه ژماوه و باسنيك كه پر به پر شايسته بيت، له بهر نه وه ناماره
نه كه ين به كورتئى بؤ چند خاليك كه به كه لك ترو ناشكراتريانن:

۱- تيگه يانندن و ناگادار كردنه وهئى مهردوم به سروشتئى هم نايينه كه بهر نامه يهكى
خواييه و هاتووه بؤ ژيانى مړ و او نادهئى، تيگه يانندن و بيدار كردنه وه به ريگاي
كار كردنى هم نايينه له ژيان، سروشتئى هم نايينه و ريگهئى كار كردنى هر چنه
ناشكرايه، به لام زور جار له ياد نه چن، يان هر له يه كه مجاره وه به هله و هر گيراون،
به هوئى نه وه هله يهكى زور گهره په يدا نه بئى له بارهئى نايينه وه: هله له حقيقت و
باره راسته كهئى دا، هله له كار و پيشهئى دا بؤ رابردوو ئيست و داهاتودا، بئى گومان
هيندى و نه زانئى و چا و پروانئى نه كات له نايينه - ماتوول لاي خوا وه هاتووه بؤ نه وهئى
ببئى به بهر نامهئى ژيان - كه نه بئى خوئى به خوئى كار بكات له ژياندا به شيوهئى

موعجيزه و به بئ پښوېست شتښكى ترا ئينجا كاتى كه ئه بېنن بهو جوړه نيه و كاروبارى به ستراره به هيزو تواناو ههول و تيكوشانى مردومه وه، به وينه ي بهرنامه كانى تر پښوېستى هه يه به هه موو جوړه چهك و كه ره سه ي پښوېست، كاتى كه بهو جوړه نه م نايينه ئه بېنن بئ گومان يان دل ساردو ناو ميډ نه بن، يان بړوايان بئ هيز نه بئ بهرېك و پښكى و شايسته يى نه و بهرنامه يه! يان دوو چارى گومان و دوو دلى نه بن له راستى نايينه كه دا! هر كام له م هه له يانه پهيدا نه بئ له تيگه يشتن له سروشتى نه م نايينه و پښه و پښازى نه م نايينه، يان له ياد چوونى نه و تيگه يشتنه.

شتښكى ناشكرايه كه نه م نايينه بهرنامه يه بو ژيانى ئاده مى، بهدى هينان و پښك هينانى له ژياندا نه بئ به پښى تيكوشانى ئاده مى بښت، له سنوورى تواناى خو ياندا، له گه ل به كار هينانى هر چهك و كه ره سه يه كى پښوېست بښت. سيفه ت و نيشانه ي تايبه تى نه م بهرنامه يه نه وه يه له هه موو كات و له هه موو قوناغ و هه ناو يكي تيپه ر ناكات له سروشتى ئاده مى، له سنوورى توانى دهرناچى، هه ميشه سه رنجى بارو حاله تى كاروبارى ماددى ئاده مى نه دات و به پښى نه وه په فتارى له گه ل نه كات، له هه مان كاتدا هر كاتى ئاده مى به راستى ده ستى گرتبئ به م بهرنامه يه وه، بهر ز بووه ته وه بهرام بهر را ده و پله و پوپه يه ك كه به هېچ بهرنامه يه كى تر نزيكى نه و را ده و پله و پوپه نه كه و تووه ته وه و ناكه ويته وه، چ جاى نه وه ي پښى بگات!! بئ گومان خوا توانا يه كه سروشتى ئاده مى بگوږئ، توانا بوو كه ئاده مى له سه ر سروشتى كى تر دروست بكردايه، به لام ويستى و ئيراده ي كرد كه ئاده مى دروست بگات به م سروشته تايبه تيه، ويستى و ئيراده ي كرد كه پښوومايى ئاده مى بهر هه مى تى كو شان و گوږا يه لى خوى بئ، ويستى و ئيراده ي كرد كه هه ميشه سروشتى ئاده مى بخريته كارو له نيش نه خري، ويستى ئاده مى له هه موو نه مانده دا پښ بگات به نه ندازه ي ههول و تى كو شان و له سنوورى به سه ر هات و حاله ته كانى ژيانى. هېچ كه سيك پښى نيه پرسيار بگات كه بوچى ويستى خوا بهو جوړه هات؟ چونكه هېچ كه سيكى تر زانا نيه — ده ست نادا كه زانا بئ — بهو پڙيمه گشتيه ي كه خوا داينا وه بو نه م بوونه وه ره، به داخوا زى نه و پڙيمه له سروشتى هه رچى هه يه له م بوونه وه ره دا، بهو حيكه مت و كار دروستيه ي كه نادياريه له ئيمه وه و هه يه له بوون و پهيدا بوونى هه موو شتى له م بوونه وه ره دا له سه ر نه م بارو شيوه ي كه دا پښ تراوه له سه رى!

پرسیار لهو جوړه شتانه هرگیز بږواداری پاسته قینه نایکات، چونکه شرم نه یگریږي و خوی نه ناستی و نه زانی که خوی کوږی نهو مهیدانه نیه، هر ودها بی بږوایش نهو پرسپاره ناکات، چونکه نهو منده نه زان و نه فامه، بږوای نیه! بږواداری کی تی نه گه یشتو و نهو پرسپاره نه کات، جال بهرنه و شایانی نهو نیه گوی ی پنی بدری و بهمیچ دابنری و سمرنج بدری، به لنی هینده که سیك نهو پرسپاره نه کات که نه زانه و نازانی خوی ته تی چیه و مه بهست بهو خوا کامه یه؟ نهو جوړه که سانهش نابنی له پړوه وده لām بدرینه و، به لکو نه بی له پړوه همل بدری خوا و خوی ته تی پنی بناسری، به لکو تی بگات و بږوا بیننی و ئیتر واز نه هیننی، نه گهر تی نه گه یشت و بږوای نه هینا ئیتر گوی ی پنی نه دری، چونکه شایسته ی وده لām دانه و نیه!

کورت و پالفتی باسه که نه مه یه: نهو بهرنامه ی ئیسلامه به دی نایه له جیهاندا، هر به مه ی که له لایه ن خوا و هاتو، وده به دی نایه ته نها به را گه یاندن و پوون کردنه و له جیهاندا، خوا نه یوست که به زوری خوی به دی بیننی به ونینه به دی هاتنی کاروباری نه زهوی و ناسمان و نه ستیرانه، به لکو نهو بهرنامه ی به دی دیت که کومه لیک له ناده می هلی گری و بیگریته گهردن، بږوای تیرو ته وای پنی بیننی، به ریکی دامه زرا و بیت له سهری — به پنی توانا — بیکات به کارو پیشه ی ژبانی و نهو پهری ناوات و نامانجی، همل و تی کوشان بکات بو دامه زراندن و به دی هیانی له دی مردومانی تردا، هر ودها له ژبانی دا به کرده و، نهو تا قم و کومه له نهو ستن و هرچی له توانایاندا هیه به کاری بینن و به ختی بکن لهو ږیگه یه دا، به رنگاری هه موو ږیگری بو ستن، چ ږیگری دهروونی و چ ږیگری دهرو، ئینجا نهو تا قم و کومه له هیندی جار زال نه بن و سهر نه کون لهو تی کوشان و جهنگ و بهر بهر کانیدا، هیندی جار نه شکین، به گوږه ی باوی خوا له جیهاندا، که نه ودهش به پنی به کار هیانی هر شتی که که هوی سهر که و تن و تیک شکانه، له پیش هه موو شتی که وده پیش هه موو تی کوشان و پیش هه موو هوی که شتی که گرنه هیه، که بریتیه له لی بږانی نهو کومه له بو نهو مه بهسته و دارنینی هر شتی که تر له خوین، به راستی دهست گرتنیان بهو بهرنامه یه و، تا راده یه ک بین به نوینه و ناوینه یه کی بالانما بوی، هه میسه په یوه ست بن به خوا وده و پشت هر بهو به ستن، نهو یه حقیقه تی نهو نایینه و نهو یه ږیگه ی نهو نایینه. نهو بهو که خوا ویستی نیشانی نهو کومه له بږواداره ی بدات و زانا و ناشنایان بکات پنی، له کاتیکدا که

پووداوه‌كانى جهنگى (احدى) به‌سەر هينان و له نايه‌ته‌كاندا باسى كردن و ته‌مى و نامۆزگار به‌كانى ئاراسته‌كردن، وه‌ك پاي‌واردن و تپه‌پريان كرد به‌سهرماندا. هه‌ركات ئه‌و كۆمه‌له‌ كه‌م و كو‌پريان بوو له‌نوینه‌ريان بۆ ئه‌و به‌رنامه‌ى خوا، كه‌م و كو‌پريان له‌ هيندى هه‌لو‌ستيان له‌ جهنگ و به‌ربه‌ره‌كانى‌كانياندا، كاتى كه‌م و كو‌پريان بوو له‌ به‌كار هينانى ئه‌و شتانه‌ى كه‌ به‌پى‌ى باوى خوايى ويستى، كاتى بى‌ ئاگا بوون له‌ سروشتى ئايينه‌كه‌يان و لايان وا بوو كه‌ ماتوول موسلمانى نيت‌ر ئه‌بى‌ هه‌ر زال و سه‌ر كه‌وتوو بى‌ن، نيت‌ر با بۆچوون و كرده‌وه‌يان هه‌ر جو‌ربى‌ى و له‌سه‌ر هه‌ربارىك بى‌ى، له‌و كاته‌دا خوا لىيان نه‌گه‌پى‌ى تا دووچارى تىك شكان نه‌بن و نيش و نازاره‌كه‌ى نه‌چه‌ژن! بى‌گومان به‌دى هاتنى ئه‌م به‌رنامه‌يه‌ له‌ پى‌گه‌ى هه‌ول و تى‌كۆشانى ئاده‌ميه‌وه‌ خىرو فه‌پى‌ تيايه‌، چونكه‌ به‌وه‌ ژيانى مه‌ردوم نه‌كه‌ويته‌ كارو ناوه‌ستى، سروشتى ئاده‌مى بيدار نه‌بىته‌وه‌ و گه‌شه‌ نه‌كات و له‌ پى‌گه‌ راسته‌كه‌ى خوى لانا‌دا، ئه‌وه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌يه‌ كه‌ بپوا به‌تير و ته‌واوى له‌دل‌دا جي‌گىر نابى‌ى هه‌تا خاوه‌ن بپوا نه‌كه‌ويته‌ تى‌كۆشان به‌ده‌ست و به‌زۆر بۆ به‌رگرى و به‌ربه‌ست كردنى هينى سته‌مكار له‌ پى‌گه‌ى بپواو پى‌نوومايى دا، هه‌تا له‌م تى‌كۆشانه‌يش دا دووچارى تاقى كردنه‌وه‌ نه‌بى‌ى به‌خۆگرى له‌سه‌ر تى‌كۆشانه‌كه‌ى، خۆگر بى‌ له‌سه‌ر نه‌شه‌ك‌ه‌نج و نازار، خۆگر بى‌ له‌سه‌ر تىك شكان، خۆگر بى‌ت له‌سه‌ر زال‌بوون و سه‌ركه‌وتن، چونكه‌ خۆگرى له‌سه‌ر زال بوون به‌تين ترو گراتره‌ له‌ خۆگرى له‌سه‌ر تىك شكان. تا به‌هوى ئه‌و تاقى كردنه‌وانه‌وه‌ دل‌ پاك و خاوين و پالفته‌ بى‌ى، پى‌زى چاكان و پاكان جوئى بى‌ته‌وه‌، كۆمه‌ل به‌پى‌كى له‌سه‌ر پى‌گه‌ راسته‌كه‌يان دامه‌زرى‌ن، بپۆن به‌پى‌ى خۆياندا و به‌رزى‌بنه‌وه‌ به‌ره‌ و پاده‌ و پله‌ى به‌رزى به‌رزى خۆيان به‌پشتىوانى خوا.

خوای میهره‌بان ويستى كه‌ئه‌و كۆمه‌له‌ موسلمانان ئاشنا و زانا بكات به‌ ئايينه‌ پى‌رۆزه‌كه‌يان له‌سه‌ر باره‌راسته‌قىنه‌كه‌ى، له‌كاتى‌كه‌دا كه‌ په‌روه‌رده‌ و ته‌مى‌ى كردن به‌ پووداوه‌كانى ئه‌و جهنگه‌.

٢- له‌و خاله‌ گرنگ و ئاشكرايانه‌ ئه‌مه‌يه‌: بپوادار ئاته‌واوى هه‌يه‌ و بى‌ كه‌م و كو‌پى‌ نابى‌، به‌لام له‌ هه‌مان كاتدا ده‌ست نه‌دا بۆ گه‌شه‌كردن و به‌رزى‌بوونه‌وه‌، هه‌تا نه‌گاته‌ ئه‌وپه‌رى پله‌ و پاده‌يه‌ك كه‌ بۆى دانراوه‌ له‌م زه‌ويه‌دا! ئه‌وه‌تا ئه‌بى‌ن له‌ناو ئه‌و كۆمه‌له‌دا — كۆمه‌لى هاوه‌لانى پى‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) — كه‌ چاك‌ترىن ئوممه‌ت و گه‌لىك بوون خوا هينانىه‌ سه‌ر زه‌وى، ئه‌بى‌ن تياياندا بوو كه‌ نايه‌ته‌كانى ئه‌م جهنگه‌ هاته‌ خواره‌وه‌ له‌نه‌نگ و

ره‌خنه‌ياندا، له كهدارى كړدن به‌لاوازي و به‌ترسو به‌گوناهو هه‌لخليسان به‌موى
 شه‌يتانه‌وه، نه‌وانه بې‌وادارو موسلمانيش بوون، به‌لام تازه كه‌وتبوونه سسر پى و
 يه‌كه‌مجارين بوو، هيشتا له قوناغى پېرومردو كړدن و پيگه‌ياندندا بوون، به‌لام به‌راستى
 لى بې‌ابوون، هه‌موو كاروبارى خويان سپارد بې‌وېخوا، هېره سسر كړدايه‌تى شو پازى
 بوون، هر مل كه‌چى فرمانى نه‌وېوون، جاله‌بهر نه‌وه له‌پنه‌اى خوى دهرى نه‌كړدن،
 به‌لكو ميه‌ره‌بانى له‌گه‌ل كړدن و لنيان بوږد، فرمانى دا به‌ پيغه‌مبېر (ﷺ) كه‌ چاوپوښى
 بكات لنيان و داواى لى بوږدن بكات له‌ خوا بويان، فرمانى پى‌دا كه‌ پرس و پاو و
 ته‌ديرو ليكولنه‌ويان له‌گه‌ل بكات، له‌پاش شو هه‌موو پوډاوو كړده‌وانه‌ى كه‌
 لنيان نه‌وه پوى دا، له‌پاش شو هه‌موو به‌سسر هاته‌ى كه‌پيدا بوون، له‌ نه‌نجامى شو
 ته‌ديرو پرس و پاى كه‌كرا دهر باره‌ى شو جه‌نگه‌ له‌ يه‌كه‌مجاره‌وه! به‌لى خوا لنيان كه‌پا
 تا دوو چارى شو به‌سسر هات و تاقي كړدنه‌وه سه‌خته‌ى كړدن. به‌لام ريز دهرى نه‌كړدن،
 نه‌يفه‌رموو پى‌يان تازه‌نيوه‌كه‌لكى نهم كار ه‌تان نه‌ماله‌پاش نه‌وه‌ى كه‌لهم تاقي كړدنه‌وه‌دا
 دهر نه‌چوون، به‌لكو چاوپوښى كړد له‌لاوازي و كه‌م و كوږيه‌كه‌يان، به‌ نه‌وپېرى به‌زه‌يى و
 ميه‌ره‌بان نه‌وه ته‌مى و ناموزگارى كړدن، لاوازي و كه‌م و كوږيه‌كه‌يان و نياز و خه‌تره‌كانى
 دهر خستى، نه‌ك بونه‌وه بى‌ناېروو و پيسوايان بكات، بونه‌وه‌ى ته‌نگه‌تاويان بكات و بارى
 قورس بخاته سسر شانيان، به‌لكو بونه‌وه‌ى كه‌ ده‌ستيان بگرى، بې‌وايان به‌خويان پيدا
 بېى و خويان به‌سووك و بى‌نرخ سهر نه‌كه‌ن و ناو مي‌د نه‌بن له‌ گه‌يشتن به‌ ناسو و پله‌ى
 به‌ريزان، تا نه‌وان به‌راستى ده‌ست بگرن به‌نايىن و به‌رنامه‌كه‌ى خواوه، نينجا سوپاس
 بو خوا به‌زوويى پى‌گه‌يشتن، نه‌وه‌بوو هر له‌ پوښى يه‌كه‌مى پاش تيك شكانه‌كه‌، به‌و
 هه‌موو زامه‌وه دهر چوون له‌گه‌ل پيغه‌مبېردا (ﷺ) به‌بى باك و به‌بى دودلى و گوڼدان
 به‌چاو و پاو و فاك و فيكى پېروپاگه‌نده چيان، دهر چوون بو به‌ره‌نگارى و تيك جه‌نگين
 له‌گه‌ل له‌شكرى دوژمنى زورى زورداردا، وه‌ك به‌درى‌ژنى باسكرا.

هه‌تا تولو خامه‌و ناسك بوون، به‌و نهرمى و ناسكيه‌ په‌فتاريان له‌گه‌ل كرا، به‌لام كاتى كه‌
 كه‌وره و به‌مېزو په‌ق بوون، به‌په‌قى په‌فتاريان له‌گه‌ل كرا! هر كه‌س بېرى بكات ه‌وه و چاويك
 بگيرى به‌ نايه‌ته‌كانى سوره‌تى ﴿التوبة﴾ دا كه‌ هاتنه‌ خواره‌وه دهر باره‌ى شو چمند كه‌سه‌ى

كە بەجىمان و دەرئەچوون بۇ غەزاي تەبوك، ئەو ئايەتەنى كە ئەو ھەموو توندو تىزىيەى بەكار ھىنا لەگەل ئەو بەجىماوانەدا، ھەركەسىك چاۋى بگىرئ بەو ئايەتەندە تى ئەگات كە جىياۋازىەكى زۆر ھەيە لە پەفتار كىردن لەگەل ئەوان و ئەماندا، ھەرچۇنئ بارو ھالى مۇسلىمانەكان لە (اھد) دا زۆر جىياۋازىو لەگەل بارو ھالىان لەكاتى پووداۋى (تېوك) دا، كۆمەلى مۇسلىمانان لەم ھەر دووكاتەدا ھەر كۆمەلى مۇسلىمانان و ھارەلەن بوون، بەلام لەكاتى پووداۋى (اھد) دا ھىشتا مۇسلىمانەكان توول و خامە بوون و پى ئەگەشتىبوون، لەپاش ئەو تەكاتى (تېوك) ئىسلام پەرۋەردى كىردن و پىنى گەياندن تا گەشتە ئەو ئاسۇ و پلەبەرزە، لەگەل ئەو ھەيش دا ھەر ئادەمى بوون ھەر بە ئادەمىتەش مانەو، ھەرچۇنئ لە پىشەو لاۋازى و كەم و كوپى و ھەلەيان بوو، لەپاشانىش ھەر ئەو جۆرە شتەنە پوۋى تى ئەكەردن، بەلام تۆبە و داۋاي لى بووردن و گەرانەو بۇلاى و خوا ھەر بوو.

ئەم بەرنامەيە كە گىرايە گەردن ھەمىشە چاۋدىرىى و پارىزگارىى سىروستى ئادەمى ئەكات و پىنى ئەگەيەنئ و پەرۋەردى ئەكات، ئەك ئەيگۇرئ، يان لەكارى ئەخات، يان بارىكى بىدا بەسەردا كە پىنى ھەلەنگىرئ، ئىترىا بەرزى بىكاتەو بۇ پادەو پلەيەك كە بەدى كەس دا نەھاتىن: ئەم بۇچوون و تىگەشتە بەم جۆرەى كە وترا زۆر بەكارو بەنرخە بۇئەمى كە ھىواۋ ئومىدىكى ھەمىشەيى بىخاتە دلى مۇسلىمانان، تا بەھۇى ئەو ھەول و تى كۇشان بىكەن و لە سايە و پەناى ئەم بەرنامەيەدا پى بگەن و پادەو پلەى كە بۇيان دانراۋە، ھەرۋە ھەم بۇچوون و تىگەشتە ھالى ئەيىن كە پىك ھاتن و بەدى ھاتن و بەرز بوونەو بە شىۋەى موعىزەو بە پىچەوانەى باۋ نەبوۋە، بەلكو بە ھەول و تى كۇشانىك بوۋە كە بەپىنى سىروشتى ئادەمى بوۋە و لە سىۋورى دەسەلات و توانا و سىروشت دەرئەچوۋە، كەۋاتە لەھەر چەرخىكدا ھەر تاقم و چىنىكى تر ۋەك ئەوان لى بىنەۋى و بەراستى پەپەرەۋى ئەوان بىكات خوا ئەيانگەيەنئ بەوان و ئەيانخاتە پىزى ئەوان.

۳- ئەمەيە: لەم بەرنامەى خوادا پەيۋەستىيەكى بەتىن ھەيە لە بەينى ھەموو بارو ھالى مۇسلىمانان و ھەموو جەنگ و تى ھەلچوونىك لەگەل دوژمنەكانيان لە ھەموو مەيدانىكدا، پەيۋەستى عەقىدەو بۇچوون و پەرۋەشت و پامىارى و ئابورى و كۆمەلەيتيان، لەگەل زال بوون و تىك شىكانيان لەھەموو جەنگ و بەربەرەكانى يەكان، واتە بوونى ھەركام لەمانە ھۇنىش

که ره له زال بوون و سه رکه و تندا، نه بیوونی هر کام هوو ئیش که ره بو تیک شکان و ژیر کهوتن، وهک دهست نیشان کرا بو ئه م مه بهسته له کاتی تهفسیری نایه تهکاندا.

۴- له باره ی سروشتی بهرنامه ی پهروه رده کردنی ئیسلامیه وه، ئیسلام ئه دوی و ئه کۆلیته وه له هه موو به سه رها ت و پرو داوه کانی کۆمه لی موسلمان، له به ره هم و سه ره نجامی ئه و پرو داوانه، ئه گه پئی به دوا ی هه موو کون قوشبنی دل و ده رووندا، داشا رداوه کانی ده نه خات، ئینجا به هو ی ئه وه وه هه موو ئه وانه پالفته و پاک و خاوی ئه کاته وه، هه موو هه ست و بو چوونه نا راسته کان راست ئه کاته وه، هه ر بیرو باوه ریک که ریک و په وایه و ژیا نی ئیسلامی له سه ر پا گیره ئه یه ئلیته وه و دانی پیا ئه نی.

۵- ئه م بهرنامه ی ئیسلامه شتیکی خه یالی نیه، ییرو باوه ره کانی ته نها بو یی رلی کرد نه وه و تی پوانین نین، واز نا هی نی به ته نها پا گه یان دن و ته می کردن، به لکو ئه وه ی که وتی و دایه ئی نا ئه بی به کرده وه به دی به ی نرئ له ژیا ندا، ئاشکرا ترین به لگو و نیشانه له سه ر ئه وه له م جهنگی (احد) دا، هه لو ئستی پیغه مبه ر (ﷺ) بوو به رام به ر ییرو باوه ری مه شوهره ت و پرس و را وه رگرتن، بی گومان پیغه مبه ر (ﷺ) ئه یقوانی ئه و مه بده نه به کار نه هی نی و هه ر به پی ی پای خو ی ره فتاری بکر دایه، به تای به تی به گو یزه ی ئه و خه وه ی که بی نی و خه و په ر ژینی شی کرد - وهک له سه ره تا وه باس کرا - ئه بوایه هه ر به پی ی پاکی خو ی ره فتاری بکر دایه، چونکه ئه و کاته دوور ئه بوون له و هه موو به سه رها ت و پرو داوه سه خت و دل ته زینانه، بی گومان ئه گه ر ئه و بیوی ستایه هه ر به قسه و پاکی خو ی بجو لایه ته وه هیچ که سیش نه ئه بوو دژی ئه وه بوایه و پا زی نه بی پی ی، به تای به تی پاش ئه وه ی که کۆپو کۆمه له که په شی مان بوونه وه له پا و بپا ره که ی خو یان و پیغه مبه ر (ﷺ) که سه ره نجامی کاره کانی ئه زانی هه ر له سه ر ئه و مه بده نه ئه پو یشت و هه لی ئه وه شان ده وه، چونکه له سه ر پو یشتن و به دی هی نانی ئه و مه بده نه ی به گرنگ و به نرخ تر دانا له دوور که و تنه وه له و هه موو زیان و پرو داوه سه ختانه که بوون به سه ره نجام و به ره می ئه و مه بده نه له و جا ره دا! ئینجا وهک ئه م ئه و مه بده نه ی به گرنگ تر دانا، ئه وه بوو له پاش لی بوونه وه له جهنگه که و له پاش ئه و پرو داوه سه ختانه،

فرمانی خوا هات به بهکار هینانی ئه مهبدنه، له پاش ئهوانه فرمووی: ﴿تَأَعَفُ عَنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ وهك تیپه پری کرد بهسهرماندا.

٦- ئه مهیه که: بهرنامه که ی خوا شتیکی دامهزراوه، ههرشتی ئه نرخی بو دانابی ههر
ئه وه پیروژه و نرخ داره، ئینجا ههر هله و لادان و ترازانیك پووبدا پوو ناکاته
بهرنامه که و نا سه پیترئ بهسهر ئهوا، بهلکو هه مووی پووی ئه کاته بهرواداران و هینی
ئهوانه که به پریکی په پیرهوی بهرنامه که ی خویان نه کردوه، کهواته پیویسته لهسهر
موسلمانان هه میشه ناگیان له پاکیی و خاوینی بهرنامه که یان بیته و ههرگیز شیوه و
ویته ی شیرین و پاکیی له که دارو ناشیرین نه کهن به هوی هله و لادان و ترازانی هیچ هله
کهرو لادهر و ترازوئیك - ههرچهند پله و پایه ی بهرزینت - بهلکو به بی پیچ و پهنا ههر
له که و په خنه یه که بوو به هینی مهردومه کان دابترئ، نه که به هینی بهرنامه که، چونکه
بهرنامه که به نرخ ترو گرنه ترو گه وره تره له وهی که له بهر خاتری مهردوم و له په نای
مهردومدا له که دارو په خنه دار بکری، کهواته میژووی ئیسلام بریتی نیه له ههر
کرده وه و باری که موسلمانان کرد بیتیان و دایان هینا بی، بهلکو میژووی ئیسلام ههر
کرده وه و باری که موسلمانان پی ی هه لسا بن به پی ی بهرنامه که ی خواو پیک و دهقی
بیروباوه ره دامهزراوه کانی ئه و بن، میژووی ئیسلام میژووی ئه و موسلمانان نه که
ههر به ناوو به زیان و به ده م موسلمانان! میژووی ئیسلام ههر میژووی به دی هینانیکی
راسته قینه یه بو ئیسلام، له بو چوونی موسلمانان و کرده وه و په وشتیان و هه موو بارو
پوویه کی ژیانیان.

ئه مه بوو که خوا ویستی گه ل و ئومه ته موسلمانی پی ئاشنا بکات، له کاتی کهدا که
هه له کانی ئه و تاقمه موسلمانان ده رخست و که م و کوپی و لاوازیه که ی ئاشکرا کردن، له
پاش ئه وه میهره بانئ له گه ل کردن و لییان بوورد، له پاش ئه وه ی سه ره ناجامی کرده وه کانی
خویانی پی چه شتن له مهیدانی تاقی کردنه وه دا.

باسی جهنگ و بهر بهر ه کانی (احد) دوایی هات، به لام بهر بهر ه کانی دوژمنه کانی تر که
به ده ور بهری مه دینه دا بوون - به تایبه تی جووله که - که ئه وان نیش کهرو هوی سه ره کی
بوون له هه لگراندنی جهنگی (احد) دا، بهر بهر ه کانی ئه و ئه وان هینشتا ههر دوایی نه هات،

بەربرهكانى بە دەم بازى و پرۆپاگەندە و پىلان لە ھەر بارىكەوھە كە بە دەستەوھە بىت، بۆ تىك دانى ريزو كۆمەلى مۆسلمانان و دوو دل كردن و بى ئارام كردنى دەروونيان، ئەم بەربرهكانى كە بەشى گەرە و نۆزبەى ئەم سورەتەى داگیر كرد.

ھەرچەند پىغەمبەر (ﷺ) (بنى قينقاع) ى دوور خستەوھە لە مەدینە لە پاش پىلان و ناپاکی كەلىيانەوھە دەرکەوت، وە لە پاش ھەلوھەشاندنەوھەى پەيمانى كە پىغەمبەر (ﷺ) بەستى لە نىوان خۆى و جوولەكەكانى مەدینەدا، لەسەرەتای ھاتنى بۆ مەدینە، ھەرچەند ئەو دەرکردن و دوورخستەوھەبوو، بەلام جوولەكەكانى تری مەدینە: (بنو نضير و بنو قريظة) بەوھە تەمى خوار نەبوون، بەلكو لەگەل جوولەكەكانى خەيبەر و ھەموو جوولەكەكانى نىوھە دوورگە دەستيان تىكەل كرد و شانيان كرد بە كەردەوھى خراپ و پىلان گىپرې، پەيوھەندى و پەيوھەستيان بەست لەگەل ناپاكەكانى مەدینە و لەگەل بت پەرستەكانى مەككە و دەورو بەرى مەدینە و بەبى وەستان شانيان كرد بە خراپەكارى و پىلان گىپران، جا لەم چەند ئايەتى داھاتوھەدا ھىندى لەو وتارو كردارى پىسى ئەو جوولەكانە ئەخاتە بەرچاو — وەك دای بە ناوچاوى خۆيشيانداو شەرمەزارى كردن پىيان — ئەو وتارو كەردەوانەيان كە ئەوپەرى بى شەرميان تىايە دەربارەى خوا وەك بەد كردارى و پەيمان شكاندنە لەگەل مۆسلمانەكاندا.

ھەلوئىستى بەد و ناراستى ئەو جوولەكانە داخوازبوو، بۆ ئەو دەرخستەو ئابرو بردنەيان، ھەرچۆنى پەرورەدە كردن و پىگەياندى مۆسلمانان داخوازبوو بۆيان، تا مۆسلمانەكان وریا بن و نامادە بن بۆ بەرەست كردنى پىلانەكانیان و دوور كەوتنەوھە لە ھەر حال و داویك كە ئەوان ھەلى كەنن و بىننەوھە بۆى، ئەو تەمى و ئامۆزگاریانە كەلە مەدینەدا ناراستەى ئەو مۆسلمانانە کران، تەمى و ئامۆزگارى و ئاگادار كەردنەوھەن بۆ ھەموو مۆسلمانانى پاش ئەوان تا ئىستەو تا داھاتووىش، ئەگەر مۆسلمانانى ئىستەو چەند چەرخى لە مەوېەر ئەو تەمى و ئامۆزگارى و ئاگادار كەردنەوھەيان لەبىرېوایە نەئەكەوتنە تەپكەو داوى دوژمنەكانیان لە صەلبى صەھىۆنى و شیوعیەتى جیھانى، ئاوا ژىر پى و پىشیل نەئەكران، ئىنجا گوئى بگىرن لە قورئانى پىرۆز ئەو شتە گرنگانەمان بدا بە گوئچكەدا.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ
 سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَكُوتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ
 ۱۸۰ ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا

وَقَتْلَهُمُ الْآفِيكَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ

له يه که مجاره وه نه فهرمووی: ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾
 نه و که سانه ی که په زیلن و چرووکی نه که نه به وه ی که خوا پی ی به خشیوون به چاکه و منه تی
 خوی و به پی نه وه ی نه وان له راستی دا خاوه نی بن، به پی نه وه ی مافی نه و پی به خشینان
 بی، نه و که سانه ی که چرووکی نه که نه، به م په نگه مافی خوی لی ناده ن، با نه وانه گومان
 نه به نه که نه و چرووکیه چاکتره بویان له به خت کردنی له پی ی خاوا ﴿هَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ﴾ به لکو
 نه وه خراپه و شه پیکی گهریه بویان، وه ک بوونی نه کاته وه که نه فهرمووی: ﴿سَيُطَوَّقُونَ مَا
 يَبْخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ بی گومان نه وه ی که چرووکیان پی کردوه له جیهاندا، ته وق نه کری
 پی ی و نه کری ته وقی گهردنیان له پوژی دواپی دا، نیجا نایا نه م هه په شه یه پوکه شو
 پوواله ته که ی مه به سته، وه ک کومه لیک نه فهرموون، له بهر چه ند هه دیسیک که له م باره یه وه
 هاتووه و ده ست نیشان نه کات بوئه وه؟ یان مه به ست نه وه یه وه (مجاهد) نه فهرمووی: له
 پوژی دواپی دا داویان لی نه کری که نه وه ی نه یانداوه بیهننه وه و له و پوژدها بیده ن،
 ناشکرایه که نه وه یان پی ناکری؟ یان مه به ست نه وه یه: سزاو توله که ی نه نوو سینری
 پی یانه وه و پزگار بوون نابی لپی به وننه ی ته وقی که بکری ته گهردن؟ به هه رحال و له سه ر
 هه ربار، به راستی هه په شه یه کی زور شامناکه و نه وه نه گه یه نی که به خشیني نه و شته فهرزو
 پیویست بووه له سه ریان، وه ک زور له زانایان نه فهرموون: که نه م نایه ته هاتووه ته خواره وه
 ده رباری نه وانه ی که زه کات ناده ن یان وه (نبین و جهریرو نبین و نه بی حاتم) نه گپرنه وه
 له (نبین و عه باس) وه — خویان لی پازی بیت که نه م نایه ته هاتووه ته خواره وه له
 نامه داره کاندا که نه وه ی نه یانزانی له باره ی پیغه مبه ریتی پیغه مبه ریه وه (ﷺ) پایان
 نه نه گه یاندو نه یان شاردوه، بی گومان پیوایه تیکی به هیزی دنیا که نه نه هاتووه که نه م
 هه په شه لی کراوانه دیاری بکات، به لام به پی پی جی و شوینه که ی وا ده رنه که وی که ده رباری

جووله که کان هاتیبته خواره وه که چرووکی له ناو نه واندا باو بووه، ههروه ها وا دهرئه که وئ که له گهل' نه چهند نایه تانه ی داها تووه دا هاتبنه خواره وه به بۆنه ی بانگ کردنی نهو جووله کانه بۆ هه لسانیان بهو مافو مالیه ی که له گهردنیاندا بوو پنیووست بوو له سهریان بیدهن، به پنی نهو په یمانه ی که به ستیان له گهل' پیغه مبهه (ﷺ) و به پنی نهو به لینه ی که پنیاندا، ههروه ها به بۆنه ی بانگ کردنیان بۆ بپروا هیئان به پیغه مبهه (ﷺ) و بۆ بهخت کردنی مالیان له پنی خوادا، ئینجا هه رچهند به بۆنه ی نهو جووله کانه وه هاتبن، به لام واتاو شیوه ی نهو نایه ته ی که خه ریکین پنیه وه گشتیه بۆ نه وانیش و بۆ هه رکه سانیکه تریش که نهو چرووکیه به کار بینن و دهست بگرن به سه ر مافو مالی مهردوم دا که خوا پنیووستی کردون، ئینجا هانی سامانداران نه دا له سه ر به خشین و دوور که وتنه وه له چرووکی، نه فهرمووی: ﴿وَلِلّٰهِ مِيرَٰثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ هه رچی که له پوورو میراتی ناسمانه کان و زهوی هیه هه ر هینی خویه و مولکی خویه، که واته چۆن چرووکی بکری له شتی کدا که هینی نهو، ناسمانه کان و زهوی و هه رچی تیایان دایه هه مووی نه گه ریتنه بۆلای خوا و هیچ بۆ هیچ که سیک نامینیتنه وه بینجگه له وه ی که له پنی خوادا دراوه، ته نها نهو نه مینیتنه وه لای خوا و نه بن به زه خیره بۆ مهردوم له باتی نهو ی که بکری به تهو قی گهردن، ﴿وَاللّٰهُ بِمَا تَمَلُّوْنَ خَبِيْرٌ﴾ خوا ناگادار و باخه به ره به هه رچی که ئیوه نه یکه ن، له بهخت کردن و چرووکی، که واته وریای خۆتان بن شتی بکه ن که مایه ی په زامه ندی خوا بیئت. ئینجا هه ره شه نه کات لهو جووله کانه که خوا مال و سامانی پنی دابوون و که چی خۆیان به بن پنیووست دانه نا، به خوا و به پاداشتی خوا، زۆر نه فامی و بن شه رمیان به کار نه هیئا له گهل' خوادا و هیان ووت: چیه خوا داوای قه رزمان لی نه کات له مالی خۆمان و نه یه وئ به چهند قات قه رزه که مان بداته وه، له کاتی کدا که نهو جله و گیری نه کات له سوود خواردن؟! نهو هه ش لا قرتی کردنه به نایه تی خوا و نهو په پنی نه فامی و بن شه رمیه، نه فهرمووی: ﴿لَمَّا سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِيْنَ قَالُوْا﴾ سویند به خوا خوا بیستی وته ی نهوانه ی که وتیان: ﴿اِنَّ اللّٰهَ فَقِيْرٌ وَنَحْنُ اَغْنِيَا﴾ به پراستی خوا بن نهوایه و ئیه دهو له مه ندو بن پنیووستین، به پنی ریوایه تی (ئیین و ئیسحاق و ئیین و نه بی حاتم) له (عیکره مه) و نهویش له (ئیین و عه باس) وه - خوی لی پازی بیئت -، نهو وته سامناکه هینی (فناحسه) که یه کن بوو له زانا و عابیده کانی جووله که، به پنی ریوایه تی (ابن المنذر) له (قه تاده) وه وته ی (حه به یی کوپی اخطبه)، به پنی ریوایه تی (سه عیدی کوپی جوبه یین)

له (ئىبن و عەباس) ھوہ - خۆاى لى پازى بىت - وتەى كۆمەلى جوولەكەيە، كەواتە لەسەر دوو رېوايەتەكەى پېشوو كەيەك كەس وتووئەتى و قورئان بەكۆ ئەيگىرپتەو، لەبەرئەوئەيە كە ئەوانى ترېشىيان پازى بوون بەو وتەيە، بە ھەرحال و ھەرچۆن بووئى سروشتى لارى جوولەكەو بۆچوونى ئاڤەواو كردارى بەدو بەد شەرميان شتىكى بە ئاوبانگەو لەنامە دەست كارى كراوەكانياندا بۆوونەتەو، بەلام بەراستى ئەم وتەيان ئەوپەرى گرتووە لە بۆچوونى بەدولەبى شەرميدا، لەبەرئەوئەو ئەوئەندە بە توندى گرتى و ئەم ھەموو ھەپشەى ئاڤاستە كرد:

١- بەسوئند لەسەر خواردن و دلتىايى لەسەر كردنەو ھەرمووى: خوا وتەى ئەوانەى بىست، كە ھەوالدان بە بىستنى ئەو وتەيە لەتايبەتى لەگەل ئەوئەدا خوا ھەموو شت ئەبىستى - ئەو ھەوالدانە لىڤەدا ھەپشەى لى ئەبارى - سوئند لەسەر خوارەو كەيش ئەو نیشان ئەدا كە ئەو وتەيە ئەوئەندە دوو خراپە لەوانەيە ھىچ كەس بېروانەكات بەوئەى كە شتى وا ئەوترى، لەوانەيە خاوەنەكانىشى دانى پيا نەئىن و ئىنكارى وتنى بكەن بەتوندى، كەواتە بەپىي ياساى پەوان بىژى پىوئىستى ھەيە بەو سوئن و دلتىايى لەسەر كردنە.

٢- ھەرمووى: ﴿سَكَنْتُ مَا قَالُوا﴾ بى گومان ئەوئەى كە وتيان ئەينووسىن. واتە ئاگادارىن پىي و ھەرگىز لە بىرمان ناچى و پشت گوئى ناخەين و وازى لى ناھىين، كەواتە دووچارى سزا و تۆلەى سەختى ئەو وتەيە ئەبن.

٣- ئەم وتەيان كۆئەكاتەو ھاوسەرى ئەكات لەگەل كوشتنى پىڤەمبەرەكانيان، بۆ ئەوئەى كە بىگەيەننى كە ئەم دوو تاوانە وەك يەك وان لە گەورەبيدا، بىدارى ئەكات لەسەر ئەوئەى كە ئەم وتەيە يەكەم تاوانيان نى، ھەركەس بتوانى پىڤەمبەران بكوژى ئەتوانى ھەموو تاوانىكى تر بكات، ئە ھەرمووى: ﴿وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِمِرْحَقٍ﴾ ئاگادارىن و ھەرگىز لە بىرمان ناچى و پشت گوئى ناخەين كوشتنى ئەوانە بۆ پىڤەمبەرەكانيان بە ناھەق و خۆشىيان ئەيانزانى كە ناھەقە، كە ئەوئەيش ئەوپەرى تاوان و دەست درىژىيە، وە ئەوپەرى بى شەرمى و بەر بەرەكانىيە لەگەل خوا و ئايىنى خوا! بى گومان پېشووەكانيان ئەو تاوانى كوشتنەيان كرد، كەواتە دانانى بە تاوان و كردەوئەى ئەم دواييانە لەبەرئەوئەى ئەمان خۆشنوود و پازى بوون بەو تاوانەى كە ئەوان كرديان، ھەركەس پازى بىت بە ھەر گوناھ و بىشەرعەك كە ھەركات كرابى و بكرى لە ھەر جىگە و شوئىنك ئەو كەسە بەشدارە لەو گوناھ و تاوانەدا بەپىي ئايىنى پاكى ئىسلام.

وَنَقُولُ دُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ آيَاتِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ

لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾

میژوو باسی چهندی له پیغه مبه رانغان بۆ ئەکات که جووله که ی نه فرین لی کراو شه هیدی کردن، دواترینی هه موویان عیسا پیغه مبه ر بوو که به هه موو جوړ هه ولی کوشتنیان داو به لام خوا پاراستی و پزگاری کرد له دهستیان، نیستاش هه نه وان لافی کوشتنی نه دن به شانازیوه - نه فرینی خوا بباری به سهریاند.

٤- ئەمەیه که له پوژی دوایی دا له کاتی سزادانه که یاندا سزای دهروونیش

نه درین به مە ی که نه فەر مووی: ﴿وَنَقُولُ دُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ ئەلین پئیان:

بچه ئن سزایه کی سووتینەر، که ئەم وتیه زۆر سهخت و سامناک و کاریگەر،

ئەم وتیه نه و په ری خه شم ئەگه یه نی لهو سزا دراوه، ئەم وتیه به کار

نه هینری بۆ که یانندی نا ئومیدی له پزگار بوون و به زهیی هاتنه وه بهو

سزادراوه دا، به کار نه هینری بۆ که یانندی بی نرخی و پيسوا کردنیان، ئینجا

سهر باقی نه وه ته شهریان لی نه درئ به مە ی که گیرۆده و کوژراوی دهست و

کرده وه ی خویانن، بهم په نگه پئیان نهوترئ: ﴿ذَلِكَ﴾ نهو سزا سهخته ی که نه چه ئن

﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ آيَاتِكُمْ﴾ به هۆی کرده وه ی خراپی که پیشتان خست له جیهاندا، واته

خۆتان به ئاره زوو دهسه لات و خواهیشی خۆتان، وهک نهو وتیه به ده و کوشتنی

پیغه مبه ران ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ نهو سزایه به هۆی نه وه یه که بی گومان خوا

سته مکار نیه و سته م ناکات له بهنده کانی بی گومان له نه بوونی سته مه وه داد پهیدا

نه بن، دادیش داخوازه بۆ پاداشت دانه وه ی چاکان به چاکه و تۆله سهندن له

تاوانباران، كهواته نه‌بوونی سته‌م هۆی ئه‌و تۆله‌و سزا سه‌خته‌یه‌ له‌و جووله‌كه‌ نه‌فرین
 لی‌ كراوانه، ئه‌و سزا سه‌خته‌ پێك‌ و سه‌رو به‌ره‌ له‌گه‌ڵ تاوانه‌كه‌ياندا، ئه‌وانه‌ به‌نده‌یه‌ك
 بوون له‌ به‌نده‌كانی، ئیتر چۆن وێرایان و توانیان ئه‌و وته‌ نا‌په‌وایه‌ به‌كار بی‌نن بۆ
 خاوه‌ن و په‌روه‌ردگاریان و پێغه‌مبه‌ره‌كانی بكوژن؟!

ئه‌گه‌ر وته‌ی ﴿يٰطٰلَاطٍ﴾ بۆ زیاده‌ په‌وی (مبالغه) نه‌بی، وه‌ك (عطاف) و (تعماف) كه‌ مه‌به‌ست
 خاوه‌نی عه‌ترو خاوه‌نی خوڤمايه، به‌بی زیاده‌په‌وی، هه‌روه‌ها وێنه‌ی ئه‌م دووانه‌ زۆر زۆره‌
 له‌زمانی عه‌ره‌بدا، ئه‌گه‌ر ئه‌م وته‌یه‌ به‌م جوړه‌ مه‌به‌ست بی‌ت، واته‌ خاوه‌ن سته‌م، ئه‌وا هه‌یچ
 جیگه‌ی قسه‌و باس نه‌ی و هه‌یچ گرێ‌یه‌کی تیا نه‌ی، به‌لام ئه‌گه‌ر زیاده‌په‌وی مه‌به‌ست بی‌ت ئه‌وا
 پووكه‌شه‌كه‌ی گرێ‌یه‌، چونكه‌ ئه‌و كاته‌ وا ئه‌گه‌یه‌نی كه‌ خوا سته‌مكاره‌، به‌لام زۆر سته‌مكار
 نه‌ی، ناشكرایشه‌ كه‌ به‌ هه‌یچ كلۆجیك سته‌م بۆ خوا ناگونجی، بۆ كردنه‌وه‌ی ئه‌م گرێ‌یه‌
 زانا‌یان چه‌ند شتی‌کیان فه‌رموه‌ پێویسته‌ ئاماژه‌ كردن بۆ هه‌ندێ‌کیان:

١- مه‌به‌ست د‌ل‌نیایی كردنه‌ له‌سه‌ر پاست و په‌وایی ئه‌و سزاو تۆله‌یه‌ و نا‌په‌وایی و
 نه‌گونجانی یه‌كسان كردنی ئه‌و تاوانبارانه‌ له‌گه‌ڵ چاكاندا، واته‌ ئه‌و یه‌كسان كردن و
 تۆله‌ نه‌سه‌ندنه‌ شایسته‌ نه‌یه‌ مه‌گه‌ر له‌لایه‌ن كه‌سی‌كه‌وه‌ كه‌ زۆر سته‌مكار بی‌ت، كه‌واته
 ئه‌بی تۆله‌ بی‌نن و یه‌كسانی نه‌كات.

٢- مه‌به‌ست د‌ل‌نیای كردنه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌ هه‌رچه‌ند په‌وایی بۆ خوا سزادانی به‌نده‌كانی
 به‌بی تاوان، به‌لام هه‌رگیز ئه‌وه‌ ناكات و ناگونجی بۆ خوا، د‌ل‌نیایی نه‌كات له‌سه‌ر ئه‌وه
 به‌وه‌ی ده‌ری ئه‌خات و نیشانی ئه‌دات له‌ شیوه‌ی زیاده‌ په‌وی له‌ سته‌مدا.

٣- مه‌به‌ست گه‌یاندنی زۆر گه‌وره‌یی و سه‌ختی ئه‌و سزایه‌، به‌جۆرێ‌ ئه‌گه‌ر په‌واو شایسته‌
 نه‌بوايه‌ سته‌می‌کی زۆر گه‌وره‌ نه‌بوو.

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلاَّ نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّى يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ
قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِ يَالِئِنَّتِ وَيَالِئِذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
(۱۸۲) فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا يَالِئِنَّتِ وَالرُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ
(۱۸۱) كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ

چه ندوه لامی تریش دراوه تهوه، به لام لام وایه نه وه نه ندازه به سه. نهو جووله کانهی که باس
کران، ﴿الَّذِينَ﴾ که سانیکن که ﴿قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا﴾ وتیان: به راستی خوا فرمانی پیا
داوین و وه سیتی کردوه بو مان له تهورات دا ﴿أَلَا تُؤْمِنُ لِرَسُولٍ﴾ به می که بپوا نه هینین به
هیچ نیروا فروستاده که ﴿حَتَّى يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ﴾ ههتا قوربان و خیریکمان بو
نه هینین که ناگر بیته خواره وه و بیسووتین، بهو شیوهی که موعجزه می هیندی له
پیغمبرانی ئیسرائیلیه کان بووه، ئیتر نهو خیر و قوربانیه له چوارپن و مالات بووبن که
سهریان نه بپری، یان هر شتیکی تر که دایان نه نا و ئینجا پیغمبره که نزاو داوای له خوا
نه کردو به فرمانی خوا ناگر که نه هاته خواره وه و ئیسووتاند، واته فرمانی داوه پیمان که
بپوا نه هینین به هیچ فروستاده که ههتا موعجزه کی و امان نیشان نه دات، ماتوول محمد
نه وه مان نیشان نادا ئیمه بپوای پی ناهینین و له سر فرمان و پهیمانی خوی خومان نه بین.
نهو موعجزه می که باسیان نه کرد شتیکی راسته و پوی داوه له لایه ن هیندی له
پیغمبرانی خویانه وه، به لام نه میان ده له سه و ده ست هه لبه ست بوو که نه یان ووت: خوا له
تهوراتا نهو فرمانه می پیا داوین. مه به ستیان هر بریوانو بوو، نه گینا پیغمبر (ﷺ) نهو
موعجزه می نیشان بدانیه هر بریوان نه نه هینا، نه وه تا بریوان نه هینا بهو پیغمبرانی
خویانه و به لکو کوشتیان چ جای هینان پی یان، وه ک قوربان هر بهو جوړه دم کوتی کردن و
به ری لی برینه وه و فرمووی: ﴿قُلْ﴾ نهی پیغمبریلن به وانه ﴿قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِ﴾ بن گومان
هات بوتان چند پیغمبریک له پیش منه وه ﴿يَالِئِنَّتِ﴾ به چند موعجزه و رابه رو به لکه
پوونه کانه وه ﴿وَيَالِئِذِي قُلْتُمْ﴾ به نهو تایبه تیه می که و تتان - واته نهو قوربانیه می که باس کرا-
﴿فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ﴾ دهی بوچی نهو پیغمبرانه تان کوشت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ئیوه

راست ئەكەن كە ئەلەين: ھۆى بېروا نەھىنانتان ئەوھى، راست ئەكەن وانىشان ئەدەن، ئەگەر
 ئەو موعجىزەھى بەدى بىت بېروا ئەھىنن، بەراستى دەم كوت كوردنىكى زۆر بەھىزە و پىسى ھىچ
 دەمبازىھى نەھىشتن. ئىنجا پىوى فەرموودە ئەكاتە پىنغەمبەر (ﷺ) بەدلنەواىى كەردن و
 دلخۆشى دانەوھى بەوھى ئەو لارىى و نالەبارىيە ھەر دەريارەى ئەو نەكراو، بەلكو برا
 پىنغەمبەرەكانى عەينى شتىان دەريارەى كراو. ئەفەرمووى: ﴿إِنَّ كَذَّبُكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّنْ
 قَبْلِكَ﴾ ئەگەر ئەوانە بېروا ناھىنن و تۆ بە درۆزن دا ئەنەن، بىگومان بېروا نەھىنراو بە چەند
 پىنغەمبەر و فروستادەھىك لە پىنش تۆ بە درۆزن دانراون، كە ئەو فروستادە و پىنغەمبەرەنە
 ﴿كَاوَرُ بِالْبَيْتِ﴾ خاتوون بە چەند موعجىزە و بەلگە پىوونەكانەوہ ﴿وَالزُّبُرِ﴾ بە چەند نامە و
 پىوپەرە كە تەمى و پەند و ئامۆزگارىان تىا بوو لەلایەن خواوہ ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ ھاتن بە
 نامەى پىوون يان پىوون كەرەوہ، كە برىتيە لە تەورات و ئىنجىل، واتە تۆ يەكەم كەس نىت كە
 بېروات پىنەھىنرابى، كەواتە غەمبار مەبە و سەرت سووپ نەمىنن، چونكە پىنگەى پىنغەمبەرەن
 ھەروا بووہ و ھەر وا ھاتوہ، پىر لەدرك و دال و كۆسپ و گرى، ئەوان لەو پىنەدا دووچارى
 ئەرك و مەينەت و ماندووىى زۆر بوون!!

ئىنجا پىوى فەرموودە ئەكاتە كۆمەلى مۇسلمانان، ئامازە ئەكات و سەرنجيان پائەكىشى
 بۆ ئەو شتانەى كە پىنويستە ھەولى بۆ بەدەن و سووربىن لەسەرى و فەداكارى بۆ بىكەن، بۆ
 لابرەدى دىرك و دال و ئىنش و ئازارى پىنگەكەيان، داواى خۆگرى و خۆپارىزىيان لى ئەكات،
 ئەفەرمووى: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ ھەموو كەس لەم جىھاندا مردن ئەچەژنو ئەبى بمرى و
 لەو پىالەھى بخواتەوہ كە ئەگەر پى بەسەر ھەموواندا، زۆر زۆر پىنويستە جىگىر بوونى ھەست
 بەم شتە راستە لەدەرووندا، ئاوا نەبوونى لەدل، پىنويستە ھەموو كەس ھەمىشە ئەمەى لە
 ياد بى كە ژيان لەم زەوى جىھانەدا شتىكى كاتىە و ماوہى ديارىى كراوہ و ئەبى دواىى بىت.
 چاك ئەمرى و خراب ئەمرى، تىكۆشەر ئەمرى و تەمەل و تەوہزەل ئەمرى، ئەو كەسەى كە
 سەربەرزە و شانازىى بە عەقىدە و بېرواوە ئەكات ئەمرى و ئەو كەسەى كە سەر شوپرە بۆ
 بەندەھىكى وەك خۆى ھەر ئەمرى. ئازا و چالاك كەسەرداناخات بۆستەم ئەمرى، ترسنۆك كەھەر
 ژيانى ئەوى و سوورە لەسەر ژيان بەھەر برىتى و نرخیك، ئەوانەكەكارى گىرگ ئەكەن و مەبەست و
 ئامانجى بەرزىان ھەيە ئەمرن، وە ئەوانەى كە بىنرخ و بىسوودن و ھەر پابواردنىان ئەوى
 ھەر ئەمرن، لەو مردنەدا ھەموو يەكسانن، جىاوازيان لەدوا پۆژو چارەنووسدا ھەيە،

وَإِنَّمَا تُؤَفَّقُونَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَنْ زُحْجِحَ عَنِ النَّكَارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ
وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ ﴿لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ
وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى
كَثِيرًا وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِن عَزْرِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

جیوازن له مه‌دا که نه‌فه‌رمووی: ﴿وَإِنَّمَا تُؤَفَّقُونَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ نه‌جرو پاداشت و
سه‌ره‌نجامی کرده‌وه‌کانتان - چ چاک و چ خراب - به‌تیرو ته‌واوی هر له پوژی دواپی دا
پیتان نه‌دری، که‌وا‌ته‌هرچی خوشی و ناخوشی و شادمانی و سزا و نازاریک که‌ببی له پیش
نه‌و پوژی دواپی‌ده‌ا هه‌مووی هیندیکه له نه‌جرو پاداشت و سه‌ره‌نجامی کرده‌وه ﴿فَمَنْ زُحْجِحَ
عَنِ النَّكَارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ﴾ ئینجا هرکه‌س له‌و پوژده‌ا پاکیشری و دور خریته‌وه له
ناگری دوزه‌خ، بخریته به‌هشت نه‌و که‌سه به‌خته‌وه‌ره و بزگاره و نه‌گات به‌ نامانجی ته‌واو
راسته‌قینه، ﴿وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ ژیان و خوشی جیهان هیچ شتیک نیه بیجکه له
خوشی و سوود که‌یه‌نهری کاتی خه‌له‌تینهر، به‌م په‌نگه‌پوکه‌ش و پواله‌ته‌که‌ی شیرین و
جوانه و له‌ناوه‌وه‌تاله و قیزه‌ون، یان وه‌ک(ئیمامی‌عه‌لی) فه‌رمووی: نه‌رم و ناسکه له ده‌ست‌داو
ژاره‌که‌ی کوشنده‌یه، بی‌گومان نه‌مه‌ بۆ که‌سینکه که‌باوی بدا به‌سه‌ر ژیانی پوژی دواپی دا، بۆ
که‌سینکه که‌ خهریکی بکات و ژیانی پوژی دواپی له‌بیر بباته‌وه نه‌گینا خوشی و ژیانی نه‌م
جیهانه چاکه و به‌هری‌خوایه، هرکه‌س به‌گویره‌ی به‌رنامه‌ی خوا په‌فتار بکات هه‌موو ژیان و
خوشیه‌که‌ی نه‌م جیهانه‌ی نه‌بی به‌ خوا په‌رستی و‌پاده‌ پله‌ی پوژی دواپی پی به‌رن نه‌بیته‌وه!!
له‌م کاته‌دا که‌ خوشی و ژیانی نه‌م جیهانه به‌م شیوه‌ ناسراو به‌م چاوه‌ قورئانیه سه‌رنج
درا، له‌م کاته‌دا که‌ ده‌روونی بپروا دار ناماده نه‌بی بۆ خوگرتن له‌سه‌ر به‌سه‌ره‌اتی سه‌خت و
گران که‌ بیته‌ ری، ناماده نه‌بی بۆ تا‌قی کردنه‌وه به‌و پووداوو به‌سه‌ره‌اتانه، له‌م کاته‌دا
نه‌فه‌رمووی: به‌ بپروا‌داران: ﴿لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ﴾ سویند به‌ خوا دوچار

نه كړين و تاقى نه كړينه وه له باره ي سامان و داراييه كانتانه وه، به هر شتى كه هوى كه مو
 كوپى و زيان و نه مانيان بى، له باره ي خوتانه وه به نيش و نازارو زيان و نه مان ﴿وَلَسَّمْعُكَ مِنْ
 الَّذِينَ أَوْثَرُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ سويند به خوا نه بيستن له وانه ي كه نامه يان پى دراوه
 له پيش نيوه - واته جووله كه و گاوه كان - ﴿وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ له وانه ي كه هاوبه شيان بو
 خوا داناه، وه بيستن له وانه ﴿أَذَى كَثِيرًا﴾ نازارو نه زيه تى زور، واته وته و وتارى زور كه
 نه زيه ت نه گه يه نى پيتان، ﴿وَإِنْ تَصْرُوا﴾ نه گهر نيوه خوتان بگرن له سر نه و زيان و نازارو
 نارېحه تيانه ﴿وَتَتَّقُوا﴾ خوتان بپاريزن له هوى خشم و نارېزايى خوا، به گوپرايه لى
 فرمانه كانى و دور كه و تنه وه له قه ده غه كانى ﴿فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ بى گومان نه و
 خوگرى و خوپاريزيه له و كارانه يه كه شايسته يه هه موو كه س نيازبان بكن و به دواياندا
 بگه رين، يان له و كارانه ن كه خوا پيوستى كردون له سر به نده كانى، بى گومان باو
 ره وشت و پنگه ي نايين و بانگو و بانگه وازه كانى خوا هر به و جوړه پر له دهر دو نه شكه نجه و
 زيان و سزاو نازار بووه هر به و جوړه ش نه بى، چونكه پنگه كه پنگه ي به هه شته كه په رين
 كراوه به و شتانه ي كه نه فس ناروويان نه كات. ئينجا هر نه و هه ش تاقانه پى يه، بو پيك
 هينان و په روه رده كردنى كومه لى كه بتوانى نه و نالاي خوا به رز بكاته وه، نه و نه ركه گه وره يه
 بخاته سرشان، نه و هه ش به و جوړه نه بى تا نه و نالا هه لكرانه پاك و خاوين و پالفته بين و له
 هه موو تاقى كردنه وه يه ك دهرچن، نه و كاته شايسته نه بى كه بكرين به نه ميندار به سر
 گه وره ترين سپارده دا. نه بى نه و هه موو تالى و سويريه بچه ن تا به هيچ په نگو به هيچ
 هينيك ده ست به ردارى نه و سپارده و ده ست كه و ته يان نه بى، چونكه هر شتى كه به نه ركه و
 مهينه ت و فيداكارى ده ست كه و ت بى هه رگيز وازى لى ناهينرى و ده ستى لى هه لنگه رى،
 هه ركه سيك به و نه ركه و مهينه ت و پالفته كردنه پى بگات به هينرو دامه زراو چارنه كراو نه بى و
 ناماده نه بى بو به ربه ست و به ره نه ستى هه موو دزو پنگه ريك. پيوسته نه و هه موو نارېحه تى و

باره گرانه هه لگرن تا خاوه نانی ئەو بانگه وازه خۆیان خۆیان به چاکی بناسن، به باشی ناشناو
 زانا بین به دڵ و دەرۆنی تێ بگەن لەو شتانی کە لە دەرۆندا هەن، تێ بگەن کە چۆن و لە چ
 ڕێگە یە کە وە دوژمن ئەتوانی پێیان لێ بگرێ و بیروباوەرە کە یان لێ وەرگرێ، هەر وەها زانا و
 ئاگادار بین بەو کۆن و کە لە بەرانی کە شەیتان پێیاندا دیت بۆ ناو دڵ و دەرۆن، بزانی بە
 شوێنی هەلخایسکان و لادان لە ڕێگە راستە کە یان، بەهۆی چیه وە گوێڕا و سەرگەردان ئەبن!
 پێویستە چەشتنی ئەو هەموو سزا و ئارەحەتیە و هەلگرتنی ئەو باره گرانانە، تا دژو
 دوژمنەکان یێرێک بکەن و ئەو تێ بگەن کە بەرگە گرتن و خوگرێی ئەم بپروا دارانە لە خوێی
 نیە و ئەبێ ئەو ئایین و بیروباوەرە ئەوانە زۆر گرنگ و بەنرخ بێت و شایستە و شایانی ئەو
 فیداکاریە بێت، ئەو کاتە ئەوانە یە زۆر لەو دژو دوژمنانە وەرگەڕێن بە دۆست و بپروا دارو بێنە
 ڕیزی فیداکاران! پێویستە لە سەر بانگ کەرانی ڕێگە یە خوا بەو جۆرە خوگر و دامەزراو و
 خواترس و خوێڕیزین، ئەگەر بەو جۆرە بن لەلێنی خوا بۆیان مسۆگەرە، کۆمەڵی یە کەمجار
 ئەم ئوممەتە تێپەرێان کرد بە هەموو قوناغە سەختەکاندا و هەموو گرێ و کۆسپەکانی
 ڕێگە کە یان تەخت کرد، تا بەو جۆرە سەرکەوتوو و سەر بەرزی هەردوو جیهان بوون، با
 بزانی کە تا پۆزی دوا یە هەر گەل و کۆمەڵێک ڕێبازی ئەوان بداتە بەر خوا بەوینە ی ئەوانیان
 لە گەل ئەکات، هەر وەها با بزانی کە لە هەموو چەرخێکدا پێی ئەم بانگ و بانگە وازه هەر ناو
 سەخت و پڕ لە نەرکە، ڕێبوارانی ئەو ڕێگە یە ئەبن بە نیشانە بۆ هەموو تیرو پیلانەکانی
 دوژمن و هەموو سزا و ئازاریکیان ئاراستە ئەکری، ئەبێ تاقی بکۆن و بە مال و بە گیان و
 هەموو قەسە یەکی ناخۆش و جەرگ بڕیبیستن لە لایەن دوژمنە وە، چارە سەر بۆ هەموو ئەوانە
 هەر ئەم تەمێ و ئامۆزگاریە یە کە ئاراستە یە یە کەم چینی ئەم ئوممەتە کرا، کەواتە ئەبێ بانگ
 کەرانی ڕێگە یە خوا دڵ ئارام و کەیف خۆش و موزدە بەخش بن بە هەر سزا و ناخۆشیە کە
 دیتە پێیان، چونکە ئەزانن کە بە راستی بوون بە ڕێبوا ی ئەو ڕێگە پێوژە.

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا قِيلَ مِنْهُ فَبُذِلَ فَبَشِّرْهُم بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۚ إِنَّهُمْ يُحْمَدُونَ بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبَنَّهُمْ بِمَفَازِقٍ مِنْ عَذَابٍ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾

ئینجا کوتایی باسه که نه هیئتی بهمه لوئستی به دو خراپی نامه داره کان سه بارهت بهو به لئین و پهیمانه ی که خوا لئی وهرگرتن، نه فهرموئی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ باسی نهو کاته بکه که خوا پهیمانی بهتینی نهوانه ی وهرگرت که نامه یان پی به خشرابوو - واته زاناکانی ئیسرائیلیه کان - بهم جوړو شیوه یه: ﴿لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ﴾ سویند به خوا نهو نامه یه به پوونی باس نه کهن بو مهردومان ﴿وَلَا تَكْتُمُونَهُ﴾ نایشارنه وه لئیان، واته پهیمانی لی وهرگرتن که هه موو هه وال و بریارهکانی ناشکرا بکهن، که هیئدی لهوانه باسو و بریاری پیغه مبه ریتی محمد (ﷺ).

نهم سوره ته زور له کردار و وتاری ناپاست و ناپه وای نهو نامه دارانه به تایبه تی جووله که ی باس کرد، له لای سهرووی نهو کردار و وتارانه نهو هق و پاستیانه بوون که زانا و ناگادار بوون پییان و شاردنیانه وه، بو سهر تیک دان و چه واشه کردنی مهردوم، نهوانه ته وراتیان له بهر دهست دا بوو به هو ی نه وه وه نه یان زانی نه مه ی که پیغه مبه ر (ﷺ) هیناویه تی پاسته و لهو سه رچاوه یه وه هاتوو که ته وراتی لی هاتوو. جالیره دا به ته وای هه لوئسته که یان به دو ناشیرین تر نه کات که نهو پهیمانه شیان ناشکرا نه کات، که واته نه بوایه نهو ناپه سه ندانه له خوا بترسانایه، وه نهو پهیمانه یان نه شکاندایه ﴿فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ﴾ که چی نهو پهیمانه یان فری دایه پشتی خو یان، واته به هیچ پهنگ گوئی یان پی نه داو به ته وای پوویان لی وهرگرتا، هو ی نهو کرده وه پیسه یشیان نه مه بوو که نه فهرموئی: ﴿وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا قِيلَ مِنْهُ﴾

بهو نامهیه کرپیان شتیکی کم له جیفه‌ی دنیا و مهبهستی له مهبهسته‌کانی ثم زهوی و جیهانه که هر ماوه‌یه‌که و ئیتر نه‌پۆن و نامینن، کهواته هه‌رچهند به زۆرو ماوه درێژ سه‌یر بکړین و دابنرین، له راستی دا هر که‌مو که‌مو نرخن ﴿فَیَسَّرْ مَا یَشْرُونَ﴾ کهواته شتیکی خراپیان کړی! بئ‌گومان نه‌وانه هه‌موو نامه‌که‌یان نه‌ئ‌شارده‌وه، به‌لکو هر نه‌وه‌یان نه‌شارده‌وه که دژی به‌رژوه‌ندی و مهبهستی خۆیان بووبی، به‌لام نایین و نامه‌ی خوا ده‌ست ناده‌ن بۆ دابه‌ش کردن، بپوا به هر شتیکی نه‌بوو یان ده‌سکاری هر یه‌شیکی بکړی، یان هر به‌شیکی بشارد‌ریت‌وه، وه‌ک بپوا به هه‌مووی نه‌بی و ده‌سکاری هه‌مووی کرابی و هه‌موو شارد‌رایت‌وه وایه.

ثم نایه‌ته هه‌رچهند له زانایانی گاورو جووله‌که‌دا هاتووته خواره‌وه، به‌لام ناشکرایه که بۆ زانایانی موسلمانیشه، کهواته نه‌بی نه‌مانیش به پوون و په‌وانی و به‌بی شارد‌نه‌وه و پینچو په‌نا هه‌مووی باس بکه‌ن و ده‌ری بخه‌ن بۆ هه‌مووان، بپوادارو بئ‌پپوا به پئی توانا، ئیتر داوایان لی بکړی یان نا؟ پرسیاریان لی بکړی یان نا؟ له‌بهر هر مهبهستی له مهبهسته بئ‌نرخه‌کانی ثم جیهانه واز بینن له‌و پوون کردنه‌وه و ده‌رخستنه، بئ‌گومان نه‌مانیش به‌ری نه‌و هه‌ره‌شانه نه‌که‌ون که کران له‌زانایانی جووله‌که‌و گاورا ئینجا باسی حاله‌تیکی تری هیندی له نامه‌داره‌کان نه‌کات که قورئان هه‌ره‌شه‌یه‌کی سامناک ئاراسته‌یان نه‌کات له‌سه‌ر نه‌و حاله‌ت و کرده‌ویه‌انه، نه‌فه‌رمووی: ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِیْنَ یَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا﴾ گومان مهبه‌و وا دامه‌نی نه‌وانه‌ی که شادمانن و که‌شخه نه‌که‌ن به‌وه‌ی کردیان ﴿وَّیَحِبُّونَ أَنْ یُحْمَدُوا بِمَا لَمْ یَفْعَلُوا﴾ پئی یان خۆشه وه‌سف و سوپاس بکړین به شتیک که نه‌یان کردووه ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ﴾ گومان مهبه‌و نه‌وانه دامه‌نی به‌ پزگار له‌سزای پوژی دوا‌یی، یان دایان مه‌نی به‌مه‌ی له شوینیکدان که پزگار نه‌بن تیای دا له‌سزا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِیْمٌ﴾ بۆیان هه‌یه سزایه‌کی نازار ده‌ری گه‌وره‌ی هه‌میشه‌یی.

له پيشهوه دهست نيشانى كرد كه پزگار نابن لهسزا. ئيتړ بهبئ نهوهى بريارى لهسر
 دهركات و چوئيتى ديارى بكات، بهلام ليرهدا هوالى دا به دوچار بوونيان بهسزا كه نهوه
 بريارى تهواو نهگهيهنئ، جوړهكيشى ديارى كرد كه سزايهكى سهخت و نازار دهره
 هميشهيه، بيجگه لهوهيش ههلهگرئ مهبست بهسزاي پيشوو سزاي هم جيهانه بيت كه
 سزاي پرسوايى و بئ نابرويانه و دوچارى همن پيش سزاي دوايان كه ليرهدا هوالى
 پئ دا، لهسر هر بار هم هوال و برياره جوان و بهجئيه، بهپئى چهند پړوايه تيك هم نايه ته
 هاته خواره وه له جووله كدا، يهكئ لهو پړوايه تانه نهويه كه له (بوخارى) دا هاتووه له (ئين و
 عهباس) هوه - خواى لئ رازى بيت - كه نه فهرموئ: پيغه مبر (ﷺ) پرسيارى شتيكى كرد له
 جووله كه، ئينجا نهوانيش نهوهى كه راست بوو شاردianeوه لئى و هواليان پئ دا به شتيكى
 ترو و ايان نيشاندا كه هواليان پئ داوه بهوهى كه پرسيارى لئ كردووه، ويستيان بكات
 بهوه، ئينجا نهوانه كه يف خوش بوون و كه شخهيان نهكرد بهو كردهوه نارهوای خويانه.
 بهپئى پړوايه تيكى ترى (بوخارى) له (ئهبو سه عيدي خدرى) يهوه، هاتووه ته خواره وه
 دهر باره ي چهند كه سينك له ناپاكان كه خويان نه دزيه وه له دهرچوون بو غزا له خزمهت
 پيغه مبردا (ﷺ) و بهوه كه يف خوش و شادمان نه بوون، كاتئ كه پيغه مبر (ﷺ) نهگه پرايه وه
 نه چوونه خزمهتى و عوزرو به هانهيان نه هينايه وه و سوينديان بو نه خوارد، پئ يان خوش بوو
 سوياس كرئ بهوهى كه نه يانكردووه.

هر كام لهم دوو باره نهگونجئ و لهسر هر كام هم نايه ته په يوه ستي هيه به
 نايه ته كاني ترى سوره ته كه وه، مهبست له شيوهى گشتى سوره ته كه، چونكه لهم سوره ته دا
 باسى كردار و پوه شتى پيس و پيلانى بهدى جووله كه زور كراوه، هروها له باره ي
 ناپاكه كانه وه، هردو بار - وهك و تمان - دهست نه دن، بهلام لهسر نهوهى چهند پړوايه تيك
 هاتووه قو لگيرى يه كه مه، لهسر هتاوه و وتم: هم نايه ته باسى حاله تيكى ترى نامه داره كان
 نه كات، ئينجا به هر حال و لهسر هر بار كه شخه و شانازى نهوانه بهبئ پړوايى و كردارى

به دو ناپاکیان له گه‌ل خواو پیغه مبه‌ری خواو ب‌پواداران دا، که شخه و شانازیان به شتی که مایه‌ی قاری به‌تین و خه شمی خواجه، نهو که شخه و شانازی هوی نه‌م هه‌په‌شه گه‌وره به‌و که تیپه‌ری کرد له لایه‌ن که سیکه‌ره که خاوه‌ن و کار به‌ده‌ست و پادشای ناسمانه‌کان و زه‌ویه و توانا و ده‌سه‌لات داره به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا، که واته پزگار بوون و پاکردن نیه لینی، وه‌ک ده‌ست نیشانی کرد بۆ‌نه‌وه‌ی که له پاش هه‌په‌شه‌که فهرمووی: ﴿وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ هه‌ر بۆ خواجه پادشایه‌تی و هاوه‌نداری ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ﴾ نه‌و خواجه به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا توانا و ده‌سه‌لات داره.

پی‌خۆش بوون و که شخه کردن به‌گوناوه و تاوانه‌وه به‌و جو‌زه‌یه که باس کرا، به‌لام پی‌خۆش بوون و شانازی کردن به‌ب‌روا و گوپ‌رایه‌لی خواو غه‌مبار بوون به‌گوناوه بی‌شهرعی نیشانه‌ی هی‌زو راستیه له ب‌پوادا، به‌لام به‌مه‌رجی له خۆی نه‌گوپ‌ری و که شخه نه‌کات به‌ملی مه‌ردوما، وه‌ پ‌وپامایی نه‌کات به‌ده‌رپ‌ینی نه‌و پی‌خۆش بوون و غه‌مباریه، نینجا کوتایی سوره‌ته‌که نه‌هینی به‌چهند نایه‌تی‌ک که زۆر ری‌ک و په‌یوه‌سته له‌گه‌ل مه‌به‌ست و ئامانجی سوره‌ته‌که‌دا، وه‌ک بۆ‌مان ده‌ر نه‌که‌وئ له‌کاتی ته‌فسیری نایه‌ته‌کاندا، له‌یه‌که‌مجاره‌وه سه‌رنجی ژیری و دل‌پائه‌کیشی بۆ وورد بوونه‌وه و بیرکردنه‌وه له‌م بوونه‌وه‌ره پان و پۆره که نامه‌یه‌کی کراوه‌ی خواجه به‌هه‌میشه‌یی، له‌گه‌ل هه‌موو خاوه‌ن زمانیک نه‌دوی و نه‌وه‌ی تیا نووسراوه هه‌موو ژیری‌ک نه‌یخوینی‌ته‌وه، که هه‌مووی رابه‌رو نیشانه و به‌لگه‌یه‌کی ئاشکران له‌سهر نه‌و ده‌سته قودره‌ته‌کار دروستی که نه‌م بوونه‌وه‌ری داهیناوه و کاروباری نه‌بات به‌پ‌یوه، له‌سهر نه‌وه‌ی که له‌خو‌پایی و به‌گ‌زاف دروست نه‌کراوه، به‌لکو مه‌به‌ستی‌کی زۆر گرنگ هه‌یه له‌دروست کردنه‌کانی‌اندا، هه‌روه‌ها رابه‌رو به‌لگن له‌سهر نه‌وه‌ی که بوون و ژیان له‌م جیهانه‌دا هه‌میشه‌یی و نه‌ب‌راوه نیه، به‌لکو له‌پاش نه‌م جیهانیکی تری نه‌ب‌راوه هه‌یه که بی‌یته جی‌ی بوون و ژیانیک تری نه‌ب‌راوه، به‌لام نه‌م رابه‌رو به‌لگه‌ر نیشانه‌ه که سانی‌ک وه‌ری نه‌گرن و تی‌ی نه‌گن که خاوه‌نی ژیری‌یه‌کی تی‌رو ته‌واون،

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١١﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

نه فرمودی: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به راستی له دروست کردن و داپشتنی ناسمانه کان و زهوی دا له سر نه م بارو شیوه زور گرنگه ﴿وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ له گوپانی شهو و پوژو به دواهاتنیان بو یه کترو جیاوازیان، چند پابهرو نیشانهی پوون هیه له سر تاك و ته نیایی خواو پیکو و به جئی هه موو کارو کرده کانی، بن گومان نه گهر ببوایه یه کیك بهم فام و هست و هوشمده که هیه، له یه که مجاره وه بهاتایه ته نه م جیهانه، چاوی هه لته قایه بهم چه شمه ندازو شیوه شیرین و دلرفینهی که خوا دای پشتووه له م زهوی و ناسمانه دا، نه و که سه سرسام و چوار چاو نه بوو نه که و ته دل له رزه تا راده یه ک له وانه بوو ژیری نه مین و شیت ببی. به لام نیمه به بن فام و هوش و ژیری هه نه که وینه نه م جیهانه وه، به ره به ره نه م شته نایانه نه که و نه بهر چاو و ژیری مان و دهقی پیوه نه گرین، به هوی نه وانه سرسام نابین و ناوامان به سر نایه و بن ناگا نه بین و نه م هه موو به لگه و پابه ره پوونانه فراموش نه که بین، جاله بهر نه وه قورئان ناو به ناو دل مان دانه چله کین و سر نچمان رانه کیشی تا بیننه وه هوش و بیدار بیننه وه سوود و هر گرین له و پابه رو به لگه یانه، بینجگه له وه — هر چند نه م پابه رو به لگه ناشکرایانه به سن بو هر که سیک که چاوی دلی بینا بیت — خوا ی میهره بان کاریکی وای کرد که هیچ که س برپویانوی نه مین، نه وه هه میشه به لگه و پابه ری تهرو تازه ی دهق پیوه نگیراو ناماده و له بهر ده سدا بیت، نه و تا له پرنگی زانیاری تازه وه به ره به ره و پوژ به پوژ به لگه و پابه ره نه نینه کان دهر نه خات بو بهنده کانی، وه که به لینی به وه دا به نایه تی (۵۳) له سوره تی ﴿فصلت﴾: ﴿سَرُّبِهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمُ أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ بن گومان نیشانیان نه ده بین پابه رو نیشانه پوونه کانی خو مان له ناسو و ناوچه کاندا، له نه فسی خویشیاندا هتا بو یان دهر که وی که هر خوا یان قورئان هق و راسته.

نه و سوره و نایه ته م ته فسیر کرد له پیش ته فسیری نیره، له وی ده ست نیشانم کرد بق هیندی له و به لگه و پابه رانه که خوا نیشانی بهنده کانی دا، که واته با ته ماشای نه وی بکری و لیره پتویست نیه هیچ بلیم.

له میهره بانی خوا به زیاد بیئت کاریکی وای کرد، بهره بهره ههوری رهش و تاریکی بئ بپروایی و (ماددیتهی) - که پیس ترین و بۆگن ترین بیروباوه پ بوو له کاتی بئ ناگاییدا هاته جیهان و بوو به کوشنده ترین دهر د بۆ مرقایه تی - خوا کاریکی وای کرد نه و باوه ره ره شه خه ریکه به ته وای بکشیته وه له جیهاندا و نه مینئ، به تایه تی له و کاته وه که گه شته ئاسمانیه کان دهستی پی کرد که له و گه شتانه دا هیچ رینگایه ک نامینئ بۆ نه و باوه ره، جاله بهر نه وه که تانیستا دوو که شتی وانی په روه دهی ولاتی بئ بپروا بهرز بوونه وه - هر چه ند نه گه یشتنه مانگ و گه شته که یان زۆر ناته وای تر بوو - نه و دووانه هاتنه وه و گه پانه وه به بپروا هیئان به داهینه ری ئهم ئاسمان و جیهانه!! یه که میان (گاگارین) که له سالی ۱۹۶۲ دا هه لسا به و کاره گرنگه و یه که م کهس بوو، دووهم: (شاتالوۆ) که له سالی ۱۹۷۷ دا پویشته و به لئ به پراستی به لگه و پابه ری زۆر هه یه له داهینان و دارشتنی ئهم زه وی و ئاسمانانه و هاتنی شه و و پوژ به وای یه کتر دا، به لام نه و پابه ر به لگه یان سوودی هه ربۆنه وانه هه یه که خاوه نی ژیری پاک و خاویئن، له بهر نه وه فهرمووی: ﴿لَا يَنْتَرُ﴾ نه و به لگه و نیشانانه یان تیا به ﴿ذُلِّي الْأَلْبَبِ﴾ بۆ خاوه ن ژیرییه پاک و خاوینه کان، نه وانه ی که نه و ژیرییه یان نیه و نه و پابه ر به لگانه نابینن، به وینه ی که سیکی کویر که هه ست به خۆر ناکات با هه میشه به بهر خۆره و بیئت.

له هه موو شت سه یر تر نه وه یه که به لگه و پابه ره کانی قورئان ئاشکرا و پوون و په وانی و وان به بهر چاوه وه و بۆ هه موو که سینک ده ست ئه دن! نه و که سه ی که نه خینده وار بیئت و دوور بیئت له زانین و زانیاری ئهم دیمه ن و شیوه شیرینه ی که خوا دای پرشتوه له م بوونه وهر دا یه م رینگ و پیکی و پژیمه تیرو ته واره وه، بۆ نه و جوړه که سانه ته نها ئه مه ی به سه نه گهر چاری دل و ژیرییه که یان به ته وای کویر و نابینا نه بیئت، وه نه و که سانه ش که خوینده وار و زانان، هه تا پاده و پله یان بهرز و فراوان تر بیئت به لگه و پابه ری به هیزتری لی وهر نه گرن! نینجا ناو نیشانی نه و خاوه ن ژیرییه نه مان بۆ باس نه کات، نه فهرمووی: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ وِقَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾ که سانیکن که باس و یادی خوا نه که ن به پیوه و به دانیشتنه وه و به پراکشان و که و تن به سه ر ته نیشتیاندا، نه گهر مه به ست باس و یادی خوا بیئت به نوێژ کردن، وه که له ریوایه ت و فهرمووده ی هه ندیک له هاوه لان و زانایانه وه دهر نه که وئ، نه و کاته ده ست نیشانه بۆنه وه ی که نه بن به پیی توانا بیئت، نه گهر باس و یادی خوا بیئت به شیوه ی گشتی، نه و کاته مه به ست نه وه یه که به شیوه ی گشتی و له زۆریه ی کات و حاله تیاندا بئ ناگا نین له خوا. ﴿وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بیر نه که نه وه له دروست کردن و دارپشتنی

ئاسمانەكان وزەوى لەسەر ئەم بارو شىنۆهە كە ھەر ئەمە شياوو گوناچوھ بۇ ژيان، لە ھەموو بارو پوويە كە وە تىرو تەواو و دەست نادابو گۆپىن و دەست تى خستى، بى گومان بىر كەردنەو لەم نامەى بوونەو ھەر نايابە سەر سوپھىنەرە، وە بە چاوى دىل سەرنج دانى ئەو دەستە قودرەتەى كە راگىرى كەردو و ھەميشە ئەى بزوينى و لا پەرەكانى ئەم ديوو ئەو ديو پى ئەكات.

ئەو بىر كەردنەو ھەى بە شىكە لە ناو ھەركى خوا پەرستى، وە بە شىكە لە ناو ھەركى يادى خوا، ئەم بىر كەردنەو ھەى ھەى لا بردنى ھەموو تەم و تارىكە كە بەسەر دىل و ھەروونەرە، ما ھەى جىگىر بوونى گەورەىى خوا ھەى لە دلى بەندەكانى دا، زاخا و ھەرو تەرو تازە كەرەو ھەى بپرواى بپروادارنە، كەواتە مافى خۆ ھەى كە ئەو ھەندە بە گەنگ گىراو ھەى ئىسلام دا، ئەواتە لە چەند شوين لە قورئان دا ناماژەى بۇ كراو ھەى نەنگ و پەخنە و ھەرەشەى سەخت ئاراستەى ئەو كەسانە كراو ھەى بىرنا كەنەرە، ھەرو ھا لەو ھەموو ھەدىسانەى پىوا ھەى كراون كە ئەو ھەندە زۆرن بە ئاسانى نايەنە ژمارە و باس. بۇ نمونە ئەم ھەدىسە ئەھىنەى كە (ئىبن و ھەبان و ئىبن و عساكر) و چەند كەسىكى تر ئەھىنەى (عطا) وە كە ئەفەر مووى: ووتە بە (عائيشە) - خواى لى پازى بىت - ھەوالم بەدەرئ بە نايابترين شتىك كە دىوتە لە پىغەمبەرەو (ﷺ) ئەو ھەى فەر مووى: جا چونكە كەردەو ھەى كى پىغەمبەر (ﷺ) ناياب نەبوو؟ شەو ھەى ھات بۆلام و فەر مووى: لىم گەپئ با خواى خۆم بپەرستم. ئىنجا ھەستا و دەست نوئژى گەرت و ئىنجا نوئژى كەرد و گىرا فرمىسك ھاتە خوارەو ھەى بۇ سەر سنگى، ئىنجا چوو بە پكوعدا و گىرا و سەرى بەرز كەردەو ھەى ھەر گىرا، ئىنجا چوو بە سوژدەدا ھەر گىرا، ئىنجا سەرى بەرز كەردەو ھەر گىرا، ھەر بەو جۆرە بەردەوام بوو ھەتا بىلال ھات و ھەوالى دا ھەى بە نوئژ. ئەفەر مووى: منىش ووتە: ئەى پىغەمبەرەى خوا لە بەرچى ئەگەرت لەكاتىكدا كە خوا لىت خۆش بوو ھەى ھەى لەو ھەر پىش و بە ھەى لەمە و پاش. ئەو ھەى فەر مووى: دەى با بەندە ھەى كى سوپاس كارىم. من چۆن بەو جۆرە نەكەم لەكاتىكدا ئەم شەو ئەم دوو ئايەتە ھاتە خوارەو: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ وَفَعَا عَذَابِ النَّارِ﴾ ئىنجا فەر مووى: وەىل بۇ كەسىك كە ئەىخوئىنى و بىرى لى ناكاتەو. (ئىمامى ھەى) - خواى لى پازى بىت - ئەفەر مووى: پىغەمبەر (ﷺ) شەو كە ھەى ئەنەسا بۇ شەو نوئژ سىواكى ئەكەرد و ئىنجا سەرنجى ئاسمانى ئەداو ئەم ئايەتەى ئەخوئند. لەبەر داھىنانى ئەم بىر كەردنەو ھەى جووت كەردنى لەگەل باس و يادى خوا دا دوو شتى گەنگ و ھەر ئەگەرى:

۱- ئەو ھەموو زانا بوونەۋەرىانەي كە باسى داپشتنى ئەم بوونەۋەرىيان كىردو بە دواي ھىزو وزە نھىنى و شاراوەكانياندا گەپان، تا ئاشنا بوون بە زۆر شت و بەرو بووميان وەرگىراو مەردوميان پى بە ھەرمەندبوو، ئەگەر ئەوانە زانين و زانيارىيەكەيان پەيوەست بوايە بە پەرەردگارى ئەم بوونەۋەرو لەگەل باس و يادى ئەودا بوايە، لەگەل ھەست كىردن بوايە بە گەرەيى و دەسلەت و مېھرەبانى ئەو، ئەگەر بەو جۆرە بوونايە زانين و زانيارىيى و خەرىك بوونەكەيان ئەبوو بە خواناسى و خواپەرستىيەكى پاك و خاوين، بەھۆى ئەوۋە ژيان ئەكەوتە سەر پىيازى راستەقىنەي خۆي، كامەرانى و بەختەۋەرىي پووى زەوى داگىر ئەكرد. بەلام زۆر بەداخەۋە بى پىروايى ماددىيەتى بوو بەھۆى بەرھەلەست و بەرپەست و نەيھىشت ئەو پەيوەستىيە بىي، بەھۆى ئەوۋە زانين و زانيارىيەكە بەھەرە بەخشىنىكى شىرىنە لەلايەن خواۋە بە تەۋقى لەعنەت و چوۋە گەردنى مەۋقۇ مەۋقايەتى، جىھانى لەسەر تەنگ و تارىك كىردن و ژيانىكى دانەمەزراوى بى ئارامىي كىرد بە بەرياندا، بەجۆرى مەردومانى بى بەش كىرد لە راپواردن و نوش كىردنى ئەو ھەموو خىرو خوشىيە!

۲- ئەو راپەرە بەلگە پوونانەي كە پەرەردگار لەم بوونەۋەردا دايانان، لەسەر بارە راستەقىنەكەي خۆيان ھەر بۇ ئەوانە دەرئەكەون كە بە ھەمىشەي و بە شىۋەي گشتى باس و يادى خوا ئەكەن و بىر ئەكەنەۋە لەو دروست كىردن و داپشتنە سەرسۇرھىنەرە. ھەر ئەوانە بەباشى تىيەگەن لە كاردروستىيەكەي خواۋ لەو شتە نېھىنيانە و لەو حەقىقەتە گەرە گەۋرانەي كەلە دروست كىردنى ئەم بوونەۋەردا ھەن، وە ھەر ئەوانەن كە لەپاش ئەو تىگەيشتنە مل كەچ ئەكەن بۇ پەرەردگار و خۆيان ئەبەستەۋە بە بەرنامەي خواۋە كە ھەر تەنيا ئەو بەرنامەيە دەست گىرە گەيەنەرى مەردومانە بۇ پىزگارى و بەختەۋەرى و خىرو خوشى ھەردو جىھان. بەلام ئەوانەي كە بەستراون بە پىووكەش و دىمەنى ئەم ژيانى جىسھانەۋە ھەر خەرىكى ئەۋەن، بە ھەۋل و تى كۆشان پىيان بىردوۋە لە ھىندى نھىنىي و ھىزەكانى بوونەۋەر - بەبى پەيوەندى و پەيوەستى بە خواۋ بە بەرنامەي خوا- ئەوانە بەو پى بىردن و دەست كەوتەيان خۆيشيان و ژيانىشان بەرياد كىردو لە پەگو رىشە ھىنا، ژيانىان گىرا بەم ژيانە تەنگ و تارىك و پىر لە ستەم و ناپەرەۋايى و بى ئارامىيەي كە بەچاۋ ئەبىيىن. ئىنجا لە دوا پۇرۇشدا خۆيان ئەخەنە بەر خەشم و سزاي نەبىرواۋە خوا!!

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١١١﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ

أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ ﴿١١٢﴾

ئەوانەى كە دەم و دلیان خەریكە بە باسو و یادی خواوە، لەسەر ئەو بارە بیرئەكەنەو
لەزەوێ و ئاسمانەكانى خوا، ئەوانە تێئەگەن كە خوا لە خۆپایى و بێ ھودە ئەمەى دروست
نەكردووە، بەلكو كاری گەورە و مەبەستى گرنگ ھەبە لەو دروست كردن و داڕشتنەدا، ئەوانە
خوای خوێان ئەناسن و ئەزانن كە كاری بێ نرخ و بێ ھودە بەھىچ پەنگ ناگونجێ بۆ خوا
شایستەى ئەو نى، كەواتە بە ھەموو بېروا و دنیاییەكەو ئەلێن: ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا﴾
ئەى پەرەردگارمان ئەم دروست كراوە گرنگەت دروست نەكردووە كە بە تال و لە خۆپایى و
بێ ھودە بێت ﴿سُبْحَنَكَ﴾ پاکی بۆ تۆ و ئیمە بە پاك پائەگرین لەدل و لەزانین و لە ژیریماندا لە
ھەر شتێك كە شایستە و شیاو نەبێ بۆت.

ئەوانە بەو بیركردنەو بۆیان دەرئەكەوێ كە ژیان نابێ ھەر ئەم ماوە كەم و كورتە بێت،
بەلكو داد و میھرەبانى و كاردروستى خوا داخوازن بۆئەوێ ئەم بەھرە و چاكەى بوون و ژیان
دوایی نەبەت و بێ سەرو شوێن نەبوا، ئەم ژیان و جیھانە بۆ ئەو ھاتووە كەبێ بە پیشرەو
بۆ ژیان و جیھانیكى تازەى نەبڕاوە كە ھەركەس بگات تىای دا بە بەرھەم و سەرەنجامى
كردەوێ ئەم جیھانەى كە جینگەى كردەووە و تاقى كردنەوێ، جالەبەرئەوێ مەترسى ئەكەن
لە دوچار بوونی تۆلە و سەرەنجامى كردەوێ بەدى ئەم جیھانە، ئەم نزا و لالەیانە ئەكەن و
ئەلێن: ﴿فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ كەواتە بمانپاریزە لە سزای ئاگر، بەم پەنگە یارمەتیمان بدە بۆ
كردەوێ چاك و خۆپاریزى لە كردەوێ خراپ. ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ﴾ ئەى
پەرەردگارمان بەراستى ھەركەسێك تۆ ببخەیتە ئاگر، بێ گومان ئەو كەسە پرسیواو سەر
شۆب و بێ ئابرووى ئەكەیت لە ئەوپەرى پادە. ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ﴾ نى بۆ ئەو ستمكارانە
ھىچ كۆمەك و یارمەتى دەرێك.

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَنِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَكُفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١١٣﴾ رَبَّنَا وَءَايِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا
تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿١١٤﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ
عَمِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ

بهراستی نهو پرسواوی و بن نابرووی و دامای بهبن کس و بهبن یارمه تی دهر بگاره
نه دا له سزای ناگره که و نیجگاری باره که گران تر نه کات، خوا په نامان بدات، ﴿رَبَّنَا﴾ نهی
په رومردگارمان ﴿إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَنِ﴾ بهراستی نیمه بیستمان و گویمان به بانگ
کهریکی گه وره بوو - واته پیغه مبر (ﷺ) یان قورئان - بانگی نه کرد بو بپوا هیئان ﴿أَن ءَامِنُوا
بِرَبِّكُمْ﴾ بهم په نگه نه یوت: بپوا بینن به په رومردگارمان ﴿فَآمَنَّا﴾ ده ست به جی نیمه ش
بپومان هیئا ﴿رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ په رومردگارمان بومان داشاره گوناوه گه وره کانمان
﴿وَكُفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا﴾ بسپرموه لیمان گوناوه بچو که کانمان ﴿وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ﴾ بمان
مړینه له سسر پنگه و پنبازو کرده وی چاکان. ﴿رَبَّنَا وَءَايِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ﴾ نهی
په رومردگارمان له پاش مردن پیمان ببه خشه نه وی که به لیت پنداین له سسر بپوا هیئان و
شوین که ورتنی فروستاده کانت. یان به لیت پنداین له سسر زمانی فروستاده کانت. ﴿وَلَا تُخْزِنَا
يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ پرسواو بن نابروومان مه که له پوژی دواپی داا ﴿إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ﴾ بن گومان تو
به لیت به دی نه هیئی و به پیچه وانه وه په فتار ناکه یت. نه وان نه و نزاو داوا درنژه یان
پیشکش کرد به باره گای په رومردگاریان، نه میش به میهره بانی خوی نزاو لاله کانی
وهرگرتن و به گویره ی داواکه ی نه وان درنژه ی دا به باسه که و کاره که یانی پوون کرده وه،
نه فهرمووی: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ﴾ نیجا په رومردگاریان نزاکانی وهرگرتن و به پنی
مه بهستی خویان ولامی دانم وه ﴿إِنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ﴾ به مه ی بن گومان
من زایه ناکه م کارو کرده وی هیچ نیش و کار کهریک له نیوه له نیر یان میتان، واته پیاو یان
نافره تان وهک یهک هیچ کرده وه یه کیان زایه ناکری،

بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَأَلْزَمَ الْكِبَادَ هَاجِرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَوْذُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا
لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا ذُلَّ خَلْنَهُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

چونکه ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ نپوه له یه کترن و هر هیندیکتان له وی تر تانه، بهم پهنګه
همو له یه ګ بنه پته وه هاتون، له پاش نه وه پیاو له نافرته پیدایه بې و نافرته له پیاو،
واته یه کن و یه کسانن له مرقایه تی دا، بیجګه له وهش بروداران په یوه ست و به ستراون
پنګه وه و یه کیتی نایینیان هیه کله همو یه کیتی و په یوه سستی به هیژتره، که واته نه بې
یه کسان بن و وه یه و ابن له زایه نه کړدنې کړده وه کانیاندا، نیسلام بهو جوړه پایه و پله ی
نافرته ی بهر کړده وه و هاوشان و هاوسری کړد له ګل پیاو دا له همو مافیکدا بیجګه له
هیندی شتی تایبه تی به پیاو وه که له ګل سروشتی نافرته دا ناګونجی، یان به پرنکی به
نافرته به دی نایه، وه به دریزی له شوینی تایبه تی دا نه و باسه به تیرو ته وای کراوه و
نیره شوینی نه و دریزه پی دانه نیه، نینجا باسی هیندی له کړده وه زور چاکه کانیان نه کات
له ګل پاداشتی بلندیان، له بهر وه سف دان و پریز پی دانیان و هاندانی مهردومان له سهر نه و
کړده وانه، نه فهرموئی: ﴿فَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ بهم پهنګه نه وانه ی که کوچیان کړدوه له ولات و
نیشتمانیان ﴿وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ دهرکراون له جی و شوین و ماویان ﴿وَأَوْذُوا فِي سَبِيلِي﴾
نه شکمنجه و نازار دراون له پئی من داو له بهر من و نایینی من ﴿وَقَتَلُوا﴾ وه تی جهنګیون و
جهنګیان کړدوه له ګل بې پروایاندا ﴿وَقَتَلُوا﴾ کوژدراون له پئی مندا ﴿لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾
نه وانه سویند به خوا نه سپرنه وه لیان خراپه کانیان، بهم پهنګه نیشانه و دروشمیان
نامینی پی یانه وه، یان له ده فتره ی کړده وه کانیاندا نه سپرنه وه و له جیګا کانیاندا چاکه
نه ووسری بویان، ﴿وَلَا ذُلَّ خَلْنَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ نه یانخه به هشتانیکه وه که
پووباره کان دین و نه چن له ژیریاندا ﴿ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ واته له چاداشتیان نه ده مه وه به
پاداشت دانه وه یه که لای خویوه و هر لای نه و ده ست کهوت نه بې و هیچ که سیکی تر
توانای نیه پی ی.

وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١١٥﴾ لَا يَغْرُنْكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْاِلْدِ ﴿١١٦﴾ مَتَّعْ قَلِيلًا ثُمَّ
 مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْاِلْهَادُ ﴿١١٧﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

وهكو ئه فهرمووی: ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ﴾ خوا هر لای ئه وهیه پاداشت و بهخششی

شیرین، واته هر ئه و دهسهلاتی هیه بهسهری دا.

ئهم ئایه تانه هر چهنده هاتنه خواره وه له شانی یه کهم تا قمی کوچ کهراندای که یه کهمجار
 ئهم قورئانهی چوو به گوینچه کهدا، به لام له راستی دا ئه وهیه پینگه و وینه و شیوهی هه لگرانی
 ئهم ئایین و بیرو باوه په له هر چه رخ و له هر ولاتی کهدا، له یه کهمجار وه هر نه بی چه ند
 که سینکی که می بی دهسهلات راست بی نه وه له ناو گه لیکی نه فامدا، بکه ونه هه ول و تی کو شان
 بو نه هیشتنی نه فامیتی و هرچی کرده وه و باوی نه فامی هیه که ئه و گه له پام بوون
 له سهری و دهقیان پیوه گرتبی، له هه مان کاتدا به رژه وهندی زۆربه له و باره دا بین که هوگری
 بوون، پیک و پیک بیت له گه ل هه وا و ئاره زو ویشیاندا، دیاره ئه و کاته نه بی ئه و گه له لیان
 هه لسن و ئه وهی له دهستیان دیت به کاری بینن له گه ل ئه و تا قمه که مه دا، نه مانیش که
 خاوه نی ئایینی راست و بیرو باوه پی راستن نه بی خویان بگرن فیداکاری بکه ن به گیان و
 به مال و به هر شتیک که پیز دارو به نرخه له م جیهانه دا، ئینجا له سهر ئه و تی کو شان و
 خوگریه خوا به شداریان نه کات له و به لین و پاداشتهی که دای به و یه کهم تا قمه.

سروشتی ئهم ئایینه و هه لگرانی هر و ابووه و هر وایش نه بی که واته با تی کو شه رانی
 ئهم پی راسته خوگرو دامه زرا و بن، با کامه ران و دلشاد بن به م به لین و پاداشته گه ورهیه!
 بی گومان ئه و تا قمه که مه ی که یه کهمجاره - وه هه موو تا قمه که مه کانی یه کهمجار له هر
 چه رخی کهدا - داما و دهسته پاچه و بی نه وا و هه ژار بوون، دوزمه نه بی پرواکانی شادمان و
 کامه ران و به دهسهلات بوون، به راستی ئه وهش زۆر سهخت و کاریگه ره له دل و ده پروندا،

له بهر نه وه خوا دلنه وایي نه کات و هوی نارامی و خوگر بیان ناراسته نه کات، نه فهرمووی: ﴿لَا

يَعْرُوكَ تَقْلُبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي آلِهَتِهِمْ﴾ نهی بپروا دار، یان نهی پیغه مېر، مه به ست نوممه ته که یه تی،

وهک باوه که سر وک و کار به ده ست بانگ نه کړی له باتی شوین که وتووه کانی، با هه لت

نه خه له تینن هات و چو و گه پانی بڼ پرواکان له ولاتاندا به خوشی و کامه رانی بو باز رگانی و

هر شتیک که نارهنووی نه کهن، واته به وه هه له مخه له تی و غه مبار مه به و دلت گهر د نه گری،

چونکه ﴿مَتَّعَ قَلِيلٌ﴾ نه وه خوشی و رابوار د نینکی که مه، ماوه که ی که مه، دوا ییشی دیت و

هر چی دوا یی بیت که مه و زور نه وه یه که دوا یی نه یه ت، وه هر چهن د ماوه ی زور بڼ و به زور

د ابتری هر زور که مه کاتی که به راورد بکړی له گه ل نه و نازو پریزه نه پراوه ی که له ده ستیان

د هر نه چی، له گه ل نه و سزا سهخته نه پراوه ی که دوچار یان نه بڼ له پوژی دوا ییدا، وهک

نامار ه ی بو نه کات که نه فهرمووی: ﴿لَهُمْ مَا وَدَّوْهُمْ جَهَنَّمُ﴾ نینجا له پاش نه مانی نه و ماوه که مه و

نه م جیهانه، شوین و جیگای نیشته جی ی نه وانه د وره خه که راوه ی سهختی سزا که ی نایه ته

باس بو نیمه، نیت نه و ان هر له خوشی دا مابنه وه تا مردن، یان هر له جیهانی شدا دوچار

بووین به سزای تر، ﴿وَيَسَّرَ لَهَا﴾ د وره خ جی و شوینکی زور به ده بو یان که به ده ستی

خو یان سازان دیان بو خو یان ناوی نه بات به ﴿لَهَا﴾ که ناوه بڼ جی و بانی خوش و

جیگه ی حه وانه وه، له بهر لا قرتی کردن پی یان که نه وه سزایه کی دهر وونی تیایه، خوا

په نامان بدات به به زه یی خوی، به لئ بڼ پرواکان هر خوشیه کیان بیی هر نه و ماوه که مه ی

نه م جیهانه یه و له پاشان نیشته جین له نا گرده ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا رَبَّهُمْ﴾ به لام نه وانه ی که له

خواتر سن و خو یان پاراستوه له نا فرمانی په روه ر د گاریان، نه وانه له جیهاندا هر چو ن

بووین، له پوژی دوا یی دا ﴿لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بو یان هیه با خات و به هه شتانی که

که په و بار و جو که کان دین و نه چن به ژیراندا ﴿حَلِيلِكُمْ فِيهَا﴾ له کاتی که دا نه و له خواتر سانه

هه می شه یین له و به هه شتانه دا به بڼ پرانه وه، نه و به هه شتانه یان بو هیه

نُزُلًا مِّنْ عِندِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَزْرَارِ ﴿١٨٨﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِيعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا

﴿نُزُلًا مِّنْ عِندِ اللَّهِ﴾ به میوانداریهك له لایه ن خواوه، واته ناماده کراوه بۆیان بهوینهی نهو
نان و خوان و جی و بانهی که ناماده کراوه و نهکری بۆ میوان و نهمانیش به هه موو خوشیهك و
به بی نهك و زهحمهت کیشان بۆ نامادهکردنی نهچنه سهری و نوشی نهکهن! ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ
لِّلْأَزْرَارِ﴾ نهوهی که لای خوا هیه چاکتره بۆ چاکان که بهنۆری و به لیشاو کردهوهی چاک
نهکهن، نیتر ئایا لیژده مه بهست له خواترس و خۆپاریزهکان بن که له پیشهوه باسی کردن،
یان مه بهست به مان تاقمی ترن که له وان به رزترن؟ ئایا مه بهست به مه هه به لینه
پیشوه که بیت، یان نه مه به لینه به ناز و ریزی تر زیاد له پیشوو؟ هه کام نه گونجی و
هه نه گری، له سهه هه بار هیچ کهس گومانی نه که نه مه باشتره نه که ته نیا لهو خوشی و
پابواردنه که مهی بی پرواکان، به لکو باشتره له هه موو جیهان و هه چ و له جیهاندا، گومانی
نیه بۆ هیچ کهس و هه کهس باوی نهوه بدا که لای خوا به سهه هه شتیکی ترده هه نهو
که سه ژیره و هه نهو که سه گرهوی بردووه تهوه!

خوای پهروهردگار له کاتی پهروهردکردن و پیگه یاندنی برودارهکاندا و له کاتی چاندنی
بروا و دامه زواندن بۆچوونی ئیسلامی دا، له و کاتانه دا به لینی سهرکه و تن و زال بوون و گرتنه
دهستی کاروباری ولاتی نه دا به برودارهکان، به لینی هیچ شتیکی نه م جیهانهی پی نه دان،
که له کاتی ترده نهو جوژه به لینانهی پی نه دان. له م کاته دا هه به لینی ته نیا شتیکی پی نه دان که
بریتیه له پاداشتی پۆژی دوایی و نهوهی پی یان نه به خشی لهو جیهان، که واته هه نهوه
بناغه و بنه پته له م بانگو و بانگهوازی خوا دا، چونکه خوا نهیه وی بهنده پرسته قینهکانی
خوی خویان پووت بکه ن له هه موو مه بهست و ئامانجیک، ته نها مه بهست و ئامانجیان هه
که یشتن بی به په زامه ندا خوا و نهوهی که بۆی داناون له پۆژی دوایی دا، ته نانهت با خویان
پووت بکه ن له مه بهست و ئامانجی زال بوون و سهرکه و تنی ئایینی خوا، با نهو مه بهسته شیان
نه بی و پشت بهوه نه بهستن، سهرکه و تن و سهرکه و تنه که ی هه ره حواله ی خوا بکه ن، چونکه
نهو کاته لی پرانی ته و او بۆ خوا به دی دیت.

نهم نایب و عه قیده خوی به تهنیا به هره و به خششی خوی به تهنیا دهست
 که و تیکی تیرو ته و او و هرچی تربیی زیاده و به هره که نه به خشتی، هر کاتی پرواداران
 به و جوړه لی بران و خویان پروت کرد له هر مه به ست و نامانجیکی تر، نه و کاته
 زال بوونیش نه بی، سر کردایه تی و گرتنه دهستی کاروباریش نه بی. په یمانی (عبقه) هر
 له سر نه وه دابه ستر، به لینی پیغمبر (ﷺ) بویان تهنیا به هشت بو، وه (محمدی کوپی
 کعب) نه گنپرته وه له (عبدالله ی کوپی په واحة) وه که نه گنپرته وه له شوی نه و په یمانه دا
 عهرزی پیغمبر ی کرد (ﷺ): چون ناره زو و نه کتیت مه رجمان له سر دابنی بو خوا و بو
 خوت، نه ویش فهرمووی: مه رجم بو په روه ردگارم نه مه یه: که بیپه رستن و هیچ شتیک نه کن
 به هاو به شی. مه رجم بو خویشم نه مه یه: به رگرم لی بکن له هر شتیک که به رگری خوتان و
 مالتانی لی نه کن. نینجا (عبدالله) عهرزی کرد: نه گهر نیمه نه ومان کرد - واته هلساین به و
 مه رجانه نایا نیمه ژیمان بو مه یه؟ نه ویش فهرمووی: به هشت. نینجا نه وانیش و تیان:
 مامه له و کرین و فروشته که مان قازانجی کرد، پازی نین به هله و شاندنه و ی و داوی
 هله و شاندنه و ی ناکه ی، به لی به لینی هر به شتیکدا! - به لینی تری نه دا - نه سه که و تن و
 زال بوون و نه هیزو نه ده سلات و سر کردایه تی و نه سامان و نه خوشی و نه هر بلندی که له
 پاش دا خوا پیی دان و پیی به خشین، نه مانه هیچ کام له و په یمان و مامه له یه دا نه بو!

نا بهم جوړو شیوه خا نه و تا قم و کو ماله ی په روه رد کرد که بریاری دابو و کلیلی
 زه و ی بخاته ده ستیان، جله و ی سر کردایه تی بدا به ده ستیان و وه بیان کات به هله لگری
 سپارده ی هره گوره له پاش نه و ی که نه ومان خویان داپنی له هه مو و خواست و نیاز و
 ناره زو و یه کی تر بیجگه له په زامه ندی خوا و هلسانیان به فرمانی خوا.

له پاش نه و ی له م سوره ته دا باسی پیلان و خراپی و به د کرداریی نامه داره کانی کرد،
 نینجا له دوا ییدانه گه پرته و ه سریان و باسی تا قمی کی چاکیان نه کات که هاتنه ژیر سایه ی
 نیسلام و پرزی موسلمانان، نه فهرمووی: ﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ گومان له نا و نامه داره کاندا
 هیه﴾ ﴿لَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ که سین که به وانه هینی و پوای هیه به خوا ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ به و نامه ی
 که هینرا و ته خواره و بولای نیوه ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ﴾ به و نامه ی که هینرایه خواره و بولای خویان،
 پروایان هیه به جوړی ﴿خَشِعِينَ لِلَّهِ﴾ بیم دار و مل که چن بو خوا ﴿لَا يَشْتَرُونَ بِعَاقِبَتِ اللَّهِ ثَمَنًا
 قَلِيلًا﴾ ناکرن به نایه ته کانی خوا شتیک کی کم له مه به ست و دهست که و تی نهم جیهانه،

أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٣﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا أَصِيرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٤﴾

﴿أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ ئەو نامەدارانە بۆیان هەیه ئەجرو پاداشتی تایبەتی
خۆیان، کە بریتییە لە ئەجرو پاداشتیان لەسەر بپروا هێنانیان بە نامەکەی خۆیان لە پێش
هاتنی قورئان دا، بپروا هێنانیان بە قورئانیش کاتێ هاتە خوارەوە ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ﴾ بێ گومان خوا بە حیساب و پرسیاری چەسپانە و بەزویی دیت و تێپەرێکات و
لە کاتیکی کەم دا کردەوهی هەموو دەرئەخات و ئەیانخاتە بەرچاوا بیرکردنەوە لەم فلیمانە
کە لەم چەرخانەدا داها توون و پووداو و بێسەر هاتەکان نیشان ئەدەن و بەرێکی و بە چەسپانی
ئەیانخەنە بەرچاوا، بیرکردنەوە لە مانە ئەندازەیک خاوەن بیرتێ ئەگەیهنێ لە چۆنیتی ئەو
حیساب و پرسیاری خوا، سەر سوپمان ناھێلێ لەدلی ئەوانە ی سەریان سووڕ ئەمێنێ لە
شتی وا، ئینجا سورەتە کە دوایی ئەمێنێ بە ئایەتیک کە زۆر پەویوەستە بە هەموو
سورەتە کەو، وەک کورتەیک وایە بۆی، ئەفەرمووی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ خۆگر بێ و دان
بگرن بەخۆتاندا. خۆگر بێ لەسەر چەند شتی زۆر کە دیتە پێتان و دوو چاری ئەبن: لەسەر
خواست و ئارەزوو ناپەرە واکانی نەفس، لەسەر هەموو پووداو و بێسەر هاتێکی ناخۆش و
نیش و ئازار دەر، لەسەر پەلەپەل کردن بۆ پزگاربوون و گەیشتن بە ئامانج، لەسەر لاری و
ئالەباری و خواست و ئارەزووی ناپەرە وای مەردومان، لەسەر بۆچوونی بەدو نەفامی و نەزانی و
پەلەپەل کردنیان بۆ گەیشتن بە ئامانج، خۆگر بێ لەسەر کەشخە و بافیش کردنی بەتال و
ناھەق و دەسلەت و زال بوونیان بە پوالت، لەسەر نەبوونی کۆمەک و یارمەتی دەر، لەسەر
دریژی پێگە و درێژە کێشانی پەستی و ناخۆشی، لەسەر مەتەرە و خەیاڵیک کە شەیتان
ئەیانخاتە دڵەوه لەو کاتە ناخۆشانەدا، خۆگر بێ لەسەر تالی و سوویری تێکۆشان لەو
مەیدانەدا، لەسەر باس بوون و بێزاری و ناو مێیدی، ئینجا لە پاش ئەوانە ئەبن بپروادار
خۆگر بێت لەسەر جەلەوگر تەوهی نەفس لە کاتی سەرکەوتن و زالی دا، بە مل کەچی و

سوپاسەۋە بچىن لە پىرى خۇشى و دەسەلاتەۋە، بەينى لە خۇگۇدان و پەلاماردان بۇ تۆلەسەندىن، بەينى تىپەپكردن لەھەق و راستى بۇ دەست درىژىيى كردن! خۇگريىت لە خۇشى و ناخۇشى دا لەسەر يادى خوا و پەيوەستى دلى بە خواۋە، مل كەچى بۇ بېرىار قەزا و قەدەرى خوا، گىرپانەۋەى ھەموو كاريك بۇلاى خوا بەئارامى دل و مل كەچىيەۋە، خۇگريى لەسەر ئەوانە ھەر شتىكى تر شتىك نىيە بە وتن و بە وتە و تار دەر بخرى و بگەيەنرى، بەلكو كەسنىك تى ئەگات لە واتا و مەبەست بە خۇگريى كە دووچارى ئەو شتەنە بووينى لە ژياندا و تالى و توونى ژيان و پىنگەى خواى چەشتىن!

ئەو يەكەم چىن و تاقەى يەكەمجارى ئەم ئومەتە زۇر زۇريان لەو بابەتەنە بەسەر ھاتبوو، تالى و سويزىيان چەشتبوو، كەۋاتە ئەوان ئاشنا تر بوون بە تام و بۇنى ئەم بانگ كردنە كەلەم ئايەتەدا ھات، ئەوان باش تىنەگەيشتن لە مەم بەو خۇگريىيەى كە خوا ھەرمانى پىندان. ﴿وَصَابِرًا﴾ بەرپەرەكانى بكنە و نەبەزىن لە خۇگرييدا، نە بەرامبەر ئەو بەسەرھات و بووداۋە سەختانەى كەباس كران، نە بەرامبەر دوژمن كە بە ھەموو ھىزىيان ئەيانەۋى بېواداران پەك بخەن و بيان بەزىنن، كەۋاتە بەدرىژىيى تى كۆشانىيان خۇگريىيەكەيان دوايى نەيەت و ھەر بەردەۋام بىت، بەلكو ئەينى خۇگرتوو بەھىزترىن لە دوژمنى دەرۋونى و لە دوژمنى دەرۋەيان، بەلى بەراستى بېوادار — كەلەسەر ھەق و راستىيە — ئەينى بەھىزو خۇگرتوو سوورتىر بىت لە دوژمن كەلەسەر ناھەقى و ناراستىيە و سوورە لەسەرى.

﴿وَرَاطِرًا﴾ نىشتەجى و دامەزراۋىن لە ھەر جىنگا و شوينى تى كۆشان لەپىزى خوادا، لەسەر سنوورى ۋلات و لە ھەر كۈن و كەلەبەرىك كە شوينى پەلاماردانى دوژمن بىت، نىشتەجى و دامەزراۋىن بە وريايى و ئامادەيى، بۇ بەرپەست كردن و بەرگريى دوژمن، بەرامبەر دوژمن پراۋەستن و جەنگيان لەگەل بكنە لەسەر ئەو بارو شىۋەى كە ئەوان جەنگتان لەگەل ئەكەن، كەۋاتە لەم چەرخەدا پىۋىستە ھەۋلەدان بۇ پەيداكردن و لە دەست گرتنى ھەر جۇرە چەكىك كە ئەوان جەنگى پىنئەكەن، ئىتر چەكى ئاسمانى يان دەرپايى يان وشكانى، گەلى موسلمانى شوينەكە و تووى قورشان ھەرگىز نەخەوت و چاۋى نەنا بە يەكدا بەرامبەر دوژمن! چونكە

هەرگیز له دۆژمنایهتی خۆی نهوهستاوهو هەرگیز نایش وهستی، هەرگیز یهك ناکهوی لهگهڵی و بهسەر هیچ ههلیکی خۆیدا تینپهڕ ناکات، کهواته گه‌لی موسڵمانی پراسته‌قینه ئه‌بی هه‌میشه ناماده بێت و نه‌خه‌وتوو بێت هه‌تا دنیا دنیا به‌!

ئەمەى سىروشتى ئەم ئايىنە، ئەمەى پىڭاكەى، بىڭگومان ئەم ئايىنە دەست درىژى
 ناكاتە سەر هېچ كەس و هېچ شتېك، بەلكو ئەيەوى بەرنامە پاستەكەى و پىژنە پاكەكەى
 بچەسپىننى و پاگىرى بكات كە سەرانسەر خىرو خوشى ھەموو كەسى تىايە چونكە دۆست،
 چ دوزمن، بىڭگومان — وەك باسماڭ كىرد — ھەمىشە ئەو كەسانە بىزان لەو پاستى و پاك و
 خاوينى، بە ھەموو ھىز ئەوئەستى و ئەبىن بە كۆسپ و گىرئ لەو پىڭە پاستەدا، كەواتە ئەبىن
 ئەو بەربەرەكانى و جەنگ و ئاژاوە بەرپا بىي و ھەلگرانى ئالاي شاين ھەلسن بەوھى كە
 پىويست كراو ھەسەريان لە پىي ئايىنەكەياندا، بىڭگومان ھەلسان بەوھىش ئەركى ھەيە و
 قورس و گرانە لەسەر نەفس، كەواتە مەردوم پىويستى ھەيە بە پال پىوئەنەر و پاسەوان،
 بەھىزترىن و چاكتىن پاسەوان و پال پىوئەنەر ھەستى خۇپارىزى و ترسە لە خوا، لەبەرئەو
 ئەفەرموئى: ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ خۇتان پىپارىزن لە خوا، واتە لە خەشم و لە ناپەزايى و لە تۆلە و
 سزاي خوا. ﴿لَمَّا كُنْتُمْ تَفْلَحُونَ﴾ بەلكو بگەن بە ئامانچ و مەبەستتان. داواكارىن لە خواى
 مېھرەبان كە بەشدارمان بكات لەو ھەستە پىوژەدا لە ھەموو كات داو بۆ ھەموو كار و
 كىردەوكانمان. آمىن.

وصلی اللہ مسلم علی سیدنا محمد وعلی آلہ وصحبہ اجمعین.

دوایی ھات تەفسیری ئەم سورەتە بەفەرھە لە بەیانی یەك شەممە ۱۴۰۶/۲/۲۰ ھ خوا
 یارمەتیمان بدات بۆئەوھى كە ماوھ و لیئیمان وەرگىئ. ھەر لەم پۆژەدا دەستمان كرد بە
 تەفسیری سورەتى ﴿النساء﴾

سورەتى ﴿النساء﴾ مەدینەییە (۱۷۶) نایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سورەتە درىژترین سورەتى قورئانە لەپاش سورەتى ﴿البقرة﴾ وە لەپاش سورەتى ﴿الممتحنة﴾ وە ھاتوو تە خوارو وە بەبۆنەى پووداوى حودەيبىيە وە، ئىنجا وەنەبى ھەموو سورەتى بەيەك جار و لەيەك کاتدا ھاتبىتە خوارو وە، بەلکو وائەبوو چەند ئايەتیک ئەھاتە خوارو وە لە چەند سورەتیک، لەپاشدا پىغەمبەر (ﷺ) فرمانى ئەدا بە دانانى ھەر ئايەتیک لە شوین و سورەتى تايبەتى خۆى دا، جا بەپى ئىئو وائەبوو تەنیا سورەتیک ھىندىكى لى ئەھاتە خوارو وە، ئىنجا ئايەتى تر ئەھاتە خوارو وە، لەپاش چەند ماوہيەك ئايەتەکانى سورەتە پىشووہە ئەھاتن، بەلکو سورەتى وائەيە بە چەند سالىک ئايەتەکانى بە تەواوى ھاتنە خوارو وە، بۆنمونە: سورەتى ﴿البقرة﴾ چەند ئايەتیکى تيايە کەلە دواوايى چەرەخە کەدا ھاتوون. کارى ئەم سورەتەش ھەر وايە، ھىندى لە ئايەتەکانى لە سالى شەشەم و ھەشتەم دا ھاتوون، زۆرىشيان لەسەرەتاي کۆچ کردن بۆ مەدینە وە ھاتوون، بە ھەر حال وادەر ئەکەوئى ھاتنە خوارو وەى ئايەتەکانى درىژەى کىشابى لە سالى سىيەمەوہ تا دواى سالى ھەشتەم، بۆ نمونە يەك لەسەر درىژە کىشبانى ھاتنە خوارو وەى ئايەتەکانى ئەم سورەتە، باسى ئايەتى ئەکەين لەم سورەتەدا کە ھاتە خوارو وە لەبارەى ئەو ئافەرەتانەى کە داوین پىسن و دەست نیشان ئەکات بە چاوەپوانى کردن بۆ ھاتنى بىريارى تۆلەيان لە داھاتوودا، لەپاش دا لەو بارەيەوہ ئايەتى سورەتى ﴿نور﴾ ھات لە سالى پىنج يان چواردا، ھەر وەھا چەند نمونەى تر ھەيە.

ئەم سورەتە بەشیک لەو تىکۆشانە دەرئەخات کە ئىسلام بەکارى ھىنا لە داھىتان و پىکھىنانى گەل و کۆمەلى موسلماندا، لە پاراستن و سەرپەرشتى و چاودىرى ئەو گەل و کۆمەلەدا تا بوو بەو ئوممەتە کەلە مۆژوودا وىئەى نەبوو! سىروشتى ئەم بەرنامە ئاسمانىيە پوون ئەکاتەوہ کە ئەو گەل و کۆمەلەى لەسەر داڤىژرا، ئوممەت ئاگادار ئەکاتەوہ لەسروشتى دوژمنانى ئەم بەرنامە و ئەم ئوممەتە، وريا و ئاگادارى ئەکات بە پىلان و پىگاي جۆر بەجۆرى دوژمنايەتە کەيان، ھەر وەھا ئاشناى ئەکات بە پىوپوچى بىرو باوەرەکانيان. ئەم سورەتە ھەول و تىکۆشان ئەکات لەسپىنەوہى نىشانە و دروشمى گەل و چەرخی نەفامى لە گەل و

دروست کرا؟ پرسیاره که ی زۆر بیجییه، چونکه ئه دهسته قودره ته ی که ئاده می له خاک دروست کرد نه توانی (حواء) دروست بکات له په راسووی ئاده م، بیجگه له وه بیش ئه و پرسیاره که نه گه ر بیربکاته وه له دروست کردنی ئه و هه موو دارو دره خته له دانه و ئیله، یان بیربکاته وه له دروست کردنی گۆپکه و که لبه و به رو میوه که له و داره په قانه دینه دهره وه، هه رکه ی بیریک له و جوړه شتانه بکاته وه نابنی سه ری سوو پیمینی له دروست کردنی (حواء) له په راسووی ئاده م، به راستی سه رسو پنه مینی له هه رکه سینک که خو ی به بهر وادار دابنی و تیگه یشتبئی له مانای خوا یه تی، که چی له گه ل نه وه دا سه ری سوو پیمینی و سه ر بکاته وه له و جوړه شتانه، هه روه ها سه رسو پنه مینی له هیندی قسه ی له ق و لوق که له باره ی دروست کردنی (حواء) له ئاده مه وه کراوه که هه موو ئه و قسانه له خه تهره و وه سه وه سه ی شه ی تانه، وه ک نه وه ی که و تراوه ئایا بو چی له خاک یان شتی تر دروست نه کراوه؟ ئایا چ سوو دیک هه ی له وه دا که له ئاده م دروست کرابی؟ یان نه گه ر له و دروست کرابی ئه و کاته وه ک ئاده م کچی خو ی خوا ستبئی وایه! به راستی زۆر جیگه ی سه رسو و پمانه بهر وادار شتی و ا پر وپو وچ به ده می دا بیئت، چونکه:

۱- ئیمه نابنی بکه ین له وه ی که خوا کرد وویه تی و نه ی کات، پرسیا ری و نا گونجی له گه ل بهر وای راسته قینه به خوا.

۲- نه بی ئیمه خو مان بناسین و سنووری زانی نی خو مان بزانی ن و نابنی به ته مای نه وه بین که تی بگه ین و ناشنا بین به سه رو هو ی کرده و هکانی خوا، ئیمه دروست کراوین له م زه ویه دا و نه ندازه ی پیو یست زانی ن و توانی مان پندرا وه.

۳- کار دروستی و ده سه لات و توانی نی بی سنووری خوا له مه دا با شتر دهر نه که وئی که له ته نیا که سینک ئه م هه موو نه وه و ه چه یه دروست بکات که نایه نه ژماره بو خوا نه بی، ئه و هه مو وه ش جیا واز بن له ده نگ و شی وه و سه رو شتا!

۴- گه رانه وه ی ئه م هه مو وه بو یه ک به نه رت هو و پال پیوه نه ریکی زۆر به می زتره بو یه کیتی نه وه و ه چه کان و نه می شتنی په گه زایه تی له نا ویا ندا.

ئینجا ره خنه گرتن به کچیتی (حواء) زۆر پو وچ و بی نر خه، چونکه ئه و دروست کرد نه جیا وازه له شی وه ی دروست کردنی کچ له با وک، نه گه ر جیا وازی ش نه بی کچ قه ده غه یه له با وک به

فرمان و جلموگيری خواجه له بهر چهند هوو بهرژوهنديهك، لهو كاته دا هوو بهرژوهنديه نه بووه و له بهر ناچاری خوا ره وای داو فرمانی پی دا، وهك له بهر ناچاری ره وای دا خواستنی كوپه كانی ئادهم كه له سكيكي جياواز بووین بو ئهو كچانه ی كه له سكيكي تر بووین، واته سروشتی كاره كه وایه و بیجگه له وه دست ناداو ناگونجی. كه واته بابترسین و خومان بیاریزین له پهروهردگامان كه ئیمه ی دروست كرد له تهنیا كه سیك كه له پیشه وه دروستی كرد و ئینجا هاوسهره كه ی لی دروست كرد و ئینجا لهو دووانه پیاوو ئافره تی زوری دروست كرد به زاوژی و بهو جوړه هیئای تا گه یشته ئیمه و ههروه ها تا ئهم جیهانه هیه، كه واته دروست كردنی هه موومان گه رایه وه بو ئهو تهنیا كه یه. بترسین و خومان بیاریزین له نا فرمانی هو پهروهردگاره، چونكه خاوهنی هو دهسلات و توانینه بی هاوتا و بی وینه، خاوهنی هو به هره و چاكه گه وریه كه بریتیه له دروست كردنمان بهم شیوه ی كه هیه، كه هه رچوئی دهسلات و توانینه كه ی نه بی جلموگیرمان بیئت له نا فرمانی، ههروه ها چاكه و به هره كه یشی نه بی پال پیوه نه فرمان بیئت بو بهنده یی و فرمان بهریی.

(نه بو موسلیمی ئه سفه هانی) كه یه كيكه له خاوهن تهفسیرو موعته زیله یه نه لی: هاوسهره كه لهو تهنیا كه سه دروست نه كراوه، مه بهست له وته ی ﴿وَلَقَّيْنَا﴾ ئه مه یه له وینه و جوړه شه، چهند كه سكيكي تریش شوینی (نه بو موسلیم) كه وتوون له مه دا، به لگه ئه هیئننه وه له سه ر پاكه یان به چهند شتیك كه به راستی زور له ق و لوقن. ئهم رایه له گه ل شه ودا دژو پیچه وانه ی چهند هه دیسیكي به روا پی كراوه، دژو پیچه وانه ی پای كۆمه ل و جه ماوه ری موسلمانانه، له گه ل شه ودا لادانه له پووكه شو و پواله تی ئایه ته كه به بی هیچ هویهك، نایش گونجی له گه لی. چونكه به پی ئی ئایه ته كه ئیمه له تهنیا كه سیك دروست كراوین، ده ی نه گه ر هاوسهره كه لهو دروست نه كرابی نه بی ئیمه له دوو كهس دروست كرابین!!

كۆو كۆمه ل و جه ماوه ری زانایانی موسلمانان له سه ر شه ون كه هه ریهك ئادهم بووه یه كه م و باوكی هه موو ئینسان هه ر ئهم ئاده مه یه كه به تاوبانگه، به لام هیئدی له صوفیه نه لاین: پیش ئهم ئاده مه ئاده می تر بووه. (شیخ محی الدین العربی) له كتیبی (فتوحات) دا نه لی: له پیش ئهم ئاده مه دا به چل هه زار سال ئاده می تر بووه. شیعه ی ئیمامیه نه لاین: ئاده می تری زور بوون تا ئهم پاده یه خاوهنی (جامع الاخبار) له فصلی ۱۵ دا هه والیكي

دوورو دريژ نههينئ و لهو هواله دا نهئ: له پيش ئادهمى باوكمان دا ۳۰ ئادهمى تريوون،
 كه بهينى هر دوو ئادهميك هزار سال بووه، له پاش نهوانه په نجا هزار سال هم جيهانه
 ويرانه له پاش دا ناوه دان بووه تهوه په نجا هزار سالى تر، ئينجا ئادهمى باوكمان دروست
 كراوه، (ئيبن و بابويه) له كتيبى (التوحيد) دا نهئ و هوالئ نههينئ كه له پيش ئادهمى
 باوكمان دا يهك مليون ئادهمى تر بووه، هر وهما چهند هوالئكى تريش هن، به لام نههلى
 سوننهت و كومهلى زانايان پرويان به هيچ كام لهو هوالانه نيه، چونكه هيچ كام
 له سرچاوه يهكى باوه پئ كراوه وه نههاتوه، هم هواله غهيببانهش كه له سرچاوه ي باوه
 پئ كراوه وه نههاتن پشتيان پئ نابه سترئ، نهگهر به ترازوى ژيرى ليكولنه وه يهك بكهين
 نهبئ پرومان بهو هوالانه نهبئ، چونكه نهگهر نهوانه جياواز بووين له ئادهم و ئادهمى ئيمه
 له سروشت و سيفهته تايبه تيهكانى دا نهبئ به ناوى نهمان ناو نهبرئن و به وينه ي نهمان
 دانهرئن، نهگهر جياواز نه بووين و هر وهك نهمان وابووين له سروشت و هموو نيشانه و
 سيفهته كانياندا، نهوكاته پئويست نههتوبو به دانانى نهمان به جينشين، دهى خو پئويستيش
 بووه، چونكه وهك له قورئانه وه وهر نهگيرئ نهمان دروست كراوئيكى تايبه تين و بو چهند
 مه به ستيك دروست كراون كه هر بهمان نهكريئ، هر له مه يشه وه دهر نهكهوئ كه له پيش
 نهماندا وينه ي نهمان دروست نهكراوه. بهئ له قورئانه وه وهر نهگيرئ كه له پيش ئيمه دا
 روست گياندارى تر بووه، به لام واى پيشان نادا كه ئادهمين، بهلكو هر فريشته و تيره ي جان
 باس نهكات كه زور جياوازن له ئادهمى و ئيمه يش پرومان به بوونيان هيه، ئينجا نههلى كه
 زانايانى تازه نهيلئن و له پراوه كاندا بلا بووه تهوه كه به پئنى دوزينه وهى نهو نيشانه و
 دروشمانه ي كه دهستيان كهوتوه له ناو سكى زهوى دا، بويان دهر كهوتوون كه چهند تيره و
 بهر يهكى تر بووه له ئينسان له پيش ئيمه دا، هموو نهوانه دوايى هاتوون و بنه بر بوون و
 له پاش نهوان ئيمه پيدا بووين، هم قسه ي نهوانه نابئ به بهلگه و پشتى پئ نابه سترئ،
 چونكه نهو نيشانه و دروشمانه يان هينى گيانله بهراني ترن كه له پيش ئيمه دا بووين و پهنگه
 له هيندى شتدا وهك ئينسان وا بووين، وهك ئيستاش كهئ له گيانله بهرمان هيه كه له زور
 نيشانه و سيفهته دا وينه ي ئيمه ن، يان نهو نيشانه و دروشمانه هينى چهند گهل و چينئكن لهم
 ئادهميه ن كه له چهرخه دووره كانى رابورددودا خوا پئغه مبهراني بو ناردن و نهوانيش

سمرکیشیان کرد تا لهناوی بردن و له‌پیشه‌ی هینان، به‌وینه‌ی عادو سه‌مودو نه‌وانی تر که له قورئاندا باسی کردوون، بی‌جگه له‌وانه چهند گهل و تا قمی تر بوون که هر خوا خوی نه‌زانی. وه‌ک له سوره‌تی ئیبراهیمدا نه‌فرمووی: ﴿لَا يَلْمُزُهُمْ إِلَّا اللَّهُ﴾ نایانزانی بی‌جگه له خوا. ده‌ست نیشانی کردووه به بوونیان و به‌سهراتیان. که‌واته هر به‌پئی نه‌م فرمووده‌یه ته‌نها خوا نه‌زانی می‌ژووو سهره‌تاو ته‌مینی نه‌م ئاده‌م و ئاده‌میته‌یه. هرکه‌سیک هرچی و تووه و هرچی بلن له‌م باب‌ه‌تانه‌وه هم‌مووی گو‌تره کاریه و دژوپینچه‌وانه‌ی نه‌م نایه‌ته‌یه که وتمان. نه‌وه که له چهند ریوایه‌ت دا هاتوووه له کتیبه‌کاناد بلأوبوونه‌ته‌وه هم‌مووی ده‌له‌سه‌یه و له ئیسرائیلیاتن، وه‌ک باس کراوه له کتیبه باوه‌پن‌کراوه تایبه‌تیه‌کاندا، یه‌کئی له‌و ریوایه‌تانه که به‌ناشکرا ده‌رکه‌وت ده‌له‌سه‌یه نه‌و ریوایه‌ته‌یه که ته‌مینی نه‌م جیهانه داننه‌ئی به‌ حوت هزار سال، ئینجا له هاتنه خواره‌وه‌ی ئاده‌م بۆ سر زه‌وی تا په‌وانه کردنی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) داننه‌ئی به‌(٦٠٤٧) سال، که‌واته به‌ پئی نه‌وه نه‌بن چهند ساله نه‌م جیهانه ویران بووبی و ئیستا پوژئی دوا‌یی بی‌ت!! وه هه‌روه‌ها نه‌و ریوایه‌تانه‌ی که نه‌سه‌ب و نه‌ژادی پیغه‌مبه‌ره‌کان دیاری نه‌کات و هم‌مووی به‌ چهند پشتن نه‌گاته سر حه‌ززه‌تی ئاده‌م — درودی خویان لی — بی‌ت — له‌به‌ر نه‌وه(ئیین و عه‌باس) یان(ئیین و مه‌سعود) — خوی لی‌یان پازی بی‌ت — نه‌فرمووی: (کذب انسابون) درو‌نه‌که‌ن نه‌وانه‌ی که نه‌و نه‌سه‌ب و نه‌ژادانه باس نه‌که‌ن.

ئینجا با بگه‌رینه‌وه بۆ سر نایه‌ته‌که و بدوین له هیندی له مه‌به‌سته زۆر گرنگه‌کانی: خوی په‌روه‌ردگار پووی فرمووده‌ی کرده ئاده‌می به‌ناوی ئاده‌میته‌ی و مرو‌فایه‌تیه‌که‌یه‌وه بو‌نه‌وه‌ی بیانگیریته‌وه بو‌لای نه‌و خویه‌ی که نه‌وانی دروست کرد له ته‌نیا که‌سیک که هاوسه‌ره‌که‌یشی هر له‌و که‌سه دروست کرد، له‌و دوو که‌سه‌یش پیاو و ئافره‌تی زۆری دروست کرد، نه‌گه‌ر ئاده‌می به‌راستی گوئی و دل‌یان بده‌نه نه‌م فرمووده‌یه، بن‌گومان کاریان لی نه‌کات و نه‌مه‌یان به‌سه بو‌نه‌وه‌ی بیانخاته سر پئی راست و دووریان بخاته‌وه له زۆر نه‌قامی و پئی نه‌قامان.

نه‌م فرمووده کورته مه‌یدانیکی پان و فراوان نه‌خاته دل که بگه‌رئ تیای داو بیرکاته‌وه و چهند شتیکی لی وه‌رگرئ که مایه‌ی به‌خته‌وه‌ریی و کامه‌رانی هه‌ردوو جیهانه:

۱- ئەو سەرچاۋە ئەخاتە بەرچاۋ كە ئادەمى لى ھات، ئەيانگېزىتەۋە بۆلەي ئەو پەرۋەردگارەي كە دروستى كىردن داي ھىنانلەم زەۋىدەدا، ئەۋەش شىتىكى پوۋن و ئاشكرايە و بەلام مەردوم لە بىرى ئەچىتەۋە و بەھۇي ئەۋەدە ھەموو شىتىكى راستى لەير ئەچى و ھەموو كارى ئەترازى لە راستە! بىگومان ئەم ئادەمىيە كەوا لەم جىھانەدا و بەم شىۋە ژيان بەسەر ئەبات تىاي دا، بە پىكەوت و لە خۇيەۋە ئەھاتوۋە، خۇيشى خۇي دانەھىناۋە، كەۋاتە ئەبى كەسىكى تر داي ھىنابى و كرديتتى بەم ئادەمىيە سەرسوۋرھىنەرە كە ئەم لەگەل بوۋنەۋەرە و بوۋنەۋەر لەگەل ئەم پىك و پىكى و ھاۋكارىي تەۋاۋيان ھەيە بەبى دەسلەت و ئاگادارىي ئەم ئادەمىيە! دەي ئەگەر ئادەمى ئەم شتە راست و ئاشكراي لە بىرى، بىگومان ھەر لە يەكەمجارەۋە دوۋچارى ھىچ ھەلەيك نابى، ئەگەر دوۋچارىش بىي بە گورجى ئەگەپىتەۋە بۆسەر پىي راست، چونكە ئەگەر ئەۋەي لە بىرى ئەزانى ئەو كەسەي كە ئەمى بەم جۆرە دروست كىردو داي ھىنا. ھەر ئەو كەسە ئەبى خاۋەنى ھەموو كارو بارىكى بىت، ھەر ئەو كەسە مافى ئەۋەي ھەيە ئەخشەي پىي ژيانى بۆ بكىشى و پىي و ياساي بۆ دابىي، ئەبى گەرەنەۋەي ھەر بۆلەي ئەو بەرنامەيە بىت كە دايناۋە بۆي، ئەو كاتە ھەر پىي راستەكەي پەرۋەردگارى ئەداتە بەرو دوۋچارى ھىچ ھەلەيك نابى.

۲- دەست نىشان ئەكات بەۋەي ئەم ئادەمىيەي كە بەئىرادە و خواھىشى يەك پەرۋەردگار ھاتوۋە، ھەموو يەك بىنەرەتيان ھەيە و كۆنەنەۋە لە يەك ئەزادادا، ھەموو لە سەرەتادا براۋ خوشكى باۋك و دايكىن.

دەي ئەگەر ئادەمى ئەمەيان لەبىر بىت ئەبى لەپىش چاۋيان ون بىي ھەر جۆرە جىاۋازىيەك كەلە پاش يەكەمجار پەيدا بوو كرا بەھۇي پچرىنى پەيوەستى و يەكىتتى ئەندامەكانى و سەرىلشنىۋانى ئەو ھەموو ئادەمىيە كە لە راستى دا يەك خىزان و يەك بەرە بابن، بەلئى لەير نەچوۋن و جىگىر بوۋنى ئەو يەكىتتە لەدلى ئادەمىدا مايەي دورو خستەنەۋەي ئازاۋە و بەرەركانىي پەگەزايەتتە كە مەۋۇ و مەۋفايەتى دوۋچارى ئەو ھەموو دەست درىژىي و كوشتن و بىرنە كىرد كە دلئەھىننە لەرزە و موچرەكە بەلەشدا ئەھىنن، ئەو پەگەزايەتتەي كەلەم چەرخى نەقامى تازەشدا ھەر ماۋەتەۋە جىاۋازىي و دزايەتتى ھەيە لەبەر پەنگو بەرە و تىرە،

گوئی نادرئ بهو یه کیتییه که قورئان هیئای بؤ هه مووان و نهیهوئی دایان پیرئئ له سهر ئه و
 بنه رته، ههروهه دامه زان و جیگیر بوونی ئه و یه کیتییه که ئیسلام هیئای هوئی نه هیشتن و
 دوور خستنه وهی بیروبا وهی چینایه تیه که باوه له هینددا و بووه ته هوئی کویله یی و بهنده یی
 هیئدی بؤ هیئدیکی تر، له دهوله ته شیوعیه کاندایه بوو به هوئی خوین پشینیکی واکه له وانه
 بوو لافاوی لی هه لسن، هه موو مه بهست و ئامانجیان نه وهیه که چینئ زالبین و هه موو تاقو
 چینه کانی تر پیشیک و داماو بکه ن، نیت هر هچ گوئی یان له وه نیه که ئه و چینه دهست دریزئی
 کهره له گهل نه وانی تر دایه له یه ک بنه رته وه هاتوون و یه ک پهروه ردگاریان هه یه!

۳- ئه و یه کیتییه که ئه م ئایه ته دهست نیشانی بؤ نه کات نه گهر ئاده میزاد له بیریان بوایه
 هر گیز نه نه که و تنه ئه و هه موو هه له و ئاره واییهی که کردیان ده ربارهی ئافره ت، وه ک
 میژوو بؤمان باس نه کات که له نه فامی کؤندا بؤچوونی جوړیه جوړی پرو پوو چیان زؤر
 بووه ده ربارهی ئافره ت: له هیئدی چهر خدا به گیانه ل به ریان دانه ناو، له هیئدی
 چهر خی تر دایان ناو به گیانه ل به ریکی تر نه ک به ئاده می، ئینجا له پاشدا هاتنه سهر
 نه وه که له تیره ی ئاده می به لām زؤر پاده و پله ی په سته و هچ مافیکی نیه وایان دانه نان
 که کانی هه موو پیسی و چه په لیه کن، بنه رته ی هه موو شهرو خراپه یه کن. ئینجا له پاشدا
 بیریان کرده وه و ویستیان چاره سه ری ئه و هه له گهریه بکه ن، له چاره سه ر
 کردنه که یش دا هه ر هه له ی زؤر گهریه یان کرد، به م په نگه ئافره تیان به ره لا کرد به
 ته واری و جله وریان دایه دهست خو یان، نه مه یان له بیرنه بوو که ئافره ت ئاده میه که و
 دروست کراوه بؤ ئاده می، له گهل پیا ودا دوو هاوسه رن و یه کتر ته واکه ن نه ک دوو
 شتی وینه و یه کسانن. نه مه ی که ئیسلام هیئای پرنک و راست و میانه یه و چاره سه ر
 هه ر نه مه یه.

۴- ئه م ئایه ته دهست نیشان نه کات به وهی که بنه رته و یاسای ژبانی ئاده می له سه ر
 خیزانه، نه وه تا هه ر له سه رتا و یه که مجاره وه ئاده میئی دامه زرا له سه ر خیزانیکی که پرنک
 هات له و دوو هاوسه ره، ئینجا له و دووانه وه په ره ی سه ند. نه گهر بیویستایه هه ر له
 یه که مجاره وه چه ند پیار و ئافره تی دروست نه کرد و دوو نه یکردن به هاوسه رو
 چه ند خیزانیکی پرنک نه هیئا، که هچ خزمایه تی نه نه بوو له ناویاندا، وه هچ

په یوه نډی و په یوه سټیک نه نه بوو له نیوانیاندا بېجگه له وهی که یه که په روه دگار یان نه بوو، به لام به و جوړه ی نویست له بهر نه وهی په یوه سټی و په یوه نډیه که دوو قات بیت: یه که له باره ی تاکه په روه دگار وه، دووم له باره ی رهم و خزمایه تیه وه. جاله بهر نه وه نیسلام نه وه نډه چاودیری و سهر پر شتی خیزان نه کات و نه وه نډه به گرنگ گرتی و ویستی که پارنیزاو بیت له هر شتی که زیانی پی بگه یه نی و کوشکه که ی بی هیزو لاوازیکات.

له سورته و له چند سورته کی تر دا دهر نه که وی نه و به گرنگ گرتن و گوی پی دانه ی که نیسلام پی هلسا سه باره ت به خیزان، هیچ کام له و بار و کرده وهی که نه قامی کون و تازه پی هلسا شایسته و شیوا نه بوو له گه ل نافرته و خیزاندا، جاله بهر نه وه نیسلام هیچ کامی رها نه دا و قه ده غی کردن.

۵- نه نایه ته سهرنج رانه کیشتی و ده ست نیشان نه کات بو نه و همو جیاوازی و جوړ به جوړیه ی که هیه له نه دنامه کانی نه م نادمیه دا که له بهر نه تدا له یه که خیزان و له تنیا که سیک جوئ بوونه توه، جیاوازی و جوړ به جوړی له دنگ و له رنګ و شیوه و وینه و له همو نیشانه و سروشت و خو و ره وشت و هه ست و همو سیفه ته کانی تری دهر وندا و ناشکرا و پنهانی، به جوړی به درنژایی همو چرخ و چینه کانی نه م نادمیه هیچ دو که سیک ده ست نه که و توه و ده ست ناکه وی که یه کسان و وینه ی ته وای یه کترین!! بی گومان تیروانین و بیر کردنه ویه که له م نادمیه سهر سوپه یه نره شایسته یه بو نه وهی که دل و دهر وون و میشک و دماخ پر یکات له بر وای به هیز به و په روه دگار ه ی که نه م ده ست کرده نایابه ی داهینا، بر وای به کار دروستی و زانین و توانینی بی وینه و بی سنووری، بر وای ناوایش گهره ترین ده ست که وته، چونکه خوراک و پی بژنوی پوچه و مایه ی له خواترسی و خو پاریزی له خوا، هر به ویش به نډه به خته وهر نه بی و نه کات به خیر و خوشی هر دو جیهان! نیجا نایه ته که دواپی نه مینن به فرماندا به له خواترسی و خو پاریزی له خوا و خو پاریزی له رهم و خزمایه تی که همو ی په یوه ست کردون پیکه وه.

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾ وَمَاتُوا الِّينَتَى أَمْوَالُهُمْ وَلَا تَبَدَّلُوا

الْحَيِّثُ بِالطَّيِّبِ

نه فرموی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ﴾ خوتان بیاریزن لهو خویاهی که داوا نهکن له یهکتر بهو بهناوی نهو نه پارینهوه له یهکتر، سویندی پی نهخون و سویندی یهکتری پی نهدهن و بهناوی نهو پهیمان و مامله نهکن، واته نهو خویاهی که بهلاتانهوه نهوهنده گهوره و گرنگه شایسته بهوهی گوپرایهله و فرمانبرری بن ﴿وَالْأَرْحَامَ﴾ خوتان بیاریزن لهکس و کارو خزمهکان، چ دورهکان.

خوپاراستن لهخوا ناسراو زانراوه و مردوم باش تنهکات لئی، بهلام خوپاراستن لهمان هر قورشان دای هیناوه و بهدلی کوسدا نههاتوه، ناشکرایشه که مبهست بهم جیاوازه و لهجوری خوپاراستن لهخوا نیه، بهلام (تعبی) که هر زور نایابه و نهو په یوهندیه زور گرنگ و پیروزو بهریز نهکات! خوتان بیاریزن لئی بهم پرنگه به پرورشهوه هست بکن بهو په یوهستی، هست بکن بهو مافهی که خوا بوی داناوه، خوتان بیاریزن لهدهست دریژی و ژیر پی کردنی، لهریز نهگرتن و زامدار کردنی، بهسوزو بهزهیی بن لهگهل کس و کارو خزمهکانتان.

وتهی ﴿وَالْأَرْحَامَ﴾ بهژیره و بورهش خوینراوه تهوه، لهسر خویندنهوهی بهژیره له تفسیره کهی دا نهلین: خوتان بیاریزن لهو خوی که نیوه داوا نهکن و نه پارینهوه له یهکتری پی، داوا نهکن و نه پارینهوه له یهکتر بهو پرهمه و خزمایه تیاهی که هیه له بهینتاند، لهسر بوره بهم دوباره تفسیر کراوه تهوه، واته خزم و خویشه کانش هر وه خوپاریزیان لی نهکری، یان هر وه داویان پی نهکری له یهکتر، به هر بارو لهسر هر کام نه بن گوپرایهلی خوا بکری، چونکه خوا ناگاداره بهسر هموو کرده و کاندو هیچی لی ون نابی، و هکو نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ بهراستی خوا همیشه ناگاداره بهسرتانداو هیچ کرده و یهکتانی لی ون نابی. که واته نه بنی نیمه گوپرایهلی بین و هرچی بکین هر لهبر خوا بیت و نیازو مبهستمان هر فرمانبرری و پرزانهندی نهوینت.

له پاش نهو سهره تا بههيزه و دانانی بناغه و بنهړته گهړهيه، ئينجا دهست نهكات به دامه زانندن و راست كړدنه وي چه ند ياسايه كه پږنمی كۆمهل و ژيانی كۆمهلی له سره راگیره كه بریتین له هاوکاری و قولگیری و دهسته بهرینی خیزان و كۆمهل له ناو خویندا، چاودیری و پاراستنی مافی لاوازو بڼ دهسه لاته كانیان، پاراستنی مافی نافرستان و پږیزان، پاریزگاری مال و سامانی گهل و كۆمهل به شیوهی گشتی، دابهش كړدنې كه له پوړ به سر خاوهن مافه كاندا به شیوه یه كه دادو راستی تیدایه بویان و خپرو بهر ژوهندی گهل و گشتی، وهك نه مانه هموو دین لهم نایه تانی داهاتووه دا.

له یه كه مجاره وه فرمان نه دا به وانه ی كه كار به دهست و چاودپرو سهر پر شتی كری هه تیوانن، به موی هركات بالغ بوون مال و سامانه كانیان بده نه وه به پڼك و پڼکی، نه فهرمووئ: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْنِكَ آيَاتِنَا﴾ هه تیوه كان له پاش بالغ بوونیان مال و سامانه كانیان بده نه وه كه خرابووه ژنر دهستان بو چاودپری و پاریزگاریان ﴿وَلَا تَبَدَّلُوا الْحَبِثَ بِالْطَّيِّبِ﴾ پیس مه گۆږ نه وه به پاك و له باتی پاكدا پیس به كار مه یئین، بهم پهنگه له باتی مالی حه لالی خوتان مالی نهوان بخون كه حرامه لیټان، وهك (فهراو زه جاج) نه فهرموون. یان بهم پهنگه له باتی كاری پاك و خاوندان كه پاریزگاری مالی هه تیوه كه یه و دور كه وتنه وه له خواردنې، كاری پیس بكن كه پچرین و داگیر كړدنیه تی، وهك هیندی نه فهرموون یان مالی چاکی بهنرخي نهوان وهرگرن بو خوتان و مالی خراب و كم نرخي خوتان بخنه جینگه ی، كه نه وه باو بوو له چهرخ و سهرده می نه قامی دا، وهك (ئیین و جهرین) نه گپړیته وه له (سوددی) یه وه كه نه فهرمووئ: كار به دهستی هه تیو، بزن یان مپری قلموی هه تیوه كه ی هه لنه گرت بو خوی و له پی خوی له جینگه ی دا دانه نا، وه نه یووت: نه مه له باتی نهو، دره می چاکی نهوی هه لنه گرت و دره می قلبی خوی له باتیدا دانه نا و نه یوت: دره میك له باتی دره میكدا، (نه خه می و زه هری ئیین و المسیب) له سر نه م رایهن. مه بهست جلوه گیری به له هر كړدوه یه كه كه زیان بگه یه نن به هه تیوه كه، به تایبه تی باسی نه وه ی كړد، چونكه نهو كړدوه ناږه وایه باو بووه لهو چهرخه دا، وهك به تایبه تی دهست نیشان نهكات بو كړدوه یه كه ناږه وای تریان بو سهر زه نشت و بڼ شاپروو كړدنیان، كه نه مه بوو: له گهل نه ودا مال و سامانیان هه بوو پیویست نه بوون، كه چی هر ته ماعیان نه كړد مالی هه تیوه كه و وهك مالی خویان سهر ف نه كړد به بڼ جیاوازی كه نه ودهش كړدوه یه كه یوړ پیس و قیزه ونه،

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَسْرَىٰ فَانْكَحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَتَىٰ وَتِلْكَ وَرِيعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ

نه فهرمووی: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ﴾ ماله کانی نهوان مه خۆن له گهل ماله کانی خوتان. بهم په رنگه به بئ سله مینه وه و دهست گزرا نه وه بیان نه یینه پرزی ماله کانی خوتان له خه رج کردن و سهرف کردن دا، وهک نهویش حه لال بیت بۆتان، شتی وا نه کهن، چونکه ﴿إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا﴾ بئ گومان نهو خواردنه گونا هیکی گه ورهیه، نهو جوړه کرده وه نا په وایانه نه کران له ناو نهو یه کهم چینده که تازه هاتبوونه دهر وه به پهستی و بهد خوویی سهرده می نه فامیی، نهو جوړه کرده وه نا په سهندانه یان هینی باوی کوئیان بوو، له هه موو سهرده میکی نه فامی دا نه بئ سته و نا په وایی به زوړی ببئ له هه موو بارو پوویه که وه، وهک ئیستاش له م سهرده می نه فامی تازه دا نه بینن له هه موو لایه که وه جیهان پره لهو هه موو سته و خراپه کارییه، نه بینن هه رکه س دهستی بر وای بوی پیک که وئ - مه گهر له خوا ترسان - مال و مافی یه کتر دا گیر نه کهن، ئیتر لی دا گیر کراو با هه تیوی بئ چاره بیت، نه م جوړه کرده وه خراپانه به قانون و یاسا و زوړی و میری کار به دهست چاره سهر ناکرین. نه خیر به هیچ شتی که له ریشه ناهینرین به ته نیا یهک شت نه بئ که ترسانه له خوا و ههست کردن له دهسه لات و ناگاداریی خوا به سهر هه موو شتی که دا.

خوای په رومردگار که ههر نهو ناگاداره به سروشت و دهر وونی بهنده کانی، زانیویه تی که چی شیاو و شایسته یه بو بهنده کانی، به چی لاریان راست نه کریته وه و چاره سهر نه کرین، جاله به رنه وه په وای نه دا که بیجگه له خوی هیچ که سیکی تر دانهری یاسا و قانونیان بیت و هیچ که سیکی تر خاوه نی پرژیم و بهرنامه یان بیت، چونکه نه وکاته بر واداران گوپرایه لی نه کهن زوړ بهر ئیک و راستی له ناشکراو په نا هنی دا. به لام ههر یاسا و بهرنامه یه کی تر هه رچه ند زوړی له پادل دا بیت ههر له ناشکراو له پوودا گوپرایه لی نه کریت، نهویش به بیزاریی و پئ ناخوش بوونه وه.

ئینجا جله وگیریی نه کات له کار و کرده وه یه کی تری خراپی سهرده می نه فامی که له پاش هاتنی ئیسلامیش ههر به کا نه هینرا، نهویش نه مه بوو که کار به دهستی نافره تی هه تیو، نهو نافره ته عه تیوه ی ماره نه کرد نهک له بهر نه وه ی حه زی لی بکات، به لکو له بهر نه وه ی مالی

هه‌بوو، له‌پاش خواستنه‌کې خراپ نه‌بوو له‌گه‌لې و چاره‌پوانې نه‌وه‌ی نه‌کرد که بمړئ و ماله‌کې به‌میراتی وهرگرئ، نه‌مه قسه‌ی (حسن) و چهند که‌سیکې تریش له‌دایکې نیمانداران (عائیشه) وه نه‌یگنږنوه - خوای لی پازی بیت - له پڼگه‌یه‌کې تره‌وه که (بوخاری و موسلیم و نه‌سانی و به‌یه‌قی) نه‌یه‌نن له (عوره‌ی کوپې زوبه‌یر) وه - خوای لی پازی بیت - که (عوره) پرسیار نه‌کات له‌دایکې نیمانداران، نه‌ویش له وه‌لامی دا نه‌فرمووی: نه‌ی خوشکه‌زای خوم وا نه‌بوو نافرته‌ی هه‌تیوی مال‌دار کاربه‌ده‌سته‌کې حزی نه‌کرد له‌خوې و ماله‌کې، له‌برنه‌وه نه‌یوست ماره‌ی بکات، به‌لام به‌بن نه‌وه‌ی ماره‌یی ته‌واوی پی‌بدا، له‌برنه‌وه جلمو‌گیری کران له‌خواستنیان مه‌گر کاتی که نه‌وپه‌ری ماره‌یی خو‌یانیان بده‌نئ، فرمانیان پی‌درا له‌خواستنی نافرته‌تانی تر، نینجا به‌بونه‌ی هرکام له‌م دوو کرده‌وه ناپاسته‌ی که‌باس کرا نه‌م نایه‌ته هاته‌ خواره‌وه: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقِطُوا فِي الْيَمِّ﴾ نه‌گر مه‌ترسی نه‌که‌ن له‌مه‌ی ستم بکه‌ن و داد به‌کار نه‌هینن له‌باره‌ی نافرته‌هه‌تیوه‌کانه‌وه ﴿فَأَنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ نه‌وا نه‌وان ماره‌ مه‌که‌ن و نافرته‌تانی تر بخوانن که‌ه‌ل له‌بوتان، یان دلتان نه‌یانگرئ. نه‌م ستم و بی‌دادیه‌ی که‌ نایه‌ته‌که‌ باسی نه‌کات نه‌به‌ستراوه به‌هیچ باریکې تایبه‌ته‌وه، که‌واته جلمو‌گیری نه‌گه‌یه‌نئ له‌کاتی مه‌ترسی له‌ستم کردن له‌گه‌ل نه‌م هه‌تیوه بی‌چارانه‌دا، نیت‌ستم له‌ماره‌ییان یان داگیر کردنی مالیان یان به‌هر جوریکې تر، وه‌ک نه‌وه‌ی کاربه‌ده‌سته‌که‌ ته‌مه‌نی گه‌وره بیت و هه‌تیوه‌که‌ش زور من‌دال بیت و به‌دل حزی نه‌کات و له‌شهرم و ناچاریدا دنگ یان له‌بر هر شتیکی تر. به‌هرحال و له‌بر هرچی هرکاتی کاربه‌ده‌ستانی هه‌تیوه‌کان دلتیا نه‌بوون له‌داد کردن نه‌بی لاده‌ن له‌خواستنی نه‌م هه‌تیوانه‌ و نافرته‌ی تر بخوانن.

نه‌م نایه‌ته به‌سئ جوړی تریش ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه، نه‌وانیش هر جوان و گونجاون، به‌لام نه‌مه‌ی که‌وتان نه‌م پړویه‌تانه‌ و چهند پړویه‌تیکی تر به‌هیزی نه‌کات له‌برنه‌وه هه‌لم بژارد، تا نه‌م نایه‌ته هاته‌ خواره‌وه ژماره‌یه‌کې تایبه‌تی و دیاری نه‌کراوېو بو‌خواستن و کو‌کردنه‌وه‌ی نافرته‌تان، به‌لکو هرکه‌س هرچند ژنی ببویه دروست و په‌وا بوو، نینجا به‌م نایه‌ته ژماره‌و سنوور دیاری کرا بو‌کو‌کردنه‌وه‌یان به‌چوار. فرمووی: ﴿مَتَىٰ وَتِلْكَ وَرَبِّ﴾ بخوانن دوو دوو سئ سئ و چوار چوار. ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَمْلِكُوا﴾ نینجا نه‌گر مه‌ترسی نه‌که‌ن له‌وه‌ی به‌داد په‌فتار نه‌که‌ن له‌گه‌ل زیاد له‌یک ژن ﴿فَرَجَدَ﴾ هه‌ریه‌ک نافرته‌ بی‌نن له‌نازادان،

﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ يان ئەو ئافرەت و كەنیزەكانەى كە مۆلكتان، ئەگەر ئەوانە زۆرىش بن ھەر دروستەو پەوايە، چونكە ئەركيان سووك ترەو چوونە لايان بەرەو ئازاد كردن ئەيانبات، چونكە ھەر لەگەڵ مندا لايان بوو ئيتەر قەدەغەيە فرۆشتنيان و بە مردنى خاوەنەكانيان ئازاد ئەبن، كەواتە زۆرىيەكەيان بەرژەوھەندى خۇيانى تىدايە!

لەپاش تەواو كردنى تەفسىرى سورەتى ﴿الاحزاب﴾ كە لەپيش ئىرەدا تەفسىرم كرد، باسئىكم نووسى لەبارەى پەوادانى ئىسلام بۆ خواستن و كۆكردنەوى زىاد لەيەك ئافرەت، لام وايە خوا بۆى پرىك خستىم باسئىكى چاكم نووسىووە كە ھەركەسىك نەشارەزاو ژىر بىت ئەو باسەى بەسە، بەلام لەبەرئەوئەى ھىندى ئەنزان و ھەلخەلە تىنراوانى بىنگانە لەبەر خۇيانەو – وەك وپىنەبەكن – دەم درىژى ئەكەن و پەخنە ئەگرن لەو پەوادانى ئىسلامە، لەكاتىكدا كە زۆر لە نووسەرو زاناكانى بىنگانە بپرويان ھىنا و بلاويان كەردەو لە پۆژنامە و گۆفارەكانى خۇياندا كە ئەو پەوادانە زۆر راست و بەجئە، لەبەرئەوئەى نەزان و شوئىن كەوتووھەكان لە ولاتى موسلماناندا ھەر لەوپىنە نەكەوتوون. بەباشى ئەزانم لىرەشدا – كەجئى راستەقىنەى خۇيەتى – ئەندازەيەك بدوئىم لەو بارەيەو بە يارمەتى خوا. بئىگومان ھەركەسىك لافى بپروا بە خوا لى بداو خوى بە بپروادار دابنى ھەركىز سەرناكاتەو لە ھەر كارو بپريارىكى خوا، ئيتەر با بەھىچ پەنگ تىنەگات لە ھۆو بەرژەوھەندى ئەو كارو بپريارە، چونكە ئەزانى ھەر پەخنە و دوو دلى و سەر لى كەردنەوئەيەك نەقاميە و نەزانيە و گومراييە و ئەوپەرى بئىشەرميە و لەگەل بپرواكەى دا كۆ نايىتەو، بەلئى ئەوانەى كە بپرواى پرىك و راستيان ھەيە بەبئى گومان بئى پەخنە گرتن، بەلام حەز ئەكەن تى بگەن لە بەشئىك لە كاردوستى و حىكمەتى خوا لە ھىندىك لەكارو كەردەوھەكانى، ئەو حەزكردنەى زۆر پەوا و بەجئە، كەواتە با ئەم دوو جۆرە مەردومانە بەباشى گوئى بگرن لەم باسە بەلكو بەئىزنى خوا بەھرەمەند ببن پئى! بئىگومان و ھەموو مېژوو شايتە كە ئىسلام خواستنى زىاد لە يەك ژنى دانەھىناو، بەلكو لەپيش ئىسلام دا ھەر باو بوو – بەبئى پەخنە لى گرتن – خواستن و كۆكردنەوى ھەرچەند لە ئافرەت بەپئى توانا و ئارەزوو، تا ئەم ئايەتە ھاتە خوارەو سەوورى ديارىي كردو مەرجى بۆ دانا، وەك

نامارەیان بۆکرد. ئىنجا با بزان ئايا بۇچى قەدەغەى نەکرد و لەم مەرج و سنوورەدا
هەشتەمە؟ ئىسلام پۈتۈنچە بۇ ئادەمى، پۈتۈنچە پۈتۈنچە گونجاو لەگەل سۈرۈشتى و لەگەل
هەموو پۈتۈنچە و داخووزەكانى، لەگەل هەموو بارو بەسەرھاتە جياوازكانى كە ئەگۈرۈن
بەپىنى كات و چەرخ و چىن و شوۋىن.

ئىسلام پۈتۈنچە راست و پۈتۈنچە مېھنەت و هېچ شەيئە دىڭ نەگونجا و نىيە لەگەل
سۈرۈشتى ئادەمى دا، سۈرۈشت پاكىر ئەكات لەرادەى خۇى دا بەپىن زىادە پەوى و كەم
كۆپى. پۈتۈنچە زۆر بە گۈرگ سەرنجى خوو پەوشت ئەدات و چاودىرىنى ئەكات، مەبەست و
نامانجى پاك و خاۋىنى گەل و كۆمەلە، كەواتە بە هېچ پەنگ ناگونجى لەگەل بىن پەوى و
ماددىتى دا، كە ئەخلاق و پەوشت ناھىلى و گەل و كۆمەلە چەپەل ئەكات. جا كاتى پۈتۈنچە
ئىسلامىمان بەو جۆرە ناسى و بەو شىۋە وەرمان گەرت، لەكاتىكدا كە سەنجى ئەم
مەسەلە بەدەن - مەسەلەى زىاد لەيەك ئافرەت بۇپياۋىك - ئەپىن:

يەكەم: زۆر لە گەل و كۆمەلەكانى ئادەمى لە زۆر كاتدا ژمارەى ئافرەتەكانى كە دەست
بەدەن بۇ شوۋىر زۆر تەزە زىاد تەزە لە ژمارەى ئەو پياۋانەى كە دەست بەدەن بۇ ژەنەن،
بەپىنى مېرۋو نەبىستراۋە پادە پۈتۈنچە ئەو زىادى يەتتە پەت بكات لە چوار قات، بەلەكو
ھەمىشە لەو سنوورەدا بوۋە. دەى ئايا لەو جۆرە كۆمەلەدا چۇن چارەسەرى ئەو گەلە
بەكەن؟ بىگومان پۈتۈنچە بۇ ئەو پۈتۈنچە بىن، پۈتۈنچە كارو كەدەۋەيەك بەكار بەپىن.
بىگومان بەرامبەر ئەو گەلە ئەپىن يەكەن لەم تەزە بارانە بەكار بەپىن:

۱- ھەر پياۋىك ئافرەتەكە لەوانە بىن، ئىنجا ئەۋەى كە زىادە بەش پراۋ بىن و بەپىن مېرۋو
مال و حال بەپىنچە!

۲- ھەر پياۋىك يەكەن لەو ئافرەتەكە بىن بە پاك و خاۋىنى و بەشەرى، بەداۋىن پىسى
بجولتەۋە لەگەل ئەو ئافرەتەكە كە زىاد، ئىتەر بەئاشكرا يان بەنەپىن!

۳- ھەموو پياۋەكان يان مېندىكىان زىاد لە بەك ژن بىن تا ھەر ئافرەتەكە بىەۋى شوو
بكات بىن بەش نەپى لەمال و مېرۋو پۇلەى شەرى خۇى! بىگومان تەزە بارى يەكەم
دەى سۈرۈشتە و سەم و تاۋانىكى گەۋرە بەو ئافرەتە بەش پراۋانە، ئەۋەى كە مېندى
لە چەند باران ئەپىن كە ئافرەت ئەتەن بەكارو كەدەۋە لە كارگەكاندا خۇى بۇرەن

بهين پښوېست كردن به پياو، هه موو كهس نه زانئ كه چاره سر نيه، چونكه به تمهنا پوول و پاره و خوراك و پوښاك كارى نافرته ته وړاى نابښ، ژيانى سروشتى پښك نايهت بهين بهدى هاتنى هه موو پښوېست و داخوازه كان، چ له شى و چ د مروونى و چ پوځ و چ ژيرى، نه و هتا پياوېش كارو كړده و و پوول و پاره دى ده ست كهوت نهين، به لام به سوزو هله داوان نه گه پښ به دواى هاوسه رى ژيانى دا، نافرته تيش و هك پياو و ايه له و هدا، چونكه له يه كهس دروست كړاى. تير و بارى دوو هم د ژو نه گونجاوه له گهل نه و پاكي و خاوينيه ي كه نيسلام نه يه وئ بؤ گهل و كومه ل و د ژى پښى نافرته و ژير پښ كړدى مافى نافرته تى تڼدايه. تير و بارى سى يه م نيسلام هلى بژارد به چاره سر، هلى نه بژارد به و مرجه نهين كه باس كړا. كه هيچ چاره سر ښكى تر نيه له و كاتانه دا كه ژماره دى نافرته زور تر بښت.

دووم: نه بينين له ناو هه موو گهل و كومه له كاندا له كوڼ و تازه و له نيس تا و له داهاتو و يشدا بارو حاله تيك، كه پښكه نيه و نهين دانى پيا بښئ، نه و هش نه مه يه: نافرته له ته مه نى په نجا و د ورو و بېرى له سك و بهر نه و ه ستئ و مندالى نابښ، له كاتيكدا پياو تا ته مه نى حه فتا و بهر و ژو و يش هه ر ده ست هدا بؤ ناوس كړدى نافرته، بښ گومان مه به ستى گه و ره و سه ر كى له يه ك گرتن و گه يشتنى پياو و نافرته به يه ك، پهيدا بوونى مندال و زاوږئ يه، دريژ دانه به ژيان و ناو ه دان كړدنه و دى ولا ت، دى نايا هيچ كوئ نه د هين به و بيس ت ساله زياده دى پياو و هروا به و شى بړوا؟ نه خير نابښ و شتى و راست نيه، به لكو راست نه مه يه كه ياسايه ك دابښئ كه پښ بدات به هي نانى ژنى تر تا نه و ماو ه ژيانه دى نه و را به فيرو بهين بهر، هه و هها پښ بدات - با شتر - به هه ر پياوښك كه ژنه كه دى نه زوك بښت، نه ك بهر گرى بكرئ تابښه ش بښ له مندال، يا په و ا بدرئ ده ست له نه زوكه كه هه لگرئ و يه كى تر بينئ كه نه و ه شتي كى زور نا په و ايه و مايه دى تف و نه فرينه له لايه ن مه ر دو مانه و ه ا بي جگه له مانه ش زور جارى و ا هيه پياو و له جو شى هي نزا و نا ره زوى ژن و مي ردى دى زور به تينه، به لام ژنه كه دى - له بهر پيرى يان نه خو شى - هيچ نا ره زوى نيه و بي ناره له و كار ه، هه ر دو و كيان حه ز نا كه ن به جوئ بو و نه و و پچ رينى نه و په يوه ندي ه دى كه هه يانه، دى نايا لي رده ا چى بكهين؟ بهر گرى بكهين له ژن هي نان و به زور بهر گرى بكهين له به جئ هي نانى كارى

سروشتی چارنهکراوی خوی و پیشی پی بخوینموه تا به ژبانی تال و سهختهوه نهمرئ؟
 بیگومان نهوه ستمیکي گهرهیه و دژي داده. نهی نایا پیی نهگرین تا بهبی ناموسی و
 داوین پیسی نارهزوی خوی بمرئی؟ بیگومان نهوه کاری ناده میانه نیه و هر شایستهی
 چوارپی و گیانله بهرانی تره. کهواته هر نهوه مایهوه که پیی بدهین به شرعی ژنی تر
 بینن، بهداد رهفتار بکات لهگهل ژنی پیشوو تازهدا، تا بهوه چارهسهری نارهزوه
 سروشتیه کهی بکات بهبی چهپل بوون و دوچار بوون و دوچار بوونی بی ناموسی، لام
 وایه نه نهاندازهیه بهس بی بۆ هرکهسیک که بهدوای راستی دا بگهپی.

بهدریژی له چهند سوره تیکدا کهله پیش ئیره تفسیرمان کردوون باسی مهسهلهی
 بهندهمان کردووه و پاو بریاری نیسلامان پوون کردووه تهوه به جوړی ریگه نه ماوه تهوه بۆ
 هیچ رهخنهیهک. کهواته لیږدهدا هیچ نالین، با باسه که زۆر دریژی نهبی با تهماشای نهو
 سوره تانه بکری: ﴿مؤمنون، نور، معارج﴾ بهم نهاندازه بیرکردنهوه و لیکولینهوه دهرنه کهوی
 بۆ هرکهسیک که بی بهش نهبی له ژیری، دهرنه کهوی گهرهیی و بهرزی و پاکي نه یاسای
 که قورئان هیئای دهربارهی خواستن و کوکردنهوهی زیاد له یهک ئافرهت، کهواته هرکهس
 ریژی خوی بهلاوه هرگیز دهمبازی ناکات له مهسهلهدا با هه مو نهشاره زایهک بزانی که
 هه مو کار و بریارهکانی نیسلام هر بهم جوړه بهرزو پاکه و بیجگه له نیسلام هیچ شتیکی
 تر چارهسهر نیه!! ئینجا له کوتایی نایه ته کهدا ئاماژه نهکات بۆ هۆو حیکمهتی بریارو
 فرمانهکان، نهفه رمووی: ﴿ذَلِكَ﴾ نهوهی که باس کرا، وات دوور کهوتنهوه له ماره کردنی
 هه تیوهکان له کاتی مهترسی له جهورو ستم کردن، وه ماره کردنی ئافره تانی تر تا چوار،
 ته نیا ئافره تیک، نهگهر مهترسی بوو له ستم کردن له هیئانی زیاد له یهک ئافرهت و
 کهنیزه کهکان مولکن. ﴿أَذَقَّ آلَ تَمُورًا﴾ نزیک تره له ستم نهکردنتان، واته مه بهست بهو
 فرمانه پاراستنتان له جهورو نزیک کهوتنهوه تان له داد و دادپهروه ری، بیگومان نه
 نیسلامه بۆ نهوه هات که ستم له ریشه بینن و داد بهدی بینن له شوینی دا!

وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَتِهِنَّ نَخْلَةً فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هِيَكَامَرِيَّتًا ﴿١﴾ وَلَا تَتُوتُوا
السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ

ئىنجا ھەمىتر ئەپوا لەسەر ھىندىكى تر لە مافى ئافرەت، پىش ئەو ھى لەباسى ھەتياوان
بىيئەو، باسى مارەيىھەكى ئەكات و ئەيگىرئى بە مافى تايبەتى خوئى، بەو ئەدا لە ھەر جوړە
ستەمىك كە كراوہ لە ئافرەت لەر بارەيەوہ. ئەفەرموئى: ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَتِهِنَّ نَخْلَةً﴾ ئەو
ئافرەتەنەى كە پەوايە مارە كردنيان و مارەيان ئەكەن، مارەيىھەكانيان بەدەنى بەخوئشى و
پىخوئش بوونى دلەو، يان بيان دەنئى لەكاتىكدا كە ئەو مارەيىھە بەخشىشكىن پىويست
كراون لەلايەن خواوہ. ﴿فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا﴾ ئىنجا ئەگەر ژنەكانتان بە دل پىيان
خوئش بوو وازيان ھىنا لە ھەر شتىك لە مارەيىھەكانيان بۆتان ﴿فَكُلُوهُ هِيَكَامَرِيَّتًا﴾ ئەو كاتە
ئىوہيش بىخوئ و سوودى لى وەرگرن چۆن ھەز ئەكەن، بىخوئ بە پاك و ھەلالى و بە نۆشەوہ
بەبئى ئەو ھى دوا پۆژى خراپى بىئى نەلە جىھان و نەلە پۆژى دوايى دا، واتە بەخشىن و پىدانى
پووت ھىچ نىيە، بەلكو ئەبئى بەدل و بەپى خوئش بوون بىدا بەبئى زۆر پى ھىنان يان لە پو
دامان، كەواتە پىويستە لەسەر مێردەكان ئىحتيات بكەن و تا نەزانن بەدل داويانە نەيخوئ.

لەپىشەوہ بە كورتى فەرمانى دا بە دانەو ھى مالى ھەتيوہەكان بە خوئان لەپاش بالغ
بوونيان، ئىنجا بەبۆنەى مارە كردنى ئافرەتە ھەتيوہەكانەوہ باسو و پىيارىكى گشتى ھىنا
سەبارەت بە مارە كردنى لە يەك ئافرەت، لەپاش ئەوہ ئەگەر پىتەوہ بۆ سەر مالى ھەتيوہەكان
بەدرىژئى باسى چۆنئىتى دانەو ھى مالەكانيان ئەكات. لە يەكەم جارەوہ ئەفەرموئى: ﴿وَلَا
تُوتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا﴾ مال و دارايىيەكانتان كە خوا گىراويەتى بۆتان بەھوئى
ژيان و راگىر بوونى كاروبارتان، ئەو مال و دارايىيە بە نرخە مەدەن بەوانەى كە ژىرنىن و
بەفېرۆ بەبئى جئى مال بەخت ئەكەن، ئىتر ئەوانە ئىر بن يان مئى، ھەتيووبن، يا باوك دار،
كەورە بن يان منداڵ، كەواتە مارەيى ئافرەتەكانىش بە مەرجئى ئەدرئى بە خوئان كە ژىرنىن و
مال بەفېرۆ سەرف نەكەن، ھەرەھا بەم مەرجە بەخشىنى مارەيىھەكانيان بە مێردەكانيان،
راست و پەوايە بۆ مێردەكان. فەرموئى: مالەكانتان و نەيفەرموو مالەكانيان، لەبەر چەند
ھۆيەك وەك زانايان فەرموويانە:

- ۱- نه گهر مالی گڼله کان بده نه وه به ځویان و نه وانیښ له ناوی بهرن، نه بڼ هر کار به دهسته-
کانیان بیان ژبه یمن، که واته وهک مالی ځویان یان پښ دابن و نه وانیښ له ناویان بر دبی وایه.
- ۲- نه وانه کاتی به ژیری مالی کانیان درایه وه به بهرهمی نه هیښن و گه شعی پښ نه دهن و زوری
نه کهن، وه له بهر ژه وندی تایبه تی وگشتیدا به ختی نه کهن، نهو کاته کار به دهسته کانیان
به هرهمندو سود به خش نه بڼ، که واته وهک مالی ځویان بڼ لایان وایه.
- ۳- نیسلام یه کیتی و دهسته بهرهمی (التکافل) داناوه چ یه کیتی و دهسته بهرهمی ناو خزم و
خیزان، وه چ یه کیتی و دهسته بهرهمی گشتی نوممه تدا، بهر ژه وندی هر که سیکی داناوه
به بهر ژه وندی نه وانی تر. که واته مال و دارایی هر کام وهک هیڼی نه وانی تر بیت وایه.
- ۴- مال و دارایی نهو گڼل و نات ه وانه نه بڼ له ژیر دهستی خاوه و کار به دهسته کانیان بیت،
همه موو کاروبار و ته سه پروفیک به دهست نه مانه، له بهر نه وه پڼکه و ناو بردنی به مالی نه مان.
نه سل له مال و ساماندا نه مه یه کله یه که مجار هیڼی گشتی بیت، وهک به پووک ش
وانیښان نه دات که نه فهرمووی: ﴿خَلَقَ لَكُمْ مَافِ الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ دروستی کرد وه بوتان
هرچی و له زهوی دا به تی کرای، وهک کومه له خاوهی نه مان بیت، وه له کومه نه وه بگات
به دهستی یه که یه که نه دندام، نه مان وهک جینشین و جیگیری نه وانی و، که واته له سر هر
بار ڼک پاسته ناو بردنی به مالی خاوه و کار به دهسته کان، زور پر تام و مزه یه که
نه فهرمووی: ﴿أَمْ لَكُمْ أَلَىٰ جَلَّ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا﴾، کاتی پیویستی بهو لی کولینه وه و قسه و باسه که نهو
گڼل و نا ژیرانه نه بر ڼ به سر ڼ یان مندالیان یان هر دوی خاوه و کار به دهسته کاندا، وهک
له سر نهو باره ته فسرمان هیڼا و دلش هر به وه به نارامه و زور به و جه ماه وریشی له سره.
نه گهر له سر پای هیڼدی بر ڼ که نه یږن به سر نه وانه دا، نهو کاته هیچی ناوی و جی
هیچ قسه و باسیک نه، چونکه مه بهست بهو مال مالی باوکه کانیا نه و میردی ڼنه کان، به هر
حال و له سر هر بار نه فهرمووی: ﴿وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْتُمُومُ﴾ پوزی و خوراک و پوښاکیان بدهن
له ناو نهو مال و سامانه داو نهو مال و سامانه بکه به جی و شونی پوزی و پوښاکیان، بهم
پهنگه مامه له و بازرگانی بکه پښ یان و له بهرهم و قازانجیان به ځویان بکه، مه بهست
نه وه نیه که نه بڼ هر له بهرهم و قازانج به ځویان بکه، به لکو مه بهست پڼمونه یه بو
نه وهی که باشر نه وه یه نهو مال و سامانه نه وه ستښن و بیخه نه یش با ته وانه نه بڼ و نهو
کاته بڼ نه وانه دهسته پاچه بڼ!! هر که س ژیر و شاره زا بیت نه زانی پڼگی به خته ویری هر
نه وه یه که نیسلام بو هیڼان.

وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٥٠﴾ وَابْلُغُوا إِلَيْنَا الْحَاقَّ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ

﴿وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾ وه قسه و وتهیه کیان له گهل بکن که باش بیت و پی ی دلخوش بین، قسهیه کی وایی که ویستراو و ثاره نوکراو بیت، بهم پهنگه به هه تیوه که بلئی: نه مه مالی توویه و لای منهو من نه میندارم به سهریه وه هر کات بالغ بویت نهیده مه وه پیئت، یان به لیئی شتی چاکی پی بدها، نه گهر گیلله ناموزگاری بکات و هانی بدات له سهر خواپهرستی و بیترسینئی له مال بهخت کردن له خو پایی و به فیو، هه موو قسه ی چاکی تر وه زانایان فهرموویانه: نینجا باسی کات و مهرجی دانه وهی مالی هه تیوه نه کات، نه فهرمووی: ﴿وَابْلُغُوا إِلَيْنَا﴾ هه تیوه کان تا قی بکنه وه له کارو کرده وهی جیهانیاندا به لای (نیمامی حنه فی) هوه، له نایینیشدا به لای (نیمامی شافیعی) هوه نیتر تا قی کردنه وه به وه بی کپرن و فروشتنیان پی بکری وه (حنه فی) نه فهرمووی، یان به وهی بیت له پیش چاویان نه و کرده وانه بکری و دوو چاری پرساریان لی بکات له چاکی و خراپی نه و کرده وانه تا به وه ژیری و وریایان دهرکه وی، وه (شافیعی) نه فهرمووی. ﴿حَقَّ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ﴾ هه تا کاتیک بالغ نه بن و نه گنه نه و راده ی ژن بینن یان شوو بکن ﴿فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا﴾ نینجا نه گهر هه ست بکن لییانه وه به ژیری و پی بردنیان به به رژه وهندی و کاروباری خو یان ﴿فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾ نه وکاته به بی ته فره دان ماله کانیان بده نه وه به خو یان و بیخه نه ژیر دهستی خو یان، که واته مهرجی نه و مال دانه وه دوو شته: بالغ بوون، هه ست کردن به وهی که فیربوون و لی زانیه کیان هیه و نه زان کاروباری خو یان بیه به ریوه، نیتر با فاته و اویشیان بی، وه دهر نه که وی له وته ی ﴿رُشْدًا﴾ وه، که بو که مترین به کار نه هینری، له بالغ بووندا چه ند رایه که هیه له لایه ن زانایانه وه با سهرنجی کتیبی مه زه به کان بدری و پیویست نیه لی رده ا نه و درنژه پی دانه. نینجا جله وگیری نه کات له دوو جوړ زایه کردن و مالی هه تیوه کان که باو بوون له و چه رخنه دا،

ههروه‌ها له‌هەر چه‌رخێکدا که پاک نه‌بوویته‌وه له‌کرده‌وه‌و باوی نه‌قامی، زیاده‌په‌وی به‌فیقێ به‌خت کردنی مالی هه‌تیو با بۆ خۆیشی سهرف بکړی.

خواردن و له‌ناو بردنی مالی هه‌تیو به‌و جوړانه‌ی که‌باس کران قه‌ده‌غن، به‌لام نه‌گهر له‌باتی و له‌کرځی سره‌پرشتی و ټرکی به‌خڼو‌کردنی مال‌که‌یاندا بیټ نه‌وه به‌م جوړه‌یه که نه‌فهرموون: ﴿مَنْ كَانَ عَنِيًّا فَلْيَسْتَفِ﴾ نه‌گهر هر‌کس له‌کار به‌ده‌ست و ده‌سیه‌کان ده‌وله‌مهندو بڼ پڼو‌یسته با خوی بگرځی و خوی بکات له‌و خواردنه و دل‌نارام بیټ به‌وه‌ی که خوا پڼی داوه و نه‌جرو کرځی له‌خوا داوا بکات. ﴿مَنْ كَانَ قَتِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَرْفِ﴾ هر‌کس له‌وان بڼ نه‌وايه و پڼو‌یستی ه‌یه با بخوا به‌نه‌ندازه‌یه که پڼو‌یسته و ناچاره پڼی وه‌(عطا قتاده) نه‌فهرموون. یان به‌نه‌ندازه‌یه که خزمه‌ت و سوودی بۆ هه‌تیوو مال‌که‌ی، وه‌(ته‌به‌رانی) نه‌گڼ‌پرته‌وه له‌(ثین و عباس) وه‌-خوای لی‌پازی بیټ- به‌مهرجڼ زیاده‌په‌وی نه‌کات، یان به‌نه‌ندازه‌یه که به‌سیه‌تی، به‌لام به‌نیازی قهرزو هر‌کات به‌ده‌ستی هات بیداته‌وه، وه‌(سه‌عیدی کوپړی جو‌به‌یرو مجاهد و ټبو‌العالیه و زه‌هری و سلمان و تیمام محمدی باقر) نه‌فهرموون. به‌هر حال حه‌لاله بۆ نه‌وه‌قه‌یره، وه‌به‌پای به‌هیز- که چه‌ند حه‌دیس و ریوايه‌تیکی له‌سهره - دروسته با به‌قهرزیش نه‌بڼ.

فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ

الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ

﴿فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ﴾ نینجا کاتی مالی هتیهو کانتان دایهوه پی یان شایه تیان له سر بگرن کهوا مال کهی خویان وهرگرتنهوه، تا دهرکهوی که نیوه هیچتان لا نه ماوه و پینگهی داوا و ناژاوه نه مینئ، نهم شایهت گرتنه فهرزو پیو یسته به لای (شافیعیه کان و مالیکیه کان) هوه، وه سوننه ته به لای (حنه فی) و زور به وه، ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ به سه خوا به ناگادارو شایهت به سهرتانه وه، یان به سه به مهی ناگاداره و حسابتان له گهل نه کات، واته خوا له هه موو کهس ناگادار تره و شایهتی خوا به تین تره له شایهتی هه موو کهس، یان مو حاسه بهی خوا به هیژترو سامناک تره له هینی هه موو کهس. له سر هر کام هه ره شهی لی وهر نه گیرئ له سر هر ناپاکی و سته م و کرده وه یه کی ناپه واه که به کار به یئری له و دانه وه وهر گرتنه دا، نه و هه موو توند و تیژییه و نه و هه موو ترساندن و ناموژگاریه که به کاری هینا له مه سه لهی مالی هتیهو کاندا، ده ست نیشان نه کات به و هه موو سته م و ده ست در یژییه که باو بووه کردن و به کار هینانی دهر باره ی هه تیوو بن ده سه لات و ولا وازه کان.

نا به و جوړه نهم به رنامه ی خوا هات و هه موو نیشانه و دروشمی سر ده می نه فامی سر په وه له گهل و نه دمانی گهل، نیشانه و دروشمه کانی نیسلامی له جینگهی نه واند ا دامه زراند، شیوه وینه ی نه فامی سر په وه له پوی گهل، شیوه وینه ی نیسلامی له جیگایاندا دانا، دل و دهر وون و هه ست و باو و کردار و یاسای گهل تازه ی داپشت، له ژیر سایه ی له خوا ترسی و هه ست کردن به ناگاداریی خوا له هه موو شتیگدا، نه مه ی گیرا به پار یزگر بو ناین و شریعه تی خوا، پال پیوه نه ر بو فرمان به ریی و هه لسان به فرمانه کانی خوا، هیچ به رنامه و یاسایه ک به بی نهم ترس و هه سته جیگیر نابئ و فرمانه کانی به راستی به پره وی نا کرئ.

له سر ده می نه فامی دا نافره ت و مندال بی به ش کران — مه گهر به شیکی زور کهم — له میراتی و که له پوور، چونکه نه مانه جهنگ نا کهن و ناتوان و بهرگریی دوژمن بکه ن، نینجا نیسلام هات هه موو خرم و خویشی به شدار کرد له که له پووردا به و جوړو شیوه ی که له

کټيټه کانی نیسلامدا باس کراوه، نهو هیش به پئی ییروباوهره پاست و پهواکهی خوی که بریتیه له (تکافل) دهسته بهر هیی له بهینی نه ندامانی یه که بهره و خیزاندا، دهسته بهر هیی گشتی له ناده میتیدا، بی نهوا و هرارو داماوان نه بی له یه که مجاره وه که سو و کاریان به خویان بکه و نه رکیان بکیشن، له پاش نهوان نه بی گهل و موسلمانانی تر، هروه ها له یه که مجاره وه خزم و خویش نه بی یارمه تی یه کتر بدن له خوین و بژاردنی زام و دهست درژییه که بکویته سهر هر کامیان، له پاش نهوان نهو خوین دان و بژاردنه پوو نه که نه میری که نوینه ری گهل و گشتیه، که واته زور پړک و به جی یه که نیسلام که له پوورو میراتی له یه که مجاره وه نه دا له که سو و کار، له پاش نهوان نه یکات به مالی گشتی و دهولت وهری نه گری و به ختی نه کات له پیویست و بهر ژه و ونندی دا، بی گومان هر که سینک تیگه یشتی له پژی می کومه لایه تی نیسلام و نهو بنه رته پاست و پهوا ی که نهو پژی می له سهر داریز ژاوه، هر که سینک له وانه تیگه یشتی نه زانی که هر که سینک ژیر و تیگه یشتو بیټ هر گیز لانادات له وهی که نیسلام دایناوه، هر گیز هیچ گومان و دوو دل و په خنه یه که پووی تی ناکات.

یاسای پژی می کومه لایه تی نیسلام بریتیه له دهسته بهر هیی، به ردی بناغه که ی دهسته بهر هیی یه له چوار چیوهی خیزان و خزم و خویشدا که خوا مهیل و سوزو بهر هیی تایبه تی خستوه ناویان، له پاش نهو دهسته بهر هیی له چوار چیوهی گهل و کومه لی ناوچه که ناسراوی هیه له نیوانیاندا، ینجا دهسته کاری دهولت دیته پیشه وه که نوینه ری هه مووانه، هه موو نه رک و چاره سهر پړک پوو نه کاته نهو، به پړک هی نانی نهو دهسته بهر هییانه یه کیتی نه چه سپینی له ناو هه موواندا و هه موو جوش نه دات پیکه وه، هه موو که س هه ست نه کات به وهی به شداره له ماف و مالی یه کتر و گشتی دا، وه که گهل و گشتی به شداره له ماف و مالی یه که و نه ندامه کاند! ینجا بهر پړو سوزوه گوئ شل که ین بؤ نه م نایه ته پیروزانه ی که هاتنه خواره وه دهر بار هی یاسای که له پوورو دابه ش کردنی که له پوورو به سهر نه وانه ی که شایسته ن، له یه که مجاره وه زور به سوزوه گوئ بگرین له م نایه ته ی که ییروباوهره و باوی چه رخی نه فامی تووردا که نافره تی بیبه ش نه کرد له که له پووردا، نه م نایه ته هات له یه که مجاره وه جاری به شداری نافره تی دا هر چوئی پیاو به شداره، فهرمووی: ﴿لَرَجَالٌ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ﴾ بؤ پیاوان هیه به ش له و که له پووره ی که باوک و دایک و خزمه زور زور نزیکه کانیان به جی یان هیشتی له پاش مردنیان،

وَاللِّسَاءُ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَإِذَا
 حَصَرَ الْقَسَمَةَ أُولُوا الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا
 ﴿٨﴾ وَلَا يَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً ضِعَفًا يَخَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ

﴿وَاللِّسَاءُ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ﴾ بؤ نافرده تانیش هیه به شینک لهوی که باوک و
 دایک و خرمه زور نزیکه کان به جی یان میشتبن له پاش مردنیان. نهو به شعیان بؤ هیه ﴿مِمَّا
 قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ﴾ لهو جی ماوه کمه بن یان زور، هردها بؤ پیوانیش هر بهم جورده، به لام به
 بؤنه ی نیره وه له باسی پیواندا نه یفرموو، مه به ست بهم وتهیه نه مهیه هیچ کهس گومان
 نه بات که میندی کهله پور تاییه تیه به میندی له میرات بهرانه وه، وک و لاغی سواری و
 چک که دابنری هر بؤ پیوان، به لکو هرچی به جی مابن بؤ میرات بهرانه ﴿نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾
 به به شینکی دراوی پیویست کراو، بن گومان - وه که له مو پاش دهرنه کهوی - پژیتم و یاسای
 کهله پوری میندی له خرم و خویش بی بهش نه کات، چونکه نزیک تر له وان هیه،
 جاله بهر نه وه نهوا بهش و مافیکیش بؤ نهوانه دانهن، بؤ دلخوش کردنیان و دلگران نه بن لهو
 بی بهش کردنه، له بهر پارنژگاریی نهو په یوهستی خرمایه تیه و نهو سوزو خوشه و یستییه
 کهله دلدا هیه، هردها نهو ماف و بهشه دانهن بؤ هتییو هژارانن که نامادهن له کاتی
 دابهش کردنی کهله پوره کهدا، نهوش به پیی دهسته بهریی گشتی که نیسلام بریاری داوه،
 نه فرمووی: ﴿وَإِذَا حَصَرَ الْقَسَمَةَ﴾ کاتن نامادهی دابهش کردنی کهله پوره که بوون ﴿أُولُوا
 الْقُرْبَىٰ﴾ خاوهن خرمایه تیه کان که میرات بهرنن، ﴿وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ﴾ هتییو هژاره
 بیگانه کان ﴿فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ﴾ لهو کهله پوره پوزی و بهشیان بدهن ﴿قُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾
 وته و قسه ی باشیان ناراسته بکهن که ویستراییت و دل حزی لی بکات، وه که نهوی نزایان بؤ
 بکهن و منهت نه خنه سهریان و نهوی که نه یاندهنن به کمه و بی نرخ نیشانی بدهن و
 دلنه و ایان بکهن. نه بهشه دیاریی نه کراوه و کهوتوه ته پاو بریاری دابهش کهرانه وه. نینجا

ئايا ئەم فەرمانە سېراۋەتەۋە يان نا؟ ئەگەر نەسېراۋەتەۋە، ئايا پەيپەۋىي كىردى فەرۋە پىۋىستە يان سۈننەتە؟ ئىتر بە مەرچى مىرات بەرەكان گەرەبن يان منالېش بن؟ بۇ ھەركام لەم رايانە دەستەيەك لە زانا يان ھەيە كە بېراۋى پىۋىستە پەسەندى بىكات، بەلام راي سېرپنەۋىي زۆر لاۋازە ھىچ رابەرۋ بەلگەيەك نىيە لەسەرى، زۆر بە لەسەر ئەۋەن كە پەيپەۋىي كىردى ئەۋ فەرمانە سۈننەتە. بەلام لە پۈۋى پاستى دا ئەمىش بەلگەي لەسەر نىيە ۋ چاك وايە لە پۈۋەكەش ۋ پۈۋەت لانادى ۋ بە فەرۋە دابىرى، ھەر ئەمەش رېكە لەگەل دەستە بەرەيە گىشتىكەي ئىسلامدا.

ئىنجا ئەۋەي دەست بىكات بەدىارى كىردى بەشى مىرات بەرەكان، ئەگەر پىتەۋە بۇ جەلەۋىگىرىي كىردى ۋ ترساندىن لە خواردى مالى ھەتيۋان، لە دوۋپارەۋە دەست كارىەكى بەھىزى دلى مەردومان ئەكات تا بەھۋى ئەۋەۋە دوربىكەۋنەۋە لەۋ خواردى:

يەكەم: سۆزۈ بەزەيى باۋكىتى ۋ سۆزۈ بەزەيى سىروشتى بۇ مىندال ۋ ساۋا لاۋازەكان ئەخاتەرە پىرو ھەلى ئەگىرسىنى ئەگەل بىم ۋ ترس لە خۋاى ئاگادار.

دوۋەم: سام ۋ بىم لە ئاگىرى بلىسە دارۋ ھەلگىر پىتراۋى دۈزەخ كە دوۋچارى مال خۇدانى ھەتيۋ ئەبى، لە بارەي دەست كارىەكەيەۋە ئەفەر موۋى: ﴿وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرْكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ ضَعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ﴾ ئەۋانەي كە كراۋن بە ۋەسى ۋ كار بە دەستى ھەتيۋ با بىرسن لە خۋا يان لە زايە بوۋنى ھەتيۋەكانى ژىر دەستيان كە جالى خۇيان وايە ئەگەر لەكاتى مەردندا بوۋنايە ۋ چەند ساۋا مىندالىكى لاۋازيان بەجى ھىشتايە بۇ پاش خۇيان مەترسيان ئەكرد ۋ غەمبار ئەبوۋن لەسەريان، كەۋاتە ھەرچۈننى غەمى مىندالى خۇيان ئەخۇن ۋ بەزەيىيان دىتەۋە پىيانداۋ مەترسى ئەكەن لەۋەي زايە بىن ۋ بىۋاۋ ۋ بى ناز بىكەن، ھەرۋەھا باغەمى مىندالانى مەردومىش بخۇن كە كەۋتۈنەتە ژىر دەستى ئەمان ۋ بى ناز ۋ بىۋاۋ كەۋتۈن. ﴿فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ﴾ كەۋاتە با بىرسن لە خۋاۋ خۇيان پىپارىزن لە نافرمانى خۋا دەر بارەي ھەتيۋەكانى ژىر دەستيان ۋ مالى ھەتيۋەكان،

وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿١﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِهَتِنَا ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ

نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾

﴿وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ باقسهی راست و پهوایان لهگهل بکهن به تهمن و ناموژگاری چاک و نازیان ببهن به پرتوه وهك کوړو مندالی خوځیان.

نهم نایه ته به سنی جوړی تریش ته فسیرکراوه ته وه، نهو جوړانه ش هر دهست نه دهن،

به لام نهم ته فسیره مان هه لېږارد، چونکه باشر نه چیته دلوه و پای زور کهسی بېوا پی

کراویشی له سهره، له باره ی دهست کاری دوه موه نه فهرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ

آلِهَتِنَا ظُلْمًا﴾ به راستی نهو که سانه ی که مالی هه تیوه کان نه خون به سته م و ناهقی ﴿إِنَّمَا

يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا﴾ نه وانه پر به سکی خوځیان هر ناگر نه خون، واته نهوی که نیستا

نه یخون سهری له ناگره وه دهر نه چی، که واته وهك ناگر بخون وایه، یان هر پروکه شو

پرواله ته که ی مه به سته بهم په ننگه له پوژی دواپی دا ناگری دهر خوارد نه درئ وهك له چهند

حه دیسینک دا هاتوه، به لام پای یه کم باشر نه چیته دلوه، چونکه پرواله تی ﴿يَأْكُلُونَ﴾ بو

نیستایه و له پاش نه وه نه فهرمووی: ﴿وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾ له مو پاش — واته له پوژی

دواپی دا — نه چنه ناو ناگریکی به تین که سه ختیه که ی باس ناگری و نایه ته باس، دهی له وه

وا وهر نه گیری که خواردنه که لهم جیهانه دایه، نهو خواردنه ش لهم جیهانه دا نیه بهو جوړه

نه بی که له پای یه که مدا وتمان: یان بلین: خواردنه که له گوږدا پرو نه دات له پیش هاتنی

پوژی دواپی. به هر حال و له سهره ربار به راستی هره شه یه کی زور سخت و دل دا چله کینه ره،

هق وایه به بیر لی کردنه وهی هه موو دهمار بکهو یته له رزه، تیکه له گوره دا بگیری!

نهم قورخانه بهو جوړه کاری له دهر وونی موسلمانان، پژگاری کردن لهو هه موو باوو

په وشته خراپانه ی که به درنژایی چنده ها چرخ دهقی پیوه گیرابوو، بیم و ترسینکی وای

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِهِ لِلَّذِ كَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ

لهم يه که مجاردها بپروا و ياسايه کی گشتی نه هینئ که دابهش کردنی که له پور
 نه که ریته وه بو ژیر نه م بپروا و ياسايه، لیژدها دوو ثایهت نه هینئ و له دوایی سووره ته که یش
 دا ثایه تیك، نه م سئ ثایه ته هه موو بنه رتی عیلمی (فرائض) ی تیدایه، ئینجا لق و پهل و
 پوکانیشی هیندیکیان له هه دیسدا هاتوو، هیندئ تری زانایانی ئیسلام — خوا پاداشتیان
 بداته وم — دهریان هیناوه له م ثایهت و هه دیسانه وه، وهك به دریزئی له کتیبه کانی فیهدا باس
 کراون، که واته لیژدها هیچ پیویست نیه بئجگه له تهفسیری ثایه ته کان و پورون کردنه وه یان،
 فهرمووی: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِهِ﴾ خوا وهسیه تتان بو نه کات ده رباره ی پۆله کانتان، واته
 فهرمانتان پیا نه دات و پیویستی نه کات له سهرتان له باره ی دابهش کردنی که له پور به سهر
 پۆله کانتاندا، به م جوړه: ﴿لِلَّذِ كَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾ بو نیره یه وینه ی به شی دوو مئ، نه که ر
 پۆله کان له هه ردوو جوړ بوون، بیروباوهری سه رده می نه فامی عهره ب — وهك له پیشه وه
 دهست نیشانمان بو کرد — له سهر نه وه بوو ثافرهت و مندا ل بئ بهش نه کران، چونکه ناتوان
 جهنگ بکه ن و بئ که لکن، نه و بیروباوهره له پاش هاتنی ئیسلامیش له دلئ که لی که س دا هه ر
 مابوو تا له پاشدا مل که چ بوون و تیگه یشتن که خوا باش نه زانی و هه ر بریاری نه و پاست و
 ره وایه، (ئیین و نه بی حاته م و ئیین و جه رین) نه گیزنه وه له (عوفی) و نه ویش له (ئیین و
 عه باس) وه — خوی لی پازی بیئت — که نه فهرمووی: کاتئ نه م ثایه تانه هاتنه خواره وه
 مه ردوم پئ یان ناخوش بوو و نه یان ووت: ژن چواره یهك یان هه شت یه کی پئ نه درئ، کچیک
 نیوه ی سامان، مندا لی بچوک به شی نه درئ له کاتیئکدا که نه وانه جهنگ ناکه ن! بئ دهنگ بن
 له م قسه، به لکو پیغه مبه ر (ﷺ) له بیری بچئ، یان بلین پئ ی که بریاره که ی بگو پئ! ئینجا
 وتیان: نه ی پیغه مبه ری خوا، کچ نیوه ی که له پووری باوکی وه ره گری، له کاتیئکدا سواری
 چاره وی نابئ، جهنگ ناکات له گه ل دوژمندا، مندا ل که له پووری پئ نه درئ له کاتیئکدا که هیچ
 که لک و سودیکی نیه، نه فهرمووی: له سه رده می نه فامی دا ناوایان نه کرد، که له پوریان نه نه دا
 له که سئ نه بئ که جهنگ بکات و نه یاندا به گه وره تر له دوی گه وره تر. بوچوون و
 تیگه یشتنی نه فامی ئیستایش زور جیاوازی نیه له و، نه وه تا نه لئین: چۆن که له پور بدهین به
 مندا له ورده کان که هیچ نه رک و زه حمه تیکی نه کیشاوه تیای دا؟ خاوه نی نه م هه ردوو
 بوچوونه نه زان و بئ شهرمه له گه ل په ره ردگاردا و خوی ناناسئ، له به ره نه وه نه و جوړه قسه و

خهیا لانه پوویان تی نهکات، وهك نهوانهی که هیشتا تی ناگه و سهرسام نهبن لهوهی خوا بهشی کوپی دووقاتی بهشی کچ کردووه، نهوانه بیرنک ناگه نهوه لهوه که خوا زیاده میهره بانی کردووه لهگهله نافرته و بهشی زۆرتی بۆ داناوه، نهواتا پیاو ژن نههینن و نهکی خۆی و ژنه که وه هر مندالیکیان ببین لهسهرشانیتهی، وه ژنه که هیچی لهسهر نهیه. بهلام نافرته یان هر خۆی نهژیهنن و نهکی تهنیا خۆی لهسهره، یان نهژیهنن و نهکی هیچ کهسیشی لهسهر نهیه، کهواته به هر حال و لهسهر هر بار نهکی پیاو گرانه، وه له هیندی جاردا چهند قاتی نهکی نافرته، نهمه شتیکی ناشکراو پوونه کهواته هرکهس پهخه بگری له یاسایه هر نهفامی و تیگه یشتن و بن شهرمی بۆ نه مینیتته وه — خوا په نامان بدات له نهفامی و بن شهرمی — نهه فهرموودهیه: (لَذَكِرٌ مِّثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَّ) وا نیشان نهدا که بهشی نافرته شتیکی دامه زراوی ناسراوه وهوال نهدا که بۆ نیر هیه وینهی بهشی دوو من، وا نیشان نهدا که بهشی نافرته بههیز ترو به گرنه که هیهنن، لهوهی بیوتایه: (لِلأُنثَى مِثْلُ نِصْفِ الذَّكَرِ) بۆ من هیه نیوهی بهشی نیر، یان بیفهرموایه: (لِلأُنثَى مِثْلُ حَظِّ الذَّكَرِ) بۆ دوو من هیه وینهی بهشی نیرنک. نهو به گرنه کرتنه زۆر پیویسته بۆ له پیشه هینانی باوی سهردهمی نهفامی، که نافرته یان بهش پراو نهکرد، بهلگه لهسهر نهوه نه مهیه که له دوو نایه تهدا بهشی نافرته یان زۆر به پوونی باس نهکات و لهیه که مجاره وه دهست نهکات بهو، بینجه لهوهیش تهعبیری قورئانه که ناوازه ی زۆر خۆشه و زۆر پئ گری و قووت نه چینه ناو گوی! بن گومان چهند شتی که هن رن گرن له میرات و هرگرتن به پئی حه دیس و نیجماعی زانایان، وهك جیاوازی نایین و کوشتن و بندهیی، کهواته نهوانه ی هرکام لهو رن گرانه یان ببین له گشتی نایه ته که دهر نه کرین و میرات نابهن، ههروه ها له هه موو یاساکانی تری نهه سن نایه تهدا که هاتوون له باره ی میرات و که له پووره وه، ههروه ها پیغه مبهری نازیزیش (ﷺ) بهری گشتی نهه نایه ته نه که وتووه، چونکه فهرموویه تی: (نحن معاشر الأنبياء لا نورث) نیمه — واته کۆمه لی پیغه مبهران — میراتمان لی وهر ناگیرئ، هر له بهر نهه حه دیسه (حه زه ته ی نه بو به کر) — خوی لی رازی بیته — (حه زه ته ی فاتیمه) ی بن بهش کرد له (فدک) کاتی که داوای کرد صلی الله علی ابیها و علیها وسلم. برادرانی شیعه لایان وایه پیغه مبهر (ﷺ) له گشتی نایه ته که دهر ناگری و نهو کرده وهی خلیفه ی یه که مه به نا پهوا دانه نین و نه یکن به تانه و له که یه کی گه وه به سه ری وه، چهند شتی که نهکن به بهلگه:

۱- نهم حدیسه هر نه‌بویه‌کر پریوایه‌تی کردووه، نه‌گهر که‌سی تریش پریوایه‌تی کردبئ ناگاته پاده‌ی (تواتر) که‌واته په‌فتاری پئ نا‌کری برام‌بهر قورنا‌نه‌که.

۲- قورنان با‌سی که‌له‌پوور وهر‌گرتنی هی‌ندی له پیغه‌مبه‌ران نه‌کات، نه‌وه‌تا نه‌فهر‌مووی: ﴿وَرَرْتُ سَلَمْنَ دَاوُدَ﴾ سلیمان که‌له‌پووری له داود وهر‌گرت، وه نه‌فهر‌مووی: زه‌که‌ریان وتی: ﴿تَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۝ يَرْثِي﴾ نه‌ی په‌روهر‌دگارم پئم ببه‌خشه له‌لایه‌ن خو‌ته‌وه به میهره‌بانی خو‌ت کو‌ریک که‌ که‌له‌پوور به‌رم بی‌ت، که‌واته نه‌بی نهم حدیسه په‌فتاری پئ نه‌کری. به‌لام به‌لگه‌کانیان زور بی‌هیزو لا‌وازن و شایسته‌ی نه‌وه نین پشتیان پئ ببه‌ستری.

۳- نه‌و حدیسه هر (نه‌بویه‌کر) پریوایه‌تی نه‌کردووه، به‌لکو (حوزه‌یفه‌ی کو‌پی یه‌مان و زیری کو‌پی عوام و نه‌بو الداردا و نه‌بو هوره‌یره و حه‌زه‌تی عباس و علی و عوسمان و عبدالرحمن ی کو‌پی عه‌وف و سعدی کو‌پی نه‌بی وه‌قاس) یش پریوایه‌تیان کرده‌وه. (نیمامی بوخاری) له (مالیکی کو‌پی نه‌وس) وه‌ نه‌لی: که‌ (عمری کو‌پی خه‌تاب) به‌ حوزوری کو‌مه‌لی ها‌وه‌لان که‌ (عباس و علی و عوسمان و عبدالرحمن و زیرو سعد) یشیان تیا بو، له‌نا و نه‌و کو‌مه‌له‌دا وتی: سو‌ی‌ندتان نه‌دهم به‌ خویاه که‌ ناسمان و زه‌وی به‌ نی‌زنی نه‌و پا‌وه‌ست‌اوه، نایا نه‌زانن که‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهر‌مووی: (لا‌ نورث ما‌ترکنا صدقه) نی‌مه میرا‌تمان لی وهر‌نا‌گیری و هر‌چی به‌جئ به‌یلین خیر و صه‌ده‌قه‌یه؟ هه‌موو له وه‌لام‌دا وتیان: نه‌ری‌والله نه‌زانین. له‌پاشدا به‌ تایبه‌تی پوو نه‌کاته عباس و علی - خوی لی‌یان پا‌زی بی‌ت - نه‌لی: سو‌ی‌ندتان نه‌دهم خوا نایا نه‌زانن که‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌وه‌ی فهر‌موو؟ نه‌وانیش نه‌فهر‌موون: نه‌ری‌والله نه‌زانین، که‌واته نه‌وه راست نه‌بوو که‌ و‌تراوه ته‌نیا (نه‌بو به‌کر) نه‌و حدیسه‌ی پریوایه‌ت کردووه. به‌لکو له‌کتی‌بی با‌وه‌ر پئ کراوی شیعه‌دا شتی پریوایه‌ت کراوه که‌ نه‌و حدیسه‌ی (نه‌بویه‌کر) نه‌گرت‌ه‌وه، نه‌وه‌تا (کلینی له‌ کافی دا) له (نه‌بو البختری) یه‌وه پریوایه‌تی نه‌هینئ له (نیمامی جعفری صادق) وه‌ که‌ نه‌فهر‌مووی: (ان العلماء ورثة الانبياء) به‌راستی زانا‌کان میرات به‌ری پیغه‌مبه‌ران (و‌ذلك ان الانبياء لم يورثوا درهما ولا دینارا) نه‌وه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌یه که‌ پیغه‌مبه‌ران نه‌رده‌م و نه‌ دینار یان به‌ میراتی به‌جئ نه‌هیش‌تووه (وانما ورثوا احادیث فمن اخذ بشيء من ذلك فقد اخذ بحظ وافى) به‌لکو هر‌چه‌ند حدیسی‌کیان به‌ میراتی به‌جئ هیش‌تووه، که‌واته هر‌که‌س شتی‌ک له‌وه‌ی وهر‌گرت‌بی

بئ گومان به شیکی فراوانی وەرگرتووه، بئجگه له وەش به پیریاری هه موو زانایانی سیرهت و هه دیس و میژوو تاقمیک له ئال و بهیت که جیگه ی پروان به لای هه موو موسلمانانه وه، وهک (نیمامی عه لی و حسن و حسین عه لی کوپی حسن و حسنی کوپی حسن) - خوای لییان رازی بیست - نه و تاقمه رهفتاریان به و هه دیسی (نه بو به کره کردووه، نه وهتا هه رچیان دهست که وتبئ له که له پووری پیغه مبه ر (ﷺ) هه چیان لی نه داوه نه به عباس و نه کوپانی عباس له پاش خو ی، وه نه به هه چکام له دایکی ئیمانداران، ده ی نه گهر میرات بپرایه لی ئه بوایه به شی ئه وانه بدرایه به بئ گهر گرفت، که واته نه و هه دیسه بوو به (متواتر) و نایه ته که ی پئ تایبه تی نه کرئ، بئجگه له وەش هه دیسی سه حیح با نه گاته پاده ی (تواتر) هه ر نایه تی عامی پئ تایبه تی نه کرئ به لای زۆربه ی زانایانه وه، وهک شتی زۆر که هه یه و له شوینی تایبه تی دا باس کراوه و پئویست نیه لیژدها باسیان بکهین، به هه ر حال پئویست بووه له سه ر خه لیفه ی یه کهم که رهفتاری پئ بکات، چونکه خو ی به گوینچه کی خو ی هه دیسه که ی بیستووه له پیغه مبه ر (ﷺ) وه نه و بیستنه له (تواتر) به هه زتر بوو بوئنه و.

٤- مه بهست به و که له پووره ی که نه و نایه تانه ئاماژه ی بو ئه کهن، که له پووری ما ل و شت و مه کی نه م جیهانه نیه، به لکو ئاشکرایه که مه بهست که له پووری پیغه مبه ریتی و زانین و حیکمه ته، وهک له چه ند پریویه تی تر دا نه و ته یه ها تووه و مه بهست پئ ی باری دوومه و نهک یه کهم: ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾ به که له پوور نامه مان داوه - واته قورئان - به بو به نده یانه مان که هه لمان بژاردن، ﴿وَلِلَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ﴾... (کلینی) که یه کی که له زانا باوه پئ کراوه کانی براده رانی شیعه پریویه ت نه کات له (نه بو عبدالله) وه که (سلیمان) که له پووری (داود) ی وەرگرت، (محمد) یش که له پووری (سلیمان) ی وەرگرت، که واته نه ویش هه ر باوه پی و باوه که مه بهست له که له پوور پیغه مبه ریتی و زانین و حیکمه ته، چونکه به هه یج جوړئ ناگونجئ بو پیغه مبه رمان (ﷺ) که له سه ر نه م باره نه بئ.

قسه و لی کو لینه وه ی زۆر هه یه، له م مه سه له یه دا، به لام لام وایه نه م نه ندازه یه بهس بیست بو هه ر که سی که سه رکیشی نه کات و به وای راستی دا بگه رئ، وه هه زم کرد به بوئنه ی شوینه که وه نه م نه ندازه با سه بکه م.

فَإِنْ كُنْ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ الشُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دِينَ

ئینجا با گهرینهوه بۆلای نایه‌ته‌که که به‌شی به‌شداره‌کانمان بۆ دیاری نه‌کات، نه‌فهرمووی: ﴿فَإِنْ كُنْ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ﴾ نه‌گهر پۆله و مندا له‌کانتان چهند ئافره‌تیک بوون زیاد له‌دوان ﴿فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ﴾ نه‌وا بۆیان هه‌یه دوو له‌سهر سێی نه‌وه‌ی که مرووه که به‌جێ هه‌شتووه ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ﴾ نه‌گهر یه‌ک ئافره‌ت بوو نه‌وا بۆی هه‌یه نیوه‌ی که به‌جێ هه‌شتووه. ده‌قی نایه‌ته‌که بێ ده‌نگه له دیاری کردنی به‌شی دوو کچ، به‌شی دووانیش دوو له‌سهر سێیه، به‌لگه له‌سهر نه‌وه دوو شته:

۱- حه‌دیسێک که (نه‌بو داود و تیرمزی و ئیبن و ماجه) نه‌یهنن له (جابر) وه - خوی لی پازی بێت - که نه‌فهرمووی: (ژنی سه‌عدی کوپی په‌بیع) هاته خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ووتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا نه‌م دووانه کچی (سه‌عدی کوپی په‌بیع) نوێژ که له‌گه‌ل تۆدا بوو شه‌هیدکرا له پوژی (احد) دا، مامه‌که‌یان هه‌موو ماله‌که‌ی بردووه و هه‌چی به‌جێ نه‌هه‌شتووه بۆیان، نه‌مانیش شوویان بۆ ناکرێ به‌بێ مال، نه‌ویش فهرمووی: خوا به‌رپار نه‌دا له‌وه‌دا، ئینجا نایه‌تی میرات هاته خواره‌وه، ئینجا ناردی به‌دوای مامه‌که‌یاندا و پێی فهرموو: دوو له‌سهر سێی ماله‌که‌ی (سه‌عد) نه‌ده‌ی به دوو کچه‌که‌ی، یه‌ک له‌سهر هه‌شتی به ژنه‌که‌ی، وه هه‌رچی مایه‌وه بۆ تۆ، که‌واته دوو کچیش هه‌ر دوو له‌سهر سێیان بۆ هه‌یه.

۲- له نایه‌تی دوا دوایی سه‌وره‌ته‌که‌دا دوو له‌سهر سێی داوه به‌دوو خوشک، که‌واته باشت‌ر نه‌بێ نه‌و به‌شه‌بدا به دوو کچ، وه نه‌م جوړه به‌لگه‌یه زۆر به‌هه‌یزه و لای زانایان ناوبراوه به (قیاس الاولی) هه‌یندی به زانایان قسه‌یه‌کی خوش نه‌که‌ن، نه‌فهرمووی: کچ و خوشک وه‌ک یه‌ک وان له‌به‌ش دا،

جاله بهر نه وه ليړه دا باسی به شی دوو کچی نه کردووه به نیشانه ی نه وی، له ویش باسی به شی زیاد له دوو خوشکی نه کردووه به نیشانه ی ئیره، که واته به هر دوو نایه ته که به شی هه موو جوړه کانی کچ و خوشک دیاری کرا، نه مه یاسایه که له یاسا کانی په وانیژی که ناوبراوه به (احتباك). (نه بو موسلیمی نه سفه هانی) نه لی: به شی کچ وهر نه گیری له سهره تای نایه ته که و پیویست نیه باس بکری لیړه دا، چونکه له وی زانراوه که ته نیا کچیک له گهل کوپیکدا یه که له سهر سنی مال که نه بات، که واته دوو کچ که کوپیان له گهل نه بی نه بی دووله سهر سنی مال که به بن، به شی کچی به و جوړه دیاری کرد و هرچی له وان مایه وه نه درنی به نزیك ترین نیړینه ی پشتی وه که باوک یان باپیر یان برای باوکی و دایکی یان باوکی و هه روه ها.

نینجا دیته سهر باسی به شی باوک و دایکی مردو که بکه ونه پاش مردووه که، نیت مردووه که یان هر کوپی بی یان هر کچی بی یان هر دوکیان وه جاغ کوپر بن، نه فهرمووی: ﴿وَلَا تَوْبَهُ لِكُلِّ وَجِدٍ وَنَهْمَا أَلْسَدُشْ مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُ وَلَدٌ﴾ بؤ هر کام له باوک و دایکی مردووه که هیه یه که له سهر شش له وهی که به جی هیشتووه، نه گهر مندالی بی، ﴿فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ آبَاؤُا فَلَا مِيرَاثَ لَهُ﴾ نینجا نه گهر مردووه که مندالی نه بوو، هر دایک و باوکی میرات بهری بوون نه وه بؤ دایکه که ی هیه یه که له سهر سنی مال که ی و دوو له سهر سنی هینی باوکه که یه ﴿فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلَا مِيرَاثَ لَهُ﴾ نینجا نه گهر چند براو خوشکیک بوو بؤ مردووه که نه و دایکه که ی یه که له سهر شش هیه، نیت نه و مردووه باوکی بی یان نا؟ باوک و دایک چوار باریان هیه:

۱- مردووه که یان هر مندالی میرات بهریان بی، له م کاته دا هر کام له باوک و دایک یه که له سهر شش نه یه، وه هرچی مایه وه نه درنی به منداله کان نه گهر کوپر بن یان کوپر کچ، وه نه گهر هر کچی بوو هرچی مایه وه له پاش به شی کچ نه دریتووه هر به باوکه که زیاد له یه که له سهر شش که ی و دایک هر یه که له سهر شش هیه، که به شی کچ یه که له سهر دووه نه گهر یه کیک بوو، وه دووله سهر سنی یه نه گهر زیاد له یه که بوون.

۲- مردووہ کہ یان هیچ میرات بہرئکی تری نہ بئی، لہم کاتہدا یەك لەسەر سئێ ئەدرئ بەدایکە کہ و ئەوی تری بۆ باوکە کہ یە، کەواتە باوکە کہ دووقات ئەبات.

۳- مردووہ کہ یان پیاو بئ و ژنیشی لە شوئین بەجئ مابئ، یان ئافرەت بیئت و میزدیشی بەجئ مابئی، لہم کاتہدا بەشی میژدە کہ یەك لەسەر دووہ وە بەشی ژنە کہ یەك لەسەر چوارە دەرئەکرئ لەسەر سئێ ئەدرئ بە دایکە کہ و ہەرچی مایەوہ بۆ باوکە کہ ئەبئ، ئەمە بەلای کوو جەماوہری ھاوہلەکان و زانایانی ئیسلاموہ، بەلای (ئیین و عەباس) ھوہ -خوای لیٰ پازی بیئت- لہم دوو مەسەلەدا دایک یەك لەسەر سئێ ھەموو مائەکہ ی ھەیە، وە بەلای ھیندی ترەوہ لەگەل میژدەدا یەك لەسەر سئێ ئەبات لەپاش بەشی میژدە کہ، وە لەگەل ژندا یەك لەسەر سئێ ھەموو مائەکہ ئەبا.

۴- مردووہ کہ یان چەند براو خوشکیکیان ببئ، دووان یان زیاتر بەلای کوہل و جەماوہرەوہ، وە لەدوو بەرەو ژوور بەلای (ئیین و عەباس) ھوہ -خوای لیٰ پازی بیئت- ئیتر ئەو براو خوشکانە باوکی و دایکی بن، یان ھەر باوکی، یان ھەر دایکی بن، لہم کاتہدا ھەر چەند براو خوشکەکان هیچ نابەن، بەلام دایکە کہ لە یەك لەسەر سئێ ئەگیرنەوہ بۆ یەك لەسەر شەش، بەکورتی لەو کاتہدا مائەکہ ئەکرئ بەسئ بەشەوہ یەك لەسەر شەشی بۆ دایک و ئەوی تر بۆ باوکە کہ ئەبئ.

ئەو بەشانە بەر جوژە بدەن بە خواوہنەکانیان ﴿هٰنْ بَمَدِّ وَصِيَّتِ يَوْمِي يٰهَآ اَوْ دِيْنِ﴾ لە پاش دەرکردنی شتیک کہ وەسیەتی پی کرابئ، یان قەرزیک کہ بەلای مردووہ کہوہ بووبئ، واتە ھەرکام لە وەسیەت و قەرزیاں ھەردوو پیش ئەخرئ لەبەشی میرات بەرەکان، بەلام با بزائری کہ قەزیش پیش ئەخرئ لەوەسیەت بەپی ی بریاری زانایانی ئیسلام لە چینی پیش و لە چینەکانی پاش، چونکہ پیغەمبەر (ﷺ) بەو جوژە بریاری دا، وەك (ئیمامی عەلی) ئەگیرئتەوہ لیئەوہ -خوای لیٰ پازی بیئت- ھەم لەبەر ئازاد بوونی مردووہ کہ کەلەو مائە ی کەوا بە لایەوہ و لە مەردومی قەرز کردووہ.

ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا

ئىسلام مەسەلەى قەرزى زۆر بە گىرگىزگۈچى ۋەك ۋەرئەگىرىن لە چەند ھەدىسىك كە لە كىتەبە باۋەر پىن كراۋەكاندا پىۋايەت كراۋن. بەلەم ۋەسىيەت بەۋ جۆرە نىۋە بەۋ جۆرە بە گىرگىز نەگىراۋە، ئەۋەتە ئەگەر كىبرا ۋەسىيەت نەكات ھىچ گوناھبار نابىن، بەلكى زۆر كەس ۋا ئەبىن نىيازىكى پاكى نابىن لەۋەسىيەت كىرەندەۋ ئەيەۋىن بەشى مىرات بەرەكانى كەم بىكەتەۋە يان باۋى ھىندىن لە مىرات بەران بەدا بەسەر ئەۋانى تىردا، يان ھەر بىن بەشىيان بىكات. جالەبەرئەۋە ئىسلام پىن ئەۋ نىيازە بەدانەى بەست، بەم پەنگە قەدەغەى كىرد ۋەسىيەت بۇ مىرات بەران بىكرىن، ۋە قەدەغەى كىرد ۋەسىيەت بە زىاد لە يەك لەسەر سىن بەبىن ئىزىن ۋەزەى مىرات بەران. ئىنجا لەبەرئەۋەى قەرز گىرگىز تىرە ۋەرئەبىن بىرئىتەۋە مىرات بەران سەرىپچىيان پىن ناكىرىن تا ئەۋ پادەى ئەگەر قەرزەكە زۆر بىن ۋە ھەموو كەلەپۈرەكە داگىر بىكات نە ۋەسىيەت بەجىن ئەھىنرىن ۋە مىرات ئەدرىن، ۋە لەبەرئەۋەى زۆر تىر مىرات بەران بىزەرن لە ۋەسىيەت ۋا ئەزانن بەشىيان لىن داگىر كراۋە — كەۋاتە لەۋانەى سەرىپچى بىكرىن لە بەجىن ھىنانى ۋەسىيەت — لەبەرئەۋە زانايان ئەفەرەۋىن: لەۋتەندا ۋەسىيەت پىش خراۋە لە قەرز، تا بە گىرگىز سەرىپ بىكرىن ۋە سەرىپچى تىيا تىيا نەكرىن. ئىنجا ئايەتەكە دۋاى ئەھىننى بە چەند ۋەتەك كە ھەركام لە بارىكەۋە دەستكارى دىن ئەكەن ۋا پالى پىۋە ئەنن بۇ فەرمانبەرى بىرەكانى ئايەتەكە:

۱- ئەفەرەۋى: ﴿ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا﴾ باۋەكانتەن ۋا كۈپەكانتەن — ۋاتە باۋەك ۋا دىك ۋا پۇلەكانتەن — ئىۋە نازانن كامەيان سوۋد ۋا قازانجىان نىزىك تىرە بۇتان، سوۋد ۋا قازانج لە جىھاندا يان لە پۇژى دۋاى دا يان لە ھەردوۋا، ۋاتە دابەش كىردىن كەلەپۈر بەۋ جۆرە كىرا، نەك بەۋ جۆرەى كە ئىۋە پىتەن خۇشە ۋە سەندى ئەكەن، چۈنكە ئىۋە نازانن كام لەۋان نىزىك تىرە سوۋد ۋا قازانجى بۇتان، كەۋاتە نازانن كام دابەش كىردىن شايستە تىرە بۇتان، ھەركامتان جۇرۇ بارىكتەن پىن خۇشە بەپىن زانن ۋا تىگەشىتنى خۇتان، كەۋاتە ئەگەر ئەۋ دابەش كىردىن بخرايەتە دەستى ئىۋە بەپىك ۋە ۋە دەرئەۋەچۈ، كەۋاتە لىن گەپىن بۇ خاۋ ھەر ئەۋەبە چاك بزانن.

فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ
 أَزْوَاجُكُمْ إِن لَّزَيْكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنَّا
 بَعْدَ وَصِيَّةٍ يُّوصِينَ بِهَا أَوْ دَرَبٌ

۲- نه فرموی: ﴿فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ﴾ نهو دابهش کردنه به پیویست کراوه و بریار دراوه
 به بریاردان له لایه ن خواوه، که واته مهسه له که جئی سهر لی کردنه وه و ناره زووکاری
 بهنده نیه و نه بی به بی گبرو گرفت گوپرایه لی بکری، واته تهنها خوا باوک و
 کوپه کانتانی دروست کردوه، تهنها خوا پوزی و مال نه به خشی، تهنها خوا بریار
 نه داو دابهش نه کات، تهنها خوا مافی دانانی یاسا و شهرعی هیه، بهنده کانی خوا
 مافی نه وه یان نیه شهرع و یاسا دابنن بؤ خویان، به پیی ههوا و ناره زووی خویان
 بریار دهرکن، هه چوئی نازانن به رژه وهندی خویان له چی دایه!

۳- نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ به راستی خوا هه میشه زانا و لیزان و کاردرسته،
 واته نهو دابهش کردنه وهی که خوا داینا و بریاری دا لیزانی و کاردرسته وه هاتوه،
 که واته هه نه بی نه وه به راست و رهوا دابنری، وه گوپرایه لی هه بؤ نه وه بکری، ناوا
 بهو ته رزو شیویه دهستکاری دل و دهر و نه کانی کردین، تا به سوزو په زامه ندیه وه
 فرمانه کانی وهر بگرین و فرمانه بر بین بویان. نینجا بهش و خاوهن به شه کانی تریش
 دیاری نه کات به پیی نهو زانین و کاردرسته ی خوی، نه فرموی: ﴿وَلَكُمْ نِصْفُ
 مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ﴾ بؤ نیوه هیه - واته نهی میرده کان - نیوهی نه وهی که ژنه کانتان
 به جی یان هیشتب، ﴿إِن لَّزَيْكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ﴾ نه گهر بؤ نهو ژنانه تان مندا ل نه بی له پاش
 خویان. ﴿إِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ﴾ نینجا نه گهر مندالیان بوو نه وه
 بؤ نیوه یه که له سهر چوار هیه له وهی که به جی یان هیشتوه نیتر نهو مندالانه له
 میردیکی ترین، هه وه ها کوپه زاکان هه میرد له یه که له سهر دو وه وه ورته گپن به یه
 له سهر چوار له پاش مردنی باوکیان ﴿بَعْدَ وَصِيَّةٍ يُّوصِينَ بِهَا أَوْ دَرَبٌ﴾ له پاش
 شتی که وه سیه تان پی کردبی یان قهرزیک که به لاتانه وه بیت،

وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ
 الثُّمْنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ تَوْصُوتَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَتْ رَجُلٌ يُوْرَثُ
 كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ
 ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يُوْصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَاعَفٍ

﴿وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ﴾ بۆ ژنه کانتان ههیه یهک لهسەر چوار
 لهوهی که بهجی تان هیشتهبی نهگەر ئیوه مندالتان نهبی لهو ژنه مردووه یان ژنی ترقان ﴿فَإِنْ
 كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمْنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ﴾ ئینجا نهگەر بۆ ئیوه مندال بوو لهوژنانه یان له
 ژنی تر نهو کاته یهک لهسەر ههشت ههیه بۆ ژنه کانتان، ههروهها کوچه زایشتان له کاتی
 نهبوونی کوچه، ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ تَوْصُوتَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ﴾ لهپاش شتی که وهسیهتتان
 پی کردبی یان قهرزیک که بهلاتانهوه بیته، ئینجا با بزانی که ژنیک تا چوار ژن ههروهیه
 لهسەر چوارو یهک لهسەر ههشتهیان ههیه.

لهپاش دیاری کردنی بهشی باوک و دایک و مندالهکانیان و دیاری کردنی بهشی ژن و
 میزد، ئینجا بهشی براو خوشکی دایکی دیاری نهکات، نهههرووی: ﴿وَإِنْ كَانَتْ رَجُلٌ يُوْرَثُ
 كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ﴾ نهگەر پیاوی که میراتی لی نهبرئ
 کهسێک بوو نهباوک و نهمندالی بهجی نههیشتهبوو، یان ئافرهتیک بهی جوړه بوو، بۆ ئهوه پیاوه
 مردووه یان ئافرهتهکه برایهک یان خوشکیک بوو - واته دایکی - بۆ هههراک لهو براو خوشکه
 ههیه یهک لهسەر شهش، ﴿فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ﴾ ئینجا نهگەر

زیاتر بوون له وه - واته يهك برا يان يهك خوشك زیاتر بوون - نهو كاته نهوانه هاوبهشن

له يهك له سهر سئى نهو مالهى كه مردووه كه بهجئى هئشتووه، به كورتى براو خوشكى

دايكى نهگهر تهنها يهكئك بوو يهك له سهر شهشى ههيه، وه نهگهر زياد له يهك بوون تا

هرچهند، يهك له سهر سئى يان ههيه ئيتر براى پووت يان خوشكى پووت يان تئكهل له

هردوو، خزمایه تیه که یان لاوازه ههر نهوه ههلهنگن، نهمانه جیوازن له میرات بهرانی تر

له سئى باره وه:

۱- نئرو مئى يان يهكسانن.

۲- بهش نابهن لهگهل بوونی باوك و باپرو مندال و كوچه زای مردودا.

۳- بهشيان له يهك له سهر سئى زياد ناكات.

نهمانيش دياره بهش نهبهن ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيِّ يُوصِي بِهَا أَوْ دِينَ﴾ له پاش وهسيه تئك كه كرابئى

يان له پاش قهرزئك كه لای مردووه كه يان بيئت. ﴿غَيْرَ مُضَارٍّ﴾ له كاتئكدا بهبئى زيان گهيانندن به

ميرات بهرهكان له لايهن وهسيهت كه ره وه، بهم رهنگه وهسيهت بكات به زياد له يهك له سهر

سئى يان بهمه دان بنئى بهوه دا كه هه موو ماله كه يان هينديكى هينى كابرايهكى تره، يان دان

بنئى بهدرو به قهرزئكدا. يان دان بنئى به قهرزئكى كه بووه لای يهكئى وهري گرتووه تهوه ليئى،

يان بهوهى كه فلانه شتى فروشتووه به نرخيكي كه، يان نهو شتهى كړيوه زور بهگران،

مه بهستى له مانه بئى بهش كردن و زيان گهيانندن بيئت به ميرات بهرهكان.

وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
يُذْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾ وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا
وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٤﴾

﴿وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ﴾ خوا وهسيه تان بۆ نهكات بهوانه به وهسيه تيك له لايهن خواوه، كهواته
زور شايسته يه به مل كهچ كردن بۆيان وهلسان پښيان، ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ﴾ خوا زانايه به هه موو
شتيك كه يه كنئ لهوانه زيان گهيانندنه و زيان نه گهيانندنه، يان يه كنئ لهو شتانه كه ته گيبري
كه له پووره به و جوړو شيوه ي كه باس كرا، ﴿حَلِيمٌ﴾ مؤلته دهر و په له نه كهره له توله
سهندن و سزاداني نهوانه ي كه سهركيشن و ياخي نه بن له گوږپرايه لي، كهواته با هه لنه خه له تين
به هو ي دواكه و تني توله و سزادانيان.

نا به و جوړه قورئان برياړه كاني به گرنگ نه گريئ و به گرنگ نيشانيان نه دات، تا
بهنده كاني خوا به تونديي بيانگرن و گوږپرايه لايان بن، هه روه ها ناو به ناو سه رنجمان
پاښه كيشن و ناو و پمان پښ نه داتوه بۆلای ياسايه كه له ياسا سه ره كي و بنه پره تيه كاني نه م
نايينه و هه موو نايينه كاني خوا، كه بري تيه له وه ي نه بڼ هه موو بيروباوه و پريارو
شهريعه تيك ته نها له خوا وه رگريئ، نه بڼ په رستراو و حاكم ته نها خوا بيټ، گوږپرايه لي كراو
ته نها ناين و شهريعه تي نه و بڼ، ئينجا نه گهر له هه ر شوښنيكدا كار به و جوړه بوو نه و ناين و
ئيسلام هه يه، وه نه گهر له وه لادرا نه و نه ناين هه يه و نه ئيسلام، وه كه به پووني
ناماژ نهكات بۆ نه وه له م دوو نايه ته دا كه نه فهرموئ: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نه و ياسا و
بريارانه ي كه تپه پريان كر له باره ي دابهش كردني كه له پووره وه، وه كه (ئيبين و عه باس)
نه فهرموئ- خواي لي پازي بيټ- يان هه موو برياړه كاني تريش وه كه كو مه ليك نه فهرموون.
نه و ياسا و برياړانه سنووره كاني خوان، دايناون بۆنه وه ي گوږپرايه لي بكرين و له و سنوورانه
تپه پ نه كريئ. ﴿وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ هه كه سيك گوږپرايه لي خواو پښغه مبه ره كه ي بيټ
﴿يُذْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ خوا نه يخاته ناو به هشتانك كه پووباره كان

دین و نه چن به ژیریاندا ﴿خَلِدِينَ فِيهَا﴾ به جوړی نه وانه نه میننمه لهو به هشتانه دا به بڼ پرانه وه و دوا هاتن ﴿وَذَلِكَ الْقَرَارُ الْأَعْلَى﴾ هر چوڼ له سر نهو باره گیشته به نامانچ و خیری زور گوره. ﴿وَمَنْ يَقِصَّ اللَّهُ رَسُولَهُ﴾ هر که سیک یاخی بیت له خواو پیغه مبره که ی و سر پیچی بکات له فرمانیان ﴿وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ﴾ ده ست دریزی بکات له سنوره کانی خواو بیان شکینن ﴿يَذْخُلُهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا﴾ خوا نهو که سه نه خاته ناو ناگریکی زور گوره و سخت، به جوړی نه میننمه تیای دا ﴿وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ بوی هیه سزایه کی پرسوا که ری نابرو بهر، که واته دوو جوړ سزای هیه: سزای لهشی به سوتاندن، سزای گیانی بهو پرسوا کردن و نابرونه میشته — خوا په نامان بدات له خشم و سزای خوئی — له نایه تی پیشوودا فرموی (خالدین) به کووه لیږده فرموی (خالد) به تارک. لهوئی به پیی معنا و اتاکه ی (من) وه له لیږه به پیی و ته که ی، به هر کام له هر دوو شوینه که دا دروسته شوینه که دا دروسته به پیی باوو ریزمانی عره ب، نینجا هوئی هه لېژاردنی یه که له نایه تی پیشوودا دوو هم له نایه ته دا لای هیندی له زانایان نه میه: که مانده که ی به هشت له بهر چاو شیرین بکات، وه مانده که ی دوزخ سخت و سامناک تر بکات، چونکه ناشکرایه ژیان به کو مه ل له شوینی خوشدا خوش تره، هر چوڼی ته نیایی له شوینی سزادا سخت و سامناک تره.

نیمه وه (خوارچ و معتزله) به زه یی و لی بوردنی خوا که مو کوږو تهنگ ناکهینه وه، بهم په نگه خاوه نی گونا هه گوره کان بابروا داریش بن هر بلین هه میشه یی له دوزخ خدا به وینه ی بڼ پرواکان، به لکو نه لنین: هر که سیک هر چوند گونا هه زور گوره بیت نه گره به پرواهه بمری هه میشه یی نابڼ له دوزخ خدا، به لکو نه که وینه ده ست مهیل و خواهی شی خوا یان نه بووری لیی یان به نه ندازه ی گونا هه تاوانی سزای نه دات و له پاش دا نه یخاته به هشت، که واته مبه ست بهم که سه له نایه ته دا که سیکه که نهو سنور شکاندنه به پروا و حال دابنن، دیاره نهو کاته بڼ پروایه و له نیسلام دهر نه چی، یان مبه ست که سیکه که هه موو سنوره کانی خوا بشکینن، وه وهر نه گیری له و ته ی (حدوده) که به کو فرموی هه تی و نیزافه ی شی کردووه که نهو گشتی نیشان نه دات، بڼ گومان هر که س هه موو سنوره کانی خوا بشکینن له پیزی پرواداران دهر نه چی.

بهراستی هینانی ئەم هەپەرشە سامناکە بەدوای ئایەتەکانی میراتدا، دەست نیشانە بە
 زۆر گەورەیی کاری میرات، وە سەرئێش پراکێشی هەموو بڕوادرێکە بۆ ئەوەی ئاگای لە خوێ
 بیئت، دوو چاری تاوان و سەتەم نەبێت تێای دا، وەک ئەو بابەتە حەدییسی سەخت و سامناکیش
 هاتوو، (ئێبێن و ماجە) حەدییسی ئەهینێ لە (ئەنەسی کوپی مالیک) هەو کە پیغەمبەر (ﷺ)
 فرمویەتی: هەرکەس هەر بەش و میراتی بپێی کە خواو پیغەمبەرەکی بپاریان دابی، خوا
 بەش و میراتی ئەو کەسە نەبێی لە بەهەشتدا!! پیویستە لەم جۆرە شوێنانەدا بیرێک بکەینەو
 لەوەی کە بۆ ئەبێ گۆنپرایەلی لەم جۆرە حوکم و بپاریانەدا ببێ بەهۆی ئەو بەلێن و پاشە پۆژە
 نەپراو، وە سەرپێچیان مایە ئەو هەپەرشە گەورەییە و ئەو دوا پۆژو چارەنووسە سامناکە
 بیئت؟! بێگومان هەرکەسێک نەشارەزا بیئت لە ئایین، ئەم پاشە پۆژو چارەنووسانە بە لاو
 زۆر زیادە و گەورەترین لە کردەوکان. بەلام هەرکەسێک شارەزاو تێگەیشتی لە مەبەست و
 مانای ئایین و بپرا بە مەرجەکانیان، ئەو کەسە هیچ سەرناکاتەو سەری سوو پنامینی و
 ئازانی ئەو بەلێن و هەپەرشە و دوا پۆژو چارەنووسانە پێک و پەواو سەرۆبەرن لە گەل
 کردەوکاندا، جابۆ ئەوەی نەشارەزا ئەو سەر سوپمانەیی نەمینی پیویستە ئەندازەیک بە پوون
 کردنەو و دەر خستنی مەسەلەکە، بێگومان کار و مەسەلەیی ئایینی خوا لە یەکەم جاریەو تا
 دواترینی، ئەگەر پێتەو بۆ بپرا بە تاک و تەنیا یی خواو گێرانی تەنیا خوا بە پەرستراو
 کاریە دەست و حاکم لە هەموو کاروباریکدا، وە دوور خستنی هەو جۆرە هاو بەشیکی لە زاتی
 داو لە سیفەت و نیشانەکانی و لە کردەو و بپارەکانی دا، ئەو بپراو گێرێ و دوور
 خستنی هەو بە مە ئەبێ کە بەندەکانی خوا مل کەچی و بەندەیی و گۆنپرایەلییان تەنیا بۆ
 خوا بیئت، وە تەنیا شوینی بەرنامەکی خوا بکەن، بە هیچ پەنگ بپرایان نەبێ بە هیچ یاسا و
 بەرنامەیکێ ترو پەوای نەدن، ئێتر با بپراو بپاری هەموو جیهانیانی لە سەری، جا کەواتە
 هەرکاتی بەندەکانی خوا بەم جۆرە بوون کە باس کرا، ئەو کاتە راستە خوا پەرست بە تەنیا و
 هەر بە خوا یەتی خوا پازین، وە یاخی نابن لە خوا، بە لکو مل کەچی و گۆنپرایەل ئەبێ، ئەو کاتە
 خوا ی میهرەبانیش بەو جۆرە پاداشتیان ئەداتەو کە لە ئایەتی پیشوودا باسی کرد،
 وە هەرکات بەندەکان ئەو بیروباوەرە پاکەیان نەبوو و یاخی بوون لە خوا، سەرپێچیان کرد لە
 بپاری خوا، ئەو کاتە خوا پەرست نین و پازی نین و بە خوا یەتی خوا، کەواتە شایستەیی ئەو
 تۆلە سەختە ئەبێ کە لە ئایەتی دووەمی پیشوودا باسی کرد.

وَالَّتِي يَأْتِيكِ الْفَحِشَةُ مِنْ نِسَائِكَ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا
فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾ وَالَّذِينَ
يَأْتِيْنَهَا مِنْكُمْ فَنَادَوْهُمَا فَاِتْ تَابَا وَأَصْلَحَا

بهشی یه که می سوره ته که چاره سهری دانا بو پاک کردنه وهی کومه ل و گه لی موسلمان له
هیندی ستم و ناپه وایی که باوبوون له چهرخ و سهرده می نه فامی دا، دهر باره ی هه تیووو بی
دهسه لات و لاوازان که مال و مافیان نه خوراو ژیر پی نه کران، به تایبه تی له که له پووردا بی
بهش نه کران. نینجا له بهشی دووه مه دا چاره سهر دانه نی بو پاک کردنه وهی گه ل و کومه لی
موسلمان له کارو کرده وهی بی نامووسی و داوین پیسی، نینجا له وه وه نه پوا بو بزگار کردنی
نافرته له و هه موو ناپه وایی و ستم و کویت و زنجیه ی که تیای دا نه ژیا به درنژی چهنده ها
چهرخ له سهرده می نه فامی دا، تا مال و خیزان له سهر بنه رته یکی پته و پاک دامه زئی، نینجا
به هوی نه وه وه کوشکی گه ل پیک بیت زور به مه که می و پاکی له و خیزانانه که هه ر کام
خشتیکن له و کوشکه دا، نینجا هه ر به و بونه یه وه نه و نافرته دیاری نی که کات که خواستنیان
قه ده غه یه له نیسلام داو نیتر بیجگه له وانه په وایه و حه لاله، نه فهرمووی: ﴿وَالَّتِي يَأْتِيكِ
الْفَحِشَةُ مِنْ نِسَائِكَ﴾ نه وانه ی که کاری زور پیس و ناشیرین نه که ن - واته زینا و داوین
پیسی - له کاتی که دا له نافرته تانی خو تانن - واته بهر واداران یان ژنتانن - ﴿فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
أَرْبَعَةً مِنْكُمْ﴾ داوا بکه ن چوار پیوا له خو تان - واته چوار پیوا ی موسلمانی نازاد -
شایه تیان له سهر بده ن، (زه هری) نه فهرمووی: په وشتی پیغه مبه ر (ﷺ)، وه هه ردو
جینشینه که ی له سهر نه وه بوو که نافرته وه رنه گیری به شایه ت له م شتانه دا که شهرع بو ی
داناون وه ک کوشتن و زینا و دزی.

﴿فَإِنْ شَهِدُوا﴾ نینجا نه گه ر نه و چواره شایه تی بده ن له سهریان به کردنی نه و کاره پیسه
﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ﴾ نه و کاته به ندیان بکه ن له ماله کانتاندا ﴿حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ﴾ هه تا
مردن گیانیان نه کیشتی ﴿أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ یان خوا پنگه یه ک دانه نی بو یان، به م په نگه
بارو حالیان نه گوپی، یان توله و سزا که یان نه گوپی، یان به هه رجوریکی تر که بیه وی،

به هر حال دست نیشان نهکات بهووی که نهه بریاریکی هه میشهیی نیه، به لکو بو ماوهیهکی تایبهتیه، له پاش نهو ماوهیه بریاری هه میشهیی نهگؤراو دیت، وهک بهو جوړه هات، بریاری تهووی هه میشهیی هات له سه رهتای سوره تی ﴿النور﴾ دا، له حه دیسی پیغه مبهردا (ﷺ). (نیمامی نه حه مد) حه دیسی نه هیئن له (عبادهی کوپی صامت) هوه - خوای لی پازی بیت -، که نه فهرمووی: کاتنی که (وحی) سروش بهاتایه ته خواره وه بو سر پیغه مبهردا (ﷺ) کاری تن نه کردو ناره حهت نه بوو و پهنگی نهگؤرا، ئینجا پوژیک خوا سروشی (وحی) هیئایه خواره وه بو سهری، ئینجا که لی بوویه وه فهرمووی: لیم وهرگرن، نهوا خوا پرنکهی دانا بو نافرته کان: کوپی ژن نه هاوهر له گهل کچی شوونه کردا تولهی زینایان سه د داره له گهل دور خستنه وه له جی و شوینی خویمان. پیاوی ژن هاوهر و ژنی شوو کردو سه د دار و بهرده بارانه، ههروه ها (نیمامی موسلیم) و خاوهن سونه نه کان نهه حه دیسیه یان هیئاوه. نیسلام له هه موو حاله تیگ و له هه موو توله یه کدا دوربینی تهووی کردووه، به جوړیک ستم و هله پرونده او له خو پایی به ناره و اهر دود دوچار نه کری، نهو تا له یه کهم جاره وه نهو نافرته تانه دیاری نهکات که بهری نهو بریارو توله نهکهن: نه بی موسلمان، ئینجا نهو شایه تانهش نه بی موسلمان بن، ئینجا یه کهم جاری تولهی نافرته داوین پیسهکانی گیرا به بهند کردنی له مال دا تا تی که لی موسلمانانی تر نه کهن و پیسی بلاو نه بیته وه، وه بهو بهند کردنه ته می خوار بین و دور که ونه وه لهو کرده وه زور پیسه، ئینجا دوی نهو تولهی دیاری کردن بهو جوړه ی که باس کرا، مه بهست لهو تولا نهش پاراستنی گهل و کومه له له چه پهل بوون، وه پاریزگاری پاک و خاوینی بویان.

﴿وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ﴾ ههر دوو که سیک له نیوه که نهو کاره پیسه بکن. مه بهست بهم دوو که سه ههردو که سیک نیری بالفی ژیرن که نیریازی بکن، وهک (مجاهد) نه فهرمووی - خوای لی پازی بیت - ﴿تَكَادُ وَهْمًا﴾ نازاریان بدن به ته شەر لی دان و سه رهنشت و هه ره شه لی کردن، وهک (مجاهد و قه تاده و سدی) نه فهرموون، وه به لیدانیش پیل و ونه عل وهک (نین و عباس و سعیدی کوپی جبین) و چند که سیک تر نه فهرموون. ﴿فَاتَّكَبَا وَاصْلَحَا﴾ ئینجا نهگهر نهو دوو نهگهرانه وه لهو کرده و پیسه و توبه یان لی کرد و خویمان و کرده وهی خویمان چاک کرد،

﴿فَاعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾ ئەو کاتە وازیڤنن لییان و ئازاریان مەدەن نەبە قسە و نەبە کردەو. ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ چونکە بەراستی خوا ئەوپەڕی پادە تۆبە وەرگرو بەزەیی دارو میهرەبانە بە بەندەکانی، وەسزاو هەپەشەکەشی هەر میهرەبانیە و ئەیهوئ بەندەکانی بگەڕێنەو و سەرئەکەنە خراپەکاریی تا دوچار نەبن لە هەردوو جیهاندا. بەم وتە پیروژە لە دووبارەو تەمێ دانەدات و دەست کاری دلی برواداران ئەکات:

۱- دەست نیشان ئەکات کە خوا خۆی ئەو تۆلە ی داناو، وە هەر ئەویش فەرمان ئەدات بە واز هیئان لییان لەکاتی گەپانەو و خۆ چاک کردنیاندا، موسلمانانیش هەر گوێپرایەلی و فەرمانبەریان لەسەر، دە ی کاتی کە خوا تۆبە وەرگرو میهرەبانە لەوانە ئیتر ئەبێ بەندەکانی خوا باشتەر وازیان لی بینن.

۲- سەرنج پائەکیشتی بۆئەو ی کە ئەبێ بەندەکانی خوا پووناکی وەرگرن لە سیفەت و پەوشتی خوا بۆ کردار و پەفتاری ناو خویان، واتە پێویستە لەسەریان چاوپۆشی و لی بووردن و خۆچاک کردنیان بە دوا هیئابی، ئینجا با بزانن وازیان لەو تۆبە کەرو خۆچاک کەرانە بەو ئەبێ ئیتر باس نەکرن و تەشەریان لی نەدرن بەو تاوان و خراپە کە تێپەڕی کردو تۆبە ی لی کرا، وە پێویستە کۆمەکی بکرن لەسەر دەست پیکردن سەر لەنوئ بە ژیانکی پاک و بێلەکە. ئینجا بابزانن کە پای زانایان جیاوازه لە دواترین پیریاری تۆلە ی ئەم کردەو پێسەدا، هیئدی لەزانایان ئەفەرمووئ: دواترین تۆلە ی زینایان دەر بارە ئەکرن، وە هیئدی تر ئەفەرمووئ: تۆلە ی ئەمانە کرا بە کوشتنی هەردووکیان، ئەو ش بەپێ ی ئەم حەدیسە ی کە خاوەن سونەنەکان پێوایەتی ئەکەن لە (ئیین و عەباس) وە -خوای لی پازی بیئت- کە ئەفەرمووئ: پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووئ: هەرکەستان بیینی کە کردەو ی گەلەکە ی (لوط) پیغەمبەر بکات هەردووکیان بکوژن: بکەرەکە و پێکراوەکە.

ئەم دوو ئایەتەمان بەم جوړە تەفسیر کردەو کە پای چەند کەسیکی برپا پێکراوی لەسەر و لەدلیشماندا زۆر جیگیر و دلنایان پێ ی، بێجگە لەم پایە سێ پای تریش هەیە، ئەوانیش هەر ئەگونجین و وەرئەگیرین، کەواتە باش وایە ئەو سێ پایەش باس بکەین:

۱- پای کۆمەل و جەماوەر ئەمەیه: ئایەتی پیشوو بەو جۆرەیه که تەفسیرمان کرد، بەلام مەبەست بە ئایەتی دووم هەردوو پیاو و ئافرەتیکە که زینا بکەن، وە باوی پیاو و کەو داو بەسەری داو لە پەنای ئەوا و تەس **﴿وَالَّذَانِی﴾** بەکار هیناوە بۆ هەردوو، کە لە زمانی عەرەبدا هەر بۆ دوو نێر دانراوە، ئینجا سەبارەت بە هۆی دووبارە کردنەوهی باسی ئافرەت شەش شت و تراوە دوانیان بەنزیک و بەهێز ئەزانم:

۱- مەبەست لە ئایەتی پیشوودا ئافرەتە شوو کردووەکانە، وە مەبەست لەم ئایەتەدا پیاو و ئافرەتی عازەبە، جالەبەرئەوه تۆلەي پیشوووەکان سەخت تر دانراوە، وە تۆلەي ئەمان سووک ترە.

ب- هۆی دووبارە کردنەوه که ئەوێه که ئافرەت تۆلەیهکی تایبەتی هەیه لە پیشوو بەس کراوە که بەند کردنیانە لە مالدا، وە تۆلەیهکیشیان هەیه بە هاوبەشی پیاوان که لەم ئایەتی دوومەدا باس کراوە.

۲- پای دووم که هینی هیندیکە ئەمەیه: لە ئایەتی یەکەمدا وەک تەفسیرەکه و پای جەماوەرە، بەلام لە دووم دا ئەلێ: مەبەست هەردوو پیاویکە که زینا بکەن یان نێربازی، لەسەر ئەم دوو پایە بێریاری هەردوو ئایەتەکه سەراوەتەوه بە ئایەتی سورەتی **﴿النور﴾** و حەدیسێ بەردەباران، وەک لە تەفسیری ئایەتی پیشوودا باسمان کرد.

۳- پای سێیەم که (ئەبو موسلیمی ئەصفهانی) و هیندیکێ لەسەر ئەمەیه: مەبەست بەو ئافرەتانە لە ئایەتی پیشوودا ئەوانەن که سواری یەکتەر ئەبن و ئەو کارە پیسە ئەکەن کە لە زمانی عەرەبدا پێی ئەوتری (سحاق) وە مەبەست بە ئایەتی دووم ئەوانەن که نێربازی ئەکەم و سواری یەکتەر ئەبن، لەسەر ئەم پایە بێریاری هەردوو ئایەتەکه نەسەراوەتەوه، وە بێریاری تۆلەي زینا ئەوێه که لە ئایەتی سورەتی **﴿النور﴾** و حەدیسدا هاتووە، ئەم پای (ئەبو موسلیمە) هەرچەند لە هیندی بارەوه بەهێزە - وەک بە درێژی باس کراوە لە شوینی تایبەتی خوێ دا - بەلام ناگونجی لەگەڵ چەند بێواپەتیک و پای زانایان و کردەوهی ئوممەتەدا، چونکە ئەگەر بێریاری ئەو دوو ئایەت نەسەرایەتەوه ئەبواپە بە درێژی تەمەنی ئەم ئوممەتە پەفتاری پێ بکرایە، کەواتە با وازی لی بێنین، وەک دیار نیە با هەر ون بێت، خاوەنی تەفسیری (روح المعانی) زۆر بەدرێژی لەسەری پۆیشتوووە بە لاوازی دەرکردووە. بەهەر حال ئاشکرایە تا چ

رادهيك ويستويهى گەلى موسلمان پاك و خاوين بكا تەو لە ھەموو كارو كردهوھىەكى
 چەپەل، ھەر لە يەكەمجارى ھاتنەوھ ئەر ھەرل و تەقەلای داوھ، لەكاتىكدا كە
 نەيزانىوھ و چاوەپوانى ئەرە نەبوو كە دیتە مەدينە و دەولەت و دەسەلاتى ئەبى بەسەر
 چەسپاندن و بەدى ھىننى شەرىعەتەكەى. ئەرەتا لە سورەتە مەككەيەكاندا
 جەلەوگىرىي كرد لەم كردهوھ پيس و چەپەلانە: وەك لە سورەتەكانى ﴿الإسراء،
 المؤمنون، المعارج﴾ دا، بەلام لەو كاتەدا ھەر جەلەوگىرىي كرد و لەپىنش چا و چەپەلى
 كردن و پىنموونى كرد بۆ دوور كەوتنەوھ لىيان، ئىتر دەولەت و دەسەلاتى نەبوو تا
 تۆلەيان لەسەر دانى، وە ئەيزانى كە تەنھا جەلەوگىرىي و پەند و ئامۆزگارى چارەسەر
 نىە بۆ بەرگرى تاوان و خراپە، ھەر چۆنى ئەيزانى كە ئاين بەبى دەولەت و دەسەلات
 راگیر نايىت و بەدى ئايەت، چونكە ئاين تەنھا يىروباوھرىكى دەروونى و ھەست و
 وىژدان نىە، بەلكو بەرنامە و پزىمىكە كە ئەبى ژيانى لەسەر دامەزى و راگیر بكرى،
 ھەموو ئاينەكانى خوا ھەر وا بوون، بە پىچەوانەى ئەرەى كە بە ھەلە لە دلى ھىندى
 نەشارزادا ھەيە كە ھىندى لە ئاينەكانى خوا ھاتوون بەبى شەرىعەت و بەبى پزىم
 بەبى دەسەلات، نەخىر ئەرە بۆچوونىكى ناراستە و گومانىكى ھەلە!

ئاين بە شىوھى گشتى بەرنامەى ژيانە، بەرنامەيەكە كە ئەبى بەدى بىت لە ژياندا
 بەكردەوھ، وە ئەبى مەردوم لەو ئاينەدا ھەر بۆ خوا مل كەچ بكن، يىروباوھرو ھەموو
 بۆچوون و خو و پەوشت و ياسا و شەرىعەتيك ھەر لە خواو ھەرگرن، ئەبى دەولەت و
 دەسەلاتىك بىي پاسەوانى ئەر ئاين و شەرىعەتەبىت و بىچەسپىنى و بەدى بىنى لە ژياندا و
 ھەلسى بە تەمى و تۆلەى ئەرەى كە دژى ئەر ئاين و شەرىعەتەن و پىگرن لەپىيدا، گەل و
 كۆمەل پيارىزن لە چلك و چەپەلى و كردارى بەدى نەقامى بۆئەرەى ئاين و مل كەچى تەنھا بۆ
 خوا بىت، بىجگە لە خوا ھىچ پەرستراونىكى تر نەبى لە ھىچ جۆرو شىوھىەكى دا، ھىچ
 پەرستراونىكى تر نەبى كە ياسا و قانون دابى بۆ بەندەكانى خوا، ھەركەسىك لافى ئەرە لى
 بدا كە مافى دانانى ياسا و پزىم بەرنامەى ھەيە بۆ مەردوم، ئەر كەسە لافى خوايەتى لى
 ئەدا، ئىتر بەدەم بلى يان نا، كەواتە ھەر ئاينى كە ھاتبى لەلايەن خواوھ ئەبى شەرىعەتيكى
 بووى، وە ئەبى دەسەلاتىكى بووى بۆ بەجى ھىننى ئەر شەرىعەتە. جا ھەر بەو پىيە كە
 نىسلام ھاتە مەدينە و دەولەت و دەسەلاتى پەيدا كرد، دەستى كرد بە بەجى ھىننى
 شەرىعەتەكەى، بەرامبەر ھەر تاوان و كردهوھىەك تەمى و تۆلەى تايبەتى خۆى دانا،

بیستمان و بینیمان ئەر بېرارانەى دانا لە یەكەمجارەوہ بۆ ئەر کردەوہ پېسانەى كەلەم دوو
 ئایەتەدا بە درێژى تێپەریان کرد، لە پاش دا گۆڤان بە بېرارىكى ترو ئیتر لەسەر ئەرە
 دامەزراو جیگیر بوو، وەك ئاماژەمان بۆکرد. بئى گومان زۆر جىئى خۆیەتى ئەر بە گرتگ
 گرتن و توندو تیزىیەى كە ئیسلام بەكارى هیئا بۆ بەرگری کردنى ئەر كارە چەپەلە و پاك
 کردنەوہى گەل و كۆمەل لىئى، چونكە ئیسلام هات بۆ نەهیشتنى هەموو جۆرە نەفامیەك بە
 هەموو نیشانە و دروشمەكانیەوہ، دەى یەكەم نیشانەى نەفامى لە هەموو چەرەكانى دا —
 وەك چەرخی نەفامى ئیستامان — ئەر بەرەلایى و تىك بەربوونە بەبئى سەر گىرو بەرگىر،
 بەوینەى چوارپى و گیانلەبەرەكانى ترا! لە هەموو شت سەیرتر ئەرەىیە ئەر بەرەلایى و
 بئى نامووسىەش ناوئەبەن بە ئازادى و سەربەستى، هەرکەس دژى بىت ناوى ئەبەن بە
 دواکەوتوو و كۆنەپەرست! لەگەل ئەرەدا شتىكى ئاشکرایە كە ئەر بەرەلایىیە دژى
 مرقایەتیه و هۆى داپزان و لەكار كەوتنى گەل و كۆمەلە، وە مایەى نەمان و لەناو چوونى
 حەزارە و شارستانىتى گەلانى جیهانە لە كۆن و تازەوہ — وەك پووى دا لەناو ئیغریقییەكان و
 پۆمانیەكان و فارسەكانى كۆن — هەرەها پووى داوہ لەناو گەلەكانى ئەرورپا و ئەمرىكا دا،
 ئەرەتا بەرەبەرە و پەستى دىن، لەگەل ئەر هەموو پىشكەوتنەدا هەیانە لە جیهانى (ماددە) و
 پىشەسازى دا، وە هەست كردن بەو پەستى و نەمانى مەردایەتى و مرقایەتیه، بووئەتە
 ترس و بىمى ژیرەكانیان و نا ئومىدىیان لە چارەسەرکردنى ئەر دەردە كوشندە، نازانن چى
 بكەن و هاوار بۆ كوئى بېەن؟! پۆژنامە نووس و خاوەن گۆڤارەكان زۆرجار هاواریان لى
 هەلئەسى لەدەست ئەر هەموو نەخۆشى و دەردانەى كە ولاتى داگیر کردوون: نەخۆشى و
 دەردى دەروونى و جەستەى و كۆمەلایەتى، بەلام هیچ كەسىك نیه بىت بە هاواریانەوہ.

هەركاتى بیرلەم جۆرە شتانه بكریتەوہ، وە هەرکەسىك بە تەواوى تىبگات لە قوولى
 مەسەلەكە ئەر كاتە دەرنەكەوئى بەشىك لە گەورەى ئیسلام و دوور بىنى ئیسلام لەو
 بەرگری و توندو تیزىیەى كە بەكارى هیئاوہ بۆ بەرگری و نەهیشتنى ئەر كارە چەپەلە لە
 ناو گەل و كۆمەلدا، وەك دەرنەكەوئى گەورەى تاوانى ئەوانەى كە ئەیانەوئى مرقایەتى
 لەناوبەرن بەلاو کردنەوہى ئەر بەرەلایى و بئى نامووسىە لە جیهاندا، ئەر كارە پىسە شیرین
 ئەكەن لەبەر چاوى نەفامان و بئى هۆشان بەوہى ناوى سەیر سەیرى لى ئەنێن: ئازادى مرقا،
 سەربەستى، پىشكەوتن!

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يُتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي بُتْتُ أَنفَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٨﴾

نايه ته که ی دوا ی هی نا به وه ی که خوا زرد و هر گری توبه و گه پانه وه ی، نینجا له نایه ته دا بومان پوون نه کاته وه که و هر گرتنی توبه هروا به ټیگرایی نیه و به بی کات و مرج نیه، به لکو له گه ل کات و مرجی خوی دا و ور نه گری و به بی نه وه و ور نا گری، وه هانی گونا هباران نه دات له سر نه وه گه پانه وه ی راستیه به جوړی و هر گرتنی توبه که یان پیویست نه کات له سر خوی که نه وه نه و پیری به کار هی نانی میهره بانی، نه فرمووی: ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَسْمَنُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ﴾ و هر گرتنی توبه که له سر خوی به واته خوا به میهره بانی خوی بریاری له سر داوه و به لینی داوه به و هر گرتنی - هر بؤ نه وانه یه که گونا نه که نه به نه فامی و به گومرایی، بهم په نگه سر انجام و دوا پوړی خراپی له یه که ناده نه وه، ﴿ثُمَّ يُتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ﴾ نینجا پاش نه وه نه گه پانه وه بولای خوا و دوا ی توبه ی لی نه که نه له کات و ماوه یه کی نزدیکاً ﴿فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ به هو ی نه وه نه وانه خوا توبه یان لی و ور نه گری ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ خوا هه میسه نه و پیری پاده زانایه به هموو شت، که واته زانایه به توبه ی راستی توبه که ران، ﴿حَكِيمًا﴾ کار دروسته و هموو کار و کرده وه ی به جی یه، که واته توبه ی راستان و ور نه گری و توله یان لی ناسینی.

خوا میهره بانه و بنده لاوازه کانی خوی ناتارینی، کاتی که گه پانه وه به راستی بولای دهریان ناکات، به مرجیک گه پانه وه که یان له کاتی خوی دا بیټ، بهم په نگه ماوه ی خو چاک کردن بمینی یا به نیاز و بریاری پوونیش بیټ، نه که هیچی به بهر وه نه ما بیټ له ناچاری دا بگه پانه وه که نه وه له راستی دا گه پانه وه نیه، که واته نه وه و ور نا گری، وه که دهر نه که و ی له مه دا که نه فرمووی: ﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ توبه نیه بؤ نه وانه ی که

هه موو گونا هه کان نه کهن، نه وهی دهستیان پیا بگات به بی سهر لی کردنه وه و په شیمان بوونه وه ﴿حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾ هه تا کاتی که مردن ناماده ی هه ریه کیکیان نه بی و نه که ویته گیان که نشت و گیان نه گاته گه رووی ﴿قَالَ إِنِّي بُنْتُ الْقَنْ﴾ لهو کاته دا نه لی: به راستی من نیستا توبه نه که م و نه گه پیمه وه ﴿وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ بو نه وانه ش نیه که نه من له کاتی که دا بی پروان و به بی بروایی نه من.

نهم دوو تاقمه توبه یان بو نیه، دووهم میان ناشکرایه، چونکه له ماوه ی ژیا نی دا په یوه ستی خو ی به خواوه نه پچړی و به ته وای هه لی گه پانه وه و لی بووردن بو خو ی زایه نه کات، به جوړیک دم توبه یشی نیه، یه که میش هه ر دم توبه یه کی پروته و له نا چاری دا نه یلی، نه که به خوشی و خواهی شی خو ی، تازه پی ناو ته پوژی دوا یی و که وتووه ته جیهانی پاداشت و توله و له جیهانی کرده وه دهر چووه، مخرج و بهر مه می توبه ی به ته وای له ده ست دهر چووه، که بریتیه له نیاز و بریاری نه گه پانه وه بو گونا هه کان و خو چاک کردن و به سه روگر تنی هه ر ماف و هه قن که له سه ریه تی، که واته له پرو ی راستی دا توبه ی به دی نایه ت، وه دم توبه نا چاریه که شی هیچ نرخیک ی نیه و هه که هه ر نه بی و نه یلی وایه، که واته مافی خو یانه که جووت و هاومل کراون له گهل تاقمی دووهم دا له نایه ته که دا، وه دهر باره ی هه ردو و هه که نه فهرمووی: ﴿وَلَيْتِكَ أَعْتَدْنَا لَكُمُ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ نه وانه ی که باس کران له هه ردو و تاقم ناماده مان کردووه بو یان سزایه کی گه وره که نیث و نازار دهره. نه گه ر مه به ست به تاقمی یه که م جوړیک بیث له بی پروایان - وه که زور که س له سه ر نه وه ن - به م په نگه نه مان بپرین به سه ر نه و بی پروایانه دا به ناشکرا چاری بی پروایان ناده ن، وه تاقی دووهم نه وانه که به ناشکرا لاف ی بی پروایی لی نه ده ن، نه و هه یچ گری یه که په یدا نابی، چونکه بی پروایان به هه موو جوړه کانی هه وه وان له شاگرداو پزگار بوونیان نیه، به لام نه گه ر مه به ست پیان برواداری زور تاوانبار بیث، نه و کاته گری په یدا نه بیث، چونکه وا نیشان نه دات که برواداری خاوه ن گونا هه ی گه وره ش هه ر نه بی سزا بدری و بی گومان خوا لی نابووری، ده ی نه وه ش پیچه وانه ی پای زور به و نه هلی سووننه ته، بو کردنه وه ی نه و گری یه له لایه ن زانایانه وه و تراوه: نه مانه توبه یان لی و ه ر نا گری، ده ی لازم ناکات له وه وه سزادانیان، به لکو

ئەكەونە مەيل و خواھىشى خوا، سزايان بدات يان ئەيدا خۇي ئەزانىت، ھەروھالە
 ھەرەشەكرن لىيان بە ئامادە كردنى سزا بۇيان لازم ناكات سزا دانيان. يان ئەلەين: سزا
 دانيان كاتى ئەبى ئەگەر خوا لىيان نەبوورئ، وەك دەرئەكەوئ لە ئايەت و ھەدىسەو،
 لەپاش ئەمانە ئەگەرئەوھە بۇ سەر ئايەتى پىشوو بۇئەوھى بزانين مەبەست چيە بەو كات و
 ماوھە نەزىكەى كە تۆبەكەران تىاي دا ئەگەرئەوھە؟

كۆمەل و جەماوھرى زانايان لەسەر ئەوھن كە مەبەست پىش گەيشتنە بەكاتى گيان
 كەنشت و گەيشتنى گيان بەگەرەو، وە بەلگەيان لەسەر ئەوھ چەند ھەدىسەىكە. يەكئ لەوانە
 ھەدىسەىكە كە (ئىمامى ئەحمەد و تىرمىزى) ھىناويانە لە (ئىبن و عمر) ھەو - خۇاي لى پازى
 بىت - كە ئەفەرموئ: پىغەمبەر (ﷺ) فەرموئ: بى گومان خوا تۆبەى بەندەى وەرئەگرئ تا
 نەگاتە غەرغەرە، واتە تا پىش ئەوھى گيان بگاتە گەرەوئ، (ئىبن و جەرەس) لە (ئىبن و
 عەباس) ھەو - خۇاي لى پازى بىت - ئەگەرئەوھە كە فەرموئەتى: ئەو كاتە نەزىكە ماوھى
 بەينى گوناھەكەيە تا كابرە فرىشتەى گيان كىشان ئەبىنئ، وە بەلگەيەكى تىران ئەمەيە لەم
 ئايەتەدا كاتى ئامادەبوونى مردن و گيان دەرچوونى داناوھ بەكاتى وەرئەگرئە تۆبە و ئەم
 كاتەى ھىناوھ لە بەرامبەر لەو كاتە نەزىكەوھ، كەواتە بىجگە لەم كاتى مردنە ھەر بەرى كات و
 ماوھ نەزىكە ئەكەوئ و بەلەينى وەرگرئە ئەيگەرئەوھ، بىجگە لەوھش ھەموو تەمەن ھەرچەند
 دەرئە بكىشئ ھەر كەمە و نەزىكە ئىتر بابوھستئ كە مەردوم ھەموو ھەناسەيەك لەپەئى
 مردندايە، وە ھەرچىش وا بى بەنەزىك دائەنرئ، كۆمەل و جەماوھ بەو جۆرە ئەفەرموون. وە
 ھىندى لەزانايان ئەفەرموون: مەبەست بەو كاتە نەزىكە ئەو ماوھەيە كە پق و ئارەزووھەكەى
 ئەنەشەئەوھە نامىنئ، وە ئەفەرموون: ئايەتى سەيەم ئەو كاتە نەزىكەى دىيارى كردوھە بۇ
 وەرگرئە تۆبە لە ھەموو گوناھبارئك، بە جۆرەكى قەتەى و بى گومان، وە ئايەتى دووھەم كاتى
 گيان دەرچوونى دىيارى كردوھە بۇ وەرگرئە تۆبە بە شىوھەيەكى قەتەى و بى گومان،
 بى دەنگ بووھ لە بەينى ئەو دوو كاتە، كە كاتى ئومىد و ترسەو تا زووتر تۆبە بكرئ ھىوای
 وەرگرئە بەھىز ترەو تا تەفرە بدرئ ھىوا كەترەو مەترسى وەرئەگرئە بەھىز ترە، بەراستى

هرچەند پای يەكەم بەلگەى زۆرى لەسەرە و پێك ترە لەگەڵ فراوانى لى بووردن و بەزەبى
خوادا، بەلام ئەم پای دووهمە زۆر بەهێزە و لەدەلدا زۆر جىگىرە.

ئىنجا ئەگەر پێنەوە بۆ سەر باسە سەرەكیەكەى لەمەبەر، كە باسى ئافرەت بوو، هیندى
بىرارى تر دەرئەكەت لەبارەیانەو و هیندى تر لە تاوان و ستمى تر قەدەغە ئەكەت
كە لەسەردەمى نەقامى دا دەربارەیان ئەكرا. لەو سەردەمە نەقامیەدا ئەم چەند شتە ناپراست و
ناپەروایانە باو بوو:

۱- هیندى باویان وابوو ئەگەر پیاویکیان لى بمردايە كەسو كاری مردوو كە ژنەكەیان
بەمیراتى و كە لەپوور وەرئەگرت، وەك مال و منداڵەكەى ئەگەر مەمیلیان ببوایە
ئەیانخواست، وە ئەگەر كەسێك ئارەزووى بكردایە ئەیدا بەشوو و مارییەكەى
وەرئەگرت بۆ خۆى، یان پاگیرى ئەكرد لە مالدا بەبێ بەشوودان هەتا ئافرەتەكە ناچار
ئەبوو خۆى ئەكەرى لى بە شتێك.

۲- هیندى تر باوى وابوو كە يەكێ بمردايە خاوەنەكەى جل و بەرگى خۆى ئەدا بە ملى
ژنەكەى دا، بەو ئەي كە بەمالى خۆى، ئىنجا ئەگەر جوان بوایە ئەیهینا، ئەگەر
ناشیرین بوایە پاگیرى ئەكرد هەتا ئەمردو ئىنجا مالهەكەى ئەبرد بە میراتى، یان
ئافرەتەكە خۆى لى ئەكەرى بە شتێك كە پێى پازى بوایە! بەلام ئەگەر ئافرەتێك زوو
فرا كەوتایە پێش ئەوێ جل و بەرگى بدایە بەملى دا، بگەشتایەتە مالى باوكى ئەو
پزگارى ئەبوو ئێتر خاوەن مردوو كە هېچى بۆ نەئەكرا!

۳- هیندىكى تر باوى وا بوو ژنەكەى خۆى تەلاق ئەدا، بە مەرجێك شوو ئەكەت بە
هەركەسێك كە ئەم حەز ئەكەت، مەگەر خۆى لى بكەریایە بە هەر مال و مارییەك كە
كابرا پێى دا بوو!

۴- ئافرەتى وا بوو كە مێردەكەى ئەمرد پاگیر ئەكرا بە دیار منداڵێكى ساواو هەتا گەورە
ئەبوو وەرى ئەگرت!

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَقْضُلُوهُنَّ لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ

پیاوی و ابو نافرہ تیکی مہ تیوی لہ ژنر دہست دا نہ بوو، راگیری نہ کرد بہ دیاری کوپنکی مندالی خوہوہ تا گہورہ نہ بوو، نہ یخواست و مالہ کہیشی و ہر نہ گرتا! ہر وہا چہند نا پڑوایی تریش کہ ہموو نارنک و نہ گونجاوون لہ گہل مروفاہ تی و ئادہ میٹی دا، نینجا نیسلام ہات نہو ہموو نا پڑوایی و نا راستیہی لابر دو پرتو مافی نافرہ تی بہ تہوای دہر خست و دای. نینجا با کوئی شل کہین بو نایہ تہ پیوڑہ کان تا بریارہ پاک و خاوینہ کہی خوی بدا بہ گونچکہ مان دا، نہ فرمووی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ہی نہوانہی کہ بپواتان ہیناوہ، ﴿لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا﴾ پڑاوو حہلال نیہ بوتان ژنی مردوہ کانتان بہ کہلہ پورو میراتی و ہر گرن بو خوتان و چون مہ یلتان بوو وایان لہ گہل بکہن، لہ کاتی کدا نہو نافرہ تانہ پیان ناخوشہ و زوریان پی نہ ہینن، ﴿وَلَا تَقْضُلُوهُنَّ﴾ تہنگہ تاویان مہ کہن و توندو تیزان لہ گہل مہ کہن یان پیی شوو کردنیان لی مہ گرن ﴿لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ﴾ بوئوہی ہیندی لہو مال و مارہییہی کہ پیتان داون بیبہن بو خوتان، بہم پڑنگہ ناچار یان بکہن تا دہست لہو ماف و مالہی خویان مہ لگرن بو ئیوہ و خویان بکہن لیٹان پیی، لہ ہیچ کاتی کدا، یا لہ سہر ہیچ بارنک یا لہ بہر ہیچ ہویہ نہوہ یان لہ گہل مہ کہن ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ﴾ مہ گہر کاتی کہ کردوہویہ کی زور ناشیرینی ناشکرا بکہن، کہ بریتیہ لہ سہر پیچی و بہدخوی و بی شہرمی و قسہی ناشیرین، یان زینایان کرد، واتہ لہم کاتہ دا کہ نہوان تاوانبارن و خہ تا لای نہوانہ، ئیوہیش نہتوانن کاریکی وابکہن کہ نہوان تہلاق و ہر گرن لہ سہر ہیندی یان ہموو نہوہی کہ پیتان داون. فرمووی: کردوہی زور ناشیرینی ناشکرا، بوئوہی ہر وا لہ خوڑایی و بہ بی بہ لگہیہ کی پوون ستہم تہ کری لہو نافرہ تانہ. نہم نایہ تہ بہدو و جوری تریش تہفسیر کراوہ تہوہ، بہلام نہم جوری کہ وتمان بہ میزترہ لہ دل داو پای زوریہی لہ سہرہ و پرنک و پیکیشہ لہ گہل نہو پیوایہ تانہی کہلہ پیٹشہوہ گوتمان. ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ پڑفتاریان لہ گہل بکہن و ژیان یان لہ گہل بیہنہ سہر بہ شیوہیہ کہ ژیری و مروفاہ تی نہیہوی و شہر داوای نہکات،

فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾ وَإِنْ أَرَدْتُمْ
 اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَاتٍ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا
 أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَنًا وَإِنَّمَا مُبِينًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ
 وَأَخَذَتْ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٢١﴾

﴿فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ﴾ ئىنجا ئەگەر خوشتان ناوین و بیزاران لاتان و حەز ناکەن بە
 خاوسەری و ڕاگیرکردنیان، بەبێ ئەوەی هیچ ھۆیکە بێی بۆ ئەوە لەلایەن ئەوانەوه ﴿فَعَسَى أَنْ
 تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ ئەو کاتە ھەر خۇتان بگرن و دەستیان لێ ھەلمەگرن،
 چونکە نزیکە ئێوە شتیکتان پێ ناخۆش بێ و کەچی خوا خێرو بەھری زۆری تێ بخت،
 واتە ئەو خۆش نەویستە و بیزاریتانە مەکن بەھۆی جیا بوونەوتان لیان، چونکە ئێوە
 نازانن، بەلکو لەمانەوهی ئەو ئافرەتانەدا خێری زۆری ئێوەی تیا بیت، بەم ڕەنگە ئەو بیزارە
 بگوێی بە سۆزو خوشەویستی و ژيانیکی خوش و کامەرائی پەیدا ببێ بۆیان، وە نزیکە
 مندالی باشیان بێی لیان کە خێرو خوشی لە قاپی خوا بۆ ھەموو شتیکی تریشە و تاییبەتی
 نیە بە ئافرەتەوه، وە ئەوەتە کەیش تاییبەتی نەکردووه و فەرمووی: شتیکتان پێ ناخۆش
 بێ، وە ئەیفەرموو: ئافرەتێک... بێجگە لەودەش خوگرتن لەسەر ھەر شتیکی ناخۆش لەبەر
 خوا پەرە لە پیت و فەر.

ئەو جوړو شیوه شیرینە ئیسلام پەیوەندی ژن و میڤدی بەھیز ئەکات و ئەیهوی
 نەپچرێ لە خوڤایی، چونکە مال و خیزان ئەکات بەھۆی ئارامی و ئاسایش و ناشتی، وە
 پەیوەندی ژن و میڤدی داناو بە مایە خوشەویستی و سۆزو بەزەیی، کەواتە تا دەست
 بدات و بگونجی ئەبێ ئەو پەیوەندیە بیاریزرت و ڕاگیر بکری لەسەر بارو شیوہ شیرین و
 راستەقینەکە ی خۆی. ئینجا ئەو بۆ ڕاوەدەر، ئەو ژیرەوەر بیژیک بکەرەوه و بەراوردیکی
 ئەم ئایەتە بکە لەگەڵ ئەو پەستی و بێ ناموسیە کە (پیش کەوتوووەکان) ڕەوای ئەدەن کاتێ
 کە ژن و میڤد یەکتریان خوش نەوی بە لایانەوه ڕەوایە ئەک جیا بوونەوه و تێک دانی ئەو
 مال و خیزانە، بەلکو ئافرەتێک کە پیاوہکە ی خوش نەویست بەدزیوہ خۆی ڕیک بخت لەگەڵ

هر كه سينك كه دلى نه يگرئ و كارى ژن و ميړدى له گهل بكات، چونكه ناچاره و ميړده كه ي
 خوى ناوئ، ههروه ها ميړده كه شى نه گهر حهزى له ژنه كه ي نه كړدا! ئينجا نه گهر له پاش نه و
 هه موو هه ول و خوگرته، دهر كه وت كه ژيانى ژن و ميړدى هه ناگونجئ و نه بئ ده ست
 هه لگرئ له و نافرته، نه و كاته ناچاره ده ستى لئ هه لگرئ و هه مال و ماره ييه كه ي داوه تن
 بيداتئ با زور زوريش بئ، وه كو نه فهرموئ: ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ نَبْدَالَ زَوْجَ مَكَاتِ زَوْجٍ﴾ نه گهر
 ويستان هينانى ژنيكى تازه له شوين ژنه پيشووه كه تان كه حهزى لئ ناكه و نه تانه وئ
 ده ستى لئ هه لگرن ﴿وَأَتَيْتُهُنَّ إِحْدَهُنَّ وَقَطَّارًا﴾ له كاتينكا كه هه ركام له ئيوه مالىكى زورتان
 دابئ به هه ركام له و ژنه پيشووانه تان، نيتر و هريان گرتبئ يان له گهر دنتان دا ناييته وه نه بئ
 بيانده نئ، ﴿فَلَا تَأْخُذْ وَاتِّعَ شَيْئًا﴾ هيچ شتيك له و ماله زوره و هرنه گرنه وه، نه كه م و نه زور،
 به لكو به ته واوى با بيبه ن بو خويان، چونكه نه و گوږين و ده ست لئ هه لگرته تان له بهر
 به رژه و ه ندى و پئ خوش بوونى خوتانه و به بئ هيچ گوناو و خراپه يه كه له لايه ن نه وانه وه،
 كه واته له بهرچى هيچيان لئ بسيننه وه؟ واته به هيچ پهنگ مافى نه وه تان نيه، ئينجا به
 توندى بيژارى دهر نه بړئ له و كرده وه و سهرزه نشتيان نه كات له سهرى، نه فهرموئ:
 ﴿تَأْخُذُونَهُ بُهْتَنًا وَإِمًّا مَّيِّتًا﴾ ئايا و هرى نه گرنه وه به درؤ و بوختانيكى زل به سته م و
 گونا هيكى ناشكرا؟ پياوى و ابووه كه ريستبيتى ژنه كه ي ته لاق بدات بوختانى داوئن پيسى
 بو كرده وه، تا ناچار بووه ده ستى له ماره ييه كه ي هه لگرتووه، ئينجا خوايش نه و باوى
 سهرده مى نه فاميى قدهغه كرد به و توندييه. بيچكه له و ه ش نه و و ه رگرتنه وه هه ر بوختان و
 درؤى زله، چونكه كاتى خوى بريارى داوه و پئويستى كرده وه و ئيستا كه نه يسينيته وه،
 واته بريار نه دراوه و پئويست نه كراوه، وه هه م كاتى خوى بريار و به لينى داوه به دانى به
 ته واويى ده ي كه لئى گل بداته وه قسه پيشووه كه ي به درؤ و بوختان دهر نه كات، ههروه ها له
 چه ند بارنيكى تريشه وه هه ر به بوختان و درؤ دهر نه چئ وهك (ئيمامى پازى) نه فهرموئ.
 ئينجا هه مى تر بيژارى دهر نه بړئ و سهرزه نشتى تريان ئاراسته نه كات، نه فهرموئ:
 ﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ﴾ ئايا ئيوه چوئى و هرنه گرنه وه ﴿وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ له كاتينكا
 كه هينديكتان گه يشتووه به هيندى ترقان و به ته واوى تيكه لئ يه كتر بوون، واته كارى ژن و
 ميړدييتان له گهل كرده وون، وهك (ئين و عه باس و مجاهد و سوددى) نه فهرموون. بئ گومان نه و

گه یشتن و ټیکه لیه له هه موو شتیکی تر به یزتر و ټیرو ته و او تره و چنده ها پینگه یشتن و
 ټیکه لی تریش نه گرتنه وه: هه موو بزوتنه وه ی ټاره زوو و خوشه ویستی و هه موو سهرنج دان و
 نزیك بوونه وه و یه ك گرتن و لی كه وتنیك به خوشی و خوشه ویستی، هه موو، كه واته زور جی ی
 سهر سو پرمانه بؤ هه كه سیك كه بیر له وانه نه كاته وه و له پوی بیټ هه شتیك له و مال و
 ماره ییه و مرگرتنه وه له و ټافره ته بیچاره كه خاوه نی ټو هه موو ماف و چا كه یه به سهریه وه!!
 ټینجا سهر باقی ټو هویانه هویه کی تر باس ټه كات بؤ ټو ورنه گرتنه وه كه به راستی زور
 كرنكه و ټه بی موسلمان پیچه وانه ی په فتار نه كات، ټه فهرمووی: ﴿وَأَخَذَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
 غَلِظًا﴾ ټو ټافره تانه و مریان گرتو وه لیټان عه دو په یمانی کی به ټین كه ټو و ته ی ماره
 كرنه یه كه خوا داینا وه و ټه وانی پی حه لال كړدو وه، وهك (مجاهد) ټه فهرمووی. یان بریتیه له
 ټایه تی سوره تی ﴿البقرة﴾: ﴿فَإِنَّا كُفِّرُوبٌ أَزْجَرٍ بِإِخْسَارٍ﴾ وهك ته فسر كرایه وه له وی. كه
 ټو و ته یه له كاتی ماره برینه كه یشدا ټه وتری. وهك (قه تاده و ضحك) و چنده كه سیکی تریش
 ټه فهرموون. دهی كه سیك ټو په یمانه ی دابن چوڼ ټه بی زاتی بی پیچه وانه ی په فتار بكات،
 ټاشكرایه كه و مرگرتنه وه ی هه ټه نداز له و ماره ییه به فیل و ته له كه و به بی په زامه ندی
 ټافره ته كه دژو پیچه وانه یه!

هیندی له زانا یان ټه م ټایه ته یان كړدو وه به به لگه له سهر ټه وه ی كه زیاده په وی دروسته
 له ماره ییدا، بن گومان به پی ده سولات و په زامه ندی دروسته و سنووری کی تایبه تی بؤ
 دیاری نیاكړی، وهك وهر نه گیری له و هه و اله یشه وه كه (ټه بو یعلی) ټه هیټنی له (عمری
 فاروق) وه - خوی لی رازی بیټ - كه جاریك له فهرمووده یه کی دا جلّه وگیری كړد له وه ی
 ماره یی زیاتر بكری له چوار سهد درهم، له پاشان ټافره تی کی قوپه یشی لی هه لپه پی و
 به په رچی دایه وه به مه ی له م ټایه ته دا ټه فهرمووی: ﴿وَأَتَيْنَاهُمُ إِحْدَثُنَّ مِن قِطْرَارًا﴾ كه ﴿نَطَارًا﴾
 بریتیه له مالی کی زور زور، ټینجا (هه زه تی عمر) یش فهرمووی: ټه ی خویا ه داوی لی خوش
 بوونت لی ټه كه م. هه موو كه س زانا تره له (عمر)، ټینجا په شیمان بوویه وه له و بریاره ی كه
 دای و چوه سهر مینبهر و فهرمووی: من جلّه وگیری ټیو م كړد له وه ی كه ماره یی زیاد بكه ن
 له چوار سهد درهم، ټینجا ټه لیم: هه كه س هه رچه ندی پی خوشه له مالی خوی بیدات له
 ماره یی دا با بیدات. به لی بن گومان ټافره و خاوه ن ټافره ته به سووك و ټاسان و كه م ټه رکی

بینه پیشه‌وه باشترو خیره، وهک (نین و حه‌بان) له صحیحه‌که‌ی دا نه‌گیرنته‌وه له (نین و عه‌باس) وه - خوای لی پازی بیټ - که نه‌فرمووی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرمووی: له چاک هه‌لبژیراوی ئافره‌تانه نه‌وانه‌یان که ماره‌بیان سووک و ناسان تر بیټ، وه ناشکرایه که گرانی ماره‌یی و زیاده نه‌ک نه‌بن به‌هوی کهم بوونه‌وه‌ی ژن هینان و شووکردن، که نه‌وه‌یش شه‌رو خراپه‌ی زور زوری لی په‌یدا نه‌بن.

ئو پرووداوه‌ی (حه‌زه‌ی عمر) نه‌قام کردوویانه به‌په‌خنه‌و له‌که به‌سه‌ریه‌وه، به‌لام با بزائن نه‌و جوړه‌شتانه نه‌بن هه‌ر پروو بدن له ئاده‌می‌وه، مه‌گه‌ر زور زور به‌ده‌گه‌من ده‌ست که‌وئ که‌سینک هه‌له‌ی نه‌بووین، (نین و جه‌ریس) نه‌لئ (محمد کوپی کعب) نه‌فرمووی: جارینک پیاوینک پرسپار نه‌کات له (نیمامی عه‌لی) له مه‌سه‌له‌یه‌ک، ئه‌ویش وه‌لامی نه‌داته‌وه، له‌پاش دا پیاوکه‌ نه‌لئ: نه‌خیر وانیه، به‌لکو به‌م جوړه‌یه، له‌پاشان نیمام نه‌فرمووی: تو پاست نه‌که‌یت و من هه‌له‌م کرد، قورئان باسی مه‌سه‌له‌یه‌کمان بو نه‌کات که (حه‌زه‌تی داود) هه‌له‌ی کرد تیای داو (حه‌زه‌تی سلیمان) پئی پی‌برد - سه‌لامی خوا له هه‌ردووکیان - . که‌واته هه‌رکه‌سینک پیاو بیټ ئو پرووداوه‌ی (حه‌زه‌تی) عمر نه‌کات به‌به‌ره‌و هوی گه‌وره‌یی بوی نه‌ک به‌له‌که‌و په‌خنه.

له‌پیشه‌وه جله‌وگیری کرد له‌وه‌ی که ژنی مردوو‌ه‌کان به‌که‌له‌پووو میراتی وه‌رگیرین، ئیت‌ر بو نه‌وه بیانخوازن به‌زور و پی‌ناخو‌شی، یان بو‌نه‌وه‌ی بیانده‌ن به‌شوو ماره‌بییه‌کانیان وه‌رگرن، وه‌ک به‌دریژنی باس کرا، ئینجا لی‌ره‌دا به‌تایبه‌تی جله‌وگیری نه‌کات له‌باوینکی پیس له‌باوه‌کانی سه‌رده‌می نه‌قامی، که بریتی بوو له‌داگیرکردن و ماره‌کردنی باوه‌ژن له‌پاش مردنی باوکه‌که، که نه‌مه‌جیاوازه‌و به‌هیچ کلۆجیک دروست نیه‌با هه‌ردوو ته‌ره‌ف پازی بن، له‌سه‌ر نه‌م باره‌ نه‌م نایه‌ته‌ په‌یوه‌سته‌ به‌نایه‌تی پیشووه‌وه که فرمووی: ﴿لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا﴾، هه‌له‌ه‌گرئ که نه‌م نایه‌ته‌ له‌گه‌ل نایه‌تی داهاتوودا هاتین بو‌باسی ئو ئافره‌تانه‌ی که ماره‌کردنیان قه‌ده‌غه‌یه، ئینجا له‌به‌رنه‌وه‌ی ماره‌کردنی باوه‌ژن به‌تایبه‌تی ماره‌کردنی باوه‌ژنی جوئ کرده‌وه‌و به‌نایه‌تیکی تایبه‌تی زور به‌توندی قه‌ده‌غه‌ی کرد تا به‌ته‌واوی بدا له‌و باوه‌ پیسه‌و له‌پیشه‌ی بینی،

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً
وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ
وَعَمَّتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ
وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرِّضَاعِ

فهرمووی: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ ماره نه کهن نهو نافره تانهی که
باو که کانتان ماره یان کردون، واته ماره کردنیان مایهی توله و سزایه ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾
مه گهر نه وهی که تیپه ری کردبی و کرابی له پیش نهو قه دهغه کرده دا، چونکه پیش قه دهغه
کردنی خوا هیچ شتی که قه دهغه نابی، نه گیر نه وه له (نه بی که عب) وه که فهرمووی تهی: ماره
نه کهن نهو نافره تانهی که باو کتان ماره ی کردون مه گهر نافره تی که له وه و بهر مردبی،
بی گومان نافره تی ناوا دهست نادا بو ماره کردن، که واته مه بهست زیاده رهویه له قه دهغه
کرده که داو زیاده دنیا کرده له سهری، بو نه وهی به ته وای پنگه بگری له و باوه پیسه و له
پیشه ی بینن، نینجا نهو کرده وه و باوه پیسه به ته وای چه پهل و بیزارا نه کات که له هو ی
جله و گیریه که ی دا نه فهرمووی: ﴿إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا﴾ چونکه به راستی نهو ماره کرده
کرده وه یه کی زور پیس و چه پهل و خشم لی گراو و بیزارا وه هر وا هاتوه له زانین و
برپاری خوادا، بهم پهنگه هر گیز ره وای نه داوه ﴿وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ پنگه یه کی زور خراب و
به ده که دراوته بهر (نیامی پازی) - خوی لی پازی بیت - نه فهرمووی: کرده وهی ناشیرین
سن جورده: ناشیرینی ژیری، ناشیرینی شهرعی، ناشیرینی باو و عاده تی. خوی گه وره نهو
ماره کرده ی به ناشیرین ده کرده وه له هرسن باره که وه: بهم پهنگه ناوی بر دوه به

﴿فَاجَنَّتْ﴾ کہ ٹوہ خراپیکہی ناشکرایہ بہ لای ہموو ژیریکی ساغہوہ. وہ ناوی بردوہ بہ
﴿وَمَفَّتْ﴾ کہ ٹوہیہ بیزاوبئی لای خواو خہشمی بہتینی ببئی لئی، وہ ناوی بردوہ
بہرینگہیکہی بہدو خراپ کہ دژو پیچہوانہی باوی ناو مردانہ، وہ ہر کردہوہیکہ لہم
سئی بارہوہ چہپہل و ناشیرین بئی، بئی گومان گہیشٹوہتہ ٹوپہری پلہی پیسی، بہسہ بؤ
پیسی و گہورہیی ٹوہ گوناہہ کہ (نیمامی ٹہحمہدو حاکم و بہیہقی) حہدیسیک ٹہہین
لہ (بہرائی کوپی عارب) ہوہ-خوای لئی پازی بیت- کہ ٹہفہرموئی: گہیشٹم بہ خالم
بہیدامیکی پی بوو، ووتم: نیازی کویت ہہیہ؟ ٹویش ووتی: پیغہمبہر (ﷺ) ناردومی بؤسہر
پیایک کہ پاش باوکی باوہژنہکہی مارہکردوہ، وہ فہرمان پی داوم کہ بدہم لہ گہردنی و
مالہکہی بینم!! بئی گومان ٹہم قہدہغہ کردنہ تایبہتی نیہ بؤ مارہ کردن لہ پاش مردنی باوک،
بہلکو کشتیہ بؤ مارہکردنی تہ لاق دراوی باوک لہکاتی ژیانیشی دا، بہلکو خراپی و بہدی
ٹہم جوہریان زور ترہ، چونکہ ٹوہ باوہژنہ لہجئی دایکہ، وہ خواستنی بہپیش چاوی
باوکہوہ ٹوپہری بئی شہرمی و بہربہرہکانئی تیایہ بہرامبہر باوکہکہ، ہؤی دژایہتی و
دوژمنایہتیہکی بہتینہ، نینجا دیتہسہر باسی ٹافرہتہ قہدہغہکانی تریش، ٹہفہرموئی:
﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ﴾ قہدہغہو حہرام کراوہ لہسہرتان مارہکردنی دایکہکانتان،
﴿وَبَنَاتُكُمْ﴾ مارہکردنی کچہکانتان، ﴿وَأَخَوَاتُكُمْ﴾ خوشکہکانتان، ﴿وَعَمَّاتُكُمْ﴾ پورہکانتان
کہ خوشکی باوکتانش ﴿وَحَالَاتُكُمْ﴾ پورہکانتان کہ خوشکی دایکتانش ﴿وَبَنَاتُ الْأَخِ﴾
کچہکانی براتان ﴿وَبَنَاتُ الْأَخِ﴾ کچہکانی خوشکتان ﴿وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّائِي أَرْضَعْنَكُمْ﴾ ٹوہ
دایکانہتان کہ شیریان پی داون. ﴿وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَعَةِ﴾ خوشکہشیریہکانتان،

وَأَمَهْتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَّيْتُكُمْ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ
 بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَّيْلُ آبَائِكُمْ
 الَّذِينَ مِّنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ
 كَانَ عَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٢﴾

﴿وَأَمَهْتُ نِسَائِكُمْ﴾ دایکه‌کانی ژنه‌کانتان ﴿وَرَبَّيْتُكُمْ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ﴾ کۆله
 به‌سه‌کانتان که‌له ژنیر چاودیریتان دان و سرپرشتیان نه‌کن ﴿مِّنْ نِّسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ﴾
 له‌کاتیکدا له‌و ژنانه‌تان بن که چووبوونه لایان، ﴿وَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ
 عَلَيْكُمْ﴾ که‌واته نه‌گهر نه‌چووبوونه لایان نه‌وا هیچ گوناو و نه‌ره‌جیکتان له‌سر نیه له
 ماره‌کردنی نه‌و کۆله‌به‌سانه‌دا له‌پاش نه‌وه‌ی دایکه‌کانیان له‌ ژنیر پکیفتاندا نه‌ما بن و
 په‌یوه‌ستی ماره‌کردنه‌که‌یان پچرا بن، ئینجا با بزائری که‌ قه‌ده‌غه‌کردنی نه‌و کۆله‌به‌سانه
 نه‌به‌ستراوه‌ به‌وه‌ی که‌لای باوه‌ پیاره‌کانیان بن و له‌ ژنیر چاودیری نه‌واندا بن وه‌ک پووک‌شو
 پواله‌تی نایه‌ته‌که‌ که‌ نه‌یگه‌یه‌نی، به‌لکو به‌مه‌ر جوړ قه‌ده‌غه‌ن لای کۆمه‌ل و جه‌ماوه‌ری
 زانایانه‌وه، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی کۆله‌به‌س زۆرتر لای باوه‌ پیاره‌کانیان له‌ نایه‌ته‌که‌دا به‌ر جوړه
 هات، ﴿وَحَلَّيْلُ آبَائِكُمُ الَّذِينَ مِّنْ أَصْلَابِكُمْ﴾ قه‌ده‌غه‌ کراوه‌ له‌سهرتان ژنانی نه‌و
 کوپانه‌تان که‌له‌ پشتی خوتان کنراوون، نه‌ک نه‌و کوپانه‌ی به‌ده‌م کردووتان به‌ کوپی خوتان،
 وه‌ک (زه‌یدی کوپی حاریسه) - خوای لی‌رازی بیټ - که‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ پیشه‌وه‌ بریاری دا
 به‌ کوپی خوئی به‌پئی باوی له‌وه‌و پیشی عمره‌ب، ژنانی نه‌و کوپه‌ ده‌میانه‌ کاتی له‌ ژنیر
 پکیفیاندانه‌مان دروسته‌ ماره‌کردنیان بۆ باوکه‌ ده‌میانه‌کانیان. ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ﴾
 قه‌ده‌غه‌ کراوه‌ له‌سهرتان کۆکردنه‌وه‌تان له‌ به‌ینی دوو خوشک له‌ ماره‌کردندا، واته‌ دروست
 نیه‌ دوو خوشک ماره‌ بپراوی پیاویک بن پیکه‌وه، به‌لکو نه‌گهر به‌جاری هه‌ردوی ماره‌کردن
 هه‌ردوی به‌تاله، نه‌گهر دواو به‌ر بووبن دوو‌مه‌که‌یان به‌تاله. وه‌ هه‌موو کۆکردنه‌ویه‌ک له‌

به‌ینیاندا قه‌ده‌غیه و مایه‌ی سزای خواجه ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ بیجگه له‌وه‌ی که کرابی له پیش هاتنی ئەم نایه‌ت ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ بن‌گومان خوا لی بوورده‌ی میهره‌بانه به هه‌میشه‌یی، که‌واته ئە‌بوری و میهره‌بانی به‌کار ئە‌هیننی له‌وجۆره شتانه‌دا که کراون له پیش قه‌ده‌غه‌کردندا.

ئەم ئافره‌تانه‌ی که قه‌ده‌غه کراون لەم نایه‌ته‌و له نایه‌تی پیشوو له نایه‌تی پاش ئەم نایه‌ته‌دا، هیندیکیان به‌هۆی خزمایه‌تی و نه‌سه‌به‌وه‌یه، وه هیندیکیان به‌هۆی شیر خواردنه‌وه‌یه و نه‌وی تریان به‌هۆی ده‌ست و پێوه‌ندی ژن خواستنه‌وه‌یه، بیجگه له مانه چەند قه‌ده‌غه کراوی تریش هەن له هەرسێ جۆره‌که له هەدیسدا قه‌ده‌غه‌کراون، له‌به‌رنه‌وه‌ی به درێژری باس کراون له کتێبه‌کانی هه‌موو مه‌زه‌به‌کاندا به پێویستم نه‌زانی لی‌ره‌دا درێژه دان به‌و باسه، هه‌روه‌ها به پێویستم نه‌زانی باسی ئەو هۆیانه که باس کراون له‌باره‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی ئەو قه‌ده‌غه کراوانه‌وه، چونکه لام وایه هەر ژیرییه‌ك تێك نه‌چوو‌بیت و هەر سروشتێك نه‌ترازا بێت له‌سه‌ر بارو ته‌وه‌ره‌ی خۆی، خۆیان هه‌ست ئە‌که‌ن به‌پاست و په‌وایی ئەم قه‌ده‌غه‌یانه‌ی که ئیسلام هیناونی، وه ژیری و سروشت خۆیان به خۆیان قیزنه‌که‌نه‌وه له ماره‌کردنی ئە‌مانه‌ی که ئیسلام قه‌ده‌غه‌ی کردوون، بیجگه له‌وه‌ش هه‌رکه‌سێك به‌روادار بێت هه‌رگیز سه‌ر ناکاته‌وه له هیچ به‌یاریکی ئیسلام، به‌لکو هه‌موو وه‌رنه‌گرێ به‌وپه‌ری دانیایی و ئارامی ده‌روونه‌وه، ئیتر تێ‌بگات له هۆو حیکمه‌ت یان نا؟ ئینجا شتیك ماوه‌ته‌وه که سه‌رنج ڕاکێشه، پێویسته ئاگادار کردنه‌وه له‌سه‌ری و بیر لی کردنه‌وه‌ی ئە‌وه‌یش ئە‌مه‌یه که بن‌گومان ئەم قه‌ده‌غه کراوانه‌ی که باس کران هه‌موو هەر قه‌ده‌غه بوون له سه‌رده‌می نه‌فامیشدا بیجگه له دووانیان: ماره‌کردنی باوه‌ژن، کو‌کردنه‌وه‌ی دوو خوشک له‌ماره‌کردندا، که‌واته به‌پێی زانینی ئێمه ئە‌بوايه هەر باسی قه‌ده‌غه‌کردنی ئەم دووانه‌ی به‌کردایه و پێویست نه‌بوو به‌باسی قه‌ده‌غه‌کردنی ئە‌وانی تر، به‌لام ئە‌بێ بزانی که ئیسلام هەر به‌یاریکی دابی له‌هەر بارو پویه‌که‌وه، هه‌مووی له‌لایه‌ن خۆیه‌وه هاتوو، به‌بێ گوێ پێ‌دان و چاو لی کردن و پشت به‌ستن به‌هیچ به‌یاری به‌یارده‌ریکی تر له جیهاندا، چونکه له ئایینی ئیسلام دا

بېريار دهر كړدن و پړوا دان و قهدهغه كړدن هر مافي خوايه و ئهېن هر له لايه ن ئهوه وه دهرچې
 بهېن هاوبهش، وه هر كه سيك لاي وابېن كه هيچ كه سيكي تر پي ي بېريار دهر كړدن و
 قهدهغه كړدن هيه، ئه و كه سه بېريادار نيه و هاوبهش بو خوا داننه ئي هر چنده خوي به
 موسلمان دابني، وه هر كه سيك لافي ئه و مافه لي بدا بو خوي ئه و كه سه له راستي دا لافي
 خوايه تي لي نه دا هر چنده به دم نه يلي. به كورتي و پالفتي يي باسه كه ئه مه يه: حه لال
 كړدن و پړوادان و قهدهغه كړدن تنها ئهېن له خوا وه وهر گيرئ، بېجگه له خوا هيچ كه سيكي
 تر مافي ئه وه ي نيه، نه له ماره كړدنداو له خوارده مهنې و خورا كداو نه له پو شا كدا، وه نه له
 هيچ كردار و پرفتار و مامه له و كړين و فروشتندا، وه نه له هيچ په يوه ندي و په يوه ستي و هيچ
 كاروباريكي تري ژيان و جيهاندا، مگر له سسر ئيزن و پره زامه ندي خوا، به پي ي شريعتي
 خوا، كه واته هم مو بېرياره كاني ئيسلام يه كسرو سهر به خو له لايه ن خوي وه هاتو وه،
 تنه نات ئه و بېريارانه شي كه به ديمه ن پړك بن له گه ل پا و باو و كرداري مېردومدا، وه كه قهدهغه
 كړدنې ماره كړدنې ئه و ئافره تانه ي كه له سهرده مي نه فاميشدا هر قهدهغه بوون، نابي
 دهر باره ي ئه م جوړه شتانه بلين: ئيسلام داني نا به باو و بېرياره كاني نه واندان و تي كه لي
 شريعت ته كه ي خوي كړدن، به لكو پيويسته بلين: ئيسلام هات له لايه ن خوي وه و سهر به خو
 ئه م بېريارانه ي دا. ئه م بېرياره و پو بو چوونه قورشان زور به گرنگ كرتوويه تي و پيويسته
 بېرياداران پاريزگاريان له سسر بكن.

دوايي هات به يارمه تي خوي گوره ئه م جزمي چواره له ١٤٠٦ ي ربيع الثاني ١٤٠٦ بهرامبر
 ١٩٨٥/١٢/٢٦ وه هر له م پوژده دا ئه و به يارمه تي خوا ده ست ئه كه ين به جزمي پينج. سا
 خوا به ميهره باني خوي يارمه تي دهر و وهر گري كرده وه كه مان بيت — آمين —

تەفسیری قورئانی پیروژ

جزمی ۵

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ
 أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ
 فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ

نهم نایه تانه‌ی که دین له باریک‌هوه ته‌واوکه‌رن بۆ رێک و پێک کردنی مال و خێزان له‌سه‌ر
 یاسا و بنه‌په‌رتی سروشت که داخوازه بۆ پاک و خاویڤ کردن و پاراستنی مال و خێزان له
 تێکه‌ل و پێکه‌لی نه‌ژاد و هه‌ر ناپاکیه‌ک له نیوان ژن و می‌رددا، نهم نایه تانه له‌باریک‌هوه
 ته‌واوکه‌رن بۆ نه‌و مه‌به‌سته وه له باریکی تروه ته‌واوکه‌رن بۆ دیاری کردنی ئافه‌رتانی که
 خواستنیان قه‌ده‌غه کراوه، به‌لام قه‌ده‌غه کردنیان به وینه‌ی هه‌موو تاقمی پێشوو نی به که به
 هه‌یج جو‌ر ده‌ست نه‌ده‌ن بۆ حه‌لال بوون، به‌لکو له‌به‌ر نه‌وه‌یه که له ژێر نیکاحی که‌سی تر دان
 و ه‌وی قه‌ده‌غه کردنیان هه‌ر نه‌وه‌یه، نه‌فه‌رموی: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾
 قه‌ده‌غه کراوه له‌سه‌رتان ئافه‌رتانی بێگانه که می‌ردار بن بێجگه له‌وانه‌ی که مولک‌تان بن، نه‌بو
 سه‌عیدی خودی نه‌فه‌رموی چه‌ند ئافه‌رتیکمان ده‌ست که‌وتبوو له گه‌راوه‌کانی (ئه‌وطاس) و
 می‌رددار بوون له‌به‌ر نه‌وه پێمان ناخۆش بوو بچینه لایان، ئینجا که پرسیارمان کرد له
 پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) نهم نایه ته هاته خواره‌وه بو به‌ه‌وی نه‌وه‌وه به حه‌للان دانان. نه‌و ئافه‌رته
 دیلانه حه‌للان له‌پاش نه‌وه‌ی دابه‌ش بکړن و ئینجا یه‌ک حه‌یز به‌سه‌ریان دا بپروا و بکه‌ونه
 پاکی تا ده‌رکه‌وی سکیان نییه، به‌وه حه‌لال نه‌بن به نیکاح کردن، نه‌گه‌ر موسلمان نه‌بوون
 حه‌لال نه‌بن به مولکایه‌تی، له چه‌ند شوینی‌ک دا به درێژی باسی دیل و به‌نده‌مان کرد که به
 نه‌وپه‌ری داد و دادپه‌روه‌ری ره‌فتاریان له‌گه‌ل ده‌کری، نه‌گه‌ر نه‌و دیلانه ئافه‌رت بوون به
 نیکاح کردنیان حه‌لال نه‌بن نه‌گه‌ر موسلمان بوون، به مولکایه‌تیش حه‌لال نه‌بن ئیتر موسلمان
 بن یان نا بێگومان هه‌رچونی پێویستی هه‌یه به سروشت به خۆراک و پۆشاک هه‌روه‌ها
 پێویستیشیان هه‌یه به مامه‌له‌ی ژن و می‌ردی له‌به‌ر نه‌وه ئیسلام چاره‌سه‌ری نه‌وه‌یشی
 کردوه به‌و شیوه پاک و خاویڤ نه‌ک به وینه‌ی باوی نه‌فامی کۆن و تازه که به‌ره‌لا بکړن بۆ
 هه‌رکس که ئاره‌زووی بکات، ئینجا قورئان نه‌و حه‌رام کردن و حه‌لال کردنه نه‌به‌ستیه‌وه به
 تاقانه سه‌رچاوه‌یه‌که‌وه، نه‌فه‌رموی: ﴿كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ نه‌وانه‌ی که حه‌رام کراون و حه‌لال
 کراون نوسراو و پێویست کراوی خوان که بریاری داوه و نووسیویه‌تی له‌سه‌رتان، که‌واته

ئاره‌زوو كارى نيبه يا باو و عورف و ته‌قاليد نيبه به‌لكو هه‌موو حه‌رام كردن و حه‌لال كردنك
 نه‌بى به پى به‌رنامه و شه‌ريعه‌تى خوا بيت، هه‌چ حه‌رام كردن و حه‌لال كردنك تر نرخی
 نى يه و اعتبارى پى ناكړى، بۆ وینه زۆربه‌ى نه‌و حه‌رام كراوانه له عورف و باوى خه‌لكى دا
 هه‌ر حه‌رام بوون به‌لام خوا اعتبار به‌وانه ناكات، به‌لكو به بريارى سه‌ربه‌خوى تازه حه‌رامى
 كردن و فه‌رموى: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَمْهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ﴾ ته‌نانه‌ت له هه‌ر كاتيك دا زانا يانى
 ئيسلام اعتباريان كردبى به عورف له پيشه‌وه شه‌رى يه‌تيان بۆ نه‌نجام داوه و
 گى‌راويا نه‌ته‌وه بۆلای به‌لگه‌يه‌كى شه‌رى. گى‌رانه‌وه‌ى هه‌موو بريارو بۆچوونك بۆلای بريارى
 خواو ده‌قه قورئانى يه‌كان روونيان كردووه‌ته‌وه و دنيايى يان له‌سه‌ر كردووه له‌هه‌موو
 بريارو ته‌شه‌ريعه‌كانيان دا، به‌لام له كاتيك دا باسى بريارو و بۆچوونى جاهيليتى كردبى
 له‌زۆر جى‌گه‌دا به‌رپه‌رچى داوه‌ته‌وه به‌وه‌ى كه خوا ئيزنى نه‌داوه و هوى به‌تالى و نا‌په‌وايى
 يه‌كه‌ى نه‌وه‌يه له سه‌رچاوه‌ى برياره‌وه نه‌هاتووه، ته‌نانه‌ت نه‌مه‌ى كه نه‌سله له هه‌موو شتىك
 دا حه‌لالى يه هه‌تا بريارى شه‌رع بيت به خيلافى نه‌م قاعده و ياسايش هه‌ر شه‌رع
 هيناو يه‌تى. ئينجا له‌پاش نه‌وه باسى قه‌ده‌غه كراوه‌كانى كرد و په‌يوه‌ستى كردن به بريارى
 خواوه، له‌پاش نه‌وه ئينجا ده‌ست نيشان نه‌كات بۆ ريگاي پاك و خاوين له چاره‌سه‌ر كردنى
 كاروبارى ژن و مي‌ردى دا كه پيوستى يه‌كى سروشتى يه نه‌فه‌رموى: ﴿أَحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ
 ذَٰلِكُمْ﴾ حه‌لال كراوه بۆتان بيجگه له قه‌ده‌غه كراوه‌كانتان ﴿أَن تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ﴾ كه به
 ماله‌كانتان په‌يدا بكه‌ن تا چوار يان جارى يه و كه‌نيزه هه‌رچه‌ند مه‌يلتان هه‌بى له كاتيك دا
 ﴿مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ﴾ واته به نيكاحى شه‌رى و پاك و خاوين به‌كاريان بيتن نه‌ك به زينا
 و داوين پيسى بكه‌ن له‌گه‌ل ئافره‌تان، دايكى ئيمانداران عائشه - خواى لى رازى بيت -
 نه‌فه‌رموى له سه‌رده‌مى نه‌فامى دا ژن و مي‌ردى چوار شي‌وه‌ى هه‌بوو، يه‌كىيان وه‌ك نه‌م
 شي‌وه‌ى كه ئىستا باوه به خوازينى و عه‌قد به‌ستن و ماره‌يى بۆ دانه‌را، جوړى دووه‌م
 نه‌مه‌بوو كابرا فه‌رمانى نه‌دا به ژنه‌كه‌ى له‌پاش پاك بوونه‌وه‌ى له حه‌يز كه پياوئى كه نه‌جيبى
 هه‌لكه‌وت بنى له‌خوى ئينجا مي‌رده‌كه‌ى نه‌وه‌ستا تا بوى ده‌ركه‌وت ژنه‌كه‌ى سكى پر بووه
 ئينجا كارى ژن و مي‌ردى نه‌كرد له‌گه‌ل ژنه‌كه‌ى و نه‌و منداله‌ى كه نه‌بوو داي نه‌نا به كوږى
 خوى!! جوړى سى يه‌م: ئافره‌تيك خوى به‌ره‌لا نه‌كرد بۆ هه‌شت نۆ پياوئى ئينجا كه
 منداليكى ببوايه نه‌يگوت به‌و كۆمه‌له پياوه ئيه‌ نه‌زانن كه چيتان كردووه له‌گه‌لم وه نه‌م
 منداله‌ى نه‌دا به مل هه‌ركام كه ئاره‌زووى بكردايه و نه‌ويش مخاله‌فه‌ى پى نه‌نه‌كرا. جوړى

چوارهم: ئافرهتيك خوي بهرلا نه كرد بۇ هر كەس كه ئارەزووی بکردایه، بهیذاخی ئەنا
 بهسەر ئەو مالەي كه تئیدا دانه‌نیشت، ئینجا كه مندالیکى ببوایه ئەوانه كه پی یان ئەگوترا
 ئەهلی قیافه و به نیشانه و دروشم خەلکیان ئەناسی. له‌چەرخى نه‌قامی دا ئەم سى جۆره
 بۆگەنه هەبوو ئیسلام هات گەلی پاك كرده‌وه لى یان. جۆری سى یه‌م و چوارهم زینا و داوین
 پیسی یه، یه‌كه‌م پاك و خاوینى یه كه فه‌رمان ئەدات به ئەنجام دانى، به‌لام دووه‌مه‌كه نازانین
 چ ناویكى لى بنین؟! قورئان شیوه‌ پاكه‌كى ناو ئەبا به (إحصان) كه پاك و خاوین كرده‌وه بۇ
 پیاوه‌كه و بۇ ئافرهته‌كه و بۇ منداله‌كان و بۇ بنه‌ماله و خیزانه‌كه، ئەویتەر ناو ئەبات (سیفاح)
 واته‌هاوبه‌شى كردنى پیاو و ئافرهته‌كه له‌ زایه‌ كردنى ئەو ناوه‌ و قیزه‌ون كردنى ئەو ناوه‌ كه
 هوى ژيان و په‌رسه‌ندن و گه‌شه‌ پێدانی ئاده‌می یه، ئینجا كاتى لى بویه‌وه له‌ نه‌خشه
 كێشانی ئەو شیوه‌ پاكه‌ كه مال و سامانى تیدا به‌خت بکړی له‌ماره‌پیدا، له‌پاش
 ئەوه‌نه‌گه‌رته‌وه‌بۆروونكردنه‌وه‌ی چۆنیى ئەوبه‌خت كرده‌وه، ئەفه‌رموى: ﴿فَمَا اسْتَعْتَمُ بِهِ مِنْهُنَّ
 فَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَرَيْصَةً﴾ واته‌ هر كەس بیهوى له‌زەت و خوشی وەرگړی له‌و ئافرهته
 حه‌لالانه‌ كه باس كران پنیوسته‌ له‌سەری ماره‌یه‌كه‌ی بدا به‌ جۆری كه‌ فه‌رزه‌ له‌سەری نه‌ك به
 پیاوه‌تى و إحسان وه‌ بوى نى یه‌ ئەو ئافرهته‌ به‌ كه‌له‌پوور وەرگړی وه‌ك له‌ سه‌رده‌می نه‌قامی
 دا نه‌كرا، هه‌روه‌ها بوى نى یه‌ كه‌ ئافرهته‌كه‌ بكات به‌ ماره‌یى بۇ ئافرهتيك كه‌ ئەیه‌وى
 بیخوازی وه‌ك ئەو دوو ئافرهته‌ دوو و لاخ بن و ئال و گوڤ بکړین. ئا ئەمه‌یه‌ ریزو ماف دان به
 ئافرهت، له‌ پاش ئەوه‌ی ئەو مافه‌ی فه‌رز كرد بۇ ئافرهت ئینجا پیاو و ئافرهته‌كه‌ سه‌ربه‌ست
 ئەكات بۇ ئەوه‌ی هه‌ركام رازی بن له‌ زیاده‌و كه‌م كرده‌وه‌ له‌و ئەندازه‌دا كه‌ بربار دراوه‌ و
 پنیوست كراوه، ئەفه‌رموى: ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا زَوَّجْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِیضَةِ﴾ هیچ نه‌ره‌ج و
 گوناھێكتان له‌سه‌ر نى ی له‌وه‌ی له‌ بربارو ره‌زامه‌ندیان پێك هات له‌سەری له‌ پاش ئەو
 ئەندازه‌ ماره‌یى یه‌ی كه‌ پنیوستان كرد له‌سه‌ر میرده‌كه‌ و هه‌ردوولا پێی رازی بوون، واته‌
 بۇ هه‌ر كامتان هه‌یه‌ وازه‌ینان و زیاده‌و كه‌م كردن، بۇ ئافرهته‌كه‌ هه‌یه‌ ده‌ست هه‌لگړی له‌
 هه‌مووی یان هیندیكى، بۇ پیاوه‌كه‌ش هه‌یه‌ زیاتر بدات به‌ ئافرهته‌كه‌. ئەمه‌ش په‌یه‌وه‌ست
 ئەكات به‌ خواوه‌ كه‌ هه‌ر ئەو سه‌رچاوه‌ی برباره‌،

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
 الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَنَيْتِكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ
 بَعْضٍ فَأَنْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ

نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بهراستی خواهم همیشه زانا و کاردروسته، هر نهو
 خاوهنی بریارو حوکمیکه و هموو بریارهکانی له زانین و کاردروستی و لیزانی یهوه
 دهرچوه. له پیشهوه سهرنجی راکنشا بۆ مارهکردنی ئافرهتی حوپ و ئازاد، ئینجا لیردها
 ئاماره نهکات بۆ نهوهی نهگه دهسلات بۆ مارهکردنی ئافرهتی حوپ نهبوو نهو کاته غهیره
 حوپ بخوازن نهگه خوی بۆ نههگیرا و مهترسی نارههتی نهکرد یان دوچار بوون به زینا و
 داوین پیسی نهکرد، نه فرموی: ﴿وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ
 مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَنَيْتِكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ هه رکهس له ئیوه که توانای مارهیی ئافرهته ئازاده
 ئیماندارهکانی نهبوو نهتوانی له کهنیزه ئیماندارهکان ماره بکات، ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ
 مِنْ بَعْضٍ﴾ خوا زاناتره له هموو کهس به ئیمان و باوهههتات، واته نهوهی که به زاهیر و
 دیمه ئیماندار بیته ئیوهش به ئیماندار دابنن و سهیری بکهن. بهلام هر خوا زانا و
 ئاگایه به ئیماندههتات، ئیوه همووتان له یهکترن و همووتان له نهوهی ئادهمن و له یهک
 نهفس پهیدا بوون، کهواته خوتان به زل مهزانن و خواستنی ئافرهته غهیره ئازادهکان به
 عیب و لهکه دابنن. ﴿فَأَنْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ کهواته نهوانه ماره
 بکهن به ئیزنی خاوهنهکانیان و مارهیهکانیان بدهنی، ناوی خاوهنهکانیان به نههل و کهس و
 کار نهبات و بهوه ریزیان بۆ دانهنی و دلنهوایی تیدایه بویان، نهه ئایینه نهوئی لهگه
 ئادهمی دا له سنووری سروشت و توانای دا، دهستی نهگری بۆ نهوهی بهرزی بکاتهوه له

ژيانی پهستی و نه قامی یوه بڼه پلهی هره بهرزی ژيانی ناده میټی یوه که نه ودهش هر لای
 نیسلام دهست کهوت نه بی، نه م نایینه که نه وده دکات چاودیږی هه موو بارو روویه کی ژيان
 نه کات، دان نه نی به هه موو پیویستی یه کی دا، له ناو یه که م کومه لی موسلمان یه که مجار
 به نده و کویله هه بوو له سهره نجامی جهنگ دا و بڼ نیسلام نه نه گونجا قه دهغه کردنی رهفتار
 کردن به یاسا راسته قینه که ی سهاره ت به دیله کانی جهنگ که نه و یاسایه شتیکی راست و
 ره وایه تا دنیا دنیایه و له سوره تی (محمد) دا هاته خواره وه: ﴿إِنَّمَا تَابَعُوا رِأْیَآءَ﴾ نه نه گونجا
 رهفتار به وه بکات، چونکه دوزمن رهفتاری پی نه نه کرد به هو ی نه وه و کویله یی قه دهغه
 نه کرا، بیگومان له ناو نه و دیلانه دا نافرته هه بوو، نه و نافرته تانه نه بی چاره سهری پیویستی
 جنسی یان بکری، نه ودهش چاره سهر کرا به مه ی نه گهر میږددار بی نه بی حه یزیک ی به سهردا
 تیپه ر بکات تا دهر که و ی سکی نی یه، نینجا نه گهر موسلمان بوو به نیکاح کردن نه گهر
 موسلمان نه بوو به مولکایه تی بڼ خاوه نه که ی ره وایه مامه له ی ژن و میږدی یان له گهل بکری.
 نه و ماره یی یهش هر هینی نافرته که یه نه ک بڼ خاوه نه که ی، به و شیوه شرعی یه ژن و
 میږدیان له گهل نه کری نه ک وهک باوی چهرخی نه قامی که خاوه نه کانیا نه یان دان به کری و
 بهر لایان نه کردن بڼ هه رکه س که مه یلی ببوایه و کری که یشیان بڼ خاوه نه که یان. سهر وکی
 ناپاکان له مه دینه (عبدالله ی کوږی سهلول) به و جوړه ی نه کرد. هه رکات به راوردی نه و باوه
 پیسه بکری له گهل نه و ریزو پاک ی یه ی که نیسلام به کاری نه هیئا له گهل نه و نافرته
 دیلانه دا، نه و کاته روون نه بیته وه که نیسلام چ گورانکاری یه کی گه ووه و گرنگی کرد و چ
 شان و شهره فیک ی دا به م ناده می یه و نه و دیلانه ی جیا نه کرده وه له نافرته نازده کانی
 خو ی و ناوی نه بردن به دیل و کویله، به لکو فهرموی: ﴿فَتَبَيَّنْکُمْ اَلْمُؤْمِنَاتِ﴾ ریزی پیدان به
 پاک و خاوینی کاری ژن و میږدی یان له گهل بکری،

مُحَصَّنَتٍ غَيْرِ مُسْفَحَتٍ وَلَا مُتَّخَذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنَّ أَتَيْكَ بِفَجْشَةٍ فَلَعْنَهُنَّ
نُصِّفْ مَا عَلَى الْمُحَصَّنَتِ مِنَ الْعَذَابِ

بهم رنگه ﴿مُحَصَّنَتٍ غَيْرِ مُسْفَحَتٍ وَلَا مُتَّخَذَاتِ أَخْدَانٍ﴾ ﴿مُسْفَحَتٍ﴾ جی‌اوازه له
﴿مُتَّخَذَاتِ أَخْدَانٍ﴾، ﴿سافحات﴾ داویننی پیسه و بهره‌لایه بو هرکس مه‌لیان بکات
﴿مُتَّخَذَاتِ أَخْدَانٍ﴾ نهو نافرده پیسانه که دزستی تایبه‌تی و ژیر به ژیریان هیه. نینجا
درباره‌ی نهو نافرده دیلانه که ژن و میردی شرعی یان له‌گه‌ل کرا نه‌گمر داوین پیسی یان
کرد تۆله‌یان سووک تره له نافرده نازاده‌کانی موسلمانان وهک نه‌فهرموی: ﴿وَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنَّ
أَتَيْكَ بِفَجْشَةٍ فَلَعْنَهُنَّ نُصِّفْ مَا عَلَى الْمُحَصَّنَتِ مِنَ الْعَذَابِ﴾ نینجا کاتی نهو نافرده دیلانه به
شوگردن یان به مولکایه‌تی کاری ژن و میردی یان له‌گه‌ل کرا به شرعی، نینجا نه‌گمر زینا
و داوین پیسی یان کرد نه‌وانه نیوه‌ی سزاو تۆله‌ی نافرده نازاده‌کانیان له‌سهره، واته په‌نجا
جه‌نده‌یان لی نه‌دری که‌واته ره‌جم ناکرین، چونکه نه‌م تۆله‌یه ده‌ست نادات نیوه‌ی به‌کار
به‌یئری، نه‌مه‌ش میهره‌بانی یه‌که له‌گه‌ل نهو نافرده دیلانه‌دا که زۆرتر هوی کاری زینا و بی
ناموسی یان هیه به‌مه‌ی هستیان به‌که‌رامت و شهره‌ف لاوازه به‌هوی کۆیله‌یی یه‌تی
یه‌که‌یان و به‌هوی نه‌بوونی عائیل و بنه‌ماله‌یان، به‌لام نافرده حوڤه‌کان زۆرتر شمرمی که‌س
و کارو بنه‌ماله‌کانیان نه‌یانگری و دووچاری بی ناموسی نایه‌ن. نیسلام تۆله‌ی به‌تین تره
درباره‌ی حوڤ و نازاده‌کان و درباره‌ی کۆیله‌کان که ژیر ده‌سته و په‌ستن میهره‌بانی به‌کار
نه‌هینی به‌ پیچه‌وانه‌ی جووله‌که که کاتی لایان دا له ریگه راسته‌که‌ی خوا سه‌روکه‌کان عه‌فو
نه‌کران له حه‌د و تۆله و ژیر ده‌سته و بی هیزه‌کان سزا نه‌دران و تۆله‌یان لی نه‌سینرا. نیت‌چ
یاسای یونانی یه‌کان و چ یاسای هیندی یه‌کان و چ هه‌موو یاسا و قانونی نه‌قامی یه‌کان.
نینجا کۆتایی باسه‌که نه‌هینی به‌وه‌ی که ماره کردنی دیله‌کان روخسه‌تیکه بو نه‌وانه‌ی که
مه‌ترسی نه‌که‌ن له‌وه‌ی دووچاری خۆنه‌گرتن و نار‌ه‌حه‌تی و دووچاری زینا و داوین پیسی
بین. که‌واته هرکس خوی بو نه‌گیری با خوی بگری تا خوا ده‌سه‌لات نه‌دات بو خواستنی
نافرده حوڤه‌کان، نه‌وه‌ش له‌بهر ره‌گه‌زایه‌تی نی یه و به‌کار هیئانی چینایه‌تی نی یه، به‌لکو
له‌بهر نه‌وه‌یه زروقی دیله‌کان جی‌اوازه و له‌وانه‌ن دووچاری کاری داوین پیسی بین یا گومانی
نه‌وه‌یان پی بیری.

ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٥﴾ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبينَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ يُمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾

وهك نه فرموی: ﴿ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ﴾ نهو روخست دانه بو کسینکه که مه ترسی بکات له ناره حتی یان دوچار بوونی کاری بهد، نه گهر ئیوه خوتان بگرن نهوه چاکتره بۆتان. خوای میهره بان لهو هه موو حوکم و بریار دانهدا لی بوردن و میهره بانی به کار هیناوه وهك نه فرموی: ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ههروه ها خوای میهره بان نهیهوی رنگای راست نیشانی بهنده کانی بدات و نهیهوی رینموونی بهنده کانی بکات بۆ رنگه و رهوشتی چاکان و خواناسان که هاتن و له سه رهو رنگه راسته ژیانیان برده سه ره وهك نه فرموی: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبينَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَاللَّهُ *يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾ خوا نهیهوی گه پانه وهتان بۆلای خوی لی وهرگری و نهوانه ی که گوهران نه یانهوی که ئیوه به تهواوی لادهن له رنگه راسته که ی خوا وهك نه فرموی: ﴿وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ يُمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا﴾ نهوانه ی که شوینی ئاره زوی نهفسی خویان که وتوون نه یانهوی ئیوه لادهن له رینموونی یه که ی خوا به لادانیکی گه وره و به تهواوی، خولاسه نه م بهرنامه ی که خوا دایناوه بهرنامه ی هه موو بهواداران له یه که مجاره وه تا نیستا و له هه موو چهرخیك دا شوین که وتووه کانی شهیتان که له دوا رۆژدا نه بن به سووته مه نی دۆزهخ، وهك خویان گوهران و نه یانهوی خه لکیش بکن به هاوری خویان، که واته با هه موو ژیریک ئاگای له خوی بیت و به گوئی دۆژمن نه کات، داواکارین که خوا یارمه تیمان بدات و بهمانپاریزی له ئاگری دۆزهخ. آمین. والحمد لله رب العالمین.

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿١٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونُوا بِحَرَءٍ عَنْ رَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ

ئينجا دواترين دوست كاري دل دهكات بهوي لهو ياسا و بپرياندها ميهرباني بهكار نه هيني له گهل بندهكاني دا و خوي دهزاني بندهكاني لاوازن لهبر نهوه باري شانيان قورس ناكات و نهركي گران ناخاته سهرشانيان، نه فرموي: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ﴾ خوا نهيهوي سوك و ئاسانيتان له گهل بكات و نهركي گرانقان لي دور بخاتهوه، ﴿وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا﴾ هوي نهوهش نهويه نادهمي به لاواز دروست كراوه و بهرگه نهگره. زوركهس نه لين و بهلاينهوه وايه بهرنامهي خوا قورس و گرانه و نابري بهرپوه به تايبهت له باره ي كاري جنسي و ژن و ميردي يهوه، به لام سهرنج دانيكي نهو گهل و كومهل و ولاتانه كه به تهواوي خويان بهرله كرد له ناين و نه خلاق و باوه، به وينهي ولاخ و ناژهل كاري جنسي و ژن و ميردي يان به جي هينا، سهرنج دانيكي نهوانه بهسه بو نهوي كه بوچووني نهوانه زور بي جي و هلهيه و نهو گهل و ولاتانه له نادهميتي ده رچوون و بوون به گيانله بهرنيكي تر بي جگه لهوي دوچار بوون به چهند نه خوشي سامناك له سهره نجامي نهو بهرله لايي يه ژيره كانيان له گوڤار و روظنامه كان دا هاوار نه كهن بو چاره سهر كردن و گه پرانهوه بو ماره كردن به شيويهكي پاك و شهرعي، چهند جار به تجربه دهركهوت نهو جوړه گهل و ولاتانه كيان و پياوه تي يان ناميني و بهرگه ناگرن له جهنگ و چالاكي دا و لهبر دريژره پي نهدان له باريكهوه، لهبر نهوي وته و نوسراوي نهو ژيرانه به ناوبانگن لهبر نهوه به پيوستم نهزاني قسه و هاواري نهو ژيرانه ليړدها بهيتم. لهم باره وه خاوهني (في ظلال القرآن) به دريژري دواوه هركهس نهيهوي با ته ماشاي بكات لهم شوينه دا.

نهم بهشي سي يه مه لهم باس و دهرسه دا به شيك له پيوهندي مال و ريك و پيك كردني باس نهكات بو گهل و كومهلي موسلمان بو پاك و خاوين كردني مامه له گهل هموان دا، چ

پیاو و چ ئافرهت، ههروهها بۆرئك و پئيك كردنى مال و نهمانى زولم و لايهنگرتن كه باو بووه
 له چهرخى نهقامى و يهكهم جارى هاتنى ئيسلام و داهينانى مهسهلهى ميراث و كهلهپوور
 بئت. جا به پئى مهبهستى ئهم باس و دهرسه جلهوگيرى ئيمانداران ئهكات لهمهى به بهتال
 و ناههقى مال و سامانى يهكتر بخون، له ههمان كات دا ئهمه بهشيكه لهو سووك و ئاسان
 كردنهى كه له نايهتهكانى پيشوودا دهست نيشانى بۆ كرد له بهر لاوازى و بهرگه نهگرتن و
 خونهگرى ئادهمى، ئينجا با گوى شل كهين له قورئانهكه مان دهست نيشان ئهكات بۆ ئهو
 مهبهسته گرنگانه، ئهفهرموى: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئهى ئهوانهى كه باوهرتان هيناهه ﴿لَا
 تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ مال و سامانهكهتان مهخون لهناو خوتان دا به ناههق. بهم
 بانگ كردنه به سيفهتى ئيمان دل و دهرونه ئههينىته سوزو پهروش بۆ به پيرهوه چوون و
 گوى رايهلى، خواردنى مال به ناههقى و غهش و خيانهت و بهرتيل و سوود و ههموو جوژه
 مامهلهيهكى تر كه شهرع رهواى نهدا دژى فهرمانى خوايه، ئينجا ئهم نايهته ئهگه له پاش
 نايهتى قهدهغه كردنى سوو هاتبى ئهوا ئهويش و ههموو قهدهغهكراوهكانى تریش
 ئهگريتهوه، ئهگه له پيشهوه هاتبى ئهوا ئهبى به سهههتا بۆ قهدهغهكردنى كه له باوى
 نهقامى دا زۆر پهيرهو بوو وه له زيان دا يهكهم و سهه دهستهيه بۆ قهدهغه كردنى ئهو تاوانه
 بۆگه نه، ئينجا مهسهلهى بازركانى يهكهم ئهبى رهمانهدى ههردوو تهرف ئههجام بدرى
 جياى ئهكاتوه كه ئهوه چاكه ئهفهرموى: ﴿لَا أَنْ تَكُونَ بَحْرَةً عَنْ رَاضٍ مِنْكُمْ﴾ بهلام ئهگه
 ئهو مال و سامانه له بازركانى يهكهوه بهكار بهيئى كه به رهمانهدى نيوان خوتان بئت ئهوه
 چاك و دروسته و داخل نى يه لهو جوړانهى كه نايهتهكه جلهوگيرى لى كردوه، ئينجا
 له پاش جلهوگيرى له خواردنى مال و سامان به ناههقى و به بهتال، ئهفهرموى: ﴿لَا تَقْتُلُوا
 أَنْفُسَكُمْ﴾ خوتان مهكوژن، بهوه دهست نيشان ئهكات بهوهى خواردنى مال و سامان بهو جوژه
 ناههقانهى كه باس کران کارىكى بهد و كوشندهيه بۆ ژيانى گهل و كۆمهل،

إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ إِنْ تَحْتَبِئُوا كِبَارًا مَّا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفِرُ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلُكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ بهراستی خوا میهربان و خاوهن بهزهیی یه پیتان، خوا میهربانه به بندهکانی نهیهوی بهو جلهوگیریی یه بتان پارینزی لهو دهرده کوشندهیه. بینگومان نهو جوړه مامه له بهدانه که باس کران کوشندن بو هر گهل و کومه لیک که ههلسن پی یان، چونکه رحم و بهزهیی و ویردان نامیننی تیایان دا و ههمیشه وان له کهمین دا بو زیان گه یاندن به یه کتر. خوی میهربان بهو جوړه ریی راست نیشانی بهندهکانی نه دات که مایه ی خوش بهختی یه بویان که واته هرکه س روی وهرگیرا لهوه شایسته یه بو نه م هه پرشه سامناکه که نه فهرموی: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا﴾ هرکه س نهو کاره بهدانه بکات به زولم و دوژمنایه تی - نه که به هه له و نه زانی - بینگومان نهو که سه نه سوتینن له ناگردا ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ نه وهش شتیکی ئاسانه له سر خوا، ئا بهو جوړه قورئان له کاتیک دا رینمونی یان نه کات و ته می نه کات چواردهوری خه لکی نه دات بو نه وهی گوی رایه لی بکن، ئینجا بهرامبر نهو هه پرشه سامناکه لهو سرکیشانه، موژده نه دات به وانیه که خویان نه پارینن له گوناوه هه ره گه وره کان موژده یان نه داتی به سرینه وهی گوناوه بچوکه کان، میهربانی یان پی نه کات له بهر زه عیفی و لاوازی یان نه فهرموی: ﴿إِنْ تَحْتَبِئُوا كِبَارًا مَّا تُنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ نه گهر ئیوه دوور که ونه وه و خوتان بپارینن لهو گوناوه گه ورانه ی که جلهوگیریان لی کراوه ﴿تُكْفِرُ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ نه سرینه وه لیئان گوناوه بچوکه کانتان ﴿وَنُدْخِلُكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ نه تانخینه جی و شوینیکی پیروزو بهرینز، واته به هه شت که تییدا هیه نه وهی نه هیچ چاو یک دیویه تی و نه هیچ گونچه که یه ناوی بیستی و نه به خه یالی هیچ که س دا هاتبی. خوا به میهربانی خوی به شدارمان بکات له وه دا، ئینجا ئایا گوناوه گه وره کان کامانه، نه وه شتیکی زانایان تییدا خیلایان هیه، میندی نه فهرمون: نهو حوت گوناوه ن که به ناوبانگن.

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ

هيندي تر نه فرمون: هر گوناھي که هره شه ي لي کرابي. هينديکي تر نه فرمون: هر گوناھيکي بچوک که دهوامي له سهر بکري. هيندي تر نه مه په سهند نه کهن که له کتيبي (نوصول) دا گو تراوه: ﴿کل جریمه تؤذن بقلة اکثراث مرتکبها بالدين﴾ هر گوناھيک وا بگيه ني که خاوه نه که ي کم موبالاته به دين له نايه ته کاني رابردودا له ياساي ميراتي و که له پوردا نافرته نيوي به شي بو دانراوه نه وهش له وانه يه ببی به هوی حسادت وه که له چهند ريوايه تیک دا هاتوه، جا نهوا ليره دا جلّه وگيري نه کات لهو حسادته و نه فرموي: ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ ناوات مه خوازن بو نه وي که خوا باوي هينديکتاني پی داوه به سهر هينديکي تر تان دا، نينجا با هيندي لهو ريوايه تانه به نين: نيمامي نه حمده له (مجاهد) هوه نه گيريته وه که (ام سلمه) - خوا لي ي رازي بيت - گوتي: نه ي پيغه مبهري خوا پياو غهزا نه کات و نيمه غهزا ناکهين، له ميرات دا نيوي پياومان بو هيه. نينجا نه نايه ته هاته خواره وه. له ريوايه تیکي تر دا گوتي: نه ي پيغه مبهري خوا نيمه جهنگ ناکهين تا شهيد بين، ميراتي ته و او مان پی نادري و (سدي) نه فرموي: پياوان گوتيان: نيمه نه مانه وي نه جرمان دوو قاتي نه جري نافرته تان بيت وه چو دو به شمان هيه له ميرات دا، نافرته تان گوتيان: نيمه نه مانه وي نه جري شهيدمان ببی چونکه نيمه ناتوانين جهنگ بکين و نه گهر جهنگ قهرز بکرايه نهو نه جرمان نه بوو. به هوی نه وه نهو نايه ته هاته خواره وه و فرموي: نه وه نابي و به لام داواي فزل و به هري من بکهن. (علي کوپي طلحه) له (نمين و عباس) هوه - خويان لي رازي بيت - نه گيريته وه که فرمويه تي دهرباري نه نايه ته با هيچ پياوي ناوات نه خوازي و بلي کاشکي مالي فلان و نه هلي فلان هيني من بوايه. به لکو داواي فزلي خوا بکات. (حسن و محمد و نمين و سيرين و ضحاک و عطا) ش وينه ي نه مه يان گوتوه. ريوايه ته پيشووه کان وا نيشان نه دهن که هيندي له بوچووني چهرخي نه قامي له کايه دا بووه له دل و بوچوون دا، هرچووني له ناو نافرته مه دينه ي يه کان دا وا دهر نه که وي که بهر بهر هکان و مونا فسه بووه له ناو پياو و نافرته تان

دا، نهوېش لهو نازادی و سرپهستی يوه فراهه هاتوه که ئيسلام دايهينا، بهلام ئيسلام
 لايهنگيری هېچ لايهکی نهکردوه، بهلکو ئيسلام به يه چا و سرنجی شاده می داوه به
 نهوپهري دادو دادپهروهري. ئيسلام له دانانی کارو فرمان و دابهش کردن دا به پیی
 سروشت جوولآوتهوه لهگل همووان دا، هروهه له دانان و دیاریی کردنی بهش بو پیاو و
 نافرته. ئيسلام و جهاد و جهنگی پیویست نهکرد لهسر نافرته لهبر نهوهی نافرته لهناو
 نهچی و پیاوی لی بیی و پهروهدهی بکات بو شو کارو نیشانهی که گونجاو و شیاون بو
 پیاو که جهاد و جهنگ یه کیکه له کاره شیاوهکانی، هرکس به باشی تی بکات له
 بهرنامهکي بوی روون نهبیتهوه که نهوهی ئيسلام هیناویهتی دهربارهی هموو ناوچهکانی
 شاده می ی و ژیان هر نهوه راسته و دهست نادات بو بژاره و دهست کاری کردن، هرکس
 دهه ده می بکات سهری نهدا له ستهنگ. بو نمونه: نهفامان نهلین: ستهم کراوه له نافرتهان
 که نیوهی بهشی پیاوانیان پی نهدری، بهلام با نهفامان توژی بیر بکه نهوه که ئيسلام زیاده
 ریعایهتی نافرتهی کردوه و بهشی زوری به نافرته داوه، نهوهتا نافرته شوو نهکات و
 پیویسته لهسر میردهکي بیژیهنی و نان و بهرگ و پیویستی جی بهجی بکات، بهلام پیاو
 نهبی ژن بینی و شو هموو نهرکي بکهویته سهر، پیاوی بهری سی هزار دولا بهجی
 بهیلی بو کوپو کچیک، هزار نهدری به کچهکه و دو هزار نهدری به کوپهکه، نینجا کوپهکه
 ژن دینی به دو هزار دولا و که نهرکي ژن هینا نهکي له کول ناخات چ جای نهرکي ژیانی
 خوی و ژنهکه، کچهکه هزارهکه هلهنگری بو خوی که شوو بکات دو هزاری تیدا سهر
 نهکری و نهبی میردهکش بهخیوی بکات، ئيسلام هموو مافیکی راست و رهوای داوه به
 نافرته به بی نهوهی نافرته داوای کردبی و ناگای لی بی یان بهتوما بی، لهه بارهیهوه
 نووسهران له موسلمانان و غیره موسلمانان نهوندهیان نووسیوه که به باشی دم
 کوتی هموو نهفامانی کردوه تهوه، یهکی لهو نووسهرانه (دکتور عبدالباقي) یه له
 پهراوی (حقوق الإنسان) دا لهباری مافی نافرته له ئيسلام دا - خوا پاداشتی بداتهوه -
 هرکس نهیهوی با تماشای بکات. وهک شهید سید قطب هیناویهتی له سورهتی (النساء)
 جزی (۵) نهوهی هینا لهگل چند شتیکی زور گهوه و گرنگ که هیچی تیدا نه هیشتوه تهوه.

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٣﴾ وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلَىٰ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ فَأَتَوْهُمْ نَصِيبُهُمْ

نیسلام مافیکی زور تیرو تهواوی دا به نافرته مافی مولکایه تی وهك نهم نایه ته
نیشانمان نه دات: ﴿لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ﴾ بۆ پیاوان ههیه بهش
لهو هی که به کرده وه کو شش فراهه میان هی نابی وه بۆ نافرته تانیش ههیه بهش لهو هی که به
کرده وه فراهه میان هی ناوه، که نهم مافه عهره ب له هه موو چهرخه نه فامی بهکانی کو ن
له مه و پیش رهوا نه نه درا مه گهر به ده گهرن هینشتا هول و تهقه لا نه درا که به حیل و فیل
بینهش بکرین یان تا بگونجی ماف و به شه که یان که م بکرته وه، نینجا کوتایی نایه ته که
نه هینی بهم فهرموده یه: ﴿وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ واته
حه سادته مه بن بهو هی که خوا داویتی به خه لکی، به لکو داوا بکه ن له خوا که به فزل و
میه ره بانی خو ی به شتان بدات له غه زنهکانی مولکی نهو که ههر گیز دوایی نایه ت و خوا
هه میشه زانا و ناگادار بووه به هه موو شتی و به پی ی نهو زانینه هه موو شتیکی دابهش
کردووه به سهر به ندهکانی دا، که واته هه موو کار و کرده وهکانی نهو راسته و ناوات و
حه سادته بردن به به خشینهکانی خوا زور بی جی و نه فامی یه و ههر نهو راسته که ههر
روو بکرته قاپی یه که ی نهو. له نایه تهکانی رابردوودا چونیتی دابهش کردنی که له پووری
باس فهرمو بهو شیوه ی که چوو به گو یچکه مان دا که له سهر بنه رته خزمایه تی دابهش
نه کرا له کاتیک دا به پی ی پهیمانی که ناوبراوه به پهیمانی (ولاء) که لهو وه بهر رهفتاری پی
نه کرا و نهویش هو ی به شدار بوون بوو له میراتی و که له پووردا که له دوایی یه دا نهو لا برا
و سپرایه وه به نایه تی ناخری سوره تی (الانفال). هو ی به شدار بوون له میراتی و که له پوور
ههر کرا به خزمایه تی و ژن و ژن خوازی.

جا نهوا له نایه ته دا به پی ی نهو باوی لهو وه پیشه نهو پهیمانه دینی و نه فهرمو ی:
﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلَىٰ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ فَأَتَوْهُمْ نَصِيبُهُمْ﴾ نهو
خاوه ن ماف و به شانه له ههر کام و تاقمی بهش و مافی خو یانیان بده نی،

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾ الرَّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَأَلْصَقَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ حَافِظَتْ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّيِّ تَخَافُونَ نُشُورَهُمْ فَعِظُوهُمْ وَأَهْجُرُوهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ وَاصِرُوا لَهُمْ

فرمانه که به توندو به میزن نه کات به می که نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ به راستی خوا همه میسه ناگدار و شایه ته به سر هموو شتیك دا. که واته نه بی به نده کانی نه توان گوی رایله نه بن.

نینجا دیته سر دواترین مه به ست له دم رسدا که بریتی به له ریک و پیک کردنی مال و خیزان و دابهش کردنی کارو فرمان به سر نه ندانان دا، هر که س به پی شایسته بی و شیایوی خوی، هر وه ها دانانی یاسا بو پاریزگاریی نهو مال و خیزانه له تیک چوون، نه فرموی: ﴿الرَّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ تا نه گاته نایه تی (۳۵). پیشه کی پیویسته نه ندازه به بدوین له باره ی بوچوون و بریاری نیسلام دهر باره ی خیزان و ریک خستنی مال و خیزانه وه. بهرنامه ی نیسلام له دروست کردن و پاریزگاری مال و خیزان که گهل و کو مه ل نه بی له مال و خیزان پیک بیت به وینه ی خانوو و کوشک که پیک دیت له به ردو خشت و که ره سه کانی تر. نهو خوی پهره دگاره سروشتی نه م ناده می به ی له سر به نهرت و بناغی نیرو می و زاوژی دامه زانددوه، وه که هموو نه م بوونه وهره که ده ست نیشان نه کات بو نه وه که نه فرموی: ﴿وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، که شتنی نیرو می ناده می گشه پیدان و پهره سه ندنی به شیوه یه کی تایبه تی فراهم می ناوه که جیاوازه له گیانله بهرانی تر به م رهنگه وای داپشتوو که گهل و کو مه لیکی لی پیدا بی که جیهان ناوه دان بکه نه وه به خیرو بیی نه م بوونه وهره به خته وهر بن، نه وه ش به وه نه بی که ریک خستن و دامه زانددنی بنه ماله کان به شیوه یه کی تایبه تی بیت و یاسا و قانونیکی به بی و مال و خیزانه کان هه لسن به کارو فرمانی شیایوی خویان،

جا له بهر نه وه ی پیویست کراوه پیاو که هه لسی به نه رکی به خیرو کردنی ژن و خیزانه که

نه بی پیاو کار به ده ست و چاودیر بی له بهر نه وه نه فرموی: ﴿الرَّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾

پیاوه‌کان کاربه‌دهست و چاودیرن به‌سەر ئافره‌ته‌کانه‌وه، واته کارو فرمانی شیاو بۆ پیاوان
ئه‌وه‌یه، هۆی ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌یه:

۱- ﴿يَا فَضْلُ اللَّهِ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ به‌هۆی ئه‌وه‌وه خوا باوی هیندیکی داوه به‌سەر
هیندیکی تریان دا، واته باوی پیاوانی داوه به‌سەر ئافره‌تان دا له هیندی کارو فرمان
دا، خاوه‌نی هیزو بازووه و ئه‌توانی کارو کرده‌وه‌ی سه‌خت به‌جی بێنی و بگه‌ڕی به
ده‌شت و دهردا و هیزو وزه‌ی هه‌یه بۆ به‌رگری له‌و مال و مندال و خیزانه، ئافره‌تیش
له باریکی تهره‌وه باوی هه‌یه به‌سەر پیاوان دا که ئه‌توانی هه‌لسی به ئهرکی سک و
مندال بوون و به‌خێو کردن و شیر دانی مندال و بێچووه‌کان له‌به‌ر ئه‌وه خوا به‌زه‌یی و
میه‌ره‌بانی و سه‌بر و خو‌گری پێداوه و به‌هه‌ردووکیانه‌وه کاری ئه‌و مال و خیزانه
ئه‌پرا به‌پێوه.

۲- ئینجا ده‌ست نیشان ئه‌کات بۆ هۆی دوهم بۆ کاربه‌دهستی و چاودیری پیاوان،
ئه‌فه‌رموی: ﴿وَمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ واته پیاو کاربه‌دهست و چاودیره به‌هۆی ئه‌وه‌ی
مال و سامانه‌کانیان سه‌رف ئه‌که‌ن و به‌خت ئه‌که‌ن و ئهرکی نان و نه‌فه‌قه و به‌خێو
کردن‌یان له‌سه‌ره.

له‌پاش روون کردنه‌وه‌ی پێویستی سه‌رشانی پیاو سه‌روشت و کارو فرمانی ئافره‌تیش
ئه‌خاته به‌رچاو ئه‌فه‌رموی: ﴿فَأَصْلَحَ قَنْتَكَ حَفِظْتُ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ ئینجا ئافره‌ته
سالمه‌کان به‌خۆشی و ئاره‌زووی خۆیان گو‌ی رایه‌لن و پارێزه‌رن بۆ پاک‌ی و داوین پاک‌ی
خۆیان له نه‌ینی و پاش مله‌ی هاوسه‌ره‌کانیان به‌هۆی پارێزگاری خوا که ئیمان و له‌خوا
ترسی پێداون، یا به‌هۆی ئه‌وه‌ی که خوا مافی ئه‌وانه پاراستووه. ئافره‌ته سالمه‌کان به‌و
جو‌ره‌ن که باس کران و به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وان ئافره‌ته ناسالمه‌کان که گو‌ی رایه‌ل نین و
سه‌رپێچی ئه‌که‌ن و هه‌لناسن به‌ مافی می‌رده‌کانیان، بۆ ئه‌وانه چاره‌سه‌ر ئه‌مه‌یه که له‌م ئایه‌ته‌دا
ده‌ست نیشانی بۆ ئه‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِي تَخَاوَنُ تُرُوهُمْ فَعِظُوهُمْ وَأَهْجُرُوهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ
وَأَضْرِبُوهُمْ﴾ ئه‌و ئافره‌تانه‌ی که مه‌ترسی ئه‌که‌ن له سه‌رپێچی یان:

۱. نامۆزگاری یان بکه‌ن.

۲. جینگایان لی جو‌ی بکه‌نه‌وه و له‌گه‌لیان مه‌خه‌ون، ئه‌وه زۆر به‌کاره له ته‌می کردنیان دا.

۳. لی یان به‌دن، به‌لام به‌ لێدانیکی سووک و ده‌ست له‌سه‌ر و چاو بپارێزن.

فَإِنْ أَطَعَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِمْ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْغُوا حَكْمًا مِّنْ أَهْلِهِ. وَحَكْمًا مِّنْ أَهْلِهِمَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٢﴾ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَنًا

﴿فَإِنْ أَطَعَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِمْ سَبِيلًا إِصْلَاحًا﴾ ئینجا نه گهر به وه ته می خوار بوون و گوئی

رایه لی یان کرد، نیت هر چه رنگه یه مه دهنه بهر به دژیان و وازیان لی بینن. نیمامی علی -

خواهی لی رازی بیت - نه فرموی: ناموژگاری بکات به دهم بهم رهنکه - وهک نیمامی شافیعی

نه فرموی - پی ی بلی: له خوا بترسه، چونکه من مافم هیه به سهرته وه و فرهزه له سهرت

گوئی رایه لی، جا نه گهر بهو ناموژگاری یه کوژی هیئا نیت نابی هیچی دهر باره بکری، نه گهر

به وه گوئی رایه لی نه بوو جینگای لی جوئی بکاته وه که نه وه زور به کاره بو ته می خواری، نه گهر

به وهش کوژی نه هیئا نهوا لی ی بدات به لیدانیکی سووک و زامداری نه کات و دهست

له سهر و چاوی بیاریزی، ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا﴾ چونکه خواهی گه وره بهر زو بلندو

گه وره یه، له بهر نه وه نه م بریارانه ی فرهز کرد، نه گهر به وهش کوژی نه هیئا ئینجا حکه م

له لایه ن هردووکیانه وه وهک نه فرموی: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا﴾ نه گهر له دژایه تی و یهک

نه که وتن و بهر بهر هکانی ی نیوانیان، نیت هر کام یان هردووکیان ﴿فَأَبْغُوا حَكْمًا مِّنْ أَهْلِهِ.

وَحَكْمًا مِّنْ أَهْلِهِمَا﴾ نهو کاته حکه میک له کهس و کاری پیاره که و حکه میک له کهس و کاری

نافرته که دیاری بکه ن و بیان نژرن بو سولج و یهک خستنیان، نیمامی شافیعی - خواهی

ی رازی بیت - نه فرموی: حاکم دوو پیای عادل دیاری نه کات نیت با بیگانهش بن به لام

باش نهوا یه له خزم و کهس و کاریان بن نهوان باشتر حالیان نه زانن و دلسوژتریشن، ئینجا

نهو دوو حکه مه به جوئی جوئی کوژیونه وه بکه ن له گهل ژن و میزه ده که دا، ئینجا ﴿إِنْ يُرِيدَا

إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾ نه گهر نهو دوو حکه مه سولج و چاره سهریان بوئی له نیوان نهو ژن و

می زده دا خواه که وتن و یهک قسه یی نه خاته نیوانیان و مه بهسته که یان پیک دیت، یان

مه بهست نهويه نه گهر نهو دوو حه كه مه بهراستی له بهر خوا بيانهوي نهو پياو و ئافره ته
 يه كه بخه ن خوا نهو پياو و ئافره ته يه كه نه خات و دليان نهرم نهكات بو يه كتر، ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ
 عَلِيمًا خَبِيرًا صَلَّى﴾ بيگومان خوا زاناو به خه بهره به هه موو شتي و هه موو فره مان و
 برياره كاني له زانينه وه ديت، ئا بهو جوړو شيوه يه خواي ميهره بان ريتمووني بهنده كاني
 نهكات بو ريي راست. بهو جوړه دامه زړاندني مال و خيزاني به گرنگ گرتووه. په يوه ندي
 نه م نايه تانه ي داهاتوو به مه بهسته نه ساسي يه كاني نه م سوره ته وه به تيكرابي، به مه بهستي
 نايه ته كاني رابردوو له م جزمه دا له چهند باريكه وه هيه. نه م نايه تانه ي داهاتوو گهر دش
 نهكات به دل و دهر وون له باره ي هونينه وه و ريك و پيك كردني ژياني گهل و كومه لي
 بړواداران، رزگار كردني له بيرو باوه و بوچووني چهرخي نه قامي كه ده قي پيوه گيرا بوو،
 رازاندنه وه ي به نيشانه و دروشمه كاني ناييني پاكي ئيسلام، نه م نايه تاني داهاتوو ده ست
 پي نه كهن به قاعيده و ياسايه كي بنه رته ي و سهره كي كه خوا په رستي يه به تاك و ته نيا و
 په يوه ست كردني هه موو كارو كرده وه و بوچووني كه بهو تاك و ته نيائي خوا وه و گيراني خوا
 به يه كه م سهرچاوه بو نهو كارو كرده وه و بوچوونانه وه كه ته مي مان نهكات و نه فره مو ي:
 ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ خوا به رستن هيج شتي مه كهن به هاو به شي، هه موو ته مي و
 ناموزگاري و بريارو ياسا كاني نه بي هه لقولي له باوه به تاك و ته نيائي خوا و له زات و
 سيفات و نه حكام و برياره كاني دا، ته نها نهو تاك و ته نيائي يه سهرچاوه و بنه رته به بي
 هاو به ش و هيج وينه يه كه. هر كارو بيرو باوه و كرده وه يه: لهو سهرچاوه يه هه لنه قولابي
 وه رناگيري و خوا نايه وي و به تاله. فره ماني يه كه م په رستني خوايه و جله و گيري له هاو به ش
 ره وادان له هر باريكه وه، ئيسلام له پاش فره ماندان به په رستني خوا و جله و گيري له
 هاو به ش ره وادان له چهند شوينيك دا فره مان نه دات به په يوه ندي و چا كه كردن له گهل
 بهنده كاني خوا دا، ئاشكرايه كه باوك و دايك نه بي سهر ده سته بن وه كه نه فره مو ي: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ
 إِحْسَانًا﴾ چا كه بكهن له گهل باوك و دايك تان،

وَبِذَى الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ
 بِالْجُنُبِ وَأَنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٦٦﴾
 الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَاءً آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

ئینجا ﴿وَبِذَى الْقُرْبَى﴾ چاکه بکهن له گهل نهوانه ی که خاوهن خزمايه تین، ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾
 وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ ﴿له گهل مه تیوان و هه ژار و بی نهوایان و هاوسی
 خزمه کان و هاوسی بیگانه کان﴾ وَالصَّاحِبِ بِالْجُنُبِ ﴿هاوپی نیشته جی یان مه بهست
 حه لال و هاوسهره﴾ وَأَنِ السَّبِيلِ ﴿نهو ریوار و سه فهری یانه ی که داماون و پاره و خهرجی
 یان نی یه﴾ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ﴿نهو نه سیر و دهست گیراوانه ی که کراون به مولکتان، ئینجا
 له پاش فرمان دان به چاکه و دهست گیرویی نهوانه که باس کران، به دوا ی نهو ده
 نه فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ به راستی خوا نهو که سه ی خوش ناوی که
 خو به زل زان و لوت به رزه له ناستی خه لکی و که شخه و شانازی نهکات به ملی خه لکی دا،
 ﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ﴾ نهوانه ی که رژد و چروکن و فرمان نهو دهن به
 چروکی ﴿وَيَكْتُمُونَ مَاءً آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ نهو هق و راستی یه ی که خوا به فزل و
 چاکه ی خوی پی ی به خشییون نهوان که تمی نهکهن و نه یشار نهو، یان نهو نیعمهت و
 سامانه ی که پی ی به خشییون نهوان چاکه و دهست گیرویی پی نا کهن یان به روپامایی
 نهیدن له بهر نهو ی که شخه و شانازی پیوه نهکهن، چونکه بیجگه له وه مه بهستیکی تریان
 نی یه و باوهریان نی یه به نهجرو پاداشت لای خوا، نا بهو جوړه نه خلاق و رهوشتی نیمان
 و باوهر و خو رهوشتی کوفرو بی باوهری دیاری نهکات و جوی یان نهکات وه له یه کتر، له
 چند ریوایه تیگ دا هاتووه که نه م ئایه تانه هاتوونه ته خواره وه له کو مه لی له جووله که کانی
 مه دینه، نه م سیفته بوگه نانه ریک و پیکه له گهل جووله که دا، مه بهست به وته ی ﴿لَا يَحِبُّ﴾
 دهر کردن و سزادان و قوله سهندنه لی یان و نهوانه کافرو بی باوهرن،

وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٨﴾ وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

دەربارەی هەموو بێ باوەڕان و خاوەنی ئەو سیفەتانە ئەفەرموی: ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ نامادەمان کردوو بۆ ئەو بێ باوەڕانە سزایەکی ریسواکەر بەرامبەر خو بە زل زانی و کەشخەکیان. ئینجا لەسەر خراپی و بەدی یان ئەپواو ئەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِثَاءَ النَّاسِ﴾ ئەوانە ی کە مال و سامانیان بەخت ئەکەن و ئەیدەن لەبەر روپامای خەلکی ﴿وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ باوەڕیان نی یە ئە بە خواو ئە بە روژی دوا یی، ئەو کەسانە هاوسەری شەیتانن و هەمیشە بە گوێرەی مەبەستی بەدی ئەو ئەجۆولینەوہ ﴿وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا﴾ هەرکەس شەیتان هاوڕێ و هاوسەری بێ ئەو کەسە هاوسەریکی بەدو خراپی هەیە و لەو بارە یەوہ زۆر بەدە. خوا بمانپاریزی لەو سیفەت و کردەوہ بەدانە آمین. ئینجا لەپاش ئەوہ ی ئەو هەموو سیفەت و کردەوہ بەدانە ی ئەوانە ی روون کردەوہ ئینجا بە بێزاری دەپرینەوہ ئەم شیوہ پرسیارە ئاراستە ئەکات و لەبەر بەدی و خراپی یان رووی فەرمودە یان تێ ناکات و ئەفەرموی: ﴿وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ﴾ ئایا چی هەیە بۆ ئەوانە و چ زیان و ئەرک و بەرگری کەریک هەیە بەسەریانەوہ و لە چی مەترسی ئەکەن لەوہ ی کە باوەڕیان بەینایە بە خواو بە روژی دوا یی و لەو مال و روژی یە ی کە خوا پێ ی داو و کردوویە بە بەشیان بەخشین بکەن ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا﴾ لەکاتی ک دا خوا بەتەواوی زانا و ناگایە پێیان؟ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ بێگومان خوا بەئەندازی زەرەو بچوکتەری شت زوڵم و ناھەقی ناکات و پاداشتی هیچ چاکە یە زایە ناکات،

وَإِنْ تَكْ حَسَنَةً يُّضْعِفُهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿١١﴾ يَوْمَ يَدْعُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُوا الرُّسُولَ لَوْ تَسْوَى لَهُمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿١٢﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ

﴿وَإِنْ تَكْ حَسَنَةً يُّضْعِفُهَا﴾ واته نایا له چی مهترسی نهکن له کاتیک دا خوا ناگاداره به خویان و به کردهوهکانیان، وه له کاتیک دا که خوا زولم ناکات له بندهکانی به جورئ نهگر خراپه بکن تولهیان هر به نهندازهی کردهوه خراپهکیانه، نهگر چاکه بکن چهند چهندانهیان نهکاتوه لای کهمی به ده قات تا حفتا و حوت سهدو حفتا هزار و تا به بی ژماره و حیساب؟! ﴿وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ نهکات له لایه خویهوه پاداشتیکی گهره، که بهمهشته و بهراستی پاداشتیکی گهرهیه. ئینجا بهدوای نهر فرمان و جلهوگیری و هاندان و سهرنج راکیشانهدا شیویه له شیوه و بهسهراته سهختهکانی روژی دوایی نهمینئ و رووی فرموده نهکاته پیغهمبهری نازیز(ﷺ) نهفرموی: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ﴾ واته دهی نایا چون نهبینن روژی دوایی کاتی که خوا ههوهو نوممهتیک پیغهمبهریک نهکات به شایهت لهسر کردهوهکانیان و ﴿وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ توش نهمینن به شایهت لهسر نهو بی باوهپانه که چرووک و بی نمک و بی بهزهیی بوون و به روپامایی بوون وهستاون له ساحهی دادگای خوادا، نهبی نهوانه چی بکن و چی بلین و بو کوی بپون؟ نهوانه وان له حوزوری پهروهردگاردا و هیچ کهس ناتوانی هیچ تکایهک بکات بویان!! نهوا قورئان میندی له حالهتی بهدو سهختیان نیشان نهکات که نهفرموی: ﴿يَوْمَ يَدْعُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُوا الرُّسُولَ لَوْ تَسْوَى لَهُمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾ لهو روژهدا نهوانهیی که بی

باوهر بوون و سهرکیشی یان کردووه له پیغه مبه‌ر (ﷺ) له‌م جیهانه‌دا پی‌ یان خوشه و ئاواته
 خوانن که کاشکی زه‌وی یان پی‌ ته‌خت بکری و بخریته ژیر خاک، واته زیندوو
 نه‌کرایانه‌ته‌وه، یان هر نه‌بوونایه، له‌و رۆژده‌دا هیچ قسه و باسی ناشارنه‌وه له‌ خوا، واته
 ناتوانن دان نه‌نین به‌ تاوان و خراپه‌کانیان دا، چونکه پی‌ست و ئەندامه‌کانیان شایه‌تی یان
 لی‌ ئەده‌ن، خوا په‌نامان بدات. به‌راستی به‌سه‌ بو‌به‌دی و سه‌ختی حالیان که‌ بگه‌نه‌ نه‌و
 راده‌یه به‌و شیوه‌ ئاوات بخوانن، ئای له‌ سه‌ختی نه‌و رۆژه‌ هه‌ق وایه به‌ بیر لی‌ کردنه‌وه‌ی و له
 کاتی خویندنی ئەم نایه‌تانه‌دا فرمیسک داپژیری وه‌ک پیغه‌مبه‌ری ئازیز (ﷺ) فرموی به‌ (ئین
 و مه‌سعود) قورئان بخوینه به‌سهرم دا، ئەویش عه‌رزی کرد: قورئان بو‌ سهر تو‌ هاتوو و تو‌
 منت فی‌ر کردوو، ئەویش فرموی: پی‌م خوشه‌ له‌ غه‌یری خو‌م بی‌بیستم. (ئین و مه‌سعود)
 ئەفرموی: ده‌ستم کرد به‌ خویندنی سوره‌تی (النساء) تا‌ گه‌یشتمه‌ ئەم نایه‌ته‌: ﴿وَجِئَا بِكَ عَلَىٰ
 هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ له‌ویدا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌ستی کرد به‌ گریان و منیش وه‌ستام.

ئەم نایه‌تانی رابردوو ده‌ستیان پی‌ کرد به‌ فرماندان به‌ په‌رستنی خوا و جله‌وگیری
 نافه‌رمانی و هاوبه‌ش ره‌وادان، بی‌گومان نو‌یژ بو‌ به‌جی هینانی نه‌و مه‌به‌سته زۆر به‌کاره،
 که‌واته‌ چه‌ند به‌جی یه‌ له‌م کاته‌دا باسی نو‌یژ بی‌ته‌ پێشه‌وه و هیندی له‌ ئەحکامه‌کانی باس
 بکری، ئەفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەوانه‌ی که‌ باوه‌رتان هیناوه‌ ﴿لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ
 وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ﴾ نزیکي نو‌یژ مه‌که‌ونه‌وه له‌ کاتی‌ک دا که‌ ئیوه‌ سه‌رخوش بن ﴿حَتَّى تَلْمِزُوا مَا أَنْقُلُونَ﴾
 هه‌تا بزائن ئەوه‌ی ده‌یلین. ئیتر نایا مه‌به‌ست جینگای نو‌یژ بی‌ت، واته‌ مزگه‌وت، وه‌ک به‌م
 جو‌ره‌ ریک‌ تره‌ له‌گه‌ل و ته‌ی ﴿لَا عَارِي سَبِيلٍ﴾ چونکه‌ گوزه‌ر کردن به‌ مزگه‌وت دا نه‌کری، یان
 به‌ گویره‌ی دیعه‌نه‌که‌ی مه‌به‌سته،

وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرَجَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَنَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿١٣﴾

به هر کام باشه و نه گونجی ﴿وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ﴾ نزيك مهكهونهوه مهگمر له كاتيک دا گوزهر بکهن به ناو مزگه وته کهدا به بی وهستان، نزيك مهكهونهوه کاتی لهش گران بن و غوسلستان لهسهر بی. ﴿حَتَّى تَغْتَسِلُوا﴾ ههتا غوسل نهکهن و خوتان دهشورن. ئينجا هيندی تر له نه حکامی نويزمان بۆ باس نهفهرموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرَجَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَنَرٍ﴾ نهگمر نهخوش بوون یان لهسهر سهفهر بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ﴾ یان هرکهس له ئیوه هاتهوه له شوینی که جینگای دهست به ناو گه یاندنه واته دهست نويزتان شکا ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان دهستان کهوت له نافرەتان و پیستان کهوت له یهکتر ﴿فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً﴾ ناوتان دهست نهکهوت لهو حاله تانهدا دهست نويزتان لهسهر نی یه، بهلکو له باتی ئهوه تهیه موم بکهن، وهك نهفهرموی: ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ﴾ ئهو کاته نیازی خولیکی پاک بکهن و ئینجا بهو توژ و خۆله مهسحی دهم و چاوتان و دهستانی پی بکهن، خوی میهره بان لهو کاتانهدا کارهکی ئاسان کردوه بۆ بهندهکانی وهك نهفهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا﴾ واته خوا ئهوهی ئاسان کردو تهنگه تاوی نهکردن، چونکه خوا هه میسه لی بورده و سهپره وهی گونا مهکانه. هیندی له نووسهران لهبارهی دهست نويز و غوسل و نه حکامهکانی تریشهوه ئه یانهوی به گویرهی بۆچوون و قامی خه لکی یهوه حیکمهت و هوی ئهو ئهرکانه باس بکهن. بۆ وینه پاک و خاوینی نهکهن به حیکمهت و هوی دهست نويز و غوسل، کهواته ئهو نويز نهکهرانهی که له شهو و روژیک دا چند جار دهست و دهم و چاویان به سابوون نهشورن و روژی نا روژی ئهچنه هه مام ئه بی دهست نويز و غوسلیان لهسهر نه بی. بیگومان ناشکرایه که پیویسته لهسهر یان دهست نويز و غوسل، به لی ئیسلام له هه موو باریکهوه پاک و پوخته و

خاوينی پښوېست کړدووه. به لأم به تايبه تی دهست نوږژ و غوسلیشی فهرز کړدووه. فهرز
 کړدنی ته یه موم له کاتی نه بوونی ناودا بۇچوونی نهو نووسه رانه به ناراست دهر نه کات،
 که واته لهو بریارو نه حکامانه ی که پی یان نه گوترى (تعبدی) پښوېسته له سرمان به جنى
 بینین و گوی رایه لى یان بکهین به بى چهندو چوون. یان نه گوترى حکمه تی نوږژ و مرزشه،
 نه مهش هر هله یه، چونکه نه گهر نه وه راست بیت نه بى و مرزش کاره کان پښوېستیان به
 نوږژ نه بى! ښجا چوښتی ته یه موم و هو به کانی و کام جوړ له ته یه موم نوږژى له کول
 نه خات و قهزای ناوى و کام نه بى که قهزا بکړنه وه نه مانه له کتیبه کانی (فقه) دا باس کراوه
 و هرکس نه یه وى با ته ماشای نهو کتیبانه بکات، ښجا نایا دهست نوږژ نه شکى به
 لیکه وتنى پیاو و نافرته به بى جیماع یان کاتى نه شکى که نهو لیکه وتنه به جیماع بیت. به
 کورتى نایا مبهست به ﴿لامستم﴾ جیماع یان هر لیکه وتنه به هر جوړ نه وهش شتیکی
 خیلافی یه، به پښى فیهی حنه فی یه کانی مبهست جیماعه که یه کى له نه ده به کانی قورنانه
 که شتی ناجوړ به زه قى باس ناکات، به پښى فیهی شافیهی و زور نیمامانى تر به پښى
 مانا زاهره که ی نه گیرى که لیکه وتنى رووته، جا له بهر نه وهى قورنانه به زمانى عره به
 هاتووه به بى به لگه نابى لادى له مانا عره به یه که ی به تايبهت لیږده که نایه ته که به
 ﴿لمستم﴾ یش هاتووه که زورتر لیکه وتنى لى وهر نه گیرى به هر حال چاک وایه به جوړى
 بیگرین که خیلافی تیدا نى یه، واته بیپرین به سر لیکه وتن دا به هر جوړ وهک حه دیس و
 فرمان دده: ﴿دع ما یریبک الی ما لا یریبک﴾. له نایه ته کانی رابردووا ته مى و ناموژگارى
 پروادارانى کرد له باره ی عه قیده و نه خلاق و په یوه ندی یان به خواوه به هو ی نه وانه وه بوون و
 کیان و شه خسی یه تی نیمانداران دیته کایه، ښجا له نایه تانى داهاتووه دا ناگاداریان
 نه کاته وه له پیلان و مؤمره ی دوژمنه کانیان که لهو کاته دا سه روک و سر دهسته ی دوژمنان
 له مه دینه دا جووله که بوون.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُشْكِرُونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٤﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿١٥﴾ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ
سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لِيَّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الَّذِينَ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا
وَاسْمِعْ وَانْظُرْ هَلْ كَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَّنْهُمْ اللَّهُ يَكْفُرُ بِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾

له یه که مجاروه به شیوهی سر سوپهینان له کردهوه به دهکانیان نه فرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى
الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ﴾ نایا نه ترانیوه و ناوپنکت نه داوه تهوه بؤلای نه وانهی که به شی له
نامهی خویان پیدراوه که به پیی نهوه نه بوو بانگی خه لکیان بکردایه بؤلای خوا که چی به
پنچه وانهوه ﴿يُشْكِرُونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضَلُّوا السَّبِيلَ﴾ به ئاره زوی خویان گوپرای بی خویان
هه لئه بژین، نه وه تا به بیگومان نه زانن پیغه مبهری خواجه (علیه السلام) که چی دانی پیا نانین و نهو
به لکه و نیشانانهی که نه یزانن له سر راستی پیغه مبهریتی یه که ی نه یشار نه وه، سر ریاقی
نهوه نه یانه وی که ئیوهش گوپرا بین و ریگه راسته که ی خوا نه دهنه بهر - نه فرینی خویان لی
بی - چ کردهوه یه که له وه بهد تره که نه وانه پیی هه لئه سن: گوپرای خویان و گوپرا کردنی
خه لکیش ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ﴾ خوا له هه موو که س ئاگادار تره به دوژمنه کانتان که واته
ئیوهش نه بی به دوژمن ته ماشایان بکه ن ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا﴾ به سه خوا به دوست و
کار به دهست بؤتان و به سه خوا به یاریده دهر بؤتان. واته نهو جووله کانه هه رچهند بهو جوژه
دوژمن. به لام که خوا کار به دهست و دوست و یارمه تی دهر تانه نه بی هه ر پشت بهو بههستن
و باکتان نه بی لهو دوژمنه بی نرخانه. ﴿مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ له ناو
جووله که کان دا دهسته یه که هه ن که که لام و فرموده کانی خوا له تهورات دا نه گوین و تهفسیر
نه که نه وه به غیری مه بهست و فرمانی خوا به دهستی قهست و به دوژمنایه تی، بؤ وینه
وه که نیشانه و سیفه ته کانی پیغه مبهر (علیه السلام) و شار دهنه وی نایه تی ره جم، ﴿وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا
وَعَصَيْنَا﴾ نه لنین بیستان و سه ریچی ده که ی، ﴿وَاسْمِعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ﴾ دهر باره ی پیغه مبهر (علیه السلام)

بیسته له کاتیک دا شت ئه درى به گونچه تان دا - ئهم وشهیه دهست ئه دات بۆ نزای خهیر
و بۆ نزای شهپر، به لکو له ئهسل دا بۆ خهیره. به لام ئهو نهفرین لی کراوانه نیازی شهپرمان
مه بهست بووه، واته یاخوا که پیت یان بهریت، ﴿وَرَعْنَا﴾ ده لێن (راعنا) که ئهو وشهیهش
هه لئه گری بۆ مه بهستی چاک به لام به پئی جووله کهیه تی خویان نیازی مه بهسته به ده که یان
ئه کرد که بریتی یه له لاقرتی پی کردن و نیسه به تی نه فامی بۆ پیغه مبهری خوشه و یست (ﷺ)
- لعنة الله على اليهود -، ئه فهرموی: ﴿لَا يَأْتِيهِمْ مَغْنَمٌ وَلَا تَأْتِيهِمْ مَغْنَمٌ وَلَا تَأْتِيهِمْ مَغْنَمٌ﴾ لادانی وته که له هق و
راستی بۆ ناههق و نا راستی و ته شهردان له نایینه که واته له وته که یاندا ده میان لار ئه کرده وه
تا نه زانری مه بهسته پیسه که یان، ﴿لَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَنظَرْنَا لَكَ خَيْرًا لَّهْمُ وَأَقْرَبُ﴾ ئه گهر
ئه وانه بیانگو تایه بیستمان و گوی رایه لێن، بوسته و چاودیریمان بکه و په له مان لی مه که تا
ئه وهی پیمان ئه لیت وهری گرین چاک بوو بۆ یان و ئه وه راست بوو. ﴿وَلَكِنْ لَمَنَّهُمُ اللَّهُ كُفْرَهُمْ﴾
به لام خوا نهفرینی لی کردن و له رحه متی خوی بیبهشی کردن به وهی کوفر و بی باوه پی
یه که یانه وه ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ که واته باوه نا هینن مه گهر که مینک - واته باوه پینکی که م
لاواز که سوودی نی یه ئه وهش ئه وهیه که باوه پریان هیه به هیندی له نامه ی خواو هیندی
له پیغه مبهران. (نبین و عطیه) ئه فهرموی جووله که ی نهفرین لی کراو ئهو جوړه قسه به دانه
باوه له ناویان دا له گه ل' موسلمانان وته یه به کار ئه هینن که دهست ئه دات بۆ چاک و بۆ خراب،
به لام نیازی باره بۆ گه نه که یان هیه و مندالیان له سهر ئه وه رام ئه که ن و فیریان ئه که ن.

له پاش ئه وهی له نایه تی پیشوودا سهری سوپه یان له کرده وهی زۆر به د و نا په وای
ئه وانه ی که به شیک له نامه یان پی به خشر بوو، ئینجا رووی فهرموده ئه کاته جووله که کان به
شیوه ی گشتی و بانگیان ئه کات بۆ به روا هینان به قورئان که به وای هیه به تهورات و ریکه
له گه لی و راستی تهوراتی خوا دهر ته خات، هه ره شه یان لی ئه کات به سپینه وهی وینه و
شیوه ی شیرینی ئاده میتی یان ئه گهر به روا نه هینن، به نهفرین لی کردنیان به وینه ی
تاقه که ی پیشوویان،

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا
فَرَدَّهَا عَلَيَّ آدْبَارَهَا أَوْ نُلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ

نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ نهی که سانی که نامهی خواتان پی به خشراوه
﴿ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ بپروا بینن بهوهی که نیمه بهره بهره و به وهجه وهجه
هینامانه خوارهوه، واته قورئان. له کاتیک دا که به راست گیرو ریځ و پیکه له گهل نهو نامهی
که له گهلتنه، واته تهورات وهک له سوره تی (البقرة) دا باسماں کردن.

نهوانه ی که نهام بانگیان لی کرا نامه دار و شارهزا بوون، نهو خوایهی که نهو نامهی پی
به خشی بوون و نهو بانگی لی نه کردن، نهوانه بهلگه و نیشانه ی ناشکرایان به دهسته وه بوو
بو بپروا هینان، به لام چی نهکیت له جووله که که داخ له دل و سرکیشن، به سروشت لارو
نالهارن؟! جا به هو ی نهوه وه بپروایان نه هینا، له بهر نهوه نهام هه پرده سهخت و رده ی
ناراسته کردن: ﴿مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا﴾ واته بپروا بینن پیش نهوه ی چند روو و دهم و
چاو یگ بسپرینه وه و کویریان بکهینه وه، بهم رهنکه چاو و برؤ و لوت و دهم و نیشانه و
دروشمی ناده میتی پییانه وه نه هیلین و نهو شیوه و نه خشه شیرینه بهرین که قهله می قودرت
کیشوایه تی، تا به وینه ی سمی حوشر و ولاخیان لی بیت. وهک (نبین و عهباس) نه فرموی
- خویان لی رازی بیت - ﴿فَرَدَّهَا عَلَيَّ آدْبَارَهَا﴾ به هو ی نهوه وه نهو رووانه بگیری نهوه سهر
وینه و شیوه ی پشت و پشت مله کانیان که نهو نیشانه و دروشمانه یان پیوه نی یه و
جیکه ی رواندن تووک و مون. یان له پاش سپرینه وه ی له رووه کان، وینه و شیوه ی رووه کان
وه رگیرین بو پشت مل و شیوه ی پشت مل وه رگیرین بو رووه کان، که هه رگام لهو سپرینه وه و
هال و گوپه زور نابرو بهرو نیش و نازار دهره ، زور ریځ و پیکه له گهل تاوان و کرده وه ی
گوپاندن و سپرینه وه ی نهو وته و زانینه راستانه ی که لایان بوو به پیچه وانه یان رهفتاریان

ئەکرد!! (مجاهد) لە تەفسیری ئەم ھەرەشەیدا ئەفەرموی: چەند روویەك كۆیژ ئەبن و لایان
 ئەدەین لە رێی راست و وەریان ئەگێڕین بۆ دوواوە و بۆ پاشیانەووە لە گومرایی دا،
 ھەرەھا (سدى و ضحاک) یش وێنەى ئەو ئەفەرمون، كەواتە لەسەر راي ئەمان مەبەست
 سەرینەووە و كۆیژ كێرەووە و ھەرگێڕانیكى ئاشكرايان نى یە بەلكو نەینى و مەعنەوى یە،
 ھەرەھا بە چەند جۆریكى تریش تەفسیر كراوەتەو، ھەرچەند ئەمانە ھەموو ئەگونجین و
 ھەئەگرن، بەلام رای یەكەم بەھێزترە و لە دل دا جیگیر ترە، چونكە زۆرتر تۆلە و سزاكانى
 ئەو جوولەكانە لەم جیھانەدا بە شتیكى ئاشكرا بوو كە ئەوانى پى ریسوا كراوە و ھەردومى
 تریشیان پى تەمى خوار بوو. فەرموى: بپروا بێن پێش ئەوێ چەند روویەك بەو جۆرە لى
 بكەین، ﴿أَوَلَمْ نَكُنْ لَكُمْ آخِذًا﴾ یان نەفرینیان لى بكەین ھەرچۆنى نەفرینمان كرد لە
 پێشووكانیان كە بە فیل راوە ماسییان كرد لە رۆژى شەمەدا كە لەو رۆژەدا قەدەغە بوو
 لەسەریان، وەك باسەكەى دیت لەمە و پاش – بە یارمەتى خوا – لە سورەتى (الأعراف) دا،
 نیتەر مەبەست بەو نەفرینە ئەمە بێت كە وەك ئەوان بە شیوێ مەیموون و بەرازیان بەسەردا
 بكیشری و شیوێ وێنەى ئادەمىتى یان بىسپرىتەو وەك (مقاتل) و چەند كەسیكى تر
 ئەفەرمون. یان – وەك زۆریە ئەفەرمون – مەبەست بە نەفرین ئەو بێت كە باو و بەناوبانگە
 كە بریتى یە لە ھەركردن لە میھرەبانى خوا و چار لێدانى ئەو و گێڕانەوێ ئەو لى یان
 لەسەر زمانى ھەردومان دا، یان مەبەست ھەر سى جۆرەكە بێت. چونكە ئەو پێشوووانەیان
 دووچارى ھەر سى جۆرەكە بوون بەلای زۆریەو. بێگومان ئەم ئایەتە ئەو ئەگەینى كە
 ئەوانە دووچار ئەبن بەو ھەرەشەى كە لى یان كراوە ئەگەر بپروا نەھین، ئاشكرايشە كە
 چەند كەسیك لەوانە بپروایان ھیناوە و زۆریەیان بپروایان نەھینا، دەى ئایا ئەم ھەرەشە
 بەدى ھات یان نە؟ ئەگەر بەدى نەھاتبى وەلام چى یە و ئەم گری یە چۆن ئەكریتەو؟ لە
 وەلام دا ئەلین:

۱- ئەو ھەر شەيە بۇ رۇژى دوايى يە و لەوى بەدى دىت، واتە لەو رۇژەدا وىنە و شىۋەى ئادەمىتى يان ئەسپرىتەۋە و ئەكرىن بە عىرەت و بى ئاپرو ئەكرىن و ئەخرىنە دۇزەخ لەسەر ئەو بارەو بىنبەش ئەكرىن لە بەزەيى و مېھرەبانى خوا.

۲- ئەلەين: ئەو ھەر شەيە يەكىكە لەو دووبارە: ئەگەر يەكەمىيان بەدى نەھاتىبى دوۋەمىيان كە دەرکردىيان بىت لە بەزەيى خوا بەدى ھاتوۋە.

۳- راي(مجاهد و ضحاک و سدى) ھەلئەبىزىرىن لە تەفسىرى ھەر شەكەدا، ۋەك باس كرا، لەسەر راي ئەوان ھىچ گرى يەك نى يە و بىگومان بەدى ھاتوۋە.

۴- ئەو ھەر شەيە بەستراۋە بە بېروا نەھىئانى ھەموو ئەو ھەر شە لى كراۋانە، دەى ئاشكرايە كە ھىندى لەۋانە بېروايان ھىنا ۋەك(عبدالله ى كوپى سەلام) و چەند كەسىكى تريان، بىجگە لەو ۋەلامانە چەند ۋەلامى ترىش دراۋەتەۋە، بەلام بە پىۋىستم نەزانى باس كردىيان.

بەھەر حال و لەسەر ھەر بار ئەبى ئەۋەى كە خوا بېريارى دابى بەدى بىت ۋەك ئايەتەكە دوايى ئەھىنى بەمەى كە ئەفەرموى: ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ فەرمانى خوا بە ھەر شتىك يان ئەۋەى كە خوا بېريارى دابى كراۋە و بەدى ھىنراۋە و ئىستا يان لەمە وپاش كە ئەۋەى ھەر شەى كردوۋە لەۋانە لىرەدا يەكەم مەبەست و سەردەستەيە، ئىنجا بەدۋاى ھەر شەى پىشۋودا ھەر شەيەكى تر ئەھىنى بۇ رۇژى دوايى يان بە لى خوش نەبوون و نەسپىنەۋەى تاۋانى ھاۋبەش بېريار دەرمان بۇ خوا، لەگەل قاپى كردنەۋەى مېھرەبانى خوا بەرامبەر گوناھەكانى تر بۇ ھەر كەسىك كە خوا خۇى بىھوى. ئەفەرموى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾ بىگومان خوا خوش نابى لەۋەى ھاۋبەشى بۇ دابىرى و ھىچ شتىك بكى بە ھاۋبەشى. وتەى(شرك) بە دوو جۇر بەكار ئەھىنرى لە شەرع دا: جۇرىكى تايبەتى كە برىتى يە لە بېروا بە بوونى ھەر ھاۋبەشىك بۇ خوا لە زات و سىفەتى دا يان لە كردەۋە و ھوكم و بېريارى دا، جۇرىكى گىشتى كە ھەموو بى بېروايى ئەگىرتەۋە.(ئىبن و عباس) - خوايان لى رازى بىت - ئەفەرموى: لىرەدا بەم جۇرە گىشتى يە مەبەستە، ھەروايش بەناۋيانگە لەناۋ زانايانى

تەفسىردا، ھاتتە خوارەۋەي ئايەتەكە لە جوولەكەدا تايىبەتى ناكات بە بى بېروايى ئەوانەۋە، بە ھەر حال و لەسەر ھەربار بى بېروايى جوولەكە ئەگىرىتەۋە و مەبەستى يەكەم سەرەكى يە لىرەدا، چونكە ئايەتەكە - ۋەك دەست نىشانمان بۇ كرد - لەوان دا ھاتە خوارەۋە، ھەرچەند لىرەدا باسى ھىچ وتە كىردەۋەيەكى نە كىردوون كە بىيانگىرى بە ھاۋبەش رەۋا دەر، بە لأم لە چەند شۈينىكى تردا باسى كىردوۋە: ئەۋەتا ئەگىرىتەۋە لى يانەۋە كە ئەلەن عوزەير كوپى خوايە، ھەرچۇنى ئەگىرىتەۋە لە گاۋرەكانەۋە كە ئەلەن: عىسا كوپى خوايە، كە بىگومان ئەۋە ھاۋبەش بىر ياردانە بۇ خوا. ھەرۋەھا ئەگىرىتەۋە لى يانەۋە كە زاناكان و عابىدەكانيان ئەكەن بە خۋاي خۇيان بە مەي كە گوئى رايەلن بۇيان لەۋ حوكم و بىر يارانەي كە بۇيان دەر ئەكەن لەلايەن خۇيانەۋە، نەك لەلايەن خواۋ بەناۋى خواۋە، واتە مافى دانانى ياسا و شەرىعت رەۋا ئەدەن بۇ ئەۋ زانا و عابىدانەيان كە ئەۋ مافەيش تايىبەتى يە بە خواۋە رەۋادانى بۇ ھەركەسىكى تر رەۋادانى ھاۋبەشە بۇ خوا: بىجگە لەۋەش بىرۋاۋەرى جوولەكە لەۋ سەردەمەدا كە ئەم قورئانە ھاتە خوارەۋە پىرۋو لە بت پەرسىتى و لاي دابوۋ لە بىرۋاۋەرى تاك و تەنبايى خوا، كەۋاتە ئەم ئايەتە پلار ئەدا لە جوولەكە و تاۋانباريان ئەكات بە تاۋانى بت پەرسىتى و ھاۋبەش رەۋادان، ھەرپەشەيەكى ناراستە كردن و بانگيان ئەكات بۇ خواپەرسىتى و ۋازەينان لە ھاۋبەش رەۋادان. بىگومان ھاۋبەش رەۋا دان مايەي پىچپانى پەيۋەندى بەندەيە بە پەرۋەردگار يەۋە بە تەۋاۋى، كەۋاتە لەگەل ئەۋ پىچپانەدا ھىۋاۋ ئومىدى لى خوش بوون نامىنى لە ھەركەسىك لە جىھان و ژيان دا پەيۋەندى خۇي بىچپى تا ماۋە پەشيمان نەبىتەۋە و نەگەرىتەۋە و پەيۋەندى نەكاتەۋە لە ژيان دا، ئەۋ كەسەي كە بەۋ جۆرە پەيۋەندى خۇي بىچپى بىگومان سىروشتى تىك چوۋە، ئەۋ ھەموو رابەرۋ بەلگە روون و ئاشكرايانە نابىنى كە پرژ و بلاۋ بوۋنەتەۋە لە لاپەرەكانى ئەم بوۋنەۋەرە پان و پۆرەدا، ئەۋ كەسە بىبەش و بەش بىراۋە لە ھەموو خىرو بىرى و چاۋەروانى چاكەي لى ناكىرى، كەۋاتە تاۋانەكەي دەست نادا بۇ چاۋپۇشى و لى بوردن، بە لأم بىجگە لەۋ تاۋانە زۆر گەۋرە و ئاشكرايە، بىجگە لەۋ شتە پىيس و بۆگەنە دەست ئەدا بۇ چاۋپۇشى و لى خوش بوون،

وَيَعْفِرُ مَا دُونُ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ

أَنفُسَهُمْ بِاللَّهِ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ

وهكو نه فرموی: ﴿وَيَعْفِرُ مَا دُونُ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ خوش نهی له هر گوناھیک بیجگه له وه و نه یسپرته وه له هر که سیك كه خوا خوی بیهوی و مهیلی بکات، واته بیجگه لهو گوناھو تاوانه زۆر گه وهی كه باس کرا، ئیتر هر گوناھیکی تر هر چه ند زۆر گه وه بن له سنووری لی بوردن دهرناچن، تۆبه یان لی بکری یان نه کری، ماتوول بهنده ههست بکات به گه وهیی خوا، و ئانومید نهیی له بهزهیی و لی بوردنی خوا، بزانی كه خوا به دهسهلاته و هرچی ویست نه یكات، لی بوردنی خوا گه وه ترو فراوان تره له گوناھهکانی، ئا بهو جوړه نهیی سهرنجی بهزهیی و بی سنوور و دوایی نه هاتووی خوا بدری، سهرنجی لی بوردنه پان و فراوانه کهی بدری كه دهرگای پیوه نادری و قاپی یهوانی به سهر نه وه ستاوه! ئیمامی بوخاری و موسلیم هه دیسیك نه هیئن له (ئهبو زهری غه فاری) یه وه هاتووه، نه فرموی: شهوئیک له شهوان دهرچووم، كه سهرنجم دا پیغه مبهه (ﷺ) به ته نیا نه گهری و کهسی له گهل نی یه، نه لی منیش و گومانم برد كه پیی ناخوشه هیچ کهسی له گهل بیئت، له بهر نه وه له سینبهری مانگه شهودا نه گهرام، ئینجا لای کرده وه و منی بیینی و فرموی: تو کئی؟ منیش وتم: خوا بمکات به قوریانت. ئهبو زهرم، فرموی: وهره، منیش ساتیک له گه لی رویشتم: ئینجا فرموی: بیگومان نهوانه ی كه له جیهان دا زۆریان ههیه له رۆژی دوایی دا که میان ههیه، مه گهر نهوانه ی كه خوا مال و سامانیکی پی به خشیون و نهوانیش به لای راست و چهپ و هه موو لایهك دا نه یبه خشن و بلاوی نه که نه وه، کرده وهی خیری تیا نه کهن، ئهبو زهر نه لی: ئینجا ساتی تر له گه لی رویشتم، ئینجا فرموی: لیڤه دا دانیشه، داینام له دهشتیک دا كه چوار دهوری بهرد بوو، داینام لهوی دا و فرموی: لیڤه دا دانیشه هه تا نه گهریمه وه بولات، نه لی نهو رویشتم هه تا له بهر چاوم گوم بوو، ئینجا نه هاته وه تا ماوه یه کی زۆری پی چوو، ئینجا کاتی نه گه پرایه وه گویم لی بوو نه یفرموو: با زینا بکات و با دزی بکات، ئینجا کاتی گه یشته بهر وه خوم پی نه گهرا و وتم: نه ی پیغه مبهری خوا – خوا بم کات به قوریانت – ئایا له گهل کی قسه ت نه کرد؟ من گویم لی بوو یه کیك قسه ی له گهل نه کردی، فرموی نه وه جوهره ئیل بوو، له ولایه دهرکهوت لیمه وه، ئینجا پیی وتم: موژده بده به ئوممه ته کهت كه

ههركهسینك بمری و هیچ شتیك نهكات به هاوبهشی خوا نهچینه بههشت. منیش وتم نهی
 جویرهئیل با زینای کردبی و با دزی کردبی؟ وتی: بهلی. دوباره وتم: با زینای کردبی و با
 دزی کردبی؟ فهرموی بهلی: با ئارهقیشی خواردبی. ئیین و نهبی حاتم ههیسینك نههینی
 له(جابر) هوه - خوی لی رازی بیئت - نهفهرموی: پیغهمبهر(ﷺ) فهرموی: ههركهسینك بمری
 و هیچ شتیکی نهکردبی به هاوبهشی خوا دهست نهكات و ههلهنگری بۆ لی خوش بوون،
 نهگهر خوا ویستی سزای نهكات و نهگهر مهیلی بوو لی ی خوش نهبی. ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ
 يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾. ههروهه نهگهرینهوه له(ئیین و عس) هوه - خویان لی رازی
 بیئت - که نهفهرموی: ئیمه که هاوهلهکانی پیغهمبهر بووین گومانمان نهبوو لهوهدا که خوش
 نابی له پیاو کوژو مالی ههتیو خۆر و نهو کهسهی که بوختانی ناهق نهكات بۆ نافرهتی
 داوین پاك، نهو کهسهی که شایهتی ناهق نهكات، هیچ گومانمان نهبوو لهوهدا ههتا نهه
 ئایهته هاته خوارهوه: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾. (طبرانی) ههیسینك نههینی له(ئیین و
 عهباس) هوه - خویان لی رازی بیئت - که نهفهرموی: پیغهمبهر(ص) نهفهرموی: خوا
 نهفهرموی: ههركهسینك بزانی که من به توانا و به دهسه لاتم بهسه لی خوش بوونی
 گوناوهکانی دا لی ی خوش نههیم و گویم لی ی نی یه، ماتوول هیچ شتیك نهکا به هاوبهشم.
 لهه ههیسهی دواپی یه دا دهرئهکهوی نهوه که گرنگ بیئت ناسینی خویه و ههست کردنه به
 ئاگاداری خواو ترس و شهرم له خوا و ئومید پیی، ئینجا که گوناوه روو بدا نهو ههست و
 حالهتانه هو ی لی خوش بوون و قاپی بهزهیی خوا نهکهنهوه، ئینجا دهست نیشان نهكات
 بههو ی لی خوش نهبوونی نهو تاوانه گهورهیه، نهفهرموی: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا
 عَظِيمًا﴾ ههركهسینك هاوبهش بۆ خوا دابنی نهو کهسه گوناوهکی زۆر گهورهی کردوه و
 نهيكات که به هیچ رهنگیك شایستهی کردن نی یه و دهست نادات بۆ لی خوش بوون.

ئینجا ههمیتر نهروا لهسهه نهو جوولهکانه و خراپهی تریان نهخاته بهرچاو، سهری
 مهردوم سووپ نههینی لهوهی که نهوانه وهسف و سهنای خویان نهکهن و به پاك و خاوین
 خویان نیشان نههه و لافی نهوه لی نههه که گهلی ههلیژیراوی خوان، کهچی نهوانه وته و
 فهرمودهی خوا نهگوین و درۆ بهدهم خواوه نهکهن و چهند تاوانی تر. نهفهرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى
 الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ ئایا سهرنجت نهداوه و ئاوړینکت نهداوتهوه بۆلای نهوانهی که خویان به
 پاك و خاوین دانهنن و لافی نهوه لی نههه که هیچ کارو کردهوهیهکی ناشیرینیان نی یه،

واته سهرنجيان و سهرت سوږمېنې لې يان كه لافي پاكي خوځيان لې نه دهن له كاتيك دا كه به
 ده مې خوځيان پاك نابنه وه **(بَلَّ اللَّهُ رُكِّي مَن يَشَاءُ)** به لكو خوا پاك و خاوېن نه كات هركه سينك كه
 خوا بيه وې پاك و خاوېنې بكات، چونكه خوا هه موو شت نه زانې و بهنده ي خوې نه ناسې و
 نه زانې كام له بهنده يانې پاكه و شايس ته ي پاك كړدنه وه يه، بېگومان گه لي ئيسراييلي له
 كاتي خوې دا خوا هه لي بژاردن بو هه لگرتني سپارده و په يامي خوې، به هره مه ندي كړدن و
 باو و ريزي دان به سهر جيهاني يانې چهرخي خوځيان دا، فيرعون و كومه له كه ي بو له ناو
 بردن ، ولا تي پاك و پيروزي پيدان، به لام له گه ل نه وده لايان دا له بهرنامه ي خوا، تاوان و
 سهر كيشي گه وره يان كړد، زانا و عابيده كاني خوځيان يان كړد به خواي خوځيان و شوينيان
 كه و تن له ياسا و شهرعك دا كه ده ست هه لېبه ستيان كړد بو يان به بې ئيزن و ره زامه ندي
 خوا، سوو ديان خوارد و ره وايان دا، له گه ل نه و هه موو لادان و تاوان و خراپه دا لافي زله
 زله يان لې نه دا، وهك قورشان بو مان باس نه كات و تېپه رمان كړد به لاي زور له و نايه تانه دا:
 ناگر نايان سوتينې مه گهر چهند روژيكي كه م نيت هر چهند گونا هو خراپه بكهن. هركه س
 يه هودي نه بې رينمووني وهرناگري، وهرناگري لاي خوا، نه يانوت: ئيمه كوړ و
 خوشه ويسته كاني خواين. به و جوړه سهر لې شياو و له خو گوړاو بوون، نه يان نه زانې كه
 نه سب و نه ژادي روت هر چهند گه وړه بيت هيچ سوودي نابې، نه وې كه سوودي بې و
 كه لكي لې وهرگيري عقيده و بړواي پاكه و كړده وې چاك و دامه زانه له سهر بهرنامه و
 ريگه ي خوا، زور به داخه وه موسلماننه كاني نه مړيش وهك جووله كه يان لې قهوماوه و
 به سهرهاتووه، كه خوځيان به ئوممه تي پيغهمبر **(ﷺ)** دانه نين، به ته ماي نه وهن كه خوا
 يارمه تي يان بدات و زانيان بكات به سهر دوژمنان دا، جووله كه يان بو دهركات له و زه وې يه
 داگير كراوه دا، له گه ل نه وده دا هم موسلمانانه به ته واوې له ئيسلام دهرچوون كه بهرنامه ي
 ژيانه بو يان، دا يان رنيوه له ژيانيان، په يوه ندي يان نه ماوه به قورشان و ره وشتي
 پيغهمبره وه **(ﷺ)** له هيچ بارو روويه كي ژيانيانه وه، هه ر نه مه يان هه يه كه ناوي
 موسلمانانه يان هه يه و نه ژين له خاكك دا كه له كاتي خوې دا موسلمانې راسته قينه ي تيا
 بووه كه ناييني خوايان به ته واوې راگير كړدووه تياي دا، بهرنامه كه ي خوايان كړدووه به
 حاكم و كار به ده ست له ژيانيان دا!

وَلَا يُظْلَمُونَ فَبِإِذَا أَنْظَرَ كَيْفَ يَقْرَوْنَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ

خوای په روږدگار سهری پڼغه مېر (ﷺ) سوږ نه مینې له کاري نهو جووله کانه و کاري
موسلماننه کانی نه مېرؤ به تین تر و زیاتر هوې سهر سوږمانه!! نه فرموي: پاک و خاویڼ نه وانه
نین که لافي پاکي لي نه دهن بو خوځيان، شایه تی نه دهن له سهر چا کیتی و نړیکیان له خوا وه،
به لکو پاک و چاک نه وانه که خوا به پاکیان دابني، ټینجا نه فرموي: ﴿وَلَا يُظْلَمُونَ فَبِإِذَا﴾ واته
نه وانه تو له یان لي نه سینري له سهر نهو لاف و کرده وه به د یان، له تو له و سزاکیان دا کم و
کوږي ناکري به نه اندازه ی که مترین شت هر چونی زیاده ره وی تیا ناکري. یان نهو که سانه ی
که خوا پاکیان نه کاته وه و به پاک دهریان نه خات، نه وانه له گهل نه وه دا نه جوړو پاداشتیان کم
ناکړته وه، به لکو به ته وای پی یان نه دري له روژی دوا یی دا، یان به شیوه ی گشتی
هر دوو تاقم شایسته ی چی بن خوا له گهل یان نه کات به بی کم و کوږي، که واته با هیچ
که سینک هیچ لافیک لي نه دا و کاري خو ی حواله ی خوا بکات، نهو زانا و ټاگایه به هم مو
کرده وه و به دلنه کان و نیازو مې به سستی دلنه کان. با هم مو که س روو بکاته خوا و کرده وی
چا که بکات به بی لاف لیډان، نه گهر مېر دومان کرده وی چاک بکن به مل که چی و به
شهر موه بیگومان خوا هیچ کرده ویه کی چاکیان زایه ناکات و پاداشتی ته وای وهر نه گرن.
وته ی ﴿فتیل﴾ بو دوو شت به کار نه مینري: شتیک وهک دوزو وایه و له به یینی دوو له تی
ناوکه خورمادایه، چلکیک که ولره نه بیئت وهک دوزو له به یینی په نجه کان دا، له زمانی عهر ب
دا وینه و چیر که بو بچووک ترو بی نرخ ترین شت، له بهر نه وه به و جوړه مان وت له
ته فسیره که ی دا. ټینجا نهو جووله که لاف لیډه رانه بی نابروو نه کات به مه ی به درو یان
نه خاته وه و تاوانه کیان زور به گه وره نیشان نه دات و سهرنج رانه کیشتی بولای و سهر سوږ
نه میني لي، نه فرموي: ﴿أَنْظَرَ﴾ سهرنج بده و ته ماشاکه ﴿كَيْفَ يَقْرَوْنَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ چون درو

دەست ھەلبەست ئەكەن بەدەم خواو، ئەو ەش بەو لافە درۆینانە كە ئاماژەمان كرد بۆ
 ھیندیكیان، كە ئەو لافانەیان بەناوی ئاین و نامە یخواو ەلی ئەدا، ﴿كَفَىٰ بِدِٰۤئِمَآئُنَا ۖ﴾ بەسە
 ئەو دەست ھەلبەست و درۆیە بە گوناھێكی روون و ئاشكرا كە ئاشاردی ەو، كەواتە زۆر
 گەورە و بیزراو!!

بەراستی ئەو ھەپەشە و سەرزەنش و بێ ئابوو كردنە باشتر روو ئەكاتە ئیمە
 موسلمانێ ئەمڕۆ كە لاف موسلمانیتێ ەلی ئەدەین، بەلام زۆر بەداخو ە ئیسلام ە شیو و
 دۆلێك دایە و ئیمە ە شیو و دۆلێكی ترداین. زۆر بەداخو ە ئیمە ئەمڕۆ شیو و ناوبانگی
 ئیسلاممان ئاشیرین كردو ە، بە جۆرێك نەشارەزا ئیمە ببینی دور ئەكەو یتەو ە ە ئیسلام و
 بیزار ئەبێ لینی!

بەراستی ەق وایە ە ئاستی ئەم ئایەتە سەری شەرمەزاری داخەین و موچر كە بێت بە
 ەشمان دا و وا بزانین ئاراستە ئیمەیش كراو، خوا بە میھرەبانی خوێ پەنامان بدات ە
 خەشمی خوێ، بێگومان شتیكی ئاشكرایە كە ئایینی خوا بەرنامە ئیانە، گوێ رایەلی خوا
 بەو ئەبێ كە ئەو بەرنامە یە بكری بە حاكم و كاربەدەست ە ئیان دا، نزیک كەوتنەو یش ە
 خوا ەر بە گوێ رایەلی ئایینەكە ی ئەبێ، دە ی با سەرنجێك بدەین ئایا ئیمە ە كوێ و ئاین
 و بەرنامەكە ی خوا ە كوێ؟ ئینجا با سەرنج بدەین ئایا ئیمە ئەمڕۆ چ جیاوازی یەكمان ە یە
 ەو جوولەكانە ی كە ئەم ئایەتە ەاتە خواریو ەریارەیان!!!

ئینجا ەرو ە سەرسوڕ ئەھینی ە كارو كردەو ە بەدی ئەو جوولەكە لاف ەلی ەرانە كە
 بپوا ئەھینن بە بت و بە شتی بەتال و ناھەق، شایەتی ئەدەن بۆ بت پەرستەكان بەمە ی ریی
 ئەوان راست ترە ە ریی موسلمانەكان، ئینجا ەپاش ئەو ەكەدار كردن و بێ ئابوو كردنە
 ەپەشە یەكی زۆر سامناكیان لێنەكات، ئەفەرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ﴾
 ئایا ئاوپرێك نەداو ەتەو بۆلای ئەوانە ی كە بەشێك ە نامە ی خوا یان پێ دراو ە ەگەل ئەو ەدا
 بێبەشن ە رینموونی ئەو نامە ی خوا،

ئەوھتا ﴿يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّلُوتِ﴾ بېروا ئەھيئن بە بت و شتى بى نرځ، بە شەيتان و بەرنامە و شەرىعەتى غەيرى خوا، يان بە جادو و جادوگەرەن، - ئەم دوو وتەيە بە چەند جۆرى تەرىش تەفسىر کراوەتەرە و ھەموو ھەر يەك ئەگر نەو لەمەدا کە دژو پىچەوانەى ئايىن و رەزامەندى خوان - بە ھەر حال و لەسەر ھەربار ئەوانە کە شارەزا بوون و بەشدار بوون لە نامەى خوادا، ئەبوايە لە ھەموو کەسانىكى تر باشتەر شوينى ئەم قورئانە بکەوتنايە، باشتەر دژى بت و بت پەرستى بوونايە، شوينى ناھەق و بەتال ئەکەوتنايە، بەلام ئەو جوولەکانە کە خويان بە دۆست و خۆشەويستى خوا دائەنا، ھەميشە رىي لارو چەوتيان ئەدايە بەرو شوينى شتىک ئەکەوتن کە دژو پىچەوانەى ئايىن و رەزامەندى خوا بوو، جا لەبەر ئەو بەو جۆرە قورئان سەر سوڤ ئەھيئى لەو کرەوہ ناپاست و ناپەسەندانەيان، ئەوانە بىجگە لەو بېروا لارو ناپاستەيان ھەلويستىكى زۆر بەدەيشيان بوو، بەمەى چوونە رىزى بت پەرستەکان و ھانىيان ئەدان لەسەر جەنگ و دۆژمنايەتى يان بۆ موسلمانان ﴿وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەلەين دەربارەى ئەوانەى کە بېروايان نەھيئابوو - واتە بت پەرستەکان - ﴿هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا﴾ ئەو بى بېروا و بت پەرستانە رىي و رىباز و ئايىنيان راست ترە لەوانەى کە بېروايان ھيئاوہ - واتە ئەوانەى کە شوينى پىغەمبەر (ﷺ) کەوتوون!! (ئىبن و ئىسحاق) ھەوالىک ئەھيئى لە (ئىبن و عەباس) ھوہ - خوا لى يان رازى بىت - ئەفەر موئى: (حوبەى کوڤى ئەخطب و سەلامى کوڤى حقيق و ئەبو رافع و رىبەى کوڤى حقيق) کە لە ھۆزى (بنى نضير) بوون، ئەمانە چوون بۆ مەککە بۆ کۆکردنەوہ و ھاندانى قورەيش و غطفان کە بىن بۆ سەر مەدينە بە يارمەتى دانى (بنى قريظة) لە جوولەکەکانى مەدينە کە مابوونەوہ لە مەدينەدا، زۆر و بە دەسەلاتيش بوون، ئىنجا کە گەيشتنە مەککە، قورەيش وتيان: ئەمانە زاناو شارەزاکانى يەھودن، خواوہنى تەرراتن، کەواتە پرسىاريان لى بکەن: ئايا ئايىنى ئىمە

چاکتره یان ئایینی محمد؟ ئینجا له پاش پرسیاره که ئهم جووله که به دانه وه لāmیان دانه وه که
 ئایینی ئیوه چاکتره و ئیوه ری و ریبارتان راست تره! ئینجا ئهم نایه ته هاته خواره وه، ئهو
 نه فرین لی کراوانه بهو جوړه ئهو کۆمه ل و له شکره گهره یان هان دا تا هاتنه سهر مه دینه و
 رووداوی خندهق و نه حزاب بهرپا بوو تا خوا به میهره بانی خوئی ئهو ئاگره ی کورژانده وه
 به سهر شوپی بت په رسته کان و له ناوبردنی جووله که کان - سوپاس بو خوا - به لی به راستی
 زور جیی سهر سوپامانه که پیسی و ناپاکی ئه وانه گه یشته ئهو راده یه که بتوانن بلین:
 ئایینی ئهو بت په رستانه چاکتره و ری و ریبارتی ئه وان راست و ریگ تره!! به لām جووله که که
 دل پیس و داخ له دل و خود په سه ند و ره گه ز په رستن ئه بی هه روا بن، چونکه ئهو مه به ست
 و ئاوات و ئامانجه پیسه ی ئه وان له لاق هه ق و ئه هلی هه ق ده ست که وت نابیی و هه ر لای
 به تال و ئه هلی به تال ده ست که وتیان ئه بی! ئهو لاری و ناله باری یه بارو حالیکی
 هه میشه یی یه بۆیان، که واته ئهو کاته چون بوون دهرباره ی ئیسلام، ئیستاش و له مه ولایش
 هه روان و هه روایش ئه بن، له و کاته و ئیستا داهاتوویش دا هه موو فپرو فیل و
 پروپاگهنده یه کیان به کار هیئاوه و به کاری ئه هینن به دژی هه موو بزوتنه وه و راپه رینیکی
 ئیسلامی راسته قینه، کۆمه ک و یارمه تی دهرن بو هه موو دژو دوژمنیکی موسلمانان و
 ئیسلامی راسته قینه به وینه ی هه لویستیان به رامبه ر یه که م چین که ئهم قورئانه هاته
 خواره وه و چوو به گوینچه کیان دا. به لām لیزان و شه یقانتن زور جار له م چه رخانه دا به ئاشکرا
 یارمه تی و وه سف و سه نای ناهه ق و ئه هلی ناهه ق ناده ن، به لکو له باتی ئه وه هه ر خه ریکی
 پیلان و پروپاگهنده ئه بن دهرباره ی هه ق و ئه هلی هه ق، له و ریگه یه وه کۆمه کی و یارمه تی
 ناهه ق و ئه هلی ناهه ق ناده ن، به لکو هیندی جار دوژمنایه تی دهر ئه بن دهرباره ی ئه وانه ی که
 به کری گیراوی خو یانن تا نه ناسرین و که س به د گومان نه بی لی یان، ئه مانیش به ئاره زووی
 خو یان ئهو جووله کانه ده ست و دهم ئه وه شینن له ئیسلام و له موسلمانان.

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾ أَمْ لَمْ يَنْصِيبْ مِنَ الْمَلَكِ

جووله که هر بهو چه شنه بووه و هر بهو چه شنه شه و هه موو چین و تاقمه کانی یهک
سروشتیان هه یه به درنژیی چرخ و رۆزگار، کهواته با هه میشه موسلمانان هر بهو جوړه ی
که قورئان نه فهرموئ جووله که بناسن و سهرنجیان بدهن. خوای گه وره بهرامبر شو بهد
کرداری و پیلانی نهوانه فهرموئ: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ نهوانه که سانیکن که خوا نه فرینی
لی کردوون و دووری خستوونه تهوه له میهره بانی خوئی و دهری کردوون له بهزه یی خوئی
﴿وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا﴾ هرکه سیش خوا نه فرینی لی بکات، هرگیز دهست ناکه وئ هیچ
یارمه تی دهریک بوئی که بهرگری سزای خوای لی بکات له رۆژی دواپی و له جیهانیش دا.
نهم بهلین و هه ریشه یه بدی هات سبهارهت بهو یه کهم چین و تاقمه ی که نهم نایه ته هاته
خواره وه دهریاره یان، نهوه بوو به ریسوایی لهم جیهانه دا خوا له ناوی بردن و بهو تاوان و بی
بروایی یهوه چوون بهره و ناگر و سزای سهختی خوا به بی نه مه ی هیچ بهرگری کهر و
یارمه تی دهریکیان ببی له جیهان دا، وهک له رۆژی دواپیش دا نایانبی. نینجا نابی سرمان
سوپ بمینی له جووله که کانی نه مړو که یهک سروشتیان هه یه له گهل یه کهم چین و تاقم دا،
به وینه ی نهوان دوژمنی ئیسلام و موسلمانان، له گهل نه ودها شو هه موو دهولت و میری
یانه یارمه تی دهریان. نابی سرمان سوپ بمینی لهوه، چونکه:

۱- خوای پهرومردگار بهم نایه تانه دلنه وایی و مزگینی به گهل و نوممه تی بروداری
راسته قینه دا که به ریکی شوینی بهرنامه ی خوا کهوتن و شهریه تی خوا حاکم و
کاربه دهستیان بوو، مزگینی پیدان به بی نرخی دوژمنه کانیان - جووله که - و
یارمه تی دهریان، به زال بوون و سهرکهوتنی شو بروداران به سهریان دا له بهر نه وه ی
که جووله کهن و یارمه تی دهریان نی یه، شو بهلینه بدی هات، هر بهدیش دیت بو
بروداری وهک نهوانه وشوین کهوتووی راسته قینه ی نهوان، که هرکاتیک پهیدا ببی و
بیته پییشه وه، بهلینی خوا بو گهل و نوممه تیک نابی که بهدهم لاف موسلمانینی لی
بدات و به کرده وه دوژمنی ئیسلام و موسلمانان بیت!!

۲- یارمه تی دهری راسته قینه ته نها خوایه، نهک دهولت و میری با خاوه نی ساروخ و
بومبای هایدرو جینی بیت، کهواته مانه وه ی ئیسرائیل بهو هه موو تاوان و دهست
درنژیی یهوه به هوئی شو دهولته تانه وه نی یه، به لکو به هوئی نه بوونی گهل و کومه لی

موسلمانان راسته قینه وهیه، هرکات نهو گهل و کومه له پهیدا بوو هیچ کس و هیچ دهنه تیک فریای ناکهوی، وهک نهو موژدهیه به روونی هیه لهو حدیسه دا که بهناوبانگه و له (ریاض الصالحین) دا هیناویه تی له سرچاوه سه حیه کانه وه: ﴿لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَقَاتِلَ الْمُسْلِمِينَ الْيَهُودَ فَيَخْتَبِئُ الْيَهُودُ مِنْ وَرَاءِ الشَّجَرِ وَالْحَجَرِ فَيَقُولُ الشَّجَرُ وَالْحَجَرُ: يَا مُسْلِمُ أَوْ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا يَهُودِيٌّ وَرَأَيْتُ فَاقْتُلْهُ إِلَّا الْغُرْقَدُ فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرِ الْيَهُودِ﴾ روژی دواپی بهرپا نابی هتا جووله که جهنگ نهکن له گهل موسلمانان دا، نینجا جووله که ژنر نهکن و خویمان نهشارنه وه له په نای درهخت و بهردا، نینجا دارو بهرمکه بانگ نهکن و نهلین: نهی موسلمان: نهه جووله که به له په نام داوهره بیکوژ، هه موو درهختیک نهو بانگ و هاوهره نهکات بینجه له داری (غرقده)، چونکه نهو له درهختی جووله که به، کهواته با موسلمانان کان ههل بدن تا بینه وه به موسلمانان راسته قینه تا به چاوی خویمان ببینن بهلینی خواو پیغه مبهرمکه یان (ﷺ).

له پاش سهر سوپه نینان له کارو کردهوی نهو جووله کانه و ههلویستی خراب و وتهی بهد و نارهوایان، جاردان و نهفرین لی کردنیان، نینجا بیزاری دهرنه بری له ههلویستیان بهرامبر به پیغه مبهرم (ﷺ) و قین و خهشیمان لهوی که خوا نهو بههره گهره رشت بهسری دا، منه تی نا بهسری دا به نایین و یارمه تی دان و زال کردن، داخ و حساسه تیان لهو هه موو چاکه و بههره یی که پیی بهخشی، نهوش خوا پیی داوه له لایین خویمه و لهوانه نهسه نراوته وه بو نهو، چاوچنوکی و خود پهسندی یان ناشکرا نهکات، بهجوری هرکه سینکی تر هر بههره و چاکه یی پی بدری نهوان به زوری نهزانن و لایان وایه له قهد نهو نی یه، له گهل نهوه دا خوا بههره و چاکه یی زوری رشت بهسهر خویمان و باوک و باپیریان دا، کهچی هیشتا بهوهیش فیری پیاوه تی نهبوون و له چاوبوری و حساسه ت نهکوتن. نهفرموی: ﴿لَمْ يَنْصِبْ مِنْ أَمَلِكِ﴾ نایا بو نهوانه هیه بهشیک له دهسه لات و مولکی خوا؟ واته نهوانه که پی یان ناخوشه خوا چاکه و بههره یی خو ی برتری بهسهر بهنده یی که له بهنده کانی دا، نایا نهوانه هاوبهشی خوان؟ نایا هیچ بهشیکیان هیه لهو مولکی خوا دا، که لی ی نه بهخشی و مردومی لی بههره مند نهکات؟ واته نهخیر ببهشن لهوه، نهگهر بهشدار بن و نهو دهسه لات هیان ببی،

فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾ أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾ فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ

﴿فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا﴾: نهو کاته که مترین شت ناهمن به مردوم! (نقیر) کونه بچکولهیه که وهک جینگه دهنوک وایه به پشتی ناوکی خورماوه که لهویوه نهروی، له زمانی عمره ب دا به وینه و چیروک نههینری بۆ که مترین شت، واته نهوانه چرووک و چاوچنۆکن تا نهو رادهیه نهگهر شت به دهست بن که مترین شت رهوا نابینن بۆ هیچ کهسیکی تر بیجگه له خویان!! بهلام سوپاس بۆ خوا که نهوهیان بهدهست نی یه، نهگینا ههموو مردومان تیا نهچوون، هیندی نهفرمون: مه بهست بیزاری دهربرینه له چرووکی و چاوبرسنیتی نهو جوولهگانه که خاوهنی دهسهلات و سامان و باخات بوون له مه دینه دا، کهچی لهگهل نهوه دا که مترین شتیان لی نه نه دا به ههژار و بی نهوایان. بیجگه له دوو جوړه به سی جوړی تریش نهو نایه ته تهفسیر کراوه تهوه، بهلام جوړیکیان نهگونجاوه، نهو دووانه که یان ههرچهند گونجاو بیت بهلام نهو دوو جوړهی که وتمان بههینزتره له دل دا و رای زانیانی لهسهره.

له پاش بیزاری دهربرین و نهنگ گرتن و سه رهنشتیان لهسهر چرووکی و چاوچنۆکی یان، نینجا نهگوینزتهوه بۆ بیزاری دهربرین و سه رهنشتیان لهو داخ و حسادهتی که دلی داگیر کردبوون، نهفرموی: ﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾: نایا نهوانه حسادهت نهبن به مردومان لهسهر نهوهی که خوا له بههری خوی پی بهخشیون و بههره مهندی کردوون؟ بهلای زۆربه وه مه بهست به وتهی (الناس) پیغه مبهره (ﷺ) به تهنیا که خوا بههره مهندی کرد به گهرهترین بههره و گهرهترینی بهندهیانی خوایه و له گهرهیی دا به تهنیا وهک ئوممهتیک وایه، یان مه بهست بهو وتهیه نهویش و ههموو موسلمانانیش، نهو بهد خووانه پی یان ناخوش بوو و ناواته خواز بوون که خوا نهو بههره و چاکهی نه دایه بهمان، نهو ناین و شریعه ته گهرهی نیسلامه نههاتایه که بۆ ههموو جیهانی یانه و نهوانیش به بی جیاوازی، نهگهر پهپرهوی بکهن وهک نهمان بههره مهنه بن. ههرچهند حسادهت خوی له خوی دا شتیکی بهدو ناپهوایه، بهلام حسادهته که ی نهوانه ناپاست و ناپهوا تره له چهند بارینکهوه:

۱- نهگهر ئهم بههره و چاکه‌ی خوا ته‌ن‌ها به پښغه‌مبه‌رمان (ﷺ) بدرایه، له پښ نه‌موره هېچ که‌سیکی تر بههره‌م‌ند نه‌کړایې، ئه‌وا به‌مه‌رحال پي ښان ناخوښ بې بؤ ئهم، ده‌ی وا نی یه، نه‌وه‌تا خویشیان ئه‌زانن که خوا چ بههره و چاکه‌ی گه‌وره‌ی رشت به‌س‌ر ئی‌براهیم و به‌ره‌که‌ی دا، که‌واته با بؤ ئه‌میش بېې وه‌ک نه‌وان.

۲- هه‌رکه‌سیک بې بههره و به‌ش پړاو بیت له‌وانه‌یه که‌سادت ببا به به‌شدار و بههره‌م‌ند، ده‌ی نه‌وانه خو‌یان به نه‌وه و به‌ره‌ی ئی‌براهیم دا‌نه‌نن، هه‌میشه لاف گه‌وره‌یی لی نه‌دن به‌و نه‌سب و نه‌ژاده پاکوه، که‌واته بؤ ئه‌بې پي ښان ناخوښ بې خوا که‌سیکی تریش بههره‌م‌ند بکات! به‌راستی که‌سادتی ئا‌وا به‌دتر و ناشیرین ترین که‌سادته و زور جینگه‌ی س‌رس‌وپ‌مانه!!

۳- هېچ که‌سیک نی یه دان نه‌نی به‌وه‌دا که پښغه‌مبه‌رمان (ﷺ) له نه‌وه‌ی ئی‌براهیمه، که‌واته هه‌رچونې س‌ریان سو‌پ نامینې له چاکه و بههره‌ی خوا به‌س‌ر ئی‌براهیم و به‌ره‌که‌یه‌وه و نه‌وه‌یان پي ناخوښ نی یه، به‌لکو شانازی پڼوه نه‌که‌ن، ده‌ی با س‌ریان سو‌پ نه‌مینې و پي ښان ناخوښ نه‌بې، ئه‌و چاکه و بههره‌ی که خوا دای به پښغه‌مبه‌ر (ﷺ) و مو‌س‌لمانان، به‌لکو نه‌ب‌وایه شانازی‌شان پڼوه بکړدایه، چونکه ئهم و نه‌وان له ی‌ک بڼه‌ماله‌وه هاتوون.

ئهم سې باره‌ی که ک‌رد‌مان به‌ه‌وی زور خراپی و ناشیرینی که‌سادته‌که‌یان وه‌ر‌نه‌گیری له‌مه‌ی که نه‌فه‌رم‌وی: ﴿فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا﴾ واته با ئه‌و که‌سادته نه‌به‌ن و که‌سادته‌که‌یان زور نا‌ره‌وایه، چونکه ئیمه به‌خشیومانه به ئال و به‌ره‌ی ئی‌براهیم نامه‌ی خو‌مان وه‌ک ته‌ورات و ئینجیل و زه‌بوور و زانین و پښغه‌مبه‌رینتی، ده‌سه‌لات و پا‌دشایه‌تی یه‌کی زور گه‌وره، نه‌وه‌تا ئه‌و هه‌موو پښغه‌مبه‌ره‌ی لی هه‌لخستن، پا‌دشای وه‌ک یوسف و داود و سلیمان ی لی هه‌لخستن. ﴿فَإِنَّهُمْ مِّنْ ءَامِنٍ بِهِ وَمِنَهُمْ مَّنْ صَدَّقَهُ﴾ ئینجا له‌ناو به‌ره و نه‌وه‌ی ئی‌براهیم دا هینې و ابو که ب‌روای هی‌نا به ئی‌براهیم و ئه‌و نایینه‌ی که نه‌وی له‌س‌ر بوو، وه به‌و نامه و پښغه‌مبه‌رینتی یه‌ی که به‌خشی‌مان به نه‌وه و به‌ره‌ی ئی‌براهیم. وه هینې وایشیان بوو که رووی وه‌رگیرا لی ی و ب‌روای نه‌هینا، واته نه‌وانه هه‌مو‌ریان چاوله‌به‌ری ئه‌و هه‌موو بههره و چاکه‌ی خوا نه‌بوون، به‌لکو بوون به دوو تاقم، که‌واته نه‌ی محمد دل‌گران مه‌به‌و س‌رت سو‌پ نه‌مینې له ب‌روا نه‌هینانی ئهم جووله‌که و نامه‌دارانه، چونکه له باوک و با‌پیریه‌ن‌وه هه‌روا هاتوون هیندیکیان ب‌روایان نه‌هیناوه،

وَكُنِيَ بِحَبْثِهِمْ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كَلَّمًا تَنْجَبَتْ جُلُودُهُمْ
 بَدَلَتْهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ
 مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾

﴿وَكُنِيَ بِحَبْثِهِمْ سَعِيرًا﴾ به سه دوزخ به ناگرنکی بلنسه داری هه لگرساو بو سزادانی نهو بی
 بریوانه ی کون و تازه یان و پیشووان و پاشووانیان!! نینجا بهم بوئه یوه یاسایه کی گشتی
 نه هینی له باره ی توله ی بی بریویان و نه جرو پاداشتی بریوادرانه وه، نه فهرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾ به راستی نهوانه ی که له جیهان دا بریویان نه هیناوه به نایه تهکانی نیمه - واته
 قورئان یان هه موو نامه و موعجیزه و به لگه روونهکانی تریش که قورئان یه کم و
 سهردهسته یانه - ﴿سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا﴾ نه یانخه ینه ناو ناگرنکی گه وره و ناهه موار و
 نه یانسونین پئی، بیگومان هیچ له شیک بهرگه ی نهو ناگره ناگری و دانه پزی و نه تویته وه،
 جا له بهر نه وه نه فهرموی: ﴿كَلَّمًا تَنْجَبَتْ جُلُودُهُمْ﴾ هه موو جارنک که پیسته کانیان دائه پزین
 ﴿بَدَلَتْهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا﴾ بویان نه گوپین به چهند پیستانیکی تر له جئی نهو پیسته داپزیوانه دا،
 نیتر نه پیستانه پیک بهینریته وه له کهرسه داپزاوهکان و سر له نوی خوا تازه یان بکاته وه،
 یان پیک بهینریته وه له کهرسه ی تازه، به هه حال نه گونجی و رئی ره خنه ی نی یه به مه ی
 که نه پیسته تازانه نه گهر کهرسه کونهکان نه بن چون سزا نه درین له گهل نه وه دا هیچ
 تاوانیکیان نه کردوه، نه ره خنه له سر نه بارهش هه بی جی یه، چونکه سزاکه گیانه که
 نه یچیژی و لهش و کهرسه ی لهش خوی له خوی دا هیچ سزایه ک ناچهئن و ههست به هیچ
 ناکه نه هوی بوونی نهو خانانه وه نه بی که له شوینی سزادانه دا هیه، وهک له کاتی تاوان و
 گونا هه کیش دا هه گیانه که نه یکات به له شهکان، نه جوره قسانه که کراون و نه کرن لهم
 جوره شوینانه دا به راستی وهک و پینه ی تادار وان!! خوی دهسلات دار نه وه نه کات ﴿لِيَذُوقُوا
 الْعَذَابَ﴾ بو نه وه ی سزاکه بچهئن، واته بو نه وه ی بهردهوام بیت و نه بریته وه و کم و کوپی

رووی تی نهکات، چونکه بهی داپزانه ئه پښتانه ئه مرڼ و ههستیان کهم ئه بیتهوه یان هر
 نامینی و بهی گوږین و تازه کردنهوه ههست و چهشتهکه دووباره ئه بنهوه وهک یه کهمجار،
 خوا په نامان بدات به میهره بانی خوئی له خهشم و سزای خوئی، بهراستی نایه تیکی زوړ
 سامناکی داچه کینه ره!! خوا بهی جوړه توله ئه سینئی و سزای ئهوی بی پروایانه ئه دات،
 چونکه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَنِيًّا حَكِيمًا﴾ بهراستی خوا هه میسه هر زال و دهسه لات دارنکی وایه
 بهرگری ناکرئ له هر شتی که بیهوی، لیزان و کاردرسته و هه موو کارو کردهوه یه کی
 راست و بهجئ یه. ئینجا بهرامهر ئهوی سزا سامناکه دهر باره ی بی پروایان، بهلین و پریاری
 بو پرواداران راسته قینه ئه مهیه که ئه فرموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهراستی ئهوانه کی که پروایان
 میناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کردهوه چاکه کانی شیان کردهوه، ﴿سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ﴾ ئه یان خهینه باغ و بههشتانی که رووباره کان دین و ئه چن به ژیریان دا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا
 أَبَدًا﴾ له کاتی که ئهوانه ئه مینهوه لهو بههشتانه دا به هه میسه یی و بی پرانهوه هه تا
 هه تابه، ﴿لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ مُطَهَّرٌ﴾ بویان ههیه لهو بههشتانه دا حه لال و هاوسه رانی که پاک و
 خاوین کران له هر شتی که بیزارو بیت و دل پیئی ناخوش بیت، ﴿وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا﴾
 ئه یان خهینه سینبرو سهه مندیکی خوش و فینک که نه سارد بیت و نه گهرم، خوا بیبه شمان
 نهکات لی ی. ئینجا دوو نایهت ئه مینی که بهر په تیکی زوړ گرنگن له دهوله ته گه وره و گشتی
 و نه پراوه که ی ئیسلام دا، بهراستی ئه گهر بیجگه لهم دوو نایه ته هیچ نایه تیکی تر نه هه تابه ته
 خواره وه، رهفتار کردن بهم دووانه و بهدی هینانیان له ژیان دا بهس بوو بوو هه موو جیهان و
 جیهانی یان وهک بومان دهر نه که وی له کاتی ته فسیریان دا، بهراستی ئهوی دوو نایه ته و
 وینه یان - که زوړیشن - به ته نیا موعجیزه یه کی زوړ گه وره و بهسن به رابه ر و بهلگه ی
 روون و ناشکرا له سر پینغه مبه ریتی پینغه مبه ری نازیمان ﴿ﷺ﴾ بهس بوو هر که سی که
 بیبهش نه بی له ژیری و تیگه یشتن. ئه گینا به دلی کیدا نه هات و کی ناگای لهم جوړه
 نایه تانه و ئهوی مبهسته گرنگانه بوو که هر ئه مانه دهست ئه دهن بکرین به دهستووو
 یاسای هه موو جیهان له هه موو چهرخ و چینه کانی دا هه تا هه تابه!!

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ

خوای پەروەردگار بەم قورئانە لەناو ھەموو جیھانی سەر لی شیناوە و سەرگەردانی ئەو چەرخ و سەردەمەدا، بە تایبەتی لەناو گەل و ئاوجەییەکی نەخویندەواری دور لە زانی و زانیاری و شارستانی دا، لەناو ئەوانەدا ئوممەتیکی ھێنایە کایە بە بوون بە مامۆستای ھەموو جیھان و ری نیشان دەریان، قاپی زانی و داد و ھەموو فەر و خیرئەکیان خستە سەر پشت بۆ ھەر کەسێک کە خۆی کوێر نەکات و بەدوای بەختەوێری دا بگەرێ، لە قوتابخانەیی ئەم قورئانەدا ئەو ھەموو قوتابی یانە دەرچوون و ھەتا ھەتایە بە ئاسمانی مرقایەتی یەوہ ئەدرەوشینەوہ وەک ئەستێرەیی بەرەبەیان. بێگومان شتیکی ئاشکرایە کە ھاتنی ئەم قورئانە ئادەمییەتی یان ھێنایەوہ کایە و لە بنەپەرەتەوہ کۆشکی مرقایەتی داپشت لە بەرزترین و شیرین ترین شیوہی دا، کەواتە ھەموو ئادەمی بە شیوہی گشتی و عەرەب بە تایبەتی زۆر زۆر قەرزدار و سەرشۆری چاکە و بەھەری ئەم قورئانەن و ئەبوابە بە ھەموو سۆزو پەروەش و چار لەبەری یەوہ ھەمیشە کەمەر بەستە بوونایە لەبەردەم ئەم قورئانەدا و دەستیان ھەلگرتایە لە ھەموو شتیکیان لە پیناوی ئەم قورئانەدا، بەلام بەداخوہ زۆرەیی ئادەمی بە گشتی و عەرەب بە تایبەتی سێلە و بەد نەھکن!!

ئینجا با بگەرینەوہ بۆ ژێر سایەیی ئەم دوو ئایەتە پیرۆزە و دلی بۆ بکەینەوہ، بەلکو ھیندیک لە پیت و فەری بێژینی بەسەر دلەکانمان دا تەم و تاریکی یەکەیان لا، ئەفەرموی:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ بەپراستی خوافەرمانتان پینەدات بەدانیوہی سپاردەکان بە خاوەنەکانیان و گەیانەکانیان بە جینگە و شوینی شایستەیی خوێان ﴿وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ فەرمانتان پێ ئەدات بە حوکم و بێراردان بە داد و راستی و یەکسانی ی کاتی کە حوکمپانی ئەکەن لە نیوان مەردومان دا، ئیتەر ئایا حوکمپانی گشتی بن یان تایبەتی، یان کرابن بە ھەکەم لە ھەر مەسەلەیک دا، ئەگێرەوہ کە جارێک دوو منداڵ نووسراویک ئەنووسن و ئەچنە لای ئیمامی حسن کە ھەکەم بێت و کامیان بە خەت خوشتر دابنێ، ئیمامی علی - خاویان لی رازی بێت - چاوی لی ئەبێت، ئینجا ئەفەرموی: ئەی کوپی خوشەویستم بزانە چۆن بێرارد ئەدەیت، چونکە ئەوہ حوکم و بێراردانە و خوا پرسیارت لی ئەکات لە رۆژی دوایی دا!! بەکورتی ئەمە یە ئەرک و پێویستی سەرشارنی گەل و کۆمەڵی موسلمان، ئەمە یە کردار و رەوشت و خوی، دانەوہی سپاردەکان و گەیانەکانیان بە جی و

شوینی خوځان، بریاردان به داد له‌تاو مردومان دا، به پی‌ی فرمان و به‌نامه‌ی خوا و
فیږکردنی خوا.

نهم نایه‌ته له هرچی دا و به بونه‌ی هر شتی‌که‌وه هاتبیته خواره‌وه، نه‌به‌ستراوه به هیچ
شتی‌کی تایبه‌تی یه‌وه، به‌لکو فرمانی‌کی گشتی یه و بؤ گشتی یه و به شیوه‌ی گشتی
هاتووه: نهم سپاردانه دهست پی‌ی نه‌که‌ن له سپارده‌ی هره‌گه‌وره‌وه، نه‌و سپارده‌ی که خوا
کردی به شتی‌کی سروشتی له ناده‌می دا، ناسمانه‌کان و زهوی و چپاکان ه‌لیان نه‌گرت و
لی‌ی ترسان، ناده‌می ه‌لی گرت و گرتی یه‌گه‌ردن، سپارده‌ی رینمونی و ناسین و برپوا
هینان به نیاز و خواهیش و ه‌لبژاردن و تی‌کو‌شان، نه‌مه‌یه سپارده‌ی سروشتی که تایبه‌تی
یه به ناده‌می یه‌وه، نیت‌ر بی‌جگه له ناده‌می ه‌موو دروست کراوه‌کانی تر برپوا هینان و ناسین
و رینمونی و گو‌ی رایه‌لی یان به خواهیش و ه‌ول و تی‌کو‌شانی خوځان نی یه، به‌لکو به‌س
به رینمونی و رام کردن و فیږکردنی خواجه، به بی‌نیاز و خواهیش و ه‌ولی خوځان، ته‌ن‌ها
ناده‌می جیاکراوه‌ته‌وه به‌وه‌ی که گوترا، له‌م سپارده‌گه‌وره‌یه و سپارده‌کانی تر نه‌که‌ونه‌سر
شانی ناده‌می که خوا له‌م نایه‌ته‌دا فرمانی داوه به دانه‌وه‌یان، جا هیندی له‌و سپاردانه که
له‌گه‌ردنی مردم دایه، سپارده‌ی شایه‌تی دانه بؤ نهم نایینه، شایه‌تی دان له یه‌که‌مجاره‌وه
له‌ده‌روون دا به ه‌ول و تی‌کو‌شان له‌گه‌ل دل و ده‌روون تا بین به ناوینه‌یه‌کی بالا نما بؤ نهم
نایینه، به جو‌ری مردوم شیوه‌ی شیرینی نه‌و نایینه به‌دی بکه‌ن له‌و دل و ده‌روونه‌دا و
ه‌ه‌ست بکه‌ن به جوانی و پاک و خاوینی و که‌لک و نرخ‌ی برپوا به‌و نایینه، شایه‌تی دان بؤ‌ی
به بانگ کردنی مردوم بؤ‌لای نه‌و نایینه، روون کردنه‌وه‌ی پیت و ف‌رو نرخ‌ی نه‌و نایینه له
پاش نه‌وه‌ی که له‌ده‌روونی بانگ که‌ره‌که‌دا په‌یدا بوو و به‌دی نه‌کرا، که‌واته نه‌گه‌ر بانگی
مردومانیش نه‌کات ته‌ن‌ها برپواو ناسینه ده‌روونی یه‌که‌ی خو‌ی به‌س نی یه و شایه‌تی
دانه‌که‌ی به‌وه ته‌واو نابی‌ی تا سپارده‌ی بانگ کردن و راگه‌یاندن و روون کردنه‌وه‌یشی له‌گه‌ل
نه‌بی‌ت. نینجا شایه‌تی دان بؤ نهم نایینه به ه‌ول و تی‌کو‌شان بؤ چه‌سپاندنی له ولات دا به
به‌نامه بؤ برپواداران، به‌نامه بؤ ه‌موو ناده‌می به تی‌کرای‌ی، ه‌ول و تی‌کو‌شان به‌وه‌ی که له
ده‌سه‌لات و توانادایه له لایه‌ن کۆمه‌ل و نه‌ندامی کۆمه‌له‌وه، چونکه له‌پاش برپوا هینان
گه‌وره‌ترین سپارده بریتی یه له به‌دی هینان و چه‌سپاندنی نهم به‌نامه‌یه له ژبانی ناده‌می
دا، چاوپو‌شی نا‌کری له‌باری نهم سپارده‌وه له هیچ که‌سی‌ک نه له‌گه‌ل و نه له نه‌ندامی گه‌ل،
جا له‌به‌ر نه‌وه‌یه که له ه‌دیسی سه‌حیح دا هاتووه: ﴿الجهاد فريضة ماضية إلی يوم

القيامة ههول و تىكوشان له رى ئىسلام دا فهرزىكى نه براوى هه مىشه يى يه تا روى
 دوايى، ئىنجا به شىك لهو سپاردانه ي كه لهم ئايه ته دا يه سپارده ي مامه له و هاوكارى له گه ل
 مردومان دا، دانه وه و گه ياندنى هه سپارده يه ك به خاوه نى خوى: هه ر شت و مه كى ك كه
 يه كى به سپارده دا يى نايى لاي يه كى كى تر، سپارده ي راست كردن و دلسوزى له گه ل مىلله ت و
 مردوم و سه روك و شوانى گه ل و مىلله ت، سپارده ي په روه رده كردن و به خيوكردنى منال و
 ساواكان و هه موو لاواز و بى ده سه لات و ژىر ده سه تكان. سپارده ي پارىزگارى مال و
 نامووس و هه موو كون و كه له به رى كى گه ل و كو مه ل، هه روه ها هه ر پى وى سى و ئه ر كى كى كه
 ئه م شه رى عه ت و به رنامه ي خوا هى ناي و خستى يه گه ردى مردوم له هه موو بارو روويه كى
 ژيان و جيهانه وه، وه ك ئه وه هه موو وه زى فه و كارو كار به ده سى و به رنوه به رايه تى يه كه له م
 جيهانه دا هه ن، ئه بى ئه وانه بدرى ن به ده ست كه سائى كه وه كه شايسته و شياوى ئه وانه بن،
 وه ك ئه وانه ش كه ئه وانه يان بدرى ته ده ست بدرى ته ده ست ئه بى به راست و رى كى پى
 هه لسن، هه موو ئه مانه كه باس كر ان به شىك ن لهو سپاردانه ي كه له م ئايه ته دا خوا فره مانى دا
 به دانه وه و گه ياندنى به خاوه ن و جى و شوى نى خويان. ئىنجا فره مانى دووه مى ئايه ته كه كه
 فره مان ئه دات به داد و داد په روه رى، ئه مىش هه ر به شىوه ي گشتى دا يى ناه، ئه وه تا
 ئه فره موى: ﴿بين الناس﴾ له نى وان ئاده مى دا به تىكرايى و به بى جياوازى، بپوادار و بى
 بپوا، دۆست و دوژمن، رهش و سپى، عه رهب و عه جه م، ئوممه ت و كو مه لى مو سلى مانان
 چاودى ر و كار به ده سه ته بۆ هه لسان به و دادو داد په روه رى يه - كاتى كه حوكم و بپيار بدا -
 ئه و دادو داد په روه رى يه كه هه رگىز مىژوى ئاده مى نه يدى تووه - له سه ر ئه م بارو شىوه
 تايبه تى يه - مه گه ر هه ر له سه ر ده سى ئىسلام دا، مه گه ر هه ر له كاتى حوكم پرانى ئىسلام
 دا، مه گه ر هه ر له چه رخ و سه رده مى سه ر كرده تى ئىسلام دا بۆ ئاده مى !!

بناغه و بنه ره تى حوكم و حوكم پرانى له ئىسلام دا هه ر ئه و داد په روه رى يه يه، هه رچونى
 سپارده دانه وه - له سه ر ئه و بارو شىوه گشتى يه - هه ر ئه و يه بناغه و بنه ره تى ژيان له ناو
 گه ل و كو مه لى ئىسلامى دا، واته ئه و گه ل و كو مه لى كه به راستى هه ر ئىسلام كار به ده ست
 و حوكم پرانى بى ت.

إِنَّ اللَّهَ نِعْمًا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ

خوای میهرمان لهم نایه ته کورتهدا ناموزگاری کرد بهو شته گرنګ و گموره به که بهدی
هینانیاں بهسه بو بهخته وهری و کامهرانی ژیاں له هردوو جیهان دا، ئینجا دل و دهر وون
نه هینیتته سوزو پهروش بو گوی رایه لی و فرمانبهری که نه فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ نِعْمًا يَعِظُكُمْ بِهِ﴾
بهراستی زور چاکه نه وهی که خوا ناموزگاری کردن پی که بریتی بوو له دانه وه و
که یاندنی سپارده کان بو جی و شوینی خوین و حوکمرانی و بریاردان به داد و
دادپهروهری، خوا فرمانی دابهم دووانه و پیویستی کردن، به لام ناوی برد به ناموزگاری
تا باشر گوی رایه لی یان بو بکری و زورتر به سوز و پهروشه وه فرمانبهری و پیشوازی
یان لی بکری. ئینجا له دارشتنی فرموده که ییش دا شیوه به کی سهری به کار هیناوه، به پی ی
باو و ټیگه یشتنی ساده ی نیمه و پیش بیر کردنه وه له هوی دارشتنه که ی نه بویه بهم جوړه
بویه: ﴿إِنَّهُ نِعْمًا يَعِظُكُمْ اللَّهُ بِهِ﴾ به لام که بیر نه کریته وه دهر نه که وی که نه وهی قورن
فهرمویه تی شتیکی تره: نه وه تا له فرموده که ی قورن دا وته ی به فهری ﴿اللَّهُ﴾ پیش
که وتوه که مافی نه وهی هیه له هه موو شتیکی خیر و چاکه دا هر له پیشه وه بیت و یکه م
بیت، ئینجا نه وه نیشان نه دات که په یوهستی به تین هیه له نیوان خواو نه وهی که
ناموزگاری نیمه ی پی نه کات. ^۱ ئینجا نایه ته که دواپی نه هینی به فرموده به که دل و
دهر وون بیدار و ریا نه کاته وه بو فرمانبهری و گوی رایه لی، چونکه به لین و هره شه ی لی
وهر نه گیر. به لین به گوی رایه لان و هره شه له سهر پیچی که ران، نه فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا
بَصِيرًا﴾ بهراستی خوا هه میشه شنه وی بینایه، که واته هیچ کرده وه به کی لی ون و شاره
نابی، بیگومان هر دلک نه م برویه ی تیا جیگیر ببی هر گیز ناتوانی ناپاکی بکات له

^۱ چونکه ﴿اللَّهُ﴾ کراره به نیسمی (ان) که له نسل دا موبته دابه، رسته که ش کراره به خه بری که له نسل داخه بهری

موبته دابه، موبته داو خه به ریش نه بی نه و په پی به کیتی یان ببی.

سپارده‌کان دا، ناتوانی به دادو نه‌جولیتنه‌وه. له‌م نایه‌ته‌دا فرمانی دا به‌کاربه‌دهستان به
 دانه‌وه و‌گه‌یاندنی سپارده‌کان به‌جی و شوینی خویان، به‌دادو داد پ‌روه‌ری له‌بریاردان و
 حوکمرانی دا، نینجا له‌نایه‌تی داهاتوودا فرمان شه‌دات به‌گویی رای‌ه‌لی کردن بو شه
 کاربه‌دهستانه له‌ژنر سایه‌ی گویی رای‌ه‌لی کردن بو خوا و پ‌نغه‌مبەر(ﷺ) کاتی که شه
 کاربه‌دهستانه هه‌لسان به‌پ‌نویستی سهرشانی خویان، وه‌ک نیمامی عه‌لی - خوای لی رازی
 بیت شه‌فرموی - پ‌نویسته له‌سهر کاربه‌دهست و پ‌یشه‌وای موسلمانان که بریارو حوکمرانی
 بکه‌ن به‌گویره‌ی شه‌وی که خوا ناردویه‌تی یه‌خواره‌وه، سپارده‌ی خویان به‌جی به‌ینن،
 نینجا کاتی که شه‌وه‌ی کرد پ‌نویسته له‌سهر ره‌عیت و ژنر ده‌سته که بیستن و گویی
 رای‌ه‌ل بیت. له‌باریکی تروه‌ه فرمانی دا به‌و دوو شته، بیگومان ناسینی شه‌و دووانه و
 چو‌نیتی هه‌لسان پی یان نابی له‌مردومان‌وه و مرگ‌رین و باو و زانین و ژیری شه‌مان بکرین
 به‌ترازووی شه‌وه، چونکه شتیکی ناشکرایه که شه‌نداز و راده‌ی زانین و ژیری مردومان زور
 جی‌وازه‌و له‌زور شت دا دوورن له‌یه‌کتر و کؤنابنه‌وه، بیجگه له‌وه‌یش دام‌زراو نین و له‌سهر
 باریک راناوه‌ستن. که‌واته پ‌نویسته بوونی ترازوویه‌کی نه‌گو‌پ‌راوی نه‌دو‌پ‌راوی هه‌له نه‌کمر که
 شه‌وش ته‌نها خوا ده‌ست شه‌که‌وی و شه‌بی هه‌ر ناین و شه‌ریعه‌تی خوا بکری به‌و ترازووه،
 له‌بهر شه‌وه شه‌م نایه‌تی هینا به‌دوای نایه‌تی رابردوودا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی که‌سانی که
 پرواتان هیناوه ﴿طِيعُوا اللَّهَ﴾ فرمان‌بهر و گویی رای‌ه‌لی خوابن، ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گویی رای‌ه‌لی
 پ‌نغه‌مبەر بن، - واته محمد(ﷺ) - ﴿وَأُولِي الْأَرْشَادِ﴾ گویی رای‌ه‌لی خاوه‌ن فرمان و
 فرمان‌داره‌کان بن له‌خو‌تان، واته پروادار بن و به‌پی‌ی شه‌ریعه‌تی خوا فرمان بده‌ن که‌واته
 شه‌بی زانای ته‌واو بن که ناو شه‌برین به‌(مجتهد) واته شه‌صل وایه شه‌گه‌ر له‌و راده‌یه‌دا نه‌بوو
 شه‌وه ناچاری یه و شه‌گه‌ر به‌پی‌ی شه‌رع بریار بدا قه‌یناکات. شتیکی ناشکرایه له‌نایینی
 نیسلام دا که دانانی یاسا و شه‌ریعت تایبه‌تی یه به‌خواوه و شه‌بی ره‌فتار هه‌ر به‌یاسا و
 شه‌ریعه‌تی خوا بکری. خوا دواترین شه‌ریعه‌تی خوی نارد له‌م قورئانه‌دا، فروستاده‌یه‌کی پی
 ره‌وانه کرد که شه‌م قورئانه راگه‌یه‌نی و روونی بکاته‌وه بو به‌نده‌کانی خوا، هه‌رچی
 راگه‌یاندبی له‌نارمزووی خو‌یه‌وه نه‌هاتووه، که‌واته هه‌رچی راگه‌یاندبی له‌خواوه هاتووه،

رهوشت و کرداری به‌شیکه له شهریه‌ته‌که‌ی خوا، که‌واته گوی رایه‌لی یه‌که‌یشی به‌شیکه له گوی رایه‌لی کردن بۆ خوا، که‌واته له‌پاش خوا ئه‌بی گوی رایه‌لی فروستاده‌که‌ی بین، نینجا پیویسته گوی رایه‌لی کاربه‌ده‌ستان له‌م رووه‌وه که‌ فرمانی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ص) به‌دی ئه‌هینن و ره‌فتاری پی ئه‌که‌ن و فرمانی پی ئه‌ده‌ن.

خوای په‌روه‌ردگار گوی رایه‌لی بۆ پیغه‌مبه‌ری داناوه به‌ گوی رایه‌لی کردن بۆ خوی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ قورئان گوی رایه‌لی کردن بۆ پیغه‌مبه‌ریشی به‌ گرنگ گرت وه‌ک سه‌ربه‌خۆ نیشانی دا وینه‌ی گوی رایه‌لی کردن بۆ خوا، به‌م ره‌نگه‌ به‌ تایبه‌تی فرمانی دا به‌ گوی رایه‌لی کردن بۆی، به‌لام گوی رایه‌لی بۆ کاربه‌ده‌ستانی به‌و جوړه به‌ گرنگ ئه‌گرت و به‌ سه‌ربه‌خۆ نیشانی نه‌دا، ئه‌وه‌تا به‌ تایبه‌تی فرمانی پی نه‌داو بۆ ئه‌ویش دووباره‌ی نه‌کرده‌وه، چونکه‌ گوی رایه‌لی بۆ کاربه‌ده‌ستان له‌ زاتی خویانه‌وه هه‌لناقولی و له‌به‌ر خویان نی یه، به‌لکو له‌ په‌نای گوی رایه‌لی و فرمانبه‌ری یان دایه بۆ خواو بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هر کاتی به‌و جوړه نه‌بوون دروست نی یه گوی رایه‌لی کردن بۆیان به‌ پیی چه‌ند حه‌دیس و بریاری هه‌موو زانایانی ئیسلام، که‌واته هرکه‌س له‌ ئوممه‌ت له‌ ده‌وله‌تی ئیسلام دا نازاد و سه‌ربه‌سته و پیویسته له‌سه‌ری به‌ پیی شهرع ره‌خنه‌ بگری له‌ کاربه‌ده‌ست له‌ هر کارو کرده‌وه‌یه‌کی بی شهرعی دا و نابی گوی رایه‌ل بیت له‌وه‌دا، ئیسلام به‌هۆی ئه‌وه‌وه هه‌موو که‌سیکی گیراوه به‌ ئه‌میندار به‌سه‌ر شهریه‌ته‌که‌ی خواوه، ئه‌میندار به‌سه‌ر بریواو ئایینه‌که‌ی خۆیه‌وه، ئه‌میندار به‌سه‌ر نه‌فسی خۆی و ژیری و چاره‌نووس و پاشه‌پوژی خۆی له‌باره‌ی هه‌ردوو جیهانی یه‌وه، نایگیریی به‌ وینه‌ی مالآت و چوارپی که‌ هر مل که‌چ و گوی رایه‌ل بیت، بۆ هر شوینی بیرئ و له‌ هر جینگایه‌ک به‌ه‌ستینری و راگیر کری! به‌رنامه‌که‌ی روونه و سنووری گوی رایه‌لی دیاری کردووه، نه‌و شهریه‌ته‌ی که‌ په‌یره‌وی نه‌کری ته‌نیا یه‌کیکه‌ بۆ هه‌مووان، به‌ بی جیاوازی و گۆران و لایه‌نگیری، هیچ که‌سینک سه‌رگه‌ردان نابی و نه‌زانی چی بکات و به‌ چ بارینک دا بریوا!

فَإِنْ لَنْزَعْنُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

ئەو گوی رايەلی کردنە بە بێ قسە و باس و سەر لی کردنەو لە هەر شتێک دایە کە دەقیکی قورئان یان هەدیسێ لەسەر بێت بە روونی، ئەو مەسەلە و رووداوانە ی کە بەو جۆرە نەبوون بەم رەنگە هیچ دەقیک دەست نەئەکەوت بۆیان، یان چەند دەقیک هیچیان روون و ناشکرا نەبوون تیا یان دا و بۆچوون و تیگەیشتی و ژیری مەردوم جیاواز بوون بۆیان و جینگە دووبەرەکی و ئاژاوە بوون، ئەم جۆرە رووداو و مەسەلانەشی چارەسەر کردووە و بەرنامە ی داناوە بۆ دۆزینەوی یاسا و بێاری، وەك ئاماژە ی بۆ ئەکات کە ئەفەرموی: ﴿فَإِنْ لَنْزَعْنُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ ئینجا ئەگەر ئاژاوە و دووبەرەکیان بوو لە شتێک دا لە بارە ی حوکم و بێاری یەو، ئەو کاتە بێگێرنەو بۆلای نامەکە ی خوا و تار و کرداری پیغەمبەر (ﷺ) بەم رەنگە حوکم و بێارەکە ی وەرگن لە دەقی ئایەت و هەدیسێک کە ئەو رووداو و مەسەلە یە ئەگرتە، ئەگەر دەقیکی ئاوا دەست نەکەوت ئەو کاتە بێگێرنەو بۆ یاسا و بێرو باوەرە گەر و گشتی یەکان کە وەرئەگیرن لە ئایەت و هەدیسەکان و رۆحی بەرنامە و شەریعەتەکە ی خوا نیشانیا ن ئەدات، کەواتە هەرچی مەسەلە و رووداو لە جیهان دا بووبی و بێی لە داهاتوودا پەیدا ببی، هەرکام یان دەقی قورئان و هەدیسێ پی یان هاتوو یان وێنە ی وەرئەگیری لە دەقەکانەو یان لەو یاسا و بێروباوەرە گشتی یانە ی کە لە شەریعەتەکە ی خوا وەرئەگیرن، بە هەر حال ئەم ئوممەتە گەر و جیهانی و هەتا هەتایی یە رۆژی لە رۆژان دانەماو و دانامینی بۆ هەر حوکم و بێاریک! تا پیغەمبەری ئازیز لە دنیا دا بوو (ﷺ) پرس بەو ئەکرا و دامان نەئەبوو، لە پاش لە دنیا دەرچوونی ئەگەر دابمانایە و دەقی قورئان و هەدیسێان دەست نەکەوتایە هەرکام لە چوار یاری گەر و لەسەر پرس و رای هاوئەکانی تر - خوا لە هەموویان رازی بێت - لەبەر تیشک و رووناکی قورئان و هەدیس دا حوکم و بێاریان بۆ ئەدۆزی یەو، ئینجا لە پاش ئەوان زانایانی ئوممەت خوا پاداشتیان بداتەو، کارەکیان ئاسان کرد و چارەسەری هەموو گری و کۆسپینکیان کرد کە لەو بارە یەو بێتە ریی هەرکەسیک لەم ئوممەتە دا، بەم رەنگە لە ئایەت و هەدیس و راو بێاری جێنشین و هاوئەکان و لەو زانین و فام و تیگەیشتنە ی کە خوا دابووی بە خوێان، لەو هەموو ئەم (فقە) ه پان و پۆر و فراوانە یان دانا و کردیان بە کتیب و بلاو بوویەو لە جیهان دا - وەك ئەبیین - بە جۆرێک هەرکەسیک بۆ هەرچی دابمینی دەست ئەکەوی لە کتیبەکانی ئەوان دا.

تهنانهت دوزمن و بی پروا کانی به هر مه‌ند بوون له کتیبه‌کانی ئیسلامه‌وه، زۆربه‌یانیا
 وهرگیرایه سهر زمانه‌کانی خۆیان خوا پاداشتی پیشه‌واو زانا کانیمان بداته‌وه نه‌وه نه‌رکه
 گهره‌یان خسته نه‌ستوی خۆیان و نه‌وه خزمه‌ته‌ گهره‌یان کرد، به‌راستی نه‌گهر نه‌وه نه‌بویه
 سهرگردان و سهر لی شینواو نه‌بووین و دوو چاری نه‌وه نه‌بووین که ههر کهس به‌ گویهری
 ئاره‌زوو و هه‌وای نه‌فس ره‌فتاری بکردایه و وه‌لامی مه‌ردومیشی بدایه‌ته‌وه، نه‌وه کاته وه‌ک
 خوی گومرایه موسلمانانیشی گومرا نه‌کرد، وه‌ک - خوا په‌نامان بدات - له‌ گه‌لی لا نه‌وه
 ده‌رده‌ گرانه‌ رووی داوه، نه‌وه تا نه‌بینین زۆر کهس هه‌ن نه‌زان و بی‌ ئاگا، نه‌گهر چه‌ند سال
 هه‌ول بده‌ن ئینجا له‌وان تی‌ بگه‌ن له‌ راو بریارو کتیبه‌کانی نه‌وه زانا و پیشه‌وایانه، که‌چی
 گاته‌ه‌یان لی‌ دی‌ و لا‌قرتی نه‌که‌ن به‌و راو بریارو کتیبانه و به‌و پیشه‌وایانه، به‌و هه‌موو
 نه‌زانی خۆیانه‌وه ههر پرسیارکیان لی‌ بکری به‌ بی‌ وه‌ستان و به‌ بی‌ باک و بیم وه‌لام
 نه‌ده‌نه‌وه به‌ هه‌واو ئاره‌زووی خۆیان، بی‌گومان هوی نه‌وه‌ش نه‌زانی یه و نه‌گهر زانا بوونایه
 نه‌ترسان و له‌ خۆیانه‌وه ده‌میان به‌ره‌لا نه‌نه‌کرد، خوا به‌ میهره‌بانی خوی زانامان بکات و
 رینموونیمان بکات بۆ سهر رنجه‌ راسته‌که‌ی ئه‌م ئومه‌ته‌ آمین. خوی په‌روه‌ردگار فره‌مانی دا
 به‌ گوی‌ رایه‌لی کردنمان بۆ خوی و بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و کاربه‌ده‌ست و فره‌مان ره‌واکانی
 موسلمانان، به‌ گیرانه‌وه‌ی ههر شتیک که‌ ئاژاوه‌و دووبه‌ره‌کیمان بوو تیای دا، ئینجا نه‌وه
 فره‌مانه‌ زۆر به‌ گهره‌ و گرنه‌ نیشان نه‌دات به‌م ره‌نگه‌ گوی‌ رایه‌لی کردنه‌که‌ی نه‌به‌ستیه‌وه
 به‌ پروا به‌ خوا و به‌ رۆژی دوا‌یی یه‌وه، نه‌ فره‌موی: ﴿إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ نه‌گهر ئیه‌وه
 بپرواتان هی‌ناوه‌و بپروادارن به‌ خوا و به‌ رۆژی دوا‌یی. ئاشکرایه که‌ رووکه‌ش و رواله‌تی
 نایه‌ته‌که‌ و نیشان نه‌دات که‌ گوی‌ رایه‌لی نه‌کردنی فره‌مانه‌که‌ نیشانه‌ی بی‌ پروایی یه و
 له‌ گه‌ل بپروادا کو‌ نایه‌ته‌وه، بی‌گومان نه‌گهر گوی‌ رایه‌لی نه‌کردنه‌که‌ له‌ به‌ر سهرکی‌شی و
 ناپه‌زایی بی‌ت به‌ فره‌مانه‌کانی خوا نه‌وا نه‌بیته‌ بی‌ پروایی و مه‌ردومی پی‌ ده‌ره‌چی له‌
 ئیسلام، نه‌گهر له‌ به‌ر نه‌بی‌ و کابرا خوی به‌ خراب و تاوانبار دابنی و بپروای بی‌ به‌
 راست و ره‌وایی فره‌مانه‌کانی خوا نه‌وا کو‌مه‌ل و جه‌ماوه‌ری زانایان له‌ ریزی بپرواداران ده‌ری
 ناکه‌ن، به‌لام به‌ ههر حال نه‌گهر بپروای بی‌ و دامه‌زراو بی‌ نه‌بی نه‌وه بپروایه له‌ کرده‌وه و گوی‌
 رایه‌لی دا ده‌رکه‌وی.

ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾

له پاش نهو هی نهو گوی رایه لی و فرمانبرری یه ی بهست به بپروا به خوا و به روژی دواپی یه وه، نینجا هانمان نه دات له سه ری و خوشه ویستی نه کات له دل دا به مه ی له شیوه ی نامورگاری دا نیشانی نه دات و نه فهرموی: ﴿ذَٰلِكَ﴾ نهو گوی رایه لی و گپرانه وه ی که باس کران - وه کومه نیک نه فهرمون - یان مه بهست هر گپرانه وه که یه، چونکه گوی رایه لی خوا و پیغه مبه ر(ﷺ) لهو شتانه دا که ده قیان له سه ر هاتوه جیگه ی قسه و باس و سه ر لی کردنه وه نی یه له لایه ن بپروا دارانه وه، به لکو نه وانه ی که ده قی نایه ت و ده دیسیان پی نه هاتوه له وانه یه هله و ناره زووکاری یان تیا بکری له بهر نه وه به گرنک تر گیراوه، وه کومه نیک تر نه فهرمون. به هر حال و مه بهست هر کام بیت. بیگومان نه وه ﴿خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ چاکتره له هه موو شتیکی تر و شایسته تره، دوا روژی باشتره، بیگومان هر نه وه چاکه له هه ردو جیهان دا، هر نه وه به خته وه ری و بهر ژوه ندی تیا یه، واته خپرو چاکه و بهر هه می ته نها بو روژی دواپی نی یه به لکو بو هه ردو جیهانه. بیگومان هر که سینک بیبهش نه بی له فام و ژیری و بپروای هیه به وه، چونکه نهو بهر نامه یه که خوا دایناوه بو نیمه پاک و بیگه رده له هه موو له که یه ک، پاکه له نه زانی و ناره زووکاری و لاوازی و ناته وای و لایه نگیری و هر نه نگ و ره خنه یه ک، نهو بهر نامه یه هینی خواجه که په روه ردار و داهینه ری نه م ناده می یه، که واته هه رنهو نه زانی چی چاک و به فهر و شایسته یه بو ی. بهر نامه ی که سینکه که داهینه رو راگیر که ری نه م بوونه و مره یه، زانین و ده سه لاتی بی سنووری هیه و به زه پی دارو میهره بانه به بهنده کانی، که واته به هه موو هیزی بپرواوه نه لی: ﴿ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾. له پاش نهو هی نه م یاسا گه وره و گشتی یه ی دانا و روونی کرده وه و بهستی به بپروا و روژی دواپی یه وه، نینجا ناوپرکمان پی نه داته وه بولای نه وانه ی که لاف بپروا هینان لی نه دن له بپروا و شریعه تی خوا و به راو بپریاری تر ره فتار بکه ن له کاتیک دا که پنیو یسته بپروایان نه بی ته نها به یاسا و شریعه تی خوا نه بی. ناوپرمان پی نه داته وه بولای نه وانه بو نه وه ی سه رمان سوپر بیت لی یان و بیزاری ده برپین له کرده وه و ره فتاره که یان، بو نه وه ی

نهوانه بترسيني لهوې که شهيټان نهيهوې نهوانه به تهواوې گومړا بکات، نهفرموې: ﴿آلَمْ

تَرَ إِلَى الَّذِي﴾ نايان نهترانيوه و ناوړيکت نهداوهتهوه بولای نهوانه ی که ﴿يَرْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامِنُوا

بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ نهلین و لاف لی نهدن بهوې بپروایان هیناوه بهو بهرنامه ی که

هینراوهته خوارهوه بولای تو، بهو نامه ی که هینراوهته خوارهوه له پیش تو، واته سهرت

سوپر بمیني و بیزار به لهوانه ی که نهو لاف لی نهدن، هوې بیزاری و سهر سوپرمانهکش

نهمیه که لهگهل نهو لافهدا ﴿يُرِيدُونَ أَن يُتَحَكَّمُوا إِلَى الظَّالِمِ﴾ نهیانهوې دادو برینهوې ناژاوه

بهرن بولای کهسینک که زور سهرکیش و ستهمکاره و حوکم و بریار له ناین و شهریهتی خوا

وهرناگری، بهلکو به پیی ههواو ناروزووی خوې شهيټان بریار دهرتهکات، نهو کاره بهده

نهکهن ﴿وَقَدْ أُمِرُوا أَن يَكْفُرُوا بِهِ﴾ له کاتیک دا فرمانیان پی دراوه و پیویست کراوه لهسهریان

که بپروایان نهبی بهو سهرکیشه ستهمکاره، کهواته کردهوه بهدهکانیان له نهترانینهو نی یه و

بهلکو به ناروزو و دهستی قهسته، جا لهبر نهوه لاف بپروا هینانهکهیان دژي کردهوهکهیانه

و به هیچ کلوجیک نهو دوو شته یهک ناگرن و ههرکام بوو نابي نهویرتر بی! نینجا هو و

پالدهریان بو نهو کردهوه بهدهیان نهمیه که نهفرموې: ﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا

بَعِيدًا﴾ شهيټان نهيهوې که نهوانه ون و گومړا بکات به گومړاکردنیکي دور، واته نهو

شهيټانه ی که له دهررونی مهر دوم دا پالدهریهتی بو هه موو لادان و ناههقی یهک، نهو شهيټانه

نهيهوې بهو کردهوه بهده نهوانه زور دور بخاتهوه له هق و ری راست به جوریک ری ی

پی نهبهنهوه، نههم هو و پالدهری دهرخست، بهلکو نهوانه بیدار ببنهوه و بگهرینهوه، بو

نهوه ی بپرواداران بزائن به کارهکه و خویمان بپارینن له شهيټانی دهرژمن. چهند ریوایهتیک

هاتوه لهبارهی دیاریی کردنی نهوانه ی که نههم نایهته هاته خوارهوه دهریارهیان که نایا

تاقمیک بوون له جوولهکهکان، یان له ناپاکهکان، بهلام له نایهتی داهاتوودا وا دهرتهکهوې که

نهوانه تاقمیک بوون له ناپاکهکان. ههرچونی سهرهتای نایهتهکش ههروا نیشان نهادات،

چونکه جوولهکهکان لاف بپروا هینانیا لی نهنهدا به قورشان، بهلکو ههر ناپاکهکان نهو لافهیان

لی نهدا، نهگهر بلین له ناپاکیک دا هاتوه که له پیشهوه جوولهکه بووه و به ناپاکي لاف بپروا

هینانی دابی وهک نهبو موسلیم نهلی - نهگهر نهوه وابی نهوا ریوایهتهکانیش یهک نهگرن و

دزایهتی یان نامیني - بههرحال ولهسهرههربار لهم چهندهنایهتهوه زور بهروونی نیسلام و بپروا

سنوور و مهرجیان دهرتهکهوې، وهک بهروونی لهمه و پاش دهست نیشان و نامارهی بو نهکهین.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿١١﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿١٢﴾

ئینجا زیاتر حالی ئەم تاقمە دەرئەخات ئەفەرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ﴾ کاتی بگوتری پی یان: وەرن بۆلای ئەوهی که خوا ناردویهتی یه خوارهوه بۆلای پیغه مبهەر که رهوانه کراوه بۆ ئەوهی حوکم بکات بهوهی که خوا ناردویهتی ﴿رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ ئەببینی ناپاکهکان روو وەرئەگێڕن لێت به وەرگهپرانیکی تهواو و بی پیچ و پهنا، مه بهست بهم ناپاکانه ئەو تاقمەن که ئەم ئایه ته دهریاره یان هاته خوارهوه، بهم شیوهیه ناوی بردن تا تاوانبار و لهکه داریان بکات بهم رهوشت و سیفته زۆر به ده، دهست نیشان بکات بههۆی روو وەرگهپرانیان، واته رووت لی وەرئەگێڕن لهبەر ناپاکی یه که یان.

له ئایه تی پیشوودا سهری سوپ ئەهینا لهوهی که ئەوانه لهگهڵ لافی بپوادا ئەیانەوی رهفتار بکهن و داد و ئازاوهی خۆیان ببهن بۆلای حوکم و بپیری ناههق و ستهم، به سافی و بی پهرده نهیفرمو: روو وەرئەگێڕن له حوکم و بپیری خوا، به لām لهم ئایه ته دا لهکه دار و تاوانباریان ئەکات بهوهی که به بی پیچ و پهنا روو وەرئەگێڕن له حوکم و بپیری خوا که گهورهیی ئەم تاوانه روون و ئاشکرا تره، کهواته ئەم ئایه ته جیاوازه له ئایه تی پیشوو، دووباره کردنهوهی ئەو نی یه، به لکو بهم ئایه ته هۆی سهرسوپهینانه کهی به تین تر و بههیزتر ئەکات، پلهیه که بهرتر ئەبێته وه له تاوانبار کردنیان دا!

ئینجا وینه و شیوهیهکی ناپاکی یه که یان دەرئەخات له هیندی بهسهرهات و کردهوه یان

دا، کاتی که ئەکهونه زیان و تهنگ و چهله مهیهک و ئەیانەوی خۆیان پاک بکه نهوه و عوزرو به هانه ئەهیننه وه، ههوا له که یان ئەدا به پیغه مبهەر (ﷺ) و به درۆیان ئەخاته وه و بی ئابرویان

ئەكەت، بەر بۇنەبەره شىۋە پىرسىيەك ئاراستە ئەكەت كە بەدى و خراپى بارو ھالىان نىشان ئەدات، ئەفەرمۇي: ﴿فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ دەي ئايا چۇنە ھال و بارى ئەوانە - كاتىك كە بەسەرھاتىكى خراپ دوچارىان بىي - بەھۇي كىرەھەي خراپى لەمەبەرى خۇيان، كە لادانىان لە شەرىعتى خوا و رۇيشتىيان بۇلاي ھوكم و بىريارى ناھەق و شەيتان يەكەم و سەردەستەيە لىرەدا، ئىتر ئەو بەسەرھاتە سەختەيان ئەمە بىت كە لەو كاتەدا دەرگەھوتن بۇ بىرۋاداران و بە ئاپاك ناسران و بەھۇي ئەوھە شەرمەزار و بى ئابىر بىون لەناو ئەو گەل و كۇمەنە پاكەدا، يان بەسەرھاتە سەختەكەيان ئەو بىت كە بەھۇي لادانىان لە شەرىعتى خوا زىانبار بىن و سەمىيان لى بىكرى لەو رۇنمە ناھەقەدا كە بۇي چىون، ئەو كاتە پەشىمانى و زىانبارى ئەبى، يان ئەو بىت كە خوا دوچارى دەرۋ ناپەھەتەيان بىكەت بەلكو تەمى خوار بىن و بىگەرئەوھ بۇ رىگە راستەكەي خوا.

بەسەرھاتەكەيان ھەر جۇر بىي، قورئان بە شىۋەي بىزىرى دەرپرەن لە كارو كىرەھەكەيان فەرمۇي: ئايا چۇنە ھال و بارى ئەوانە كاتى كە بەسەرھاتىكى بەد دوچارىان ئەبى بەھۇي كىرەھەي خراپى خۇيان كە لە پىشەوھ كىرەھەيانە ﴿ثُمَّ جَاءَكَ يَخْلُفُونَ بِاللَّهِ﴾ لەپاشان دىن بۇ لاي تۇ بۇ پىنە و پەپۇ و عوزر ھىنانەوھ لە كاتىك دا سۆيىند ئەخۇن كە ئىمە ﴿وَنَارِدْنَا آلَ إِحْسَنًا وَتَوْفِيقًا﴾ ھىچ نىيازىكەمان نەبووھ لەو ئازاۋە بىردەدا بۇلاي ناھەق بىجگە لە چاكە كىرن و بىرەنەھەي ئازاۋەكە بە شىۋەيەكى جوان و يەك خىستەمان لەگەل ئازاۋە كىران دا، ئەك ناپازى بووېن بە بىريارى تۇ و مەبەستەمان رەفتار كىرن بىت بە پىچەوانەي راو بىريارى تۇ! بەراستى تەرىق بوونەوھ و شەرمەزى يەكەيان زۇر سەختە، نازانن چى بىكەن و بە چ جۇرەك سەر ھەلپەن و پىنە و پەپۇ بىكەن، ئەيانەھەي بە سۆيىندى دىرۇ خۇيان پاك بىكەنەوھ و ئەوھىشان بۇ ناكىرى، ئەوھەتا قورئان راستى يان لى ئەلەيت و بە دىرۇيان ئەخاتەوھ!! خوا پەنامان بەدا، سەرەنجامى ناپاكى ئەبى ھەر ئەوھ بىت لە جىھان و لە رۇزى دوايى دا.

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿١٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ

لهه موو چهرخ و سهردهميك دا زور لهوانه ي كه لانه دهن له حوكم و بريارى خوا و رهفتار نهكهن به حوكم و بريارى نه قامى و ناههقى، زور كهس له كاربه دهست و له هر كه سينكى تر نهو به هانه ناراست و بى جى يه نه ميننه وه و نه لين: نيازمان چاكه و نه مانه وي له پيشه وه دوو چارى كو سپ و گرى نهين و نهو هه موو تاقم و چينه كه بيرو باومړى دژو جياوازيان هه يه يهك بخهين و يه كينتى بخهينه ناويان، جا له پاشان هه موو نه گه رپنه وه بولاى بريارو شريعتى خوا، نهوانه ي كه لافى بپروا به خوا لى نه دهن - بپروادار ش نين - ناپاكه كان هه ميشه نهو جوړه قسه ناراست و نارو ايانه نه گرن به دهسته وه و نه يكه نه به موى لادانه كيان، به لام خوا نهو يه كه م تاقمه ي به درو خسته وه و دهرى خستن بو پينغه مبر (ﷺ) نه بى نهو دهر خستن و به درو خسته وه بهس بيت له پاش نهو بو هه موو بپرواداران سهاره ت بهو يه كه م تاقمه و وينه ي نهوان تا روژى دوايى، نابى هيج بپروادارنك بخهله تى و نهو قسه پړو پوچ و نهو به هانه ناراستانه و هر گرى له هيج لادهرنك له شريعتى خوا، خوا فرموى به پينغه مبر (ﷺ) سهاره ت بهو ناپاكانه ي يه كه مجار ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ نهوانه كه ساننكهن كه خوا نه زانى و ناگايه به وهى كه له دليان دايه، ناگايه به بى بروايى و ناراستى و كينه ي دليان، ناگايه به وهى كه ناپاكن و دهم و دليان يه كسان نى يه، ناگايه كه نياز و مبهستيان نه وه نى يه كه به دم نه يلن، لادانه كيان له بمر بى بروايى و ناپاكى يانه! به لام له گهل نه وه دا فرموى: ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ كه واته گوى يان مه دهرى و چاوپوشى بكه لى يان و نهوى نه يزاني مه يده له روويان، بهلكو نهو به بى به موى كو تايبى مينانيان له دوژمنايه تى و خراپه كارى، يان مبهست نه وه يه روويان لى و مرگيره و قسه و به هانه كيان و مره مگره، ﴿وَعِظْهُمْ﴾ ناموزگارى يان بكه به كو تايبى مينان له ناپاكى و پيلان و درو و

حەسەدەت، بە ترساندنیان لە سزاو تۆلەى سەختى رۆژى دوايى ﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا﴾ ئەم وتەيه بە سى جۆر تەفسىر كراوەتەوه:

١- بلى پى يان لەبارەى دەروونى پيس و خراپى خۆيانەوه و تەيهكى بەكار كە بگاتە مەبەست و بدا لى، بەم رنكە بلى: خوا ئاگايە بەوهى كە لە دلتان دايە و شارندنەوهى هيج سوودىكتان پى ناگەيەنى، كەواتە دلتان پاك بكەنەوه لە ناپاكى ئەگينا خوا خراپتان بەسەر دينى هەرچۆنى خراپى هينا بەسەر ئەوانەى كە بە ئاشكرا بى پروان.

٢- بلى پى يان: وتەيهك كە كاريكات لە دەروونيان و دايان چلەكيني و ترس و بيم بخاتە دليان، لەسەر هەركام رنكە و بەلگە هەيه لەسەرى و لە نايەتەكە و لە رهوشتى پيغه مەبرەوه (ﷺ) ئەم سى بارە وەرئەگيرين، لەسەر هەر بار شيوهى فەرمودەكە شيوهيهكى تايبەتى يە و وا نيشان ئەدات كە ئەو وتەيه بە جۆرنك بيت وەك لە رنوه بخريته دەروون و جينگير بكري لە دلەكانيان دا! ئينجا هان ئەدا لەسەر گوئى رايەلى بۆ پيغه مەبر (ﷺ) بەمەى گوئى رايەلى كردن بۆ پيغه مەبران - درودى خويان لەسەر بى -

ياسايەكى گشتى يە و بۆ ئەوه نيرراون ئەك هەر بۆ راگەياندى روت و تەنيا ناموزگارى، ئەفەرموى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ هيج فروستاده و پيغه مەبريكمەن رەوانە نەكردووه لەبەر هيج هۆيك مەگەر لەبەر ئەوهى كە گوئى رايەلى بكري بەهوى ئيزن و فەرمانى خوا، واتە خوا فروستادهكانى خوى هەر بۆ ئەوه ناردووه كە ناييىنى خوا راگەيەنن و گوئى رايەلى بكري لەلایەن ئەوانەى كە ئەو پيغه مەبرانەيان بۆ رەوانە كراون، ئەو گوئى رايەلى بۆ كردنەيشيان لەسەر فەرمانى خوايه، چونكە ئەوان لەلایەن خواوە هاتوون و فەرمانى خوا رانەگەيەنن، كەواتە هەركەسيك گوئى رايەلى ئەوان بيت گوئى رايەلى خوايه، ئەم فەرمودەيه زۆر گرنگ و بە نرخە و پيوسته برۆدار بە وردى بىرى لى بگاتەوه تا تى بگات و هەلنەخەلەتى بە قسەى ئەوانەى كە ئەيانەوى مەردوم هەلە بكەن لە سروشتى نايين و پيغه مەبران، يان ئەوانەى كە تى نەگەيشتوون لە مەبەست بە نايين و ئەلین و لايان وايە كە كار و ئيشى

پيڻغه مبهراڻ هر ئه وه يان له سهره ناموزگاري بکهڼ و راگه يه نن و قسه ي خويان بکهڼ و
 برپون که نه و قسه يه له راستي دا دري نايينه و ناگونجي له گه لي، چونکه نايين و
 بهرنامه ي ژيانه و نه بي به دي به ينري به کرده وه له هه موو ناوچه و کون و قوشبني
 ژيان دا، نه بي نايين شوړش بيت به سهر هه موو ياسا و بهرنامه يه ک دا که له لايه ن خوا وه
 نه هاتبي، ده ي ناشکرايه نه وه ش به قسه ي روت و راگه يان دني ته نيا پيک نايه ت،
 به لکو پيوسته نه و په يام و په يام هاوهره ده سه لاتدار بيت و بتواني نه و بهرنامه يه
 به دي بيني، و مەردوم مل که چ بکات بوي، به کورتي خوا فرماني وايه که هر
 بهرنامه ي خوي بي له ژيان دا، پيڻغه مبهراڻي هر بو نه وه ناردووه که بهرنامه ي خوا
 به دي بينن و بيچه سپينن، نه وه ش به بي زرو ده سه لات ناگونجي، جا له بهر نه وه
 ميژووي ئيسلام هه روه خويه تي و يه که مجار، هر بريتي يه له بانگ کردن و
 راگه يان دن، رژيم و حوکم، له پاش نه وه جينشيني پيڻغه مبهراڻي (ﷺ) بهرپا نه بيت و راگير
 نه بي به هينزي شريعت و رژيم دائه مەزري له سهر به دي هينان و به جي هيناني
 شريعت و رژيم. بو پيک هيناني گوي رايه لي يه کي هه ميشه يي بو پيڻغه مبهراڻي (ﷺ) و
 پيک هيناني مبه ست له ناردني پيڻغه مبهراڻي، بيچگه له وه شيوه يه کي تري ني يه که پي ي
 بگوتري: ئيسلام. يان پي ي بگوتري: ناييني خوا، به لکو ناييني خوا و ئيسلام هر
 بريتي يه له گوي رايه لي پيڻغه مبهراڻي (ﷺ) که به دي بيت له بارو شيوه يه ک دا، ئينجا نه و
 بارو شيوه يه وينه و ديمه ني جياواز بووه به پي ي کات و چهرخ و چينه کاني ئاده مي
 که خوا خوي زانيويه تي چون چاکه و بهرژه و هندی له چي دايه، وينه و ديمه نه که
 جياوازي بووه، به لام نه سلنه که هه ريه که و دامه زراو و نه گوړاووه که بريتي يه له مل که چي
 بو بهرنامه ي خوا، پيک هينان و به دي هيناني نه و بهرنامه ي که پيڻغه مبهراڻي
 هيناويه تي، گه رانه وه ي هه موو کاروباريک بولاي شريعتي خوا، لانه دان بولاي هيچ
 حوکم و برياريکي تر له جيهان دا.

وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا

اللَّهُ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٤﴾

خوای گه وره چند ناوو سیفه تیکی هیه ئه بی بهرو بهره میان به دی بیت، جا دوان له و ناوو سیفه تانه ی (تواب) و (رحیم) ه، واته وهرگری تۆبه و گه پانه وه ی بهنده کانی یه تی، میهره بانه پی یان، له بهر ئه وه قاپی میهره بانی خو ی خستوو ته سهر پشت بو بهنده گونا ه باره کانی که کاتی به راستی بگه پینه وه بۆلای، ئه و گه پانه وه یان لی وهرگری تا نه گه نه کاتی نا ئومیدی له ژیان. جا ههر به و پی یه قاپی میهره بانی کرده وه له وانه ی که لایان دا له شهر یه تی خوا و چوون بۆلای حوکم و بریاری ناهق به و مهرجانه ی که له م نایه ته دا فهرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ﴾ ئه گه ر ئه وانه کاتی که سته میان کرد له خو یان به لادانیان له شهر یه تی خوا و رو یشتنیان بۆلای بریاری ناهق، ئه گه ر ئه وانه به اتانیه ته وه بۆلای تو - ئه ی محمد - ﴿فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ﴾ ئینجا داوای لی بوردنیان بکردایه له خوا ﴿وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ﴾ فرو ستاده که ی خوایش داوای لی بوردنی بکردایه بۆیان ﴿لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ بیگومان ئه یان زانی که خوا زور وهرگری تۆبه و گه پانه وه ی زور میهره بانه. یان خوایان ده ست ئه که وت به تۆبه وهرگر و میهره بان، له سهر هر کام واته خوا تۆبه و گه پانه وه که ی لی وهر ئه گرتن به ته وای و به میهره بانی خو ی دای ئه پۆشین، گونا هو سته مه که ی ئه وانه ی ئه و سهر ده مه ته نها بو سهر خو یان نه بو، به لکو ده ست در یژیش بو بو سهر مافی پیغه مبه ر (ﷺ) چونکه ئه و له ناودا بو، که واته پیویست بوو بچنه خزمه تی و مل که چی خو یان دهر بپن و داوای فهران و بریاری لی بکه ن و ئاژا وه که یان لای ئه و بپرنه وه، ده ی که نه چووبن به شیک له تۆبه که یان ئه وه بوو به و جو ره بگه پینه وه بۆلای، به لام له پاش ئه و ههر گه پانه وه ی راستی بو قاپی خوا به سه به و مهرج و شیوه ی که له شهر یه تی ئیسلام دا باس کراوه، ئه و به ئینی خوا ههر هیه تا روژی دوا یی. له میهره بانی یه که ی به زیاد بیت. ئینجا بریاریکی زور گرنگ و به هیز دهر ئه کات، به مه ی سویند ئه خوات به زاتی پاکی خو ی که هیچ که س بر وادار نی یه تا پیغه مبه ر (ﷺ) نه کات به حه که م و حاکم له هه موو کار وباری دا، ئینجا رازی و خوش نوود بی به حوکم و بریاره که ی، به ته وای مل که چ بیت بوی به بی هیچ جو ره بیزاری و نیگه رانی یه که به رامبه ر بریاره که ی.

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ
 حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ اخْرَجُوا
 مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا
 ﴿٦٦﴾ وَإِذَا لَا تَأْتِيهِمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهْدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾

نه فرموی: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ﴾ سویند به خوی پروهردگارت - نهی محمد - ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾
 نهوانه‌ی که لای برپا لی نه‌دن برپوادار نین و برپویان نابی ﴿حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ
 بَيْنَهُمْ﴾ هه‌تا تو نه‌کن به حه‌کم له هه‌ر نا‌ژاوه و دوو به‌ره‌کی یه‌ک که به‌ریا بووبی له نیوانیان
 دا ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ﴾ نینجا پاش نه‌وه ده‌ستیان نه‌که‌وی له ده‌روونی
 خویاندا هیچ بی‌زاری و دلته‌نگی و دوو دلی یه‌ک له هه‌ر حوکم و برپاریک که تو داوته ﴿وَيُسَلِّمُوا
 تَسْلِيمًا﴾ مه‌ل که‌چ بکه‌ن بۆ برپاره‌که‌ت به‌ مل که‌چ کردنیکی راست و له دل‌ه‌وه هه‌لقولی.

خوی پروهردگار له‌م نایه‌ته‌دا سی مهرجی دانا بۆ بوون و به‌دی هاتنی برپای برپواداران،
 به سویند دلنایایی له‌سه‌ر کرد:

۱- گنپانی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) به حه‌کم و وه‌ستان به دیاری حوکم و برپاری نه‌و له هه‌موو
 کاروباریک دا.

۲- خوشنودی و ره‌زامه‌ندی دل به حوکم و برپاره‌که‌ی، به‌م ره‌نگه دلی له‌سه‌ر نه‌وه
 دامه‌زری که هه‌ر برپاره‌که‌ی نه‌و ریک و راست و به‌جی یه، نیت‌ر با کابرا زیانبار بیی له‌م
 جیهانه‌دا.

۳- هرچونی به‌راست و ره‌وای دانه‌نی سه‌رپنجی و سه‌رکیشی لی نه‌کات، وه‌ک هیندی له
 بت په‌رسته‌کان و زۆر له نامه‌داره‌کان که به باشی برپویان هه‌بوو به راستی
 پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) که‌چی دانیان پیا نه‌نه‌نا به عیناد و سه‌رکیشی، که‌واته هرچونی مل
 که‌چی ده‌روونی پیویسته هه‌روه‌ها مل که‌چی ئاشکراو رواله‌تیش پیویسته بۆ به‌دی
 هاتنی برپوا.

ئەمانە مەرجەكانى بوون و بەدى ھاتنى بېرواى بېروادارانن كە بە روون و رەوانى باس
 كراون، كەواتە ھەركەسىڭ لافى بېروا لى ئەدا با بەم تەرازوۋە خۇي بىكىشى، ئەگەر رىڭ
 دەرچوۋ ئەوا سوپاسى خوا بىكات، ھەركەسىڭ رىڭ دەرناچى ئەوا با فرىاى خۇي بىكەۋى و
 ھەول بدا بۇ چارەسەر كىردنى خۇي پىش ئەۋەى ئەم ھەل و ھەل كەۋتەى ژيانى لە دەست
 دەرچى، بىڭگومان مەبەست لە گىرانى پىڭمەبەر (ﷺ) بە ھەكەم لە چەرخى خۇي و لەكاتى
 ژيانى ئەم جىھانەيش دا ھەر گىرانى ئەم شەرىعەتەيە كە پىى رەۋانە كراۋە، كەواتە بېرىارى
 ئەم ئايەتە ھىچ جىاۋازى نى يە و نەبەستراۋە بە ھىچ كات و چەرخىكەۋە و بە ھىچ تاقم و
 كۆمەل و چىنەكانى ئەم ئوممەتەۋە ھەتا رۆژى دوايى، ھەركەسىڭ بلى: مەبەست گىرانى
 زاتى خۇيەتى لە چەرخى خۇي دا و ھەر دەربارەى ئەم تاقمە ھاتوۋە كە لە پىشەۋە باس
 كرا، ھەركەسىڭ ئەۋە بلى يان زۆر نەقام و نەزانە، يان لە ئىسلام ھەلگەرپراۋەتەۋە و پەيۋەندى
 بە ئىسلامەۋە نى يە، چونكە بە پىى ئەم قەسە ناپەۋا ئەبى تەمەنى ئەم ئابىن و شەرىعەتە،
 ماۋەى رەفتار پى كىردنى ھەر ماۋەى ژيانى پىڭمەبەر بىت (ﷺ) لەگەل نەمانى ئەۋدا ئەبى
 ئەمىش نەمابى و ھەلگىرابى!! دەى ئايا ئەم قەسەيە پىس تر نى يە لە ھەلگەرپراۋەۋە پاشگەز
 بونەۋەى ئەم خىلە ەھربانەى كە لە پاش پىڭمەبەر (ﷺ) سەرپىنچى يان كىرد لە زەكات دان و
 بەۋەى ئەۋەۋە دانران بە بى بېروا و ھەلگەرپراۋە لە ئىسلام و جىنشىنى يەكەم - خوا لى ي
 رازى بىت - لەشكرى بۇ ناردن و غەزاي كىردن و فەرموى: سويند بە كەسى گىيانى منى
 بەدەستە جەنگيان لەگەل ئەكەم لەسەر پەتە گورىسىڭ، يان كارزەلەيەك كە دايتىيان بە
 پىڭمەبەر و ئىستا نەيدەن!!

لەپاش ئەم بېرىارە گەۋرە و گىرنگەى كە لەم ئايەتەدا ئاراستەى كىرد، ئىنجا ئامازە ئەكات
 بۇ ئەۋەى ئەم شەرىعەتەى كە پىۋىست كراۋە و مل كەچى بۇ و بە ھىچ كلۇجىك رەۋا نەدراۋە
 لادان لى ي، ئەم شەرىعەتە بەرنامەيەكى سووك و ئاسانە و خاۋەنى چاۋپۇشى يە و زۆر
 بەزەيى دارو مېھربانە، داۋاى شتىك ناكات لە مەردوم كە لە دەسلات و توانادا نەبىت، ھىچ
 كەسىڭ تەنگەتاۋ ناكات، داۋا ناكات بە فېداكارى لە خۇپايى، چونكە خوا خۇي ئەزانى كە
 ئەم ئادەمى يە لاۋازە، بەزەيى دىتەۋە بە لاۋازى يەكەى دا، ئەزانى ئەگەر داۋاى كارو
 كىردەۋەى زۆر گرانى لى بىكرادىيە، مەگەر كەم كەس ھەلسايە پىى، ئەۋىش ئايەۋى
 تەنگەتاۋيان بىكات، ئايەۋى بىكەۋە گوناھو ئافەرمانى، لەبەر ئەۋە شتىكى لى داۋا كىردن و
 ئەركىكى خستە سەرشانىيان كە بە باشى پى يان بىكرى، ئەگەر ھەلسەن بەم ئەركە سووكەى

كه خستى يه سهر شانيان خيرو بهمړه ي گهړه يان دهست نه كه وي له همدوو جيهان دا،
 خوايش كومه كى يان نه كات، نه فرموي: ﴿وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ نه گهر نيمه
 پيوستمان بگردايه له سهر يان كه نيمى خوتان بكوژن، وهك پيوستمان كرد له سهر نهو
 نيسرائيلي يانه ي كه گوړه كه پرستى يان كرد لهو ماوه يه دا كه موسا پينغه مېهر (ص)
 به جئى هيشتن و چوو بو شاخى تور، نهو خو كوشتنه ي كرد به وى و مرگرتنى توبه كه يان
 لهو تاوانه گهړه ي كه كرد يان. ﴿أَوْ أَخْرِجُوا مِنْ دِينِكُمْ﴾ يان پيوستمان بگردايه نه بى نمرچن له
 ولات و نيشتمانه كه تان، هرچونى پيوستمان كرد له سهر نيسرائيلي يه كان دهرچون له
 ميسر، نه گهر نيمه داواى شتى و امان بگردايه لهم نوممه ته دا ﴿مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ﴾ نهو
 پيوست كراوه يان نه نه كرد مه گهر كه مينك لهوان، كه بړوا داره راسته قينه كانن. (نين و نه بى
 حاته م) نه گيرتته وه له (عامرى كوپى عبدالله) وه كه كاتى نه م نايه ته هاته خواره وه نه بويه كر
 - خواى لى رازى بيت - فرموي: نه ي پينغه مېهرى خوا نه گهر فرمانم پى بدهيت به كوشتنى
 خوم نه يكهم، نه ويش فرموي: نه ي نه بويه كر راست نه كه يت، هروها نه گيرتته وه
 له (شريحى كوپى عبيد) وه كه كاتى نه م نايه ته هاته خواره وه پينغه مېهر (ص) دهست نيشانى
 كرد بو (عبدالله ي كوپى رهواحه) و فرموي: نه گهر خوا نه وه ي پيوست بگردايه نه مه لهو
 تاقه كه مه نه بوو، سوپاس بو خواى مېهره بان كه نهو فرمانه ي بدايه نه مان كرد، كه واته
 سوپاس بو خوا كه له وه رزگارى كردين. بلى هه موو سوپاس و سه نايه بو خواى مېهره بان
 وهك نهو فرمانه ي نه داو نهركى سهر شانمانى سووك كرد نه م مرگينى يه خوشه يش نه دا
 له سهر به جئى هينانى نه م نهركه سووكه يش، نه فرموي: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ﴾ نه گهر
 نه وانه گوى رايه ل بو نايه و هه لسانايه به وه ي كه داوايان لى نه كرى و ناموزگارى نه كرين
 پنى لهم جيهانه دا، ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ بنگومان نه وه زور چاك بوو بو يان له جيهان و له روژى
 دوايش دا ﴿وَأَشَدَّ تَلِيًّا﴾ نه وه به تين تر بوو بو دامه زانديان له سهر هق و راستى و به تين
 تر بهرگرى نه كردن له گومپايى، بړواى به ميز و دامه زراوتر نه كردن و دوورى نه خستنه وه له
 دوو دلى. ﴿وَإِنَّا لَا نَتَّبِعُهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا﴾ نهو كاته پيمان نه به خشين له لايه ن خومان وه
 نه جرو پاداشتيكى زور گهړه ﴿وَلَهَدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ نه مان خستنه سهر رى راست و
 دامه زراومان نه كردن له سهرى، نيتر مه به ست نايينى نيسلام بيت، يان رى كرده وه ي چاك
 له سهر بارى راسته قينه ي خوى، يان مه به ست رى به مه شت بيت، يان رى نه وانه كه خوا

چاڪە و بەھرەى خۆى رشت بەسەريان دا، بە ھەموو ئەمانە تەفسىر كراوتەو. ئەم ئايەتانە بە دوو جۆرى تىرىش تەفسىر كراوتەو:

۱- مەبەست ھەر ئاپاڪەكان يىت وەك لە چەند ئايەتى رابردودا ھەر ئەوان مەبەست بوون.

۲- لە سەرەتاي ئايەتى ﴿وَلَوْ أَنَّا كُنْنَا﴾ تا ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ﴾ ھەموو ئوممەت و گشتى مەبەست

بى، و ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ... مُسْقِطًا﴾ مەبەست ئاپاڪەكان يىت، ئەم دوو جۆرەش ھەر

ئەگونجىن، بەلام ئەوئى كردمان بە تەفسىر دل زۆر بە ئارام ترە پى، بە ھەر جۆر و

لەسەر ھەر بار بىنگومان ئەم شەرىعەتە پىرۆزە، ئەركەكانى سووك و رىكە لەگەل

سروش و توانادايە، نابى گوى بگىرى ئەوانەى كە سروشتيان تىك چوو و چەقيون لە

قورداو داواى بەرەلايى و ئازەلى ئەكەن!!

ئەم ئايىنە پىرۆزە ئەرك و زەحمەتى تىايە، بەلام دەست كەوتەكەى لە ھەردوو جىھان دا

ئەوئەندە زۆر و فراوان و پىر سوودە، ئەرك و گرانى يەكەى ھىچ چاوانادا لە ئاستى، بە بى ئەم

ئايىنە ئادەمىتى و مرقايەتى بە ھىچ كلوجىك دەست كەوت نابى. ئەم شەرىعەتە لە كاتى

تەنگى و ناپەھەتى دا سووك و ئاسانى بەكار ئەمىتى كە ئەو جۆرە بىريارانەى ناوبراون

بە(رخضە)، وەك كورت كردنەو و كۆكردنەوئى ھىندى لە نويزەكان، ئەگرتى رۆژوو لە كاتى

سەفەردا، وەك خواردنى شتى حەرام لە كاتى ناچارى دا، بەلام نابى ئەوانە بە جارى

كۆبىكرتەو و بىكرىن بە بەرنامەى ژيان، چونكە ئەو جۆرە بىريارانە ئەسلى نىن و ھۆ و كاتى

تايبەتى خويان ھەيە، زۆرەي بىريارەكانى كە ناو ئەبىرىن بە عەزىمە و ھۆى تايبەتى نى يە بۆ

گۆپانيان، ئەوانە شەرىعەتى ئەسلىن و بنەپەتى شەرىعەتەكەن، كەواتە ئەبى ھەردوكيان

نیشان بەدرىن پىكەو، نەك وەك ھىندىك لە نىازپاكان كە بانگى ھەردوم ئەكەن بۆ ئىسلام بۆ

راكىشانى دل و دلخۆش كردنيان ھەر باسى روخسەتەكانيان بۆ ئەكەن، نەخىر شتى وا

راست نى يە و ئىسلام ھەردوو جۆرەكەيە و زۆرەي و بنەپەتەكە ئەو بىريارانەيە كە روخسەت

نىن، وەك وتەمان. ئەوانەشيان كە روخسەت نىن ھەر ئاسانن و لە توانادان، ھەموو بىريارەكانى

ئىسلام وەك بەرو ميوەى باخات ھەر يەكە تام و بۆنى تايبەتى خويان ھەيە و ھەريەكە لە

بارىكەو پىويستى، ھەروەھا بىريارەكانى خوا ھەموو دەست كردى خوان و بەرو ميوەى باغ

و بىستانى مېھرەبانى خوان و لە ژىر چاودىرى و پەرورەدى خواندان، كەواتە ھەمووى ھەر

چاڪە و پىويستە و پىت و فەريان پى يە.

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٦١﴾ ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ

لهم چند نایه‌دا که رابوردن چند جاریک فرمانی دا به گوی رایلی کردن بؤ خواو
پیغمبر(ﷺ) و لادان و سرپنجی له فرمانی نهوانی زور به ناشیرین دهرکرد، هانی
مردمانی دا لهسر گوی رایلی و فرمانبری و زور شیرینی کرد لدل و دموون دا، له
پاش هموو نهوانه‌دا نینجا همیتر نهگهریتوه سر نو مه‌سته و دل و دموون نه‌هینیتته
سوزو پرؤش بؤی به به‌لین دان به گهره‌ترین و شیرین ترین پاداشتی نو گوی رایلی
کرنه که بریتی به له هاوپی یه‌تی پیغمبران و شهیدان و چاکان له به‌هشت دا،
نه‌فرموی: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ نه‌گهر هرکس گوی رایلی خوا بکات به ریک و راستی
﴿فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ نهوانه له رۆزی دواپی دا له‌گهل نو که‌سانه‌ن که خوا چاکه و
به‌هری خوی رشت به‌سریان دا، که دیارییان نه‌کات بهم چوار تاقمه: نه‌فرموی:

۱- ﴿مِنَ النَّبِيِّينَ﴾ له پیغمبران.

۲- ﴿وَالصِّدِّيقِينَ﴾.

۳- ﴿وَالشُّهَدَاءَ﴾.

۴- ﴿وَالصَّالِحِينَ﴾.

یه‌کم ناشکران و به بی دووهرمی ناسراون، به‌لام نو سیانه‌کی تر به چند جوریک
رافه و تفسیریان بؤ باس کراوه، له‌بر نه‌وی به کورتی بی‌پرموه یه‌کیکم هه‌لبرارد که بپروام
به‌هیزتر بوو پی‌ی: مه‌به‌ست به(الصديقين) هاومله گهره‌کانی پیغمبرانن که زور راست و
نیاز پاک و خاوین بوون له وقار و کرداریان دا و پینش که‌وتوون له بپروا هینان دا. مه‌به‌ست
به(الشهداء) نهوانه‌ن که گیانی خویانیان به‌خت کردبی له گوی رایلی خوا و به‌ر زکرنه‌وی
نایینی خوادا، که‌واته نهوانه شایه‌تی نه‌دن له‌سر ری راستی نایینه‌کیان به زمان و به
کرده‌وه و به گیان. مه‌به‌ست به(الصالحين) نهوانه‌ن که ته‌من و مالی خویان به‌کار نه‌هینن له
گوی رایلی و رهماه‌ندی خوادا.

ئەم چوار تاقمە ھەلبەرزراوی بەندەیانى خوا لەگەل جىاوازی رادەو پلەیان دا، لە ھەموو
 ئوممەتەکانى رابوردودا بوون، جا لەم دواترین ئوممەتەدا خوا زیادە مېھرەبانى ئەکات، بەم
 رەنگە رادەو پلەى گوی رايەلەکانى بەرز ئەکاتەو و ئەیانکات بە ھاوپی ئەوانە ﴿وَحَسَنَ
 أَوْلَیْكَ رَفِیقًا﴾ ئەو تاقمە پایە بەرزانە زۆر شیرین لەبارەى ھاوپی یەتی یەو و ھاوپی
 یەتیان زۆر خوش و شیرینە، بەلام با بزائری کە مەبەست ئەو نی یە ئەو گوی رايەلە
 ئەبرینە رادە و پلەى ئەوانە و پاداشتی ئەمان وەك پاداشتی ئەوانە. نابى هیچ کەس گومانى
 ئاوا ناپەوا ببات، چونکە ئەو لەگەل رووکەشى ئایەت و ھەدیس دا ریک ناکەوی. بەلکو
 مەبەست ئەو یە ھەرچەند جى و شوین و نازو ریز و پایە پلەیان جىاوازە لەوان، بەلام
 ھەركات ئارەزوو بکەن پەيوەندى و بینین و ھاتوچۆى ئەوانیان بۆ دەست ئەدات، ئەم ھاوپی
 یەتی یە بەرھەم و پاداشتی کردەوى خویان نی یە، بەلکو وەك ئەفەرموی: ﴿ذَٰلِكَ الْفَضْلُ
 مِنَ اللَّهِ﴾ ئەو پاشە روژو بەھرە گەورەى کە باس کرا بۆ ئەو گوی رايەلە ھەر لەلایەن
 خواوہی و بە لوتف و مېھرەبانى خوايە، چونکە ھیچ کام بە کردەو و گوی رايەلى یەکەى
 ناگاتە ئەو رادەو پلە بەرزە ئەگەر ئەو لوتف و مېھرەبانى یە ئەبوايە! ﴿وَكُنِيَ بِاللَّهِ عَلِيمًا﴾ بەسە
 خوا کە زانایە بە ھەموو شتێ، زانایە بە پاداشتی ئەوانەى کە گوی رايەلى بوون، بە ئەندازە
 و رادەى ئەو بەھرەى کە ئەیبەخشى بەوانەى کە شیاو و شایستەن، بە پێى بەلئینی خۆى،
 کەواتە با بپرواداران دلخۆش و دلنیا بن بە بەلئینی خوا و بە ئاگادارى و زانیینی خوا و ئیتەر
 گوی یان لە ھیچی تر نەبى. بەراستی ھەر دلێک نەمردبى و ییبەش نەبى لە ھۆش و ژیریى،
 ھەر دلێک تۆمە و کەرەسەى خێرو چاکەى تیا بى، ئەبى بکەوئیتە سۆزو پەرۆش بۆ ئەم جۆرە
 بەلئین و مېھرەبانى یە! بەراستی بەھرەکە زۆر بەرزو بەنرخ و گەورەى: ھاوپی یەتی گەیشتن
 بەو ھەلبەرزراوانى خوا بە تايبەتى پیغەمبەرى ئازیزمان (ﷺ) کە ھەموو بپرواداریک لە پاش
 خوا نابى لەو خوشەویست تری ببى، ھاوہلە بەرێزەکانى تام و بۆن و لەزەتى ئەو ھاوپی
 یەتی یەیان چەشتبوو لە جیھان دا، لەبەر ئەوە ئاوات و ئامانجیان ئەو بوو کە لە روژى
 دواییش دا ھەر بەھرەمەند بن پێى، تا ئەو رادەى ھینی وایان بوو خەریک بوو خەو
 خۆراکى لا ھەلگیرى لە ماتەمى ئەوەدا ئەو کە لە روژى دوایى دا دەست کەوتى نەبى، لەو
 بارەىوہ چەند رىوایەتیک ھاتوو. یەکى لەوانە ئەمەى کە (ئیین و مەردەوہ) ئەبھینی لە
 دایکى ئیمانداران (عائشە) ھوہ - خوای لى رازى بێت - ئەفەرموی: پیاویک ھاتە خزمەت

پېغه مېر (ﷺ) وتی ئەی پېغه مېری خوا، بەراستی تۆ خوشەوېست تری لام لە خۆم و مال و
 منداڵم، من وا ئەبێ لە مال دا ئەبم و بیری تۆ ئەکەمەو خۆم پێ ناگیڤی هەتا دێم بۆلات و
 سەرئەت ئەدەم، کاتی بیری مردنی خۆم و تۆ ئەکەمەو، ئەزانم تۆ رادە و پلەت بەرز
 ئەکرنیتەو لەگەڵ پېغه مېران دا، من ئەگەر بچمە بەهەشتیش ئەترسم تۆ نەبێم، ئەویش
 وەلامی نەدایەو هەتا ئەم ئایەتە هاتە خوارەو، یەکی تر لەو رىوايەتە (ئەبى و جەری)
 ئەبەینى لە (سعيدى كورى جوبەين) هەو کە ئەفەرموی: پیاویك لە ئەنسارى يەكان دیتە
 خزمەتى پېغه مېر (ﷺ) بە غەمبارى و ماتەمى يەو، ئەویش ئەفەرموی: ئەو چى يە بە
 غەمبار ئەتیبين؟ ئەمیش عەرزى ئەكات ئەى پېغه مېرى خوا بىر لە شتێك ئەکەمەو، ئەویش
 ئەفەرموی: چى يە ئەوێ كە بیری لى ئەکەیتەو؟ ئەمیش ئەلى: ئێمە ئىوارە و بەيانى دینى
 خزمەت و سەرنجى روى تۆ ئەدەين، لەگەڵت دا ئەنیشين، لە رۆژى دوايى دا تۆ بەرز
 ئەکرنیتەو لەگەڵ پېغه مېران دا، کەواتە ئێمە پێت ناگەين، ئەویش وەلامى نەدایەو. ئینجا
 جوبەرئەيل ئەم ئایەتە ئەهينى، لە پاشان پېغه مېر (ﷺ) ئەنیرى بە دواى ئەو پیاوهدا و
 مۆژدەى پى ئەدات. هاوێلە بەرێزەكان كە تام و خوشى ئەو هاوړى يەتى يەيان چەشتبوو لەم
 جیھاندا، ئا بەو جۆرە غەم و پەژارە و دل و گیانى داگرتبوون كە نەوێك لە رۆژى دوايى دا
 بېبەش بن لى، خوا بە مېهرەبانى خۆى خوشەوېستى خۆى و پېغه مېرەكەى لە دلمان دا
 بەمیزو جیگير بكات لە ژيانى جیھان دا و لە رۆژى دوايى دا بەمەرەمەندمان بكات لەوێ
 كە هاوێلەكان غەم و پەژارەيان بوو بوى، بۆ خوا ئەو هېچى تى ناچى. بېگومان لەناو گەلى
 مۇسلمانى مەدينەدا چەند كەسێك هەبوو كە بە تەواوى پى ئەگەيشتبوون و وەك مېوێهەكى
 كال و بوون، بەلكو هينى وا هەبوو كە ئاپاك بوو لە دلمەو هەر بېروايشى نەهينا بوو، كەواتە
 پىوېست بوون بە تىكۆشانىكى گەنگ بۆ پەروەردە كردن و پىگەياندنەيان تا هېچ كۆن و
 كە لەبەرێك نەهينى و بە هەموويانەو بىتوانن هەلسن بەو ئەركە زۆر گرانە كە خرابووە
 سەرشانىيان، ئەو گەورەترین سپاردەيە بگەيەنن بەجى و شوينى خۆى، جا بۆ ئەو مەبەستە
 گەنگە لەم (١٦) ئایەتى داهاقووەدا ئەوێ كە پىوېست بىت لە تەمى و ئامۆزگارى و راست
 كردنەوێ هەر بۆچوونىكى ناپاست و روون كردنەوێ هەر هەلە و شتىكى ناشايستە و
 هاندان بۆ بارو رینگە راستەكەى ئىسلام، لەم ئایەتەتەدا دەست نیشان و ئامارە كرا بۆ ئەو
 مەبەست و پىوېستى يانە. بېگومان ئەم قورئانە گەل و كۆمەلى مۇسلمانى خستە كارو
 تىكۆشان لە چەند مەيدانىك دا: تىكۆشان و بەرپەرەكانى ي دەروون بە دژى خەتەرە و

خه یالی ناراست و بۆچوونی ههله و نارهوای باوی سهردهمی نهقامی و ترس و لاوازی که به سروشت روو نهکه نه مروؤ، ئینجا رامیاری کردن به بهرنامه که ی خوا تا به هیزو دامه زراو و ریک و پیکیان بکات، نهوهی کرد چونکه گهل و کۆمهله هرچه ند پیواری زۆر به هیزی تیا بی کاری به تهوای ناروا ماتوول چهند ناتهوای و لاوازیک تیکهلی بووبی و ریزه که ی ناشیرین و له که دار کردبی، ئینجا با گوی بگرین بۆ نهو نایه تانه دهست نیشان بکات بۆ نهو نه خوشی یانهی که باسمان کردن و روو نهکه نه گهل، له گهل تیمار و چاره سهره که ی دا، له یه که مجاره وه برواداران وریا و بیدار نه کاته وه به وهی ناگیان له خویان بیئت و خویان نه دهن به دم دورمنا نه وه، به تایبه تی نهو دورمنا نهی که خویان دهر نه خستوو به ناپاکی خویان کردوو به ناو کۆپ و کۆمه لیان دا و نه یانهوی که نه دیان لی بکن بۆ روو خاندنیان، نه فهرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وانهی که برواتان هیناوه ﴿خُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ وریایی و خۆپاریزیی خۆتان بگرنه دهست و وهری گرن، واته نهو وریایی و خۆپاریزیی یه بکن به چهک و قه لغانی دهستان بۆ بهرگری زبانی دورمن، بهم رهنگه هه میشه وریا بن و ری یان نه دهن که کارتان لی بکن، دیاره نه وهش به مه نه بی که برواداران ناگادار بن به سهر بارو حالی دورمن دا، بزائن نه ندازه و رادهی هیزو دهسه لاتیان، به گویره ی توانا هیزو چهک و هرچی پیویسته ناماده ی بکن بۆ بهرگری شهرو زیانیان، چونکه دورمنمان هه میشه وا له که مین دا و بۆ هر ههل و هه لکه وتیک نه گهری له سهرمان و هرچوونی بۆ بکری دهست ناگیریته وه، به کورتی نهوهی که پیویست بیئت بۆ بهرگری دورمن نه بی به کاری بیئن، به بی نهوه گوی رایه لی فرمانی نه م نایه ته نه کراوه و ناگری، که واته پیویسته له سهر موسلمانانی نه مپرو دروست کردن و گرته دهستی هه موو چهکی سووک و قورس له هه موو جۆرو باب ته کانی نه مپرو، به بی نهوه نوممهت تاوانبار و لایداوه له ری راستی خوئی، بهس نه وه نده هیه ئیمه هیچ چهکی نابی به کار بیئن له دهست دریزی و سته م و ناههقی دا، به لکو نیازمان هر بهرگری دهست دریزی و سته م و ناههقی یه له خۆمان و له هر لاواز و بی دهسه لاتیکی تر، نه مهی که وتمان شتیکی ناشکرایه و دهست نادات بۆ لیکۆلینه وه و دو بهرکی کردن تیای دا.

ئینجا فرمانی تر هه لئه سیئی و نه یهینی به دوا ی نهو فرمانه دا که مه بهست و هویه بۆی یان ته واکه ری یه تی،

فَافِرُوا نَبَاتٍ أَوْ افِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ

نه فەرموی: ﴿فَافِرُوا نَبَاتٍ أَوْ افِرُوا جَمِيعًا﴾ ئینجا دەرچن بۆ جهنگ و بهر بهر ههکانێ ی دوژمن به تاقم تاقم نهک به هه مووتان به جاری نه گهر بهو جوړه پئویست بئیت، وهک به درێژی زانیانی ئیسلام نهو جوړو بارهیان باس کردوه له کتێبهکانیان دا، کهواته نابێ به بێ زانین و خو ئاماده کردن له خو یانهوه دەرچن و مل بنین، نابێ به تاک و تهرا و تهنیا بهرۆن یان پرژ و بلاو ببهوه که به ئاسانی دوژمن زیانیان پێ بگهیهنێ و له ناویان بهرێ، هه رچه ند ئهم فهرمانه وهر نه گیرێ له شیوه گشتی یه که ی فهرمانی پیشوو، به لām له بهر گرنگی ئهم به روونی و به درێژی باسی کرد. ئا بهو جوړه ئهم فهرمانانه هاتن له سه رکردایه تی هه ره بهرزه وه، رێ و رچه و بهرنامه ی نه خشه کیشا بۆ جهنگ و بهر بهر ههکانێ یان له گه ل دوژمن دا، رێ و رچه و بهرنامه یه کی گشتی یه و بۆ هه موو چه رخ و چینی ک ده ست نه دات و رێک و راسته. ئهم قورئانه تهنها فهرمانی نه دا به نوێژ و رۆژوو و نیشانهکانی تری خوا په رستی، یان تهنها خو و رهوشت و هیندی کردار و رهفتار، به لکو له پالی نه وانه و له گه ل نه وانه دا هه موو به سه رهات و بارو روویه کی ژبانی گرته ژیر چنگ و رێ و رێ باز و بهرنامه ی تیرو ته وای بۆ نه وانه و بۆ هه موو شتی دیاری کرد و نه خشه ی کیشا، جا له بهر نه وه ئهم قورئانه دا وای کار به دهستی و سه رکردایه تی و چاودیری و بهر نه وه به رایه تی نه کات به سه ر ژبان و جیهان دا، به هه یج کلۆجیک رێ ی گه لی موسلمان و هه یج موسلمانیک و هه یج که سی ک نادات که هه یج بهرنامه یه کی تر دابنێ بۆ ژبانی، یان تیکه ل و پیکه لی بکات به م رهنه گه ژبانی شه خسی و عیبادت و رهوشت و هیندی شت له بهرنامه ی خوا وه رگری، کاروباری مامه له و ئابوری و کۆمه لایه تی و رامیاری و ده و له تی وه رگری له نامه یه کی تر و هه ر بیر و با وه رپیکێ تر له م جیهان و زه وی یه دا! نه وه ی که ئاده می رێ ی درا وه هه ر نه مه یه: هه رشتی ک ده قی قورئان و حه دیسی له سه ر بووبی به بێ سه ر لی کرد نه وه و بیر لی کرد نه وه گو ی رایه ل بئیت، وه نه وه ی ده قیکێ له سه ر نه بی نه بی هه ول و تیکۆشان بکری له وه رگرتن و گێرانه وه ی دا بۆ لای

قورئان و حەدىس، بە دريژى روونمان كردهوه له تهفسىرى ئايەتى (۵۹) ى ئەم سورەتەدا
 ئەگەر وا ئەكرى ئە ئىسلام ھەيە و ئە بېوا بە ئىسلام. ھەرچەند بە دەم ھەر لافىك لى بدرى
 ھەركەسىك بەو جۆرە ئەكات و بىھوى بەرنامەى ژيانى لە ھەر بارىكەو ھەرگىرى لە ھە
 لايەكى ترەو، ئەو كەسە دانى ئەناو و بېواى ئەھىناو بە ئىسلام، بېواى ئەھىناو بە
 يەكەم بەندى ئىسلام و سەرکردەى ھەموو بەندەكانى ئىسلام كە بىرىتى يە لە (لا إله إلا الله) ك
 ئەم بەندە داخوژە بۆ ئەو ى كە ھىچ حاكم و بېرار دەرىك نى يە بىجگە لە خوا، ھىچ دانەر
 داھىنەر نى يە بۆ شەرىعەت و ياسا بىجگە لە خوا، با بۆ نمونە ئەم ئايەتە بگىرى با
 دەستەو كە بەم شىو ئەم خىتەيەى دانائ و ئەخشەى كىشا بۆ موسلمان، كە رىك و پىكا
 لەگەل ھەلۆىستى ئەو كاتەيان، لەگەل ژيانيان لەناو ئەو ھەموو دوژمنە زۆردا لە ناوخوا
 دەرەو ىان دا!! ئىنجا رووى فەرمودەى كرده ئەو كۆمەلى بېوادارانە بە شىو ى گشتى كا
 ناپاك و بېوا لاواز و ترسنوك تىكەلىان بوو، پىى فەرمون: ﴿وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيَبْتَغِيَ﴾ بەراستى
 لەناو ئىو ەدايە و ھىندىكە لە ئىو كەسىك كە سویند بەخوا سىستى ئەكات و دوا ئەكەوى لا
 دەرچوون لەگەلتان. ىان مەردوم سىست ئەكات و دواى ئەخات بە ترس نانە بەر و دل ساردا
 كردنەو، وەك (ئىبن و ئوبەى) بەو جۆرەى كرد لە جەنگ و رووداوى (اھد) اد، بە ھەرحال و
 شىو ى وتە و رستەكەى وا ئەگەيەنى كە زۆر سوورن لەسەر ئەو كردهو ە خراپە و بە ھەموو
 ھىز ئەيانەوى ھەلسن پىى، ئىتر لەبەر ئەو نى يە ناپاك و دوژمنى ئىسلام و موسلمانان
 ىان لەبەر ئەو ترسنوك و بېوا لاوازن، بە ھەرحال ئەوانە ھەر بەدواى بەرژەو ەندى خو ىان د
 ئەگەرىن و ئىتر گو ى ىان لە ھىچ نى يە، وەك بەو شىو ەدەريان ئەخات و نیازو مەبەستىاز
 ئاشكرا ئەكات كە ئەفەرموى: ﴿فَإِنْ أَصَبْتُمْ مَصِيبَةً﴾ ئىنجا ئەگەر بەسەرھاتىكى خراپ و
 ناخوش دووچارى ئىو ەبى لەلایەن دوژمنەو ەك كوشتن و شكان، ﴿قَالَ﴾ ئەو كەسە دو
 كەوتوو ئەلى: ﴿قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ﴾ بەراستى خوا چاكە و بەھرەى رشت بەسەرم دا ﴿وَإِذْ لَرَأَوْا
 مَعَهُمْ شَهِيدًا﴾ كاتى كە من لەگەلىان ئامادە نەبووم لەم جەنگەدا تا منىش دووچار بووما
 وەك ئەوان! ﴿وَلَيْنَ أَصَبَكُمْ فَضَلُّ مِنَ اللَّهِ﴾ ئەگەر بەھرەيەكتان لەلایەن خواو ە بۆبى وەك زال
 بوون و دەست كەوتى جەنگ،

لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾
 فَلَيَقْتُلَنَّ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَن يُقْتَلْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

﴿لَيَقُولَنَّ﴾ سویند به خوا ئه و که سه ئه لی: ﴿كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ﴾ و هك له نیوان
 نیوه و ئه ودا هیچ خوشه ویستی و دوستایه تی یه که نه بووبی، ئه لی: ﴿يَلَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ﴾
 نای کاشکی له گهل ئه وان بوومایه ﴿فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ تا به هوئی نه وه بگه یشتمایه به
 ئامانجی گهره و دهست که وتی گهره م ببوایه، واته کاشکی سستیم نه کردایه و له گهل ئه وان
 دهرچوومایه بۆ جهنگ تا منیش به شدار بوومایه له ئامانج و دهست که وته که ی ئه وان دا! ئه و
 به ش براوه له و کاته دا ئاوات نه خوازی بۆ به جی نهمان و هاوپی یه تی ئه وان له کاتیک دا که
 خوی به دهستی خوی ئه وه ی به سه ر خوی هیئا، نه گینا با وه ک ئه وان مه رد بوایه و له گهل یان
 بوایه و هك له پیش دهرچوون دا له گهل یان بوو، لافی یه کیستی و خوشه ویستی لی ئه دا، ده ی با
 به پیی ئه و لاف و گه زافه ی خوی بوایه و له گهل یان دهرچووی تا له پاشان به و جوړه
 په شیمان نه بوایه ته وه و ئه و ئاواته ی نه خواستایه، که واته ئه و وته و رسته تی به لکیشه دهست
 نیشانی تیایه به سه رزه نشت و ته ریق کردنه وه یه کی زور سهخت و دل ته زین.

ئو جوړه که سانه له هه موو کات و له هه موو شوینیک دا هه ن، ئه وانه دینه ناو گهل و
 کومهل به ناپاکی و دل لاوازی و لار و پیچی، دل یان هه میشه به ستراره به به رزه ونندی
 تایبه تی خو یانه وه و چاویان هه ر بۆ ئه و شته که م نرخانه ئه پوانی، له کاتی تهنگانه و
 مه ترسی دا خو یان نه گرنه دواو خو یان نه شار نه وه، به لام له کاتی ئارامی و خوشی دا سنگ
 دهر نه په رینن و لاف و گزاف لی ئه دهن، بۆچوون و تیگه یشتنیان به و جوړه یه که لی ره دا
 دهست نیشانی بۆ کرد که نه گهر موسلمانان دوو چاری به سه رهاتی خراپ بوون له ری ی
 خوا دا و ئه مان به سه لامه تی مان وه شادمان ئه بن و رزگار بوونیان به چاکه و به هره ی خوا
 دانه نین! به لی رزگار بوون له ناخوشی چاکه و به هره ی خوا یه، به لام نهك له هه موو کات دا و
 بۆ هه موو کهس، رزگار بوونیک که دهست که وت ببی به هوئی خو شار دنه وه له جهنگ و
 تیکو شان له ری ی خوا دا، رزگار بوونی ئه و هه رگیز چاکه و به هره ی یه، به لکو مایه ی سزاو
 سه رشوپی و شه رمه زاری یه له هه ردو و جیهان دا، رزگاری و سه لامه تی ئاوا چاکه و به هره ی

به لای که سیکه وه که نه قام و نه زان و بی ناگایه له ژبانی راسته قینه و مه بهست له ژبان، نازانن که خوا بو چ شتیکی دروست کردوون، نهوانه لهو باره وه بهو جوړه هله ن و بوچوونیکي ناراستیان هیه، وهك لهم باره که ی تریشه وه هر هله و نه زانن که په شیمان بوونه وه که یان له بهر له دهست دهرچوونی شتیکی گه وړه و بهنرخ نی یه که نه جرو پاداشت و رهامه ندی خوایه، به لکو له بهر بینه شی و به شدار نه بوونیانه لهو شت و مه که کهم و کوړی که له جهنگه که دا گیراوه و دهست کهوت بووه، نهوان هر نه وه به مه بهست و نامانجی گه وړه دانه نین و چاویان هر بریو ته نه و!! نیسلام نه یه وی که موسلمانان بهر بکاته وه بو ناسوی هر بهر و دوورین لهو راده و پله په سته ی که دهست نیشانی بو کرد سه باره ت بهو تاقمه لهو لاوازو ناپاکه ی که تیکه لی موسلمانان بوون و خو یان کرد به ناو کوړ و کومه لیان دا، وینه ی نه خشه کی شان تا موسلمانان له هه موو چهر خیک دایبانناسن و خو یان لی پپارین و به بوونی نهوانه له ناویاندا نه مان سهرلی شیواو وناثومیدن بن. به لکو وریا و ناگادار بن لیان. نینجا نه یه وی نهوانه ش بهر بکاته وه و دهریان بی نی لهو کوړی که تی ی چه قیون! ههست و هوشیان داچله کینی تا نهوانیش چاو هله خن بو ناسوی هره بهر و به دوی مه بهستیک دا بگهرین که چاکتره و دوانه هاتوه، که نه وهش دهست کهوتی روژی دوی یه، با نه م ژبانه کهم و کوړه بفروشن به ژبانی نه پراوه ی نهو جیهان، نه فرموی: ﴿فَلْيَقْتُلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ که واته با جهنگ بکات له ری خوادا ﴿الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ کهسانی که ژبانی جیهان نه فروشن به روژی دوی یه و به م ژبانه نهو نه کړن، واته له ری خوادا دهست له م ژبانه هله گرن و فیداکاری پی نه کهن له ری رهامه ندی خوادا و نهو نه جرو پاداشته ی روژی دوی یه که خوا به لینی پنداوه هله نه بزین بو خو یان. نه فرموی: له ری خوادا، چونکه نیسلام دان نان به هیچ جهنگیک دا و رهوی نادا مه گهر جهنگیک که هر له ری خوادا بیت، نهك له بهر هیچی تر و به هیچ نیازیکي تره وه، نه له بهر دهست کهوت، نه زال بوون و داگیر کردن، نه له بهر ناو و شور و بهر بوونه وهی شه خسی جهنگ کهر یان گهل و نه ته وه که ی، نه له بهر داگیر کردنی ولات و دهست گرتن به سر خیر و بی ری دا، نه بو پیک هیثانی بازار و سهرمایه داری، نه بو نه مانه و نه بو هیچ مه بهست و نامانجیکي تر، بهس ته نها له ری خوادا و بو بهر زکردنه وهی ثالا و وتهی خوا له زهوی دا و دامه زانندن و چه سپاندنی بهرنامه ی خوا له ژبان و جیهان دا، بو نه وهی ناده می بهرهمه ند بی به خیر و بیرو خوشی نه م بهرنامه یه و داد و دادپه روهی یه که ی، نیت پاش نه وهی که هر ثالای خوا

بهرز کرایه وه، هر ئایین و بهرنامه که ی ئه کار به دهست و حوکمران بوو، پاش ئه و ئیتر هر کهس نازاد و سه به سته بۆ گرتنه گهردنی هر یرو باوه رێک که دل ئارام و دلدنایه پی، له ژیر سایه ی ئه و بهرنامه گشتی یه جیهانی یه ی خوادا.

موسلمان هرکاتی له ریی خودا جهنگ بکات به و جوړه ی که وتمان، ئینجا بکوژئ له و جهنگه دا، ئه و موسلمان به شهیده، لای خوا پله و پایه ی شهیدانی هیه، له بهر هر مه به ستنکی تر و به هر نیازنکی تره وه جهنگ بکات و بکوژئ، له ئیسلام دا ناو نابری به شهید، ئه جرو پاداشتی لای خوا نی یه، به لکو هر لای ئه و مه به سته و شته یه که جهنگه که ی بۆ کردووه، ئه و که سانه ی ئه وه به شهید ناو بهرن تاوانبارن و درۆ به دهم خواوه ئه کهن، به لام هر که سیک که جهنگ بکات هر له ریی خوادا، ئیتر بکوژئ یان زال ببی، ئه و که سه خوا پاداشتی گه وری ئه داته وه، وه کو ئه فهرموی: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هر که سیک جهنگ بکات له ریی خوادا ﴿يَقْتُلْ أَوْ يَغْلِبْ﴾ ئینجا بکوژئ یان زال ببی ﴿فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ بیگومان له پاش دا ئه جرو پاداشتنکی زۆر گه وری پی ئه دین. هاوه له کانی پیغه مبه ر(ﷺ) ئه م موژده و به لینه له دلایان دا دامه زراو جیگیر بوو، به ووی ئه وه وه له گهرمی جهنگ دا به خوشی وم پیکه نینه وه په لاماریان ئه داو ئه یانگوت: ﴿إِذَا الْغَنِيْمَةُ وَ إِمَّا الْآخِرَةُ﴾ یان زال ئه بین ئه و کاته دهست کهوت و غنیمه تمان هیه، یان ئه کوژرین ئه و کاته ئه جرو پاداشتی روژی دوا ییمان هیه!! ئا به و جوړه به و دهست کاری کردنه قورئان ئه و دل و دهر و نانه بهرز ئه کاته وه، سه رنجیان رانه کیشتی هر بۆلای خوا و چاوه پوانی به هر وه ره زامه ندی خوا، له هر کام له م دووباره دا: سه رکه و تن یان کوژران له ریی خودا، هر کام له کوشتن و دهست کهوت وه که یه ک سووک و ئاسان ئه کات له بهر چاوا! چونکه ژیان و دهست کهوتی شت و مه کی ئه م جیهانه هیچ ناهینی له چا و ئه و به هر گه وریه که خوا به لینی پی ئه دا. وته ی ﴿یشرون﴾ هان به فروشتن به کار هینا وه زۆر له زانایان ئه فهرمون. له زمانی عهر ب دا بۆ کرینیش به کار ئه هینری، له بهر ئه وه هیندیک له زانایان به م جوړه ته فسیریان کردووه ته وه، جا له سه ر باری پیشوو هاندانی تیایه بۆ ئه و که سانه ی که ئه و مامه له و کرین و فروشتنه ئه کهن، هر چوئی له سه ر ئه م باره ئه و وته یه سه ر زه نشتی تیایه بۆ ئه و که سانه ی که ژیا نی جیهان ئه کهن و ئه جرو پاداشتی ئه و جیهان و دهست بهرداری ئه و شته گه وره و به نرخه ئه بن له پینا و ئه م ژیا نه بی نرخ و پرپووچه دا، به راستی هر له دهستی قورئان دیت ئه م جوړه کرده وه و دهست کاری کردنه که کردی!!

وَمَا لَكُمْ لَا تُقِيلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضَعْفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

ئینجا لایه که نهکاتهوه بۆلای بروداران و رووی فرموده یان تی نهکات و مهر دایه تی و مروفایه تی یان نههینیتته جوش و سوز و پەرۆش بهرامبهر ئهو پیاو و ئافرهت و مندالانهی که مابوونهوه له مهککه دا و پی گیرا بوون له ژنر باری سهختی سزاو نازاری بت پهرسته تاوانبارهکان دا، داوا نهکهن له خوا که دهرویهکیان لی بکاتهوه، لایه که نهکاتهوه بۆلای ئهو بروداران و به بیزاری دهربرینهوه ئهم پرسیاره یان ئاراسته نهکات: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقِيلُونَ﴾ ئایا چی هیه بۆ ئیوه، ئایا چ بهمانه و بیانویهکتان بۆ هیه که جهنگ ناکهن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضَعْفِينَ﴾ له ریی خوادا، له ریی رزگار کردنی ژنر دهست کراوان و به لاواز دانراوان دا ﴿مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ﴾ لهو پیاوان و ئافرهتان و مندالانه ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ که کهسانیکن داماو و پی گیراون و نهلین: ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا﴾ ئهی پهروهردگارمان دهرمان که له م شارهی که خاوهن و دانیشتوانی سته مکارن، به سته می گهوره که بت پهرستی یه و ری گرتن له ری و ئایینی خوا، به سزا و نازاردانی موسلمان و بی تاوانان، ﴿وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾ بگپه بۆمان له لایه خوتهوه دوست و خاوهن و کاربه دهستیک که خاوهنداریمان بکات و بمانپاریزی له سته مکار و دوژمن ﴿وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا﴾ بگپه بۆمان له لایه خوتهوه یارمهتی ده ریک که یارمهتیمان بدات و زالمان بکات به سهر دوژمن دا، ئهوانه چهند موسلمانیک بوون مابوونهوه له مهککه له بهر ئهوهی بت پهرستهکان بهرگری یان کردبوون له کوچ کردن تا خویان بی دهسهلات و لاواز بوون و کوچیان پی نهئهکرا، ئهوانه مابوونهوه له ژنر سزاو نازاری ئهو سته مکارانه دا، بهو جوژه نزایان کرده لای پهروهردگاریان، ئهویش به میهره بانی خوی نزاکه ی وهرگرتن بهم رهنگه بۆ هیندیکانی ریک خست دهرچوون، ئهوانه یان که دهرچوونیان بۆ ریک نهکوت، باشتترین کاربه دهست و خاوهن یارمهتی ده ری بۆ ناردن، بهم رهنگه خوا به سووک و ئاسانی پیغه مبهری زال کرد تا رووناکی ئیسلامی هینا بۆ مهککه و پاکی کردهوه له بت پهرستی والحمد لله رب العالمین.

ئەم ئايەتە پىرۈزە دل و دەروونى ھەموو مەردىك ئەھىنىتتە جۈش و سۆز و پەرۈش بۇ
 ئەو جەنگ كردن و فېداكارى يەى كە بىر ئەكاتەوہ لەو داماوانە لە منداڤ و پىاو و ئافرەتى
 پىرو پەك كەوتوو كە دابەينن لەناو گەل و كۆمەلىكى ستمەكارى بى بەزەيى دل رەق، كە رى
 يان بەرەلە بىت بە بى بەرگرى و دەست گرتن لەوہى ھەر جۆر بە ھەر شىۋەيەك سزاو ئازارى
 ئەو داماوانە بدەن، سووچى ئەو داماوانەش ھەر ئەوہ بىت كە ھەر خوا بپەرستن بە تاك و
 تەنيا!! بەراستى ھەر دلەك پىاوەتى و بەزەيى و مرقايەتى تيا بىت ئەبى بەكەيتە بزووتنەوہ
 و ئارامى لى بپرى بۇ رزگار كردنى ئەوانە، ھەر كەسىك بپروادارى راستەقىنە بىت ھەرگىز بى
 دەنگ نابى و دانانىشى تا دەسلەتى بىي، ئەم ئايەتە بۇچوونى بپرواداران ديارى و روون
 ئەكاتەوہ بەرامبەر بە خاك و ولات و نىشتمان، بىجگە لەمەى ئەم نىشانى ئەدا ناراست و
 نارەوايە و لادانە لە بپريارو فەرمانى ئىسلام: ئەو شارەى كە لەو كاتەدا ئىسلام داينا بە
 ناوچەى جەنگ و پىويستى كرد كە موسلمانان جەنگ بكەن بۇ رزگار كردنى ئەو داماوانە لى
 ى، ئەو شارە مەككەى پىرۈز بوو، ولات و نىشتمانى ئەو ھاوہلە كۆچ كەرانە بوو، كە ئاوا بە
 گەرمى داوا كرا لى يان جەنگ كردن لەگەل دانىشتوانە بت پەرستەكانى، ھەر ئەو شارە بوو
 كە ئەو دانىشتووہ داماوانە پارە و لالەيان ئەكرد كە خوا دەريانكات لى ى! ھۆى ئەوہش
 ئەوہ بوو كە ئەو شارە لەو كاتەدا شارى ئىسلام نەبوو، بەرنامەو شەرىعەتى خوا لەوئى دا
 كارى نەئەكرد، بپروادارانى تيا سزا ئەدرا لەسەر ئايىن و عەقىدەكەيان، لەبەر ئەوہ ئەو ولات و
 نىشتمانە بە ولات و نىشتمانى ئەو كۆچ كەرانە نەما كە پىويست بىت بەرگرى لى بكەن،
 بەلكو گەپرا بە ناوچە و شوينى كە ئەبى جەنگى تيا بكەن بۇ ئازاد كردن و رزگار كردنى برا
 بپروادارەكانيان، كەواتە ئەو ئالايە كە موسلمان بەرگرى لى بكات ھەر ئايىن و عەقىدەكەيەتى،
 نىشتمانەكەى ئەو نىشتمانەيە كە ئالاي شەرىعەتى خوائى تيا بەرز كرابىتەوہ، خاك و ولاتى
 كە ئەبى بەرگرى لى بكات ھەر ئەبى ئەو خاك و ولاتە بىت كە بەرنامەى ژيان تىيدا ھەر
 بەرنامەكەى خوا بىت، ئىتر بىجگە لەوہى كە وترا ھەر بۇچوونىكى تر دابىرى بۇ خاك و
 نىشتمان ھىچى ئىسلامى نى يە و لە ئىسلاموہ نەھاتووہ و ئىسلام دانى پيا نانئى و رەواى
 نادا، كەواتە با موسلمانان ئاگايان لە خويان بىت نەچن بە ھەدەردا.

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ

ئىنجا ھەمىتر دەست كارى يەكى ترى دل و ھەروون ئەكات بۆ ھىنانە جۆش و سۆز و پەروەش بۆ جەنگ كردن لە رەئى خەودا، رىگە روون ئەكاتەوھ و مەبەست و ئامانج ديارى ئەكات بۆ جەنگى مەسلمان و بى بېرويان، ئەفەرموى: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانەى كە بېرويان ھىناوھ و بېروادارن ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جەنگ ئەكەن لەگەل دۆژمنان دا لەبەر رەزامەندى خوا و لە رەئى خەودا، ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانەى كە بېرويان نەھىناوھ و بى بېروان ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ جەنگ ئەكەن لە رەئى شتى زۆر ناھەق و ناراست و ناپەوادا، لەم فەرمودەيەدا بە روونى دوو رىگە و دوو ئالەى ديارى كرد بۆ جەنگ كەران، جەنگ كەرانى كرد بە دوو تاقم و دوو كۆمەل: مەبەست و ئامانجى ھەردووكى ديارى كرد:

۱- كۆمەل و تاقمى بېرواداران كە جەنگ ئەكەن لەبەر خوا و لە رەئى خەودا و لە ژيەر ئالەى خەودا، بۆ پىك ھىنان و بەدى ھىنانى بەرنامەى خوا، دامەزاندن و راگير كردنى شەرىعەتى خوا راگير كردنى تەرازووى داد و دادپەرورەى خوا لە جىھان و لەناو بەندەكانى خەودا، ھەر بە ناوى خواوھ نەك بە ناوى ھىچ كەس و ھىچ شتىكى تر، لەبەر ئەوھى ھەر خوايە بە تاك و تەنيا، كەواتە تەنھا ئەو حاكم و حوكمەرانە.

۲- تاقم و كۆمەلى بى بېرويان كە جەنگ ئەكەن لە رەئى ناھەقى و ناراستى دا، بۆ پىك ھىنان و بەدى ھىنانى ھەر بەرنامەيەكى تر - بىجگە لە بەرنامەى خوا - دامەزاندن و راگير كردنى ھەر ياسا و شەرىعەتيكى تر - بىجگە لە ياسا و شەرىعەتى خوا - و دانان و بەرز كردنەوھى ھەر تەرازوويەكى تر بىجگە لە تاقانە تەرازووە راستەكەى خوا، كەواتە تاقم و كۆمەلى دووھم دۆست و يارمەتى ھەرى شەيتان.

ئىنجا فەرمان ئەدات بە تاقم و كۆمەلى يەكەم كە تى جەنگن و جەنگ بكەن لەگەل تاقم و كۆمەلى دووھم دا، باكيان نەبى لە پىلان و فەروغىلى شەيتان، چونكە پىلانى ئەو ھەر لاوازەو بە لاوازى ھاتووە، خوايش دۆست و يارمەتى ھەرى ئەوانە.

فَقَبِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ

ئەفەرموی: ﴿فَقَبِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ﴾ کەواتە ئەو دوستەکانی خوا جەنگ بکەن لەگەڵ دوستەکانی شەیتان دا، واتە پشت بە خوا ببەستن و باکتان نەبێ لێ یان، چونکە ﴿إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ بەراستی پیلانی شەیتان هەمیشە لاوازه و بە لاوازی هاتووە لە خۆی دا چ جایی بەرامبەر بە هێزو دەسەلاتی بێ سنووری خوا کە پێشتیوان و یارمەتی دەری دوستەکانی خۆیەتی. پیلانەکانی شەیتان ئەوەیە کە سەتەم و تاوان و ناهەق و خراپە لەبەرچاری دوستەکانی خۆی شیرین ئەکات و ئەپرازینیتەوه، بە پێچەوانەی خێرو چاکە و هەق و راستی لە پێش چاویان ناشیرین ئەکات. باوی خوایش وایە کە پاشەپۆژی سەرکەوتن و زāl بوون ئەدا هەر بە دوستەکانی، کە ئەوانەش هەر ئەوانەن کە بە راستی شوێن کەوتوی نایینەکە و پێغەمبەرەکەینی. ئینجا لەم حەوت نایەتی داهااتووەدا باسی چوار تاقم ئەکات بە چەند سیفەت و ناو و نیشانیکەوه، لەبارەی مەبەست بەم تاقمانەدا سێ را هەیە:

۱- مەبەست ئەو تاقمەیه کە لە پێشەوه باسی کردن بەمە ی دوا ئەکەون و خۆیان ئەدزەنەوه لە جەنگ، ئیتر نایا مەبەست بەو تاقمە رابردوو هەر ناپاکەکان بێت، یان ئەوانیش و بپروا لاوازانیش. لێرهش دا ئەم چەند وتارو کردارەیان لێ وەرئەگیریتەوه.

۲- مەبەست بە تاقمی یەکەم لە نایەتی یەکەم دا موسلمانە دل لاوازهکانە کە هیشتا پەرەدرەکردنیان تەواو نەبوو، پێ نەگەیشتبوون، بە بۆنەی ئەوانەوه ئەچیت بۆ باسی ئەو سێ تاقمەکە ی تر لە ناپاکان کە تیکەلی بپرواداران بوو بوون و لافی بپروایان لێ ئەداو بە بپروادار سەیر ئەکران.

۳- مەبەست بە هەر چوار هەر بپرواداری لاوازه کە هیندی بۆچوون و وتاریان بوو دور لە بپروا موسلمانیتی، بەلام هیندی لەو بۆچوونانە ی کە باسی ئەکات لەگەڵ بپروادا ناگونجی، وەک ئەوەی کە ناپەحەتی و بەسەرهای خراپیان لە پێغەمبەرەوه (ﷺ) بناسن، لەبەر ئەوه ئەم رایە ناچیتە دلەوه، مەگەر لەسەر ئەو بارە ی کە لەمە وپاش ئەیلێن لە کاتی تەفسیری ئەو نایەتی کە باسی ئەو بۆچوونە ی تیا یە، ئەو رای سێ

یه مه بهم جوړه یه و دل پی ی به نارام نی یه، به لام رای یه کهم نه گونجی و نه چیتته
 دله وه، بهم رهنګه نهو تاقمه دواکه و تووه ی که باسیان تیپه پری دوو جوړین: بپروا لاوازی و
 ناپاک. نهو کاته نایه تی یه کهم نه پیرین به سهر هیندی له بپرواداران که ترس و لاوازی
 روویان تی کردین، و نایه ته کانی تر نه پیرین به سهر نه وانه ی که له راستی دا بپروادار
 نه بوون و ناپاک بوون، وهک له سهر رای دووه میس هر وانه کهین. به لام نالین: مه بهست
 بهم چوار تاقمه نهو تاقمه یه که تیپه پری کرد، به لکو نه لین: نایه تی یه کهم سهر به خویه
 و هات بو سهر نه نشت و سهر سوپه ینان له حالی هیندی له بپرواداران، که کاتی خوی له
 مه که دا نه ونده داخی بی بپرواکانیان له دل دا بوو، داویان کرد که فرمان بدری پی
 یان به جهنگ کردن له گه لیان. به لام لهو کاته دا فرمان نه درا، له پاشان که هاتنه
 مه دینه و حه وانه و تیای دا به بی بیم و ترس فرمان درا به جهنگ و کوشتار،
 نه وانیس دهسته یه کیان فرمانه که یان له سهر شان قورس بوو، ینجا هم نایه ته هاته
 خواره وه: ﴿الَّذِينَ إِلَى الَّذِينَ﴾ نایا سهر نجت نه داوه و ناوړتکت نه داوه ته وه به سهر سوپه مانه وه
 بولای که سانیک که ﴿يَوْمَ لَمْ﴾ گوترا پی یان: ﴿فَوَالَّذِينَ﴾ دهستان بهرگری بکه نه له
 جهنگ و کوشتار ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ به ریکی نوړ به جی بینن، زهکات بدن، له
 پیشه وه په له یان نه نایه وه و نه یانویست فرمانیان پی بدری به جهنگ و کوشتار ﴿فَلَمَّا
 كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْفِتَالَ﴾ که چی کاتی که جهنگیان له سهر نووسرا و پیویست کرا ﴿وَأَفْرَقُوا مِنْهُمْ﴾
 نیتردهست به جی دهسته یه که له وانه فرمانه که یان پی ناخوش بوو ﴿يَحْشُرُونَ النَّاسَ﴾
 نه ترسن له خه لکی، واته له بی بپرواکان ﴿يَخْشَى اللَّهَ﴾ به وینه ی ترسانیان له خوا ﴿وَأَشَدَّ
 خَشْيَةً﴾ به لکو به تین ترله ترسانیان له خوا، بهم رهنګه باوی جهنگ نه کردن نه دهن
 له بهرکردنی دا له گه نه ودا که خوا پیویستی کردوه له سهر یان ﴿وَقَالُوا وَلَئِنَّا رَبَّنَا﴾
 نه لین: نه ی پروهردگارمان ﴿لَمْ كَتَبَتْ عَلَيْنَا الْفِتَالَ﴾ نایا له بهرچی جهنگت پیویست کرد
 له سهرمان لهم کاته دا ﴿لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ با دوات بخستینایه تا ماوه یه کی تری
 نزیک، واته تا کاتی دیاری کراوی مردنمان و به مهرگی خومان بهر دینایه نهک به
 جهنگ و کوشتار، یان نیستا نهو فرمانه نه دایه تا ماوه یه کی تر که خومان تیا
 ناماده بگردایه و بهم زوانه نهو فرمانه نه دایه. به هرکام مه بهست بیت،

قُلْ مَنَعَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ انْقَىٰ وَلَا يُظْلَمُونَ قَلِيلًا ﴿٧٧﴾ أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ
 كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
 عِندِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ مِّنَ اللَّهِ
 وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ مِّنْ نَّفْسِكَ

خواهرموی به پیغمبر (ﷺ) ﴿قُل﴾ بلی به وانه ﴿مَنَعَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ﴾ خوشی جیهان و
 همرشتیک که له زه تی لی وهر نه گیری له م جیهانه دا شتیکی که مه، واته بیزاریتان له جهنگ
 له بهر بیزاریتانه له مردن و حز کردنتان له مانه وهی نه م جیهانه، دهی هه موو خوشی جیهان
 شتیکی که می دوا هاتووہ ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ انْقَى﴾ روزی دوا یی چاکتره بو هر که سینک که له م
 جیهانه دا خوی پاراستبی له هوی خشم و سزای خوا که له و روزده دا نه جرو پاداشت
 نه درینه وه له سر کرده وه چاکه کانتان ﴿وَلَا تُظْلَمُونَ قَلِيلًا﴾ که م و کوپیتان لی ناکری به
 نه ندازی دزوییه که له ناو دوولته تی خورمادیه، که نه وه به وینه نه هینریتنه وه بو
 بچوو کترین شت، که واته بیزار مهن له جهنگ و کوشتر له ری خوادا که له پوپه ی کرده وه
 چاکه کانه، نینجا با وانه زانن که خوشاردنه وه و دوا که ورتیان له جهنگ ماوهی ژبانیان دوا
 نه خات و ته من دریرتر نه بن، نه په لامار و رویشنتان بو جهنگ مهرگتان پیش نه خات به لکو
 ﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ﴾ له هر شوینیک بین مردنتان پی نه گات ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾ با
 له ناو چهند کوشکیکی بهرز و محکم دا بن، یان له ناو چهند قه لایه کی محکه می داپریراودا
 بن. واته هیچ شتیک بهرگری مردن ناکات و نه بی له کاتی دیاریی کراوی خوی دا بیت،
 په یوه ندی نه به جهنگ و ناشتی یوه هیه نه به جی و شوینی محکم و نامحکه مه وه هیه،
 بهس مردن و مان وه هه موو شتیکی تر هر بهستراوه به خواهیش و بریاری خواوه، که واته
 له راستی دا هیچ هویه کی یه بو ناوات خواستنی دواختنی فرمان به جهنگ، هیچ
 هویه کی یه بو ترسان له مهر دوم و له هر شتیکی تر بیجگه له خوا.

نا بهم جوړه دست کاری کړنده قورئان چاره سهری نهو خه تهره و خه یالانه نهکات که
 دل و دهر وون داگیر نهکهن، ترس و بی نارامی فراهه نه هیئن، مه بهست نه مه نی یه که
 پروادار پالی لی بداته وه و وریا نه بی و نه وهی که له توانایان دا هیه به کاری نه هیئی بو
 پاراستنی خوئی، هر کهس وا تی بگات، نهو کهسه دووره له نیسلامه وه، به چهند نایه تیگ
 له مه و پیش فهرموی: ﴿خذو حذرکم﴾ وهک ته فسرمان کرده وه، هر وهما نهو هه موو نایهت و
 حه دیسانه ی تر که فرمان نه دهن به خو ناماده کړدن و گرتنه دهستی هوئی پیک هینانی هر
 شتیگ که رها و شهرعی بیئت، به لام نه مانه شتیکی ترن و جیاوازن له وهی که مردن و
 نه مردن په یوه ست بکری و به ستریت وه پی یانه وه، نیجا دیته سر باسی حالت و
 بوچوونیکی به دترین، نه فهرموی: ﴿وَإِنْ تُبْهِمُ حَسَنَةً﴾ نه وانه نه گهر خیرو خوشی و زال بوون
 و دهست که و تیکیان بهر که وئی و بویان ببی ﴿فَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ نه لین: نه مه له لایه ن
 خواوه یه ﴿وَإِنْ تُبْهِمُ سَيِّئَةً﴾ نه گهر خراپه و ناخوشی یه کیان دوچار ببی وهک گرانی و قات
 و قبری و کوشتن و زامدار بوون و شکان ﴿فَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ﴾ نه لین: نه مه له لایه ن تووه بوو
 نه ی محمد و به هوئی تووه نه مه مان به سهرهات!! باوهرو بوچوونی یه کهم هر چهند له خوئی دا
 راست و ره وایه، به لام نه وانه به نیازیکی پاکوه نه یان نهوت: به لکو مه بهستیان به وهیش هر
 پلار دان بووه له پیغه مبهری خوشه ویست (ﷺ) نه گهر بهو نیازهش نه گوترابی بوچوونه کیان
 ناراسته که سهرچاوه ی یه کهم نهکهن به خواو دووه نهکهن به پیغه مبهر (ﷺ)، که واته له سهر
 هر بار وتنه کی نه وان بهد و ناراسته، وهک دهریش نه که وئی له وهی که خوا فرمان نه دات که
 پیغه مبهر (ﷺ) دم کوتیان بکات و بهر په رچیان بداته وه لهم جوړه ی که نه فهرموی: ﴿قُلْ كُلٌّ مِنْ
 عِنْدِ اللَّهِ﴾ نه ی پیغه مبهر بلئی: هر دووه که له لایه ن خواوه یه، به خواهیش و به مهیلی خوایه،
 به ده سلات و داهینان و دروست کردنی خوایه هیچ که سیگ بیجگه له خوا ناتوانی هیچ
 دروست بکات و دای بهینی ﴿إِنَّمَا هَؤُلَاءِ أَلْقَمَرٌ﴾ که واته نایا چی هیه و روی کردووه ته نهو
 کومه نه جووله که و ناپاکانه به جوړی ﴿لَا يَكَادُونَ يَقْفَهُونَ حَدِيثًا﴾ نزیک نین تی بگهن له باس و
 وته یه که ناموزگاری نه کرین پیئی، واته قورئان، یان نزیک نین تی بگهن له هر وته و
 قسه یه که ناراسته بکرین، واته وهک ولاخ و چوار پی وان، یان له هر رووداویک تا بزائن که
 داهینر و بهدی هینهری هیه، به هر حال سهر زه نشتیان نهکا و ته شریان لی نه دا به

نه زانی و که و دهنی و تینه گیشتن. نه مهی که له م ئایه ته دا ئاماره ی بۆ نه کات به شی که له
 مه سه له یه کی گه و ره، نه و مه سه له ی که دو به ره کی یه کی زۆر گه و ره ی تیدا پهیدا بوو له ناو
 موسلمانان دا، ناو براوه به مه سه له ی قهزاو قه ده ر، یان (جبرو اختیار) قورئان لی ره و له چه ند
 شوینی تر دا ده ست نیشانی بۆ نه کات، نه گه ر موسلمانان له و راسته شه قامه و ری قورئان
 لانه دن دوو چاری هیچ گه و گرفت و دو به ره کی نابن، چونکه نه وه ی که قورئان ده ست
 نیشانی بۆ نه کات نه مه یه: که دا هینه رو به دی هینه ری هه ر شتی که له م بوونه و ره دا خوا به به
 ته نیا، مه ردوم هه ر هه ول و په لاماردان و گرته نه ده ستی نه سباب و هوکانی به ده سه ته، ئیتر
 دوا ی نه وه نه گه ر خوا مه یلی بوو به دی نه هینی و نه گه ر مه یلی نه بوو نه و هیچ، به کور تی:
 هه موو شت هه ر خوا نه ی کات و هه رچی نه و نه ی کات هه ر گه یز نابی، به نده هه ر کار و کرده و و
 که سه بی به ده سه ته، ده ی نه م بیرو با و هرو نه م به وایه شتی کی زۆر ریک و شایسته روون و
 ره وانه، له راسته شه قامی قورئانه وه هه ر نه مه و ره نه گه ی، که واته گه یزانه وه ی به دی ها تنی
 هه ر شتی که، بۆلای هه ر که سه یی تر بی جگه له خوا - وه که گه یزانه وه ی زیان و ناخو شی و
 به سه رهاتی خراپ بۆلای پیغه مبه ر (ﷺ) - له لایه ن نه و کو مه له به ده ی که باس کران،
 گه یزانه وه ی به دی هینانی نه مه و هه ر شتی کی تر بۆلای غه یری خوا نه زانی یه و نه قامی و
 تینه گه یشتنه، وه که به و جو ره قورئان له که داری کردن و ته شه ری لی دان. له پاش دم کو ت
 کردنیان به و شی وه ی که فه رموی: ئی نجا مه به ست و مه سه له یه کی تر باس نه کات که نه مه یشت
 زۆر گرنگه و به واکردن پی ی زۆر پی و یسته، نه فه رموی: ﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَرِيقًا﴾ هه ر خو شی و
 چاکه و به مه ره یه کت بۆ بووبی و به رت که و تبی - نه ی مه ردوم - نه وه له لایه ن خوا وه یه و هه ر
 به می هه ره بانی خو ی پی ی به خشیوی. ﴿وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَرِيقًا﴾ نه وه ی که دوو چارت بووبی
 له زیان و ناخو شی نه وه له لایه ن خو ته وه و به هو ی خو ته و له سوو چی خو ته وه دوو چارت
 بووه. بیگومان خوا به رنامه یه کی دانا وه و ریگه یه کی نه خشه کی شاهه، رینموونی به نده کانی
 کردوه بۆ خه یرو چاکه، جله و گه یری کردوه له شه رو خراپه و هه ره شه ی کردوه له سه ری،
 کاتی مه ردوم شوینی به رنامه که ی نه که و ت، ریگه که ی نه دایه به ر، هه ولی نه دا بۆ نه و خه یرو
 خو شی یه ی که رینموونی بۆ کردوه، خو ی لانه دا و نه پاراست له و شه رو خراپه ی که
 ترساندوویه تی لی ی، له و کاته دا دوو چاری شه رو خراپه که نه بی، نه و شه رو خراپه ی که

له سەر دەستی ئەم دا ئەبى به شەرو خراپەى راستەقینە، چونکە لای بەندە هیچ بارىكى تری
 نى يە بىجگە له بارە خراپەكەى، بەلام که له دەستى قودرەتى خوا دەرئەچى شەرو خراپە نى
 يە، چونکە کردەوهکەى ئەو چەند بەرژەوهەندى و کاردرۆستى تىايە که به شەرو خراپە
 نايەيلىتەوه، جا مەردوم که ناگای له هیچ بارىكى تری يە بىجگە له بارە خراپەكە کاتى به
 مەيل و ئارەزووى خۆى هەولئى ئەدا بۆ لادان و خۆى نەپاراست لەو شەرو خراپەى دووچارى
 ئەبى، ئيتەر له جیهان دا يان له رۆژى دوايى دا يان له هەردوودا پىکەوه، ئىنجا با بزائرى
 ئەمەى که لیڕەدا وتەمان هیچ دژايەتى تيا نى يە و رىک و پىکە لەگەل ئەوهى که له پىشەوه
 فەرموى: هەردووه که لەلایەن خواوہیە، چونکە مەبەست بەوه ئەمەىە - وهك دەست نیشانمان
 بۆ کرد - که هەموو شتێک لەم بوونەوهەردا به خواھیش و دەسلالت و داھىنان و درۆست
 کردنى خوايە، مەبەست بەمەى ئیتر ئەمەىە که مەردوم مەيل و خواھیش و دەسلالتى خوا
 ھەىە لە ھىندى کارو کردەوهکانى دا، بەھۆى ئەووه خوا ئەو کارو کردەوانەى بەدى
 ئەھىنى، به کورتى: قورئان پىمان ئەفەرموى: که هەموو کارو کردەوه و رووداوىك درۆست
 کەرو بەدى ھىنەرى ھەىە و لەسەر ئەوه ھىساب و پرسیارى ھەىە، جا ھەرکەسێک تى ئەگات
 لەو دوو شتە ئەوا چاکە، ھەرکەسێک تى ناگات با بزائى ئەم دوو شتە قورئان به روونى
 ئەيانفەرموى، بىگومان نابى قورئان ھىندىكى دژو پىچەوانەى ھىندىكى تری بىت، کەواتە
 بڕوادار ئەبى بڕواى به هەردوو فەرمودەكە بى، ئيتەر ئەگەر تى ناگات له چۆنىتى و گونجاوى
 ئەو دوو فەرمودەى ئەوا ئەم خۆى تى ناگات ئەگىنا ئەوان هەردوو ھەر راستن، بىگومان
 بڕوادار ئەبى سنوورى ژیرى و زانىنى خۆى بزائى، نابى ژیرى و زانىنى خۆى بکات به
 تەرازوو و ھەموو شتێک ھەر بەوه ھەلسەنگىنى و تاقى بکاتەوه، ئەو ھەموو دووبەرەكى و
 ئازاوەىە که کەوتە ناو ئەم ئوممەتە ھۆکەى ئەگەر پىتەوه بۆ خویمان و نەقامى و سنوور دانەنان
 بۆ ژیرى و زانىن. بەھۆى ئەووه ژیرى و بۆچوونى کەم و کوپى بەندە کرا به حەکەم و
 حاکم بەسەر قورئان دا تا ئەو ھەموو دووبەرەكى و لادان و تەرازانە بەرپا بوو!! ئىنجا کارو
 پىشەى پىغەمبەر(ﷺ) له بارەى پىغەمبەرىتى يەکەىەوه ديارى ئەکات، لەگەل کردەوه و
 ھەلوئىستى بەرامبەر به خەلکى و ھەلوئىستى ئەوان بەرامبەر بەخۆى، ئىنجالە دوايیدا ھەموو
 کارەکان ئەگىر پىتەوه بۆلای خوا،

وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾ مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا
 أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُوا طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ
 غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ

نه فہرموی: ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا﴾ تۆمان رھوانہ کردووہ بہ فروستادہ بۆ ھموو ئادەمی
 ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ بەسہ خوا بہ شایەت لەسەر پیغەمبەری و فروستادەیی تو. ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ
 فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ ھەرکەس گوێ رایەلی فروستادەکە ی خوا بیئت ئەو کەسە گوێ رایەلی خوا یە
 ﴿وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ ھەرکەس روو وەرئەگیرێ لە گوێ رایەلی کردن ئەوا
 تۆیش گوێ مەدری و پشتی تی بکە، چونکە نیعە تۆمان رھوانہ نہ کردووہ بہ زال و پاریزەر
 و چاودێر بەسەر ئەوانەوہ کە موخاسەبەیان بکەیت لەسەر کردوہ کانیان و تۆلەیان لی
 بسینی، بەلکو تۆ ھەر راگە یەنەر و موژدەدەر و ترسینەری بۆیان.

بەم جوړه به روونی و رھوانی ئەم چەند مەبەستە گرنگانە ی ئاراستە کرد بۆ راست
 کردنەوہ ی ھەر بۆچوونیک ی ھەلە و ناڤەوا لە بارە ی فروستادەکە ی خوا و مەردومانەوہ، بۆ
 ئەوہ ی نہ شارەزا باش زاناو شارەزا ببی دەست نیشان ئەکەین بۆ ئەم چەند خالانە ی کە
 وەرئەگیرین لەم وتە و فەرمودانەوہ:

۱- کارو پیشە ی فروستادەکە ی خوا بەجی ھینانی فروستادەیی یەکە یەتی، نہ ک بەدی
 ھینان و فەرھەم ھینانی نہ خێرو نہ شەرو ناخۆشی، بەلکو ئەوہ کارو کردوہ ی
 خوا یە و لە ژێر دەسەلات و زانینی فروستادەدا نی یە.

۲- خوا خۆی شایەتە لەسەر ئەوہ کە پیغەمبەرەکە ی رھوانہ کردووہ بۆ بەجی ھینانی کارو
 پیشە ی خۆی.

۳- مەردومان بەرامبەر بە پیغەمبەر (ﷺ) ئەبێ بەم جوړه بن گوێ رایەلی ئەو دابنن بە
 گوێ رایەلی کردن بۆ خوا، لەو بارە یەوہ جیاوازی ئەخەنە نیوان خواو
 پیغەمبەرەکە ی (ﷺ)، فەرمان و وتە ی ئەم جوێ ئەکەنەوہ لە فەرمان و وتە ی خوا لە بڕوا
 پی کردن و گوێ رایەلی بۆ کردن دا.

۴- هر که س بپروا نه هیڼی و سهرکښی بکات له فرمانی پیغمبر (ﷺ) کاری نهو که سه له باره ی مو حاسه به و توله لی سهند نه وه به ده ست خوايه، پیغمبر (ﷺ) بؤ نه وه ره وانه نه کراوه که زوری پی بهیڼی و نا چاری بکات له سهر بپروا هیڼان، بؤ نه وه نه نیراوه که مەردوم بپاریزی له گونا هو گومرایي، نه م جوړه شتانه نه کارو فرمانی نه وه و نه له ژیر ده سلا تی نه و دایه، پیغمبر (ﷺ) هر چهند پله و پایه ی بهر تره له هه موو که س به لای خوا وه. به لام به نده ی خوايه و نابي به به شدار بزانی له و شتانه دا که تایبه تین به خوا وه، نابي نزیکی سنووری خوايه تی بخړیته وه و له سنووری به نده یی خوا دهر کری. بپروا و بؤ چوونی موسلمانان نه بی له سهر نه م بناغه و بنه پرته داریژیت.

نینجا باسی هیڼدی حال و کرده و هی ده سته یه کی تر نه کات - له نا و ریزی موسلمانان دا- یان نه مانیش هر له ناپاکه کائن و نه مه ی که لیږده دا باسی نه کات حال و کرده و یه کی تریانه بیجگه له وانه ی که له مه و بهر باس کراون، نه فهرمو ی: ﴿وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ﴾ نه وانه نه لڼن: کاری نیمه گوی رایه لی یه. واته کاتی که له رووبن و هر فرمانی بییستن له تو نه ی پیغمبر به و جوړه گوی رایه لی خو یان دهر نه بڼ به بی ره خنه و سهر لی کردنه وه، ﴿فَإِذَا بَرَأْنَاهُ﴾ نینجا کاتی که دهر چوون لای تو ﴿بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ﴾ تاقمیک له وانه - واته سه ر که کانیان - یان مه به ست نه وه یه کومه لی موسلمانان نه وه نه لڼن. به لام ده سته یه که ناپاکه و تیکه لی نه وانه له دلی خو یان دا - له دهر وونی خو یان دا پیلان و به کار نه هیڼن بؤ به جی نه هیڼانی فهرمانه که ی تو و رزگار کردنی خو یان لی ی، یان مه به ست نه وه یه: له دهر وونی خو یان دا له شه ودا ته گبیری پیچه وانه ی نه وه نه که ن که تو پینی یان نه لڼیت، به هر جوړمه به ست بیټ نه و اخوا پیغمبر (ﷺ) دلنیا و دلنارام نه کات، له گهل بپروا دهر راسته کاند، به مه ی که خوا به چا وه و یه و ناگاداره به پیلانه که ی نه وانه، بیگومان هه ست کردنی بپروا داران به وه مایه ی دامه زرانی دل و نارامی دهر وونه، چونکه نه و کاته هیچ مه ترسی نامینی له و پیلان گیرو نیاز پیسانه،

وَاللّٰهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ

الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾

وهك له باریکی تریشه وه هه ره شهی سه خت و سامناک وهر نه گیری که نه فهرموی: ﴿وَاللّٰهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ﴾ خوا نه نووسی هه مو نه وهی که نه وان له دهرونی خویان دا بریاری نه دن و پیلان بازی پی نه کن ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ به موی نه وهه چاوپوشی بکه و پشتیان تی بکه و تو توله یان لی مه سیننه، یان گوی یان مه دری و هیچ باکت نه بی لی یان، چونکه خوا چاره ی دهر دیان نه کات.

خوای پهروه دگار فرمانی دا به پیغه مبهردا ﴿ﷺ﴾ که به گویره ی روکesh و روالهت رهفتار بکات له گهل نهو ناپاکانه دا، نهک به گویره ی نیازو دهرونیان، که هر به وه له دوایی دا کوشتنی، سووک و بی ئابرووی کردن، به جوړی هه رکامیان مانه وه له شهر مزاری و ریسوایی دا خویان نهشارده وه، ئینجا له گهل نهو فرمانی چاوپوشی و گوی پی نه داننه دا دنیای کرد به چاودیژی و پاریزگاری خو، فهرموی: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ پشت به خوا ببهسته و پال بده به نه وه وه کاروباری خو ت بهو بسپیره و هواله ی نهوی بکه، ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ به سه خوا به وهکیل و کار پی سپیروا. به لی به راستی خوا به سه بو نه وهی که مهردوم کاروباری خو پی بسپیری، هه رکesh خوا کار پی سپیروای بیت، نهو که سه زیانی پی ناگهیه نری، هیچ پیلان و ته گیریکی خراب کاری لی ناکات.

نهو تاقعه ی که له روی پیغه مبهردا ﴿ﷺ﴾ لاف گوی رایهل یان لی نه دا و که چی که دهر نه چوون کرده وه رهفتاریان دژی لافه که یان بوو، پال پیوه نه ری نه وانه گومان و بی بروایی یان بووه بهم قورئانه که موعیزه ی پیغه مبهریتی پیغه مبهردا ﴿ﷺ﴾، بهلکه و نیشانه ی راستی یه تی، دهی دیاره که نهو گومانهش بوو گوی نادری به فرمانه کانی خوا، جا نهوا سه رنجیان رانه کیشی بولای نهو قورئانه و فرمان نه دا به بیر لی کردنه وهی تا هر له قورئانه که دا بهلکه و نیشانه ی راستی یه که ی وهر گرن، ئینجا که قورئان راست بوو نه بی پیغه مبه ریش ﴿ﷺ﴾ راست بیت، که واته نه بی گوی رایهل بکرین، نه فهرموی: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ﴾

﴿الْقُرْآنَ﴾ ئه‌ی ئایا ئه‌وانه بیر ناکه‌نه‌وه و ورد نابنه‌وه له قورئان؟ واته با ورد ببنه‌وه و بیرى لى بکه‌نه‌وه تا بۆیان ده‌رکه‌وى که له‌لایه‌ن خواوه هاتووه. ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ﴾ ئه‌گه‌ر ئه‌م قورئانه له‌لایه‌ن هه‌رکه‌سیکی تره‌وه بهاتایه بێجگه له خوا ﴿لَوْ جَدُوفِهِ أَخْلَلْنَا كَثِيرًا﴾ بێگومان ئه‌یانبیینى و ده‌ستتان ئه‌که‌وت جیاوازی و دژایه‌تى زۆر تیايدا، چونکه:

۱- هیچ که‌سیکی تر نه‌ی ئه‌توانی وێنه‌ی ئه‌م قورئانه بیئى و باسیان بکات و بیانگیرێته‌وه، به‌ بى ئه‌وه‌ی هیچ جوړه درۆ و دژایه‌تى و پێچه‌وانه‌یى یه روو بدات، ئیتر چ له باره‌ی هه‌واله‌کانى رابردووی که هیچ که‌س له‌و سه‌رده‌مه‌دا ئاگای نه‌بووه لى یان و میژوویان، چ له‌باره‌ی هه‌واله‌کانى داها‌تووی که له‌ ماوه‌ی ژيانى پێغه‌مبه‌ردا (ص) زۆربه‌یان به‌دى هاتن به‌ رێکی و به‌و شیوه‌ی که هه‌والی پێدان، چ له‌باره‌ی گه‌لى شتى نادیارى شاراوه‌ی ئه‌و کات و چه‌رخه ته‌نانه‌ت نیازو خه‌ته‌ره‌ی دل، بۆ نموونه: وه‌ک ئه‌و ته‌گیرو نیازه‌ ده‌روونی یه که هه‌والی پێدان له‌ ئایه‌تى پێش ئه‌م ئایه‌ته‌دا ده‌رباره‌ی ئه‌و ده‌سته ناپاکه.

۲- هیچ که‌سیکی تر نی یه‌ بتوانی وێنه‌ی ئه‌م قورئانه بیئى له‌مه‌دا که بناغه و بنه‌رته‌ دابنئى بۆ به‌روا و عه‌قیده و شه‌ریعت، له‌گه‌ل یاسای ئاداب و ره‌وشت و رامیارى گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کان به‌بى ئه‌وه‌ی دژایه‌تى و ئارێکی رووبدات له‌وانه و له‌فهرع و په‌ل و پۆکان دا.

۳- هیچ که‌سیکی تر نه‌یتوانیوه که وه‌ک قورئان بدوێ له‌و هه‌موو شتى جوړ به‌جوړه، وه‌ک ئاسمانه‌کان و زه‌وى و باو باران و هه‌ورو ئه‌ستیره‌کان و رژێمه‌که‌یان، هه‌روه‌ها گیان له‌به‌ران و ده‌ریاکان و ئه‌و هه‌موو به‌لگه و نیشانه‌ روون و ئاشکرایانه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا هیچ پێچه‌وانه‌یى و دژایه‌تى یه‌ک نی یه له‌و باسانه‌دا، باس و لى دوینه‌کانیش له‌سه‌ر بارێکن که گونجاو و وه‌رگیراون له‌ هه‌موو چه‌رخ و له‌ناو هه‌موو چینی‌ک دا، ئه‌گه‌ر ئه‌وه له‌لایه‌ن خواوه نه‌بوايه به‌ ده‌یان ئارێکی و دژایه‌تى روویان ئه‌دا.

۴- ئه‌م قورئانه له‌ماوه‌ی (۲۳) ساڵ دا هاته‌ خواوه‌ به‌ به‌ش به‌ش و وه‌جبه‌ وه‌جبه‌، سه‌وره‌ته‌کانى پێک هاتن له‌و به‌ش و وه‌جبه‌یانه له‌سه‌ر فه‌رمان و رێنموونی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) و ئه‌بوو چه‌ند ئایه‌ت و وه‌جبه‌یه‌ک ئه‌هات بۆ سه‌وره‌تێک، له‌ پاشان چه‌ند ئایه‌ت له‌ سه‌وره‌تانى تر به‌دوای دا، به‌لکو سه‌وره‌تێک یان چه‌ند سه‌وره‌تێک ئه‌هات، له‌

پاش نه مانه نايه تي سوره ته پيشووه كه نه هات و ته واو نه كرا، شتيكي ناشكرايه لاي
 همومان كه پيغه مبهري (ﷺ) نووسه رو خوینده وار نه بوو تا به ريژ نايه ت و سوره ته كان
 ديار يي بكات و لاي خو ي به نووسين، به لكو له به ري نه كردن، به پي ي باوي ناده مي
 هرگيز ناگونجي و ده ست نادات كه نه و هموو شته جياوازه له بير بميني و لي ي
 تيك نه چي، كه واته نه گهر له خواوه نه بوايه نه بوو نار يكي و تيكل و پيكله لي زور رووي
 بدايه له قورئان دا.

۵- به پي ي باوي جيهان هرگيز ناگونجي كه سيكي تر كتيبيكي ئاوا گه وړه و زور دابني،
 له گهل نه وه دا هيچ كه سيك نه تواني له رووي راستي دا ره خنه ي لي بدوزي ته وه، ده ي
 نه وه قورئان هات و به ري بري يوه له هموو كه س، دوزمن به هموو ميژ هه ول و
 ته قه لاي دا و هيچي بو نه كرا، هر شتيكي به نه قامي وت دم كوت كرا و سه ري
 خه جاله تي پي داخرا، هيچ كه سيك نه يتواني هه واليكي بخاته وه به درووه، هيچ كه سيك
 نه يتواني درايه تي و نار يكي و نه گونجاوي بدوزي ته وه له هيچ وته و باس و برياريكي
 دا، به لكو تا جيهان به ره و پيشكه وتن و زانباري بپروا گه وړه يي و پاكي و بي وينه يي
 قورئان ناشكرا تر نه بي!!

۶- هيچ بيرو باوهر و رژيم و ياسا و بهرنامه يه كي نه م جيهانه ني يه كه بگونجي و ده ست
 بدات بو نه وه ي دامه زراو و نه گوراو و هه ميشه يي بيت و بو همومان بيت، به لام قورئان
 له پاش چواره سده له يه كه مجار تهرو تازه تر و ريك و گونجاو تره، به جوړي به
 ناچاريي هموو جيهان به ره و گه پرانه وه ديت بو بير و باوهر و بهرنامه كه ي قورئان!!

۷- نه م كتيبه زور گه وړه يه له باره ي هوئينه وه و دارشتن و ره وانبيژي يوه به ري بري وه له
 هموو قسه زان و ره وانبيژه كان - كه دوزمنش بوون و نه يانويست له نه تاشيو شت
 بتاشن -، كه بتوان ره خنه ي لي بگرن و وينه ي كه مترين سوره تي بلين، هه ونيشيان دا
 و چهند وته و تاريان هوئي يوه و له سه ره نجام دا هيچيان پي نه كراو هر ته ريقي
 بوونه وه و سه رشوړي يان بو مايه وه!! كه واته نه بي هر له لايه ن خواوه هاتبي.

۸- نه گهر نه م قورئانه له لايه ن خواوه نه هاتايه نه بوايه جياوازي و نار يكي زور رووي بدايه
 تياي دا، جياوازي و نار يكي له هوئينه وه و دارشته كه ي دا، به م رنكه مينديكي

بهمين هيندي تر بي هينزو لاوا، هينديكي ريك و گونجاو له گهل هينديكي تر
 له لايه كه وه، نارېك و نه گونجاو له لايه كي تره وه، هينديكي روون و ناشكرا له گه ياندني
 و اتاو مېهست دا، هينديكي تري شاراوو و ورنه گيرا و قورت و پېچ دار، وهك به زوري
 هم جوړه رهځنه و له كه يانه روو نه دن له و ته و تاري ناده مي دا هر چنده پله و پايه
 بهر ز بيت له زانين و قسه زانين و رهوانبيژني دا، جياوازي و نارېكي له و بهرنامه ي كه
 راي نه گه يه ني، بهرنامه ي په روره ده كړني د پروني ناده مي، بهرنامه ي هونينه وه و ريك
 و پيك كړني كارو كړده وي ناده مي بو هه موو چين و چهرخه كاني، بهرنامه ي راست
 كړده وي بوچوون و زانيني ناده مي، بهرنامه ي ريكخستن و ريك و پيك كړني هم
 ناده مي يه و لابردي تارمايي و قه باره ي نارېكي و دژايه تي له گهل هم بوونه وهره ي كه
 هم ناده مي يه ي تيا نه ژي، كه له بهر نه قامي و تينه گه يشتن نه و تارمايي و قه باره
 نارېكه نه كه ويته بهرچاو، نه گهر هم قورنانه له لايه خاوه نه هاتايه هم جوړه
 جياوازي و نارېكي يه به زوري روويان نه دا، به لام نه وه قورنانه كه ي خوا له بهر دهست
 و بهرچاودايه هيچ ناحه ز و دوژمنيك منه تي نه بي بگهړي و ورد ببيت ه وه و هول بدات
 بو دوزينه وي هر كام له و رهځنه و له كه يانه و هر جوړه له كه و رهځنه يه كي تر!!
 كه واته هر كه سينك كه بيبهش نه بي له ژيري و موقايه تي با بيته پيشه وه و پروا بيني
 بهم قورنانه و بهو كه سه ي هم قورنانه ي نارد و نه و كه سه ي كه هم قورنانه ي هاته سر.
 نينجا حال و باري دهسته يه كي تر نه خشه نه كي شي، يان باسي كړده ويه كي نارېكي
 دهسته يه كي تر نه كات كه له ناو موسلمان ه كان دا بوون كه نه و جوړه كړده ويه زيان زوره و
 زورجاريش روو نه دا و دووباره نه بيت ه وه، كه واته پيوسته باس كړدن و جل ه وگيري كړدن
 لي ي، نيت تر هم دهسته يه له ناپا كه كان بووبن وهك له (ثيبن و عباس و ضحاك و نه بو معاذ)
 وه ريوايهت كراوه، يان له پروا لاوازه كان وهك (حسن) و زوربه ي زاناياني ته فسير نه فرمون.
 يان له هر دوو تا قم بووبن وهك (ثيبن و عطيه) ي له سهره، له سهر هربار نه مانه كه سانيك
 بوون قسه يان له دم دا نه نه وهستا و هر هه واليكيان پي بگه يشتايه - خوش بوايه يان
 ناخوش - بلاويان نه كړده وه،

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ، وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ

نه فهرموی: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ﴾ کاتی بیت بو نهوانه و پی یان بگات هه والیک له باره ی ناسایش و خوشی و سرکه و تنه وه، یان له باره ی بی نارامی و بیم و ترس و ناخوشی یه وه، بلاوه ی پی نه کهن و بلاوی نه که نه وه، ئیتر نه وه وهاله خوش یان ناخوشه سه باره ت به وه له شکره بو بیت که دهر نه چوون بو غه زا وهک هیندیک نه فهرمون: یان مه به ست گشتی یه و سه باره ت به ههر شتیک که نه وه جوړه کارانه په یوه ندی یان به گشتی یه وه هه یه، وهک هیندیک تر نه فهرمون. بیگومان نه وه دم نه وه ستان و بلاوکردنه وه له چه ند باریکه وه زیانی هه یه:

۱- نه وه نیشانه ی بی سهر و پی و بی رژی می یه که ههر کو مه ل و له شکریک نه وه ی تیا بیت سهر ناکه وی و ناگات به نامانچ.

۲- نه وه وهاله نه گهر خوش بیت نه بیت به هو ی پال لیدانه وه و بی باکی هیندی که س له دوژمن، نه وه کاته وریایی و ناماده یی یان نامینی به رامبه ر دوژمن، ههرچونی نه گهر هه والیک سامناک و دلته زین بیت نه بیت به هو ی بی هیزی و لاوازی و دل شکانی دهر وونی هیندی که س که ههر کام له وه دووانه مایه ی نارپکی و تیک چوونی ریزی موسلمانان و به قازانجی دوژمن ته واه نه بی.

۳- نه وه وهاله که به ساده یی و بی سهر و پی له دم دهرچن، درو و زیاده ره وی یان تیا نه کری که درویش شتیک پیسه و شایسته ی موسلمانان نی یه، بیجگه له وه یش نه وه درو و زیاده ره وی یانه که له پاش دا دهرکه وتن نه بن به هو ی دو دلی و نه مانی به روا به قسه ی یه کتر که نه وه ش دهر دیک کوشنده یه له ناو گهل و کو مه ل دا.

۴- هیندی هه وال نهینی یه و نابی بلاو بکریته وه وهه موو که س و گشتی ناگادار بکرین پی به تایبه تی پیو یسته شاردنه وه ی له دوژمن، که واته نه گهر جله و گیر یی نه کری دم نه وه ستاوان نه وه وهاله نا شکر نه کهن، نه وه کاته به رژه ونه ندی گشتی به روا و به زیانی موسلمانان ته واه نه بی.

به هر حال ئەو دەم ئەوەستاوانە نیشانەی بێ رژیمی و بێ سەرو پێی یە، یان نیشانەی
 نەویست و ناپەزایی یە بە سەرکردایەتی سەرکردە موسڵمانان یان نیشانەی هەردوو کە یە،
 وادەرنەکەوێ کە لەو کاتەدا کۆمەڵ و لەشکری موسڵمانان ئەو دوو نەخۆشی یە تیڤا
 بووبی، بەهۆی ئەوەی کە چەند تاقم و تیرە تیڤا بووبی کە رادە بپروا راستی و لێزانی و
 تیڤە یشتنیان جیاواز بووبی، جا لەبەر ئەوە قورئان دەست نیشانی بۆ کرد و رینمونی
 موسڵمانانی کرد بۆ رێگەی راست: فەرەوی: ﴿وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ﴾ ئەوانە ی کە ئەو هەوالە یان
 پێ گە یشتبوو، ئەگەر هەوالە کە یان بگێرایە تەو بۆلای پێڤە مەبرو حەوالە ی ئەویان بکە رادە ی،
 کاتی کە ئەویان لە گەڵ بوا یە، ﴿وَإِلَّا أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ﴾ بۆلای کار بە دەست و فەرماندە کاتی
 خۆیان یان ئەوانە ی کە لێزان و کارزان و بپروا پێ کران و پرس و رایان پێ نە کری لە
 کاروباردا، کە لەو چەرخەدا بریتی بوون لە هاو ئە گەرە کان، لە پاش ئەوان ئەوانە لە نیسلام
 دا پێ یان ئەوتری: (اهل حل و عقد) بە گوێرە ی تازە ئەتوانین بڵێن (مجلس شوری و
 پەرلەمان). ئەگەر ئەوانە بەو جۆرە یان بکە رادە و خۆیان لێ ی بێ دەنگ بوونایە ﴿لَعَلَّهُ﴾
 بێگومان ئەو کاتە هەوالە کە و تەگێرو چارە سەرکە ی ئەزانی. ﴿الَّذِينَ يَسْتَبْطِنُونَهُ مِنْهُمْ﴾
 ئەوانە یان کە ئەتوانن هەوالە کە بزائن لە سەر بارە راستە قینە کە ی خۆی و ئەتوانن وەری گرن
 و دەری بەینن لە بنج و بنەوانە و، واتە ئەگەر ئەو دەم ئەوەستاوانە بەو جۆرە یان بکە رادە کە
 دەست نیشانی بۆ کرا، بێگومان پێڤە مەبر و ئەوان بە شتە کە یان ئەزانی و ئەو کاتە چارە سەر
 و تەگێریان ئەکرد کە چۆن بکری چاکە و بەرژو وەندی لەو دایە بڵا وە بکری بەو هەوالە یان
 نا؟ کەواتە کار و پیشە ی سەرباز ئەبی ئەوە بێت کە هەر هەوال و دەنگ و باسیکی ناوای پێ
 گە یشت دەست بە جی بیگە یە نی بە کار بە دەست و فەرماندە کە ی، نە ئەوە ی کە بێ پرس
 بڵا وە ی پێ بکات و بیگێرێتە وە لە ناو هاو پێکانی دا یان بۆ کە سانیک کە هیچ کار و پە یووەستی
 یە کیان نی یە بەو هەوالە و، چونکە سەرکە رادە یی یە بپروا دارە کە ی ئەتوانی باری راستە قینە
 وەرگری، ئەتوانی بەرژو وەندی دیاریی بکات بۆ کارە گشتی یە کان، ئەم و تەو فەرمودە یە بە
 سی جۆری تریش تەفسیر کراوە تەو، وە ک بە درێژیی لە کتیبەکانی تەفسیردا هەن، ئەو
 جۆرانەش هەر ئەگونجین، بەلام بپروام بەم جۆرە بەهێزتر بوو کە کردم بە تەفسیری. نا بەو
 جۆرە قورئان مەردوم پەر وە رده ئەکات، بەم رەنگە ئەنیژی لە دەروونی دا بپروا دوستانە یی
 و راستی لە گەڵ سەرکە رادە یی یە بپروا دارە کە ی دا، رژیمی سەربازیتی فێر ئەکات.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٢﴾ فَقِيلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٣﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً

نینجا سهرنجی بروداران رانه کیشی بولای نهو بههره و میهره بانی یه ی که خوا کردی له گه لیان که رئی راستی خوی نیشانان، ته می و ناموزگاری کردن تا لای دان له شوین که و تنی شهیتان، نه فرموی ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ نه گهر بههره و میهره بانی خوا نه نه بوو به سهرتانه وه بهو هموو رینمونی و ناموزگاری یه ﴿لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ بینگومان شوینی شهیتان نه که و تن و په پیره ویتان نه کرد مه گهر که میک، که میک له نیوه که نه وانه له سهر سروشت و ههست و هوشیکی پاک دروست کراون، یان که میک له شوین که و تن، واته شوینی شهیتان نه که و تن له هموو کرده وه کانتان دا مه گهر که میک نه بی.

له پاش نه وهی فرمانی دا به تیکوشان و جهنگ و کوشتار، زور به گرنگی هانه و هونه ی دا له سهری، باسی کهم مهیلی و حهن نه کردنی ناپاکه کانی کرد، به لکو هول و تیکوشانیان له سست کردن و خاو کرده وهی دلی بروداران لی ی، له پاش نه وانه نینجا نه گه ریته وه بو سهر فرماندان به جهنگ و کوشتار، به جوړی دلی هموو برودارنک نه هیئته سوزو په روش، بهم رهنگه روی فرمانه که نه کاته شه خسی پیغه مبهر (ﷺ) و وا نیشان نه دات که نه بی هه لسی بهو کاره با خوی ته نیا بیئت و هیچ که سینی تر یارمه تی نه دات، نه فرموی: ﴿فَقِيلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ واته کاتی که ناپاکه کان و دل لاوازه کان بهو جوړه و نایانه وی جهنگ بکه، یان نه گهر نه وان جهنگ ناکه ن دهی تو - نه ی پیغه مبهر - جهنگ بکه له رئی خوادا ﴿لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ﴾ له کاتیک دا داوات لی ناکری بینجه له کرده وهی خوت و پرسپاری کرده وهی نه وانت لی ناکری ﴿وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هانی بروداران بده، واته پیویسته له سهرت جهنگ کردن له رئی خوادا به ته نیاش بیئت، پیویسته له سهرت هاندانی برودارانیش له سهر نهو ثایهت و فرمانانه ی که هاتوون له لایه ن خواوه، چونکه نه وهش به شیکه لهو راگه یاندنه ی که پیویسته له سهرت، نینجا نه گهر بروداران گوی رایه ل نه بوون، نه واخویان تاوانبار و زیانبار نه بن، تو زیانبار نابی و پرسپاری نافرمانی نه وانت لی ناکری.

له پاش فرماندان ئینجا دلخوش ئەکات و بەلێن ئەدات، ئەفەرموی: ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ

بِأَسِّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئومێدو چاوەڕوانی هەیە کە خوا بەرگری هیزی ئەوانە بکات کە بپروایان
نەهێناوە، واتە خوا بەلێن ئەدات بەوە، چونکە وتەي ﴿عَسَى، لەل﴾ لەلایەن خواوە بەلێنی
تەواوە، وەك بەدیشی هێنا لەو سەردەمەدا کە قورەیش ترسیان لێ نیشتم و زاتیان نەبوو
بێن بە دەم داد و پەیمانەکیانەو کە لە پاش روودای احد بپریار بوو بۆ سالی دوايي جاريکی
تریش بێنەو بۆ جەنگ کردن، لە بەدری دووم دا، ئینجا کە هاتن و گەیشتنە (مرالظهران)
خوا ترسی خستە دلایان و گەرانەو بۆ مەککە، بەلام پیغەمبەری ئازیز (ﷺ) بە لەشکرەکیەو
هاتنە (بدر) و هەشت رۆژ مانەو و هەر مائیکی بازەگانی یان پێ بوو فەوشتیان و بەخێرو
خۆشی یەکی زۆرەو گەرانەو بۆ مەدینەي مەوەرە سوپاس بۆ خوا. ﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ
تَكْبَلًا﴾ خوا بەتین ترە لە بارەي هیزو دەسەلاتەو، بەتین ترە لەبارەي تۆلەسەندن و
سزادانەو، بەجۆری کە مەردومی تری پێ ژیر بکات، واتە هیزی خوا لە هەموو هیزێک بەتین
ترە، سزادان و تۆلەسەندنی بەتین ترە لە هەموو تۆلە و سزادانیکی تر، خوا پەنامان بدات بە
میهرەبانی خۆي لە تۆلە و سزادان.

بە بۆنەي هاندانی بپرواداران بۆ جەنگ و تیکۆشان لەلایەن پیغەمبەرەو (ﷺ)، بە بۆنەي
باسی ئەوانەي کە دلی بپروادارانیاں خاوە ئەکردهو، بە بۆنەي ئەو دوانەو یاسایەکی گشتی
ئەهینی کە هەر ئامۆژگاری و هەول و هاندان و کۆمەکی یەک ئەگریتەو، ئەفەرموی: ﴿مَنْ
بَشَفَعَ شَفْعَةً حَسَنَةً﴾ هەرکەسێک داواو واسیتەگەری یەکی چاک بکات، بەم رەنگە بۆ شتیێک
بیت کە رەزاهەندی و خوشنودی خاوي تیا بیت، لەبەر خوايش بیکات. وەك هەولێدان بۆ
دەست کەوتن و گەیانەنی مافیکی شەری بە خاوەني، یان بەرگری زیان و ستەمێک لە
هەرکەسێک کە شیاوی ئەو بیت، کەواتە تکا و لالەي بۆ مەردومان لە رۆژی دوايي دا بەشینە
لەو. ﴿يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا﴾ بۆ ئەو کەسە هەیە بەشینکی زۆر لە ئەجرو پاداشتەکەي، ﴿وَمَنْ
بَشَفَعَ شَفْعَةً سَيِّئَةً﴾ هەرکەسێک داواو واسیتەگەری یەکی بەدو خراپ بکات، بەم رەنگە بۆ
شتیێک بیت کە خەشم و ناپەزایی خاوي تیا بیت، وەك هەولێدان بۆ بەرگری تۆلەيەکی
شەری، یان ژیر پێ کردنی مافیێک، یان دەست خستنی هەرکەسێک و هەر شتیێک کە رەواو
شایستە نی یە بۆي،

يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيمًا ﴿٨٥﴾ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِنَجَاحٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ

رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

﴿يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا﴾ بۇ ئەو كەسە ھەيە بەشىكى مسۆگەر لە تاوان و خراپەكەى كە ھاو كیش و سەر بەسەرى بىت بە بى كەم و كوپی. كەواتە ئەو كەسەى كە ئامۆزگارى ئەكات و ھان ئەداو كۆمەكى ئەكات لەسەر جەنگ لە رىئى خوادا، بۇ ئەو كەسە ھەيە لە ئەجرو پاداشتى ئەو ھاندان و بانگ كردنە و بەرھەمەكانى، ئەو كەسەى كە دلى مەردوم خاو ئەكاتەو و ھانى ئەدا لەسەر وازھىنان لە تىكۆشان و جەنگ لە رىئى خوادا، بۇ ئەو كەسە ھەيە تاوان و تۆلەى ئەو وتارو كردارەى و ھەموو سەرەنجام و بەرھەمەكانيان. ئەمە ياسا و بىرو باوہرىكى گشتى يە بۇ ھەموو داوا و واسیتە گەرى يەكى چاك و شەرعى و بەد و بى شەرعى، بە بۆنەى ئەو دوو شتەو ھىناى كە ئاماژەمان بۇ كردن لەسەرەتای تەفسىرى ئایەتەكەدا، ئەو ھەش بە پىئى باوى بەرنامەكەى قورئان، كە ياساى گشتى دەرئەكات و ئەيھىنى بە بۆنەى رووداوى تايبەتى يەو، شتى تاك و تايبەتى پەيوەست ئەكات بە بىرو باوہرى گشتى يەو، ھەرچونى ھەموو شتەكان پەيوەست ئەكات بە خواوہ و ئەيانگىرئەتەو بۆلاى خوا، وەك لىرەدا ئایەتەكە دواى ئەھىنى بەم وتە پىروژە: ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيمًا﴾ خوا بە بى سەرەتا و ھەمىشە توانا و دەسلەت دارە بەسەر ھەموو شتىك دا، يان ئاگادار و پارىزە، كەواتە ھەركەس شاىستەى ھەر بەشىك بى پىئى ئەدات، ھەركەس شىاوى ھەر شتىك بىت بۆى ئەنجام ئەدا و فەراھەمى ئەھىنى، لەپاش ئەوہى فىرى كردىن و ھەوالى پىنداين بە واسیتە گەرى شەرعى و ناشەرعى كە ئەوہ يەكىكە لە ھۆى پەيوەستى نىوان مەردوم، ئىنجا باوى رىزگرتن و سلأومان فىر ئەكات دەربارەى يەكتر ئەمىش يەكى ترە لە ھۆى پەيوەندى و پەيوەستى، يەكىكە لە داواو واسیتەگەرى چاك، ئەفەرموى: ﴿وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِنَجَاحٍ﴾ بىگومان باوىك لە باوہكانى مرقاىەتى ھەر لە كۆنەوہ ئەمە بوو كە مەردومان لەكاتى كەيشتن بە يەك، بە رىزەوہ وتەيەكى شىرىن ئاراستە ئەكەن بۇ يەك، وەك لەناو عەرەب دا باو

بووه له كۆنهوه ئه يانوت: انعم صباحا يان مساء، صباح الخير يان مساء الخير. يان هه
 وته يهكى تر به هه زمانى تر، وهك رۆژباش و شهوباشى ناو كورد كه ماوه يه كه كراوه به باو،
 به لām كه ئيسلام هات - كه ئاييىنى ئاشتى و ئارامى و ميه ره بانى يه - بريارى دا كه ئه و ته
 شيرينه يان بريى بى له سلāو كردن له يه كتر، كه واته له بهر ئه وه له ته فسیره كهى دا ئه ئين:
 كاتى سلāوتان لى كرا ﴿حَيْرًا بِأَحْسَنَ مِنْهَا﴾ ئيه و هيش وه لām بده نه وه به چاكتر و شيرين تر له
 سلāوى سلāو كهران. بهم رهنگه ئه گهر سلāو كهر و تى: السلام عليكم. له وه لām دا بگوترى:
 وعليكم السلام ورحمة الله. ئه گهر ئه و و تى: السلام عليكم ورحمة الله، له وه لām دا بگوترى:
 وعليكم السلام ورحمة الله و بركاته. وهك به و جوړه له هه ديس دا هاتوو و به ناو بانگه له ناو
 زانا يان دا، ﴿وَرُدُّوْهَا﴾ يان له وه لām دا وينه و تهى سلāو كهر بليته وه بوى، واته پيوسته
 له سه رتان وه لām دانه وه به يه كى لهم دوو جوړه، به لām بيگومان يه كه م چاكتره له بهر ئه وه ئه و
 پيش خراوه، له سه ر ديمه ن و روال ته گشتى يه كه ئه ئين: كاتى ريژگيران به هه وشه يه ك،
 ئيه وش ريژى ريژگر بگرن و وه لāmى بده نه وه به چاكتر له وته كهى خوى يان به وينه و
 وته كهى كه ريژ ده بيت، به دريژى زانا يان باسيان كردوو كه سلāو له سه ر كى ده كرى و
 ناكرى، كى له يه كه مجاره وه سلāو ئاراسته بكات، به دريژى ئه مانه باس كراون، كه واته
 پيوست نى يه ئيمه ليږده ئه و باسه بكهين، رووكهش و روال تهى ئايه ته كه وا نيشان ئه دات
 كه هه رچونى وه لām دانه وهى سه لام پيوسته، هه روه ها وه لām دانه وهى هه ر نزاو وته يه كى
 شيرينى تريش كه ئاراسته وى مه ردوم بكري هه ر پيوسته، بيگومان وه لām نه دانه وه مايه وى
 خه شم و دل ره نجاندنه، كه واته ئه بى په يره وى رووكهش و روال تهى ئايه ته كه بكري له سه ر
 باره گشتى يه كه. ئه بى بترسين و په يره وى ئه م فه رمانه بكهين له سه ر بار و شيوه گشتى
 يه كه يشى، چونكه ئايه ته كه دوايى پى نه هينى بهم وته سامناكه: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 حَسِيبًا﴾ به راستى خوا لى پرسه ره وه و چاو ديږه له سه ر هه موو كرده وه يه كيان كه يه كى له وانه
 ئه م وه لāmى ريژو سه لامه يه كه لهم ئايه ته دا فه رمانى پيدا، له كو تا يى ئه م ئايه ته دا با هينديك
 بوه ستين له به رده مى دا و بير بكهينه وه لهم خالانه وى كه ئه يان خاته دلمان و سه رنجمان
 راهه كيشى بويان:

۱- ئىسلام ئەيەۋى گەلى مۇسلىمان لە ھەموو بارو روۋىيەكى يەۋە شىۋە و نىشانە و دروشتى تايىبەتى خۇى بىيى، ئەۋەتا ھەرچۇنى عەقىدە و بىرو باۋەر و رىئىم و ياساى تايىبەتى خۇى ھەيە ھەروھە ئەيەۋى رىزو وتەى رىزىشىيان ھەر تايىبەتى بىت. ۋەك دەست نىشانمان بۇ کرد بۇ ئەۋە بە درىژىي لە سورەتى(البقرة) دا لە باسى گۇپانى روۋگە و ديارىي کردنى روۋگەى تايىبەتى بۇى، با سەرنجى ئەۋ باسە بدرى.

۲- ئىسلام بە ھەمىشەيى ھەول ئەدات بۇ بەھىزکردنى پەيۋەنى خۇشەويستى و خزمایەتى لە نىۋان ئەندامەکانى گەلى مۇسلىمان دا كە بلاۋ کردنەۋەى سەلام و ۋەلام دانەۋەى بە چاکترو شىرىن تر دەستىكى بالايان ھەيە لە داهىنان و بەھىزکردنى ئەۋ پەيۋەندى يانەدا، ۋەك بە ئاشكرا ھەست ئەكرى بەۋ بەرھەمە گرنگە.

۳- ھىنانى ئەم ئايەتى سەلامە لە ناۋ بەناۋى ئەم ئايەتانى جەنگ و كوشتارە لە پىش و پاشەۋە، ھىنانى ئەم ئايەتە نەسىم و ھەناسەيەكى نەرم و ناسك و بۇن خۇش دەرئەخات، رەنگە دەست نىشان بىت بۇ ياسا بنەرەتى يەكەى ئىسلام كە برىتى يە لە ئاشتى و ئارامى و نەھىشتىنى بىم و ترس، چونكە لە راستى دا ئىسلام ئايىنى ئاشتى مال و خىزان، ئارام و ئاشتى گەل، لە پاش دا ئارامى و ئاشتى ھەمو جىھان و جىھانى يان، كە ئەم ئارام و ئاشتى يەش تەنھا لە ئىسلام دا ھەيە و ھەر لە بەدى ھىنانى بەرنامەى ئىسلام دا دەست كەوت ئەبى!! بىگومان بىروا بە تاك و تەنيايى خوا يەكەم بنەرەتە بۇ ھەموو ئايىن و شەرىعەتەكانى خوا و ھەموو بىرپارو كاروبارىك ئەبى سەرچاۋەكەى ئەۋ بىرو باۋەرە بىت، ئىنجا بىروا بە رۇژى دوايى و تۆلە و پاداشتەكەى زۇر بەكارو بەھىزە و پالەدرىكى گرنگە بۇ مل كەچى و گوى رايەلى کردنى بىرپارەكانى خوا، جا بەھۇى ئەۋەۋە ناۋ بەناۋ و بە زۇرىي قورشان ئەۋ دوو بنەرەت و بەندە گرنگە ئەھىنى و سەرنجيان بۇ رائەكىشى تا بەندەكانى خوا مل كەچ بكن بۇ ئەۋ فەرمان و بىرپارانەى كە لەگەل ئەم دوو بەند و بنەرەتەدا ھاتون بە تىكەلى،

جا له سهر ئه‌و باوه ئه‌وا لیڤه‌دا چه‌ند فه‌رمان و بپاریک ئه‌هینێ و ئه‌و دوو به‌ند و به‌نه‌رته
 نه‌کات به‌ سه‌ره‌تا بۆیان و ئه‌فه‌رموی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ناوی (الله) یه‌ هه‌چ
 خوايه‌ک نی یه‌ بێجگه‌ له‌و ﴿لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْفَيْصَةِ﴾ سویند به‌خوا کۆتان نه‌کاته‌وه‌ له‌ رۆژی
 دوايي دا، رۆژی هه‌لسان و راست بوونه‌وه‌تان به‌ زیندوویی له‌ گۆڤه‌کانتان بۆلای پرسیار و
 حیسابی ئه‌و رۆژه‌ که‌ ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هه‌چ گومان و دوو دلی یه‌ک نی یه‌ له‌و رۆژه‌دا، واته‌ هاتنی
 ئه‌و رۆژه‌ راسته‌ و هه‌چ جێی گومان و دوو دلی نی یه‌، چونکه‌ خوا به‌لێن و هه‌والی داوه‌ به‌
 هاتنی ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ ئایا کێ له‌ خوا راست تره‌ له‌باره‌ی قسه‌ و باس و هه‌واله‌وه‌،
 واته‌ هه‌چ که‌س، چونکه‌ قسه‌ و هه‌والی خوا له‌ زانیینی ته‌واوه‌وه‌ هاتوه‌ و ده‌ست نادا بۆ
 له‌یاد چوون و لێ گۆڤان و درۆ و ده‌له‌سه‌، بێجگه‌ له‌وه‌یش له‌یاد چوون و لێ گۆڤان و
 ده‌له‌سه‌یه‌ به‌ هه‌چ ره‌نگ ناگونجی له‌گه‌ل خوايه‌تی دا، به‌لام هه‌ر قسه‌ و هه‌والیک که‌ له‌لایه‌ن
 خواوه‌ نه‌هاتبی نه‌گونجی و ده‌ست نه‌دات بۆ ده‌له‌سه‌ و له‌یاد چوون و لێ گۆڤان. به‌لێ، وه‌ک
 له‌ پێشه‌وه‌ ئاماژه‌مان بۆ کرد یه‌که‌م هه‌نگاوی به‌رنامه‌ی ئیسلام له‌ تاک و ته‌نیايي خواوه‌
 ده‌ست پێ نه‌کات، ئیتر ئایا ئه‌و به‌رنامه‌یه‌ له‌باره‌ی په‌روه‌رده‌ کردنی ده‌روونه‌وه‌ بیته‌ یان
 له‌باره‌ی راست کردنه‌وه‌ و راگیر کردنی گه‌ل و کۆمه‌ل و دانانی یاسا و رێک و پێک کردنی
 یه‌وه‌، ئایا ئه‌و یاسایانه‌ له‌باره‌ی کاروباری ناوخۆی کۆمه‌لی موسلمانانه‌وه‌ بیته‌ یان له‌باره‌ی
 کاروباری ده‌ره‌وه‌ بیته‌، که‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ گه‌لی موسلمان کرده‌وه‌ و ره‌فتار بکات له‌گه‌ل ئه‌و گه‌ل
 و کۆمه‌لانه‌دا، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌م یه‌که‌م هه‌نگاوه‌ی کرد به‌ به‌نه‌رته‌ و سه‌ره‌تا بۆ چه‌ند ئایه‌تیک
 که‌ چه‌ند یاسایه‌کی گرنگیان تیا به‌ سه‌باره‌ت به‌ کرده‌وه‌ و ره‌فتار له‌گه‌ل ناوخۆ و ده‌ره‌وه‌ی
 گه‌ل و کۆمه‌لی موسلمان، هه‌روه‌ها به‌رنامه‌ی ئیسلام ده‌ست پێ نه‌کات له‌ به‌روا به‌ رۆژی

دوايي و کۆکردنه وهی بهنده کانی خوا بۆ حیساب و پرسیار له کرده وه کانی جیهانیان، دهست پی ئەکات له م بنه پەت و بهنده یشه وه، بۆ پهروه ده کردن و ئاماده کردنی دهروون، بۆ هه لگیرساندنی ههست و سۆز و پهروش بهرام بهر یاسا و بریارو فه رمانه کانی خوا، وریا کردن و بیدار کردنه وهی بهرام بهر هه موو کارو کرده وه کانی ئەم ژیا نی جیهانه که له م رۆژه دا تاقی کردنه وه هیه و له رۆژی دوا یی دا سه ره نجام و به ره م و مر نه گیری، بیگومان ئەم بپروا و ههست و هۆشه زۆر کار که رو ئیش که ریکی به تین و به هیزه له دهروونی دا، ئەو یاسا و بریارانه ی که له م چه ند ئایه تانه دا دین به شیکن له و هه موو یاسا و بریارانه ی که له چه ند سوره تیکی تر دا هاتوون و به هه موو یانه وه یاسا و قانونیکی تیرو ته واون بۆ ریک و پیک کردن و هۆنینه وهی کرده وه و ره فتاری کۆمه لی موسلمان، له گه ل هه موو میری و کۆمه ل و له شکره کانی تر، به پی ی هه موو رووداو و به سه ره اته کانیان: جهنگ که ر بن، یان کۆتایی هی نه ر بن، یان دۆست و سویند خوار بن، یان بی لایه ن بن، یان دۆست و په یوه ست بن به دوزمن و جهنگ که ره وه یان سویند خوار بن له گه ل دوزمن و جهنگ که ر، یان بی لایه ن له گه لی... هتد.

ئەم یاسا و قانونه تیرو ته واه ئیسلام دای هی نا له یه که مجاری میژووی جیهان و ئاده می یه وه بۆ ئەو مه بهسته گرنگه، نه ک هه ر تیرو شیر له ئارادا بی ت و هه ر به وه ره فتار کری و هک باو بووه له پیش هاتنی ئیسلام دا، له پاش هاتنی شی ئه وروپا هه ر به و جوړه نا په را ره فتاری ئەکرد و بپروای هه ر به وه بوو تا چه رخی حه قده هه می زایی نی و یازده هه می کۆچی، له و ی دا بیر یکیان کرده وه و رو یان کرده ئەوه ره فتار به یاسا بکه ن، بریار یان له سه ردا، به لām هه ر به قسه و نووسینی رووت و له نا چاری دا به مۆی جهنگ و ناژا وه ی زۆر که به رپا بوو له نیوان ده ول ته به هیزه کان دا که هاو کیشی یه کتر بوون له هی زو ده سه لات دا، به لām هه رکاتی ده سه لات و زۆر په یدا بوو و ها ته ئارا، ئەو کاته توو پ ئەدری و هه ک په ندی

پیشینیانی کوردی ئەلی: هەنگ و هەنگی تەور تیزە! ئەو شتیکە میژوو شایەتە و بە چاوی
خۆشمان گەلیکمان بینی و ئەبین! بەلام ئیسلام کە ئایینی خۆیە و هاتووە بۆ بەدی
هینانی هەق و راستی، هەر لە یەکەم چەرخێ خۆی کە لە چەرخێ حەوتەمی زایینی دا بوو،
لەلایەن خۆیەو و بەبی ناچاری، ئەو یاسا و بنەڕەتانی داھینا بۆ ئەوێ بەکاری بینی، بۆ
ئەوێ رەفتاری پی بکات و بە پی ئەو یاسایانە گەلی موسڵمانی خۆی پەيوەندی ببی
لەگەڵ هەموو کۆمەڵ و لەشکرەکانی تردا، تا بەھۆی ئەوێ ئەوێ ئالای داد و دادپەروری
هەلکات و بەرزێ بکاتەو بەسەر جیھان و جیھانی یان دا، ئێتر هەرچەند کۆمەڵ و میری
یەکانی تر بەو جۆر و شیوەیە کردەو و رەفتاری نەکەن لەگەڵ کۆمەڵ و میری ئیسلام دا.

لێردا پیوستمان نی یە بە هینان و باسی هەموو ئەو بیرو باوەڕ و یاسایانە، چونکە
ئەو باسیکی سەرەخۆی ئەوێ کە یەکیکی زۆر لێزان بە تایبەتی باس و نامەیکە بۆ
تەرخان بکات، بەلکو لێردا باسی هەر ئەو ئەندازەیە ئەکەین کە لەم چەند ئایەتە
دەرئەگیرین، کە ئەوانەش پەيوەندی یان هەیه بەم چەند تیرە و بەرەو:

۱- ناپاکەکانی دەرەوێ مەدینە.

۲- ئەوانە کە پەيوەستن بە کۆمەڵیکەو کە پەیمانیاں هەیه لەگەڵ موسڵمانان دا.

۳- ئەو بی بروایانە کە بی لایەن و بیزارن لە جەنگ کردنی موسڵمانەکان لەگەڵ کۆمەڵ
و نەتەوێکیان یان ئەمان لەگەڵ ئەوان.

۴- ئەوانە کە لاقرتی ئەکەن بە ئایین و عەقیدەکیان، کە هاتنە مەدینە و موسڵمانیتی

دەرئەبێن و کە گەڕانەو بۆ مەککە بی بروایی دەرئەبێن.

۵- ئەو موسڵمانانە کە بە هەلە یان بە دەستی قەست مەردوم بکوژن.

﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرْكَسُهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾

چەند حوکم و بېراریگمان به روونی دەست ئەکەوی بۆ ئەمانەیی که باس کران لەم چەند نایەتەنەیی داها تودا که بەشیکن لەو بیروباوەرە دەولەتی یانە. لە یەکەمجارەو بەسی ناپاکەکان ئەکات و بیزاری دەرئەبیری لە برواداران که بەرامبەر ئەو ناپاکانە گورچ و گۆل و یەک قسە و یەک بېرار نین، بەلکو دووبەرەکین لەگەڵ ئەوەدا کاروباری ئەوانە روون و ناشکرایە، ئەفەرموی: ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ﴾ واتە ماتوول خوا فەرمانی داوہ بە جەنگ کردن لە ریی ئەودا، هەرپەشەیی کرد لەوانەیی که ئاواتە خوازن بۆ ئەوەی فەرمان دان بە جەنگ و کوشتار دواخرایە، هەرپەشەیی کرد لەوانەیی که دوا ئەکەون لە جەنگ کردن یان دنی مەردوم خاوەن ئەکەنەوہ لی ی، ماتوول تەنھا خواجەک هەییە و هەموو کۆئەکاتەوہ لە رۆژی دوايي دا بۆ پرسسارو تۆلە و پاداشت، ماتوول کارەکە بەو جۆرەیی ئەبی هەر فەرمانبەری و گوئی رایەلی ئەو خواجە بکری، کەواتە نایا چی هەییە بۆ ئیوہ لەبارەیی ئەو ناپاکانەوہ که دووبەرەکین و دوو دەستە و دووبەشن؟ چی هەییە بۆ ئیوہ که بېراری تەواو نادەن لەسەر بی بروایی یان ﴿وَاللَّهُ أَرْكَسُهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾ لە کاتیگ دا که خوا وەری گێژاوەتەوہ بۆ بی بروایی بەهۆی کردەوہی خراپی خۆیانەوہ، واتە ئەبوايە توندو تیزبوونایە و بە بی سەر لی کردنەوہ بېراریان بدایە لەسەر بی بروایی ئەوانە که ناشکرایە ناپاکن.

سەبارەت بەم ناپاکانە چەند رێوایەتیگ هاتووە، گرنگریان دوانیانە:

١- رێوایەتیگ که ئیمامی ئەحمەد ئەیھیننی تا ئەیباتە سەر زەیدی کوپی سابت - خوا لە هەموان رازی بیئت - که زەید ئەفەرموی: پینغەمبەر (ﷺ) دەرچوو بۆ جەنگی (احد) لەویدا کۆمەلێگ گەڕانەوہ و لەگەلی نەچوون، ئینجا هاوہلەکان سەبارەت بەوانە بوون بە دوو تاقم: تاقمیک ئەیانوت: ئەوانە ئەکوژین، تاقمیک تر ئەیانوت: نەخیر ئەوانە بروادارن! ئینجا خوا ئەم نایەتەیی هینایە خواریوە.

٢- رێوایەتی عوفی لە (ئیین و عەباس) ەوہ - خویان لی رازی بیئت - که ئەفەرموی: ئەم نایەتە هاتە خواریوە لە تاقمیک دا که بەدەم موسلمانینتی یان دەرئەبیری، پشتیوانی بت پەرستەکانیان ئەکرد، ئەوانە بۆ کارو پیویستی یەکی خویان جارێک لە مەککە دەرچوون، ئینجا وتیان: ئەگەر هاوہلەکانی محمد تووشمان بین ئەوا هیچ مەترسی یەگمان نابێ لی یان، ئینجا بروادارەکانی مەدینە که بیستیان ئەوانە لە مەککە

دەرچوون، تاقمیکیان وتیان: سواربن با بچین ئه و ترسنوکانه بکوژین، چونکه پشتگیری دوژمن نهکهن، تاقمیکي تر وتیان: چوئن نهوانه نهکوژن له کاتیگ دا ئیوه چی ئهئین نهوانیش نهئین: واته موسلمانن، ئایا هر له بهر نهوه که کوچیان نهکرد و ولاتی خویمان بهجی نههیشتوو نهیمه خوین و مالیان حهلال بکهین؟ که واته بوون به دوو تاقم سهبارت بهوانه، پیغه مبه ریش به دیاریانهوه بوو جلّه وگیری له هیچ کام نهکرد، ئینجا ئه م ئایه ته هاته خوارهوه.

ئینجا له گه ل نه مه دا پیاوانی ریوایه تی پینشوو به هیژترن، به لام ریوایه تی دووهم باشتەر نه چیته دلّه وه، چونکه له م ئایه ته دا فرمان نه دا به جهنگ کردن له گه ل نه م ناپاکانه - وهک له دوایی ئایه ته که دا دیت - دهی نه بیستراوه که فرمان درایی به جهنگ و کوشتار له گه ل ناپاکه کانی مه دینه دا، پیغه مبه ر (ﷺ) نه کوشتوونی و نه جهنگی له گه ل کردوون، به لکو هر چاوپووشی لی کردن تا بو خویمان نه مان و توانه وه، ههروه ها به لگه یه کی تری به هیژ هیه له سه ر نه وه که مه به ست بهوانه تاقمیکي ترن که نیشته جی ی مه دینه نین، به لگه که ش نه مه یه له م ئایه ته دا نه فهرموی: به دوستیان دامه نین هه تا کوچ نهکهن له ریی خوادا، واته کوچ نهکهن بو مه دینه، که واته مه به ست بهوانه تاقمیکي ترن که نیشته جی ی مه دینه نه بوون و ئیتر له مه که بووبن یان له ده ور به ری، وه هیشتا فه تخی مه که که روی نه دا بوو، ئینجا با بگه رینه وه بولای ئایه ته که بو نه مه ی بیریک بکه ی نه وه له وهی که زور به سه ختی و توند و تیژی بیژاری و سه رسوڤ هیژانی ده ربیری له هه لویستی نه و بپواداران که به و جوړه شل و شول بوون ده ربیره ی نه و ناپاکانه، که نه و شل و شولی یه زیانیکی گه وره ی هیه له ناو ریزی موسلمانان دا، نیشانه ی شل و شولی و که م هیژی بپواکه یشیانه، هه رچوئی نیشانه ی که م و کوپی تیگه یشتنیانه له ئیسلام به جوړی بپوادار و بی بپوا جیا ناکه نه وه له یه کتر، نه م هه لویسته جیا وازه له هه لویستی چاوپووشی ناپاکه کانی مه دینه، چونکه ناپاکه کانی مه دینه نه ناسران و به چاوی ناپاکی سه رنج نه دران و جیا نه کرانه وه له پاکان و به رگری یان نه نه کرا، به لکو به رژه وهندی له وه دا بوو که چاوپووشی یان لی بکری و به گویره ی رووکه ش و روا له ته که یان وهک بپوادار ره فتاریان له گه ل بکری. جا له بهر نه وه لی ره دا نه و بیژاری یه سه خته ی ده ربیری له هه لویستی نه و تاقمه بپواداره سه باره ت به و تاقمه ناپاکه، ئینجا هر به وه وه نه وه ستایه وه لی یان،

أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾ وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

به لکو بیزاری یه کی تریشی دهربری لی یان و فهرموی: ﴿أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ﴾
 ئایا ئیوه نه تانه وی رینموونی که سیك بکه ن که خوا گومرای کردبی؟ واته شتی و
 نه گونجاوه و نیازی نه وه نه که ن، که واته نیازه که یش نابی بکه ن چ جای کردنی، ئایا ئیوه
 نه وه تان نه وی له کاتیک دا ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ ههرکه سیك که خوا گومرای بکات
 ههرگیز دهست ناکه وی بو هیچ ریگه یه ک، واته ههرکه سیك به ویست و ئاره زوی خوی ری
 گومرای بداته بهر، خوا گومرای و بی بروایی بو فراهه م نه هیئی، نه و کاته هه موو قاپی
 رینموونی لی داته خری، به م رهنگه دور نه که ویته وه لی ی، ری یه کی تر نه داته بهر،
 کومه کی و رینموونی وهرناگری، سهرنجی نیشانه و دروشمی ری راست نادات! ئینجا
 ههنگاویکی تر نه لی له دهرخستنی هه لویستی به د و خراپیان دا، به م رهنگه ته نها به
 گومرای خویانه وه ناوهستن، به لکو ئاواته خوازن بو گومرای برودارانیش، نه فهرموی:
 ﴿وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا﴾ نه و ناپاکانه ی که ئیوه نیازی خیرتان هیه پی یان و چاوه پروانی
 خیریان لی نه که ن، نه و ناپاکانه پی یان خوشه و ئاواته خوازن که ئیوه بی پروا بن
 هه رچونی خویان بروایان نه هیئا و بی پروان، ﴿فَتَكُونُونَ سَوَاءً﴾ تا به وی نه وه وه ئیوه و نه وان
 یه کسان بن له بی بروایی دا، نه و ئایینه ی که ئیوه وان له سهری نه میئی له روی زه وی دا.
 ئا به و جوړه قورئان بی بروایی و نیازی به د و پیسی دهرخستن، که واته نه و برودارانیه ی که
 نه و ناپاکانه ی به پروا دارو دوست داته نان، نه و بروداران هه له بوون، به دهرخستنی نه و
 نیاز و ئاواته به ده یان بروداره کانی وریا کرده وه دلی داچله کاندن و گورج و گوئی کردنه وه،
 دلی هیئانه جوش به مه ی نه وانه نه یانه وی نه مان بهش پروا بن له و ئاین و بروایه ی که به
 نرخ تر و خوشه ویست تره له هه موو شت به لایانه وه، چونکه تازه له تاریکی نه فامی و بی
 بروایی هاتبوونه دهره وه بو ناو زاین و رووناکی پروا ئیسلام، که واته زور به هیز و به

توندی و به سۆز و پەرۆشهوه ئاماده بوون بۆ فرمانبهری و گوێ رایهلی بۆ ئهه فهرموده
 كه ئاراسته كرده ﴿فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يَهْجُرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ كهواته لهوانه دۆست و
 يارمهتی دهر دامه نین ههتا كوچ نهكهن له رێی خوادا، واته ههتا بپروا نههینن له راستی و
 بپروا کهیان به راست نهگیرن به كوچ کردنیان له رێی خوادا بێ هیچ نیازو مه بهستیکی تر.
 لهم ئایهته وا وهرنهگیری که لهو کاتهدا هیشتا په یوهندی و په یوهستی دلی هیندی له
 بپرواداران به بێ بپرواکانهوه نه پچرابوو به تهوای، په یوهندی خزمایهتی و نهژاد، په یوهندی
 بهرژهوهندی یه که له بهرژهوهندی یهکانی جیهان، له بهر ئهوه قورئان چاره سهری نهو جوړه
 شتانهی کرد، بپرواداران فی کرد و ته می کردن که گهل و کۆمهلی ئیسلام نابێ دامه زری
 له سهر هیچ کام له په یوهندی یهکانی ئهه زهوی و جیهانه، به لکو ئه بێ دامه زری تهنها له سهر
 بپروا و عه قیده و له سهر رژیمیکی کۆمه لایهتی که له بپروا و عه قیده وه هه لقولابی، جا له بهر
 ئهوه نابێ دۆستایهتی و یارمهتی دان ببێ له لایه نهو موسلمانانهی که له ولاتی ئیسلام
 دان، له گهل ئهوانه ی که له ولاتی دا بن که جهنگ نهکهن له گهل ئیسلام دا، ئهو ولاته ی که
 لهو کاتهدا جهنگی هه بوو له گهل ئیسلام دا، مه کهه بوو که جیگه و نیشتمانی كوچ کهران
 بوو، نابێ دۆستایهتی و یارمهتی دانیان ببێ له گهل ئهوانه ی که لهو کاتهدا له مه کهه دا بوون،
 هه رچه ند به دهم موسلمان بوون و موسلمانیتی یان دهرنه بپری، نابێ ههتا كوچ نهکهن له
 مه کهه و نه یه نه بۆ لای گهل و کۆمه لی موسلمان له مه دینه، ئه بێ كوچ کردنه که یشیان له بهر
 خوا بیست و له رێی خوادا بیست، له بهر پیک هینانی گهل و کۆمه لیکی موسلمان بیست که به
 پنی بهرنامه ی خوا بژی. ئینجا نه گهر بهو جوړه یان کرد، بهم رهنگه دهستیان هه لگرت له
 کهس و کارو مال و سامان و نیشتمان و هه موو بهرژهوهندی یهکیان و به جی یان هیشتن،
 کوچیان کرد بۆ ولاتی ئیسلام هه ره له بهر ئهوه ی که بژین به پنی بهرنامه که ی ئیسلام، نه گهر
 بهو جوړه یان کرد ئهوا ئه بن به ئه ندام له گهل و کۆمه لی ئیسلام، ئه بن به هاو نیشتمانی
 موسلماننه کان، نه گهر بهو جوړه یان نه کرد و سه رپیچی یان کرد لهو كوچ کردنه، ئهوا هیچ
 نرخیک نی یه بۆ قسه ی روت که کرده وه به درۆی بخاته وه،

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْلُبُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾ لَا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقُولُوا أَوْ يَفْعَلُوا قَوْمَهُمْ

وهكو نهفهرموى: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ ئينجا نهگەر روويان وهرگيڤا له كوچ کردن که نيشانهى بپروا هينانى راسته قينهيه، واته كوچيان نهکرد و هەر مانه وه له ولاتى جهنگ و بى بپرواى دا ﴿فَخُذُوهُمْ﴾ نهو کاته به دليل بيانگرن کاتى بهردهستان که وتن ﴿وَأَقْلُبُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ بيانکوژن له هەر شوينيك دهستان که وتن، با خاکی ههره ميش بيت، چونکه نهوانه وهك بت په رسته کان وان، ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ هيچ دوست و يارمه تى دهريک لهوان وهرمه گرن و هيچ کاميان مه کهن به دوست و يارمه تى دهر، واته به تهواوى لى يان دوورکه ونه وه نهگەر ويستان دوستايه تى و يارمه تيتان پيشکesh بکهن لى يان وهرمه گرن، وهك له پيشه وه دهست نيشانمان کرد، نهو حوکم و برياره بهلگه يه کى ناشکرايه له سهر نه وه که مه بهست بهم ناپاکانهى ئيره ناپاکه کانى مه دينه نين، چونکه ناشکرايه که نهوان چاوپوشى يان لى کرا و هيچ کاتى بهم جوړه رهفتاريان له گهل نهکراوه. بينگومان ئيسلام چاوپوشى نهکات له خاوهن بيرو باوه رپه کانى تر که درى ئيسلاميشتن، زوريان پى ناهينى له سهر موسلمان بوون، نهوانه بزيان ههيه به ناشکرا بيروباوه رپى خويان دهر بپن، ته نانه ت لهو کاته دا که له ولاتى ئيسلام و له ژير سايهى دهوله تى ئيسلاميشتن دابن، به مهرجيك بانگى موسلمانان نه کهن بو بير و باوه رپه کانى خويان، ره خنه و ته شهر ناراسته تى ئيسلام نه کهن، به سه بو نهوان که ئيسلام زوريان لى ناکات له سهر موسلمان بوون، پاريزگارى مال و خوين و ناموسييان نهکات، به بى جياوازى رى يان لى ناگرى له هيچ خير و بيرى نيشتمان و ولات، وهك موسلماننه کان، لى يان نهگه رپى که به پى ياسا و شهر يعه تى خويان رهفتار بکهن بو ناوخوى خويان.

ئيسلام تا نهو رادهيه چاوپوشى نهکات له گهل نهوانه تى که به ناشکرا درو دووبه ره کين له گهل ئيسلام دا له بيروباوه رپا، به لام چاوپوشى ناکات و وان ناهينى لهوانه تى که به دهم موسلمانيتى دهر نه بپن و به کرده وه درى ئيسلامن، چاوپوشى ناکات لهوانه تى که به دهم شايه تمان نه هينن، ئينجا دان نه نين به ههر بيروباوه رپى تردا، دان نه نين به وه دا که هيچ شتيكى تر بينجگه له خوا مافى حاکميتى و دانانى ياساى ههيه. نهو چاوپوشى يه ناکات

دەربارەى ئەو كۆمەلە ناپاكە كە بەدەم مۇسلماننىتى دەرئەبىن، ئىنجا ئەمىننەوہ لە ولاتى بى
 بېرواىى و جەنگ دا و يارمەتى و پشتىوانى دوژمنانى ئىسلام ئەكەن! ئەوہش لەبەر ئەوہىە
 كە ئەوہ چاوپۆشى نى يە، بەلكو ئەوہ شل و شۆلى بەكار ھىنانە لەگەل ئىسلام دا، راستە كە
 ئىسلام بىرو باوہرى چاوپۆشى يە، بەلام ئەمەش ھەر راستە كە ئىسلام بىرو باوہرى شل و
 شۆلى و بى كارەىى نى يە!

ئىنجا لەو بېرارو فەرمانى بەدىل گرتن و كوشتنە دوو تاقم دەرئەكات لەو كۆمەلە
 ناپاكەنى كە باس كران:

۱- ئەوانەى كە لە ولات دەرچن و پەنا ئەھىنن بەگەل و كۆمەلەك كە لەگەل مۇسلمانان دا
 پەيمانىكىان بەستووە، لەم كاتەدا ئەچنە رىزى ئەو گەل و كۆمەلە و بە وىنەى ئەوان
 رەفتارىان لەگەل ئەكرى.

۲- ئەوانەى كە ئەيانەوى بە بى لايەن بەمىننەوہ و جەنگ لەگەل ھىچ لايەك ناكەن.

دەربارەى يەكەم ئەفەرموى: ﴿لَا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ﴾ واتە ئەو ناپاكەنى
 كە باس كران بەدىل بىانگرن و بىانكوژن لەھەر شوئىنك دەستتان كەوتن، مەگەر ئەوانەيان
 كە لەناو دوژمنەكان دەرچن و بگەنە ناو گەل و كۆمەلەك كە لە نىوان ئىوہ و ئەوان دا
 پەيمانىك ھەبى، واتە تىكەلى ئەوانە بىن و بچنە رىزى ئەوان. دەربارەى دووہم ئەفەرموى:
 ﴿جَاءَكُمْ حَصْرَتٌ صُدُّوهُمْ أَوْ يُقْبَلُوا قَوْمُهُمْ﴾ بىجگە لەوانەى كە ھاتىن بۆلاى ئىوہ لە
 كاتىك دا كە دلىان بىزار و تەنگ بىت لەوہى كە جەنگتان لەگەل بكەن يان جەنگ بكەن لەگەل
 كۆمەل و تىرەكەى خويان، واتە ھەركام لەو دوو بارەيان پى ناخۆشە لەبەر ئەوہ ئەيانەوى بى
 لايەن بن. بىگومان ئىسلام ناىبىنى ئارامى و ئاشتى يە و دژى جەنگ و كوشتارە، مەگەر
 يەخەى بگرى و ناچار بى، بەم رەنگە بەرگرى بكرى لە راگەياندن و بانگ كردنى مەردوم
 بۆلاى، بانگ كردن و بانگەوازەكەى بوەستىنرى، يان سزاو ئازارى مۇسلمانەكان بەدىرى، لەم
 دوو كاتەدا ناچارەو ئەبى رىنگەكەى پاك بكاتەوہ. لەو دېك و چل و چىوہى كە رىى لى
 ئەگرن، دەى خو ئاشكرايە ئەم دوو دەستەيە كە دەرى كردن ھىچ كام لەو دوو تاوانەيان نى
 يە، كەواتە زۆر رىك و رەوايە جوئى كردنەوہيان لە تاوانبارەكان و رەوا نەدى نە بە دىل
 گرتن و نە كوشتنەيان، بەلام لەبەر ئەوہى يەكەم تاقم ئەچىتە رىزى پەيمانەران، پاراستنى
 پەيمان لەلايەن بى بېرواكانىشەوہ بە رىك و رەوا سەير كراوہ و ھىچ جى قسە و باس و سەر
 لىكردنەوہ نىيە، لەبەرئەوہ پىويست نەبووزىادەقسەى لەسەرىكات و شىرىنى بكات لەبەرچاو،

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَنْتُلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَرَلُوكُمْ فَلَمْ يَقْتُلُوكُمْ وَالْقَوَا إِلَيْكُمْ أَسَلَمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿١٠﴾ سَتَجِدُونَ أَخْرَيْنَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَارُدُّوْا إِلَى الْفِتْنَةِ أَرْكَسُوا فِيهَا

به لام تا قمی دووهم ناگاته رادهی ئه، له بهر ئه وه ئه م باره ی رووتر کرده وه و بریاره که ی شیرین کرد و فهرموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ﴾ نه گهر خوا بیویستایه ئه وانیه به تین و به هیز نه کرد بهرام بهرتان، سام و بیمی ئیوه نه نه هیشت له دلیان دا، ﴿فَلَقَنْتُلُوكُمْ﴾ به هوی ئه وه جهنگتان له گهل نه کردن، واته خوا میهره بانی کرد که ترس و بیمی ئیوه ی خسته دلی ئه مان تا خویمان جوی کرده وه له که س و کاره جهنگ که ره کانیا و بی لایه ن بوون، که واته ئیوه ش لی یان گهرین و ناشتی یان له گهل بکه ن و مل که چی بریارو فهرمانه که ی خوا بن و زیاد له وه ری هیچتان نی به وه کو نه فهرموی: ﴿فَإِنْ اعْتَرَلُوكُمْ﴾ نه گهر ئه وان که ناگیر بن لیقان و بی لایه ن بن ﴿فَلَمْ يَقْتُلُوكُمْ﴾ به م رهنگه جهنگیان له گهل نه کردن، ﴿وَالْقَوَا إِلَيْكُمْ أَسَلَمَ﴾ مل که چی یان ناراسته کردن و جلهوی کاری ناشتی یان دایه دهستان، نه گهر ئه وان به و جوړه یان کرد ﴿فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا﴾ ئه و کاته خوا هیچ ریگه یه کی دانه ناوه بو ئیوه به سهر ئه وانیه وه، واته خوا ریقان نادا که بیانکه ن به دیل و بیانکوژن، ئه و بریاره ی که دای بهرام بهر جهنگ که ران نابی به کار بهینری بو ئه مان. ئا به و جوړه گرنگه دهست کاری دهروونی ئه و موسلمانانه ی کرد که زور به غیره ت بوون له سهر ئایینه که یان و له واته بوون که دلیان بی نارام بیئت بهرام بهر ئه و بریارو هه لویسته، دهست کاری یان نه کات به و به هره و میهره بانی خوا که کارینکی وای کرد که بهرگری ئه وانیه ی کرد و ژماره ی دوژمنه کانی که م کرد و ئه رکی موسلمانانه کانی که متر کرد و دهست نیشانی کرد به وه ی که خیر له مه دایه، که واته با ئه م ریگه یه بده نه بهر، به دوا ی ئه و شهرو جهنگه دا نه گهرین که خوا دووری خستوه ته وه لی یان، ماتوول هیچ زیان و سهر شوپی یه کی تیا نی یه، نه بو خویمان و نه بو ئایینه که یان، به لی، بینکومان ئیسلام جلهوگریی نه کات له ناشتی یه که ماتی له مافه کانی ئیسلامی تیا ژیر پی بکری، یان هوی زیان و سهر شوپی بیئت بو گهل و کومه لی موسلمانان، ئیسلام فهرمان نه دات به جهنگ و کوشتارو پیویستی نه کات - وه که چند جار ئاماژه مان بو کرد -

کاتی که ری بگری له راگه یاندن و بلاو کردنه وهی نایینه کهی خوا، کاتی که مەردوم نه توانی به نازادی و سەربەستی نایینی خوا بگریته گەردن، کاتی که موسلمان بخریته ژیر نهشکه نهجە و سزاو نازار، ئیتەر بیجگه لەم کاتانه ناشتی و جەنگ نه کردن یاسا و داخوازی ئیسلامه.

تاقمیک له زانیانی تەفسیر لەسەر ئەوەن که رستەیی ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ تا دوا یی نایەتە که گشتی یە بۆ هەردوو تاقمە که و هۆی راست و رهوایی دەرکردنی هەردوو له حوکم و بڕیاری جەنگ کەرەکانه. بەلام تەفسیرە کهم لەسەر رای ئەوانه کردەوه که ئەو وتە و رستە یە تاییبەتی ئەکەن هەر به تاقمی دوو مەوه لەبەر دووشت:

۱- وهك له پیشهوه وتمان: دەستە یە کهم ئەچنە ریزی پەیمانداران، وه پەیمان دەرانیشت به بی سەر لی کردنه وه جەنگیان لەگەل ناکری به لای هەمووانه وه.

۲- وتەیی ﴿اعْتَرَلُوكُمْ﴾ لەگەل دووهم دا ریک و پیک تره، لەگەل ئەوهیش دا هیچ دژی ئەوه نیم ئەگەر بگرین به گشتی وهك ئەو تاقمە زانیانە ی لەسەر.

ئیسلام بهو جۆره چاوپۆشی ئەکات لەوانە ی که باس کرا، بەلام دەستە و تاقمیکی تر هەن ئەو چاوپۆشی یە یان لی ناکات، چونکه ئەمانه ناپاکیکی بەدن، هیچ پەیمانیکیان نه بەستوه لەگەل موسلمانان دا، پەيوەندیشیان نی یە به پەیمان دارانه وه، ئیسلام بهرامبەر بهمانه ری ئەدا که رهفتاریان لەگەل بکری به وینە ی یە کهم تاقمی ناپاکانی پیشوو، ئەفەرموی: ﴿سَتَجِدُونَ آخَرِينَ﴾ چەند کهسانیکی تەرتان دەست ئەکەوی. واتە جیاوازن لهو دەستە و تاقمانە ی تر که باس کران، ئەمانه دوو روو و ریبازن ﴿يُرِيدُونَ أَن يُامَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا فَرَمَهُمْ﴾ ئەیانەوی که بی ترس و بی باک بن له ئیوهو، بی ترس و بی باکیشت بن لەگەل خزم و خوێشە که ی خویان دا، ﴿كُلٌّ مَارِدُوا إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ هەر جاری بانگ بکرین بۆ هاوبەش رهوادان بۆ خوا وهك (سدی) ئەفەرموی. یان بۆ جەنگ کردن لەگەل موسلمانان وهك هیندی تر ئەفەرمون. ﴿أَرْكُؤْا فِيهَا﴾ وه ئەگێرنی رننه وه تیای دا زۆر به خراپی و ناشیرینی، واتە ئەگەر ننه وه بۆی زۆر به تین و تیزی، له (ئین و عەباس) وه ئەگێرنه وه که ئەفەرموی: یەکی لهوانه گەل و کۆمه له که ی پی یان ئەوت: ئایا تۆ بپروات به چی هیناوه؟ ئەویش ئەیوت: بپروام هیناوه بهم مەیمونه. بهم دوو پشکه، بهم قۆلانچه یه. واتە بهو شیوه زۆر پیسه ئەگەر پاییه وه بۆ بی بپروایی و وتە ی پیسی به دەم دا ئەهات و لاقرتی ئەکرد به نایینی ئیسلام،

فَإِنْ لَمْ يَعْزِلُوا عَنْكُمُ الْمُؤْمِنِينَ فَإِنَّكُمْ سَوْفَ تُنَادَوْنَ أَنَّهُمْ قَدْ كُفُّوا أَيْدِيَهُمْ وَأَقْلَلُوا حَاجَتَهُمْ فَيُتْرَكُوا لِمَا يَفْعَلُونَ

وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١١﴾

نهوانه بار و حالیان وابوو له بهر نه وه نیسلام چاوپووشی لی نه کردن و دهرباره یان
فرموی: ﴿فَإِنْ لَمْ يَعْزِلُوا عَنْكُمُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نینجا نهوانه نه گهر که نارگیر نه بیون لیتان ﴿وَيُتْرَكُوا لِمَا يَفْعَلُونَ﴾
که چی یان ناراسته نه کردن و جلهوی نارام و ناشتی یان نه دایه دهستان ﴿وَيُتْرَكُوا لِمَا يَفْعَلُونَ﴾
به رگری خو یان نه کردو دهستان نه کی شایه وه له جهنگ کردن له گه لتان ﴿وَيُتْرَكُوا لِمَا يَفْعَلُونَ﴾
کاته بیانگرن به دیل ﴿وَأَقْلَلُوا حَاجَتَهُمْ﴾ بیانکوژن ﴿حَيْثُ تَقْفَتُهُمْ﴾ له هر شوینیک به ردهستان
که وتن و بۆتان گونجا ﴿وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا﴾
گیراو مانه بۆتان به سهریانه وه رابرو به لگه یه کی روون له سهر راست و رهوایی کوشتن
و به دیل کردنیان، واته دوزمنایه تی و بی بروایی و غه درو ناپاکی یه که یان به لگه یه کی
ناشکرایه به دهستانه وه بۆ نه وه ی نه کوشتن و به دیل گرته یان به سهر بینن. یان
دهسه لاتیکی ناشکرامان پیداون بهم نیزنه و فرمانمان داون به گرتن و کوشتنیان.

نیسلام له گه ل دهسته ی پیشوودا چاوپووشی و نارام و ناشتی به کار هیئا. به لام لیرودا
لی نه بوردن و توندو تیژی به کار هیئا، چونکه نیسلام له هه موو کاروباری دا هه میشه له
ناوه راست دا نه وه سستی و میانه یه، به بی زیاده رهوی و کهم و کوپی، نه رمی و چاوپووشی
به کار نه هیئی له کات و شوینی خو ی دا، که واته نه که سانه ی که له هه موو کارو کاتیک دا
غیره ت نه یانگری و رانه پهن و نه یانه وی توندو تیژی و سه ختی به کار به یئیری. نهوانه
هه لهن و لایان داوه له ناوه راستی ریگه راسته که ی نیسلام! هه روه ها نهوانه ش که شل و شول
و دل لاوازن و نه یانه وی له هه موو کارو کاتیک دا کزی و نه رمی به کار به یئیری و وا نیشان
نه دهن که نیسلام هر له سهر نه م باره یه، جا له بهر نه وه چه ند عوزرو به هانه نه هیئیته وه بۆ
نیسلام که جیهادی پیویست کردوه، وه که نیسلام که سینک بیت له ناو قه فزی دادگا پی

گیرایی و ئەمانیش بە ناچاری بەرگری لی ئەکەن و ئەیانەوی بە هەر جۆر بوو تەبری یە
 بکەن و تاوانەکی بشارنەو! ئەو دڵسۆزانە بەرگری لی ئەکەن و ئەلین: ئیسلام سەراسەر لی
 بردن و چاوپۆشی و ناشتی یە، تەنھا ئەیهوی بەرگری بکات لە خاک و ولاتەکی و لە گەل و
 کۆمەڵی مۆسڵمانان و ئیتر هەقی بەسەر هیچ کەسیکی تەرەو نی یە و دەست درێژی ناکات.
 ئەو دڵسۆزانە کە بەو جۆرە پینە و پەرۆ و بەهانە بەکار ئەهێنن، بێگومان ئەوانەش هەر
 هەلەن و لایان داوە لە ری راستەکی ئیسلام، ئیتر تێنەگەیشتون لە ئیسلام یان
 تێگەیشتون، بەلام دل لاواز و بپروا لاوازن و ئەیانەوی خۆپاریزی بکەن و بە ئارام و
 رەحەتی سەربکەنە خەو و خواردن و رابواردنی خۆیان!! مۆسڵمانی راستەقینە نە ترازو لە
 ناوهراستی رێگە راستەکی ئیسلام بە هەموو کەشخە و سەربەرزێ و شانازی یەو ئەلی
 ئیسلام نایین و شەریعەتی خوايە، هاتووە بۆ ئەوێ چاودێر و کاربەدەست و حوکمرانی
 جیهان و جیهانیان بێت، رژێم و بەرنامە یەکی وایە کە لە ژێر سایە ی دا هەموو کەس
 بجەوێتەو و ماف و ئازادی و سەربەستی پارێزراو بێت، بە بپروادار و بی بپرواوە، بە بی
 لایەنگیری و جیاکردنەو، ئیسلام نەبەستراوە بە ولات و نیشتمانیکێ تایبەتی یەو، بەلکو
 هاتووە بۆ بەرگری کردن لە مافی هەموو کەس، ئازادکردنی هەموو ناوچە و ولاتیک لە هەموو
 ستم و ناھەقی یە، ئینجا ئەگەر هەموو جیهان و جیهانی یان بێت ژێر سایە ی ئیسلام و
 بیکرنە گەردن و بپروای پی بێنن هیشتا ئیسلام کاری تەواو نابێ، چونکە ئەو کاتە ئەبێ
 چاودێر و پاسەوان بێت و ماوەنەدا بۆ هیچ لادان و ترازان و لاری یە کە بە سروشت بنەبەر
 ناكرين و جیهان پاك ناکرێتەو لی یان، کەواتە تێکۆشانی ئیسلام هەرگیز دوایی نایەت تا
 جیهان جیهانە! ئەبێ ئیسلام بەم شیوەیە سەرنج بدری و بپروای پی بهینری، هەرکەسیک
 بۆچوون و بپروای بە ئیسلام لەسەر ئەو بارە ئەبێ کە باسمان کرد، ئەو کەسە نە مۆسڵمانە و
 نە لە ئیسلام حالی بوو.

وَمَا كَانَتْ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ
وَرِيشَةُ مُسْلِمَةٍ إِلَى أَهْلِيهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوِّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ

لهم چهند نایه تی رابردووه دا باسی په یوهندی موسلمانان کړا له گهل نهو چوار تاقم و
کوښنه له دا که روون کرانه وه، باسی که سانیک کړا که کوشتنیان هلال بیت، نینجا دیته سر
باسی په یوهندی بږواداران له گهل په کتدا، باسی کوشتنیان نه کات بو په کتر نیتر به هله یان
به دهستی قهست که نه مه یان زور ناراست و نارپه وایه، له بهر نه وه روودانی زور به دور
نیشان نه دات، نه فهرموی: ﴿وَمَا كَانَتْ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً﴾ هیچ کاتی شایسته
نه بووه و کارو پیشه ی بږوادار نه وه نی په که به ناهق بږوادار بکوژی، چونکه بږواکه ی
جله وگړو بهرگری په تی له کاری و نارپه و، مه گره به هله و له کاتی هله کردن دا که مروږ
به سروشت هله بازو و هله نه کات. واته نابی شتی و له بږواوه روو بدا مه گره به هله که له
ژیر دهسلات دا نی په. نینجا نه کوشتنه هله په سی بار و جوړی هه په:

- ۱- کوشتنی بږوادارنیک که له ولاتی نیسلام دا بیت و کهس و کاریشی بږوادار بن.
- ۲- کوشتنی بږوادارنیک که له ولاتی دوژمنانی نیسلام دا بیت و کهس و کاری بی بږوا و
جهنگ کهر بن له گهل موسلمانان دا.
- ۳- کوشتنی که سیک که گهل و کوښنه په یمانیان به سستی له گهل موسلمانان دا. نیتر
په یمانی ناشتی و جهنگ نه کردن یان په یمانی رازی بوون به سایه داری نیسلام و
ژیانیان له سایه ی دهولته تی نیسلام دا.

که واته باگوئی شل که ین بو حوکم و بږیاری خوا سه بارهت به هرسی جوړه که: دهر باره ی
په کهم نه فهرموی: ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً﴾ هر که سیک بږوادارنیک بکوژی به هله ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ
مُؤْمِنَةٍ﴾ نه وه له سهریه تی نازاد کردنی مالدومیکی بږوادار که مالی بکوژی بیت نیتر نایا
مندال بیت و بږیاری بږواداری درا بی به هوی بږواداری باوک و دایکی یان په کیکیان

﴿وَيْدِيَّةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ لهسهریه تی خوینیك - واته مائیک - که بدری به خوین رهس و

که له پور بهری کوژاوه که دابهشی بکن له ناو خویان دا بهو جوړی که شرع که له پوری
مردو دابهش نه کات. نهو بکوژه پیویسته لهسهری نازاد کردنی یه کیك - که نازاد کردنی
وهك زیندوو کردنه وهی وایه - له باتی نه وهی که یه کیکی له ناو بردووه له گهل و کومه لی
موسلمان، نهو خوینهش بدری بؤ هیواش کردنه وه و نارام دان به دلی نهو کهس و کاره که
یه کیکیان له دهست دهرچووه، هم له باتی هر سوود و قازانجیک که له وانه بیت دهست
که وتیان ببی له لایه ن کوژاوه که یانه وه، نا بهو جوړه نیسلام دوور بینی و چاودیری نه کات
بؤ هم موو بهرژه وندی بهنده کانی خوا، نه گهر نه وان گوئی رایه ل بن و په پره وی بکن نهو
خوینه له ریوه نه که ویته سهر بکوژ. به لام به لای کومه ل و جه ماوهری زانایانه وه کهس و
کاری پشتی نه یدهن نه گهر نه وانه نه بوون لهسهر (بیت المال) ه، واته دهوله تی نیسلام
نه یدات، نه گهر نه وهیش نه بوو نینجا نه بی بکوژ بیدات، به هر حال نهو خوینه ی لهسهر و
نه بی بدری به که له پور بهران، ﴿لَا أَنْ يَصْكَدُوا﴾ مه گهر نه وان به خیرو سه ده قهی خویان
ببوون. نهو ماله له ریوه خوشتره نه گهر نه وه نه بوو نرخي خوشتر، خوشترین سه د سهره بؤ
خوینی پیاو و نافرته به بی جیاوازی به لای هیندی له زانایانه وه، وهك روو کهش و رواله تی
نایه ته کهش وانه گه یه نی، به لای زوربه ی زانایانه وه خوینی نافرته نیوه ی خوینی پیاوه،
چونکه نیمامی عمرو علی و نیبن و مه سعود بهو جوړه بریاریان داوه، هم له شایه تی و
که له پور بردن دا نیوه نه بن، هم به کوشتنی پیاو زبانی کهس و کار و زورتر و گه وره تر به
شیه ی گشتی و له زوربه ی کات دا. دهریاره ی قاقمی دووه نه فهرموی: ﴿فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ
عَدُوِّكُمْ﴾ نینجا نه گهر نهو کوژاوه له کومه لیک بوو که دوزمنه بؤ نیوه ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ له
کاتیک دا که خوی بروداره ﴿حَتَّىٰ يُرْفِكَ مُؤْمِنَةٌ﴾ نه وه لهسهریه تی نازاد کردنی
مهردومیکی برودار، له باتی نهو بروداره که کوژا و له کیسی موسلمانان چوو، به لام
خوینی لهسهر نی یه، چونکه کهس و کاره که ی دوزمنی نیسلام و موسلمانان و جهنگیان
له گهل نه کهن، که واته ناره وایه مائیان پی بدری و نه وانی پی به هیز بکری و یارمه تی بدرین
لهسهر دوزمنایه تی یه که یان،

وَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدَيْتُمْ مُسْلِمَهُ إِلَىٰ أَهْلِهِ، وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ

دەربارەی سێ یەم ئەفەرموی: ﴿وَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ﴾ ئەگەر ئەو کوژراوە لە گەل و کۆمەڵیک بوو کە لە نێوان ئێوە و ئەوان دا پەیمانیک هەیه، ﴿فَدَيْتُمْ مُسْلِمَهُ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ ئەو لەسەر یەتی خوینیک کە بدری بە کەس و کاری لە باتی ئەو زیانەی کە لی یان کەوتوو بەهۆی کوشتنی یەکیکیان ﴿وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾ نازادکردنی مەرد و مینکی بڕوادر. لەم سێ یەمەدا ئەیفەرموو: کوژراوەکە بڕوادر بێ، لەبەر ئەوە هیندی لە زانیان بە شیوەی گشتی ئەیگرن و ئەفەرمون: ئەگەر کوژراوەکە بێ بڕوایش بێت هەر پێویستە خوینی بدری و یەکیکیش نازاد بکری لە باتی دا، چونکە پەیمانەکیان خوین و مالیان ئەپارێزی بە وینەی پاراستنی موسلمانان، بەلام لەبەر ئەوەی باسەکە هەر لە یەکەمجارەو باسی کوشتنی بڕوادرە بە هەلە، دووبارە پێشوووەکە بپێویستە بەسەر بڕوادر دا، کەواتە سێ یەمیش هەروەک دووانە پێشوووەکە بێت چاکترە و دل بو ئەوە باشتەر ئەوا، رووکەشی نایەتە کەش هەروا ئەگەیهنی، چونکە ئەو راناوەی کە لە (کان) دا هەیه ئەبێ بگەرێتەو بو ئەوەی کە لە پێشی یەوە باس کراوە و ئەویش هەر کوژراوی بڕوادرە، بەنگەیه تریش لەسەر ئەوە کە مەبەست کوژراوی بڕوادرە ئەمەیه کە پیغەمبەر (ﷺ) خوینی بڕیار دا بو هیندی لە کوژراوانی بێ بڕوای پەیماندار، باسی ئەوە نەکراوە لەو رێوایەتەدا کە نازادکردنی مەرد و مین پێویست کردبێ لەسەر کوشتنی ئەوانە، کەواتە ئەوەی پێویست بێت بو بێ بڕوا هەر خوین دانه، ئەوەیش لە کردەوێ پیغەمبەرەو (ﷺ) وەرگیراوە نەک لەم نایەتەو، ئەوەی کە لەم نایەتەدا هاتوو هەر بو بڕوادرە. ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ﴾ ئینجا هەرکەس دەستی نەکەوت لەبەر بێ دەستی یان لەبەر نەبوونی بەنده یان هەر رژیمی کۆیلەیی نەما، لەبەر هەرکام ﴿فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾ ئەو لەسەر یەتی رۆژووی بو ئەگەیرا نایا لەباتی ئەوەدا خۆراک ئەدات وەک کەفاری ظهاریان نا؟ رای زانیان بە چەند جۆریکە با سەرنجی کتێبەکان بدری ﴿تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ﴾ واتە خوا ئەوەی دانا لەبەر وەرگرتنی تۆبە لەو بکوژە یان لەبەر سووک کردنی کارەکە لەسەر ئەو بکوژە،

وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٦﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿١٧﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَيَبُّوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ السَّلَامَ

له لایه ن خواوه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ خوا زانایه به هه موو شتی که یه کی له وانه حال و باری نهو بکوژیه، کاردروست و لیژانه له هه موو کارو کرده و و بریاره کانی دا، که یه کی له وانه نه م بریارانه بوون که له باره ی کوشتنی هه له وه بیته.

نینجا دیته سهر باسی کوشتنی برودار به ناهق و به دهستی قهست، گهره یی نه وانه به جوړی باس نه کات که ههرکه سینک برودار بیته ههرگیز ناتوانی نیازیشی بکات چ جای کردنی، نه فهرموی: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا﴾ ههرکه سینک برودار یکه بکوژی به ناهق و به دهستی قهست به م رهنگه نیازی کوشتنی بکات و به شتیکی بی که له وانه بیته مەردوم بکوژی و، بیشرانی که نهو نیاز کراوه موسلمان و بروداره ﴿فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ﴾ توله ی نهو که سه دوزه که تیای دا بیته ﴿خَالِدًا فِيهَا﴾ به هه میشه یی تیای دا به بی دواهاتن و برانه وه، یان به مانه وه یه کی زور دوورو دریز تا نهو کاته ی خوا نه یه وی و بریاری نه وه ی له سه رداهه ﴿وَعُذِّبَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ خوا خه شمی هیه له سه ری و خه شمی لی گرتووه ﴿وَلَعَنَهُ﴾ نه فرینی لی کردووه و دووری خستووه ته وه له میهره بانی خو ی ﴿وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ ناماده ی کردووه بو ی سزایه کی زور گه و ره، له دوزه خ دا. به راستی هه ره شه یه کی نیجگار سهخت و سامناک و دل داچله کینه ره - خوا په نامان بدات - له م باره یه وه هه دیسی زوریش ریوایهت کراوه که وهک نایه ته که سهخت و سامناکن، جا له بهر نه وه موخته زیله و خه وارچ لایان وایه به م بکوژه توبه ی بو نی یه و هه میشه یی نه بی له دوزه خ دا به بی رزگار بوون و دواهاتن وهک رواله تی نایه ته که یش نه یگه یه نی، بیجگه له و دوو کوژه له چه ند که س له زانایانی قریش له سه ره نه وه ن - وهک له (نیین و عه باس) یشه وه ریوایهت کراوه خویان لی

رازی بیت - ئەفەرمون: ئایەتی سۈرەتی (الفرقان) كە بېرىارى تۆبە ئەدا بۇ ئەو بكوژانە جىياوازه و نابى به بەلگە لەسەر رەوادانى تۆبە بۇ ئەم بكوژەى كە لىرەدا باسى ئەكەين، چونكە ئایەتی ئەوى بۇ ئەو بكوژانەىە كە بى بېروا بن و لە كاتى بى بېرواىى دا مەردومىان كوشتىبى و لەپاش دا موسلمان بووبن، ئەو موسلمان بوونەيان ئەبى بەهوى وەرگرتنى تۆبەيان، كەواتە ئەو كوشتنەى كە كردوویانە بە نەقامى و نەزانى و خوانەناسى بوو، بەلام مەبەست بە بكوژەى ئىرە ئەو بكوژەىە كە بېرواى هیناوە و پاش بېروا هینان بېروادار ئەكوژى و ئەو پەيوەستى يە پىرۆزو بەرپىزە ئەپچىرى لە پاش بېروا هینان و خواناسى مل پىچى و سەركىشى ئەكات لە خواى مېهرەبان، كەواتە ئەم جىياوازه و وەك ئەوى ترنى يە بەلام كۆمەل و جەماوەرى زانایان لەسەر ئەوەن كە تۆبەى بۇ هەيە و قاپى تۆبە داناخرى تا مردن و كاتى ئائومىدى وەك لە چەند حەدىسى زۆرو زەبەنەدا هاتووە چ دەربارەى ئوممەتەكانى رابردو، چ دەربارەى ئەم ئوممەتە كە بىگومان بەرپىزترینى هەمووانە و لە هەمووان زیاتر جىگەى لى بوردن و مېهرەبانى خوايە، سەبارەت بە ئایەتەكە و نیشان ئەدات ئەو بكوژە هەمیشەىى ئەبىت لە دۆزەخ دا، چەند وەلامىك دراوەتەو:

۱- مەبەست بەم بكوژە كەسێكە كە ئەو كوشتنە بە حەلال دابنى، دەى ديارە بە حەلال دانانى هەرشتيك كە خوا حەرامى كردبى كوفرو بى بېرواىى يە.

۲- مەبەست كەسێكە كە بېروادارە كە بكوژى لەبەر ئەو كە بېروادارە. دەى بىگومان هەركەسێك بەو جۆرە بىت موسلمان نى يە و دژى ئىسلامە و هەركەسىش بەو جۆرە بىت پەيوەندى بە ئىسلامەو نى يە.

۳- مەبەست لە ئایەتەكە ئەو يە: تۆلەى ئەو بكوژە ئەو يە، ئىتر با ئەو تۆلەى لى نەسىنرى و ئەوە بكرى هەر بە تۆلەى بى بېرواكان.

۴- لە زمانى عەرەب دا و تەى (خلود) بە دوو جۆرە بەكار ئەهینرى:

۱- نەبەرەو و دوانەهاتن.

ب- دريژه کيشانى زور، شهوتاً به کار نه مي نري بؤ بهند کردنى دورودريژو نهوتري: (سجن مخلص)، جا ليژدها مهبست دوومه به بهلگه ي شهوت که نايهت و حديسه کاني تر مهبستى يه کهم هر بؤ بى بپروا به کار نه مي نن، هرچند شهوت و لامانه هه لئه گرن بؤ رهخنه و ليکولينه وه، به لام به همويانه وه نارام نه دن به دل.

شهوت نايه تانه دوو جور کوشتيان باس کرد: هه له، دهستى قهست. نينجا حديس جورى کى ترى باس کرد که پى نهوتري: شبه العمد. واته وهك دهستى قهست. که شهوتيه به شتيك کوشتنه که بکري که زورتر کوشنده نه بى، نه مهبش هر هوى خوئن سه ندنه. کوشتنى ناهه قى و دهستى قهست توله ي ترى هه يه که بريتى يه له رهوادانى کوشتنه وه ي وهك له سوره تى ﴿البقرة﴾ دا تيپه پرى کرد، که واته با فراموش نه کريت. نينجا له بهر بهرگرى کردنى کوشتن با به هه لهش بيت، له بهر پاك کردنه وه ي دلى بپرواداران له هر نيازو مهبستى کى تر بينجگه له نيازى ره زامه ندى خوا، خوا فرمان نه دات به بپرواداره کان که کاتيک ده رچوون بؤ غزاو جهنگ له رى خوادا، له يه کهم جاره وه شهوت نه کهن به جهنگ و کوشتن هه تا بؤيان ده رنه که ويئت که شهوت که سه نه يکوون و جهنگى له گهل نه کهن بى بپروايه که شايسته ي شهوتيه، هر کهس به روو کهش و رواهت بپروادار بوو به بى ليکولينه وه وازى لى بينن. نه فرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ شهوت که سانى که بپرواتان هيناوه ﴿إِذَا ضَرَجْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کاتى که ده رچوون بؤ جهنگ کردن له رى خوادا ﴿فَتَيَّرُوا﴾ هه ول بدن و به دواى شهوت بگه رين که کاروبارتان بؤ روون بينته وه له هه رشتيک دا که نه يکهن. واته په له مه کهن و له خوتانه وه مهنيشنه مل بؤ هر کارى که نه يکهن هه تا بؤتان ده رنه که ويى کارى کى شايسته يه و هيج کهس مه کوون تا ده رنه که ويى بؤتان که بى بپروايه و جهنگ نه کات له گه لتان ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَقَ إِلَيْكُمْ السَّلَامَ﴾ نه لين به و که سانى که سلاوى موسلمانان هه تا لى نه کهن. يان که سنيک که مل که چى و ناشتيان ناراسته نه کات،

لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِدُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ
مِّن قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٤﴾

نه‌لین بهو که‌سه: ﴿لَسْتَ مُؤْمِنًا﴾ تو بروادار نیت و له ترس دا نه‌وه نه‌لیت. به‌لکو نه‌وه‌ی
که ده‌ری نه‌بری لی ی وه‌رگرن و به پی‌ی نه‌وه ره‌فتاری له‌گه‌ل بکه‌ن، واته به‌ناوی بی بروایی
یه‌وه مه‌یکوژن له کاتیک دا ﴿تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾ به دوا‌ی شت و مه‌ک و سامانی
نهم جیهانه‌دا نه‌گه‌رین و نیازی نه‌وه نه‌که‌ن که نه‌وه‌ش شتیکه به زووی نامینن و له ده‌ست
ده‌رنه‌چی، بهم ره‌نگه نه‌وه که‌سه بکوژن و مال و دارایی یه‌که‌ی داگیر بکه‌ن شتی وا نه‌که‌ن و
به دوا‌ی نه‌وه‌دا نه‌گه‌رین ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِدُ كَثِيرَةٌ﴾ چونکه لای خوا ده‌ست که‌وتی زور هه‌یه،
که‌واته داوا‌ی ده‌ست که‌وت له خوا بکه‌ن و شتی وا نه‌لین بهو که‌سه چونکه ﴿كَذَلِكَ
كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ﴾ ئیوه‌یش هه‌روه‌ک نه‌وه که‌سه وابوون له پیشه‌وه‌و له سه‌ره‌تای موسلمان
بوونتان دا، شایه‌تومان و ته‌ی موسلمانیتیتان لی بیستراوه هه‌ر به‌وه موسلمان دانران، نه‌وه
وته‌تان لی وه‌رگیرا و به بی نه‌وه‌ی چاره‌پوانی بکری ئایا به‌دل نه‌یلین یان هه‌ر به‌ده‌می
رووته، یان مه‌به‌ست نه‌وه‌یه: ئیوه‌ش وه‌ک نه‌وه که‌سه وابوون له سه‌ره‌تای هاتنی ئیسلام دا، به
ناشکرا موسلمانیتیتان ده‌رنه‌نه‌بری له ترسی که‌س و کارت‌ان ﴿فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ ئینجا
خوا منه‌تی نا به‌سه‌رتان دا به دامه‌زاندنتان له ئیسلام و جیگیر کردنی بپوا له دلتان دا،
به‌ناوبانگ په‌یدا کردن به بروادار و پیشکه‌وتن له ئیسلام دا، یان منه‌تی نا به‌سه‌رتان دا به
کوچ کردن و هی‌زو ده‌سه‌لات تا موسلمانیتی خوتان ده‌ربری و یارمه‌تی ئیسلامتان دا. یان
مه‌به‌ست بیر خسته‌نه‌وه‌ی بارو حالی سه‌رده‌می نه‌قامی یانه که لی پرسینه‌وه‌تان نه‌بوو په‌له‌تان
نه‌کردو به دوا‌ی ته‌ماع و ده‌ست که‌وت دا نه‌گه‌ران، واته ئیوه له پیش ئیسلام دا به خووی
رژیم و بی سنوور بوون، ئینجا خوا منه‌تی نا به‌سه‌رتان دا به ئیسلام، که‌واته مه‌گه‌رینه‌وه بو
بارو حالی سه‌رده‌می نه‌قامی، ئینجا نه‌فه‌رموی: ﴿تَبَيَّنُوا﴾ هه‌لئه‌گری ئه‌مه هه‌ر دووباره
کردنه‌وه بیت بو فه‌رمانه پیشووه‌که، بو به‌هیزکردنی دلتان له سه‌ری هه‌لئه‌گری له
مه‌به‌ست دا جیاواز بی له پیشووه‌که، واته کاتی کار بهو جوړه‌یه که وتمان، که‌واته هه‌ول
بدن تا ده‌رکه‌وی حالی نه‌وه که‌سه، حالی نه‌وه به‌راورد بکه‌ن له‌گه‌ل حالی خوتان دا،

کرده و به کیان له گهل بکهن که له گهل خوتان کراوه له سهره تای موسلمان بوونتان، که نه و
 وته تان لی وهرنه گیرا بی هولدان بو دهرکه وتنی نه وهی که له دلتان دایه، یان ورد ببنه وه و
 کاروبارتان روون بکهنه وه تا نه گهرینه وه بو بارو حالی سهرده می نه فامی، یان مه به ست
 نه وه یه: له داهاتوودا شت به روونی وهرگرن و بیکن تا نه گهرینه وه بو وینه ی نه م کرده وهی
 که کردتان. ئینجا به لئین نه دا به گوی رایه لانی نه م فرمانه و ههره شه نه کات له نافه رمان و
 سهرکی شان، نه فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ به پرستی خوا هه می شه
 ناگادار و ههر ناگادار بووه به ههر کرده وه یه که نه یوه نه یکن، هه موو نیازو وتارو کردارتان
 ناشکرایه لای. چهند ریوایه تیکی زور هاتووه له هو ی هاتنه خواره وهی نه م نایه ته دا: کورته و
 پالفته ی هه موویان نه مه یه که دهسته یه که له موسلمانان دهرنه چن بو غهزا، تووشی پیاو یه
 نه بن له و ولاته دا، برکه یه که ناژهل له گهل، ئینجا نه و کابرایه سلاو نه کات لی یان بو نه وهی
 به موسلمانان دابنن، ئینجا یه کی له و موسلمانانه لای وا نه بی که نه و ته یه به ده می رووت
 نه لی و مه به ستی رزگار بوونه له ده ستیان، له بهر نه وه نه یکوژی. ئینجا به و بو نه یه وه نه م
 نایه ته هاته خواره وه و بیزاری دهربری له و کرده وه و جله وگیری کرد له کرده وهی وا، نا به و
 جوړو شیوه قورئان ده ست کاری دله کان نه کات، بو نه وهی زیندوو ببنه وه و خو یان بیارنن
 و بیر بکهنه وه له چاکه و به هره ی فراوانی خوا به سهر پرواداران وه، له سهر بنه رته ی هه ست و
 هو ش و وریا بوونه وه و خو پاریزی یاسا و بریاره کانی دانه مزینن، له پاش راگه یان دنیان
 به روونی نا به و جوړو شیوه نایابه قورئان چواره چرخ له مه و بهر نه م چهند یاسا ده ولته ی
 یانه ی داهینا و چه سپاندی و به کرده وه به دی هینا له ژیان دا.

بیگومان مه به ستی گرنگ و سهرکی له نایه ته کانی رابوردوودا نه گه پرایه وه بو باسی
 تیکو شان و جهنگ و فیداکاری له ری خوادا، ئینجا ههر له سهر نه و بنه رته چهند نایه تیک
 دیت که مه به ستی سهرکی و بنه رته بریتی یه له باسی پیویستی کوچ کردن بو ولاتی
 ئیسلام، هاندانی نه وانه ی که دواکه وتوون و به جی ماون، له سهر راپه رین و کوچ کردن و
 هاتنیان بو ریزی نه و موسلمانانه ی که تیکو شهن به گیان و به مال له ری خوادا، که واته
 مه به سته کان زور په یوه ستن پیکه وه تا راده یه که وه که مه به ست وان، له یه که مجاره وه دوو
 نایه ت نه هینن که زور پالده و هاندهرن له سهر فیداکاری و تیکو شان، له سهر راپه رین و
 وازهینان له دانیشن و ته مه لی و سستی کردن،

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِّ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً

ئەفەرموی: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ دانیشتوان لە تیکۆشان لە ریی خوادا لە
کۆمەڵی برۆاداران کە ﴿غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِّ﴾ خاوەن زیان نەبن. واتە کۆنڕو شەل و نەخۆش و
دەستە پاچەن، ئەوانە ﴿وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ تیکۆشەران بە مالیان و بە گیانیان
لە ریی خوادا یەكسان نین و چوون یەك نین، بەلکو بەم جۆرەن کە ئەفەرموی: ﴿فَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ ئەو تیکۆشەرانە بە مالیان و بە گیانیان خوا باوی داوون ﴿عَلَى الْقَاعِدِينَ
دَرَجَةً﴾ بەسەر ئەو دانیشتەوانەدا کە دەستە پاچە و زیاندار نین بە باودانیکی زۆر گەورە و
گەرنگ، یان بە یەك رادە و پلە کە پلە ی کردووە کە یانە. واتە تیکۆشەران و دانیشتوان وەك
یەك برۆادارن بەلام تیکۆشەران رادە و پلە یەکی زیادیان هە یە کە کردووە و تیکۆشانە کە یانە.
دەقی ئەم نایەتە وانیشان ئەدات کە لەو کاتەدا لەلایەن هیندی لە موسلمانانەو گێرو
گرفت بووبی لەبارە ی فیداکاری و گیان و مال بەخت کردن لە ریی ئیسلام دا، ئیتر ئەو
موسلمانانە ئەوانە بووبن کە دواکەوتن لە کوچ کردن لەبەر پارێزگاری گیان و لەشیان لە
سزاو نازار و بەند کردنیان لەلایەن ئەو بی برۆایانەو، ئایا مەبەست ئەو موسلمانانە بووبی
– وەك لە رووکەش و روالەتی نایەتە کەدا هاتوو ئەو وەرئەگێری – یان مەبەست هیندی لە
موسلمانانی مەدینە بووبی کە سستی یان تیا بوو نەك وەك ئەوانی تر کە زۆر بە سۆزو
پەرۆش بوون بۆ فیداکاری، یان مەبەست هەردوو تاقمە کە بووبی، لەسەر هەربار نایەتە کە
لەوانەدا هاتوو تە خوارەو، بەلام – وەك باوی خۆی – نایەتە کە بە یاسایەکی گشتی هات بە
بی ئەوە ی ببەستری تەو بە هیچ کات و هیچ بارو هیچ دەستە و تاقمیکەو، بەم رەنگە بریاری
دەرکرد کە تیکۆشەران و دانیشتوانی ساغ و لی هاتوو چوون یەك نین، بەلکو بەو جۆرە ی کە
بیستمان باوی یە کە می دا بەسەر دووهم دا، ئینجا ئەو تاقمە دانیشتوو هەرچەند کەم و
کوپی یان بوو و نەگە یشتوو تە رادە و پلە ی تیکۆشەران، هەرچەند وا بووبی، بەلام برۆادار
و دلسۆز بوون بۆ ئیسلام، ئەو برۆاو دلسۆزی یەش زۆر بەنرخە، بەهۆی برۆاو دلسۆزی
یە کە یانەو چاوەروانی خێرو چاکە و تیکۆشانیان لی نەکری.

وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾

جا له بهر نه وه شایسته ی نه وهن که به شداریان بکات له گهل نهو تیکوشه رانه له م به لینه دا که نه فرموی: ﴿وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَىٰ﴾ هر کام لهو دوو تاقمه خوا به لینی پاداشتیکی جوان و شیرینی پی نه دا، واته به ههشت وهك (قتاده) و چهند که سیکی تر نه فرمون. ئینجا نه گه ریته وه بۆ سهر یاسا گشتی یه که رووتر و دامه زراوتری نه کات، دلنیا یی له سهر نه کات، به فراواتر نیشانی نه دات، به گرنکتر هان نه دا و سهرنج رانه کیشتی بۆ نهو نه جرو پاداشته ی که به هو ی تیکوشان و فیداکاری یه وه دهست که وت نه بی، نه فرموی: ﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ خوا باوی نهو تیکوشه رانه ی داوه به سهر نهو دانیشتوانه، ئینجا نهو نه جرو به هره گه وره یه روون نه کاته وه به مه ی که نه فرموی: ﴿دَرَجَتٍ مِّنْهُ﴾ باویان نه دات و پاداشتیان نه داته وه به چهند راده و پله یه کی گه وره و گرنکه له لایه ن خویه وه، نهو راده و پله یانه له چهند هه دیسیک دا ئامازه یان بۆ کراوه، یه کی له وانه هه دیسی بوخاری و موسلیمه که له (نه بو سه عیدی خودی) یه وه نه یهینی که نه فرموی: پیغه مبه ر (ﷺ) فرموی: بیگومان له به ههشت دا سه د پله هیه که خوا ئاماده ی کردوه بۆ تیکوشه رانی ریگه ی خوی، ماوه و نیوانی هه موو دوو پله یه ک وهك نیوان ئاسمان و زهوی وایه: له مه و پیش بروامان نه هینا به م جوړه فرموده یانه و بۆچوون و تیگه یشتنمان په ی پی نه نه بردن، به لام خوا کاریکی وای کرد، نه وه نده شتی نه یینی نایابی بوونه و هره که ی دهرخست بۆمان ئیستا بۆچوون و تیگه یشتنی نه م جوړه شتانه هیه و قورسی یه کی نه ماوه له دهروون دا، نه وه تا ئیستا گه وره یی و فراوانی نه م بوونه و هره دهرکه وت تا راده یه ک که نه لاین: له ریگه ی زانیاری یه وه دهرکه وتوه که رووناکی و تیشکی نه ستیره ی وا هیه به سه دان سال رووناکی نه گاته ئیمه یان نه ستیره یه کی تر!!

خوای گه وره باوی ئه و تیکۆشه رانه ئه دات و ئه و راده و پله یانه یان پی ئه به خشی ﴿وَمَغْفِرَةً﴾ سپرینه وه و لی بوردن له هه له و که و کوپی یان به جوړی که ئه وه تایبه تی بیت به وانه وه و بۆ دانیشتونان نه بی ﴿وَرَحْمَةً﴾ میهره بانی یه کی گه وره یان له گه له ئه کات و پی یان ئه به خشی، ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ خوا هه میسه لی بورده ی میهره بانه، که واته ئه و تیکۆشه رانه به ره مه ند ئه کات به و سپرینه وه و میهره بانی یه. ئه و دانیشتوانه له برواداران که دهسته پاچه و زیانبار ئه بن به و جوړه خوا باوی تیکۆشه ران ئه دات به سه ریان دا، به لām دانیشتونانیک که دهسته پاچه و زیانبارن و تیکۆشان یان پی ناکری، به لām به سوژ و په روشن بۆی، نیازو نه تیان پاکه ئه وانه خوا ئه یانباته ریزی تیکۆشه ران و یه کسان یان ئه کات وه که له چه ند هه دیسی که وه ده ره ئه که وی: یه کی له و هه دیسه نه هه دیسی ئیمامی موسلیمه که ئیمامی نه وه وی له (ریاض الصالحین) دا ئه یه یینی له ئه نه سه وه - خوای لی رازی بیت - که نه فه رموی: کاتی پیغه مبه ر ﴿عَلَيْهِ﴾ له ته بووک گه رایه وه نزیک ی مه دینه بوونه وه، فه رموی: بیگومان چه ند که سی که هه ن له مه دینه دا ئیوه هه ر رویشتنیکتان کردبی و هه ر شیونیکتان بریبی ئه و انتان هه ر له گه له بوون، ئه و انیش عه رزیان کرد ئه ی پیغه مبه ری خوا ئه وان وان له مه دینه دا؟ ئه ویش فه رموی: به لی. وان له مه دینه دا عوزو نه توانین به ندی کردن تا نه یان توانی بین. ته فسیره که مان له سه ر ئه وه کرده وه که مه به ست به دانیشتونان له هه ردو شوینه که دا دانیشتونانی ساغ و لی هاتوون که به م جوړه له دل دا جیگیر تره و رای زوړتر له زانایانی باوه ر پی کراوی له سه ره، هیندی له سه ر ئه وه ن که له هه ردو شوینه که دا مه به ست دانیشتونانی دهسته پاچه ی زیانباره. مه به ست به دووهم دهسته پاچه ی ساغی لی هاتووه، هه ره ها پایه و پله کانیسه به چه ند جوړیکی تریش ته فسیر کراوه ته وه، به لām له راستی دا زوړبه و هه دیس یارمه تی ئه و ئه وه ن که ئیغه کردمان به ته فسیر، له سه ر هه ربارو به هه ر حال ئه و هه موو مزگیینی و به لینه گه وره یه لی ره دا ده رباره ی تیکۆشه ران دوو شت نیشان ئه وه ن:

۱- له م ئایه تانه وه ده ره ئه که وی - له پی شیشه وه و تمان - که له ناو ئه و گه له و کۆمه له

موسلمانان دا ته وای و که م و کوپی بووه و ئه م ئایه تانه هاتن بۆ چاره سه ری ئه و نا ته وای و که م و کوپی یه، ئینجا له مه وه باشتی تی ئه گه یه ن له ده روون و سه روشتی

ئادەمى، بۇمان دەرئەكەوى كە گەل و كۆمەل ھەرچەند لە بېوا و پەرورەدە كراوى دا
تېرو تەواو و بەرز بىت، ھەميشە پىيوستى ھەيە بە ئامۆژگارى و وريا كەردنەوہ بۆ
بەرگىرى و چارەسەر كەردنى ھەر لاوازی و كەم و كۆپى يەك كە رووى تى بكات بەرامبەر
ئەرك و تەكليفاتى كە ئەخرىتە سەر شانى، بە تايبەتى ئەركى تىكۆشان و فيداكارى
بە مال و بە گيان، لەگەل نياز پاكى و لى بېران بۆ خوا، ئىنجا بوونى ئەو ناتەواوى و
كەم و كۆپى يە نابى بېى بەھوى ئاھومىدى و واز ھىنان لەو گەل و كۆمەلە ماتول
ئەندامى پاك و خاوين و تېرو تەواو ھەبى لەناويان دا، مەبەست لە داننان بە بوونى
ئەو ناتەواوى و كەم و كۆپى يانەدا ئەوہ نى يە كە بوونى ئەوانە شتىكى سروشتى يە
و بە ناچارى ھەن و نابى بىكرىن بە رەخنە و پىيوست نى يە بە چارەسەر كەردن، بەلكو
مەبەست ئەوہ يە نابى سەرسوڤ بىمىنى لە بوونى ئەو جۆرە شتانه، نابى وازىشيان لى
بەينى و چارەسەر نەكرىن.

۲- لەم ئايەتەنەوہ بۇمان دەرئەكەوى نىرخ و گرنگى تىكۆشان و فيداكارى لە رىى خوادا،
وہك بۇمان دەرئەكەوى كە تىكۆشان و فيداكارى شتىكى سەرەكى و بنەپەتى يە لەم
ئايىنەدا و بە بى ئەوہ كاروبارى ئاپوا و بەدى نايت، خوا پىيوستى كەردوہ و
نووسىويەتى لەسەر بېرواداران، چونكە خوا زانايە بە ھەموو شتى، زانا و ئاگايە بە
سروشتى رىگەكە، بە سروشتى ئادەمى، بە سروشتى دوژمنەكانى ئەم ئايىنە، ئىنجا
شتىكى ئاشكرايە كە ئەو تىكۆشان و فيداكارى يە شتىكى كاتى و تايبەتى نەبووہ بەو
سەردەمەوہ، بەلكو شتىكى پىيوستە بە ناچارى و لەگەل ئەم بانگ و بانگەوازی خوادا
ھات و ھەميشەيى يە تا رۆژى دوايى وہك لە ھەدىسى سەھىح دا ھاتووہ و ھەرگىراوہ
لەناو زانايان دا: ﴿الجهاد فريضة ماضية إلي يوم القيامة﴾ تىكۆشان لە رىى خوادا
پىيوست كراوئىكى بەردەوامە ھەتا رۆژى دوايى!

مەسەلەى ئەو تىكۆشانە بەم جۆرە نى يە - وہك ھىندى گومانى بىردوہ - كە ئىسلام
ھات لە چەرخى ئىمپىراتورى يەتەكان دا، كە خاوەنى ھىزو لەشكرو چەكى فراوان بوون،
بەھوى ئەوہوہ مۇسلمانەكانىش لەوانەوہ فېر بوون و بۆچوونيان لەسەر ئەوہ دامەزرا كە

پښوېسته بۇ ټه مانېش هېزېكې چېكدارې زال بۇ بهرگري دهست درېژنې دوزمن. بهرېاستې
 ټه مانېته و وېنه يان شايه تن له سهر نارېاستې و نارېه وايې ټه جوړه قسه و گومانه پېرو
 پوړچانه، له سهر ټه وهې ټه گومانېهرانه يان دوزمنې ئېسلامن و ټه يانه وي به ناوې ئېسلام
 و له دېمه نې ئېسلام دا موسلمانې نه شاره زاکان هله بکېن و دوړيان بخه نه وه له ئېسلام و
 موسلمانان بخه وېنن تا دوزمن خوېان و ولاتيان داگير ټه کات - وهك رووې دا به هوې
 وازه ينان له ټېکو شان - يان ټه گومان بهرانه زور دوړن له ئېسلام و به هېچ جوړ حالي
 نه بوون له ئېسلام. ټه گهر ټېکو شان له رېي خوا دا شتېكې کاتي و تايېه تي بوايه، ټه هه موو
 ټايه ته نه ټه هاته خواره وه، هه روه ها ټه هه موو حه دېسه له باره يه وه نه ټه هاتن، به و جوړه
 گرنگ نه ټه گيرا و ټه هه موو دلن يايي يه له سهر نه ټه کرا. ټه گهر ټه وهنده پښوېست و گرنگ
 نه بوايه ټه حه دېسه سامناکې له باره وه نه ټه هات که خاوه نې (مصاييح السنة) له کتېبه
 سه حېحه کان دا دهري هېناوه: ﴿من مات و لم يغزو ولم يحدث نفسه بغزو مات على شعبة من
 النفاق﴾ هه رکه سېک بمرې و غه زاي نه کړدې و، له دهرووني خوې دا باسې نه کړدې و
 مه يلى نه کړدې، ټه و که سه له سهر شېوه و رېگه يه کې ناپاکې ټه مرې. ئېنجا ټه گهر
 پېغه مېهر (ﷺ) له هېندې کات دا له بهر هوېه کې تايېه تي فه رمانې نه دابې، وهك ټه وهې که له
 حه دېسې سه حېح دا هاتووه که پياوېک عه رزې پېغه مېهرې کړد (ﷺ) که ټه مه وي جهنگ بکېم
 له رېي خوا دا، ټه وېش فه رموې: ټايا باوک و دايکت هيه؟ پياوه که ش وتې: به لې. ټه وېش
 فه رموې: که واته ټېکو شان بکې ده ربارې باوک و دايکت. شتې وا که بووبې شتېکې تايېه تي
 و له بهر هوېه کې تايېه تي يه و ناوه ستې له بهر ده م ټه و ياسا گشتې و هه مېشه يي يه دا،
 کومه لې موسلمانانې ټېکو شه ران دانامېنن و دهسته پاچه نابن به نه بووني ته نيا که سېک،
 ئېنجا پېغه مېهرې نازېن (ﷺ) که ناگادارو شاره زابووه به بارو حالي يه که يه که ي
 هاوه له کاني، بېگومان بوي ده رکه وتووه که حال و باري ټه وانه داخوازه بۇ ټه وهې که به و
 جوړه بفه رموې و فه رمان بدات. که واته با هېچ که س نه لې و گومانې وانه بې که ټېکو شان
 شتېکې کاتي و تايېه تي بووه به و چه رخ و سه رده مه تايېه تي يه وه، به لکو با تي بگات له
 گرنگې ټېکو شان و له سهر باره راسته قېنه که ي خوې بېناسې و تي بگات. ټه وهش له بهر

ئەو نى يە كە ئىسلام ئەبى بگرى بە دەستەو و بەم لا و لادا مەردوم داپاچى، نەخىر
 بىگومان وا نى يە و ئىسلام بەزەبى دارو مېھربانە، بەلكو لەبەر ناچارى يە و واقىعى ژيان و
 سروشى بانگ كەردنەكە ناچارى ئەكات كە شمشىر و چەك بەكار بىنى و ھەمىشە ورياي
 خوى بىت! بىگومان خوا زانيويەتى كە زۆرداران و ستەمكاران دژى ئەم ئايىنە ئەبن،
 زانيويەتى كە ئەوانە جىاوازو دژى يەكتەن، يەك ناكەون و يەكگرتنىان نەبوو و نى يە و
 نابى ھەرگىز. خوا زانيويەتى كە شەپ و ناھەقى سەركىش و ياخى يە، ھەرگىز ناتوانى دان
 بنى بە ھەق و خىرو راستى دا، ھەرگىز وازناھىنى و بى دەنگ نابى لەوھى كە خىرو ھەق و
 راستى گەشە بكات و لە رىي خويەو بېروا - ھەرچەند خىرو راستى رىي ئاشتى بدەنەبەر
 - چونكە تەنھا گەشە كەردنى خىر خەتەرە بو سەر شەپ، تەنھا بوونى ھەق خەتەرە بو سەر
 بەتال. بىگومان ئەبى شەپ دەست بكات بە دوزمنايەتى و دەست درىژى، ئەبى بەتال
 بکەويته تىكۆشان بو بەرگرى لە خوى بە نەھىشتن و خنكاندن ھەق و راستى. شتىكى
 روون و ئاشكرايە كە سروشى كارەكە بەو جۆرەيە، پىويستە بوونى تىكۆشان لە ھەموو
 بارو شىوہيەكەو، پىويستە لە دەروونەو دەست پى بكات، ئىنجا دەرکەوى لە رووى
 راستى و لە ژيان دا، پىويستە بەرەنگارى شەپى چەكدار بە خىرى چەكدار، پىويستە
 بەرگرى و بەرەنگارى ناھەق و بەتالى بەھىز بە چەك و بەھىز، ئەگىنا ئەبىتە خۆكوشتن و خۆ
 لەناوېردن بە بى سوود و بى ھودە كە ئەوھش دروست نى يە، يان ئەو ئەبى بە لاقرتى و
 گالته كەردن كە شايستە نى يە بو بېرواداران! پىويستە فېداكارى بە مال و بە گيان، وەك خوا
 داواى كەردووە لە بېرواداران، وەك خوا ئەيكېرى لە بېرواداران و لە باتيدا بەھەشتيان پى
 ئەدات، ئىنجا ئەو بېروادارە يان خوا زالى ئەكات، كەواتە بېروادار يەكى لەو دوو شتە چاكەي.
 بو ئەبى لەلەين خواو، بىگومان ھەموو كەس ئەبى بمرى دەي بۇچى بە شەھىدى نەمرى.
 مەسەلەكە بەو جۆرەي كە گوترا روون و رەوان و ئاشكرايە و ئاشاردىتەو و ھەرکەسىك
 ھەر دەمە قالى يەكى تيا بكات ھەر دەمبازى بو ئەمىنيتەو.

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعِفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَيْتَكُمَاؤُنْهُمْ جَهَنَّمَ

ئىنجا قورئان باسى دەستەيەك ئەكات كە تىكۆشان ئاكنە و ئەمىننەوہ لە ولاتى بى
 بپوايى دا و كوچ ئاكنە بۆ ولاتى ئىسلام، مال و سامان و بەرزەوہندى ئەم جىيەنەيان راگىرى
 كردوون و هىشتوونى يەتەوہ، يان ئەيانەوى تووشى ماندوويى نەبن و بارى رەحەتى لە
 خۇيان تىك نادەن، ئەگەر لەبەر ئەوہ نەبوايە ئەتوانن كوچ بكەن. بەلام ئايكەن تا كاتى
 مردنيان دىت و ئەو كاتە فرىشتەى گيان كىشان دىتە سەريان بۆ گيان كىشانيان، قورئان
 باسى ئەو دەستەيە ئەكات، شىوہيەكى زۆر ئاشىرىن و بىزراويان ئەخاتە بەرچاو، بەجۆرى
 دل و دەروونى ئەو دانىشتوانە ئەخاتە بزوتنەوہ و پەلامار دان بۆ دەرچوون و كوچ كردن بە
 خۇيان و ئايىن و بىرو باومرەكەيانەوہ، ئەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ بەراستى ئەوانەى
 كە فرىشتە گيانى كىشاون ﴿ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ﴾ لە كاتىك دا كە ئەوانە ستەميان لە خۇيان كردووە
 بە كوچ نەكردن و مانەوہ لە ولاتى بى بپوايى دا و رازى بوون بە ھاوسى يەتى بى بپواكان
 ﴿قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ﴾ فرىشتەكان لە كاتى گيان كىشانيان دا بە تەشرەوہ بەوانە ئەلەين: ئايا ئىوہ
 لەچىدا بوون لەبارەى ئايىننەوہ؟ واتە لە هىچدا نەبوون و بەردەستى ئايىنەكەتانەوہ
 نەبوون و گوشتان لى نەبوو، ئەوانىش هىچ شتىكيان بە دەستەوہ نى يە كە بىكەن بە بەلگە
 و بەرپەرچى فرىشتەكانى پى بدەنەوہ، بەلكو بيانو ئەمىننەوہ لەسەر هىچ و پووجى يەكەى
 خۇيان بەمەى ﴿قَالُوا﴾ ئەلەين: ﴿كُنَّا مُسْتَضْعِفِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئىمە داگىر كراو و ژىر دەستە بووين لەو
 خاك و ولاتەى كە تىاي دا بووين، لەبەر ئەوہ نەمان ئەتوانى هەلسەن بە پىويستى
 سەرشانمان لەناو ئەو زۆردارانەدا، ئىنجا فرىشتەكانىش بەرپەرچيان ئەدەنەوہ و
 بيانووەكەيان وەرناگرن بەمەى ﴿قَالُوا﴾ پى يان ئەلەين: ﴿أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا﴾ ئايا
 خاك و ولاتى خوا فراوان نەبوو تا كوچتان بگردايە تىاي دا و لە شوئىنى خوتانەوہ
 دەرچوونايە بۆ ولاتىكى تر كە ئازاد و سەربەست بوونايە و بتاننەوانى يايە هەلسەن بە
 داخووزى و پىويستى ئايىنەكەتان، كەواتە بەمانە و بيانووەكەتان بى جى يە و وەرناگىرى.

به‌راستی وینه و شیوه‌یه‌کی سامناکه و ئهو وت و ویزه زور کاریگه‌ره له هه‌ر دلیکی
 وریادا: وینه و چه‌شمه‌ندازی کاتی گیان کیشان که مووچرکه نه‌هینی به‌له‌ش دا دل
 نه‌هینیتته له‌رزه، ئینجا بیر کردنه‌وه له ناماده بوونی ئهو فریشتانه و ده‌رکه‌وتنیان له‌و کاته
 سه‌خته‌دا به‌بیزاری ده‌ربهرین و ته‌شه‌ردانه‌وه، هاتنیان له‌سه‌ر ئهو بارو شیوه‌یه‌ بو گیان
 کیشانیان له‌کاتی‌ک دا که ئه‌وانه‌ش تاوانبار و سته‌مکارن، فریشته‌کانیش کرده‌وه‌ی خراپ و
 کاتی رابردووی به‌دی ئهو تاوانبارانه ئه‌خه‌نه‌وه به‌رچاو، به‌راستی وینه و شیوه‌یه‌کی زور
 نابرووهر و دل ته‌زینه!! قورئان به‌و جوړه ده‌ست کاری ده‌روونی مه‌ردوم نه‌کات، ئه‌یه‌وی
 خیر و مرقایه‌تی و مه‌ردایه‌تی به‌هینیتته بزوتنه‌وه و جوش، شه‌ر و لاوازی و چرووکی و
 ته‌مه‌لی و سه‌رشوپی‌تی لی دور بخاته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه لی‌رده‌دا ئهو شیوه و وینه سامناک و
 بی‌زراوه‌ی خسته به‌رچاو که له‌و کاته‌دا ده‌سته‌یه‌ک پیوه ده‌رده‌دار بوون، وه‌ک چه‌ند
 ده‌سته‌یه‌کی تر که له‌ زور کات دا بوون و هه‌ن و نه‌بن. ئه‌م ئایه‌ته هاته‌ خواره‌وه ده‌رباره‌ی
 ده‌سته‌یه‌ک که له‌و کاته‌دا کوچیان نه‌کرد له‌ پاش کوچ کردنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بو مه‌دینه و
 په‌یدا بوون و پیک هیئانی ده‌وله‌تی ئیسلام، ئه‌وه بوو کو‌مه‌لێک مانه‌وه له‌ مه‌که‌دا و کوچیان
 نه‌کرد و نه‌یانتوانی کوچ بکه‌ن، به‌لام دلایان نه‌ئه‌هات ده‌ست هه‌لگرن له‌ مال و دارایی یان و
 به‌رژه‌وه‌ندی یان، یان مه‌ترسی یان نه‌کرد که قوره‌یش ری یان لی بگرن و بیانگێرنه‌وه و
 به‌ندیان بکه‌ن و سزاو ئازاریان بدن، ده‌رباره‌ی ئه‌مانه ئه‌م ئایه‌ته هاته‌ خواره‌وه و ناوی بردن
 به‌ سته‌مکار له‌ خوێان، چونکه‌ خوێان ببه‌ش کرد له‌ ژیان له‌ ولاتی ئیسلام دا، ئهو ژیا‌نه
 به‌رز و به‌ریزو پاک و خاوینه به‌ ئازادی و سه‌ربه‌ستی، رازی بوون به‌ ژیان له‌ ولاتی بی
 ب‌روایی دا، به‌ ژیا‌نی سه‌رشوپی و ژیر ده‌سته‌یی به‌ ئه‌وپه‌ری ریسوایی و چه‌وساوه‌یی،
 له‌به‌ر ئه‌وه ئهو وینه و شیوه‌ سه‌خته‌ی بو باس کردن و له‌ کو‌تایی دا ئه‌م هه‌ره‌شه‌ سه‌خت و
 سامناکه‌یشی لی کردن: ﴿فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ﴾ ئه‌وانه‌ی که باس کران جی و شوینیان له
 روژی دوا‌یی دا دۆزه‌خه، هه‌رچونی له‌ جیهان دا جی و شوینیان ولاتی بی ب‌روایی و هاوسی
 یه‌تی بی ب‌روایان بوو.

وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ

سَيِّلًا ﴿١٨﴾ فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿١٩﴾

﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ دۆزهخ چاره‌نوس و پاشه‌پوژئکی نۆز به‌د و خراپه. له‌پاش په‌یدا بوونی ده‌وله‌تی ئیسلام له‌مه‌دینه‌دا، له‌پاش غه‌زای به‌درو سه‌رکه‌وتنی موسلمانان، بت په‌رسته‌کانی قوره‌یش ده‌ستیان کرد به‌سزاو نازار دانی ئه‌و موسلمانانه‌ی که له‌مه‌که‌دا مابوونه‌وه، به‌هر جوړ له‌ده‌ستیان به‌اتایه و ئاره‌زوویان بکردایه، ئه‌یانویست به‌وه پاشگه‌ز ببه‌وه و له‌ئیسلام هه‌لگه‌پرینه‌وه. وه‌ک هیندی له‌وانه ناچاربوون به‌وه‌ی بی‌بروایی خو‌یان ده‌ربړن و به‌شداری بت په‌رسته‌کانیان کرد له‌په‌رستنی بته‌کانیان دا، له‌به‌ر پاراستنی گیان و مافیان، ئه‌و خو‌پاریزی یه‌ له‌یه‌که‌مجاره‌وه دروست بوو، پیش په‌یدا بوونی ده‌وله‌تی ئیسلام، به‌لام له‌پاش پێک هاتنی ده‌وله‌تی ئیسلام که مه‌ردوم ئه‌یتوانی ولات به‌جی به‌یلى و په‌نای پی به‌ری، له‌پاش ئه‌وه ئیتر ئه‌و خو‌پاریزی یه‌ قه‌ده‌غه‌ بوو، بی‌جگه له‌وانه هیندی‌ک هه‌ر به‌ته‌واوی هه‌لگه‌په‌رانه‌وه، جا وا ده‌رئه‌که‌وی ئه‌م ئایه‌ت و هه‌ر‌ه‌شه‌یه‌ ده‌رباره‌ی ئه‌وانه هاتبی. به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه ئه‌مه‌یه که ته‌نها ئه‌وانه‌یان ده‌رئه‌کات له‌و به‌ریارو هه‌ر‌ه‌شه‌یه که منداڵ و ئافه‌رت و په‌ک که‌وته‌ن و ده‌سه‌لاتی هه‌یچیان نی‌یه، ئه‌فه‌رموی: ﴿إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ﴾ بی‌جگه له‌بی ده‌سه‌لات و ژیر ده‌سته‌کراوان له‌پیاوان و ئافه‌رتان و منداڵان که ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً﴾ توانای هه‌یچ هوی ده‌رچوون و کوچ کردنیان نی‌یه، له‌به‌ر نه‌خو‌شی و که‌وته‌ کاری یه‌ یا نه‌بوونی و بی‌نه‌وایی ﴿وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾ به‌هه‌یچ جوړی ده‌رناکه‌ن و نازانن بپۆن بو‌ئو شوینه‌ی که بیانه‌وی کوچی بو‌که‌ن ﴿فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ﴾ به‌هوی ئه‌وه‌وه ئه‌مانه ئومید وایه که خوا ببوری لی‌یان له‌و کوچ نه‌کردنه‌یان، ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا﴾ خوا هه‌میشه لی‌خو‌ش بووی میه‌ره‌بانه و هه‌ر وابووه. وته‌ی ﴿عَسَى﴾ لعل که هیواو ئومید نه‌گه‌یه‌نن به‌پئی زمانی عه‌ره‌ب، نابی له‌سه‌ر ئه‌و واته‌ و مه‌به‌سته به‌کار به‌یترین بو‌خوا، له‌به‌ر ئه‌وه هه‌رکاتی له‌فه‌رموده‌ی خوا‌دا هاتن زانایان یه‌کی له‌م دوو باره‌یان لی‌گرتوون:

۱- روت ئەكرىن لە ھىواو ئومىدەكە و مەبەست پى يان ھەر بەلئىنى تەواو بە شتەكە،
و ەك ئەلئىن: باوى بەخشندە و مېھربان واىە كە بەو جۆرە وتەيانە بەلئىن ئەدات.

۲- روت ناكرىن لەو ھىواو ئومىدەى كە ئەىگەيەنن، بەلام ھىواو ئومىدەكە ئەگەرئەتەو بۆ
مەردوم و بەلئىن پى دراوەكان، ئىنجا لەسەر بارى دووم لىرەدا وا نىشان ئەدات كە
كوچ نەكردن ئەوئەندە تاوانىكى گەورەىە مەترسى ئەكرى لە تۆلە و سزاي ھەرچەند
بەھانەى بى بۆ نەكردنى، ھەرەھا لەسەر بارى يەكەمىش ھەر دەست نىشان ئەكات
بۆ ئەو كە بەو وتەىە بەلئىنەكە ئەدات.

لە ئايەتەكەدا وا وەرئەگىرى كە ھەر مندالئىك تواناي دەرچوون و كوچ كردنى ھەبى و
كوچ نەكات تاوانبارە و بەرى ئەو ھەرەشە و سزايە ئەكەوى. لەگەل ئەوئەدا مندال تا بالغ
نەبى ھىچى لەسەر نى يە و شەرع داواى ھىچى لى ناكات، كەواتە چۆن مندال باس كراو؟
لە وەلامى ئەم پەرسىارەدا چەند شتئىك گوتراو، بەلامەو بەھىزتر و باش ترىنى ئەو وەلامانە
ئەمەىە كە خواوئەنى(كشاف) دەست نىشانى بۆ كردووە، كە پالفتەكەى ئەمەىە: ھوى
دەرکردنى ئەسى تاقمە بى دەسەلاتى و دەستە پاچەىى يانە، كەواتە وەك فەرموبىتى: بىجگە
لە بى دەسەلات و دەستە پاچەكان، دەى مندال بىجگە لەمە بارىكى ترى نى يە و ھەمىشە بى
دەسەلات و دەستە پاچەىە و گومان بارىكى ترى لى ناكرى تاوا بگەيەنى لەسەر ئەو بارى
ترە داوا لى كراو و سزا دراو ئەبن، بەراستى ئەم وەلامەم بەلاوہ زۆر ورد و تەواو لەبەر ئەوہ
پەسەندم كرد و ھەلم بژارد!! ئىنجا لە كوئايى دا با بزانرى كە حوكم و بپيارى ئەم ئايەتە
تايبەتى ناكرى بەوانەى ئەو سەردەمە و مەككە و ئەو دەرەبەرە، بەلكو گشتى يە بۆ ھەموو
دەستە و چەرخ و ولاتەكانى ترىش، لەمەوبەر و ئىستا و داھاتوو، كەواتە ھەر موسلمانئىك لە
ھەر ولاتئىك دا سزا بدرى لەسەر ئايىن و رى لى بگىرى لەبەجى ھىنانى پىويستى سەرشانى
لەبارەى ئايىن و ئىسلامەوہ ئەبى ئەو ولاتە بەجى بەئلى و بچى بۆ ولاتىكى تر كە بتوانى
ھەلسى بە پىويستى سەرشانى خو، مەگەر بەو جۆرو شىوہىە كە باس كرا بى دەسەلات و
دەستە پاچە بىت لە دەرچوون و كوچ كردن، نابى ھىچ شتئىكى ئەم جىھانە بىبەستىتەوہ و
راگىرى بكات لەو ولاتە بۆگەندەا.

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ

ثُمَّ يَدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾

ئینجا له باریکی تروه دهست کاری دلی کوچ کهران نهکات به نارامی پیدان و دل خوش کردن به به لاین پیدانیان به دهست کهوتنی جی و شوین به خوشی و کامهرانی، نهگه نه مردن له ریگه دا به لام نهگه له ریگه دا مردن، نهوا خوا نهجرو پاداشتی تهواویان نه داته وه، به مهرجیک کوچ کردنکه بو خوا بیت و له ریخی خوا دا، ئیتر به بی هیچ نیازو مه به سستیکی تر، نه فهرموی: ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ههرکه سینک کوچ بکات له ریخی خوا دا ﴿يَجِدْ فِي الْأَرْضِ﴾ دهست نه کهوی له ولات دا ﴿مُرَاعًا كَثِيرًا﴾ چه ند جی و شوینی زور که کوچی بو بکات و بی به هوی داخی دل و ریسوایی و سهرشوپری نهو گهل و کومه له دوزمنه ی که به جی هیشتن، یان وه (مجاهد) نه فهرموی: بی به هوی سهرفرازی و رزگار بوونی له ههرشتیک که بینزار بی لینی و پینی ناخوش بی. ﴿وَسَعَةً﴾ دهستی نه کهوی فراوانی له رۆزی و هوی ژبانی دا. بیگومان کوچ کردن مه ترسی نهو جوړه شتانه ی لی نه کری، له بهر نه وه خوی میهره بانی ناگدار به سهر خه تهره و خه یالی دهروون دا نه دا له دل و نارام و بی باکی نهکات له وانه، ئینجا نه فهرموی: ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ﴾ ههرکه سینک له مالی خوی دهرچی ﴿مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ به کوچ کردن بولای خوا و پیغه مبه ره که ی له ژبانی نه و دا، بو راگیر کردن بلاو کردنه وهی ناین و شهریعه ته که ی له پاش نه مان و له دنیا دهرچوونی ﴿ثُمَّ يَدْرِكْهُ الْمَوْتُ﴾ ئینجا مردن پی بکات و بیت ه سهری پینش نه وهی بگاته مه به ست و جی و شوینی خوی که نه یه وی کوچی بو بکات ﴿فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ بیگومان نهجرو پاداشتی نهو که سه جیگیر و مسوگه ربوه له سهر خوا و پیویست بووه به پی به لاین و میهره بانی خوا، نهجرو پاداشتی کوچ کردن ته و او و که یشتن بو ولاتی ئیسلام و ژبان له ولاتی ئیسلام دا، ههرکه سینک بهو نیازه له مالی خوی دهرچی، ئیتر با زیاد له یه ههنگاوی نه نابی و هیچ نه رک و زه حمه تیگ نه که وتبیت ه سهرشانی، زیاد له و نهجرو پاداشته دهست نیشان نهکات به لی بوردن و سپرینه وهی گونا هه کانی و میهره بانی پی کردن له حیساب و پرسیاردا. نه فهرموی: ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ هه میشه خوا زور لی بورده ی میهره بان بووه، که واته نو میند وایه لی بوردنی

لهوماوهی که نهو کۆچ کهره دانیشته لهناو بی پرواکان دا پیش کۆچ کردنه کهی، ئومید وایه که پاداشتی تهواو بدات بهو کهسهی که لهمال دهرچوو به نیازی کۆچ کردنه وه بهلام مهرگ و مردن ریی لی گرت. بهراستی بازرگانی و مامهلهکهی ئیجگار سوود بهخش و پر له قازانچ بوو! لهسهر ههریهک ههنگاو که نای به نیازی کۆچ کردنه وه خوا پاداشتی تهواوی پی بهبخشی. ههنگاوهکهی که بۆ کۆچ کردن بردی ببوایه و نهبوایه نهو مردنه ههر نهبوو. بهلام بهو ههنگاوه مردنهکهی بوو به مردنی کۆچ کهریک له ریی خوادا، نهگهر نهو ههنگاوهی نهیایه و بمردایه مردنی کهسیکی بهدی ستهمکار نهبوو، نهو نهجرو پاداشت و سپرینهوهی گوناھو میهرهسانی خوای له کیس نهچوو. بهراستی دوو شتی زۆر جیاوازی دوورن له یهکتره وه!!

لهم ئایه تانهی که تیپهریان کرد لهبارهی تیکۆشانه وه چهند شتیگمان بۆ دهرئه کهوی، به کورتی باسی نهکهین پیش نهوهی بچین بۆ ئایه تهکانی تر:

۱- بۆمان دهرئه کهوی تا چ رادهیهک ئیسلام بیزار و دژ له دانیشتن و وازهینان له تیکۆشان له ریی خوادا، بیزار و دژ له دانیشتن و نههاتن بۆ ناو ریز و کۆمهلی موسلمانانی تیکۆشهر، مهگهر نهوانهی که نهو عوزو بههانهیان ببی که له ئایهتی پیشووتردا باسی کردن.

۲- دهرئه کهوی که تیکۆشان و فیداکاریی بهند و بهشیکی گرنگ و سههرهکی یه له بیرو باوهری ئیسلام و له رژی و یاسای ئیسلام دا، به پیی داخوازهکانی بهرنامهکهی خوا، به راستی نهگهر لهبهر نهو هه دیسه سهحیحه نهبوایه که نهراکان و بهشهکانی ئیسلام نهکات به پینچ، نهگهر لهبهر نهوه نهبوایه باوهر وایه که تیکۆشان روکن و بهشی شهشه مه بۆ ئیسلام، وهک شیعه نهمه نهلین و بهروایان لهسهریهتی.

۳- دهرئه کهوی که نهه مروۆ و ئادهمی یه له چاکترین چهرخ لهناو باشتترین گهل و کۆمهلیش دا ههر لهوانهیه که له کاتی تهنگی و ناڕهحهتی دا بهرگه نهگری، یان سستی و تهمهلی بهکار بینێ، مروۆ بۆ نهوه دهست نه دات له کات و لهناو کۆمهلی ئاوايش دا، چ جای له کات و ناو کۆمهلی تریش دا، بهرنامهی چارهسهر بۆ نهوانه نهه نی یه که ئاومیدی پهیدا بکری و وازیان لی بهینری، بهلکو نهبی هان بدرین و بخزین سۆز و پهروش به ترساندن و بهلین پیدان، به گویرهی نهوهی که قورئان دهست نیشانی بۆ کردین.

ئىنجا با بزانرىٰ كه كۆچ كردن پىئويست و فهرز ئه بىٰ له سهر ههركام له م سىٰ هۆيه:

۱- ههركه سىٰك له ههر ولايتىٰك دا بىٔت كه له سهر ئايينه كهىٰ سزا بدرىٰ و بهرگرىٰ بكړىٰ له دهريپىٰنى بىروباوهره كهىٰ و ههلسانى به وهىٰ كه پىئويسته له سهرىٰ به پىٰى بپروا و بپروا باوهره كهىٰ، پىئويسته له سهر ههركه سىٰكى ئاوا كۆچ بكات بۆ ولايتىٰك كه به سهر به سىٰتى ههلسىٰ به وهىٰ كه بپروا و بپروا باوهره كهىٰ پىئويستىٰ كردووه له سهرىٰ. نه گهر ئه و كۆچه نه كات تاوانبار و سته مكاره. مه گهر بىٰ دهسه لات و دهسته پاچه بىٔت به و جورىٰ كه له ئايه ته كه دا باس كرا.

۲- له ولايتىٰك بىٔت كه نه شارهزا بىٔت له كاروبار و پىئويستىٰ ئايينه كهىٰ و هيچ كه سىٰكى دهست نه كه وهىٰ فىرىٰ بكات، نه مه يش پىئويسته كۆچ بكات بۆ ولايتىٰك كه ماموستا و فىركه رىٰ دهست كه وهىٰ تىايدا.

۳- دهولت و ميرىٰ موسلمانان لاواز بىٔت يان مه ترسىٰ بكړىٰ له وهىٰ دوژمن په لامارىٰ بداتىٰ و داگير و ژيړ دهستىٰ بكات، له و كاته دا پىئويسته هه موو موسلمانان له هه موو لايه كه وه كۆچ بكه ن بۆ به هيز كردن و زال كردنىٰ ئه و دهولته و نه هيشتنىٰ ئه و ترس و خه ته ريه كه روى كردووه ته دهولته كه يان، چونكه فهرز و پىئويسته له سهر موسلمانان كه دهولته تيان ببىٰ، كه واته ههركاتىٰ دهولته تىٰ ئىسلام نه بوو پىئويسته له سهر هه موو موسلمانان كه دهولته فراهم بىٔنن و دهولته كه شيان بپاريزن له ههر ترس و خه ته رىٰك كه روى تىٰ بكات، ئىتر با ئه و پىٰك هينان و پاريزگارىٰ يه داخواز بىٰ بۆ كۆچ كردن و كۆيوونه وهىٰ هه موو موسلمانان له هه موو ولات و كون و قوشبىٰنى نه م زهوىٰ يه دا. نه گينا هه موو گونا هبار و تاوانبارن!! بهر اسىٰ مه گهر لىٰ بوردن و ميه ره بانىٰ خوا چاره سه رمان بكات نه گينا قورىٰ خهست به سه رمان و تىٰ چه قيوين.

له پاش ئه وهىٰ باسىٰ كۆچ كردن و تىٰكو شانىٰ كرد له رىٰىٰ خوادا كه ئه و دووانه خالىٰ نابن له ترس و له سه فهر، بىٰگومان نويزيش فهرزىٰكى ئه وهنده پىئويسته ئه بىٰ وازىٰ لىٰ نه هينرىٰ به تايبه تىٰ له و جوره كاتانه دا زۆر پىئويستىٰ هيه به باوىٰ خوا په نا به خوا كه ئه و ياد و په نا بردنه ش نويز چاكترين رىٰ و هۆيه بۆىٰ، ئاشكرائشه له و كاتىٰ سه فهر و ترسه دا نويز به جىٰ نايهت وه كاتىٰ ئارام و نيشته جىٰىٰ، يان نه گهر به جىٰ بىٔت زۆر ئه رك و زهحمه تىٰ هيه، جا له بهر ئه وه دا ئه و باسىٰ چۆنىتىٰ به جىٰ هينانىٰ نويز نه كات له و جوره كات و به سه رها تانه دا،

وَإِذَا صَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ

الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾

ئه‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا صَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ کاتی که سه‌فرتان کرد و چوون به ولاتان دا ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ هیچ ته‌نگی و گونا‌هینکتان له‌سهر نی یه و هیچ لادان نی یه له رئی ئایینی خوا ﴿أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾ له‌مه‌دا کورت بکه‌نه‌وه له نویژ و هیندیکی به‌جی نه‌هینن، به‌م ره‌نگه نویژی چوار رکاتی بکه‌ن به دوو، وه‌ک زۆربه و جه‌ماوه‌ری زانایان ئه‌فه‌رمون یان به‌م ره‌نگه شیوه‌که‌ی کورت بکه‌نه‌وه، به لابردنی رکوع و سوژده و دانیشتنی ته‌حیات، نه‌ک ژماره‌ی رکاته‌کانی وه‌ک هیندی له زانایان ئه‌فه‌رمون. یان مه‌به‌ست ه‌ردوو جوړه کورت کردنه‌وه‌که‌یه، وه‌ک هیندی تر ئه‌فه‌رمون، یان مه‌به‌ست ئه‌م ئایه‌ته ه‌ر نویژی ترسه‌ئیت‌ر به ه‌ر جوړ له‌و چوار جوړه‌ی که له حه‌دییسی سه‌حیح دا هاتووه و له کتیبی مه‌زه‌به‌کان دا بلاو بوونه‌وه، ئه‌مه‌ش به لای ده‌سته‌یه‌کی تر له زانایانه‌وه.

ئهم رایانه‌هاتوون له مه‌به‌ست به‌م ئایه‌ته و ه‌رکام به‌لگه ئه‌هینیت‌ه‌وه له‌سهر رای خو‌ی، به‌لام به‌پراستی فه‌رموده‌یه‌کی (ئیین و القیم) ه‌یه‌ه باشت‌ر نه‌چیت‌ه‌ دل و زۆر به‌ ئارام و ئاسایشه‌وه، له‌سهر ئه‌و رای ئه‌وه ئه‌و رایانه‌ی که باس کران ه‌موو کو ئه‌بنه‌وه و یه‌ک ئه‌که‌ون به بی‌ دژایه‌تی، ئه‌و خوا لی‌ خو‌ش بووه له باسی نویژی ترس دا ئه‌فه‌رموی: کورت کردنه‌وه‌ی ژماره و شیوه‌کانی له کاتی ترس و سه‌فه‌ردا، کورت کردنه‌وه‌ی ته‌نیاژماره له‌کاتی سه‌فه‌ری رووت دا، کورت کردنه‌وه‌ی ته‌نیاشیوه کاتی که‌ه‌رت‌رس بی‌ و به بی‌ سه‌فه‌ر.

به‌ه‌رحال ده‌قی قورئانه‌که ئه‌م مه‌رجه‌ی داناوه: ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ واته‌ گونا‌هو لادان نی یه له کورت کردنه‌وه‌که‌دا ئه‌گه‌ر مه‌ترسی بکه‌ن له‌وه‌ی ده‌ست دریزیتان بو بکه‌ن و سزا و نازارتان بده‌ن به‌کوشتن و به‌ه‌هرچی، ئه‌وانه‌ی که پ‌روایان نه‌هیناوه، ئینجا له‌سهر رای یه‌که‌م که ئه‌لی: مه‌به‌ست به‌م ئایه‌ته ره‌وادانی کورت کردنه‌وه‌ی نویژی چوار رکاتی یه به دوو رکات، ئه‌بی‌ بلیین: هینانی ئه‌م فه‌رموده‌یه بو ئه‌وه نی یه مه‌رجی ره‌وادانی کورت کردنه‌وه که بی‌ت و به بی‌ ئه‌و مه‌ترسی یه کورت کردنه‌وه و دروست نه‌بی، به‌لکو هینانی به

پئی حال و باری ئهو کاته یه که زۆر به دهگمه‌ن مه‌ترسی نه‌بووبی له‌سه‌فه‌ره‌کانی بېرواداران دا، که‌واته‌ ئایه‌ته‌که‌ هه‌ر ئه‌وه‌ نه‌گه‌یه‌نی که‌ له‌ کاتی مه‌ترسی دا کورت کردنه‌وه‌ ره‌وايه‌ و ئیتر بی‌ ده‌نگه‌ له‌ کورت کردنه‌وه‌ی ئارام و ئاسایش، ئینجا به‌ هه‌دیسی سه‌حیح نه‌میش ره‌وا درا، له‌سه‌ر ئهو رای یه‌که‌مه‌ به‌و جوړه‌ نه‌لین. به‌لام له‌سه‌ر راکانی تر نه‌لین هینانی بو ئه‌وه‌یه‌ مه‌رج بیټ و به‌و مه‌رجه‌ نه‌بی دروست نی یه‌ ئهو سی جوړه‌ کورت کردنه‌وه‌که‌ی تر که‌ باس کراوه‌، ئایه‌ته‌که‌ بی‌ ده‌نگه‌ له‌ کورت کردنه‌وه‌ی نوێژی چوار رکاتی به‌ دوو، تا به‌ هه‌دیس نه‌وه‌یش ره‌وا درا، له‌سه‌ر هه‌ر بار و به‌ هه‌رجوړ هۆی ئهو مه‌ترسی یه‌ نه‌مه‌یه‌ که‌ نه‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُرْ عَدُوًّا مُّبِينًا﴾ به‌پاستی بی‌ بېرواکان هه‌میشه‌ دوژمنیکی ئاشکران بو‌تان، که‌واته‌ هه‌میشه‌ بو‌ هه‌ل و هه‌لکه‌وتیک نه‌گه‌رین بو‌ ده‌ست درێژی و زیان پی‌ گه‌یاندن‌تان، یا له‌کاتی نوێژ کردن و خوا په‌رستیتان بیټ! ئینجا ئهو کورت کردنه‌وه‌ فه‌رز و پیوسته‌ به‌لای زۆر له‌ زانایانی ئیسلامه‌وه‌، که‌ هیندی له‌وانه‌ شافیعی یه‌کانه‌، به‌هه‌رحال و له‌سه‌ر هه‌ر بار هه‌ر کورت کردنه‌وه‌یه‌که‌ به‌هۆی سه‌فه‌ره‌وه‌ بیټ نه‌بی ئهو سه‌فه‌ره‌ درێژ بیټ به‌لای کو‌مه‌ل و جه‌ماوه‌ری زانایانه‌وه‌، نه‌ندازی ئهو درێژی یه‌ش چه‌ند رایه‌کی تیا به‌ له‌ناو ئهو رایانه‌دا دوانیان نه‌گرین به‌ ده‌سته‌وه‌ که‌ زۆربه‌ی ئوممه‌ت به‌و دوانه‌ ره‌فتار نه‌کن:

۱- رای حه‌نه‌فی یه‌کان که‌ نه‌فه‌رمون: له‌ سی قوناغ که‌مه‌تر نه‌بی به‌ رویشتنی حوشت به‌ باره‌وه‌ که‌ به‌ پئی کیلومه‌تر (۸۷) کیلومه‌تر که‌مه‌تر نه‌بی.

۲- رای شافیعی و مالیکی و نه‌حه‌دی یه‌کانه‌ که‌ نه‌فه‌رمون: له‌ دوو قوناغ که‌مه‌تر نه‌بی که‌ به‌ کیلومه‌تر له‌ (۸۱) کیلومه‌تر که‌مه‌تر نه‌بی. ئینجا به‌ بۆنه‌ی باسی نوێژی سه‌فه‌ری که‌ ترسیشی تیا بیټ، به‌و بۆنه‌یه‌وه‌ دیته‌ سه‌ر باسی چو‌نیتی نوێژی کاتی ترس که‌ دوژمن به‌رامبه‌ر وه‌ستابی. ئه‌م نوێژی کاتی ترسه‌ چه‌ند جوړیکی هه‌یه‌، هه‌موو جوړه‌کانی له‌گه‌ل چو‌نیتی به‌جی هینانه‌که‌یدا له‌ کتییی مه‌زه‌به‌کان دا به‌ درێژی باس کراوه‌ و روون کراوه‌ته‌وه‌، که‌واته‌ با لی‌ره‌دا هیچ نه‌لین، هه‌ر که‌سیک ئه‌یه‌وی با ته‌ماشای ئهو کتیبانه‌ بکات، لی‌ره‌دا هه‌ر نه‌که‌و‌یته‌ شوینی شا ریگه‌ی قورئانه‌که‌ و ئیتر درێژه‌ ناده‌ین به‌ باسه‌که‌،

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَنْتُمْ طَائِفَةً مِنْهُمْ مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلِتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ

نه فرمودی: ﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ﴾ کاتی که تو - نهی پیغمبر - له ناو کومه لی بروداران دا بویت له کاتی جهنگ و مترسی کردن له بی برویان - بیگومان هم فرمان و فرموده یه له پاش پیغمبر (ص) روو نه کاته جینشینه کانی و هر یه کی له پیشه و او کار به دهستی بروداران - ﴿فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ﴾ اینجا ویستت بانگیان بکهیت بو نویژ به و ته کانی قامهت، وهک هیندی نه فرمون، یان ویستت نویژیان پی بکهیت به پیش نویژی خوت، وهک زور به له سر نه من، به هر کام مبهست بیت نه بی به جاری نویژه که یه به هه موویان نه کات، به لکو بیانکات به دوو تاقم ﴿فَلَنْتُمْ طَائِفَةً مِنْهُمْ مَعَكَ﴾ اینجا با تاقمیک له وان له گهل تو بوهستن و نویژت له گهل بکهن، نهو تاقمه که ی تر بمینن بهرامبر دوژمن و هر رس بن. ﴿وَلِيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ﴾ با چه که کانیان هه لگرن و پی یان بی له نویژه کانیان دا. وهک زور به نه فرمون و روو که شی نایه ته که یش هر نهو نیشان نه دا. یان با نهو تاقمه که ی تر چه که کانیان پی بی وهک هیندی له سر نهو و وایش له (ئیین و عهباس) وه ریوایهت کراوه. ﴿وَإِذَا سَجَدُوا﴾ اینجا له کاتی سوژده یان نویژه که ی نه مان دا ﴿فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ﴾ با نهو تاقمه که ی تر له دواتانه وه بن بو پاس کردن و پاریزگاریتان له دوژمن تا نهوان رکاتیک نه کهن له گهل تو. اینجا با نه مان بپون بو پاسه وانی و هر رس گرتن ﴿وَلِتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا﴾ با تاقمه که ی تر که نویژیان نه کردووه بین ﴿فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ﴾ اینجا له گهل تو نویژ بکهن واته یه رکات، اینجا له ویدا که نیمام هه ردو رکاته که ی خوی ته و او کردووه له پاش ته حیات سه لام نه داته وه، به لام هر کام لهو دوو تاقمه یه رکاتیان کردووه و نایه ته که بی دهنگه له کردنی رکاتی دووه میان، جا له بهر نهو هیندی له زانایان لایان وایه که نه نیمام دوو رکاتی له سهره و نه مان هر یه رکاتیان له سهره. به لام حه دیس باسی نهو ی کردووه، بهم رهنگه تاقمی دووه وهک یه که مجار نه چنه وه شوینه که ی خویان و هر رس بن تا تاقمی یه کهم دیت و رکاتی دووه می نه کات و سه لام نه داته وه، اینجا نه مانیش نه پونه وه بو پاسه وانی و هر سی و تاقمی دووه میش دینه وه رکاته که ی تریان ته و او نه کهن.

وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۚ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ
عَلَيْكُمْ مِيلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ
تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٢﴾

دەربارەی ئەم تاقمە ئەفەرموی: ﴿وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ﴾ با وریایی خۆیان وەرگرن و ناگایان
لە خۆیان بێت. ﴿وَأَسْلِحَتَهُمْ﴾ چەكەکانیشیان وەرگرن و پێی یان بێ، واتە بۆ ئەم تاقمە
فەرمان ئەدا بە وریایی و ناگاداریی خۆیان بێجگە لە هەلگرتنی چەك، چونکە وەك زانایان
ئەفەرمون، لە جاری یەكەم دا دوژمن نازانن کە بۆ نوێژ وەستان و ریزیان بەستوو، بەلکو
وا ئەزانن کە خۆیان ئامادە کردوو بۆ جەنگ لەبەر ئەوە نیازی پەلامار دان ناکەن، بەلام کە
بینی یان ئەم تاقمە نوێژ ئەکەن، ئەزانن کە تاقمی دووهمیش هەر نوێژ ئەکەن ئەو کاتە بە
هەلی ئەزانن و بە یەك پەلاماریان ئەدەن، کەواتە ئەم تاقمە زۆرتر پێویستی هەیە بە وریایی
و ناگادار کردنەو و هەلگرتنی چەكەکانیان، وەك وەرئەگیرێ لەم فەرمودەی کە دەست
نیشانی تیا بەهۆی فرماندان بەو چەك هەلگرتن و وریایی یە: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ
عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ﴾ ئەوانەی کە برۆیان نەهێناو و جەنگتان لەگەڵ ئەکەن پێی یان خوش
بوو و ئاواتە خوازی ئەوەن کە ئێوە بێ ناگابن لە چەكەکانتان و لە شت و مەكەکانتان کە
ئەو سەفەر و جەنگە پێی ئەکەن، ئێوە بێ ناگابن ﴿فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مِيلَةً وَاحِدَةً﴾ بەهۆی ئەوەوە
ئەوانیش لە ناکاودا بە یەك جار پەلامارتان بدەن و بدەن بەسەرتان دا، کەواتە با چەكەکانتان
پێی بێ و وریای خۆتان بن، لە تەفسیرەکەدا فەرمانەکانمان روو کردە نوێژکەرەکان وەك
زۆریەکی لەسەر، هیندی ئەفەرمون هەر بۆ حەرەسەکانە، هیندی تر ئەفەرمون بۆ هەمووانە،
نوێژکەر و حەرەسەکان، بە هەرکام مەبەست بێت هۆی فەرمانەکان ئەوەیە کە لەم فەرمودەدا
دەست نیشانی بۆ کرد. دوژمنە بێ برۆاکان بەو جوړە بەد نیهاد و دل پیسن دەربارەی

موسلمانان هر وا بوون و هميشه ههروان، كه واته با موسلمانان ههركيز بى باك و نه مين نهبن لى يان و ههله خهله تين به هيچ شتيكيان. خوى ميهره بان لهه فرماندها - وهك هه موو فرمانه كانى تر - موسلمانان تهنگه تاو ناكات، بهلكو لهكاتى نارچهه تى دا بارى شان سووك نهكات، لهبر نهوه ليبردها نهفهرموى: ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ﴾ هيچ گوناوه نه ره جيكتان لهسهر نى يه له دانانى چهكهكانتان، نهگهر بههوى بارانهوه سزاو نارچهه تيتان نهبوو له ههلگرتنيان، يان نهخوش بوون به زام دار بوون يان هر نهخوشى يهكى تر لهه كاتانهدا، رى دانان ههيه، بهلام نابى بى باك و بى تاكا بن له دوژمن كه نهو ناوهستى و هميشه بو ههليكه نهگهرى، لهبر نهوه لهه كاتهيش دا فهرموى: ﴿وَحَدُّوا حِدْرَكُمْ﴾ وريايى خوتان بگرنه دهست و ناكاتان له خوتان بيت. ماوهى دوژمن نهدهن، فهرمانى دا به ههلگرتنى چهك و وريايى چونكه ﴿إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾ بهپرستى خوا نامادهى كردووه بو نهو بى بپروايانه سزايهكى ريسواكه كه برىتى يه له سزاي تيك شان و ژير كهوتنى نهوان و زال بوون و سهركهوتنى ئيوه بهسهر يان دا، واته نهوى كه هوى سهركهوتنه وهك چهك و وريايى ئيوه بهكارى بينن با خوايش لهسهر دهستى ئيوهدها نهو سزاو نازاره يان بدات. هينديكه نهفهرمون: مهبهست بهم فهرمودهيه و هينانى بو دلخوش كردن و بههيز كردنى دلى بپروادارانه، چونكه لهوان بههوى فهرماندان به ههلگرتنى چهك و وريايى يان وا گومان بهرن كه بى بپرواكان بههيزن و لهوانه سهركهون و زال بين، كهواته بهم وتهيه نهو گومانه له دل دهر نهكات و دلنيايان نهكات به زال بوون و سهركهوتنيان، نههمهش ههر باشه و ههلهنگرى، زوربهى زانايان نهو سزايه نهبن بهسهر سزاي روژى دوايى دا، ههرحهند راكمه يان نهگونجى و ههلهنگرى، بهلام بهپرستى نهوى كه وتمان و كردمان به تهفسيرى كه راي چهند كهسيكى بپروا پى كراوه، نهو رايه له دل دا بههيزتره،

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ فِيمَا وُقُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا

الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ﴿١٣﴾

﴿فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ﴾ ئینجا کاتی که نویزه که تان به جی هیئا به و شیوهی که فرمان درا
﴿فَادْكُرُوا اللَّهَ فِيمَا وُقُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ﴾ نهو کاته باس و یادی خوا بکن به پیوه و به
دانیشته وه و به پاله وه و له سر ته نیشنتان، واته بیجگه له کاتی نویزه که تان با له پاش
نه ویش به هه میشه یی په یوه ستیتان ببی به خوی خوتانه وه له سر هه موو حال و باریکتان،
چونکه به راستی هوی سرکه وتن و چه کی گه وه و به کار و په که نه که وتوو هر نهو یاد و باس
و په یوه سستی یه یه. له کاتی ترس دا فرمانی دا که نویژ به و جوړه به جی بهیتری که
نمونه ی باس کرا. ئینجا نه فهرموی: ﴿فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ﴾ ئینجا کاتی که دل نارام و بی باک
بوون یان کاتی که نیشته جی بوون، وه (قتاده و مجاهد) نه فهرمون. چونکه له پیشه وه
فهرموی: ﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ کاتی که له سه فهدا بوون ﴿فَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ﴾ نهو کاته
نویزه کانتان به ریک و پیکی به جی بیئن به ته وای و به بی نهو کورت کردنه وهی کاتی ترس
و جهنگه، چونکه نهو نویژه به و جوړه ی که باس کرا له بهر نهو هو تایبه تی یه بوو، که واته
کاتی که نهو هوی نه مابی گومان نه چیته وه سر باره نه سلای یه که ی خوی. بهلی بیگومان
نویژ نه بی هر بکری و نه کردنی نابی، وه که خوا نه فهرموی: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
كِتَابًا مَّوْقُوتًا﴾ به راستی نویژ له زانین و بریاری خوادا هر نووسراو و پیویست کراویکی
کات و دیاری کراو بووه، دابهش کراوه به سر کاتی تایبه تی خوی دا، که واته نابی نه کری و
نابی له کاتی خوی دهر کری، زانایانی زاهیری هم نایه ته یان کردوه به به لگه له سر نه وه که
نویژی رویشته و قهزا نا کریته وه و راست نی یه قهزا کردنه وهی، چونکه راست و دروستی نویژ
به ستر او به کاته که یه وه، دهی که کاته که ی روپی تازمه روا نی یه قهزا کردنه وهی، به لام به راستی
به لگه که یان زور بی هیزو لاوازه و هرگیز شیای نه وه نی یه پشتی بی به ستری، چونکه:

۱- به پیی چند هه دیس که یه کی له وانه هه دیسی سه حیجی بوخاری و موسلیمه
نویژکی به یانی که رویشته به هوی خبه ر نه بوونه وه له سه فهریک دا، نهو نویژه به

سوننه ته كه یشی یه وه پښغه مېهر (ﷺ) قهزای كړده وه به خوی و نهو كۆمه له هاو له لانه ی كه له گه لی بوون به جه ماعت وهك نویژه نه رۆیشتوو هكانی جاران، له جی یه نویژی ناوا بگڼریته وه كه ده سلات نه بووه له رۆیشتن دا نه بی نویژك كه به ده ست قه ست رۆی بی باشر نه بی بگڼریته وه.

۲- رۆژووی ره مه زان و نویژ کاتی دیاریی کراوی هیه له گه ل نه وه دا كه رۆیشت نه بی قهزا بکړیته وه و هینی هه موو ساله رۆیشتوو هكانی بدری. یان هج نه کرا نه بی له پاش مردن هجی بو بکړی.

۳- نهو کاته ی كه دیاریی کراوه بو نویژ كه به حازر بکړی، دهی نه وه نابی به دژ بو نه وهی پاش نهو کاته دیاریی کراوانه کاته کانی تر کات بیت بو قهزا كړدنه وهی نویژه رۆیشتوو هكانی، كه واته له خو پایی نی یه كه كۆمه ل و جه ماوهری زانایان له سهر نه وهن كه پښوېسته قهزا كړدنه وهی ههر نویژك كه رۆیشتبی، بیجگه له نویژی ثافرت كه نه كړی به هوی هیزو مندال بوونه وه، نهو نویژی نه وانه ش كه قهزا ناكړیته وه له بهر نه وه نی یه كه کاته كی تیپه پری كړدوه، به لكو له بهر نه وه یه خوا میهره بانى كړدوه، بارو نهرکی سهرشانی سووك كړدوون وهك له هه دیسی سه حیح دا نه فهرموی. نه وه تا رۆژوو كه له سال دا یهك مانگه و نهرکی گڼرانه وهی رۆژوو هكی كه متره، پښوېسته له سهریان گڼرانه وهی ههر چهند لهو رۆژانه ی كه نه گیرابن به هوی هیزو مندال بوونه وه، مه سه له كه ناوا روون و ناشكرایه، به لام به داخه وه هیندی نه زان له خو یانه وه له نيزگه ی سعود دا له سال دا چهند جار بلاوی نه كه نه وه كه قهزا كړدنه وهی نویژ نارپه وایه، نه وانه هیچ شهرم ناكهن لهو هه موو زانا و پښه وایانی نیسلا مه كه بریارو بریایان له سهر پښوېستی قهزا كړدنه وهی نویژه رۆیشتوو هكانه، بهو جوړو شینوهی كه باس كرا، هیوادارین بیرك بكه نه وه و شهرم بیانگړی. نایا چوون موسلمان بریارو فهتوای ناوا دهرکات به بی به لگه و رابه ريك؟! چوون نه ترسی له وهی ده یلی و هه والی نهو خه لكه بخاته گهر دنی!؟

وَلَا تَهْتَفُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلُمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلُمُونَ كَمَا تَأْلُمُونَ وَتَرْجُونَ مِنْ
 اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾

ئینجا کۆتایی باسه که شهینی به هاندان و به هیزکردنی دل له سر بهردهوامی له
 تیکۆشان و فیداکاری، ههچهند مانوویهتی و ئیش و ئازار و لاوازی رویدا، دهست کاری
 یهکی به هیزی به کاری دلی بروداران نهکات بۆ کوول نهبوون و وان نههینان، دهست نیشان
 نهکات بۆ دوا روژو چاره نووسی به ختهوهی برودارانی تیکۆشه. نهفرموی: ﴿وَلَا تَهْتَفُوا فِي
 ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ﴾ سست و لاواز مهن له به دواگهپانی نهو دوژمنه بی بریایانهدا، بۆ جهنگ و تی
 هه لچوون له گهلان، چونکه ﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْلُمُونَ﴾ نهگهر ئیوه ئیش و ئازارتان نهبی ﴿فَإِنَّهُمْ
 يَأْلُمُونَ كَمَا تَأْلُمُونَ﴾ بیگومان نهوانیش ئیش و ئازاریان نهبی هه رچۆنی ئیوه ئیش و
 ئازارتان نهبی، ئینجا ئیوه نهو هشتان ههیه: ﴿وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ﴾ ئومید و چاوه پوانی
 شتیك نهکن له لایه خاوه که نهوان نایکهن، واته نهبی ئیوه سوورترین لهوان له سر جهنگ
 و تی هه لچوون له گهلان بۆ نهوهی هیزیان بشکی و خراپه کاری یان نه مینی و هه موو مل
 که چ بین بۆ خوا، نهبی ئیوه سوور ترین، چونکه وهك یهك ئازارتان نهبی له گهل نهوهدا نهوان
 خویان نهگرن، دهی ئیوه شایسته ترن به خوگرتن، چونکه ئومید و چاوه پوانی و یارمهتی
 دانی خوا نهجرو پاداشتی روژی دواپی که نهوان نی یانه. بیگومان له هه موو بهریه رهکانی و
 تی هه لچوون و جهنگیک که له ریی خوادا بکری برودار نهو ئومید و چاوه پوانی یه ههیه
 که نهوهی بهسه ئیتر سه رکهوی و زال بیی یان نا؟ کهواته برودار نهبی خوگربیت و هه رگیز
 نه پروخی. بیگومان وا نهبی له هیندی دوژمنی بی بریو دوچار نهبی، نهبی بزانی که لهو
 کاتانهیش دا قوتار نابن، له ئیش و ئازاری دهروونی، هه میسه دهروونی ته تلپتهوه به ژانی
 بهریه رهکانی له گهل سروشتی خوی و سروشتی هه موو شتیك دا. نا بهو جوړو شیویه خوا
 هانی بروداران نه دات و دنیا و دلخۆشیان نهکات ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ خوا هه ر زانی

ته‌او و کاردروست و لی‌زانی ته‌او بووه، نه‌زانی چۆن چاره‌سهری هه‌موو دهرده‌کانی دهررون نه‌کات، نه‌زانی تیماری هه‌موو زام و ئیشه‌کان بکات. ئینجا له‌م چهند ئایه‌ته‌ی داهاتووه‌دا قسه و باسی‌کمان بۆ نه‌کات که ههرگیز وینه‌ی نه‌بووه له جیهان دا، مرۆ‌قه‌ ههرگیز شتی وای نه‌بیستووه به‌خۆیه‌وه، نه‌م قسه و باسه به ته‌نیا شایه‌تیکی راست و باوه‌ر پی‌ کراره له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که نه‌م قورئان و ئایینه ههر له‌لایه‌ن خواوه هاتووه، چونکه مه‌ردوم ههرچهند بۆ‌چوونی به‌رز بی‌ت، ههرچهند رۆح و دهررونی پاک و خاوین بی‌ت، ههرچهند سروشتی ریک و راست بی‌، ههرگیز ناگونجی که خۆی به‌خۆی بگاته نه‌و راده و پله‌یه‌ی که نه‌م ئایه‌تانه ئاماژه‌ی بۆ نه‌که‌ن، به‌لکو مه‌گهر ههر به سروشتی خوا، ده‌ست نیشان نه‌که‌ن بۆ راده و پله‌یه‌کی ئیجگار به‌رز و بلند که هیچ که‌س پی‌ ناگات مه‌گهر له سایه‌ی نه‌م ئایین و به‌رنامه‌دا که نه‌م قورئانه هینای!

له کاتی‌ک دا که جووله‌که‌کانی مه‌دینه به بی‌ وه‌ستان و په‌یتا په‌یتا ههرچی تیری ژارای یان هه‌بوو نه‌یانگرته ئیسلام و موسلمانان، وه‌ک نه‌م سوهرته و دوو سوهرتی رابوردو هیندیکی بۆ باس کردین، دهرکه‌وت که تا چ راده‌یه‌ک نه‌و تیره ژارای یانه کاریگهر بوون له‌ناو گه‌لی موسلمان دا، له کاتی‌ک دا که نه‌و جووله‌کانه به هه‌موو جوړ درۆ و هه‌لبه‌ستی پی‌سی خۆیان بلاو نه‌کرده‌وه، به‌جاری بت په‌رسته‌کانیان لی‌ هه‌لنه‌نان، هانی ناپاکه‌کانیان نه‌دا بۆ هه‌لسانیان به‌و وتار و کرده‌وه ناپاکانه، رینگه‌یان بۆ نه‌خشه ئه‌کیشان، مه‌ردومیان گومرا نه‌کرد، ره‌خنه و ته‌شه‌ریان نه‌دا له سه‌رکردایه‌تی یه‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) مه‌ردومیان به‌د گومان نه‌کرد له راستی په‌یام و پی‌غه‌مبه‌ریتی یه‌که‌یان، هه‌ول و ته‌قه‌لایان نه‌دا که ناوخۆی گه‌لی موسلمان تی‌ک دهن و له‌کاری بخه‌ن، له هه‌مان کات دا دوژمنانی دهره‌وه‌یان هه‌لنه‌نا که بین و به جاری بده‌ن به‌سه‌ریان دا بۆ له ریشه هینانیان. ئیسلام تازه په‌یدا بوو بوو له مه‌دینه‌دا، باو و کرداری سه‌رده‌می نه‌قامی هیشتا نه‌پچرا بوو له‌گه‌ل بت په‌رسته‌کان و جووله‌که و ناپاکه‌کان دا، که نه‌وه‌ش مه‌ترسی زۆر گه‌وره‌ی لی‌ نه‌کرا بۆ تی‌ک دانی ریزی

موسلمانان کان. لهو کاته زور تهنگ و ناسکهدا، نهم نایه تانی داهاتووه هاتنه خواروهه بو سهر
 پیغه مبر و هاوه له کانی، بو نهوهی ههق بسینی بو پیاویکی جووله که که گومان دزی پی
 برابروو، بو نهوهی نابرووی نهو که سانه بیات که نهو له که و گومانه یان خسته شوینی نهو
 جووله که یه، که نهوانهش له بنه ماله یه کی مه دینه یی بوون که مه دینه یی سهر باز و چه کی
 دهستی نیسلام بوون، بهرامبر نهو هه موو دوژمنایه تی و پیلانه ی که نه ته نرا بو نیسلام و
 موسلمانان! نهوه چ راده یه ک بوو له پاکی و دادپهروهیری و بهرزی دا؟! نینجا نایا چ وته و
 وتاریک دهست نه که ویت که باسی نهو راده بهرزی پی بکری؟ بیگومان هه که سینک ژیری
 له کار نه که وتبی باش نه زانی شتی وا نه بی هه له ناسمانه وه دهست که وت ببی و هه
 بهرنامه ی خوا مهردوم نه که یه نی بهو پوپه بهرزه. نهو قسه و باسه له چه ند ریوایه تی و له
 چه ند سهر چاوه یه که وه هاتووه که چه ند که سینک له نه نساری یه کان له خزمهت پیغه مبر
 بوون (ﷺ) له غهزایه ک دا، لهو غهزادا زری و تاس و کلاوی یه کیکیان دزا و گومان برا به
 یه کی له نه نساری یه کان که له بنه ماله یه ک بوو پی یان نه وترا: (بنی ابریق) نینجا خاوه ن
 دزاوه که هاته خزمهت پیغه مبر (ﷺ) وتی: فلان لهو بنه ماله یه که ناپاک بوون، شیعی نهوت
 نهوت له دزی هاوه له کان و نه یوت: نه مه شیعو هونراوه ی هیندی که له عه ره به کان، نینجا
 دزه که که زانی گومانی نهوه ی پی براوه، هه لسا ماله دزاوه که ی فری دایه مانی جووله که یه ک
 له جووله که کانی مه دینه، بو نه مه ی لای نهو دهر که وی نه مه به پاک دهر چی، نه مه کرده وه یه ی
 درکانه لای هیندی که له خزمه کانی، نینجا چوون بو خزمهت پیغه مبر (ﷺ) عه رزیان کرد: نه مه
 هاوپی نه مه پاکه و نهوه ی که دزه فلانه که سی جووله که یه و شته که ی لی دهر که وتووه.
 نه مه ی که گومانی خراوته سهر له بنه ماله یه کی موسلمان و پیاو چاکن، که واته تو جاپی
 پاکی بده له ناو مهردومان دا با تیا نه چی و بی نابرو نه بی، نینجا پیغه مبر (ﷺ) که زانی نهو
 ماله دزاوه که دهر که وت له مانی نهو جووله که دا، هه لسا و جاپی پاکی (طعمه ی کوپی -
 ابریق -) ی دا، سهرزه نشتی نهوانه ی کرد که گومانیان خسته سهری، نینجا نه وهنده ی پی

نه چوو ئهم ئايه تانه هاتنه خواره وه و جووله كه كه ي به پاك دهر كرد لهو گومانه داكه خرايه سهري، نه نساري يه كه ي تاوانبار كرد و به ناپاكي دهر كرد!! به راستي ئهم مه سه له تا بيري لي بگريته وه جي ي خويه تي، چونكه بيگومان نه گهر به پئي باوي ئهم زهوي يه و ئهم جيهانه بوايه بهو جوړه نه نه كرا، ته نانه ت نه گهر دهر يش بكه وتايه پاكي و بي تاواني ئهو جووله كه لهو مه سه له دا ئه بوايه چاوپوشي بكر دايه و بي دهنگ ببونايه لي ي و باسه كه كپ بكرايه ته وه، چ جاي ئهو نه گهر قورئان باسي نه كرايه هيچ كه س ريگه ي هيچ قسه و باسيكي نه بوو، ماله و دزراوه و دوزرايه وه له مالي كا براييه، ماله كه مالي موسلماننيكه و كا براييش جووله كه يه، ناشكرايه كه دوزمنيكي خوينه خواره يه، زور تينه وه به خواردني مالي موسلمان، به پئي بيرو باوه پي ناره وايي خويان! به لي. به راستي نه گهر به پئي باو و به رژه وهندي ئهم زهوي و جيهانه بوايه، نه بوو ئهو جووله كه يه پاك دهر نه كرايه و موسلماننيك به ناپاك دهر نه كرايه، چونكه:

۱- ئهو گومان پي براوه جووله كه يه - وهك گوترا - كه هه ميشه ههول و تهقه لايان له كه دار كردن و ته شه ر و پلار وه شانده له ئيسلام و موسلمانان. كه واته با پاك نه كريته وه و هه ر به ناپاك سه ير بكري.

۲- ئهو دهر خستنه و چا پداني بي تاواني ئهو جووله كه و تاوانبار كردني پياويكي نه نساري - كه نه نسار به گيان و به مال فيداكاري ئيسلامن - نه بي به له كه يه ك و روو ئه كاته ئهو گه ل و به ريه، به هوي نه وه ش له وانه يه ببى به مايه ي كينه و تيك چووني ريزيان، به لام به پيچه وانه ي نه وه نه گهر هه ر جووله كه يه ك ناپاك بنا سرايه، جووله كه له هه موو شتيك دا له كه داره با لهو مه سه له يه ش دا هه ر به له كه دار بنا سري.

۳- لهو چا پداني پاكي ئهو جووله كه و تاوانبار كردني ئهو نه نساري يه، تيريكي ژاراوي يه و نه دري به ده ست جووله كه كانه وه بو نه وه ي بيته قينه موسلمان هكان و، مايه ي ده م كردنه ويانه كه به ئاره زووي خويان زماني تير و پيسيان بخه نه كار بو ئا بپوو

بردنیاں. به لَام له گهلْ نه وه دا کاره که به پئی زانین و تیگه یشتن و بهرزه وهندی ئه
 زهوی و جیهانه نه هات، به لکو به دژو پینچه وانه هات، چونکه مه بهست و ئامانجی
 گرنگ تر و گه وره تر له وه دا بوو که له بۆچوون و زانینی ئیمه به در بوو، نه وهش که
 بریتی بوو له دهرخستن و بهدی هیئانی ئه و داد و دادپهروهری یه که ئیسلام هیئای
 بۆ نه وهی هه به و ترازووه راسته رهفتار بکری له ناو ئادهمی دا به تیکرایی، ئه و داد
 پهروهری یه له و راده و پله بهرزه دا که هیچ کهس له جیهان دا پئی نه نه گه یشت –
 به لکو به دلێشی دا گوزهری نه نه کرد – مه گهر به فهرمانی خوا، به کۆمه کی خوا.
 به راستی رووداو و کرده و یه کی زۆر گه وره و سه رسوپهینه ره، هه تا بیرى لى بکریته وه
 گه وره و گرنگ تر دهرئه که وى! وهره ئه ی ئادهمی بیر بکه ره وه ئه م داده له گله کی به کار
 هیئرا، له چ کاتیک دا به کار هیئرا؟! به کار هیئرا له گهلْ جووله که یه ک، له و جووله کانه ی
 که یه که م رینگرو پله یه کی سهخت بوون له رى ئیسلام دا، هه رچیان له دهست هات له
 دوژمنایه تی و خراپه کاری کردیان دهرباره ی ئیسلام و موسلمانان، له سهخت ترین
 کاتی ژيانى موسلمانانى مه دینه دا کرا، که له هه موو لایه که وه به پیلانی جووله که
 هه موو دوژمنیک راست بووه وه له ئیسلام و موسلمانان!! ئا به و جوړو شیوه یه ئیسلام
 ئه و کۆمه له به ختیاره ی پهروه ره کرد به پئی گه یاندن، پالفتی کردن له هه موو توژ و
 چلک و چه په لى یه کی ئه م جیهان و زهوی یه تا به وه شایسته ی ئه وه بوون ئه و سپارده
 گه وره ی خوا بخه نه گهردن، هه لسن به کاری جینشینى خوا و سه رکردایه تی ژيان و
 جیهان! ئینجا ئه ی ئادهمی وهره له و پۆیه بهرزه وه سه رنجیکى هه موو گه له کانی جیهان
 بده، ته ماشایه کی لاپه ره کانی میژووی ژيانیان بکه له کۆن و تازه وه، بۆ نه وه ی تی
 بگه یه تی له مه بهست به داد و دادپهروهری راسته قینه، ئه و کاته تی نه گه یه تی له مه بهست
 به داد و دادپهروهری له ناو گه له کانی کۆن و تازه جیهان دا که دوورن له ئیسلامه وه،
 تی نه گه یه تی که نه وه ی ئه وان شتیکی بۆگه نه و پره له سته م و سته مکاری!!

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَبَكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا
 (۱۰۵) وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا (۱۰۶) وَلَا تَجْدُلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ

نینجا با بیننه ژنر سایه‌ی نایه‌ته‌کان که هاتنه خواروه لهو رووداو و به‌سهره‌اته‌دا،
 نه‌فرموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ بیگومان نی‌مه ناردمانه‌ته خواروه و سروشمان
 کردوه بۆلای تو نامه - واته قورئان - به هق و به‌راستی و هق و راستی پی‌یه ﴿تَحْكُمَ
 بَيْنَ النَّاسِ﴾ بۆ نه‌وی بریار بده‌ی له‌ناو ناده‌می دا به تی‌کرای‌ی و به بی‌جیاوازی ﴿مَا أَرَبَكَ
 اللَّهُ﴾ بهو بریاره‌ی که خوا نیشانی داوی، واته سروشی کرد و ناشنای کردی پی‌ی، ﴿وَلَا
 تَكُنَ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا﴾ نه‌بی محامی و به‌رگری که له ناپاکه‌کان، واته (بنی ابی‌رق)، یان له‌به‌ر
 خاتری نهو ناپاکانه مبه به دژ و داواچی و بریاری دزی دان به سهر نهو جووله‌که‌ی که
 گومانی دزی درا به‌سهری دا به ناهق، ﴿وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ﴾ داوای لی‌ بوردن بکه له خوا له‌و
 گومان و قسه و سهر نه‌نشته‌ی که ناراسته‌ی خاوه‌ن ماله‌که و هاوه‌له‌کانت کرد، ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ
 غَفُورًا رَحِيمًا﴾ چونکه بیگومان خوا هه‌میشه هه‌ر لی‌ بورده‌ی میهره‌بان بووه، ﴿وَلَا تَجْدُلْ عَنِ
 الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ به‌رگری مه‌که له‌وانه‌ی که ناپاکی نه‌کن دهریاره‌ی خویان به گونا‌هو
 ستم کاری، لی‌ره‌دا مبه‌ست دزه‌کیه له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی که هه‌ولی پاک کردنه‌ویان نه‌دا و
 تاوانبار کردنی جووله‌که‌که. بیگومان تو‌له‌ی گونا‌ه له‌سهر گونا‌ه‌باره‌کیه. که‌واته گونا‌ه‌بار
 وه‌ک ناپاکی و ستمی له خوی کردبی‌ وایه، بی‌جگه له‌وه له دووباری تره‌وه ناپاکی له‌گه‌ل
 خوی کرد:

۱- نه‌فسی خویان پیس کرد بهو پیلان و درۆ و بوختانه که کردیان.

۲- ناپاکی یان کرد لهو کۆمه‌له و به‌رنامه و بیرو باومره‌کیان، که نه‌مانه به‌شینک بوون لهو

کۆمه‌له و خاوه‌نی به‌رنامه و بیرو باومره‌کیان بوون.

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُمْ
مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ
جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَدِّلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا﴾ چونکه بیگومان خوا نهوانه‌ی خوش ناوی که زور
ناپاک و گوناهاکارن، واته قین و خه‌شمی هیه لی یان، قین و خه‌شمی هیه لهو تاقمه‌ی که
باس کران. ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ﴾ نهو زور ناپاکه گوناهاکارانه خو‌یان دانه‌شارن له مردوم
له شهرم دا و له‌بهر مه‌ترسی لی یان ﴿وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ﴾ خو‌یان ناشارنه‌وه له‌خوا، شهرم
ناکه‌ن له‌خوا، به‌م ره‌نگه به زانینی نهو و له‌بهر چاوی قودره‌تی نهو گوناهاو تاوان نه‌که‌ن،
له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که تنه‌ها خوا شایسته‌یه بو نه‌وه‌ی که مردوم لی ی بترسی و شهرمی لی بکات
﴿وَهُوَ مَعَهُمْ﴾ له‌کاتیک دا خوا له‌گه‌لیانه ﴿إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ﴾ له‌کاتیک دا که به
نه‌ینی ته‌گبیر نه‌که‌ن و قسه‌یه‌ک نه‌که‌ن که خوا پی‌ی رازی نی یه، له تاوانبار کردنی بی تاوان
و شایه‌تی ناهق و پاک کردنه‌وه‌ی تاوانبار! ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا﴾ خوا هه‌میشه هه‌ر
زانا و ناگا بووه به هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک که نه‌وانه نه‌یکه‌ن، چ کرده‌وه‌ی ناشکرا، چ کرده‌وه‌ی
نه‌ینی یان، که‌واته بو کو‌ی نه‌پو‌ن و بو کو‌ی دهرنه‌چن به خو‌یان و پیلان و درو و ناپاکی
یه‌که‌یانه‌وه. نینجا هیرش نه‌باته سه‌ر نه‌وانه‌ی که به‌رگری نه‌که‌ن له ناپاکان، هیرشیکی وا
که بو‌نی خه‌شمی لی دی، دهرباره‌ی نهو به‌رگری که‌رانه، نه‌فه‌رموی: ﴿هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَدَلْتُمْ
عَنْهُمْ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾ ناگادارب‌ن نیوه نانه‌وانه‌ن که به‌رگریتان کرد لهو ناپاکانه له ژبانی نه‌م
جیهانه‌دا، واته وا داب‌نین که نیوه تی‌کو‌شانتان کرد و توانیتان به‌رگری سزای نه‌م جیهانه‌تان
لی کردن، ﴿فَمَنْ يُجَدِّلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ ده‌ی نایا کی به‌رگری سزای خوا‌یان لی نه‌کات
له روژی دوا‌یی دا چه‌لان‌بهر چه‌لانی خوا نه‌وه‌ستی بو‌یان له‌وه‌ی هیچی یان به‌سه‌ر بین‌ی؟

أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ

عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٠﴾

﴿أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ یان کئی ئه‌بی به پارێزهر به‌سه‌ریان‌ه‌وه و کاروباریان بدرێته ده‌ستی؟ واته نه‌که‌س نه‌توانی به‌رگری خویان لی بکات، نه‌ که‌س هه‌یه‌ بیی به‌ خاوه‌نی ئه‌وان و کاروباریان بدرێته ده‌ستی، که‌واته هه‌رچی یان بۆ بکه‌ن له‌م جیهانه‌دا به‌ هیچ ئه‌چی ماتوول ناتوانن فریای روژی دوا‌یی یان بکه‌ون.

له‌ پاش ئه‌و هه‌رشه‌ خه‌شمناکه‌ بۆ سه‌ر ناپاکان و سه‌رزه‌نشتی ئه‌وانه‌ی که‌ به‌رگری یان نه‌کرد لی یان، ئه‌ینجا چه‌ند یاسایه‌کی گشتی گرتگ ئه‌هه‌ینی بۆ ئه‌و جوژه‌ کرده‌وه ناپه‌سه‌ندانه و سه‌ره‌نجام و به‌ره‌میان. بۆ حه‌ساب و تۆله‌یان، بۆ یاسای پاداشت و تۆله‌ به‌ شیوه‌ی گشتی، یاسایه‌کی راست و ره‌وا که‌ خوا به‌ پێی ئه‌وه‌ ره‌فتار ئه‌کات له‌گه‌ڵ به‌نده‌کانی، داواش ئه‌کات لی یان که‌ هه‌ول بده‌ن به‌و یاسایه‌ ره‌فتار بکه‌ن له‌ناو خویان دا، په‌یره‌وی ره‌وشتی خوا بکه‌ن له‌وه‌دا. سی ئایه‌تی کو‌رت ئه‌هه‌ینی بۆ ئه‌و مه‌به‌ستانه‌، له‌ ئایه‌تی یه‌که‌م دا قاپی تۆبه‌ و گه‌ڕانه‌وه‌ و وه‌رگرتنی گه‌ڕانه‌وه‌ ئه‌خاته سه‌ر پشت بۆ گوناهاکار و تاوانباران، قاپی لی بو‌ردن به‌ پانی و فراوانی ئه‌کاته‌وه‌، هه‌موو گوناهاکار و تاوانبارێکی تۆبه‌کار ئه‌خاته ئومید و چاوه‌ڕوانی وه‌رگرتنی تۆبه‌ و لی بو‌ردنی گونا، ئه‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا﴾ هه‌رکه‌سێک کرده‌وه‌یه‌کی خراپ بکا که‌ مه‌ردومی تری پێ غه‌مبار و نا‌ره‌حه‌ت بکات - وه‌ک ئه‌و دزه‌ که‌ هاو‌پێ و که‌سه‌کانی خۆی پێ غه‌مبار کرد - یان وه‌ک ئه‌و دزه‌ که‌ ئه‌و جووله‌که‌ی پێ غه‌مبار و له‌که‌دار کرد. ﴿أَوْ يَظْلِمُ نَفْسَهُ﴾ یان سته‌م و ده‌ست درێژی بکات له‌ خۆی به‌م ره‌نگه‌ گوناهێک بکات که‌ خراپ یه‌که‌ی هه‌ر رو له‌ خۆی بکاته‌وه‌ وه‌ک سویندی درۆ و داننه‌نان به‌و هه‌ق و مافه‌ی که‌ له‌ گه‌ردنی دایه‌. ﴿ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ﴾ له‌ پاشان داوا‌ی لی بو‌ردن و سه‌پینه‌وه‌ی ئه‌و کرده‌وه‌ خراپه‌ بکات. به‌ تۆبه‌ و گه‌ڕانه‌وه‌یه‌کی راست و شه‌ری ﴿يَجِدِ اللَّهَ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ خ‌وای ده‌ست نه‌که‌وی به‌ لی بو‌رده‌ی میه‌ره‌بان، به‌م ره‌نگه‌ تۆبه‌که‌ی لی وه‌رته‌گری و نه‌بو‌ری له‌ گوناهه‌که‌ی، ئه‌تر هه‌ر جوژه‌ گوناهێک بیی، سه‌ریا‌قی ئه‌وه‌ به‌هره‌مه‌ندی ئه‌کات به‌ پاداشتی گه‌وره‌، به‌ه، به‌ه له‌و میه‌ره‌بانی یه‌ قاپی بۆ گه‌راوه‌ هه‌میشه‌ کراوه‌ و له‌سه‌ر پشته‌، به‌ بی مه‌رج و به‌ بی قاپی یه‌وان!

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ، وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٣١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً
أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿١٣٢﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ
لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ
وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

نايه تی دووهم بیرو باوهریکی گرنکی ئیسلامی نیشان ئەدات کە پێی ئەگوتری: (فردیە
التبعة) واتە هەركەس هەر پرسیارێ کردووی خۆی لێ ئەکری و تاوان و تۆلە هێچ
کەسێکی تری ناخەرتە گەردن، ئەم بیروباوهرە لەلایەکەوه ترس و بیم ئەخاتە دل، لەلایەکی
ترەوه ئارام ئەدا بە دل، ترس لە کردووی خراپی خۆی، ئارام و بێ باکی لەوێ کە تاوان و
تۆلە کەسێکی تر بەدری بەسەریان دا، ئەفەرموی: ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ﴾
هەركەسێک هەر گوناھێک بکات بێگومان ئەو گوناھە ئەکات هەر بە درێ خۆی و ژبانی خۆی،
چونکە تۆلە و سزاکی هەر لەسەر خۆیەتی و ناخەرتە سەر هێچ کەسێکی تر، کەواتە
گوناھو تاوان بە کەلەپوور وەرناگیرێ لە هێچ کەسێکی ترەوه، هەرچۆنێ هەركەس خۆی
کەفەرەتی گوناھێ خۆی ئەدات، ئەو کاتە - وەك وتمان - لەلایەکەوه ترس و بیم هەیە لەسەر
ئەو گوناھانە کە ئەکری، لەلایەکی ترەوه بێ باکی و ئارام هەیە، ئەو یەکیکە لە سیفەتە
تایبەتی یەکانی بۆچوونی ئیسلامی، یەکیکە لە پێک هێنەرەکانی بۆچوونی ئیسلامی، کە
سروشێ ئارام دارو دامەزراو ئەکەن، داد و دادپەرەریی یە چەن و چوون و تیرو تەواوی
ئیسلامی بەدی ئەهینن، کە پێویستە ئادەمی مەژۆ پەرەوی بکەن و لاسایی بکەنەوه. ﴿وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ واتە هەركەس تاوانێک بکات بەدەستی ئەنقەست ئەو بێگومان ئەگەریتەوه
بۆلای خوا ی گەوره و ئەویش زانایە بە کردووەکە ی و دانا و کاردرۆستە لە سزادانی دا.

نايه تی سێ یەم تۆلە کەسێک باس ئەکات کە بوختان بکات و کردووی خراپی خۆی
بەسەپینی بەسەر یەکیکی تردا، وەك لەم رووداوەدا ئەو کۆمەلە ویستیان ئەو دزی یە بخەنە

ملی ئه و جووله که یه و به لام خوا نه یه نشت و مه سه له که ی دهر خست. نه فهرموی: ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً﴾ هه رکه سیک هه له یه ک بکات یان گونا هیک ی بچووک. ﴿وَإِنَّمَا﴾ یان به دهستی قه ست گونا هیک بکات، یان مه به ست گونا هیک گه وره یه ﴿ثُمَّ يَرَوْهُ بَرِيًّا﴾ ئینجا هه لسی و بیخاته ملی یه کیکی پاک له و کرده وره یه، بۆ ئه وه ی تۆله ی بخاته گهر دنی ئه و پاکه وه ک ئه و دزه له و روودا وه دا هه لسی به ست بۆ جووله که که. ﴿فَقَدْ أَحْصَلَ بِهِنَّ﴾ بیگومان ئه و که سه درۆ و بوختانیکی گرتو وه ته نه ستوی خوی که مه ردوم سه رسام نه کات له کاتی بیستنی دا ﴿وَإِنَّمَا﴾ گونا هیک ی ئاشکرای هه لگرتو وه و خستو یه ته گهر دنی خوی، بوختانی کرد که به درۆ هه لی به ست بۆ یه کیکی پاک، گونا هیک ی ئاشکرایشی کرد و له مه دا که گونا هه که ی خوی کردی و نایه ملی مه ردوم، که واته باره که ی بوو به دوو بار و نقه ی دیت به ژیری یه وه. به م سئ نایه ته کورته نه خشه ی ترازو ی دادی کیشا که هه موو تاوانباریکی پی مو حاسه به بکری، تاوانباری به ره لا نه کرد که خوی رزگار بکات و تاوانه که ی بخاته ملی یه کیکی تر، له هه مان کات دا قاپی تۆبه و لی بوردنی خسته سه ر پشت بۆ ئه وه ی له هه رکاتیکی دا تاوانبار سه ری پیا بکات به بی پرس و ئیزن خواستن، تا به هو ی ئه وه وه میهره بانی و لی بوردنی ده ست که و ی!

ئینجا له کو تایی دا منه ت ئه نی به سه ر پیغه مبه ره که ی دا ﴿وَاللَّهُ﴾ که پاراستی له وه ی که به گویره ی پیلان و داوای ئه و کو مه له ره فته ر بکات، به م ره نگه ئاگاداری کرد به سه ر ئه و پیلان دا که کردیان، نه فهرموی: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ﴾ نه گهر به هره و میهره بانی خوا نه ئه بوو به سه ر ته وه: ﴿كَلِمَتٌ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ﴾ بیگومان ده سه ته یه که له وانه ی که ناپاکی یان کرد نیاز یان کرد که هه له بکه ن پیت و هه ق و راستیت لی ون بکه ن تا به قسه و شایه تی ناهه ق به هو ی ئه وه و بریاری نا په و ا به دیت، به م ره نگه بی تاوان بگریت و تاوانبار به ره لا بکه یت، ئه و ده سه ته یه نه گهر ناپاک و بی بپروا بووبن، جیگه ی قسه و باس نی یه و له لایه ن ئه وانه وه شتی وا زۆر کرا وه، نه گهر ئه وانه بپروا دار بووبن ئه بی بلین: نیازو هه وه له که یان سه ری له وه وه دهر نه چوو، نه گینا خو یان نیازی ئه وه یان نه بووه، به لکو خو یان

شته‌کەیان بە راست و رەوا زانیووە. بێگومان ئایەتەکە وایە ئەگەر ئەو نیازی نەبوو،
 چونکە ئەفەرموی: ئەگەر بەهرە و میهرەبانی یە نەبوا یە ئەو نیازی نەبوو. دە خو ئەو بەهرە و
 میهرەبانی یەش بوو، کەواتە نابێ ئەو نیازی ببووبێ، لەگەڵ ئەوەش دا نیازی هەولەکە بوو،
 کەواتە ئەبێ بێن: مەبەست ئەوەیە ئەگەر ئەو نەبوا یە نیازی و هەولەکە یە ئەوان کاری لێ
 نەکردی، بەم رەنگە بە پێی قسەکە یە ئەوان بپاریت ئەدا، بەلام خوا نەیهیشت ئەو بکەیت
 بەمە یە ئاگاداری کردی بەسەر ئەوەی کە راست و رەوا یە، یان ئەبێن: مەبەست ئەوەیە:
 ئەگەر بەهرە و میهرەبانی خوا نەبوا یە ئەکەوتیتە هەلە و بپاریت ناپەوا، چونکە دەستە یە
 لەوان نیازی هەولی ئەوەی دا، بەلام خوا نەیهیشت کە بە پێی نیازی هەولی ئەوان
 بجوێتەو، بێگومان ئەگەر خوا ئاگاداری نەکردایە و بپاریت بدایە بە گوێزە یە قسە و
 شایەتی ئەوان هەر نەئەکەوتە هەلە و زیانبەر نەئەبوو، چونکە بپاریتەکە یە بە پێی دیمەن و
 روائەت و رووکەشی قسەکە یە ئەوان ئەدا، کەواتە هیچ سووچی پێغەمبەر (ﷺ) نەئەبوو،
 بەلکو سووچە کە ئەگەر پێغەمبەر بۆلای ئەوان، جا لەبەر ئەوە ئەفەرموی: ﴿وَمَا يُضْلِلُونَ إِلَّا
 نَفْسَهُمْ﴾ ئەوانە هەر نەفسی خوێان هەلە پێ ئەکەن و لای ئەدەن، لەو جوێرە نیازی هەولانە
 زۆر بوو و روویان داووە لە ژبانی پێغەمبەر (ﷺ) بەلام سەرەنجامی هەموو نیازی هەولی
 خراب و پیلانێک گەراوەتەو بۆ نیازی کەران و هەولەران و پیلان بازان، هیچ زیانیک رووی
 نەکردووەتە پێغەمبەر (ﷺ) وەک ئەفەرموی: ﴿وَمَا يَضُرُّوْكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ ئەوانە زیانی ناگەیهنن بە
 تۆ بە هیچ جوێرە زیانیک، چونکە خوا پاراستووتی لە لادان و هەلە یە کە ئەوان نیازیان
 کردووە پێی، ئینجا بە بۆنە یە ئەو مەتە تایبەتی یەو بەرز ئەبێتەو بۆ باسی مەتە هەر
 گەورە کە بریتی یە لە مەتە پەیام و پێغەمبەریتی یەکە یە، ئەفەرموی: ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ
 الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ خوا ناردی یە خوارووە بۆ سەر تۆ قورئان کە نامە یە و زانین و رێ بردنە بە
 هەموو شتیکی راست و دروست، یان مەبەست بە حیکمەت و زانین و تیگە یشتنی
 مەبەستەکانی قورئانە و ئەو شەریعەتە یە کە قورئان هێنای، یان مەبەست رەوشتی پاک ی
 خۆیەتی و ئەو لێزانی و کاردرۆستی یە یە کە خوا پێی بەخشی،

وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١٣٢﴾ لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن

نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَن أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ

﴿وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ﴾ فیری کرد و ناشنای کردی بهودی که لهوه و پیش نهت نه زانی که بریتی یه لهو قورئان و شریعته، یان نهو هه موو شته نهینی و دهرونی یانهیه، یان هه موو چاکه و خراپه یهک، به هه حال و له سهر هه بار مه بهست نهودی که خوا ناردی بو سهر نه م پیغه مبه ره (ﷺ) ناشنا و زانی کرد پیی منته و به هره و چاکه یه به سهر هه موو ناده می یهوه له م زهوی یه دا، منته و چاکه و به هره یه که ناده می پیی پهیدا بو یه وه سهر له نوی پیی زیندو بو یه وه جارنکی تر. به لام له بهرترین و پیروزترین شیوه و ونه ی ناده می پیی مرو فایه تی دا، به جو ری ناده می پیی و مرو فایه تی پیی گه یشته پوپه و پله ی هره بهرزی منته و به هره یه کی وایه که هیچ کهس به ته وای ریزی نازانی، مه گر که به باشی تیگه یشتی له نیسلام و به نه فامی پی کون و تازه و نهو نیسلام و نه فامی پی یه یه چه شتی به ته وای، جا هه رچند ناردنی نهو نایین و نامه و شریعته منته و چاکه و به هره یه به سهر هه مو وانه وه، به لام لی ره دا هه ریری پیغه مبه ره (ﷺ) نه خاته وه چونکه نهو یه که م کهسه که ناسی و تیگه یشت و چه شتی، گه وره ترین و ناشناترو زاناتره پیی، مه ردومی تر لهوی وه رگرت و ناشنا و زانا بوو پیی، که واته نهو به هره و چاکه ی که درا پیی له هی نی هه موو که سیکی تر گه وره تره، وه که نه فرموی: ﴿وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ به هره و چاکه و پایه و پله ی بهرزه که خوا داویتی به م پیغه مبه ره (ص) به هیچ که سیکی تر نه درا وه، نه م به چهند چهندانه به شداره له هه موو خیرو چاکه و به هره ی نه م نومعه ته گه وره و گشتی یه دا تا نه م جیهانه نه پیچرته وه و هه لئه گیری، به بی نهودی به شی که سی لی که م بیته وه، نینجا له م چهند نایه تانه ی داهاتو وه دا چهند مه بهستی که هی نی که نه لقه یه کن له نه لقه کانی نهو بهرنامه راست و ریگه ی که قورئان هی نای بو ناماده کردن و په روه رده کردنی نه م نومعه ته، تا هه لسی به کارو فرمانی گرنگی خو ی که بریتی یه له ماموستایه تی و سهر کردایه تی کومه لی ناده می هه تا دوا هاتنی نه م جیهانه، بیجگه له وه یشت مه بهسته کانی نه م چهند نایه تانه زور په یوهستن به مه بهستی نایه ته کانی پیشیان، به لکو نه گه رینه وه بو له سهر چوون لهو روودا وه ی که له نایه ته کانی پیشوودا ناماره ی بو کرد وه بزمان دهر نه که وی له کاتی ته فسیره که یان دا، له

يه که مجار باسی باوښک نه کات له باوه کانی ناده می که بریتی یه له چپه و نهینی کردن به
 قسه و باسیک له لایه ن چهند که سیکه وه که خویان جوی نه که نه وه له کوږ و کو مهل بو نه و
 مه به سته، نه و کرده وه زوږ به ی به و خراپه، جا لیږه دا چاک و به ده که ی جوی نه کات وه و
 مه رد میان پی ناشنا نه کات، یه کی له به ده کان نه وه بوو که له نایه ته کانی پیشوودا ناماژهی
 بو کرد سه باره ت به و پیلانه ی که کرا له باره ی نه و دزی یه وه که کرا. نه فهرموی: ﴿لَا خَيْرَ فِي
 كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ﴾ هیچ جوړه خیر و چاکه یه ک نی یه له زوړ له چپه و نهینی کردنه کانیان
 دا. له چهند نایه تیک له قورئان دا جله و گیری کرد له وه ی که موسلمانان نه و جوړه کرده وه
 بکه ن، به لکو نیسلام نه یو یست که هر که س هر ته نگ و چه نه مه و مه به سستی کی بوو بچیته
 خزمه ت پیغه مبه ر(ﷺ) نه وانه ی عه رز بکات. نیتر به نهینی نه گهر شته که تایبه تی بی به
 خو یه وه و حه ز نه کات بلا و بیته وه به نا و مه رد و مان دا، یان به ناشکرا نه گهر شته که تایبه تی
 نه بی به و پرسیاره که ره وه. مه به ست له وه ش ناشکرایه که با هوښنه وه و ریزی موسلمانان
 دوو چاری هه له و کاری ناږه و نه بن، وه ک له و روودا وه نه و چهند که سه دوو چار بوون که
 نه و نایه ته پیشووانه یان تیا هاته خواره وه. بیگومان له پاش نه و نه بی بچنه لای کار به ده ست
 و جینشیننه راسته قینه کان بو نه وه ی سهر کردایه تی یه که بی هیز و لاواز نه بی و هه موو
 موسلمانان کوښنه وه له ده وری و په یوه سستی یان نه پچری و یه کی تی یان هه میشه پته و و
 دامه زرا و بیټ، به لی بیگومان هیندی کوښونه وه نهینی کردن هیه که ناشکرایه خیر و
 چاکه ی رووته و هیچ گومانی شهر و خراپه ی لی ناکری، نه و جوړانه قه ده غه نی یه و نابی
 جله و گیری لی بکری، له بهر نه وه نه و جوړه چاکانه ی ده رکرد و به خراپی دانه نان، فهرموی
 ﴿لَا مَنَ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ﴾ مه گهر له چپه و نهینی کردنی که سیک که فرمان بدات به سه ده قه و
 خیر کردن، به م رهنه پیاوښکی چاکي خیر خوازه فرمان بدات و هانی مه ردومی تری وه ک
 خو ی بدا و پی بی لی: تو نه زانی فلان بی ده ست و بی نه وایه و پیو یستی به یارمه تی هیه،
 که واته با یارمه تی بده ی و چاره سهری بکه ی ن. بیگومان نه مه به نهینی چاکه، چونکه بولای
 خوا دوو رتره له رووپامای، بولای خیر پی کرا وه که یش هر نه مه چاکه و به هیچ رهنه بی
 ریزی رووی تی ناکات. ﴿وَمَعْرُوفٍ﴾ یان فرمان بدات به چاکه یه کی تر و کاریکی تری
 شریعی، وه ک په نادانی سته م لی کرا و رزگار کردنی پی گیر او و چهند شتی تر له م بابه ته
 که خوا پی خوشه،

أَوْ إِصْلَاحِ بَيْنِ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾
 وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ
 وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ ۚ

﴿أَوْ إِصْلَاحِ بَيْنِ النَّاسِ﴾ یان فرماندان به چاک کردن نیوان مردومان و نه میشتنی
 ناژاوه یان، بیگومان نهو دووانهش به نهینی بکرین چاکتره و باشر پیک دین، بهلکو
 هیندیکیان به ناشکرا ناگونجی و پیک نایه. هرچند یه کم و سی یه م بهری دووم
 نه کهون، به لام له باس کردنیانهوه به تاییه تی وهرنه گیری که نهو دوو شته زور گرنگن له
 نیسلام دا، به هرحال و له سر هربار کوبیونهوه بو نهو سی شته و هولدان بو به جی
 هینانین خیرو چاکه تیایه، ئیتر با - خوا نه خواسته - له بهر خوایش نه بی، چونکه
 ناشکرایه که سوود و قازانجی مردومانی تیایه، نه گهر له بهر خوا بکرین، نهوا سوود و
 قازانجی نهوانهشی تیایه که هول و ته قه لا نه دهن و کوبیونهوه که ی بو نه کهن، سوود و
 قازانجی گهره یان لای خوا، وهکو نه فهرموی: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ هرکه س
 نهوانه نهکات له باس کران، له بهر نیازو به دوا گهرانی ره زامه ندی و خوشنودی خوا
 ﴿فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ نهو کهسه ئیمه پیی نه به خشین نه جرو پاداشتیکی گهره، که خوی
 نه زانی راده و پله ی، که واته به بی نهو نیازو مه بهسته هرچند کرده وه که ی سوود و
 بهرهمی گهره ی هبی، چونکه خوا نه جرو پاداشتی که سی که نه داته وه که کارو کرده وه که ی
 له بهر خوا بیئت، نهو کهسه ی که نیازو مه بهستی شتیکی تر بیئت نه بی نه جرو پاداشته که ی
 لهو شته نیاز کراوه داوا بکات!! جیاوازی کرده وه ی له بهر خوا و له بهر هر نیازتیکی تر
 له وه دایه، که واته با بپروادار ناگای له خوی بیئت، خوی بیبهش و بهش بپروی لای خوا
 نهکات. خوا به میهره بانی خوی بهش بپروی لای خویمان نهکات.

له باس و هوئی هاتنه خوارهوهی ئەم کۆمەڵە نایەتانه‌دا ئەمە هەیه که دزه‌که - ناوی به‌شیری کۆری ئوبه‌ریق، یان طعمه‌ بوو - له‌پاش ئەوهی قورئان دزی و ناپاکی یه‌که‌ی دهرخست، ئەو سیا چاره‌یه‌ پاشگەز بوویه‌وه له‌ ئیسلام و چوو بۆ ناو بت په‌رسته‌کان، له‌ پاش ئەوهی که له‌ ریزی موسلمانەکان بوو، ئینجا به‌و بۆنه‌یه‌وه ئەم دوو نایه‌ته‌ هاته‌ خواره‌وه و به‌ شیوه‌ی یاسایه‌کی گشتی: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ﴾ هه‌رکه‌س دژو دوژمنایه‌تی فروستاده‌که‌ی خوا بکات ورد و به‌ره‌کی بێت له‌گه‌ڵی: ﴿مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَى﴾ له‌پاش ئەوهی ئەو هه‌ق و رێ راسته‌ی بۆ دهرکه‌وی که ئەو فروستاده‌ هینای ﴿وَيَسَّعَ غَيْرَسَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ شوینی رینگه‌یه‌کی تر بکه‌وی غه‌یری رێی به‌واداران، واته‌ له‌و نایینه‌ راسته‌ هه‌لگه‌پێته‌وه و رێی به‌واداران نه‌داته‌ به‌ر، ﴿وَلَوْلَا مَا تَوَلَّى﴾ رووی نه‌که‌ینه‌وه ئەوهی که به‌ خواهیشتی خۆی هه‌ڵی به‌ژاردوه‌ بۆ خۆی و رووی دڵی تی کردوه‌، تا ئەو که‌سه به‌ ئاره‌زوو و خواهیشتی خۆی لایداوه‌ له‌ رێ و بیروباوه‌ری به‌واداران که باش بۆیشتی دهرکه‌وتوه‌، له‌وه‌ لایداوه‌ و رێ و بیروباوه‌ریکی تری هه‌لبه‌ژاردوه‌ بۆ خۆی، ئەو که‌سه که به‌و جوړه‌ی کرد، نێمه‌یش گومرای نه‌که‌ین و ئەوه‌ی بۆ به‌ریار نه‌ده‌ین که خۆی نه‌یه‌وی، له‌ جیهان دا به‌و جوړه‌ی لی نه‌که‌ین ﴿وَتُصَلِّهِ جَهَنَّمَ﴾ له‌ روژی دوا‌ییش دا نه‌یخه‌ینه‌ دۆزه‌خ به‌ جوړی نه‌یبه‌رژنین و نه‌یسوتینین پێی ﴿سَاءَتْ مَعِيرًا﴾ دۆزه‌خ دوا روژ و چاره‌نووسینکی زۆر به‌دو خراپه‌ بۆی.

له‌ چهند شوینیک دا له‌م ته‌فسیره‌دا ئەم مه‌سه‌له‌یه‌م به‌ روونی باس کردوه‌ به‌ جوړیک هیچ گه‌رد و توژیکم به‌سه‌ره‌وه نه‌هینشتوه‌، له‌به‌ر ئەوه‌ی که شوینی لادان و هه‌لخایسکانه‌ چاک وایه‌ هه‌موو جارێ ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ بێته‌ پێشه‌وه‌، هه‌ر قسه‌ی لی بکری و هه‌ول بدری بۆ زیاده‌ روون کردنه‌وه‌ی، جا که‌واته‌ لی‌ره‌یش دا نه‌لێن: شتیکی ئاشکرایه‌ که خوا پێغه‌مبه‌ری نارد(ﷺ) به‌ به‌رنامه‌یه‌کی تیرو ته‌واو که هه‌موو بار و روویه‌کی ژبانی گرتوه‌ته‌وه‌: عه‌قیده‌

و بېرو باوهره عيبادت، يان شهرىعت و ياسا و رښتم. به هممو نهوانه شو بهرنامه که نابى و نامېنى! دږو دوژمنى شو پټغه مېهره (ﷺ) هرکه سينکه که بېروى نه بى بهو بهرنامه يه و دانى پيا نه بى، نيت به هممو بهرنامه که، يان به هينديکى و هر بهش و پارچه يه کى! نينجا دادو مېهره بانى خوا داخوازى نه وه بوو که شو بهرنامه يه راگه يه نرئ به مېردوم به روونى و له گېل به لگه و رابهرى ناشکرادا، نينجا دواى شو راگه يانندن و روون کردنه وه، هرکه س شو بهرنامه يى خواى نه دا يه بهر و رازى نه بوو پټى و به ويست و خواهيشى خوى رنگه يه کى ترى دا يه بهر و بهرنامه يه کى ترى هېلېژارد بو خوى، شو که سه خوا گومپايى له سېر بېريار نه دا، نه يخاته سېر شو رنگه يه که خوى نه يداته بهر، روونى دلى نه کاته نه وهى که خوى هېلى نه بږنرئ، نه يخاته ريزى بى بېرواوت پېرستان، شايسته يى شو تو له و سزا نه بى، لى بوردن و لى خوش بوون لهو که سه نابى، چونکه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾ بهرپاستى خوا خوش نابى له وهى که هاوبه شى بو بېريار بدرئ، نه گېر له سېر شو باوهره بمرئ، نيت شو هاوبه ش دانانه له سېر شو شيوه و باره بى که بووه له سېر ده مى نه قامى عېره بى دا، يان بهم شيوه بېت، هر سيفت و کارو کرده وه يه که تا يېه تى بېت به خواوه، رهوا بدرئ بو هرکه س و هر شتيکى تر وه زانينى شو شتانه يى که هېچ به لگه و نيشانه يه کى نه يه له سېريان و به ژيرى نازانرئ و هستيان پى ناکرئ، هر وه ها رهوادانى مافى دانانى ياسا و شهرىعت بو غېرى خوا، وهک جووله که و گاوه کان که شو مافه يان رهوادا بو زانا و عابېده کانيان، وهک له چهند شوينىک دا ناماژى بو کرا، له پاشا - به يارمه تى خوا - به دريژى باسه که يى ديت له سوره تى ته وېدا. هرکه سينک هر جوړه هاوبه شيک بو خوا دابنى و له سېر شو بارو حاله بمرئ شو که سه به همميشه يى له دوزه خ دا نه بېت و خوا لى ي نابوورئ، واته نه و تا وانه ده ست نادات بولئ خوش بوون و به گويزه يى مهيل و خواهيشى خوا،

وهك ئهفه رموی: ﴿وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ﴾ خوش نهبی لهوه که متر بۆ ههركه سینک که خوا خۆی مهیل و خواهیشی لێ ی بی. بهلێ. هاوبهش رهوا دهر مافی خۆیهتی که لێ بوردن و لێ خوش بوونی بۆ نهبی، چونکه له سنووری خێرو چاکه دهرچووه به تهواوی، به جۆری سروشتی تیک چوونه که ئهفه رموی: ﴿وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ههركه سینک هاوبهش بۆ خوا دابنێ به ههر جۆرو شیوهیهک بینگومان ئهوه که سه گومرا بووه به گومرا بوونیکی زۆر دوور، دوره له ههق و راستی، دوره له فام و ژیری، دوره له رادهو پلهی مرقفایهتی. بینگومان ئهوه که سانهی که برهوايان به بوونی پهروهر دگاری نی یه و وا گومان نهبن که ئهم بوون و جیهانه له خۆیهوه پهیدا بووه، ئهوه که سانه ئهگهر به هاوبهشی رهوا دهر دانه نرێن، بینگومان گومرا تر و بهد ترن، کهواته پنیوێست نی یه حال و باریان باس بکری. ئهم ئایهتهی دووباره کردهوه و دوو جار لهم سورتهدا فهرمویهوه. ههركام به گوێرهی پهیوهندی به مهبهستی شوینه کهوه، قورئان کتیبی فهن و قانون نی یه تا گوێنی مهسهله و مهبهستهکانی یهک جاری بهس بیت، به لکو کتیبی رنمونی و بانگ کردنی گشتی یه، ئهوهش پنیوێستی ههیه به دووباره کردنهوه و چهند باره کردنهوهی مهبهستهکانی تا له دل و دهریون دا جیگیر بین. سه رهتای ئهم ئایهته له ههردوو شوینه کهدا وهک یهکن به بی جیاوازی، به لام جیاوازی خستنه دوا یی یه که ی، بهم رهنگه له یه که مجاری ﴿فَقَدْ آفَرَّئِ اِثْمًا عَظِيْمًا﴾، لیره دا ئهفه رموی: ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ئهوه جۆره جیاوازی یهش هۆی تایبهتی یان ههیه، ههر له دهست قورئان هاتوه چاودیری ئهوه جۆره شتانه! جاری یه کهم ئهم ئایهته هاته خوارهوه دهر باره ی نامه داره کان که به هۆی نامه که یانه وه گومان یان نه بوو له راستی کارهکانی پینغه مبهردا (ﷺ) ئه یانزانی که پنیوێسته پهیرهوی کردنی شه ریه ته که ی، کهواته ئهوه ی که ئه یانگوت به دژی زانی نه که یان، هه مووی ده له سه و دهست هه لبه ست بوون، به لام لیره دا به بۆ نه ی بت په رسته کانه وه هاتوه که ئهمان هه رچی یان ئه گوت له نه قامی و گومرای ی یه وه بوو، کهواته بۆ ئه و ی به و جۆره ریک بوو، وهک بۆ ئیره ش بهم جۆره ریک و پیک بوو! پاک ی و بینگهرد ی بۆ

ټو خوايهی که ټم قورټانه بې وینهی نارد بؤ سر بهنده خوښه ویسته که ی (ﷺ). ټیمامی
 شافیعی - خوی لی رازی بیت - ټایه تی پینشووی کردووه به رابرو به ټلکه له سر ټهوهی که
 بریاری ټوممت و یه گرتنیان له سر هر رایه که به لکه و رابریکی شهرعی یه له سر راست
 و رهایی ټو رایه و ټه بی په پړهوی بکړن، دروست نی یه لادان و سهرپیچی لی ی (مزنۍ)
 یه کیکه له هاوړنه کان ټه فرموی: روژیک لای شافیعی بووم ټینجا پیاوړیک هات و جل و بهرگی
 خوی له بهر دا بوو و دار دهستیکی به دهسته وه بوو، ټینجا که شافیعی بینی پیاوړیکی به نرخ
 و بهرزه هه لسا یه وه و خوی کوکرده وه، ټینجا ټو پیاوړه گوتی: ټایا چ رابرو به لکه یه له
 ټایینی خوادا! ټه ویش وتی: نامه که ی خوا. ټینجا گوتی: ټینجا چی؟ شافیعی ش فرموی:
 ره وشتی پیغه مبه ره که ی (ﷺ). ټینجا گوتی: له پاش ټو چی تر؟ ټه میش فرموی: بریاری
 ټوممت. واته ټیجماع. ټینجا پیاوړه که گوتی: ټم سییه مت له کوۍ هیئا؟ ټایا له نامه که ی
 خوادا به لکه هیه له سر ټهوه؟ شافیعی هیندی وستا و بی دهنگ بوو. پیاوړه که پی ی گوت:
 سی شو روژ موله تت ټه دم ټه گهر ټایه تیکت هینا یه وه به لکه له سهری ټهوا چاکه، ټه گینا
 دوورکه ره وه له مردوم و که نار گیر به. شافیعی ش مایه وه له مال دا دهرنه چوو تا روژی
 سی یه له نیوان نیوه رږ و عسردا هاته دهره وه و رهنگی تیک چوو بوو، ټینجا پیاوړه که هات
 و سه لامی کرد و دانیش، فرموی: وه لام و مبهسته که م بؤ باس بکه. ټه ویش فرموی: خوا
 ټه فرموی: **أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا**
بَيَّنَّ لَهُ الْهُدًى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُولِیْ مَا تَوَلَّى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ بینگومان ټه گهر
 په پړهوی بروداران پیویست و فرز نه بی خوا ټو هه پړه شه و سزا سهخته نادا له سر
 په پړهوی نه کردن، ټینجا پیاوړه که فرموی: راست ټه کهیت و ټیتر هه لسا و رویش.
 ټه گیرنه وه که شافیعی فرموی: له هر روژیک دا و له هر شهوړیک دا سی جار قورټانم
 ټه خویند تا ریم کهوت لهو ټایه ته. له ریوایه تیکی تر دا ټه لاین: سیسه د جار خویندی تا ری
 لی کهوت. به راستی رابرو به لکه یه کی به هیزه که خوا ری ټو ټیمامی لی خست - خوا لی
 رازی بیت - هر که س هر ره خنه و سر لی کردنه وهی ټیا کردووه کاتی خوی زایه کردووه.

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْشَاءً وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَعَنَهُ اللَّهُ
 وَقَالَ لَا تُخِذْنَ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٨﴾ وَلَا تُلْزِمْنَهُمْ وَلَا مِثْنَهُمْ وَلَا مَرَّتَهُمْ
 فَلْيَبْتَكَرْنَ ءَاذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مِرْتَهُمْ فَلْيَغَيِّرْ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ
 وَلِيًّا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ وَيُمْنِيهِمْ

١١٧ ١١٨ ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣
 ٤٩٤
 ٤٩٥
 ٤٩٦
 ٤٩٧
 ٤٩٨
 ٤٩٩
 ٥٠٠
 ٥٠١
 ٥٠٢
 ٥٠٣
 ٥٠٤
 ٥٠٥
 ٥٠٦
 ٥٠٧
 ٥٠٨
 ٥٠٩
 ٥١٠
 ٥١١
 ٥١٢
 ٥١٣
 ٥١٤
 ٥١٥
 ٥١٦
 ٥١٧
 ٥١٨
 ٥١٩
 ٥٢٠
 ٥٢١
 ٥٢٢
 ٥٢٣
 ٥٢٤
 ٥٢٥
 ٥٢٦
 ٥٢٧
 ٥٢٨
 ٥٢٩
 ٥٣٠
 ٥٣١
 ٥٣٢
 ٥٣٣
 ٥٣٤
 ٥٣٥
 ٥٣٦
 ٥٣٧
 ٥٣٨
 ٥٣٩
 ٥٤٠
 ٥٤١
 ٥٤٢
 ٥٤٣
 ٥٤٤
 ٥٤٥
 ٥٤٦
 ٥٤٧
 ٥٤٨
 ٥٤٩
 ٥٥٠
 ٥٥١
 ٥٥٢
 ٥٥٣
 ٥٥٤
 ٥٥٥
 ٥٥٦
 ٥٥٧
 ٥٥٨
 ٥٥٩
 ٥٦٠
 ٥٦١
 ٥٦٢
 ٥٦٣
 ٥٦٤
 ٥٦٥
 ٥٦٦
 ٥٦٧
 ٥٦٨
 ٥٦٩
 ٥٧٠
 ٥٧١
 ٥٧٢
 ٥٧٣
 ٥٧٤
 ٥٧٥
 ٥٧٦
 ٥٧٧
 ٥٧٨
 ٥٧٩
 ٥٨٠
 ٥٨١
 ٥٨٢
 ٥٨٣
 ٥٨٤
 ٥٨٥
 ٥٨٦
 ٥٨٧
 ٥٨٨
 ٥٨٩
 ٥٩٠
 ٥٩١
 ٥٩٢
 ٥٩٣
 ٥٩٤
 ٥٩٥
 ٥٩٦
 ٥٩٧
 ٥٩٨
 ٥٩٩
 ٦٠٠
 ٦٠١
 ٦٠٢
 ٦٠٣
 ٦٠٤
 ٦٠٥
 ٦٠٦
 ٦٠٧
 ٦٠٨
 ٦٠٩
 ٦١٠
 ٦١١
 ٦١٢
 ٦١٣
 ٦١٤
 ٦١٥
 ٦١٦
 ٦١٧
 ٦١٨
 ٦١٩
 ٦٢٠
 ٦٢١
 ٦٢٢
 ٦٢٣
 ٦٢٤
 ٦٢٥
 ٦٢٦
 ٦٢٧
 ٦٢٨
 ٦٢٩
 ٦٣٠
 ٦٣١
 ٦٣٢
 ٦٣٣
 ٦٣٤
 ٦٣٥
 ٦٣٦
 ٦٣٧
 ٦٣٨
 ٦٣٩
 ٦٤٠
 ٦٤١
 ٦٤٢
 ٦٤٣
 ٦٤٤
 ٦٤٥
 ٦٤٦
 ٦٤٧
 ٦٤٨
 ٦٤٩
 ٦٥٠
 ٦٥١
 ٦٥٢
 ٦٥٣
 ٦٥٤
 ٦٥٥
 ٦٥٦
 ٦٥٧
 ٦٥٨
 ٦٥٩
 ٦٦٠
 ٦٦١
 ٦٦٢
 ٦٦٣
 ٦٦٤
 ٦٦٥
 ٦٦٦
 ٦٦٧
 ٦٦٨
 ٦٦٩
 ٦٧٠
 ٦٧١
 ٦٧٢
 ٦٧٣
 ٦٧٤
 ٦٧٥
 ٦٧٦
 ٦٧٧
 ٦٧٨
 ٦٧٩
 ٦٨٠
 ٦٨١
 ٦٨٢
 ٦٨٣
 ٦٨٤
 ٦٨٥
 ٦٨٦
 ٦٨٧
 ٦٨٨
 ٦٨٩
 ٦٩٠
 ٦٩١
 ٦٩٢
 ٦٩٣
 ٦٩٤
 ٦٩٥
 ٦٩٦
 ٦٩٧
 ٦٩٨
 ٦٩٩
 ٧٠٠
 ٧٠١
 ٧٠٢
 ٧٠٣
 ٧٠٤
 ٧٠٥
 ٧٠٦
 ٧٠٧
 ٧٠٨
 ٧٠٩
 ٧١٠
 ٧١١
 ٧١٢
 ٧١٣
 ٧١٤
 ٧١٥
 ٧١٦
 ٧١٧
 ٧١٨
 ٧١٩
 ٧٢٠
 ٧٢١
 ٧٢٢
 ٧٢٣
 ٧٢٤
 ٧٢٥
 ٧٢٦
 ٧٢٧
 ٧٢٨
 ٧٢٩
 ٧٣٠
 ٧٣١
 ٧٣٢
 ٧٣٣
 ٧٣٤
 ٧٣٥
 ٧٣٦
 ٧٣٧
 ٧٣٨
 ٧٣٩
 ٧٤٠
 ٧٤١
 ٧٤٢
 ٧٤٣
 ٧٤٤
 ٧٤٥
 ٧٤٦
 ٧٤٧
 ٧٤٨
 ٧٤٩
 ٧٥٠
 ٧٥١
 ٧٥٢
 ٧٥٣
 ٧٥٤
 ٧٥٥
 ٧٥٦
 ٧٥٧
 ٧٥٨
 ٧٥٩
 ٧٦٠
 ٧٦١
 ٧٦٢
 ٧٦٣
 ٧٦٤
 ٧٦٥
 ٧٦٦
 ٧٦٧
 ٧٦٨
 ٧٦٩
 ٧٧٠
 ٧٧١
 ٧٧٢
 ٧٧٣
 ٧٧٤
 ٧٧٥
 ٧٧٦
 ٧٧٧
 ٧٧٨
 ٧٧٩
 ٧٨٠
 ٧٨١
 ٧٨٢
 ٧٨٣
 ٧٨٤
 ٧٨٥
 ٧٨٦
 ٧٨٧
 ٧٨٨
 ٧٨٩
 ٧٩٠
 ٧٩١
 ٧٩٢
 ٧٩٣
 ٧٩٤
 ٧٩٥
 ٧٩٦
 ٧٩٧
 ٧٩٨
 ٧٩٩
 ٨٠٠
 ٨٠١
 ٨٠٢
 ٨٠٣
 ٨٠٤
 ٨٠٥
 ٨٠٦
 ٨٠٧
 ٨٠٨
 ٨٠٩
 ٨١٠
 ٨١١
 ٨١٢
 ٨١٣
 ٨١٤
 ٨١٥
 ٨١٦
 ٨١٧
 ٨١٨
 ٨١٩
 ٨٢٠
 ٨٢١
 ٨٢٢
 ٨٢٣
 ٨٢٤
 ٨٢٥
 ٨٢٦
 ٨٢٧
 ٨٢٨
 ٨٢٩
 ٨٣٠
 ٨٣١
 ٨٣٢
 ٨٣٣
 ٨٣٤
 ٨٣٥
 ٨٣٦
 ٨٣٧
 ٨٣٨
 ٨٣٩
 ٨٤٠
 ٨٤١
 ٨٤٢
 ٨٤٣
 ٨٤٤
 ٨٤٥
 ٨٤٦
 ٨٤٧
 ٨٤٨
 ٨٤٩
 ٨٥٠
 ٨٥١
 ٨٥٢
 ٨٥٣
 ٨٥٤
 ٨٥٥
 ٨٥٦
 ٨٥٧
 ٨٥٨
 ٨٥٩
 ٨٦٠
 ٨٦١
 ٨٦٢
 ٨٦٣
 ٨٦٤
 ٨٦٥
 ٨٦٦
 ٨٦٧
 ٨٦٨
 ٨٦٩
 ٨٧٠
 ٨٧١
 ٨٧٢
 ٨٧٣
 ٨٧٤
 ٨٧٥
 ٨٧٦
 ٨٧٧
 ٨٧٨
 ٨٧٩
 ٨٨٠
 ٨٨١
 ٨٨٢
 ٨٨٣
 ٨٨٤
 ٨٨٥
 ٨٨٦
 ٨٨٧
 ٨٨٨
 ٨٨٩
 ٨٩٠
 ٨٩١
 ٨٩٢
 ٨٩٣
 ٨٩٤
 ٨٩٥
 ٨٩٦
 ٨٩٧
 ٨٩٨
 ٨٩٩
 ٩٠٠
 ٩٠١
 ٩٠٢
 ٩٠٣
 ٩٠٤
 ٩٠٥
 ٩٠٦
 ٩٠٧
 ٩٠٨
 ٩٠٩
 ٩١٠
 ٩١١
 ٩١٢
 ٩١٣
 ٩١٤
 ٩١٥
 ٩١٦
 ٩١٧
 ٩١٨
 ٩١٩
 ٩٢٠
 ٩٢١
 ٩٢٢
 ٩٢٣
 ٩٢٤
 ٩٢٥
 ٩٢٦
 ٩٢٧
 ٩٢٨
 ٩٢٩
 ٩٣٠
 ٩٣١
 ٩٣٢
 ٩٣٣
 ٩٣٤
 ٩٣٥
 ٩٣٦
 ٩٣٧
 ٩٣٨
 ٩٣٩
 ٩٤٠
 ٩٤١
 ٩٤٢
 ٩٤٣
 ٩٤٤
 ٩٤٥
 ٩٤٦
 ٩٤٧
 ٩٤٨
 ٩٤٩
 ٩٥٠
 ٩٥١
 ٩٥٢
 ٩٥٣
 ٩٥٤
 ٩٥٥
 ٩٥٦
 ٩٥٧
 ٩٥٨
 ٩٥٩
 ٩٦٠
 ٩٦١
 ٩٦٢
 ٩٦٣
 ٩٦٤
 ٩٦٥
 ٩٦٦
 ٩٦٧
 ٩٦٨
 ٩٦٩
 ٩٧٠
 ٩٧١
 ٩٧٢
 ٩٧٣
 ٩٧٤
 ٩٧٥
 ٩٧٦
 ٩٧٧
 ٩٧٨
 ٩٧٩
 ٩٨٠
 ٩٨١
 ٩٨٢
 ٩٨٣
 ٩٨٤
 ٩٨٥
 ٩٨٦
 ٩٨٧
 ٩٨٨
 ٩٨٩
 ٩٩٠
 ٩٩١
 ٩٩٢
 ٩٩٣
 ٩٩٤
 ٩٩٥
 ٩٩٦
 ٩٩٧
 ٩٩٨
 ٩٩٩
 ١٠٠٠

شهيتانينكى ياخى و سهر كيش له گوى رايه لى خوا، شهيتانينك ﴿لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ كه خوا دهري
 كرد و دورى خسته وه له ميهره باني خوى ﴿وَقَالَ لَا تَحْذَرْنَ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا﴾ له پاش
 نه وه نه ميش گوتى به خوا: سويند به گه وره يى تو وهر نه گرم بوخوم له به ندهكانت به شينكى
 ديارى كراو كه بوم ريك خرابى و به دهستمه وه بينت ﴿وَلَا ضَلَّاهُمْ﴾ سويند به گه وره يى تو
 گومرايان نه كه م و دليان لانه دم له رى راست و وهر گرتنى بىرو باوه پى راست.
 ﴿وَلَا مَنِينَهُمْ﴾ ثاوات و ثامانجى دروينه نه خمه دل و دهرونيانه وه، نيت به هر جوريك كه
 پى هه لئه تين و رى خوا نه دهنه بهر. ﴿وَلَا مَرَّهَهُمْ﴾ فرمانيان پيا نه دم به گومرا بون
 يان به برين و له ت كردنى گوينچكه حوشتر و چوارپيكانيان. ﴿فَلْيَبَيِّنْكُمْ أِذَا كُنْتُمْ آلَ نَعِمٍ﴾
 نينجا نه وانيش به بى گيرو گرفت حوشتر و چوارپيكانيان نه بون له بيخ وه كه نه بو عبدالله
 نه فهرموى. يان له تيان نه كه ن، وه (زجاج) نه فهرموى. له سهر ههركام مه بهست بى نه وه
 باويكه له باوه كاني سهرده مى نه قامى كه نه و كرده ويان نه كرد دهرياره ي هر حوشتريك كه
 پينج سكى بكر دايه و پينجه مه كه ي نير بوايه. نيت قه دهغيان نه كرد له سواري پى كردن و
 بار پى بردن و هر جور نيش و كارى تر. وه كه به يارمه تى خوا باسه كه ي به دريژى ديت له
 سوره تى (الانعام) دا، ﴿وَلَا مَرَّهَهُمْ﴾ فرمانيان پيا نه دم ﴿فَلْيَبَيِّنْكُمْ خَلْقَ اللَّهِ﴾ نه وانيش به بى
 گيرو گرفت كردوست كراوى خوا نه گوڤن به پى فرمانى من، نيت مه بهست گوڤينى نه و
 نايينه سروشتى يه بينت كه خوا ناده مى له سهر داپشتووه، به بى نايينى و بى بروايى، يان
 به گوڤينى حهرام به حلال و حلال به حهرام. يان مه بهست گوڤينى بارو شيوه و ديمه ن و
 قه باره ي دروست كراوه كان بينت. وه هه لكولينى چاو و كوڤر كردنى، گوى برين و خه ساندن
 و داخ كردن و گوڤينى دان و مووى سهر و هر گوڤرينيكى تر كه شهر قه دهغي كردبى، يان
 مه بهست به كار هينانى دروست كراوه كان بينت به جوريكى بى شهرى، بو وينه مانگ و روژ
 بو نه وه دروست كراون كه سووديان لى وهر گيرى و خزمه تكار بن كه چى مەردومى نه قام
 نه يانپه رستن. به هه رحال و له سهر هه ربار كه ههركام له وانه راي چهند كه سينكيان له سهره و
 كراون به ته فسيري ثايه ته كه. نه و جور شتانه هه موو ناروا و بى جين و شهيتان شيرينيان
 نه كا له پيش چاو و هانى مەردوم نه دات له سهر كردنيان، هه موو نه وانه ته له و داويكن
 له لايه ن نه و شهيتانه دوژمنه وه و نه يه وى له ريگاي نه وانه وه مەردومى نه قام بكات به به نده ي

ئەلقە لە گوی ی خۆی، جا که واتە هەرکەسێک ژیر بێت ئەبێ وریا و دوور کهوێتەووە لەو تەلە
 و داوانە. هەرکەسێک ئەم قورئانە ی پێ گەیشتبێ هیچ بێرو بیانوویەکی بە دەستەووە نی یە،
 چونکە هەوایی پێداووە بە بوونی ئەم دۆژمنە کۆل نەدەرە و پیلان و کردەووە پیسەکانی و
 نیازو مەبەستە بۆگەنەکانی، کەواتە هەرکەسێک مەرد بێت ناکەوێتە شوینی ئەم دۆژمنە
 پیسە، بەلکو ئەمیش ناوەستی لە بەربەرەکانی و بەرگری کردنی، خۆی نادزیتەووە لە جەنگ
 کردن لەگەڵی، چونکە ئەگەر وانەبێ و وانەکات ئەوا مل کەچی ئەکات بۆ شەیتان و شەیتان
 ئەکات بە دۆست و کاربەدەستی خۆی، لە دۆستایەتی خوا تیپەر ئەکات بۆ دۆستایەتی
 شەیتان ﴿وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا﴾ هەرکەس شەیتان وەرگری و دابینی بە دۆستی خۆی
 ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لە کاتێک دا کە بەو تێپەر ئەکات لە دۆستایەتی خوا بۆلای شەیتان. بەوێ
 باوی ئەووە ئەدا کە شەیتان ئەیهوێ بەسەر ئەوێ کە خوا فەرمانی پێ ئەدا، هەرکەس بەو
 جۆرە بکات ﴿فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا﴾ بێگومان ئەو کەسە زیان ئەکات بە زیان کردنیکی
 روون و ئاشکرا، چونکە بە جاری سەرمايە و دەست مایەکە ی لە دەست دەرئەچی، جی و
 شوینی بەهەشتی ئەگۆریتەووە بە دۆزەخ، دەست لە رەزامەندی خوا هەلئەگری بۆ خواست و
 رەزامەندی شەیتان!! ﴿يَعِدُّهُمْ وَيُمْنِيهِمْ﴾ بەلێنیان پێ ئەداو ئاوات و ئامانج ئەخاتە دل و
 دەروونیان، ئەکەوێتە خوار و ژووریان تا سروشتیان ئەتزازینی لە باوەر بە خواو بە تاک و
 تەنیایی خوا، بۆ بێ بروایی و هاوێش دانان بۆ خوا، تا کردەووە خراپەکانیان بە چاک و
 پەسەند ئەزانن و سەیریان ئەکەن! بەلێنیان پێ ئەدا بە سەرکەوتن و دەست کەوت و
 خوشبەختی لە رینگای گوناھو تاوانەو! ئومیدی رزگار بوون ئەخاتە دلێان تا بە ئارامی و
 خوشبەختی لە رینگای گوناھو تاوانەو! ئومیدی رزگار بوون ئەخاتە دلێان تا بە ئارامی و
 خوشیەووە ئەمیننەووە لەسەر ئەو بارو حالە ی کە وان لەسەری، نیتر ئەو بەلێن و ئاوات و
 ئامانجە بەهۆی ئەو خەتەرە و خەیاڵانە بێت کە لە رینگە ی شەیتان خۆیەووە ئەخاتە دل و
 دەروونیان، یان بەهۆی دۆست و شوین کەوتووەکانی یەووە بێت لە تیرە ی ئادەمی کە هەمیشە
 ناوەستن و ئەکەونە خوارو ژووری مەردوم تا لە رینگە ی راست لایان ئەدەن،

وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٣٠﴾ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَخْرُجُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٣١﴾
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٣٢﴾

به هربارو لهسر هر حال ﴿وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾ شهیتان بهلینیان پی نداد
مهگر هر لهبر هملخهله تاندنیان، یان هر بهلینی شتی به تال و پووچیان پی نهدا که پی
هملنه خهله تین. نینجا نایا نیتر هیچی تیدا نه مینی؟ له پاش نهم باس و بهیانی خوا نایا هیچ
کس مهیه که جلهوگریی خوی نهکات له شوین کهوتنی شهیتان و هملنه خهله تی به بهلین و
دهلهسه و گزافه کانی شهیتان. مهگر نهو که سانهی که سروشتی ناده میتی یان کویر
بووینتهوه و ژیری یان له کار کهوتبی؟! نینجا باسی چارهنووس و دوا روژی شوین کهوتوو
و هملخهله تاوهمان نهکات له گهل چارهنووس و پاشه روژی نهوانه ی که بهنده ی راسته قینه ی
خوان و هملنا خهله تین به شهیتان و بهلین و دهلهسه ی شهیتان: دهرباره ی یه کم نه فرموی:
﴿أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ﴾ نهوانه ی که شهیتان و مرنه گرن به دوستی خو یان و هملنه خهله تین
پی، نهوانه شوین و ماوا نیشته جی یان دوزه خه ﴿وَلَا يَخْرُجُونَ عَنْهَا مَحِيصًا﴾ دهستیان ناکه وی
جی و شوینی راکردن و لادان لهو دوزه خه، خوا په نامان بدات لی ی. دهرباره ی دووم
نه فرموی: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نهوانه ی که بریایان میتا لهم جیهاندا و
کردهوه چاکه کانیان کرد ﴿سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بیگومان نه یان خهینه
به هشتانیکهوه که روباره کان دین و نهچن به ژیریان دا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ له کاتیک دا که
نهو بریوادارو خاوم کردهوه چاکانه نه میننهوه لهو به هشتاندا به همیشهی و بی
دوامتن و برانهوه ﴿عَدَّ اللَّهُ﴾ خوا بهلینی پی داون ﴿حَقًّا﴾ خوا نهو بهلینه ی بهی نه مینی
و بهراستی دهرنهکات ﴿مَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ نایا کی راست تره له خوا له باره ی بهلین و
قسه یهوه؟ بیگومان قسه و بهلینی خوا راست تره له قسه و بهلینی ههوه کهس. نهو ههوه
دلنایی یه لهسر کرد بهرامبر نهو ههوه بهلین و ناوات و نامانجه درو یفانه ی که
شهیتان نه یاندا به شوین کهوتووهمانی خوی و نه یانخاته دل و دهریانیانوه.

لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ،

ئىنجا بە دواى ئەو ھەپەشە و مەزگىنى يەدا ياسا گەورەكەى ئىسلام ئەيىنى لەبارەى كەردەو و پاداشت و تۆلەى كەردەو، يىگومان پاداشت و تۆلە نابى بە پىى ئارەزو و ئاواتى مەردوم بىت، بەلكو ئەبى بگەرپتەو و دامەزى لەسەر بىرەتەكى دامەزراو، بە پىى باوئىكى نەگۆراو بىت، بە پىى ياسا و قانونىك بىت كە لایەنگىرى كەس نەكات و ھەموو كەس يەكسان بىت لەبەردەمى دا، خراپەكار تۆلەى خۆى لى بىستىرى و چاكە كارىش پاداشتى رىك و پىكى خۆى بدەرتەو، نەك وەك جوولەكە و گاورەكان كە ئەلەن: ئىمە رۆلە و خوشەويستى خواين، ئىمە سزاو ئاگىرمان بۆ نابى چەند رۆژىكى كەم ئەبى، يان جوولەكە ئىستاش ھەر لايان وایە كە ئەوان جىاوازن و وەك ھىچ گەلەكى تر رەفتارىان لەگەل ناكەى، چونكە ئەوان گەلى ھەلبەزىراوى خان، رەنگە ھىندى لە موسلمانانىش ئەو جۆرە بىر باوەريان لە دەروونى خۆيان دا بووبى، بەھوى ئەووە كە ئاوانراون بە چاكترى ئومەت، يان بەھوى نەسەب و نەژادى پىرۆزەو گوناھيان لەسەر ئانوسرى، جا بۆ ئەھىشتى ئەو جۆرە بىر باوەرانە، بۆ بەرگى ئەو جۆرە قەسە و خەتەرە و باسانە ئەم چەند ئايەتە ھاتنە خوارەو: ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيَكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ بەلەنى خوا نە ئارەزو و ئاواتەكانى ئىو و نە ئارەزو و ئاواتى نامەدارەكانە. بەلكو بەم جۆرەيە كە ئەفەرموى: ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوًّا فَإِنَّمَا يُوَفَّىٰ عَمَلُهُ سُوءًا﴾ ھەركەس ھەر خراپەيەك بكات تۆلەى لى ئەستىرى پىى و دووچارى تۆلەكەى نەكەى. ئىتر لە جىھان دا يان لە رۆژى دوايى دا، نەك ھەر لە رۆژى دوايى دا، بەلگە لەسەر ئەو چەند ھەدىسەكە كە وەرگىراو باوەر پى كراون لەناو زانايانى ئىسلام دا، يەكە لەو ھەدىسانە ئەمەيە كە ئىمامى ئەھمەد ئەيەينى لە ئەبوبەكرى كۆرى ئەبو زەھىرەو كە ئەفەرموى: ھەوالم پى دراو كە ئەبوبەكرى صدیق – خاى لى رازى بىت – گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا لە پاش ئەم ئايەتە ئىتر چارە چى يە؟ چونكە ئەبى تۆلەى ھەموو خراپەيەكان لى بىستىرى، پىغەمبەرىش (ﷺ) لە وەلامى دا فەرموى: خوا لىت خوش بىت ئەى ئەبوبەكر، ئايا تۆ نەخوش نابى؟ ئايا تۆ ماندو و نارەھەت نابى؟ ئايا تۆ غەمبار نايىت؟ ئايا تۆ بەسەرھاتى بەتىن و سەختت بەسەر نايە؟ ئەمىش ھەرزى كرد بەلى! ئەمىش

فەرموی: ئەوێ که وتراوه لەوانەیه که تۆلەتان لێ ئەستێنری پێی، ئەم ھەدیسە ھاکمیش
 رێوایەتی کردووە لە رینگەێ سوفیانی سەوری یەو. ئەبوبەکری کوپی مەردومی یە رێوایەتی
 کردووە لە (ئەبن و عمر) مەو که لە ئەبوبەکری صدیقەو ئەگێرنەو خوا لە ھەموان رازی بێت،
 ئەفەرموی: من لە خزمەت پێغەمبەر بوم (ﷺ) ئەم ئایەتە ھاە خوارەو، لە پاشان پێی
 فەرموم: ئەێ ئەبوبەکر ئایا ئایەتیکت بۆ نەخوینم که ھاە خوارەو بۆ سەرم؟ منیش گوتم:
 بێخوینە بۆم. ئێنجا که خویندی وام ھەست کرد که شکانیک پەیدا بوو لە پشتەم دا، تا
 رادەیک پشتەم بۆ دانەواند و کەوتە لەرزە! ئێنجا ئەویش فەرموی ئەو چێ یە بۆ وات
 بەسەر ھا؟ منیش گوتم: ئەێ پێغەمبەری خوا باوک و دایکم بە قوربانت بێ! ئایا کێ لە
 ئێمە خراپەێ نەکردووە، ئێمە تۆلەمان لێ ئەستێنری لە باتی ھەموو خراپەیکە کە
 کردوومانە! ئەویش فەرموی: ئەێ ئەبوبەکر تۆ و ھاوپی برادارەکانت لەم جیھانەدا تۆلەتان
 لێ ئەستێنری، ھەتا ئەگەن بە حوزورخوای بەبی گوناھو گوناھەکانتان نامێنی. بەلام ئەوانی تر
 - واتە بێ برادارەکان - ھەموو خراپەیکەیان بۆ کۆئەکرتەو ھەتا لە رۆژی دواپی دا تۆلەێ
 ھەموویان لێ ئەستێنری، تیرمیش بەم جۆرە رێوایەت کردووە. (ئەبن و ئەبی ھاەم و ئەبن
 و جەریر) ھەدیسێ ئەھینن لە دایکی ئیمانداران (عائشە) وە - خواێ لێ رازی بێت - کہ
 ئەفەرموی: گوتم: ئەێ پێغەمبەری خوا ئەزانم بەتێن ترین ئایەتی قورئان کامەیه. ئەویش
 فەرموی: کامەیه: منیش گوتم: ئەم ئایەتە: ﴿مَنْ يَمَلْ سَوْءًا يُحْزَرْ بِهِ﴾ ئەویش فەرموی: ھەرچی
 دووچاری بەندەێ برادارە بێ تەنانت پێ ھەلکەوتنی کہ بەسەری بێت... ھتە. (موسلیم و
 ترمزی و ئەسانی) ھەدیسێ لە (سوفیانی کوپی عویینە) وە کہ ئەویش لە (ئەبو ھورەیرە)
 وە ئەبێنی: کہ ئەفەرموی: کاتی ئەم ئایەتە ھاە خوارەو زۆر قورس بوو لە دلی
 موسلمانەکان دا، ئێنجا پێغەمبەر (ﷺ) فەرموی: رێی راست بەدەنە بەر و دامەزراو بن
 لەسەری. باری ناوەرەست و مییانە بگرنە دەست بە بێ زیادە رەوی و کەم و کوپی، چونکە
 ھەرچی دووچاری موسلمان بێ ئەبی بە کەفارەتی گوناھێ تەنانت دێکی بچی بە پێیدا یان
 پێ ھەلکەوتنیکێ بەسەر بێت. بەھەر حال کەواتە ئەبی ھەموو خراپەیکە تۆلەێ بەدوادا بێت
 و خراپەکار رزگاری نابێ لێی،

وَلَا يَحِذُّ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٣٣﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ
أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٣٤﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ
أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا

﴿وَلَا يَحِذُّ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ دهستی ناکهوی بۆ خوی هیچ کاریدهست و
دوستیک که پهناي بدات و بیگریته خوی، هیچ کومه کیکی دهست ناکهوی که یارمتهی بدات
بۆ بهرگری سزای خوا لی ی که نهو خراپه کاره تیپه بکات له کاریدهستی و دوستایهتی و
یارمتهی و پهنا دانی خوا. موسلمان بهو جوړه ی که باس کرا دلیان هاته لهرزه لهم نایته،
دهروونیان بی نارام بوو له سام و بیمی، چونکه نهوان بهراستی تیگه شتیبوون، بهراستی
کاری خویان و نایینه که یان گرتبوو، نه یان زانی راست و رهوایی به لینی خوا، دهروونیان
له گهلی نه زیان، هر لهم جیهانده نه زیان له گهلی روژی دواپی دا، وهک نیستا نهو روژه بیت،
جا به هوئی نهو مهو بهو نومه ته یان لی پیک هات که میژووی نادمی شتی وای نه دیبوو،
نایشی بینی مگه جارنکی تر وهک یه که مجار نومه ته یکی تری قورنانی پهیدا ببی! له باره ی
توله ی گونا هو تاوانده بهو جوړه ی فهرمو، نهو بۆچوونه راست و رهوای خسته دلماندهو،
نینجا له باره ی پاداشتی کردهو ی چاکه وه نه فهرمو ی: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ
أَوْ أُنْثَىٰ﴾ هر کهس له کردهو چاکه کان به جی بینی، نیت تر بی یان می، ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾
له کاتیک دا که بهوادار بی - چونکه هر کردهو به کی چاک به بی بهو هیچ نرخیکی نی به
لای خوا - ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾ نهو خاوهن کردهو چاکانه له بهواداران ﴿يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ نه چنه
به هه شتهو ﴿وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا﴾ کهم و کوپی ناکری له پاداشتیان به که مترین شت، نینجا له
جی به هیچ له پاداشتی کوئی رایه لآن کهم نه کړیته وه، نه بی باشت سزاو توله ی یاخی و
تاوانباران زیاد نه کړی، چونکه خوا له هه مو کهس به خشنده و میهره بان تره، بیگومان
توله ی زیاد ناپیک ترو نه گونجاو تره له گهلی نهو به خشنده یی و میهره بانی به فراواندها، تا

کم کردندهوی پاداشت، کهواته له باسی نهموه نهو نهزانری و پیویست نی یه به باس
 کردنی نهو. لهم نایهتهدا دهرکهوت که رزگارپوون، بهلکو خوش بهختی بهستراوه به بپروا و
 کردهوی چاکهوه، ئینجا نهوا رافهی بپروامان بو نهکات لهگهل دهست نیشان کردن به رادهو
 پلهی ههره بهرزی بپروا کردهوی چاک. نهفرموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾
 نایا کی چاکترو شیرین تره له بارهی نایینهوه له کهسینک که خوی یه بارو پاک و خاوین
 کردبی بو خوا به مل کهچی و گوی رایهلی همر بو نهو ﴿هُوَ مُحْسِنٌ﴾ له کاتیک دا که چاکهکار
 بیت و دور بیت له خراپهکاری، یان له کاتیک دا که کردهوه چاکهکان بهجی بیئی لهسر
 نهو بارو شیوهی که شیاو و شایستهیه بو خوا، وهک له همدیسهکهی بوخاری و موسلیم دا
 فرموی: خواپهرستی بکهیت به جوئی وهک تو خوا ببینی به چاوی سر، چونکه نهگهتر تو
 خوا نابینی خوا تو نهبینی، ﴿وَأَتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾ شوینی نایینی ئیبراهیم کهوتبی که
 نایینی خواپهرستی یه به تاک و تهنیا، له کاتیک دا که ئیبراهیم لادهو روو وهرگیره له
 هموو بیرو باوهرو نایینهکانی ترواته هیچ کهس لهو کهسه چاکتر نی یه که به تهواوی مل
 کهچ بی بو خوا و کردهوی چاکی بیت و همر پهپرهوی نایینی خوی کردبی که ئیبراهیم
 لهسری بووه. کهواته با هموو میللهت و گهلهکانی جیهان بین بو ژئر سایه ی نهم نایین و
 شریعته که جیگرو جینشین ههموو نایین و شریعتهکانی خوی به بانگی ههموو
 نادهمی نهکات که پهپرهوی ئیبراهیم بکهن(علیه السلام) که هات و نایینی خوی دایه بهر و
 لایدا له ههموو نایینهکانی تر و نهو بت پهرستی یه ی که له سرهتای چهرخی نهودا جیهانی
 داگیر کرد بوو به تایبتهی ولات و گهل و کهس و کارهکهی نهو، نهو ئیبراهیمه ی که سر له
 نوی نایینی خواپهرستی رواندهوه له زموی دا، چه سپاندی یهوه له جیهان و ناو دلی
 مردومان دا. با بین ههموو نهم ریگه راسته بدهنه بهر به تایبتهی جووله که و گاور و بت
 پهرستهکانی عهره ب که خویان به نهوه شوین کهوتوی ئیبراهیم دانهنن. بهم وته کورته
 حقیقهتی بپروا خواپهرستی و کردهوی چاکی دیاری کرد و نهخشهی کیشا که همر له
 دهست قورئان دیت نهم جوړه شتانه!

وَأَتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 مُحِيطًا ﴿١٢٦﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ
 فِي يَتِمَى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُوْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَرَرَّعُونَ أَنْ تَكَحُّوهُنَّ وَالْمُستَضْعَفِينَ
 مِنَ الْوِلْدَانِ

ئینجا سەرنجی مەردوم رانەکیشی بۆ پیویستی شوێن کەوتنی ئیبراھیم و هانی ئەدا
 لەسەری بەمە ی کە ئەفەرموی: ﴿وَأَتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ خوا ئیبراھیمی گێرا و ھەرگرت بە
 خۆشەویست بۆ خۆی، بەم رەنگە ئەیەوی خێرو بەھرە ی بپژێنی بەسەردا، یان گێرابی بە
 کەسێک کە بە راستی خوای خۆی خوش بوی و خوشەویستی خوا دلی داگیر کردبێ و
 تیکەلی ھەموو دلی بووبێ. یان گێرای بە کەسێک کە رێگە ی خوای خۆی ئەداتە بەر بە جۆری
 کە خوا بیەوی و پێی رازی بێت، بە ھەرحال خوا ھەلی بژارد بە چەند ریز و بەھرە یەکی
 گەورە و تایبەتی، کەواتە با ھەموو پەپرە ی ئەو ھەلبژێراوہ بکەن. شتیکی ناشکرایە کە ئەم
 شەریعتی پێغەمبەرە (ﷺ) جێنشین و جیگری ھەموو شەریعتەکانی خوایەو گەورە تر و تیز
 و تەواو تریانە، بە جۆری ئەگەر ھەموو پێغەمبەرە (علیہم السلام) بێنەوہ جیھان ئەبێ
 پەپرە ی ھەر ئەم شەریعتە بکەن، کەواتە مەبەست بە فرماندان بە پەپرە ی ئیبراھیم
 پەپرە ی کردنی ئایینی خواپەرستی راستەقینە ی بە پاک و خاوینی و بە بی هیچ جۆرە
 تیکەلی و پێکەلی یە، کە ھەموو ئایین و شەریعتەکانی خوا لەوہا یەکن. ئینجا کوتایی
 باسەکە و ئەو ھەموو فرمانانە ئەھینێ بە فەرمودە یەک کە بەراستی ھاندەر و پالەدرێکی
 بەھیزە بۆ گوێ رایەلی خوا لە ھەموو فرمانەکانی دا، ئەفەرموی: ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ﴾ ھەر بۆ خوا یە و مولکی خوا یە و دروست کراوی خوا یە ھەرچی لە ئاسمانەکان و
 زەوی دایە ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا﴾ خوا ھەمیشە دەوری ھەموو شتیکی داوہ بە زانین
 و بە توانین و بە دەسلەت و بە تەگبیر و بە پەرێوہ بردنی ھەموو کاروبارێک لە ژیان و لە پاش
 ژیان، لە جیھان و لە رۆژی دوا یی دا بە بی سنوور و بە بی دواھاتن، بە لکو خوا بە
 بوونە کەیشی دەوری ھەموو شتیکی داوہ کە ئەو بوونی بی سەرەتایە و بی دوا ھاتنە،
 دەوری ھەموو شت و بوونی ھەموو شتی داوہ، چونکە بوونی ھەموو شتی بەرھەم و پێک

هينراوى ئو بوونى ئەو يە لە پەيدا بوو و ئەبى يەكسەر لە رىو و بەبى واسيتە و دەخلى
 هېچ كەس و هېچ شتىكى ترا!! بىنگومان بپروا بەم ئايەتە و جىگىر بوونى ئەم ئايەتە لە ھەر
 دلىك دا مايەى ئەو يە كە ئو دله تەنھا خوا پپەرستى بە بى هېچ جۆرە ھاوبەشلىك نە لە
 زاتى پاكى دا، نە لە سىفەتەكانى دا، نە لە كردهو و بپارەكانى دا، ئو دله ئەزانى كە
 ھەموو شت بەدەست خوايە، ھەرچى ئو بپەوى ھەر ئەو ئەبى، ھەرچى ئو نەپەوى نابى
 ببى. بە هېچ كلۇچىك دروست نى يە پەپەرەوى و شوپىن كەوتنى هېچ بەرنامەيەك بىجگە لە
 شەرىعت و بەرنامەكەى خوا، ئىنجا ھەر بەم بپروا و بۆچوونە دل و دەروون پاك ئەبىتەو و
 دائەمەزى، كردارو رەوشت رىك و راست ئەبىتەو، ژيان خوڤ و شىرىن ئەبى.

لەسەرەتاي سورەتەكەو هيندى چارەسەرى دانا بۆ ئو ھەموو باو و كردارى ناپاست و
 ناپەرەواى كە چەند ساللە ھاوچەرخ دەقيان پپوھ گپروا، سەبارەت بە ئافرەت و مال و خىزان
 و چىنە ژىر دەستەو بى دەسەلاتەكان، وەك ھەتپو و مندالان، ئىنجا لىرەدا ئەگەرپتەو بۆ
 سەر ئو مەبەستى يەكەمجارە و ئو چارەسەرەنە تەواو ئەكات، بۆ ھەوئى گەل و كۆمەلى
 مۇسلمان بە تەواوى پاك بكا تەو، مال و خىزان دامەزىنى لەسەر بنەرەتلىكى زۆر بەھىزو
 دامەزراو، كە پارىزگارى رىزو بەرژەوھەندى پپا و ئافرەتى تپدا بىت، پەيوھەندى و
 پەيوھەستى مال و خىزان بەتپن بىت، ئاژاوە و ناپىكى نەھىلرى، تا ئو پەيوھەندى نەپچرى و
 خىزان و مالەكان وىران و سەرلى شپا و نەبن، بە تايبەتى مندال و ساواكان، ھەرەھا
 چاوەپىرى و پارىزگارى بى دەسەلات و لاوازەكان بكرى تا ستمكار ماقيان ژىر پى ئەكات. لە
 ناوبەناوى ئايەتەكانى ئەم جزمە و لە دوا دوايى جزمى چوارو سەرەتاي ئەم سورەتەدا
 ئەندازىك دواين لەبارەى ھەموو كاروبارى مال و خىزان لە ئىسلام دا، لەبارەى ئو ھەموو
 تىكۆشانەى كە ئىسلام بەكارى هپنا لەم بەرنامەيەدا بۆ رزگار كردنى گەل و كۆمەلى
 مۇسلمان لە باو و كردارى سەردەمى نەقامى سەبارەت بە مال و خىزان و ئافرەت و لاواز
 بى دەسەلاتەكان، بۆ بەرز كردنەوئى رادە و پەلەى دەروونى و كۆمەلەيەتى و رەوشتى گەل و
 كۆمەلى مۇسلمان، لەم بارەيانەو دواين و راو بپارى ئىسلامان روون كردهو بە جۆرى كە
 بەس بىت بۆ ھەركەسىك كە ژىرو خپو خواھ بىت و بە دواى راستى دا بگەپرى، بە جۆرى
 دواين كە ھەركەوى بە روونى بەرزى و بلەندى گەلى مۇسلمان بە سەر ھەمووم چپن و
 گەلەكانى دەورەپەريان، بەسەر ھەر گەل و كۆمەلىكى تر كە بپروا بەم ئايىنە ئەبى، بەم
 بەرنامەيە پەرومردە نەكرابى، مل كەچ و گوئى رايەل ئەبى بۆ رزىمە پاك و بىگەردەكەى، ئىنجا

با به درېژني بدوین و بینه ژر سایه نایه تکان: له یه که مجاره وه نه فرموی:

﴿وَسْتَغْفِرُكَ فِي الْإِسَاءِ﴾ نهی پیغه مبر داوای فتوات لی نه کن له باره ی ثافره تانه وه، واته دهرخستن و روون کردنه وهی نه وهی که نایزان و گری یه له دلیان دا له باره ی بریارو مافیان وه، نه وهی که پیویسته بویان و پیویسته له سریان، نک تهنه له باره ی میراتیانه وه وهک هیندی گومانی وا بردوه، له بهر ریوایه تی که هاتوه له هوی هاتنه خواره وهی نایه ته که دا و نه لی پرسیار کرا له پیغه مبر (ﷺ) له باره ی میرات پیدانیان. نینجا هم نایه ته هاته خواره وه، به لام له بهر نه وهی پرسیاری ژور کراوه له پیغه مبر (ﷺ) له ژور شتی تریش که په یوه ندی به ثافره تانه وه هیه، له بهر نه وهی ریوایه تیکی تریش هاتوه که نه لی هم نایه ته هاتوه له باره ی داگیر کردنی مالی ثافره ته هه تیوه کان و بهرگری کردنیان له شوو کردن و ماری پی نه دانیان، له بهر نه وهی نایه ته که نه به ستراره به هیچ شتیکی تایبه تی یه وه، له بهر نه وانه تایبه تیعمان نه کرد تهنه به میرات و که له پور پیدانیانه وه، بیجکه له هموو نه وانه له وه لامه که وه گشتی یه تی و تایبه تی نه کردن به روونی و مرنه گیری.

نه وه تا نه فرموی: ﴿ثَلَّ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُثَلِّ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ﴾ نهی پیغه مبر له وه لامیان دا بللی خوا کارو بریارمان بو روون نه کاته وه له باره ی ثافره تانه وه، نه وهی که نه خوینرته وه به سهرتان دا له نامه که ی خودا. واته نهو نایه تانه ی که له سهرتای هم سوره ته دا هاتنه خواره وه و همیشه نه خوینرته وه به سهرتان دا کارو بریارتان بو دهرنه خن و روونی نه که نه وه بۆتان، هرچونی خوایش لیږده بۆتان دهرنه خات نه وهی که له پیشمه وه نه و تراوه، دهی ناشکرایه که نایه ته کانی رابوردو، هره وه نایه ته کانی نیره ش حوکم و بریاری چهند شتی تریان تایه بیجکه له میرات و که له پور، که واته چاک وایه تایبه تی نه کری هر به مه سه له ی میرات پیدان و که له پوره وه، وهک هیندی که زانیان بریویانه هر به سهر نه وه دا وهک ده ست نیشانی بو کرا.

خوای گه وره له و لام و فتوا دا لوتف و میهره بانی خوئی نیشان نه دات به مه ی فتوا و بریاره که ی له لایه زاتی پاکی خویه وه ناراسته نه کات، هرچونی ریژ نه دات به گهل و کومه لی موسلمان، به مه ی که فرمانی دا به پیغه مبر (ﷺ) که رووی فرموده ی خویان تی بکات، چاودیری خویان پی بگه یه نی، له فتوا و بریاره که ی دا ده ست نیشان نه کات بو نهو بارو باوه نه فامی یه ی که نهو گه لی موسلمانیه له سهر بوو، تا نیسلام هات و دهری هینان له و ستم و پهستی یه و بهرزی کردنه وه بو بهرترین راده و پله، بهم رهنگه فرموی: ﴿فِي

يَسْأَلُ النِّسَاءَ ﴿١﴾ نهوى كه نه خوینرتنهوه بهسهرتان دا لهبارى نهو ئافرهته ههتیوانه، واته كه له ژیر دهستان دان ﴿٢﴾ لَا تَوْتُوْنَهُنَّ مَکِیْبَ لَهُنَّ ﴿٣﴾ كه كهسانیکن ئیوه پی یان نادهن نهوى كه نووسراوه و پیویست کراوه بۆیان، وهك مال و میراتی و ماریه یه كه مافی خویانه یان مافی شوو كردن به خواهیش و نارمزوی خویان ﴿٤﴾ وَرَغَبُوْنَ اَنْ تَنْکِحُوْهُنَّ ﴿٥﴾ نارمزوو و مهیلتان ههیه ماریه یان بکهن نهگهر جوان بن و مالیان ههیی، بهرگری یان لی نهکهن له شووکردن ههتا نهمرن و مالهکه یان نهخون. ﴿٦﴾ وَالْمُسْتَضْمَعِيْنَ مِنْ اَوْلَادِنَ ﴿٧﴾ نهوى كه نه خوینرتنهوه بهسهرتان دا لهبارى نهو مندالانهی كه بی دهسه لاتن و به لاواز و ژیر دهسته دانهمران و بهموى نهوهو بیهش نهکران له میراتی و کهلهپوور. ئینجا بۆ زیاده روون کردنهوه هیندی له ریوایهتکهان نههینن: (علی کوپی نهبو طلحه) له (ئیین و عهباس) وه - خویان لی رازی بیټ - كه نهفهرموى: پیای و ههبو له سهردهمی نهقامی دا ئافرهتیکی ههتیوی نهکوته ژیر دهست ئینجا جل و بهرگی خوی نهخست به ملی دا، ئیتر بهوه هیچ کهس نهینهتوانی ماریه بکات، ئینجا نهگهر جوان بویه و ههزی لی بکردایه ماریه نهکرد. مالهکهیشی نهخوارد، نهگهر ناشیرین بویه بهرگری نهکرد له شووکردن تا نهمرد و مالهکهی به کهلهپوور و مرنهگرت بۆ خوی، ئینجا خوا نهوى قهدهغه کرد و جلهوگیری لی کرد، لهبارى مندالهکانهوه نهفهرموى: باویان و ابو مندال و ئافرهتیان بیهش نهکرد له کهلهپوور. (ئیین و عهباس) نهفهرموى: مههست نهه بوو كه فهرموى: ﴿٨﴾ لَا تَوْتُوْنَهُنَّ مَکِیْبَ لَهُنَّ ﴿٩﴾ ئینجا خوا جلهوگیری لهوه کرد، بهشی ههموو خاوهن بهشیکی دیاری کرد و فهرموى: ﴿١٠﴾ اَلَا تَنْتَبِهْنَ ﴿١١﴾ ئیتر گهوره بی یان بچووک. (بوخاری و موسلیم) وینهی بهشی یهکهمی نهه ریوایهته نههینن له دایکی ئیمانداران (عائشه) وه - خوی لی رازی بیټ - (ئیین و نهبی حاتم) هوالی نههینن تا نهگاته (عوروهی کوپی زوبهین) نهویش له دایکی ئیمانداران (عائشه) وه - خویان لی رازی بیټ - كه نهفهرموى: نهوى كه خوا فهرموى: نه خوینرتنهوه بهسهرتان دا بریتی یه لهو ئایهتهی كه له سههرتای نهه سوهرتهدایه: ﴿١٢﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَقْسِطُوا فِی الْاَنۡفِیْ ﴿١٣﴾ ههروهه ریوایهتی تریش ههیه كه له ههموویانهوه ههه نهوه دهرنهکوى كه له تهفسیری ئایهتهکه دا دهست نیشانمان بۆ کرد چ لهبارى ئافرهتهوه، چ لهبارى مندالانهوه، فهرموى: نهوى كه نه خوینرتنهوه بهسهرتان دا کار و بریارتان بۆ دهرنهخات لهبارى ئافرهته ههتیوهکانهوه،

وَأَنْ تَقُومُوا لِلَّيْتَمَىٰ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾ وَإِنْ أَمْرًا هَ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا

﴿وَأَنْ تَقُومُوا لِلَّيْتَمَىٰ بِالْقِسْطِ﴾ لهبارهی ههلسانتان به داد دهرباری ههتیوهکان که نهوهش بریتی بووله نایه تی ﴿وَلَا تَبْدَلُوا الْفَيْتَ بِالطَّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَّ أَنْوَالَكُمْ﴾ که تیپیری کرد. ئەم نایه ته به چەند جوړیکي تریش ته فسیر کراو ته وه، ئەو جوړانهش له مەبەست دا هەر ئەگەر نه وه بۆلای ئەم ته فسیره ی که ههلمان بژارد، چونکه زۆریه ی له سهره و دلپیش پی ی به نارامتره.

نیسلام هات و ئەو هه موو بارو کرده وه لارو ناله باری نه هیشت که نه کران دهرباری نافرت و هه تیو و مندال و بی دسه لات و بهش خورای و ماف ژیر پی کراو هکان، ئەو هه موو بار و کرده وانه ی که چهنده ها سال و چهرخ تیپیری کرد بوو به سهریان دا، بوو بوون به کارو کرده ویه کی په سهند کراو له ناو گهل و کوپ و کو مه ل دا، به دلی هیچ کەس دا نه شهات همولدان بو گوژاندنیان، به لکو گوژاندنیان زور زور قورس و گران بوو له ههست و دهر وون دا، شوپشیکي گه وه بوو که زور به دهگهمن که سینک بووی که دژی ئەو شوپشه نه بی، هیچ داخواز و پالده ریک نه بوو بو گوژاندنی ئەو بوچوون و بهرنامه ی ژیان و باو و کرده وه دهق پیوه گیراونه، هیچ نه بوو بیجگه له وه ی که ئەم نیسلامه له سهرچاوه ی داد و دادپهروهری یه وه هاتوه، بو نه هیشتن و له ریشه هینانی تووی ستهم و بهد کرداری، هو ی سهرکه و تنه کهشی ئەو بوو بریارو بهرنامه که ی ریک و راست بوو له گهل ژیری و سروشتی ناده می دا، بهرنامه ی پهروهره کردنه که ی نیجگار به هیزو تیرو تهواو بوو، به جوړی باو و هیزو دسه لات ی سهرده می نه قامی بهرگری پی نه کراو توایه وه له بهرده می دا، بیگومان له همرکات و چهرخیکی تریش دا، له ناو هەر کوپ و کو مه لیکي نه قامی تریش دا، ئەگەر نیسلام له سهر ئەو بارو شیوه و ته رزی یه که مجاره ناراسته بکری و بهیتر ته مهیدان، هەر سهرکه و توو نه بی وه که یه که مجار و هەر زال و سهرکه و توو نه بی و هیچ شتیک بهرگی ناگری!! گرنگ ترو به هیزترین هو ی سهرکه و تنی شوپشی نیسلام ئەو بوو و ئەویه که هه موو یاسا و بریاره کانی په یوهست نهکات به خواوه و به ناگاداری و چاودیری خوایه، پهروهره کردنی دل له سهر ههست کردن بهو ناگاداری و چاودیری و چاوهروانی نه جرو پاداشتی لای خواو ترسان له سزاو توله که ی، وهک لیږده کوتایی ئەم نایه ته ی هینا به مه ی

وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسُ الشُّحَّ

ئىنجا بە تېھلەلگىنىش دوو وتە ئەھيىنى بۇ بەھيىز كەرتى يەك كەوتنەكە و دلىيا كەرتى
لەسەرى، يەكەم ئەفرەموى: ﴿وَالصَّلٰحُ خَيْرٌ﴾ سولج و يەك كەوتن چاكتە لە جيا بوونەمە و
مانەمە بە ژيانى نازاوە و بىزارى لە يەكتەر، واتە ئەگەر چاكتە لەمانەدا ببى بىگومان يەك
كەوتنەكە چاكتە، يان مەبەست ئەمەيە يەك كەوتن چاكتە، ئىتەر ئەو يەك كەوتنى ئەوانە، يان
يەك كەوتنى شەرى بە شىۋەي گەشتى و لە ھەموو كاروبارىك دا كە ئەم يەك كەوتنى پياو و
ئافەتە يەكەم و سەردەستەيە لىرەدا. دووم: ﴿وَأَخْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ﴾ ئامانە كراوە لە
دەروونەكان دا چىرووكى و سوورى لەسەر مال و ماف و ئەمەي كە ئارەزوو ئەكەرى، واتە
ئادەمى بە سەروشت لەسەر ئەو چىرووكى يە دروست كراوە، كەواتە ھەركاتى ئافەت دەستى
ھەلگەرت لە ھىندى مال و مافى خۇي بۇ مەزەمەكى، ئەو كاتە ئەو مەزەمەل دائەخات و رازى
ئەبى بە ھىشتەنەمەي ئەو ئافەتە ھەرچەند لە دلىۋە بىزار بىت لى و خۇشى نەمەي لەبەر
خاترى ئەو مال و دەست كەوتەي كە بە سەروشت سوورە لەسەرى و خۇشەمەستە لە دلى دا،
يان ئەگەر پياو كە دوو ژنى ھەبوو، يەككىيانى خۇش نەمەيست و بىزار بوو لى و، ئەو
بىزارە وازى ھىنا لەماف و بەشەكەي خۇي بۇ ژنە خۇشەمەستەكە، بىگومان ئەو كاتەمەش
پياو كە رازى ئەبى بە ھىشتەنەمەي ئەو بىزارەمەش لە ژىر رەكەتى دا، بەرامبەر پىك ھىنانى
ئەو مەبەست و ئارەزوۋەي كە پياو كە سوورە لەسەرى، كەواتە سوورى و چىرووكى پياو كە
ھۇ و پالەمە بۇ ئافەتەكە كە بەو ئەندازە مال و مافە دلى پياو كە نەرم بكات، ھەرچۇنى
چىرووكى و سوورى ئافەتەكەش لەسەر ماف و مالى خۇي ھۇ و پالەمە بۇ ئەمەي كە
پياو كە بەشتى كەمەش رازى ببى و داۋاي شتى زۆر نەكات لە ئافەتەكە، كەواتە بەمە
سولج و يەك كەوتنەكە پىك دىت كە خوا ئەفرەموى: شتىكى چاكتە. بەھەر حال و لەسەر
ھەربار كارەكە لە دەستى ئافەتەكەدايە و خۇي بەرژەمەندى خۇي باشتەر ئەزانى، شەرى
زۆرى لى ناكات لەسەر ھىچ بارىك، بەلكو رەۋاي داۋە كە خۇي بە ئارەزوۋى خۇي چى نەكات
بىكات، ئىنجا لەگەل ئەمەدا كە دان ئەنى بەو چىرووكى و سوورى يەدا، ھەر لەسەر ئەو بارە
وازيان لى ناھىنى، بەلكو بانگى مەزەمەكان نەكات و ھانىيان ئەدات لەسەر رەفتار و
جولانەمەيان بە پىچەمانەي چىرووكى و سوورى يەكەيان،

وَإِنْ تَحْسَبُوا أَنَّكُمْ مُؤْمِنُونَ فَإِنَّ اللَّهَ يَنْزِلُ فِي السَّمَاءِ فِي سَاعَاتٍ لَمْ تَكُنْ مِنْهَا حَاسِبًا ۚ أُولَٰئِكَ جِثَامٌ فِي أَنْفُسِهِمْ يُغْفَرُ لَهُمْ فَاذْكُرُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ أَنْفُسَكُمْ تُفْتَنُ ۚ وَلَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوا هَآ كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَإِنْ يَنْفَرَقَا يُغْنِ اللَّهُ عَنْهُمَا كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾

نه فرمودی: ﴿وَإِنْ تَحْسَبُوا أَنَّكُمْ مُؤْمِنُونَ﴾ نه گهر ئیوه چاکه بکن و به چاکی ژیان و گوزهرانیان له گهل بکن، خوتان پیاریزن له خو به زل زانی و نه ویستن و روو لی وهرگیپران و لی نه پرسینهوه، هرچهند هوو پالدهری ببی بو نهوه، دان بگرن به خوتان داو شو نافرده تانه ناچار نهکن له سهر واز هینان و دهست هه لگرتنیان له مال و مافی خویان ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ بیگومان خوا هه میشه ناگادارو با خهبره به باشی به هر شتیک که ئیوه نه یکن، کهواته بیگومان نه جرو پاداشتتتان نه داتهوه له سهر شو رهفتار و کردهوه چا کانه تان، به راستی بانگ لی کردنی بهواداران به چاکه و له خواترسی و خو پاریزی، بانگ لی کردن و هاندانیان به ناوی خوی با خهبر و ناگادار به هر کردهوه یه که نه یکن، بانگ کردنیکی زور به میزو به کاره، هر نهوه شایسته یه بو گوئی رایلی و به پیرهوه چون!

شو خوی پهرومردگاره که نهه نادهمی یهی دروست کردوه، خوی باش نهیناسی و نهزانی که خاوهنی هیندی شته که ناتوانی بهرگری بکات، یهکی لهو شتانه سۆزو خوشه ویستی دلکه رویش بو هر شتیک و لکا به هر شتیکهوه بهرگری ناکری و بیجگه له پهرومردگار هیچ که سیک ناتوانی نهیهیلی و بنهبری بکات، خوایش داوایه ناکات که له توانادا نبی، جا لهبر نهوه داوا ناکات له بهندهمکانی که شو سۆز و خوش ویستنه له دلیان دهرکن، به لکو داوا نهکات که بهره لای نهکن، به لکو جلهوی بگرنه دهست تا نه بیته هوئی کردهوهی ناراست و نارها و بهنده دووچاری ستهم و کردهوهی خراپ بکات. یهکی لهو سۆز و نارمزوانه نه مهیه که یهکی که چهند ژنیکی هه بی که به ناچاری یهکیکیانی خوشتر نهوی لهوانی تر، جا لیژدها نیسلام داوا ناکات که شو سۆز و خوش ویستنه له دل دهرکری، به لکو

داوا نه کات که جلهوی سوزو مهیله که ی بگریته دهست تا ستم و کردهوی خراپی نه بی
 دهر باره ی نهوانی تر، وهک لهم نایه ته دا دهست نیشان نه کات بو نهو حاله ته چار نه کراوه
 له گه ل چاره سر و جلهو گرتنه وه که دا. نه فرموی: ﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَقْدِرُوا يَنْ أَلْسَاءَ﴾
 هر گیز نیوه ناتوانن داد و یه کسان ی به کار بینن له ناو ژنه کانتان دا، له خوش ویستن و
 مهیلی دل دا، وهک (حسن و مجاهد) نه فرمون. ﴿وَلَوْ حَرَصْتُمْ﴾ با هر چند سوورین و مهول
 بدن بو نهو داد و یه کسان ی یه، نیامی نه حمده و نه بو داود و تیرمزی و چند که سیکی تر
 حدیسی نه هینن له دایکی نیمانداران (عائشه) وه - خوی لی رازی بیت - که نه فرموی:
 پیغمبر (ﷺ) داد و یه کسان ی به کار نه هینا له هه مو کردهو و رهفتاری دا، نینجا نه یفرمو:
 نهی خوییه نه مه دابهش کردنی بهش و مافه لهوی که له ژیر دهسه لاتی مندایه و پیم
 نه کری، که واته لیم مه گره له شتیک دا که به دهست تویه و به دهست من نی یه، نه فرموی:
 مه بهست به مهیلی دل و نه خوش ویستنه یه که له دهسه لاتی خوادایه و به دهست نه نییه.

که واته نهوی که داوا نه کری لهو میزدانه و جلهو گیری نه کرین لی ی نه مهیه که
 نه فرموی: ﴿فَلَا تَبْسِلُوا كُلَّ الْيَمَلِ﴾ که واته به تهواری مهیل مه کن بولای خوشه ویسته که
 واز بینن له ویت و ستمی لی بکن و به پنی دهسه لات مافی خوی نه دهنی ﴿تَنْذَرُوهَا
 كَالْمَلَفَةِ﴾ تا به موی نهو وه بیهیلنه وه وهک نافره تیک که نه بهرله کراو و ته لاق دراو بیت که
 بجی بو خوی شوو بکات، نه میزد دار بیت که مافی ژن و میزدی و هر گزی، به کورتی نهو
 خوش ویستن و مهیلی دل که چار نه کراوه هیچ گونا هینکی تیدا نی یه، نیتر بیجگه له وه
 پیویسته له سر میزد داد و یه کسان ی به کار بینن له ناو ژنه کانی دا، ته نانهت له قسه ی خوش
 و رووی خوش و زهرده خمه و خو جوان کردن و بوئن خوش کردن دا! ﴿وَأِنْ تُصِلُوهَا﴾ نه گهر
 نیوه کردار و رهفتارتان چاک بکن له گه لیان به پنی توانا ﴿رَتَقُوا﴾ خوتان بپارینن له ستم
 و نادادی، ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ بیگومان خوا هه میشه لی بوردی میهرمانه،
 نه بوری لهو مهیل و خوش ویستنه دموونی یه، یان نه بووری له ستم و کم و کوپی له وه
 بهرتان، تا بکری و بگونجی بهو شیوه یه پیاو و نافرهت بژیان پیکه وه و نهو ژیا نی ژن و
 میزدی یه تیک نه دهن، نه گهر نه گونجاو ژیا ن به سر نه نه برا نهو جوئی بوونه وه چاکه و خوا

دەروو ئەكاتەو لە ھەردوولا، وەك ئەفەرموی: ﴿وَإِنْ يَفْرَقَا﴾ ئەگەر پیاوو ئافرەتەكە جوی
 ببێتەو ﴿يُقِرَّ اللَّهُ كَلًّا مِنْ سَعَتِهِ﴾ ئەوا خوا ھەركام لەو دوانە بێ پنیوست ئەكات لە
 دەولەمەندی و دەسلەت فراوانی خۆی، ﴿وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا﴾ خوا ھەمیشە بێ پنیوست و
 دەسلەت دار و چارەسەر كەرە بە پنیوست و خواھیشی خۆی و كاردروست و لیزانە لە
 ھەموو كەدەو و بێرەكانی دا، ئەم فەرمودەیە دلخۆشی دانەو و دلنەوایی تیاھ بەو ئەو ژن
 و میژدە پاش تەلاق و جوی بوونەو. بەراستی ھەركەسیك كە تیگەیشتبێ و حالی بووبێ
 لەم بەرنامە ی كە خوا ناردی، بیریك بكاتەو لەو ی كە ئەدوی لە ھەموو كاروبارەكانی ژیان،
 ھەموو ھەست و شتە نادیاریی و شاراوەكانی دەروون دەرئەخات و چارەسەر دائەنێ بۆ
 ھەمووی، ھەركەسیك بەم جۆرە بیریك بكاتەو تی ئەكات كە بە ھیچ كلوجیك ناگونجی
 دانەرو نێرەری ئەم بەرنامە یە كەسیكی تر بێت بیجگە لە خۆی پەرۆردگار، ئینجا بەراستی
 سەری سوپ ئەمینێ لەمە ی ھیچ كەسیك ببێ لە جیھان دا كە بپرا ئەمینێ بەم ئایین و
 بەرنامە یە و بە سۆز و پەرۆشەو نە یگرتە كەردن و ملی بۆ كەچ ئەكات، چ جای ئەو دژو
 دژمنی بێت و بیزاری دەرپری لی ی!!

ئەم یاسا و بێرارانە ی كە باس كران و تاییبەتین بە ژبانی خیزان و ژن و میژدەو، لەبەر
 ئەو بەشیكەن لەو بەرنامە گشتی یە ی كە ھاتوو بۆ رێك و پێك كەردنی ھەموو ژیان، لەبەر
 ئەو ی ئەم بەرنامە یە بەشیكە لەو رژییم و یاسای بوونەو، كە خوا داينا بۆ ھەموو
 بوونەو، لەبەر ئەو كەواتە ھەر ئەم بەرنامە یە رێك و پێك و گونجاو لەگەل سروشتی
 بوونەو بە شیوہ ی گشتی، لەگەل سروشتی ئادەمی بە شیوہ ی تاییبەتی، جا لەبەر ئەو بە
 دوا ی ئەم یاسا و بێرارانە دا شتی ئەمینێ كە پە یوەستی ئەكات بە رژییمی ھەموو
 بوونەو، بە دەسلەلاتی خوا لەم بوونەو، بە خاوەنیتی خوا بۆ ئەم بوونەو پان و
 فراوانە، پە یوەستی ئەكات بە یەكێتی و فەرمانەكانی خوا لە ھەموو شەریعەتەكانی دا، بە
 پاداشت و سزاو تۆلە ی خوا لە ھەردوو جیھان دا،

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

نه فرموی: ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هر بؤ خواجه مولک و دروست کراوی خواجه هرچی و له ناسمانهکان و هرچی و له زهوی دا. له زور شوین له قورشان دا بهدوی بریارو فرمان و جلموگیری یهکانی خوادا ثم فرموده و وینهی ثم فرموده نه مینئ، بیگومان به بیرکردنوه لهو جوړه فرمودانه دلی هه موو ژیرنک دانه چله کی و گه ورهیی و دهسه لاتی بی سنووری خوی تیا جیگیر نه بی، نه زانی و ههست نهکات بهوه که شریعت و بهرنامه ی ژبانی بهندهکانی خوا نه بی هر له داهینرو خاوهنی ثم بوونه وهرهوه بیت و نه بی مل کهچی هر بؤ فرمانی نهو بکری، به هیچ رهنگ نابئ ثم بهنده بی دهسه لاته که نهژی له مولکی خوادا، هیچ چاو نادا له مولکه یان و فراوانی خوادا، ثم بهنده نابئ خوی جوی بکاتهوه له بوونه وهره مل کهچ و گوی رایله، به لکو نه بی گوی رایله تر بیت و شهرمه زار بی له هه موو سه ریچی و سه رکیشی یه. هه روهما له فرموده یهوه دهرته کوی که نه بی بیم و ترس و خو پاریزی هر لهو په روهردگار بکری، وهک له هه موو نایینهکانیش دا فرمان بهوه دراوه. نه وهتا نه فرموی: ﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ سویند بهخوا به راستی زور به گرنگ فرمانان داوه و داوامان کردوه لهوانه ی که نامه یان پی به خشراوه له پیش نیوه ﴿وَأَيَّاكُمْ﴾ فرمانان داوه و داوامان کردوه له نیوه ییش ﴿إِنْ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ بهمه ی خویشان پیاریزن له خوا و ترسن لی ی و گوی رایله فرمان و جلموگیری یهکانی بن، بیگومان هر خوا خاوهنی هه موو شته و دهسه لاتی بهسر هه موو شتیک دا هیه، کهواته نه بی هر نهو بیم و ترسی لی بکری، هر نهو بیم و ترسهش کانگای هه موو چاکه و چاک بوونیکه، نینجا هرکه سیکی یاخی نه بیت، نهوا خوی زیان نهکات و خوی خاوهنی ناسمانهکان و زهوی هیچ پیوستی نی یه به هیچ کهس و به برهوا هینان و کردهوی چاکی هیچ کهس وهکو نه فرموی: ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه گهر نیوه برهوا ناهینن و نافرمانی نهکن، نهوا بیگومان هر بؤ خواجه و مولک و دروست کراوی خواجه هرچی و له ناسمانهکان و زهویدا،

وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾ إِنَّ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

﴿وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا﴾ خوا همیشه هر دوله‌مند و بی‌نیوسته له همو شت و خواهرستی همو کس، خوا خوی به خوی سوپاس کراوه و هر شو له راستی دا شایسته‌ی سوپاسه نیتر با هیچ بنده‌یک له بنده‌کانی سوپاسی نه‌کن. ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هر بؤ خواجه و مولک و دروست کراوی خواجه هرچی وا له ناسمانه‌کان و هرچی وا له زهوی دا ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ بهسه خوا کاربدهست و چاودیر و کاروبار حواله کراو ﴿إِنَّ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ﴾ نه‌گر خوا مهیل بکات و بیهوی ناتانه‌لی و به‌جاری له ریشه‌تان نه‌هینی، له شوینی نیوده‌ا کو‌مه‌ل و ده‌سته‌یکی تر نه‌هینی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا﴾ خوا همیشه توانا و ده‌سلات داره به‌سره‌ئوده‌ا، به‌لام له‌گهل شو همو تاوان و سرکیشی و خراپه‌کاری یه‌دا نه‌وی پی نه‌کردن و نیوهی هیشتوه له‌بر نه‌وی مه‌لی نه‌وی نه‌کرد له‌بر هویه که خوی نه‌زانی، نه‌ک له‌بر بی ده‌سلاتی، یان هیچ شتیک که بتوانی به‌رگری بکات و ریی لی بگری!! نیامی رازی - خوی لی رازی بیت - نه‌فرموی: سئ جار ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ی فرمو. مه‌بست له یه‌کم به‌هیزکردن و روون کردنه‌وی فراوانی کهرم و به‌خشینی خواجه که به‌لینی دا به‌و ژن و می‌رده‌ی که له یه‌ک جوی نه‌بنوه. دووم بؤ روون کردنه‌وی بی‌نیوستی خواجه به‌به‌واو گوی رایلی به‌واداران و، بی باکی له بی به‌وایی و سرکیشی بی به‌وایان، گموره‌یی خوا نه به به‌وا هینان و گوی رایلی به‌نده‌کانی زیاد نه‌کات، نه‌کم و کوپی روی تی نه‌کات به بی به‌وایی و سرکیشی یان. مه‌بست له‌م سئ یه‌م به‌لکه هینانه‌ویه له‌سره‌ توانا و ده‌سلاتی خوا به‌سره‌ همو شتیک دا که یه‌کی لهو شتانه له‌ناو‌بردن و له ریشه‌ هینانی هره‌شه لی کراوم‌کانه و هینانی چین و ده‌سته‌یکی تر له جئی نه‌وان دا، نینجا نه‌فرموی: که ماتوول نه‌م فرموده‌یه

به لگه په لاسر شو سې شته ی که باس کران، چاک وایه له گهل هرکام لهو سیانه به لگه کی
 بگو تر ی. نه فرموی: بهم سې باره کردنه وه دل بیدار نه بیت هوه بهوی که دروست کردن ی
 ناسمانه کان و زهوی چند مبهست و حکمه تیکی گهری تیایه، نهو کاته مردوم با شتر
 بیران لی نه کاته وه و نه یانکات به رابره و به لگه لاسر خویا هتی خواو سیفته بی
 وینه کانی، ینجا له ویشه وه ناسین و یادی خوا له دهر وون دا به هیتر و دامه زراو تر نه بی که
 نهوش شو پهری ثاوات و نامانچ و مبهسته بو بنده کانی خوا، مبهست له ناردنی قورشان
 دا نه گهریت هوه هر بو نه وه، ینجا باس و مبهسته که دوا یی نه هینی به ته می کردن و سرنج
 راکیشانی نهوانی که چاویان بریو ته خوشی و دهست که وتی نه م جیهانه، ته می و سرنج
 راکیشانیان بولای نه وه که به هره و به خشایشی خوا گهره تر و فراوان تره، چونکه خوا
 دهست که وت و به هره ی هر دوو جیهانی لایه، نهوانی که هر چاویان بریو ته نه م جیهانه،
 نه توانن چاو ه لخن بو نهو جیهانی ش، نومیدی خیر و خوشی هر دوویان بی، نه فرموی:
 ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ هر که سینک که پاداشت و دهست که وتی جیهانی نهوی ﴿فَيَسْأَلِ
 ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ ده لای خویا پاداشت و دهست که وتی جیهان و روژی دوا ییش، ﴿وَكَانَ
 اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ خوا بیسری بینا بووه و بیسری بینایه به همیشه یی، بیسری هر نیازو
 خه تهره یه که به دل دا دیت و گوزره نه کات، بینایه به هه موو به سهرهات و روودا ویک چ
 ناشکرا و چ نهینی، که واته با هر که س هرچی نه کات له بهر خوا بیکات و نیازو مبهستی
 هر خوا بی و به ته مای پاداشت و دهست که وتی روژی دوا یی بیت. به لی به راستی نهو پهری
 نه فامی یه که هر که س بتوانی چاره پروانی پاداشتی هر دوو جیهان بکات - که نهوش
 مسوگره له په پرهوی کردن ی نه م بهرنامه ی خوادا - که چی له گهل نه وه دا چاو هر بر پرت ه
 هر نه م جیهانه و نیازو مبهستی هر ببهستی به پاداشت و دهست که وتی نه م جیهانه وه،
 بژی له م جیهانه دا وه نهو هه موو نا ژهل و گیانه بهرانی تره، له کاتیک دا که بتوانی بژی وه
 ناده می! به لهش به سهر زهوی دا بگهری و به گیان و روح له ناسمان بیت! ینجا له دوا یی
 باسه که دا پیو یسته بیر بکه ینه وه لهو فرموده جوړ به جوړانه ی که قورشان هینای له دوا ی
 نهو حوکم و بریارانه ی که له م نایه تانی رابرواندها هاتن، تا بو مان هر که می که نهو

فرمودانه هرچونی بهلگن لهسر نهوی که پیوستی یهکی بهتینی نهو بریارانه هیه بهو
 بهرنامه گشتی یه که نهه نایینه هینای، واته نهو بوونهوره پان و فراوانه ههموو بهش و
 پارچهکانی بهسترون پیکهوه، هرچونی بهلگن لهسر نهوه ههروهه بهلگن لهسر زور
 گرنگی مال و خیزان بهلای نیسلامهوه، نهوئا تیکه و پهیوهستی نهکات به ههموو کاروباره
 گهرمهکانی بوونهورههوه، گرنگی یهکی دهرنهخات بهوهی که فرمان دراوه و وهسیهت
 کراوه به پاریزگاری لهسهری له ههموو نایین و شهریهتهکانی خوادا، ههپهشه کراوه
 لهوانهی که پهپهروهی نهو فرمان و وهسیهته ناکهن، به لهئاوبردنیان و هینانی دهسته و
 چینیکی تر له شوینیان دا که شهریهتی خوا راگیرکهن و پهپهروهی فرمان و وهسیهتهکی
 بکهن، کهواته کاری مال و خیزان زور گهره و گرنگه لای خوا و له بهرنامهی خوادا!! نینجا
 لهه چهند نایهتی داهاتوهه تا سهری جزمی شهشم نهلقیهکی تر نیشان نهکات له
 نهلقهکانی نهو پهروهه کردن و پیکهیانندهی که نهه نایین و قورئانه هینای، بو پیک هینانی
 نهه نوممهتهی که خوا ناوی برد به چاکترین نوممهت که هینرایه کایه تا فریای ناهمی و
 ناهمیته بکهوی و بیخاته سهرینگه و رینبازی راست، نهه نهلقیهکه لهو بهرنامه دامهزراوه
 که هاتوهه بو چارهسهر کردنی مروء و مروءایهتی، بهو دهرمان و چارهسهری که داهینسهری
 نهه ناهمی و بوونهوره دایناوه و دیاری کردوه، که خبهردار و زانایه به ههموو شتیک،
 بهههموودهردودهرمانیک لهه جیهاندها، خوی نهه ناهمی یهی دروست کردوه، خوی بینایه به
 ههموو شتی، خوی زانایانه به ههموو نارمزوو و پیوستی یاتی، بهراوهی تواناو دهسهلاتی.
 نهه نهلقیه هرچونی نهخشهی بنهپهت و یاساکانی نهو بهرنامهیه نهکیشی که دانراوه
 بو ههموو ناهمی، له ههموو چهرخ و چینهکانی دا، بو نهوهی له چالی نهقامی دهریان بیتنی
 - هرکس به پیی راده و پلهی خوی - بهرزیان بکاتمه بهره و پویهی ههره بهرز، هرچون
 نهو نهخشهیه نهکیشی ههروهه له ههمان کات دا شیوهی بارو حالی یهکهه کومهلی
 موسلمان نیشان نهکات، که له یهکههجارهوه نهه قورئانهیان ناراسته کرا و رووی فرمودهیان
 تی کرا، شیوهی نهو یهکهه کومهله نیشان نهکات لهبارهی ناهمیته یان و هیزو لاوازی یهک
 که بوویانه له ناهمیته یهکیان دا، لهبارهی باو و رهوشتیکی سهردهمی نهقامی که دهقیان

پښو گرتبوو به دريژايي چنډ چرخ و زهمان، له باره ي هست و هيزو وزه سروشتي
 يه که يانوه، هر وها دهر نه که وي که به چ جوړ و له چ ريگه يه که وه نهم بهرنامه يه چاره سري
 هر لاري و ناله باري يه که کردن و خستنيه سر ريگه ي راست و دامه زراوي کردن له سري
 تا بوون به نوښهرو ناوښه يه که بالا نما بو نو بهرنامه يه! له يه که مجاروه بانگ نکاته نو
 کومه له موسلمان به هلسانيان به کارو نمرکي سرشانيان، له باره ي بهدي هينان و پښک
 هيناني دادو دادپرومري له ناو مردومان دا، بهر جوړو شيوه تاقانه ي که بهدي هات ته نها
 له سر دهستي نو کومه له دا، نو داد و دادپرومري يه که ته نها له بر خوا بيت و نيت
 روت له هر مبهستي که تر بينجگه له خواترسان و به دوا گه پراني رهماندي خوا، نو داد
 و دادپرومري يه که نمونه يه کهمان بيست له رووداو و به سرهاتي جووله که که باسه که ي
 به دريژي تيپري کرد له تفسيري نايه تي (۱۰۵) تا نايه تي (۱۱۳). بانگ نکاته بهر ادران بو
 هلسانيان بهم داد و دادپرومري يه، له سر نهم بارو شيوه تاقانه ي که باس کرا، هر نو
 که سري که نهم قورخانه ي نارد به باشي نهماني که هلسان بهر فرمانه گمريه تا چ رادميک
 قورس و گرانه و بهدي هيناني چنده نمرک و زهمه تي نمرکي. نهمرموي: ﴿وَتَأْتِيَا الدِّينَ
 نَامَتَا﴾ نهي که ساني که بهر اتان هيناره. نهمه بانگ کردني خوايه بو بنده بهر ادمکان، به
 ناو و سيفته تازمکه يانوه، نو ناو و سيفته يان که بهر بووني که تازه يان فراهم هينرا
 جياوازه له بوونه که ي پيش بهر ا هينانيان، بووني که تازه ي جياوازه، به گيان و روحي که
 ترمه، به هست و هوش و بوچووني که ترمه، به بهر باور و مبهست و نامانجي که
 ترمه، کارو کرده يه که تريان پي سپيرا: گهرمترين سپارده خرايه نهمتيان، سپارده ي
 چاوډيري و سرپرشتي ناهمي و ناهميتي، کاربه دهستي و حوکم پراني له جيهان دا به
 نوپري دادو دادپرومري، جا له بر نهمه بانگ کردنيان بهم ناو و سيفته نرخ و ريژي
 نايه تي خوي هيه، مبهستي نايه تي خوي هيه،

كُونُوا قَوْمِينَ بِالْأَقْصَ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ
فَقِيرًا فَإِنَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا

به‌هوی نهو سیفه‌توه نه‌م فرمانه گه‌وره‌ی پی سپی‌درا که نه‌فهرموی: ﴿كُونُوا قَوْمِينَ
بِالْأَقْصَ﴾ زور به گرنگی و تیرو ته‌واوی پاریزم‌ری داد بن و به همیشگی هلسن پی‌ی له
هموو کات و به‌سمر هاتی‌ک دا، نه‌م داده که به‌رگری هموو ده‌ست دریز‌ی و ستم‌یک نه‌کات
له زه‌وی دا مافی هموو خاوه‌ن مافی‌ک نه‌دات له ب‌رودار و بی‌ ب‌روا وک یه‌ک له خزم و بی‌گانه،
له د‌وست و د‌ورمن به یه‌کسانی و به بی‌ جی‌اوازی ﴿شُهَدَاءَ لِلَّهِ﴾ شایه‌تی ده‌رو دان نیر بن به
همر شتی‌ک که راست و ره‌وایه، له‌ب‌ر خواو فرمانی خوا و ره‌زامندی خوا، نه‌ک له‌ب‌ر هیچ
نیازو مبه‌ستی‌کی تر، شایه‌تی ده‌رو دان نیر بن ﴿وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ نیر با نه‌و شایه‌تی و دان
نه‌مانه به د‌رو زبانی خوش‌تان بی‌ت ﴿أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ﴾ یان باوک و دایک و خزمه زور
نزیکه‌کانتان ﴿إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا﴾ نه‌گ‌ر شایه‌تی له‌س‌ر دراوه که ده‌وله‌مند بی‌ ناب‌ی
س‌رپی‌چی ب‌کن له شایه‌تی لی‌ دانی، واته ناب‌ی له‌ب‌ر راگیر کردنی د‌لی ده‌وله‌مند که نه‌و
شایه‌تی یه بشارنه‌وه و نه‌یدن، نیر له‌ب‌ر نومیدی ده‌ست که‌وتیک لی‌ یه‌وه، یان له‌ب‌ر
مه‌ترسی له زیان گه‌یاندنی پی‌تان، یان له‌ب‌ر خرابی و خشم و قین‌تان لی‌ ی، هم‌روه‌ها نه‌گ‌ر
نه‌و شایه‌تی له‌س‌ر دراوه ه‌زارو بی‌ نه‌وا بی‌، ناب‌ی نی‌وه شایه‌تی له‌س‌ر نه‌دن له‌ب‌ر نه‌وی
دل‌تان ب‌وی بس‌ووتی و به‌زه‌بی‌تان بی‌ته‌وه پی‌ای دا یان بی‌ نرخ بی‌ت به‌لاتانه‌وه وک باوه له‌ناو
گه‌له نه‌فامه‌کان دا، واته له‌س‌ر هم‌یارو به هم‌حال نه‌بی شایه‌تی ب‌ده‌ن ﴿فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا﴾
چونکه خوا شایسته تره به ده‌وله‌مند و بی‌ نه‌وا، نه‌و نه‌زانی به‌رزه‌ومندی نه‌وان له چی
دایه، نه‌زانی که راگیر کردن و پاراستنی شایه‌تی پی‌ویسته و ناب‌ی له‌ب‌ر هیچ ه‌ویه‌ک
بشارنه‌وه و س‌رپی‌چی ب‌کری‌ا تا به‌و ج‌ورو شی‌ویه قور‌تان دل و ده‌رونی ب‌روداران به‌هیز
و دامه‌زراو نه‌کات به‌رام‌ب‌ر هم‌ر ه‌وو هیزکی تر که کاری لی‌ نه‌کات و لای نه‌دا له ری‌گه
راسته‌که‌ی خوا و ره‌زامندی خوا، هیچ که‌سی‌ک ناگات به‌و راده‌و پله به‌رزه بی‌ج‌گه له که‌سی‌ک
که به نایینی خواو نه‌م قور‌تانه په‌رومه‌ده کراب‌ی.

فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَّ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوْا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾

نینجا نه فرموی: ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَّ أَنْ تَعْدِلُوا﴾ کهواته شوینی نارمزوی نهفس مهکون بؤ نه می لانه دن لههق و راستی، به هرکام یهک مبهست نهگه یه نی، نارمزوی نهفس چهند جورنکی جیاوازه و لیله دا دهست نیشان بؤ هیندیکي کراوه، خود پهسه ندی و خود په رستی جورنکه، خوش ویستنی کهس و کار جورنکه، بهزه یی هاتنه وه به هژار و بی نهوادا لهکاتی شایه تی لیڈان و حوکم بهسردا دان دا جورنکه، راگیر کردنی دلی دهوله مند جورنکه، نیازی زیان پیگه یاندنی به ناهق جورنکه، لایه نگیری تانیفه و تیره و بیره و دهولت و نیشتمان جورنکه. خهشم و بیزاری له دژمن با دژمنی نایینیش بیت جورنکه، هه مو نه مانه چهند جوری تر له کاتی شایه تی لیڈان و حوکم بهسردا دان ههواو نارمزوی نهفسن و خوا جله و گیریی کردوه له وهی کار بکن له مردوم و لایدهن له هق و راستی، پیویستی کردوه که پروادار بهرهلستی هه مو نهوانه بوهستی و زال بیت بهسریان دا و رینگه راسته کهی خوا بهرنه دا له بهر هیچ کام له مانه و له غیری نه مانه، نه گینا بهری نه م هر شه یه نه کهوی که نه فرموی: ﴿وَإِنْ تَلَوْا أَوْ تَعْرِضُوا﴾ نه گمر نیوه زمانه پیچه بکن له شایه تی و حوکم دان دا، بهم رهنکه به رنکی نه یلین و لایدهن له باره راسته قینه کهی خوی، یان هر به تهوای سهر پیچی بکن لی ی و هه لنه سن پی ی ﴿وَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ نهوا بیگومان خوا هه میشه ناگا و خبهرداره به هرکام لهو کرده وانه ی که نه یکن، یان به هه مو کرده و کانتان که نه م زمانه پیچه و لادان و سهر پیچی به هیندیکه له کرده و کانتان و لیله دا سهر دهسته یه و یه کهم مبهسته، لهسر هه ربار نه م هه شه یه کی سهختی لی و هره گیری و بهسه بؤ پروادار ههست کردنی به ناگاداری خوا بهسر کرده و کانی دا، بهسه بؤ نه وهی کؤسپه ی لی بکهوی و بکهویته دلّه له رزه! نه گیر نه وه که (عبدالله ی کوپی رهواحه) - خوای لی رازی بیت - کاتی که پیغه مبه ر (ﷺ) ناردی بؤ خهرس و بهرو میوه و کشتوکالی خه بهر، جووله که کان ویستیان بهرتیلی بدهنی بؤ نه وهی که میان لهسر داننی! نهویش فرموی: سویند به خوا نیوه بیزاروترن به لامه وه له مهیمون و بهراز، نه خوشویستن و نه خهشم له

ئىۋە لام نادا لەۋەى كە بە داد رەفتارتان لەگەل نەكەم، ئەوانىش وتیان: ئاسمانەكان و زەوى بەم دادە راگیر و وەستاۋە!

ئەم ھاۋەلە بەرپزە لە خویندنگاكەى پىڭەمبەر(ﷺ) دەرچوو بوو، لەسەر بەرنامە تاقانەكەى خوا، ئەمە يەككە بوو لە ئادەمى كە كەوتە ئەو تاقى كردنەۋە و بە رىكى دەرچوو و ناجج بوو، وەك ئەو ھەموو كەسانەى تر كە لە ساىەى ئەو بەرنامەدا پىڭەيشتن كە ئەۋەش - وەك ئامازەمان بۆ كرد - تەنھا لە ساىەى ئەم بەرنامەى خوادا دەست كەوت ئەبى! ئىسلام ھات و زۆر بە سووك و ئاسانى داد و دادپەرۋەرىي بەدى ھىنا لە ژيان دا، بەو جۆرۋ شىۋەى كە بە دلى ھىچ كەس دا گوزەرى نەكردبوو، بە خەوشتى وا نەئەبىنرا. لە پاش ئەۋە لە ھەموو بارو رويەكەۋە ھەول و تىكۆشان كرا بۆ لاسايى كردنەۋەى ئەۋەى كە ئىسلام پىنى ھات و بەدى ھىنا، بەلام بە ھىچ جۆر و بە ھىچ رەنگ ئەۋەى كە ئىسلام ھىناى و بەدى ھىنا پىك نايەت تەنھا لەسەر ئەو بەرنامەى ئىسلامە ئەبى و لەو رىڭەيەۋە ئەبى كە ئىسلام نەخشەى كىشا.

ئىنجا بانگىكى تىرى بىرۋاداران ئەكات ھەر بەو ناو و سىفەتە بەرزو پىرۆزەۋە، كە جوى يان ئەكاتەۋە لە ھەموو ناو و نىشان و دروشمى نەقامى و نەقامىتى، كارو پىشەيان ديارى ئەكات، پەيوەستى يان ئەكات بەو سەرچاۋەى كە ھىزو كۆمەكى لى وەرئەگرن بۆ ھەئسانيان بەو ئەركەى كە خراۋەتە سەرشانىيان، بانگيان ئەكات بۆ بىرۋا ھىنان و بەردەوامى يان لەسەر بىرۋاى تەۋاۋ بە ھەموو بەش و پارچەكانى يەۋە، بىرۋا بە خوا و بە فرىشتەكانى و بە نامەكانى و بە پىڭەمبەرەكانى و بە رۆژى دوايى، بۆ ھەركام لەم بەش و پارچانە نرخی تايىبەتى خۆى ھەيە لە پىك ھىنانى بۆچۈۋنى ئىسلامى، كە بەرزو زالە بەسەر ھەموو بۆچۈۋنەكانى تردا كە ئادەمى ناسىيىتى و ناۋى بىيىستى - پىش ئىسلام و پاش ئىسلام - لەو بەرزى و زالى بۆچۈۋنى يەۋە ھەلئەقولى و پەيدا ئەبى ھەموو بەرزى و زالى يەكانى تىرى، بەرزى و زالى كۆمەلايەتى يان ھەر بارىكى تر كە پىك ھات لە ژيانى يەكەم چىنى ئەم ئوممەتەدا - وە پىك دىت - بە ھەمىشەيى بۆ ھەر تاقم و چىنىك كە بە رىكى رى و رىبازى يەكەم تاقم بگرى ھەتا دنيا دنيايە!!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ؕ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ ؕ وَالْكِتَابِ الَّذِي
 أَنزَلَ مِن قَبْلُ وَمَن يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ؕ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا
 ﴿١٣٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَزَدُوا كُفْرًا لَّمَّا كَانَ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ وَلَا

لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾

دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەو نەوانەی کە بپرواتان هیناوه ﴿ءَامِنُوا بِاللّٰهِ﴾ دامەزراو و
 بەردەوام بن لە بپروا هینان بەخوا ﴿وَرَسُولِهِ﴾ بە فروستاده و رەوانەکراوەکە ی - واتە محمد
 - ﴿وَالْكِتَابِ﴾ بەو نامەی - واتە قورئان - ﴿الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ کە ناردی یە خوارەوه بەرە
 بەرە و بە وەجبه وەجبه، بۆ سەر فروستادهکە ی (محمد) ه ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي﴾ بەرنامەی
 تری خوا کە ﴿أَنزَلَ مِن قَبْلُ﴾ ناردی یە خوارەوه لە پیش ماوەی بیست و سێ سال دا هاتە
 خوارەوه، ئەوەیە بۆچوونی ئیسلامی:

بپواکردن بە هەموو ئارامیکی دڵەوه بەو خواوەی کە پەرەمردگاره و فروستادهی خۆی
 ناردووه کە رێنموونی بەندهکانی بکات بۆلای خۆی، بپروا کردن بە فروستادهیی ئەو
 فروستادهیە لە هەر شتێک دا کە لەلایەن پەرەمردگارەوه بۆی هیناون، بپروا کردن بەو نامەییە
 کە ناردی یە سەر فروستادهکە ی، کە ئەو بپروایە بپرواداران پەيوهست ئەکات بەو بەرنامەی کە
 بۆی دیاری کردوون لەو نامەیدا، بە جۆری لە هیچ لایەکی ترەوه هیچ شتێک وەرناگرن کە
 سەرچاوەکە ی ئەو نامەییە نەبی و بەناوی ئەو نامەییەوه نەبی، بپروا کردن بە هەموو نامەکانی
 تری خوا، لەبەر ئەوەی سەرچاوەی هەمووی تەنیا خواوە، هەموو نامەکان لە بنەڕەت دا هەر
 یەکن، مەبەست لە هەموو مل کەچ کردنە بۆ خوا ی پەرەمردگار. تاییبەتی کردنی گوێ رایەلی
 تەنها بۆ بەرنامەی خوا، کە هەر بپروا بەو جۆرو شیوەیە رێک و راستە لەگەڵ تاک و تەنیا یی
 خوادا، لەگەڵ یەکییتی ئادەمی و ئادەمییتی دا، لەگەڵ تاک و تەنیا یی هەق و راستی دا کە بە
 هیچ کلۆجیک ناگونجی هەق و راستی تەنها یەک شت نەبی، بێجگە لەوه ون بوونه و لادانە و
 گومرایی یە وەک وەریش نەگیری لەم فەرمودەوه کە ئەیهیئتی بە دوا ی ئەو فەرمانە ی کە

ناراسته‌ی کرد، ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ﴾ هرکس بپروا نه‌مینی به خوا ﴿وَمَلَائِكَتِهِ﴾ به فریشته‌کانی
 ﴿وَكُتُبِهِ﴾ به نامه‌کانی ﴿وَرُسُلِهِ﴾ به فروستاده و نیزراوه‌کانی ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ به رُژی
 دواپی ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ بیگومان نهو کهسه گومرا بووه به گومپایی یهکی دور. زورتر
 مه‌به‌ست به گومپایی دور نه‌ویه که چاوه‌پروانی رنم‌وونی و گه‌پانه‌وه‌ی لی ناکری.
 بیگومان بپروا به نامه‌ی خوا بپروا به فریشته و رُژی دواپیش نه‌گریته‌وه که هه‌موو نامه‌یه‌کی
 خوا به گرنگی فرمانی تیایه بهو دوانه، که‌واته له‌باسی فرماندان به بپروا‌هینان دا
 پیویست نه‌بوو باسی بپروا هینان بهم دوانه، به‌لام له‌باسی جله‌وگیری له بپروا نه‌هینان دا
 لهم دوانه‌شی زیاد کردو به تایبه‌تی باسی کردن، چونکه شوینه‌که شوینی هه‌په‌شه کردنه،
 نهو هه‌په‌شه‌ش تو‌له و سه‌رنجامی بپروا نه‌هینانه به هرکام لهو پی‌نجه به تایبه‌تی، چونکه
 بپروا نه‌هینان به هرکام لهو پی‌نجه بپروا نه‌هینانه به هه‌مووی به‌لای خواوه، بی‌جکه له‌وه چند
 کس هه‌یه لاف لی نه‌دا که بروای هه‌یه به خوا به نامه و به پی‌نجه‌مبهر ﴿ﷺ﴾ به‌لام بروای نی یه
 به فریشته و به رُژی دواپی، بهم ره‌نگه نایه‌ت و حه‌دیه‌سه‌کان له روکه‌شه‌که‌یان لانه‌دن و
 ته‌ئویلیان نه‌کن، که‌واته چاک وایه بی بروایی نه‌وانه روون بگریته‌وه به ده‌قی قورئانه‌که. له
 باسی فرماندان به بپروا هینان دا فروستاده‌ی پیش خست له‌نامه، چونکه بپروا له یه‌کام
 جاره‌وه له‌لایه‌ن پی‌نجه‌مبهره‌وه نه‌گات به مردومان، به‌لام له باسی جله‌وگیری له بی بروایی دا
 نامه‌ی پیش خست، چونکه به‌په‌رتی بپروا نه‌کردن به فروستاده بپروا نه‌کردن به نامه. ئینجا
 فریشته‌ی پیش خست له نامه و فروستاده. چونکه فریشته فروستاده‌ن بو‌گه‌یاندنی نامه
 لای فروستاده‌کان، ئینجا نامه و فروستاده‌کانی به کو فرموو تا ده‌ست نیشان بیت به‌وه‌ی
 که بپروا نه‌هینان به‌ره‌کام له‌نامه و له فروستاده‌کان، بپروا نه‌کردن به هه‌موو، نه‌مانه چند
 شتی‌ک بوون زانایان بو‌یان ده‌رکه‌وتبوو لی‌رده‌ا، له‌بهر نه‌وه حزم کرد که باسیان بکه‌م.

له پاش نه‌م دوو بانگ کردنه‌ی که ناراسته‌ی بپروا‌دارانی کرد، ئینجا هیرش نه‌کاته سه‌ر
 ناپاکی و ناپاکان، ده‌ست پی نه‌کات به باسی حاله‌تیکی به‌دیان که لهو کاته‌دا بووه له‌لایه‌ن
 هیندی‌کیانه‌وه، نه‌م حاله‌ت و هه‌لو‌یسته‌یان لی‌رده‌ا شایسته‌تره به باس، چونکه هاتووه
 به‌دوای باسی جله‌وگیری له بی بروایی و هه‌په‌شه کردن له بی بروایان، نه‌فرمووی: ﴿إِنَّ

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ﴿ بهراستی ئهوانه‌ی که بپروایان هینا ﴿شَرَّكَزُوا﴾ له پاش ئه‌وه ئینجا بی بپروا
 بوون ﴿شَرَّ اٰمَنُوْا﴾ ئینجا له پاش ئه‌وه بپروایان هینا یه‌وه ﴿شَرَّكَزُوا﴾ ئینجا له پاش ئه‌وه
 هه‌میت بی بپروا بوونه‌وه ﴿شَرَّ اَزْدَاوْا کُفْرًا﴾ ئینجا له پاش ئه‌وه زیاد بوون له‌باره‌ی بی بپروایی
 یه‌که‌یان هه‌وه و بی بپروایی یه‌که‌یان زیاتر بوو به‌م ره‌نگه سوورتر بوون له‌سه‌ری و زو‌تر
 در‌ژه‌یان کیشا تیای دا. (مجاهد و ثبین و زهید) ئه‌فهرمون ئه‌مانه ده‌سته‌یه‌ک بوون له
 ناپاکه‌کان که بپروایان دهر‌پری، ئینجا پاشگمز بوونه‌وه، ئینجا بپروایان دهر‌پری یه‌وه، ئینجا
 پاشگمز بوونه‌وه، ئینجا مانه‌وه له‌سه‌ر بی بپروایی هه‌تا مردن. (ثبین و عباس) - خویان لی
 رازی بی‌ت - ئه‌فهرموی: ئه‌مانه ناپاکه‌کانی چهر‌خی پیغه‌مبهر بوون به‌ شیوه‌ی له‌هر
 شوینیک بووبن، بیجگه له‌مه سی رای تریش هه‌یه، به‌لام بهراستی دل به‌مه به‌ ئارام تره‌ که
 گو‌ترا، چهند به‌لگه‌یه‌ک هه‌یه له‌سه‌ری له‌به‌ر ئه‌وه له‌سه‌ر ئه‌م رایه رویشتم، هه‌رچهند ئه‌و
 راکانی تریش هه‌ر ئه‌گونجین. ئه‌وانه‌ی که ئه‌وه بارو حالیان بوو ﴿لَا یَکُنِ اللّٰهُ لَیْفِرَ لَکُمْ وَلَا لِیَدْبِرَ لَکُمْ
 سَبِيْلًا﴾ خوا هه‌رگیز نه‌یویستوه نه لی یان خو‌ش بی‌ت، نه بیانخاته سه‌ر ری‌ی هه‌ق و راست
 که ری‌ی ره‌زامه‌ندی خواو به‌هه‌شته، واته ئه‌وانه ناگه‌رینه‌وه، چونکه دل‌یان دامه‌زراوه له‌سه‌ر
 بی بپروایی و ده‌قی پیوه‌گرتوه، بپروا هینان بی نرخه به‌لایانه‌وه، نه‌ک مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه
 ئه‌وانه با تۆبه‌ش بکه‌ن هه‌ر خوا نابووری لی یان، - وه‌ک به‌و جو‌ره گومان براوه - چونکه
 به‌لگه‌ی به‌هیزی زو‌ر هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه که هه‌رک‌ه‌س پیش مردن و نا‌ئومید بوون له‌ ژبان
 بگه‌رینه‌وه خوا و هری نه‌گری. خوا به‌ میهره‌بانی خو‌ی په‌نامان بدات له‌و به‌د به‌ختی و
 عاقیبه‌ت شه‌ری یه. بیگومان بی بپروایی یه‌ک که بپروای لی پیش نه‌که‌وتبی، بپروا هینان
 نه‌یس‌رینه‌وه و نه‌بیته هۆی لی بوردنی خوا، چونکه ئه‌و که‌سه‌ی که رووناکی نه‌دی‌بی
 بیانووی هه‌یه. به‌لام بی بپروایی یه‌ک که هه‌تبی به‌ دوا‌ی بپروادا، جاره‌و دو‌وجاره‌. ئه‌وه
 تاوانیکی ئه‌وه‌نده گه‌وره‌یه مافی لی بوردنی نی یه وه‌ک هیچ بیانوویه‌کی‌ش نی یه به‌ده‌سته‌وه.
 ئینجا واز نا‌هینی له‌و ناپاکانه به‌وه‌ی که لی یان نابووری و نا‌یانخاته سه‌ر ری‌ی راست و
 به‌هه‌شت، به‌لکو ئه‌یانگه‌یه‌نی به‌ تۆله‌ی زو‌ر سه‌خت و سزای گه‌وره،

بَشِيرِ الْمُنْفِقِينَ يَأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
 أَيْبَنُوتُ عَنْهُمْ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ
 اللَّهَ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ

نه فرمودی: ﴿بَشِيرِ الْمُنْفِقِينَ يَأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ مزگینى بده به ناپاکه‌کان به‌وی که بویان

همیه سزایه‌کی نازار دهر، لهم فرموده‌ی‌دها له دو باره‌وه سزای دهر وونی یان نهدات:

۱- لاقرتی یان پی‌ نه‌کات که نه‌و ه‌واله سه‌خت و سامناکه به مزگینى نیشان نهدات.

۲- له‌که‌داریان نه‌کات به سیف‌ه‌تی ناپاکی که ناپاکه‌کانیش تریزی لی‌ نه‌ک‌ن و پی‌ ی
 تهریق نه‌بنه‌وه و به مایه‌ی بی‌ نابرووی داننه‌ن.

نینجا ده‌ست نیشان نه‌کات به‌ه‌وی نه‌و سزا سه‌خته‌یان و چ‌ه‌ند سیف‌ه‌ت و نیشان‌ه‌یه‌کی

ناپاکی یه‌که‌یان باس نه‌کات. نه‌فرمودی: ﴿الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ که

نه‌و ناپاکانه که‌سانیک‌ن که بی‌ ب‌رواکان - واته جووله‌که - داننه‌ن و ه‌ریان نه‌گ‌ن به د‌وست

و خو‌شه‌روستی خو‌یان، له کاتیک دا تیپ‌ر نه‌ک‌ن له ب‌رواداران و د‌وستایه‌تی و خو‌شه‌روستی

نه‌مان، به‌لکو ه‌میشه خه‌ریکی پیلانن و وان له که‌مین دا ب‌و ب‌رواداران که نه‌وه‌ش د‌زو

پیچه‌وانه‌ی ره‌زامه‌ندی و فره‌مانی خوایه، نه‌وپ‌ری ناپاستی و ناله‌باری یه. نینجا به بی‌زاری

د‌هر ب‌رینه‌وه نه‌م شیوه پرسیاره ناراسته نه‌کات: ﴿أَيْبَنُوتُ عَنْهُمْ الْعِزَّةَ﴾ نایا نه‌و ناپاکانه

داوای هی‌زو به‌ری و زالی نه‌ک‌ن لای نه‌و بی‌ ب‌روایانه و به‌دوای نه‌وه‌دا نه‌گ‌رین که نه‌وه‌یان

ده‌ست که‌وی لایان به‌و د‌وستایه‌تی و خو‌شه‌روستی یه؟ واته نیاز و مبه‌ست و

ب‌و‌چوونه‌که‌یان ناراست و نار‌ه‌واو بی‌ جی‌ یه. ﴿فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ چونکه بینگومان هی‌زو

به‌ری و زالی یه‌که‌سر ه‌مووی هی‌نی خوایه و تایبه‌تی یه به خواوه. خوایش نایدا به

د‌وسته‌کانی نه‌بی. نا به‌و جو‌ره سروشتی نه‌و ناپاکانه‌ی د‌هرخست و یه‌که‌م سیف‌ه‌تی

د‌هرخستن که د‌وستایه‌تی و خو‌ش و یستنی بی‌ ب‌روایانه به تیپ‌ر کردن له ب‌رواداران،

ه‌رچونی گومان و ب‌و‌چوونی به‌د و ناپاستیشی ناشکرا کردن، به‌م ره‌نگه بی‌ ب‌رواکانی ر‌وت

کرد له ه‌موو هی‌زو زالی و به‌ری یه‌که که ناپاکان به ته‌مای ده‌ست که‌وتن بوون لای بی‌

ب‌رواکان، ه‌موو هی‌زو به‌ری و زالی تایبه‌تی کرد به خواوه، که‌واته نه‌بی نه‌وه ه‌ر له خوا

داوا بکړی، نیتړ لای هیچ که سیکي تر دېست ناکهوی. به راستی زور پیویسته له سره برودار
 که زور به گرنگی بیر بکاتهوه له وینه یی هم نایه ته بؤ نهوهی هله نهکات و لانه دا له ریځگه یی
 هیزو بهرزی و زالی، هرچونی پیویسته له سره شو که سانه یی که ناوی موسلمانیت یان
 ناوه له خوځان و کهچی کومک و یارمته یی داوا نهکښ له دوژمنانی خوا، پیویسته بیر
 بکه نهوه له قورخانه، نهگه نه یانهوی موسلمانان راسته قینه بن، نهگینا خوا هیچ پیویستی
 نه به کهس هیه نه به خواپرستی هیچ کهس! بېگومان شو که سانه یی که شانازی نهکښ به
 باوک و باپیرو کهس و کاره بی پرواکانیان، یان نهوانه یی که فخر و شانازی نهکښ به
 فیرعونهکان و ناشوری یهکان و فیهینقی یهکان و بابلی یهکان، یان به عره بهکانی
 سردهمی نهفامی، هه مو نهوانه و نهوانه بهری شو بیزار یی و سرزده نشته سهخته نهکښ که
 هم نایه ته ناراسته یی شو ناپاکانه یی کرد. شو جوړه بؤچوونانه بؤچوونیکي نهفامین و
 پیویسته دل و دېرونیان لی پاک بکړیتهوه و توبه و گهړانهویهکی راستی یان لی بکړی!
 نیمای نهحمد - خوا لی ی رازی بی - نههینتی تا نهیباته سر نهو ره یحانه که نهفهموی:
 پیغمبر (ﷺ) فرموی: هر که سیک خوی دابنی به نهوهی نو باوک و باپیرو بی پروا،
 شانازی بکات پی یانهوه و بیهوی بهوانه خوی به گهړه نیشان بدا، شو کهسه دههم
 کهسیان نهبی له ناگردا. نهوهش لهبر نهوهیه هوی په یوهستی و یهکیتی گل و کومل له
 نیسلام دا هر عقیده و پروایه، نوممهت به لای نیسلامهوه هر بریتی یه له بروداران که
 دېست پی نهکښ لهباوکی هه مو نهوه تاروژی دواپی، نیتړله هر چین و گلیک و له هر خاک
 و ولایتک، بیجگه لهوه و بهی یهکیتی لهبرودا نیسلام نه دانی پیا نهی و نه نرخ یی بؤ دانهی!
 یهکم پله یی ناپاکی نهوهیه یهکیتک دانیشی له شوینیک دا که بی پروایی و لاقرتی بکړیت
 به نایین و نایه تهکانی خوا، نیجا نه میس به بی دهنگ دانیشی و چاوپوشي بکات، نهوهش
 به پی یی باوی نهفامی تازه چند ناوینکیان لی ناوه: چاوپوشي، لیزانی، دل و سنگ فراوانی،
 پروا به سر بهستی و نازادی بیرو باوه! به لام نه خیر هیچ کام لهوانه نی یه، به لکو نهوه بی
 غیرهتی و دېر بهست نهوونه به نایین و نایه تهکانی خوا، نهوه تیگو شانیکي دېرونی یه و
 سری له ناپاکی یوه دېر نهچی وهک هم نایه تی داهاتوه دېست نیشانی بؤ نهکات، کهواته
 هر کهس لهو جوړه شوینانه دا بو نهبی بهرگری و جلهوگیری بکات به پی یی توانا، یان
 نهبی شوینه بهچی بهیلی. هیندی له موسلمانانهکانی مه دینه باویان دابو دانه نیشتن
 لهگل گهړه یی ناپاکهکانی مه دینه دا - که خاوهن دهسه لات بوون - بېگومان و ته و قسه یی

پیس به دهمیان دا شهات دهریاره ی ئیسلام، ئینجا قورئان ئهوانه ی ئاگادار کرد بهوه ی دانیشن لهناو ئهوانه دا و بی دهنگ بوون یهکه م پله ی تیکشکانیکی دهروونی یه، ویستی دوریان بخاتمه لهو دانیشن لهو کاتانه دا، بهلام هیشتا کاتی ئهوه نه هاتبوو به دور کهوتنه وه لهوانه به تهواوی، بههوی ئهوه وه فرمان درا که لهو کاتی قسه بهد و پیسانه دا دور کهوتنه وه. نهگینا ئهوه دانیشن به ناپاکی دهرئهچی و دوا روژ و چارهنووسیان وه ناپاک و بی برواکان ئهبی وهکو ئهفرموی: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَیْکُمْ فِی الْکِتَابِ﴾ واته ئهوانه بی برواکان نهگین به دوست و برادره ی خوین له کاتیک دا که بیگومان لهمه دا - واته قورئان - ناردی یه خواره وه بو سمرتان ﴿أَنۡ إِذَا سَمِعْتُمۡ ءَایَتَ اللّٰهِ یُکَفِّرُ بِهَا وَیُسْهَرُ بِهَا﴾ که کاتی بیستان نایه تهکانی خوا بی بروایی دهریاره نهکری و لاقرتی پی نهکرا ﴿فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُ﴾ دانهنیشن لهگه لهو بی بروا و لاقرتی کهرانه دا ﴿حَتّٰی یَخُوضُوا فِی حَدِیثِ غَیْرِهِ﴾ ههتا دهست پی نهکهن و نهچنه ناو باسیکی ترمه وه غهیری ئهوه دم دریزی یه ی که نهیکهن دهریاره ی قورئان. ئهه نایه ته دهست نیشانه به نایه تی سوره تی (الانعام) که له مهکه هاته خواره وه له کاتیک دا که موسلماننه کان نهچوونه ناو کوژو کوژمه لی بت په رسته کان و ئهوانیش دهستیان نهکرد به دم دریزی و لاقرتی کردن به قورئان ئه مانیش هیچ دهسه لاتی بهرگری یان نهبوو، له بهر ئهوه ئهه نایه ته هاته خواره وه: ﴿وَإِذَا رَأَیْتَ الَّذِیۡنَ یَخُوضُونَ فِیۡ ءَایَتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰی یَخُوضُوا فِی حَدِیثِ غَیْرِهِ﴾ کاتی بینیت ئهوانه ی که دهست نهکهن به لاقرتی کردن و دم دریزی له نایه تهکانی ئهمه دا، ئهوه کاته تویش روویان لی وهرگیره ههتا نهچنه ناو قسه و باسیکی ترمه وه، ئهه نایه ته هات فرمانی دا بهو موسلمانانه به روو وهرگیران و گوئی نهگرتن لهو قسه و باسه پیسانه یان، ئینجا له مه دینه ییش دا جووله کهکان له کوژ و کوژمه لی خوین دا دهستیان نهکرد به وینه ی ئهوه دم دریزی کردنه ی بت په رستهکانی مهکه، ئینجا ئهه نایه تی ئیره هاته خواره وه ئهوانه ی سهرزه نشت کرد که نهچوونه لای ئهوه جووله کانه، ئهوه نایه تی (الانعام) ی بیر خستنه وه و جلهوگیری کردن لهو دانیشن و گوئی گرتنه، تاوانباری کردن به وینه ی تاوانی ئهوه جووله کانه، نهگهر دانیشن و گوئی بگرن لی یان،

إِنكُم إِذَا مَثَلْتُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُتَفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾ الَّذِينَ يَرَبُّونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْحٌ مِنَ اللَّهِ فَكُلُوا أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ

فرمودی: ﴿إِنكُم إِذَا مَثَلْتُمْ﴾ واته لهو کاته‌دا دانه‌نیشن، چونکه بینگومان نیوه نهو کاته وینهی نهوانن و هاویه‌شی نهوانن له تاوان و بی بپوایی دا، چونکه دانیشته‌که به بی دهنک و به بی بهرگری وا نه‌گه‌یه‌نی که هیچ نه‌بی بیزار و ناپازی نین بهر بی بپوایی و لاقرتی کردنه، هرگیز نه‌وش کو نابیتنه‌وه له‌گه‌ل بپو‌دا، هروده‌ها کارو کرده‌ویه‌کی بی شرعی تریش، هرکس به دیاری یوه بیت به بی دهرپینی بیزاری و ناپه‌زایی نهو کسه به‌شداره لهو گونا‌هو بی شرعی یه‌دا!! به‌راستی نه‌م نایه‌ته زور سامناک و دل ته‌زینه و به پی‌ی نه‌م نایه‌ته هه‌موو کس وا به ژئر باری گونا‌هه‌وه، مه‌گر کم کس که خوا میهره‌بانی له‌گه‌ل کردبی و به غیرت بیت له‌سر نایینی خوا و رها‌مه‌ندی خوا.

له‌پاش نهو تاوانبار کردنه ئینجا نه‌م هرپه‌شه سه‌خته‌شیان ناراسته نه‌کات: ﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُتَفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ به‌راستی خوا کو‌کره‌وه‌ی ناپاکه‌کان و بی بپوا‌گانه له دوزه‌خ دا هه‌موو پی‌که‌وه. به‌لی زور ریک و به‌جی یه که هه‌موو کو‌بیننه‌وه له دوزه‌خ دا هرچونی له جیهان دا کو‌بوونه‌وه له کاتی بی بپوایی دهرپین و لاقرتی کردن به نایه‌ته‌کانی خوا‌دا. ئینجا نایا نه‌وانه‌ی که روی فرموده‌یان تی کرا له‌م نایه‌ته‌دا کین؟ هیندی نه‌فرمون ناپاکه‌کانن، هیندی نه‌فرمون نهو موسلمانانن که به پی‌ی پیوه‌ندی له‌وه و بهر نه‌چوونه ناو کو‌پ و کو‌مه‌لی نهو جووله‌کانه، وه‌ک له سه‌ره‌تای نایه‌ته‌که‌دا ناما‌ژه‌مان بو‌کرد، هیندی‌کی تر له‌سر نه‌وه‌ن که به شیوه‌ی گشتی مه‌به‌سته، به هرکام هر نه‌گونجی به‌لام رای دووم و سی یه له دل دا به‌هیزه و یه‌که‌م به زوره زمایی بچه‌سپینری، به‌هرکام و له‌سر هه‌ربار به روونی دهرنه‌که‌وی که نایه‌ته‌که‌ی مه‌که‌ه هرچند به روانه‌ت روی نه‌کراوه‌ته گشتی، به‌لام نه‌ویش هر بو‌گشتی بووه وه‌ک نایه‌ته‌که‌ی ئیره، هروده‌ها دهرنه‌که‌وی که هیندی لهو فرمانانه‌ی که روویان کراوه‌ته پی‌غه‌م‌به‌ر(ﷺ) تایبه‌تی نین یه نه‌مووه، به‌لکو‌ئومه‌تیش مه‌به‌سته، به‌س نه‌وه‌نده هه‌یه که موسلمانان له مه‌که‌دا لاوازو بی ده‌سه‌لات بوون و وه‌ک ناچار وا بوون له تیکه‌لی بت په‌رسته‌کان دا، له‌بر نه‌وه‌ی هر فرمان درا به روو وهرگیران و پشت تی کردن، به وینه‌ی ئیره جله‌و‌گیری نه‌کرا له دانیشتن له‌گه‌لیان و نه‌وترا: ﴿إِنكُم إِذَا

﴿سَلَامٌ﴾ به لَام له مه دینه زۆر و دهسلات لای موسلمانان بوو، كهواته ئهوانه ی كه داننه نیشن و
 تێكهلی جووله كهكانیان نهكرد به ئارهزوی خۆیان بوو، كهواته مافی خۆیان بوو كه
 جلهوگیری کران لهو تێكهلی و دانیشننه، پی یان گو ترا ﴿إِنَّا سَلَامٌ﴾، ئینجا لهگهڵ ئه
 دهسلاته دا جلهوگیری یه كه تایبهتی یه به کاتی ئهو بی بروایی و لاقرتی دهپرینهوه.
 فرمان نه درا به برینی په یوهندی لهگهلیان به تهواوی و له هه موو کات و له هه موو بارو
 روویه که وه، به و جوړه جلهوگیری یه كه نه مات و نه کرا، چونکه سروشتی بهرنامه که هر
 وایه و به جاری په لاماری هه موو شتیك نادات، به لکو بهر بهر، به په روه رده کردن و
 پینگه یانندن مردومی له چالی نه فامی ده رهینا و به رزی کرده وه بۆ پۆپه ی مرفایه تی و
 مهردایه تی، بیگومان ئه و کات و ماوه یه داخوازی ئه وه بوو که به و جوړه رهفتار بکری لهگهڵ
 دوژمن دا، به تایبه تی جووله که کان که سویندو په یمانی به هیزیان دابوو، كهواته با خراپی
 هر لهوانه وه دا که وێ. ئینجا بیگومان ئه و بارو حاله ته لهوانه یه چهند جاری تر روو
 بداته وه و بهرژه و هندی ئیسلام و موسلمانان داخوازی ئه وه بیست که هر به و جوړه رهفتار
 بکری لهگهڵ ئه و دوژمنانه دا، كهواته با ئه و شیوه رهفتارو بریاره هر بمینیت ه وه بۆ کاتی
 تایبه تی خوی!!

ئینجا شیوه ناشیرین و قیزه و نه که ی ناپاکه کان ئه خاته بهرچاو، شیوه ی ناپاک ی و دوو
 رووی و دوو زمانی یه که یان که لهگهڵ موسلمانان کان دا به جوړی بوون و لهگهڵ بی برواکان
 دا به جوړیکی تر، نه فهرمو ی: ﴿الَّذِينَ يَرَبُّونَكُمْ﴾ ئه و ناپاکانه که سانیکن که چاوه پروانی
 روژگار و به سه رهاتقان نه که ن تا به پی ئه وه رهفتارتان لهگهڵ بکه ن، به م رهنگه نه گهر
 سهرکه و تن و زال بوون، دین به لاتانه وه و خۆیان نه که ن به هاو به شتان، نه گهر روژ به باریکی
 تر بوو ئینجا نه چن بۆلای بی برواکان و هاو به شی خۆیان ده ره به بن بۆیان، وه ک روون
 نه بیته وه که نه فهرمو ی: ﴿إِن كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللَّهِ﴾ ئینجا نه گهر زال بوون و سهرکه و تنقان بۆ
 ببی له لایه ن خوا وه ﴿تَاللَّهِ إِنَّا لَنَكُونُ مَعَكُمْ﴾ ئه لین: ئایا ئیمه لهگهڵتان نه بووین؟ مه به ست
 ئه وه یه لهگهلیان، به لَام به نیازی ئاژاوه نانه وه و تیک دانی ریزو یه کیستی موسلمانان، یان
 مه به ست ئه وه یه که به دل لهگهلیان بوون، یان مه به ست ئه وه یه کۆمه کیان بوون و پشتگیریان
 بوون له پاش ده رچوونی ئه وان، به هر حال ئه یانویست خۆیان بیه نه بهر وه و به شداریش بن
 له ده ست که و تی جهنگه که دا

وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُم مِنَ الْمُؤْمِنِينَ^٤ قَالَهُ يَحْكُمْ
بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

﴿وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ﴾ نه گهر به شینک ببی بؤ بی بپرواکان له جهنگه که یان دا، چونکه جهنگی موسلمان و دوزمنان به نوبه بووه ﴿قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ﴾ نه لین: ثایا زالمات نه کردن و ریمان بؤ بهرله نه کردن بؤ کوشتن و به دیل گرتنیان؟ ﴿وَنَمْنَعُكُم مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بهرگری ئیوه مان نه کرد له بپرواداران. بهم رهنگه دلّی نهوانمان سست و خاو کرده وه له جهنگ کردن له گهلتن، سستمان کرد له یارمه تی دانی نهوان؟ یان ثایا ئیمه زال نه بووین به سهرتان دا و دهسه لاتمان نه بوو به سهر کوشتن و گرتنیان دا که چی هیچمان پی نه کردن؟ ثایا بهرگریمان نه کردن له بپرواداران و بهر به سستمان نه کردن له وهی زال بین به سهرتان دا. ناو بردنی سرکه وتنی موسلمانان به فتهج بؤ ریز پیدانه و له راستیش دا نه وهیه سرکه وتن که خیر و خوشی هردوو جیهانی تیایه، وهک ناو بردنی سرکه وتنی بی بپرواکان به (نصیب) بؤ بی نرخ کردن سرکه وتنه که یانه، چونکه له راستی دا سرکه وتنه که یان مایه ی بهش بپراوی و به دبختی یانه و سهری له وه وه دهر نه چی. پیغه مبهری نازیزمان (ﷺ) - له سهر فرمانی خوا - چاوپوشی و گوئی پی نه دانی به کار نه هینا دهر باره ی ناپاکه کان له بهر پی کردن پیلان و به دکرداری یه که یان دا! جا له بهر نه وه نهوا نه یانداته دهست خوا و حواله ی حوکم و بریاری خویان نهکات که له رۆژی دواپی دا تۆله ی موسلمانان یان لی بسینی، نه فهرموی: ﴿قَالَهُ يَحْكُمْ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ ئینجا خوا حوکم و بریار نه دا له ئیوانتان دا له رۆژی دواپی دا، بهم رهنگه پاداشتی چاکان نه داته وه و تۆله ش نه سینئ له ناپاکان، که له رۆژه دا ماوه نامینی بؤ پیلان و به دکرداری و ناپاکی به کار هینان، بؤ نیازی به د و ناپه سه ند!! ئینجا بپرواداران دلّیا نهکات به بهلینیکی تهواو به مه ی که نهو پیلانی ژیر به ژیری نهوانه و نهو یارمه تی و هاوکاری نهوانه له گهل بی بپرواکان دا به دژی ئیسلام و موسلمانان سهری له هیچه وه دهر نه چی و خوا نایه لی زال بین به سهر بپرواداران دا،

وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١١﴾ إِنَّ الْمُتَفِقِينَ يَخْدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا

قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ

و مكو نه فرموي: ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ هرگيز خوا ري نادات و ناگيزي
بو بي بپواكان هيچ ريگهيهكي زال بوون بهسمر بپواداران له روژي دوايي دا و لهكاتي حوكم
و برياردان دا، هرچوني له جيهان دا له هيندي كات و بهسرهات دا ري نهدا لهبر تاقى
كردنموي بپواداران و خشم و قار گرتن له بي بپواكان، بهم جوړه ريوايهت كراوه له نيمامي
على و(نين و عباس) هوه - خويان لي رازي بيت - يان له جيهان دا دهست و دهسلات بو
بي بپواكان بو لهناو بردني بپواداران، بهلكو تا جيهان جيهانه دهستهي بپواداران هر
نهمينن و هك هيندي نه فرمون. يان هيچ رابهر و بهلگهيهك به بي بپوان بو پك خستن و دم
كوت كردني بپواداران، بهلكو هميشه قسه و بهلگهي بپواداران زال و سركهوتووه بهسمر
نمان دا، و هك له(سدي) يهوه گيږاوو تهوه، يان له همدوو جيهان دا خوا بي بپواكان زال و
دهسلاتدار ناكات بهسمر بپواداران دا، له روژي دوايي دا شتيكي ناشكرايه و جيى قسه و
باس ني يه، له جيهاننيش دا هرچهنده به رووكهش و روالهت له هيندي كات دا زالي و
سركهوتن بو بي بپويان نهمي بهلام رووكهش و روالهتيكي روتنه و زال بوون و
سركهوتنهكه بهسمر بپواداراني راستهقينده ني يه، بهلكو بهسمر كهسانيك دايه كه بهناو
بپوادارن. هيچ گومان ني يه لهوهدا كه هركاتيكي بپواي راستهقينه جيگر ببي له دلي گهل و
نوممت دا، نهو بپوايه بوو به برنامهي ژيانيان، بوو به رژيم بويان و تنها نهو حاكم و
كاربهدهستيان بوو له ههموو كاروباريان دا، نهو كاته هرگيز خوا بي بپويان زال ناكات
بهسريان دا. نهمه شتيكي راسته و له ههموو ميژوي نيسلام دا هر بهو جوړه بوو و روي
داوه، له هركات و رووداونك دا هركتيك شكانيك روي كردنيته بپواداران، بيگومان نهمي
ناقمواوي و كون و كملبهريك روي تي كردن، نيتر له دهست و بوچوونيان دا يان له
كردموه و جولانهويان دا، بهشيك له بپواي راستهقينه نهميه كه هميشه چك و هيني

پښوستان نامانه بڼت هر به نيازی تڼکوشان له رڼی خواډا، هر له ژيړ شو څالاداو به بڼ
 تڼکل کردنى هيچ شتيكى تر، به ښندازی شو ښاتهواوی و کون و کلهبهره تڼک شکانڼکي
 کاتي رووی داوه و له پاشان زال بوون و سرکهوتنهکه گهراوتهوه بو بڼواداران له کاتي
 تهواوی و ښهmani کون و کلهبهرهکهيان دا! بو وينه رووداوی (احد) و (حنين) ښگرين به
 دهستهوه: له (احد) دا نافرمانی پڼغهمېر (ﷺ) کړا و دلې ښنديک رووی کرده دهست کهوت
 و غنيمهتي جهنگهکه، له (حنين) دا کهشخه و شانازی کړا به زوری و بڼ څاگايی له
 پښتوانی راستهقینه رووی کرده ښندي له دلکان! هروها به دريژايی ميژوو کارهکه بهو
 جوړه بووه و هاتووه. بهلې تڼک شکان و ښارههتي و تنگانه روو ښهمن لېبر تاقی
 کردنهوه. بهلام تاقی کردنهوهکيش ښبڼت لېبر هوو مېهستڼکي گهوره و گرنګ بڼت.
 بريتي يه له پالفته کردن و بهيژکردنی بڼواو کردنهوه چاکهکان که بهرهم و داخواز
 کړاوهکاني بڼواي راستهقینهن - وه کورڼان باسی کرد و ښماژهي بو کرد له جزمی چوارهم
 له سورهتي (آل عمران) دا - هرکات شو مېهسته پڼک هات ښيتر يارمهتي دان و زال کردن
 دڼت له لايهڼ خواوه، بهليني خوا بڼگومان بهدي دڼت. بڼگومان بڼوا پهيوهستی يه بهيژو
 دهسهلاتی هره گهورهوه، که هرگيز لاوازی و ښهman رووی تي نهکات، بڼ بڼواييش پچران و
 دوورکهوتنهويه لهو هيژو دهسهلاته، هرگيز هيچ هيژنکي ښاتهواوی سنوور داری پچراو
 ناتواني زال بڼي بهسر هيژنکي پهيوهست به سرچاوهي هيژو دهسهلات لهم بوونهومرهدا.
 بهس پڼويسته هميشه ښمه بڼواي راستهقینه جوی بکهينهوه له بڼواي رووکهش و
 رواهتي، بڼگومان بڼواي راستهقینه که هيژنکي راستهقینهي دامهزواه کاتي که بهرهنگاري
 بڼ بڼوايي وهستا ښهتواني زال بڼي بهسري دا و ژيړ دهستی بکات. بهلام بڼگومان بڼواي
 رووکهش و رواهتي بهرگي بڼ بڼوايي راستهقینه ناگري، چونکه ههموو شتيکي راستهقینه
 بههيژتره له هر شتيکي رووکهش و رواهتي!! به کورتي هوي زال بوون بهسر بهتال و
 ښهق دا پڼک هاتن و پهيدا بوونی هق و راستي يه، کاتي هق و راستي لهسر باري
 راستهقینهي خوی بهدي هات ښهبي بهتال و ښهق هر بڼوا، هرچهند گهوره و گرنګ و
 بهيژ بڼت به ديمهڼ و به رواهت!

له پاش ئىم بىلگىنە ئارام دەر و دۇنيا كەرە بۇ بېروداران و ئاۋمىدكەرى بى بېرويان و ئاپاكان، ئىنجا لەسر ئاپاكان ئەرۋات كە دۇست و پشت بەست بوون بى بېرواكان، لەسەريان ئەرۋات بەمەي شىۋەيەكى زۇر ئاشىرىن و رىسوا كەر نەخشە ئەكىشى بۇيان، بە بى نىرخ كىردن و ھەرەشە كىردنى خوا لى يان، ئەفەرموى: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ﴾ بەرەستى ئاپاكەكان ەك بىيانەوى فېل بگەن لە خوا وان، بەم رەنگە بېرۋا دەرئەپەن، دۇر پىنچەوانەي بېرواكەيان لە دل دايە، بەم فەرمودەيە خەشم و قىنى بېروداران ەلئەگىر سىنى لى يان، چونكە بېروداران خواي خۇيان ئەناسن و ئەزانن كە ئاگاي لە ەمەو شت ەمەي لە نەينى و شارۋەتر لە نەينى، بە ەيچ كلۇجىك ئاگونجى ەيچ فېرۋ فېللىكى لى بىرى، كەۋاتە ەركەس بىەوى و نىيازى ئەۋە بىكات ئەۋ كەسە بەدەۋ نەقامە و بى ئاگايە و ئەۋپەرى رادەۋ بى شەرمە. بىگومان بېرودار بەۋە تىك ئەچى و بىزار ئەبى، ئەۋپەرى رادە قىن و خەشمى بەتىن ئەبى دەرپارەي ئەۋ نەقام و ئەزان و بى شەرمانە! ەروەھا ئەگەر مەبەست فېل كىردن بىت لە پىنچەمبەر(ﷺ) و بېروداران ەك ەيندى بەۋە تەفسىرى ئەكەنەۋە، بەھەرگام مەبەست بىت ئەۋا خوا فەرموى: ﴿وَهُوَ خَدِيعُهُمْ﴾ خوا سزا دەر و تۆلە سىنە لى يان لەسر ئەۋ كىردەۋ بەدىيان، يان خوا كىردەۋەيەكىان بەسر دىنى بە وىنەي كىردەۋەكى خۇيان و زالە بەسەريان دا لەۋ پىلان و فېلەي كە ئەيگەن، بەم رەنگە لى يان ئەگەرى لە جىھان دا بە جورى خوين و مالىيان پارىزراۋە، بە خۇيان نازانن تا ئەمرن و لە پاشان ئەخرىنە ناۋ تەبەقى ەمرە زىرى دۇزەخ دا، يان بەم رەنگە – ەك(حسن و سدى) و كۆمەلىك ئەفەرمون – لە رۇژى دوايى دا رووناكى يەكىان پى ئەمرى كە پى ئەرۋن بەرپىدا ەك بېروداران ئىنجا لى يان ئەسنىتەۋە و سەددو بەرەستىك ئەھىنى بە نىۋان ئەۋان و بېرودارەكان دا، ەك لە سورەتى(حەيد) دا ئەست نىشانى بۇ ئەكات، ەروەھا لەسەريان ئەرۋات، ئەفەرموى: ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالٍ﴾ كاتى كە ەلئەسن بۇ نوپۇز ەلئەسنەۋە بە سىستى و بە لەشىكى قورسەۋە ﴿بِرَأْوَنَ النَّاسِ﴾ روپامايى مەردەۋە بېرودارەكان ئەكەن بە نوپۇزەكىان و ئەيانەۋى بە نوپۇز كەر خۇيان نىشان بەدن بۇ ئەۋى بە خراپ و بى نىرخ سەپىريان ئەكەن و بە يەكى لە خۇيان دايان بىنن

وَلَا يَذْكُرُكَ اللَّهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١١٢﴾ مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١١٣﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَنَحَّدُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَائِهِ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتَرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١١٤﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ

﴿وَلَا يَذْكُرُكَ اللَّهُ إِلَّا قَلِيلًا﴾ واته زیکر و باسی خوا ناکهن له نویژدگانیان دا مهگر کهمیک، وهک وتنی الله اکبر و سمع الله لمن حمده که به دهنکی بهرز نهیلین تا بهواداران گوی یان لی بی، یان مهبست نویژ کردنه، واته نویژ ناکهن مهگر کهمیک، نهوش کاتی که بهواداران به دیاروه بن، نیتر که کهوتنه پهنا نایکهن، یان یادی خوا ناکهن و خویان له بیر نی یه مهگر کهمیک، بهلکو زوژتر یادی مردوم نهکهن و شویمان لهیره، به هرچوژ و لهسر هریار شیوهیهکی زوژ پیس و ناشیرینیان نیشان نهدات که مایه ی ریسوایی و بیژزوی یانه له دلی مردومان دا، هو ی دورکهوتنهوه و پچرانی پهیومندی بهواداران له گهلیان، ئینجا نهفرموی: ﴿مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ﴾ واته روپامایی نهکهن له کاتیک دا بی نارام و دانه موزاون له نیوان بی بهویان و بهواداران دا به جوژی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ نه پهیومستی نهکهن و به تهوای نهچن بولای بی بهواکان به تهوای، چونکه بهدم لای بهواداری لی نهمن ن نه پهیومستی نهکهن و به تهوای نهچن بولای بهواداران، چونکه له دلهوه بی بهوان، که نهوش مایه ی سووکی و ریسوایی یانه له لهرونی مردوم دا، هرچوژی بهلگیه لهسر بی نرخی و بی هیزی یان، نهوهتا ناتوان خویان بخمن به باریک دا، ئینجا بهوای باسی نهو حال و باره بهدهیان دا نه فرمویه نههینی: ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ هرکسیک خوا گومرای بکات هرگیز دهست ناکوی بوی هیچ رنگیهک که بیگیهنی به هق و راستی و رزگاری، چ جای نهوی که بیخاته سرری و بیگیهنی به نامانج، واته نهوانه بههو ی نیازی بهدو کارو کردهوی خراپی خویانهوه خوا یارمستی یان ناداو گومرا نهبن، هرکسیش بهو جوژه بیت نیتر هیچ کس ناتوانی چاره سرینکی بو بدوژیتنهوه و هیچ رنگیهکی دهست ناکوی بوی.

له پاش ئهو ههموو بيزرانندن و بى ئابروو كردنه، ئينجا رووى فهرموده كه كاته بپرواداران و جلهوگيرى يان كهكات و نهياترسينى لهوى ريگهى ئهو ناپاكانه بدهنه بهر كه برىتى بوو لهوى بى برواكان بگهن به دۆست و خوشهويست بو خويان، ئه فهرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئهى نهوانهى كه بپرواتان هيناهه ﴿لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له كاتيك دا تىپهر ئهكهن له بپرواداران و بهسهر نهوان دا تىپهر ئهكهن بو دۆستايهتى ئهو بى بروايانه. مه بهست بهم وتهيه - وهك چهند جارنك وتمان - سهر زهنشت كردنيانه، كهواته ئهوه ناگهيتهى كه خوش ويستن و يارمهتى و كۆمهكى يان قهيناكا و دروسته، ههرچهند زۆر له موسلماننهكان پهيوهندى خويانيان به تهواوى پچرى به بى برواكانهوه، چ جوولهكهكانى مهدينه و چ بت پهرستهكانى مهككه و دهوروبهرى، تهناوت لهگهل باوك و كوڤ و كهس و كاريان دا، ههرچهند زۆربه بهر جوړه بوون، بهلام لهم بانگ كردنهوه وا بهرنهكهوى كه هينشتا هيندى له بپرواداران نهگهيشتبته ئهو رادهو پله بهرزه، له بهر ئهوه بهم بانگ كردنهوه بيدارى كردنهوه و جلهوگيرى كردن لهوى پهيوهندى يان ببى وهك ناپاكانه، ئينجا نهياترسينى له خهشم و سزاي خوا، ئه فهرموى: ﴿أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا﴾ ئايا نهتانهوى بگيرن بو خوا بهسهرتانهوه رابهر و بهلگهيهكى روون لهسهر سزادانتان و شايستهبيتان بو تۆله و سزاي خوا، چونكه ئهو دۆستايهتى و پهيوهندى يهتان بهلگهيهكى ئاشكرايه لهسهر شايستهبيتان بو تۆله و سزاي خوا، چونكه ئهو دۆستايهتى و پهيوهندى يهتان له رهوشت و سيفهتى ناپاكانه. ئينجا ئهيدا به گوى يان دا سزاي سهختى ناپاكانهكان تا ئهو بپروادارانه بترسن و خويان دوور خهمنهوه له كردار و رهفتارى ئهو ناپاكانه، ئه فهرموى: ﴿إِنَّ الْكَافِرِينَ فِي الذَّرَرِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ بهراستى ناپاكانهكان وان له قات و تهبهقى ههره ژىر له ناگرى دۆزهخ دا، واته بهتين ترين سزايان ههيه، چونكه نهوان وان له بيخى دۆزهخ و قاتى جهنهم دا، شهش قات و تهبهقى ناگر كهوتووته لاي سهروويانهوه، خوا پهنامان بدات، نهوانه سهخت ترين سزايان ههيه، چونكه لهگهل بى بروايى يهكهيان دا ههميشه له فيل و تملهكه و لاقرتى كردن دا بوون دهريارهى نيسلام و موسلمانان،

وَلَنْ نَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ

فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦﴾

نەوانە - خوا پەنامان بدات - وان لەو سزا سەختەدا بە نائومییدی و بە بێ ئەوەی رزگار بوونیان ببێ وەکو ئەفەرموی ﴿وَلَنْ نَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ هەرگیز دەست ناکەوی بۆیان یارمەتی دەریک کە رزگاریان بکات یان سزاکیان سووک بکات. ئەو ناپاکانە ئەوە جی و شوێن و سزایانە لە رۆژی دوایی دا ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾ بێجگە لەوانەیان کە لە جیهان دا تۆبە و گەرانهویان کردبێ لە ناپاکێ یەکیان ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ نیازو کردەوه بەدەکانیان چاک کردبێ ﴿وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ﴾ دەستیان گرتبێ بە خواوە بەم رەنگە بە پێی نامەکی خوا رەفتاریان کردبێ ﴿وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ﴾ نایبەنەکیان پاک و خاوێن کردبێ بۆ خوا بەم هەموو نیازو کردەوه و هەموو کردەوه یەکیان هەر لەبەر خوا بێت بە بێ روپامایی و هەر نیازنکی تر ﴿فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نەوانە ی کە ئەم چوار مەرجەیان بەدی هێنابی لەگەڵ بڕواداران ئەبن ﴿وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ بێگومان لە داها تودا خوا ئەبەخشی بە بڕواداران ئەجرو پاداشتیکی زۆر گەوره کە ئەندازە و رادەکی خوا خۆی ئەیزانی، کەواتە ئەو تۆبەکارانەش هاوبەشی ئەمان ئەبن. لە چەند شوێنی تردا هەر دوو مەرج داخەنی: تۆبە و گەرانهوه و چاک کردنی خراپەکان. بێگومان ئەو دوو مەرجە ئەم دوو مەرجەکی تریش ئەگرێتەوه. بەلام لێردا ئەم دوانەکەشی بە تایبەتی باس کرد، چونکە ناپاکێ تاوانیکی زۆر گەوره یە و سەرفەوهی هەول و تیکۆشانی تایبەتی ئەوی، ناپاکان بێ بارو دانەمەزاون و هەر دەمە بە باریک دان، کەواتە بە تایبەتی پێویستە هەلسان بەم چوار شتە ی کە باسی کردن، ئینجا لەگەڵ هەلسانیان بەو چوار شتە، هێشتا لە رێو بەلێن و مزگێنی یەکە ناراستە ی ئەوان ناکات، بەلکو لە پەنای بڕوادارەکان دا وەری ئەگرن!! ئا بەو جوړو شیوێه ناپاکێ دەرختست لەناو گەلی موسلمان دا، ریسواو بێ نرخێ کردن، بڕوادارانی وریا و ناگادار کردەوه کە دوور کەونەوه لە رێ و رێبازی ئەوان تا ئەمانیش پێ یان هەلنەکەوی و هەلنەخلیسکێن، ترساندنێ لە چارەنووس و دوا رۆژە سەخت و بەدەکیان، لەگەڵ ئەوەیش دا بە پێی میهرەبانی خۆی قاپی تەوبە ی خستە سەر پشت بۆیان، رێگە ی خۆ پاک

کردنوهشی نیشان دان، تا هر که سینکیان مهیلیان ببی چارهسهری خویشان بکن پیش
 نهوهی بکونه ناو قاتی هره ژیری دۆزهخ که ئیتر به هیچ کلۆجیک چارهسهر ناکرین!
 له پاش باسی نهو سزا گهوره و دل تهزین و داچلهکینه ره و، نهو نهجرو پاداشته گهورهیه،
 ئینجا تیمان نهگهیهنی که هیچ پیویستی به سزادانی بندهکانی نی یه و پیی خوشه نهگهر
 بندهکانی به دهستی خویشان شایستهی سزا نهکن، نهفرموی: ﴿مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِمَا يُبْذِرُكُمْ﴾ نایا
 خوا چی نهکات و چ ئیشیکی هیه به سزادانی ئیوه؟ ﴿إِنْ شَكَرْتُمْ وَأَسْتَمْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا﴾
 نهگهر ئیوه چاولهبری چاکهکانی خوابن و سوپاسی بکن، واته سزادانی بۆ ئیوه تۆلهی
 سپلهیی و بی بروایی یهکهتانه نهگینا خوا سزاتان ناداو هیچ پیویست نی یه به سزادانتان.
 خوا وهک زۆردار و پادشایهتی جیهان نی یه که داخ له دل بیست و بیهوی داخی دلی خوی
 بریژی، خوا وهک نهوان نی یه که له خویهوه ئارهزووی سزادانی مردومان بکات، خوا وهک
 نهوان نی یه که بیهوی زۆر و دهسهلات و پادشایهتی خوی دهربخات، خوا پاک و بی لهکهیه
 لهو جوړه شتانه و له ههموو ناههقی یهک، کهواته هر کاتی ئیوه خوتان بیاریزن لههوی
 سزادانتان، به چاولهبری و بروا هیتان نهو کاته لی بوردن و رهمانهندی له کایه دایه، وهکو
 نهفرموی: خوا ههمیشه وهرگری چاکهیه و رازی یه به کهمیک له گوئی رایهلی و چاکه و
 نهجرو پاداشتی چند قات نه داتهوه، خوا ههمیشه نهوپهری راه ناگا و زانایه به ههموو
 شتیک که یهکی لهو شتانه سوپاس و برواکه ی ئیوهیه، کهواته به هیچ کلۆجیک ناگونجی
 نهجرو پاداشتی چاکه نه داتهوه. سوپاسی بنده بۆ خوا بریتی یه له چاولهبری و گوئی
 رایهلی بۆ پهروردگاری، شوکری خوا بۆ بندهکانی بریتی یه له نهجرو پاداشت دانهوهی
 خوا لهسهر چاکهکانی بندهکانی و رهمانهندی لی یان، بهلام بهراستی وتهکه زۆر دلبرفین و
 بهکاره له دهر وون دا، زۆر پالدهر و سهرنج راکیشه بۆ گوئی رایهلی کردنی بنده بۆ نهو
 پهروردگاره ی که خوی ناو بردووه به(شاکر) که له ئیمهدا واته سوپاس کهر و گوئی رایهلی!!

له ۱۴۰۶/۱۱/۶ بهرامبهر ۱۹۸۶/۷/۱۲ به یارمهتی خوای میهره بان لی بوومهوه له
 تهفسیری جزمی پینج، داوا نهکهه که یارمهتیم بدات بۆ نهوهی که ماوه لهه تهفسیره و
 وهریشی گری لیم.

وصلی الله وسلم علی سیدنا محمد و علی آله و صحبه.

هر لهه رۆژهدا دهستم کرد به تهفسیرکردنی جزمی شهشهم.

تەفسىرى قورئانى پىرۆز

جزمى ۶

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ

ئەم جزمە پىڭ ھاتوو لەدوو بەش: بەشى يەكەم لە سورەتى (النساء) ە، وە بەشى دووەمى - كە زۆر بەى جزمەكەيە - لە سورەتى (مائىدە) يە.

لێرەدا بە كورتەيەك ئەدوین لە بەشى يەكەم، وە لە بارەى بەشى دووەمەوه باسەكەى دوا ئەخەين بۆ سەر ھەتاي (مائىدە) بە يارمەتى خوا. لێرە بەدواى سورەتەكە تا دواى ھەر لەسەر بەرنامەى سورەتەكە ئەپۆين كە لە پێشەكى جزمى چوارەم دا ئاماژەمان بۆ كرد، وەك چاك وایە لێرەيش دا بە شىوہەيكى زۆر كورت دەست نیشان بكەين بۆ ئەوہى لەوئى گوتمان:

ئەم سورەتە ھەول و خەرىك بوونى بۆ ئەوہى كە بۆچوونىكى ئىسلامى راستەقىنە پىڭ بىنى و دای رێژى لە دەروونى ئەو گەل و كۆمەلە بېروادارەى كە ئىسلام لە چالى نەقامى دەرى ھىنان و بەرزى كردنەوه بۆ پۆپەى ھەرە بەرزى زانين و مرقاىەتى، ئەو بۆچوونە راست و رەوا دا پىژى لەو دەروونانە، وە رزگارىيان بكات لەو ھەموو بۆچوونە ناپراست و ناپىڭكانەى كە بوو بوون بە تەم و ھەورىكى رەش و تارىك بەسەريانەوه، ئىنجا لەسەر رووناكى ئەو بۆچوونە راست و رەوا چارەسەرى ئەو گەل و كۆمەلە بكات، وە رزگارى بركات لە ھەموو خو و رەوشت و باوئىكى سەردەمى نەقامى، ژيانى كۆمەلایەتى و پەيوەندى مال و خىزان بەوئىتەوه و رىڭ و پىڭى بركات لەسەر بنەپەرتى ئەو بەرنامە بى وئەنى كە ئىسلام ھىناى، ئىنجا لەناو بەناوى ئەو باس و چارەسەر كردنەدا، بەرەنگارى چەند عەقىدە و بىرو باوەپى پىرو پووچ ئەوہستى و بەرەبەرەكانى ھەلگران و خاوەنەكانيان ئەكات، ئىتر بت پەرستان يان جوولەكە و گاوەرەكان كە لەو سەردەمەدا بە زۆرى ئەوانە ھەبوون لەو دەورو بەرەدا. ئىنجا كۆمەلەى موسلمانان ئەخاتە جەنگ و بەرەبەرەكانى يەكى گەرم و گور لەگەل نامەدارەكان دا، بە تايبەتى جوولەكە، چونكە ئەوان بە تەواوى لى بىرابوون بۆ دوژمنايەتى و رىڭرتن لە ئىسلام، بە ھەر چەكىڭ لە دەستيان دا بووايە جەنگيان لەگەل ئەكرد! جا ئەم سورەتە ھەلوئىست و سروشتى بۆگەنى دەرخستن و مېژووى بەدو خراپيانى ئاشكرا كرد، تەنانەت لەگەل پىڭەمبەرەكانى خويان دا، كە لەوہوہ دەرنەكەوئى ھەلوئىستى خراپيان بەرامبەر ھەق و ھەر كەسىڭ كە بانگ بۆ رى راست و ھەق بكات! ھەروەھا ئەم سورەتە گەل و كۆمەلەى موسلمان ناگادار ئەكات بە گرنكى و گەورەيى ئەو كارو كردەوه و ئەركەى كە خراوەتە سەر شانى. ئەم سورەتە ھەر بەو رىڭەدا ھاتوو لە ھەموو ئايەتەكانى رابردووى و

نهم نایه تانه ی تری که لهم جزمه وه دست پی نهکات تا دواپی سورته که بومان دهرنه که وی له کاتی تهفسیری نهم نایه تانه ی تری سورته که. نهو نوممه ته ی که نهم قورنانه پیکی هینا بهرز بوویه وه بهسر هه موو دانیش توانی تری نهم جیهانه دا له کردارو خو و رهوشتی گهل و نهندامی گهل دا، به نهندازه ی بهرزی یه که ی له باره ی بۆچوونی عه قیده و بیرو باوهره که یه وه، نینجا که گه یشته پله و پایه ی بهرزی خو ی، خوا کردی به پاسه وانی ناین و بهرنامه که ی، وه کردی به سرکرده ی مروژ و مروقایه تی، کردی به نهمیندار بهسر شاده میتی یه وه، له بهر نه وه سرکه وت و بهرز بوویه وه بهسر هه موو جیهانی یان دا له زانین و شارستانیتی و نابووری و رامیاریدا.

به شیک لهو بهرزی و سرکه وتنه نه مه یه که لهم دوو نایه ته کورته دا وهرنه گیری ﴿لَا یُحِبُّ﴾
 اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ ﴿﴾ خوا پی ی خوش نی یه وتن و دهرپرینی وته ی بهد و خراپ له لایه ن
 هیچ که سیکه وه، واته خوا خه شمی هه یه له وه ی بهنده کانی باسی یه کتر بکه ن به وته ی بهد و
 ناشیرین که دلیان برهنجی ﴿لَا مَن ظَلَمَ﴾ مه گهر که سیک که سته م و دست دریزنی لی کرابی،
 دهرباره ی نهم که سه خه شمی نی یه له وه ی که باسی سته م که ره که ی بکات، بهم رهنگه
 بیزاری دهرپری لی ی، یان له دادگا شکاتی لی بکات و کرده وه خراپه که ی ناشکرا بکات،
 یان وه لامی جوین و قسه ی خراپی بداته وه به بی زیاده رهوی، خوا خه شمی لهو جوړه
 وته یانه نی یه، هه رچه ند خوگرتن و دهنگ نه کردنی به لاوه باشته وه نه جوړه پاداشتی
 گه وره شی هه یه نه گهر خوگرتن و دهنگ نه کردنه که هه ره له بهر خوا بی. نهو نیش و زامه ی که
 زیان به وته و قسه ی ناشیرین نه یکات نه گهر زیاتر نه بی هیچ که متر نی یه لهو زام و نیشه ی
 که تیغ نه یکات و نه یگه یه نی، وه مایه ی دوژمنایه تی و تیک دانی دلی گه له، و هو ی نه مانی
 نارامی و بپروا به یه کتره له ناو گهل دا، بهر یه ست نه کردن و جله و گیری نه کردن لی ی مایه ی
 بلاو بوونه وه ی بهد خووی و بهد گوشتاری ناو گه له، تا راده یه که دهقی پیوه نه گیری و به
 خراپ و ناشیرین سهیر ناکری، بیجگه له وانه زور جار پاک و چاک له که دار نه کری و به خراپ
 و ناپاک دهرنه کری که نه وه سته میتی گه وره یه، که واته زور راست و بهجی یه که ری سته م
 لی کراو دراوه که باس بکات و وه لام بداته وه لهو سنوورده دا که شرح دیاری کردو وه.
 بیگومان نیسلام ریزو نابووی مردوم نه پاریزی تا سته م نهکات، کاتی سته می کرد شایانی
 نهو پاراستنه نییه، وهره وایه بو سته م لی کراو که مافی خو ی دهرپری و ناشکرا بکات، بهو جوړ
 و شپوه یه له باریکه وه داد به کار نه هینی، ومله باریکی تره وه پاریزگاری خو و رهوشتیش نهکات!

وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿٤٨﴾ إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تَعْمُوا عَنْ سُوءٍ

ئینجا فرموده که دوایی نه‌مینی بهم و ته پیروزه ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾ وه خوا هه‌میشه شنه‌وای زانایه، که بروای راسته‌قینه به‌وه به‌سه بۆ خوگرتنه‌وه له هر قسه و وته‌یه که خوا نایه‌وئ و خه‌شمی هه‌یه لی ی. بینگومان وته و قسه‌ی به‌دو خراپ به نه‌نیش هر خراپه و خوا نایه‌وئ و خه‌شمی هه‌یه لی ی، وه که له نایه‌تی سوره‌تی (مجادلة) دا جله‌وگیری لی کردو هه‌ره‌شه‌ی سه‌ختی له‌سهر کرد، به‌لام قورئان فرموده‌کانی ئاراسته‌ئه‌کات، بۆ وینه: له سوره‌تی (مجادلة) دا جله‌وگیری ئه‌کات له وته و قسه‌ی خراپی نه‌ینی، به بۆنه‌ی کرده‌وه و باوی به‌دی ناپاکه‌کان که سی سی و پینج پینج که‌متر یان زیاتر کوئه‌بوونه‌وه و سه‌ریان ئه‌کرد به یه‌ک دا به به‌رچاوی موسلمانه‌کانه‌وه ده‌ستیان ئه‌کرد به چپه‌کردن، له باریکه‌وه بۆ ته‌دبیری خراپ و پیلان گیرپی له موسلمانه‌کان، له باریکی تره‌وه بۆ ئازاردانی ده‌روونیان و بی ئارامی دل‌یان، به‌لام لی‌ره‌دا جله‌وگیری هر له‌و وته و قسه‌یه ئه‌کات که به ئاشکرا و به ده‌ربهرین - بیجگه له‌وه‌ی که ره‌وای دا - به بۆنه‌ی ئه‌و هه‌موو نایه‌تانه‌ی که تی‌ه‌ریان کرد و جاپی به‌دی و خراپی یان دا له بی برواکان و ناپاکه‌کان، جا به‌و بۆنه‌یه‌وه لی‌ره‌دا جله‌وگیری کرد له ئاشکرا کردن و ده‌ربهرینی وته و قسه‌ی خراپ، بۆ نه‌وه‌ی هیچ که‌س ئه‌م نایه‌تانه ئه‌کات به به‌لگه بۆ دم به‌ره‌لا کردن به ناره‌زووی خو‌ی، بیجگه له‌وه‌یش زیانی ئاشکرا کردن زۆرت‌ره و روو ئه‌کاته‌ گشتی، به‌م ره‌نگه ئه‌بی به سه‌رمه‌شق و مه‌ردومانی تریش چاوی لی ئه‌که‌ن.

له‌پاش خه‌شم و ناره‌زایی ده‌ربهرین له وته‌ی خراپ به ئاشکرا، ئینجا به‌رامبه‌ر به‌وه ره‌زامه‌ندی ده‌رنه‌به‌ری له شتی خێرو چاک به شیوه‌ی گشتی، ئیتر به ئاشکرا بکری یان به نه‌ینی، هه‌روه‌ها ره‌زامه‌ندی ده‌رنه‌به‌ری له چاوپۆشی و لی بوردن، چونکه لی بوردن سیفه‌ت و باوی خوایه و به‌وادارانیش ئه‌بی په‌یره‌وی خوا بکه‌ن له‌و جو‌ره سیفه‌ت و کرده‌وانه‌دا به پی‌ی ده‌سه‌لات. ئه‌فه‌رموی ﴿إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا﴾ ئه‌که‌ر ئی‌وه خێرو چاکه ده‌رخه‌ن و به ئاشکرا بیکه‌ن - ئیتر له وتار یان له کردار - ﴿أَوْ تُخَفُّوهُ﴾ یا به‌یشارنه‌وه و به نه‌ینی بیکه‌ن ﴿أَوْ تَعْمُوا عَنْ سُوءٍ﴾ یا ببوون له خراپه‌ی خراپه‌که‌ران که ده‌رباره‌تان بیکه‌ن

﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا﴾ بیگویمان خوا زور لی بوردی توانای به دسه لات، واته نه گهر بیورن له کاتیک دا که دسه لاتتان بوو به سسر توله سهندن دا، له گهل نهوی له لایهن خواوه نیزن دراون به توله سهندن به وینه و نه دازمی نهو خراپه ی که دهر باره تان کراوه، نه گهر نیوه بهر جوړه بکهن نهوا کرده ویه کی چاک نه کهن و مافی خو تانه وا بکهن، چونکه خوا له گهل نهوی دسه لات ی ته وای بی سنووری هیه، له گهل نه ودا هرچی بکات مافی خو یه تی، له گهل نه ودا زور لی بوردیه له تاوان و خراپه ی تاوانبار و خراپه کاران، که واته نیوه یش پیویسته له سمرتان په پرهوی خوا بکهن، هرچهند خیرو چاکه ی ناشکرا یان نهینی گشتی یه و لی بوردنه کهش نه گریته وه، به لام له بهر گرنگی و گه وریه ی لی بوردن جوئی کرده وه و به تایبه تی باسی کرد، وه به جوړی باسی کرد وه که مبهست لیړه دا هر نه م بیت و باسی خیرو چاکه هر بو پیشه کی و سهرتا هات بیت بو لی بوردنه که، نه ودا دوو سیفه تی خوی به دوا هیئا که په یوهندی یان به لی بوردنه وه هیه نه که به خیرو چاکه که وه. نیجا لی بوردن هرچونی زور گه وړه و گرنگه، هر وها به پی ی جی و شوینه که یش وه هر نهو مبهست بیت لیړه دا وایه، چونکه دسهست نیشانی تیایه به هاندان له سسر لی بوردن له لایهن نهو سستم لی کراوه ی که له نایه تی پیشوودا باسی کرد و ره وای دا توله ی خوی بسینی.

نا بهو جوړو شیوه یه قورنان برودار په وړه وده نه کات و پی ی نه گه یه نی به بر نامه بی وینه که ی خوی، له یه که مجاره وه خه شم و بی زاری دهر بری له دهر برین و ناشکرا کردنی هه مو و ته و قسه یه کی خراپ، بیجگه له و ته و قسه ی خراپی که سیک که ستمی لی کرا بیت، نیجا له جاری دووم دا بانگی بروداران نه کات که راده و پله ی خویان بهر ز بکه نه وه به و تن و کردنی خیرو چاکه، وه به لی بوردن له خراپه کار و ستمکار که دسه لات بیی به سسر توله لی سهندنی، چونکه لی بوردنی کاتی بی دسه لات ی نرخ ی و له راستی دا لی بوردن نی یه. نیجا کاتی په پرهوی نه م دوو نایه ته بکری، نیتر خیرو چاکه بلاو نه بیته وه له ناو گه لی موسلمان دا، وه لی بوردن نه بی به باو له ناویان دا، که نه وده مایه ی کامه رانی و به خته وری یه له هه ردو جیهان دا.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا
نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

ئینجا ئەگەر ئیتەوه سەر نامەدارەکان بە شیوەی گشتی، لە پاش دا ئەگۆزیتەوه بۆ سەر
جوولەکە بە تایبەتی کە جوولەکە بە ئاشکرا درۆ و بوختانیکی زۆر زل ئەکەن دەر بارە
مەریەم و عیساى کۆرى - سەلامى خوا لە هەردووکیان -، لەناو بەناوى باسى تاوان و
خراپەکانیان دا، باسى ئەو درۆ و بوختانیان لى ئەگێرتەوه ئەوەش هۆى پەيوەستى يەکی
بەهێزى باسەکیانە بە باسى ئەم دوو ئایەتەى کە لە پیشانیانە وتمان، ئەفەرموى: ﴿إِنَّ
الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ بەراستى ئەوانەى کە بپروایان نى یە بە خواو پیغەمبەرەکانى،
واتە ئەو بیرو باوەڕەى کە هەیانە ئەگەر ئیتەوه بۆ ئەوەى کە بپروایان نەبى بە خواو
پیغەمبەرەکانى، ئیتر با بە دەم لاقى بپروا لى بدەن، ئەک مەبەست ئەوەیە کە خۆیان بە بى بپروا
دابێنن، بەلگەش لەسەر ئەوە ئەمەیه کە ئەفەرموى: ﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾
ئەیانەوى جیاوازی بخەنە نێوان خواو پیغەمبەرەکانى لە بپروا پى هێنان دا، بەم رەنگە لاقى
بپروا بە خوا لى ئەدەن، بەلام بپروایان بە هیندى لە پیغەمبەرەکان نى یە، وەکو ئەفەرموى:
﴿يَقُولُوا نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ﴾ ئەلین: بپروامان بە هیندیکیان هەیه، وە بى بپرواین بە
هیندیكى تریان، ئەوانەش کە بریتین لە جوولەکە و گاوەرەکان: ئەوەتا جوولەکە لاقى بپروا لى
ئەدەن بە پیغەمبەرەکانیان، کەچى بپروایان بە عیسا و محمد نى یە، گاوەرەکانیش ئەلین:
بپروامان هەیه بە پیغەمبەرەکان تا عیسا، بەلام بپروایان بە محمد (ﷺ) نى یە لەگەڵ ئەوەدا بپروا
نەهێنان بە هەركام لە پیغەمبەرەکان بپروا نەهێنانە بە خواو بە هەموو پیغەمبەرەکان - سەلامى
خوایان لى بى -، بەلام ئەوان وا نازانن، ﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ ئەیانەوى لە
نێوان ئەوەدا رینگەیک بەدەن بەر کە میانە بێت لە نێوان بپروا بە هەمووان، وە بى بپروایى بە
هەمووان، بێگومان ئەو رینگە میانەى ئەوانە لە راستى دا بى بپروایى تەواوە بە خوایش و بە
هەموو پیغەمبەرەکانیشى وەك وتمان،

﴿١٥٠﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَلَمْ يُفْرِقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾

جا له بهر نهوه بهم جوړه جاپی بی بپوای یان لی نه دا: ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا﴾ نهوانه ی
که باس کران به راستی هر نهوانه بی بپوای ته واون، نهوانه نامه دار بوون و شارهزا، بی
بپوایی یه که یان له نه زانی یهوه نه بوو، که واته مافی خوځانه بهو جوړه موری بی بپوایی یان
به سمردا بنری، داخ و دیاری بکرن بهو پیس ترین سیفته، بیگومان بپوا به تا که ته نیایی
خوا داخوازه بو یه کیستی هه موو نایین و پیغه مبه ره کان، وه بپوا نه کردن بهو بپوا نه کردنه به
تا که ته نیایی خوا، که واته نهوانه هر چنده لافي بپوا هینان لی بدن له راستی دا بپوادار
نین، نه و تا خوا به بی بپوای دانان، نه م هر پشه سامنا که یشی ناراسته کردن: ﴿وَأَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ نامه مان کردووه بو بی بپواکان - که لی رده نهوانه ی که باس کران
یه که م و سرده سته ن - سزایه کی ریسوا کمر و نابرو بهر، له توله ی نهو بی بپوایی یه ی که
که شخه یان پیوه نه کرد و لایان و ابو مایه ی بهرزی و گه وره یی یانه، نینجا بهرام بهر نهوانه
نه فرموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ نهوانه ی که بپوایان هیناوه به خوا و به فروستاده کانی
﴿وَلَمْ يُفْرِقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ﴾ هیچ جیاوازی یه کیان نه نه خسته نیوان هیچ کام لهوانه له بپوا پی
هینان دا ﴿أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ﴾ نهوانه بیگومان له داهاتوودا نه جرو پاداشتی
خوځانیان پی نه به خشی، نهو نه جرو پاداشته ی که به لینی پی داوه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾
خوا هه میسه لی بورده ی میهرمانه، که واته نه بو ری له هله و که م و کوپی یان و چاکه یان
چند قات نه کاته وه.

بوچوون و بپو باوهری نیسلام له سر نهو یه که خوا یه کی ته نیا هیه، یه که نایینی
داناوه بو هه موو بنده کانی، یه که بهرنامه ی داناوه بو یان، هه موو پیغه مبهرو فروستاده کانی
رهوانه کردووه بو سهریان بهو ته نیا نایینه و بهو ته نیا بهرنامه یه، هه موو بپوا داران یه که
له شکرو یه که کو مله و سر کرده کانیان پیغه مبه ره کانه تا نه گاته دواترینی هه مووان و

سەرکردەى ھەمووان محمدى كۆپى عبدالله - سلاوى خوا لە ھەمووان بىت - كە خۆى
 جىگرو جىنشىنى ھەمووان، ئايىنەكەيشى جىگرو جىنشىنى ھەموو ئەو ئايىنانەى كە لە
 لاىەن خواو ھاتن بە بى گۆرپىن و دەست كارى كردن، ھەركام لەو ئايىنانە ھەرچەند لە
 بنەرت دا لاى خواو ھاتن وەك ئەو ئايىنەى كە ھاتە سەر موسا و عىسا - سەلامى خاويان
 لى بى -، لە پاش گۆراندن و دەست كارى كردن بە ئايىنى خوا نەمانەو و خوا نايەوین و
 شوین كەوتوانيان لاى خوا بى بروايە و بە خوا و بە پىغەمبەرانى خوا، وەك لەم ئايەتە و لە
 چەند ئايەتى تردا ئاماژەى بۆ كراوە.

لە پاش دامەزراندنى ئەو ياسا بنەرتى يە لەبارەى بۆچوونى ئىسلامى يەو، سەبارەت
 بە بروا و بى بروايى، لە پاش ئەو ئىنجا ھىندى لە ھەلوئىستە ناراستەكانى جوولەكە ئەخاتە
 بەرچاو لەبارەى پىغەمبەرىتى و پىغەمبەرانەو، وە لەبارەى دەرپرینى وتە و قسەى پىس و
 نارەوايانەو، لەيەكەمجارەو بىزارى دەرئەبرى لەھەلوئىستيان بەرامبەر بە پىغەمبەرمان (ﷺ)،
 وە لارى و سەركىشى يان لە داوا كردنى بەلگە و نیشانە لەسەر پىغەمبەرىتى يەكەى، ئەم
 ھەلوئىستەيان جووت ئەكات لەگەل ھەلوئىستە خراپەكانيان لەگەل موسا پىغەمبەر، ئىنجا
 لەگەل عىسا و داىكى - سەلامى خوا لە ھەمووان بىت - كە سەرنج ئەدرى و بىر ئەكرىتەو
 دەرئەكەوى كە جوولەكە يەك سەروشتى ھەيە بە درىزايى ھەموو چىنەكانى، جا بەو پى يەش
 قورئان ھەموو چىنەكانيان وەك يەك سەير ئەكات: چىنى چەرخى موسا و چىنى چەرخى
 عىسا و چىنى چەرخى پىغەمبەرمان - سلاوى خوا لە ھەمووان بىت -، وتە و كردەوئى ھەر
 چىنى بە وتە و كردەوئى ھەموو چىنەكان دانەنى، وەك لە سورەتى (البقرة) دا دەست
 نیشانمان بۆ كرد لە چەند شوئىنى تەرىش دا. بىگومان لە نىوہ دورگەدا جوولەكە ھەلوئىستى
 دۆژمنايەتى ئاشكرائى ھەبوو بەرامبەر بە ئىسلام و پىغەمبەرى ئىسلام (ﷺ)، بە ھەميشەيى
 نەوستان لە ھەموو جۆرە پىلان و خراپەكارى يەك كە لە دەستيان بەاتايە، وەك لە سورەتى
 دوو و سى و چواردا چەند جۆر و نمونەيەكمان بىست، ئىنجا ئەوا لىرەدا چەند جۆر و
 وئەيەكى تەريان باس ئەكات.

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرًا مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا
 أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ

نهوانه لاری و سرکیشی یان به کار نهینا، بهم رهنګه داوایان نه کرد له پیغه مبر(ص)
 که نامه و نووسراویکیان له ناسمانه وه بو بیښی که خوږیان بیبینن و دهستی لی بدن، وه
 نه فرموی: ﴿يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ نامه دار - واته جووله که - داوات
 لی نه کن که نامه و نووسراویک له ناسمانه وه بیښته خواره وه بو سهریان، به وینه ی
 لهوکه کانی موسا که به نووسراوی و به جاری هات، یان نامه یکه که نووسرابی به خه ټیکی
 ناسمانی، شایه تی بدات که تو پیغه مبر ی بو سهریان، یان نامه یکه تایه تی بهوانه وه، یان
 نامه یکه که به چاوی خوږیان بیبینن کاتی دیته خواره وه، به هرکام مبهست بیت، نهوا خوی
 میهره بان له باتی پیغه مبره که ی(ﷺ) وه لایان نه داته وه، لاپه ریه که له میژوویان نه گپرنه وه
 بهرامبر پیغه مبره کانیان که رزگاری کردن و لایشیان و ابو بریایان هیه پی ی، نه فرموی:
 ﴿فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرًا مِنْ ذَلِكَ﴾ واته نه گپرنه و داوای نهوانه به گوره ته ماشانه که یت، هیچ گوینان
 مدهری و هیچ سمرت سوړنه میښی لهو سرکیشی و برویانووی نهوانه، چونکه پیښووه کانیان
 داوای شتی گوره تریان کرد له موسا: ﴿فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً﴾ بهم رهنګه و تیان به موسا:
 خوامان نیشان بده به ناشکرا تا به چاو بیبینن، نه گپرنه وه نه که یت بروات پی ناهینن.
 نهو هه موو موعجیزه و به لګه ناشکرایانه ی که خوا له سر دهستی موسا دا ناشکرای
 کردن نهوانه دم کوت نه کرد و له برو بیانووی نه خستن، مل که چی نه کردن و نارامی ی نه دا
 به دلیان، تا نهو داوا نارهوا و بی جی یه یان کرد، که نهو داوایه له که سیکه وه نایه که
 بروای راسته قینه ی تیا جیگیر بووی، یان ناماده یی تیا بیت بو بروای راسته قینه
 ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ﴾ نینجا تریشقه یکه لی ی دان و گرتنی به هو ی ستم کردن ی
 خوږیانه وه که سرکیشی یان کردو خوږیان به رز کرده وه بو راده و پله ی زور زیاد و بهرتر که
 نهوان شیاو و شایسته ی نه بوون، خواشیان به وینه ی که سیکی وه خوږیان سیر نه کرد.
 نینجا له سر نزاو لانه وه ی موسا(علیه السلام) لی یان بورد، وه که له سوره تی(الأعراف) دا
 باسی نه کات.

ثُمَّ أَخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَأَتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٥٣﴾
وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا
مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

ئينجا باسی تاوانیکی تری گوره یان نهکات که کردیان له پيش هم داوا ناروایه وه که بریتی بوو له پرستنی نهو گویره که ی (سامیری) بو ی داپشتن له خشله کانی نافرته میسری یه کان که لی یان خواستن به فیل کاتی که ویستیان له میسر دهرچن، نه فرموی: ﴿ثُمَّ أَخَذُوا الْعِجْلَ﴾ نهوانه نهو گویره که یان گیرا به پرستراوی خو یان و خو یان به ند کرد به دیاری یه وه لهو ماویه دا که موسا (علیه السلام) چوو بو شاخی (تور) بو موناجات کردن، لهو کاته دا که خوا به لینی پی دا، بو نه وه ی لهو حه کانی بو بنیری، وه که له سوره تی تردا ناماژهی بو نهکات به تایبه تی. نهو گویره که یان گیرا به پرستراوی خو یان ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ﴾ له پاش نه وه ی چند به لکه و موعجیزه ی روون و ناشکرایان بو هات که یه کی لهوانه نه وه بوو به چاوی خو یان بینیان که خوا دوا زده شه قامی فراهم هیئا لهو دهریادا که نهوانی لی پرینه وه و فیرعه ون و لهشکره که ی تیا خنکاندن!! ئینجا له گه ل نهو تاوانه گوره دا خوا نه فرموی: ﴿فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ﴾ ئینجا نیمه بووردین لهو گویره که پرستی یه یان کاتی که توبه یان کرد لی ی به راستی وه که له سوره تی (البقرة) دا باس کرا. به لام جووله که هر جووله که یه و نه بی به زور و کوته که نه بی چار ناکرین: ﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا﴾ به خشیما ن به موسا زور و دهسه لاتیکی ناشکرا به سهریان دا، به جوړی که فرمانی پیدان به کوشتنی خو یان مل پیچی یان پی نه کرا، یان مه به ست به زور و دهسه لاته که ی نهو شریعه ته بوو که پی ی درا، که شریعه تی خوا زور و دهسه لاتیکی گوره ی هیه به سر دل و دهر وون دا، به جوړیک له پنهانی دا گوی رایه لی نه کری، به لام به پیچه وانه ی قانون و یاسای زهوی که هیچ زور و دهسه لاتیکی نی یه به سر دهر وون دا، له هرکاتیک دا مردوم بو ی ریک کهوت دژو پیچه وانه ی نهو نه جوولیته وه.

ئەوانەى سەرپىنچى يان ئەكرد لەهەوى پەيمان بەدن بە رهفتار كردن و پەپرەوى كردنى
 شەرىعەتى تەورات و ئەهەوى كە پىويست كرابوو لەو لەوحانەدا كە موسا (عليه السلام) بۆى
 هينان، ئەوانە لە بىخ و پايىنى شاخىك دا بوون، نىنجا خوا شاخەكەى مەلەكەند و بەرزى
 كردهو بەسەريان دا، تا پەيمان بەدن، وەكو ئەفەرموى: ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَلِ
 كَرْدَهو بەلای سەرويانەهه (طور) - نيتەر مەبەست بەشاخى (تورى سينا) بىت، يان شاخىكى
 تر - بەهۆى پەيمان دانيانەهه، واتە بۆ ئەهەوى پەيمان بەدن، ئەوانىش كە شاخەكەيان بەو
 جۆرە بىنى ترسان لەهەوى بىخا بەسەريان دا، لەبەر ئەهە لە ترسا ئەو پەيمانەى كە داوا كرا
 لى يان دايان، وەكو لە دواىى ئايەتەكەدا ئەفەرموى. بەشى لەهەوى كە داوا كرا پەيمانى
 لەسەر بەدن، ئەمە بوو كە بچنە ناو شارى قودس بە مل كەچى و سوژە بردنەهه و رىزى
 رۆژى شەمە نەشكىنن، وەكو ئەفەرموى: ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ حُدًّا﴾ گوتان پى يان: بچنە
 قاپى قودسەهه بە مل كەچى و سوژە بردنەهه، ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ﴾ پيمان گوتن:
 دەست درىژى مەكەن و سنورى خوا مەشكىنن لە شەمەدا بە خەريك بوون بە كارو
 فرمانى دونياىى يەهە بە راو كردنى ماسى ﴿وَآخِذْنَا مِنْهُم مِّثْقًا عَظِيمًا﴾ وەرمان گرت لى يان
 پەيمانىكى ئەستور، واتە بەلێن و پەيمانىكى دۇنياىى لەسەر كراو بە ئەوپەرى دۇنياىى،
 بەلێن و پەيمان بەهەوى كە فرمان بەرى خوا بن و بە پى تەورات رهفتار بكەن، سنوورەكانى
 خوا نەشكىنن، بىگومان يەكى لەو شتانەى كە لە تەورات دا هاتووه و فرمانى پى دراوه
 موژە دانە بە هاتنى عيسا و محمد - سەلامى خوايان لى بىت - وه بپروا پى هينانيان.
 ئەهەش هەيه تا ئىستاش لە فەسلێ ٢٩ تا ٣٣ لە (سفر التكوين) كە دواترین تەوراتىكە كە بە
 دەست جوولەكەهه ماوهتەهه و هەيه. بەلام پاش ئەو پەيمانە چى يان كرد؟ هەر بە نەمانى
 ترس و بيم دەستيان كرد بە هەلۆههاندنەهەى ئەو بەلێن و پەيمانە بەهیزە بەند بە بەندى،
 بى بپروا بوون بە ئايەتەكانى خوا، پىغەمبەرانيان بە ناھەق و ناڤەوا كوشت، سەرپىنچى و
 سەركىشى خويان دەربرى بە بى پىچ و پەنا، بەم رەنگە گوتيان: دلى ئىمە هىچ ئامۆڤگارى
 يەك وەرناگرى، هىچ قەسەيەكى تى ناچى چونكە قفل دراوه لە ئاستى هەر قەسەيەك! چەند
 كردار و كردهەوى خراپى تريان كرد كە خوا باسى فەرموو لەم ئايەتانەدا كە دىن. لە چەند
 ئايەتىكى تر لە سورەتەكانى تردا،

فِيمَا نَقَضِهِمْ مَيْشَقَهُمْ وَكُفِّرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَلِيلَهُمُ الْآلِئِيَاءُ بَعِيرٍ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ

نه فرموی: ﴿فِيمَا نَقَضِهِمْ مَيْشَقَهُمْ﴾ ئینجا بهموی هملوه شانده رویان بو په یمانه که یان
 ﴿وَكُفِّرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ بهموی بپروا نه هیئانیان به نایه تهکانی خوا - واته قورئان -، یان بهموی
 که له نامه که ی خوئیان دا هاتبوو ﴿وَقَلِيلَهُمُ الْآلِئِيَاءُ بَعِيرٍ حَقٍّ﴾ بهموی کوشتیان بو پیغه مبران به
 ناهق، وهک (زه که ریا و یه حیا) ﴿وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ﴾ بهموی وته که یان که نه یان وت: دلکهکانی
 ئیمه داپوشراوه به چند پهرده یه کی سروشتی، یان مه بهستیان نه وه بوو: دلکهکانیان جینگه
 زانین و ناسینی هه موو شتی که و پرده له وه، که واته جینگه ی هیچی تری تیا نابیته وه. ئهم وته
 به ده یان ناراسته ی پیغه مبر کرد ﴿وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ﴾ کاتی که بانگی نه کردن بو بپروا هیئان، مه بهستیان
 نا ئومید کردنی بوو، یان مه بهستیان لا قرتی کردن بوو پی، که شخه یان نه کرد به بی بپروایی
 یه که یان، یان هه ردو وکیان مه بهست بوو! له سه ره بار و مه بهست قورئان لیته دا به
 تیه لکیش به ره چسی وته که یان نه داته وه و دهم کوتیان نه کات و به درو یان نه خاته وه،
 نه فرموی: ﴿بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا﴾ نه خیر بهو جوړه نی یه که نه وانه نه لین، به لکو خوا مؤری ناوه
 به سهریان دا، شیوه و نه خشه یه کی تایبه تی کیشاوه به سهریان دا، وهک پاره و سکه یه کی لی
 دراو ئیتر هیچی تر هه لئاگرن، ئیتر مه بهست بهو مؤرو نه خشه یه یارمه تی و توفیق نه دان بیئت
 بو بیر کردنه وه له نایهت و به لکه کان و گوئی گرتن له ته می و نا مؤزگاری یه کان، وهک زور له
 زانایان نه فرمون. یان مه بهست مؤز کردن و نه خشه کیشانیکی راسته قینه بیئت، وهک
 هیئندیک نه فرمون و به لکه شیان هه دیسی که که (ئیین و عومر) - خویان لی رازی بیئت -
 نه یگیر پته وه له پیغه مبر وه ﴿وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ﴾، هه رکام مه بهست زور پی هیئان و ناچار کردنی نهو دلنه
 نی یه له سه ره بپروا نه هیئان، به لکو مه بهست نه وه یه خوا نه وه یان به سه ره نه هیئنی ﴿بِكُفْرِهِمْ﴾
 بهموی بی بپروایی خو یانه وه، واته نه وانه خوا زانین و ده سه لات و خواهی شی پی داون بو
 نه وه ی کام بار بگرن و کام رینگه بده نه بهر، نه وانیش به زانین و ده سه لات و مه یلی خو یان بی
 بپروایی یان هه لبرارد و دایانه بهرو دانایان به سه ردا گرت، ئینجا خواهی به پی ی کرده وه و

ناره‌زووی خوځیانی له‌گه‌ل‌کردن ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ که‌واته بپروا ناهینن مه‌گه‌ر که‌مینک له‌وان، وه‌ک(عبدالله‌ی کوپی سه‌لام) و وینه‌کانی که‌ نه‌وانه به‌ مه‌یل و ناره‌زووی خوځیان دل‌یان کرده‌وه بۆ هه‌ق و راستی، نینجا خوایش یارمه‌تی دان و رینموونی کردن و خستنیه سه‌ری راسته‌که‌ی خوځی و بپروای دروست کرد تیایان دا.

دوای تیپه‌ل‌کیشه‌که‌ نینجا نه‌گه‌ریته‌وه سه‌ر تاوانه‌کانی تریان، نه‌فهرموئ: ﴿وَيَكْفُرْهُمْ﴾ به‌هۆی بپروا نه‌هینان‌یان ﴿قَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ هَتَنَّا عَظِيمًا﴾ گوته‌ن و ده‌ست هه‌لبه‌ستیان بۆ بوختانیکی زۆر گه‌وره‌وه داسه‌پاندنی به‌سه‌ر مه‌ریه‌م دا، بوختانی زینا و داوین پیسی له‌گه‌ل یوسفی نجار. - سه‌د جار نه‌فرینی خوایان لی بی - چۆن زاتیان بوو قسه‌ی وا بکه‌ن ده‌ریاره‌ی نه‌و داکه‌ داوین پاکه‌، که‌ خوا به‌ چه‌ند به‌لگه‌و نیشانه‌ی ئاشکرا پاک‌ی یه‌که‌ی ئاشکرا کرد!! ﴿قَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ﴾ به‌هۆی نه‌وه‌ی که‌ گوته‌یان بی‌گومان نینه‌ مه‌سیحمان گوشت عیسی‌ی کوپی مه‌ریه‌م.

نه‌و نه‌فرین لی کراوانه‌ زۆر به‌ که‌شخه‌ و شانازی یه‌وه لاق نه‌و تاوانه‌ زۆر گه‌وره‌یان لی نه‌دا که‌ به‌ راستی مافی نه‌وه‌ی هه‌یه‌ هه‌ر به‌ بیر لی کردنه‌وه‌شی تیکه‌ له‌ گه‌روودا بوه‌ستی! نینجا له‌گه‌ل نه‌وه‌دا به‌ لاقرتی کردنه‌وه‌ نه‌یانگوته‌: (رسول الله) که‌ پیغه‌مبه‌ری خوایه‌. لاقرتی یان نه‌کرد به‌ پیغه‌مبه‌ریتی یه‌که‌ی، له‌گه‌ل نه‌و هه‌موو مو‌عجیزه‌ گه‌وره‌ گه‌ورانه‌ی که‌ خوا له‌سه‌ر ده‌ستی دا ده‌ری خستن که‌ به‌راستی ته‌نیا یه‌کی له‌و مو‌عجیزانه‌ به‌س بوو بۆ بپروا پی هینانی له‌لایه‌ن هه‌ر که‌سیکه‌وه‌ که‌ به‌ ته‌واوی بی به‌ش نه‌بووبی له‌ هه‌موو خیر و پیت و فه‌رێک، خوای گه‌وره‌ نه‌و هه‌موو تاوانه‌ گه‌وره‌ گه‌ورانه‌ی له‌سه‌ر بار کردن و کردنی به‌هۆی نه‌و هه‌موو به‌سه‌ره‌ات و رووداوه‌ سه‌ختانه‌ی که‌ به‌سه‌ری هینان له‌ جیهان دا که‌ به‌سه‌ر هیچ گه‌ل و کۆمه‌لێکی تر دا نه‌هاتوه‌وه، خوای گه‌وره‌ له‌ تۆله‌ی نه‌و تاوانانه‌دا پیش مردن و هاتنی رۆژی دوایی و سزادانیان به‌ ئاگر، پیش نه‌وه‌ هه‌ر له‌ جیهان دا خه‌شمی خوځی رشت به‌سه‌ریان دا، نه‌فرینی لی کردن، پادشایه‌تی و ده‌سه‌لاتی لی سه‌ندنه‌وه‌ و ریسوا و ژێر ده‌ستی کردن، سه‌ربه‌خوځی و ئازادی لی سه‌ندنه‌وه‌، ده‌سته‌یه‌کی لی کردن به‌ مه‌یمون و به‌راز وه‌ک له‌ قورئانه‌که‌ی دا باسی فهرموو جارێ نه‌وانه‌ی لی دان. هه‌رچۆنی له‌ وته‌که‌یان دا که‌ گوته‌یان دل‌ه‌کانه‌مان له‌ناو چه‌ند په‌رده‌یه‌ک دایه‌، خوا به‌ درۆی خستنه‌وه‌ و ده‌م کوتی کردن به‌و جوژه‌ی که‌ تیپه‌ری کرد،

وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا أَنْبَاءَ
 الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا
 لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ

همروه‌ها لیتره‌یش دا نه‌فرموی: ﴿وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ﴾ واته نه‌وانه به که‌شخه و شانازی
 یه‌وه نه‌و لافه‌یان لی دا که له کاتیک دا نه عیسایان کوشته، وه نه هه‌لیان واسی. ﴿وَلَٰكِن شُبِّهَ
 لَهُمْ﴾ واته به‌لکو وینه‌ی عیسایان نیشان درا. یان لی یان شیونترا و خرا‌نه گومان و دوو دلی
 یه‌وه، به‌م ره‌نگه خوا وینه‌و شیوه‌ی عیسای هینا به‌سهر یه‌کیکی تردا و نه‌و کوژرا له‌باتی
 عیسا، نیتر نه‌و که‌سه ناپاکیک بووبی که ویستی عیسا بدوزیت‌هوه بو جووله‌که‌کان، نینجا
 کاتی چووه هۆده‌که‌ی وینه‌ی عیسای به‌سهردا کیشرا، یان یه‌کی بیته له هاره‌له‌کانی و خوی
 کرد به فیدایی و رازی بوو به‌وه‌ی خوا وینه‌ی نه‌وی به‌سهردا بینن و بکوژری له‌باتی نه‌و،
 یان یه‌کی بووبی له‌و جووله‌که‌نه‌ی که نیازی کوشتنی عیسایان کرد، وه نه‌و یه‌که چووه
 هۆده‌که‌ی عیسا و عیسای ده‌ست نه‌که‌وت، له پاشان که هاته دهره‌وه خوا شیوه‌ی عیسای
 به‌سهردا کیشا و نه‌ویان کوشته له باتی عیسا، به‌م چهند جوژه ریوایه‌ت هاتووه، به‌ه‌رحال
 و له‌سهر هه‌ربار مه‌سه‌له‌ی کوشتنی حه‌زه‌تی عیسا (علیه السلام) جووله‌که‌و گاور به‌ نار‌ه‌زوو
 کاری قسه‌ی تیا نه‌که‌ن و هه‌رکام شتی نه‌لی. جووله‌که‌ نه‌لین: نیمه کوشتمان به‌و جوژه‌ی که
 قورشان گپ‌رایه‌وه لی یانه‌وه، گاوره‌کانیش نه‌لین: کوژرا و نیژرا و له پاش سسی روژ
 هه‌لسایه‌وه و زیندوو بوویه‌وه، هیچ کام له‌مان و له‌وان به‌ بپرواه نالین و دلنیا نین له‌سهر
 قسه‌ی خویان، نینجا له‌بهر نه‌وه‌ی رووداوی زور بووه له‌و چهرخه‌دا، ریوایه‌تی زور و دژی
 یه‌کتر هاتوون، له‌بهر نه‌وه با پشت نه‌به‌ستری به‌ هیچ کام، به‌لکو به‌ ته‌نها قورشان بگیری به
 ده‌سته‌وه به‌ بی زیاد و که‌م.

نه‌و چوار نینجیله‌ی که به‌ناوبانگن له ناو گاوره‌کان دا: (یوحنا، لوقا، متی، مرقس) که
 باسی نه‌م مه‌سه‌له‌یه نه‌که‌ن، هه‌موویان نووسراونه‌ته‌وه له پاش ماوه‌یه‌کی زور له پاش به‌رز
 بوونه‌وه‌ی حه‌زه‌تی عیسا، بیجگه له‌م چواره چهند نینجیلیکی تریش نووسراونه‌وه، به‌لام نه‌و
 چواره هه‌لب‌زیرراوه به‌لایانه‌وه، هه‌لب‌زیرران له نزیک‌ی دوا هاتنی چهرخی دووه‌می پیش

زایینی دا، کران به ره سمی. یه کی لهو ئینجیلانه ی که لهو چهرخانه دا نووسراوه ته وه
 ئینجیلی (به رنابا) یه که ئهم به جورئکی تر شه مهسه له یه باس شهکات، نه لی: کاتی که
 سوپای جووله که که له گهل (یهودا) دا بوون نزی که وه تنه وه لهو شوینه ی که عیسای تیا بوو،
 عیسا دهنکی کو مه لیکی نزیکی بیست، له بهر شه وه به ترسه وه لهو شوینه هلسا و چووه وه
 بو ماله وه، شه یازده که سه ی که له گهل بوون خه وتبوون، ئینجا کاتی خوا بیینی به نده که ی
 له مه ترسی و خه تر دایه، فرمانی دا به جوهره نیل و میخانیل و ره فانیل و نولیر، که سه فیر
 و نیراوی خوا بوون که عیسا و هرگرن له م جیهانه، ئینجا شهوانیش و هریان گرت و هلیان و
 له ناسمانی سی یه م دایان نا، به هاوپی ی شه فریشتانه ی که خوا په رستی نه که ن هتا
 هه تایه، ئینجا (یهودا) به توندی چووه ناو شه هوده ی که عیسای لی به رز کرایه وه، وه
 قوتابی یه کانی عیسا هه موو خه وتبوون، ئینجا خوا کارئکی زور نایابی کرد، به م
 رهنگه (یهودا) له دهنک و قسه و رووخساردا وه عیسای لی هات و بوو به وینه ی شه...
 هتد، شه مه رای ئینجیلی (به رنابا) یه وه که (شیخ محمد شه بو زه هره) له کتبی خوی
 دا: (محاضرات فی النصرانیة) باسی کردوه.

نا بهو جوهره شه را جیاوازان هاتوون و هیچ که س دلنیا نی یه له هیچ کام له وانه و له
 هیچ ریوایه تیکی تر که هاتوو له باره ی شه رووداوه ی که به دی هاتوو له تاریکی شه ودا و
 پیش روژ بوونه وه، هه روه ها خاوه ن راو ریوایه ته کانیس دلنیا نین و دوو دلن، وه که
 شه فرموی: ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ أَخْلَفُوا فِيهِ لَيَشْكُ مِنْهُ﴾ بیگومان شه وانه ی که دو به ره کی یان کرد له کاری
 عیسا دا له گومان و دوو دلی دا دان له کوشتنه که ی دا، ئیتر مه به ست به وانه هه م مه سیجی
 یه کان بیئت که بوون به سی تا قم، یان مه به ست هه ر جووله کان بیئت که دو به ره کی بوون لهو
 کوژراوه دا، یان هه ردو مه به ست بیئت، به هه ر کام مه به ست بیئت ﴿هَلْ لَكُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ نی یه
 بو یان هیچ زانین و ناگاداری یه که به کوشتنه که ی ﴿لَا أَنْبَاءَ الظَّلَمِ﴾ به لام هه ر شوینی گومان
 که وتوون، ﴿وَمَا قُلُوهُ بَقِيَّتًا﴾ واته شه نه کوشتنه شتیکی راسته و جئی گومان نی یه، یان
 نه یان کوشتوو له کاتیک دا که خویشیان دلنیا نین له کوشتنه که ی وه که به دم لاف کوشتن و
 دلنیا یی شه دهن ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ به لکو خوا به رزی کرده وه بو لای خوا، واته بو لای شوینی که
 شوینی هه ر گوئی رایه لی و ره زامه ندی خوا یه، یان بو ناسمان که بیجگه له خوا هیچ
 که سیکی تر خاوه نییتی و ده سه لاتیکی تیا نی یه، نه که وه که زهوی که شوینی خه شم و

سهرکینشی یه، وه خوا خاوه نینتی و هیندی دهسه لاتی داوه به بنده کانی تیای دا، هرچند قورئان به دریزی باسی ئه و بهرز کردنه وهی نه کردوه، روونی نه کردوه ته وه ئایا به لهش و به گیان بووبی یان هر به گیان و هر چند شته که ئاوا دیاری نه کراوه، به لام له هدیسی صحیح دا هاتوه که حه زه تی عیسا (علیه السلام) له ئاسمانه وه دیته خواره وه له نزیک دوا هاتنی ئه م جیهانه دا، ئه بی به حه که میکی دادپه رهر و رازی نابی و ماوه ی هیچ که سیك نادا که هیچ نایینیکی تر بگریته گهر دن بیجگه له م نایینی ئیسلامه، له هدیسیکی تردا نه فهرموی: که عیسا ئه مرئ و له هۆده که ی پیغه مبه ردا نه نیژری، یان له (بیت المقدس) دا. به پیی ئه م ریوایه تانه ئه بی به لهش و به گیان له ئاسمان بیئت تا کاتی هاتنه خواره وهی، وه بو خوا ئه وه هیچی تی ناچی و نابی هیچ که سیك سهر بکاته وه له و جوړه شتانه ئه گهر له هدیس دا هاتن، چونکه خوا زاله به سهر هه موو شتیك دا، ئه و مانه وه ی به زیندوویی و هاتنه خواره وه ی هیچ سه یر تر نی یه له وه ی که به بی باوک به خشی به مریه می دایکی! ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا﴾ خوا هه میشه زاله به سهر هه موو شتیك دا و هرچی ویست ئه بی ببی، ﴿حَكِيمًا﴾ کار دروست و لیژانه له هه موو کارو کرده وه و بریاره کانی دا، له پاش ئه وه ی ئه و وتارو کرده وه خراب و بوگه نانه ی جووله که ی باس فهرمو، روونی کرده وه که ئه و جووله کانه نیازی کوشتنی حه زه تی عیسا یان کرد و به لام خوا نه ییشت ئه و نیازو ئاواته به ده ی ئه وان به دی بیئت، پایه و پله ی به رزی تایبه تی دا به عیسا (علیه السلام).

له پاش ئه وه ئینجا باسی ئه وه نه کات که هه موو نامه داره کان به جووله که و گاواره وه پیش مردنیان و له کاتی گیان کیشانیان دا، بپوا ئه هینن به عیسا، بپوای راسته قینه به و شیوه ی که له قورئان دا هاتوه و موسلمانان بپوایان هیه پیی، بیگومان ئه و بپوایه ی که نه یهینن له و کاتی مردنه دا و مرناگیری و سوودی نابی بویان، که واته با فریای خویان بکه ون پیش ئه و کاته بپوا بینن، تا لی یان و مرگیری و به هره مهند ببن، نه فهرموی: ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ هیچ که سیك نی یه له نامه داره کان مه گهر سویند به خوا بپوا نه هینن پیی - واته به عیسا - پیش مردنی ئه و نامه داره، واته جووله که که چهنده دوژمن و بی بپوان، وه گاورد که بپوایه کی لارو ناله باریان هیه پیی - ئه وه تا به خوا یان به کوپی خوای دانه نین - هیچ که س نی یه له واته که له کاتی مردنی دا بپوای راست و ریک نه هینن به عیسا، چونکه له و کاته دا هه ق و ناهه ق دهرئه که وی، که واته به ناچاری بپوا نه هینن و بی ئه وه ی سوودی لی و هرگرن. (ئیین و المنذر) له (ئیین و عباس) وه - خویان لی رازی بیئت -

نه گيريتتهوه كه هم نايه تهی بهو جوړه تفسیر كړدووه تهوه، ښجا پئی گوترا: نه گهر له بانیکي بهر بکړیتتهوه خواره وه چوڼ بپروا نه هیڅی؟ نه ویش وتی: هر به هواوه بپروا نه هیڅی و نه یلی، وتیان نه گهر در له گهر دنی؟ نه ویش گوتی له و کاتهش دا هر زیانی نه جولی پئی، هروها نه گيريتتهوه له (شهری کوپی حوشی) یوه كه نه لی: (حجاج) پئی وتم: هم نايه ته هر جاري نه یخوینم له دلم دا گری یه هیه، چونكه جاري وا هیه من نه دم له گهر دنی جووله كه و نهو بپروا هیڅانه ی لی نابینم، منیش گوتم: کاتی جووله كه كهوته مردن مه لایكه له بهرو له دواوه لی ی نه دهن و نه لین: نهی دوژمنی خوا عیسا هات بولات به پیغه مبهری و توش بپروات نه هیڅا، ښجا نه ویش نه لی: نهوا بپروام هیڅا كه بهنده و پیغه مبهری خوايه، نه لین به مه سیحی: نهی دوژمنی خوا عیسا هات بوت به پیغه مبهری و به پیغه مبهریتی، كه چی تو گوتت: عیسا خوا یان کوپی خوايه، نه ویش نه لی: بپروام هیڅا كه بهنده ی خوايه، كهواته هه موو نامه داره كان له کاتی مردنیان دا بپروای ريك و راست نه هیڅن، به لام له کاتیك دا كه هیچ سوودی نابی بویان، ښجا راست بوویه وه و دانیش و گوتی: نه مه ت له کی و مرگرت؟ منیش گوتم: له محمدی کوپی علی کوپی حنفیه، نه ویش سهری داخست و له پاش دا گوتی: له سهر چاره ی ساف و خاوینه وه و مرگرتوه.

هیڅدی له زانایانی تفسیر نه فرمون: مبهست پیش مردنی عیسا یه له پاش هاتنه خواره وه: واته له پاش هاتنه خواره وه هیچ كه سیك له نامه داری نهو چهره نی یه كه بپروا نه هیڅی به عیسا پیش نه وه ی عیسا له دنیا دمرچی، هه موو نایینه كان نه بنه وه به یه و شوینی هم دواترین شریعه ته نه كهون كه پیغه مبه رمان هیڅای - سهلامی خوا له هه موو پیغه مبه ران بیت - به لام هم رایه و هم تفسیره به هیڅی نی یه له بهر سی شت:

۱- نه بی هم نايه ته - كه روا ته روكه شه كه ی گشتی یه بو هه موو نامه دار - تایبه تی بکه ین به نامه داره كانی پاش هاتنه خواره وه یه زه رته ی عیسا (علیه السلام)، بنگومان به بی به لکه هیچ گشتی یه تایبه تی ناکری.

۲- (نوبه ی) هم نايه ته ی بهم جوړه خویندووه ته وه: ﴿لیؤمنون به قبل موتهم﴾ نهو کاته نابی بهم جوړه تفسیر بکړیتتهوه، به لکو نه بی هر به جوړی یه كه تفسیر بکړیتتهوه، چونكه ﴿هم﴾ راناوی کویه و هر بو نامه داره كان ده ست نه دا لیږده دا.

۳- (ښین و عه باس) و کومهل و جه ماوهری یه كه تفسیری نه كه نه وه، وه چه ند ریوايه تیكیش هاتوه پئی.

وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَيُظْلَمُونَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّت لَكُمْ
وَبَصَدَّ هُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ هُمُوا عَنْهُ وَأَكْلَهُمْ آمَوَالُ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ
وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾

﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾ له روژی دوايیدا عیسا ئه بی به شایهت به سه نامه داره کانه وه،
کهاته شایهتی ئه دات له سهه جووله که به بپروا نه هینانیان پستی، شایهتی ئه دا له
گاواره کانیش به مهی که له پاش خوی نایینه که یان تیک دا و لایان دا له ریخی خوا و خویان
به رز کرده وه بۆ پلهی خویه تی.

له باره ی بیرو باوه ری گاواره کان به کوشتن و له سیداره دانسی حه زه تی عیسا، وه
دو به ره کی یان له وه دا، له باره ی نا راستی و نا په وایی ئه و بیرو باوه ره و به درۆ خسته وه به
چهند رابه رو به لگه یه که، وه به روون کردنه وه ی چهند ره خنه یه کی به هیز که روو ئه که نه ئه و
بیرو باوه ره له باره ی دهم کوت کردن و وه لām داننه وه ی گاواره کان له چهند لاف و وته یه که
کردوویانه به لگه له سهه راستی ئه و باوه ره پڕوپووچه یانه وه. له باره ی ئه وانه ی که باس کران
و چهند شتیکی تری گرنگه وه خاوه نی ته فسیری (منار) خوای لی خوش بی و پاداشتی
بداته وه، زۆر به دریزی و به وردی دواوه له و ته فسیره دا، هه رکه س ئه یه و ی با ته ماشای
ته فسیری ناوبراو بکات له سهه ئه م ئایه ته ی که تیپه ری کرد. به راستی ناگاداری به سهه ری دا
زۆر خوشه و له بهر زۆر دریزی من هیچم لی نه هینا، به لامه وه وابوو لی ره دا ئایه ته کان و ئه و
ئه ندازه ته فسیره یان به سه، کاتی ئه م قورئانه هه ر قسه و بپاریکی دا ئیتر گو ی نه در ی و
نه گیری له هیچی تر، کهاته له پاش ئه و بپاره ی که ده ری کرد له باره ی حه زه تی عیسا وه،
ئیت هه ر که سیکی تر هه ر قسه یه کی تر بکات خوی بی نا بروو ئه کات و تا ئه م قورئانه
که وه یه وه ستا بی هیچ ژیریک لا ناکاته وه به لای هیچ قسه یه کی تر دا.

له پیشه وه گوتمان: خوای تۆله سین ئه و هه موو تاوانه که وه ره گه وانه ی له سهه
جووله که کان بار کرد، ئه و تاوانانه هوی ئه و هه موو به سهه هاته سه ختانه بوون له جیهان دا

پیش سزای دوزخ له رژی دواپی دا، ئیتر لیږدهدا نهگهریتوه سهریان و باسی چهند تاوانیکی تریان نکات لهگهل ټولهکانیان دا نهفرموی: ﴿فَيُظْلَمُونَ ذَاتَ الْبُرْءِ مَا دَاوُا﴾ ئینجا بههوی ستمینکی گهوره له لایهن نهوانهی که ټوبهیان کرد له پهرستنی گوږهکه ﴿حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَيْبَاتٍ﴾ قهدهغهیان کرد لهسهریان چهند خوراکینکی پاک و خاوین و هلال که ﴿حَلَّتْ لَهُمْ﴾ هلال کرا بوون بویان و بو مردومانی تریش له پیش نهوانهوه.

نهو خوراکه پاکانه دهست نیشانمان بو کردن له نایهتی (۹۳) ی سورهتی (ال عمران) هیندی نهفرمون نهوانهی که له سورهتی (الانعام) دا باسیان دیت له نایهتی ﴿وَعَلَى الَّذِينَ﴾ مَا دَاوُا حَرَمْنَا كُلَّ ذِي ظُلْمٍ﴾، نهوانه هرکاتی تاوان و خراپهیهکیان نهکرد خوا له ټولهدا جورینکی لهسر قهدهغه نهکردن که لهوه و پیش هلال بووه بو خویان و بو پیشووهکانیان، لهگهل نهوهدا درویان هلتهبهست به دم خاوه و نهیانگوت: ئیمه یهکهه کس نین که قهدهغه کرابی لیمان، بهلکو نهه هر قهدهغه بووه لهسر (نوح و ئیبراهیم) و پاش نهوان هتا کهیشته ئیمه.

﴿وَيَصْدِرُ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ هر بههوی بهرگری کردنیان له ری خوا، بهرگری کردنی زور، یان بهرگری مردومی زور، ﴿وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا﴾ بههوی وهرگرتنیان بو سوو ﴿وَقَدْ هُمُوعَاتُهُ﴾ که جلهوگریی کرابوون لی ی، ﴿وَأَكَلِهِمْ أَقْوَالُ النَّاسِ بِالْبَطْلِ﴾ بههوی خواردنیان بو سامان و مالهکانی مردومان به ناهق و به بهتال، وهک بهرتیل و هر جورینکی تر که قهدهغهیه له شهریهتی خوادا. ﴿وَأَعَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ نامادهمان کردووه بو بی پرواکانیان، واته: نهوانهیان که سوور و بهردوام بوون لهسر بی پروایی، نهک نهوانهیان که ټوبهیان کرد و کوتایی یان هینا، نامادهمان کردووه بو نهوانهیان سزایهکی سهختی نازار دهر که له رژی دواپی دا نهیچهن، وهک له جیهان دا سزای نهو قهدهغانهیان چهشت. به پیی تفسیرهکه - وهک به روونی گوتمان - ټولهی تاوانهکانی رابردو که دهستی پی کردن له ﴿بِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ﴾ هوه تا نهگاته نایهتهکی ئیره: ﴿فَيُظْلَمُونَ ذَاتَ الْبُرْءِ مَا دَاوُا﴾ ټولهی نهو تاوانانه قورشان لیږدهدا باسی نهکردووه، ئیمه له تفسیرهکهدا باسمان کرد، نهه ټولهی که لیږدهدا باس کرا هر لهسر نهه چوار تاوانانهی ئیره بوون، وه نهه رای زوربهی زانیانی تفسیره،

كۆمەلنىكى تر لەسەر ئەمەن كە ئەم تۆلەي ئىزە كە لە جىهان دا برىتى بوو لە قەدەغە كوردنى
 ئەم خۇراكانەي كە لە پىشەوە حەلأل بوون بۇيان، سزاي سەخت لە رۇژى دوايى دا، بەلام
 بەراستى دل بەو بە ئارامترە كە كردمان بە تەفسىر و راي زۆرىەشى لەسەرە، لەبەر دوو شت:
 يەكەم: ئەو ھەموو تاوانەگەرە گەورانە نابى تۆلەي جىهانىيان ھەر ئەم قەدەغە كوردنە بىت.
 دووم: لە شوئەنەكانى تردا چەند بەسەرھات و رووداوى ترى كردووە بە تۆلەي جىهانى
 ئەم تاوانانەي ترىان، وەك لە پىشەوە باسما كورد. ئا بەم جوړو شىوہە قورئان سروسشتى
 پىسى جوولەكە و مېژووى پر لە تاوان و خراپەكارىي دەرخستن، وە بى ئابرووى كردن، بە
 باشى ناساندنى بە موسلمانەكان، تىي گەياندن كە ئەوانە ھەميشە دوزمنى حق و حق
 ناسانن، دژى رىنمونى و راستى و ھەلگرانى راستى و رىنمونىي. بىگومان ئەم دەرخستن و
 رىنمونى يە تەنھا بۆ يەكەم چىنى موسلمانان نەبوو لە مەدينەي پىرۇزدا، بەلكو بۆ ھەموو
 چىنەكانى موسلمانانى ئەم ئوممەتەيە لە ھەموو چەرخ و ولاتىك دا، چونكە ئەم قورئانە
 نامەي ئەم ئوممەتەيە تا ماوہ لە جىهان، كەواتە ھەركاتى ئەم ئوممەتە پرس بكات بە
 قورئانەكەي ھەموو شتىكى پىويستى بۆ روون ئەكاتەو، دۆست و دوزمنى بۆ ديارىي و
 جوئ ئەكاتەو، ھەركاتى ئامۇزگارىي لى داوا بكات ئامۇزگارىي ئەكات و ئەيخاتە سەر
 رىگەي راست، وەك بۆ يەكەم چىنى كرد، ئوممەت لەسەر ئەم بارە راستە بوو پىلانى
 جوولەكە و ھىچ دوزمنىكى تر كارى لى نەكرد، بەلكو ھەموو بە ناچارىي مل كەچ و ژىر بار و
 دەستە پاچە بوون بۆ ئوممەتى قورئان.. ئىنجا كاتى وازى ھىنا لە قورئانەكەي جوولەكە و
 دوزمنەكانى زال بوون و كارەكە بە پىچەوانە وەرگەرا، وەك بە چاو ئەبىنرى، ھەتا بەم جوړە
 پشت بكاتە قورئانەكەي ھەروا ئەبى و لە ژىر پىلان و چەپووكەي دوزمن دا ئەبى.. بىگومان
 ھەموو جوولەكەكان لەسەر يەك بار نەبوون، بەلكو كەمىكيان سروسشتىكى پاكىيان بوو، وەك
 ئەوانى ترىان دلنەخۆش و دەرەدار نەبوون، لەبەر ئەو جوئ بوونەو لەوانى تر و ھاتنە
 رىزى موسلمانان بەرىكى، جا لەبەر ئەو قورئانىش ئەوانى جوئ كوردەو و جاپى پاكى و
 رىكىدان وجوئى كوردەو لەو ھەرەشە سامناكەي كە ئاراستەي ناپاك و بى بپواكانى كردن،

لَكِنَّ الرَّاٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُوْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِيْنَ الصَّلٰوةَ
وَالْمُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اُولٰٓئِكَ سَنُوْتِيْهِمْ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١١٣﴾

فرموی: ﴿لَكِنَّ الرَّاٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ﴾ به لَام ثنوانه‌ی که دامه‌زراو بیون له زانین دا له یه‌مود وهك (عبدالله ی کوی س‌ه‌لام و وینه‌کانی)، باش له نایین تیگه‌یشتوون و نایینه‌که‌یان به به‌لگه و نیشانه‌وه وهرگرتبوو، نه به گومان و شوین کهوتنی روت ﴿وَالْمُؤْمِنُوْنَ﴾ ب‌ر‌وادارمه‌کان له‌وان یان لهم نوممه‌ته ﴿يُؤْمِنُوْنَ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ﴾ ب‌روایان هه‌یه به‌وه‌ی که هینراوته خواره‌وه بۆ س‌هر تو، واته قورشان ﴿وَمَا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ ب‌روایان به‌و نامه‌یانه‌ی که هینراوته خواره‌وه له پیش تو، ثنوانه شو ب‌روا ریک و پیکه‌یان هه‌یه، چونکه زانین و راسته‌قینه‌ی دامه‌زراوه و ب‌روای ریک و راست خاوه‌ن و هه‌لگره‌کانیان رانه‌کیشن بۆ ب‌روا هینان به تاک و ته‌نیایی خواو ب‌روا به هه‌موو نایینه‌کانی خواو یه‌کیتی شو نایینه‌انه‌ی که له‌لای خوا‌ی تاک و ته‌نیاوه هاتوون.

باسی زانینی راسته‌قینه و دانانی به‌ه‌وی ناسینی راسته‌قینه، به وینه‌ی ب‌روای راسته‌قینه که دهرگای رووناکی نه‌کاته‌وه له دل دا، س‌هرنج راکیشانیکی گرنگی تیدایه به‌مه‌ی که هه‌میشه شو زانینه هاوس‌هر و جووته له‌گه‌ل ب‌ر‌وادا، وهك ده‌ست نیشانیسه به‌وه‌ی که زانینی ناراست و نات‌ه‌واو هاوس‌هر و جووته له‌گه‌ل بی ب‌روایی دا و به‌رگری که‌ری دلن له ناسینی راسته‌قینه، نه‌وه شتیکه که هه‌ستی پی نه‌کری له هه‌موو چه‌رخ و کات و ولاتیك دا، نه‌وه‌تا نه‌بینین ثنوانه‌ی که تیگه‌یشتوون و به قولی حالین له ناوه‌پۆك، ثنوانه به‌رامبه‌ر شو هه‌موو رابه‌رو به‌لگه بوونه‌م‌ری یانه دل‌یکی پر له ئارام و سۆزو په‌روشیان هه‌یه، به بی گ‌یرو گرفت ب‌روا نه‌هینن که به ه‌یچ کلۆجیک ناگونجی نه‌م بوونه‌م‌ره خوا و په‌روه‌ردگاریکی نه‌بی، نه‌بی شو خوایه زاناو به ده‌سه‌لات و لی‌زان و کاردروست بی و نه‌بی تاک و ته‌نیا و بی وینه بی، هه‌روه‌ها ه‌هر دل‌یک که به ته‌واوی ره‌ش و تاریك نه‌بی ناماده‌یی هه‌یه بۆ وهرگرتنی رینه‌موونی و کهوتنه س‌هر ری راست، به لَام ثنوانه‌ی که زانینی راسته‌قینه‌یان نی یه، به قولی حالی نه‌بوون له ناوه‌پۆك و دیوی ناو، ه‌هر ناگایان له رووک‌ه‌ش و روا‌له‌تی روت هه‌یه،

به بی' بیر کردنه وه و تراو و زانراوی مردومان کو نهکهنه وه و بههوی شهوه لافی زانین و تیگه یشتن و روشنبیری لی' نه دن، نهوانه شه توئکل و روکesh و روالته نهین به پرده یه کی شهستور به سهل دل و دهر و نیانه وه و بهرگری یان نهکهن له وهی که بیر بکهنه وه له هیچ کام لهو رابرو بهلگه رووانه که پرژ و بلاو بوونه ته وه له هه موو ناوچه و بهش و پارچه کانی شه بوونه موره دا، ته نانهت چاوئک هه لئاخن و توژیک ورد نابنه وه له خویمان که چون دروست کران و پئک هاتن؟ نایا خویمان له خویمانه وه پهیدا بوون به بی' کهس و به بی' پهرومردگارئک!! نایا هیچ کهسئک لافی شهوه لی' نه دا که هیچ دهسه لات و دهخلیکی بی' له دروست کردنی دا!! ههروه ها شه کهسه ی که نامادهیی تیا نه بی' بو بپروا هینان و سوز و ناره زوی رینموونی تیا نه بی'، شه دوو جوړه کهسه ناگه پزین به دوا ی شه نارامی و دلنیا یی یه ی که بپروا هینان شهیدا به دل و دهر وون، نایین و بپروا به شتیکی پپوپوچ و بی' نرخ سهیر نهکهن، بهلکو به لایانه وه ره گه زایه تی تیا یه و دوو بهر هکی پهیدا نهکات له ناو گهل دا، وه بهش بهشیان نهکات، بهو چاوه و بهو بوچوونه سه رهنجی هه موو نایین نه دن، ناگه پزین به دوا ی نایینه راسته که ی خوادا که ته نها هه شه ره ریگه ی رزگاری یه و مایه ی کامه رانی و بهخته وه ی یه. ئینجا چند سیفهت و نیشانه یه کی تر باس نهکات که شه بپروا دارانه دیاریی نهکات: یه که میان: نوئژ به جی' هینانه به ریک و راستی، به جوړی باسی نهکات که وه سف و سه نای شه نوئژ که رانه ی تیا یه و تایبه تی یان نهگه یه نی، چونکه نوئژ که وره ترین کرده وه کانی بپروا دارانه، هوی به هیزی په یوهستی په یوهندی بهنده یه به پهرومردگاری یه وه، نه فهرموی: ﴿وَالْقَبِيْنَ الصَّلَوةَ﴾ نهوانه ی که نوئژ به ریک و راستی به جی' نه هیتن، واته به تایبه تی باسی نه مانه نه کهم و وه سف و سه نایان نه دهم، ﴿وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ نهوانه ی که زهکات نه دن ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ نهوانه ی که بپروایان هیه به خواو به روژی دوا یی، ﴿وَالَّذِي سَخَّرَ لَهُمْ أَنْجَارًا عَظِيمًا﴾ نهوانه ی که خاوه نی شه سیفه تانهن بیگومان نه جرو پاداشتیکی زور گه وره یان پی' نه به خشین.

¹ شهوش به پتی باوی زمانی عه ره ب مالی بقره ی لا نه بن و نیشانه ی سه ره ی نه دهنی بق دهست نیشان بهو وه سف و سه نا و تایبه تیتی یه، یان دهست نیشان به نهنگ و رهخنه گرتن، واته به گویره ی پئش و پاش نه بویه (والمقیمون) بویه، به لام (و) که نیشانه ی بقره لاپراوه، وه (ی) که لیزه دا نیشانه ی سه ره یه له جی' دانراوه.

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَآلَاسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ ۚ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۚ ﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ

له پیشهوه فرموی: جووله که داوا نه کن که له ناسمانه وه نامه یه کیان بۆ بینیته خواره وه، نینجا روونی کرده وه که مه به ست لهی داوایه هر به کارهینانی سرکیشتی و ناله باری یه نهک پییانه و که هه قیان بۆ روون بیتته وه، جا لیله دا دم کوتیان نهکات به مهی که رهوانه کردنی تۆ نهی محمد وه که رهوانه کردنی نهی هه موو پیغه مبه رانی تره که نهوان دانی پیا نه نین، باوی خوا هر وا هاتوه که فروستاده و پیغه مبه رانی ناردوه، هر پیغه مبه ریکی ناردوه به رابه ر و موعجیزه ی تایبه تی خویه وه که خوا خوی زانیویه تی هر نه وه به سه و پیویسته، که واته هر که س زیاد له وه داوا بکات، نهی که سه نهیه وی سرکیشتی و ده مازی به کار بینی، شایسته ی وه لام دانه وه نییه، نه فرموی: ﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ﴾ بیگومان نیمه سروشمان کردوه بۆلای تۆ نهی محمد، وه تۆمان کردوه به فروستاده و پیغه مبه ر ﴿ کَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ ﴾ هرچونی سروشمان کرد بۆلای نوح و نهی پیغه مبه رانه ی پاش نوح ﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ﴾ هرچونی سروشمان کرد بۆلای ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه یعقوب ﴿ وَالْأَسْبَاطِ ﴾ رۆله و نه وه کانی یه یعقوب ﴿ وَعِيسَى وَآيُوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ ﴾ بۆلای عیسا و نه یوب و یونس و هارون و سوله یمان، ﴿ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴾ (زه بور) مان به خشی به داود ﴿ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ﴾ رهوانه مان کردوه چهند فروستاده یه که بیگومان باسمان کرد بۆت و داستانه کانیان بۆ گیرایته وه له مهو به ر، یان له سوره ته کانی تریش بیجگه له نه م سوره ته ﴿ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ﴾ چهند نیراو و فروستاده یه کی تر که باسمان نه کردوون و داستانه کانیانمان نه خویندوه وه ته وه به سرت دا که خوا خوی نه یانناسی و نه زانی له چ چهرخ و له چ ولات و له چ گهل و نه ته وه یه که بوون؟ بیگومان هر نه ته وه و گهل و نوممه تیک نیراو و پیغه مبه ری بووه،

وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿١٦٦﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ

بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾

وهكو نه فرموى ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا﴾ سویند به خوا ناردو ومانه و رهوانه مان کردووه له هه موو نوممه تیک نیرراو و فروستاده یهک، به لام خوا له م قورئانه دا هه ر باسی نهوانه ی کردووه که خویمان و نه ته وه و ولاتیان ناسراو و به ناوبانگ بوون له ناو گه لی عه ره ب و نامه داری ئیسرا ئیلی دا، چونکه باسی نهو نیرراو نوممه تانه دوو مه به سستی گرنگی تیایه:

۱- په ندو ته می دادانی مه ردومان و ترساندنی سه ریچی که ران.

۲- باس کردنی نهوانه و دهستان و به سه رهاتی خویمان و گه له کانیان گه وره ترین رابهرو موعیزه یه بو نه م پیغه مبه ره نازیزه (ﷺ) که نه خوینده وار بووه و پیگه یشتووی ناو گه لیکی نه خوینده واری دوور له زانین و خوینده واری بووه، که واته نه گه ر پیغه مبه ر نه بویه هرگیز و به هیچ کلوجیک نهو هه والانه ی نه نه زانی، وهک هه موو گه له که ی که بی ناگا بوون له هه موو نهوانه، جا له بهر نه وه قورئان له چند نایهت دا نهو به لگه و رابه ره به هیزه ی ناراسته ی بی به رواکان نه کردو دم کوتی نه کردن پی، به جوړی نه عه ره به کان و نه گا ور و جووله که کان هیچیان به دهسته وه نه نه ما، ده ی بیگومان هیچ له دوو مه به سته گرنگه ی که باس مان کردن نه نه گونجا و پیک نه نه هات له باسی داستانی نهو نیررا وانه ی که نه زانراو و نه ناسراون، که واته باسه که یان بی سوود نه بوو، خوایش هرگیز کاری بی هوده و بی سوودی نه کردووه و نایکات. ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ خوا قسه ی کرد له گه ل موسادا به قسه کردن له لایه ن خو یه وه به بی هو ی که سیکی تر، بیگومان نه مه ی موسا جوړیک ی تایه تی یه له سه روش هیچ که س نازانی چون بووه و چون کراوه و به چ شیوه یه ک موسا وه ری گرتووه، که واته ئیمه بیجگه له وه ی قورئان باسی فرموه هیچی تر نالین نه زیاده و نه که م. ﴿رُسُلًا﴾ رهوانه مان کردووه چند فروستاده یه ک که ﴿مُبَشِّرِينَ﴾ موژده ده ر بوون به نه جرو پاداشتی گه وره بهوانه ی که به روا دار و گو ی رایه لن، ﴿وَمُنْذِرِينَ﴾ تر سینهری نهوانه ن که بی به روا و تاوانبارن ﴿لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ له بهر نه وه هیچ به روا بیانو و عوزیک نه مینی بو

مەردومان بۆلای خوا لە پاش رەوانە کردنی ئەو فروستادە و نێرراوانە، بەم رەنگە لە
 رۆژی دوازی دا بڵێن: ئەمانزانی و کاشکی خۆیە فروستادەت بۆ بناردینایە تا شوێنی
 فەرمانی تۆ بکەوتینایە و ئاوا گومرا نەبووینایە، واتە ئەگەر فروستادە ی نەناردایە بە
 مەردوم رێی قسە ی بوو، وە مافی سزادانی نەئەبوو لەسەر یاخی بوون و بەد کرداریی.
 خۆی مێهرەبان هیچ بێر بیانوویەکی نەهێشتوووەتەو بۆ بەندەکانی لە هیچ بارو
 روویەکەو، ژیری و بیرو هۆشی پی داو، کە بتوانن ورد ببینەو لە هەموو رابەر و بەلگە
 روون و ناشکرایانە کە بە فراوانی پڕژ و بلای کردوونەتەو لە دەروونی خۆیان و لەم
 بوونەوهری کە تییدا ئەژین، تا بەهۆی ئەووە خۆی خۆیان بناسن، کەواتە ئەگەر
 پیغەمبەرانیشی نەناردایە ئەبوابە بەندەکانی هەر خۆیان بپەرستایە، بەلام لەگەڵ ئەویش دا
 پیغەمبەرانیشی بۆ ناردن بە موعجیزە و بەلگە ی بەهێزو ناشکراوە، بۆ رێنموونی و رێ
 نیشانان، بۆ مۆژدە پێدان و ترساندن، ناردنی بە ئایین و شەریعەتیکی راست و رەوا و
 رێک و گونجاو لەگەڵ ژیری و سروشت دا، ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَرِيزًا حَكِيمًا﴾ خوا هەمیشە هەر زāl و
 کاردروست و لی زان بوو، زāl و بە دەسلاتە بەسەر هەر پاداشت و تۆلەیک کە مەیلی
 بکات، لی زانە هەموو کارو بپاری بەجی یە و لە شوێنی خۆی دایە. ئەم نایەتە پێرۆزە
 سەرنج رانەکیشتی بۆ سی شتی گرنگ:

۱- ژیری بە تەنیا بەس نی یە بۆ ئادەمی و چارەسەری هەموو تەنگ و چەلەمە و گیرو
 گرفتی ناکات، چونکە ئەگەر ژیری لەو رادە و پلەیدە بوابە بەس بوابە بۆ رێنموونی و
 گەیانندی لەو رادەیدە بوابە خۆی مێهرەبان بەندەکانی ئەدایە دەستی ژیری یەکانیان
 و حەوالە ی ئەوانی ئەکردن، کە بەرنامەیان بۆ دابنێن بۆ ژانیان، بە درێژایی میژووی
 ئادەمی پیغەمبەرانیشی بۆ نەناردن، تەنها ژیری بەس بوو بۆ نەهێشتنی بێر
 بیانوویان، رەوانە کردنی پیغەمبەرانیشی ئەئەکرد بە عوزرو بیانوو بۆیان، بەلام خۆی
 پەروەردگار کە زانی ئەو ژیری یە کە بەخشییوەتی بە بەندەکانی ناتەواوە و بە بی
 تەمی و رێنموونی خوا دووچاری هەلە ئەبن و لە رێی راست لائەدەن، لەبەر ئەوە بە
 مێهرەبانی خۆی فروستادەکانی بۆ ناردن، وە بپاری دا کە سزایان ئەدا لەسەر تاوان و
 سەركێشی یان هەتا فروستادەکانی بۆ ناردن، وە بپاری دا کە سزایان ئەدا لەسەر
 تاوان و سەركێشی یان هەتا فروستادەیان بۆ نەنێرێ، وەکو ئەفەرموی لە نایەتی
 سورەتی (الإسراء) دا: ﴿وَمَا كُنَّا مُنْذِرِينَ حَتَّى تَبْعَثَ رَسُولًا﴾ ئێمە سزادەر نین بۆ هیچ کەس

ههتا فروستاده نه‌نیزین، که‌واته‌ ئایا نیش و کاری ژیری ئه‌بی چى بى له‌ مه‌سه‌له‌ی
 بپروا هینان و رینموونی وهرگرتن دا، له‌باره‌ی به‌رنامه‌ی ژیان دا ؟ بیگومان نیش و
 کاری ژیری له‌و باره‌یه‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ ئاین و په‌یامه‌که‌ی خواوه‌ ته‌مى و ئامۆزگاری
 وهرگرى به‌هوى فروستاده‌که‌وه‌، ئه‌وه‌ی که‌ وهرى نه‌گرى و تى بگات، نیش و کاری
 فروستاده‌ش ئه‌وه‌یه‌. ئه‌وه‌ی که‌ له‌ خواوه‌ بوى هاتوه‌ به‌ روونی رایگه‌یه‌نى، ژیری
 بیدار و وریا بگاته‌وه‌ بۆ ورد بوونه‌وه‌و بیر کردنه‌وه‌ له‌ رابهر و نیشانه‌کان، نه‌خشه‌ی
 به‌رنامه‌ی راست و ره‌واى بۆ بکیشى، بناغه‌ و بنه‌ره‌تیکی بۆ دامه‌زینى که‌ به‌رنامه‌ی
 ژيانی له‌سه‌ر راگیر ببى به‌ کرده‌وه‌، که‌ بیگه‌یه‌نى به‌ خیر و خوشی هه‌ردوو جیهان.
 نیش و کاری ژیری ئه‌وه‌ نى یه‌ که‌ چاودیر و بریار دهر بى به‌سه‌ر ئاین و بریاره‌کانى
 ئاین دا، به‌م ره‌نگه‌ هه‌رچى به‌ دل بوو وهرى گرى و ره‌واى بدا، هه‌رچى به‌ دل نه‌بوو
 وهرى نه‌گرى و ره‌واى نه‌دا، واته‌ پێویسته‌ له‌سه‌ر ژیری به‌ هه‌موو دنیایى یه‌که‌وه‌ و به‌
 بى ره‌خه‌ و سه‌ر لى کردنه‌وه‌، پێویسته‌ وهرگرتن و رازى بوونی به‌ هه‌ر بیرو باوه‌ر و
 بریارى که‌ بزانی له‌لایه‌ن خواوه‌ هاتوه‌، ئه‌مه‌ شتیکی ئاشکرایه‌ و جیگه‌ی گومان و
 دوو دلى نییه‌.

ئهم ئاین و په‌یامه‌ له‌گه‌ل ژیری ئه‌دوى و فه‌رمان و بریاره‌کانى ئاراسته‌ی ژیری ئه‌کات،
 به‌م شیوه‌یه‌ که‌ بیدار و ئاگاداری ئه‌کات و ته‌مى ئه‌کات، بوى روون نه‌کاته‌وه‌ که‌ چۆن
 وهرگرى و ره‌فتارى پى بگات، نك به‌م جوړه‌ ژیری یه‌ بریارى له‌سه‌ر بدا و بتوانى ده‌ست
 کارى تیا بگات و وهرگرتن و وهرنه‌گرتنى به‌ ده‌ست بێت، به‌لکو به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ بریارو
 فه‌رمانه‌کانى ئاین هه‌که‌م و بریارده‌ر و کار به‌ده‌سته‌ به‌سه‌ر ژیری دا، پێویسته‌ له‌سه‌ر
 ژیری که‌ وهرگرى و گوێ رایه‌ل بێت به‌ بى گێرو گه‌رت و به‌ پى توانا هه‌لسى به‌ فه‌رمان و
 بریاره‌کانى ئاین، ئیتر نایانه‌وه‌ی که‌ ئاین هیناویه‌تى ناسراو و ده‌ق پێوه‌ گیراو بێت یان نه‌؟
 به‌ کورتى: نیش و کاری ژیری له‌باره‌ی ئاین و بریاره‌کانى یه‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ گوێ بگرى
 و ئه‌وه‌ی ئاراسته‌ی نه‌کرى وهرى گرى و تى بگات له‌ مه‌به‌سته‌که‌ی، ئیتر دواى ئه‌وه‌ بێجگه‌
 مل که‌چى و گوێ رایه‌لى ی رى هیچی ترى نییه‌.

ئایینی ئیسلام له‌باره‌ی ژیری یه‌وه‌ - وه‌ که‌ له‌ هه‌موو کارو بریاره‌کانى ترى دا -
 میانیه‌ و ناوه‌راستی گرتوه‌: نه‌ ژیری ئه‌کات به‌ ترازوو و هه‌که‌م بۆ هه‌لسه‌نگاندنى
 هه‌موو شتى - که‌ له‌ راستى دا ئه‌وه‌ گێرانی یه‌تى به‌ خواو په‌رستراو - وه‌ نه‌ به‌ بى نرخیش

سهری نهکات لهبارهی رینموونی و نایینهوه، وه که نیسه که پیووستی نهکرد لهسهر ژیری که مل کهچ و گوئی رایهلئ کوزانه بیټ بۆ هه موو کارو بریارهکانی ههچهند شتیکی نهگونجاو بن و به ناشکرا دژو پیچهوانه ی ژیری و زانیاری راستهقینه بن!

نیسلام لهگه‌ل ژیری نه‌دوئ و قسه نهکات تا تی بگات له فرمان و بریارهکانی، به‌نامه‌ی رنک و راستیشی بۆداناوه، به‌پنی نهو تیفکری و ورد بیتهوه له هه موو بریارو فرمانه‌کانی، ههچ شتیکیشی ناراسته ناکات که دژی زانیاری و نهگونجاو بیټ لهگه‌ل ژیری دا، ئینجا له‌پاش نهو ئیتر پیووستی کردووه که ژیری مل کهچ و گوئی رایهل و فرمانبهر بیټ. نهو به‌نامه رنک و راسته‌ی که دایناوه بۆ ژیری به‌رامبهر و هه‌رکارو بریارنک که له خواوه هاتبێ نه‌مه‌یه: که ژیری به‌ره‌نگاری کارو فرمانه‌کانی نایین نهکات به بیرو باوه‌ر و بریاره‌کانی خۆی که له پیشه‌وه ناسراو و دهق پیوه گیراو و بی بپروا پی کراویه‌تی، رینگه‌ی راست و به‌نامه‌ی راست بۆ به‌نده‌کانی خوا نه‌مه‌یه که هه موو بۆچوون و بیرو باوه‌ر و بریاره‌کانی دامه‌زرینی له‌سهر نهو بیرو باوه‌ر و بریارانه‌ی که لای خواوه هاتوون، چونکه شتیکی ناشکرایه نه‌وه‌ی لای خواوه هاتووه راست و تیرو ته‌واو تره له هه‌ر شتیکی تر له جیهان دا، پاك و بی له‌که‌یه به‌ وینه‌ی پاك و بیگهردی په‌روه‌ردگاری ناده‌می و بوونه‌مه‌ر، هه‌ر شتیک سه‌رچاوه‌که‌ی به‌نده بیټ - هه‌رچه‌نده راست و ره‌وایش بیټ - هه‌ر پاك و بیگهرد نی یه و ده‌ست نه‌دات بۆ هه‌له و لاری به‌ وینه‌ی ناده‌می ی، که‌واته بریاره‌کانی نایین کاتی ده‌رکه‌وتن که له‌لایه‌ن خواوه هاتوون، به‌راورد ناکرین له‌گه‌ل هه‌چ بریارنکی تر که له‌م جیهانه‌دا هه‌لقولابی، ناگونجی نه‌وانه‌ی که لای خواوه هاتن هه‌له‌سه‌نگینرین به‌ هه‌چ سه‌نگ و ترازوویه‌کی تر، هه‌رکه‌سه‌یک پڕوای له‌سهر نه‌مه نه‌بی که گوتمان نه‌و که‌سه زۆر دووره له ژیری و تیگه‌شتن، وه هه‌رکه‌سه‌یک بیه‌وی به‌ بیرو ژیری خۆی بریاره‌کانی نایین هه‌له‌سه‌نگینئ و بژاره و ده‌ست کاریان تیا بگات، نه‌و که‌سه وه‌ک نه‌زان و نه‌قامه په‌یوه‌ندی به‌ نیسلامه‌وه نی یه و له نیسلام ده‌رچووه. که‌واته هه‌ر بریارنکی خوا گه‌ششت به‌ هه‌رکه‌سه‌یک سه‌بارت به‌م بوونه‌مه‌ره، یان سه‌بارت به‌ ناده‌می ی و هه‌ر دروست کراویکی تر، یان له باره‌ی هه‌ر فرمان و جله‌وگیری و ره‌وا دان و قه‌ده‌غه کردنیکه‌وه، بیگومان هه‌ر نه‌و بریاری خوا راست و ره‌وایه و پیووسته به‌ هه‌موو نارامی یه‌کی دل‌ه‌وه وه‌رگیری و پڕوای پی به‌یترئ و گوئی رایهلئ بکریټ. بۆ وینه‌کانی که خوا نه‌فه‌رموئ: ﴿الله الذی خلق سبع سماوات و الارض مثلهن﴾ خوا که‌سه‌یکه که جه‌وت ناسمانی دروست کردووه، وه له زه‌ویش دا وینه‌ی

نهوانی دروست کرد، نهفهرموی: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا

وَجَعَلْنَا بَيْنَ الْمَاءِ كُلِّ شَيْءٍ حَيًّا أَفَلَا يَوْمِرُونَ﴾ نایا نهوانه‌ی که پروایان نههیناوه نهیانزانیهو که ناسمانه‌کان و زهوی له پیشهوه نووسابوون پیکهوه و یهک شت بوون، نینجا نیمه له یهکمان جیا کردنهوه و جیامان کردنهوه، نیتر مه‌به‌ست له یه‌کیتی و جوی کردنهوه هر باریک بیی، وهک له سوره‌تی (الانبیاء) دا باسمان کرد له‌کاتی ته‌فسیری دا که له پیش ثم سوره‌تهوه ته‌فسیرمان کرد، هه‌موو شتیکی زیندوومان له ناو دروست کردووه، نیتر مه‌به‌ست به زیندوو هر گیان له‌بهر بیت، یان هر شتیکی تر که زیاد نه‌کات و پهره نه‌سیتی، یان نهفهرموی:

﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ﴾ خوا ناهه‌می ی دروست کرد له قوپیکی وشکی رهق که ته‌قی لی بدری دهنگ نه‌داته‌وه، به وینه‌ی سواله‌ت و گوزه و دیزه، هه‌روه‌ها هر نایه‌تیکی تر که هاتبی له‌باره‌ی ثم بوون و بوونه‌ووو زینده‌ووو شته‌کانی تره‌وه، کاتی که نهو جوژه شتانه نهفهرموی، دیاره هه‌ق و راست نه‌ویه که خوا نهفهرموی، ده‌ی هیه کسینی تر نابی بلی: زانین و به‌راورد و لی‌کولینه‌وه‌ی من شتیکی تری لایه، چونکه هه‌رچی لای نه‌وه هه‌مووی ده‌ست نه‌دات بو هه‌له و ری پی نه‌بردن و نا‌پاستی، به‌لام نه‌وه‌ی که خوا به‌ریاری له‌سهر دابی به هیه کلوجیک ده‌ست نادا بو هه‌له و ناهه‌قی. کاتی که خوا نهفهرموی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا

أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ هه‌رکسینک حوکم نه‌کات به‌وه‌ی که خوا ناردی به خواره‌وه، نهو که‌سانه بی پروای ته‌اوون، یان نایه‌ته‌کانی قه‌ده‌غه کردنی سوو خو‌ری، یان نایه‌تی قه‌ده‌غه کردنی به‌ره‌لایی و رووتی شافره‌ت، هه‌روه‌ها هر فه‌رمان و به‌ریاریکی تر له هر بار و روویه‌کی تر دا هه‌یه، هه‌رکسینک شتی وا بلی بی‌گومان نهو که‌سه نا‌پرووی خو‌ی نه‌بات هه‌رچونی نه‌بی به‌بی پروا و له نایینی نی‌سلام نه‌ره‌نچی و په‌یوه‌ندی به نی‌سلامه‌وه نامینی. نه‌وه‌ی که خوا دایناوه و به‌ریاری داوه له‌باره‌ی به‌رو باوه‌رو بو‌چوونه‌وه، یان له‌باره‌ی به‌رنامه‌ی ژیان و رژیمی ژیان‌ه‌وه، هه‌موو یه‌کسانه و به هیه کلوجیک جیا نا‌کری‌ته‌وه و دروست نی به بو هیه که‌س جیاوازی بخاته نی‌وانیانه‌وه، به‌م رهنکه له‌باره‌ی به‌رنامه‌ی ژیان‌ه‌وه چهرخ و کات گو‌پاوه و نه‌بی له‌گه‌ل بارو بای چهرخ و روژگاردا بگه‌رین، بی‌گومان نه‌گه‌ر نهو قسه راست بوایه خوا کاتی دیاریی نه‌کرد بو نهو جوژه شتانه، ده‌ی که نه‌یکرد نه‌بی نه‌وه‌ی که خوا دایناوه بو هه‌موو چهرخ و کاتیک چوون یهک و گونجاو و ریک و پیک بن،

هەرکه سێک ئاوا نه‌لی و به‌روای به‌مه نه‌بی نه‌بی لای وا بی که خوا له هیندی شت بی ناگا بووه، به‌لام به‌نده‌ی خوێری زانا و ناگاداره پیتی!!

به کورتی هەر یرو باوه‌رو بو‌چوون و به‌یار و یاسایه‌ک که به‌قه‌تعی له ئیسلام دا هاتبی نه‌بی به‌روای رێک و پێک بیی پتی و به‌بی دوو دلی و نیکه‌رانی وه‌رگری، هەر به‌ناوی ئیسلامیشه‌وه، وه‌رنه‌گرتن و به‌روا نه‌بوون پتی، وه‌رنه‌گرتن و به‌روا نه‌بوونه به‌ ئیسلام. به‌لام ژیری ریی هه‌یه تی‌کو‌شان بکات له‌ جو‌رو شی‌وه‌ی به‌دی هینانی نه‌وه‌ی که ئیسلام هیناویه‌تی، بو‌ وینه: پرس و را وه‌رگرتن که پتی نه‌گوتری: (شوری) به‌ندیکی گرنگه له ئیسلام دا و پێویسته بیی و ره‌فتاری پی بکری، به‌لام که شی‌وه‌یه‌کی تایبه‌تی نه‌کراوه بو‌ به‌دی هینانی، ژیری ریی هه‌یه تی‌کو‌شان بکات له‌ شی‌وه و چۆنی‌تی به‌دی هینانی دا به‌ گوێره‌ی به‌رژه‌وه‌ندی ی و گو‌پانی باوی جیهان، به‌ مه‌رجیک دژایه‌تی روونه‌دا به‌رامبه‌ر هیچ به‌ند و به‌یاریکی ئیسلامی.

٢- له‌و سی شته گرنگه‌ی که ئهم ئایه‌ته سه‌رنجی بو‌ رانه‌کی‌شی بریتی یه له‌و ئهرکه زۆر گه‌وره و گرانه‌ی که خراوته سه‌رشانی ئه‌و فروستاده - سه‌لامی خویان لی بیت - له‌یه‌که‌مجاره‌وه، ئینجا له‌ پاش ئه‌وان ئه‌وانه‌ی که به‌روایان هینا پی یان، ئه‌و ئهرکه قورس و گرانه‌ی که خراوته سه‌رشانیان به‌رامبه‌ر ئاده‌می ی، بینگومان چاره‌نووس و پاشه‌پو‌زی ئاده‌می ی له‌ هه‌ردوو جیهان دا به‌ستراو به‌ فروستاده و شوین که‌وتوه‌کانیا‌نه‌وه، به‌ جو‌ری به‌نه‌رتی خو‌ش به‌ختی و به‌خت شه‌ری و نه‌جرو پاداشت و تۆله‌ی مه‌ردومان له‌ جیهان و له‌ رو‌زی دوا‌یی دا، له‌سه‌ر ئه‌و را‌گه‌یاندنی ئه‌وانه. به‌لی به‌راستی کارو پیشه‌که‌یان زۆر گه‌وره و گرنگه، جا له‌به‌ر ئه‌وه فروستاده‌کان - درودیان له‌سه‌ر بیت - ئه‌و کاره‌یان زۆر به‌ گه‌وره و قورس سه‌یر نه‌کرد، غه‌م و په‌ژاره‌یان هەر به‌لای نه‌وه‌وه بوو، نه‌ترسان له‌هه‌ر که‌م و کو‌پی یه‌ک که بیان بیت له‌و باره‌یه‌وه، خوایش کاره‌که‌ی به‌قورس و گه‌وره نیشان ئه‌دان، ئه‌وه‌تا ئه‌فه‌رموی به‌ پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ):

﴿إِنَّا سَلَفُكَ عَلَى قَوْلٍ قَلِيلٍ﴾ بینگومان ئیمه و تراویکی قورس و گرانت ئاراسته نه‌که‌ین و نه‌یده‌ین به‌سه‌رت دا، به‌لی کاره‌که‌یان زۆر گه‌وره و گرنگ بوو، کاری ژیان و مردنی مه‌ردومان، کاری خو‌ش به‌ختی و به‌خت شه‌ری یان، کاری پاداشت و تۆله و سزایان، کاری ئهم ئاده‌می ی و ئاده‌می‌تی یه، که ئهم ئایین و په‌یامه‌ی پی رانه‌گه‌یه‌تری، ئینجا نه‌ویش وه‌ری گری و شوینی بکه‌وی، یا وه‌ری نه‌گری و به‌ دژی هه‌نسی، یان پی ی

رانهگه يهنرى، نو کاته نهميش بهلگه و بيانوى ههيه لاي خواى خوى، دهين و هموالى
 بهد بهختى و گومپايى يان له جيهان دا به نهستوى نمو کهسهيه که راگه ياندنى پى
 سپىرا بىت و نهميش راي نهگه ياندبى! ئينجا بىنگومان فروستادهکانى خوا - سهلامى
 خوايان لى بى - ههلسان به راگه ياندنى خويان به رىک و پىکى، سپاردهى خويان
 گه ياند به جى خوى، به پاک و خاوينى رويشتن بولاي پىرومردگاريان به سىرهبرى
 و روو سوورى، چونکه راگه ياندنه که يان هر قسهى رووت نهبوو، بهلکو له گهل و تن و
 قسهيش دا بوون به پيشهوا و نمونه له کردهوه و تىکووشانىکى هه ميشهيه بى و چان
 دا، بو نه هيشتن و لابردهى هر کووسپ و گرى يهک، ئيتىر نمو کووسپ و گرى يانه
 پىروپاگهنده و دهم بازي و چنه بازي بووبى، بو دوودل کردنى بىرواداران و رى گرتن
 له بىروا هيتان و شيرين کردنى گومپايى له دل و دىرونيان دا، يان هيزو دهسه لاتيکى
 سىرکيش بووبى که به زور رى گرتبى له بانگ کردنى مەردومان بو ئاييى خوا، به
 هەرشيوه يەک بوى کرابى نازارو نه شکهنجهى بىروادارانى دابى، وهک پىغه مېهرمان (ﷺ)
 ههلسا به لابردهن و نه هيشتنى نمو هه موو کووسپ و گرى يه به هه موو جوړهکانى يهوه،
 ئينجا له پاش پىغه مېهرى نازيز (ﷺ) نمو ئىرکه گه ورهيه مايه وه به سىر شانى
 بىرواداران هوه، رزگار بوونيان نى يه لى مەگەر به راگه ياندن، له سىر هه مان رى و
 بهرنامه که پىغه مېهر (ﷺ) له سىرى بوو، چونکه په يامه کهى هر نمو په يامهيه، ناده مى
 يه که هر هه مان ناده مى يه، گومپايى و لادان و کووسپ و گرىکان هر هه مان شتن،
 چەند هيزى سىرکيش له که مين دايه که رىگى ئايين و بانگ که رانى رىگه يى خوان که
 نهوان زور به هيزو به تين تر و لىزان ترن بو گومرا کردن و ترازاندن له رىگه راسته کهى
 خوا. هه لوئىست هر نمو هه لوئىستهيه وه خه لکى هر نمو خه لکهيه.

پىويسته راگه ياندن به وتن و به کردهوه به جوړى راگه يهنه رەکان بىن به نوئىنر و
 ناوئىنه يه کى بالانما بو نه وهى که راي نهگه يهنن، راگه ياندن به نه هيشتن و لابردهى هه موو
 کووسپ و گرى يهک که رى نه گرن له بانگ که ران، نه گەر بهو جوړه نه کهن راگه ياندن نى يه و
 بهدى نايهت، بىنگومان نهم کارو فرمانه شتىکى پىويستى ناشکرايه و هىچ فېر و فېلئىک ناگرى
 بو لادان و خوشاردنه لى يى، نه گينا نه بى چ سوود و نرخىک بى بى بو ناردن و رهوانه کردنى
 ئايين و فروستادهکان، نه بى مەبهستى خوا پىک نهيهت لهو ناردن و رهوانه کردنه دا.

ئەو كەسە كە بلى: من موسلمانم يان ئەبى ئايىنى خوا راگەيەنى و ھەلسى بە ئەركى سەرشانى خۆى، يان رىزگار بوونى نابى ئە لە جىهان و ئە لە رۆژى دوايى دا، ئەو كەسەى كە لافى موسلمانىتى لى ئەدات، ئىنجا ھەول و تىكۆشان و راگەياندىنى ئەبى ئەو كەسە بە كردهو شايەتى ئەدات بە پىچەوانە و دژى ئەو لافەى كە لى ئەدا، دژو پىچەوانەى ئەو شايەتمەنەى كە بە دەم ئەيلى. شايەتى دان بۆ ئىسلام دەست پى ئەكات لە يەكەمجارەو لە خودى شايەتى دەرەكەرە، ئىنجا مال و خىزانى، ئىنجا بىنەمالە و خىزم و كەس و تايغەكەى، بە جۆرى بىن بە نموونە و وىنەيەكى راستەقىنە بۆ ئەو ئىسلامەى كە بانگى بۆ ئەكەن.

ھەنگاوى يەكەمى شايەتى موسلمان ئەو، ھەنگاوى دووھى بەمە ئەبى كە ھەلسى بە بانگ كردنى گەل و ئوممەت بۆ بەدى ھىنانى ئىسلام لە ھەموو ژيانى دا، شەخسى و كۆمەلەيەتى و ئابوورى و پاشەكەوتى راميارى ئىنجا شايەتى دانەكەى دوايى دىت بە ھەول و تىكۆشان بۆ لابردن و نەھىشتنى ھەر رىگرو كۆسپ و گرى يەك كە لە رىگەى ئىسلام و موسلمانان دا، ئىنجانەگەر لەورىگەيە داخۆى بەخت كرد و تياچوونە و كاتە شەھىدە و بە راستى شايەتیداو لە سەر راستى ئايىنەكەى، بەرووى سوورەو ئەچى بۆ حوزورى خۆى.

۳- لەو سى شتە گەرە و گرىگانەى كە لەم ئايەتەو وەر ئەگىرىن برىتى يە لەو مېھرەبانى و چاكە و بەھرە و داد و چاودىرى يەى كە خۆى پەرەردگار بەكارى ھىناو لەگەل ئەم ئادەمى يەى كە زۆرىەى سەركىش و ياخى يە لە خۆى پەرەردگار.

ئەو ھەموو ھىزىز و زەى پى بەخشىو، وە ئامادەيى داوە بۆ رىنموومايى و گومپايى و ژىرى پىداوە كە ھەموو كامەرانى و بەختەو ھى بەستراو پى يەو. ئىنجا لەگەل ئەو دا ئەم ئادەمى يەى ئەداو تە دەستى و ھەوالەى نەكردو و تەنھا بۆلای ئەو ژىرى يە، لەگەل ئەو ھى ئەو ھەموو بەلگە و نىشانە روون و ئاشكرايانەشى خستوو تە بەرچا و كە مايەى رىنموونى و بپرو ھىنان، چونكە خوا زانىو يەتى كە ژىرى ئارەزوواتى نەفس زۆر جار سەرى لى تىك ئەدات بە جۆرى چاك بە خراپ و خراپ بە چاك بزانى، بەلگە و نىشانە روونەكانىش زۆر جار ئازانى و نەقامى ئەبى بە پەردەيەكى ئەستور بە سەريانەو و دايان ئەشارن، بە جۆرى ھەستىيان پى ناكرى، جا بەھۆى ئەو ھەو سەرنجامى رىنموومايى و گومپايى ئەدايە دەستى ژىرى و ھەوالەى ژىرى نەكرد مەگەر دواى ئازدى ئايىن و پەيام و راگەياندن و روون كردنەو ھى ئايىن و پەيامەكە، لە پاش ئەو ھىش ھىشتا رى ئەدا كە ئادەمى يە بەرنامەى ژيان دابنى، بەلكو ئەو ھى كە دايە دەستى ئادەمى يە برىتى يە لە بەدى

هیئانی ئەر بەرنامەییەکی که بۆی داناوه، به کردهوه له ژیان و رووداوی ژیان دا، ئینجا پاش
 ئهوه رۆی داوه، به لکو فرمانی داوه که ههول و تیکۆشان بکات لهم مولکه پان و فراوانه
 خێرو بیری ئهم مولکه پان و فراوانه دهستی خۆی بخت و بهکاری بێنی له خزمهت و
 بهرژهوهندی خۆی و مردومانی تردا!! ئینجا بیر نهکهینهوه لهو داد و دادپهروهی یهکی که
 بهکاری هیئا له گهڵ ئهم ئادهمی یهدا، ئهوه تا ئهگەر فروستاده و پیغه مبه رهکانی نهاردایه -
 درودیان له سهر بی - رۆی ئادهمی ئهدا که ئهوه نهاردنه بکهن به به لکه و بیانووی لای خوا
 بۆ تۆله و سزا نه دانیان له سهر تاوان و خراپه کاری یان، له گهڵ ئهوه دا که ژیری پی دان، ئهوه
 هه موو به لکه و رابه ره روون و ئاشکرایانهی بۆ داناون که هه رکام له وانه شایه تن له سهر تاک و
 ته نیایی خوا و زانی و ده سه لات و کاردروستی خوا. ئینجا پیویسته بیریکیش بکهینهوه لهو
 چاودیری و مبه ره بانی و به ره و چاکه کی که به کاری هیئاوه له گهڵ ئهم ئادهمی یهدا، که
 ریزی گرت و هه لی بزارد بۆ جینشینی لهم جیهانه دا، له گهڵ ئهوه هه موو لاوازی و ناته وای و
 ناله باری یهکی که هه یه تی، کردی به گه و ره و ئاغای ئهم زهوی یه پان و فراوانه، که به نه زهر
 ئادهمی یهوه زۆر گه و ره یه، ئه گه رچی له چاو پادشایه تی و ده سه لاتی خوا دا هه ر هه یچ چاو
 نادا، ئینجا هه ر لهم ئادهمی یه ئهوه هه موو فروستاده یهکی نارد بۆ ئه وه ی به پیی بهرنامه ی
 خوا جینشینی یه که ی به جی بهینی، چونکه ئه زانی ئهم دروست کراوی خۆیه له سروشتی
 پاکی خۆی نه ترازێ، ژیری یه که ی هه له نه کات، له بهر ئه وه هه وانه ی سروشت و ژیری
 یه که ی خۆیانی نه کردن، به لکو به فروستاده کانی دا بهرنامه ی بۆ ناردن، بپیری دا که هه له و
 تاوان و خراپه کانیان لی نه گری هه تا ئهوه بهرنامه یان پی رانه گه یه نری و پیی نه گن!!
 به راستی زۆر سهر سوپ ئه مینی له نه زانی و نه فامی هه رکه سی که لای وابی ئهم ئادهمی
 یه له وانه یه خۆی به خۆی بهرنامه یه ک دابنی بۆ ژیان، به بی پیویستی به رینموونی خوا و
 شایین و فروستاده ی خوا، ژیری یه گه و ره و هه لکه و تووه کان شایسته ی ئه وه ن که ئه وه ی
 په یام و ئایین رای نه گه یه نی، ئه مانیش نه توانن رایگه یه نن، به راستی سهر سوپ ئه مینی له
 راو بیرو باوه ری وا!!

ئه وه میژووی هه موو ئادهمی یه، ئایا باسی ئه وه ی تیایه که ته نیا ژیری یه ک بووه له
 جیهان دا که له خۆیه وه رۆی بردبی به وه ی که هه ر ژیری یه کی بچوک و ئاسایی رۆی پی
 بردبی به وه ی ئایین و په یامی خواوه ؟ بیکومان هه یچ کهس ناتوانی له هه موو میژووی
 ئادهمی دا ژیری یه کی وا بدۆزیته وه که شتی وای توانی بیئت و له ده ست هاتبیئت، نه له

بۇچۈننى بىرۈ باۋەپسى و عەقىدەسى، وە نە لە خو و رەۋىشتى دەرۋونى، وە نە لە رىئىتى رىئان دا، وە نە لە دانانى تەننا ياسايەك يۇنەو رىئىمە.

لَٰكِنَ ٱللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ أَنزَلَهُ بِعِلْمِهِۦ

نهم باسه هرچند زور گرنگه و به چند قات لهم دريژده پيدانه دوايي نايهت، به لام بهم نه اندازه به کوتايعمان هينا و نه گهرينهوه بو سهر ته فسيري نايه ته کاني تر، نامه داره کان عينا د و سهر کيشي يان به کار هينا له گهل نهم پيغه مبه ره (ﷺ) دانيان نه نا پئي داو شايه تي يان نه دا له سهر راستي خوي و نهو قورئان و شريعة ته ي که خوا ناردی به خواره وه بو سهری، نهوا به کويرا يي چاو و داخي دلي نهوان خوا نه فرموي به پيغه مبه ره که ي (ﷺ)

﴿لَٰكِنَ ٱللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾ به لام خوا شايه تي نه دات به راستي تي نهو قورئانه ي که ناردی به خواره وه بو لای تو، نينجا دلنيايي نه کات له سهر نهو شايه تي به و به ميرتري نه کات له دهر وون دا، ده ست نيشان نه کات به به رزي و بلندي قورئان که نه فرموي: ﴿أَنزَلَهُ بِعِلْمِهِۦ﴾ ناردی به خواره وه به زانينه تاي به تي به که ي خوي که بي وينيه و نه وه ي که ناردی به دلي هيچ که سيک دا نه هاتوه، به جورک ناردی که بي به گه وره ترين موعجيزه و ناشکرا ترين به لگه و نيشانه له سهر پيغه مبه ريتي پيغه مبه ره که ي (ﷺ)، نه وه تا به هوي نهو هه مو عيلم و زانينه ي که تيا به تي، چ نه وه ي په يوه ندي به خواو نايينه وه هيه، يان نه وه ي که په يوه ندي به کاروباري ناده مي يه وه هيه له دهر ووني و کومه لايه تي و راميا ري و حوکمراني ... هتد، به هوي نهو هه مو هه واله غه يبي يانه ي که هينا ي له رابردو کاتي هاتنه خواره وه و داهاتوو، به هوي دارشتن و هونينه وه ي وته و قاره کاني، به شيوه يه کی نايابي بي وينيه که هه رگيز نه بو وه و نايش بي، چند جاري به ري به ري يه وه له هه مو که س که بتوانن لاسايي بکه نه وه و وينيه بلين، تا نهو راده يه بتوانن وينيه که مترين سوره تي بلين، هه ول و ته قه لای زوريشيان دا و له سهر نه جام دا ده سته پاچه يي يان ناشکرا بوو، بيچگه له داماويي و ته ريق بوونه وه هيچيان بو نه مايه وه، به هوي نهو زور و ده سه لاته ناشکرا ي که هيه تي به سهر گيان و دل و دهر وون دا، ته نه انت گيان و دهر ووني دوژمنه سهر کيشه کاني که نه يان نه ويرا گوي بگرن له خويندني، نه ک کاريان لي بکات، به هوي نهوانه و چند شتي تر که به دريژي لهم ته فسيره دا باس مان کرد - وه که له چند کتبي تريش دا باس کراون - به هوي نهوانه نهم قورئانه بوو به موعجيزه و به لگه يه کی رووني هه تا هه تايي بو نهم پيغه مبه ره و نهو نايين و شريعة ته ي که هينا ي.

وَأَمَلْتِكُمْ يَشْهَدُونَ ﴿١٧﴾ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ
 صَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
 طَرِيقًا ﴿٢٠﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٢١﴾

خوا شایه‌تی نه‌دا له‌سەر راستی نه‌و قورئانه‌ی که ناردی و به‌و زانینه تایبه‌تی یه‌ی خۆی
 ناردی ﴿وَأَمَلْتِكُمْ يَشْهَدُونَ﴾ فریشته‌کانیش شایه‌تی نه‌ده‌ن، که یه‌کێ له‌وانه (جویره‌نیل) ی
 نه‌مینه که خۆی قورئانی هینا له‌لایه‌ن خواوه، پیغه‌مبه‌ر خۆیشی نه‌و فریشته‌ی بیینی که لی
 ی وه‌رگرت، خوا نه‌و شایه‌تی یه‌ نه‌دات ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ خوا به‌سه به‌ شایه‌ت له‌سەر
 نه‌وه‌ی که ناردی یه‌ خواوه‌وه بۆ سه‌ر تو نه‌ی پیغه‌مبه‌ر، که‌واته با جووله‌که و گا‌ورو و بی
 به‌رواکان هه‌ر چه‌نه بازی بکه‌ن، نه‌م شایه‌تی دانه دلخۆش کردن و دلنه‌وایی پیغه‌مبه‌ری
 تیا‌یه ﴿يَا﴾ له‌و هه‌موو پیلان و سه‌رکێشی یه‌ی که بی به‌روایان به‌کاریان نه‌هینا به‌ تایبه‌تی
 جووله‌که‌ی نه‌فرین لی کراو، مایه‌ی نارام دان و دامه‌زاندن و به‌هیزکردنی دلی موسلمانان
 بوو له‌ یه‌که‌مجارو سه‌ره‌تای سه‌رده‌می مه‌دینه‌یان، به‌رامبه‌ر نه‌و هێرش و هه‌لمه‌ته
 هه‌میشه‌یی یه‌ی که جووله‌که‌کانی مه‌دینه پێی هه‌لنه‌سان. جا له‌م کاته‌دا شوینی نه‌و
 هه‌ره‌شه سامناکه‌یه که ناراسته‌ی دلی بی به‌روایان نه‌کات له‌ پاش شایه‌تی دانی خواو
 مه‌لانیکه‌ته‌کانی له‌سەر راستی قورئان و هاتنی له‌لایه‌ن خواوه، نه‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که به‌روایان نه‌هینا له‌ جیهان دا ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه‌ ری‌یان
 گرت له‌ نایینی خوا، واته ئیسلام ﴿هَذَا ضَلَالٌ بَعِيدٌ﴾ بیگومان نه‌وانه گومرا بوون به
 گومرا بوونیکی زۆر دوور، چونکه نه‌وانه خاوه‌نی دوو شتی پیسن: گومرایی خۆیان، وه
 گومرا کردنی مه‌ردومی تریش، بیجگه له‌وه‌یش گومرا که‌ر کارو پیشه‌ی شه‌یتان به‌جی
 نه‌هینن، که‌واته دوور تره له‌ ری‌ی راست و که‌رانه‌وه‌ و وازه‌ینان به‌هیزتره له‌ گومرایی دا،
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که به‌روایان نه‌هینا ﴿وَزَلَمُوا﴾ سته‌میان کرد له‌ خۆیان به
 بی به‌روایی و کرده‌وه‌ی خراپ، سته‌میان له‌ مه‌ردومانی تریش کرد به‌ گومرا کردنیان ﴿لَمْ يَكُنِ

اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ ﴿ نەبووہ خوا بەھوی لی یان خوش ببی، واتە لە زانی و مەیلی خوادا لی خوش
 بوون لی یان نەبووہ و تێپەری نەکردوہ ﴿وَلَا يَلْبُدِيَهُمْ طَرِيقًا﴾ لە زانی و ئیرادە دا نەبووہ
 گەیاندن و خستنیان بۆ سەر هیچ رینگەیکە ﴿إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ﴾ بێجگە لە رینگە دۆزەخ، کە
 ئەیانخاتە ناو ئەو دۆزەخە بە جۆرێک: ﴿خَلَدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ئەمێننەوہ تیا دا بە ھەمیشەیی و
 بی پرانەوہ، ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ ئەوہی کە باس کرا بۆیان لەسەر خوا ئاسانە و ھێچی تی
 ناچی! ئەو بەد بەختانە تەنیا ستەمی بی پرۆایی یان نەکرد، بەلکو لەگەڵ ئەوہدا ستەمی
 رینگرتنیان کرد لە ئایینی خوا، بەھۆی ئەوہ بە قوڵی چوونە ناو بی پرۆایی یەوہ، بە قوڵی
 چوونە ناو ستەمەوہ، لەبەر ئەوہ خواش بە داد و دادپەرورەیی خۆی ئەو سەردەنجام و
 تۆلە دا. ئەوانە بە مەیل و ھەلبژاردنی خۆیان ھەموو رینگەیکە لی بوردنیان
 لەخۆیان بپری لەبەر ئەوہ خواش ریی لی خوش بوونی لی داخستن، ئەوانە بە مەیل و
 ئارەزووی خۆیان ھەموو رینگەیکەیان لە خۆیان بەست بێجگە لە قاپی دۆزەخ، بە قوڵی خۆیان
 تی توپ دا، بە ھۆی ئەوہ شایستە مانەوہی ھەمیشەیی و بی پرانەوہ بوون، خوا پەنامان
 بدات لە خەشم و سزای خۆی.

ئەم ئایەتانە ھەرچەند لە جوولەکەیی ئەو سەردەمەدا ھاتنە خوارەوہ، ئەو سیفەت و
 کردەوہ پیسانە بە تیرو تەواوی لەوان دا بوو، ھەرچەند بەو جۆرە بوو بەلام بە شیوہی
 گشتی مەبەستە و نەبەستراوہ بە ھێچ گەل و کۆمەڵ و کات و چەرخیکەوہ، ئینجا ئەگەر
 مەبەست بەوانە ھەرکەسێکی تایبەتی بن کە خوا زانیووەتی لە جیھان دا ھەر لەسەر ئەو بارو
 کردەوہ ئەم بە بی تۆبە و گەرانەوہ، ئەو کاتە ھێچ مەرجێک بپاری نادری بۆ تۆلە و
 ھەرەشەکە، ئەگەر مەبەست بەوانە بە شیوہی گشتی بی لەوانە کە لە جیھان دا تۆبە و
 پەشیمان بوونەوہیان بووبی و ئەوانە کە بە بی تۆبە مردن، ئەگەر بەم گشتی یە مەبەست
 بن، ئەو کاتە ئەبی مەرجی تۆبە نەکردن و بپرا نەھێنان بپاری بەمین، واتە ئەوانە خوا
 ئەیانخاتە دۆزەخ بە بی پرانەوہ ئەگەر لە پێش مردنیان دا نەگەرێنەوہ بۆلای خوا، لە پاش
 ئەو باس و بەیانە.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ

نیجا به شیوهی گشتی بانگ نهکاته هموو نادهمی بو بپروا هیئان بهم دواترین فروستاده و په یامه ی که خوا ناردنی، هرکس بپروا نهیئنی خوا هیچ پیوستی پی ی نی یه و نمو کهسه خوی زیان نهکات، نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نهی نادهمی به تیگرایی، ﴿قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بیگومان هاتوو بولاتان نمو فروستاده ی که نامه داره کان به تهامی هاتنی بوون و موژدهیان نه دا پی ی و هره شهبان نه کرد پی ی له بی بپروایان، نمو فروستاده هات به هق و راستی یوه و هق و راستی پی یه، واته قورئان و نایینی پاکی نیسلام، هاتوو بولاتان له لایه ن پهروردگار تانه وه، که واته بهم قورئانه پهرورده تان نهکات و نه تانگه یه نی به راده و پله ی تهوای خو تان ﴿فَآمِنُوا﴾ که واته بپروا بیئن، بپروا بیئن بهم فروستاده و بهم نامه و نایینه راستی که پی یه تی ﴿خَيْرًا لَكُمْ﴾ شتی بکن و به دوای شتیئک دا بگهرین که چاکه بو تان، چونکه پاک و خاوین تان نهکات له چلک و چه پله ی دیوی دمو ناوتان، ناماده و شایسته تان نهکات بو خوش به ختی و به خته و مری نه بپراوه، ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا﴾ نه گهر بپروا نهیئن ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نهوا بیگومان هرچی و له ناسمانه کان و هرچی و له زهوی دا هر هیئنی خواجه و مولک و دروست کراوی خواجه، واته نه گهر بپروا نهیئن بیگومان خوا هیچ پیوست نی یه به نیوه و به بپروا هیئانی نیوه، خوا دهسه لاتی هیه به سسر سزادان و توله سندن لی تان، چونکه هرچی و له ناسمانه کان و له زهوی دا هر هیئنی نه وه، ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ خوا هه میسه زانایه به هموو شتی که هیئدی لهو شتانه بپروا نه هیئانی بی بپروایانه، خوا لیزان و کار دروسته له هموو ته گبیر و کرداری دا که یه کی له وانه سزادانی بی بپروایان و تاوانبارانه.

لهو چند نایه ته ی رابورد و دا گهر دش و خولانه وه ی کرد به دل و دهر وون له گهل جووله که کاند، لهو چند نایه ته دا پاکیتی عیسا و دایکه پاکه که ی دهر خست لهو دهل سه بوگه نانه ی که جووله که ی ناپاک دهست هه لبه ستیان کرد سهاره ت بو نهو دووانه پاک و

خاویڼه، له گڼ باسی هیندی له کردهوی ناراست و ټاهق و لاری و سرکیشی و ناله باری
یان، نه فرینی خویان لی بی. نینجا لهم چهند ټایه تی داهاتووه دا باوهری راست و عقیده ی
راست روون نه کاته وه سهاره ت به حزه تی عیسا، نهو زیاده رهوی یه به درو نه خاته وه که
مه سیحی یه کان کردیان له باره یه وه، هروها نهو هموو قسه و رای پرو پوچ و بیرو باوهری
بت په رستی یه که و مرگړا له چهند گڼ و میلله ته کانی تره وه و ټیکه لی ټایین و شریعه ته
پاکه که ی حزه تی عیسا کړا، ټیتر راو قسه ی پوچی ټیغریقی یه کان و رومانی یه کان، یان
پرو پوچی چهرخی کوڼی میسری یه کان و هیندی یه کان!

قورټان ټایین و عقیده ی نامه داره کانی پاک و خاویڼ کرد و باره راست و رهوا که ی که
خوا ناردی له تهورات و ټینجیل دا دهرخت، بژاره ی نهو هموو دهست کاری و شتی پرو
پوچ ی کرد و به درو خستنه وه، هرچوڼی بیرو باوهر و عقیده ی بت په رسته کانیشی به
درو پرو پوچ دهرکرد که بنج بهس بوو له نیوه دورگی عهره ب دا، وه ټایین و
عقیده ی راست و پاکه که ی حزه تی ټیبراهیمی دهرخت، که نه وانه لاف و گزاف نه ویدان
بوو که وان له سهر نهو ټایینه وه هر ته پ و توژ و راو بریاری لارو چوت که له لایین نه زان و
نه فامانه وه دهست هغه ستر کرابوون و سه پینرا بوون به سهر ټایینه پاکه که ی حزه تی
ټیبراهیم دا. هرکام له وانه ی به درو خسته وه و به پرو پوچ و دهست هغه ستر دهرکرد!

قورټان ته نهو نهو بیرو باوهرانه ی رت نه کرده وه، به لکو هات بو نه وه ی عقیده و بیرو
باوهری راست و رهوا له باره ی خواوه به بی گهر و توژ دهرخت، هر لادان و زیاده رهوی و
که م و کوپی یه که له لایین ټاډمی یه وه هات و رووی کرده نهو عقیده و بیرو باوهری
هرکام له وانه دوور بخاته وه و هرچی لاری یه که په یدا بووه راستی بکاته وه. له قورټانه وه
دهرته که وی هر هغه و لادانیک که بووه له بوچوونی (نهره سطو) دا له باره ی تاک و ته نیایی
خواوه که له (اټینا) دا دای هینا، هروها هر هغه و لادانیک که هبووه له بیرو
باوهره که ی (افلاطون) ی نه سکه ندهری یه له پاش له دایک بوونی حزه تی عیسا، هرچی
بیرو باوهری پینش و پاشی نه وان، قورټان هموو نهو هغه و لاری یانه ی پی راست نه بیته وه،
که هرچی نهو بیرو باوهرانه یه هاتوون له تروسکه رووناکي ژیری یه وه، که نه ودهش به

تهنیا بهس نی یه و پیوسته ژیری پشت ببهستی به رینموونی ئاسمان و کۆمهکی و دهست گرتنی په یامی ئاسمان.

ئهوهی که لهم چهند ئایه ته دا باسی نهکات مهسهلهی بپروا به سی خوایه و کوپیتی حهزهرتی عیسا بۆ خوا که به نهفامی ی و نهزانی هیئران و تیکهلی ئایینی عیسا پیغه مبهه کران و بههوی ئهوهه ئایینه راسته که ی خوا رویش و ئهوه عهقیده و بپروا پووچه هاته کایه و شوینی! کاتی ئیسلام هات ئهوه بیرو باوههری که هه موو مهسیحی یهکانی لهسهر بوو - به هه موو مهزه به جیاوازهکانی یهوه - ئهوه بوو که خوا یهکیکه و له سی ئهسلدایه: اب، ابن، روح القدس، وه عیسا کوپه که یه، ئینجا له پاش ئهوه چهند مهزه بیک پهیدا بوو سهبارت به عیسا، ئایا سروشتیکی تیکهلی هیه له خوایهتی و ئاده میتی؟ یان ههر سروشتیکی خوایهتی هیه؟ ئایا خاوهنی یهک ئیراده و پلهیه له گهل جیاوازی ههردوو سروشته که ی دا؟ ئایا ئههیش وهک (اب) ههر بووه و ههر قهدیبه یان دروست کراوه له پاش نهبوون؟ بهو شیویه چهند کۆمهل و مهزه بیک پهیدا بوون، لهسهر ئهوه چهند جهنگ و کوشتن و برین و ئاواره کردن بهرپا بوو لهناو ئهوه خاوهن مهزه بانه دا، وهک له مه و پاش له سوره تی (المائدة) دا به یارمهتی خوا به درێژی باسی نهکین، ئهوه بیرو باوههره پووچه که کهوته ناو مهسیحی یهکان، هههیشه روئشیرهکانیان دژی بوون، بههوی ئهوهه پیاری که نیسه له هه موو بارو روویه که وههولیان داوه بۆ چه سپاندنی ئهوه باوههره لاره، که یهکی لهو ری یانه ئهوه بوو که ئه یانگوت: ئهوه شتیکی نهزانراوه و ئیمه تی ناگهین مهگهر روژیک که پهرده لبری بهسهر ههرچی وا له ئاسمانهکان و زهویدا!

با لیره دا بوهستین و زیاد لهسهری نهپۆین و بیینهوه سهر ئایه تهکان و تهفسیریان، ئهفه رموی: ﴿يَا هَلْ اَلْكِتَابِ﴾ ئه ی نامه دارهکان - واته مهسیحی یهکان - ﴿لَا تَقْلُوا فِي دِينِكُمْ﴾ زیاده رهوی مهکن له ئایینه که تان دا، بهم رهنگه تیپه پنه لهو سنوورانه ی که بۆتان دیاری کراوه، چونکه زیاده رهوی وهک کهم و کوپی کردن ههردوو لادانه له ئایین و رینگه راسته که ی خوا، یهکی لهو زیاده رهوی یانه یان ئهوهیه که عیسیان له راده و پله ی بهندهیی و پیغه مبه ریتی بهرز کردهوه بۆ راده ی خوایه تی!

وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾

زیاده رهوی جووله که کان له پهست کردنهوهی راده و بهرزی عیسا و دایکی دا - سهلامی خویان لی بی - دهست نیشانی بو کرا له نایه ته کانی پیشوودا، لهبر نهوه لیږده دا نهوه ناکهین بهوینه و نمونه، نامه داره که مان بری بهسر مهسیحی یه کان دا. ﴿وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾ هیچ نلین لهبارهی خواوه بیجگه له و ته و قسهی راست، که بریتی یه لهوهی خوا بی وینه و تکه و نایه و پاکه لهوهی که کوپ و هاوسری بی، وه لهوهی یه بگری لهگل شتیکی تر، یان بگوپی و بی به شتیکی تر یان بجیته ناو شتیکی تر، یان سی یه می سی خوا بیته، واته له خوتانهوه هیچ نلین و هیچ دهست مهلبهست نهکهن، بهلکو شتیکی بلین که دهقیکی لهسری له لایه خواوه، یان به بیگومان رابهرو بهلگه یهکی ژیری ناشکرای لهسر بیته.

خوا به پی دهقه ناسمانی یه کان و بهلگه و رابهرو ژیری یه کان پاکه له وینه و هاوبهش، داهینهرو دروست کهره بو ههمو شتیکی تر، داهینهری و دروست کردنه که ی داخوازه بو نهوهی که جیاواز بیته له دروست کراوه کانی، نینجا باری راسته قینهی عیسا و دایکی روون نهکاتهوه تا نهو زیاده رهوی کهرانه بگهږنهوه له زیاده رهوی کردنه که یان و بینهوه بو سر ریگه راسته که ی خوا، نهفرموی: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ پیوژ و بهفر که عیسا ی کوپی مریه مه ﴿رَسُولُ اللَّهِ﴾ هر پیغه مبر و فروستاده ی خوایه ﴿وَكَلِمَتُهُ﴾ پیک هینراو و بهدی هینراوی و ته ی خوایه که هرکاتی ویستی هر شتیکی بی نهفرموی: ببه، نیت نهو شتهش نه بی به بی دواکهوتن، یان مه بهست نهو مرگینی یه یه که خوا دای به مریه لهسر زوبانی فریشته یه که لهسر هر بار نایا مه بهست نیازو نیراده ی خوا به بی و ته، یان لهگل و ته که ییش دایه، به هر جوړ مه بهست بی ﴿أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ﴾ خوا نهو و ته یه ی نارد بولای مریه و گه یاندنی پی، بهموی نهوهوه عیسا ی له سکی دایکی دا دروست کرد به بی پیویستی به باوک و ناوی باوک - وهک بهو جوړه باوه بو ههمو رو له و نهوه کانی تری نادم - وه نابی سر بگریتهوه له دروست کردنی عیسا له سکی دایکی دابهو فوهی

که (جویره نیل) کردی به یه خه ی کراسه که ی مریه م دا، وه کو نه فرموی: ﴿الْقَهَّارُ إِلَٰهٌ شَدِيدٌ﴾
 واته دروست کرا به فویه که له لایه ن (روح الله) وه که (جویره نیل) ه. به چند جورنکی تریش
 ته فسیر کرا و ته وه و هر کام نه گونجین و وتراون، به لام له م کاته دا نه مه م هه لبرارد و به لامه وه
 جوان بوو.

﴿فَتَأْمُرُوا بِاللَّهِ﴾ که واته برپا بینن به خواو خویه تی تایبه تی بکه ن به نه وه وه و ره وای
 مه دن بۆ هیچ که سیکی تر ﴿وَرُسُلِهِ﴾ وه برپا بینن به فرو ستاده کانی به تی کپایی، هیچ کام
 له وان به مرز مه که نه وه بۆ راده و پله ی خویه تی ﴿وَلَا تَقُولُوا لَنْ نَكُونَنَّهُ﴾ نه لین: خواکانمان
 سیانن: (الله، عیسا، مریه م). یان خوا سیانه به م رنگه یه که به جه وه مری یه ت، سیانه به
 ثوقنومی یه ت، وه مه به ست به ثوقنومه کان سی سیفه ته: (وجود و علیم و حیات) و هر کام
 له م ثوقنومانه خویه، ﴿انْتَهَرُوا﴾ کوتایی بینن له و ته ناراست و ناروه وایه که ده ست
 هه لبه ستان کرد و داتان هیئا له نایینی خوادا، به شوین که و تن و لاسایی کردنه وه ی بت
 په رسته کان ﴿خَيْرًا لَّكُمْ﴾ نه و کوتایی هیئانه باش نه بی بوتان، یان مه به ست نه وه یه: شتی
 بکه ن و به وای شتی که دا بگهرین و شتی بلین که چاکه بوتان، نه وه ش تاک و ته نیایی و پاکی
 خویه له هه مو هاوبه ش و وینه یه که، که هه مو پیغه مبه ران بۆ نه وه هاتوون، ﴿إِنَّا اللَّهُ إِلَهُ
 وَاحِدٌ﴾ نه و که سه ی که ناوی (الله) یه هر نه و خویه یه که و تاک و ته نیایه. ﴿سُبْحَنَهُ وَأَن
 يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ﴾ پاک و بنگه رده له وه ی که هیچ کوپ و رۆله یه که ببی بۆی، چونکه سک و زاو
 رۆله بۆ نه وانه یه که نامینن و له رینگه یه وه ژبانیا ن دریزه بکیشی، ده ی خوا هر بووه و هر
 نه میننی و بی پیویسته به هیچ شتی که کوپ و رۆله به ش و پارچه یه که له باوک و دایک، ده ی
 هرچی وا له ناسمانه کان و زه وای دا یه کسه ر دروست کرا و مولکی خویه و ناگونجی به ش
 و پارچه ی نه و بن، وه کو نه فرموی: ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هر هینی خویه به
 دروست کردن و به خاوه نی و به مولکایه تی هرچی وا له ناسمانه کان و هرچی وا له زه ویدا
 ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ به سه خوا به وه ی چاودیر و پاریزه ر و هه مو شت بدریته ده ستی و
 حواله ی نه و بکری، که واته هه مو شت پیویسته به و نه و هیچ پیویستی نی یه به هیچ
 که س و به هیچ شتی که، که واته چون ره و نه وری بۆ نه و کوپ و رۆله، که مافی که میکه که
 پیویستی ببی به کو مکه و یارمه تی ره و له پاش خوی بین به جینشین و جیگر بۆی!!

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفَ عَنْ

عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾

ئینجا هه میتر ئه پرا له سههر راست کردنه وهی عه قیده و بیرو با وهر، به مهی روونی نه کاته وه که ههردو شت له ئارادایه: خوایه تی، بهنده یی: خوایه تی یهکی ته نیا بو خوا ی تاک و ته نیا، وه بهنده یهکی گشتی بو هه موو دروست کراوه کانی خوا به پیغه مبه ران و به هه موو فریشته مرچنۆکه و ئاده می یه وه، نه فرموی: ﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ﴾ هه رگیز مه سیح - واته عیسا - سه رپنچی ناکات و بیزار نی یه و خوی به بهرز نازانی له وهی بهنده یه ک بیئت بو خوا، بهم رهنکه هه می شه یی بیئت له سههر په رستن و گو ی رایه لی بو ی که کار و پیشه ی بهنده نبی ئه وه بیئت. بینگومان بهنده یی بو خوا پایه و پله یهکی زۆر بهرزو به نرخ و خوشه وریسته به لای عیسا و هه موو پیغه مبه رانه وه - سه لامی خویان لی بیئت - وه مایه ی فه خرو شانازی یه، به لām له باتی ئه وه لی زده دا فرموی سه رپنچی ناکات... هتد، چونکه ئه م نایه ته هاته خواره وه له وه لām و بهر په رچ دانه وهی مه سیحی یه کانی (نجران) دا، وه لām و بهر په رچ دانه وه یش به پی ی پرسیار نه در یته وه: ئه و تاقمه گو تیان به پیغه مبه ر (ﷺ): نایا له بهر چی تو ها وه له که ی ئیمه له که دار نه که یه؟ نه ویش فرموی ها وه لی ئی وه کی یه؟ نه وانی ش گو تیان: عیسا، نه ویش فرموی: من چی ئه لیم دهر باره ی؟ نه وانی ش گو تیان: تو نه لیت ئه وه بهنده ی خوایه. نه ویش فرموی: هیچ عار و عیب نی یه که ئه وه بهنده ی خوا بیئت. نه وانی ش گو تیان با ئه وه عار و عیبه. ئینجا ئه م نایه ته هاته خواره وه که ئه وه نه که یه نی هیچ عار و عیب له وه دا نی یه و عیسا سه رپنچی له وه ناکات و به عیب و له که ی نازانی، نه مه سیح سه رپنچی نه کات له وهی بهنده یه ک بیئت بو خوا ﴿وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ وه نه فریشته نزیک خراوه کان سه رپنچی نه که ن و بیزارن له وهی بهنده ی خوابن ﴿وَمَنْ يَسْتَنْكِفَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ﴾ هه رکه سینک سه رپنچی بکات له په رستن و گو ی رایه لی خوا و بیه وی ئه وه له خوی بهر یته وه، وه خوی به گه وره تر دابنی له وهی ئه وه په رستن و گو ی رایه لی یه بکات ﴿فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا﴾ بینگومان سه رپنچی که ران و گو ی رایه لāن خوا هه موویان کو نه کاته وه پیکه وه بو لای خوی له روژی دوایی دا، ئینجا مو حاسه به و پرسیاریان نه کات و هه ر کام سه ره نجام و بهر مه می کرده وهی خویان پی ئه دات،

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ. وَأَمَّا
الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ
وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٧٧﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ كُلُّهُمْ بِرُءُوسِهِمْ مِّن رَّبِّكَ

بهم جوړه‌ی که نه‌فرموی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ښځا ښوانه‌ی که له
جیهان دا بږویان مینابی و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردبی ﴿فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ﴾ ښوانه نه‌جرو
کړیکانی خوځانیان پی نهدات به تیرو ته‌واوی و بهو شیوه‌ی که شایسته‌ن بوی سرو به‌ره
له‌گه‌ل بږوا و کرده‌وه‌کانیان دا، ښځا سهریاری نه‌وه و زیاد له‌وه ﴿وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ﴾
زیادیان نه‌کات و به‌شی زیاتریان پی نه‌به‌خشی - که لای خوارووه‌ک‌ی ده قاته - له به‌هره و
که‌رم و به‌خشنده‌ی خوی، ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا﴾ ښوانه‌ی که سهرینچی یان
کرد و خوځان به‌زل نه‌زانی ﴿فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ ښوانه خوا سزایان نه‌دا به سزایه‌ک‌ی
نازار دهر هرچون شایسته‌ن بوی به‌پی‌ی باو زانینی خوا ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا﴾ ده‌ستیان ناکه‌وی له‌لاین غه‌یری خواوه هیچ د‌وست و کاریه‌ده‌ستیک که کاروباریان
بگریته ده‌ست و ته‌گبر و چاره‌سهریان بکات، هیچ ک‌ومه‌ک و یارمه‌تی دهریکیان ده‌ست
ناکه‌وی که رزگاریان بکات له سزا سه‌خته‌ک‌یان.

نا بهو جوړو شیوه‌یه قورشان قسه و بږیاری راست و ره‌وا و زال و به‌رگری نه‌کراوی
خوی دهری‌ی له‌باره‌ی حه‌زه‌تی عیساوه (علیه السلام) که نامه‌داره‌کان لادان و زیاده ره‌وی
یان تیا کرد، ه‌روه‌ها دهری‌اره‌ی فریشته‌کانی خوا که زور له بت په‌رسته‌کان و بی بږویانی
تریش لادان و زیاده ره‌وی یان کرد له‌مان دا، به تایبه‌تی نه‌غامانی عه‌ره‌ب که لایان دابوو، وه
ناویان نه‌بردن به‌کچی خوی پاک و خاوین له ه‌موو وینه و ر‌وله‌یه‌ک، لی‌ره‌و له چ‌مند
شوینی تر‌دا قورشان به‌روونی دهری خست که ب‌وچوون و باوه‌ر نه‌بی له‌سهر دوو شت
دامه‌زری: خوایه‌تی و به‌نده‌ی، خوایه‌تی تمنا ب‌و خوا به‌بی هیچ هاوبه‌شیک، وه به‌نده‌ی ب‌و
ه‌موو که‌سی تر، به‌گشتی و به‌تیکرایسی، بهو دوو شته په‌یوه‌ندی و په‌یوه‌ستی ه‌یه له
به‌ینی خوا و د‌وست کراوه‌کانیدا.

خوای پەروەردگار که داوا ئەکات لە بەندەکانی سەری بەندەیی بۆ داخەن و تەنھا ئەو
 بپەرستن و گوێ رایەلی ھەر ئەو بن، ھیچ جۆرە پێویستی یەکی نی یە نە بەوان و نە بە
 پەرستەنکەیان، بە پەرستن و بەندەیی ئەوان مۆلک و پادشایەتی ئەو زیاد ناکات، وەک بە
 یاخی بوون و بێ بڕوایی یان ھیچ کەم و کوپی یەک روو ناکاتە مۆلک و پادشایەتی یەکە.
 بەلام میھرەبانە و پێی خۆشە بەندەکانی بژین بە ژبانیکی بەرز و بەرزێزی ئادەمی یانە و
 جیاپەنمە لە گیان لەبەرەکانی تر، پێی خۆشە بەندەکانی بژین بە بۆچوون و ھەستیکی
 راست و ڕەواوە، بژین بە ئازادی و سەربەستی تەواو، بژین لەژێر سایە و سیبەری دادو
 دادپەرۆری دا، دوور لە ھەر جۆرە سەتەم و ناپەرەویی، خوای میھرەبان پێی خۆشە
 بەندەکانی بژین بەو ژبانە بەرز و بەرزە لەم جیھان و زەوی یەدا، پێش ھاتنی ژبانی
 راستەقینەیی ئەو جیھان، بێگومان ئەو ژبانەش که باس کرا دەست کەوت نابی تەنھا بەو
 نەبێت که بەندەکانی خوا تەنھا خوا بپەرستن و ھەر گوێ رایەلی ئەو بن و ھەر شوێنی بەرنامە
 و شەریعەتی ئەو بکەون لە دواترین شیوەکەیی دا که پێغەمبەرمان (ﷺ) ھێنای، ھەرچی
 ناپراستی و لاری و سەتەم و بەدی که لە جیھان دا روو بەدا، ھەموو ئەوانە کانگاو
 سەرچاوەکەیان لادانە لە شەریعەت و بەرنامەکەیی خوا.

لەپاش ئەوەی لەم سورەتەدا باسی ناپراستی و ناپەرەویی بیرو باوەڕەکانی تری
 دەرخواست، دەم کوتی بت پەرستان و ناپاکان و جوولەکە و گاوەرەکانی کرد. لە پاش ئەوە
 ئینجا بانگی ھەموو ئادەمی ئەکات بە تیکرایی که بێن و شوێنی پێغەمبەر و قورئانەکەیی
 بکەون، بەلێنی زۆر گەورەیی دا بە ھەر کەسیک که گوێ رایەلی ئەم فەرمانە ئەبێت و دێت بە
 دەم ئەم بانگەو، ئەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئەی ئادەمی بە تیکرایی ﴿هَذَا جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾
 بەپراستی ھات بۆلاتان و پێتان گەشت رابەر و بەلگەیی ئاشکرا لەلایەن پەروەردگار تانەو،
 واتە ھات محمد که خۆی بەخۆی شایەت و رابەر و نیشانە یەکی روون و ئاشکرایە لەسەر
 پێغەمبەریتی یەکەیی بە لای ھەرکەسیکەو که ئاشناو شارەزا بێت لە میژووی ژبانی و
 رەوشت و کرداری پاک و بێگەردی، ھەر لە ھاتنە جیھانی یەو تاکو کوچ کردنی لە جیھان،
 پەیدا بوون و پێگەیشتنی بە نەخوێندەواری و بە بێ فێرکەرو مامۆستا، لەناو گەل و
 کۆمەلێکی نەخوێندەوار و نەقام و نەزانی بێ وێل، بە ھەژاری و شوانی، پەیدا بوون و
 پێگەیشتنی بەو جۆرە و لەگەڵ ئەوەدا زانین و وێل و رەوشت و کرداری پاک و خاوینی
 پێشووەکان و پاشووەکانی پێ بوو.

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿١٧٦﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ، فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي

رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٧﴾

تهنها نوره بهسه به بهلگه و رابهری بههیز لهسر پیغه مبه ریتی یه که ی (ﷺ) نای چهند شیرینی فرمووه (نیامی بوسی) - خوی لی رازی بیت - که به کورتی ناماژه نهکات بو نوره لهم تاقه هو نراوه دا:

کفاک بالعلم فی الامی معجزة فی الجاهلیة و التادیب فی الیتم

واته بهسه بو ت به موعجیزه و زانینه که ت له ناو گه لی نه خوینده وار و له سرده می نه قامیدا، وه بهسه خوورده و شتی به رزت له کاتی هه تیوی و پیگه یشتنت به هه تیوی!! ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا﴾ ناردمانه خوارموه بولای ئیوه رووناکی یه که خوی به خوی روون و ناشکرایه و روون که ره وی هه مو هق و ناهه قیکه. واته ئه م قورئانه پیروژه که که ره ترین موعجیزه ی خواجه و هه مو ناده می و جنوکه دهسته پاچه و سرگردانه له ئاستی، خوی به خوی ناشکرایه و بههیزترین بهلگه و رابهره لهسر راستی خوی و روون که ره وری هه مو هق و ناهه قیکه، نیشاندیری ریگه راسته که ی خواجه، دهست گیر و پشت گیره بو هرکه سینک که دهستی بو راکیشی و پشتی پی بهستی، تا نه یگه یه نی به خیرو خوشی هه ردو جیهان.

خوی میهره بان ئه م پیغه مبه رو قورئانه ی نارد بو هه مو ناده می تا به هو ی ئه م دووانه و له رتی ئه مانه وه بهنده یانی خوا بر وایین به خوی خویمان و په یوهندی بکه ن پی یه وه، ئینجا ئه م بهلین و مزگینی یه ئه دات بهی که سانه ی که بهی جوژه نه که ن، ئه فرموی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ﴾ ئینجا ئه و که سانه ی که بر وایان هیئالهم جیهانه دابه خوا ﴿وَاعْتَصَمُوا بِهِ﴾ دهستیان گرتبی پییه وه و خویمان بهستیته وه به هو ی گه یشتن و رمزامه ندی ئه و ﴿فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ﴾ ئه وانه خوا بینگومان ئه یانخاته ناو میهره بانی یه کی که ره له لایه ن خویه وه، واته ئه جرو پاداشتیکی زور که ره یان ئه داته وه به میهره بانی خوی، نه ک به مه ی ئه و ئه جرو پاداشته پیویست بیت له سهری وه ک هیئندیک نهزان وا ئه لین و ئه و قسه نارپه و نه که ن، یان مه بهست به (رحمة) بهه شته، وه که له (نبین و عباس) وه نه گیزنه وه - خویان لی رازی بیت

– ﴿وَفَضَّلَ﴾ بههروه و چاكه يەك كه گهوره و گرنكه ﴿وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ئەيانخاته سەر رینگه يەك راسهت بۆلای خۆی كه ئەوهش نيسلام و مل كه چى و گوئى رايەلى يە بۆى له جيهان دا و رینگى بهههشته له رۆژى دواييدا. ئەم ئايەته به چەند جوړىكى تريس تهفسير كراوه تهوه هەركام ئەگونجى و رینگه هەركەس ئەيهوى با ته ماشاى كتيبەكانى تهفسير بكات. ئەم سوره ته له سەرەتاوه زۆر به گرنكى دوا له مال و خيزان و پهيوه ندى يەكانى نيوانيان له گەلى بارو رووهوه كه يەكئ لهوانه مەسلەى ميراتى و كەله پوور بوو و ميراتى بهران و ميراتى لى بهران، له ناو ئەوانه دا باسى (كلالة) ى كرد كه به پئى فەرمودەى حمزەرتى ئەبوبەكر و كۆمەلەك – خويان لى رازى بئىت – برىتى يە له كه سئەك كه نه باوكى به جئ هيشتبئى و نه ئەولاد، ئينجا ئەو (كلالة) يە دوو جوړن:

۱- ئەو كه سەى كه براو خوشكى پشتيشى به جئ نه هيشتبئى، بەلكو براو خوشكى دايكى به جئ هيشتبئى.

۲- ئەوهى كه برا و خوشكى باوك و دايكى يان باوكى به جئ هيشتبئى.

ئينجا له پيشهوه هەر باسى كەله پوورى جوړى يەكەمى كرد، بەم رەنگە ئەو بەشەى كه دايك وەرى ئەگرئ له رۆلە مردووه كەى يەك لەسەر شەش يان يەك لەسەر سئى يە كاتى كه مرد ئەدرئ به رۆلەى، بەم رەنگە ئەگەر تەنيا يەكئ بوو ئيتەر كوچ يان كچ يەك لەسەر شەشى پئى ئەدرئ. ئەگەر زياد له يەك بوو يەك لەسەر سئى پئى ئەدرئ. وەك له سەرەتاوه روون كرايهوه. ئينجا ئەوا له دوايى سوره ته كه دا ئەگەر پئەوه بۆ سەر (كلالة) و باسى جوړى دووه مېشى ئەكات، بەمە دوايى سوره ته كه پهيوه ست ئەكات به سەرەتاوه كه ئەوهش به پئى ياساى رەوانبىژيى شتئكى جوان و بەتامە. ئەوه تا ئەبينرئ رەوانبىژئكىش پارچه هۆنراوه يەك يان وتارئك دوايى ئەهينئى به شتئك كه پهيوه ستە به سەرەتاوه، بهوه ئەو هۆنراوه و وتارە جووش ئەدا و ئەيكات به يەك شت، بئجگە لهوهش قورئان ليرەدا دوو مەبهستى گرنگمان نيشان ئەدات:

۱- دەست نيشان ئەكات بۆ مەبهست له (كلالة).

۲- بەشە كەله پوور و ميراتى براو خوشكى باوك و دايكى يان هەر باوكى ديارى ئەكات كه له ئايەتهكانى رابوردوى ميرات و كەله پووردا ئەهاتوو و ئەزانراوه.

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنْ أَمَرْتُ هَٰذَا مَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ

نه فرموی: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ﴾ نهی پیغمبر داوای فتوات لی نه کن له بارهی (کلالة) وه، واته دابهش کردنی میراتی و کله پوری که سینک که بمری و باوک و نه ولادی لی به جی نه مابی و براو خوشکی باوک و دایکی یان هر باوکی بیی. نه نایه ته هاته خواروه دمر بارهی (جابری کوپی عبدالله) - خویان لی رازی بیّت - وهک (نیمامی نه حمده و بوخاری و موسلیم و نه بو داود و تیرمزی) ریوایه تیان کردوه که (جانب) فرمویه تی: پیغمبر (ﷺ) هات بو دیارم له کاتیکدا که من نه خوش بووم و هوشم به خوم نه بوو، نینجا نه ویش دهست نویژ نه گری و ناوی دهست نویژ که ی نه کات به سرمد و منیش هوشم کرده وه و عهزم کرد که من باوک و نه ولادم نییه و براو خوشکم هیه: واته غیری دایکی وهک له حدیسی تردا هاتوه. نینجا نه مانه چون میراتم لی نه بن؟

نینجا نه نایه ته هاته خواروه و خوا فرموی به پیغمبر (ﷺ): ﴿قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ﴾ بلی خوا فتواتان بو دمر نه کات له بارهی نهو (کلالة) ی که پرسیارتان کردوه دمر بارهی، بهم جوړه ی که نه فرموی: ﴿إِنْ أَمَرْتُ هَٰذَا مَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ﴾ که کوپو کچی نه بی ﴿وَلَهُ أُخْتٌ﴾ له کاتیک دا خوشکی بیی، نیتر باوکی و دایکی یا هر باوکی ﴿فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ﴾ بو نهو ته نیا خوشکه هیه به فرزندیه ی نهو ماله ی که نهو مردوه به جی هیشتوه، دیاره نه گهر کوپی میرات بری بیی نهو کاته نهو خوشکه هیچ نابات به بریاری هموو زانایان، وه نه گهر کچی بیی نهو کاته هرچی مایه وه له بهشی کچه که و هر خاوهن فرزندکی تر که بیی، که نه وهش هیندی جار نیویه و هیندی جار که متره، وهک به دریزی باس کراوه له کتیبه کانی (فقه) دا. بنگومان میرات بردنی نهو خوشکه به مرچیکه که مردوه که باوکی لی به جی نه مابی، بیجکه له وهیش وتهی (کلالة) هرچونی نه بوونی باوک

نهگه يه نى، ههروه ها نه بوونى نه ولاديش نهگه يه نى. كه واته نه بوايه نايه ته گانه يان هيچ كامى
 باس نه كړدايه، يان باسى ههردووكى بكر دايه؟ له وه لاسى نه م پرسياړه دا چمن شتيك
 وتراوه، باشترو به هيزتريان نه ميه: ميرات نه بر دنى براو خوشكى مردو له كاتى بوونى
 باوكيان دا، شتيكى زانراوه له نايه ته گانې رابردووه، هديس و كړدووه نومه تيش هه
 له سر نه وه هاتووه، كه واته هه چوونى وتهى (كلالة) نهگه يه نى پيوست نه بوو به باس
 كردن، به لام مرجى دووم نه زانراو و نه ناسراو بوو پيش هاتنى نه نايه تى نيره، كه واته
 پيوست بوو باس كردنى و نهگه باس نه كړايه نه نه زانرا به م شيوه نىستا كه ده قى
 به سهردا نراوه، بيجگه له وه نهگه مرجى يه كه ميش بوترايه له گه ل دووم نهو كاته وا گومان
 نه برا كه نه دوو مرجه يه كسانن و وهك يه وان، كه چى وايش نى يه، نه وه تا له گه ل بوونى
 باوك دا خوشكه كه ي بى به شه له سر هه موو بارو روويهك، به لام بهو جوړه نى يه له گه ل
 بوونى نه ولاددا، كه واته نهگه نهو مرجه ش بوترايه مانا و مبه سستى نايه ته كه ي زور قورس
 و گران نه كړد تا رادهيك كه زور كه س سهرى لى نه شيوا. كه واته پاكي و بيجگه ردى بو
 قورنانه كه ي خوا به وينه ي پاكي و بيجگه ردى يه كه ي خوى جل جلاله و عظمت كبريائه.

نه وه ي كه وتمان له باره ي نهو مرجانه وه ليړه ييش دا هه هه مان شته كه نه فهرموى:
 ﴿وَهُوَ يَرْتَهَا﴾ نهو مېر دومه ميراتى نه با له خوشكه كه ي كه له پيشى يموه بمرى ﴿إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا
 وَلَدٌ﴾ نهگه نهو خوشكه ي هيچ كوړ و كچى نه بى، نهگه بووى نهو به م جوړه يه: نهگه هه
 كچى هه بوو نهوا ميراتى نه با نيتر نيوه يان كه متر، هه چهند ببا به فهرز نى يه و به لكو
 به (عصوبة) يه و به شى (عصوبة) يش شتيكى ديارى كراو نى يه له بهر نه وه ي به بى ديارى
 كردن باسى فهرمو، وه نهگه هه كچى نه بوو به لكو هه كوړى هه بوو يان كوړ و كچ نهوا نهو
 كه سه بى به شه، خوشك بيت يان برا، يه كى بيت يان هه چهند. نهو كه سه ي كه ناو نه برى
 به (كلالة) له باره ي خوشك و براوه سى حاله تى هه يه:

۱- يهك خوشكى هه بى، وهك له نايه ته كه دا دابه ش و باسه كه ي تيپه رى كړد.

فَإِنْ كَانَتْ أَثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلَاثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رَجَا لَا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ
الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

۲- دو خوشکی هه‌بی، نه‌مه‌ش به‌شه‌که‌یان به‌م جو‌ره‌یه که نه‌فه‌رموی: ﴿فَإِنْ كَانَتْ أَثْنَتَيْنِ﴾

ئینجا نه‌گهر نه‌و که‌سه‌ی که میراتی ئه‌بات به‌ناوی خوشکینتی یه‌وه دوان بوون ﴿فَلَهُمَا
الْثُّلَاثَانِ مِمَّا تَرَكَ﴾ نه‌وان بۆیان هه‌یه دوو له‌سه‌ر سنی نه‌وه‌ی که براکه‌یان به‌جئی
هیشتووه، بینگومان زیاد له دوو خوشک تا هه‌رچه‌ند هه‌ر نه‌و دوو له‌سه‌ر سنی یه‌یان بۆ
هه‌یه، هه‌رچه‌ند له ئایه‌ته‌که‌دا نه‌یفه‌رموه، به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه چه‌ند شتی‌که:

۱- نه‌و چه‌دیسه سه‌حیحی (جابه‌ه‌ه‌ که نه‌م ئایه‌ته به‌ بۆنه‌ی و له وه‌لامی دا هاته
خواره‌وه، وه‌ک باسه‌که‌ی تیپه‌ری کرد، بینگومان (جابه‌ه‌ه‌) خوای لی رازی بی‌ت حموت
خوشکی هه‌بوو.

ب- بریارو کرده‌وه‌ی هه‌موو پیشه‌واو زاناکانی ئوممه‌ت که هه‌ر نه‌و دوو له‌سه‌ر سنی یه‌یان
دیاری کردووه و به زیاد له دوو خوشکیش.

ت- به‌پئی ده‌قی ئایه‌ت به‌لای هه‌مووانه‌وه زیاد له دوو کچ هه‌ر دوو له‌سه‌ر سنی ئه‌بات،
که‌واته باشت ئه‌بی زیاد له دوو خوشک به‌شیان دوو له‌سه‌ر سنی بی‌ت، چونکه کچینتی
هۆیه‌کی به‌هیزتره له خوشکینتی بۆ میرات وه‌رگرتن. هیندی له زانایان وته‌یه‌کی
شیرینیان هه‌یه له‌م شۆینه‌دا. به جوانی ئه‌زانم باس کردنی، نه‌فه‌رمون: له‌م ئایه‌تی
ئیره‌دا باسی زیاد له دووی نه‌کردووه به‌ بۆنه‌ی نه‌وه‌ی که له ئایه‌تی کچه‌کان دا زیاد له
دووی باس کردووه، وه له ئایه‌تی کچان دا باسی دووی نه‌کردووه به‌ بۆنه‌ی ئایه‌تی
ئیره هه‌ر باسی دووی کردووه، که‌واته به هه‌ردوو ئایه‌ته‌کان به‌شی هه‌ردوو تاقه‌که
دیاری کرا. ئه‌م جو‌ره کرده‌وه به‌ پئی عیلمی بدیع ناوبراوه به (احتباك) واته لا‌بردن له
پیشه‌وه به‌ بۆنه‌ی باس کردن له پاش دا، لا‌بردن له دواوه به‌ بۆنه‌ی باس کردن له
پیشه‌وه.

حالتی سیّ یه بؤ(کلاله) ئەمەیه که خوشک و برای هەبی ئیتەر هەرچەند بێن، ئەو، بهم جوهریه که ئەفرموی: ﴿وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً﴾ ئەگەر ئەوانە ی که میراتی ئەبەن به برابەتەر خوشکیتی مردوو، که، ﴿زَجَالًا وَنِسَاءً﴾ چەند برا و خوشکێک بوون ﴿فَلِلَّذِکْرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِیِّنَ﴾ ئەو بۆ هەر یەکیکیان هەیه . ئەو پوور به وێنە ی بەشی دوومینە، وەک له سەرەت سەرەتەکوو باس کرا له باسی میراتی کوپ و کچ دا. ئینجا کۆتایی سەرەتەکه به گشت ئەمین و باس(کلاله) به تایبەتی به فرمودەیک که هەموو کاروباری ئادەمی ی ئەگیرێتە بۆلای خوا و پەيوهستیان ئەکات به شەریعەتی خواو، هۆی ناردنی ئەم ئایەتەنەش با ئەکات لەگەڵ دەست نیشان بەو که لادان ئەو ی که خوا ناردی، سەراسەر گومرایر هەلەیه: ئەفرموی: ﴿يَبْنَیَ اللَّهُ لَکُم﴾ خوا کارو فرمانی ئایین و شەریعەتەکی باس ئەکە بۆیان به روونی که لەم سەرەتەدا نواتریان باسی(کلاله) بوو ﴿أَنْ تَصِلُوا﴾ لەبەر ئەوەست پێ ناخۆش بوونی گومرایی و لادانن لە رێی راست، واتە به بی ئەو ی که خوا ناردی باسی کرد بۆتان ئێو گومرا نەبن و لاندەن لە رێی راست ﴿وَاللَّهُ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیمٌ﴾ خوا هەموو شتێک زانا و ئاگادارە به ئەوپەری رادە ی زانین و ئاگاداریی. کەواتە هەموو حوکم بپارەکانی له زانینی ئەواو و هاتوو، سەراسەر خێرو بەرژمەندی ئێو ی تێدایە، هەموو پەرە له حیکمەت و کاردروستی. کەواتە تەنها دوو رێگە هەیه بۆ ژیان و سیّ یەمی نی ی رێگە ی راست و رێنوومایی، یان رێی چەوت و گومرایی.

والحمد لله أولا و آخر و صلى الله وسلم على سيدنا و مولانا محمد وعلى آله وصحبه وکل تابع لهم
بإحسان إلى يوم الدين

دوایی هات تەفسیری سورهتی(النساء) له بهیانی سیّ شەممە ١٩ ی ذی الحجة ١٤٠٦
بەرامبەر ١٩٨٦/٨/٢٦ خوا به میهرەبانی خۆی وەرگری و یارمەتی بدات بۆ ئەو ی که ماو
لەم تەفسیرە، هەر لەم رۆژەدا دەستم کرد به تەفسیری سورهتی(المائدة).

سوره تي (المانده) مه دينه يي يه و (۱۲۰) نايه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

په يوه ستي و په يوه ندي ثم سوره ته به سوره تي (النساء) زور به ميژو به تينه، به ويښي
په يوه ستي و په يوه ندي (ال عمران) به (البقرة) وه، وه هر چوار مه دينه يي، هر چوار چهند
باس و مبه ستيكي جور به جور و جياوازيان تيدايه كه هه مو نه وانه كو نه بيه وه و يه
نه گرن له يه مبه ستي و نامانجي سره كي دا كه قورثان هات بو پيك هينان و به دي هيناني،
كه بريتي يه له داهينان و دامه زانندن و راگير كردني گهل و نوممته و دهوله تيك، له سر
بنه رتي يرو باوهر و عقيده يه كي تايبه تي، بوچوون و تيگه يشتن يكي تايبه تي و ديار يي،
كه به شي گرنك و سره كي تياي داتاك و ته نياي خوايه و تايبه تي كردني خوايه تي و
پرستن و پروه دگاري تي بهر خوايه وه، چاو دي ربي و ده سلات و هه لسان به هه مو كاروبار
هر بو نهو رهوا بدري، شريعت و بهرنامه ي ژيان و هه لسه نگاندي هه مو شتيك هر لهو
تاكه خوايه بناسري و هر گيري، به بي هيچ هاوبهش و ويښه يه، به بي تيكل كردني نهوي
كه لهو و هر گيري، به هيچ يرو باوهر و برياريكي تره وه. نينجا نه بي بپروا و بي كه ناين
بريتي يه لهو و ناو هر بو نهو، بپروا بريتي يه له ره زامه ندي دل و مل كه چي و دان نان
به وه دا، نيسلام بريتي يه له حوكم كردن و بريار دان هر به وه، نه وانه ي كه حوكم و بريار
نادهن به وي كه خوا ناردي يه خواره وه. نه وانه بي بپروا و سته مكارن و له سنووري خوا
هر چوون. نه وانه نهو كاته به دواي حوكم و برياري نه فامي تي و نه مان دا نه گهرين، بپروا داري
موسلمانيش هر گيز به دواي نهو دا ناگهري.

هر كه سيك خوا به تاك و ته نيا بزاني و دابني له خوايه تي يه كه ي دا، ته نها خوا به
دروست كه رو داهينهر دابني به خاوه ني ثم بون و بوونه وه ره، هر كه سيك بهر جوړه بيت
نابي رهوا بدا حوكم و بريار دان به هيچ شتيكي تر بيچكه له وي كه خوا دايناوه و نيزني
دوه بو بهنده كاني. نابي مافي داناني شمع و بهرنامه رهوا بدات بو هيچ كه سيكي تر بيچكه
له خوا، نه بي بزاني كه رازي نه بوون ولادان له ري و بهرنامه ي خوا، بي بپروايي يه و هر چوونه
له نيسلام. به راستي زور جيئي سر سوږمانه هر گومان و دوو دلي يه كي بي له وه دا!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوفُوا بِالْعُقُودِ أُحْلَتْ لَكُمْ بِهَيْمَةِ الْآنَعَمِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرِ مُحِلِّ
الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ

ئينجا با زور به وريایی و گرنگی گوی بگرن له نایه ته پیروزه کانی نهم سوږه ته به فېره و
له کانهانی بؤ بکهینهوه، له یه که مجاره وه نه فرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له بهر
نه وهی نهم و ته پیروزه زور به ناو بانگه و به کار نه مینری نهم که سهی که به کاری نه مینری و
له یلی تی نه گات له مانا و مبهسته کهی، له بهر نه وهی له سوږه تی (الفاتحه) ته فسیرمان
کرده وه، له بهر نهم دوو هوپه نیر به پیو یستمان نه زانی ته فسیر کردنی له هیچ سوږه تی کی
تردا، ئینجا نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهی که سانی که بپرواتان هیناوه ﴿زُرُوا
بِالْعُقُودِ﴾^۱ به ته وای و به بی کم و کوپی هلسن به (عقد) هکان و به جی بی نن و به پی
داخوازی یان رهفتار بکن. نهم (عقد) انه لیزه دا به چوار جور ته فسیر کراوه ته وه. یه کی له وانه
لای زور له زانایان په سنده و له (نین و عباس) وه نه گیرنه وه که بریتی یه لهو شتانه ی که
خوا دایناوه له سر بهنده کانی و داوی کردوه لی یان، که نه وهش بپروا هیناوه به خوا
گوی رایه لی یه تی له فرمانه کانی دا، به ره وادان و حال کردنی هه مو ره وادراو و حال
کراوه کانی تر، وه قه دهغه و حرام کردنی هه مو قه دهغه و حرام کراوه کانی.

کومه لیک له زانایانی ته فسیر به گشتی نهم و ته یه یان گرتووه، ته نانه ت (راغبی
سفه هانی) به پی بریار دهر و بریار له سر دراو نه یکتا به (۲۴) بهش و لهو (۲۴) ه شتی کی
وناوه حرام، یان نه کردنی چاک و خیر بیت وهک بریار دان له سر کومه کی نه کردنی که سیک
که شایانی کومه ک بیت، نه فرموی: رووکش و رواله تی نایه ته که نهو (۲۳) ه که نه گرتنه وه،
به راستی فرموده کهی له دل دا زور په سنده به جی یه، باو و ریزمانی عه رب یارمه تی
هریه تی، چونکه (العقود) کویه و (ال) ی و به سره وه، هر و ته یه کهیش و ابی بؤ گشتی یه و
به گشتی نه گیری مه گره به رابره و به لگه یه که تایبه تی بکری. نهم رابره به لگه یه ش به

(عقود) کویه و تاکه کهی (عقد) ه که له بنه پرت دا بریتی یه له به ستن و گری دان، ئینجا کراوه به ناو بؤ بریارو دابه ستن

و به لینی که به میز بیت و به توندی گبرایی.

ناشکرانی یه به دهسته وه، به لکو به پیچه وانوه به لگه و نیشانه ی گشتیتی هیه: نه وه تا نه م
 وته پیروژه ی کردووه به دهر وازه بو نه م سورته گه وره و گرنگه که نه وه هموو یاسا و بریاره
 زور جور به جوړه ی تیابه له باره ی حه لالی و حرامی سر بر و او خوراک و خواستراو،
 له باره ی خوا پهرستی و بیرو باوه پری راست، وه له باره ی چاودیری و سر پهرشتی نه م
 نوممه ته بو هموو نادمی ی له جیهان دا. هه روه ها باس و مه به سته کانی تر که نه م وته
 پیروژه نه یانگریته وه وه کورته یه ک وایه بویان، به جوریک که هیئانی نه م وته یه له سهره تای
 نه م سورته دا دانراوه به جوانکاری یه کی رهوانبیرژی که ناو نه بری له زانیاری رهوانبیرژی
 دا به (براعة الإستهلال) که نه مه یه له سهره تاوه شتیک بگوتریت که ده ست نیشان بکات بو
 نه وه ی که له پاش دا دیت و نه گوتری. که واته نه لنین: نه م وته یه گشتی یه بو هر به لنین و
 په یمان و فهرمانی که دایناوه و داوای کردووه و وه ری گرتووه له بنده کانی، که یه کم و
 بنه رت و سهره کی یه کانیاں بر و او هیئانه به بوونی خواجه کی تاک و ته نیا و ناسینی نه م
 خواجه به و جوړه ی که خوا خوی پیویستی کردووه و به هوی فروستاده کانی یه وه
 که یاندوویه تی به بنده کانی، ئینجا هه لسان به داخواز و پیویستیاتی نه م بر و او ناسینه که
 بریتی یه له بنده یی و گوئی رایه لی و مل که چی تیرو ته و او به بی مهرج و به بی سهر لی
 کردنه وه، نه م به لنین و په یمانه به و جوړه یه خوا هر له یه که مجاره وه وه ری گرت له نادم و
 حه را به هموو رۆله و نه وه کانیشیان وه که له پاشان په یدا نه بن. وه کردی به مهرجی
 جینشین یه که یان له زهوی دا وه ک باسماں کرد به دریزژی له کاتی تفسیری نایه تی (۲۸)،
 (۳۹) ی سورته ی (البقره) دا، هه روه ها نه م به لنین و په یمانه ی وه رگرت له رۆله و نه وه کانی
 نادم کاتی که له پشتی با و که کانیاں دا بون، وه ک له نایه تی (۱۷۲) ی سورته ی (الأعراف) دا
 دیت و به یارمه تی خوا تفسیری نه که یین، هه روه ها نه م به لنین و په یمانه ی وه رگرت له
 پیغه مبه ره کان و نوممه ته کانیشیان به تایبه تی. نه م به لنین و په یمانه بنه رته بو دامه زان و
 وه رگرتنی هر به لنین و په یمانیکی تر، ئیتر نه م به لنین و په یمانانی تره پیویست کرابی
 له سهر شانی مردوم یان خوی پیویستی کردبی له سهر خوی، به رامبه ر به خوا یان به رامبه ر
 به بنده کانی خوا، یان به رامبه ر به هر زینده ورو هر شتیکی تر له م بوونه ووه دا.

له پاش نه م سهرتا پیروژه که هموو نه وان نه گرتنه وه به کورتی، ئینجا به شیوه ی
 تایبه تی و دیاری ده ست پی نه کات به هیندیکیان، له یه که مجاره وه باسی حرامی و حه لالی
 هیندی له گیان له به ران نه کات که په یوه ندی یان به ژیان و گوزمه رانه وه هیه، نه فهرموی:

﴿أَحَلَّتْ لَكُمْ بَيْمَةً الْأَنْعَامِ﴾ حالل کراره بۆتان گیانداری بی زیان، یان چوار پی له حوشت و مېرو بزن و رهشه ولاخ، همره ها له چوار پی کیوی یه کانیس که وهک نهو مالی یانهن وهک گاو مېرو بزن و کهره کیوی و ناسک ﴿إِلَّا مَا يَتْلَى عَلَيْكُمْ﴾ بیجگه له حهرام کراوی شهوهی که نه خوینریتهوه به سهرتان دا له نایهتی سی یه م دا نهوانه ی که باس کران حالل کراره بۆتان ﴿عَیْرُ حِلِّی الصَّیْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾ له کاتی که دا حالل کهری راو و نیچیر گرتن نی نین له کاتی که دا که له نیحرامی کهج یان عومره دا بن، یان له خاکی حهرم دا بن و نیتر له هر شوینی بن، یان له کاتی که دا که له خاکی حهرم دا بی نیتر با له نیحرام دا نه بن. نیجا کاری حهرام و حالله که په یوهست نهکات به سهرچاوهی حهرام و حالل کردنهوه، نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ یَحْکُمُ مَا یُرِیدُ﴾ به راستی خوا حوکم و بریاری هر شتی که ده که خوا خوی بیوهی و مهیلی بی، بیگومان مهیل و ویستنه کهش به پی زانی نی تهواو و لی زانین و کاردرستی یه، چونکه خوا بیگرده لهوهی که کاری بی سوود و بی هووده بکات. به بونهی قهدهغه کردنی شکاندنی ریژی خاکی حهرمهوه. نیجا بانگ کردنیکی تر ناراسته ی برواداران نهکات بۆ جلّه وگیری یان له شکاندن و ژیر پی کردنی نهو شتانهی که خوا پیروژو ریژداری کردون، نه فرموی: ﴿یَا أَيُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا﴾ نهی کهسانی که برواتان هیناوه ﴿لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ﴾ نیشانه کانی خوا، واته نهو شتانهی که خوا کردونی به نیشانهی خوا، پرستن و نایینه کهی خوی که بهوانه رینومایی جیا نه کرتنهوه له گومپایی. نیتر نایا به شیوهی گشتی مبهست بن، یان لیژدها مبهست نهو نیشانه و کردهوانه بیست که خوا دایان و فرمانی پی کردون له کهج و عومره دا - بیگومان لیژدها بهم شیوه تایبهتی یه له دل و به هیژتره - به هرکام مبهست بیست خوا جلّه وگیری برواداران نهکات و نه فرموی: نهو نیشانه و دروشمانه مهشکینن و حاللایان مهکن بهم رهنکه به کم نرخ سهیریان بکن، یان دهست کاری و نارهزووکاری تیا بکن، یان بهرگری مردومان بکن لی یان له هلسان پی یان، به لکو به ریژو سوژ و پرۆشهوه بهجی یان بینن و بانگی مردومیشیان بۆ بکن له سهر نهو بارو شیوهی که خوا داوای نهکات.

وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أَمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامَ يَنْتَفِعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا
وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاَنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

﴿وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾ مانگی بهریز حلال مهکن و ریزی مهشکینن، بهم رهنکه جهنگی تیا بکن یان به گالته بیگرن و دوا و بهری پی بکن، وه بت پرستهکان بهو جوړه رهفتاریان تیا نهکرد، بهلکو نثوه ریزی بگرن و دواوبهری پی نهکن و جهنگ و کوشتاری تیا نهکن، مهگر کاتی که دهست دریزی بگریته سهرتان، نهو کاته دروسته بوتان بهرگری دهست دریزی کهران بکن، تا ریی نهو یان نهبی له پهنای نهو دا دهست دریزیتان لی بکن و قوتار بین، مانگی بهریز چوار مانگن: (رجب، ذو القعدة، ذو الحجة، محرم)، ﴿وَلَا الْهَدْيَ﴾ (هدی) که بریتی یه له حوشتریان مهر یان بز یان رهشه ولاخ که حاجی یان عومره کهر نهیبات بو سهر برین له پاش لی بوونهوه له حج و عومره کهی، بهوه نیشانهکانی حج و عومره دواپی پی نههینی، نهو (هدی) یه حلال مهکن و ریزی مهشکینن بهم رهنکه تنها لهبر خوا سهری برین و به بی هیچ نیازیکی تر، سهری برین له پاش لی بوونهوه له حج و عومره، به گوشت و پیست و موو و هه موو شتیکی یهوه بیدهن به هژارو بی نهوایان، ههروه ها نابی داگیر بگرین له خاوه نهکانیان، یان بهرگری بگرین له ناردن و سهر برینیان. ﴿وَلَا الْقَلَائِدَ﴾ نهو حوشترا نهش حلال مهکن و ریزیان مهشکینن که خاوه نهکانیان دیاری یان نهکن بهمهی شتی که نهکنه ملیان تا نیشانه بیت لهسر نهوهی نهز کراون بو خوا، بهره لا نهکرین بو خویان بلهوه برین هتا سهر برینیان له کات و شوینی تایبهتی خویان دا، به تایبهتی باسی نهمانه ی کرد لهبر گرنگی یان، به پیی نهام رایه که له (کشاف) دا هیه نهبی نهام نیشانه دارانه هه نهبی له حوشت برین، به لام بهلای چهند که سیکی ترموه که نهامش بههیز تره، وه (هدی) وایه لهو چوار نهبی، به لام نهام هه نهز نهکرین بو خوا و له ریی خوادا له غهیری حج و عومره دا. چهند تهفسیریکی تریشی هیه، به لام نهامی که گوترا بههیز تره لهبر نهوه هه لم بژارد. ﴿وَلَا أَمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾ حلال مهکن و ریزی نهوانه مهشکینن که نیازی مالی خوا نهکن له کاتیک دا که نهوانه ﴿يَنْتَفِعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا﴾

به دواى كړين و فروشتن و دهست كهوتىكى حلال دا دهگړين له لايهن خواوه و به دواى رهمامندى خوادا نهگړين، نيتړ حاجين يان نه. نيتړ ريز شكاندنيدان به هر جور و به هر شيوه يهك ببى، مه بهست بهم رسته زياته سرزهنشت و تاوانبار كردنى نهوانه يه كه ريزيان نه شكينن و دهست دريژي يان بو نهكهن، نهگينا پيوسته پاريزگاري ريزي هر كه سينك كه لهو خاكه پاكه دا بيت يان بجى و بگاته نهو شوينه پيروزه مهگهر كه سينك كه دوژمن بيت و نيازى خراپه كاري ببى. له پيشه مو راوو نيچيرى قهدهغه كرده لكاتى نبحرامدا. نينجائين نه دا و رهواى نه دات له پاش نهوماوهى نبحرامه كه، نه فهرموى: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾ كاتى له نبحرام دهرچوون و له خاكى حهرم دا نه بوون، نهو كاته راو بكن و نيچير بگرن. واته نيزن هيه و رهوايه بو تان، چونكه قهدهغه كرده كه هر بو كاتى نبحرامه و بووتان له خاكى حهرم دا.

خواى ميهره بان نهو ناوچه پيروزه و نهو ماوهى نبحرامه كه ي گيپراوه به ناوچه و ماوهى ناشتى و نه مان و بى باكى ي كه دهست دريژي نه كرى تيايان دا بو نادمى ي و په له موهر و مالآت و دار و درخت، ناشتى راسته قينه بالى كيشاوه به سر نهو ناوچه و ماله پيروزه دا به تايبه تى به پى نزاو پارانه موكه ي حهره تى نبيراهيم (عليه السلام)، هرچونى له ساليك دا چوار مانگى دانا به ماوهى نارامى و ناشتى گشتى و هميشه له ژير سايه ي نيسلام دا و به پى ن بهرنامه بى وينه كه ي نيسلام. نينجا لهم كاته دا كه فهرمانى دا به راگير كردن و پاريزگاري ريزداران، لهم كاته دا كه دلى ناماده كرد بو نارامى و ناشتى، لهم كاته زور ريك و پيكه دا بانگى بروداران نهكات بو به كار هينانى خوگرى و لى بوردن، ته نانه ت له گهل دوژمنانيش دا، به دهست گرتن و قولگيرى و يارمه تى دانى يه كتر له سر چاكه و خواپهرستى و خو پاريزي له هوى خهشم و نارمزاى خوا، دهست گرتنه وه له هر كوومه كى و يارمه تى يهك له سر گوناوه دوژمنايه تى و دهست دريژي، نه فهرموى: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ با خهشم و قينتان له گهل و كوملهيك له بهر نهوه ي كه بهرگرييان كردن له عومره و زياره تى مالى خوا - وهك له سالى شه شهمى كوچى دا نهوه روى دا له لايهن قوره يشم وه، له حوده يى يه دا رى يان گرت له موسلمان هكان - با نهو خهشم و قينه هانتان نه دا

أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ ﴿٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَمْيَتَةُ الدَّمِ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَفَقَةُ
 وَالْمَوْفُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ

﴿أَنْ تَعْتَدُوا﴾ له سەر ئهوهی که دهست درێژی بکهنه سەر ئهو رینگرو بهرگری کهرانه، با
 ئهو رق و قینه بهتینه ئهوهتان پێ نهکات، بهلکو خۆتان بگرن و چاوپۆشی بکهن.

یه کهم چین له موسلمانان که ئهم ئایهتیهان تیا هاته خوارهوه، فرمانبهری ئهم
 فرمانیهان کرد - وهک ههموو فرمانهکانی تر - ئهوه بوو له پاش دا دهسهلاتی تهواویان
 پهیدا کرد بهسەر ئهو رینگرانهدا لهگهڵ ئهوهدا چاوپۆشی یان کرد و لێ یان بواردن. بهراستی
 ئهوپهرو پۆپیه له خۆگری و چاوپۆشی دا. بهلام ئهوه پێویسته و ئهبی له ههموو کردهوه و
 رهوشتیکی پاک و بهرز تریش دا ئهم ئوممهته ههرا و ئهبی، چونکه ئهم ئوممهته لهلایه
 خواوه دانراوه بۆ ئهوهی که کاربهدهست و چاودێری مروه و مروفایهتی بیت، ههلسی به
 سهرکردایهتی ژیان و جیهان، بیگومان ئهوهیش گهرهترین ئهرکه که خراوته سهرشانی، به
 بی ئهو خوو رهوشته بهرزانه پێک نایه و بهجی ناهێنری، پێویسته موسلمانان بپن به
 ئاوینهیهکی بالانما بۆ ئایینهکهیان تا به کردهوه مهردوم فێری ئیسلام بکهن، دل راکێشن
 بۆلای ئیسلام و خۆشهویستی بکهن له دهروون دا. بهلێ بیگومان ئهو ئهرکه زۆر گهره
 گرانه، بهلام ئاسانه بۆ ئهوانهی که بهراستی ئهبن به وینه و نمونهی ئیسلام.

ئهو کۆمهله بهختیاره توانی یان بههۆی ئهم بهرنامه بی وینهی ئیسلامهوه گهلی عهرهبی
 سهرکێشی رهگهز پهرسی نهفام بهرز بکهنهوه بۆ پۆپیهی ههره بهرز، بۆ ئهو راده و پله
 بهرزهی که لاپهههکانی میژوو ئهدرهوشیتهوه به گێرانهوهی کردار و رهفتاری سهرسور
 هێنهریان که ئهوهنده زۆر و بهناوبانگن پێویست نی یه لێرهدا به هینانی هیچ نمونهیهک!
 ئینجا بیگومان دهست درێژی کۆمهلیک بهسەر کۆمهلیکی تردا ناگونجی به بی یهک گرتن و
 کۆمهکی دهست درێژی کهران، له بهر ئهوه ئهوا شوینی کۆمهکی و یهک گرتن دیاریی ئهکات

و جلّه و گيری نهکات له کومهکی کردن و کویوونهوه لهسر هر شتیکی تر، نه فرموی:

﴿وَمَأْوُوا عَلَى الْبِرِّ وَالْقَوَىٰ﴾ کومهکی یهکتر بکمن لهسر کارو کردهوی زور چاک، لهسر

خوپاریزی له هر شتی که مایهی خشم و نارهایی خواجه، هر شتی که زیان بگهینهی

به خاوهن کارو کردهوه ﴿وَلَا تَأْوُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ کومهکی یهکتر مهکن لهسر گوناوه

تاوان، لهسر دهست دریزی و تیپه کردن و دهرچوون لهو سنورانهی که خوا دایناون بو

بهندهکائی، وهک نهگیرنهوه له (نیین و عهباس) وه - خوايسان لی رازی بیست - که

تفسیری (الإثم) ی کردووهتهوه به نهکردنی نهوهی که فرمانی دراوه. وه کردنی نهوهی که

جلّه و گيری لی کراوه، (العدوان) یشی تفسیر کردووهتهوه به تیپه کردن لهو سنورانهی که

خوا دایناون، نینجا کوتایی نایهتهکه نههینی بهم فرمودهیه: ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ خوتان بپاریزن له

خوا و له خوا بترسن له ههموو کاروباریک دا که هیندی لهوانه هم فرمان و جلّه و گيری یانه

بوو که تیپهپریان کرد، چونکه ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بینگومان خوا تولهی بهتینه دهربارهی

نهوانه که لی ی ناترسن و خویان ناپاریزن له دژیتهی و نافرمانی. نینجا له نایهتی سی

یهم دا باسی نهو حرام و قهدهغه کراوانه نهکات که له نایهتی یهکهم دا دهست نیشانی بو

کردن، لهگهله چهند قهدهغهیهکی تردا، نه فرموی: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ﴾ قهدهغه و حرام

کراوه لهسرتان نهوهی له خویه مردار بوو بیتموه به بی هویهکی ناشکرا ﴿وَالْدَّمُ﴾ وه خوین،

واته نهو خوینهی که نهرواو شله، نهک نهوهی که ناپوا وهک جگر ﴿وَلَحْمُ الْخَنَازِيرِ﴾ گوشتی

بهراز ﴿وَمَا أَهْلَ لَبَدٍ﴾ نهوهی که له کاتی سرپرین دا ناوی غهیری خوی لی برابی وهک

باو بووه له سردهمی نهفامی عهرو به که حوشتر مالاتیان سر نهپری به دهنگی بهرز:

نهیان گوت: باسم اللات و العزی. بهناوی لات و عوزا. که دوو بت بوون نهپهرستران و یهکی

له پهرستنکهیان نهوه بوو که بهناوی نهوانهوه نهوانهیان سر نهپری. نهو قهدهغه کردنه

تایبهتی نی یه بهو بته ناسایی یانهوه، بهلکو بهناوی هرکس و هرشتیکی تروه سرپرین

بکری نهو سرپرپاوه حرام نهبی وهک مردارهوه بوو، ماتوول مهبهست به گهورهترین و ریز

پی دان بیست بهناو براو دا، خو نزیک خستنهوه لی یهوه. نهک مهبهست دهرپرینی

خوشهویستی و شادی و شادمانی بیست به یهکی وهک باوه لهبر پی پیای گهوره مالآت

سەر ئېبرى، يان له كاتى ھاتنەوى خوشەويستىك له سەفەر، يان سەر ئېبرىت بۆ
 پياويكى گەردى ئايىنى و مەبەست ئەويە بدرى له رىي خوادا و خىرەكەى بۆ ئەو پياو
 گەورە بىت، بەھەركام لەم مەبەستانە ئەو سەرپرەو ھەرام نابى. بەلام كەردەويەكى چاك نى
 يە، چونكە شىوەكەى وەك كەردەوى بت پەرستەكانەو لەلايەن ئەقامەو سەرى ھەر لەووە
 دەرئەچى، وەك له كتيبە گەورەكانى فيقھدا باس كراو له باسى (صيد و ذبائح) دا بىنگومان
 ھەرچى خوا و پىغەمبەر (ﷺ) قەدەغەيان كەردىي ھىچ پرەوادرىك سەرى لى ناكاتەو و بە بى
 گىرو گەرت پرەوى ھەيە بە خراپى و زىانى، ئيتىر تى بگات لەھوى قەدەغە كەردنەكەيان تى
 نەگات، لەگەل ئەو ھەدا زانايان لە كۆن و لە تازە چەند ھۆيەكى گەرنكيان باس كەردووە كە
 ھەموو ژىرىك دل ئارام و دلنيا ئەبن پى يان، ھەركەسىك ئەيەوى با تەماشاي ئەو ھۆيە بگات
 كە ناوبانگيان پەيدا كەردووە و بلاو بوونەتەو لە كتيبەكان دا، بۆ نمونە: لەم تەفسىرەدا
 چەند ھۆيەكمان باس كەرد بۆ قەدەغە كەردنى ئەو سىانە پىشوو لەكاتى تەفسىرى ئايەتى
 سورەتى (البقرة) دا كە لەبارەى ئەمانەو ھاتوو تە خوارەو بە سەرنج بدرى. بە ھەرحال
 ئەو ھەي كە خوا ھەرامى كەردووە بىنگومان پيسە، ئيتىر زانىنى ھەردوم رىي بردى بە ھۆي
 پيسى يەكەى يان نەيىردى. ئىنجا قەدەغە كەردنى چوارەم ئاشكرایە ئەو سەرپرەنە دژو
 پىچەوانەى ئايىن و پرەويە، چونكە ئايىنى خواو پرەو بە ئايىن خوا بە تاك و تەنيا دانەنى،
 خوايەتى تايبەتى ئەكات بە تەنھا كەسىكەو كە ناوى (الله) يە، ھەي يەكەم داخووزى ئەو ھەيش
 ئەمەيە كە ھەموو نيازو كەردەويەكى راست و رەوا ھەر بە ناوى خواوە بكەرى و ناوى ئەويان
 لى بېرى، كەواتە ئەو ھەي ناوى خواى لى نەبرى ھەرامەو پيسەبەرىنەى مردارەو بوو و بەرازە.
 قەدەغە كەردنى ئەم چوارە لە سى سورەتى تەرىش دا ھاتوو: (البقرة، الأنعام، نحل) لە
 ھەر سى شوئەكەدا بە شىو ھەي كورت ھەلەينان ھاتوو، واتە وا نیشان ئەدەن كە ھەر ئەم
 چوار ھەرام و قەدەغەن، بەلام لىرەدا ئەم شەشەيش زىاد ئەكات:

۱- ئەفەرموى: ﴿وَالنَّخْلَةُ﴾ ئەو ھەي كە خەنكابى، ئيتىر بە ھەر ھۆيەك.

۲- ﴿وَالْمَرْوَةُ﴾ ئەو ھەي كە بە دار يان بە ھەرشىك لى ي درابى ھەتا گيانى ھەرچى.

۳- ﴿وَالْمَرْدِيَّةُ﴾ نهوی که له بهرزی یه‌که‌وه که‌وتیته خواره‌وه یان که‌وتیته ناو چال و بیریک هتا مردار بوویته‌وه.

۴- ﴿وَالنَّطِيحَةُ﴾ نهوی گیان له‌بیریک شاخی لی دابی و به‌هوی نه‌وه‌وه مردار بوویته‌وه.

۵- ﴿وَمَا أَكَلَ السَّعْبُ﴾ نهوی که درنده خواردیبتی، واته لی ی خواردبی تا به‌هوی نه‌وه‌وه

بکه‌وتیه مردن، نه‌ک نه‌وهی که هم‌ووی خورابی، چونکه نه‌فرموی: ﴿إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ﴾

بیجکه له‌وهی که نیوه له گیانتان کردبی به سهرپرین نه‌گهر بهر ده‌ست که‌وت پیش

گیان دهرچوون، یان به زام لی کردنی کوشنده نه‌گهر بهر ده‌ست نه‌که‌وت له پیش گیان

دهرچوون دا وه‌ک نه‌وهی بگیریته‌وه به شاخوه یا بکه‌وتیه ناو بیر، که‌واته نه‌بی به

ته‌واوی گیان دهرنه‌چووبی، دهی نه‌گهر به ته‌واوی خورابی نه‌بی به هیچ رهنک گیانی

پی نه‌مابی، نینجا مه‌به‌ست بهو گیانه گیانی دام‌زراوه به‌لای کومه‌لیک له زانایانه‌وه،

که شافیعی یه‌کیکیانه، بهم رهنکه له پاش سهرپرینه‌که‌ی په‌له کوتی بکات یان خوینی

ه‌لقولی به‌هیزو نه‌ک هر به له‌میسکه‌ی رووتی بی هیژ، مه‌به‌ست به هر گیان پی

بوونه و نیشانه‌ی نه‌وهی پی بی، نیترا با نه‌و نیشانه‌ش بریتی بی له گوی جولاندن یان

کک یان پیلوی چاو، وه‌ک نه‌گپرینه‌وه له (نیمام محمدی باقر و نیمام جعفری صادق و

حسن و قتاده و نیراهیم و طاوس و ضحاک و ثنین و زهید) و زوربه‌ی زانایان - خوا

لی یان رازی بیت. نینجا وته‌ی ﴿إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ﴾ بو هر پینجه‌که‌ی رابردو و نه‌گپرینه‌وه

به‌لای زوربه‌وه، واته هرکام له‌وانه گیانی دهرنه‌چووبی و به شرعی گیانی دهرکری

حه‌لآله. وه بو ﴿وَمَا أَهْلَ الْبَيْتِ إِلَّا اللَّهُ﴾ یش به‌لای هیندیکه‌وه که نه‌فرمون: نه‌گهر ناوی

غیری خوی له‌سهر براو به ته‌واوی له گیان نه‌کرا و نینجا ناوی خوی لی برا و به

شرعی سهری برا نه‌وش هر حه‌لآله، وه نه‌گپرینه‌وه هر بو نه‌وهی که درنده لی ی

خواردبی به لای هیندی تر له زانایانه‌وه، بیگومان رای یه‌که‌م له دل دا به‌هیزو

دام‌زراوتره، رایه‌کی تریش هیه، به‌لام له‌بهر نه‌وهی دوور له رووک‌هش و رواله‌ته

پنویست نییه به باس کردن، له‌بهر نه‌وه باس نه‌کرد.

وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْنَقِسُوا بِالْأَزْلَمِ ذَلِكَ لَكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَسَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي

۶- ﴿وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ﴾ نهوهی که سسر برابی له سسر بهردیک یان چند بهردیک که به دهوری (که عبه) دا دامه زراو بوون و شتیان سسر نه بری به سسریا و خوینه که یان تیوه نه تاند، یان نهوانه چند بتیک بوون و بت پرستهکان شتیان سسر نه بری لایان دا و خوینه که یان لی نهوان، به هر جور دیاره نهوه شیوه یک بووه له بت پرستی و نهو سسرپراوانه حرام بوون با ناوی خوایشیان لی برابیه، له هر شوینیکی تریش بکری بیجگه له (که عبه) هر بت پرستی یه و سسرپراوه که پیسه و مردراه و حالان کردنی ناگونجی له گهل برپوا به تاک و تمنیایی خوادا. نینجا زیاد کردنی نهو شهشه لییره دا دژی نهو کورت هلهینانه یه که لهو سی سورته دا هاتووه به لای هیندی له زانایانهوه، لهبر نهوهی نهو سورته پاش نهوان هاتووه دای نهنن به سپروه (ناسخ) ی کورت هلهینانه که ی نهوان. به لام له روی راستی دا هر که س ورد بیتوه نه زانی که هیچ دژیایه تی نی یه له نیوان لییره و نهو سورته تاندا، به لکو نهو شهشی لییره دریزیه بو نهوهی لهو سی سورته دا هاتووه، نهو کورته یه لهو سورته تاندا نهو شهشه نه گریتهوه. بهم رهنکه (میتة) گشتی یه بو نهوهی له خویهوه مردبی به بی هویه کی ناشکرا، نهو پینجهش که هوی ناشکرای مردنیا هیه. ﴿وَمَا أَمِلَ لِغَيْرِ اللَّهِ﴾ گشتی یه بو نهوهی که به دهنکی بهرز ناوی غیری خوی لی برابی و به ناوی بتوه سسرپرابی، بو نهوهی که سسرپرابی به سسر نهو بهرده دیاری کر اواندا بهو جورهی که باس کرا، که واته نهو دووانه به کورتی دوانن و به دریزی نو شتن. لهبر نهوهی زور تر ﴿میتة﴾ نه کری به ناو هر بو نهوهی له خویهوه گیانی دهرچوویی، لهبر نهوهی له سردهمی نهفامی دا نهو مرداره بووانه ی تره نه خوران، لهم سورته دا که له دواترهوه هاته خوارهوه به دریزی باسی فهرمو تا هیچ کهس گومانی نه مینی و نه مانیش هر به مردارهوه بوو دابنی. نینجا باویکی تر له باوهکانی سردهمی نهفامی قهدهغه نهکات که پی نه گوتری ﴿الاستقام بالازلام﴾ واته به دوا گهرانی زانینی بهش یان چاره نووس به هوی چند پیاله یک یان چند تیریکی دارین که به کار نه مینران بو نهو

مەبەستە، ئەم كىردەۋەش بە چەند جۆرىك ئەيگىز نەۋە، لىرەدا دوانيان باس ئەكەم كە بەناۋبانگ تىرن، بە تايىبەتى يەكەمىيان راي زۆربە و جەماۋەرى لەسەرە:

۱- ئەو پىلالانە سىيان بوون لە يەككىيان نووسرابوو: خۋاي خۆم فەرمانى پىداوم، لە يەككى تىريان: خۋاي خۆم جەلەگىرىي كىردوم، لە سى يەم: بۆش بوو هېچى لى نەنوسرابوو. ئىنجا ھەركەسىك نىيازى كارىكى گىرنگى بىۋايە ئەو سىيانەى ئەگىرا و چەرخەى پى ئەكردن جا ئەگەر يەكەم دەرچۋايە ئەچۋو بەدەم كارەكەۋە، ئەگەر دووم دەرچۋايە ئەنەچۋو بەدەمى يەۋە وازى لى ئەھىنا، ئەگەر سى يەم دەرچۋايە دووبارە ھەلى ئەكردەۋە.

۲- جۆرى دووم بە شىۋەى قومار بەكار ئەھىنران: بەم رەنگە ئەو پىلالانە سىيان بوون يان ھەوت لەسەر ھەركام بەشىكى تايىبەتى ئەنوسىرا، ئىنجا كە قورماريان ئەكرد لەسەر ھوشتر ئەو پىلالانەيان چەرخە پى ئەكرد ھەركام پىالەيەك لەو پىلالانەيان بۆ دەرئەچۋو، ھەركەس بە پى نووسراۋى پىالەى خۋى بەشى ئەبىرد، وا دەرئەكەۋى ھەردو جۆرەكە بەكار ھىنراۋە. ھەر دوو جۆرەكە كىردەۋە و باۋىكى بەدى ناپەرۋايە و شتىكى پىرو پوۋچە لەبەر ئەۋە خوا قەدەغەى كىردن و فەرموى: ﴿أَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزَلِ﴾ قەدەغە و ھەرام كراۋە لەسەرتان ئەو كىردەۋە بكن، واتە بەدۋاي زانىنى بەش يان چارەنۋوس دا بگەپىن بەھۋى ئەو پىلالانە يان ئەو تىرانە، ۋەك بەرونى باسما كىرد، ئەو گۆشتەى ھەرام كىرد كە بەۋە دەست كەوتيان ئەبۋو، ئىنجا پەيۋەندى قەدەغەى ئەم كىردەۋە بە قەدەغە كىردنى ئەۋانەى كە لە پىشەۋە باس كىران لەسەر راي دووم ئاشكرايە، چونكە لەسەر ئەم رايە ئەمىش يەككىكە لەو خۇراكانە و جۆرىكى ترە لەو چۋار پى يانەى كە لە پىشەۋە قەدەغەى كىردن، لەسەر راي يەكەم(ققال) ئەفەرموى: ئەم كىردەۋە لاي(كەعبە) ئەكرا. كەۋاتە بە بۆنەى قەدەغەى ﴿وَمَا ذِيحَ عَلَى النَّصْبِ﴾ ھەۋە ھات كە ئەمىش لە پەنا و پالى(كەعبە) دا ئەكرا. ﴿وَلَكُمْ فِتْنٌ﴾ خۋاردن و بەكار ھىنانى ئەو قەدەغەيانەى كە باسما كىردن بۆتان گوناھىكى گەۋرەيە و دەرچۋونە لە گۆى رايەلى خۋاۋ لادانە لە شەرىعەت و بىرارى خۋا، ھىندى ئەفەرمون: ﴿وَلَكُمْ﴾ دەست نىشانە ھەر بۆ ئەم دۋاتىرن قەدەغەيە كە نىزىكە. بەلام بە ۋتەى دوور ﴿وَلَكُمْ﴾ دەست نىشانى بۆ كىرد،

چونکه زور دووره له هق و راستی یوه، وه زور زیاده رهوی یه له خراپه دا، که واته
وهك شتی دوور وایه.

له پاش نهو هی باسی نهو چهند قهدهغه یانه ی کرد، له گهلّ حه لالّ کردنی هیندیکیان بهو
مهرجانه ی که داینا، ئینجا موسلمانانی ترساند له شکاندنی نهو قهدهغه یانه بهو هی که
فهرموی: ﴿ذَلَّكُمْ فِئْتُ﴾. له پاش نهو ئینجا پیش ته و او کردنی باسه که - وهك تیبه لکیش -
چهند هموال و مرگینی یه کی زور خو ش و گه وره نه مینئ:

۱- نه فهرموی: ﴿الْيَوْمَ﴾ نه مپو، واته له م کات و چهرخه دا، یان له م روژده دا که روژی هه یینی
یه روژی عمره فهی سالی دهه می کوچی یهوکاتی حه جی مال ناوایی پیغه مبه ره (ﷺ)،
له م روژده دا ﴿يَسَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ﴾ نه وانه ی که بپروایان نه میناوه، واته گهل و
کو مه لی بی بپروایان نا نومید بوون له نایینه که تان و به ته مای نهو نه مان که
نایینه که تان له ناو بچی و بپرواداران لی ی په شیمان ببنه وه، به ته مای نهو نه مان که
زال بین به سهرتان دا و ئیوه له ناو بهرن، چونکه بیینی یان نهو به لینه ی که خوا دای به
بپرواداران به دی هینا، نه و هتا نایینه که یانی سهرخست به سهر هه موو نایینیک دا، باک و
بیمی نه هیشت له ناو بپرواداران داو زالی کردن له پاش نهو هی که له بیم و ترس دا
نه ژیان و ژیر دهسته و بی دهسه لات بوون. ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ﴾ که واته باک و بیمتان نه بی
له و بپروایانه و نه ترسن لهو هی زال بین به سهرتان دا ﴿وَأَخْشَوْنَ﴾ له من بترسن و بیم و
ترستان تایبه تی بکه ن به منه وه، یا بترسن به ترسانی سام و بیم و به گه وره گرتن. به
ترساندنئ توله و سزا نه گهر لابه دن له رنگه راسته که ی و مل پیچی بکه ن له فرمانی،
بترسن له بهر نهو هی هه موو شت هر به دهست نه وه.

ب- ﴿الْيَوْمَ أَكَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ نه مپو نایینه که تانم گه یاند به پایان بو تان و له بهر سوودو
به هر مه ندیی خو تان، نک له بهر نهو هی خوا هیچ پیویستی ببی به هیچ کهس و به هیچ
شتیک. گه یاندی به پایان به جوړی پیویست نه ما به زیاد کردنی هیچ شتیک بو هیچ
که سینک و بو هیچ گهل و کو مه ل و چینیک له هیچ کات و چهرخیک دا تا روژی دواپی و
تا هم جیهانه ماوه. به م رهنکه نهو بیرو باوهر و یاسایانه که دهست ناده ن بو گوپان و
له هه موو کات و چهرخیک دا وان له کاردا و پیویسته بوونیان، نه وانه ی به روونی باس
کردوه و دیاریی کردوون، ئیتر چ حه لال و چ حه رام له هه موو بارو روویه کی ژیا نه وه.

بۇ نمونە: خواپەرستی و کردووه و رهوشتی جوان و شیرین که همیشه بوونیان
 پیویسته نبوونیان نهوانیش هر دیاری کران، نهو شتانهی که دهست نهمن بۇ
 گوپان و زیان نی یه له گوپاندنیان دا به پیی بهرزهوندیی کات و چرخ و ولات و تاقم
 و چینکائی نادهمی ی، بۇ نهو شتانه بپروا یاسای گشتی نهگوپاوی داناوه و
 پیویستی کردووه دهرنهچوون له چوار چپوهیان، بارو شیویهکی تایبهتی دانهناوه بۇ
 پیک هینان و بهدی هینانی نهو بپروا یاسا گشتی یانه، دهست نیشان و رینموونی
 کردووه بۇ نهوهی موسلمانان به پیی بهرزهوندیی گشتی ی له سنوور و چوار
 چپوهی نهو بپروا و یاسا گشتی یانه دا یاسای تایبهتی دیاری بکن و دهرینن و وهری
 گرن! بۇ نمونە: پیویستی کردووه که سهروک و کاربهدهستی گشتی به پرس و راو
 هلبژاردنی میللهت دیاری بکری. کهواته نابی له سنووری نهو بپروایه تیپهر بکری.
 بهلام دیاری نهکردووه شیوه و ریگهیهکی تایبهتی بۇ وهرگرتنی نهو راو هلبژاردنه.
 ری هیه هر جور سوود و بهرزهوندی بوو بهو جور بهدی بهینری، کهواته بهم کورته
 باسه تی نهگهین که نهو ناین و شهریهته پیویستی نی یه به زیاد کردنی هیچ شتی
 لی ی له هیچ کات و چرخ و ولاتی که دا هتا روژی دواپی، تی نهگهین که نهو ناین و
 شهریهته دهست نادا بۇ گوپان، بۇ هموو نادهمی ی هتا هتایه. یاسا و بریاره
 تایبهتی یهکانی هاتوون بۇ نهوهی بمیننوه وهک خویان، بپروا یاسا گهوره و گشتی
 یهکانیش هاتوون بۇ نهوهی بن به بنهرت و چوار چپوهیه که ژبانی نادهمی ی
 گشت بکات و پهره بسینی لهناویان دا!!

ت- ﴿وَأَنصِتْ عَلَيْكُمْ يَمَنِّي﴾ تهوام کرد بهسهرتانهوه چاکه و بههری خوم. نهو چاکه و
 بههریه به چند شتی تهفسیر کراوتهوه. یهکی لهوانه: بهخشینی نهو بهرنامه تیرو
 تهواوه گشتی یه هتا هتایی یهیه که جیگرو جینشینی هموو ناین و
 شهریهتهکانی رابردووه، بیگومان نهو له هموو چاکه و بههرهکانی تر گهورهتره و
 هرچی چاکه و بههرهکانی تر هیه سرجهم سرچاوهکیان نهو چاکه و بههره
 گهورهیه، کهواته تهفسیری بهم بکریتهوه چاکتره له دل دا جیگیر تره، هرچند بهم
 شیوه وهک دوباره کردنهوه وایه بۇ چاکه ی پیشوو.

وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا

پ- ﴿وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ هه‌لم بژارد بو‌تان ئیسلام به ئایین. ئهو ئیسلامه‌ی که وا زāl و سهرکه‌وتوو به‌سهر هه‌موو ئایینه‌کان دا، هه‌رچه‌ند موسلمان‌ه‌کان به‌هوی لادان و پشت تی کردنیان له ئیسلامه‌که‌یان ژێر که‌وتوو و ژێر ده‌سته بوون، به‌لام ئایینه‌که‌یان هه‌ر مایه‌وه به سهرکه‌وتوویی و سهربه‌رزی، هیچ که‌س و هیچ گه‌ل و کۆمه‌لێک نه‌یتوانی هیچ به‌ریار و به‌ندی له به‌ریارو به‌نده‌کانی به درۆ بخاته‌وه‌و به ناراست و نا‌په‌وای ده‌رکات. ئهو ئیسلامه‌ی که چوارده چهرخه له ده‌رو له ناوه‌وه که‌نه‌ی لی نه‌کری و هه‌ول نه‌دری بو نه‌هه‌یشتنی دواترین نیشانه و دروشمی میریی یه‌که‌ی، زāl بوونی دوژمن له هه‌موو لایه‌که‌وه به‌سهر ولات و دانیش‌توو‌ه‌کانی دا، له پاش ئه‌وپه‌ری به‌کاره‌ینانی هه‌موو چه‌ک و پیلانێک بو دوور خستنه‌وه‌ی مه‌ردومان لی ی، له پاش هه‌موو نه‌وانه که‌چی بیرو باوه‌ره‌کانی هه‌ر گه‌شه نه‌که‌ن و به‌هیز و دامه‌زراو تر نه‌بن له دل و ده‌روون دا، ته‌نانه‌ت له دل و ده‌روونی رۆله و نه‌وه‌کانی دوژمنه‌کانی دا و له‌ناو جهرگه‌ی ولاته‌کانی نه‌وانیشدا.

خوای میهره‌بان هه‌وال و مزگینێ دا به‌مه‌ی ئهم ئایینی ئیسلامه‌ی که‌یاند به پایان، چ له باره‌ی عه‌قیده‌و بیرو به‌رواوه، چ له‌باره‌ی شه‌ریعه‌ت و یاساوه، که ئایین بریتی یه له‌وه. که‌واته هه‌رکه‌س خۆی به به‌روادار دابنێ نابێ لای وابی که هیچ جوژه نا‌ته‌وا‌ی و که‌م و کوپی یه‌که هه‌یه له‌م ئایینه‌دا. یان بو هه‌موو شوین و کاتیک ده‌ست نادات و پێویستی هه‌یه به ده‌ست کاری و بژاره کردن، ئهو که‌سه به‌روادار نی یه به‌خوا، باوه‌ری نی یه به راستی ئهم هه‌وال و مزگینێ یه، رازی نی یه به‌وه‌ی که خوا هه‌لی بژاردوو بو به‌رواداران! پێویسته هه‌موو که‌س به‌روای ببی به‌وه‌ی که شه‌ریعه‌ته‌که‌ی ئهو رۆژه‌ی که ئهم ئایینه‌ی تیا هاته خواره‌وه، هه‌ر نه‌وه‌یه شه‌ریعه‌تی هه‌موو کات و چه‌رخ و چین و ولاتیک تا ئهم جیهانه مابێ، چونکه به شایه‌تی خوا شه‌ریعه‌ته‌که‌ی ئهو رۆژه شه‌ریعه‌تی ئهم ئایینه‌یه که هات بو هه‌موو ئاده‌می ی له هه‌موو کات و شوینیک دا، نه‌ک بو تا‌قم و چینیک له ئاده‌می ی له کات و چه‌رخ و شوینیک تاییه‌تی دا، به وینه‌ی شه‌ریعه‌ته‌کانی پیش ئهم که پیغه‌مبه‌ره‌کانی - درودی خویان لی بی - به‌و جوړو شیوه تاییه‌تی یه‌ه‌نیان، هه‌رکام له‌وانیش تیرو ته‌واو بوون بو کات و چه‌رخ و گه‌ل و ولاتی تاییه‌تی خویان، هه‌رچونی ئهم شه‌ریعه‌ته‌یش هه‌ر له

سەرەتاو بە تەواوی ھاتووہ بۆ ھەموو قۇئاغەکانی تا ئەر رۆژە ئەر ئایەتە ھاتە خوارەوہ،
واتە خوا خۆی ئەزانئ و ئاگایە بە ھەموو شتئ، جا بە پئی ئەر زانی و لیزانی و
کاردروستی یە خۆی لە ھەر قۇئاغیک دا ھەر ئەندازەیکە لەم ئایین و شەریعەتە ناردووہ
کە تیرو تەواو و ریک و پیک بووہ لەگەل ئەر کات و قۇئاغە تایبەتی یەدا، تا بەرە بەرە رانە و
پلە بپرواداران بەرز بوویەوہ تا گەیشتە ئەرپەپی پلە لە رۆژی ھاتنە خوارەوہی ئەر
ئایەتەدا، ئەر کاتە بە تەواوی ناردی یە خوارەوہ بە جۆریکی وا کە ریک و پیک بیئت بۆ
داهاتووی ئادەمی ی ھەتا رۆژی دوایی، وەک لە پێشەوہ بە کورتی روونمان کردووہ!!

بەرستی پێویستە بپروادار بە ئەرپەپی سوپاس و چاوەلەبیری یەوہ بوەستئ لەبەردەر
ئەر مەزگینی یە گەورەدا، کەوا مەرۆف و مەرۆفایەتی نی یە و پیک نایەت بە بی ئەر ئایین و
شەریعەتە، کە خوا بە خەشی بە جیھان و جیھانیان، چونکە مەرۆف نی یە و ھیچ نرخی نی یە بە
بی ناسینی خۆی پەرورەدگاری، بەو جۆرە کە ئەر ئایینە پئی ئەناسینی و ئاشنای
ئەکات پئی، وە پێش ئەوہی ئەر بوون و بوونەرە بناسئ لەسەر بارە راستەقینەکەیان کە
ئەر ئایینە پئی ئەناسینی و ئاشنای ئەکات پئی، پێش ئەوہی خۆی بناسئ و ریز و رانە و
پلە خۆی بناسئ، وەک ئەر ئایینە ئەیناسینی پئی. مەرۆف و مەرۆفایەتی نی یە پێش ئەوہی
ئازادی تەواو وەرگری بەمە ی کە تەنھا خوا بپەرستی بە بی ھیچ وینە و ھاوبەشیکی کە
ئەوہش ھەر لەم ئایینەدا دەست کەوت ئەر کە شەریعەت و بەرنامە ی ژيانی لە دەست کردی
خوا بی ئەک لە دەست کردی ھیچ کەسینکی تر، دیارە ئەوہش ھەر لای ئیسلام ھەبە.

ئاشنا بوون و ناسینی ئەر شتە راست و گەرنگانە بەو شیوہی کە ئیسلام پئی ھاتووہ
یەکەم جارو سەرەتای پەیدا بوون و لە دایک بوونی مەرۆف، بە بی ئەر ناسینە مەرۆف نی یە،
بەلکو گیان لەبەریکی تر، ئەگەر پئی بگوترئ مەرۆف ئەوہ مەرۆفیکێ زۆر ناتەواوہ و ھەرکیز
تەواو نابئ و ئاگات بە رانە و پلە تەواوی خۆی مەگەر بە ناسینی ئەرمانە لەسەر بارو
شیوہکە ی خۆی کە ئیسلام ھینای. ئینجا ھەر بە پیک ھینانی ئەر شیوہ شیرینە لە ژيان دا
مەرۆفایەتی تەواو پیک دیت بۆ مەردوم و جیا ئەبیتەوہ لە گیان لەبەریکی تر.

بەرستی کەسینکی تئ ئەکات لە رانە و پلە بەرز ئەر چاکە و بەھرە ی خوا، ریزو نرخی
راستەقینە ی ئەزانئ کە ژیا بیئت لەسەردەمی نەفامی دا، چەرخی و سەردەمی نەفامی لە
ھەرکات و لە ھەر ولاتیکی دا بریتی یە لەوہی کە بەرنامە ی ژيان تیای دا لە لایەن خواوہ
نەھاتبئ و لە لایەن ھەرکەسینکی ترەوہ ھاتبئ، ئەر کەسە ی کە ژیا بیئت لە چەرخی نەفامیدا،

نیش و نازار و تالی و سویری یه‌که‌ی چەشتیی، نازارو تالی و سویری له بۆچوون و بیرو باومەردا، له رووداوی ژیان دا، هەر ئێوە کەسە بە باشی تی ئەگات و هەست ئەگات بە تەواوی بە نرخ و ریزو رادە و پلە‌ی بە‌ری ئێمە نایینە کە خوا بە‌خشی بە جیهان و جیهانی یان، کەواتە ئێوە یە‌که‌م چین و تاقە کە یە‌که‌مجار ئێمە فرمودەیان ئاراستە کرا لەم نایەتە پی‌وژەدا، ئەوانە زۆر بە باشی تی ئە‌گە‌یشتن له نرخ و ریزی ئێمە مژگینی یە‌ خو‌شانه و چاکتر هەستیان ئە‌کرد بە تام و بۆنی ئێوە و تە پی‌وژانە، چونکە خو‌یان ژیا بوون لەو چە‌رخ‌ی نە‌فامی یە‌دا، هە‌موو کاروبارە‌کانی بە‌ بر‌چاویانە‌وه بوو، له هە‌موو کە‌س چاکتر ئە‌یان زانی کە ئێمە نایینە له چ پە‌ستی و خواری و لاری و نە‌زانی و نە‌فامی یە‌ک رزگاری کردن، بە‌ری کردنە‌وه بۆ ئاسۆ و پۆ‌پە‌ی هە‌ره بە‌رز، راست و رێ‌ک و زانا و فامیدە‌ی کردن!!

ئیس‌لام دە‌ری هێ‌نان له پە‌ستی و نە‌فامی ی له بیرو باومە‌ردا کە هەر تاقمێ‌ک شتی‌کی ئە‌پەرست، له بت و فریشتە و جنۆ‌که و ئە‌ستێ‌ره و هەر شتی‌کی تری پ‌رو پ‌وچ، لەو پە‌ستی یە‌ دە‌ری هێ‌نان و بە‌ری کردنە‌وه بۆ پلە‌ی بە‌ری خو‌اپەرستی بە‌ تاک و تە‌نیا، بۆ‌ ب‌روا بە‌ تە‌نها خو‌ایە‌ک کە توانا و زال و می‌ه‌ره‌بانە، بی‌سەر و بینا و ئا‌گا و زانایە بە‌ هە‌موو شتی، داد‌پەر‌مو و نزی‌ک بە‌ هاوارە‌وه هاتو‌وه، پە‌نا پی‌ براو و داوا لی‌ ک‌راو، بە‌ بی‌ واسیتە و پرس و ئیزن خواست.

ئیس‌لام بە‌ری کردنە‌وه له پە‌ستی و سته‌می کۆ‌مه‌لایە‌تی، له رژی‌می چینیایە‌تی و جیا‌وازی چین و تاقە‌کانی گە‌ل و کۆ‌مه‌ل، له هە‌موو با‌ویی‌کی نا‌راست و نا‌پە‌وا کە لەو چە‌رخ و سە‌ردە‌مه‌دا باو بوون، له دا‌گیر کردن و خود پە‌سە‌ندی و خو‌پەرستی کە هەر‌کە‌س چۆ‌نی بۆ دە‌ست بە‌دایە دە‌ست گیرانە‌وه‌ی نە‌بوو (نە‌ک وە‌ک هێ‌ندی له رە‌گە‌ز پەرستان ئە‌لین: لەو سە‌ردە‌مه‌دا ژیا‌نی‌کی دیموک‌راتی بو‌وه لە‌ناو عە‌ره‌ب دا). هەر‌کە‌سی‌ک هێ‌ندی شارە‌زا بی‌ت له می‌ژ‌ووی پادشا و زۆ‌ردارە‌کانیان دا وە‌ک (حج‌ری کو‌پی حاریس و عومە‌ری کو‌پی هیند و نو‌عمانی کو‌پی بە‌شیر و کولە‌یبی وایل) و چە‌ند کە‌سانێ‌کی تریان، هەر‌کە‌س له می‌ژ‌ووی ئە‌وانە بزانی تی ئە‌گات له بە‌دی ژیا‌نی کۆ‌مه‌لایە‌تی ئە‌و سە‌ردە‌مه.

ئیس‌لام دە‌ری هێ‌نان له زین‌ده بە‌چال کردنی ک‌چ و سە‌رکردنە‌ قوما‌ر و ئا‌ره‌ق و شە‌روال پی‌سی و هە‌موو کارێ‌کی بی‌ نامووسی، شە‌پ‌رو شو‌پ و تالان و برۆ، له دۆ‌ژمنایە‌تی و تە‌فرە‌قە‌ی نا‌وخۆ و له ژێ‌ر دە‌ستە‌یی و خو‌نە‌گرتن‌یان بە‌رامبەر هەر هێ‌زێ‌کی دە‌رم‌وه کە بە‌لاماری بە‌دایە بۆ‌یان، وە‌ رووداوی سالی فیل بە‌سە بە‌ بە‌ل‌گە و نیشانه‌ی روون لە‌سەر ئە‌وه،

ئىسلام بەرزى كۈرۈنۈپ بۇ پۇپەي ھەرە بەرز لە ھەموو بارو روويەكى ژيانەو، جا لەبەر ئەو
ئەو چىن و تاقە لە ھەموو كەس باشتەر ھەستىيان ئەكرد بە نرخ و گەورەيى و گىرنگى ئەو
چاگە و بەھرە و بەخششەي كە خوا رشتى و بەخشى بەسەرياندا.

بەراستى زۆر پىۋىستە كە بېرۋادار بە قوۋلى بىر بىكاتەو لەو مېھرىبانى يە گەورەي كە
خوا كۈردى - بە تايبەتەي لەگەل بېرۋاداراندا - ئىنجا ئەبى بېرۋاداران بزانن كە ئەرك و بارى
سەرشانىيان زۆر قورس و گرانە بەرامبەر ئەم بەخشىنە، تا رادەيەك كە ئەگەر ئەم ئوممەتە بە
ھەموو چىنەكانى يەو ئەوئەي كە لە توانايان دا ھەيە بەختى بگەن لە سوپاس و بەندەيى و
مل كەچىدا، ھەر ھىشتا بە ھىچ ناگەن، ئەبى لەگەل ئەوئەدا ھەر داواي لى بوردن بگەن لە كەم
و كۆپى يان.

ھەلبۇزاردنى ئەم ئايىنە بۇ ئەم ئوممەتە داخوازە لە يەكەمجارەو بۇ ئەوئەي كە بە سۆز و
پەرۋشەو چاۋلەبەرىي و نرخ و رىزى ئەو ھەلبۇزاردنە بزانى. ئىنجا سووربى لەسەر
دامەزاندن و لانەدان بە ئەندازەي موويەك لەم ئايىنە پىرۋزە، ئەبى رازى و شادمان ئەبى بە
ھىچ شتىكى تر، بىجگە لەمەي كە خوا بۆي ھەلبۇزارد، ھەر بېرۋادارىك وا ئەبى نەحس و
نەگبەت و نەقامە، ھەر بېرۋادارىك شتىكى تر ھەلبۇزىرى بۇ خۆي ھەرچۇنى بە بېرۋادار نامىنى
و لە ئىسلام دەرئەچى، ھەرۋەھا بە ئامانچ ناگات و خوا بى ئابرووى ئەكات پىش ھاتنى
سزاي رۆزى دوايى، زۆرچار خوا مۆلەتى بى بېرۋايان ئەدات تا ماۋەيەكى دوورو درىژ بەلام
ئەوانەي كە ئىسلاميان ناسىبىي و ئىنجا لى يان ھەلتەكاندبى، ھەرگىز خوا وازيان لى ناھىنى
و بە ماۋەيەكى كەم دەرديان دەرخوارد ئەدات.

لە پىشەوە باسى ھەوت قەدەغەي كۈرد، لە پاشان بە تىھەلگىش ھەوت رستەي ھىنا
وەك(طىبىي) ئەفەرمۆي، بەر تىھەلگىشە قەدەغە كۈردنەكەي ئەوانەي بەھىز كۈرد و ئەوانەي
بىزراۋ تر كۈرد لە دلى بېرۋاداران دا، بەوئەي كە خواردن و كۈردنى ئەوانەي كۈرد بە ھۆي
دەرچوون لە ئايىن و فەرمانى خوا، ئەو قەدەغە كۈردنەي گىپرا بە بەشىك لە ئايىنى بە پايان
كەشتوو، بەشىك لە چاگە و بەھرەي خوا بەسەر بېرۋادارانەو، بەشىك لەو ئىسلامەي كە خوا
ھەلى بۇيان.

فَمِنْ أَضْطَرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢﴾ يَسْتَأْذِنُكَ مَاذَا أَحَلَّ
لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ الْطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُوهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ

له پاش نهو تنهه لکینشه نینجا نه گهریتمهو بو سر قهدهغه کراوه کان به رهوادانیان له کاتی
ناچاری دا بو ناچار و پی گیروان، نه فهرموی: ﴿مَنْ أَضْطَرَّ﴾ نینجا هرکه سیکن ناچار کرابی
و کتوبیتنه ناچاری له خواردنی نهو قهدهغه کراوانه دا، یان هرکه سیکن دووچاری زیان
کرابی ﴿فِي مَخْصَصَةٍ﴾ له کاتی برسینتی یه کی به تین دا که مه ترسی مردن یان سهره تای مردنی
لی بکری. ﴿غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ﴾ له کاتیک دا مهیل کهری گونا نه بی و به دهستی قهست لانه دا
بو لای گونا، بهم رهنگه زیاد له نه ندازه ی پیویست بخوا بو خوشی وهک هیندی له زانایان
نه فهرمون، یان به زور له ناچاریکی تری وهک خوی بسینتی، یان له سه فهریکی حرام دا یان
به هویه کی حرام دووچاری نهو برسینتی یه بووی وهک هیندیکی تر نه فهرمون. هرکه س
نهو قهدهغه یانه بخوات لهم کاته داو بهم مرجه نهو که سه خوا لی ی ناگری. ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ﴾ چونکه به راستی خوا لی بورده ی میهره بانه.

بیگومان نهو قورثانه گورانیکی تهواوی بی وینه ی هینا به سر نهو گله ی که دهری
هینان له پهستی و حالی نه فامی و بهد کرداری، رایچه لکاندن و تهمله ی کردن، به جوړی
هرچی بیرو باوه و کرده و ههستی سهرده می نه فامی یان تیا بوو جوړی کردنه و لی
ی دهر کردن، له پاش نهو ی لهو چالی پهستی یه دهری هینان و بهرزی کردنه و بو پویه
هره بهرزی مهردایه تی و مرفایه تی، به تیشک و رووناکي بپروا و بهرهمه کانی بپروا دل و
دروون و ههستی پاک و خاوین کردن، پاش نهو تیگه یشتن له گهره یی و گرنگی نهو چاکه
و بههره گهره یی که خوا رشتی به سهریان دا، له بر نهو هه موو مه بست و ثاوات و
ثامانجیان نهو بوو که به موو لانه دن لهو بهرنامه ی که خوا پی ی به خشین، هه میشه ترس و
بیمیان لهو بوو که لاده ن لهو رنگه راسته و بکونه و ناو چالی سهرده می نه فامی، جا
بهوی نهو و له پاش بیستنی ثایه ته کانی قهدهغه کردن دهستیان کرد به پرسیار کردن لهو
شتانه ی که حه لاله بویان، بو نهو ی نزیکی هیچ شتیک نهکونه و تا له پیشه و نهزانن

حەلالە، وەكو ئەفەرموی: ﴿سَتَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَمْ﴾ پرسپارت لی ئەكەن - ئەی پێغهەمبەر - چی
 حەلال کراوە بۆتان؟ ﴿قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ الْطَيِّبَاتُ﴾ لە وەلامیان دا بلی: حەلال کراوە بۆتان هەموو
 شتە پاکەکان، واتە ئەو شتانەى کە تەبیعەت و سروشتی رێک و پێک حەزی لی بکات و
 بیزراوەبێ لای، ئەم وەلامەمەر زۆر شیرین و دل رفینە، چونکە وا نیشان ئەدات کە برپاداران
 بێبەش نەکراون لە هیچ شتیکی پاک، هەموو پاکیکیان بۆ حەلال کراوە، ئەوەی کە قەدەغە
 کرابێ لییان هەر شتە پیسەکانە، وەك لە راستیش دا هەر وایە و ئەوەی کە خوا حەرام و
 قەدەغەى کردووە لە خۆراك، تەبیعەت و سروشتی ساغ و نەگۆرا و قیزی لی ئەکاتەو، وەك
 مردارەو، بوو و خوین و گوشتی بەراز یان دلی برپادار بیزارە لی ی و قیزی لی ئەکاتەو،
 وەك ئەوەی کە ناوی خۆای لی نەبرابێ و بەناوی یەکیکی ترەو سەرپرەبێ و ئەوانی تر کە
 باس کران لە نایەتەکەدا. ئینجا بە تاییبەتی باسی جوړێک لەو پاکانە ئەکات کە مەرجی
 تاییبەتی خۆیان هەیە. ئەو جوړەش بریتی یە لەو گیان لەبەرە حەلالانەى کە مالى نین و
 دەست کەوت ئەبن بەهۆی بالندەى راوکەرەو، وەك باز و سەقر، یان بەهۆی دپندەى
 راوکەرەو، وەك سەگ و وێزو شیر، بە مەرجێک خۆیان لی ی نەخۆن، ئیتەر با بەدەستیانەو
 گیانی نیچەرەکیان دەرچی، ئەفەرموی: ﴿وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ﴾ حەلال کراوە بۆتان نیچیر
 دەست گیر کراوی ئەو راوکەرەنەى کە فیرتان کردوون تا رام بووبن ﴿کَلْبٍ﴾ لەکاتی کە
 بە وردی و بە چاکی ی فیرکەریان بن، یان لە کاتی کە هاندەر و تی بەردەریان بن بەرەو
 نیچەرەکان، لەسەر ئەم بارە نایەتەکە ئەو ئەگەینەى کە هاندان و تی بەردان مەرجە، کەواتە
 ئەگەر خۆیان لەخۆیانەو دەرچن و نیچیر بگرن و بە دەستیانەو بەرێ ئەو نیچەرە حەرامە،
 بەلام لەسەر تەفسیری یەکەم ئەو مەرجە لە قورئانەکەو وەرەگیراوە. ﴿مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ﴾
 فیریان ئەکەن لەو جوړو شیوەى کە خوا ئیوەى فیر کردووە، بەم رەنگە خستویەتە
 دلتانەو، یان بەهۆی ژیری و بیرکردنەو و بەراورد کردنەو خوا فیری کردوون کە چۆن
 ئەوانە فیر بکەن و رامیان بکەن،

١ (جوارح) کۆیە و تاکەکی (جارجە) یە کە ناوێ بۆ ئەو جوړە دپندە و بالندانە کە بە کردەوێ خۆیان خۆراك و
 خواردەمەنى خۆیان پەیدا ئەکەن، هێندێ ئەفەرمون: مەبەست زام کەرە، ئەوانیش زۆری نیچەرەکانیان زامدار ئەکەن.

فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَانْفُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١﴾ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ
الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ

﴿فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ﴾ كهواته بخون لهو نیچیرانهی که بگره‌کانیان را گیران کردوه و رایان وهستاندوه به دیارتانهوه و خویان لی یان نه‌خواردوه، وهك زویه و جه‌ماوه‌ری له‌سهره، یان مبه‌ست نه‌ویه له‌وه بخون که هیشتوویانه‌تهوه، نیت‌له نیچیره‌که‌یان خواردبی وهك هیندی له زانایان نه‌فهرمون، نه‌گهر چی باری یه‌که‌م به‌هیزتره له دل دا، هیندی له زانایان نه‌فهرمون نه‌م مرجی نه‌خواردنه همر بؤ دپونده‌کانه و مهرج نی یه له بالنده‌کان دا، چونکه به ته‌واوی رام و ژیر ده‌ست ناکری. ﴿وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ ناوی خوا بیهن له‌سهری، واته له‌سهری نه‌و دپنده و بالنده‌یانه که نه‌یانه‌که نیچیره‌کان، به‌م ره‌نگه له‌کاتی هاندان و تی‌کردنه‌که‌دا بلین: بسم الله و به‌م جوړه به‌ناوبانگه و ه‌دیسی سه‌حیحیش هاتوه پی‌ی، یان له‌سهر نه‌و نیچیره‌ی که راگیران کردوه بؤ‌تان وهك هیندی له زانایان نه‌فهرمون، له‌بهر نه‌وی نه‌م نزیك تره، كهواته نه‌م مبه‌ست بی‌ت چاکتره، واته نه‌وی که راگیران کردوه به‌کی گیان پی‌ی که‌یشتن ناوی خوی لی بینن و به‌شهرعی له‌گیانی بکه‌ن، هیندی‌کی تر نه‌فهرمون: مبه‌ست ناوبردنی خوی‌ه له‌کاتی خواردنی دا له‌بهر ه‌دیسی‌ک که نه‌وی لی وهر‌نه‌گیری. نینجا با بزانی که نیشانه‌ی فی‌ر بوون و رام بوونی نه‌و راوکه‌رانه نه‌می به‌لای کومه‌ل و جه‌ماوه‌روه که به‌هاندان په‌لامار بدن، به‌تی خو‌پین و جل‌ه‌گیری بو‌هستن و بگه‌رینه‌وه و ته‌قی و تریز نه‌که‌ن له‌خاوه‌نه‌کانیان، له‌نیچیره‌که‌ش نه‌خون. نینجا کو‌تایی نه‌هینی به‌نایه‌ته‌که به‌م فهرمودیه که زور به‌هیزو به‌کاره بؤ‌گویی رای‌لی ی له‌دلی بر‌واداران دا: ﴿وَانْفُوا اللَّهَ﴾ خوتان بی‌ارینن له‌خوا، به‌فهرمان‌به‌ری و گویی رای‌لی کردن له‌هم‌وو حال‌ان و حرام کراوه‌کانی دا که یه‌کی له‌وانه نه‌خواردنی نیچیرو ده‌ست که‌وته‌کانی راوه به‌م مهرجانه‌ی که باس کران، ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ خوا بکه‌نه چاودیز به‌سهر کرده‌وه‌کانتانه‌وه، چونکه بی‌گومان پاداشتی خوی‌گه‌وره زور به‌خیرایی یه. به‌لام به‌پی‌ویستی نه‌زام که بگه‌رینه‌وه بؤ‌سهر وته‌رسته‌یه‌کی نایه‌ته‌که که زور گرنگ و سهرنج راکی‌شه بؤ‌بر‌واداران، فهرموی: ﴿فَلَمَّا وَهَبَ بَآءُكُمْ اللَّهُ﴾ فی‌ریان نه‌که‌ن له‌وی خوا ئی‌وهی فی‌رکردوه!! چونکه خوا نه‌وانه‌ی ژیر بار کردوه بؤ‌فی‌ر که‌ران، خوا ده‌سه‌ل‌تداری کردون به‌سهر نه‌و فی‌رکردنه‌دا،

خوا رنگی فیر کردنه که ی نشان داون و خستوونی یه ته سر نهوه، بیگومان نه مه شتیکی راسته و هه موو برودارێک ئه بی بروای پی ی هه بی، به لکو هه موو کهس ناچاره به برهوا هینان بهو شته راسته، چونکه وهکو قورئان ئه فهرموئ: ﴿وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُوْنِ اُمَمٰتِكُمْ لَا تَقْلَمُوْنَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ﴾ خوا ئیهوی دروست کردوه له کاتیک دا که ئیهوه هیچتان نه زانیوه و نازان، خوا گوچکه و چاو و دلی پیداون که هوی زانین، هیچ کهس له یه که مجاروهه هیچی نه زانیوه و هیچ دهسه لاتیشی نه بووه له هۆو ریگا کانی زانین، هیچ کهسیش لهم جیهانه دا ناتوانی لای نهوه لی بدات که دهسه لات و دهخلی بی له فراههه هینانی نه هوی زانینانه نه له خوی دا و نه له هیچ کهسیکی تر دا. شتیکی ناشکرایشه نه هوی زانینانه له خویانهوه به ریکهوت پهیدا نه هاتوون و پیک نایه، کهواته بی بروایش هر ناچاره - نه گهر ریژی خوی به لوه بیئت - ئه بی هر بلی: به هیزو دهسه لات و دروست کردنی یه کیکی تر پهیدا بوون و فراههه هاتوون، دهی نه مه شته راست و ریکه زۆر جار برودار لی ی بی ناگا ئه بیئت و له هه موو کاتیک دا ههستی پی ناگات، له بهر نهوه له میهره بانی خوا به زیاد بیئت بهنده بروداره کانی بیدار نه کاتهوه تا چرکه یه که بی هوش و بی ناگا نه بن له هه موو شت و له هه موو کارو کردوه و به سه رهاتیک دا دهستی قودرتهی خوا ببینن به چاری دلیان، هه میشه خویان له بیر بی، له بیر یان بی که هه موو شت له خواوه دیت و بۆلای خوا نه گهریتنهوه، نهو کاته نهو خاوهن بیرو هوشه ئه بی به بهنده یه کی پاک و خاوینی پالفته کراو، له زوبانی شهر دا پی ئهوتری: بهنده یه کی (ربانی)، ئا بهم جوو شیوه یه پهروهر دگاری میهره بان بهنده قورئانی یه کانی پهروهر ده نه کات و پی یان نه گه یه نی بهم قورئانه گهره یه، نه لوتف و میهره بانی یه که ی به زیاد بیئت و هه موو سوپاسی بۆ نهوه.

له نایه تی پێشودا به شیوه ی گشتی دهستی نیشانی کرد بۆ هه موو شته حه لاله کان، به تایبه تی حه لالی گوشت و نیچره حه لاله کانی کرد، ئینجا نهوا لهم نایه ته ییش دا به تایبه تی باسی هیندیکی تر نه کات که سه ره برراو گوشتی دهستی نامه داره کانه و ماره کردنی ئافره ته کانیان، وه نه مه باسه لیژده هه رچۆنی ریک و په یوهسته به پێشه که یه وه ههروه ها زۆر گرنگ و پێویسته، چونکه له نایه تی پێشودا چهند شتیکی قه دهغه کرد که لای بت په رست و هاویهش رهوا دهره کان حه لال و رهوا بوون، وه که له نایه تی سوهر تهی (الممتحنة) ییش دا - که له پێش نه مه سوهر ته دا هاتووه ته خواره وه - ماره کردنی ئافره ته کانیانی قه دهغه کرد، نامه داره کان هه رچهند له بنه رت دا خوا په رست بوون به تاک و ته نیا به لام له پاشان له چهند

بارئیکهوه ئایینه که یان تیگهلی بت پرستی کرد، وهك قورئان ئهو ههوالهی لیدان، كهواته نهگهر ئهم ئایهتی داهاتووه نههاتایه و ئهو دوو شتهی ئهوانی ههلال نهکردایه نهمانیش ههروهك ئهو بت پرستانه سهیر ئهكران و دانهنران، خوای لیژانی كاردروستیش نهیویست كه به گوێرهی بت پرستهكان لهگهڵ نهمان رهفتار بكات لهبهر ههر هۆیهك كه خۆی باش نهزانی، هیندیكیشی روونه و لهلایهن بندهكانی خواوه گوتراوه، وهك لهمهوپاش دهست نیشانی بۆ نهكهن به یارمهتی خوا. جا لهبهر ئهوه ئهمانی جوێ كردهوه لهوان و ئهم دوو شتهی ئهمانی ههلال کرد، له یهكهمجارهوه فهرموی: ﴿الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ﴾ ئهموێ ههلال كرا بۆتان شته پاك و خاوینهكان كه تهبیعی ساغ و سروشتی نهگۆپاو ههزبان لی ئهكهن و بیژراو نهن بهلایانهوه، كه بهم فهرمودیه مهردومی بپروادر دل ئارام و دلنیا ئهبنی لهسهر ههلالی ئهو دوو شته كه دین به دواي ئهم فهرمودیهدا، به چاك و خاوین سهیریان ئهكات به وینهی پاك و ههلالهكانی تر ﴿وَلَا يَأْكُلُ الْفُلَّ﴾ خۆراکی ئهوانهی كه نامهیان پی بهخشراره - واته جوولهكه و گاور - ههلاله بۆ ئیوه ﴿وَلَا يَأْكُلُ الْفُلَّ﴾ خۆراکی ئیوهیش ههلاله بۆ ئهوان، واته ئهوهی ههلال بیت بۆ ئیوه ههلاله بۆ ئهوانیش، ئیترا به لهكاتی خۆی دا حهرام كرابی لی یان، ئهوهی كه حهرام كرابی له ئیوه حهرامه بۆ ئهوانیش، كهواته گۆشتی حوشترو پهلهومر و پیوی مانگا و بزنی و مهر كه لهسهر ئهوان حهرام بووه! مهبهست به خۆراك گۆشتی دهست و سهربپروای ئهوانه بهلای زۆریه و جهماوهری زانایانهوه، به شیوهی گشتی مهبهسته بهلای دهستهیهك له زانایانهوه، نان و میوه مهبهسته بهلای هیندی له زهیدی یهكانهوه. بهلام رای یهكهم بهمیزتره و له دڵدا جیگیر تره، لهبهر چهند شتیك:

۱- شته ههلالهكانی تر ههر ههلال بوون له پێش ئیسرائیلی یهكان و له پاش ئیسرائیلی یهكان، كهواته بۆچی تاییهتی بكرین و به خۆراکی ئهوان دابنرین، كهواته مهبهست سهربپراوهكان بیت چاكره.

۲- ئایهتی پێشوو باسی ههلالی گۆشتی نیچرو سهربپراو بوو، كهواته چاكر وایه مهبهست بهم خۆراكهش لیڤهدا ههر گۆشت و سهربپراو بیت.

۳- رووكهشی ئایهتهكه وا ئهگهیانی كه مهبهست خۆراكیكه به كردهوهی ئهوان بووی به خۆراك، دهی ئهوهش ههر سهربپراوهكانه و خۆراكهكانی تر به كردهوهی ئهوان نهبووه به خۆراك، بهلكو ههر خۆراك بووه.

وَالْمُحَصَّنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحَصَّنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْنَهُنَّ أُجُورَهُنَّ
مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْكِحِينَ وَلَا مُتَجَدِّينَ أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٥﴾

یهکم له هیئتی نامه داران که حلاله بونیمة خوراک بوو بهو شیوهی که و ترا. دوهم
نهمیه که جووتی نکات لهگهل حلالی خویمان دا بهم جوړه دی که نه فرموی: ﴿وَالْمُحَصَّنَاتُ مِنَ
الْمُؤْمِنَاتِ﴾ حلال کراوه بۆتان نافرته نازاده داوین پاکهکان له بپروا داران ﴿وَالْمُحَصَّنَاتُ مِنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ نافرته نازاده داوین پاکهکان لهو گهل و کۆمهلهی که نامه یان پی
به خشراوه له پیش نیوه، نهمه بهلای دهسته یه که له بپروا دارانهوه، وه به لای کۆمهلیکی ترموه
مه بهست به ﴿المحصنات﴾ هر نازاردانه، وه کۆمهلیکی تر نه فرمون: مه بهست هر داوین
پاکهکانه نیتر با نازادیش نه بن. هر کام له مانه بهلگهی خویمان به دهستموه وه که له کتیبهکانی
مه زه به بهکان دا به دریژی باس کراون، واته جووله که و گاور، بیگومان خواستنی نافرته
بپروا دار دروسته با نازاد و داوین پاکیش نه بی بهلای همووانهوه، هر وه ها نازادی نامه دار با
داوین پاک نه بی، به لام بهلای شافیعی یوه نامه داری که نازاد نه بی مارم کردنی دروست نی
یه، که واته نازادی و داوین پاکه که له نایه ته که دا بپروا دار باس کراون مرجی دروستی
مارم کردنیان نین، بهلکو مه بهست هاندانه له سر به دوا گه ران و هلبژاردنی نازادی داوین
پاک و تا نهوان دهست که ون نهوانی تر مارم نه کری چاکه. هر وه ها داوین پاکه ی بۆ
نامه دار مرجی دروست نی یه، بهلای همووانهوه، به لام نازادی مرجی دروستی یه بهلای
شافیعی یوه، نهوانه حلال کراون بۆتان ﴿إِذَا آتَيْنَهُنَّ أُجُورَهُنَّ﴾ کاتی که مارهی یهکانیان
به دهنی، بیگومان نهمه مرجی حلال کردنه که نی یه، بهلکو بۆ دلیا کردنه له سر پیویستی
مارهی و هاندان له سر باری چاکترو شایسته تر نهو مارم کردنه ﴿مُحْصِنِينَ﴾ به پاکه و
پاریزگاری خویمان له شهروال پیسی بهموی نهو مارم کردنه ﴿غَيْرَ مُسْكِحِينَ﴾ نه که به زینا

كەرو شەروال پىيسى بە ئاشكرا ﴿لَا تُخَذِلْ أَخَدًا﴾ نەك بە راگىر كەردنى دۇستان بە ژىر بە
 ژىرى بۇ كارى داوین پىيسى، كە ئەو دوو جۆرە شەروال پىيسى يە باو بووہ لەو چەرخە
 نەقامى يەدا و ئاسراو بووہ لايان، وەك لە ھەموو چەرخە نەقامى يەكانى تىرىش، واتە
 مەبەستى سەرەكى لە مارە كەردن و ژن ھىنان ئەمەيە ھەركام لە ژن و مێرد داوین پاك بن و
 يەكتر بپارىژن لە داوین پىيسى و كارى بى نامووسى. ئەوہى كە ئەدرى بەو ئافەرەتانە بە
 نيازى مارەيى ئەو مارە كەردنە شەرى يە بىت كە خوا داينارە و ھەلالى كەردووە، نەك بكرى
 بەھۆى گەيشتن بە ئافەرت لەھەركام لەو دوو رىگە ئاشەرى يەى كە باس كران. ئىنجا توندو
 تىژى بەكار ئەھىنى لە وەرگرتنى ئەم حوكم و بپارائەى كە باس كران، ھەرەشە ئەكات
 لەسەر مل كەچ نەكەردن بۇيان، ئەفەرموى: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيْمَانِ﴾ ھەركەس دان نەنى بە بپراو
 و بپرا ئەھىنى بەو شتانەى كە پىويستە بپرا پى ھىنانيان، واتە ئەو ياسا و بپارائە بەستراو
 و پەيوەستن بە بپراو، بپرا ھىنان برىتى يە لە گوئى رايەلى و بەجى ھىنانى ئەوانە، يان
 بەلگە و نیشانەى بپرا ھىنان، كەواتە ھەركەسنىك لايدا لەوانە، ئەو كەسە دان بە بپراو
 نائىت و بپرا دانەپوشى، ھەركەسىش بەو جۆرە بىت ﴿فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ﴾ بىگومان كەردوہى
 چاكى ئەو كەسە زايە ئەبىت و بەرھەمى نابى ھەرچەند كەردوہەكى بە رووكەش و روالەت بە
 گرنگ و گەورە سەير بكرى، بە وینەى مالأتى كە گىاي ژارواى بخوات و لە پاشان ئەئاوسى
 و سكى با ئەكات و لە پرىك دا ئەتەقى و بەر و بەرھەمى سەكە پەرەكى نامىنى، ﴿وَمَوْفَى الْأَعْرَصِ
 مِنَ الْقَتِيرِ﴾ ئەو كەسە لە رۆژى دوايى دا يەكێكە لە زيانباران كە زيانبار و بەش بپراوان لە
 راستى دا ھەر ئەوانەن كە لەو رۆژەدا زيانبار و بەش بپراو بن.

ئا بەم جۆرە شىوہ سەخت و سامناكە ھەرەشە ئەكات و ئەھىنى بەدواى ئەو بپارە
 شەرى يانەدا كە ھاتن سەبارەت بە حەرام و ھەلال كەردنى ھىندى خوراك و ھىندى لە
 مارەكەردن و پەيوەندى بە ئافەرەتانەوہ. كەواتە ئەمە بەلگەيەكى ئاشكرايە لەسەر ئەوہ كە ئەم
 بەرنامەى ئىسلامە ھەموو بەش و پارچە و شتە تايبەتى يەكانى بەستراو و پەيوەستن

پېنگهوه و هرکام به شېکې گرنکه له ئايين و بېروا و به نهمان و ياخي بوون له هرکام بېروا ناميني و ئايين له دهست دهرنه چي. ئينجا له کوټايي ئايهتکه دا نهگه پيښهوه و بيرېکي لي نهگه پيښهوه و سهرنجيکي ئهو داد و دادپهروهرې و چاوپووشي و سنگ فراواني يه نه دهين که به کاريان نه مينې له گهل ئهو بي بېروايانه ي که نه زين له ناو گهل و کوښلي موسلمان و له ولاتي ئيسلام دا، يان له گهل نهوانه ي که په يوه ندي و په يوه ستي يان هيه به موسلمانان هوه له نامه داران.

ئيسلام هر بهوه واز ناهيني که نازادي و سهر به ستي يان پي نه دا له ئايينه که ي خويان دا، به لکو ميهره باني يان له گهل نهکات به تېکه لي و هاو به شي يان له کاروباري کوښه لايه تي دا، بهم رهنکه خوړاکي نهواني حلال کردوه بو موسلمانان کان خوړاکي خويان دهر خواري نهوان بدن، بهوه رهواي داوه هات و چو و ميوانداري و نان و ناو له گهل يه خواردن، بهموي نهوه بېزارې و سلهمينهوه له يه کتر ناميني، به لکو دوستايه تي و هوگري و چاوپووشي پهيدا نهبي، هروها رهواي داوه بو موسلمانان که نافرته نازاد و داوين پاکه کاني نهوان ماره بکن، خواستن و ماره کردني نهواني هاوسهر کردوه له گهل رهواداني نافرته نازاد و داوين پاکه کاني موسلمانان، ده ي نهوه دل پاكي و سنگ فراواني يه که هرکام ئيسلام پي هاتوه له ناو هموو خاوه ن ئايين و مزه به کاني تر دا، نهوه تا کائوليکي خوي دور نهگري له ماره کردني نافرته ي نه شو دکسي يان پروتستانی يان ماروني، هرکس نهوه بکات نهو که سه له ئايين و عقيده که ي دهرنه چي! بهراستي ته نها ئيسلام تاقانه بهرنامه يه که که ري نه دا به پيک هاتني گهل و کوښه ليکي جيهاني که موسلمانان بزین تياي دا له گهل هموو خاوه ن ئايينه کاني تر و خاوه ن بېرو باوهره کاني تر، که له ژيئر نالاي ئيسلام دا بن، بزین و هموو به نارامي و ناشتي و به بي هيچ جوړه دهست دريژي و ژيئر پي کردني ماف، نهوه جياوازه لهو خوشه ويستي و يارمه تي دانه ي که ئيسلام

بەرگری و جلموگیریی لی ئەکات، وەك لەمەوپاش لەم سورەتەدا بە وردی و بە درێژی باسی ئەکەین بە یارمەتی خوا لە کاتی تەفسیری ئەو نایەتەکانی کە لەم بارەیهوه هاتوون.

ئینجا بەدوای باسی خۆراک و ئافرەتە پاک و خاویڤنەکان دا باسی دەست نوێژو نوێژ ئەهینی، هینانی ئەم باسە لەم شوێنەدا زۆر رێک و بەجی یە، ئەوەتا بەدوای ئەو دوو جۆرە پاکانەدا جۆریکی تر ئەهینی و بەرز ئەبێتەوه لەوانەوه بۆ جۆریکی بەرزتر لە پاکێ دا، چونکە پێشوووەکە پاک و خاویڤنی ی لەشن، ئەم پاک و خاویڤنی گیانە و خوشی و لەزەتی گەشتن بە خوای تیا یە کە هیچ خوشی و لەزەتیکی پی ناگات و بەرزترین خوشی و لەزەتە لە هەردوو جیهان دا، بەمە مەزۆ ئەگات بە پایانی خۆی، بێجگە لەوەیش بی دەست نوێژی زۆرتر لە دوو شتەوه پەیدا ئەبی، کە باس کران: خۆراک و پەیهوێندی لەگەل ئافرەت دا، کەواتە لەم بارەیشەوه زۆر رێک و بەجی یە هینانی بەدوای ئەو دوو شتەدا. ئینجا هینانی ئەم باسە بەدوای ئەو یاسا و بریارانی ترە لە سەرەتای سورەتەکەوه تا ئێرەو تێکەل کردنی ئەو هەموو شتە جیاوازو جۆر بە جۆرە کە هیندیکیان هەر بەشتیکی جیهانی روت سەیر ئەکرین، هەروەها تێکەل کردنی لەگەل هەموو یاسا و بریارەکانی داها تووی سورەتەکە، هینان و تێکەل کردنی ئەو هەموو ئەوه نیشان ئەدات کە رەفتار کردن و پەپەرەوی هەرکام لەوانە خواپەرستی یە، هەرکام لەوانە بەشیکی لە نایینی خوا، بە هەمووی ئایین و شەریعەتی خوا پێک دێت و ئەوا ئەبی، هەموو پەیهوێستن پێکەوه و نابێ بپچرین و جوی بکریڤنەوه لە یەکتەر، هەرکام یەکیکی لەو شتەکانی کە خوا داینان و بە بی جیاوازی داوای کرد لە بڕواداران کە هەلسن پی یان، بە یەکەم نایەتی سورەتەکە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَزِفُوا بِالْمَقُورِ﴾ وەك بە روونی تێپەری کرد. ئەو جیاوازی و جوی کردنەوه کە هەیه لە کتێبەکانی زاناکان دا، بەم رەنگە هەر کۆمەلێک جوی کراوەتەوه و ناوی تاییبەتی بۆ دانراوه: عبادات، معاملات، مناکحات... هتد، ئەوه بە پیی بەرژەوهندی و داخوازی دانانی کتێبەکە کراوه لەبەر ئاسان کردنی فێرکردن و فێر بوون.

يَتَّابُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ
وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا

نه فرموي: ﴿يَتَّابُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهی که سانی که پرواتان هیئاوه ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾
کاتی ویستتان هلسن و راست بینمه بولای نویژ دهست نویژ بگرن وه که نه فرموي:
﴿فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾ هم و چاره کانتان بشورن و دهسته کانتان بشورن تا
ثانیسه کانتان، واته له گهل ثانیسه کانش، چونکه به لای هه مووانمه پیغه مبر(ﷺ)
شوریونی، له هیچ ریوایه تیک دا نه هاتوه که جاری نهیشوری بن، نهویش به لگهیه لهسر
پیویستی شورینیان، نینجا نهوی که کراوه به به لگه لهسر پیویست نه کردن، به مهی له
زوبانی عره ب دا نهوی که له پاش وتهی ﴿إِلَى﴾ وه بیت حوكم و پیری نهوی نی یه که
له پیشی یهوه بیت. نهو به لگهیه بو نیره دهست نادات، له بهر نهوی دهسته یه که له زانیانی
زمانی عره ب که یه کیکیان(سیبویه) یه نه فرمون: نهو بو شوینیکه که نهوی له پاش
وتهی ﴿إِلَى﴾ یه له جور یه پیشه که یه نه بیت و شتیک نهبی له پیشه که یه، بو وینه وه که شو و
روژ له نایه تی: ﴿ثُمَّ انْمُوا الصَّيَامَ إِلَى الْآيِلِ﴾، نهک بو شوینیکه که له جوریک بن وه که له نایه ته دا.
﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾ به دهستی ته دهست بینن به سره کانتاندا، واته به هیندی له سره کانتاندا،
یان دهست پیا هینان به ته پیری بگه یه نن به سره کانتان، له سر هر بار نایه ته که و انیشان
ته دات که پیویسته دهست هینان به هه مو سر دا، که واته هر نه اندازه که پی یه بگوتری
دهست پیا هینان به سه، وه که شافیعی له سره، به لام بیگومان چهند حه دیسینک هیه له
باریه وه، وه که له کتیبه کانی(فقه) دا بلاو بوونه ته وه، که واته با لا نه دری له سنوری نهو
حه دیسانه، ﴿وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ پیکانتان بشورن تا هه ردو قاپتان و بهوانیشه وه، به
وینه نهوی که گوترا له دهست و ثانیسه کهان دا، له مه سه له پی دا چوار را هیه:

۱- کومل و جهاموری موسلمانان له سر نهون که پیویست و فرزه شورین.

۲- شیعهی نیمامی له سر نهون که هر دهست پیا هینان فرزه.

۳- (داود و ناصر للحق) یه زهیدی له سر نهون که هه ردو فرزه وته نیایه کیکیان بهس نییه.

٤- (ئىين و جەريز) لەسەر ئەو ھەيەتە بەندە ھەركام ھەلنەبژىرى چاگە و ئارەزووی خۆيەتی، ھەركام لە خاوەن راكان بەلگەي خۆي بەدەستەو ھەيە و ليكۆلینەو ھەي کردووە بۆ بەھێز کردن و باودانی رای خۆي. بەلام بێگومان ھەديس و رىوايەتی زۆر و کردەو ھەي ھاو ھەلەکان و مەدینەیی يەکان پاش ئەوان و يەكەم چینی موسلمانان، رای يەكەم باو ئەدەن و بەھێزی ئەکەن. لەبەر ئەو تەفسیرەكەم بە پێی ئەو کردەو ھەي. ئەم چوار شتە كە لە دەقی ئايەتەكەدا ھاوون فەرز و پێويستى بەلای ھەموو ئوممەتەو ھەي.

ئینجا ماوەتەو چوار شتی تر كە دووبەرەکی ھەيە لە پێويستی و فەرزیتي يان دا:

١- نیت ھێنان لە يەكەم جاری شۆرینی دەم و چاو.

ب- ریز کردنى کردەو ھەكان لەسەر شێو ھەي ئايەتەكەدا.

ت- دەست ھێنانی بە شۆراو ھەكاندا.

پ- بەدا ھێنانی کردەو ھەكان و نەچراڤاندنیان لە يەكتر.

يەكەميان فەرزیكە لە فەرزەكان بەلای (مالك و شافعی و ئەحمەد و رەبيعە و لیث و ئیسحاق) و زانا بەناوبانگەكانی تری شارەكان، لە ئیمامەكانی (ال بیت) ھەي ئەو رىوايەت كراوە - خوا لە ھەمووان رازی بێت - بەلای (حەنەفی يەكان) ھەي فەرزی نی يە، دوو ھەميان فەرزی نی يە بەلای (حەنەفی و مالیک) ھەي. بەلام ئەمیش فەرزیكە لە فەرزەكانی دەست نوێژ بەلای (شافعی) يەو ھەي. سێ يەميان فەرزە بەلای (مالیک) ھەي نەك لای ئەوانی تر. چوارەم فەرزی نی يە بەلای (شافعی و حەنەفی) يەو ھەي، فەرزە لای (مالیک)، ھەروەھا دووبەرەکی ھەيە لە چەند شتی تریش دا لەبارەي دەست نوێژ و خۆشۆرینەو ھەي، ئەمانەي كە لیڤەدا باس كران و ئەوانەي كە باس نەكران لەگەڵ بەلگەي خاوەن رایەكان دا بە درێژی باس كراون لە گەلی كتيبی مەزھەبەكان دا و لیڤەدا پێويست نی يە باس كردنیان.

دەربارەي دەست نوێژ بەو جۆرەي فەرمو، لەبارەي بێدەست نوێژی گەورەو كەبریتييە لە لەش گرانی، ئەفەرموي: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ حُبًّا﴾ ئەگەر ئێو لەش گران بوون، ئیتەر بەھۆي ئیحتلام و ئاواھتەنەويان بەھۆي كاری ژن و میڤدی يەو ﴿فَاطْهَرُوا﴾ ئەو كاتە بە باشی پاکی وەرگرن بە شۆرینی ھەموو لەشتان بە پێست و موو ھەي، وەك باس كراوە لە كتيبیەكانی (فقە) دا،

وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ

ئینجا دیتە سەر باسی تەیه موم، ئەفەرموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ﴾ ئەگەر ئێوە نەخۆش بوون - واتە نەخۆشی یەک کە بەکار هێنای ئاو زۆر زیانی ئەبوو - ﴿أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ یان لە سەفەردا بوون، ئیتر سەفەری کورت یان درێژ، ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ﴾^۱ یان ھەرکەسێک لە ئێوە ھاتووە لە شوێنی پێویستی ھەکردن و پێویستی خۆی ھەکردبوو بە ھەکردنی ئەو شتانەی کە لە پێش و پاشی ھەردوم ھەرنەچن. ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان کەوتن لە یەک لەگەڵ ئافرەتان دا بە لی کەوتنی پێست لە پێست ئیتر بە بی کاری ژن و میردی یان لەگەڵ ئەو کارەدا کە لەسەر باری یەکەم ھەر دەست نوێژ ئەشکی، لەسەر باری دووەم لەشیش گران ئەبێت. (ئیمامی شافعی) و چەند کەسێکی تر بەم جووێی تەفسیر ئەکەنەو. دەستەبەکی تر ھەر ئەپێن بەسەر باری یەکەم دا. لەسەر ھەردوو راکە بە لی کەوتنی پێست دەست نوێژ ئەشکی. (ئیمامی حەنفی) و کۆمەڵێکی تر لە زانایانی ئوممەت لەسەر ئەوەن کە مەبەست بەم وتەیە ھەر کاری ژن و میردی یە، کەواتە بە لی کەوتنی رووت دەست نوێژ ناشکی. لە سوورەتی (النساء) دا و لەبەر چەند بەلگەیەک باوی ئەم رایەم دا کە لێرەدا مەبەست ھەر لێکەوتنی پێست لە پێستە با سەرنج بدری. ﴿فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً﴾ ئینجا ئاوتان دەست نەئەکەوت کە بەکاری بێنن بۆ لابردنی بی دەست نوێژی و لەش گرانی، لەبەر ئەوەی ئاو نەبوو، یان بەکارهێنای زیانی سەختی ئەبوو. یان ئەو ئاوە پێویست بوو بۆ خواردنەوێ گیان لەبەرنکی بەرێژ. کاتی کە ئێوە بەو جووێ بوون و ئەتانویست نوێژ بکەن و ھەروەھا ھەر کردووەبەکی تر کە دەست نوێژو لەش پاک ی پێویستە ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ ئەو

^۱ (غائط): ئاوە بۆ شوێنێکی چال کە نەبی بە ھەرچاوەو، لەو سەردەمەدا باو بوو، بۆ پێویستی ھەکردن و دەست بە ئاوە باندن چوونەتە ئەو جووێ شوێنە، ئینجا لەبەر ئەوەی ناوێردنی ئەو شتە پێسانە شایستە نی یە ئەو وتەیە بەکار ئەھێنێ لە شوێنی ئەوانەدا، ئەنانت کرلوە بە ئاو بۆ پێسی.

کاته نیازی خۆل و خاکیکی پاک بکه‌ن و دهستی پیا بمان **﴿فَأَسْحُوا بُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِنَّهُ﴾** ئینجا دهست بینن به دم و چاو و دهسته‌کانتان دا لهو خاک و خۆله پاکه. به پی‌ی ئه‌م تفسیره و ته‌ی **﴿فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً﴾** نه‌گه‌رینه‌وه بۆ هه‌ر چواره‌که: نه‌خۆش، سه‌فه‌ری، ئه‌و که‌سه‌ی که پی‌ویستی ده‌رکردبێ، ئه‌و که‌سه‌ی که که‌وتبێ له ئافه‌رت. که ئه‌مه راو به‌ریاری زۆربه و جه‌ماوه‌ری زانا‌یا‌نه. له‌سه‌ر ئه‌م بارو رایه هۆی ته‌یه‌موم ته‌نیا یه‌ک شته: نه‌بوونی ئاو. به‌لام مه‌به‌ست به نه‌بوونی ئاو بۆ نه‌خۆش ئه‌وه‌یه که به‌کاره‌ینانی زیانی گه‌وره‌ی ببێ - وه‌ک له پێشه‌وه ده‌ست نیشانه‌مان بۆ کرد - شه‌رع ریگه‌ی به‌کار نه‌ه‌ینانی پی دابی، که‌واته وه‌ک هه‌ر نه‌بێ وایه. ه‌یندی له زانا‌یا‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که و ته‌ی **﴿فَلَمْ يَجِدُوا﴾** نه‌گه‌رینه‌وه هه‌ر بۆ سێ یه‌م و چواره‌م. به پی‌ی ئه‌م رایه هۆی ته‌یه‌موم سێ شته: نه‌خۆش، سه‌فه‌ر، ده‌ست نه‌که‌وتنی ئاو. که‌واته هه‌رکام له نه‌خۆشی و سه‌فه‌ر به ته‌نیا هۆی ته‌یه‌مومه. وه‌ک له چه‌ند شتی تر دا به ته‌نیا ئه‌م‌ین به‌ عوز، وه‌ک نه‌گرتنی رۆژوو و کورت کردنه‌وه‌ی نوێژ، به‌پراستی راکه‌یا‌ن زۆر ورده و باش دل وه‌ری نه‌گرێ. به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌یج کام له مه‌زه‌به‌کان و کۆمه‌ل و جه‌ماوه‌ری ئوممه‌ت شتی وایان نه‌گوتوه مه‌ردوم زاتی نی یه ره‌فتاریان پی بکات و هه‌ر نه‌ش کرێ چاکه، وه‌ک حمیدیس نه‌فه‌رموی: **﴿دع ما یریبک الی ما لا یریبک﴾** واز له شتی بینه که گوماندارت ئه‌کات و به‌رۆ بۆلای شتی که گوماندارت نا‌کات و دل‌نیا و ئارامی پی.

له‌م باسه‌دا دووبه‌ره‌کی زۆر هه‌یه له‌گه‌ڵی شتی تر دا. به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆر گرنگ نین و به‌ درێژی باس کراون له کتیی مه‌زه‌به‌کان دا هه‌یج پی‌ویست نی یه باس کردنی ئه‌وانه و زیاد له‌م ئه‌ندازه‌یه به درێژی پی ناده‌ین و نه‌گه‌رینه‌وه بۆ سه‌ر ئایه‌ته‌که با دل‌خۆشان بکات له‌سه‌ر دانا‌ن و پی‌ویست کردنی ئه‌م یاسا و به‌ریارانه، ده‌ست نیشانه‌مان بۆ بکات بۆ کاردرۆستی خواو هۆی دانا‌ن و پی‌ویست کردنیان: له یه‌که‌م جاره‌وه گه‌وره‌ترین یاسای ئه‌م شه‌ریعه‌ته‌مان پی رانه‌گه‌یه‌نی، نه‌فه‌رموی **﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ﴾** خوا نایه‌وی هه‌یج جو‌ره ته‌نگی و نا‌ره‌حه‌تی ب‌خات به‌سه‌رتان دا له‌وه‌ی که داینا‌وه له‌م ئایه‌ته و له هه‌ر ئایه‌تیکی تر دا، چونکه خوا بی پی‌ویسته له هه‌موو شتی، میه‌ره‌بانه به‌ به‌نده‌کانی، هه‌یج شتیکی دانه‌نا‌وه بۆیا‌ن مه‌گه‌ر خێرو سوود و به‌رژه‌وه‌ندی تیا‌یه بۆیا‌ن،

وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾

وَادْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِثْقَلَةَ الذِّبْنِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ

إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ يَدَاتُ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

وہک ناماڑہ نہکات لیئردا کہ نہفہرموی: ﴿وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ﴾ بہلام نہیہوی پاکتان بکاتمہو لہ ہر شتیکی پیس و چہپہل بہو دہست نویژو خوشورینہ، پیس و چہپہلی ناشکرا و نہینی و نادیارسی، وہک نہو گوناہانی کہ دہست نویژو خوشورین نہبن بہموی سرپنہویان کہ لہ حدیس دا ہاتوہ۔ ﴿وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ﴾ نہیہوی چاکہ و بہمرہی خوئی تہواو بکات بہسہرتانہوہ، بہ دانان و پیویست کردنی نہمانہی کہ مایہی پاکی لہش و رُوح و گیانن، یان بہ دانانی تہیموم لہ باتی دہست نویژو خوشورین دا، بہ سووک کردنی باری شان لہکاتی تہنگی و ناپہچہتیدا، ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بہلکو سوپاسی چاکہ و بہمرہمہی بکن بہ مل کہچی و گوئی رایہلی بؤ فہرمانہکانی۔

لہپاش نہو حوکم و بریارانہی کہ باس کران و دواپی پیٰ ہینان بہم باسی دہست نویژو خوشورین و تہیمومہ، لہ پاش نہوانہ ٹینجا ہانیاں نہدا لہسہر گوئی رایہلی کردن، بہمہی فہرمان نہدات بہ بیر کردنہوی برواداران لہ چاکہی خوا بہسہریانہوہ، ٹیتر مہبہست ہر چاکہ و بہمرہیک یان ہہموو چاکہ و بہمرہکانی کہ نہزانن و ناشنان پیٰ یان، یان بہ تاییہتی یہکم چین کہ لہ ہہموو کہس باشتہر ریزو نرخی نہم ٹیسلامہیان نہزانی، چونکہ دہرد و ناپہچہتی و نالہبارسی بیٰ بروائی و بہد کرداریسی سہرہمی نہقامی یان چہشتبہو، لہ ٹیسلام بہ چاکی تیگہیشتبہوون، بہ گیان و رُوح و ہہست و فام و ژیرسی یہوہ وہریان گرتبہو، ہہروہما نہو بہلین و پہیمانہیان نہخاتمہوہ بیر کہ خوا لیٰ ی وہرگرتبہوون لہسہر بیستن و گوئی رایہلی لہ خوئی و ناخوئی دا، نہیاتر سیننیٰ لہ پاشگہزیوونہوہ و سرپیچی کردن، نہفہرموی: ﴿وَادْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ باسی چاکہ و بہمرہی خوا بکن بہسہرتانہوہ و بیڑی لیٰ بکنہوہ ﴿وَمِثْقَلَةَ الذِّبْنِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ لہو کاتمہدا کہ بہہیزمکہی خوا بکن کہ بہ توندی لیٰ ی وہرگرتن ﴿إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ لہو کاتمہدا کہ کوتتان: بیستمان و گوئی رایہلی بووین۔ بیگومان ہرکہسینک برہوای ببیٰ و شاہتہمان بیننیٰ

نهو کسه له راستی دا پهیمانی بهیمیزی داوه به خوا به بیستن و گوئی رایملی به بی
 گیروگرفت و سهر لی کردنهوه، نهو پرواداران به بیجگه لهو پهیمانه چند پهیمانیکی
 تایبه تیشیان دا، وهك پهیمانی (عقبه) ی یکهه و دوهم، پهیمانی که ناو نهبری به
 پهیمانی (بیعة الرضوان) له سودهیی یدا، نهو پهیمانه هرچند به پیغمبر دران (ﷺ)
 به لام خوا پهیمان دان به پیغمبرو گوئی رایملی لی کردنی نهوی داناوه به پهیمان دان و
 گوئی رایملی کردنی خوئی لهبر نهوه نهفرموی: که خوا لی ی وهرگرتن چند ریوایه تی
 تریش هیه لهباری مبهست بهم پهیمانه بههیزه که لیږده نهفرموی: پیویستی کرد لهسر
 نهو پرواداران که باس بکن و پیری لی بکنهوه، هرچند نهوانش نهگونجین و هلنهگرن،
 به لام هرکام لهوانه ی پیشو بههیزتر و دامزراو تره له دل دا، بههرحال و لهسر هریار
 پهیمان دان به خوا و باس و پیر لی کردنهوه و پاریزگاری کردنی تایبه تی نی یه هر بهو
 یکهه چین و تاقه ی که یکهه جار نه قورثانه ی چو به گونچکه دا، بهلکو پیویستی
 سرشانی هموو پرواداریکه تا روژی دواپی، پروا و نیسلامه کی داخوای نهویه و به بی
 نهوه نه پروا هیه و نه نیسلام!

نینجا کوتایی نایه ته که نههیننی بهم فرموده یه که به راستی وریاکره وه و دل
 داچله کیڼه وه: نهفرموی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ خوتان پپارینن له خوا و بترسن له وهی چاکه و
 بههری نهوتان له پیر بجیته وه، بترسن و خوتان پپارینن له هرچی هلنه سن پنی و هرچی
 وازی لی نههینن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ چونکه بهراستی خوا زانا و ناگایه به هر نیازو
 خه تهره و هست نهیننی و خه یالیک که له سنگ و دلنه کان دایه، شراوه و پوشیده یه له
 هموو کس بیجگه له خوا.

هیندی لهو پهیمانه ی که خوا وهری گرت له پرواداران، بریتی بوو له چاودیری و
 هلنسان به کار به دهستی ی ناده می ی به داد و داد پهرورمی یه کی تیرو ته او، به جوړی
 هیچ هیزیک کاری تی نهکات و له ناوهراستی رنگه راسته کی نهیترا زینی. نه خوشه ویستی و
 دوژمنایه تی، نه خزمایه تی و بهرژوهندی و ناره زووکاری، دادو داد پهرورمی یه که هر
 لهبر خوا و فرمانبرری خواپی، له گهل هست کردن به ناگاداری خوا به هر نیاز و
 خه تهره یه ک، جا لهبر نهوه نه بانگه گرنگه یان ناراسته نهکات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی
 کهسانی که پرواتان هیناوه

كُونُوا قَوْمِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

﴿قَوْمٍ مِّنْ لَّدُنِي﴾ زور بهرنیکی هلسن به بی کم و کوپی به هر ماف و به هر پهیمانیک که پیویسته هلسان پی بی خوا، زور به ریکی هلسن پی بی هر لهبر خوا و به بی هیچ نیازنکی تر ﴿شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ﴾ شایهتی دهر بن به داد و برپاستی: شهوی راسته بیلین لای داد به دهستان. شهوی راسته برپاری لهسر بدن، شهوی لهسر تانه و لهگردنتان دایه برپاستی دانی پیا بنین. ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ اَلَّا تَعْدِلُوْا﴾ با رق و کینه تان له دهسته و کومه لیک، یان رق و دوزمنایه تی و کینه ی دهسته و کومه لیک لیتان پانتان پیوه نهی و نه تان هینیته سر شهوی که داد و راستی به کار نه هینن، له هر باریک لهو سی باره ی که گوتمان. نینجا هر بهو کوتایی نه هینا، به لکو فرمانی دا که بروداران پله یه کی تر بهرز ببنهوه، که لهو پله یه هیچ کس پی نی ناگات مه گهر له ژیر سایه ی پهرومرده و پیگه یاندنی لهم قورئانه و لهم شهریه ته دا، فرموی: ﴿عَدِلُوْا﴾ هلسن به داد و داد به کار بینن له گهل لهوانه ی که دوزمنایه تی و رق و کینه تان هیه لی یان یان رق و کینه یان هیه لیتان، چ جای دوست و خرم و خوشه ییست!! نینجا هوکیشی باس لهکات نه فرموی: ﴿هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰی﴾ چونکه داد نزیک ترین نیشانه و به لگه یه بو سیفه تی (تقوی) که نهو پیری گوئی رایله ی به بو خوا. یا نزیک ترین گوئی رایله ی به لهو سیفه ته وه و په یوهستی بهو سیفه ته وه زیاتره. نینجا فرمانه که به میزتر لهکات و زیاتر هانی بروداران نه دات لهسری به مه ی که نه فرموی: ﴿وَاتَّقُوا اللّٰهَ﴾ خوتان بپارینن له توله و سزای خوا، به فرمانبری و گوئی رایله ی خوا. دور که وتنه وه له سر پیچی و نافرمانی، که گوئی رایله ی فرمانی داد و سر پیچی نه کردن لی ی لیره دا یه کم و سر دهسته یه، ﴿رَبُّ اللّٰهِ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ﴾ چونکه بیگومان خوا به نهو پیری راده زانا و ناگایه به هر کرده وه یه که نیوه نه یکن، که واته به پی ی کرده وه کان توله و پاداشت نه دریننه وه. وینه ی لهم ناپه ته تیبری

کرد له سوره تي (النساء) دا نايه تي (۱۳۵). لم دووباره كړدنه وده دا زياته گرنگي نيشان نه دات
 كه ياسا و بنه پرته بو هم مو خيرو چا كه يه كه، مايه ي كامراني و خوش به ختي هردو
 جيهانه. هره ها زياته هاندان و مر نه گيرئ له سر كوزاندنه ودي ناگري كينه و دوزمنايه تي،
 بيجگه له وديش هوي هاتنه خواره و كه شيان جيا وازه. نينجا له پيشه وده و ته ي ﴿الْقِسْط﴾ ي
 دواخست و ليړه پيشي خست، نه وده ش - وه ك هيندي له زاناكان نه فرمون - له بر نه وده
 له پيشه وده باسه كه باسي داننانه به ماف و به هق دا، با به دزي خودي كبرا و باوك و
 دا يكي و خزمه كاني بښت. كه نه وده نه وپه رې به كار هينان و هلسانه به داد، كه واته پيش
 خستني دانه كه بو نه وي ريك و پيك تره، به لام ليړه هاتووه له باسي واز هينان و توپداني
 ناكوكي و دوزمنايه تي، بو نه وده ش نه م ريك تره كه نه فرموي: ﴿كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ﴾ واته
 هلسن به ودي كه پيوسته له سرتان بو خوا كه يه كي له وانه واز هينانه له دوزمنايه تي.
 بنگومان - ميژوويش شايه ته - نه م نوممه ته نه م نايه ته و نايه تي سوره تي (النساء) ي به دي
 هينا به تيرو ته ووي له ژباني دا. هلسان به و نه ركه زور كوره و بي وينه يه، له رويك دا كه
 به ريكي له سر نيسلام دامه زرا، به دي هينا له ژبان دا به جوړئ كه ناده مي ي شتي واي
 نه ديوه مه گر له و كاته پيروزانه ي نيسلام دا، ناشكرايه جاريكي تر ناييبيتيته وده مه گر
 له كاتيكي تردا كه نيسلام به شيوه راسته قينه كه ي خوي بيته وده كايه.

هر كاتي مه ردوم له و پوپه هره به رزه وده سرنجيك نه دات و نه وائيته وده به سر
 سرده مه كاني نه قامي دا له هم مو چرخ و ولاته كاني دا كه دواتره كيان بريتي يه له م
 سرده مي نه قامي تازه دا، كه ناو نراوه - به دروه - به سرده مي پيش كه وتن و نازادي و
 روونايي، كاتي كه نه و سرنجه بدات و نه و به راورده بكات، نه و كاته تي نه گات له و
 جيا وازي يه و نه و هم مو ماوه دوو دريژي كه هيه، له نيوان به رنامه يه كه خوا دايناوه
 بو به نده كاني، وه نه و هم مو به رنامه نه كه ناده مي دايناوه بو خويان له كوڼ و له تازه وده.
 بنگومان - به پي ي ميره باني خوا - نه بي پاداشتيكي كوره بي بي بو نه و پروادارانه ي كه
 به رنامه بي وينه كه ي خوا به دي نه مينن، هر چوئي به پي ي دادی خوا نه بي توله و سزايش
 بي بي بو بي پرواكان و نه وانه ي دزي به رنامه كه ي خوان،

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَتَأَيَّاهُمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللَّهِ عَلَيْهِمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ

جا نهوا نهو دوو بهلینه نهوات و نهفرموی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
خوا بهلینی داوه بهوانه‌ی که برویان میناوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه به‌مه‌ی ﴿مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ بویان هه‌یه سرینه‌وه‌ی گوناوه‌کم و کوپی یان، وه نه‌جرو پاداشتیکی
گه‌وره. جا شتی خوا پی‌ی به‌فرموی: گه‌وره، نه‌بی راده و پله‌ی نه‌وه چون بی، نه‌بی خه‌یال
و بیر ییمه به‌چی دا بگات. به‌راستی به‌لینه‌که نه‌ونده گه‌وره به‌سه بؤ به‌واداران له باتی
هرشتیک که له‌م جیهانه‌دا له‌م‌ستیان دهرچی له‌ پیناوی هه‌لسانیان به‌و نه‌رکه‌ی که
خراوته سهرشانیان له‌لایه‌ن خواوه، به‌سه له‌باتی هر لاری و ناله‌باری و ده‌ست دریشی
یه‌ک که هاتبیته ری یان له‌ ری‌ی خوا‌دا، هرچونی نه‌م هرره‌شه سامناکه و نه‌و سزا سه‌خته‌ی
که دانراوه بؤ بی به‌روا و سرکیشه‌کان به‌سه سه‌رو به‌ره له‌گه‌ل تاوانه‌کانیان و هه‌قی به‌رو
دوایان لی نه‌کاته‌وه: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه نه‌وانه‌ی که برویان نه‌مینا له‌م
جیهانه‌دا، نایه‌ته‌کانی نیمه‌یان به‌ درو دانه‌نا، ﴿وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ نه‌وانه هاوپ‌ی و
هاوسه‌ری ناگریکی زور به‌تینی بلیسه‌دارن، به‌راستی نه‌مه‌یه دادو دادپه‌روه‌ری که چاکان و
پاکان به‌و جوړه جو‌ی بگرینه‌وه له‌ به‌دان و ناپاکان، هه‌موو سوپاسی بؤ خوا.

نینجا هیندیکی تر هه‌ستی داد و دادپه‌روه‌ری و چاوپوشی و لی بوردن به‌هیز نه‌کات له
دروونی به‌واداران دا، هه‌ستی ده‌ستی دریشی و دوژمنایه‌تی و مه‌یلی توله‌ سندن کزو بی
هیز نه‌کات تیایان دا، به‌م ره‌نگه رووداو و به‌سهراتیکیان بیر نه‌خاته‌وه که زور به‌کاره بؤ
نه‌و مه‌به‌ستانه، نه‌فرموی: ﴿يَتَأَيَّاهُمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که به‌رواتان میناوه ﴿أَذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ بیر بکه‌نه‌وه و باسی چاکه‌ی خوا بکه‌ن به‌سهرتانه‌وه ﴿إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن
يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ﴾ له‌و کاته‌دا که کۆمه‌ل و ده‌سته‌یه‌ک نیازیان کرد ده‌ستیان راکیشن
بۆتان، بؤ کوشتی و له‌ناوبردنتان،

فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ
مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ

﴿فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ﴾ نینجا خوایش بهرگری دهسته‌کانی نه‌وانی کرد لیتان. چند
ریوایه‌تیک هاتوه له‌باری مه‌به‌ست بهو کومه‌له نیاز پیسه‌وه. به‌لام به‌هیزترین نه‌مه‌یه که
مه‌به‌ست نهو کومه‌له‌ن که له رۆژی (حیدییه) دا نیازیان کرد به په‌نهانی و له‌ناکاودا به
چه‌که‌وه بدن به‌سهر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و یاره‌کانیدا، نینجا خوا کاریکی وایکرد که موسلمان‌ه‌کان
به ناسانی مه‌موویان گرتن به‌دیل و هینانیانه بهر دهستی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌ویش مه‌مووی
به‌ره‌لا کردن به بی نازار دان. نه‌وانه مه‌به‌ست بی یان هرکه‌سیکی تر، نه‌وه‌ی گرنگ بی‌ت
په‌ندو نامۆزگاری کردنه‌که‌یه، به‌مه‌ی که خوا نارامی خسته دل‌یان، نهو چاوپووشی و لی
بورده‌نه گه‌وره‌یه کرا. وه‌ک له لایه‌کی تروه چاوله‌به‌ریان نه‌کات به‌مه‌ی که یارمه‌تیدان و
دهستی میهره‌بانی بو خسته‌نه کار، که‌واته نه‌بی نه‌مانیش شهرم بکه‌ن له‌وه‌ی هه‌لنه‌سن
به‌وه‌ی که له‌لایه‌ن خواوه خراوته نه‌ستویان. ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ له‌خوا بترسن و خوتان بیاریزن له
هوی خشم و ناره‌زایی خوا ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ نینجا با برواداران هر پشت
به‌خوا بیه‌ستن، چونکه هه‌موو شت هر به‌ده‌ست نه‌وه، هر نهو بهرگری زیان و نازار نه‌کات
له‌هرکه‌سی مه‌یلی بی، هر نه‌و چاکه و به‌ره‌و خوشی نه‌به‌خشش به‌هرکه‌س که مه‌یلی بی.
له‌م نایه‌تانی رابوردووه‌دا خوا سهرنجی بروادارانی راکیشا و نهو په‌یمانه‌ی که لی ی
وه‌رگرتببون خستی یه‌و بیریان، هه‌روه‌ها هیندی له چاکه و به‌هره‌کانی خوی بیر خسته‌نه‌وه
له سهره‌نجامی هه‌لسانیان بهو په‌یمانه. نینجا له‌م چند نایه‌تی داهاتووه‌دا هه‌لو‌سته‌کانی
نامه‌داران نه‌خاته به‌رچاو به‌رامبه‌ر نهو په‌یمانه‌ی که له‌لایه‌ن خواوه لی یان وه‌رگیرا، هه‌روه‌ها
نهو توله و سزا سه‌ختانه‌ی که دووچاریان بوو له سهره‌نجامی پاشگه‌ز بوونه‌وه و
هه‌لو‌ه‌شاندنه‌وه‌ی دا بو نهو به‌لین و په‌یمانه به‌هیزانه‌ی که دایان به‌خوا. نه‌وانه نه‌خاته
به‌رچاو تا برواداران په‌ند و نامۆزگاری وه‌رگرن له کرده‌وه و به‌سهره‌اتی نه‌وانه‌وه و خویان
وه‌ک نه‌وان دووچار نه‌کن، نه‌وه له لایه‌که‌وه، له‌لایه‌کی تروه تا دهرکه‌وی که باو و ره‌وشتی
خوا گۆزانی نی یه و لایه‌نگیری هه‌چ که‌س ناکات، بیجگه له‌وانه تا دهرکه‌وی بو برواداران
باری راسته‌قینه‌ی نهو نامه‌دارانه و هه‌لو‌سته ناره‌واکانیان، تا به‌هوی نه‌وه‌وه باش بناسرین

لای بېواداران، بۇ ئىسەمى نەخەلەتتىن و پىلان و فېر فېلىيان لى نەكات. لە يەكەمجارمە ئىسەمى
 پەيمانە نەخاتە بېرچا و خەمى گەرت لە گەلەكەمى موسا (عليه السلام)، لە كاتىك دا كە
 رزگارى كەردن لە رىسوايى و ژىر دەستەيى لە ميسردا، ئىنجا ئىوانىش پەيمانەكەيان نەبەردە
 سەر و پاشگەز بونەمە لى، بەمۇ ئىسەمى دىوچارى دىردى خۇيان بوون، نەفرىنيان لى
 كرا و گومرا بوون، ئىسەمى پەيمانەش نەخاتە بېرچا و كە لە مەسىحى يەكانى وەگەرت و ئىنجا
 ئىوانىش پاشگەز بونەمە، لە سەرەنجام دا خەمى دىوچارى كەردن بەمى جۆرەي كە لە
 ئايەتەكەدا بۇمان باس نەكات. ئىنجا ئىگەرتەمە سەر جۆلەكەكان و باسى پەيمان دان و
 مەلۇمشاندەمەيان نەكات بېرامبەر خاكى پاكى قودس، لەنا و بەناودا باسى لادانىان نەكات
 لە رىگە و ئايىنى خەمى، بەمۇ پاشگەز بونەمەكەيان، وەك بۇمان دەرئەكەمى بە جۈانە لە
 دەقى ئايەتەكاندا، ئىنجا بانگيان نەكات بە گەرانەمە بۇ ئايىن و رىنەمۈنى خەمى كە لەم
 دواترىن پەيامەدا هاتە خەمەمە، ئەفەرمۈى: ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ سۈيىند
 بەخەمى، خەمى پەيمانى بەمىزى وەرگەرت لە نەمە بېرەكانى ئىسرائىل، ئىتر ئىسەمى پەيمانە رەفتار
 كەردن بى بە تەورات، وەك مەيىندى ئەفەرمۈن، يان پەيمانى رۈيشتن بۇ سەر كەنەمى يە
 ستمەكارەكان لە خاكى فەلەستىن دا، وەك لە مەيىندى رىوايەت دا هاتتو، يان مەر پەيمانى
 بى. بەمى جۆرەي كە لەمە و پاش وەرئەگەمى لە دەقى ئايەتەكە، وەك مەيىندىكى تر ئەفەرمۈن.
 ﴿بَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا﴾ وە گىرامان لە خۇيان و ديارىمان كەرد دوانزە كەس كە
 چاودىر و لىپرسراو و دەستەبەرى بوون بۇيان، مەركام لەوانە نوینەمى پەلىك بوو لە بىنەمالە
 و خانەوادەمى (يعقوب) كە پىك هاتتو وەبەرە نەمە دوانزە كۆرەكەمى (يعقوب) (عليه السلام).
 لەسەر راي سى يەم ئىسەمى پەيمانى كە پىنى دان و لى وەرگەرتن ئەمەيە كە ئەفەرمۈى:
 ﴿قَالَ اللَّهُ﴾ خەمى پىنى فەرمۈن: خەمى بە موسا فەرمو ئىش رايگەياند بەوان ﴿بَنِي
 مَعَكُمْ﴾ بىگومان مەن لەگەلتانم، واتە بە زانن و بە دەسلەت و بە يارمەتى دان، واتە تا
 ئىسەمى لاندەمەن و پارىزگارىي پەيمانەكە بىكەن، بىگومان ئىسەمى بەلنىكى زۆر گەمەيە،
 مەركەسەك خەمى جۆرە لەگەلى بىت مەيى كەس و مەيى شتى ناتوانى دژايەتى لەگەل بىكات،
 مەركىز لە رى راست لانادا، بەلام خەمى جۆرەي و بەمى مەرج ئىسەمى بەلنىنە نادا،

لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فِيمَا نَقُضُهُمْ بِمِثْقَلِهِمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَلْسَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ

به لکو مرجہ کا نی تمہاری کہ ہم فرمودہ یہاں ہے: ﴿لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ﴾ سویند بہ خوا نہ گہر نیوہ بہ ریکی نویژ بہ جی بینن ﴿وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ﴾ زہکات بدن ﴿وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي﴾ بہوا بینن بہ فروستادہ و نیراودہ کانم کہ یہ کی لوانہ و دواتری ہموویان (محمد) ﴿وَعَزَّرْتُمُوهُمْ﴾ یارمہتی یان بدن و بہ گہورہ بیان گرن ﴿وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ﴾ قہرزاندا بہ خوا بہ بہخت کردنی زیاد لہ زہکات و پیویست کراو ﴿قَرْضًا حَسَنًا﴾ بہ قہرز دانیکی جوان و شیرین، بہم رہنگہ لہ حال بیت و بہ پی خوش بوونہوہ بدری. نہ گہر نیوہ نہم پینچ مرجہ بہ جی بینن ﴿لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ بیگومان نہسرپمہوہ لیقان گوناہو خراپہ کانتان، نہوہیش بہ پی باوی خوا کہ بہ چاکہ کان خراپہ کان نہسرپتہوہ و دروشمیان ناہیلی بہ دل و دہروونہوہ، ہرچونی ناو و سابون چلک و چہ پہلی و پیسی لائہبہن و نہیسرپنہوہ، ﴿وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ نہتانخہمہ بہمہشتانیک کہ روبارہ کان دین و نہچن بہ ژیریان دا ﴿فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ نینجا لہ پاش نہو مہرج و پہیمانہ بہمیزہ ہرکہسینک لہ نیوہ بی بہوا بیی ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ بیگومان نہو کہسہ ہلہیہ و لایداوہ لہ رینگہی راست کہ نہو ناین و شہریعتہ کہ خوا بوی داناوہ، واتہ ہلہ و لادانی نہو کہسہ خراپتر و ناشکراتر و گہورہترہ لہ لادان و ہلہی ہرکہسینکی تربہو جوہرہ پہیمانہی تہواوی و بہلیننی لی ورنہگیرابی، نہم کہسہ تازہ کاری تیپہری کردوہ و چاوہروانی گہرانہوہ و رینموونی لی ناگری.

نہوانہ وک پہیمانیان دا نہیان بردہ سر و پاشگمز بوونہوہ، بہہوی نہوہ خوا دووچاری کردن، وکو نہفرموی: ﴿فِيمَا نَقُضُهُمْ بِمِثْقَلِهِمْ﴾ نینجا بہہوی پاشگمزبوونہوہ و ہلہوشاندنہوہیان بو پہیمانہکیان، چہند پیغہمبہرکیان کوشت، لہ پاش نہوانہ نیازی

کوشتنی عیسایان کرد که دواترین پیغه مبریان بوو، دهستکاری تهوراتیان کرد به پیی نارمزوی خوځیان، یاسا و شریعه ته که یان خسته پشت گوئی، هلویستیکی زور به در ناپاکانه یان به کارهینا لگه ل دواترین و گموره ترین فروستاده و نیردای خوادا که رهوانه کرا بو سهر هموو جیهان و جیهانی یان، به هوئی شو پاشگه زبونونه و شو کردهوه پیسانه یان خوا نه فرموی: ﴿لَعَنَهُمُ﴾ دورمان خستنه وه و درمان کردن له میهره بانی ی و به زهیی خوځمان ﴿وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَلْسَةً﴾ دلها کافمان گیران به دلیکی رهق و وشک، به جوړی په ند و به لگه و نیشانه و موعجیزه کاریان لی نه کات. ئینجا دل رهقی یه که یان روون نه کاته وه به موی که دهست کاری نامه ی خوا نه کهن، درو به دم خوا وه هلنه بهستن که نه وه نه ورپری خراپی و دل رهقی یه. نه فرموی: ﴿يَكْفُرُونَ الْكَلِمَةَ عَنْ مَوَاضِعٍ﴾ و ته و فرمودی خوا لانه دن له شوینه کانی خوئی و پاش که ناری نه کهن، ئیتر به گوړینیان به شتیکی تر به لبردن و زیاد و کم کردن یان به بادان و لادان له مبهسته که ی خوځیان و سه پاندیان به سهر و اتا و مبهستیکی تردا، به پیی حمزو نارمزوی نارهوای خوځیان، شو کردهوه ناپه سه نه رابوردو وه زور له پینش چهرخی پیغه مبردا (ﷺ) کردوویانه، به لام بهوته ی ئیستابوځمان باس نه کات، نه وهش دوو شتی تیایه:

۱- وا نیشان نه دات که شو کردهوه هر پیشه یانه و هموو جاری نه یکن که بوځیان دهست بدا و همیشه نیازی دلایانی له سهره.

۲- شو کردهوه پیسه حازرو بزر نه کات و نه یخاته بهرچاو و سهرنجی بو رائه کیشتی تا بیرى لی بکړیته وه و سهرسوړیمینی له بهدیی و خراپی شو کردهوه و خاوه ن کردهوه، نه وهش باوریکه له باوه کانی رهوانییزیی که شتی رابوردو بهم شیوه ی نه خریته بهرچاو بو سهرنج راکیشان و سهرسوړهینان، ئیتر له بهر چاکی و نایابی یان له بهر بهدیی و ناهه مواری شو شته!

ثم قورئانی ئیمیه هرچه ند دهستی نه داوه و دهست نادا بو گوړاندن و دهست کاری و ته کانی، به لام - به داخوه - هر له کوڼه وه تا ئیستاش دهست کاری کراره و نه کری له تفسیر و اتا و مبهسته پیروزه کانی دا و ته کانی سه پیئراون و نه سه پیئرن به سهر مبهسته دوورو ناراست دا، به وه نه قام و نه زانی زور لادراون و له ریگه راسته که ی ئیسلام

ترازینراون، له خوا به زیاد بی هرچونی و تهکانی پاراستووه و دهست ناهن بۆ دهست
 کاری، ههروهه تهفسیر و مهبسته راستهکانیان دهرخست و روونیان کردنهوه بۆ هر ژیرو
 تیگهیشتهوویهک، هر لادان و دهست کاری یه که کهرا، ههمووی به ناههق و ناراست دهرکرا.
 ﴿وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ وازیان هیناوه و رهفتاریان نهکرد به شتیکی گهوه و گرنگ له
 نامهکیان و لهوهی که نامۆزگاری کران پیی، ئیت ئهوه باس و نیشانهی پیغه مبههرمان بێت
 و فهرماندان پی یان به شوین کهوتنی یان هر شتیکی تریش، ئهم تهفسیره به پیی
 فهرمودهی کۆمهلیک له زانایانه، هرچهند ئهگونجی و دهست ئهدات، بهلام هیندی له زانایان
 وتهی ﴿نَسُوا﴾ له واتاو مهبستهکهی خۆی لانهن، بهم رهنکه ئهفهرمون: ئهوانه لهسیریان
 کرد و لهسیریان نهما ئهوه بهشه گهوهیه له تهورات. ئیت ئهوه لهسیرچوونهوه بههۆی گوناوه
 تاوانی زۆریانوه بوو که هۆی لهسیرچوونهوهیه. وهک هیندی ئهفهرمون: یان بههۆی ئهوهوه
 بوو لهبر خراپی خۆیان بابلی یهکان زال بوون بهسیریان دا و ههیکه و نامهکیان سوتاندن
 و پایتهختهکیان ویران کرد و هرچی کوژرا کوژرا و ئهوانه یان نهکوژران به دیل گیران،
 ئینجا له پاش ئهوهی که ئهندازهیهک سهربهستی یان پهیدا کردهوه هرچی یان لهبر مابوو
 له تهورات کۆیان کردوه، لهگهڵ هر ئهندازهیهکه دهستیان کهوت لهناو بهناوی کتیب و
 نووسراوهکانی خۆیان دا، ئیت بیجگه لهوانه یان لهبر نهما، ئهم بهسهرهات و رووداوه ههچ
 کس له عهرب لهو چهرخدا به خهیاڵیشتی دا نههاتبوو، تا له میژوومه وهرگیرا و
 دهرکهوت به چهند چهرخیک پاش هاتنی ئیسلام. میژوو دهری خست که جوولهکه ئهوه یان
 بهسهرهات و نامهکیان زایه بوو که بنهرمتی ئایینهکیانه، له پاشان نووسهریک له خۆیان
 لهو ولاتی بت پهستاندا تهوراتیک بیهو جۆره بۆ نووسینهوه، به ناتهواوی و به زیاد و کم
 لی کردنهوه. بهراستی ئهم ههواله یهکیکه له موعجیزه گهوههکانی قورئان، کهواته لهبر ئهوه
 تهفسیری ئایهتهکه بهم جۆره ریکه لهگهڵ رووکەش و روالهتی وتهی ﴿نَسُوا﴾ دا، وه ههچ
 لادانیک روونادا له حهقیقهت و واتا راستهقینهکه، لهبر ئهمانه دل هر بهم تهفسیره خوش
 نوود و به ئارامه، ههق وایه هر لهسهر ئهم باره تهفسیر بکریتمهوه، وهک ئایهتی (۲۲) له
 سورهتی (ال عمران)، و (۴۴ و ۵۰) لهسورهتی (النساء) هر ئهم تهفسیره بههیزه ئهکن له دلدا.

وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا
 مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ
 اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾

ئینجا روى فرموده نه کاته پیغه مبر (ﷺ) بارو حالى جووله که کانی مدینه ناشکرا
 نه کات، نه فرمودی: ﴿وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ﴾ به بی کوتایى و دوا هاتن ناگادار نه بی
 به سر ناپاکى و کرده وى ناپاک له لایه ننه واته باو و پیشه ی نه وانه هر ناپاکى
 بووه و هر و هاتوو له باوک و باپیرو پیشوو که انیا نه و دهریاره ی پیغه مبره کانیان،
 هر و هایش نه بن له گهل تو نه ی پیغه مبر، کوتایى ناهینن لهو بارو پیشه ی خو یانه ﴿إِلَّا قَلِيلًا
 مِنْهُمْ﴾ مه گمر که میك له وان - وهك عبدالله ی کورى سه لام و وینه ی نهو - به لی نه و بارو
 حالى جووله که بوو له گهل پیغه مبر (ﷺ) تا له مدینه بوون و له ژیانى نه ودا، له گهل نه وى
 به دادو راستى ته و او رهفتارى له گهل کردن، ئینجا له پاش نهو بارو حالیان هر بهو جوړه
 هر به پیسى و ناپاکى بوو له نیوه دوورگه دا، به دريژایى میژوو هر و بوون و هر و هاتن
 له ناو گهل و کو ملى موسلمانان دا، له گهل نه و که ئیسلام و گهلى موسلمانان یه کهم و
 تاقانه بوون که نه وانیان په نادا، دهست دريژایى و چهوسانه وى له سر لابر دن، به کرده وى
 شیرین رهفتاریان له گهل کردن، ژیانى خوش و کامرانى بو پیک هینان له ناو گهلى موسلمان
 دا، به لام نه وان همیشه مارو دوو پشك و گورگ و ریوى بوون له ناو موسلمانان دا، به هر
 جوړو له هر رنگه یه که وه دهستى دابى نه و دهستان له هر پیلان و ناپاکى و دهست دريژایى
 یهك، نه گمر خو یان دهسه لاتى نه وانیهان نه بووبى نه و دهستان له دانانى که مین و داو نانه وه،
 همیشه دهستیان تیگهل کردوو له گهل دوژمنانى ئیسلام و موسلمانان دا بو لی دانی ئیسلام
 و موسلمانان، گوی یان نه داوه به هیچ به لی و په یمانیک، زوړ به ی جووله که هر و هاتوو

و مكو قورئان هموالی پی داین، خوای پمرومردگار له قورئانه‌کی دا باسی نه‌مانه‌ی بۆ کردین که روی کرده جووله‌که، کاتی که په‌یمان‌یان هه‌لوه‌شاندوه له‌گه‌ل خوا‌دا، تا ئهم ئوممه‌ته بترسی له پاشگه‌زبوونه‌وه و هه‌لوه‌شاندوه‌ی په‌یمان‌که‌یان که دایان به‌خوا، تا نه‌مانیش دوچار نه‌بن به وینه‌ی جووله‌که، ئینجا تا پارێزگاری به‌لێن و په‌یمان‌که‌یان کرد خوا سهربه‌رز و سهرکه‌وتوو و کامه‌رانی کردن، جله‌وی ژیان و جیهان که‌وته ده‌ستیان، به‌لام کاتی که لایان دا له ریگه راسته‌که‌ی خویان، خوا ئهو سهربه‌رزی و سهرکه‌وتن و سهرکرده‌یه‌تی یه‌ی لی داپنن، کردنی به شوین که‌وته و داوین و پینشیل کراو، هه‌روایش نه‌بن تا نه‌گه‌رینه‌وه بۆلای پمرومردگاریان، نه‌چنه‌وه سهر په‌یمان‌که‌یان، ئهو کاته خوایش به‌لێن و میهره‌بانی یه‌که‌ی نه‌گه‌رینه‌وه بۆ سهریان.

په‌ندو ئامۆزگاری خوا بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌رباره‌ی ئهو جووله‌کانه له‌و کاته‌دا نه‌مه‌بوو: ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ﴾ ببوره لی یان و چاوپۆشی بکه، چونکه ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی خوا چاکه که‌رانی خۆش نه‌وی، واته لی بوردن له‌و تاوان و خراپه‌کاری یه‌یان چاکه‌یه، چاوپۆشی له ناپاک‌ی که‌رانی خۆش نه‌وی، که‌واته بووره و چاوپۆشی بکه. به‌لام ئهو لی بوردن و چاوپۆشی یه‌ش کاتی خویان هه‌بوو، له‌پاش ئه‌وه نابێ ببن، له‌به‌ر ئه‌وه له پاشان فه‌رمانی دا به پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که له مه‌دینه ده‌ریان کات، ئینجا له هه‌موو نیوه دوورگه ده‌ریان کات. ئه‌ویش به‌و جوژه‌ی لی کردن: خوی له مه‌دینه ده‌ری کردن، له‌پاش خوی له‌سه‌ر فه‌رمانی ئهو له نیوه دوورگه ده‌رکران.

ئینجا باسی په‌یمان لی وهرگرتن و پاشگه‌زبوونه‌وه‌ی نه‌سرانی یه‌کانیش نه‌کات، نه‌فه‌رموی: ﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ﴾ له‌وانه‌ی که نه‌یانگوت: بئێگومان ئێمه یارمه‌تی ده‌رانی ئایینی خواین یان ئێمه له‌سه‌ر ئایینی نه‌سرانین و شوین که‌وته‌ی عیسا‌ین، له‌سه‌ر هه‌رکام ئه‌مه پلاری تیا‌یه بۆیان به‌مه‌ی که لاف لێدانی رووت بووه، نه‌ک له راستی دا به‌و جوژه بووین. ﴿أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ﴾ به‌لێن و په‌یمانی به‌هین‌ی خویانمان وهرگرت ﴿فَنَسُوا حَظًّا﴾ نهما‌ژگروا یه، ئینجا نه‌مانیش وازیان هینا، یان له‌میریان چوو و له‌میریان نهما به‌شینکی

گهواره و گرنگ لهوهی ئامۆزگاری یان پی کرا لهسەر زمانی عیسا (علیه السلام)، بێگومان بنه‌په‌ت و ناوه‌پۆکی ئهو په‌یمان به‌پوا بوو به‌ تاک و ته‌نیا یی خوا به‌ بی هیچ جوژه هاوبه‌شیک، له‌لادان له‌ممه‌وه هه‌موو لادان و لاری یه‌ك رووی کرده ئهو ئومه‌ته، هه‌ر بۆ ئه‌وه بوو به‌هۆی ئهو هه‌موو دووبه‌ره‌کی و ئاژاوه‌ جه‌نگ و کوشتا‌ره‌ی به‌ریابوو له‌ ناویان دا، بوو به‌هۆی دامه‌زران و جیگیر بوونی کینه و دوژمنایه‌تی یه‌کی نه‌په‌راوه تا رۆژی دوایی، له‌سەر ئهو پاشگه‌ز بوونه‌وه دووچاری ئه‌وه بوون پێش سزاو تۆله‌ی سه‌ختی دۆزه‌خ له‌ رۆژی دوایی دا، وه‌کو نه‌فرموی: ﴿فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِنْ يَوْرَ الْفَيْئَمَةِ﴾ به‌هۆی ئه‌وه‌وه دوژمنایه‌تی و کینه به‌ریمان خسته‌ ئیوانیان، واته‌ ئیوان تیره‌و به‌ره‌و خاوه‌ن مه‌زه‌به‌کانیان، یان ئیوان ئه‌وان و جووله‌که، تا رۆژی دوایی، له‌ جیهان دا ئه‌وه‌ی به‌سەر هه‌ینان، ﴿وَسَوْفَ يُعْطِيهِمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ بێگومان له‌مه‌وپاش - واته‌ له‌ رۆژی دوایی دا له‌کاتی حه‌ساب و په‌رسیاردا - خوا هه‌وآلیان پی ئه‌دات به‌وه‌ی که کردیان له‌ جیهان دا، واته‌ له‌ رۆژه‌یش دا خوا دووچاری سزاو تۆله‌ی سه‌ختیان ئه‌کات به‌جو‌رو شیه‌ویه‌ک که شایسته‌ن بۆی و خوا خۆی ئه‌زانی.

له‌پاش ئه‌وه‌ی هه‌لویسته‌تی جووله‌که‌و گاوه‌ره‌کانی خسته‌ به‌رچاو له‌باره‌ی ئهو په‌یمانیه‌ی که لی یان وه‌رگیرا، ئه‌نجا رووی فرموده‌ ئه‌کاته هه‌موویان و بانگیان لی ئه‌کات به‌ تیک‌پرای به‌ سیفه‌تی نامه‌داریی، بۆ ئه‌وه‌ی پی یان راگه‌یه‌نی که دواترینی پێغه‌مبه‌ران و فروستاده‌کانی خوا هاتوو به‌ سەر هه‌مووان، چ نامه‌دار و چ عه‌ره‌ب و چ هه‌موو گه‌له‌کانی تری جیهان، هه‌موو چوون یه‌ك ئه‌بی به‌پوا بێزن و په‌یره‌وی بکه‌ن، ئه‌وه به‌شیکه‌ له‌ په‌یمانیه‌ی که له‌ نامه‌دارانه وه‌رگیرا.

ئهم پێغه‌مبه‌ره هاتوو به‌ ئه‌وه‌ی ئاشکرا بکات زۆر له‌و شتانه‌ی که ئهو نامه‌دارانه شار‌دیانه‌وه له‌ نامه‌کانیان، له‌ کاتی‌ک دا که په‌یمانیا‌ن دابوو به‌ ده‌رخستن و ده‌ربهرینی، وه‌ك چه‌ند شتیکی تر بوو که شار‌دبوویانه‌وه، به‌لام ئهم پێغه‌مبه‌ره باسی نه‌کردن چونکه باس کردنیا‌ن پێویست نه‌بوو له‌م شه‌ریعه‌ته تازه‌دا،

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾

نه فەرموی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئەو نامەدارەکان «قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا» بێگومان هات بۆ لاتان فروستادە و نیرراومان - واتە محمد (ﷺ) - بە جوړی «يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ» باس ئەكات بۆتان بە روونی زۆر لەو هی که ئێوه شار دواتانەوه و بەردهوام بوون لەسەر ئەو شار داتانەوهی. «وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ» چاوپۆشی ئەكات لە زۆر لەوانە هی که شار داتانەوه و باسیان ناکات.

لەم بانگ کردنەدا بە روونی رانهگەیەنێ بە نامەدار چ ئەوانە هی که خۆیان بە شوێن کەوتووی تەورات دانەنێن، چ ئەوانە هی که خۆیان بە شوێن کەوتووی ئینجیل دانەنێن، پێ یان را نەگەیەنێ که ئەوانە بانگ کراو و داوا لێ کراون بە بېوا هینان بەم فروستادەیه، بە یارمەتی دانی، هەرچۆنێ پەیمانی لێ وەرگرتوون لە نامەکانیان دا، هەروەها پێ یان رانهگەیەنێ شایەتی دانی خوا لەسەر ئەوهی که ئەم پیغمبەرە (ﷺ) بۆ سەر ئەوانیشە، هەرچۆنێ بۆ سەر عەرەب و ھەموو گەلانی تریشە، کەواتە لە پاش شایەتی دانی خوا هیچ کەس رینگە ی نی یە که دان نەنێ بەمە ی که فروستادە ی خوا یە، و هیچ کەس رێ ی نی یە که بلی: فروستادە یی یە کە ی ھەر بۆ سەر عەرەبە. یان بلی: نەنیرراو بۆ سەر نامەدارەکان، بە لکو ئەبێ ھەموو کەس بە بێ گومان و دوو دلی بېرای وایی که نیرراو بۆ سەر نامەدارەکانیش، هیندی لەو کارو کردەوهی لە گەلیان ئەمە یە: زۆر لەو شتانە ی که ئەوان شار دیانەوه بۆیان باس بکات، وەك رەجەم و بەردەباران و قەدەغەکردنی سوو خواردن، که جوولە که ئەیانشار دەوه، وەك تەك و تەنیایی خوا که یە کەم بنەپەت و سەرەکی یە لە ھەموو ئایین و پە یامەکانی خوا دا، گاوردەکان شار دیانەوه، هەروەها باس و ناو نیشانی پیغمبەرمان (ﷺ) که لە تەورات و ئینجیل دا هاتبوو، لە گەل ئەو دا جوولە که و گاوردەکان شار دیانەوه، ئەوانە ی که باس مان کردن و ھەر شتیکی تر که پێویست بوو باس کردنی دەری خستن که ئەو ش مو عجیزە یە کی گەورە و بە لگە یە کی ئاشکران لە سەر پیغمبەریتی ئەم

پښه مېره (ﷺ) که نه خوینده وار و له گهلیکی نه خوینده واری دور له زانیاری و خوینده واری بو، کهاته هرکس نه قام نه بی بزانې و پړوای بی که هوال و زانینی نه وانه هر له خواوه هاتووه.

نه وانه ی باس کرد یوان، زور شتی تری له و شارواوه باس نه کرد، چونکه نه و شتانه بو کات و ماوه یه کی تایبه تی و گهل و کومه لیکي دیاری هاتبوون و نیت پښو یست نه ما به ره قار کردن پی یان و دهستیان نه نه دا بو نه وهی بکرین به به شیک له م دواترین شهریه ته هه میشه یی و نه پړاوه، سپرانه وه و پښو یست نه بوو باس کردنی شیان له م شهریه ته دا، به و باس نه کردنه ش میهره بانی به کار هیئا که زیاتر بی نابرووی نه کردن و راستی هه موو شتیکی لی نه گوتن، نینجا له باریکی تره وه نه م هوالی باس نه کردنه یان پی نه دا تا بزنان که پښه مېره (ﷺ) زانایه به هه موو داشارد راوه کانیان، به هوی نه وه و بترسن و کوتایی بینن له داشاردن بو نه وهی بی نابرووتر نه بن. نینجا باسی سروشت و کارو کرده وهی نه م دواترین شهریه ته نه کات، سوود و بهرو بهرهمی له ژیان دا روون نه کاته وه به تایبه تی سرنجی نامه داره کان رانه کیشتی بولای، نه فهرموی: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ بنگومان هات بو تان له لایه ن خواوه ﴿نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِینٌ﴾ رووناکی یه کی گهره و نامه یه کی روونی روون کره وه، بنگومان و به لای هه مووانه وه مه به ست به م نامه یه قورئانه، نینجا نایا مه به ست به رووناکی یه که ش هر قورئان بیئت، وه هیندی نه فهرمون، چونکه له چهند نایه تیکی تردا هاتووه و مه به ست پی قورئانه، یان مه به ست لیړه دا نیسلام بیئت وه هیندیکی تری له سهره، یان مه به ست پی پښه مېره ی نازیزه (ﷺ) که رووناکی رووناکی یه کانه و هه موو رووناکی یه کی تر له و هرگړاوه و به هوی نه و گه یشت به مردومان، (قتاده و زجاج) نه مه یان هه لېژاردووه. هرکام له م سی باره نه گونجی و ریکه و به لگه هیه له سهری، له سهر هر بار به کار هیئانی وتهی (نور) زور به جی یه و سهرویه ره، چونکه سهرچاوهی رووناکی دل و دهر وون و گیان نه م پښه مېره و نه م قورئانه و نه م نیسلامیه، بېواداری راسته قینه هه ست نه کات به رووناکی یه له هه موو بارو رویه کی ژیانی یه وه، به تایبه تی کاتی که سرنجیکی نه و هه موو تاریکی و ویلی و سرگردانی یه بدات که له هه موو بیرو باوه پی نه قامی یه کان هه لته قولی له کون و له تازه وه،

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ

﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ﴾ بهم نامه يه خوا رينموني همرکه سيک نهکات که شوين رهزاهندي و خوش نوودي خوا کهوتبي، واته همرکه سيک که شوين کهوتنه کهي له زانيني خوادا تپه پي کردبي خوا بهم نامه يه رينموني نهکات ﴿سُبُلَ السَّلَامِ﴾ بو ريگه کاني نارامي و بي باکي له همر شتيک که بيبي لي بکري، ريگاکاني رزگار بوون له سزاو توله ي خوا، ريگه کاني نارامي و ناشتي له گهل ژيريدا، له گهل دهر وون دا، له گهل نه دماه کاني لهش دا، نارامي و ناشتي مال و خيزان، نارامي و ناشتي گهل و نوممته و نه دماه کانيان، نارامي و ناشتي له گهل هموو مروؤ و جيهان دا، نارامي و ناشتي له گهل ژيان دا، له گهل بوونه وهردا، له گهل پهروه دگاري بوونه وهردا. نارامي و ناشتي يک که هيچ کهس دهستي ناکه وي - هيچ روزيک دهستي نه که وتوو - مه گهل لهم نايينه دا، مه گهل له بهرنامه و شهر يعتي نه نايينه دا، مه گهل له ناو نهو گهل و کومه له ي که له سهر بيرو باوهر و شهر يعتي نه نايينه بهرپا و راگير بووبي و دامه زراو و راگير بي. به لي بهراستي همر بهم نايينه نهو پايه و پله بهر زانه و نهو نامانجان به تهواوي نه نايينه تام و بوئه خوشه نه چهر ي، که گوزهر ي کردبي به ريگه کاني جهنگ و ناژاوه کان که نه فامي کون و تازه هينايان و نه خشه يان کيشان، بيگومان يه کهم چين و تاقم که يه که مجار نه نايه ته ي چوو به گويچکه دا، وه له رتوه له نه فامي هاتبوونه ناو نيسلام و نهو هموو جهنگ و ناژاوه و بي نارامي يه يان به سهر هاتبوو، نهو يه کهم تاقمه زور به ورد ي و به چاکي نه نايينه تام و بوئه خوش و شيرينه ي نارامي و ناشتي به يان ههست پي نه کرد که نيسلام هيناي و رشتي به سهر جيهان دا. ئاي نيمه ي نه مړو که نه زين له ناو تاريک و دوو که لي ره شي نه فامي تازه دا نيمه نه مړو چهند پيوستين به که پرانه وي نهو نارامي و ناشتي يه ي که نه نايينه ته چهند کات و ماوه يه ک تيا ژيان!!

وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ، وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ

ئیتر سزاو نازاری نهفامی تازه نهچهژین و نقوم بووین تییدا، ئیسلامیشمان لیوه نزیکه،
داماوین به دهست جهنگی چهرخی نهفامی تازهوه و ناشتی و ئارامی ی ئیسلامیش لهبهر
دهستمان دایه نهگهر بمانهوی و ئارهزویی بکهین، کهواته ئای چهند زیانبارو رهنجهړو و مال
ویرانین! خوْمان بهدهستی خوْمان گومپایی نهکپین به رینموومایی! بی ئارامی و جهنگ
ههلههژیرین بوْ خوْمان و باوی نهدهین بهسهر ئارامی و ناشتی دا!! بیگومان ئهم ئوممهته
نهتوانی ههموو جیهان رزگار بکات له ههموو جهنگ و بی ئارامی و بهدبختی یهک له ههموو
بارو روویهکهوه، بهلام به مرجی که له پینشهوه خوْمان رزگار بکهین، بگهرینهوه بوْ سایه و
پهنای ئیسلام، بگهرینهوه بوْ لای رهزامهندی خوا و شوینی ئهوه بکهوین که خوا ههلی
بژارد بوْمان و بجینه ریزی ئهوانه ی که خوا رینموونی کردن و خستنیه سهر ریگاکانی
ئارامی و ناشتی، ﴿وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ﴾ بهموی ئهو نامهیه خوا
دهریان ئههینی له تاریکی یهکان بوْ لای رووناکی به مهیل و ئیراده و زانینی خوی.

لیره و له شوینهکانی تردا رووناکی به تاه(نور) ئهفهرموی، تاریکی یهکان(ظلمات) به
کو، ئهوهش لهبهر ئهوهیه که رنگی خوا تهنیا رنگیهکه، رنگی شهیتان و شوین
کهوتووهمانی چهندهما رنگن، واته خوا بهم نامهیه ئهوانه دهرئههینی له ههموو جوْره ئاین
و بیرو باومپ و بوْچوونه ناپاست و ئاوهواکان بوْ لای بهوا به خواو ئهوه ی خوا ناردی بوْ
بهندهکانی. ﴿وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ رینموونی یان نهکات بوْ لای رنگیهکی
راست، واته ئایینی پاکی ئیسلام و دهست گرتن بهوه ی که پیغهمبهر(ﷺ) هیئای، ههرچونی
یهکهه چینی ئهم ئوممهته دهستی پیره گرت، که ههر ئهوهش ریکه لهگهل سروشت و ژیری
ئاهمی و ژیان و ئهم بوونهومره گهره و فراوانه دا.

ئەو خاویەى كە ئادەمى ى و سىروشتى ئادەمى ى دروست كرد، وه ئەم بوونەمەرەى
 دروست كرد لەسەر ئەم بارو شىوہى كە دەست ئادا بو گۆڤان و دەست تى خستن، ھەر ئەم
 خاویە ئەم بەرنامەى دانا بو ئەم ئادەمى ى، كەواتە ئەبى ھەر ئەم بەرنامەىەش راست و
 رەواو گونجاو بىت، ھىچ بەرنامەىەكى تر ناگونجى لەگەلى و دووچارى زيان و بەدبەختى
 ئەكات، ئىنجا باسى ھىندى لە بىرو باوەرو و تەى نامەدارەكان ئەكات كە دژو پىچەوانەى ئەم
 نورو نامەىە كە خوا ناردى بو ھەمووان، كە يەكەم بەند و يەكەم بنەرەتى سەرەكى تىاي دا
 برىتى يە لە تاك و تەنبايى خواو بى وىنەيى خوا، باسى ئەكات و بە درۆى ئەخاتەوہ و دەم
 كوتى ئەم نامەدارانە ئەكاتەوہ ئەفەرەموى: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ
 مَرْيَمَ﴾ سويند بەخوا بى بېرو بوون و لە ئايىنى خوا ھەرچوون ئەوانەى كە گوتيان:
 بەپرەستى خوا ھەر مەسىحى كۆپى مەريەمە، واتە عيسا(عليه السلام)، بىگومان ئەوہى كە
 عيسا لاى خوا تاك و تەنبايى خوا بوو، ھەك ھەموو پىنغەمبەر و فروستادەكانى ترى خوا،
 داننان و شانازى كردن بە بەندەيى يەكەى تەواو بو خواو بىرو باوەر و كارو پىشەى
 ھەموويانە، بەلام ئەو ئايىنە پاكەى كە عيسا ھىناى(عليه السلام) چەند گۆڤاندن و دەست
 كارى يەكى تيا كرا، بەھۆى ھاتنى بت پەرستان بو ناو عيسايى يەكان، تىكەل بوونى بت
 پەرستى بە بىرو باوەرەكانى ئەوان. ئەو گۆڤاندن و دەست كارى كردنە بە يەك جار نەبوون،
 بەلكو بەرە بەرە و ھەر جارى شتى ئەھات، ھەتا گەيشتە ئەم رادەيە لە تىكەل كردنى ئەم
 ھەموو بوچوون و شتى پەرپووپوچانە كە سەرسوڤنەمىنى لى ى، ژىرى تىيدا سەرگەردانە!!

بىروباوەرى تاك و تەنبايى خوا لە پاش عيسا(عليه السلام) مايمەو لەناو قوتابى و شوڤىن
 كەوتوہەكانى دا، يەكى لەو ئىنجىلە زۆرانەى كە لە پاش عيسا(عليه السلام) نووسرانەوہ،
 يەكى لەوانە كە ئىنجىلى(بەربابا) يە باسى عيسا بەمە ئەكات كە نىرراوئىكە لەلایەن خواوہ،
 ئىنجا دوپەرەكى زۆر پەيا بوو لەناو عيسايى يەكان دا: ھىندى ئەيانگوت: نىرراو و
 فروستادەيەكە ھەك نىرراو فروستادەكانى تر، ھىندى ئەيانگوت: كۆپى خوايە، چونكە بە بى
 باوك پەيدا بوو، بەلام دروست كراوى خوايە، ھىندىكى تر ئەيانگوت: كۆپى خوايە، چونكە
 بە بى باوك پەيدا بوو، بەلام دروست كراوى خوايە، ھىندىكى تر ئەيانگوت: كۆپى خوايە و

دروست کراویش نی یه، به لکو هر بووه وهك باوكی. بۆ نه هیشتنی ئهم دووبهره کی یانه له
 سالی (۳۲۵) ی زاینی دا کوڤ و کۆمهلی گهرا که پیک هات له (۴۸) هزار به تیریک و
 ئوسقوف، (ئین البطریق) که یه کیکه له میژو نووسانی نهسرانی یه کان له باره ی ئهوانه وه
 ئهلی: ((ئهوانه له ئاین و رادا بهم جوړه بوون: بهرهرانی یه کانیا ن ئه یانگوت: عیسا و دایکی
 دوو خوان بیجگه له خوایه که ناوی (الله) یه. (سابلیوس) و تاقمه که ی له سهر ئه وه بوون که
 عیسا له گه ل باوکی دا وهك پارچه ئاگریک وایه که جو ی بیته وه له پارچه ئاگریکی
 تر. (الیان) و تاقمه که ی له سهر ئه وه بوون: که عیسا له سکی دایکی دا نه ماوه ته وه نو مانگ
 به لکو گوزهری کرد به سکی دا به وینه ی گوزهر کردنی ئاو به پلوسک دا. (بولس شمشاطی)
 که به تیریک ی ئه نطاکیه بوو له گه ل شوین که وتوو هکانی له سهر ئه وه بوون که عیسا ئاده می
 یه و له لاهوت دروست کراوه، له مریه م پهیدا بووه له یه که مجاره وه، خوا هه لی بژارد بۆ
 ئه وه ی ببی به دلسوز بۆ به شه ئاده میتی یه که ی، چاکه و به مریه ی خوا بوو به هاوپی، تیکه لی
 بوو و دامه زرا، وه له بهر ئه وه ناوبرا به کوپی خوا، وه ئه لین خوایه کی جهوه مری هه ربووه به
 بی سهره تا. بریایان به (کلمه) و (روح القدس) نی یه. (مرقیون) و هاوه له کانی له سهر ئه وه که
 سی خوا هه ن و به بی سهره تا هر هه ربوونه، ئه لین: (مرقیون) سه روکی هاوه له کان عیسا
 نهک (بطرس). (بولس) و (۳۱۸) ئوسقوف له و کوڤ و کۆمه له له سهر ئه وه که عیسا خوایه...))
 ئینجا قوسته منتین که ئیمپراتۆریکی رۆمانی بوو، له بت په رستی یه وه هاتبوو هیچی
 نه نه زانی له نهسرانیتی ئهم رایه هه ل بژارد، خواوه کانی ئهم رایه ی زال کرد به سهر خواوه ن
 راکانی تر دا به جوړی ئاواره و دهر به دهر کران، به تایبه تی ئهوانه یان که ئه یانگوت: ته نها
 باوک خوایه و مه سیح ئاده می یه. ئینجا خواوه نی (تاریخ الامه القبطیه) ئه لی: ((جامیعه ی
 موقه ده سه و که نیسه ی ره سولی یه قه ده غه ی کردووه که هیچ بلی: کاتی بووه که ئین الله
 نه بووبی، نه بووبی پیش ئه وه ی له دایک بووبی، له نه بوونه وه پهیدا بووبی، یان هه ر که س
 بلی: ئین له ماده پیک هاتوو یا له جهوه مریکی تر بیجگه له جهوه مری خوا که باوکه. بلی:
 دروست کراوه، یان بلی: ده ست نه دا بۆ گوڤان)). به لام نه و کوڤ و کۆمه له نه ی توانی بهم
 بریارانه بیرو باوه ری خوا په رسته کان له ناو به ری، که دهسته و ته به عه ی (اریوس) بوون. ئینجا

خیلاف و دووبهره کی یه کی تازه پهیدا بوو له باره ی (روح القدس) هوه: هیندی گوتیان: خواجه. هیندی کی تر نه یانگوت: خوا نی یه! بههوی نهوه مه جمعه ی یه که می قوسته نین یه کوبوونه وه له سالی (۲۸۱) ی زاینی دا بو برینه وه ی نهو دووبهره کی یه، (ابن البطریق) بریاری دا نهو مه جمعه نه گپرتنه وه به پئی قسه ی ئوسقونی نه سکه ندری یه بهم شیوه یه:

به تریری کی نه سکه ندری یه نه لی: (روح القدس) به لاما نه وه هر رۆحی خواجه، رۆحی خوایش هر بوون و ژیا نه که یه تی، که واته نه گهر بلنن (روح القدس) دروست کراوه نه بی بلنن: رۆحی خوا دروست کراوه، نه گهر بلنن: رۆحی خوا دروست کراوه، نه بی بلنن: بوون و ژیا نه که ی خوا دروست کراوه، نه بی بلنن: زیندوونی یه، نه گهر بلنن: زیندوونی یه، نه بی پروامان نه بی پئی، هر که س پر وای نه بی پئی نه فرینی لی نه کری!!!

بهو جوړو شیوه یه بریاری خواجه تی (روح القدس) درا لهو مه جمعه دا، هر چونی بریاری خواجه تی عیسایش درا له مه جمعه ی نی قییه دا، بهوه پیک هات سی خوا له: اب، ابن، روح القدس. ئینجا دووبهره کی یه کی تر بهرپا بوو له باره ی کوبوونه وه ی سروشتی خواجه تی و ناده می تی له عیسادا، له بهر نه وه مه جمعه ی (افسس) گیرا له سالی (۴۳۱) دا له پاشان دووبهره کی و ناژاوه له وه یش بهرپا بوو، بههوی نهوه مه جمعه ی (خلقیدونیه) گیرا له (۴۵۱) دا و بریاریان دا که مسیح دوو سروشتی هیه، هر کام لهو دووانه سهر به خوڼ، له مسیح دا یه کیان گرتووه، وه نه فرینیان کرد له مه جمعه ی (افسس) ی دووه! ئینجا میسری یه کان دانیان نه نا به بریاری نه مه جمعه دا، ناژاوه و خوین ریژی روی دا له نیوان مزه بی میسری (منوفیسی) وه مزه بی (ملوکانی) که دهوله تی نیمپراتوریه تی گرتی یه گهردن.

بهم نه اندازه کوتایی نه هیئین به روون کردنه وه ی نهو بوچوون و مزه به لارو ناراستانه ی که پهیدا بوون له ناو نه سرانی یه کان دا، بوو بههوی نهو هه موو دوژمنایه تی و کینه و دووبهره کی یه کی که تا نیستاش هر هیه، نایش بریتنه وه تا دنیا دنیا یه، پیویست بوو بهم کورته یه نهو باسه بکری تا باش تی بگهین له دم کوت کردنه که ی قورئان، باشر دهر نه که وی که قورئان موعجزیه یه، نهو تا ناگای هیه لهو هه موو بیرو باوهرو قسه لارو پووجه ی نهو نه سرانی یانه!

قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ،
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّواهُ قُلْ فَلِمَ
يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ

قورئان هات دهم کوتی نهوانه ی کرد و باری راسته قینه ی له مهسه له که دا ناشکرا کرد:
فهرموی: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾، وهك تهفسیرمان کرد، نینجا
ژیری و سرورشت نهبزونی و سهرنجیان رانه کیشی بو نهوی که به ناشکرا راست و
رهوایه، نه فهرموی: ﴿قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ بلی دهی نایا کی ری نهگری و کی
نه توانی ری هیچ شتی بگری له خوا ﴿إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ، وَمَنْ فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ نهگر خوا بیهوی له ناو بهری عیسا کوپی مریهم و دایکی و هرکس و له
زهوی دا ههمو پیکهوه؟ واته عیسا و دایکی و هرکس له زهوی دا وهك یهك مل کهچ و
دهسته پاچهن بهرامبر مهیل و دهسه لاتی خوا و هیچ کهس ناتوانی بهرگری مهیل و
دهسه لاتی خویان لی بکات، کهواته جیاوازی تهواو هیه له نیوان خوا و نهوان دا، خوا تاک
و تهنایه و مهیل و نیرادهی بهره بهر لایه و ریگری نی یه، وه دهسه لات و توانای تاقانه و
جیاوازه، نهوان بی دهسه لات و دهسته پاچهی تهواون بهرامبر، خوا خاوهنی ههمو
شتیکه و دروست کهرو داهینری ههمو شتیکه و دهسه لات داره بهسهر ههمو شتیک دا،
وهکو نه فهرموی: ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ همر بو خوایه مولک و
خاوه نیتی ههمو ناسمانه کان و زهوی و هرچی و له نیوانیان دا، ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ دروست
نهکات و داهینی هرچی مهیل بکات، نهواتا هیندی شتی دروست کردوه له هیچ و به بی
بنهرت و کهرسه، وهك نهو شتهی که یهکه دروست کراوه، نیتر نهو شته رووناکی یه یان
هرچی. هیندیکی دروست کرد له بنهرت و کهرسه، وهك هر دروست کراویکی تر پاش
یهکه دروست کراو، هیندیکی تر دروست کردوه له کهرسه یهکه که له دیمهن و شیوه دا
نور جیاوازو دوون له یهکهوه، وهك یهکه می ههمو گیان له بهران له خاک دروستی کردوون،

هیندیکی دروست کردوه له شتیك كه له وینهو شیوهی خویه تی، ئیتر لی دروست کراوه كه
نیری ته نیا بیټ وهك (حواء) كه له ئادهم دروستی كرد، یان ئافره تی ته نها بیټ وهك عیسا كه
له مریهم دروست كرا، یان له هەردوو جۆره كه وهك هەموو رۆله و نهوهكانی تری ئانهم و
حواء، هیندیکی دروست کردوه به دهستی قودره تی خوێ نهك له سەر دهستی هیچ
كهسیکی تردا وهك ئەرز و ئاسمان و ئهو هەموو شتانهی تر، هیندیکی دروست کردوه
له سەر دهستی یهكێ له دروست کراوهكانی دا، دروست کراوهكهش گیان له بهره وهك ئهو
پهلهوه ره ی كه له سەر دهستی عیسا دا دروستی كرد، هیندیکیشی دروست کردوه له سەر
دهستی بهندهكانی دا و گیان له بهره نین، وهك ئهم هەموو شتانهی كه به كردهوه و پیشه
سازی بهندهكانی فراهم نه هینرین لهم جیهانه دا، كهواته دروست كردنی عیسا له ته نها
دایکی، یا دروست كردنی پهلهوه ر و زیندوو كردهوه ی مردوو له سەر دهستی عیسا دا نابێ
به نیشانه و به لگه له سەر خوایه تی عیسا، وهك به نه فامی كراون به به لگه له لایه ن ئهو
مهسیحی یه سەر لی تێك چووانه ﴿وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ خوا به سەر هەموو شتیك دا
توانایه، كهواته ههركهسیك بێ بهش نه بێ له ژیری هه ر ئهو داهینه رو توانا به خوا ئه زانی و
ئیترا بیجگه له وهموو شت و هەموو كەس به دروست كراو و مل كه چ ئه زانی و نزیک
سنووری خوا و خوایه تی یان ناخاته وه. ئینجا قسه و لافیکی زۆر نا راست و نا پهوا ئه هینێ
له لایه ن هەردوو تاقمی نامه داره وه، دهم كوت و به ره پهرچیان ئه داته وه و به درۆیان ئه خاته وه،
ئه فهرموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى﴾ ههركام له جووله كه و گاور گو تیان و ئه لێن، ﴿مَنْ اَبْتَوٰ
اَللّٰهُ وَاَحْبَبُوْهُ﴾ ئیمه كو پانی خوا و خوشه ویستانینی!! ههركهسیك كتیبی ئهو دوو تاقمه
بخوینیته وه ئه بینن كه به ئادهم و به یعقوب و به ئه فرام و به عیسا و تراوه كو پری خوا.
ههروه ها بۆ فریشته و پیاو چاكانیش ئهو وتهیه به كار هینراوه و باوکی تی بۆ خوا رهوا دراوه،
ئه گه ر مه به ستیان باوکی تی له ش و جهسته نه بووبی، بیگومان باوکی تی گیان و رۆح بووه،
به هه ر حال ئهو بۆچوون و بهروایه ناگونجی له گه ل به روا به تاك و ته نیایی خوا، له گه ل ئهو
جیاوازی یه تیرو تهواوه ی كه هیه له نیوان خوایه تی و بهنده یی دا، كه به بێ به روا به و تاك
و ته نیایی و جیاوازی یه هیچ شتیك نرخی نی یه و هیچ كاریك به راستی نا روا و نایینی
خوا نامینی و هەموو لاری و ناله باری و خراپه یهك رو نه دا. جووله كه و گاور به پی ی ئهو

لافه یان لایان وابوو که خوا سزایان نادا لهسر تاوان و خراپه کانیان، هر نهوان نه چنه بهمهشت، ناچنه دوزهخ مهگر چهند روزکی کم، نهوش نهوه نیشان نهدا که داد و دادپهرومیری خوا لهسر باری راسته قینه ناپوا، نهبی خوا لایه نگیری به کاربینی لهگل میندی له بنده کانی دا، بهم رهنکه لی یان نهگه ری به ناره زوی خو یان خراپه کاری بکن و هیچ سزایشان نهدا وهک خراپه کارانی ترا دهی نایا چ بۆچوون و بیرو باومړنک لهوه خراپه تره؟ بهوه چ شیوان و نارنکی بهک روو نهدا له ژبان دا؟

جا لهبر نهوه قورئان نهدا له دهماخیان و دهم کوتیان نهکات و نهوهی که راست و رهوایه دهی نهکات به روونی، نهفرموی: ﴿قُلْ﴾ نهی پیغه مبر بلی بهوانه: ﴿فَلَمْ يَدَّبِّكُمْ يَذُنُوبَكُمْ﴾ نهگر نهو لاف و قسانی نیوه راستن، دهی بۆچوونی سزاتان نهدا بهوهی گونا هه کانتا نهوه، باوکو خوشه ویست سزای کوړو خوشه ویستی خو ی نادا. سزا و نازاردانی خوا بۆ نهوانه له جیهان دا شتیکی ناشکرایه به لای هرکه سیك که زانایه به میژووی بهسر هاتی نهوانه، خویشیان به باشی نهزانن و ناتوانن دانی پیا نه نین، نهوه خوا بت په رستی زال کرد بهسر جووله کهدا به کوشتن و برین و ناوړه کردن، به ویران کردنی شارو مزگوتنه هره گموره کیهان، هروه ها به بهدیل گر تنیان و گیرانیان به بهراز و مهیمون، گا وره کانی شی سزا دا به زال کردنی میله ته کانی تر بهسریان دا، به جهنگ و دوژمنایه تی ناو خو یان که نهوه له هه موو شت خراپه تره، نهوانه یان له جیهان دا بهسر هات پینش هاتنی سزای دوزهخ له روزی دواپی دا که خویشیان دانی پیا نه نین که چهند روزک نه سوتینرین. کهواته نیوه کوړو خوشه ویستی خوا نین ﴿لَا أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّنْ خَلْقٍ﴾ بهلکو نیوه مرو فیکن لهو مرو فانهی تر که خوا دروستی کردوون، کهواته په یوه مندی بهکی تایبه تیتان نی به به خواوه، نینجا لی بوردن و سزادان به پی پی خواهیش و مهیلی خواهیه، که نهو مهیل و خواهیشهیش به دادی تهواوه و به پی پی چاکی و خراپی کردهویه، وهکو نهفرموی: ﴿يَتَفَرُّ لِمَنِ نِشَاءُ وَيُمَدِّبُ مَنِ نِشَاءُ﴾ نه بووری و خوش نهبی له هرکه سیك که خوا مهیل بکات و بیهوی، سزای هرکه سیش نه دات که خوا خو ی بیهوی.

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى قُرْآنٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾

﴿وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ هر بۆ خواجه خاوه نیتی و مولکی ناسمانه کان و زهوی و هرچی و له نیوانیان دا، کهواته هرچی لهم بوونه و مرده دایه په یوهندی به خواوه به مولکایه تی و بندهیی و ژیر دهستی یه، کهواته نه وانه نه و لاف کوپیتی یه یان له کوئی هینا، ﴿وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ هر بۆلای نهویشه گه پانه وه له رۆژی دواپی دا بۆ پاداشت و تۆله له سهر کرده وه، به پی زانیی خوا و دادپهرومیری خوا، به بی لایه نگیری و هیچ هویه کی تر، کهواته هیچ لافیکی نه و نامه دارانه راست نی یه و بی بنج و بنه وانه.

نینجا باس و به یانه که دواپی نه هینی به بانگ کردنیکی تری نامه داره کان به مهی هیچ بره بیانویه کیان نی یه له رۆژی دواپی دا، نه فهرموی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ نهی نامه داره کان به تیکرایی ﴿قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا﴾ بیگومان فروستاده و نیرراوه که ی ئیمه تان بۆ هات، واته نه وهی که له نامه کانتان دا موژده درا به هاتنی، ئیوهش چاوه پروانی هاتنی بوون، له کاتی که دا ﴿يُبَيِّنُ لَكُمْ﴾ به پروونی باس نه کات بۆتان بهر بهر، واته باسی نه وهی که پیویست بیت بۆتان له ناین و شهره تی خوا، نه و نیرراوهش هات ﴿عَلَى قُرْآنٍ مِّنَ الرُّسُلِ﴾ له کاتی پچران له نیرراوان، واته له کاتی که دا هات که ماوه یه که بوو نیرراو نه نیرراوو، کهواته له کاتی پیویست دا هات، ئیت نه و ماوه یه (۶۰۰) سال یان (۵۵۰) سال یان (۵۴۰) یان (۵۰۰) بووبی وه که بهر چهند رایه ریوایهت کراوه. نه و نیرراوه مان هات ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ له بهر نه وهی نه لین، یان له بهر بیزاری له وهی بلین: ﴿مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ﴾ نه هات بۆلیمان هیچ موژده دهر و هیچ ترسینه ریک،

^۱ له شوینه و له وینه دا دورا هیه: رای کوفهیی یه کان که (لا) بریار نه دهن، واته (لئلا تقولوا)، رای به سرهیی یه کان که نه لین: وته (کراهه) بریار نه دهری، له بهر نه وه له تفسیره که ی دا دهست نیشانم کرد بۆ ههردو راکه.

واته لهبر ئهوهی ئهوه نهکهن به بهلگه و بیانووی لادان و گومراییتان، کهواته ئهوه بهلگه و
 بیانووه نههیننهوه ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ﴾ چونکه ئهوا هات بۆتان موژدهدمرو ترسینهر.
 ئینجا ئاگاداریان ئهکات به دهسهلات و توانای خوا بهسهر ههموو شتیك دا، تا تهمی وهرگرن
 و بزائن که بۆ خوا هیچی تی ناچی ناردنی پیغهمبهریك له نهخویندهواران، ههروهها ئهتوانی
 تۆله بسینی له نامهدارهکان لهسهر لادان و کردهوهی بهد و خراپی یان، ئهفهرموی: ﴿وَاللَّهُ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ خوا تونا و دهسهلات داره بهسهر ههموو شتیك دا، بهو جۆرو شیوهیه ئهوه
 گهردش و گهرانهوهی کرد لهگهل نامهدارهکان دا، دهی خست لادانیان له ئایین و شرععهته
 راستهکهی خوا که پیغهمبهرهکانیان هیئایان بۆیان، بهپرونی باسی ئهوه عهقیده و بیرو
 باوهپهی بۆ کردن که خوا داوای ئهکات له بهرواداران و رازی یه پئی، بهوبیانووی
 نههیشتنهوه بهرامبهر پیغهمبهرهکهی له دواترین پیغهمبهران دا رهوانهی کرد بۆ سهر ههموو
 جیهانی یان - درودی خوا له ههمووان بیئت - بههوی ئهوهی که باس کرا لهباریکهوه بانگیان
 ئهکات بۆ سهر رئی راست، لهباریکی ترهوه پیلان و فېو فیلیان بی هیزو لاواز ئهکات لهناو
 موسلمانان دا، ریگهیش رووناك ئهکاتهوه بۆ کۆمهلی موسلمان و بۆ ههر کهسیك که به دواي
 رئی راست دا ئهگهرین.

ئینجا باسی دواترین ههلوئستی ئیسرائیلی یهکان ئهکات که بوویان بهرامبهر پیغهمبهرو
 رزگار کهریان که موسایه (عليه السلام). ئهوهی که لیژدها باسی ئهکات زنجیرهیهکه له داستان
 و سهرگوزهشتهی ئیسرائیلی یهکان که قورشان زۆر به درێژی و فراوانی باسی کرد،
 ئهوهیش لهبر چهند هۆ و بهرژهوهندی یهکه. یهکی لهوانه ئهوهیه که ئیسرائیلی به تایبهتی
 جوولهکه یهکه کهس بوون بهرهنگاری ئهم ئیسلامه وهستان به دوژمنایهتی و پیلان و
 تهلهکه و ههر جۆرو شیوهیهک که لهدهستیان هات و بۆیان کرا، ئهوان بوون ناپاکهکانیان
 گرته کۆش و باوهشی خۆیان له مهدينهدا، یارمهتی یان ئهوان به بهکارهێنانی ههموو پیلان
 و فیلی دهربارهی موسلمانان و ئایین و بیرو باوهپهکیان، ئهوان بوو هانی بت پهستهکانیان

دا به دږی نیسلام و موسلمانان، به لښنیان به پشت گیری کردن و یارمتهی دانیان، نهو
 هموو تاوانه یان نه کرد به ژیر به ژیری، پیش نه وهی به ناشکرا دوژمنایه تی یان دهربری و
 جاپری جهنگیان دا، که واته پښو یست بوو ناوا به روونی دهرخرین بوو موسلمانان، تا بیان
 ناسن و بزائن کی دوژمنیانه. سروشتیان؟ میژوویان چونه و چی یه؟ به چ چه کی
 دوژمنایه تی نه کهن؟ مبهستیان چی یه لهو دوژمنایه تی و جهنگه به تینه ی که نه یکهن؟
 ینگومان زانیویه تی که نه وانه نه بن به دوژمنی نه م نوممه ته له داهاتوودا تا روژی دواپی،
 وهك له مه و پیش هر دوژمنی ری راست و راستی بوون، له بهر نه وه کارو پیشه یانی
 دهرخست بوو نه م نوممه ته، هموو پیلان و چه که کانیانی ناشکرا کرد. یه کی تر لهو هوو
 بهرژه وهندی یانه نه وهیه که نیسرائیلی یه کان خاوهن دواترین نایین بوون له پیش نیسلام
 دا، میژوویان ماوه یه کی زور دریزه ی کیشا، گوډان و لادانی زوریان هیئا له نایینه که یان دا،
 چند جار په یمانی خویان شکاند، بهرهم و سهرمنجامی نهو کرده وانه یان له ژیانیان دا
 رویدا و به دی هات، هرچونی کاری کرد له کرده وه و رهوشتیان دا، به هو ی نه وه وه
 پښو یست بوو نه م نوممه ته - که جینیشین و جیگری هموو نایینه کانی خواجه - به باشی
 شارهزا بین به میژووی نهو گله، ناگادار بین به هو ی لادان و هه لخلیسکانیان له ری خا، تا
 به هو ی نه وه وه سوود و هرگری و خوی بپاریزی لهو لادان و هه لخلیسکانه ی نه وان هه تا
 هه تابه. هو یه کی تر لهو هو یانه نه مه یه نیسرائیلی یه کان به هو ی دریزه کیشانی ماوه
 میژووه که یانه وه دلیان رهق بوو نهو هموو لادان و کرده وه به دانه یان به سهر هات، ینگومان
 نه م نوممه ته دریزه نه کیشتی، به هو ی نه وه وه له وانه یه وینه ی به سهرهاتی نه وان به سهر
 نه مانیش بیت، که واته پښو یسته نهو به سهرهاتانه ی نه وان بخړیته بهرچاو تا پیشه و او بانگ
 که رانی نه م نوممه ته فریا کهون و چاره سهر دانین بوو هر هله و لادانیك که روو بکاته نه م
 گهل و نوممه ته. بیجگه له مانه که باس کران چند هو یه کی تریش هیه بوو باس کردن و
 دریزه دان به داستان و سرگوزده شته ی گله ی نیسرائیلی بوو نه م نوممه ته،

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَنْقُورِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَ لَكُم مَّلُوكًا

به لأم نهو نهندانده بهسه و با بگه پرنینه وه بو سهر نهه نهلقه یه که لیله ده باسی کرد، نه فهرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾ باسی نهو کاته بکه که موسا گوتی به گهله که ی: ﴿يَنْقُورِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ نهی گهله کهم باسی چاکه و بههری خوا بکه نه بهسهرتانه وه، باسی بکه نه چاو له بهری و سوپاس و گوئی رایله یی کردن که نه وه هوی زیاد بوونی چاکه یه، نه بوونی مایه ی نه مانی چاکه و بههریه و دابارینی سزاو ناخوشی، له ناو چاکه و بههره کانی خوا بهسهرمانه وه باسی سیانی زور گه وره و گرنگی کردن که هه موو چاکه و بههره کانی تر نه گر نه وه:

- ۱- فهرموی: ﴿إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ﴾ باسی چاکه ی خوا بکه نه بهسهرتانه وه له کاتیک دا که گیرانی له نیوه چند پینغه مبه رانی، له هیچ نوممه ت و گه لیکی تردا خوا وای نه کرد وه و نه وه نده پینغه مبه رانی لی هه لئه خست وه.
- ۲- ﴿وَجَعَلَ لَكُم مَّلُوكًا﴾ گیرانی به پادشا.

هه رچه نه نیسرائیلی چند پادشایه کیان لی هه لکه وت، به لأم ناشکرایه که هه موو پادشا نه بوون به تایبه تی وا دهر نه که وی که له چهرخی موسادا پادشایان نه بووی، که واته بیگومان نهه فهرموده یه له سهر روو کهش و رواله ته که ی نی یه، به لکو وه (سدی) نه فهرموی: مه بهست نه وه یه خوا گیرانی به نازاد و سهر بهست و خاوه نی کاروباری خو یان له پاش نه وه ی که پینشیل کراو و کو یله ی نهلقه له گوئی قیبتی یه کان بوون، یان به هوی پینغه مبه رو نامه که یانه وه به گوئی کراو و دهم راست و فهرمان ره و بوون، هه رکه سیش وای بی وه پادشا وایه، یان ناو بردنیان به پادشا له بهر نه وه یه که چند پادشایه کیان تیا هه لکه وت، هه ر که لیکیش به و جوړه بن به پادشا ناو نه برین، (ضحاك) نه فهرموی: ناو بران به پادشا، چونکه خوا جی و شوینی فراوان و مال و سامان و بهر دهست و خزمه تکاری زوری پیدان، هه رکه سیش وای بی پادشایه له مال و جی و شوینی خویدا.

۳- ﴿وَأَتَيْنَكُم مَّا لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾ پی‌ی به‌خششیون شتی که نه‌یبه‌خششیوه به هیچ که‌سینکی تر له جیهانی یان، نهو شته به حموت جوړ ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه، له‌ت کردنی دم‌ریا و گیرانی به دوازه شه‌قام تا گوزم‌ریان کرد پی‌ یان دا، له‌ناو‌بردنی نهو دوزمه‌نه ناله‌باره و سارا کردنه‌وه‌ی جی و شوین و سامانه‌که‌ی بویان. باراندنی گه‌ز و شه‌لاقه به‌سهریان دا، دهره‌یانی دوازه کانی بویان لهو به‌رده‌ی که موسا دار ده‌سته‌که‌ی پیا مالی، سین‌بر کردنی ه‌مو‌ر بویان، پادشایه‌تی و پیغه‌مبه‌ریتی که به هیچ که‌لیکی تر نه‌درا بوو له پیش نه‌وان دا لهو چه‌رخه‌دا ه‌ر نه‌وان خواناس و زانا بوون، وه خوشه‌ویستی خواو یارمه‌تی دهری نایینه‌که‌ی ه‌ر نه‌وان بوون، نینجا دور نی یه مه‌به‌ست ه‌مو‌و نه‌وانه بن، به‌لام دل به نارام نی یه به هیندی له‌م ته‌فسیرانه، چونکه بیگومان نه‌بی موسا (علیه السلام) سهرنجی بو چاکه و به‌هره‌یک راکیشابن که ناسراو و زانراو بووبی لایان، ده‌ی هیندی لهو چاکه و به‌هره گه‌ورانه‌ی بیر خستنه‌وه، تا چاو له‌بر بین و گوی رای‌ل بن، نینجا فرمانی پیدان به غه‌زا و تیکو‌شان و جه‌نگ کردن له‌گه‌ل دوزمنی بی نایین که خاکی قودسی داگیر کردبوو، فرمانی دا به پاک کردنه‌وه‌ی نهو خاکه لهو سته‌مکارانه، به‌لینی پیدان به کومه‌کی و یارمه‌تی خوا نه‌گه‌ر نه‌وان گوی رای‌ل بن. فهرموی: ﴿يَمْقُورِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ﴾ نه‌ی گه‌له‌که بچنه ناو نهو خاک و ولاته‌ی که پاک کرا له بت په‌رستی کاتی که پیغه‌مبه‌رانی تیا ره‌وانه کرا و بوو به قه‌رارگای نه‌وان و به‌رواداران له پیش داگیر کردنی له‌لایه‌ن نهو سته‌مکار و بی به‌روایانه‌وه، (مجاهد) نه‌فهرموی: مه‌به‌ست به (المقدسة) پیوژ و پیت و فهدار کراوه. نهو خاک و ولاته‌ی نی‌وان عریش و فوراته وه که له (معاذ کوی جبل) وه ریوایه‌ت کراوه، له (قتاده) وه ریوایه‌ت کراوه بریتی یه له شام که سوریه و لو‌بنان و فه‌له‌ستینی نیستا نه‌گریته‌وه.

الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١١﴾ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا
 جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَنُذِلُهَا عَنْكَ حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ
 رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنِعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ

فرمودی: ﴿الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ «وہو خاکہی کہ خوا نووسیویہ تی ہریاری داوہ بوتان، وەك
 زۆریہ ئەفرمون. چونکہ ریوایەت کراوہ کہ خوا فرمانی دا بە ھەزرتی ئیبراھیم (علیہ
 السلام) کہ بەرز ببیتەوہ بۆ سەر شاخی لوبنان، لەویوہ سەرنج بەدات تا چاوی بڕ ئەکات بۆ
 خۆی و نەوہکانی بیٚت، (قتادە و سدی) رایە تریان ھەیە ھەرچەند بە دوور دانەنری،
 ئەفرمون: مەبەست بە ﴿کَتَبَ اللَّهُ﴾ «ئەویہ خوا فرمانی داوہ و پیویستی کردوہ لەسەریان
 کہ تی ی بچن، بەھەر حال و لەسەر ھەریار ھەزرتی موسا (علیہ السلام) ئیسرائیلی یەکانی
 ھینا بۆ ئەوہی لەو خاکە پاکەدا نیشتەجی یان بکات، بەجۆری مافی نیشتەجی ی یان ببی
 تیا ی دا نەك ببی بە جی و شوینی تایبەتی و مولکی تایبەتی ئەوان، وەك جوولەكە ئەو لافە
 لی ئەدەن، ئەگەر بیسەلمینن کہ بۆ ئەوہ و بەو نیازە ھینابنی ئەوہ ھەر بۆ ئەو چینە بووہ لەو
 کاتەدا و بۆ ھەر چینیکی داھاتووی ئەوان کہ لە ئایینی خوا لایان نەدابی و دژی ئایینی خوا
 نەوہستابن، ھەر کات بەم جۆرە بوون نە مافی مولکایەتی یان ئەمینن و نە مافی نیشتەجیش،
 وەك (بنی قینقاع و بنی نضیر) کہ دژی خوا و پیغەمبەر وەستان خوا دەری کردن لە خاک و
 ولات و جی و شوینی خویان، بەلکو ھیندی جار مافی مانەوہیان نامینن لە ھیچ خاک و
 ولاتیک دا ئەبی بکوژین، وەك (بنی قورەیزە) کہ خوا فرمانی دا بە کوشتن و داگیر کردنیان،
 ھەزرتی موسا ئەو فرمانە ی پێدان و ئینجا فرمودی: ﴿وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ﴾ پاشەلپاش
 وەرنەگەڕێنەوہ لە ئایینەکە ی خوا، یان نەگەڕێنەوہ لەو خاکە پاکە ی کہ فرمانتان پی دراوہ
 بە تی چوونی، بەلکو بڕۆن و مل بنین، لەسەر ھەر بار وەرنەگەڕێنەوہ ﴿فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ تا
 بەھۆی ئەوہوہ بگەڕێنەوہ بە زیانباری و ناو میدیی و رەنجە پۆیی لە ھەردوو جیھان دا.
 بیگو مان لە فرمودەکانی موسا پیغەمبەر وە (علیہ السلام) دەرنەکەوی کہ مەترسی بووہ لە
 دوو دلی و گوێ رایەلی نەکردنی گەلەکە ی، چونکہ لەوہ و پیش بەراوردی کردبوون و شتی
 ناپەر وای نۆزی لی دیتبوون. بینی کہ ئەوانە ی لە خاکی میسر ھینایە دەر وە و رزگاری کردن
 لە زەبوونی و ریسوایی، بەناوی خوا و بەو دەسلەتە گەورە ی خوا کہ دوانزە شەقامی

خسته ناو شو دهریا و گوزهریان کرد پیای دا، فیرعون و لهشکرهکە ی تیا خنکاند، کهچی
 لهپاش شهوه که رابوردن بهلای کوومه‌لنکی بت پرست دا، داوایان کرد که موسا چه‌ند
 بتنکیان بو دانن به وینه‌ی شو بت پرستانه، هر که موسایان لانه‌ما و چوو بو شاخی
 توور، به قسه‌ی سامیری هه‌لخه‌لە‌تان و بوون به گویره‌که پرست، نه‌وانه‌ی بینی که له بیابان
 دا ناوی بو هه‌لقولاندن له به‌رد، که‌زو و شه‌لاقه‌ی به‌سهردا باراندن که ببی به خوراکیان،
 کهچی شو خوراکه پاک و خوشه‌یان نه‌ئو‌یست و داوای گژو گیاو سیر و پیازه‌که‌یان نه‌کرد
 که له‌کاتی خوی ده‌قیان پیوه‌گرتبوو له میسردا، که خاکی چه‌وسانه‌وه و زه‌بوونی و
 ریسوایی بوو بزیان، نه‌م خوراکه پاک و خاوینه‌یان نه‌ئو‌یست که بی‌نهرک و زه‌حمه‌ت خوا
 پی‌ی دابوون له خاکی سه‌ره‌رزی و نازادی دا!!! نه‌وانه‌ی بینی که له مه‌سه‌له‌ی سه‌ره‌پرینی
 و لاخه‌که‌دا چه‌ند لاری و گیرو گرفتیان به‌کاره‌ینا! بینی کاتی که که‌پایه‌وه له شاخی توور
 و نامه و په‌یمانی خوی بو هینان، سه‌ره‌کیشیان کرد له وه‌رگرتنی تا خوا شاخه‌که‌ی به‌رز
 کرده‌وه به‌سهریان دا و له ناچاری دا په‌یمانه‌که‌یان وه‌گرت! چه‌ند شتی تری لی‌بینین و هر
 لاری و ناله‌باری بینی لی‌یانه‌وه، که‌واته مافی خوی بوو که مه‌ترسی یان لی‌بکات و به‌و
 جو‌رو شپوه‌یه شو فه‌رمانه‌ پی‌روژه‌یان پیا بدا که چوو به‌گو‌نچه‌که‌مان دا، که مافی شه‌وه‌یان بوو
 زور به‌سوز و په‌روشه‌وه په‌لامار بده‌ن بو‌گو‌ی رایه‌لی، کهچی به‌م جو‌ره‌ بوون که نه‌فه‌رموی:
 ﴿قَالُوا﴾ وتیان ﴿يَسْتَوْسِي إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ﴾ نه‌ی موسابه‌راستی له‌وشاره‌دایه‌که‌ل وکوومه‌لنکی
 زور زورداری سته‌مکار، ﴿وَأَنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنَهَا﴾ نئممه‌هرگیزناچینه شو شاره‌هه‌تا
 نه‌وان لی‌ی دهرنه‌چن، ﴿فَإِن يَخْرُجُوا مِنَهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾ نینجا نه‌که‌ر نه‌وان لی‌ی دهرچوون شو
 کاته بی‌گومان نئم تئ نه‌چین!!! نیتر هیچ گو‌ی یان نه‌دا به‌و به‌لینه‌گرنگه‌ی که پی‌ی دان،
 هو‌ی شه‌وش لاوازی به‌رواکه‌یان بوو، نه‌که‌ر به‌رواکه‌یان ته‌واو و به‌هیز بوایه هیچ سهریان لی‌
 نه‌نه‌کرده‌وه، وه‌ک دهریش نه‌که‌و‌ی له‌حالی نه‌م دووانه که باسیان نه‌کات و نه‌فه‌رموی: ﴿قَالَ
 رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ﴾ دوو پی‌او له‌وانه‌ی که له‌خوا نه‌ترسان، نه‌که له‌و دوژمنانه وه‌ک
 نه‌وانی تر، یان دوو پی‌او له‌و گه‌له‌ی که نه‌ترسان له‌و زوردارانه، که شو دووانه ﴿نَعْمَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمَا﴾ خوا چاکه‌ی خوی رشت به‌سهریان دا به‌به‌روای به‌هیز و دامه‌زادویی، شو دووانه -
 که به‌ناویانگن به‌یوشع و کالب - وتیان به‌گه‌له‌که‌یان به‌زات وه‌به‌رمان و هاندانه‌وه: ﴿ادْخُلُوا
 عَلَيْهِمُ الْبَابَ﴾ کوت و پر بده‌ن به‌سهریان دا له‌قاپی شاره‌که‌وه و قاپی یه‌که‌یان لی‌بگرن،

فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾ قَالُوا يَمْؤُوسَ إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾

﴿فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ﴾ نینجا کاتی که نیهو چوونه قاپی یه‌که و بهو جوړه داتان به‌سمریان دا بیگومان نیهو زال نهن به‌سمریان دا.

نمو په‌لامار دانه له‌ناکاودا و دان به ملی دوژمن له‌جی و شوینی خوی دا سهری لی نه‌شیوینی و بیم و ترس نه‌خاته دلی و نه‌شکی، هرچونی دلی په‌لامار دهران به‌وه به‌هیزو دامه‌زراو نه‌بی، هرچند شته‌که وایه، به‌لام هر خوا حیسابه و ه‌موو کاری به‌دهست خوایه، له‌بهر نه‌وه پی یان گوتن: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا﴾ پشت هر به خوا به‌ستن، واته هرچند پیویست دهست گرتن و به‌کاره‌ینانی نه‌و شتانه‌ی که خوا کردوونی به‌هوو ریگه‌ی گه‌یشتن به‌مه‌بست و نامانچ، به‌لام له‌همان کات دا نه‌بی پشت هر به خوا به‌ستری، چونکه هیچ شتی تر کار ناکات، به‌لکو ه‌موو شتی خوا فراهه‌می نه‌هینی و نه‌یکات، نمو پشت به‌ستن به‌خوا کارو پیشه‌ی به‌وادارانه و به‌وای راسته‌قینه داخوازه بو‌ی له‌بهر نه‌وه فرمویان: ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گهر نیهو به‌وادارن، به‌و جوړه زاتیان نانه به‌ر و هانیان دان و به‌لینی سرکه‌وتنیان پیدان، به‌لام نه‌و قسانه‌یان بو‌کی کرد؟ بو‌نمو نیسرا‌ئیلی یانه؟ نه‌خیر بی که‌لک بوو، هرچی یان گوت زایه بوو و گوئی بو‌نه‌گیرا نه‌وه‌تا ﴿قَالُوا﴾ وتیان: ﴿يَمْؤُوسَ إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا﴾ نه‌ی موسا به‌راستی نیمه هرگیز ناچینه نه‌و شاره هیچ کاتی ﴿مَا دَامُوا فِيهَا﴾ تا نه‌وانه تیای دا بن، ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا﴾ که‌واته به‌و تو و خواکت جه‌نگ بکه‌ن و نه‌وانه دهرکه‌ن تا نیمه بچینه ناو شاره‌که، به‌لی نه‌بی وابلین، چونکه باوی ترسنوک وایه له کاتی تنگانه‌دا دنیای لی دیته یه‌ک و دهست نه‌کات به‌دهم دریزی کاتی زوری پی به‌ینری!! زور سه‌یره که وتیان: خواکت! وه‌ک خوای نه‌وانیش نه‌بی و به‌خوای خوایانی دانه‌نین، چونکه داوای جه‌نگیان لی نه‌کات، ﴿إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ﴾ بیگومان نیمه لیره‌دا دانیش‌تووین له جه‌نگ کردن و جه‌نگ ناکه‌ین، نه‌پادشایه‌تی و مولکمان نه‌وی، نه‌سهره‌ریزی و نازادیمان نه‌وی، نه‌ولات و خاکی به‌لین پی دراومان نه‌وی، ماتول جه‌نگ و به‌ره‌ره‌کانی ی نه‌و زوردارانه‌ی تیا بیت.

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافَرَّقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا
مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

دواترين بهرهمی ههول و تیکۆشان و خهريك بوونی موسا لهگهل ئهو گهلهدا ئهو لاری و نالهباری و بی شهرمی یه بوو لهگهل موسا پیغه مبهردا، له بهر ئهوه موسا (عليه السلام) هیچی بۆ نه مایهوه بیجگه لهوهی غهم و پهژاره ی خۆی دهربری و سکا لای خۆی کرده لای خوای خۆی که ناگاداره به هه موو شتی، یه خهی خۆی هه لته کاند لهوانه ی که په یمانیان شکاند و له سنووری خوا دهرچوون، بهم رهنگه ﴿قَالَ﴾ وتی: ﴿رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي﴾ ئهی پهروهر دگام بهراستی من خاوهنی هیچ کهسیک نیم بیجگه له خۆم و براکه م، یان من ههر خاوهنی خۆم و براکه یشم ههر خاوهنی خۆیه تی، واته من کاری هیچ کهسم به دهست نی یه و ناتوانم گو ی رایه لی به هیچ کهس بکه م، بهس خۆم و براکه م نه بی که نه پهرومو مه وه به هه موو جوړ گو ی رایه ل بین. وا دهرئه کهو ی ئه وهنده بیزار بووی له گه له که ی تا ئهو رانه ی متمانه ی نه مای بی به دوو پیاره چاکه که یش له بهر ئه وه باسی ئهوانیشی نه کرد و نیشانی نه دا که بهروای بهوانیش هیه! ﴿فَافَرَّقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ کهواته جیاوازی بخه ره نیوان ئیمه و ئهو گه له که له سنووری خوا دهرچوون و فره مان بهری یان نه کرد. مه بهست بهو جیاوازی خستنه ئه وه یه: هه رگام شایسته ی چی یه خوا به سه ری بی نی وهک له (ئیین و عه باس و ضحاک) وه ریوایه ت کراوه و زۆریه ی زانایانی ته فسیر له سه ر ئه وه ن.

خوا نزا که ی وهرگرت بهم رهنگه ﴿قَالَ﴾ فه رموی: ﴿فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾ بهراستی ئهو خاکه پیروژه قه دهغه کراوه له سهریان و بهرگری کراوه لی یان ماوه ی چل سال، وه بی بهش کراون لی ی بهم رهنگه ﴿يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ به سه رگهردانی نه گه پرین و نه خولینه وه له چۆل و بیابانی زهوی دا. وا دهرئه کهو ی و رای به هیژ له سه ر ئه وه یه که ئهو چیندی بی بهش کرد لهو خاکه پاک و پیروژه و لهو ماوه یه دا ئهوان مردن و چین و گه لیک ی تازه پیگه یش ت، که ته می خوار بوون له چینه که ی پیشیان وه، که ئهوان – بهو ی ژیا نی زه بوونی و کو یله یی یه وه که چه شتیان و به سهریان برد له چه رخی فیرعه ون – تیک چو و

بوون و کەلکیان نەما بوو، شیاوی ئەوە نەبوون کە بێن بە هەلگری ئالای خوا. لەبەر ئەوە خوا ئەوانی لابرد و چینی تازەیی شیاو و بەکەلکی هێنایە جی یان. (مقاتل) ئەفەرموی: حەزەرەتی موسا بەزەیی هاتەو بە گەلەکەیی دا لەبەر ئەوە پەشیمان بوو لەو نزایەیی کە کردی، یینجا خوا پێی فەرمو: ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ ئینجا داخ مەخۆ و غەمبار مەبە لەسەر ئەو گەلە کە لە فەرمانی خوا دەرچوون، واتە ئەوانە شایستەیی ئەو تۆلە و سزان، کەواتە غەمبار مەبە و داخیان بۆ مەخۆ. ئینجا ئایا موسا و هارون (علیه السلام) لەگەڵ ئەو گەلەدا بوون لەو چۆڵ و بیابانەدا، بەلام خوا کارەکەیی لەسەر ئەوان سووک و ئاسان کرد، هەرچۆنی ئاگری سووک و سارد کردەو لەسەر ئیبراھیم (علیه السلام) یان لەگەڵیان نەبووبن؟ لەسەر باری یەکەم لەو ماوەدا وەفاتیان کردیی، یان مابنەو هەردووکیان یان هەر موسا تا پاش ئەو ماوەیە؟ ئەمانە و چەند شتی تر و تران بە چەند رێوایەتیک، بەلام هیچ کام لەوانە مەبەستیکی سەرەکی پەیوەندی نی یە پێی یەو، هیچ پەند و تەمی یەکی داستانەکیان تیا نی یە، کەواتە با خۆمان خەریک نەکەین بەو جوړە شتانەو، بێجگە لەوەش ئەوەندە ئیسرائیلیات زۆرە لەم جوړە شوێنانەدا دُنیا نین لەسەر راو بارێک کەواتە هەرچاک وایە بێ دەنگ بێن و زیاد لە قورئانەکە و ئەو هی لی و وەرئەگیری هیچ نەلێن.

موسلمانەکان پەند و تەمی یان وەرگرت لەم داستانە، ئەوەبوو کاتی کە بە کۆمەلێکی کەمەو وەستان بێرامبەر لەشکری بەهیزی قورەیش، وتیان بە پیغەمبەر (ص) ئێمە ئالێن بە تۆ وە ئیسرائیلی یەکان وتیان بە موسا: (بڕۆ تۆ و خواکەت جەنگ بکەن، ئێمە لێرەدا دائەنیشین. بەلکو ئێمە ئالێن: بڕۆ و تۆ و خواکەت جەنگ بکەن بێگومان ئێمەش لەگەڵتان جەنگ نەکەین لەگەڵ دۆژمن). ئینجا داستانیک ئەمینی کە پەیوەندی هەیە لە چەند بارێکەو بە نایەتەکانی پیشی یەو:

۱- لە پیشەو زانرا کە هۆی بەهیز لە دۆژمنایەتی جوولەکە و بڕوا نەهینانیان حسادەت بوو، ئینجا لەم داستانەدا دەرئەکەوی کە حسادەت شتیکی هەر لە کۆنەو دامەزراو بوو لەناو تیرەیی ئادەمی دا، کەواتە با سەر سوپ نەمینی لە جوولەکە کە دۆژمنایەتی و حسادەتی بەتینیان هەبوو، وە لەم داستانەدا دُلنەوایی پیغەمبەر ئەکات (ﷺ).

۲- له پېښهوه فرموی به نامه دارهکان: ئەم پېغه مېبەری ئیمەیه به روونی باسی زۆر شتیان
بۆ ئەکات که له نامه کهتان دا هاتبوو و ئیوه شار دبووتانوه، دهی ئەم داستانە یهکیکه
له نهیننی یهکانی تهورات.

۳- په یوهندی هیه بهم باسهی که گیرایهوه له حەرزەتی موساوه، لهم رووهوه که نهیکات
به سهههتا بۆ باسی دهست درێژی یهکانی ئیسرائیلی یهکان که له مهولا باسیان
ئەکات.

۴- ئەم داستانە په یوهسته بهو قسه و لافهی که ئیسرائیلی یهکان لی یان ئەدا و ئەیان
گوت ئیمه کوپ و خوشهویستی خواين. ئەو لافەیش بههوی ئەوهوه بوو که نهسەب و
نهژادی پاکیان ههبوو، کهواته ئەم داستانە دەم کوتیان ئەکات که ئەو کوپی ئادەمه
باوکیتی ئادەم هیچ سوودی پی نهگه یاند له کاتیک دا که خۆی خراپ بوو و لای دا له
رینگه و ریبازی باوکی. بێجگه له مانە چەند شتیکی تر هیه که زانایانی تهفسیر
فرمویانه له باره ی په یوهندی ئەم داستانە به ئایه تهکانی پیش و پاشیانوه، به
پیویستی نازانم باسیان بکهه و بهم چوار شته کوتایی ئەهینم و باسی ئەوانی تر
ناکهه، ئەم داستانە دوو نمونه له ئادەمی نیشان ئەدا:

یهکهه: نمونه ی سروشتی شهرو دهست درێژی و دوژمنایهتی یهکی ئاشکرا و بی هۆ
و بی جی.

دووهه: نمونه ی سروشتی خێرو چاوپۆشی و ناشتی و بی زیانی، ئەو دوانه بهرامبەر یه
ئوهستی، ههراکه له پیی سروشتی خۆی رهفتار ئەکات و ئەجولیتهوه، شیوه و نهخشه ی
یهکهه نهکیشی به جوړی ههست و دهرون دانه چله کینی و بیداری ئەکاتهوه به پیویستی
بوونی یاسا و شهریعتی که بهرگری ئەو نمونه به ده بکات و دهستی بههستی له دهست
درێژی کردن، ئەگەر ههلسا به تاوان و دهست درێژی یهکهی تۆله ی رنک و پیکي خۆی
وهرگری، ههچونی پارێزگاریی نمونه ی خێرو ناشتی بکات و بهرگریی دهست درێژی لی
بکات، چونکه نمونه ی ئاوا مانی ژیان و مانهوهی هیه به بی باک و له سایه ی شهریعتیکی
راست و دادپهروهر دا.

وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ

ئینجا با گوی شل کهین بو قورئان ئهو داستانه گرنکه بدا به گویچکه ماندنا، ئهفرموی:

﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ﴾ ئهی پیغه مبهل بخوینره وه به سهر نامه داره کان دا، یان به سهر ئوممته دا به تیکرایی به برودار و بی بروایه وه، هواله گرنکه کهی دوو کوپه کهی ئادهم به خویندنه وه یه که هق و راستی دهرئه خات، یان هوالی که هق و راسته و هق و راستی پی یه. کوهمل و جه ماوهری زانایان له سهر نه وهن که ئهم دووانه کوپی تهواوه تی ئادهمن، نه که له کوپهزا و نه وهی بن، ناوی دهست دریزی کهر(قابیل) هو دهست دریزی لی کراو(هابیل)، هوئی ناژاوه و دهست دریزی کردنی قابیل حه سادته بووه. له سهر وهرگرتنی قوربانی یه کهی هابیل و وهرنه گرتنی قوربانی یه کهی خوی. یان حه سادته تی نه وهی که خوشکه کهی که جوان بووه بدری به هابیل و خوشکی هابیل که جوان نه بووه بدری بهم که له کاته دا له بهر ناچاریی خوشکی ههرکه سیك ماره کراوه له برای ههرکه سیکی تر، وه که به دریزی ئهو باسه هاتوو له چهند ریوایه تیک دا که چاکتر وایه پشت نه به ستین بهو ریوایه تانه، چونکه ئهو ریوایه تانه ریکن له گهل نه وهی که له چهرخی کوئی ئیسرائیلی یه کان دا هاتوو، کهواته دلنیا نین که سرچاوهی ئهم ریوایه تانه ئهو ئیسرائیلی یه تانه نه بن که ئیسرائیلی یانیش جینگه ی پروانین به پیی حه دیس و بریاری زانایانی ئوممته، له بهر نه وهی که به ئاشکرا درو و دهله سهی زوریان تیکهل کراوه، تاقانه حه دیسیکی سه حیح که هاتبی له ئیسلام دا له باره ی ئهو داستانه وه ئهمیه که نیمامی نه حمده له موسنه ده کهی دا هیئاویه تی له (ئیین و مه سعود) وه، ههروه ها له چهند ریگه یه کی تره وه هاتوو که (ئیین و مه سعود) نه فرموی: پیغه مبهل (ﷺ) فرموی: ههرکه سیك به ناهق بکوژی به شیک له خوینه کهی له سهر یه کهم کوپی ئادهمه، چونکه ئهو یه کهم که سیکه که کوشتنی داهینا، له م حه دیسه دا هیچ دریزه یه کی نه داوه به هیچی تر، کهواته با نیمه ییش هیچی تر نه لئین بینجکه له وهی که قورئانه که نیشانی ئه دا، بهس له م حه دیسه سه حیحده دا و وهرنه گیری که ئهو رووداوه زور کونه و له کاتی سهره تای هاتنی ئهم ئادهمی یه دا رووی داوه، ئهو یه کهم کوشتن بووه، بکوژه که هیشتا نه یزانیوه مردوو چی لی نه کری و چون نه شاردریته وه. کهواته با پشت نه به ستین بهو راو ریوایه تانه ههرچوئی پشت نابه ستین بهو رایه ی که ئه لی ئهو دووانه دوو پیاو بوون له ئیسرائیلی.

إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَبْنُوَ بَنَيْنِي وَإِثْمَكَ فَتَكُونَ

فرموده‌ی: بخویند ره‌وه به‌سریان دا همالی دوو کوره‌که‌ی نادم ﴿إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا﴾ همال و داستانی شه کاته‌ی که شه دووانه قوربانی یان کرد، واته هرکام کرده‌وه‌یه‌کیان کرد که خواپه‌رستی بوو و مایه‌ی نزیك بوونه‌وه بوو له خواوه، نیت‌ر سهربرینی مالآتیک بووبی، یان هر خیرو سده‌قه‌یه‌ک، ﴿تُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا﴾ نینجا شه قوربانی یه له یه‌کیکیان وهرگیرا، چونکه له‌خوا ترس بوو، هر له‌بر خوا کردی به‌خو‌شی و پی‌خو‌ش بوونی دل‌وه، ﴿وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ﴾ له‌وی تر وهرنه‌گیرا، چونکه شه وه‌ک شه‌وی تر نه‌بوو و خوا‌ی خو‌ی ناگاداره به‌همو شتی و به‌نده‌ی خو‌ی نه‌ناسی، ریوایه‌ت کراوه له‌(نیین و عه‌باس و نیین و عومس) و که‌سانی تره‌وه که یه‌که‌م خاوه‌ن گه‌له و مالآت بووه، باشت‌رین و قه‌له‌وترین و جوات‌رینی کرد به‌قوربانی، به‌سو‌ز و خو‌شی دل‌وه. شه‌ویت‌ر خاوه‌ن کشت و کال بوو، بی‌که‌لک و بی‌فه‌رترینی کشت و کاله‌که‌ی کرد به‌قوربانی، به‌بی‌زاری و پی‌ناخو‌ش بوونه‌وه، نینجا به‌هر هویه‌ک بوو - که قورنان باسی ناکات - بویان دهرکه‌وت شه وهرگرتن و وهرنه‌گرتنه، له‌بر شه وهرنه‌گیرا و ﴿قَالَ﴾ وتی: ﴿لَأَقْتُلَنَّكَ﴾ سویند به‌خوا نه‌تکو‌رم!!

نا به‌و جو‌ره هه‌ره‌شه نا‌ره‌وا و شه‌قسه بی‌جی یه‌ی کرد که هیچ هویه‌کی نی یه بی‌جگه له‌وه‌سته بو‌گه‌نه، هه‌ستی هه‌ساده‌ت، که هر له‌دل و دهروونی پیس و بو‌گه‌ن دا جی‌گیر شه‌بی. نینجا با گوی‌بگرین و بیر بکه‌ینه‌وه له‌وه‌لام و کرده‌وه‌ی برا دل پاک و له‌خوا ترسه‌که به‌رام‌به‌ر شه‌نیازو هه‌ره‌شه پیسه‌ی که برا دل پیس و له‌خوا نه‌ترسه‌که‌ی که‌دی.

شه له‌خوات‌رسه ﴿قَالَ﴾ وتی پی‌ی: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ خوا هر له‌خوا ترسه‌کان و خو‌پاریزه‌کان کرده‌وه‌ی چاک وهرنه‌گری، واته وهرنه‌گرتنی قوربانی یه‌که‌ی تو هیچ ده‌سه‌لات و تاوانی‌کی منی تیا نی یه، که‌واته تو نابی‌خه‌شم له‌من هه‌لگری، واته سوچی وهرنه‌گرتنه‌که له‌لایه‌ن خو‌ته‌وه‌یه، به‌لام به‌و جو‌رو شه‌یوه نهرم و ناسکه پی‌ی راگه‌یاند، به‌

جۆری نه یوت که هست و دهرونی زامدار بکات. ئینجا هر بهره کوتایی نه مینا، به لکو
 و تهیهکی ناراسته کرد نه بویه شهرم بیگرتایه و هیچ نیاز زکی بهد له دلایا نه مایه، به لأم
 نه خوشی حسادت مهگر هر خوا چاره سهری بکات. ئەم برا دلپاکه وتی: ﴿لَیْسَ بِطَئِفَةٍ مِّنْ
 یَّدِکَ لِتَقْتُلَنِي﴾ سویند به خوا نهگر تو دهستت راکیشی و دهستت دریز بکهیت بۆلای من بو
 نه مە ی بم کوژی ﴿مَا أَنَا بِبَاسِطٍ یَدَیَّ إِلَیْکَ لِأَقْتُلَکَ﴾ من نیم به راکیشهری دهستم بۆلای تو بو
 نهوهی بت کوژم. واته کاری من و نیازی من نهوه نی یه و شتی وا به دلم دا نایه، چونکه
 ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِیْنَ﴾ بهراستی من نهترسم له خوا که پهروهر دگاری هه موو جیهانی
 یانه، واته دهست رانه کیشانه کهم له بهر بی دهسلاتی نی یه، به لکو له بهر له خوا ترسانه، وا
 دهر نه کهوی که مه بهستی زیاده ته می و جله و گیری برا که ی بیّت له و تاوانه گهره یه، وهک
 پی ی کوتبی: له کاتیک دا که تو خهریکی کوشتنی من بیت، من هیشتا له ترسی خوا ناویرم
 تو بکوژم و بهر گرت بکه م چ جای نهوهی که به ناههق به موی بت کوژم، یان وهک (مجاهد)
 نه فهرموی: لهو شهریه ته دا دروست نه بووی به کوشتن و بهر گری کوشتن بکری، یان
 مه بهستی نهوه بوو وهک (ئوبین و عهباس) و چهند کهسی تر نه فهرمون: نهگر تو به ستم و به
 ناههق دهست دریز بکهیت بۆلای من، من به ستم و ناههق دهست دریز ناکه م، به هه رحال ئەم
 نایه ته هیچ گری ی تیا نی یه و کردهوهی نهو له خوا ترسه جئی ره خنه و قسه و باس نی
 یه، پیویست نی یه به هینانی چهند وهلامیکی تر که زانایانی ته فسر لهو شوینه فهرمویانه،
 ئینجا هه میتر کوشتنی ناههقی له بهر چاو بیژاو و ناشیرین کرد، ترساندی به خهشم و تۆلهی
 خوا له سهر کوشتنی ناههق، فهرموی: ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَبْنِیَ بَیْنَی وَبَیْنَکَ فَتَكُونَ
 دِهَسْتَت بُو دریز ناکه م نه موی که تو بکه بریته وه بۆلای خوا به گوناھی من و به گوناھی
 خۆته وه و ههردوو باره که هه لگری، واته گوناھی کوشتنه که ی من و نهو گوناھی که له پیش
 من به سهرته وه بووه، وهک (ئوبین و عهباس و ئوبین و مهسعود و حسن و قتاده) نه فهرمون -
 خوا لی یان رازی بیّت -، یان به گوناھی کوشتنه که ی من و نهو گوناھی که له سهرت بوو،
 به موی نهوه وه خوا قوربانی یه که ی وهر نه گرتی، وهک (زجاج) نه فهرموی. به سی جۆری
 تریش ئەم فهرموده یه ته فسر کراوه ته وه، به لأم ئەم دووبارو جۆره م باس کرد، چونکه
 خاوهنی ئەم دوو رایه به میزتر و زیاد تر جیگه ی بهوان له ناو زانایان دا.

مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ

الْخَاسِرِينَ ﴿٣٢﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ

لهسر هر بار وتی: من نه موی تو نهوت بهسر بی ﴿مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ تا به موی نهووه تو یه کی بیت له هاوول و نیشته جی ناگر، واته من ناموی تو نهو گوناوه گهوره به بکیت و حمز و نارمزوم لهسر نهو نی یه، به لام ماتوول نهو کوشتنه رووبدا له لایه ن یه کی کمانهوه، دهی من نایکه م با تو بیکیت و بیی به هاوولی ناگر و من نه بم، ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾ نهو هاوولیتی و نیشته جی ناگره تو لهی سته مکارانه. بیگومان نهو برا موسلمان له خوا ترسه هیچی تیذا نه هیشته وه و نهوی له دهستی هات به کاری هیذا بو گه رانهوی برا خراپه کی لهو تاوانه گهوره یه، به لام سروشتی به دو لار هیچ شتیکی کاری لی ناکات، له بهر نهوه هر وازی نه هیذا وه کو نه فرموی: ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ﴾ نینجا نه فسی نهو تاوانبار هانی داو کوشتنی برا کی ناسان کرد بو و له پیش چاوی شیرینی کرد، واته نهو کوشتنه هر چند زور سخت و یاخی بوو، پالده و بهرگری کهر زور بوو بو نه کردنی، به لام نه فسی به دی نهو کوشتنه یاخی یه بو موان و ناسانی کرد. هر کوست و گری و بهر کمریکی دهرونی هه بوو ﴿فَقَتَلَهُ﴾ نینجا کوشتی ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ به موی نهووه گهرا به یه کی له زیانباران و چووه ریزی نهوانهوه، زیانبار و خسارت مهندی ههردو جیهان، له جیهان دا نه گیشته به نامانج، بیزار و خشم لی گراو و نه فرین لی کراو بوو له لایه ن مردومانهوه، له رژی دواپیش دا شایستهی ناگری بلیسه داری دوزه بوو به بهش براوی و نه فرین لی کراوی، به جوری که به شدار بیت له هر کوشتنیکی ناهق دا سهرباقی تو لهی نهو کوشتنه گهوره یه که کردی!!

نهو بهد بهخته نهو کردهوه به دهی کرد و نهو برایه ی به بی گیان کهوته سر زهوی، بیگومان لهشی مردو به تایبهتی که کوژاو بیت زور شیوهیه کی بیزار و سامناکه. نهو تاوانبارش نهینه زانی مردو چی لی نه کری و چون له پیش چاو نه هیلری، چونکه لهوه و پیش شتی وای نه دیبوو، ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ﴾ له بهر نهوه خوا قهله ربه یه کی نارد که بهر بهر زهوی یه کی هه لئه دایه وه و چالی هه لئه کهند،

لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورَى سَوَاءَ أَخِيهِ قَالَ يَوَلِّيَّتِي أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُورَى
 سَوَاءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ
 قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ

﴿لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورَى سَوَاءَ أَخِي﴾ بۆ ئومووی نیشانی بدات و فیتری بکات که چۆن لەشی
 براکهی بشاریتەوه، واتە - وەک لە ریوایەتیش داماتوو - بە فرمانی خوا ئەو قەلە رەشە
 مات قەلە رەشیکی تری کوشت، یان لەشی قەلە رەشیکی بی گمانی پی بو، یا لەوی دا
 لەشیکی دەست کەوت و بینی، ئینجا ئەو چالەیی هەلکەند بە دەنوو و قاچەکانی، لە پاشان
 لەشی قەلە رەشەکی خستە ناو چالەکە و خۆلەکی دایەوه بەسەری دا، ئیتر ئەو هەلکەندن
 و داشاردنە بە پیی باوی قەلە رەشان بووبی که لەشی مردووێ خۆیان ئەشارنەوه، وەک
 هیندی و ئەلین، یان ئەوه شتیکی پیچەوانەیی باو بووبی و خوا لەوی دا بەر قەلە رەشە
 کردبیتی، بەهەرگام جینگەیی سەرسوڕمان نی یە، بەهۆی ئەو کردەوهوه ئەو تاوانبارە حالی
 بوو، لەو قەلە رەشە فیتر بوو که مردوو چی لی بکری، وەک دەرئەکەوی که ﴿قَالَ﴾ وتی:
 ﴿يَوَلِّيَّتِي﴾ نای داخی سەختم، ئەم مەرگ و لەناو چوون بی بۆلای من، نامادەم بە، ئەمە کاتی
 ماتنی تۆیە، ﴿أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ الْغُرَابِ﴾ نایا من دەستە پاچە بووم لەوهی وەک ئەو
 قەلە رەشەبیم ﴿فَأُورَى سَوَاءَ أَخِي﴾ نایا من دەستە پاچە و نەزان بووم لەوهی تەرم و عومرەتی
 براکەم بشارمەوه؟! نایا من کەمتر بووم و نەقام تر بووم لە قەلە رەش؟! واتە بەلی زۆر
 بەداخەوه من لەو قەلە رەشە کەمتر بووم، ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ﴾ ئینجا گەرا بە یەکی لەوانەیی
 که پەشیمانان لە کردەوهی خراپی بی سوودی خۆیان، چوو ریزی ئەوانەوه، ئەو پەشیمانان
 ئەوه لەبەر ئەوه نەبوو که کاریکی گوناھی کرد و ئەبی بگەریتەوه بۆلای خوا، بەلکو ئەوه
 پەشیمانان یەکی سروشتی یە که هەرکەس کاریکی ناپەوا بکات و بزانی هیچ خیری تیا نی
 یە و دووچاری ناپەهەتی و زەحمەت بی تیا ی دا، ئەو کەسە زۆر پەشیمان ئەبیتەوه و
 زۆر جار لەوانەیی مەرگی خۆی بە ئاوات ئەخوازی و هیچ لەبەر خوایش نی یە، بێگومان
 پەشیمانان و نابی بە تۆبە و گەرانەوه بۆلای خوا، یان پەشیمانان یەکی لەسەر ئەوه بوو که

ماوهیهك - وهك له ریوایهت دا هاتووه - تهرمی براكه‌ی به كۆلی یهوه بوو، چونكه نه‌ی
 نه‌زانی چی لی بگات تا له‌و قه‌له ره‌شه‌وه فیژیوو، كه‌واته په‌شیمانی یه‌كه‌ی له‌سه‌ر نه‌ركی
 نه‌و هه‌لگرتنه‌ بوو، داخ و مه‌راقی نه‌وه بوو كه‌ ری‌ی نه‌برد به‌و چاره‌سه‌ره‌ی كه‌ له‌ قه‌له
 ره‌شه‌كه‌وه فیژ بوو، بیگومان له‌ داستان‌كه‌دا ده‌ست نیشانی كرد به‌وه‌ی كوشتنی ناهه‌ق
 تاوانی‌کی زۆر به‌دو گه‌وره‌یه، مایه‌ی زیانباری هه‌ردوو جیهانه، هۆی په‌شیمانی و نیش و
 نازاری دل و بی نارامی ده‌روونه، شتی‌کی ناشكرایشه كه‌ نه‌و یه‌كه‌م كوشتن و تاوانه‌ گه‌وره‌یه
 له‌ چه‌سه‌ده‌ته‌وه په‌یدا بوو، بیگومان ئاده‌میزاد - بی‌جگه‌ له‌وانه‌ی خوا پاراستوونی -
 به‌شداره‌ له‌و سیفه‌ته‌ به‌ده‌دا، كه‌واته چاره‌روانی نه‌كرا، بۆ دووباره‌ بوونه‌وه‌ی نه‌و تاوانه
 گه‌وره‌یه و بلا‌وبوونه‌وه‌ی له‌ناو هه‌موو چینه‌كانی ئاده‌می دا، به‌ تایبه‌تی تیره‌ی جووله‌كه‌ و
 ئیسرائیلی یه‌كان، كه‌ یه‌كه‌م و سه‌رده‌سته‌ن له‌و سیفه‌ته‌دا، به‌هۆی به‌هیزی نه‌و سیفه‌ته
 تیا‌یان دا به‌روایان نه‌هینا و نه‌و هه‌موو ناهه‌قی و دوژمنایه‌تی یه‌یان به‌كاره‌ینا له‌گه‌ل
 پیغه‌مبه‌ر(ص) و له‌گه‌ل قورئان و ئیسلام و موسلمانان دا، له‌گه‌ل نه‌وه‌ی كه‌ به‌ باشی لایان
 روون بوو كه‌ خو‌یان له‌سه‌ر ناهه‌قن، وه‌ك قورئان ئاگادارمان نه‌كات به‌ هه‌موو نه‌وانه، جا
 له‌به‌ر نه‌و هۆیانه‌ كه‌ باس کران، له‌به‌ر نه‌وه‌ی ته‌می و ئامۆزگاری و ترساندن سوودی‌ان نی‌یه
 و كار ناكه‌ن له‌وانه‌ی كه‌ به‌ سه‌روشت به‌دو خراپه‌كار و ده‌ست درێژی كه‌رن، بیگومان
 پیوستیشه‌ پارێزگاری چاكان و پاكان، له‌به‌ر هه‌موو نه‌وانه به‌م جو‌رو شی‌وه سامنا‌كه‌ی كه‌
 دیت توندو تیزی به‌كار هینرا له‌لایه‌ن خوا‌وه ده‌رباره‌ی كوشتنی ناهه‌ق و بكوژان، به
 تایبه‌تی باسی ئیسرائیلی كرا و نه‌و تۆله‌ سه‌خت و هه‌ره‌شه‌ گه‌وره‌یان له‌سه‌ر نووسرا له
 ته‌وراتدا، وه‌كو نه‌فه‌رموی: ﴿مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ﴾ هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ی كه‌ له‌و داستان‌دا باس كرا و
 وه‌رگیرا، وه‌ك روونمان كرده‌وه ﴿كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌یارمان دا و نووسیمان له‌سه‌ر
 ئیسرائیلی یه‌كان ﴿أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا﴾ كه‌ به‌یار نه‌مه‌یه هه‌ر كه‌سێك ته‌نیا كه‌سێك بكوژی
 ﴿بَغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ﴾ كه‌سێكی به‌ ناهه‌ق كوشتی، یان خراپه‌کاری و ئازا‌وه‌ی
 نابێته‌وه له‌ ولات دا كه‌ مایه‌ی كوشتنی بی‌ت وه‌ك هاو‌به‌ش دانان بۆ خوا یان ری‌ی گرتن و
 ده‌ست درێژی كردن بۆ سه‌ر مه‌ردومان،

فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٣﴾

هرکسینک کوشتنی ناوا ناهق بکات ﴿فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾ وک هموو ئادهمی ی کوشتنی وایه، بیگومان مهبست نهو نی یه که رادهی گهرهیی گوناخی کوشتنی تهنیا کسینک به ناهق یهکسانه لهگهل رادهی گوناخی کوشتنی هموو کس دا به ناهق، بهلکو مهبست نهو یه: کوشتنی تهنیا کسینک وک کوشتنی همووانه له یهکی لهم بارانهو که زانایان فرمویانه:

۱- کوشتنی هرکسینک به ناهق دهست دریزی یه بۆ سر ژیان و مافی ژیانی نهو کسه، ژیان و مافی ژیان بۆ همووانه، کهواته دهست دریزی یهکه روو نهکاته نهو شتهی که مافی همووانه و بۆ همووانه.

۲- له پیویستی بهرگری کردن دا، واته هرچونی پیویسته و فرهزه بهرگری دهست دریزی له هموو، هروهه پیویسته و فرهزه بهرگری دهست دریزی له تهنیا کسینکیش.

۳- هرکسینک نهو کوشتنه ناهقه بکات نهبی هیزی ئارمزوو خهشمی زال بووبی بهسری دا، کهواته نامادهیه بۆ کوشتن و دهست دریزی یه دهربارهی هرکسینکی تریش هر کاتی نهو هیزه زال بیی بهسریدا.

۴- کوشتنی تهنیا کسینک به ناهق سهرکیشی و یاخی بوونه له خوا، مایهی خهشم و سزادانی خواجه بۆنهو بکوژه، مافی کوشتنهوهی، هرچونی همووایش نهوانه ی تیا به هر به پیی ئایین و شریعتی خوا نهبی نهوپهری یهکیتی بیی لهناو هموو ئادهمی دا، تا رادهیهک وک یهک لهش و جهسته بن، نهو کاته بیگومان دهست دریزی بۆ سر هر نهندامینکی دهست دریزی یه بۆ سر هموو. ئینجا هر بهم پی یه و بهرامهر نهو بارانهی که باس کران، نهفرموی: ﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا﴾ هرکسینک نهو کسه بیی تاوانه زیندوو بکاتهوه، واته بهرگری بکات له گیان و ژیانی و رزگاری بکات له هر شتی که مایه ی لهناوچوون و مردنی یهتی ﴿فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾ وک هموو ئادهمی زیندوو کردبیتهوه وایه، نهو داستانه و نهو نایهتهی که بهدوای دا هات. چهند گری و قسه و باسینک هینراون تیایان

دا وهك دهرئهكهوى بۆ هر كهسيك كه تهماشاي كتيبهيكاني تەفسیر بكات. له پاش
 ليكۆلينهوهيهكي دوورو دريژ له فرموده‌ي ئهو زانايانه‌دا، تەفسيره‌كه‌يانم به جوړي كرد كه
 ريك و پيكي له گهل راي زۆربه و باوه‌ پي كراوان دا، سوپاس بۆ خوا به جوړي هات كه ئهو
 گري يانه بكاتهوه و بهرگري ئهو قسه و باسانه بكات.

ئينجا ئايا ئهو ئيسرائيلي يانه بهو توند و تيزي و بپياره گرنگه كوټايي يان هينا به
 خراپه‌كاري، ته‌مي و ئاموزگاري خويان وهرگرت؟ ئه‌وا قورئان ئه‌ويشمان بۆ باس شه‌كات.
 ئه‌فرموي: ﴿لَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سويند به‌خوا فروستاده‌كانمان هات بۆلايان به
 نايه‌ته روونه‌كانه‌وه كه به باشي روونيان كرده‌وه بۆيان ئه‌وه‌ي نووسرا بوو له‌سەريان. يان
 هاتن به موعجيزه‌و به‌لگه روون شه‌كاتمه‌وه، ﴿ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لُمْسِرُونَ﴾
 كه‌چي له پاش ئه‌وه بيگومان زۆر له‌وانه زياده‌په‌ويي يان كرد له ولات دا به ناهه‌قي و
 كوشتني ناهه‌ق، به‌بي ئه‌وه‌ي گوي يان ببی له‌و تاوانه گه‌ورانه و بترسن له تۆله و سزا
 سه‌خته‌كه‌يان.

ئه‌وانه ئه‌وپه‌ري راده‌يان گرت له زياده ره‌وي له تاوان و ناهه‌قي دا، ئه‌وانه زيانه ره‌وي
 يان كرد به شكاندني سنوره‌كاني خوا، به ده‌ستكاري كردن و گوپاندني نامه‌ي خوا،
 كوشتني پيغه‌مبه‌ره‌كان و ري نيشانده‌ره‌كانيان!!

له نايه‌ته‌كاني رابردوودا خراپه‌كاري له ولات دا و ري گرتن و ئاژاوه نانه‌وه‌ي كرد به
 هاوسه‌ري كوشتني ناهه‌ق، هه‌ركامي كرد به‌هۆي ره‌واداني كوشتن. ئه‌وه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌يه كه
 پيويسته‌وناچاربي هه‌يه‌به‌پاراستني ئه‌من وئاسايشي گشتي له ولاتي ئيسلام دا، پاريزگاري
 ياسا و رژيمي ئيسلام كه گهل و كۆمه‌ل له سايه‌ي دا به سه‌ربه‌ستي به‌هۆيته‌وه، هه‌لسي به
 كاروباري پيويستي خۆي به ئارام و ناشتي، پاراستني ئه‌وانه پيويست تره له پاراستني
 ئه‌وانه، كه‌واته هه‌ركه‌سيك و هه‌ر تاقميك بيه‌وي ئه‌و ئاسايشه گشتي يه نه‌هيلي و سنووري
 ئه‌و ياسا و رژيمه بشكيني، بيگومان ئه‌و كه‌سه و ئه‌و تاقمه زۆر پيس و به‌دو خراپن،
 پيويسته له ريشه به‌يئرين نه‌گه‌ر نه‌گه‌ر ئه‌وه‌ي ته‌وبه نه‌كه‌ن، جا ئه‌وا له‌م نايه‌ته‌دا تۆله و
 سزاي ئه‌وانه دياربي شه‌كات كه له شه‌ريعه‌تي ئيسلامدا پيئي نه‌گوتري (حد الحراة)،

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا
أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ جِزْيٌ

فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾

نه فرموی: ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ به پرستی نهوانی که جهنگ و دوزمنایه تی نهکن له گهل خوا و پیغه مبره که ی یاخی بوون و پیچهوانه کردنی فرمان و بریاره کانیان، تیکوشان نهکن له ولات دا به چه تهیی و رینگرتن و خراپه کاری، به پرستی تولهی نهوانه هر یه کیکه له چواره:

۱- ﴿أَنْ يُقَتَّلُوا﴾ بکوژین، به کوشتنیکی راسته قینه بهم رهنگه واز نه هینری له کوشتنه کیان نه به لی بوردن و نه به رازی بوون به وهرگرتنی خوین لی یان. چونکه کوشتنه کیان به هدیکی شرعی یه و نه بی هر جی به جی بیت.

۲- ﴿أَوْ يُصَلَّبُوا﴾ یا هلبواسرین به دارد، چاک وایه که له ری و بان و شوینی گوزهر کردنی مردومان دا بیت بو ته می خواری هرکه سینک که نیازی خراپه کاری بی.

۳- ﴿أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ﴾ یان دهست و قاچیان ببری به پیچهوانه، واته دهستی راست و قاچی چه بیان.

۴- ﴿أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ﴾ یان دور بخزینمه له ولات، واته بکونه سهریان له شار بو نهو شارو هر به دویان دا بگهرین هتا له ترسان تویه نهکن و نهگهرینهوه بو ریگی خوا. زوریه و شافیعی لهسر نهوه. هیندی نهفرمون: دور نهخرینهوه بو شارو ولاتیک با نزیکیش بیت، هیندی تر نهفرمون: بو ولاتی زور دور. هنه فی یهکان نهفرمون: بهند نهکری. لهناو زانایانی نیسلام دا دووبه رهکی هیه: نایا نه توله یانه خراونه ته راو بریاری کاربه دهست و هرکام به کاری بهینی ری هیه؟ هیندی له زانایان لهسر نهمن. به لام زانایانی مزه بی هنه فی و شافیعی و نهحمد نهفرمون:

هر توله یهک دانراوه بو تاوانیکی تایبه تی، بهم شیوه که باسی نهکین. هرکهس هر کوشتنی کردبی و مالی نه بردبی تولهی هر کوشتنه. هرکهس هر مالی بردبی تولهی

ھەر دەست و قاچ بېرىنە. ھەركەس ھەردوو تاوانەكەى كەردى بى ئەكۆزى و ھەلئەواسرى،
 ئىتر بە زىندووى و لە پىش كوشتن دا و جاروبار لى ي بدرى ھەتا ئەمرى وەك ھىندى
 لەسەر ئەو. يان لەپاش كوشتن ھەلئەواسرى رۆزى يان سى رۆز يان ماوھىەكى زۆر
 وەك بەر جۆرە دووبەرەكى تىدا ھەيە، ھەركەس ترس و ئازاوەى نابىتەو لە ولات دا بە
 بى كوشتن و مال بىردن، ئەوا دور ئەخىتەو بەر شىوھى كە باسما كەرد. بەلای
 ئىمامى مالىكەو ئەگەر كەسيان كوشتن ئەبى ھەر بكوژى ئىتر ھەلئەواسرى يان
 ئە. ئەگەر مالى برد تۆلەى يا كوشتنە يان ھەلئەواسىن يان راست و چەپ بېرىن. ئەگەر
 ترس و بى ئارامى خستە ولات بە ھەركام لەو چوارە تۆلە ئەدرى بە پى ھەلئەزاردنى
 كاربەدەستى موسلمان، ئىتر كاربەدەست خۆى ئەزانى چۆن بەرژەوھەندى تىدايە. بەم
 رەنگە ئەگەر ئەو خراپەكارە لىزان و خاوەنى تەگبەر ئەوا چارەى كوشتنە يان
 ھەلئەواسىن، چونكە بە بېرىن و دور خستەو ھەرىى خراپەكارى و سەر لى تىك
 دانى ھەيە و ئەمىنى، ئەگەر ھىچ كام لەو دووانە نى يە ئەوا ئاساترىن تۆلەى لى
 ئەسىنرى كە دور خستەو تەمى كەردنە بە ھەر جۆرى كە پى تەمى خواربى.
 ھەركەس زىاتر درىژە پىدانى ئەوى با تەماشای كىتىبى زانايانى مەزەبەكان بكات.
 لىرەدا ھەر ئەم ئەندازەيەم بە پىويست زانى كە باسما كەرد. ئىنجا با بزەنن كە ئەم
 تۆلەيانە چەند مەرجى بۆ دانراو بۆ بەجى ھىنانيان بە بى ئەوانە نابى بەجى بەئىنرىن:

۱- ئەوانە ھىزو كۆمەلىك بن كە مەترسى يان لى بكرى.

۲- ئەبى چەكيان ھەلگرتبى، ئىتر ھەر جۆرە چەكىك بىت. بەلام ئىمامى جەنەفى ئەفەرموى:
 ئەبى چەكەكەيان كوتەك ودارو بەرد ئەبى، لەئاو شاردا ئەبن، بەلكو لە دەشت و دەرىن.

۳- ئەبى بە ئاشكرا رى بگرن و بە زۆر مال داگیر كەن و چەتەيى بگەن.

۴- ئەبى ھەلئەسابىن و ياخى بووبن لە دەولەت و سەرۆكى موسلمانان كە بە شەرىعەتى

ئىسلام رەفتار و ھۆكەمپرانى بكات. بە بى ئەم مەرجانە بە تايبەتى چوارەميان ئەم
 تۆلەنە ناسەنرىن و بەجى ناھىنرىن.

پښوېسته ئهم مهرجى چواره مه به گړنگ بگيرئ، چونكه زور له ټاين فروشان هڼ هم
 ټايه ته نه گړن به دهسته وه و فتواى پي دهر نه كهن بؤ شو سهرؤك و كار به دهستانه ي كه رهفتار
 و حوكمرانى به شريعتى خوا ناكهن و نايانه وي به ناوى روتى ئيسلاميشه وه حوكمرانى
 بكهن، بهلكو به ناشكرا و بي شهرمانه له ژير ټالايه كي تر و به ناويكي تره وه حوكمرانى
 نه كهن، يوروباهر يكي تريان هه يه بيجگه له ئيسلام و بانگى مردوميشى بؤ نه كهن، هر كه س
 به پيچه وانه ي بچوليت هه ټاسن و ټاگرى بؤ تاو نه دهن، ئينجا هر كومه ليك يان هر كه سيك
 راپهري له و دوژمنانى ئيسلامه دهست به جئ شو دوژمنانه ئيسلام نه ميننه وه كايه و لافى
 موسلمانيتى لئ نه دهن، شو ټاين فروشانه ي فتوايان بؤ دهر نه كهن به ناوى ئيسلامه وه و هم
 ټايه ته يان بؤ نه ميننه وه به بهلگه!! خواى ټوله سين هم ټايه ته ي نارد خواره وه دهر باره ي
 نه وانه ي كه ياخي نه بن و هه لئنه سن له كار به دهستى موسلمان و له ولاتى ئيسلام دا، واته هر
 ولاتى كه هر شريعتى ئيسلام ياسا و شريعت بيت تياى دا، دهست دريژي بكه نه سهر
 دانىشتوانى شو ولاته به چه ته ي و كوشتن و ټاژاوه نانه وه، بيگومان هر كومه ليك به و جوړه
 بچوليت هه له راستى داله خوا و پيغه مبه ر ياخي يه و جهنگ و دوژمنايه تي له گه ل شريعتى
 خوا نه كهن، ئيتړ نه وانه موسلمان بن يان موسلمان نه بن، نه وانه ټوله يان لئ نه سينرى
 به وشي وه ي كه باس كرا. نه وه ي كه دهر باره يان نه كرى زور ريك و سهر به سهره له گه ل
 كرده وه ي خويان، هر كه س شو ټوله يه به زور دابنئ، شو كه سه نه زان و نه فامه، هر چه ند به
 زانا و فاميده دابنئ، با بزائرى كه ټوله كه ي هر نه وه نى يه كه باس كرا، وه كو نه فهرموى:
 ﴿ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا﴾ شو بريارو ټوله يه كه باس كرا زه بوونى و بي نابروويى يه كه
 بويان له جيهان دا، تا بن به عيبرت و مردومى تريان پي ته مى خوار ببئ. ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
 عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ بويان هه يه له روژى دوايى دا سزايه كي گوره. په نا به خوا له سزايه ك كه خوا
 پيى بفهرموى: گوره!!

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾ يَتَائِبُهَا
الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

خوای میهربان همه میسه قاپی میهربانی یه که ی له سر پشته بو بهنده گوناهاکاره کانی
که بگه پرنه وه و په نا بیننه وه بهر په روه ردگاریان، له بهر نه وه لیږه یش دا نه فرموی: ﴿إِلَّا
الَّذِينَ تَابُوا﴾ واته توله و سزای نه و تاوانبارانه هر نه وه بوو که باس کرا، بیجگه له وانه ی
که گه رابنه وه و توبه یان کردبی ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ﴾ له پیش نه وه ی دهسه لاتقان ببی
به سریان دا و ژیر دهستیان بکه، نه مانه له بهر نه وه ی له کاتی دهسه لات دا واز نه هیڼن
گه رانه وه و کوتایی هیڼانه که یان له راستی یه وه دیت له بهر نه وه ده رپاره یان نه فرموی:
﴿فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بزائن که خوا لی بوردی میهربانه، واته لی یان نه بووی و
میهربانی یان له گهل نه کات، به لابرندی هر سزای روژی دواپی و یتیر حه دده شرعی یه که
و مافی ماف دارانیان به سره وه نه میڼی و نه که ونه دهستی خاوهن مافی خوی نه گهر دهستی
هه لگرت چاکه و نه گهر دهستی هه لنه گرت نه و مافی خوی نه سیڼی. به وینه ی دزی توبه کار
که هر سزای روژی دواپی به سره وه نامیڼی، یتیر دهست برین و دانه وه ی دزراوه که ی هر
له سر نه میڼی، نه مهش به لای هیڼدی له زانایانه وه، یان به لابرندی هه موو مافی خواو مافی
بهنده وه هیڼدی له سر نه من. به لام راکه یان زور لاوازه به لای کو مه ل و جه ماوهری
زانایانه وه، یان به لابرندی هه موو ماف و توله ی خوا له هه ردو جیهان دا، واته نه م حه دده
شرعی نایه ته یان له سر نامیڼی له گهل سزای روژی دواپی که هه ردو مافی خوان، به لام مافی
بهنده یان له سر لاناچی و نه که ونه دهستی بهنده ی خاوهن ماف. رای به هیژ و زوربه له سر
نه م سی یه مه یه. یتینجا (تین و جهرین) نه فرموی: (تین و عباس و عیکریمه و حسن ی
به سری و مجاهد و قتاده) له سر نه وهن که کاتی مافی بهنده یان به سره وه نه میڼی که
موسلمان بووین، نه گهر موسلمان نه بووین و بگه پرنه وه به موسلمان بوون نه و مافی
بهنده یشیان به سره وه نامیڼی، فرموده که یان زور ریکه له گهل نه و پرپاره ی که له نیسلام دا
هه یه: ﴿الْإِسْلَامُ يَحِبُّ مَا قَبْلَهُ﴾ نیسلام هرچی تاوان و دهست درنژی له وه و پیش هه یه
نه ییری و نایه یلی. نه وانه ی که به و جوړه توبه نه کهن پیش زه بوون بوون و که و تنه ژیر

دهست بهو جوړه باریان سووک نهکړی، بهو جوړو شینوې که باس کړا، به پیی جیاوازی
 رای زانایان. نهو بار سووک کردنه بهر ژه و هندې و کار دروستی ناشکرای تیا هیه له دوو باره وه:
 یه کهم: ریزگرتنی توبه و گه پرانه که یان بولای خوا که نیشانه ی چاک بوون و رزگار بوونیا نه
 له نه خوښی سرکینشی و بهد کرداریی، ماتوول له کاتی دهسه لات و هیژدا گه پرانه ته وه.
 دوهم: هاندانی تیا یه له سهرتوبه و گه پرانه وه، هوی رزگار بوونه له جهنگ و کوشتاریه ناسانی.
 ماوه ته وه نهوانه ی که له پاش گرتن و زه بوون بوون توبه بکن، بینگومان نهوانه هیچ
 سوودی و هرنه گرن له جیهاندا، نه له باره ی مافی خوا و نه له باره ی مافی بنده ی خوا و هک
 زانایان نه فهرمون. که یه کی له وانه شافیعی یه له راست ترین رای دا. به لام بینگومان
 گه پرانه و یان به دل - که هر خوایش ناگاداره پیی - نه بی سوودی کی هر بی بویان بوی
 سزای روژی دواپی نیتر با به ته وای رزگار نه بی. چهند ریوایه تیک هاتووه له باره ی هوی
 هاتنه خواره وې نه مایه ته. به لام له بهر نه وې حوکم و بریاره که ی گشتی یه و نابه سریته وه
 به هیچ که سیکی تایبه تی یه وه، وه هیچ مبهستی کی زیاده ناگه یهن، له بهر نه وه به پیوېستم
 نه زانی باسی بکه و دریزه بدهم بهو ریوایه تانه. نیسلام نایه وې هر به شمشیر و به زوری
 شلاق بهنده کانی خوا بگپریته وه له خراپه و به ریگه ی راست دا بیانات، چک و زور نیشان
 نه دات بوی ترساندن و کوتایی هینان بهوانه ی که به وه نه بی ناگه پینه وه و ریی راست ناده نه
 بهر، به لکو یه کهم شتی که نیسلام به کاری بیی و پشتی پیی بهستی بوی نه و مبهسته
 په روه رده کردنی دل و راست کردنه وې سروشته، نه و ش به رینمونی کردن و رام کردن
 له سهر یادی خوا و سام و بیم و شهرم له خوا، جا له بهر نه وه نه بینین کاتی بهنده کانی
 ترساند و هره شه ی لی کردن به توله و سزادان، به دوا ی نه ودا رو نه کاته دل و دهر وون،
 بیداری نه کاته وه و هسستی له خوا ترسی نه مینیته جوش، هانی بهنده نه د له سهر نه وې تا
 زوه فریای خوی که وې و ریی رهامه ندی خوا بداته بهر، و هک لی رده نه م نایه ته ی هینا
 به دوا ی نایه تی پیشوودا و ناراسته ی پروادارانی کرد: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ نه ی
 کهسانی که پرواتان هینا وه بترسن و خوتان بپارینن له هوی خشم و نارهمزیی و توله ی خوا
 به وازه ینان و دور که و تنه وه له گونا هو یاخی بوون له خوا که یه کی له وانه نه و گونا هو
 تاوانه گه وریه بوو که نایه تی پیشووی تیا هاته خواره وه و به دریزی ته فسر کرایه وه، به
 گوپرایه لی و به جی هینانی نه وې که خوا فرمانی پیدا وه که یه کی له وانه توبه کردن و
 دوا ی لی بوردن له خوا بهرگریی کردنی خراپه و خراپه کارانه.

وَأَبْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ

بەلێ بەراستی ترس و خۆپارێزی ئەبێ هەر لە خوا بێت، هەر ئەو ترس و خۆپارێزی یە شیاو و شایستە ی ئادەمی و ئەو ریزو گەورەیی یە یە کە خوا بە خەشی بە ئادەمی، هەر ئەو ترس و خۆپارێزی یە ش بە کارە و هەمیشە لە گەڵ مەردوم دایە لە ناشکراو نەیتنی دا، هەر ئەو جەلەوگیری و بەرگری ئەکات لەکاتێک دا کە کەس بە دیدارەو نەبێ و یاسا و زۆری مەردوم دوورین و دەستیان نەگات بە تاوانکار. بەبێ ئەو ترس و سامە لە خوا هەرگیز یاسا بە تەنیا چارەسەر نی یە، هیچ کەسێک و هیچ کۆمەل و گەلێک بە یاسای تەنیا چاک نابێ و پاک نابێتەو، بە بێ سام و بیم کردنی دەروون لە دەسلاتی خوا، ﴿وَأَبْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾ داوا بکەن بۆ خۆتان و بگەرێن بەدوای هەر شتێک دا کە هۆی گەشتنتانە بۆلای خوا و رەزامەندی خوا و نزیک بوونەوتان لەخواوە، وا دەرئەکەوێ مەبەست بەمە هەر فرمانە پیشوووە بێت - واتە ترس و خۆپاراستنەکە - وەک لە فرمودەی (قتادة) وە دەرئەکەوێ. چونکە بەو ترس و خۆپارێزی یە هەموو چاکەیک دەست کەوت ئەبێ، هۆی هەموو خێرو فەرێکە، مایە ی رزگار بوونە لە هەموو زیان و شەڕێک. ئەو کاتە هیئانی بەدوای ئەو فرمانە پیشوووە دا بۆ روون کردنەوێ ئەو و زیاده هاندان لەسەری و سەرنج راکێشانه بۆ ئەوێ کە هۆی گەشتن بە رەزامەندی هەر ئەو یە، هیئدی ئەفرمون: هەر کردەوێک کە هۆی گەشتن بێ بەخوا. هیئدی تر ئەفرمون: یەکەم فرماندانە بە دوور کەوتنەو و نەکردنی هەر شتی کە جەلەوگیری لی کراوە، دووم فرماندانە بە نەکردنی هەر شتی کە فرمانی پی دراوە لە فەرز و سوننەت، ئینجا ئەم دوو شتە ئەک و زەحمەتیا ن هە یە، لەبەر ئەو فرمانی سی یەمی هیئا و داوای تیکۆشانی کرد لە رێی خوادا، لە (ئیبین و عباس) هە - خویان لی رازی بێت - ئەگەر ئەو کە مەبەست بە (الوسيلة) پیویستی یە. واتە داوای پیویستی خۆتان هەر لە خوا بکەن و روو مەکەنە کەسی تر، چونکە هەموو شت هەر بە دەست خوایە. بە جۆریکی تریش تەفسیر کراوەتەو کە بریتی یە لە رادەو پایە و پلە لای خوا. ئەم دوو جۆرەیش هەر دەست نەدات. بیجگە لەمانە هەر تەفسیریکی تری هە یە لە کتێبەکان دا ئەگەر ئەو بۆ ئەمانە ی کە

لیږده باسماں کردن، کهواته به هرکام لهو مهبستانه تفسیر بکړیتوه باشه و نهگونجی یا هیندیکیان بهمیږنی یه، نیتربیڅکه لهوانه دروست نی یه بکړی به تفسیر، چونکه نه له قورځان و نه له حدیس دا نههاتووه، هروها هاتووه له لایه ناو لهکان و زانایانی تفسیر و زانایانی چیني یه کم و دواتر که تفسیری قورځان لهووه ورنهگیری، لهبر نهوه له هیچ کتیبیکي تفسیردا تفسیر نهکراوه توه به غیری نهوانه ی که باس کران. بهلی نهو و ته پیوړزه له حدیس دا هاتووه که ناوه بو بهرترین جیگا و پله له بههشت دا که پیغه مبر(ﷺ) فرمان دها به پرواداران داوای بکن له خوا بو، بهلام دیاره نهو مهبسته بو نیره دوست نادات. بیگومان له زووهووه بووه به باو لهناو موسلمانان دا له کاتی نزاو لاله کردن دا نهلین: خوا لهبر خاتری فلان نهوم بو بکه یان داوا نهکن له کهسینک که نزاو هاواریان بو بکات لای خوا، نه نایه ته نهکن به بهلگه لهسر نهوه و لایان وایه که نه جوره شتانهش بهشینک لهوه ی که مهبسته له نایه ته دا و تهی(الوسیله) نهیانگړیتوه، کهواته پیویسته نه مسهله یه به ریکی روون بکړیتوه و راو بریاری زانایانی نیسلام و هلگرانی شریعت باس بکړی، تا نهوه ی دروست و شرعی یه بکړی، هرچی ناږهوا و ناشرعی یه خوږاریزی لی بکړی.

له پاش پشکنین و لیکنولینهو یه کی زور له کتیبه باوه پ پی کراوه کان دا، ریم کهوت له باسینکی(شیخی څالوسی) له تفسیره که ی دا که زور به جوانی و به بی لایه نی مسهله که ی روون کردووه توه، لهبر نهوه ی خو ی یه کی بووه له زانا خواناسهکانی نیسلام، باسه که یشی تیرو تهاوه و نهوه ی پیویست بیت له بهلگه و راو بریاری زانایانی تیدایه، لهبر نهو دوو هو به باسه که ی نهوم کرد به سرچاوه و هر شتی بلیم لیږده لهو باسی نهوه هیناومه و هرکه س نهیوی با تهماشای تفسیره که ی نهو بکات.

به یارمته ی خوی میهرمان نهلیم: داوا کردن له هرکه سینکی زیندوو که نزا و لاله بکات لای خوا بو داواکر شتیکی راست و رهوا و شرعی یه بهلای هه مووانهوه، نیتربا داواکر گوره تر بیت له داوا لی کراو. بهلگه لهسر نهوه چنند حدیسی سه حیحه:

۱- داوای کرد له نوممهت که داوای(وسیله) ی بو بکن له خوا.

۲- داوای کرد له نوممهت که سه‌لأواتی له‌سهر بدهن.

۳- (عمری فاروق) - خوای لی رازی بیټ - ئیزنی خواست که بچی بۆ عومره نه‌ویش

ئیزنی داو فرموی پی: برای خۆم ئیمهت له‌بیر نه‌چی له نزا کردنت دا.

به‌لام نه‌گهر داوا لی کراو مردوو بیټ یان نه‌بی به‌دیاره‌وه نه‌وه هیچ گومانیکی تیا نی یه
لای هیچ زانایه‌که که نا‌په‌وایه و له‌و شته بیدعه‌تانه‌یه که هیچ کهس له پینشووه‌کان(سلف) ی
نوممهت نه‌یکردوه، به‌لی. سه‌لام کردن له مردووان دروسته و رووی قسه تی کردنیان
ره‌وایه، له‌سهر هم باره‌ی که له هه‌دییسی سه‌حیح دا هاتوو: که پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) هاوه‌له‌کانی
فیر نه‌کرد که کاتی نه‌چنه سهر گو‌پرستان بلین: (السلام علیکم اهل الدیار و المؤمنین و انا ان
شاء الله بکم لاحقون، یرحم الله المستقدمین منا و منکم و المستأخرین نسأل الله تعالی لنا و
لکم العافیة، اللهم لا تحرمننا اجرهم و لا تفتننا بعدهم و اغفر لنا و لهم) له هیچ کهس له
هاوه‌له‌کانه‌وه نه‌هاتوو - له کاتیک دا له هه‌موو کهس سوور تر بوون له‌سهر هر شتیکی
خیر و چاکه - که داوای هیچ شتیکی کردبی له مردوویه‌که، به‌لکو له ریوایه‌تی سه‌حیح دا
هاتوو که(ئیین و عمر) - خویان لی رازی بیټ - کاتی بچوایه بۆ زیاره‌تی حوجره‌ی
سعاده‌ت نه‌یگوت: (السلام علیک یا رسول الله، السلام علیک یا ابا بکر، السلام علیک یا ایت)
ئینجا نه‌پویش و زیاده له‌وه‌ی نه‌ه‌گوت، داوای هیچ شتیکی نه‌نه‌کرد له سه‌رداری عالم و
هه‌ردوو هاوه‌له‌که‌ی، به‌لی. پا‌پانه‌وه و لاله له‌خوا له‌و شوینه پی‌روژه و له(روضه‌ المطهره) دا
شتیکی شهرعی و چاکه، یار و هاوه‌له‌کان - خوا لی یان رازی بیټ - له‌و شوینه پی‌روژه‌دا
روو به قیبله نزیان نه‌کرد، نه‌بیستراوه که نزا‌که‌یان روو به گو‌پی به‌فه‌ری بوو بیټ، له‌گه‌ل
نه‌وه‌دا گه‌وره‌ترین شته له نه‌رزو ئاسمان دا، رای زانایان جیا‌واژه له روو تی کردنی له کاتی
سه‌لام لی کردن دا، له ئیمامی حه‌نه‌فی یه‌وه هاتوو که له‌کاتی سه‌لام لی کردنیش دا وه‌ک
کاتی نزا هر نه‌بی روو به قیبله بیټ. به‌لام رای راست تر نه‌وه‌یه هر له‌کاتی نزا‌دا روو به
قیبله بیټ، له‌کاتی سه‌لام دا روو به‌ره و گو‌پی به‌فه‌ری بیټ، ئینجا کاتی باری شهرعی نه‌مه
بی که گو‌ترا له‌کاتی زیاره‌تی گه‌وره‌ترین دروست کراوی خوا‌دا، نه‌بی زیاره‌تی یه‌کیکی تر
چی بی که زیاد له‌وه‌ی تیا بگو‌تری، یا داوا بکری له زیاره‌ت کراو هر شتی و هر مه‌به‌ستی

که لهکار و پیشه‌ی ئه‌و نی یه و هر به‌دهست خواجه! ئینجا ماوه‌ته‌وه سویند له خوا
 خواردن به حه‌قی یه‌کی یا شتی له دروست کراوه‌کانی، یان داوا کردن له خوا بۆ خاتری
 یه‌کی له دروست کراوه‌کانی، نزا کردن بهم جورانه و وینه‌یان نه‌هاتوو له هیچ ریوایه‌تیکی
 سه‌حیح دا، نه‌هاتوو له هیچ نزاو لاله‌یه‌کی ئال و بهیت و ئیمامانی تردا، به‌لام له سه‌حیحی
 بوخاری دا هیه که عمری فاروق - خوای لی رازی بیئت - له کاتی قاتی و بی بارانی دا
 داوای نه‌کرد له خوا به عباسی مامی پیغه‌مبهر (ﷺ)، ئه‌یفه‌رمو: ئه‌ی خواجه له‌کاتی ژبانی
 پیغه‌مبهر (ﷺ) ئه‌ومان نه‌کرد به وه‌سیله بۆلای تو و بارانت بۆ ئه‌باراندین. ئیستا مامی
 پیغه‌مبهر که‌مان نه‌کین به وه‌سیله، که‌واته بۆمان ببارینه و خوایش بارانی بۆ ئه‌باراندن،
 ئه‌م حه‌دیسه سه‌حیح هیه به‌لام مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که له‌کاتی پیغه‌مبهر (ﷺ) داوایان نه‌کرد
 که تگایان بۆ بکات ئه‌ویش تگای نه‌کرد و خوا وه‌ری نه‌گرت. نه‌ک خوایان و تبی‌تیان: خواجه
 بۆ خاتری ئه‌و بۆمان ببارینه، دیاره باشت‌ر ئه‌بی ئه‌وه‌یان مه‌به‌ست بووبی بۆ حه‌زه‌رتی
 عباسیش. وه‌ک دهر نه‌که‌وی له ریوایه‌ته‌که‌دا که حه‌زه‌رتی عباس ده‌ستی نه‌کرد به نزاو لاله
 و ئه‌وانیش ئه‌یان گوت: آمین. هه‌روه‌ها له ریوایه‌تی سه‌حیح دا هاتوو له (ئین و عمر و
 نه‌نس) و غه‌یری ئه‌وانه‌وه که ئه‌فه‌رمون: که بی بارانی ببوایه نزاو لاله‌ی پیغه‌مبهریان نه‌کرد
 به وه‌سیله بۆ داوای باران، ده‌ی بینگومان به بی دووبه‌ره‌کی هیچ که‌س ره‌وا و شه‌ری یه
 داوای نزا کردن له هه‌ر که‌سیک، وه‌ک له پیشه‌وه به چهند حه‌دیسێک روونمان کرده‌وه.
 سوپاس بۆ خوا به‌لگه‌یه‌کی تر که‌وته دله‌وه که له هیچ شوینیک دا نه‌م دیبوو، لام وایه زۆر
 به‌هێزه، به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که مه‌به‌ست له حه‌دیسکه‌ی فاروق دا داوای نزا بووه له
 پیغه‌مبهر (ص) نه‌ک گێرانی جاهو خاتری به وه‌سیله: نه‌گه‌ر مه‌به‌ست ئه‌مه بوایه له پاش له
 دنیا دهرچوونیشی هه‌ر ئه‌و جاهو خاتره‌ی نه‌کرد به وه‌سیله، لای نه‌نه‌دا بۆ جاهو خاتری
 مامی به‌ریزی، چونکه بینگومان جاهو خاتر و پایه و پله‌ی سه‌رداری هه‌مووان، له‌پاش
 نه‌مانی هه‌ر هیه و نه‌گۆراوه. به‌لکو ئه‌بی به‌رزتر بووینته‌وه، چونکه هه‌میشه و تا بیئت راده‌و
 پله‌ی هه‌ر له به‌رز بوونیه‌وه‌دایه، شتیکی ناشکرایشه هیچ که‌س خاتر و جاهی نه‌گه‌یشته‌وه‌ته
 ئه‌و، که‌واته مه‌به‌ستی فاروق - خوای لی رازی بیئت - هه‌ر ئه‌وه‌یه که له کاتی ژبانی دا

داوايان لىٰ ئىكرد كه تكاو نزاين بۇ بكات، به لام له پاش له دنيا دهرچوونى ئىوه نه ئىكرا،
 كهواته داوايان ئىكرد له مامى به رىزى. جا له بهر ئىوهى نزاو لاله لهو شىوهى كه باس كرا
 پىشەوا و پىشەوكانى ئوممەت نه يان كردوه، هر هەدىسى لهو باره يوه هاتىبى زانا يانى
 هەدىس به هەدىسى دانانين و له هېچ كىتەبىكى هەدىس دا نه نووسراونه توه، به لكو هر به
 دوما و دم كه وتوونه تە ناو، ئىكەر هەدىسنىك هاتىبى و به هەدىس دانرابى و له كىتەبى
 هەدىس دا نووسرايىتوه ئىوه يا له رىوايه تەكهى دا لاوازى هەيه، يان به وا تا و مەبەستىكى
 رىك و رهوان تەفسىر كراوه توه كه نه كرى به به لگه له سەر ئىو جۆره نزاينه، له بهر ئىوه
 زۆرىهى زانا يان له سەر ئىوه ن كه نزا و لاله له خوا بهو جۆرانەى كه باس كران و بوون به باو
 له ناو مەردومان، ئىم نزاينه رهوا و شرعى نين، كهواته چاك وايه بۇ ئىمه كۆتايى بىنين لهو
 جۆره نزاينه و له راسته شەقامه كه لانه دىن و نزا له خوا به جۆرى بكەين كه لاي هېچ كەس
 جىگەى رهخه و دوو دلى نى يه و خو مان نه خەينه ناو كارو كرده وهيك كه دووبەرەكى و
 گومانى تىدايه، وهك له هەدىسى سه حىحيش داهاتووه ئىم ياسا شىرينه: (دع ما يربىك الى
 ما يربىك) وازىينه له هەرشىتى كه نه تخته گومان و دوو دلى و بچو بۇ شتىك كه ناتخته
 گومان و دوو دلى. كهواته با يەكسەر داوا له خوا بكه و هېچ شتى مەكه به وه سيله بۇ
 وەرگرتنى نزاكت يان ناو و سيفه تى خوا يان كرده وهى چاكى خۆت بكه به وه سيله وهك له
 هەدىسى سه حىح دا ئىودو جۆره هاتووه وه مووزاناو پىشەواكانى ئىسلام په سەندى نه كەن.
 ئىو جۆره نزاو لاله يه كه به لاي زۆرىهوه شرعى و په سەند نى يه، مەترسى يەكى
 كەورەيشى تيا هەيه كه زىاده رهوى نه كرى و ئىوهى كه كابرا ئىيهوى داواى بكات له خوا
 له بهر خاترى خاتر داران، ئىو شتهى كه ئىبى هر داوا له خوا بكرى و به جى هينانى
 تايبه تى يه به خواوه، كابراى نزاكه داواى نهكات له وهى كه به خاتردارى دائىمى لاي خوا،
 ئىتر با زۆر بى خاترىش بىت، به لكو با گونا هبار و خەشم لى گىراویش بىت. زۆر به داخهوه
 ئىو مەترسى لى كراوه به دى هات و په رهى سەند و بلاو بوويه وه له ناو مو سلمانان دا، مەكەر
 تاك و تەرايهكى تىگەيشتوو خوى لى بيارىزى، ئىوه تا ئىبىنين به تايبه تى مەردومان نه چن
 بۇ سەر كۆپى پياوه خواناسەكان دەست نه كەن به ئىلقەى بىشكهكانيان دا و داواى كۆپ و

سامان و تهمەن درزژی و ئاسان کردنی هەموو تەنگ و چەلەمەیهکیان لێ ئەکەن، هەر پێ یەکیان هەلکەوی دەستبەجێ یا فلان ئەکەن و خویان هەر بیریش ناکەوێتەوه و زۆربەیان لایان لە رێوە ناگەنە خوا و ئەبێ خواناسێک بکەن بە وەسیلە، با بزائری ئەمانە و وێنە ی ئەمانە پەيوەندی بە ئیسلامەوه نی یە و رێک ناکەون لەگەڵ ئایەت و حەدیس و فەرمودە ی پیشەواکان و زانا و خواناسەکانی ئیسلام دا، لە جزمی (۲۳) سورەتی (الزم) بە یارمەتی خوا لەبارە ی ئەم زیادە رەوی کردنانهوه ئەندازێکی پێویست دواوم و ئەوهی کە شەری یە وتومە، هەرکەس ئەیهوی با سەرنجێکی بدات.

زۆر جینگە ی سەرسوڕمانە کە هێندێ حەدیس دەست هەلبەست کراوه و بە دەما و دەم کەوتوو تە ناو و ئەگێرێتەوه، وەک ئەم درۆ زە: ﴿إِذَا أَعِيتَكُمُ الْأُمُورُ فَعَلَيْكُمْ بِأَهْلِ الْقُبُورِ، أَوْ فَاسْتَغِيثُوا بِأَهْلِ الْقُبُورِ﴾ کاتی کە کاروبارتان لەسەر سەخت بوو و ماندووی کردن پێویستە لەسەرتان پەنا ببەن و هاوار بکەن لە مردووکانی گۆرستان!! لەگەڵ ئەمە دا دەست هەلبەستە بە بریاری هەموو زانایانی حەدیس، لە هیچ کتییێکی باوەر پێ کراوی حەدیس دا نەنووسراوه تەوه، پێغەمبەری ئازیز (ﷺ) جەلەوگیری و نەفرینی کردوو لەوهی گۆرەکان بکڕن بە مزگەوت و جینگە ی خواپەرستی، ئیتر چۆن ئەبێ بپوا بکری بەوه کە مەردوم هاوار بکەن و داوا بکەن لە خاوەن گۆرەکان، بێگومان هەموو ژیری ئەبێ بزانی کە ئەوه درۆ و دەست هەلبەستە، بەلێ. بێگومان زیارەتی گۆر سوننەتە. بەلام بەو جۆر و شێوه شەری یە کە لە حەدیس و فەرمودە ی زانایانی ئیسلام دا روون کراوه تەوه، کەواتە هیوادارین کە موسلمانان شوێنی ئارەزووی نەفس نەکەون، بەلکو شوێنی ئیسلام و زانایانی ئیسلام بکەون، هیوادارین لە هێندێ لە موسلمانان بە تاییبەتی هێندێ لە مامۆستایانی ئایینی کە لە خۆیانەوه ئالۆز ئەبن لەم جۆرە قسە و باسە راستانە، دەست نەکەن بە تەئویل و پێنە و پەڕۆ بو ئەو بیدعەتە ناپراست و ناپەرەوانانە، بەلکو بە رێکی بارە شەری یە کەیان تی گەیهنن، هەرچەند درۆ پێچەوانە ی باوی لەمە و پیشیان بێت.

وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ
 جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ ﴿٣٦﴾
 يُرِيدُونَ أَن يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا

ئينجا با بگريڻنموه بڻ سر نايه ته که و به مل که چي و گوي رايه لي گوي بگريڻ له
 فرماني سي يه: ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ﴾ تيکوشان بکن له ري خوادا به دژايه تي و
 دژمنايه تي و تي جهنگين له گهل دژمنه نهيني و ناشکراکاني خوادا که له راستي دا
 دژمني نيمن و زيانيان بڻ نيمنه هيه ﴿لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ واته نهم فرمانانه به جي بينن
 به نوميڏ و چاوهرواني گهيشتنان به نازو نيمنه تي نه پراوه و رزگار بوونتان له ههمو سزاو
 ناخوشي له روڙي دوايي دا. ئينجا بهرامبر ثوان باسي شيوهي سهخت و سامناکي بي
 بپرويان نهکات، که سرکيشي و سرپنچي کمن لهو فرمانانه، دوا روڙ و چاره نووسي دل
 ته زنيان نه خاته بهرچاو، نه فرموي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستي ثوانه ي که له جيهان دا
 بي پروا و سرکيشن و هر له سر نهو باره نه من، ثوانه له روڙي دوايي دا ﴿لَوْ أَنَّهُمْ مَا فِي
 الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ نه گهر هيني ثوان بينت هرچي وا له زهوي دا به تيکپايي و پيکهوه ﴿وَمِثْلَهُ
 مَعَهُ﴾ ويته و نه ندازي نهو يشيان بي له گهلي دا، نه گهر ههمو نهوي که باس کرا هيني
 ثوان بينت ﴿لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ بڻ نهوي فيداکاري بي بکن و بيدن له با تي
 سزاي روڙي دوايي دا ﴿مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ﴾ لي يان و مرناگيري ﴿وَلَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ﴾ بويان هيه
 سزايه کي نيش و نازار دهر که گهيشتيته نهوپري راده. ﴿يُرِيدُونَ أَن يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ﴾
 نه يانهوي دهرچن له ناگر. بهم رهنکه کاتي بليسه و شه پولي ناگر بهرزيان نهکاتوه تا نزیکي
 ليوار نهبنهوه و نهکونه سر ناگره که، يان نهونده بهرزيان نهکاتوه نزیکن له دهرچونهوه،
 يان ناواتيان دهرچونه، بههر جوړ مه بهست بينت، نه فرموي: ﴿وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا﴾
 بيگومان ثوانه دهرچو نين له ناگرو هرگيز ليي دهرناچن،

﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ ۳۷ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا

وهك زیاده دنیایی نهکات لهسمر نهوه که نهفهرموی: ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ بۆیان ههیه سزایهکی دامهرزای نیشتهجی که بار ناکات لی یان، خوا به میهره بانی خوی په نامان بدات لهو بهد بهختی و بهش برپای یه، بهراستی زۆر پیویسته لهم جوړه شوینانه دا بوهستی و به قولی بیر بکاتهوه له سخت و سامناکی نهوهی لهم جوړه نایه تانه دا خوا بهنده کانی پی نهترسینی، وهره موسلمان با بیریک بکهینهوه: نهوپه پری نهوهی که دل بوی برپا نه مهیه که یهکی خاوهنی ئهم هه موو جیهانه بیټ. به لام نایه ته که بهوهیشهوه ناوهستی بهلکو وا داننهی نهگهر وینه و نه ندازی نهوهی بیټ، نهگهر نهو کهسه له دۆزهخ دا بیټ ههول نه دات که به جاری نهوه بدا له رئی رزگار بوونی دا، شیوهی ههوله کهی نیشان نه دات که نهیهوی دهرچی لهو ناگره کهچی ناکات بهو ناوات و نامانجه، په نا نهگرین به بهزهیی خوا و به لی بوردنی خوا که دوچارمان نهکات. له پاش نهوهی باسی تۆله و تاوانی نهوانه ی کرد که به ناشکرا و به زۆر و به تالان مالی مردوم داگیر نهکهن، په ندو ئاموزگاری کرد بهو کرده وانه ی که برپا بههینز نهکهن و دل و دهروون پاک نهکهنهوه و گوناوهو حهرام بیزراو نهکهن، له پاش نهوه نهوا باسی تۆله ی نهوانه نهکات که دزی نهکهن و به دزی یهوه مالی مردوم نهخۆن: نهفهرموی: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾ نهو پیاوهی که دزی بکات و نهو نافرته ی که دزی بکات دهستیان بچن. بیگومان نیسلام بریتی یه لهم شریعه ته گشتی و جیهانی یه که هه موو کاروبار و رووداو و بهسهرهاتی ژبانی تیدایه و سهرجهم هه مووی نهگریتتهوه، هه موو بهش و پارچه کانی بهستراون پیکهوه و ناگونجی پچرین و جیا کردنهوهی هیچ کامی لهوانی تر، ههرکامی تهواوکه ری نهوی تریه تی، جا له بهر نهوهن هوی دانانی زۆربه ی یاسا و بریاره کانی نازانری و کاردروستی خوا دهرناکهوی تیایان دا مهگهر کاتی که سهرنجی هه موو بهرنامه و رژیمه که بدری لهگهل نهو هه موو برپا گرنگانه دا که دایناون بۆ هه موو بارو روویه کی ژبان، نهو یاسا تایبته تی یانه دهست نادهن بۆ بهدی هینان و رهفتار پی کردن مهگهر کاتی که هه موو بهرنامه و رژیمه که وهرگیری و به تهواوی رهفتاری پی بکری. کهواته وهرگرتن و

رهفتار پی کردنی بریاری له بریاره‌کانی، یان بریوایه له بریوکانی و پچرانی له باقی تر، نهوه نه شو سوود و بهرهمه‌ی نه‌بې که نیسلام داوای نه‌کات، نه بهوه نیسلام به‌دی دیت، چونکه - وهك وتمان - نیسلام چهند بهش و پارچه‌یه‌کی جیاوازی یه. نیسلام نایینیکه که هموو به‌شه‌کانی به‌ستراو و په‌یوه‌ستی پیکه‌وه که به‌دی هیڼانی هموو ناوچه‌کانی ژیان نه‌گریته‌وه. به‌شیوه‌ی گشتی نیسلام بهو جوړه‌یه، هه‌روه‌ها بو هموو یه‌که‌یه‌که‌ی به‌ندو بریاره‌کانی، بو وینه به بوڼه‌ی شوینه‌که‌وه مه‌سه‌له‌ی دزی نه‌گرین به‌ده‌سته‌وه: نیسلام قه‌ساب‌خانه‌یه‌کی دانه‌ناوه بو کوشتن و ده‌ست و قاچ برین، به‌لکو له یه‌که‌مجاره‌وه نه‌وه‌ی که هو‌ی دزی کردن بیت نایه‌یل‌یت‌وه، کاریکی وا نه‌کات که هرکه‌س نه‌وپه‌ری راده لارو چوت نه‌بې هرگیز نیازی دزی کردن به‌دلی دا گوزهر ناکات، هو‌ی ژیان و گوزهران فه‌راهم نه‌مینئ و مافی هموو که‌س دان پیا نه‌ئ و بریاری له‌سهر نه‌دا، له‌ناو گه‌ل و کو‌مه‌لی موسلمانان دا له ولاتی نیسلامدا، هموو که‌س مافی خواردن و نوشین و پوشین و جی و شوینی حه‌وانه‌وه‌ی هه‌یه، پیویسته له‌سهر کو‌مه‌ل و ده‌ولت چاره‌سهر کردن و ده‌ست خستنی نه‌و مافه پیویستنه‌ بو هموو که‌س له ریڼه‌ی سازاندن و فیرکردن و ټاسان کردنی کارو کرده‌وه. بو هرکه‌س که به توانا بیت. نه‌گهر نه‌وه نه‌گونجا له‌بهر نه‌توانین، یان له‌بهر نه‌بوونی کارو کرده‌وه، یان له‌بهر به‌ش نه‌کردن و ده‌رنه‌مینانی بو نه‌وه‌ی که پیویسته، نه‌بې نه‌و پیویستی یانه‌ی بو پیک به‌ینرئ له چهند ریڼه‌یه‌کی تره‌وه که دیاریی کراوه:

۱- له‌لایه‌ن که‌س و کارو ده‌سه‌لات داره‌وه.

۲- له‌لایه‌ن ده‌سه‌لات داری شوین و ناوچه‌که‌یه‌وه.

۳- له‌لایه‌ن - بیت المال - هوه لهو به‌شه زه‌کاته‌ی که دیاریی کراوه بو هه‌ژار و بی نه‌واو په‌ك كه‌وتووه‌كانه‌وه.

ئینجا نه‌گهر نه‌وه به‌شی نه‌کرد و ده‌ولت نه‌یبوو، نه‌و کاته نه‌ندازی پیویست بریار ده‌دات له مال و سامانی ده‌سه‌لات دارو ده‌وله‌مه‌نده‌کان، به هرچی نه‌کاته ده‌ست دریزئی و ستم کردن له مولکایه‌تی تایبه‌تی، ئینجا له‌گه‌ل هه‌ل‌دان بو فه‌راهم هیڼانی نه‌و پیویستی یانه نیسلام هه‌ول نه‌دات به‌ته‌می و ناموزگاریی مه‌ردوم په‌روه‌رده بکات و هموو لاری

یهکان راست بکاتهوه، له باریکی تریشموه توندو تیژی بهکار نه‌مینن له کوکردنموه مال و سامان دا که نه‌بی له ریگه‌ی راست و حه‌لآلهوه کو بکړتسموه، کهواته بوونی شو مال و سامانه که به حه‌لآلی په‌یدا بکړی و شو مافانه‌ی لی بدری، نابیته هو‌ی کینه و حه‌سادت له‌لایه‌ن بی نه‌وایانه‌وه تا هولو‌ی دزی و داگیر کردنی شو مال و سامانه بده‌ن.

نیسلام هه‌میشه دل و دموونی مردومان بهو جوړه په‌روړده نه‌کات، خو و ره‌وشتیان پاک و خاوین نه‌کاته‌وه، یرو هو‌شیان روو نه‌کاته کارو کرده‌وه له ریگه‌یه‌کی پاک و شرعی یه‌وه، نه‌ک له ریگه‌ی دزی و ده‌خه‌لی و داگیر کردن به شیوه‌یه‌کی بهد و ناشرعی، نه‌گهر کارو کرده‌وه‌ی ره‌وا و شرعی ده‌ست نه‌که‌وت، یان به‌شی نه‌نه‌کرد، شو کاته له ریگه‌یه‌کی تری شرعی یه‌وه په‌کیان ناخات، وه‌ک ده‌ست نیشانه‌مان بو‌کرد. کهواته نه‌بی دز بوچی دزی بکات؟ بېگومان پیوړستی نی یه له سایه‌ی نیسلام دا تا به دزی چاره‌سری بکات، به‌لکو دزی نه‌کات له‌بر ته‌ماع بازوی و نه‌یه‌وی بهو شیوه پیسه مال و سامان بنی به‌یه‌که‌وه، نه‌یه‌وی سامان کو‌بکاته‌وه له ریگه‌یه‌که‌وه که گه‌ل داچله‌کینن له ولاتی نیسلام دا، بی به‌شی بکات لهو نارامی و ناسایشه‌ی که نیسلام پی‌ی نه‌دا، خاو‌ن مال پاک و حه‌لآله‌کان بی به‌ش بکات له‌وه‌ی به بی بیم و به دلنیا‌یی به‌وینموه له‌سر مال حه‌لآله‌کیان، کهواته شو دزه تاوان‌باره به جیگه‌ی به‌زه‌یی نامینن و نه‌بی به‌ربه‌ست بکړی له‌وه‌ی ده‌ست در‌یژی بکاته سر بی تاوان و به ناهق و ناروا مال حه‌لآله‌که‌ی بخوات، به بی له‌وه‌ی هیچ بیان‌وویه‌کی به‌ده‌سته‌وه ببی، ئینجا با بزاین له شرع دا دز کامه‌یه، که‌ی ده‌ستی دز نه‌بړی؟ دزی له شرع دا بریتی یه له بردنی مالی که‌سینک که به دزی خاوه‌نه‌که‌یه‌وه و مال‌ه‌که‌یش له شویننیک دا بیت که شوینی دانان و قایم کردنی شو مال بیت، کهواته نه‌بی شو دزراوه به‌نرخ بیت و توپ دراو نه‌بیت، زانایانی نیسلام له‌سر نه‌وه‌ن که که‌تر نه‌بی له چاره‌که دینار‌یک‌ی شو سرده‌مه که ئالتوون بووه، نه‌بی هه‌لگیراو و قایم کراو بیت له شوینی تایبه‌تی خو‌ی دا و دزه‌که لهو شوینه تایبه‌تی یه‌دا ده‌ری هینابی، کهواته که‌سی که کرابی به نه‌میندار به‌سر مال‌یکه‌وه نه‌گهر دزی کرد ده‌ستی نابړی هرچند شو دزی یه گونا‌ه‌یک‌ی گه‌وره‌یه، هه‌روه‌ها خزمه‌تکاری که ریی هاتوچوی ناو مالی لی نه‌گیری، چونکه مال دزراوه‌که‌ی لی قایم

نهکراوه، کهسی مالیکی خواستی و له پاش دا دهستی بهسردا بگری و نهچېته ژیر شهوی لایهتی دهستی نابېرې، به دزینی میوه تا نهخرېته عمارو کؤگا دهست نابېرې، هروها هر شتیکی ترکه له جې و شوینی قایم کردنی خوې دا نهبی، نهبی شهو ماله دزراوه هیچ ماف و بهشی دزهکې پیوه نهبی، کهواته لهسهر دزینی مالی شهریکی دهست نابېرې، هروها لهسهر دزینی - بیت المال - چونکه دزه که بهشداره تیای دا، لهم کاتانه دا که دهست نابېرې تولهکې بریتی یهلمه بند کردن و جملده لیدان و هر شتی که حاکم به باشی بزانی. ینجا بو یهکه مجاری دهست برین دهستی راست نهېرې لهجمگه کهیدا، نهگه له پاش شهو دزی دوباره کردهو قاجی چهپی نهېرې له قوله قاپی دا به پئی بریاری هموو زانایانی ئیسلام، ینجا بو جاری سی یه و چوارم دوبهره کی هیه و رای زانایان جیاوازه وه که کتیبه کانداباس کراوه باسهرنج بدرین. نیمای حنه فی دووشتی تره نکات بهوئی دهست نهېرین:

۱- شهو ماله له بنه رت دا حلال نهبی بو گشتی و مانی گشتی پیوه نهبی، وهک ناو و نیچیر و وینه یان، دزینی نه مانه له خاوه نه کانیان نابیته هوئی دهست برین، لهبر شهو بیانووی ماف و بهشداریی یه.

۲- شهو ماله شتی نهبی که زوو خراپ و بی کهک بېی، وهک میوهی تهر و گوشت و نان و گزگیا و وینه یان، لهسهر دزینی نه مانه ش دهست نابېرې بهلای نیمای حنه فی یوه. ینجا زیاد له مه با درېزه نه دین به باسه که لهبارهی رای زانایانهوه، هرکهس نهیهوئی با ته ماشای کتیبه کان بکات، شهوی که گوتمان بهسه بو رابهر و بهلگه لهسهر چاپووشی و بهزهیی ئیسلام و سووریی ئیسلام لهسهر شهوی که به هرچور بگونجی بهمانه یه بېی به دهستموه حزن نهکات که شهو توله و سزایانه بهکار نههینی. لهبر شهویه که پیغه مبرمان (ﷺ) نهفرموئی: ﴿ادروا الحدود بالشبهات﴾ حه ددهکان بهرگری بکهن - واته به کاریان مهینن - به عوزرو بهمانه کان. واته بهر عوزرو بهمانانه ی که دهست شهو دین به هوئی بهرگری، وهک نامارمه مان کرد بو هیندیکیان، کهواته عمری فاروق - خوا لی ی رازی بیت - زور چاکی فرمووه: حه ددو توله کان بهکار نههینم به هوئی عوزرو بهمانه کانهوه پیم خوش تره تانهوهی به کاریان بینم بهگومان و دوو دلی یوهو رابهریکی بههینم نهبی لهسهری.

خوای پەروەردگار فەرمانی دا بە دەست بڕینی دز - بەو شیوە و مەرجانەی کە با سەمان
کردن - نینجا ھۆکەیشمان بۆ باس ئەکات، ئە فەرمووی: ﴿جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا﴾ واتە دەستیان بڕن
لەبەر جەزاو تۆلە سەندن لێ یان بەھۆی ئەو دزی یە کە کردیان بە دەستی خۆیان، ئەو ش
﴿نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ﴾ لەبەر بەرگری کردن و پەك خستنه لەلایەن خواوە لە دووبارە کردنەو و
گەڕانەو بۆ سەر ئەو کردەو بەدە، ھەروھا مایە پەك خستن و تەمی خواری یە بۆ
مەردومانی تریش، ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ﴾ خوا زال و بە دەسەلاتە لە ھەموو کاروبار و بڕیارەکانی دا و
ھیچ کەس ناتوانی بەرێھەکانی و دژایەتی بکات ﴿حَكِيمٌ﴾ لێزان و کاردروستە و ھەرچی
بکات بەرژووەندی و کاردروستی تیا یە، بەراستی ھەرکەسێک چاوی دلی کوێر نەبی و
سەسای لێ نەبڕابی ئەزانی کە ئەم دەست بڕینە زۆر بەجی یە و سەر بەرە لەگەڵ
کردەوی دزەکەدا، ئەو دزە بەدە کە لە ئیسلام دا چارەسەری ھەموو پێویستی و ناچاری
یەکی ئەکری، بە ئەندازی کە بەس بی ھۆی ژبانی بۆ پێک ئەھینری، دەستی بەرە لا ئەکری و
یارمەتی ئەدری کە لە رێگەیەکی شەری و حەلالەو بە ئارەزووی خۆی مال و سامان
پێکەو بنی، ئەو دزە بەدە بەو واز ناھینی، بە ناھەق و ئاڕەوا نیازی مالی مەردومان ئەکات
و ئەبەوی لەو رێگە بەدەو سامان زۆر و فراوان بکات، دلی مەردومان داھەچلەکیینی و بی
ئارامیان ئەکات، زۆر جار دەستە پاچەیان ئەکات و بەش بپراو لەو مالی کە بە رەنجی شان
پێکی یەو ناو!! بەراستی زۆر ناشکرایە کە بەجی یە ئەو دەستە تاوانبارە لەکار بخری و
ئیتەر مەردومان بەو جوړە لێ ئەکات، ھیندی لە نەفامان بەزەیی یان دیتەو بەو دزە
تاوانبارەدا و ئەلین تۆلەکە سەختە. بەلام بەزەیی یان نایەتەو بە مەردومی دزی لێ کراوی
ستەم لێ کراو. بەراستی زۆر جێگە ی سەر سوڕمانە بەزەیی ھاتنەو بە ستەمکار و
تاوانباردا، بەزەیی نەھاتنەو بە تاوان و ستەم لێ کراوان!! نەفام بەزەیی نایەتەو بە گەل و
کۆمەل دا کە بەرگری نەکردنی دزی مایە تێک چوون و بی ئارامی یانە، بەلام بەزەیی یان

دیتهوه به دزی بهد کرداردا!! نازانی خوی کار دروست له دانانی شو توله دا میهره بانی به کار میناوه له گهل نهوانه ی که نه یانه وی و نیازی شو کرده وه به دیان هیه، بو شه وی خویان بهرگری بکن و دوو چاری شو کرده وه پیسه نه بن که دژی مرقایه تی یه، هر چونی میهره بانی شه له گهل گهل و کومل که به ناراموه له مالی خویان دا دانیشتن و غمی دزینی ماله که ی خویان نه خون، ینجا شو نه فامانه نازانن که شو نه خوشی یه به ده - دزی - پیویسته چاره سر کردن و نه میشتنی له ناو گهل و کومل دا، چاره سریشی تنها بهو توله سهخته یه - واته له گهل شو مهرج و شهرتانه ی که باس کران - وه که درکوت به بهرورد کردن له زیان دا، شهوتا له پاش هاتنه خواره وه ی به برینی چهند ده ستیک تاوانی دزی له ریشه مینرا، له ماوه ی زیانی پیغه مبر (ﷺ) و هر چوار خلیفه که دا ژماره ی ده ست برین له شش تی نه پهرین، له پاش شهویش له هر شوین و ناوچه یه که له ولاتی نیسلام داتا ناوی ده ست برین ما دزی نه ما مهگر زور به ده گمن، تمنانه ت لهم چرخ و سده مهیش دا له ولاتی (سعودیه) دزی نه ماوه له ناو دانیشتوانی شو ولاته دا، هر دزی یه که رو شه دا - به تاییه تی له کاتی حج دا - نه دوزیته وه و درنه که وی که له لایه ن دانیشتوانه وه نی یه، به لکو له لایه ن نهوانه وه یه که له دره وه ی ولاته وه هاتوون، به لام له هر ناوچه یه که دا که باس و ناوی ده ست برینی تیا نه ما، شو ناوچه یه پر بوو له دزی و جهره یی، به لی به راستی هر خوا عزیز و حکیمه و نه زانی درمانی هر دردی چی یه.

یاسا و قانونه ده ست کرده کان توله ی دزی یان کرد به بهند کردن، شو توله یه وه شتیکی ناشکرایه که چاره سر نه بوو، هروه ما ناشکرایه که له چهند باریکوه زیانی هیه:

۱- پهک خستن و وه ستانی دزه کان له که سب و کار، له گهل گرته نه گهردی نه رکی به خیو کردن و زیانیان، که شهوش به زیانی خویان و گشتی تهواو شه ی.

۲- دوورخسته نه دیان له مال و مندا ل و کهس و کار که شهوش وه سزایه کی دروونی یه بو هردوولا، له هه مان کات دا زور لهو دزانه خاوه نی ژن و مندالی وردن، که واته شه ی نهوانه بهرله ببن و لهوان دوو چاری گلی شتی خراپ ببن.

۳- زۆر لە دزانە - وەك بە ئاشكرا بێنراوە - دووچاری كردهووی بەد و بەد خویی و بێ نامووسی ئەبن.

۴- رادین و رام ئەبن لەسەر تەمەلی و تەمەزەلی و كەلكی كۆمەلایەتی یان پێوە نامینی. بەلی هەر خواپە عزیز و حكیم، هەركەس ژیر بێ هەرگیز سەرنەكاتەو لە هیچ كارو بێزارێکی خوا، مەبەست لەم لێكۆڵینەو روون كردنەو بەرزێ و پاکی كارو بێزارەكە خواپە بۆ ئەو نەفامانە، بەلكو بەهۆی ئەووە ژیر بێن و بێوا بێنن و دووچاری بەد بەختی رۆژی دواپی ئەبن، خوا پەنامان بدات. ئینجا بە گۆڕەری راو مەزەبێ ئیمامی مالیک و شافعی یەكان مەرجی بێرین هاتە جی ئەبێ دەستی دزەكە بێرێ و رزگار بوونی نی یە، بەلای ئیمامی مالیکەو ئەبێ ئەووی دزیویتی بیداتەو بە خاوەنی ئەگەر مابێ، ئەگەر نەمابێ ئەبێ بێبژێری، ئەگەر دزەكە دەولەمەند بێ، بەلای شافعی یەو ئەگەر هەزاریش بێ هەر ئەو مالهێ لەسەرە، بەلام بەلای (ئیمامی حەنەفی و ئیمامی ئەحمەد و ثوری و ئیسحاق) هەو یەكێ لەو دوو شتە لەسەرە: بێرین، یا بژاردن. هەردووی لەسەر كۆناكرێتەو، هەركام لەم دوو كۆمەلە بەلگە و رابەری خۆیان هەیە، بەلام بەراستی بەلگە مالیک و شافعی لەدل دا بەهێز ترە، خوا خۆی باش ئەزانێ. ئینجا بەگۆڕەری باوی خۆی قاپی تۆپە و گەڕانەو لەسەر پێشتە بۆ هەركەسێك كە مەیلی بێ، بەلام تەنها پەشیمانی و گەڕانەو بەس نی یە، بەلكو ئەبێ خۆی چاك بكات لە باتی خراپەكاری یەكە، چونكە ئەگەر لە پاش ئەو تاوان و خراپە یە و پەشیمان بوونەو، نەكەوێتە بزوتنەو و بەرە و چاكە نەپوا و بە بۆشی و دەست خالیتی بێنیتەو، ئەگەر پێتەو بۆ تاوان و خراپە، بەلام كە خەریك بوو بە چاكەو دەستی ئەگیرێ و ناگەرێتەو،

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ
اللَّهُ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

نه فرمودی: ﴿فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ﴾ اینجا هرکس که دزدگان توبه کرد و گمراهیه
بوی خوا له پاش تاوانه کی - واته دزی یه کی - توبه کرد و پشیمان بویه و بریاری
دا له سر نه گمراهیه بوی سر نه تاوانه: ﴿وَأَصْلَحَ﴾ کاروباری خوی چاک کرد به رازی کردنی
خاوهن هه که، یان به کرده و چاک له باتی نه تاوان و خراپه که کردی بهم رهنه
دامزراو و بهرده و بوی له سر توبه و گمراهیه کی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ﴾ بیگومان خوا
توبه و گمراهیه کی لی و نه گری ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ چونکه به راستی خوا زور لی بورده
میهربانه، هیندی له زانیانی پاش هاوه له مکان له سر نهون که بهو توبه و گمراهیه دهست
برینه کی له سر نامینی، (نیامی شافعی) ش له سر نهو راییه له و تهیه کی دا، به لام
کومل و جه ماوه له سر نهون که له سری لا ناچی و هر نه بی دهستی بری.

له پاش باسی نهو تاوان و توله و لی بورده، اینجا یاسا و برویه کی گشتی نه هینی به
دوایان دا که توله و پاداشت له سر نهو راگیره له هر دو جیهان دا، نه فرمودی: ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ
اللَّهُ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نایا نه ترانیوه که هر بوی خواجه خاوه نیتی و پادشایه تی
ناسمانه کان و زهوی ﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ سزای هرکس که نه دا که خوا خوی
مهیلی بی، نه بوری له هرکس که مهیلی بی، هر چند لی بورده و میهربانی خوا
له پیشه، به لام لیره دا شوینی هر شهیه، که واته پیش خستنی سزادان ریک و پیک تره،
همو و تهیه کی قورنان نه بی له جی و شوینی خوی دا بی و دهست نادا بوی گوران، ﴿وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ خوا به سر همو شتی دا توانا و دهسلات داره، که واته نهو خاوه نیتی
و پادشایه تی به سرچاویه بوی همو شتی، سرچاویه بوی دروست کردن و بهدی هینانی

ئەم ئاسمان و زەوى يە، ھەر ئەويش سەرچاۋىيە بۇ دانان و بېرىار دانى ئەم ياسا و شەرىعتە لە جىھان دا و تۆلە و پاداشت لە رۆژى دوايى دا، بە ھىچ كلۆجى جىا كوردنەو و دابەش كوردن نابى، ئەبى ھەموو شتى بگەرتەو بۆلای ئەو تاقانە دەسلەتە، ئەبى ھەر لەو بناسرى و تايبەتى بگرى ھەر بەو تەنیا دەسلەتەو.

ئىنجا لىزە بە دواو تائىيەتى (۵۰) باسى گرنگ ترين مەسلە ئەكات لە ئاين دا كە، ئەو مەسلەى كە قورئان لە چەند شوين دا ئەيھىنى، بە چەند شىو و لە چەند بارو روويەكەو ئەيەوى دايمەزىنى و بىچەسپىنى لە دل و دەروون دا، مەسلەى حاكىمىتى و حوكمرانى و دانانى بەرنامە و ياسا، قورئان ئەيەوى بە روونى رايگەيەنى و بىچەسپىنى لە ولات دا كە حاكىمىتى و حوكمرانى و دانانى ياسا و شەرىعت تايبەتى يە بە خواو و نابى ھىچ كەسيك و ھىچ كۆمەلىكى تيا بەشدار بگرى، بەشدار كوردنى ھەر كەسيكى تر لەو دا دژو پىچەوانەى بپوا ھىنانە بە تاك و تەنبايى خواو بە ھىچ كلۆجىك ئەو دوو شتە كۆنابنەو، وەك بۆمان دەرئەكەوى بە روونى و بە بى پىچ و پەنا لەناو بەناوى ئەم ئايەتە دا.

ھەر كەسيك لای وابى بپواى ھەيە بە خواو لافى ئەو لى بدا نابى ھىچ گومان و دوو دلى يەكى بىي لەم مەسلەيە دا، چونكە:

۱- بپوا بە خوا بىرىتى يە لە رەزامەندى دل و مل كەچى دل بۇ ھەموو فەرمان و

شەرىعتەكەى، دەى ھەر كەسيك فەرمان و شەرىعتەكەى ئەو لايا و لە جىگەى ئەو دا

ياسا و بەرنامە و شەرىعتى تر دابىنى، چۆن ئەو كەسە بپواى ھەيە بە خوا؟؟؟

۲- ھەر كەس بپواى بىي بە خوا ئەبى بپواى وابى كە شەرىعت و ياساى خوا دوورە لە

ھەموو ھەلە و نارىكى و نەگونجاوى يەك، چاكترو شىاوترە، ھەر كەس وا نەزانى ئەبى

لاى وابى كە خوا - پاكى و بىگەردى بۇ ئەو - نەزان و لى نەزائە و كاردروست نى يە،

دەى ئايا چ تاوان و ستم و بى بپوايى يە لەو خراپترە گەورەترە؟!

يَتَّيْهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنَكَ الَّذِينَ يُسْكِرُونَ فِي الْكَفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ
وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمِ
آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحْزِنُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ
لَمْ تُؤْتَوْهُ فَأَحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئاً

هك له چەند شوین دا باس كرا و ئایەتەكان دەست نیشانمان بۆ ئەكەن، جوولەكەكانی
مەدینە و ناپاکەكانیش لە پەنای ئەوان و بە هاندانی ئەوان، بە هیچ جۆر كۆتایی یان نەمیانا
و روژی لە رۆژان نەوێستان لە هەر پیلان و پرۆپاگەندەییەك كە لە دەستیان هات بە درزی
نیسلام و موسلمانان، بێگومان ئەو كردهوە پێسانە هۆی نازاری دل و غەم و پەژارە بوون بۆ
پێغەمبەر(ﷺ) جا لەبەر ئەوە خوای میهرەبان زۆر جار ئایەتی ئەشارد بۆ دلنەوایی و دلخۆش
کردنی، یەكی لەو ئایەتە تانە ئەمەییە كە لێرەدا ئەفەرموی: ﴿يَتَّيْهَا الرَّسُولُ﴾ ئەی فروستادە و
نێرداو ﴿لَا يَحْزُنَكَ الَّذِينَ يُسْكِرُونَ فِي الْكَفْرِ﴾ بە غەمبارت ئەكەن ئەوانەیی كە چەسپانی
ئەكەن لە بێ برۆایی دا، بێ برۆایی بە تۆو بە ئایینەكەت، واتە بەوە غەمبار مەبە و گوێت
نەبێ لەوەی ئەوانە بە چەسپان یو بە خۆشی دلەو پەلاماری بێ برۆایی ئەدەن و ئەیگرنە
گەردن، ئەوانەش كە ﴿مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ لەوانەن بەدەم ئەلین: برۆامان میناوە
﴿وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ﴾ لە كاتیك دا دلەكانیان برۆای نەمیاناوە - واتە ناپاکەكان - ﴿وَمِنَ الَّذِينَ
هَادُوا﴾ لەوانەیی كە جوولەكەن و خۆیان بە یەهودی داناوە. ﴿سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ﴾ ئەوانە
زۆربیسەر وەرگرن بۆدرو، بیسەر وەرگری ئەودرویانەن كە ئەیبیستن لەسەرۆك وزاناكانیان،
دەربارەیی ئایینی خوا و گۆراندنی نامەی خوا و تانە و رەخنە گرتن لە پێغەمبەرمان(ﷺ) یان
زۆر بیسەرن لە تۆ - ئەی پێغەمبەر - بۆ ئەوەی درۆت بە دەمەو بەكەن و ئەوەی كە لێت
ئەیبیسن گۆرپان و زیاد و كەمی تیا بەكار بینن، ﴿سَمَّعُونَ لِقَوْمِ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ﴾ زۆر
بیسەرن لە تۆ لەبەر دەستەییەكی تر كە نەهاتوون بۆلای تۆ و نامادەیی كۆپ و كۆمەلی تۆ

نه‌بوون، واته زور به گرنګی هوال له تو وهرنگرن و نه‌یبه‌ن بو نه‌وانه و جاسوسن به‌سهر
 تووه. نینجا سیف‌هت و نیشانه‌یه‌کی تریان باس نه‌کات، نه‌فرموی: ﴿يَحْرُثُونَ الْأَكْمَرُ مِنْ بَعْدِ
 مَوَاضِعِهِ﴾ و ته‌کانی نامه‌ی خوا نه‌گوین و لای نه‌دن، له پاش نه‌وی خوا له شوینه‌کانی
 خوین دا داینان، واته نه‌وی فرز و پیوستی کردوه، نه‌وی حه‌لالی کردوه، نه‌وی
 حرام و قه‌ده‌غیه حرام و قه‌ده‌غی کردوه، نه‌وانه درو به‌دهم نامه‌ی خواوه نه‌کن و به
 نارمزوی خوین ده‌ستکاری نامه‌ی خوا نه‌کن. چند ریوایه‌تیک هاتوه له‌باره‌ی هوی هاتنه
 خواره‌وی نه‌م نایه‌تانه‌وه، وه‌ک به دروژی خوا لی خوش بوو (نالوسی) له ته‌فسیره‌کی دا
 هیناوی، که کورته و پالفته‌کیان نه‌مه‌یه ده‌سته‌یک له جووله‌که تاوانیکیان کردبوو: زینا،
 یان دزی، یان کوشتن. که له ته‌ورات دا حه‌د و توله‌یان بو دیاری کرابوو، به‌لام نه‌وان له
 یه‌که‌مجاره‌وه بریاریان دا که نه‌و حه‌د و توله‌یانه له گه‌وره و پیاو ماقوول نه‌سینن، به‌لکو
 هر له هژار و ژیر ده‌سته‌کان دا به‌کاریان بینن، نینجا ده‌ستکاری تریان تیا کرد و توله و
 حه‌ده‌کانیان گوپی به شتی سووک، وه‌ک له‌ناو موسلمانانیش دا زور له زانایانی به‌ناو
 موسلمان به چند ته‌ویل و پینه و په‌رؤ بریاره‌کانی ئیسلامیان گوپی، تا گه‌یشته نه‌و
 راده‌یه به ته‌واوی حوکی خوا لایرا و حوکم و بریاری بیگانه‌کان له شوینیان دا دانرا و
 چه‌سپینرا، نینجا کاتی که پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) کوچی کرد بو مه‌دینه حوکم و ده‌وله‌تی ئیسلام
 دامرزا، نه‌و جووله‌کانه به پیلان ناردیانه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) بو پرسیار له‌باره‌ی توله و
 حه‌ددی یه‌کی له‌و تاوانانه‌ی که له ده‌ستیان قوما، بریاریان دا که نه‌گه‌ر به پی‌ی نه‌وه نه‌بوو
 وهری نه‌گرن، وه‌ک ناماره نه‌کات بو نه‌وه که نه‌فرموی: ﴿يَقُولُونَ إِنَّ أُورِثَتِ هَذَا قَحْذُوهُ﴾ نه‌گه‌ر
 نه‌مه‌تان پی‌ی گوترا و راگه‌یه‌نرا - واته نه‌وی که ده‌ست هه‌لبه‌ستی خوین و به پی‌ی
 نارمزوی خوینانه - نه‌وا وهری گرن و به پی‌ی نه‌وه ره‌فتار بکه‌ن، ﴿وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا﴾
 نه‌گه‌ر نه‌مه‌تان پی‌ی نه‌گوترا، به‌لکو شتیکی تر بوو نه‌وا خوتان بپارینن له وهرگرتن و ره‌فتار
 پی‌ی کردنی!! نه‌و جووله‌کانه گه‌یشته نه‌و راده‌یه له‌لاری و بی‌شهرمی و سرکیشی دا،
 له‌گه‌ل خوا و نایینی خوا و پیغه‌مبه‌ری خوادا(ﷺ)، نه‌مه وینه و شیوه‌ی ته‌واوی نه‌و

نامه دارانه بوو کاتی که دور کهوتنه وه و دلیان رهق بوو و گهرمی بیرو باوهره که یان
 ساردبوویه وه و رووناکي ثایینه که یان کوژایه وه، نه یانویست و نامانجیان نه وه بوو به هر
 فیل و تله که به دهرچن له ثایینه که یان و به پئی نارمزوی نه فسیان بجوولینه وه و ثایینه
 راسته که یان لار بکه نه وه به لای نارمزوی ناراست و نارپه وای خوین دا، دهی ثایا له
 نوممه تهیش دا وینهی نه وانه نه بووه و نی یه؟ ثایا نه بووه و نی یه زانایانی به ناو موسلمان:
 که به دهم نه لاین موسلمانین و به لام دلیان بی به شه له بپروا، که به همیشی هه و لیان داوه و
 هول نه دهن بو لادان و خو دزینه وه له مبهستی ثایینی خواو رووکesh و پوشاکي ثایینی
 نه کهن به بهر نه و لادانه دا، شیوه یه کی ثایینی نه مینن به سهر خوین دا بو نه وهی پیلان و
 تله که یان لی و مرگیری! به لام کاتی که باری راست هاته پیشه وه خوینانی لی نه پارینن، ریک
 و پیک به وینهی نه و نامه دارانه! به پرستی وه که نه یه ته دهریاره ی نه مانه ی نیستا هاتبیته
 خواره وه، رنگه له بهر نه وه خوا ی پهره دگار داستان و سهرگوزه شته ی نه و نیسرائیلی یانه
 بهم دریزی یه باس نه کات، تا هه موو چینه کانی موسلمان بترسینی له و کرده وه به دانه ی
 نه وان، نه وانه ی که ژیرو تیگه یشتوون پهن دو ناموزگاری و مرگرن و وریای خوین بن، بو
 نه وه ی له رنگی خوا نه ترازین به وینه ی نه وان، نه وانه به کرده وه ی خراپی خوین، خوین
 شایسته ی سزاو خه شمی خوا کرد، شایسته ی نه وه بوون که خوا نیراده و مهیلی سزایان
 بکات، هرکه سیش وای لیها ت هیچ کهس چاره سهری دهردی ناکات، وه کو نه فهرموی: ﴿وَمَنْ
 يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ﴾ هرکه سینک خوا مهیلی سزادانی بکات، وه (حسن و قتاده) نه فهرمون. یان
 له ناو بردنی، وه (سدی و ضحاک) نه فهرمون، یان ریسوا کردن و نابرو بردنی، وه (زجاج)
 نه فهرموی. یان گومرایی و بی پروایی، وه میندی تر نه فهرمون. هرکهس خوا مهیلی نه وه ی
 بکات ﴿فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ هرگیز تو خوا وهی هیچ شتیک نابی بوی له لایه ن
 خواوه، واته هرگیز ناتوانی بهرگری هیچ شتیک لی بکهیت که خوا بیهوی به سهری بینی.

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَظْهِرْ قُلُوبَهُمْ هُمْ فِي الدُّنْيَا خِرَىٰ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ سَمِعُوا لِلْكَذِبِ أَكْثَرُونَ لِلشَّحَةِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكَمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَكَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكَمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٢﴾

ئهوانه دلیان پیس بووه به ناپاکی و بی بپوایی و گومپایی، خویمان نهو پیسی یه یان ههلبژاردوه بو خویمان، له بهر نهوه خوایش نهفرموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئهوانه کهسانیکن ﴿لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَظْهِرْ قُلُوبَهُمْ﴾ که خوا نهیویست دلهکانیان پاک و خاوین بکاتهوه، له بهر نهوه دووچار بوون له همدوو جیهان دا، و هکو نهفرموی: ﴿هُمْ فِي الدُّنْيَا خِرَىٰ﴾ بویان هیه له جیهان دا ریسوایی و بی نابپوویی یهکی گهوره، ناپاکهکان به دهرکهوتنی ناپاکی یهکهیان و سههرکهوتن و هیزی موسلمانان، جوولهکهکانیش به دهرکهوتنی درو و دهست ههلبستهکهیان به دم خواوه، به دهرکردن و ئاواره کردنی (بنی نضیر) و له پاش کوشتن و بهدیل کردنی (بنی قریظه)، نهو زهپوونی و ریسوایی یه هر مایهوه له نهوه و چینهکانی پاش یهکهم چین که نه نایهتهیان تیا هاته خوارهوه ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ بویان هیه له روژی دواییش دا سزایهکی زور گهوره که ههمیشهیی یه له ناگری دوزهخ و نهوهی بویان ناماده کراوه، خوا پهنامان بدات له خهشم و سزای خوئی، کهواته با پیغهمبهری نازیز (ﷺ) غمبار نهبی به چهسپانی کردنی ئهوانه و سوژ و پهروشیان بو بی بپوایی و بهدکرداری، با هیچ گوئی نهبی لی یان، ههروهها با رابهرا نی نه نایینه پیروژه هر خهریکی هول و تیکوشانی خویمان بن و غمبار نهبن و گوئی یان نهبی لهوانهیی که بهدهستی خویمان خویمان دووچاری بهدبهختی و سزای همدوو جیهان نهکهن و خویمان بهش بر او نهکهن له بهختهوهری و نازو ریزی بههشت. ئینجا ههمیت نهپرا لهسر نهو ناپاک و جوولهکانه، به دهرخستنی بهدخویی و بهدکرداری تریان، پیش نهوهی روونی بکاتهوه بو پیغهمبهر (ﷺ) که چون رهفتاریان لهگهله بکات کاتی که بین بو دادگاههیی و داوای بریاری لی بکهن، نهفرموی: ﴿سَمِعُوا لِلْكَذِبِ﴾ ئهوانه زور بیسهری درون و به خوئی و باشی و مرن نهگرن

بهو جوړه‌ی که له پېشموه وتمان، نهم سیفته به‌ده‌ی دوباره کرده‌ی بویان تا نیشان بدات
 که نه‌وه بووه به سیفته‌تیک‌ی دام‌زراو تیایان دا و تیکه‌لی سروشتیان بووه، یان مهبست
 به‌مه‌یان حاکمه‌کانیانه، وه‌ک له فرموده‌ی (حسن) موه وهرنه‌گیری که مردوم نه‌چوون بۆلای
 یان به به‌رتیل درویان لی وهرنه‌گرتن و بریاری ناهه‌قیان بۆ نه‌دان، یان مهبست
 هه‌ژاره‌کانیانه که به پاره درۆ و ده‌له‌سه‌ی ده‌وله‌مهنده‌کانیان نه‌بیست و وهرنه‌گرت، له‌سهر
 هر بار لی‌ره‌دا نهم سیفته به‌ده‌ی تریشی بۆ باس کردن، ﴿اَكْثَلُونَ لِلْخَيْتِ﴾ زۆر بخوری
 حرامن، نه‌و حرامه‌ی که وهرنه‌گرتن و خواردنی عاره و سووکی و ریسوایی تیایه وه‌ک
 وهرنه‌گیری له فرموده‌ی (عمرو عثمان و علی و ثیین و عباس و نه‌بو هوره‌یره و مجاهد) موه
 - خویان لی رازی بی‌ت - که یه‌که‌م و سهرده‌سته‌که‌یان سوود و به‌رتیل و کپینی فتوای
 ناهه‌قه که زۆر بوو بوو به باو له‌ناو ئیسرائیلی یه‌کان دا، یان هر مهبست به‌رتیله
 وه‌ک (حسن) نه‌فرموی. یان مهبست نه‌و کپین و پاره‌یه که هه‌ژاره‌کان وهریان نه‌گرت له
 ده‌وله‌مهنده‌کان له‌سهر نه‌و درۆ و ده‌له‌سانه‌ی که لی یان وهرنه‌گرتن، وه‌ک هیندی‌ک له‌سهر
 نه‌من، به هرکام نه‌گونجی، به‌لام دل بۆ یه‌که‌م باشر نه‌پروا بیجگه له‌وه‌ی که فرموده‌ی نه‌و
 باوهر پی کراوانه‌ی له‌سهره که باس کران.

له‌پاش نه‌وه‌ی که هیندی له حال و باری نه‌و جووله‌کانه‌ی باس کرد، ئینجا نه‌فرموی:
 ﴿وَإِنْ جَاءُوكَ﴾ نه‌گهر نه‌وانه هاتن بۆلات و دادیان هی‌نا بۆلای تو بۆ برینه‌وه‌ی ئازاوه‌ی ناو
 خویان و بریار ده‌رکردن بۆیان ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ﴾ بریار ده‌ریکه له به‌ینیان دا، ﴿أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾
 یان وازیان لی بی‌نه و گو‌ی یان مه‌ده‌ری، واته مه‌یلی خۆته هرکام له‌م دوباره نه‌که‌یت،
 ﴿وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَكَنْ يَضْرُوكَ شَيْئًا﴾ نه‌گهر وازیان لی بی‌نی و گو‌ی یان نه‌ده‌یتی، هرگیز
 نه‌وان زیانی هیچ شتی‌کت پی ناگه‌یه‌نن، واته هرچه‌ند نه‌و گو‌ی پی نه‌دانه له‌وانه‌یه
 دوژمنایه‌تی و کینه به‌ریی لی په‌یدا ببی، به‌لام هیچ باکت نه‌بی له‌وه، چونکه خوا تو
 نه‌پاریزی و نه‌وانه ناتوانن زیانت پی بگه‌یه‌نن ﴿وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ﴾ نه‌گهر
 حوکم و بریارت هه‌لب‌ژارد و ویستت نه‌وه بکه‌یت، نه‌و کاته حوکم و بریار بده له نیوانیان دا
 بهو داد و داد‌په‌روه‌ری یه‌ی که فرمانت پی دراوه، واته به قورئان و به پی‌ی شریعه‌تی

نیسلام بریار بده له نئیوانیان دا و هیچ گوئیت نهبی له لاری و ناله باریی نهوان ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ﴾ چونکه بهراستی خوا دادگهرانی خوش نهوی.

شتیکی ناشکرایه که نهم نایه ته کاره کهی خسته دهست و مهیلی پیغه مبهه (ﷺ) و به
مهیلی خوی هرکام لهو دوباره ههلبژیری، به لام له نایه تی داهاتودا پیویستی نهکات
له سهری حوکم و بریار دان به پیی نهوی خوا بوی ناردووه، جا له بهر نهوه وهك (جصاص)
نه فرموی له کتییی (الأحكام) دا: زانایان دوو بهر هکین، دهسته یه که له سهر نهوه که نهم نایه ته
سهرایه وه به نایه تی داهاتوو، زۆریه ی زانایانی پیشووی نومعت له سهر نهوه، وهك
ریوایه تیش کراوه له (ثین و عباس) هوه - خویان لی رازی بیئت - بیگومان نهوانه له
خوږایی نهوه نافر مون و نهبی بهلگه ی تهواویان بدهسته وه ههبی، هیندی نه فرمون: نهم
نایه تی ئیره بو نهوانه یه که په یمان و زیمه یان له گه ل نه کرابی، نایه تی داهاتوو بو نهوانه یه
که نهو په یمانه یان له گه ل کرابی که پی یان نهوتری: (اهل الذمة)، هیندی تر نه فرمون. نهم
نایه تی ئیره گشتی یه و نایه تی داهاتوو تایبه تی یه بهوانه وه که (جزیه) یان لی نه سینری.
به هر حال در نایه تی نی یه له نیوان نهم نایه ته و نایه تی داهاتودا، هر وه ها له سهر هه موو
باری حوکم و بریاری نیسلام که بدری به سهریان دا و ناچار بکرین له سهری بو شتی که که
حوکم و بریاره که ی له شهر یه ته که ی خوی دا هاتبی وهك تۆله و هه دی زینا و دزی و
سوود خواردن، بو شتی که که په یوه ندی به رژی و یاسای گشتی یه وه بیی، وهك ناژاوه نانه وه
و خراپه کاری له ولات دا، نهك بو شتی که که تایبه تی بیئت به خو یانه وه و له ناو خو یان دا
به کاری بینن وهك خواردنی گوشتی بهراز و نارهق و هر شتی که تری تایبه تی به خو یانه وه
له ناو خو یان دا به کاری بینن.

نهو جووله کانه هیندی مه سه له یان نه هینا بۆلای پیغه مبهه (ﷺ) بو نهوی بریاری له سهر
دهرکات، یه کی له وانه مه سه له ی پیاو و نافر ده تی که بوو که زینایان کرد بوو، وهك (نیمامی
بوخاری و موسلیم) نه یهینن له (نیمامی مالیک) هوه و نهویش له (ثین و عومه) هوه نه یهینن
- خوا له هه موویان رازی بی، که نه فرموی: جووله که کان هاتن و پرسپاریان کرد که پیاو و
نافره تیکیان زینایان کردووه، پیغه مبهه (ﷺ) فرموی: نایا له تهورات دا بریاری ره جم
کردن هه یه؟ نهوانیش وتیان نه خیر نی یه و بهلکو ئیمه زینا که رهکان بی نابوو نه کهین و

جەلەدیان لی ئەدەین و دارکاری یان ئەکەین، (عبدالله ی کوپی سەلام) یش فەرموی: درۆ ئەکەن لە تەورات دا رەجم و بەردە باران هەیه، ئینجا تەوراتیان هیئا و کردیانەوه، یەکیکیان دەست ئەخاتە سەر ئایەتی رەجم و پیش و پاشەکی ئەخوینیتەوه، ئینجا عبدالله ئەفەرموی: دەستت بەرز بکەرەوه و لایبە، ئەویش دەست بەرز ئەکاتەوه و ئەزانن ئایەتی رەجمی تیا، ئینجا ئەلین: ئەی محمد راست ئەکات ئایەتی رەجمی تیدایە! ئەمیش فەرمان ئەدا و رەجم ئەکرین.

یەکیکی تر لەو مەسەلانە ئەمەیه کە (ئیمامی ئەحمەد) ئەیهینی لە (ئیبین و عباس) هەو - خوا لی یان رازی بیئت - ئەفەرموی: خێلی (بنی نضیر) زāl و بەدەسەلات بوون بەسەر (بنی قریظە) دا لە پیش نیسلام دا، بریاریان دا و رازی بوون بەوه کە هەرکەسێک لە (بنی قریظە) یەکیکی (بنی نضیر) بکوژی خوینەکە ی پەنجا بیئت، هەرکەسێکی (بنی نضیر) کەسێکی (بنی قریظە) بکوژی خوینەکە ی سەد بیئت، واتە خوینی (بنی قریظە) نیوهی خوینی (بنی نضیر) بیئت، لەسەر ئەو بار و بریارە مانەوه هەتا پیغەمبەر (ﷺ) هاتە مەدینە، ئینجا (بنی قریظە) ئەلین: چۆن دوو خێل کە لە یەک تیرە و ئەژاد بن، لەسەر یەک ئایین بن و لە ولایتیک دا بن، خوینی هیندیکیان نیوهی خوینی ئەوهی ترە؟ ئیمە تا ئیستا کە وامان کردوو و بەوه رازی بووین لە ترسا بووه و ئیوه سەتەمتان لی کردووین، ئیستا کە محمد هاتوو بەو جۆرە ناکەین! بەهۆی ئەوهو خەریک ئەبن بکەونه جەنگ لە پاش دا بریار ئەدەن کە پیغەمبەر (ﷺ) بکەن بە حەکەم لە نیوان خویان دا، ئینجا (بنی نضیر) بیر ئەکەنەوه و ئەزانن کە قەسە کە راستە و هەرگیز پیغەمبەر (ﷺ) رازی نابێ بە بریاری وا، لەبەر ئەوه چەند کەسێک لە ناپاکەکان ئەنیرن تا بزائن راو بریاری پیغەمبەر (ﷺ) چۆنە؟ ئەگەر بە پیی دلی ئەمان بوو ئەوا رازین بەوهی بیکەن بە حەکەم، ئەگەر وا نەبوو ئەیکەن بە حەکەم. ئینجا کە هاتن خوا پیغەمبەر (ﷺ) ناگادار کرد بە کارو نیازەکە ی ئەوان و ئەم ئایەتە ی ناردە خواریوه، ئەوانە بەدوای حەقیانەت و راستی دا ئەئەگەر، بەلکو ئەوان لایان داوو لە تەورات کە بریایان پیی بوو و بە نامە ی خویان ئەزانی، لەبەر ئەوه حوکم و بریارە کە ی سەخت و قورس بوو، ئەیانویست حوکم و بریارێکی سووک تریان دەست بکەوی لای پیغەمبەر (ﷺ) جا ئەوا خوا بە شیوهی سەر سوپەیان و بیزاری دەر برین لەو هەلوێستە ناپەوایانە،

وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكَمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا

ئەفرموی بە پێغه مەسەر (ﷺ) ﴿وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ﴾ ئایا ئەوانە چۆن تۆ ئەکەن بە حکەم
﴿وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ﴾ لە کاتێک دا کە ئەمەراتیان لایە ﴿فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ﴾ کە تیا ی دا هەیه حوکم و
بەریاری خوا، واتە سەرت سوڕ بەمێنی ئەوانە کە تۆ ئەکەن بە حکەم لە کاتێک دا کە
بەروایشیان نی یە پێت، لا ئەدەن لە ئەمەرات کە بەروایان پێی هەیه و حوکم و بەریاری
خواشیشی تیا یە، کەواتە گێڕانی تۆ بە حکەم بۆ ئەوە نی یە کە هەق و راستی یان بۆ
ئەرکەوی، بەڵکو بە تەمای ئەوەن کە حوکم و بەریاریکی سووک و ئاساتریان دەست کەوی
لای تۆ، نیتەر هەرچەند بەروایشیان پێی نەبی و بە حوکم و بەریاری خوا ئەزانن!! سەیر تر
ئەو یە کە ئەفرموی: ﴿ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ ئینجا لە پاش ئەوەی کە گێڕایتیان بە
حکەم روو وەرئەگێڕن و رازی نین بە حوکم و بەریارەکت!! یان لە پاش ئەوەی کە حوکم و
بەریاری خویان دەست کەوت لە ئەمەرات دا، ئەوەی لە ئەمەرات دا بوو رێک و دەقی قورئانی شە
لەو مەسەلە دا، کەواتە ئەرکەوت ئەقامی و سەرکێشی ئەوانە لە سێ بارەو:

١- لادانیان لە حوکم و بەریاری نامەکی خۆیان کە بەروایان پێی هەیه.
٢- هاتنیان بۆ لای تۆ رازی بوونیان بە حوکم و بەریاری تۆ کە بەروایشیان پێی نی یە و بە
نامەقی ئەزانن.

٣- روو وەرگێڕان و رازی نەبوونیان بە حوکم و بەریارەکت لە پاش گێڕانت بە حکەم و
رازی بوونیان پێت، کەواتە نابێ کەس هەڵبەستێ ئەوانە و بە بەرواداریان دابنێ،
چونکە لادانیان نیشانە ی بێ بروایی یانە، وەک قورئان بە توندی لە بەرواداران یان
ئەرئەکات و دانیایی ئەکات لە سەر بێ بروایی یان، کە ئەفرموی: ﴿وَمَا أُولَٰئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ بێگومان ئەوانە نین بە بەروادار، بەروادار نین بە ئەمەرات هەرچەند لای بەروا
لی ئەدەن، چونکە لایان دا و رازی نەبوون بە حوکم و بەریارەکی، هەرچۆنی بەروا دار نین

به پیغمبر (ﷺ) به حوکم و بریاره که ی هرچند گیرایان به حهکم و له پینشموه لای
 رهامندی یان لی دا به حوکم و بریاری، به لام که بویان دهرکه موت وهک تهوراته
 پشتیان تی کرد و رازی نه بوون پیی!!

خوای گوره لهم نایه تی پیشووه دا بریاری بی بریوایی دا به سر نهو که سانه ی که حوکم
 و بریاری خویان به سر دا نه دری و رازی نابن بهو حوکم و بریاره، نینجا نهو بریاری بی
 بریوایش نه دا به سر نهو حاکم و بریار دهرکه رانه ی که بریار نادهن به گویره ی نهو ی که
 خوا ناردویه تی یه خواره وه، حوکم و بریاریک نه دا به سر یان دا که هه موو نایینه کانی
 پیشووی پی هاتووه: له یه که مجاره وه دهست پی نهکات به تهورات: نه فرموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا
 أَنْزَرْتَهُ﴾ بیگومان نیمه تهوراتمان نارد خواره وه ﴿فِيهَا هَذَى وَنُورٌ﴾ به جوړی رینموونی و
 رووناکي تیایه، رینموونی مردومان بوری ری راست، رینموونی بویروباوه ری راست و
 بریاری راست که هیندی لهو بریارانه نهوانن که نهو جووله کانه لی یان لانه دا و نه یانویست
 بیان گوین به سووک و ناساتر به پیی ناره زوی ناراستی خوین، رووناکي تیایه و نهو ی
 لی یان بشیوی و تاریک بی له دل و دهرونیان دا، بویان دهرنه خات و روونی نهکاتوه
 وهک (نین و عباس) تفسیری نه دو وته ی بهو جوړه کردووه تهوه، ﴿يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ
 الَّذِينَ أَسْلَمُوا﴾ لهکاتیک دا که حوکم بکهن به بریاره کانی تهورات نهو پیغمبرانه ی که
 موسلمان و مل که چ بوون بوی خوا، وه نایینه که یان پاک و خاوین کرد بوی خوا له سر ناین و
 میلله تی ئیبراهیم به دیمه ن و روالهت بهم موسلمانیتی و مل که چی یه وه سف و سهنای نهو
 پیغمبرانه نهکات، به لام - وهک نین و منیر - نه فرموی: مه بهست دهرخستی گهره یی و
 بهری ئیسلامه که نهونده سیفه تیکی گهره یه کراوه به سیفه تیکی تایبه تی دیاری بی بوی
 پیغمبران که خاوه نی بهرترین پله ن له ناو دروست کراوه کانی خوا دا، وهک له نایه تی
 سوره تی (غافر) دا وه سف و سهنای هه لگره کانی عرش ی کردووه به سیفه تی بریو به خوا تا
 دهرکه وی که بریو به خوا تا نهو راده یه بهر ز و گهره یه وه سف و سهنای نهو فریشتانه ی پی
 کراوه، بیگومان نه وهش نه بی به هاندر و پالدریکی به هیزو گهره بوی مردومانی تر بوی
 تیکوشانیان له به شدار بوونیان لهو دوو سیفه ته بهرزه دا.

لِّلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّحِبِيِّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ

حوکم بکن بهو تهوراته ﴿لِّلَّذِينَ هَادُوا﴾ بۆ نهوانه‌ی که ناوبراون به یهود که نهوانه‌ش دهست پی نهکن لهو یهکم چینه‌ی که حزمه‌تی موسای بۆ رهوانه کرا تا نهگاته ناردنی حزمه‌تی عیسا - سهلامی خوا له ههموویان بیت - نهو شمریعه‌تی تهوراته تایبه‌تی بووه بهوانه‌وو گشتی نه‌بووه، وهک شمریعه‌تی عیسایش گشتی نه‌بووه و هاتوو تا ناردنی شمریعه‌تی قورشان که بۆ گشتی یه و ههمیشه‌یی یه هه‌تا دنیا دنیا‌یه، نهو تهوراته هات بۆ نهو گهل و نوممه‌ته که به پی‌ی نهو ره‌فتار بکن بۆ ههموو کاروباری ههموو جیهان، شمریعه‌تیکی تیرو ته‌وو بووه بۆ نهو ماویه و دهستی نه‌داوه بۆ گوژاندن و لابردن تا کاتی هاتنی ئینجیل و رهوانه کردنی عیسا (علیه السلام)، هر بریارینکی ته‌ورات که به پی‌ی زانین و بریاری خوا لایه‌یی له شمریعه‌تی ئینجیل دا لایه‌وو و هرچی مایه‌ته‌وه ماوه‌ته‌وه له‌گهل هر حوکم و بریارینکی تازه که له ئینجیل دا هاتبی، موسا و هارون و هرچی پیغه‌مبه‌رانی پاش نهوانه تا هاتنی ئینجیل نه‌بی به پی‌ی ته‌ورات ره‌فتاریان کردبی، وهک عیسا و پیغه‌مبه‌رینکی تر که پاش رهوانه کردنی عیسا هاتبی نه‌بی به پی‌ی ئینجیل ره‌فتاریان کردبی، تا هاتنی قورشان، جا له‌به‌ر نه‌وه فهرموی ﴿يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ﴾ دیاره له‌جی یه پیغه‌مبه‌ره‌کانی شوینی ته‌ورات کهوتین و ره‌فتاریان به پی‌ی نهو کردبی، نه‌بی خواناسان و زاناکانیش که جینشین له‌وه لانه‌دن، وهکو نه‌فهرموی: ﴿وَالرَّحِبِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ﴾ زانا زور به‌رمکان و زاناکانی تر که راده‌یان له زانین دا که‌مه‌تر له‌وان حوکم و بریار بدهن به ته‌ورات له‌پاش پیغه‌مبه‌ره‌کان، یان له‌کاتی بوونی نه‌وانیش دا له‌سه‌ر فهرمانی نه‌وان کاتی که نه‌وان ناماده نه‌بن و به دیاره‌وه نه‌بن، هیندی نه‌فهرمون: مه‌به‌ست به یه‌که‌م عابید و خواناسه‌کانه که به ته‌واوی لی براون بۆ خواپه‌رستی، مه‌به‌ست به دووه: زاناکانه ئیتر له به‌رز و له نزم، به هرکام مه‌به‌ست بن، پی‌ویست بووه حوکم هر به ته‌ورات بکن ﴿بِمَا اسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ﴾ به‌هوی نهو شته‌ی که داوای پاریزگاری کرابوو لی یان له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ره‌کانیا نه‌وه، که ته‌وراته و نامه‌ی خویه، واته پیغه‌مبه‌ره‌کان داوایان کرد لهو خواناس و زانایانه که پاریزگاری نهو ته‌وراته بکن له هر گوژاندن و دهست کاری یهک، که‌واته ته‌ورات به سپارده درابوو پی یان بۆ پاراستن و پاریزگاری و ره‌فتار پی کردن و راگه‌یاندنی به بی گوژان و

دهست كاری كردن، ﴿وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ﴾ پیغمبرهكان و خواناس و زاناكان شایهت بوون لهسەر ئهوهی ههچی له تهورات دا هاتوو ههقه و راسته و له لایهن خواوه هاتوو، كهواته بیگومان بریارهكانیان بهجی هیئاوه و پاراستوونیان له ههركۆپاندن و لادانیك، یان مهبهست ئهوهیه: ئهو خواناس و زانییه ههچۆنی داوای پاراستنیان لی كرا، ههروهها چاودیرو پارێزهر بوون بهسهری یهوه، بیگومان ههموو نایینهكانی خوا هاتوون بۆ ئهوهی ببن به بهرنامهی ژیان، بهرنامهیهك كه به كردهوه بهدی بهیئرنی له ژیان دا، هاتوون بۆ ئهوهی خاوهنی سهركردایهتی ژیان بن بۆ ئهوانهی كه ئهو نایینهیان بۆ رهوانه كراوه، نههاتوون بۆ ئهوهی تهنها بیرو باوهڕیك بن له دهروون دا، نههاتوون بۆ ئهوهی تهنها نیشانه و دروشمیکی خواپهرستی بن و بهجی بهیئرنی له شوینه تایبهتی یهكانی خواپهرستی دا، چونكه ئهو دوو شته - ههچۆنی زۆر پیویستن بۆ ژیانی ئادهمی و زۆر گرنگ و بهكارن له پهرمه كردهی دهروونی ئادهمی دا - به تهنیا بهس نین بۆ گرتنه دهستی جلهوی ژیان و سهركردایهتی ژیان و هۆنینهوهی كاروباری ژیان و پاراستنی له لاری و گری و كۆسپه فراوانكهی ژیان و جیهان، ئهو دووانه به تهنیا بهس نین و چارهسهر نین تا لهسهر ئهو بنهڕهته بهرنامه و رژی و شریعهتیك نهبی كه به كردهوه بهدی بهیئرنی له ژیان دا، یاسا و دهسهلاتیك نهبی كه زال بیت و بتوانی مهردوم بگێڕێتهوه بۆلای ئهو بهرنامه و شریعهته و تۆله بسینی له دژو دژمنان. ههروهها ژیانی ئادهمی رێك و راست ناییتهوه، مهگهركاتی كه ئهو بیرو باوهڕو خواپهرستی و شریعهت و یاسایه، ههموو پێكهوه له یهك سهركاوهوه نههاتن، كه خاوهنی دهسهلات بیت بهسهردل و دهروون و پهنهانی دا، ههچۆنی دهسهلات دار بیت بهسهر كردهوه و رهوشتهكان دا، بتوانی پاداشت و تۆله بسینی به پێی شریعهتهكه له ژیانی جیهان دا، ههچۆنی پاداشت و تۆلهی ببی بۆ رۆژی دواپیش. بهلام كاتی كه سهركاوه و دهسهلات زیاد له یهك شت بوو، كاتی دهسهلات درا به خوا ههه له دهروون و بۆ دروشم و نیشانهی خواپهرستی، دهسهلات و كاربهدهستی درا به غهیری خوا له رژی و یاسا و شریعهت دا، كاتی كه دهسهلات درا به خوا ههه له پاداشت و تۆلهی رۆژی دواپی دا، له تۆلهی جیهان دا دهسهلات و كاربهدهستی بۆ غهیری خوا دانرا، لهو كاتانهدا دهروونی

لهسهر ئهه باره (ب) بۆ سهبهبی یهته. رایهکی تر لهسهر ئهوهیه كه (ب) بهسترووه به (یحكم) و بریاره، واته ئهوه دوو ناقمه حوكم بگهن به تهوراتی كه داوای پارێزگاری كراوه لی یان كه نامهی خوایه، بهم جۆرهش ههه نهبی، بیجگه لهم دوو جۆره به چهند جۆریکی تریش تهفسیر كراوه تهوه، بهلام دووین.

مەردوم بەش بەش ئەبى لە نىۋان دوو دەسلەتتى جىياۋازدا، لە نىۋان دوو بەرنامەى جىياۋازدا، ئەو كاتە ژيان تىك ئەچى، دژايەتى لە دەروون و لە كەردەۋەدا روۋ ئەدا، ۋەك لە چەند شوئىنىك دا قورئان دەست نىشانى بۇ ئەكات. جا لەبەر ئەۋە ھەموو ئايىنەكانى خوا ھاتوون بۇ ئەۋەى بىن بە بەرنامەى ژيان، ئىتر ئەۋ ئايىنە بۇ شارو ناۋچەيەك ھاتى، يا بۇ ئوممەت و تىرەيەك ھاتى، يان بۇ ھەموو ئادەمى ھاتى بە ھەموو چىن و چەرخ و كاتەكانى دا، ھەموو ئەۋ ئايىنە ھاتوون بە شەرىعەتتىكى دىيارىي كە حاكم و كاربەدەست بىت بۇ ھەموو ناۋچە و بارو روۋيەكى ژيانى ئەۋانەى كە ئەۋ ئايىنەيان بۇ ھاتوۋە، ئايىنەكانى خوا پىك ھاتوون لەم سى بەشە: عەقىدە و بىروباۋەرى دەروون. نىشانە و دروشمى بەندەيى و خواپەرستى. ياسا و شەرىعەتتىكى دىيارىي كە حوكمران بىت لە ژيان دا. چونكە ژيان رىك و راست و چاك نابى مەگەر لە كاتىك دا كە ھەر ئايىنى خوا بەرنامەى ژيان بىت.

لە قورئان دا بەلگەى زۆر ھەيە لەسەر ئەۋەى كە ئايىنە پىشۋەكان، كە بۇ شارىك ھاتىن، بەر جۆرە ھاتوون و پىك ھاتوون لەو سى بەشە. ۋەك ئايىنەكەى ھوود و شوعەيب و صالح و لوط كە لە چەند سورەتتىك دا باسيان ھاتوۋە و بە روۋنى ئەۋەمان نىشان ئەدەن، ۋەك لىرەيش دا مەسلەكە بە تەۋاۋى ئاشكرا ئەكات لەم سى ئايىنە گەرەيەدا، يەھوود، نەسرانى، ئىسلام، ۋەك بەرپىز باسيان ئەكات و ئىمەيش خەرىكىن بە تەفسىرى ئايەتەكانى يەكەمەكەيانەۋە گەيشتىنە ئىترە كە روۋى فەرمودە ئەكاتە زانا و سەرۋكى جۈولەكەكانى چەرخى پىغەمبەر (ﷺ) ۋەك (ئىبن و عەباس و سدى و كەلەبى ئەفەرمون)، ئامۇزگارى يان ئەكات بەۋەى رىگە راستەكەى خوا بدەنە بەر كە لە تەۋرات دا بۇى دىيارىي كەردوون، بە بى لادان و گۇراندن و شاردنەۋە، يان روۋى فەرمودەكە بۇ ھەموۋانە، ۋەك (ئىبن و مەسعود) ى لەسەرە. يان بە تىھەلگىش مەبەست زاناكانى ئەم ئوممەتەيە كە لەبەر ھىچ ھۇيەك لاندەن لە قورئان و دەستى لى ھەلنەگرن و نەيفرۇشن بە ھىچ شتىك، ۋەك (حسن ى بەسرى) ئەفەرموى و لە قەسەى (شەعەبى) يەۋە ۋەرنەگىرى. بىگومان لادان لە رىگە راستەكەى خوا يان لەبەر مەترسى يە لە زۇردارىك، يان لەبەر ئومىد و چاۋەپروانى گەيشتن بە ئامانچ و دەست كەوتىكە، لەبەر ئەۋە ئەۋا جەۋگىرىي ئەكات لەۋەى لەبەر ھەركام لادىرى و ۋاز بەيئىرى لە ئايىن و فەرمانى خوا، لەبەر ئەۋەى ترس و بىم بەھىزترە پىشى ئەكات،

فَلَا تَخْشَوْا النَّاسَ وَآخِشُونَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿١١﴾ وَكَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنفَ بِالْأَنفِ وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ وَاللسنَ بِاللسنِ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ

نه فرموی: ﴿فَلَا تَخْشَوْا النَّاسَ﴾ که واته مترسن له خه لکی تا بهموی نه ووه لابه دن له نامه و فرمائی خوا ﴿وَأَخِشُونَ﴾ له من بترسن و نافرمانی من مه کن و به پیئی نامه و ثابینه کم رهفتار بکن، ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ مه کن به نایه تهکانی من پول و پاره و دهست کهوتیکی نه جیهانه که هرچند زور بیئت و با هموو جیهان بیئت هر که مه و چاو نادا له چاو بهش و دهست کهوتی روژی دواپی دا که بی بهش نه بن لی ی بهموی نه و دهست هه لگرتن و لادانه. به لی بهراستی هموو جیهان هیچ نی یه له چاو له دهست چوونی نازو ریزی نه براوهی روژی دواپی دا و دوچار بوونی سزای ناگری دوزه دا، هموو جیهان کم و بی نرخه چ جای پول و پاره و موچه خوری یان ناو و شورهت و پله و پاییه کی روکش یان هر دهست کهوت و بهرزه ونندی یه کی تری نه جیهانه که نه و زانا نه میندارانه پی هه لئه خه له تین و خویان نه کن به ناپاک و شهرمزار و بهش براوی لای خوا!! ثینجا باسه که دواپی نه میننی بهم بریاره سامناکه: ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ هر که س حوکی نه کرد بی بهو بریارانه ی که خوا ناردنیه خواره وه، هروه ها هر که س حوکیان پی نه کات، نه وان بی پروان و موسلمان نین.

لهم بریاره دا قسه و باسی زور هیه و لی کولینه وهی زور تیا کراوه، نه وهی کهوا راست و ریکه نه مه یه نه م بریاره یاسایه کی گشتی یه بو هموو کات و چیننی و نه به ستراوه به هیچ کات و شوینیکه وه. هوی نه م یاسا گشتی یه شی نه مه یه که دانانی بهرنامه و شریعت تاییه تی یه به خواوه و تهنها مافی خواجه، وهک سوژده بردن و پرستن و هرشتی که نیشانه ی پرستنه، که واته هر که س لای نه و مافه لی بدا بو خوی یا بو هر که سین له راستی دا لای خواجه تی لی نه دا بو خوی یا بو نه و که سه نیتر با به دم هیچ نه لی، با لای پروا لی بدات و نویژ و روژوو و فرزه کان به جی بیننی، هر که سین لانه دا له راسته شه قامی قورشان و

حەدیس ئەم مەسەلەى بە لاوه روون و ناشکرایه، ئینجا ئەمەش شتیکی روون و ناشکرایه
 که هەرکەسێک هەر جۆره گومان و دوو دلی یهکی ببی له راستی هەر بریارێکی ئیسلام دا
 یان به لایهوه وابی که ئیسلام ناگونجی و دەست نادا بۆ هەموو کات و چەرخ و ولاتی،
 بێگومان ئەو کەسە بێ برۆایه و پەيوەندی به ئیسلامهوه نامیانی، کەواته ئەو کەسانەى له
 حوکم و بریارهکانی ئیسلام لائەدەن و شۆینی بریارو یاسایهکی تر ئەکەون، ئەگەر به لایانهوه
 وایه که یاسا و بریاری ئیسلام ناپراسته و ئەو یاسا و بریارانی تره راست و گونجاون، ئەو
 کەسە ئەبێ خۆ به خۆی بزانی که له ئیسلام دەرچووه و فەری به ئیسلامهوه نەماوه، وەك ئەو
 کەسانەى که لایان وایه بێجگه له خوا هیچ کەسیکی تر هەیه مافی دانانی شەریعهت و یاسای
 هەیه، وەك له پێشەوه باسمان کرد. ئەگەر هیچ جۆره گومانێکیان نی یه له راست و رهوایی
 بریارهکانی ئیسلام دا، برۆایان وایه که لادانهکیان گوناھو تاوانه، ئەوانه ئومید وایه له
 ئیسلام دەرئەچن به پێی رای جەماوهر و زۆربهی زانایانی ئیسلام که لایان وایه کردەوه
 بەش و پارچەیک نی یه له برۆا، بەلکو برۆا هەر بریتی یه له ئارامی و رەزامەندی دل و
 دلنیاى بهو شتانهى که ئیسلام پێویستی کردووه برۆا هێنان پێی، بەلام به لای هیندی له
 زانایانهوه هەرچەند له دلەوه بهو جۆره بن هەر له ئیسلام دەرئەچن، چونکه ئەو حوکم و
 بریارەى به غەیری ئەوهی خوا ناردویهتی و لادان ئەوهی که خوا ناردویهتی نیشانهى بێ
 برۆایی یه و هەر برۆایهکی دەررونی ببی لی وەرناگیری وەك کەسێک سوژده بیا بۆ بقیك
 بهو شوژده بردنه له ئیسلام دەرئەچێ هەرچەنده له دلەوه برۆای به خوا ببی و بتهکەى
 به لاوه پووج و ناپهوا بێ.

له پاش ئەوهی ئەو یاسا بنهڕهتی یهی دامەزراند، ئینجا چەند نموونهیهك ئەخاته بهرچاو
 له شەریعهتی ئەو تهوراتەى که ناردی بۆ ئەوهی رهفتاری پێ بکری. ئەفەرموی: ﴿وَكَيْتَابُ عَلَيْهِمْ
 فِيهَا﴾ نووسیمان و پێویستمان کرد له سەریان لهو تهوراتەدا ﴿أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾ واتە
 هەرکەسێک به ناهەق و بەدەستی ئەنقەست بکوژی ئەکوژیتەوه له باتی دا. ﴿وَالْعَيْنِ
 بِالْعَيْنِ﴾ چاو لهباتی چاو ﴿وَالْأَنفَ بِالْأَنفِ﴾ لوت لهباتی لوت دا ﴿وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ﴾
 گوێچکه لهباتی گوێچکه دا ﴿وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ﴾ ددان لهباتی ددان دا، واتە ئەم ئەندامانەش
 تۆلەیان ئەسینری له دەست دریزی کەر به وینەى کردەوهکەى خۆی ﴿وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ﴾

زامه کانیش تۆله یان زامدار کردنی دهست دریزی کهرانه به وینهی کردهوهکی خویان، به بی زیاد و کم بهو شیوهی که بگونجی.

نهم بریارانهی که له تهرات دا هاتن لهم دواترین شهریه تهیش دا هر مانهوه بۆ ههموو ئادهمی ی ههتا ههتایه، چونکه دادی رووته و زۆر راست و رهوایه، نهگهرچی ئهبی هر له ولاتی نیسلام دا بهجی بهینرین و دهسلات نی یه بۆ ولاتانی تر، واته بریاری خوا بهو جۆریه، ئیتر فرمانبهری بکری یان نه، بهس ئهوهنده هیه له شهریهتی تهرات دا فهرز و پیوست بووه بهجی هینانی ئهو تۆلهیه و هیچ باریکی تر رهوا نه دراوه، بهلام لهم شهریهته دا نهم بارهیش زیاد کرا که ئهفرموی: ﴿فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارٌ لَّهُ﴾ ههرکه سینک خیر و سهدهقه بکات بهو تۆلهیه، بهم رهنگه له بهر خوا بیوری له تاوانبارهکی، ئیتر به خۆپای و به بی هیچ که نهمه باشترو گهرهتره، یان به سهندنی مال و خوینی ئهو تاوانه، ئهو لی بوردنه ئهبی به کهفارهتی گوناھی لی بوردنه که و سپرینهوهی گوناھو تاوانی، به پیی نه ندازهی لی بوردنه کهی، وهک (دبله) هه دیسی نههینی له (ئین و عمن) هوه - خوا لی یان رازی بیته - که ئهفرموی: پیغه مبهر (ﷺ) نهم ئایه تهی خویند، ئینجا فرموی: نهمه که سینکه که دانی شکینرا بی یان لهش زامدار کرابی و نهویش نه بووری لهوهی تۆلهی بسینی، بههوی له گوناھهکانی لانهبری به نه ندازی خوینی ئهوهی لی ی بوردوه، نهگهر خوینی ئهو تاوانه نیوه خوین بی ئهوا نیوهی گوناھهکانی لانهبری لهباتی لی بوردنه کهی، نهگهر یهک له سهر چوار بی ئهوا یهک له سهر چواری گوناھهکانی، نهگهر یهک له سهر سی بی یهک له سهر سی، نهگهر خوینی تهواو بی ئهوا ههموو گوناھهکانی لانهبری، بهم جۆره تهفسیره کهی زۆر باش نه چیتته دلوه. بهلام (ئین و ئهبی شهبه) نهگیریتوه له (ئین و جهریر و مجاهد) هوه که (ئین و عباس) - خوا لی یان رازی بیته - فرمویهتی: مه بهست ئهوهیه: ئهو لی بوردنه ئهبی به کافرهت بۆ تاوانباره که، بهم رهنگه ئهو تۆلهی که کهوتوه ته سهری نامینی و لانهچی، هیندیکی تر ئهفرمون: ههلهنگری مه بهست ئهوه بی: ههرکهس له دهست دریزی کهران سهدهقه بکات به دان نان بهو تۆلهی که نه کهوینته سهری، مل کهچی بۆی ئهو داننان و مل کهچ کردنه بۆ بریاری خوا ئهبی به کهفارهت بۆ ئهو تاوان و گوناھه کی که کردوویهتی، بهم دوو جۆرهش تهفسیر کراونه تهوه، بهلام بهراستی تهفسیری بهم دوو جۆره له دل دا دامهزراو نی یه و هر یه کهم بههینزو دامهزراوه. ئینجا به جوانی شهمزانه لیهدا هیندی بدویم لهبارهی نهم تۆله سهندنه کی که له ئایینی خوادا داهات و دامهزرا.

یه‌که‌م شتی که له‌م تۆله‌ سهندنه‌دا دهرئه‌که‌وێ و پێک دیت بیرو باوه‌ری یه‌کسانی یه، یه‌کسانی له‌ خوێن و یه‌کسانی له‌ تۆله‌دا، بیجگه‌ له‌ شه‌ریعه‌تی خوا هیچ شه‌ریعه‌تیکی تر دانی نه‌ناوه‌ به‌م یه‌کسانی یه‌دا، هیچ گوئی نه‌بی له‌ جیاوازی به‌رزی و نزمی راده‌ و پله‌ی مه‌ردومان، گوئی نه‌بی له‌ جیاوازی چین و نه‌ژاد و خوێن و تیره‌، جاپی یه‌کسانی هه‌مووان بدات له‌به‌رده‌م شه‌ریعه‌تی خوا و بریاری خوادا. به‌پراستی دانان و هینان و ره‌فتارکردن به‌م بیرو باوه‌ره‌، جاپ‌دانه‌ به‌ هاتنه‌ دنیا و له‌دایک بوونی ئاده‌میزاد، ئهو ئاده‌میزاده‌ی که هه‌موو یه‌کیکی مافی یه‌کسانی پی‌ بدری، یه‌کسانی له‌ دادگا و له‌ تۆله‌ سهندن و به‌رگری سته‌مکاری و سته‌م لی‌ کراوی! به‌لی‌ ئه‌وه‌ یه‌که‌م جاپ‌یک بوو که هه‌ر ئایین و شه‌ریعه‌تی خوا هینانی و به‌ کرده‌وه‌ له‌ به‌رزترین پۆله‌دا به‌دی هینا، هه‌موو یاسا و شه‌ریعه‌ته‌ ده‌ست کرده‌کان به‌ ده‌یان چه‌رخ دواکه‌وتن له‌وه‌ی دان به‌شتی وه‌هادا بنین و به‌پراست و ره‌وای دابنن، تا له‌م دوا‌یی یه‌دا به‌ ناچاری دانیان پیا نا، به‌ده‌م و به‌ نووسین ده‌یان ب‌ری. به‌لام به‌ بی‌ به‌دی هینان له‌ ژیان دا به‌ کرده‌وه‌.

جوله‌که‌ی سته‌مکاری تاوانبار که ئهو بیرو به‌روا گه‌وره‌یان بۆ هات له‌ نامه‌که‌یان دا له‌ هه‌موو که‌س خراپ‌تر لایان دا لی‌ ی و پشتیان تی‌ کرد، نه‌ک ته‌نها سه‌باره‌ت به‌ خوێان و مه‌ردومانی تر که جوله‌که‌ نین، که به‌ ده‌له‌سه‌ و ده‌ست هه‌لبه‌ست یاسا و به‌ندیکیان داهینا و کردیان به‌ ئایین بۆ خوێان و هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه‌ه‌یشن: ﴿لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأَرْبَابِ حَيْثُ﴾ به‌ کورتی هه‌رچی بکه‌ین ده‌رباره‌ی ئه‌وانه‌ی که نامه‌دار نین هیچ ره‌خنه‌ و گونا‌هه‌یکمان له‌سه‌ر نی یه‌!! به‌لکو بۆ ناو خویشیان و ده‌رباره‌ی خویشیان ئه‌وانه‌یان که زۆردار و ده‌سه‌لاتدارن نابێ یه‌کسان بن له‌گه‌ل بی‌ ده‌سه‌لات و ژێر ده‌سته‌کان دا، وه‌ک به‌و جو‌رو شی‌وه‌یه‌ ره‌فتاریان نه‌کرد (بنی‌ نضیر) له‌گه‌ل (بنی‌ قریظه‌) دا، وه‌ک به‌ درێژی باس‌مان کرد له‌کاتی ته‌فسیری نایه‌تی (٤٢) ی ئه‌م سو‌رده‌دا، هه‌تا پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) هاته‌ مه‌دینه‌ و گیرانی یه‌وه‌ بۆ‌لای شه‌ریعه‌تی خوا که شه‌ریعه‌تی یه‌کسانی یه‌ و سه‌ری زه‌بوون و بی‌ ده‌سه‌لاتان به‌رز نه‌کاته‌وه‌ و یه‌کسانیان نه‌کات له‌گه‌ل سه‌ری ده‌سه‌لاتدار و خو‌ به‌زل زانه‌کان دا!! ئه‌م تۆله‌ و هه‌ق سهندنه‌ی که ئایینی خوا دای هینا، هه‌رچۆنی به‌رز و به‌رێزو پیرۆزه‌ و سه‌ری مروفایه‌تی به‌رز نه‌کاته‌وه‌، هه‌روه‌ها به‌راورد کرا که زۆر به‌کاره‌ له‌ به‌رگری کردنی ده‌ست درێژی تاوان دا، به‌ جو‌ری نه‌گه‌ر به‌ ته‌واویش له‌ ریشه‌یان نه‌هینی زۆر زۆر که‌میان نه‌کاته‌وه‌ تا راده‌یه‌ک هیچ چاو ناده‌ن و کاروباری کو‌مه‌لایه‌تی تی‌ک ناده‌ن.

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٥﴾ وَقَفِينَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ يَعِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۖ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ
التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٦﴾ وَلِيَحْكُرَ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ

له پاش باسی ئهو به شه له شریعتی خوا که له تهورات دا ناردی و بوو به به شیک له
شریعتی قورنائیش، نینجا هم یاسا و بریاره گشتی یه نه هینی به دوی دا: ﴿وَمَنْ لَّمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ هر که سیک حوکی نه کردی و حوکم نه کات بهوی
که خوا ناردویهتی یه خواره وه، هر ئهو که سانه سته مکاری ته اوان.

نینجا همیتر نه پوا له سهر ئهو بریاره گشتی یه که حوکم کردنه به شریعتی خوا،
روونی نه کاته وه که له پاش تهوراتیش هر ئهو بریاری خوایه، نه فرموی: ﴿وَقَفِينَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
يَعِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ نینجا له پاش ئهو پیغه مبرانهی که حوکمیان به تهورات نه کرد عیسیای کوپی
مهریه معان ره وانه کرد و هینامان به دوی نه وان دا له سهر رچه و ریبار و رهوشتی نه وان
﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ برودار و بهراست گیره بو ئهو تهوراتی که له پینش خویره وه
هات، بهم رهنکه به ریکی دانی نا بهوی نامه ی خوایه و راسته و پیویسته رهفتار پی
کردنی، مه گهر ئهو بریارانه ی که بسپر رته وه، بهم رهنکه خویشی به پی تی تهورات رهفتاری
کردوه ﴿وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ﴾ نینجیلیمان پی به خشی ﴿فِيهِ هُدًى وَنُورٌ﴾ له کاتیک دا که رینمونی
تیایه و رووناکی، وه که له تهورات دا هیه و باسمان کرد، ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾
پیمان به خشی بهراست گیر بو تهورات که له پیشی یه وه هات، بهم رهنکه ریک و پیک بوو
له گه لی، وه له نینجیل دا هاتبوو که تهورات راسته و نامه ی خوایه، که واته هرچونی عیسا
راست گیر بوو بو تهورات، ههروه ها نینجیلیش هر راست گیر بوو بوی بهو جوړه ی که
گوتمان. له پیشه وه فرموی: رینمونی و رووناکی تیایه، نینجا بهر ز نه بیته وه له وه سف و
سه نای دا، بهم رهنکه هه مووی نه کات به رینمونی، چونکه وه که تهوراتی بهراست گیرا،

ھەروەھا موزدەى ئاشكرای تیا بوو بە ھاتنى پىغەمبەرمان (ﷺ)، كەواتە ھاتنى رىنمىونى
 بوو بۆ شتى كە بەتین ترين ئازاۋەى جوولەكە و گاۋرەكان لەۋەدا بوو، كەواتە ئەۋەندە ماىەى
 رىنمىونى بوو ەك ھەموو بووبى بە رىنمىونى واىە. ئەفەرمى: ﴿هُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾
 ئىنجىلمان پى بەخشى بە رىنمىونى و ئامۇزگارى بۆ پارىزەران و لەخوا ترسەكان، وا
 دەرئەكەوى ئىنجىل زىادە مەسەلەى رۇخى و ئامۇزگارى دىروونى و رەۋىشتى تىدا بووبى بۆ
 بەرگى و نەمىشتنى ئەۋ چرووكى و مال خۆشەويستى و لەخۇگۇپان و خۆ بە زل زانى يە
 كە جوولەكە سەريان تى كەردبوو، بەھۆى ئەۋەدە زۆر دور كەوتىبونەۋە لە ئايىن و رىنگە
 راستەكەى خوا، ئىنجا پەند و ئامۇزگارى ھەرچەند بەسۆز و بەھىزبى سوودى بۆ ئەۋ
 كەسانە دەبىت كە لە خوا ترس بن، يان ئامادەىى يان تىدايە و شىاۋى لەخوا ترسىن، لەبەر
 ئەۋەى فەرمى ﴿لِّلْمُتَّقِينَ﴾. ئەم ئىنجىلەش ەك تەۋرات خوا ناردى بۆ ئىسرائىلى يەكان و
 گىزپاى بە بەرنامەى ژيان و شەرىعەت كە حوكم و بىرارى پى بكرى بۆيان، كەواتە داۋا لى
 كراون لەلايەن خواۋە كە ھەموو كاروبارىكان بگىرنەۋە بۆلاى ئىنجىلەكەيان، ەك
 ئەفەرمى: ﴿وَلْيَحْزَرْ أَمَلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أُنْزِلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ با ئەۋانەى كە ئەھلى ئىنجىل و ئىنجىليان بۆ
 رەۋانە كرا حوكم بكن بەۋەى كە خوا ناردى يە خوارەۋە تىاى دا، چونكە ياسا و بىرارى
 خوا ھەر ئەۋەىە كە ئەبى ھەر حوكم بەۋە بكرى كە لە لاىەن خواۋە ھاتبى، نەك ھىچ
 شەرىعەت و ياساىەكى تر كە لەلايەن ھەر كەسىكى ترەۋە ھاتبى. كەواتە ئىسرائىلى يەكان
 پاش ناردنى تەۋرات پىۋىست بوو لەسەريان رەفتار كەردن ھەر بە تەۋرات تا ئىنجىل ھات،
 لەپاش ھاتنى ئىنجىل ئىتر پىۋىست بوو بىن بۆلاى ئىنجىل ھەتا قورئان ھات ئىتر پاش
 ھاتنى قورئان پىۋىست كرا لەلايەن خواۋە لەسەر ئەۋان و لەسەر ھەموو ئادەمى ى و جنى
 كە پىكەۋە و بە يەكجارى بىن بۆلاى قورئان كە دواترین نامە و شەرىعەتى خوايە كە ناردى
 بۆ ھەمووان ھەتا ھەتايە.

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٧﴾ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ هرکس حوکمی نه کردی و حوکم

نهکات بهوی که خوا ناردی به خوارهوه، نهوانه به تهوای یاخین و له فرمان و شهریهتی
خوا دهرچوون.

نهوانه‌ی که حوکم ناکهن به شهریهتی خوا، لهم نایهتانی رابردووه‌دا خوا تاوانباری
کردن به سی تاوان و به سی ناو ناوی بردن: ﴿کافرون، ظالمون، فاسقون﴾ له‌مدا زانایانی
ته‌فسیر دووبهره‌کین به دورا:

۱- رای زوربه و به‌هیز له‌سهر نهویه که مه‌به‌ست یه‌ک تاقم و کومله و نهو که‌سانه‌ی که

حوکم نه‌کهن و سهرپینچی بکه‌ن له شهریهتی خوا بی بپروان، چونکه له راستی دا

سهرپینچی نه‌کهن له خویهتی خوا و رازی نین به خویهتی یه‌که‌ی، سته‌مکارن له

خویان و مه‌ردومانیش به‌مه‌ی لانه‌دن له حوکمی خوا که سهراسهر دادو دادپه‌روهری

یه، نه‌پوون بو حوکم و بریاری غه‌یری خوا که پره له هله و سته‌م، یاخین به‌مه‌ی له

به‌رنامه‌ی خوا دهرچوون و شوینی رنگه‌یه‌کی تر که‌وتن، ئینجا هرکام لهم سی ناو و

سیفه‌ته زیاده پیویستی هه‌یه به مه‌به‌ستی نهو نایه‌ته‌ی که نه‌م هاتووه به دوا‌ی دا و

نایه‌ته‌کانی پی ته‌واو کراوه به‌م جوړه نایه‌تی یه‌که‌م که باسی دانانی شهریهت و

ناردنی نامه‌ی خوا و مل که‌چی پیغه‌مبه‌ران و خواناس و زانایانی نوممه‌ت نه‌کات بو

حوکم و بریاری خوا، ده‌ی دیاره هرکه‌سیک روو وهرگی‌پی لهو حوکم و بریاری خوا و

پشت بکاته رینموونی و رووناکی یه‌ک که خوا ناردوویه‌تی و باوی حوکم و بریاری تر

بدا به‌سهر حوکم و بریاری‌که‌ی خوا‌دا، بی‌گومان هرکه‌سیک وابی بی بپروایه و له نایینی

خوا دهرچووه، که‌واته نه‌بی به‌فرموی: ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾، نایه‌تی دووه‌م باسی

توله‌ی ده‌ست دریشی که‌ران نه‌کات که خوا دایناره به دادو یه‌کسانی، ده‌ی

هرکه‌سیک له‌وه لابدا و ره‌فتاری پی نه‌کات، بی‌گومان نهو که‌سه سته‌مکاری ته‌واوه،

که‌واته لهو شوینه‌دا ریک تره نه‌مه‌یه که نه‌فرموی: ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، نایه‌تی سی

یه‌م باسی رووناکی و رینموونی و ناموزگاری ئینجیل نه‌کات، هاندان له‌سهر راگیر

کردنی شریعت و رفتار کردن پی، بیگومان هرکس له فرمان و مهبستانه
لابدا نهو کسه گونا هبار و له سنووری ته می و ناموزگاری دهرئه چیت، کهواته له
دوایی نهو نایه تها راست و ریک تر نهو هیه که نهفرموی: ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ لا
إله إلا الله محمد رسول الله، امنا بالله العظيم و بکتابه الکریم و برسوله الرؤف الرحیم.

۲- رای دووم لهسر نهو هیه نهو سی ناو و سیفته هرکام بو تاقمیکه:

یهکه م: بو نهوانیه که بریایان نه بی به شریعتی خواو شتیکی تر به راست بزائن.

دووم و سی یه م: بو نهوانه که بریایان هیه، به لام رفتاری پی ناکه و نه چن بو
حوکم و بریاریکی تر، ئینجا نهو حوکم و بریاری تره ستم و دهست دریزی تیا بیت و مانی
یهکیکی پی ژیر کرابی نهوا بهری دووم نهکهن، نهگمر بهو جوړه نه بی و هر نافهرمانی
خوای تیا بی نهوا بهری سی یه نهکهن. به لام بهراستی سر سوږ نه مینی له رایه، چونکه:

۱- کاتی بیربکه یه نهو و نایه تهکانی قورئان پیشکنین تی نهگهین که و تهی (ظلم و فسق و
ظالم و فاسق و ظلموا، فسقوا) هه مو نهو و ته یانه له قورئان دا بهکار هیئر اون بو
کافرو بی پروا کاتی که به روونی و به بی قهید بن.

ب- نه م نایه تانه هاتنه خواره وه دهر باره ی جووله کهکان که گومان نی یه له کوفرو بی
بریایی یان دا، کهواته مهبست به هر سی ناو و سیفته که هر یهک تاقم و کو مه له،
که نهو جووله کانه مهبستی یهکه م و سهرده سته ن.

ت- دیمه ن و رووکesh و رواله تی هر سی رسته که گشتی یه روته له هر مهرج و
قهیدیک، دهی به بی راهر و به لگه یهک لانداری له رووکesh و رواله ت و هیچ گشتی
یهک تایبه تی ناکری و هیچ مهرج و قهیدیک بریار نادری، ته نانه ت نایه تهکان تایبه تی
ناکرین به هو ی هاتنه خواره وه که یانه وه و هرکام گشتی بن هر به گشتی دانه نرین و
هرئه گیرین، کهواته نه بی مهبست به م سی رسته یه هر یهک تاقم و کو مه ل بیت، وه
تایبه تیش ناکرین به جووله که و گاواره کانه وه. ئینجا دیته سر باسی دواترین په یامی
خوا، دواترین شریعتی خوا که هات بو نهو ی بی به نایین و شریعتی هه مو
جیهانی یان هه تا روژی دوایی، بو نهو ی بی به بهرنامه یهکی گشتی هه تا هتایی،
بهرنامه یهک که ژبانی لهسر راگیر بی له هه مو بارو روویه کی یه وه، شریعتیک که
ژیان له چوار شیوه ی دا بژی و گه شه بکات، بوچوون و بیرو باوه پی لی وهرگری،
ههروه ها رژیمی کو مه لایه تی و کرده وه و رهوشتی کو مه ل و نه ندانه کانی کو مه ل، نه م

شهریعت هات بۆ ئەوێ حاکم بێت و حوکمی پێ بکەیت، ئەک تەنها بۆ ئەوێ بزانن و بخوینن، ببی بە رۆشنایی یەکی روت لە کتێب و نووسراوەکان دا بڵاو ببێتەوه! هات بۆ ئەوێ پەڕەوی بکری و هەموو کەس شوێنی بکەوی و زۆر بە وردی و گرنگی، بە ریکی بهێلرێتەوه بە بێ گۆراندن و دەست کاری، ئینجا ئەبێ بەر جوو شێوەیە بگیری یا لەوه ترازای نێر ئەفامی و ستم و شوین کەوتنی هەواو ئارەزوو پەیدا ئەبێ و سەر لە زیانباری هەردوو جیهانەوه دەرئەچی، هیچ کەس رێی پروییانوییەکی نی یە بەوێ بلی: با بە هیواشی و پەلە نەکری و بەرە بەرە خەریک ببین، بەلکو بەوه هەموو کەس کۆ بکەینەوه لەسەری، ئەمە وەر پروییانوییەکی تر هیچ نرخێ نی یە لای خوا، چونکە ئەگەر خوا مەیلی ببوایە هەمووی ئەکرد بە یەک ئوممەت و میلەت، خوا ئەوێ ئەوی کە هەر شەریعتەکی خۆی حوکمێرانی بێت، نێر پاش ئەوه کاری مەردومان چۆن ئەبێ با ببی.

بەرستی هەرکەسێک ئەم سێ ئایەتە داها تۆوه ببیستی ئێتر نابێ هیچ پروییانوییەکی لەدل دا بمینی ئەگەر پروادار بی، جا با بە وردی گوێ بگیرین لی یان. ئەفەرموی: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ ناردمانە خواوە بۆلای تۆ نامەیه - واتە قورئان - بە هەق و راستی یەوه، هەق و راستی پێ یە و هیانویەتی لە هەموو بارو روویەکی یەوه. بەلی. هەق و راستی و هەق و راستی پێ یە، چونکە لە سەرچاوەی راستەوه هاتوو، لەلایەن خواوە هاتوو کە ناردنی شەریعت و بەرنامە و یاسا هەر مافی ئەوه و تایبەتی یە بەوهوه. کەواتە هەرچی هیاناه هەموو هەق و راستی و بەجێ یە. ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ﴾ واتە ئەو نامەیه مان نارد بە راست گێڕ و بێاردەری راستی ی بۆ هەر نامەیه کە لە پێشی یەوه هاتوو: وەک تەورات و ئینجیل و زەبوور کە بەناوی تایبەتی خۆیانەوه ناوی بردوون و هەوالی داوه بە راستی یان و هاتنیان لەلایەن خواوە، هەروەها هەموو نامەکانی تریش کە بە شێوەی گشتی و بە بێ ناوی دیاری و تایبەتی باسی کردوون و هەوالی داوه بە راستی یان و هاتنیان لەلایەن خواوە بۆ سەر پیغه مەهران - سەلامی خویان لی بێت -

وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ

﴿مُهَيِّمًا عَلَيْهِ﴾ به چاودئرو پارئزهر و شایهت و نه‌مبندار به‌سەر نامه‌ی خوا که له پیشی یهوه هاتوو، به‌م ره‌نگه باری راسته‌قینه‌ی خویان روون نه‌کاته‌وه، له‌گه‌ل هه‌وال دان به‌ گۆپاندن و ده‌ست کاری کردنیک که به‌سەر هیندیکیان هینرا، له لایه‌ن هیندی له‌ نوممه‌ته‌کانیا‌نه‌وه، که‌واته‌ نه‌م قورئانه‌ دواترین وینه‌و شیوه‌ی راسته‌قینه‌ی نایین و نامه‌کانی خوایه، دواترین به‌رنامه‌ی ژیان و یاسا و شریعه‌تی مه‌ردومان و رژیمی ژیانیان به‌ بی‌ گۆپاندن و ده‌ست کاری کردن، نه‌مه‌یه‌ که‌ له‌م قورئانه‌دایه، که‌واته‌ هه‌رچی دوه‌ره‌کی و ئاژاوه‌ی له‌مه‌و‌پیش و نیستا و داهاتوو له‌لایه‌ن نامه‌دارو بی‌ نامه‌ و هه‌موو ئاده‌می، له‌هه‌ر بارو روویه‌که‌وه‌ نه‌بی هه‌موو کاری جی به‌جی بکری، هه‌ر بۆچوون و راو بیرو باوه‌ر و بپاریک نه‌که‌رئمه‌وه‌ بۆ قورئان و له‌مه‌وه‌ وه‌رنه‌گیرایی، هه‌یج نرخیکی نی یه، که‌واته‌ دوا‌ی ناردنی قورئان هه‌ر نه‌م شایسته‌ی نه‌وه‌یه‌ ناو ببری به‌ نامه‌ی خوا، هه‌رکاتی ناوی نامه‌ی خوا براهه‌ریه‌ دلدا بیت، جا له‌به‌ر نه‌وه‌ ده‌ست نیشان نه‌کات بۆ نه‌وه‌ - وه‌ک زانیان نه‌فرمون - لی‌ره‌دا به‌ناوی تایبه‌تی خۆی ناوی نه‌برد، به‌لکو به‌ نامه‌ ناوی برد، وه‌ک نامه‌ی خوا هه‌ر نه‌م بیت، نه‌وه‌ی که‌خواناردبیتی یه‌خواره‌وه‌ هه‌ر نه‌م بیت، نه‌وه‌تا به‌ بی‌ دیاریی کردن نه‌فرموی: ﴿فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ که‌واته‌ حوکم و بپاریار بده‌ له‌ ناو نامه‌داره‌کان دا به‌وه‌ی که‌ خوا ناردی یه‌ خواره‌وه‌، چونکه‌ دیاریی کردن پنیوست نی یه‌ و دل هه‌ر بۆ قورئان نه‌پوا.

نه‌م فره‌مانه‌ی له‌ یه‌که‌مجاره‌وه‌ رووی کرده‌ پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) سه‌باره‌ت به‌ نامه‌داره‌کان که‌ شه‌ماتن بۆ خزمه‌تی بۆ نه‌وه‌ی حوکم و بپارییان بۆ ده‌ریکات له‌و چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌دا که‌ له‌ پیشه‌وه‌ ئاماژه‌مان بۆ کردن، به‌لام تایبه‌تی نی یه‌ به‌وه‌وه‌، به‌لکو گشتی یه‌ هه‌تا دنیا دنیا‌یه، چونکه‌ نه‌م شریعه‌ته‌ دواترین شریعه‌ته‌ و هه‌یج په‌یام و پیغه‌مبه‌رنکی تر نایه‌ که‌ گۆپان و ده‌ست کاری بکه‌ن تیا‌یدا!

نه‌م نایین و شریعه‌ته‌ خوا به‌ تیرو ته‌واوی ناردی، کردی به‌ به‌رنامه‌ی ژبانی هه‌موو ئاده‌می، هه‌یج رینگه‌ نه‌ما بۆ بژاره‌ و گۆپاندن و ده‌ست تی‌ خستن تیا‌ی دا، به‌ هه‌یج کلۆجیک

نابی وازی لی بهینری و شتیکی تر بخریته شوین و جیگهی نه، خوا زانیویهتی که نه مهی
 ناردوویهتی بهسه بۆ هه موو جیهانی یان، خیرو خوشی یه که نه هیئی بۆ هه مووان نه گهر
 پهیرهوی بکری، هه ر گۆراندن و دهست تی خستنی - چ جای لادان لی ی به تهواوی - بپوا
 نه کردنه و دان نه نانه بهوهی که خوا زانیویهتی و بریاری له سهر داوه، که واته هه رکهس نه وه
 بکات له م نایینه ده رته چی هه رچهند به ده م خوی به موسلمان دابنی! بیگومان خوا زانیویهتی
 که بپو بیانوی زۆر نه هیئریته وه، زۆر شت نه کری به کۆسپ و گری له ریگهی رهفتار کردن
 بهو شهریعه تهی که خوا ناردوویهتی، به تایبه تی نهو حوکم و بریارانهی که نه دهن له لووتی
 سته مکارو تاوانبار، نهو حوکم و بریارانهی که دژو پیچه وانهی ههواو ناره زووی ناپاست و
 ناره وای خاوه ن دل و دهروونه نه خوشه کائن، له بهر نه وه فرمانی دا به وریایی و خۆپاراستن
 له وهی نهو جۆره شتانه کاریگه ن و بین به ریگر، فرموی: ﴿لَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ مُنَّ﴾ شوینی ههواو
 هه وهسی نه وانه نه کهوی ﴿هَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ﴾ واته لانه دی لهو حوکم و بریاره ههق و
 راستهی که بۆت هاتوو به شوین که وتنی ناره زووی نهوان. بیگومان پیغه مبه ر(ﷺ) زۆر
 دور بووه له وهی لایدا و شوینی ناره زووی هیچ کهس بکهوی. هه رگیز چاوه مروانی نه وهی
 لی نه کهراوه، به تایبه تی خوا خوی بهنده کهی خوی ناسیوه و زانیویهتی لانا دا و به جۆریکی
 دروست نه کردوو که دهست بدا بۆ لادان لهو ریگه راستهی که بۆی داناوه، که واته مه بهست
 بهم جله وگیری یه و وینهی نه مه که له قورئان دا زۆر هیه، مه بهست به مانه - وه که زانایان
 نه فرمون - نه وهی که زیاتر دل و دهروونی به هیئرتر ببی و سۆز و پهروشی به تین تر ببی
 له سهر گوی رایه لی و هه لسانی به رابه ری و فروستاده یی یه کهی، بیجگه له وهش نه م جۆره
 فرمودانه ترساندن و ته می دادانیکی به هییزی تیا هیه بۆ هه رکه سیکی تر له م ئوممه ته که
 ریگه راسته کهی خوا به رنه دات. ئینجا هۆی فرمان و جله وگیری یه که روون نه کاته وه -
 واته فرمان به حوکم کردن به وهی خوا ناردوویهتی له م دواترین شهریعه ته و جله وگیری له
 شوین که وتنی ههواو ناره زووی مه ردومان و نامه داران - هانی نامه داران نه دا له سهر مل که چ
 کردن و فرمان به ری بۆ هه موو فرمانه کانی نه م دواترین شهریعه ته،

لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَآءَاتِكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخَلَّفُونَ ﴿١٨﴾ وَأَنْ أَحْكَمْ بَيْنَهُمْ يَمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ

رووی فرموده نهکاته هه مووان به می که نه فرموی: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾

گنپرامان و دامان نا بو هر نوممه تیک له نیوه نهی نامه داره کان و موسلمانان کان یاسا و شریعتیک و رنگه یه کی روون و ناشکرا که رفتاری پی بکن و بیده نه بهرو لی ی لانه دن، بهم رنگه تهوراتمان دیاری کرد به رنگه و شریعت بو نهو نوممه تهی که له رهوانه کردنی موساوه دهست پی نهکات تا رهوانه کردنی عیسا، نینجیلمان دیاری کرد به شریعت و رنگه بو نهو نوممه تهی که له رهوانه کردنی عیساوه دهست پی نهکات تا رهوانه کردنی محمد (ﷺ)، قورئانمان دیاری کرد به یاسا و شریعت بو نوممه تی نیسلام که له رهوانه کردنی (محمد) هوه دهست پی نهکات هه تا رژی دواپی، کهواته هرچونی له هاتنی تهوراتهوه تا هاتنی نینجیل نهبی هر تهورات شریعتی نهو نوممه ته بووبی، له هاتنی نینجیلهوه تا هاتنی قورئان نهبی هر نینجیل شریعتی نهو نوممه ته بووبی، هرچونی نهوانه و ابووبن نهبی له هاتنی قورئانیشهوه هه تا رژی دواپی هر قورئان شریعت و رنگه بیت بو هه مووان، چ نامه دار و چ بی نامه، کهواته نهبی هه موو بهروا بینن به قورئان و رفتار هر بهوه بکن که قورئان هیئای بو هه مووان، نینجا دهست نیشان نهکات بو هوی دانان و دیاری کردنی نهو شریعت ته جور به جور و جیاوازان، نه فرموی: ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ نهگر خوا بیویستایه نیوهی نهگیرا به یک نوممه و کومهل، بهم رنگه یک رنگه و یاسا و شریعتی دانه نا بو هه مووان، ﴿لَٰكِنْ﴾ به لام نهوهی نهویست، بهلکو ویستی هر نوممه تیکتان رنگه و شریعتی تایبه تی بیی ﴿لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَآءَاتِكُمْ﴾ بو نهوهی تاقیتان بکاتهوه لهو شریعت و یاسایانهی که پی به خشون که کی مل که چ و گوئی رایله و کی یاخی و

سەرکێشه، واته هەرچۆنێ خوا ئه‌یان ناسی و چاک و خراپ ئاشکرایه لای، هه‌روه‌ها با
ده‌رکه‌وی و مه‌ردومه‌نیش ئه‌وه بزائن، چونکه خ‌وای مه‌هره‌بان باوی واهات که هه‌ر به پێی
زانینی خ‌وی ره‌فتار نه‌کات له‌گه‌ڵ به‌نده‌کانی له‌ پاداشت و تۆله‌ی کرده‌وه‌کانیان دا به‌لکو
پاداشت و تۆله‌ی کاتی ئه‌بی که ئه‌وه‌ی خ‌وی زانیویه‌تی به‌نده‌کانی به‌ کرده‌وه به‌دی بینن.

خ‌وای لی‌زانی کاردروست ئه‌و شه‌ریعه‌ته جو‌ر به جو‌ر و جیاوازانیه‌ی داناوه‌و دیاری
کردن بۆ ئه‌و ئومه‌تانه، بۆ هه‌رکام که به‌رژه‌وه‌ندی ته‌واوی تیا بی‌ت و شایسته و شیای ئه‌و
چه‌رخ و گه‌له بی‌ت که بۆی نارد، بۆ نمونه: شه‌ریعه‌تی ته‌وراتی نارد بۆ گه‌ل و کۆمه‌لیک که
رام بوو بوون و ده‌قیان گرتبوو به‌ زه‌بوونی و ژێر ده‌سته‌یی و به‌نده‌یی سته‌مکاران، که‌واته
ئه‌بی به‌ توند و تیژی ره‌فتاریان له‌گه‌ڵ بکری و گوێ نه‌دری به‌ راو ره‌زامه‌ندی یان، به‌ه‌وی
ئه‌وه‌وه ئه‌و شه‌ریعه‌ته به‌و جو‌ره و له‌سه‌ر ئه‌وباره هات، ئینجا ئه‌و گه‌له له‌ رینگه راسته‌که‌ی
خ‌وا لای دا و دووچاری د‌ل ره‌قی و سەرکێشی و چه‌روکی و دنیا په‌رسی بوون، که‌واته
پێویستیان په‌یدا کرد به‌ شه‌ریعه‌تی ئینجیل که هات له‌سه‌ر بناغه و بنه‌ره‌تی به‌رز کرده‌وه‌و
باودانی گیان و داخوازه‌کانی به‌سه‌ر له‌ش و داخوازه‌کانی دا، له‌سه‌ر چاپۆشی و د‌ل نه‌رمی
و دوورکه‌وته‌وه له‌ مل ملانی و به‌ر به‌ره‌کانی و هه‌ڵدان بۆ به‌رزی و سه‌رکه‌وتن، رازی بوون
و سه‌ر داخستن به‌رامبه‌ر هه‌ر سته‌م و ریسواپی یه‌ک که روو بدا، به‌و جو‌ره ئه‌و دوو
شه‌ریعه‌ته کاتی یه‌ هاتن بۆ چاره‌سه‌ر کردنی ئه‌و دووبارو حاڵه‌ته نا‌ره‌وا که روویان کرده ئه‌و
گه‌له. به‌لام ئیسلام که یاسا و شه‌ریعه‌تیکی هه‌میشه‌یی و هه‌تا هه‌تایی هینا، ئه‌بی میانه بی
و ناوه‌راست بگری له‌ هه‌موو شتیک دا، به‌م ره‌نگه هه‌لسی به‌ پێک هینانی پێویست و
داخوازه‌کانی له‌ش و گیان پێکه‌وه و به‌جو‌ری ماوه نه‌دا به‌ زال بوونی هیچ لایه‌ک به‌سه‌ر
لایه‌کی تر دا، که‌واته ناردنی ئه‌م شه‌ریعه‌ته جیاوازانه، وه‌ک به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کانی خ‌وای
تیا یه، هه‌روه‌ها تا‌قی کرده‌وه‌یه بۆ ده‌رکه‌وتن و جیا بوونه‌وه‌ی چاکان له‌ خ‌راپان، چاکان مل
که‌چ نه‌که‌ن و خ‌ۆشنوود و د‌ل نارامن به‌ هه‌موو یاسا و فره‌مانه‌کانی خ‌وا به‌ بی سه‌ر لی

کردنموره و دوو دلی، دلنیاں که هر یاسا و شریعته‌کانی خوا راست و ره‌وانه هرکام له کات و چهرخی تایبته‌تی خو‌یان دا، هر سرپنموره‌یک خوا کردی له شریعته‌کانی دا راست و ره‌وایه و بیجگه له‌وه ناراسته!! به پیچه‌وانه‌ی خراپان که نه‌فام و سرکینش و یاخین و شوینی ه‌واو نارمزوی نارم‌وای خو‌یان نه‌که‌ون و بی‌ ناگان و بی‌ به‌شن له‌وه‌ی که چاکان به‌شدان تیایدا، ﴿فَاسْتَقِمْواَ الْخَبِرَاتِ﴾ که‌واته پیش برکی بکن و چه‌سپانی بکن بو‌نه‌و شتانه‌ی که چاکن بو‌تان له هر دوو جیهان دا، له بیروباوم‌ری چاک و ه‌موو کرده‌وه چاکه‌کان که له قورنان دا ه‌اتوون و پاش ه‌اتنی قورنان هر لای قورنان ده‌ست نه‌که‌ون، به چه‌سپانی فریاکه‌وتن تا کات و ه‌لی ژیانیاں له‌ده‌ست دهرنه‌چووه، چونکه ﴿إِلَّا اللّٰهُ مَرْجِعُكُمْ جَمِیْعًا﴾ هر بولای خ‌وایه گه‌رانه‌وه‌تان به کوم‌ل و پیکه‌وه، چاک و خراپتان، گوی رای‌ل و سرکینشتان. ﴿يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِیْهِ تَخْلِفُوْنَ﴾ ئینجا له‌و رۆژ‌ده‌ا ه‌والتان پی‌ نه‌دا به‌وه‌ی که له جیهان دا دووبهرکی بوون تیای دا، واته له‌کاتی حیساب و پرسیاردا ه‌والتان پی‌ نه‌دا به جورئ که‌ستان گومان و دوو دل‌یتان نه‌مینئ و ه‌موو ه‌ق و ناهه‌قیکتان بو‌ دهرکه‌وی، یان مه‌به‌ست نه‌وه‌یه له‌و رۆژ‌ده‌ا ه‌مووتان نه‌گن به به‌ره‌م و پاداشتی کرده‌وه‌کانتان به‌وه‌ی نه‌وه‌وه چاک و خراپ روون نه‌بیته‌وه و جوئ نه‌بنه‌وه له یه‌کتر، دهرنه‌که‌وی کامتان له‌سر ه‌ق بووه و کام له‌سر ناهه‌ق.

له نایه‌تی پیش‌وو‌دا فره‌مانی دا به‌وه‌ی که حوکم و بریار بدا به‌وه‌ی که خوا نار‌دویه‌تی، شوینی نارمزوی هر دوومان نه‌که‌وی، ئینجا نه‌و مه‌به‌سته دووباره نه‌کاته‌وه بو‌ زیاده دل‌نیا‌یی له‌سهری، له جاری دووم دا به جورو شیوه‌یه‌کی روون تر و به‌هیزتر، به‌مه‌ی نه‌یکات به سهرتا بو‌ نه‌وه‌ی لادان له ه‌یندی له‌وه‌ی که خوا نار‌دویه‌تی - با که‌ترین شت ب‌یت - هر لادانه وه‌ک لادان له ه‌مووی، نه‌فرموی: ﴿وَأَنۢ أَمۡرُکُمۡ بَیۡنَهُمۡ بِمَاۤ أُنۡزِلَ اللّٰهُ وَلَا تَنۡتَبِعۡ أَمۡوَاَهُمۡ﴾ واته نار‌دمانه خ‌واره‌وه بولای تو نه‌مه‌ی که حوکم بکه‌یت له‌نیوان نامه‌داره‌کان دا به‌وه‌ی که خوا نار‌دی یه خ‌واره‌وه،

وَأَحْذَرُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوا عَنْ بَعْضٍ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ
دُؤْرِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٩١﴾ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ حُكْمًا

شوینى چه زو نارمزوویان نه کهوى ﴿وَأَحْذَرُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوا عَنْ بَعْضٍ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ وریای
خوت بهو خوت بپاریزه لی یان که بت ترازینن و لات بدن له هیندی لهوى که خوا ناردی
یه خوارهوه بولات. (نبین و نمبی حاتم و بهیهقی) نهگیرنهوه له (نبین و عباس) هوه -
خوایان لی رازی بیت - که زانا بهرزهکانی جووله که له ناو خوایان دا نهلین: با برۆین بۆلای
محمد بهلکو لایدهین له نایینه کهى، نینجا دین و نهلین: تو نهزانی که نیمه زانای
جووله کهین، نهگر نیمه شوینت بکهوین هموو جووله که شوینت نه کهوى، نیمه و
کهله که مان ناراره مان هیه له مسهله یه که دا و دین بۆلای تو، حوکم بده بۆ نیمه بهسر نهوان
دا نهو کاته بپوات پی نههینن، پیغه مبه ریش (ص) به گوئی نه کردن، نینجا نه نایه ته هاته
خوارهوه، کهواته مبهست له هاتنی نه نایه ته دهرخستنی راست و بهجی ی کردهوه و
ههلوینسته کهى پیغه مبه ر (ص) و فرماندان بوو به دامه زراوى و بهردهوامی و مانهوى لهسر
نهو بارو رنگه راسته ی که داوینتی یه بهر. نینجا زیاده هیزو نارامی نه دا به دلی بهفه پری
پیغه مبه ر (ص) لهسر نهو باره ی که لهسهریه تی بهمهی بپوا نههینان و پشت تی کردنی نهو
جووله کانه هیچ زیانیکی ناگهیه نی بهم، بهلکو خوایان زیانبار نه بن، نهفرموی: ﴿إِنْ تَوَلَّوْا﴾
نینجا نهگر نهوانه روویان و مرگیرا له و مرگرتنی حوکم و بریار بهوى خوا ناردوویه ته
خوارهوه ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ دُؤْرِهِمْ﴾ نهوا بزانه که خوا نهیهوى نهوانه دوچار بکات
بهوى هیندی له گونا هه کانیانهوه، که گونا هه پشت تی کردن و روو و مرگیرانه که یانه که له
هموو گونا هه کیان گه وره تره و دیاره نهبی تۆله و سزایشی له هموو تۆله و سزاکانی تریان
سهخت تر و گه وره تر بیت. یان مبهست نهویه: خوا نهیهوى دوچار یان بکات به تۆله ی
هیندی له گونا هه کانیان له جیهان دا به زال کردنی پیغه مبه ر (ص) بهسهریان دا و سزادانیان
به کوشتن و گرتن و ناواره کردن، به هه حال نهوا بهو روو و مرگیرانه دوچار بوون، نه که

پیغمبر (ﷺ) یان ٲایین و شریعه ته که ی یان کۆمه لی موسلمانان که دهستیان گرت بهو
 ٲایینه پیروزه وه، نابی سر سوږ بمینی لهو کرده وه و هه لویسته ناپه سنده ی نه وانه، چونکه
 زۆر له ئاده می هه بهو جوړه لارو ناله باره وه که نه فرموی: ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ﴾
 بیگومان زۆر له ئاده می یاخی و سه رکیشن و له سنووری خوا دهر نه چن، واته خو یان به
 سروشت لارو خراپن و سووچ له خو یانه وه یه، بیگومان شه فرموده یه دل نه وایی ٲیا به بۆ
 پیغمبر (ﷺ) هه روه ها له ٲاش نهو دل نه وایی یه بۆ نه وانه ی که له سه ر ریبازه که ی نهو بانگی
 مه ردوم نه که ن بۆ لای خوا نابی بهو جوړه هه لویست و کرده وانه بی ئارام بین و په کیان بکه وی
 له کار و فرمانی خو یان، ئینجا نه یان وه ستینی له دوو ریگانه دا و به روونی ٲی یان نه گه یه نی که
 دوو ریگه له به رده میاندا هه یه، یا حوکم و شریعه تی خوا، یان حوکم و شریعه تی نه قامی.
 به سه رسوږمان و بی زاری دهر ٲر نه وه نه فرموی: ﴿أَفَحُكْمَ اللَّهِ لِيَّ بَعْدَ عَدَاوَتِي﴾ ده ی ئایا نه وانه
 که روو وهر نه گپن له حوکم و ٲریاری خوا دا وای حوکم و ٲریاری نه قامی نه که ن و به د وای
 نه وه دا نه گه پرن؟! واته یا نه بی حوکم و ٲریاری خوا له زه وی دا بی، شریعه تی خوا به جی
 به ٲنری له ژبان دا، به رنامه ی خوا کار به ده ست و سه رکیده بی ٲ بۆ ژبانی ئاده می ی، یان
 نه بی حوکم و ٲریاری نه قامی ی و شریعه تی هه و او ئاره زووی نه فس و به رنامه ی به نده بی
 له مه یدان دا. جا ئایا نه وانه کام لهو دو وانه یان نه وی و هه لی نه بژین بۆ خو یان؟ شه ئایه ته
 به روونی نه قامی ی و چه رخی نه قامی ی دیاری نه کات، دهری نه خات که چه رخی نه قامی
 نا و نی یه بۆ کات و ما وه یه کی ٲاییه تی، به لکو نا وه بۆ هه رکات و له هه ر شو ٲنیک دا یان هه ر
 ره فقا ر به شریعه تی خوا نه که ن و حا که میان هه ر شریعه تی خوا یه به بی لادان له هه یچ به ندو
 به ش و ٲار چه یه کی، هه موو رازین و مل که چن به دل بۆی، نه و نه وانه وان له ئایینی خوا دا و
 به راستی موسلمانن، یان حوکم و ٲریار و ره فقا ریان به شریعه تی کی تره بیجگه له شریعه تی
 خوا و رازین ٲی، نه و نه وانه له نه قامی دا نه ژین و له ئایینی خوا دهر چوون، وان له
 ئایینی نهو که سه دا که په ٲره وی حوکم و شریعه ته که ی نه که ن، هه ر که سی که به د وای حوکم و
 ٲریاری خوا دا نه گه پری، بیگومان به د وای حوکم و ٲریاری نه قامی دا نه گه پری، په یوه ندی به
 ئایینی خوا وه نییه.

ئەمە دوو رینگايەكەيە كە خوا مەردومانی تیا ئەوەستینى، ئىنجا ئەوانىش بە ئارەزووى
 خۇيان ھەر رینگايەكەيان ويست ھەلى ئەبۇزىن! ئىنجا پەرسىيارىك ئاراستە ئەكات لە بارىكەو
 بۇ بىزارى دەربەرىن لەوھى كە بەدوای حوكم و بېرىارى نەقامى دا ئەگەرېن، لەبارىكى ترەو بۇ
 داننان و روون كەردنەوھى چاكى ى و راستى ى حوكم و بېرىارى خوا، ئەفەرموى: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ
 مِنَ اللَّهِ حُكْمًا﴾ ئايا كى چاكتر و راست ترە لە خوا لەبارەى حوكم و بېرىارەو؟ واتە ئەوانە نيازى
 حوكم و بېرىارى نەقامى ى ئەدەن لە كاتىك دا كە حوكم و بېرىارى خوا چاكتر و راست ترە لە
 ھەموو حوكم و بېرىارىك. بەلى. ئايا كى ئەتوانى بەلى: كە حوكم و بېرىارى ھىچ كەسىك
 چاكترە لە حوكم و بېرىارى خوا؟ ئايا ئەگەر كەسىك ئەوئەندە نەقام بى لافى ئاوا لى بدا، بە چ
 بەلگەيەك ئەو لافە لى ئەدا؟ ئايا ئەتوانى بەلى: ھىچ كەس ھەيە لە خوا زانائەت بى؟ ئايا ھىچ
 كەس ئاشنا تر و زانا ترە بە بەندەكانى خوا، لە پەرەردگار و داھىنەرى ئەو بەندەيانە؟ ئايا
 ھىچ كەس ھەيە مېھربانتر و بەزەيى دارتر بىت لە خوا يان زانائەت بى بە بەرژەوئەندى
 بەندەيانى خوا؟ ئايا ئەو خوايەى كە دواترىن ياسا و شەرىعەتى خۆى نارد، بە دواترىن
 رابەر و فروستادەى خۆى دا، ئەو دواترىن شەرىعەتەى گىرا بە جىگرو جىنشىنى ھەموو
 شەرىعەتەكانى، گىراى بە شەرىعەتەى ھىجگارى ھەتا ھەتايى، ئايا ئەو خوايە بى ئاگا بوو
 لەوھى كە چەند بەسەرھات و رووداو پەيدا ئەبى، بەھۆى ئەو بى ئاگايى يە ھىچ بېرارو
 چارەسەرىكى دانەنابى بۇ ئەوانە، ھەتا لەم دوایى يەدا دەرکەوتن بۇ ھىندى لە بەندەيانى
 خوا و چارەسەر و بېرىارىن بۇ دۆزىنەوھ و ديارى يان كەردن؟! ئايا ئەوانەى كە شەرىعەتى
 خوا دوور ئەخەنەوھ لە ژيان، لەباتى ئەودا شەرىعەتى نەقامى ئەمىتن، ھەواو ئارەزووى
 خۇيان يان ئارەزووى گەلى لە گەلانى جىھان يان تاقم و چىنى لە چىنەكانى ئادەمى ى باو
 ئەدەن و بەرزى ئەكەنەوھ بەسەر حوكم و شەرىعەتى خوادا، ئايا ئەوانە چى ئەلەين و چىيان
 بەدەستەوھ ھەيە، بەتايىبەتى ئەگەر ئەوانە لافى مۇسلمانىتى لى بەدەن و خۇيان بە مۇسلمان
 دابىن؟ ئايا ئەلەين: چى بکەين كات و روژ يارمەتى نادەن؟ ئايا بى مەيلى و خراپى
 مەردومان ئەكەن بە بەلگە؟ ئايا زۆرىى دۆزمنايەتى ئىسلام و مەترسى يان ئەكەن بە بيانو؟
 ئايا خوا ھەموو ئەوانەى نەزانىوھ، لە كاتىك دا كە فەرمانى داوھ بە مۇسلمانان لەسەر ئەو

بهرنامه‌ی که بوی دیاری کردوون، جله‌وگیری کردن له هر لادانیان لهو شریعه‌ته‌ی که بوی ناردن، لادان له هر هیندیکی وهك لادان له هر هه‌مووی؟! نایا نه‌وانه نه‌لین: شریعه‌ته‌که‌ی خوا کهم و کوپی تیا هه‌یه و ناگات به هه‌موو رووداو و به‌سهرهات و پیویستی یه‌کان دا؟ بیگومان هه‌رکه‌سیک زانا و ژیر بی هه‌رگیز شتی وا نالی، چونکه نه‌زانی که نه‌م شریعه‌ته‌ی خوا به جوړی هاتوو ده‌ست نه‌دات بو هه‌موو چهرخ و کاتی، هه‌موو رووداو و به‌سهرهات و پیویستی یهك داگیر نه‌کات و نه‌یانگریته کوژی خو، چونکه دهق و یاسا و ده‌ستووړه گشتی یه‌کانی به جوړنکن که حوکم و بریاری هه‌موو شتیکیان لی وهرنه‌گیری و زاناکانی نی‌سلام نه‌توانن که چاره‌سهر وهرگرن بو هر کو‌سپ و گری یهك که بیته رنگه‌یان و ده‌قی قورنان و هه‌دییسی پی نه‌هاتی، وهك توانی یان نه‌و هه‌موو حوکم و بریارو چاره‌سهره‌یان وهرگرت و دیاری یان کرد و کردیان بهو هه‌موو کتیبه‌گه‌وره‌گه‌وره و پان و پوره‌ی که کتیبخانه‌ی ولاتانیان پر کردوو و هه‌موو داواکارانیان بی پیویست کرد نه‌رک و زه‌حمه‌ت و هرچی پیویست بوو حازر و ناماده‌یان کرد له به‌رده‌میان دا - خوا پاداشتیان بداته‌وه به چهند چهندانه‌ی کرده‌وه پیروژه‌کانیان -.

هه‌رکه‌س موسلمان نه‌بی هرچی نه‌لی به ناشاره‌زایی یان به دوژمنایه‌تی مافی خو‌به‌تی با بلی. به‌لام موسلمان، یان که‌سی که لاف موسلمانیتی و خوینده‌واری لی نه‌دا، نایا له‌م باره‌یه‌وه چی نه‌لین و چییان به‌ده‌سته‌وه هه‌یه که بی‌که‌ن به به‌لگه و بیانوو بو لادان له حوکم و بریاری خوا و حوکم کردن به قانون و یاسای نه‌قامی ی غیری نی‌سلام؟ نایا نه‌و لادهرانه چون خو‌یان به موسلمان دانه‌نین؟ چون روویان هه‌یه خو‌یان به موسلمان دابنین؟ به‌راستی نور جیگه‌ی سهرسورمان!! به‌راستی ناشکرایه که هیچ که‌سیک رنگه‌ی هیچ دواو به‌ریکی نی یه و نه‌بی یه‌کی له‌م دوو رنگه‌یه بداته بهر به بی پیچ و په‌نا: یان نی‌سلام یان نه‌قامی ی. یا بپوا یا بی بپوایی. یا حوکم و بریاری خوا یان حوکم و یاسای نه‌قامی ی. نه‌وانه‌ی که حوکم و بریاریان به شریعه‌ته‌ی خوا نی یه هر برو بیانوویهك به‌پننه‌وه لای خوا وهرناگیری و روویان سپی ناکاته‌وه، نه‌وانه له نی‌سلام دهرنه‌چن و سته‌مکار و له سنووری خوا دهرچوون، نه‌وانه‌ی که رازی نین به‌وه‌ی حوکم و بریاری خوایان به‌سهردا بدری بپوادار نین.

لَقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾ يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَجِدُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ

فَيَتَوَلَّوْا مِنْهُمْ

خوای میهره بان شو فرموده و پرسپاری ناراسته کرد. به لام هه موو کهس لهو پرسپاره و له مبهسته که ی تی ناگات. به لکو نهوانه تی نهگن که بیر نهکه نهوه و زانان و بههوی نهوهوه بویان دهر نهکهوی که حوکم و بریاری خوا راست و پاکتر و بهرتره لههر حوکم و بریاریکی تر، جا لهبر نهوه فرموی: ﴿لَقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ واته شو پرسپار و وتهیه بو گهل و کو مهنکه که بر و زانینی تهوویان ههیه به نارامی دلوه.

بیگومان شتیکی ناشکرایه - وهک له کتیبه باوهر پی کراوهکانیش دا هاتوه - که رهوشتی پیغه مبهر (ﷺ) له گهل بی برواکان دا بهم جوړه بووه: له پاش هاتنی بو مه دینه بی برواکان بوون به سی به شهوه: به شیک سولج و ناشتی له گهل به کارهینان به مرجی جهنگی له گهل نهگن و پشتگیری دوژمن و جهنگ کهرانی نه دن، نهوانه بی باک بن لهسر خوین و مالیان، به شیک نه جهنگیان له گهل کرد و نه پهیمانی ناشتی یان دا، به لکو وهستان و چاوهروانی یان کرد تا بزائن کاری نه دوژمنهکان بهره و چی نهروا و چی یان بهسر دیت، ئینجا هرکام لهو سی تاقمه به فرمانی خوا کردهوه و رهفتاری تایبهتی له گهل کردن، بهم رهنگه سولج و ناشتی به کارهینا له گهل جووله که کانی مه دینه که سی خیل بوون، نامه ی سولج و ناشتی نووسراو ئیمزا کرا به خوشنوودی و رهامهندی هر دوو تهرهف، ئینجا یهک به یهک شو شو سی خیل نا پاکی تهوویان به کارهینا و کهوتنه جهنگ و پیلانی خراپ که مایه ی له ناوچوونی پیغه مبهر (ﷺ) و ئیسلام و موسلمانان بیت، ئینجا خوا بریاری داد و راستی دا و فرمانی دا به توله سهندن له هر سی خیل که، وهک به دریزی له کتیبه کانی تهفسیردا باس کراوه، بیگومان گاوه کانی عره ب - هر وه ها گاوه کانی روم - به وینه ی جووله که دژبوون و ناماده ی جهنگ کردن بوون به هر جوړ بویان بکری. شو له باریکه وه، له باریکی ترهوه قورشان نهیهوی برواداران بکات به یهک ریز و به یهک کومهل، دایان بریزی و پهرومردیان کات لهسر بنه رته ی راستی و خوشهویستی یان بو خوا و پیغه مبهر و نابین و عه قیده که یان، پچران و جیابوونه دیان لههر دژو دوژمنیک که نایهوی نالای خوا بهرز ببینه وه و شوینی سرکردایه تی پیغه مبهر (ﷺ) ناکهوی و نایهوی گهل و کومهل برواداران بههیزو دامه زراو و یهکبار و یهک مبهست و نامانج بن، جا بههوی نهوهوه نه نایه تانه هاتنه

خواره وه هر جوړه خوشه ویستی و دوستایه تی و یارمه تی دان و سویند خواری قه دهغه کرد له لایه ن بږوادارانوه سهاره ت به جووله که و گاوره کان، خوشه ویستی و دوستایه تی و یارمه تی دانی بږوادارانی کورت هه لهننا له خواو پیغه مبهرو بږواداران دا، نه وه به شیوه ی گشتی، به تایبه تی هو ی هاتنه خواره وه ی نه م نایه تانه نه مه یه که زانایانی ته فسیر هیناویانه له (عباده ی کوپی صامت) وه که نه فهرمو ی: کاتی که خیل ی (بنی قینقاع) جهنگیان کرد له گه ل پیغه مبهردا (ﷺ) (عبدالله ی کوپی نوبه ی کوپی سهلول) - که سهروکی ناپاکه کانی مه دینه بوو - سویند خواریان بوو بهرگری لی کردن، (عباده) ش که وه که نه و سویند خواریان بوو هات بو خزمه ت پیغه مبهرو (ﷺ) و خو ی لی بهری کردن و له سویند خواری یه که یان دهرچوو، گو تی: من خواو پیغه مبهرو بږواداران نه که م به دوست و خوشه ویست و یارمه تی دهری خوم، من بهریم له دوستایه تی و سویند خواری نه و جووله کانه، ههروه ها له چند ریوایه تیکی تر دا هاتووه که هیندی له موسلمانان نامه ی دوستایه تی یان نووسی بو گاوره کانی شام، (نین و جهرین) نه گپړیته وه که هیندی له به ناو موسلمانان کان له روژی (احد) دا که مه ترسی یان کرد له زال بوونی بت په رسته کان نیازیان کرد په نا بیه ن به جووله که یه ک و بین به جووله که، هیندی تر نیازیان کرد که په نا بیه ن به گاوریک و بین به گاور، نینجا به بونه ی نه م رووداوانه وه نه م نایه تانه هاتنه خواره وه: ﴿ثَابِتًا الَّذِینَ آمَنُوا﴾ نه ی کهسانی بږواتان هیناوه به رواله ت و رووکه ش نیتر ثایا به دلیش بږوادارن یان هر به رواله ت و دیمه ن بږوادارن. ﴿لَا تَتَّخِذُوا الْیَهُودَ وَالنَّصَرٰی اَوْلِیَآءَ﴾ جووله که و گاور مه گپړن به دوست و خوشه ویستی و سویند خوار و پشت پی به سترای خوتان، یارمه تی یان بدهن و داوای یارمه تی یان لی بکه ن، چونکه ﴿مَنْهُمْ اَوْلِیَآءَ بَقِیْرٌ﴾ نه وان هیندیکیان دوست و خوشه ویست و یارمه تی دهری هیندیکی تریانن، واته جووله که له ناو خویان دا دوست و یارمه تی دهری یه کترن، ههروه ها ههردو کو مکه و یارمه تی دهری یه کترن به دږو بهرامبهری نیسلام و موسلمانان. که واته نیوه که بږوادارین نابی بین به دوست و یارمه تی دهر و خوشه ویستی هیچ کام له وان ﴿وَمَنْ یَّوْلَمْ یَنْکَحْهُ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ﴾ هر کام له نیوه نه وان بکات به دوست و خوشه ویست و یارمه تی دهری خو ی بینگومان نه و که سه تان له وان و له ریزی گاورو جووله که یه له بی بږوایی دا. نه گهر بږواداره نه و بږواکه ی وهرناگیری، چونکه نه و خوش ویستن و دوستایه تی و یارمه تی دانه دږو پیچه وانه ی بږواکه یه تی، هر بږوایه ک دږو پیچه وانه ی له گه ل بی وهرناگیری، شتیکی

ناشكرايه كه گاورو جوولهكه و هر بى بپروايهكى تر دوژمنى خوا و پيغه مېرو قورشان و
 ناييىنى پاكي ئيسلامن، دهى ئايا چوڭ خوش ويستنى ئەمان كۆ ئەيىتەوه له هېچ دايك دا
 لهگەل خوش ويستنى دژو دوژمنه كانيان. بېراستى ئەمە شتيكى زۆر روونه و جىگەى دوو
 دلى و سەر لى كردنەوه نى يە و ئەوەندە ئايەت و حەدىس لەم بارەيەوه زۆر هېچ ريگەيك
 ناهيلىتەوه بۆ هېچ تەئويل و پيىنە و پەرۆيك، وەك ئەوەى كه گوتراوه: مەبەست شوين
 نەكەوتنيانە له نايين دا، يان مەبەست خوش ويستن و يارمەتى دانايانە بە دژى موسلمانان،
 بىگومان هېچ كام لەم دوو تەئويل و پيىنە و پەرۆيك ناكەوى لهگەل رووكەش و روالەتى ئەو
 هەموو ئايەت و حەدىسانە، هەروەها يەك ناكەون لهگەل ھۆى ھاتنە خوارەوى ئەم ئايەتانی
 ئيرە و ئايەتەكانى تريش، وا دەرئەكەوى ئەوانەى كه ئەيانەوى ئەم جۆرە تەئويل و پيىنە و
 پەرۆيانە بگەن لەبەر ئەو ئايەتەنەيه كه فەرمان ئەدەن بە دادو چاكە كردن لهگەل بى بپروايان
 دا، وەك بە پىئى ئەو ئايەتەنەش رەفتار كرا لەلایەن موسلمانانەوه و لەو دەولەت و مىرى
 يانەى كه بە پىئى ئيسلام رەفتاريان ئەكرد، بە تايبەتى لهگەل گاورو جوولهكهكان كه ژيان
 لەناو موسلمانان دا بە ئازادى و سەربەستى لەبارەى ھەلسانيان بەكاروبارى ناييىنى يان، بە
 چاوديرى و پارىزگارى مافيان تا ئەو رادەيه بەندى لە بەندەكانى شەرىعەتى ئيسلام
 دەربارەيان ئەمەيه: ﴿لهم ما لنا و عليهم ما علينا﴾ ھەر ماف و قازانجىك كه بۆ ئيمە ھەيه، بۆ
 ئەوانيش ھەيه، ھەر ئەرك و زيانىك بگەيىتە سەر ئيمە ئەكەيىتەسەر ئەوانيش، واتە ئەوان
 يەكسانن لهگەل ئيمە لەماف و پىويستى سەرشان دا، بىجگە لەوەش خۆراك و خواستنى
 ئافرەتى ئەوان ھەلآلە بۆ ئيمە، كه ئەو تىكەلى و دەست و پەيوەندى يە زۆر گرنگە و ھەر لە
 دەست ئيسلام ھاتووہ كه بەوجۆرە كردهوہ رەفتارى شيرين بكات لهگەل دوژمنانى، بەلام
 ئەو ھەموو چاوپۆشى و چاكە كردن و بەكارھيىنانى دادە شتيكە و، خوش ويستن و
 دۆستايەتى و سويند خواری شتيكى ترى جياوازه، نابى تىكەل بگريڻ و وەك يەك سەرئى
 بدرين و وەك يەك رەوا بدرين. بەلكو ئەبى بزانين كه پىويستە لەسەر موسلمانان چاوپۆشى و
 بەكارھيىنانى داد لهگەل نامەداردا، بەلام لە ھەمان كات دا قەدەغەيه لەسەرى يارمەتى دان و
 كۆمەكى و سويند خواری لهگەلئيان، تەنانت بەدژى بى بپروا و ماددى يەكانيش! بىگومان
 سويند خواری لهگەل نامەدار وا ئەگەيەنى و وا نيشان ئەدا كه موسلمان رازى بى بە
 مانەوى نامەدار لەسەر ناييىنەكەى و بەجى ھيىنانى رژيم و ياساكەى، ناشكرايه كه نابى
 موسلمان رازى بى بە بوون و مانەوى هېچ يرو باوەرپك لەجيهان دا، ھەروەها ئەو كۆمەكى

و سویند خواری یه و انیشان شهات که موسلمان دان نهی به نایینکی تردا بیجکه له نیسلام، بیگومان له پاش هاتنی نیسلام نابی دان بنری به هیچ نایینکی تردا، بهلی نیسلام به زور هیچ کهس موسلمان ناکات، به لام له همان کات دا هیچ نایینکی تر به نایین دانانی و هموو به بی نایینی دانهی، بهس نهوانه ی که له ولاتی نیسلام دا بن و هر نایینکی پرووچیان گرتیته گردن و ری نهگرن له نیسلام و به ناشکرا به درزی نیسلام رانهوستن، نیسلام لهوانه بی دهنک نهییت و مافیان نه پاریزی و له پهنای خوی دا نهیان ژیهنی و بهرگریی هموو سته میکیان لی نهکات، هرچند رازی نی یه و دان نانی به نایین و بیرو باومرکهیان دا، له سوره تی (محمد) دا به دریزیی نه م باسهم کردوو به سهرنج بدری. نه بی موسلمان بهم جوړه تی بگات له نیسلام و هموو بیرو باومر و نایینکی تر له پاش هاتنی نیسلام. کهواته هر موسلمان لای وابی که دروسته بو موسلمانان دهست بخنه ناو دهستی خاوه ن نایین و نامه دارهکان و بن به سویند خوار له گه لیان و پیکه وه راوهستن بهرام بهر مادی و بی نایینهکان، به ناوی نهوه وه که نه مان هموو کومه لیکي پروادار و خاوه ن نایینن و نهوهستن بهرام بهر کومه لی بی پروا و بی نایین! هر موسلمان که بهروای وابی و نهوه رهوا بدا. نه موسلمان نه زور ساده یه و بی ناگایه له نیسلام، زور ساده یه که پشت نه بهستی به نامه دار و لای وایه که نهوانه راستی له گه ل نهکن و نه بن به دوست و دهسته برای، له گه ل نهوه دا نه بیینی نامه دار نهوه ستاوه و هر له یه که مجاری هاتنی نیسلام وه تا نیستا - بیگومان له دها تاوویشدا - له پیلان و دوزنایه تی له گه ل نیسلام و موسلمانان دا، به هر جوړ له دهستیان هاتی، له گه ل نهوه هموو چاکه و داد و چاوپویشی یه ی که نیسلام و موسلمانان به کاریان هیناوه له گه لیان، نه گهر نه شگه پرتوه بو دور و سهره تای نیسلام و موسلمانان به کاریان هیناوه له گه لیان، نه گهر نه شگه پرتوه بو دور و سهره تای نیسلام چمند به لگه و نیشانه و روودای ناشکرامان به دهسته وه یه، نایا هر نامه دار نه بو که جهنگی سهلیبی هلگیرساند ماوه ی دووسه سال؟ هر نامه دار نه بو که هل سا بهو هموو کرده وه پیسانه له (نه نه دهلوس) دا که مروفایه تی شهرمه زاره له ناستیان، بوون به خالیکی رهشی دیاریی به سهر لاپره ی میژووی مروف و مروفایه تی یه وه، هر وه ها نامه دار نه بو که له گه ل مادی و بی نایینهکان دا یه کیان گرت و له سهر رای هردوو فلهستینی یه کانیان دمرکرد له جی و شوینی خوین و باوک و باپیریان، جووله که کانیان چنی یه وه له ناوچه کانی جیهان دا و له شوینی نه فلهستینی یاندا نیشته جی یان کردن؟ هر نامه دار نه بوون که

موسلمانان کانیاں ٿاواره ڪرد له جهبه شه و سؤمال و ٺهر ٽريا و شوينه ڪاني تر؟ هر ٺه مان نه بون ڪه بون به دوست و دهسته براي بي ٺاين و مادي و بت پرستڪان، به ڏري موسلمانان له يوغسلافيا و چين و ترڪستان و هيندو شوينه ڪاني تر؟ بي ٺاگان له قورٿان ڪه له چند ٺايتڪ دا هوآلمان پي ٺه دا به خهشم و ڪينه و نيازي به دو ڏورمنايه تي نه پراوهي نامه داران، بي ٺاگان له وهي ڪه ٺيسلام دان نانئ به هيچ ٺاينيني ٿردا، به لڪو ٺيسلام باوه و فرماني له سر ٺهويه ڪه له پاش هاتني ٺيسلام له جيهان دا هر يڪ ٺاين هيه ڪه ٺيسلامه و بيجه ڪه ٺو ٺيتر ٺاينيني تر ني يه ڪه ٺيسلام يه ڪه بڪوي له گهلي و پيڪهوه بوهستن بهرامبر بي ٺاينيني و بي ٺاينانهوه، به لڪو بيجه ڪه له ٺيسلام و موسلمانان ٺيتر بي ٺاينيني يه و بي ٺاينانه، له پاش هاتني ٺيسلام هر ڪس بهرواي بيبي و دهست بگري بههر ڪام لهو ٺاينانهي ڪه پيش ٺيسلام هاتون و له ماوه و چرخي خويان دا ٺاينيني خوا بون، ٺهوه ڪهسه به بي پرا و به بي ٺاين دائه نري. ڪهواته نابي هيچ موسلمانن بهرواي بيبي و دان بني بهو يرو باوهره ٺيستيعماری يه دا ڪه چند ساليڪه ٺيستيعمار هوئي بو ٺه داو ٺهيهوي بيچه سپيني: ٺهوهش ٺهويه ڪه له جيهان دا دوو ڪومل و دوو جهبه هيه:

۱- ڪومل و جهبه ي ٺاين ڪه پيڪ بيت له ٺيسلام و ٺهوي يرو باوهره ڪاني تر ڪه ناو ٺهبرين به ٺاين، ٺيتر ٺهوانهي ڪه به نامه دار دائه نرين، يان به بي نامه.

۲- ڪومل و جهبه ي مادي و بي پرا ڪه پيڪ دين له مارڪسي و هه موو بي ٺاين و ماديه ڪاني تر.

ٺينجا پٺويسته ڪومل و جهبه ي يه ڪم سويند خوري يه ڪتر بن و يه ڪهون به ناوي ٺهوهوه ڪه هه موو خاوهن ٺاينين، ٺهوانه يه ڪيتي و ڪومه ڪي يان بيبي بهرامبر ڪومل و جهبه ي دوهم. ٺيمهي موسلمان ٺهبي ٺاگانان له خومان بيت و هه لئه خه لئه ٺين بهو جوهر پيلانان، پٺويسته هه ميشه وينهي ٺم ٺايتهمان له بير بي ڪه ٺيستا ٺهزين له گهلي دا، ٺهبي بزائين ڪه وينهي ٺم ٺايتانه بو ڪات و چرخي ڪي تايبه تي نه هاتبون، به لڪو هه ميشه يين و بو هه موو ڪاتن هه تا هه تايه له هر شوين و ولايتڪ دا، ٺهبي بزائين ڪه ٺهوان هه ميشه دوست و يارمهي دهري يه ڪترن بهرامبر به ٺيسلام و موسلمانان، ڪهواته وه ٺايته ڪه فرموي هر ڪس له پراوداران بيبي به سويند خوار و يارمهي دهري ٺهوان ٺهوهسه له ريزي موسلمانان دهه ٺهچي و ٺهچيته ريزي ٺهوان، بههوي ٺهوهوه ٺهبي به سته مڪار له خوي و له ٺاينيني خوا و له ڪوملي موسلمانان، بيگومان ٺهوه ڪاته خوايش گومراي ٺهڪات و ناخاته سهر رتي راست،

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَى مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ تَلَدِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ

چونکه ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان خوا رینمونی نهو کومه له سته مکارانه ناکات و نایاخته سر ری راست. بیگومان هه لوئستی مه سیحی یه کان له سهره تای هاتنی نیسلام و چهرخی یه کم دا زور جیاواز بووه له هه لوئستی زور بهد و خراپی جووله که کان لهو سهرده مه دا بهرامبر نیسلام و موسلمانان، وهك دهرنه که وی لهو هه دیس و ههوالآنه ی که هاتون له باره ی هاتنه خواره وه ی نه م نایه تانی ئیره دا، ههروه ها وهك نایه تی (۸۲) ی نه م سورته دهست نیسانی بۆ نه کات له سهره تای جزمی حوته م دا، هه رچه ند هه لوئستی نهو دوو تاقمه زور جیاواز بووه لهو سهرده مه دا، به لام قورئان ههردوو که ی جوت کردن وهك یهک بریاری نه م نایه ته ی بۆ دهر کردن، ههردوو ی یه کسان کرد، وهك له نایه تی (۵۷) ی داهاتویش دا یه کسانیان نه کات له گهل بت په رست و بی برواکانی تردا، قورئان به م جوړه ی کرد که گوتمان، چونکه ویستی بۆ چوونیک ی هه میشه یی و په یوه ندی یه کی هه میشه یی و بارو حاله تنیک ی هه میشه یی دابمه زیننی له نیوان کومه لی موسلمان و هه موو کومه له کانی تردا، ئیتر چ نامه دار و چ بت په رست و بی برواکانی تر، قورئان ویستی که یاسایه کی بنه رته ی هه میشه یی دابنی بۆ موسلمانان، که نه بی موسلمان دوستی و یه کیتی و سویند خواری و یارمه تی هه ر له گهل موسلمان بیت، هه ر له گهل خوا و پیغه مبه ربیت (ﷺ) بیجگه له وهیش نهو خواجه که نهو یاسا و بریاره گشتی و هه میشه یی یه ی دانا، ناگا و زانایه به هه موو شتی نهو خواجه زانیویه تی که له دوا روژدا گا وره کان به وینه ی جووله که کان هه موو جوړه دوژمنایه تی و کرده وه ی بهد به کار نه هیئن له گهل نیسلام و موسلمانان دا، بروادارو بی بروا نه گهر سهرنجیک ی میژوو بدا به باشی نه وه ی بۆ روون و ناشکرا نه بی، نه وه تا نه بینین - بیجگه له مه سیحی یه کانی عه رب و میسر که به جوانی هاتن به پیری نیسلامه وه - له هه موو ولات و ناوچه کانی جیهان دا گا وره کان هیچ کات دهستیان نه گیرا وه ته وه له هه ر خراپه کاری یهک که له دهستیان هاتنی دهر باره ی نیسلام و موسلمانان، ته نانه ت حه به شه کاتی خوی پاشا که یان بهو جوړه مه ردایه تی یه موسلمان هه کانی

گرتە خۆی، لەم دوایی یەدا مەسیحی یەکانی ئەو ولاتە و تا ئیستاش ئەوپەری رادە دژو دۆژمەنی موسڵمانەکان، ئەو هەموو کردەوه بەدانەیی کە ئەوان پێی هەلساون و پێی هەلنەسن، ئەو کردەوانەیی ئەمانە هیچ کەمتر نی یە لە کردەوه بەدەکانی جوولەکەکان، کەواتە با بزانین و تێ بگەین کە هەر ئەوه راست و رەوايە کە قورئان کردنی بە هاوسەری جوولەکەکان لە نایەتە کەدا! کەواتە با هەمیشە ئیمەیی موسڵمان ناگامان لە هەلوێستی خۆمان بێت بەرامبەر گاوردەکان و جوولەکە و هەموو کۆمەلە بێ پرواکانی تر، بەم رەنگە هەمیشە چاوپۆشی و داد بە کار بێنی لەگەڵ ناموسڵمانەکان دا، بەلام لە هەمان کات دا نابێ لەدڵ دا خوێشان بووین، نابێ پشتیان پێ ببەستین و بیانکەین بە دەستە برای خۆمان، نابێ هیچ جۆرە یەکیێتی و سویند خواری و یارمەتی دان و یارمەتی یان لی داوا بکەین!!

بەو شیوه بانگی کردە برۆادارەکان بە شیوهی گشتی، بە پاک و برۆاو راست و ناپاک و دل نەخۆشەوه، بێگومان پاکو برۆاو راست بە بێ گێرو گرفت گۆی رایەلی کرد و خۆی پاک و خاوین و بەری کرد لە دۆستایەتی و یەکیێتی و خۆشەویستی بێ برۆاو دۆژمەنی ئیسلام، بۆ وێنە: وەك (عبادەتی کوپی صامت) - خۆای لی رازی بێت - کە چۆه خزمەت پیڤەمبەر (ﷺ)

و وتی: من دوست و خۆشەویستی زۆرم هەیه لە جوولەکە، من خۆم بەری ئەکەم لەوان و خۆم ئەپچرم بە تەواوی و دیم بۆلای خوا و پیڤەمبەرەکی و هەموو خۆشەویستی و دۆستایەتیم ئەدەم بەوان، ئەوهی کە ناپاک و دل نەخۆش بوو، وەك کوپی ئوبەیی کوپی سەلول بەو جۆرە نەکرد، بەلکو بەم شیوهیە بوو کە خوا دەربارەیان ئەفەرموی: ﴿نَتَرَى الَّذِينَ

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ ئینجا ئەی پیڤەمبەر، یان هەرکەسێک کە سەرنج بدات. ئەبیینی ئەوانەیی کە لە دلەکانیان دا نەخۆشی هەیه. نەخۆشی ناپاکی و دوو دلی، ﴿يُسْرِعُونَ فِيهِمُ الَّذِينَ﴾ چەسپانی ئەکەن لە خۆش ویستن و سویند خواری ئەو جوولەکە و گاوارانەدا، واتە بەهێزو دامەزراون لەسەر ئەوبارە و ئەیانەوی زیاترە پەرهی پێ بدەن، هۆ و بیانوووەکەشیان ئەمەیه: ﴿يَتُولُونُ

نَحْنُ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ﴾ مەترسی ئەکەن کە بەسەرھاتی خراب و ناخۆشی چەرخ و رۆژگار دووچارمان ببێ، واتە ناتوانن خۆمان بپچرین لە دۆستایەتی و تیکەلی یان، چونکە مەترسی ئەکەین کە رۆژی سەخت و بەسەرھاتی خراب دەورمان بدات و وپیووستیمان ببێ بە یارمەتی ئەوان، کەواتە بەم دۆستایەتی و سویند خواری یە دەست پیڤشخەری بکەین بۆ ئەو رۆژو بەسەرھاتەمان، ئیتەر مەبەستیان بەسەرھاتی گرانی و قاتی و قەری بووبی و

نامه دارمکان که دوله‌مهند بوون کومه‌کی و دست گیرویی یان بکن، وه که له بی
 نه‌فرموی. یان مبهستیان زال بوون و سرکه‌وتنی بت پرسته‌کان و جووله‌که و گاورمکان
 بوویی، وه (مجاهد و قتاده و سدی) نه‌فرمون. به‌هرجور و له‌سر هربار شه‌وا خوا
 به‌پرچیان شه‌داته‌وه و نه‌یا ترسینی و نه‌فرموی: ﴿هَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ﴾ نینجا نومیده که
 خوا سرکه‌وتن و زال کردنی شه‌واو بینی بو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌سر دوژمنه‌کانی دا،
 نایینه‌که‌ی زال بکات به‌سر هموو نایینه‌کان دا، موسلمانان به‌سر گاورو جووله‌که و بت
 پرست و بی پرواکان دا ﴿وَأَمْرٌ مِنْ عِنْدِهِ﴾ یان کارنکی تر بینی له‌لایه‌ن خویه‌وه به‌بی شه‌وی
 له‌سر ده‌ستی هیچ که‌س دا به‌دی بینی و ده‌خلی هیچ که‌سیکی تیدا بیست، وه
 دهرکردنی (بنی نضیر) له‌مه‌دینه به‌بی شه‌رک و زحمه‌ت، شه‌و (بنی نضیر) هی که‌خواه‌نی زور
 ده‌سه‌لات بوون و ناپاکه‌کان پشتیان قایم بوو پی یان و نومیدیان وابوو که‌فریایان که‌ون له
 به‌سهره‌اتی خراب و روژی ته‌نگی دا ﴿يُصْهِرُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نَذِيرٌ﴾ شه‌و کاته‌و به‌هوی
 شه‌وه شه‌و ناپاکانه بگهرین به‌په‌شیمان له‌سر شه‌وی که‌له‌ده‌روونی خویان دا نه‌ینی یان
 کردبوو، دهریان نه‌شه‌بری، شه‌ویش بریتی بوو له‌ناپاکی و پروا و نومیدیان به‌پنچه‌وانه‌ی
 شه‌وی که‌خوا به‌دی هینا و هینایه‌کایه.

شه‌م فرموده‌یه که به‌پرچپی شه‌و ناپاکانه‌ی پی دایه‌وه، هرچند به‌شیوه‌ی نومیدو
 چاوهروانی نیشانی دا، به‌لام به‌لین بوو، چونکه - وه که‌به‌ناویانگه - و ته‌ی (لعل، عسی) که‌بو
 که‌یاندنی چاوهروانین، له‌لایه‌ن خواوه مبه‌ست پی یان به‌لینی شه‌واوه، خوا شه‌م به‌لینه‌ی
 به‌دی هینا به‌کویرایی چاوی ناپاکان و دوژمنان، هموو سوپاسی بو خوا، له‌و کاته‌دا
 پرواداران سهریان سوپ نه‌مینی له‌حالی شه‌و ناپاکانه، بیزاری دهرشه‌بزن له‌ناپاکی یه‌که‌یان،
 شه‌ه‌ریان لی شه‌من به‌و زیانباری یه‌ی که‌تی که‌وتن، وه که‌له‌م فرموده‌یشه‌وه دهرشه‌که‌وی:
 ﴿يَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له‌و کاته‌دا شه‌وانه‌ی که‌پروایان هیناوه شه‌لین له‌ناو خویان دا دهریاره‌ی
 شه‌و ناپاکانه ﴿مَوْلَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ نایا شه‌وانه شه‌و که‌سانه بوون که‌سویندیان
 نه‌خوارد به‌خوا بوتان به‌شه‌ستورترینی سوینده‌کانیان که‌

إِنَّهُمْ لَعَمْرُكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَيْرِينَ ﴿٥٣﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ

فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ

﴿إِنَّهُمْ لَكَاكِبٌ﴾ بهراستی ئەوان لەگەڵتان بە کۆمەکی و یارمەتی دانتان بەسەر دوژمنانتان دا، کهچی ئەوەتا دەرکەوت که ناپاک بوون و لەگەڵ دوژمنانتان بوون؟! بەم جوۆرەش تەفسیر کراوەتەو: که بڕواداران لەو کاتەدا ئەلێن: بە جوولەکەکان بۆ غەمبار کردنیان و پلار دان لە ناپاکەکان: ئایا ئەوانە بوون ئەو کەسانەى که بە توندی سویندیان بۆ ئەخواردن لەسەر ئەوێ که یارمەتیتان ئەدەن و لەگەڵتان، بەم جوۆرەش هەر باشە و وێنەى هاتوو لە سورەتى(حشر) دا که ناپاکەکان سویندیان خوارد بۆ جوولەکەکان که ئەگەر دەرکرتن ئەوانیش لەگەڵیان دەرئەچن، ئەگەر جەنگیان لەگەڵ کرا یارمەتى یان ئەدەن، لەپاش دا درۆیان کرد و لەکاتى تەنگى دا لى یان کشانەو! ﴿حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ﴾ کردەوهکانى ئەو ناپاکانە زایە بوون و بە هیچ دەرچوون، ئەو کردەوانەیان که بە ناپاکى ئەیانکرد بۆ دُنیا کردنى موسلمانەکان بەوێ که لەگەڵیان و بەراستى موسلمانن، ئەو کردەوانەیان بە هیچ دەرئەچن چ لای موسلمانەکان، چ بۆ رۆژى دواىى، چونکه لە راستى دا ناپاک بوون و دەستە برای دوژمنانى ئیسلام بوون، ئەوەش دەرئەکەوێ لەو کاتەدا بۆ بڕواداران. یان مەبەست ئەو هەموو کردەو دۆستانەیه که ئەیانکرد لەگەڵ جوولەکە و دوژمنانى ئیسلام دا، که بە تەمای ئەوہبوون ئەوان سەرکەون بەسەر ئیسلام و موسلماناندا، ئەو کاتە پاداشتیان بدەنەو، ئەو هەول و کردەوانەیان بە هیچ دەرچوون، چونکه خوا ئیسلام و موسلمانانى سەرخست و زالى کردن، بە پێچەوانەى ئەوێ ئەو ناپاکانە بە تەما بوون. ئەو بى بڕواو دوژمنانە تیا چوون و ناپاکانیش هەر سەركزی و بى ئابرووی یان بۆ مایەو، وەك ئەفەرموی: ﴿فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ﴾ بەهۆى ئەوہو ئەو ناپاکانە گەڕان بە زیانکەر و رەنجەرۆ و لە جیہان دا بە بى ئابرووی و بە بەدى هاتنى دژو پێچەوانەى ئەوێ بە تەمای بوون، لە رۆژى دواىیش دا بە زایە بوونی کردەوهکانى جیہانیان و دووچاربوونیان بە سزای نەبڕاوەى دۆزەخ. ئەو بەلێن و هەوالە غەیبى یانەى که لەم دوو ئایەتە بوون، خواى میهرەبان بەدى هیئان: ئەو فەتح و سەرکەوتن و زال کردەى هیئا، نیازی بەدى نیازان و ناپاکان دەرکەوت، چەند تاقم و زیانکەر و رەنجەرۆ بوون، ئەو جوۆرە بەلێنانە تاییبەتى نین بە هیچ چین و چەرخیکەو، بەلکو

لە ھەركاتىڭ دا ئەم ئوممەتە بەراستى دەست بگرى بە ئىسلامەو، ھەول و تىكۆشانى ھەر لە
رئى خوا و بۆ ھەزامەندى خوا بى، ھەموو دۆستايەتى و خوش ويستنى بگەرئەو بۆلای
خوا، لە ھەركات و چەرخىڭ دا ئەم ئوممەتە بەم جۆرە بى خوا بەلئىنى ئەم ئايەتە بەدى
ئەھننەتەو بۆ.

لهمه وپېش بانگي كړه بېروداران كه كوتايي بېنن له دوستايه تي و خوش ويستني گاورو جووله كه و كومه كي كردنيان و يارمه تي داني يه كتر، تا به موي نه وه نه مان نه چنه ريزي نه وان و له ريزي موسلمانان دهرنه چن، ئينجا بانگ كردنيكي تر نه مينې به دواي بانگ كردنه كدا، هره شه نه كات به شيوه ي گشتي له هر كه سينك، كه به هر هويه كه هله گه پرته وه له نيسلام، هره شه يان لي نه كات به مهي هيچ نرخيكيان ني يه لاي خوا، له دهستي خوا دهرناچن و هيچ زيانك ناگه يه من به ناييني خوا، ناييني خوا دوست و يارمه تي هيه و له زانيني خوا دياريي كراون، سيفت و نيشانه ي نه وانه ي ديارى كراون نه خشه نه كي شي، هروه ها به رووني دياريي نكات نه و تا قانه تره فه ي كه بېروداران خوشه ويستي و دوستايه تي ناراسته بكن، ئينجا باسه كه دوايي نه مينې به دياريي كردني دوا رږ و چاره نووسي نه و جهنگ و بېرېره كانېي كه هيه له نيوان كومه لي خوا و كومه له كاني تردا.

نہ فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہی ثنوانہی کہ بیروان ہیناوه ﴿مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾

ئەگەر ھەركەس لە ئىيۆ ھەلگەرتەمۆ لە ئایىنەكەى ﴿سَوَفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقُرْ﴾ خوا لەباتى ئەوان و لە شۆينى ئەوان دا لە پاش نەمان و لەناوچوونيان گەل و كۆمەلێكى تر ئەمىنى ھەموويان سىفەت و نیشانەيان ئەمانەبە كە دىن:

۱- ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ خُذُوا زِينَتَكُمْ﴾ خا ئهوانى خۆش ئەوى، بەو خۆش ويستنهى كه شايستهيه به زاتى پاكي بى ويئەى، ئەو خۆش ويستنهى كه بى ويئەيه وهك زاتى پاكي و ههموو سيفهتهكاني ترى كه بى ويئەن و ژيريى و زانيى ئيمه كۆل و كولن له پەى پى بردنيان، كهواته ئەبى بلين: ئەو بەندهيانەى خۆش ئەوى بەو جۆرو شيوهى كه خۆى ئەزانى و مەبەستيتى. بىگومان ئەو خۆش ويستنهى خوا بو بەندهكاني بەهره و بەخششيكه مەگەر هەر خواناسان تى بگەن له نرخ و راده و پايه و پلەى بەرزى، ئەوانيش به پى جياوازي يان له راده و پلەى خواناسى يان دا، بەراستى هەتا بىركرێتەوه له گەورەيى و گرنكى ئەوه بەهرهيه هەر كەمه و دل و لەروون و ژيريى پىاي دا ناگات! خواى داهيتەرو پەروردگارى ئەم بوونەورە له كۆى و ئەم بەنده بى هيزو لاوازه له كۆى؟!

ئەم بەندەيە كە ھېچ چاۋنادا لە چاۋ ئەو ھەموو بوون و بوونەومەردەدا، كە بوون و بوونەومەركەيش وردىلكە و تۆزىكى نادىارىيە يە لە چاۋ دەسەلاتى بى سىنور و نەپراۋەي پەروەردگاردا، جا ئەبى ئەم بەندەيە چى بى، تا خوا ئەو بەھرە و بەخششەي پى بېخشى و لە نامە ھەتا ھەتايى يەكەي دا باسى بفرموى!!!

۲- ﴿وَيُحْيِيهِ﴾ ئەو گەل و كۆمەلەش خايران خوش ئەوى، خوش ويستنى خوا بۆ بەندە، چونكە بى وينەيە ھەق وايە ھەر بەو جۆرە لى ي بدوين كە گوتمان، زيادە رەوى نەكەين و ھېچ تەئويل نەكەين و مەبەستى ترى بۆ دىارىيە نەكەين، بەلام خوش ويستنى بەندە بۆ خاى خۆى، لەبەر ئەۋەي وينە و نمونەي ھەيە لاي بەندە، ھېچ پىويست نى يە لابدەين لە رووكەش و روالەتەكەي و تەئويلى تيا بكەين و بىپيرين بەسەر گوئى رايەلى و بەدواگەرانى ھۆي رەزامەندى خوا، كە بىگومان ئەوجۆرە شتەنە جياوازن لە خوش ويستنەكە و بەرو بەرھەمن بۆى. بەلكو تەفسىر و رافەي نەكەين لەسەر ئەو بارو شىۋەي كە لە دەرونى خۆمان دا ھەستى پى نەكەين، كە برىتى يە لە مەيل و سۆز و پەرۋشى دل بۆ خوشەويستەكە، لەم رىنگەيەۋە ئەپۆين بۆ خوش ويستنى بەندە بۆ خاى خۆى، ھەرچەند ئەو خوش ويستنە تام و بۆنىكى ترى ھەيە زۆر جار جياۋازە لە خوش ويستنى ھەر خوشەويستىكى تر، بەروبووم و بەرھەمىكى ترى ھەيە مەگەر ھەر ئەو كەسانە لى ي تى بگەن كە خوا بەھرەمەندى كردوون بەو چاكە و بەھرە گەورەيە، (ئىمامى غەزالى) لە (احياء) دا بە درىژىي ئەم باسەي كردوۋە، بە جۆرى كە ھۆي ئارامى دلە، لەبەر ئەۋەي باسەكە زۆر درىژە نەكىشى ئەو باسەم نەھىنا، ھەركەس ئەيەۋى با تەماشاي بكات، ئەگەر خوا رىكى خست بۆمان لە شۆينىكى تردا ئەو باسە نەھىنن، ئەو باسە دوا نەخەين بۆ سورەتى (التوبة) لەكاتى تەفسىرى: ﴿أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ﴾ بە يارمەتى خاى مېھربان.

ئەۋەي كە زۆرتر سەرنج رائەكىشى و خوش و شادمانى ئەدا بە دل ئەم تەعبىرە نايابەيە: ﴿يُحْيِيهِمْ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الْحُكُومِ﴾ ھەك خوا لەگەل ئەو بەندەيانەدا دوو تەرەف بن. ھاۋتا و ھاۋكىشى يەكتر و پەيۋەندى نىۋانيان خوش ويستنى يەكترى، لە لوتف و مېھربانى يەكەي بەزىاد بى، ياخوا بەشدار بين تيايدا.

أَذَلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ

۳- ﴿أَذَلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ سۆز و بهزیمی دارن بۆ پرواداران، بهشیوهی رادهی پهستی و خو به بچووک دانان. واته له ئاستی پرواداران نهرم و نیان و سووک و ئاسان و گوی رایهلن، به بی رهقی و سرکیشی.

۴- ﴿أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ بههیزو خو بهزل زانن دهریارهی بی پروایان، دهریارهی پرواداران بهو جوهرن که باس کرا، چونکه بههوی بهشداری و هاوبهشی یان له پروادا - که بهرزترین سیفته و بهریزو پیروزترین بهلای خواوه - بیجگه له بریهتی و یهکیتی و تیکهلی و خوشهویستی هیچ شتیکی تر نامینیتوه له نیوانیان دا، نه مان و پرواداران تر خویان خوش نهوی و خوایش نهمانی خوش نهوی، ئیتتر چون له دلیان دا هیچ شتیکی تر ههیه بهرامهر نهوان بیجگه له نهرم و نیانی و خوشهویستی و سۆز و بهزی و یهکیتی؟! بهلام به پیچهوانن لهگهل بی پروایان دا، چونکه نه مان بپوا و بیروباوهپی بهرزیان پی یه، له ژنر بهرزترین ئالادان، بی پروایان پهست ترین بیروباوهریان پی یه و له ژنر پهست تر و بی نرخ ترین ئالادان، نه مان بپوای بههیزیان ههیه به زال بوونی ئایینی خوا بهسهر ئایینی پرپوچی ههوا و ئارهزوی نهفس دا، بهزالی هیزی خوا بهسهر ههر هیزیکی تردا، بهزالی و بهزی کۆمهلی خوا بهسهر ههموو کۆمهلهکانی تردا، کهواته خو به زال و به زل زانی یهکهیان بۆ خویان و لهبر خویان نی یه، بهلکو بۆ خوایه و لهبر خوایه، دهی شهوش زور راست و بهجیه.

۵- ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تیکۆشان نهکهن له ریی خوادا، بۆ دامهزاندن و جیگیرکردنی بهرنامهی خوا له زهوی دا، بۆ گیرانی ئاین و شهریعتی خوا به حاکم و کاربهدهست له ژیان دا، بۆ پیک هیئانی خیر و خوشی و چاکه بۆ بهندهیانی خوا، نهوانه تیکۆشان لهبر خویان ناکهن، بهلکو لهبر خوا نهیکن، له ریی خوادا نهیکن، نهک له ریی خویان دا، نهک له ریی گهل و کۆمهل دا، نهک له ریی بهره و تیرهیان دا، نهک له ریی نیشتمانیان دا. تیکۆشان چهند بارو جوړیکی ههیه، گهورهترینیان بهخت کردنی مال

و گیانه له رڼی خوادا و له جهنگ و کوشتاری دوژمنانی نیسلام دا، خوا بی به شمان نهکات لی ی، نینجا نایا مهبهست لیږدهدا ټیکوښان و جهنگ بیت لهگهل نهوانه ی که پاشگمز نهبنهوه و هلتهگهړینهوه، یان به گشتی مهبهست بیت. وا دهرنهکوی به شینوهی گشتی مهبهست بیت، بیگومان جهنگ و کوشتار لهگهل نهوانه ی یکهمجارۍ نه م نوممه ته مهبهستی یکه م سردهسته یه لیږدهدا.

۶- ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ نهوانه مهترسی ناکه و باکیان نی یه له هیچ رهځنه و تهمشرۍ

هیچ رهځنهگرو تهمشر دهری، واته لهو ټیکوښانهدا که نهیکه گوی یان له قسه ی هیچ کهس نی یه، نهک وهک ناپاکهکان که کاتی بچوونایه لهگهل موسلمانان بؤ جهنگ و کوشتار، همیشه دلیان لای دوست و سویند خوارهکانیان بوو له جوولهککهکان و مهترسی یان نهکړد له تانه و تهمشرۍ نهوان، یان مهبهست گشتی یه له ټیکوښان و هر کردهوهیکه تری نیسلامی، واته بههیز و دامهزاون له هموو کارو باری نایینهکیان دا، نیازو مهبهستیان هر رهمزاهندی خواجه و نیر گوی یان له هیچ کهس و له هیچ شتیکی نی یه، نه به وهسف و سمنای کهس شادومان نهبن و نه به تانه و تهمشو رهځنه ی کهسیش غه مبار و دل رهنجهړو نهبن، نهبی چوڼ مهترسی بکه نه له لومه و رهځنه ی هیچ کهس، له کاتیک دا که نهوان خوش ویستنی وا دلی داگیر کردوون و نومید و چاوهروانی نهوهیان هیه که خوایش نهمانی خوش بوی؟ نهبی چوڼ گوی یان له قسه ی کهس بیت له کاتیک دا که نهمان بهستراون تمنها به بهرنامه ی خواوه و هموو کارو کردهوهی خوږیان به ترازووی خوا کیښانه نهکهن و هر به سمنگ و مهنی شمريعه ته که ی خوا کیښانه و پیوانه نهکهن و نیر گوی یان له هیچ سمنگ و مهنیکی تر نی یه و هیچ ترازوو سمنگ و مهنیکی تر به راست و دروست دانانین؟

نهمانه هیزو بهرزی بؤ خوږیان هر له خوا داوا نهکهن، له هیزی بلندی و بهرزی خواوه دهست کهوتیان نهبی، کهواته هرکهس هرچی نملی با بلی و هرکهس هرچی نهکات با بیکات. نیمه کاتی گوښمان له قسه و کردهوهی مردومه، کاتی سهرنجی باو و خواستی مردومان نهدهین که بی ناگایین و هوښمان لای خوږمان نهمینۍ که چین و بؤچی دروست

کراوین، نیمه ثبئی بزانیڼ که بهندهی خواين و دروست کراوین بؤ گوی رايه‌لی خواو
 فرمانبیری، ثبئی تهنه شوینی نامه و شهره‌تی خوا بکهوین، تهنه ثوه به هق و راست
 بزانیڼ، بیجکه لهو به ناراست و ناهق بزانیڼ با هموو ئاده‌می بکهونه شوینی و به راست و
 ره‌وای دابنن و هموو بیکن به باو. جا له‌بهر نه‌وهی که گوتمان نهو کۆمه‌له بپرواداره که
 به‌هرمه‌ند بوون بهو بپروا و بیرو باوه‌ره راسته، له هموو تی‌کۆشان و هموو کارو
 کرده‌ویه‌کی تریان دا مه‌ترسی ناکه‌ن و گوی یان نی یه له هیچ ره‌خنه و لۆمه‌ی هیچ ره‌خنه
 گرو لۆمه که‌ری. بی‌گومان نه‌م نایه‌ته هه‌والیکی غه‌یبی بوو که له پاش دا به روونی به‌دی
 هات: نه‌وه بوو یانزه ده‌سته و کۆمه‌ل پاشگه‌ز بوونه‌وه له نی‌سلام. سیانیان هه‌ر له چه‌رخ‌ی
 پی‌غه‌مبه‌ردا (ﷺ):

ا- هۆزی مدلج به سه‌روکایه‌تی نه‌سوه‌دی عه‌نه‌سی که له یه‌مه‌ن دا لاف پی‌غه‌مبه‌ری‌تی لی‌دا.
 ئینجا پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) نامه‌ی نووسی بؤ (معاذ کوپی جبل) که والی نه‌وی بوو، نووسی
 بؤ گه‌وره‌کانی یه‌مه‌ن، ئینجا خوا له‌ناوی برد له‌سه‌ر ده‌ستی (فیروزی به‌یله‌می) دا له
 شه‌ی‌کدا، پی‌غه‌مبه‌ریش (ﷺ) هه‌والی کوشته‌که‌یدا و موس‌لمانان خو‌ش حال بوون به‌وه.
 ب- تیره‌ی (بنی حنیفه) به سه‌روکایه‌تی (موسه‌یله‌مه‌ی کذاب) که نه‌ویش لاف پی‌غه‌مبه‌ری‌تی
 لی‌دا، وه‌ک به درێژی له کتیبی حه‌دیس و سیره‌ت دا باس کراوه. له پاشان حه‌زره‌تی
 نه‌بویه‌کر - خ‌وای لی رازی بی‌ت - به له‌شکری موس‌لمانان که‌وته جه‌نگ کردن له‌گه‌لیان
 و نه‌و پی‌سه کوژا به‌ده‌ستی (وحشی) که له‌کاتی خو‌ی دا حه‌زره‌تی (حمزه) ی شه‌هید
 کرد له جه‌نگی (احد) دا، جا نه‌و (وه‌حشی) یه نه‌ی‌گوت: له‌کاتی بی بپروایی و نه‌فامیم دا
 چاکترین که‌سم کوشه‌ت، له‌کاتی موس‌لمانیتیم دا خراپترین که‌سم کوشه‌ت.

ت- هۆزی نه‌سه‌د به سه‌روکایه‌تی (طلحه‌ی کوپی خویلد) که لاف پی‌غه‌مبه‌ری‌تی لی دا له‌ناو
 گه‌له‌که‌ی دا، له پاشان حه‌زره‌تی نه‌بویه‌کر - خ‌وای لی رازی بی‌ت - له‌شکری بؤ نارد به
 سه‌رکردایه‌تی خال‌دی کوپی وه‌لید، نه‌ویش شکانه‌دی لهو جه‌نگه‌دا، له پاشان (طلحه)
 رای کرد بؤ شام، له‌وی به باشی موس‌لمان بوو، ئینجا له‌پاش پی‌غه‌مبه‌ری نازیز (ص)
 حه‌وت تیره‌و کۆمه‌لی تر هه‌لگه‌رانه‌وه: ۱- (فه‌زاره) کۆمه‌لی (عوبه‌ینه‌ی کوپی حیسن).

۲- (غطفان) کۆمەلى (قەرى كۆپى سەلمە). ۳- ھۆزى (بنى سليم) كۆمەلى (عبد يا ليل). ۴- ھۆزى (يربوع) كۆمەلى (مالك ى كۆپى نویره). ۵- ھىندى لى ھۆزى (تميم) كۆمەلى (سجاح كچى منذر). كە ئەو (سجاح) لافى پىغەمبەرىتى لى ئەدا و لە پاشان شووى كرد بە موسەيلەمەي كذاب كە داستانەكەيان بەناوبانگە لە كتيبي سیرهتدا، بەلام لە پاشان بەراستى موسلمان بوو. ۶- (كىندە) كۆمەلى (ئەشعەسى كۆپى قەيس). ۷- ھۆزى (بەكرى كۆپى وائيل) لە بەحرەين.

ھەموو ئەمانەش خوالەسەردەستى يارى غاردا چارەسەرى كردن و ئەو پاشگەز بوونەوى نەھىشت، خوا رازى بى لە يارى غارو ھاوئەلەكانى تر لە كۆچ كەران و يارمەتى دەرمان كە فرياي ئەم ئوممەتە كەوتن. ئەمان بوون بە يەكەم چين و تاقم كە ئەو شەش سيفەتەيان تيا كۆبوو يەو و لە سەر دەستى ئەوان دا ئەو ھەوالى غەيبى يە بەدى ھات و بوو بە يەكلى لە موغجيزەكانى قورئان! لە چەرخى خەلىفەي دووھميش دا گەل و كۆمەلى (جەبەلى كۆپى ئەبھەم) پاشگەز بوونەوى بەلام جەنگيان لەگەل نەكراو خويان لە خويانەوى ئەمان. چەند رايەك ھەيە لاى زانايان لەبارەي مەبەست بەو كۆمەلى كە لە ئايەتەكەدايە: (سدى) ئەفەرموى: مەبەست كۆمەلى يارمەتى دەرمانە - الأنصار - (مجاهد) ئەفەرموى: يەمەنى يەكان. وەك لە ھەدىسك دا ھاتوو كە كاتى ئەم ئايەتە ھاتە خواروھ پىغەمبەر (ﷺ) دەست نیشانى كرد بۆ ئەبوو موساى ئەشعەرى و فەرموى: كۆمەلەكەي ئەمن. وتراو كە مەبەست فارسە، چونكە پىغەمبەر (ﷺ) دەستى دا بەسەر شانى سەلمان دا و فەرموى گەل و كۆمەلەكەي ئەمن، ئىنجا فەرموى: ئەگەر ئايىن بەسترايى بە ئەستىرەي گۆوھ چەند پياويك لە رۆلەكانى فارس پىي ئەگەن و دەستى ئەخەن. تاقمىكى تر ئەلەين: مەبەست ەلى كۆپى ئەبو تاليبە. (نيمامى ەلى و حسن و قتادة و ضحاک و ئيبىن و جورەيج ئەفەرمون: مەبەست ئەبو بىكرو ھاوئەلەكانى يەتى كە جەنگيان كرد لەگەل كۆمەل و جەماوهرى ھەنگەرپراوھ و پاشگەز بووانى ئوممەت لە پاش پىغەمبەر (ﷺ)، بە تەواوى شكەندنيان و لەناويان بردن، ھەرچەند ئەو رايە رىوايەت كراوھ بەو جۆرەي كە باسەمان كردن، بەلام لە پاش ھىندى بىركردنەوى و لىكۆلەينەوى بە روونى دەرئەكەوى كە ئەو شەش سيفەت و نیشانانەي كە لە

نایه ته که دا هاتوون به تیرو تهواوی به دی هاتوون له نه بوبه کرو نه و کومه ل و له شکره ی که
 نه و ناگره یان کوژانده وه و هه موو تیره و تاقمه هه لگه پراوه یان شکاند و مل که چیان کردن بو
 ئیسلام و ئالای ئیسلامیان راست کرده وه له ناو خاک و ولاته که یان و سه ری موسلمانان یان
 بهر ز کرده وه، هه رکس ژیر بیټ و ریژی خوی به لاره بی هه رگیز سه ر ناکاته وه و هیه چ گومان
 و دوودلی یه ک روونا کاته دلی. یه کی له و کرده وه گه ورانه ی که میژوو تیای دا سه رسامه و
 دوژمنیش دان نه نی به گه وره یی و گرنگی دا، یه کی له و کرده وه گه ورانه ی میژوو نه و
 راپه رین و بی باکی و نه ترسی یه بوو که نه و کومه له بهرزو بهر یزه پی ی هه لسان به
 سه رکردایه تی نه بوبه کری صدیق - خوا لی یان رازی بیټ - هه لسان پی ی له و کاته زور
 ناسکه دا بهرام بهر نه و هه موو تیره و بهر ی عه ره به. که واته هه ر نه م رای دوا یی یه و هه ر نه گرین
 که ئیمامی عه لی و نه و چهند که سه ی تری له سه ره. وه ک با سمان کردن. نه م نایه ته به لگه و
 نیشانه یه کی زور ناشکرایه له سه ر راست و ره وایی جینشین یه تی نه بوبه کر - خوا لی ی
 رازی بیټ -، هه رچونی به میزترین رابه رو به لگه یه بو ناهه قی و نا پاراستی را و مه زه مبی رافزی
 یه کان که نه لین: نه بوبه کرو نه وانه ی که رازی بوون به جینشین نه بوبه کر هه موو له ئیسلام
 هه لگه پراوه، ته نانه ت نه لین: نه و تیره و تانیفانه ی که هه لگه پراوه له نه بوبه کر نه وانه
 موسلمان بوون و راستیان کرد!! هه رکس قسه ی ئاوا به د و نا پاراست بیستی هه ق وایه زور
 به سه رسوپمان و سه رسامی یه وه بلی: سبحان الله!! بلی: په نا نه گرم به خوا له و نه فامی و
 سه ر لی تیک چوونه، چونکه نه گه ر نه و قسه ی نه وانه راست بوایه نه بوایه به پی ی ده قی
 نایه ته که خوا گه ل و کومه لیکی به نایه ته کایه بو نه میشتن و له نا و بردنی نه بوبه کرو
 کومه له که ی. که چی به پیچه وانه وه خوا بالی نه بوبه کرو کومه له که ی دریژ کرد و به ته وای
 زالی کردن، هه ر به و وه نه وه ستا، به لکو به ته وای بالی نه و که سه ی شی دریژ کرد تا به خوی
 و کومه له که یه وه بوون به هو ی بلا و بوونه وه ی روونا کی ئیسلام له جیهان دا، تهخت و بهختی
 کیسرا و قه یسه ریان له نا و برد!! بیگومان شتیکی ناشکرایه نه گه ر ئیمامی عه لی - خوا ی لی
 رازی بیټ - ببوایه به یه که م جینشین به ریکی له سه ر ریگه و ری بازه راسته که ی
 پیغه مبه ر (ص) نه رویشت و به موو لای نه نه دا، به لام خوی دا وای نه کرد و رازی بوو به

جینشین جینشینهکانی پیش خوی، یارمەتی دان و هیچ نەنگ و رەخنەیهکی نەگرت لی یان، چونکە بە راست و ریکی زانین، بەلام لە پاش ئەوێ خوی کرا بە جینشین و پەیمانی پی دراو زانی جینشینی یەکە راست و رەوایە. لە پاش ئەو سەری دانەخست و بی دەنگ نەبوو لە هەركەس کە سەرپنجی لی کردو لی ی هەلسا، بەلکو جەنگی لەگەل کردن، هەرچەند جەنگ و کۆشتار رووی دا لەناودا بەلام ئەوانە هەر موسلمان بوون، لەدلی خوێان دا و بە نیازی خوێان هەولیان هەر بۆ ئیسلام بوو، بەدوای هەق و راستی دا ئەگەران، بەلکو هیندیکیان لە هەلبژێرراوەکان و هاوێلان بوون، ئیمامی عەلیش هەر بە موسلمانێ دانەنان، تەنانت ئەو تاقەش کە پی یان ئەگوترا (خوارج) کە لە گەلی بارهوه ترازای بوون لە رینگە راستەکە ئیسلامیش، تەنانت ئەوانەشی بە بی پڕواو ناپاک دانەنانا و بەلکو وای دانەنان کە موسلمانن کەن لە ئیمامی راستەقینە هەلگەراوە ئەو، هەر زەکات و جۆرە شتێک کە لە موسلمانان سەندبوو لە ماوێ حوکمرانی یان دا، لەو ناوچانێ کە لە ژێر دەستیان دا بوو، هیچکامی هەلنەوێشاندەو بە ناپڕەوای دەر نەکرد، کەواتە بە هیچ کلۆجیک ئەو نایەتە نابەریت بەسەر ئیمامی عەلی و ئەو کۆمەلانە کە رازی نەبوون بە جینشینی یەکە و پەیمانان پی نەئەدا و لی ی هەلگەراوە، ئەو رافزی یانێ کە عەلی ئەبی لەسەر ناھەق بن و بە درۆزن و هەلە دەرچن، بێجگە لەوێش - وەک لە پێشەو گوتمان - نایەتە کە و ئەوێ کە بەدی هات ئەیانخاتەو بە درۆو، چونکە ئەگەر ئەو لاف و قسە ئێوانە راست بوا، ئەبوا بە هەموو ئەوانە لەناو چوونایە و هەر شوێن کەوتووێ کانی ئیمامی عەلی جیگیر و کار بە دەست بوونایە، کەچی بە پێچەوانەو ئەو بوو هەموو کاروباری گەراپەو بۆ ژێر دەستی (معاویة) و ئەوانە کە لەگەلی بوون. مەبەست بەم ئەندازە لیکۆلینەو و روون کردنەوێ راستی و باری راستەقینە، نەک خوا نەخواستە بەشەر دان و بەر بەرەکانی ی ناپڕەوا و بەکارهێنانی رەگەزایەتی، ئیمە ی موسلمان ئەبی دوور بین لەو جۆرە شتە بی نرخانە کە هیچ سوودیکیان نی یە و زیانی زۆریان لی پەیدا ئەبی و ریزی موسلمانان تێک ئەدات و ئەیانپچری لەیەکتر، خوای میهرەبان ئەو شەش سیفەتی دانا بە نیشانە ی ئەو کۆمەلە بەختەوێ بەرێزە،

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا

ئىنجا ئەفرموى: ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾ ئەوئى كە باس كرا لەو سىفەتە بەرزانە، چاكە و بەهرەى خوايە ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ئەيىبەخشى بەهرەكەس كە خوا خۆى مەيلى بىئى و بىهوى. خۆى ئەزانى كى شايستە و شياوى ئەو فەزل و بەهرەيە، ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ خوا دەسەلاتى فراوانە و زانايە، هەرچى ئەبەخشى لە دەسەلات و فراوانى يەوە دىت، هەرچى ئەكات لە زانينەو دىت، واتە هەر شتى مەيل بكات ئەيكات، لە دەستى دەرناچى، ئاگاي لە هەموو شتىكە، كەواتە ئەو بەلینەى كە داى بەدى ئەهينى و پىنچەوانەى بەلینەكەى ناكات.

لە ئايەتەكانى رابردودا بەو توندى يە جەلەوگيرى كرد لە دۆستايەتى و خوشەويستى و يارمەتى دانى بى بپروايان، ئىنجا لەم ئايەتەدا بە روونى ديارىي ئەكات ئەوئى كە بپرواداران ئەبى دۆستايەتى و خوشەويستى و يارمەتى دانيان هەر بۆ ئەوە بىئى. ئەفرموى: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ﴾ دۆست و يارمەتى دەرى ئىو تەنها خوايە ﴿وَرَسُولُهُ﴾ نىزراو و پىغەمبەرەكەيەتى ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ بپرواداران، ئا بەجۆرە دۆستايەتى و خوشەويستى و يارمەتى دانى كورت هەلەينا لەوانەدا، بەجۆرى هىچ رىگەى نەمىشتەو بۆ هىچ فىل و تەلەكە و خۆ لادانىك، رىگەى نەمىشتەو بۆ هىچ لاوازى و شل و شۆلى يەك لەبۆچوون و بزوتنەو وكردەوئى مۇسلماندا، ئەبى كارەكە هەر بەو جۆرە گرنگ و توندو تىژ بىت، چونكە مەسەلە و كارەكە – لە راستيدا – ئەگەر ئەو بۆ عەقيدە، شتىكى بنەرتى و سەرەكى يە، ئىنجا لەبەر ئەوئى خۆش ويستن و دۆستايەتى يەكە پاك و خاوين بى، لەبەر ئەوئى پىشت بەستن و دلنپايى تىرو تەواو بى، لەبەر ئەوئى ئىسلام ئايىن بى، لەبەر ئەوئى جيا بوونەوئى رىزى مۇسلمانان بى لە رىزى ئەوانەى كە ئىسلام ناگرەنە گەردن و نايكەن بە ئايىن و نايگىرن بە بەرنامەى ژيان، لەبەر هەموو ئەوانە ئەبى دۆستايەتى و راستى و گوئى رايەلى هەر بۆ سەركرديەتى يەك بىئى و لە ژۇريەك ئالادا بى، ئەبى يارمەتى و داواى يارمەتى بپروادار هەر لە بپروادار بى، بەلام بپروادارى راستەقىنە نەك هەرەكەسيك كە لافى بپروادارى لى بدا بابەدەمى رووت و قسەى رووتيش بى،

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوءًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ

جا لهبر نهو چەند نیشانه و دروشمیک دانهنی بۆ ئهو برودارده راسته‌قینانه‌ی که لهم ئایه‌ته‌دا مەبەستن، ئەفەرموی: ﴿الَّذِينَ﴾ که ئهو برودارانە کەسانیکن:

۱- ﴿يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ بە رێک و پێکی نوێژ بەجی ئەهینن، بە جوړی ئهو نوێژه بیانگیریتەوه و جلە و گیریی یان بکات له کار و کردەوه‌ی زۆر پیس و بی شرعی، وه‌ک قورشان ئەفەرموی: ﴿لَا تَتَّخِذُوا الصَّلَاةَ تَنَاهٍ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾، ئەوانە‌ی که نوێژەکانیان نایانگیریتەوه له‌کار و کردەوه‌ی پیس و بی شرعی، ئەوانە دیمەن و رواله‌تی نوێژیان بەجی هیناوه نه‌ک نوێژی راسته‌قینه.

۲- ﴿يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ زه‌کات نه‌دن.

۳- ﴿وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾ له‌کاتی‌ک دا ئهو نوێژکه‌رو زه‌کات ده‌رانە مل که‌چن بۆ فه‌رمانی خوا و ده‌روونیان شادمانه‌ پێی، نه‌ک به‌جی یان ئەهینن له‌بەر ترس یان رووپامایی و ناو و شوهرت و هەر نیازیکی تر بێجگه‌ له‌ نیازی فه‌رمانبه‌ریی خوا و به‌ دوا گه‌ڕانی ره‌زامه‌ندی خوا، یان مەبەست ئەوه‌یه ئهو نوێژ و زه‌کات دانه‌ کار و پیشه‌یانه‌ وه‌ک هه‌میشه‌یی بن بۆیان وایه، هیندی له‌سه‌ر ئەوه‌ن که‌ رسته‌ی سی یه‌م په‌یوه‌ستی هەر به‌ دووه‌مه‌وه‌ هه‌یه، مەبەست که‌سیکی تایبه‌تی یه، ئیتر ئهو که‌سه‌ (ئەبویه‌کری صدیق) ه‌ - خوای لی رازی بی‌ت - وه‌ک عی‌کریمه‌ ئەفەرموی. یان ئیمامی عه‌لی یه - کرم الله وجهه -، وه‌ک عطا له‌ (ئین و عه‌باس) وه‌ه‌ ئه‌گیریتەوه، هه‌روه‌ها له‌ (ئەبویه‌ زه‌رو عبدالله ی کوپی سه‌لام) یشه‌وه‌ ئه‌گیرنه‌وه‌ که‌ مەبەست (ئیمامی عه‌لی) یه، چه‌ند هه‌والی ئەهینن له‌و باره‌یه‌وه‌ که‌ (ئیمامی عه‌لی) له‌ نوێژدا بووه‌ و سوال که‌رێک داوا نه‌کات نه‌ویش له‌کاتی نوێژه‌که‌ی دا له‌کاتی رکوع دا به‌ په‌نجه‌ تووته‌ی که‌ نه‌نگوستیله‌یه‌کی تیا بووه‌ ده‌ست نیشان نه‌کات بۆ سوال که‌ره‌که‌و نه‌ویش دیت وه‌ری نه‌گرێ لی ی، به‌لام هه‌رچه‌ند ئهو هه‌واله‌ راست بی‌ت و ئەم ئایه‌ته‌ له‌وه‌وه‌ هاتییته‌ خواره‌وه، نابێ

بَلَيْن مەبەست تەنھا ئەو، چونكە بە پىنى بېرىرى زانايان ھەر ئايەتەك كە بە شىۋەى
 گىشتى ھاتىبى تايىبەتى ناكىرى بەھۇى ھاتنە خوارمەكەيەو، بېجگە لەو دابېرىنى
 ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بەسەر تەنھا كەسەك دا، دابېرىنى دانى زەكات تەنھا بەسەر بەخشىنى ئەو
 ئەنگوستىلەدا دوورە لە باو و ياساى رەوانبىزى، لە وتارى مەردومىش دا، چ جاي لە
 قورئان دا كە موعجىزەى خوايە، ھەرۋەھا ئەو دابېرە نارىكە لەگەل ئايەتەكانى پىش
 و پاشى و مەبەست لە ھىنانى ئەم ئايەتەنەدا، كەواتە ھەق وايە دوور كەوينەو لەم
 جۆرە تەفسىرانە، (عبدالملك كوپى سليمان) ئەفەرمۇى: پەرسىارم كرد لە (ئىمامى محمد
 باقى) - سەلامى خواى لى بى - لەبارەى ئەم ئايەتەو و گوتم: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ كىن؟
 ئەویش فەرمۇى: كۆمەلى بېواداران، ئىنجا وت: چەند كەسەك ئەلەين: مەبەست تەنھا
 ەلى يە. ئەویش فەرمۇى: ەلى كوپى ئەو تالەب يەكەكە لە بېواداران. كەواتە ئەمەش
 بەلگەيەكى تىرو تەواو لە يەكى لە ئىمامەكانى ئەھل و بەيتەو كە سەرچاوە و كانگاي
 زانىنى راستەقىنەن، بەلگەيەكى روونە لەسەر ئەوەى كە ئەم ئايەتە لەسەر شىۋە گىشتى
 يەكەى ئەگىرى و تايىبەتى ناكىرى، ئىنجا كۆتايى ئايەتەكە ئەھىنى بەم بەلەنە كە مايەى
 ئارامى و شادمانى يە: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ھەر كەسەك خوا و پىغەمبەرەكەى
 و بېواداران دابىنى بە يارمەتى ھەر دۆستى خۆى ﴿فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ بىگومان ھەر
 كۆمەلى خوا زال و سەرگەوتوون، واتە ئەو كەسانەى كە بەو جۆرە بن ھەر ئەوان زال
 ئەبن، بۆرۈز گرتن و نرخ پىدان ناويان ئەبا بە كۆمەلى خواو نەيفەرمو: ھەر ئەوان...
 ەتد. يان مەبەست ئەو يە ئەو كەسانەى كە بەو جۆرەن ئەوانە تاقم و كۆمەلى خوا،
 بىگومان ھەر كۆمەل و دەستەى خوا زال و سەرگەوتو ئەبن، لەسەر ھەربار رىگەى زال
 بوون بۆ بېواداران ھەر ئەو يە كە بىن بە كۆمەلى خوا، بوون بە كۆمەلى خوايش بەو
 دەست كەوت ئەبى كە بېواداران تەنھا خوا دابىن بە دۆست و يارمەتى ھەر يارمەتى
 دراوى خۇيان، بە تەواوى خۇيان دابېرن و رووت بكن لە خوشەويستى و دوستايەتى
 و يارمەتى دان و داواى يارمەتى لە ھەموو دۆرئەننى خواو ئايىنى خوا، ھەر ئەمە
 بناغە و بىنەرەتى بېوايە، تا ئەمە بەدى نەيەت سەرگەوتن نابى، ھەرۋەھا بەلەين بە
 سەرگەوتنىش نادى، كەواتە بېوادار كە ئىسلام بگىرەتە گەردن ھەر لەبەر ئەو
 ئەيگىرەتە گەردن كە شتىكى راستە و ھەر ئەبى ئەو بدىرەتە بەر! نەك بە ھەر نىيازىكى
 تر، ھەر نىيازىكى تر بېجگە لە رەزامەندى خواو فەرمانبەرى بۆ خوا، مايەى كەم و

كوپى و دواكهوتنه له پله و راډهى بهرزي موسلمانيتى، له گهل نهو هيش دا خواى
ميهربان بنده كاني خوى نهاسى و نهزاني پيوستى يان هيه به يارمهتى و
بهينز كړدى دل و دهر ونيان، له بهر نهو هرچونى بهليني پاداشتي روژى دوايى يان
پى نهدا، ههروها بهليني سركهوتن و زال بوونيشيان پى نهدا، نهو بهلينا نهش
نهبه سترون به هيچ كات و چهر خيگهوه، بهلكو به سترون هر بهو مهربانهى كه
دانراون له لايه ن خواو پيغه مبهروه (ﷺ).

دامه زاندى نهو ياسا و بنه رتهى كه باس كرا، قورشان زور به گرنگ گرتوويهتى له
چهند ثايه تيك دا به تايبه تى له م سوره ته دا، نهو هتا له مو و پيش چهند بانگ كړدنكي كړد: له
يه كه م بانگ كړدن دا به روونى جل وگيرى كړد له دوستايه تى و خوشه ويستى دوزمنان،
ناپاكه كاني ترساند له وهى كه خوا كاركي وايي ناپاكى يه كه يان دهر بخات و بى نابروويان
بكات، له بانگ كړدى دوم دا ترساندى له وهى كه به هوى نهو دوستايه تى و خوش
ويستنه وه له نيسلام دهرچن، كه واته با خويان بپاريزن له وه، با له گهل نهوانه دا بن كه خوا
خوشى نهو ين و نهوانيش خويان خوش نهو، با له گهل نهوانه دا نمېن و بچنه ريزى كومه لى
خواكه پاشه پوژيان سركهوتن و زال بوونه. نينجانه و ابا نكي تريان نهكات به جوړى هانيان
نه دات وغيره نه نيته بهريان بهرام بهر نايينه كه يان، بهمى نابى دوستايه تى و خوشه ويستى
به كار بينن له گهل نهوانه كه لاقرتى نه كه ن به نايينه كه ي نه مان، لاقرتى نه كه ن به نويز و

خوا په رستى يه كه يان، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهى كه سانى كه بروتان هيناوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا
دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَمَّا﴾ نهوانه كه نايينه كه ي نيوه دانه نين به شتيكى گالته و لاقرتى پى كراو و به
شتيكي بى نرخ و بى سوود ﴿مِنَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْكَفَّارِينَ قُلُوبًا﴾ كه نهوانه ش كه سانين كه نامه يان
پى به خشر او له پيش نيوه ﴿وَالْكَفَّارُ﴾ بى بپواك انيش - واته هاو بهش رهوا دهران و بت
په رستان - نهوان و نه مان دامه نين ﴿وَالْيَاءُ﴾ به دوست و خوشه ويست و يارمه تى دهران بو
خوتان و يارمه تى دراوان له لايه ن خوتانه وه، واته نابى په يوه ندى دوستايه تى و يارمه تى دان
ببهستن له نيوان خوتان و نهوان دا، نهبى لهو باره يوه به تهواوى دور كه ونه وه لى يان،
به لازم - وهك چهند جارى گوترا - چاكه كړدن و به كار هينانى داد له گهل يان رهوايه به مارجى
جنگ نه كه ن له بهر نايين و له گهل موسلمانان دا، موسلمانان ناوړه نه كه ن و سزايان نه دهن،
نهو په يوه ندى يه كه قهده غيه جياوازه له گهل نهو چاوپوشى و كړده وهى چاك و داد په روهى

یه که ره‌وایه له ئیسلام دا، پنیوسته موسلمانان تیگه‌یشتوو ئاگادار بن ئەم دوو شتەیان لی نه‌گۆری به یەکترو به‌هۆی ئەوه‌و بکەونه هەلە و ناپه‌وایی.

هەرچەند مەسیحی یەکان لەو کاتەدا که ئەم ئایەتە هاتە خوارەوه، زۆر هەلوێستیان جیاواز بووه له هەلوێستی جووله‌که و بت په‌رستان، کردەوه‌ی مەسیحی یەکان زۆر نەرم و ئەه‌ومن بووه له‌چاو ئەوان دا، به‌لام خوا که ئاگاداره به هەموو شتی زانیویه‌تی که له دوا روژدا کردەوه‌ی مەسیحی یەکان زۆر خراپتر دەرئەچی، ئەوه‌تا ئەبیین له چەرخێ ئەبویه‌کرو عومەر‌وه – خوا لی یان رازی بێت – که ئیسلام تیک چوو له‌گەل دەرئەتی رۆمانی یەکان دا، مەسیحی یەکان کهوتنه جەنگ به بی دەست گیرانه‌وه و کۆتایی هینان، ئینجا جەنگی سەلیبی یان دامەزراند له‌گەل موسلمانان دا، ئەو جەنگی که زۆر به‌ناوبانگه و ئەو هەموو کردەوه پیسه‌یان تیا کرد، به جۆری لاپه‌ره‌ی میژوویان ره‌ش و بۆگەن کرد له‌سەر خۆیان، هەر به قسه‌ی زۆر له نووسه‌رانی خۆیان، زۆر سەیره ئەوان لایان وایه که جووله‌که حەزەرەتی عیسا‌ی کوشتوو و دای له سێداره، ئەشزانن که موسلمانان بپروایان هەیه به خۆی و به به‌رنامه‌که‌ی، که‌واته ئەبوايه سەلیبیان هەر بۆ جووله‌که بکرا‌یه‌ته مل، که‌چی وازیان له‌وان هینا و به جاری روویان کردە موسلمانان و په‌لاماری موسلمانانیان دا، به جاری بوون به پشتیوان و پشتگیری جووله‌که تا له‌ناو جەرگه‌ی ولاتی ئیسلام دا دەرئەتیان بۆ دروست کردن، بێجگه له‌وه‌ی که به جاری هەموو بوون به یەک و به جاری په‌لاماری خەلافه‌تی عوسمانی یان دا و رووخاندیان، ئینجا به‌ناو جەنگی سەلیبی یان کۆژانده‌وه به رووکەش و رواله‌ت، به‌لام ئیستعماریان هینا‌یه پیشه‌وه‌و له‌په‌نا‌ی ئەوه‌دا هەر نه‌وه‌ستان له جەنگه‌که‌ی خۆیان!! ئینجا بزوتنه‌وه‌ی (تنصیر) له هەموو لایه‌که‌وه ئەوه‌ی له‌ده‌ستیان هات به‌کاریان هینا به دژی ئیسلام و موسلمانان، ئینجا چوار قۆلی له‌گەل جووله‌که‌و گما په‌رست و هەموو بت په‌رسته‌کان و بی‌نابین و ماددی یەکان دا په‌لاماری هەر بزوتنه‌وه‌یه‌کی ئیسلام ئەده‌ن له هەر ولاتی‌ک دا که سەر هەل دا، ئەو خوايه‌ی که زانا و ئاگایه به هەموو شتی زانی که گاوه‌کان له جووله‌که و بت په‌رسته‌کان و بی‌پرواکان که‌تر نین له دۆژمنایه‌تی ئیسلام و موسلمانان دا، له‌بەر ئەوه له‌م ئایه‌ته‌دا جله‌وگیری بپروادارانی کرد له دۆستایه‌تی و په‌یوه‌ندی ده‌سته براهیه‌تی یان له‌گەل جووله‌که‌و گاوه‌ و هەموو بی‌پرواکانی تر‌دا، به یه‌کسان و به بی جیاوازی،

وَأَقْبُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا

يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾

ئینجا ترساندن له گوی رایله نه کردن و فهرموی: ﴿وَأَقْبُوا اللَّهَ﴾ خوتان بیارینن و بترسن له خوا له سرکیشی و گوی رایله نه کردن، نه می که جلهوگیری لی کردن دهرباره ی نهو دورنمانه، یان سرکیشی و گوی رایله نه کردن هه موو جلهوگیری یه که جلهوگیری شهم ثایه ته لیله دا یه کهم و سرده سته یه، ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ئیوه بهوادارن، واته بهواکه تان داخوازه و داوای نهو خوپارینزی یه تان لی نه کات. ئینجا دیته سر باسی کردموه یه کی بهد و خرپیان و به چه پهل و ناشرین دهری نه کات، وهک بهوه ییش هانی بهواداران نه دات له سر گوی رایله نهوه ی که جلهوگیری کردن لی ی، نه فهرموی: ﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ کاتی بانگی یه کتر بکهن بو نویژ، یان کاتی بانگ بدهن و بهوه بانگی بهواداران بکهن بولای نویژ کردن، ﴿اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا﴾ نهو بانگ کردنه یان نویژه که تان نه گهرین به شتیکی گالته و لاقرتی پی کراو و به شتیکی بی نرخ و بی سوود، واته گالته و لاقرتی پی نه کهن و به بی سوود و بی نرخ دای نه نین و دهری نه خهن، وهک بهیه قی هوالی نه هیئنی له (ئیین و عهباس) هوه - خویان لی رازی بیئت - که نه فهرموی: کاتی بانگ بیژنی پیغه مبه (ﷺ) بانگی نه دا و موسلمانان هه لئه سان به نویژ، جووله که کان نه یانگوت: نهوا هه لسان راست نه بنهوه، ئینجا که نه یان بینن رکوع و سوژده یان نه برد پی نه که نین پی یان و لاقرتی یان پی نه کردن. (ئیین و جهرین) هوالی نه هیئنی له (سدی) یه وه که نه فهرموی: پیاوئیکی مسیحی هه بوو له مه دینه دا کاتی که بانگ بیژ نه یگوت: (اشهد ان محمدا رسول الله) نهو مسیحی یه نه یگوت: دروژن بسووتی. ئینجا شهوئیک له شهوان کاره که ره که ی ناگر نه باته ماله وه و کابرایش نووستوو نه بی له گهل مال و مندالی دا، پزیسکه یه که دانه کهوی و ماله که ی نه سووتی، ماله که ش خوی و منداله کانی نه سووتینی. بهه ر حال نهوانه نه فام و نهزان و گیل بوون بویه بهو جوژه بوون، وهک نه فهرموی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ نهو به گالته کردن و لاقرتی و نرخ پی نه دانی نهوانه بههوی نهوه یه که نهوانه کو مه ل و دهسته یه کی نه فام و گیلن و ژیر نین، که واته چاکه به خراپ دانه نین و خراپ به چاک.

قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ هَلْ تَنقِمُونَ مِنَّآ إِلَّآ أَن ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَن أَكْثَرُكُمْ

فَلَسِقُونَ ﴿٩١﴾

له پاش نهو بانگ كړدنه، ښځا رووى فرموده نه كاته پښه مېر (ﷺ) كه روو به پرووى نهو نامه دارانه بوه ستى و پرسىاريان لى بكات كه تايا داخى چيان له دل دايه بو موسلمان؟ تايا هيچ هويك هيه بو نهو خشم و رقهى نهوان، بيجگه له وهى كه موسلماننه كان بپروايان هيناره به خوا و بهو نامه ي كه خوا ناردى يه سريان و نامه كانى ترى پيش نه مان؟ بيجگه له وهى كه نهوان له تاين و بپروا دهرچوون؟ نه فرموى: ﴿قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ﴾ بلى: نهى نامه داره كان ﴿هَلْ تَنقِمُونَ مِنَّآ﴾ تايا هيچ ره خنه و له كه يه كتان هيه له نيمه، هيچ شتيك هيه له لايه ن نيمه وه كه نيوه بيزار بن لى و پيتان ناخوش بيت، ﴿إِلَّآ أَن ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلُ﴾ بيجگه له وهى كه نيمه بپرومان هيناره به خوا، به وهى كه هيناره وه خواره وه بولامان - واته قورثان - و به وهى كه هيناره وه خواره وه له پيش نه مه وه - واته تهورات و ښنجيل و هموو نامه كانى ترى خوا - ﴿وَأَن أَكْثَرُكُمْ فٰسِقُونَ﴾ بيجگه له وهى كه زړه ي نيوه سر كيشه و له سنوورى بپروا دهرچووه و نيمه دهرنه چووين و پښه وانه ي نيوه ين؟ واته نه خير هيچ شتيك تان به دهسته وه نى يه و هيچ هويك نى يه بو خشم و بيزاريتان له نيمه بيجگه له وهى كه باس كرا كه نه وهش نه بوايه هوى خوش ويستن و ريژ گرتن بوايه.

نهم پرسىاره له بارىكه وه بو دهرخستن و روون كړدنه وهى هوى بيزارى و رق و خشمه كه يانه له موسلمانان، له بارىكى تره وه بو بيزارى دهربرينه لهو بارو حالت هى كه نهوانى له سرن، له كه دار كړدن و دم كوت كړدن و بى نابروو كړدن يانه پنى، له هه مان كات دا وريا كړدنه وهى موسلماننه كانى تڼدايه، كه بيزار بن لهو دوژمنه به دانه و هرگيز نه خه له تين، دوستايه تى و دهسته برايه تى يان له گهل بكن و يارمه تى يان بدن و داواى يارمه تى يان لى بكن، به لى شتيكى ناشكرايه كه هوى دوژمنايه تى نهو نامه دارانه هر نه وه بووه له يه كه مجارو له چهرخى پښه مېر دا، هر نه وه يشه له هه موو چهرخ و سهرده مه كانى پاش يه كه مجار. هر بهو هويه وه نهو هه موو رق و خشمى به تينه و نهو هه موو پيلان و

دوژمنایه تی یه به کار شهینن له گهل هه رکه سیك دا كه ههول بدات بو بزوتنه وه یه کی
نیسلامی راسته قینه، بیهوی موسلمانان بگهړینه وه بو سهر ریگه راسته که ی خوځیان.

ئو نامه دارانه و هه موو بی پرواکانی تریش هه ر رق و داخ و دوژمنایه تی یه کیان هه یه له
موسلمانان له سهر نایینه که یانه و بهس، تا موسلمانان موسلمان بن نهوان به هیچ رهنگ
ناوهستن له هه ر پیلان و بهدی و خراپه کاری یه که له دهستیان بیته دهر باره ی موسلمانان.
خوای په روه ردگار له م نایه ته و له چهند نایه تیکی تردا دهست نیشانی کردوه بو نه وه،
یه کی لهو نایه تانه هم نایه ته یه که نیستا له گه لی نه ژین، نه وه تا بهروونی تیمان نه گه یه نی که
داخ و رقی نهوان له نیمه پروا و نایینه که مانه، که چی نامه داره کان و زور له بی پرواکانی
تریش له زووه وه تا نیستاش هه ولی نه وه نه دهن که په رده یه کی نه ستور بیژن به سهر هم
شته راسته دا، نه وه هه ست و وریای یه ی که قورئان خستی یه دلی پرواداران، نه وه هه ست و
وریای یه زور لاواز بکه یان هه ر نه یه یلن، چونکه نهوان باش نه زانن که به هوی نه وه وه
توانی یان بیته ناو خاک و ولاتمان، نه زانن که تا نه وه هه ست و وریای یه هه بوو له دهر وونی
موسلمانان دا، تا موسلمانان رق و کینه یان له بهر خواو له بهر پروا و نایینه که یان بوو نهوان
خوځیان بو نه نه گیرا بهرام بهر نیسلام و موسلمانان، جا له بهر نه وه هم پیلان ریگه یه یان دایه
به ر که نه وه هه ست و وریای یه نه هیلن و مەردومان وا حالی بکه یان که مه سه له ی نایین و
جهنگ و بهر بهر هکانی له سهر نایین دوا یی هات و نهو بیرو باوهرو ههسته شتیکی نارهوا بوو
له ماوه یه کی رهش و تاریک دا که هات به سهر جیهان دا، به لام له پاش نه وه نهو ماوه تاریک و
ره شه نه ما و رووناکی زانین کهوته دل و دهر وونی جیهانی یان، جیهان پیشکهوت، پاش
نه وه تازه له دهر وون و میشکانه وه نه ما که ناژاوه و جهنگ بهر یا ببی له سهر نایین و پروا،
به لکو ناژاوه و جهنگ نه بی له سهر بهر هم و بهروبووم و دهست کهوتی هم جیهانه بیته!
کهواته با روله ی موسلمانان بخه له تینن و بیانکه نه نهو خهوی بی ناگایی یه، نیت نهو کاته به
ناره زووی خوځیان، به بی باک و بیم لنگ شهینن به سهر خاک و ولات و هه موو خیره ییری
ولاته که مان دا، به جاری زال نه بن و نهو دوو دهست کهوته گرنگه یان دهست کهوت نه بی:
نه مانی عه قیده و بیرو باوهر هکه مان، داگیر کردن و دهست به سهر دا گرتنی هه موو خیره ییری
ولاتمان.

ټو نامه دارانه توانی یان له هه موو ناوچه کانی ولاتی نیسلام دا چهند به کری گپړاوئک
 فراهم بینن له روله ی موسلمانان به ناشکرا یان به نهیښی که له باتی خوږان باشت خوږان
 ټو کاری ټوانه به جی بینن و هلسن پی ی، باشت له وان توانی یان مه به ست و نامانج و
 ټواټی ټوان بپوینن له دل و دپروونی به چکه ی موسلمانان کان دا، ټم به کری گپړاونه توانی
 یان پیر و باوهری نه ته وایه تی و نیشتمان بیننه کایه و بیخه نه جی ټایینه که یان، ټو
 ټیکووشان و فیداکاری یه که کاتی خو ی له پیناوی ټایین دا ټکرا، وهریان گپړا بهم باردا و
 کاریکی وایان کرد که ټو ټیکووشان و فیداکاری یه له پیناوی نه ته وایه تی و نیشتمان دا
 بکری!! تا ټوا هه موو موسلمانان کان بپړاوه یه کترو به ش به شیان کردن و تیکه تیکه یان
 کردن تا به ټاسانی قوت بدرین بو ناغاگانیان. سیر تر له هه موو شت ټه مه یه که ټو
 نامه دارانه له ټوه کانی سلیبی یه داخ له دلکان، هر به وه کوټایی یان نه میټا که کردیان و
 هیټیان به سر نیسلام و موسلمانان و ولاته که یان دا، به لکو ویستیان و نه یانه وی بجینه
 ریزی ټوان و قول بکه یین به قولیان دا و سویند خواریان بپین، بهرام بهر مادی و بی
 ټایینه کان، بانگی موسلمانان ټکه کن که ورن با به جاری بپین به یه و بهرگری بکه یین له
 ټایین! ټیمه و ټیوه که ټایین دارین با یه ریز بوه ستین و هلسین به دژی بی ټایین و مادی
 یه کان!! ټینجا زور که س هیه له ناو موسلمانان کان دا - بهزانین یان به نه زانین - ټو بانگ و
 بانگ هوازهی به دل و به شتیکی شرعی و پیروزی دانه ی!! ټایا هر که سیټ ژیری و ټوزیک
 پیر بکاته وه و ټاوپی بداته وه به لای میژودا نازانی که ټوه کانی سلیبی یه کان هه میسه به
 یه ریز وه ستاون له گهل ټو بی ټایین و مادی یاندها، له هرکات و له هر شوینیک دا که
 جهنگ و ناژاوه له گهل موسلمانان کان دا بهرپا بووی، هه میسه ټو سلیبی یانه لهم کاتانه دا
 پشتیان و کوټه ک بوون بو بت په رستان و بی ټایینه کان!! که واته چوټ ټه بی موسلمان
 بخه لته بی جوړه فرو فیله؟ چوټ ټه بی موسلمان بی ناگا بی له وهی که ټو سلیبی یانه
 هه میسه جهنگی موسلمانان به لاوه گرنگ تره له جهنگی مادی و بی ټایینه کان، نه مان و
 له ناوچوونی موسلمانان مه به ست و گرنگ تره لایان له نه مان و له ناوچوونی بی ټایین و
 مادی یه کان، چونکه چاک ټه زانن که بی ټایینی و مادیټی شتیکی کاتی یه و ټپروا و هو ی
 مانه وهی له گهل نی یه، به لام نیسلام شتیکی بنه رته یی و دامه زواوه و هو ی مانه وهی

پەرەسەندن و زال بۆۈنى زۆر بەھیزى پى يە! مەبەستىيان لەو بانگ و بانگەوازە ئەمەيە كە
 مۇسلمانەكان بىخەلەتەنن و بىيانكەن بە سووتەمەنى جەنگەكەيان، با مۇسلمان وريا و ناگادار
 بى كە ئەوان و بى ئايىن و ماددى يەكان وەك يەك دژو دۆژمنى ئىسلام و مۇسلمانانن، چەكى
 دەستى مۇسلمان ئەو وريايى و تىگەيشتنەيە كە بەرنامەي خوا ھەمىشە دەست نىشانى بۆ
 ئەكات، چەكى چار نەكراوى دەست گرتنى يەتى بەو ئايىنە چار نەكراوى و گەرەنەوہيەتى
 بۆ ژىر سايە و ئالاکەي، لەسەر ئەو بارو شىۋەي كە راستەكانى ئوممەت دەستىيان پىۋە گرت
 و چوونە ژىر سايە و ئالاکەي. سەيرتر ئەوہيە كە زۆر كەس ھەيە لەوانەي كە بە زانا
 ناوئەبرىن ئەيانەوئى ئەوہي كە سەلىبى زادەكان بانگ و بانگەوازى بۆ ئەكەن، بە شتىكى
 راست و رەوا و شەرى دابىنن، بە ئايەت و ھەدىس بەلگەي زۆر ئەھىننەوہ لەسەر راست و
 رەوايى يەكەي، بەم رەنگە ئەو ئايەت و ھەدىسانە كە فەرمان ئەدەن بە چاوپۆشى و داد
 بەكار ھىنان و چاكە كردن لەگەل نامەدارەكان دا، ئەو ئايەت و ھەدىسانە ئەكەن بە بەلگە
 لەسەر ئەوہي كە دروستە يەكىتى و دۆستايەتى و سوپىند خوارى و يارمەتى دانى گاۋرو
 جوولەكەكان، بە تايبەتى بەرامبەر بى بېراۋ ماددى و بى ئايىنەكان!! بەلام ئايا خۇيان
 نابەلد ئەكەن و نەشارەزان يان بە دەستى ئەنقەست خۇيان لى گىل ئەكەن، كە ئەو ئايەت و
 ھەدىسانە بەلگە نىن بە ھىچ كلۇجىك لەسەر دروستى و رەۋادانى ئەوہ، چونكە چاوپۆشى و
 دادپەرۋەرىي شتىكە و سوپىند خوارىي و قۇلگىرىي و يارمەتى دان شتىكى تىرى جىاۋازەو
 دوورن لە يەكتر، رەۋادانى يەكىكىيان نابى بە ھۆي رەۋادانى ئەوہى تر، وەك لەمەۋبەر بە
 روونى جىامان كەردنەوہ لە يەكتر، ئەوانەي كە ئەيانەوئى ئەو ئايەت و ھەدىسانە بكەن بە
 بەلگە، لە راستى دا ئەيانەوئى قورئان و ھەدىسەكان بەش بەش بكەن، ئەوہي كە بگونجى
 ۋەرى ئەگرن و رىكى ئەكەن لەگەل مەبەستەكەي خۇيان دا، ئەوہي كە نەگونجى و بە ھىچ
 رەنگ رىگەيان نەبى لارى بكەنەوہ بۆلاي مەبەستەكەيان، ئەوانە پشت گوى ئەخەن و وەك
 ھەر نەيان بىستبى!! بەراستى بېراۋ ھوكمەكەي خوا ئەوہندە ئاشكرايە ھەركەسىك لەوانە
 نەگەر بە تەۋاۋى چاۋى خۇيانى لى نەنۋوقىنن ناتوانن خۇيان لادەن لىي.

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْخَنَازِيرَ

وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾

له نایه تی پیښودا به جوړه دی که تنبه پری کرد بیزار ی دهر پری لهو نامه دارانه و دم کوتی کردن، ښینجا له نایه ته دا فرمان نه دا که دم کوتی کی به تین تریان بکات و نابروویان بو نه هیلی بهوی کرده و میژوی به دی خویان بهینیتوه یاد و بهرچاو، که واته نهوی که شایسته بی بو خشم و له که لی گرتنی خویانه و نهو نایینه پرپوچیه که نهوانی له سهره، نه که موسلمان و نایینه بهرزه که یان، مه سه له که یان زور به بهد و ناهه موار نیشان نه دات به مه ی له پیښه وه سرنجی بو رانه کیښی به شیوه ی پرسیاریک که نه وه نه که یه نی به پی ی باوی عه رب که گف و گویان دا. نه فهرموی که پیغه مبه ر(ﷺ): ﴿قُلْ﴾ بلی پی یان: ﴿قُلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ﴾ نایا هه و التان پی بدهم به خراپتر له خاوه نی نهو نایینه ی که نیوه خه شمتان هیه لی ی ﴿مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾ له باره ی توله و پاداشتی خراپه وه لای خوا، خراپتر لهو کسه ﴿مَنْ﴾ که سیکه که توله و سزای به تین درابی بهم جوړانه ی که دین، یان نایا هه و التان پی بدهم به نایین و کرده و ی خراپتر لهو نایین و کرده و ی که نیوه خه شمتان هیه لی ی. نهو نایین و کرده و ی خراپتره، نایین و کرده و ی که سیکه که بهم جوړه یه:

۱- ﴿لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ خوا نه فرینی لی کرد و وه دووری خستوه ته وه له میهره بانی خوی.

۲- ﴿غَضِبَ عَلَيْهِ﴾ خه شمی لیگرتوه و خه شمی هیه له سهری. نهوی که نه و یان به سهرات نامه داره کان بون نه که تمنیا که سیک و هک دهریش نه که وی لهم خاله دا که نه لین:

۳- ﴿وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْخَنَازِيرَ﴾ گپړانی و فراهه می هیئا لهو نامه دارانه چهند مه یمون و چهند بهرازیك، واته نادمینتی سپری یه وه له هیندیکیان و شیوه ی مه یمون و بهرازی به سهردا کیښان، نیتر مه به ست سپړنه وه و شیوه یه کی ناشکرایه، و هک زوریه و جه ماوه ری زانایانی له سهره و ښینجا له ریشه هیئرا و خوا بهو شیوه مراندنی، چونکه نابی بیمننه وه له سهر نهو باره، یان مه به ست سپړنه وه یه کی نهیننی و سروشتی دلکهانیانی بردبیته سر سروشتی مه یمون و بهراز و هک(مجاهد) نه فهرموی. به هر کام توله یه کی زور سهخته که خوا دهر یاره ی کردن له سهر به دکرداری خویان. ښینجا نایا هه و دوو سپړنه وه که هر بو جووله که بووی، نهوانه ی که فیل و تله که ی رژی شه مه یان

به کار هیئا، به موی نهووه خوا گه نجه کانی گیران به مهیمون و پیره کانیان به بهران، وهک له (نیین و عباس) هوه ریوایت کراوه؟ یان یه کم دهر باره ی جووله که کرابی و دووم دهر باره ی گاوه کان که پهلپیان گرت به هیئانه خواره وهی خوان و خوراک ی له ناسمانه وه و له پاش دا هر لایان دا له ریگه ی خوا وهک له مه وپاش له م سورته دا به دریزتر نهو باسه نه که یین به یارمه تی خوا؟ به هر جور و له سر هر بار خوا نهوه ی به سر نامه داره کان دا هیئا که نهوه کانیان له چهرخی پیغه مبرماندا (ﷺ) گالته و لاقرتی یان نه کرد به نایین و کرده وهی بهرز و شیرینی نه مومه ته.

۴- ﴿وَعَبَدَ الظُّنُورَ﴾ شتی زور ناهق و له سنور تینه پرکری پرست، واته لای دا له شریعه تی خوا و شوینی یاسا و بریاریکی تر که وت، نهوانه گویره که یان پرست، زانا و عابیده کانیان گیرا به خوی خویان، به م رنگه شوینیان که وتن لهو بیر و باوهرو کرده وانه ی که نهوان دایان هیئا و هلیان به ست به پیچه وانه ی نایینی خوا که نهو شوین که وتنه پرستنه، وهک له چهند شوین دا باسمان کرد و به لگه مان له سر هیئانه وه به ناییت و به حه دیس. ئینجا نه فرموی: ﴿أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ نهوانه ی که باس کران و به سرهات و نیشانه یان نهوانه بوون که باس ران، نهوانه خراپترن له باره ی جی و شوینه وه، نهوانه گومرا تر و ترازوترن له ناوه راستی ریگه ی راست. بیگومان نهو نایین و کرده وهی که نهو نامه دارانه خه شم و ره خنه یان بوو دهر باره ی خیره به ره ی رووته و پاک و خاوینه له هر خراپه یهک، هروه ها نهو موسلمانانه ی که خاوه نی نهو نایین و کرده وانه پاک و خاوین و دورن له هر خراپه و له که یهک که نهو نامه دارانه ناراسته یان نه کرد، له گه ل نهوه دا روکesh و رواله تی نایه ته که وا نه که یه نی که نهو نایین و خاوه ن نایینه ش خراپن، به لام نه مان و نایینه که یان خراپترن. که واته به هیچ کلوجیک نابی نهو روکesh و رواله ته مبهستی نایه ته که بیت، به لکو مبهست به هیئان و هونینه وهی نایه ته که له سر نهو بارو شیویه نهویه به تهوای پهکی نهو نامه دارانه بخات و به جوړی دم کوتیان بکات که هیچ ریگه یه کیان بو نه هیلیته وه و هیچ مله جه یی یان پی نه کری، به م رنگه له گه لیان نهروا و جله ویان بو شل نهکات تا قور نه دا به ده میان دا، نه م جوړه لیکنولینه وه زور به کار نه هینری و زور لیزانی ی و کاردروستی ی تیدایه، چونکه به شیویه که رق و سرکیشی دوزمن و ناحز نهوه ن و هیواش نهکاته وه و به ناچاری سریان پی شوپ

نهكات، ليره دا وهك فهرمويني: پي يان بلي: نو نايينه ي كه نيوه خه شمتان هيه لي
 ي و به خراپي نهزانن، نهگه را دابنين بهو جوړهش بي هر هينشتا نيوه ري رهخنه
 و خه شمتان ني يه لي ي، چونكه هر به قسه ي خوښتان نايينه پووجه كه ي خوټان و
 هلگره كاني له هه موو شت و له هه موو كهس خراپتن، نيت چوڼ نيوه روتان هيه
 باسي موسلمانان و نايينه كيان بكن. هيندي نه فرمون: هم نايه ته هاتووه بو
 وهلام و بهرپرچ دانوه ي جووله كهكان، له سر بارو شيوه ي قسه و وته ي خوټان،
 وهك (نين و نيسحاق و نين و جهرين) هوالني نه هينن له (نين و عباس) وه - خويان
 لي رازي بيت - كه نه فرموي: دهسته ي كه له جووله كه هاتنه خزمهت پيغه مبر (ﷺ)
 پرسياريان لي كرد لهو پيغه مبرو فروستادانه ي كه بپرواي پي يان هيه. نهو يش
 فرموي: بروام هيه به خوا، بهوه ي كه هينرايه خواره وه بولاي نيراهيم و نيسماعيل و
 نيسحاق و يعقوب و نيسبات، بهو نامه ي كه به خشرا به موسا و عيسا و بهوه ي كه
 به خشرا به هه موو پيغه مبران له لايه ن په روه رديگاريانه وه، نينجا كاتي باسي عيساي
 كرد، نه وانه بيزار بوون و دانيان نه نا به پيغه مبريني عيسادا، وتيان: نيمه بروامان ني
 يه به عيسا بهو كه سهش كه بپرواي به عيسا هيه، نينجا وتيان - وهك له
 ريوايه تي (تبراني) دا هاتووه - نازانين هيچ ناييني ببني خراپتر له ناييني نيوه،
 نينجا خوا هم نايه ته ي نارده خواره وه، بهرپرچي دانوه به دژو پيچه وانه ي قسه و
 وته كه ي نهوان، كه نه وهش باويكه له باوه كاني ليكولينه وه و بهرپرچ دانوه، كه واته
 به هر جوړ و له سر هر بار هيچ قورت و گري يهك روو ناكاته نايه ته كه و نايه ته كه
 نه وه ناگه يه ني كه خراپي هيه له ناييني نيسلام و له موسلمانان دا، هينديكي تر له
 زانايان ته فسيري نايه ته كه به جوړي تر نه كه نه وه كه گومان نه بري بو نو قورت و گري
 يه و پيوست نهكات بهو دو وهلامه ي كه درانه وه، با به وردی گوئي بو شل كه ين
 بهراستي زور ورده: له نايه تي پيشوودا تي گهياندين كه نامه داره كان خه شم و رقيان
 هيه له ناييني موسلمانان. نينجا له نايه ته دا فرمان نه دا به پيغه مبر (ﷺ) كه بلي
 پي يان: ناي هوالتان بده مي به خراپتر لهو خه شمي نيوه؟ خراپتر لهوه خه شمي
 خوايه كه بهو جوړه ي به سر هينان كه له نايه ته كه دا باس كرا، كه واته خه شم و پيلان
 و نازار داني نو نامه دارانه دهر باره ي موسلمانان له كوي و خه شمي خوا دهر باره ي نو
 نامه دارانه له كوي كه خوا نهوه ي به سر هينان كه باس كرا؟!

وَإِذَا جَاءَ وَكُمُ قَالُوا أَمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿١١﴾ وَرَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتَ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبُّنِيُّونَ وَالْأَنْبِيَاءُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتَ لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٣﴾

له پاش نهوه میږوو بهد و ټوله و پاداشتی بهدیانی خسته بهرچاو، ښینجا همیتړ لهسهریان نهروات به دهرخستنی هیندیکی تر له کردهوه و نیشانهی بهدیان، بو نهوهی ناشیرین ترو بیژدوتریان بکات و بروداران دور بکونهوه له دؤستایهتی و خوش ویستنیان، نهفرموی: ﴿وَإِذَا جَاءَ وَكُمُ قَالُوا أَمَنَّا﴾ کاتی دین بولتان نهلین: برومان هیناوه، ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ﴾ لهکاتیک دا به بی بروایی یوه هاتون، هر خویان به بی بروایی یوه دهرنهچن، ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ﴾ خوا زاناتره بهوهی که نهیشارنهوه، بهلی. بیگومان خوا له هموو کس زاناترو ناگادار تره به ناپاکی ی و پیلانهکانیان، کهواته با بروداردهکان دنیا و دنلارام بن به چاودیری یهکهی پهرومردگاریان و پاراستنیان له پیلان و کردهوه بهدهکانیان، ښینجا با نهو ناپاک و پیلان گیرانه کوتایی بینن و بترسن له خوی زانا و ناگادار. ﴿وَرَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتَ﴾ نهبینی زور لهوان به جوړی به پهله چهسپانی نهکن له گوناوو ستم و دهست درژی و خواردنیان بو حرام بهشیوهیهکی گشتی یان وه(حسن) نهفرموی: مه بهست بهرتیله به تاییهتی که زور باو بووه لهناویان دا، ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بیگومان شتیکی بهد بوو نهوهی که نهیانکرد. نایا چی لهوه خراپتر که بهو شیوه سهریان کردبووه تاوان و خراپهکاری؟! هر به قورنان نهکوی و هر قورنان باش نهزانی باری راستهقینهی شت دهرخات، با به وردی بیر بکهینهوه لهو دیمه و شیوه بهدهی نهوانه که قورنان نیشانمان نهوات. نهوانه نهخاته بهرچاو وه کؤمهلیک بن پهلامار بدن و پینشپکی بکن لهو کردهوه بهدانهدا، نهو شیوه و دیمه نهی نهخشه کیشان بو ناشیرین کردن و نابرو بردنیان، له ههمان کات دا تا شیوه و دیمه نیکی راستهقینهی نهو دهرروانه و نهو کؤمه لانهیه که فساد و خراپهکاری تیا بلاو ببیتوه، شپو خراپه ی تیا زال بی، لهو جوړه که لانهدا نهبینری که دهست بی دهست قوت نهدا، بههرجوړ و شیوهیهک بگونجی کوتایی هینان و دهست گیرانهوه نی به له هر تاوان و کردهوهیهکی خراپا گهلی جوولهکه لهو سردهمه دا وای لی هات و شیوهی نادهمی تی نهما، خراپتر و بهد تر له هموو تاوانی

ٲهوهبوو كه فرمان به چاكه و جلهوگيري له خراپهي تيا نه ما، نه له لايهن زاناكان و نه له لايهن عابيدهكانيانهوه، بهموي ٲهوهوه شايستهي ٲهوهبوون كه خوا نه فريني لي كردن، وهك له مه وپاش له م سوره تها دهست نيشان نهكات بو ٲهوه له نايه تي (٧٨ - ٧٩)، وهك لي ره يشدا ٲهو كردهوي ٲهوانه به خراپتر نيشان ٲهكات و ٲهفهرموي: ﴿لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّيُّونَ وَالْأَحْبَارُ﴾ با جلهوگيري ٲهوانه بكن زاناكان و عابيدهكان، ﴿عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِنَّمَا أَكَلِمَتْنَاهُ لَقَدْ كُنَّا أَهْلَ الْقُرْآنِ﴾ له وته و قسهي گوناهايان وهك درو، خوار دنيايان بو حرام وهك بهر تيل ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ بهراستي شتيكي بهد بوو ٲهوهي كه ٲهو زانا و عابيدانه كريان به پيشه بو خويان!! بهلي نيشانه و شيوهي گهل و كومهلي خراپ ٲهويه، ٲهو كه سانهيان كه زانا و كاروباري نايينيان به دهسته بي دهنگ بين له هر كارو كردهويهكي بهدو خراپ، بهرگري و جلهوگيري نهكن له خراپهكار و همل نه دن بو نه هيشتنن تاوان و خراپه، تا بو خوي ٲهو گهل و كومهله دانسه پزي و له ناو ٲهچي، نيشانه و شيوهي گهل و كومهلي چاك و بههيزو دامه زراو و بهكگرتوويش ٲهويه كه فرمان به چاكه و جلهوگيري له خراپه زال و بههيز بيت تياي دا، واته له ناو ٲهو گهل و كومهله كه سي بي بي كه هلسي بهو كار، گوي گرو فرمان بهريشي تيا بيت تا رادهيك ٲهوانهي كه بهدو خراپن نه توانن و زاتيان نه بي به ناشكرا خراپهكاريي بكن و تهريق ببنهوه لهوهي ٲي يان بزائري و به خراپهكار سهير بكرين، نه توانن بهرگري ٲهو كه سانه بكن كه فرماندهن به چاكه و جلهوگيري كهن له خراپه، كه واته ٲيويسته ٲيك هيناني دهسه لاتيك كه ٲهو فرمان و جلهوگيري يهي ٲي بهجي بهينري، له پاش بانگ كردن و روون كردهوي نايين و فرمانهكاني خوا.

له هر بار يكهوه بير بكرتهوه له قورنان تا بيت نهيني و ناپاكي يهكهي ٲهوان دهر نهكهوي، بو نمونه: دهر بارهي نهزان و نهفامهكانيان فهرموي: ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾، چونكه (عمل) كردهويهكه به نيازو دهستي قهست بكرن و به زانينهوه بكرن يان نه. به لام (صنعت) كردهويهكه به نيازو دهستي قهست و به زانينهوه بكرن و به خهريك بوونهوه تا رام ٲهبي له سهري و ٲهكري به پيشه، كه واته بو ٲهوان وتهي ٲيشوو ريك و ٲيك تره، بو ٲهمانيش وتهي دوهم ريك تره و زيادتر له كه داريان نهكات و نهنگ و رهخنه لي گرتهكهيان بههيزتر نهكات، بينگومان تاوان و كردهويهكي ٲهمان كه زانا و ٲيشهوان سهخت ترو گوره تره، ٲهمان بهشارن له گوناوه و تاواني نهزانهكانيشدا.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُفِيقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيَزِيدَنَّ
كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَنًا وَكُفْرًا

بەرپاستی زۆر سامناک و ترسینه‌ره بۆ زانایان له هه‌موو چه‌رخ و ولاتی‌ک دا، وه‌ک(ئین و عه‌باس) یش ئه‌فه‌رموی: ئه‌مه به‌تین ترین ئایه‌ته له قورئان دا سه‌باره‌ت به زانایان،(ضحا‌ک) ئه‌فه‌رموی: له قورئان دا نی یه هه‌یج ئایه‌تی‌ک که له‌م ئایه‌ته سامناک تر بی‌ت به‌لای منه‌وه - خوا لی یان رازی بی‌ت - به‌رپاستی زۆر چاکیان فه‌رموو‌ه. ئینجا نموونه‌یه‌کی زۆر به‌د و ناپاست و ناپه‌وه‌ی ئه‌و جووله‌کانه باس ئه‌کات له وته به‌دو خراپه‌کانیان که زانا و عابیده‌کانیان بی ده‌نگ ئه‌بوون و جله‌وگیری یان نه‌ئه‌کرد لی یان، ئه‌فه‌رموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾ جووله‌که‌کان وتیان: ﴿يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ﴾ ئه‌م وته به‌ده‌ی ئه‌وان به چه‌ند جو‌ری ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه، به‌هه‌یزتریان که زۆربه‌شی له‌سه‌ره ئه‌مه‌یه: خوا - پاکی بۆ ئه‌و - چه‌روک و چنگ و گوشراوه و به‌خشینی نی یه،(ئین و عه‌باس و ضحا‌ک و عی‌کریمه) - خوا لی یان رازی بی‌ت - ئه‌فه‌رمون: خ‌وای گه‌وره به لی‌شاو رۆزی و سامانیدا به جووله‌که، ئینجا کاتی سه‌رک‌یشی یان کرد له پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) خوا ئه‌وه‌ی لی گرته‌وه و بی ده‌سه‌لاتی کردن، ئینجا(ف‌نحاسی کو‌پی عاز‌واء) که سه‌روکی جووله‌که‌کانی(بنی قین‌قاع) بوو له ر‌یوایه‌تی تر له(ئین و عه‌باس) وه(نه‌باشی کو‌پی قه‌یس) ئه‌و وته‌ی گو‌ت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌یج کام له جووله‌که‌کانی تر جله‌وگیری یان نه‌کرد و بی‌زاری یان ده‌رنه‌ب‌ری له وته‌که‌ی، هه‌رکه‌س رازی بی‌ت به هه‌ر گونا‌هه‌ک، یان بی ده‌نگ بی‌ت و ده‌سه‌لاتی بی‌ی، ئه‌و که‌سه هاوبه‌شه له‌و گونا‌هو تا‌وانه‌دا، جا له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ئ‌ه‌م وته‌یه‌هه‌ر به‌وته‌ی ئه‌و جووله‌کانی تره‌یش دانراو وه‌ک یه‌ک گ‌یرایه‌وه لی‌یان‌ه‌وه.

ئه‌و نه‌فرین لی کرا‌وانه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوا‌نه‌ناس بوون بۆ‌چه‌و‌نیان به‌دو خراپ بوو ده‌ربه‌ره‌ی خوا، به‌ه‌و‌ی ئه‌وه ئه‌و سی‌فه‌ته ناشی‌رینانه‌یان بۆ خوا ره‌وا نه‌دا، ئینجا به‌وه نه‌وه‌ستان، به‌ل‌کو ئه‌وه‌نده نه‌فام و بی شه‌رم بوون ئه‌م وته بی‌زاده‌یان بۆ خوا به‌کار ه‌ینا له که‌یاندنی ئه‌و سی‌فه‌ته ناپه‌سه‌نده‌دا، که واتا‌که‌ی له زمانی عه‌ره‌ب دا ئه‌مه‌یه: خوا ده‌ستی

بهستراوه و زنجیر کراوه به ملیهوه!! نو ناپهسه ندانه خوځان شایسته ی نهوه کرد که خوا
 دهریاره یان فهرموی: ﴿عَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعُنُوا بِمَا قَالُوا﴾ نو فهرموده یه هه لئه گری نزا بی له لایه ن خواوه
 که نزا ی نو بریتی یه له بریارو به دی هی نانی نهوه ی که نزا که ی پی نه کات، هه لئه گری
 هه وال دان بیت بهوه ی که به سهریان دیت، به هه ردو جوړه که ته فسر کراوه ته وه، که واته با
 نیمه یش له سر هه ردو بار ته فسیری بکه ی نه وه: له سر باری یه که م: یا خوا نه وان چروک و
 چنگ قوچرا وو ده ست به ستر او بن له خیرو چاکه، یان یا خوا ده ستی نه وان زنجیر بکری و
 به ستری به ملیانه وه له ناو ناگری دوزه خ دا، نه فرین لی کراو و دور خراو بن له میهره بانی و
 به زه یی خوا به هو ی نه وه که وتیان. له سر باری دوهم: نه وانه چروک و چنگ قوچراو و
 ده ست به ستر او بن له به خشین و خیرو چاکه، یان بیگومان ده ستیان نه به ستری به ملیانه وه
 زنجیر نه کری و نه خرنه ناو دوزه خ، نه وانه نه فرینیان لی کراوه و دور خراونه ته وه له
 میهره بانی خوا به هو ی نو و ته به دی که وتیان دهریاره ی خوا، له سر هه ربار نو سیفه ته
 به ده به تیرو ته وای له جوړه که دا هیه و نه وان له هه مو که س چروک ترن، بیگومان
 هه رچونی له جیهان دا زور جار به ده ستی به سته به دیل گیران، له رژی دوا ییش دا به و
 شیوه یه توو نه درینه دوزه خ، دوریش خراونه ته وه له هه ردو جیهان دا له میهره بانی خوا
 و نه که ونه بهر خه شمی نه براره ی خوا. نیجا بهر پرچیان نه داته وه و دم کوتیان نه کات
 به وه ی به خشین خوا به لیشا وه بی وینه و بی سنوره، نه فهرموی: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾
 نه خیر خوا به جوړه نی یه که به هره و به خشین نه بی یان که م بیت، به لکو هه ردو ده ستی
 قودره تی هه میسه کراوه و راکیشراون بو به خشین، واته نه وپه ری راده به خشنده یه، ﴿يُنْفِقُ كَيْفَ
 يَشَاءُ﴾ به خشین نه کات و رژی و سامان نه دات چون بیه وی و مه یل بکات، خو ی خاوه نی
 هه مو شته، خاوه نی رژی و سامان و پی به خشراوانه، خو ی نه زانی کی شایسته ی چی یه
 به و پی یه نه دات، هه که م کردنه وه و گرته وه یه بکات له لی زانی و کار دروستی یه، نه که
 له بهر نه بوونی و پیا نه که یشتن و دهرنه هی تان بی، له هه دیسی قودسی دا هاتوه که
 نه فهرموی: نه که ر نه وه ل و ناخرتان و جنو که و ناده میتان، هه مو کو بی نه وه له ده ست و

سارايهك دا، ئىنجا ھەركەس ھەرچى ئەوى داواى بىكات و منىش داواكانيان بەجى بىنم،
 ھەموو ئەو كەم ناكاتەو ھەوى كە لای مە و دەسلەت ھەيە بەسەردا، مەگەر بە ئەندازەى
 ئەوى دەرزی يەك بخریتە ناو دەرپایەكەو، ئەو دەرزی يە چەندى لەو دەرپا كەم ئەكاتەو!!
 دەك نەفرىنى خوا لە جوولەكەى تاوانبار كە چەندە بى شەرم و بەد وتار و بەد كردارە!
 بىگومان ئەو جوولەكانە - بە تايبەتى زاناكانيان - ئەبوايە بى گىروگرفت بپروايان بەئینايە و
 ببوونايە بە سەربازىكى فیداكەر بۆ ئەم قورئانە، چونكە ئەوان شارەزا بوون و ئاگادار بوون بە
 گەلى شتى زۆر نەئینی لە كاروبار و بەسەرھاتى خوڤيان و پىشووكانيان و نامەكەيان و
 مێژووى دوور ودریژيان كە ئەم قورئانە ھات و ئەو شتە نەناسراو و نەئینی یانەى دەرخست،
 ئاشكرايشە ئەم قورئانە لە كەسێكى نەخویندەوارى پەيدا بوو و پىگەيشتوو لەناو گەلىكى
 نەخویندەوارى نەقام دا، كە بە ھىچ رەنگ ئەو شتانە بەدئیان دا بە خەتەرەو خەيالىش
 نەھاتبوو، كەواتە ئەبى ئەو ھەوالانە لەخواو ھاتن، بەلام لەگەل ئەو ھەوالە بەرھەسەد و خود
 پەرستى و رەگەزايەتى بپروايان نەئینا، بەلكو بەو بەلگە ئاشكرايانە و بەو ھەوالە غەیبى يانە
 سەركىش و یاخى تر بوون، لێرەدا دەست نیشان ئەكات بەو بارو ھالەتە بەدەيان و
 ھەوالەكەيان ئەدا بە پىغەمبەر (ﷺ) ئەفەرموى: ﴿وَلَيَذُوقَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمَا مَا أَزِلَّ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُفَيْنًا
 وَكُفْرًا﴾ سویند بەخوا ئەوى كە ھىنراو ھەتە خواریو ھەتە بۆلای تو لەلایەن پەروردگار ھەتەو زۆر
 لەوانە - واتە زانا و سەرۆكەكانيان - زیاد ئەكات بە سەركىشى و بى پروایى، واتە زیاد لەو
 سەركىشى و یاخى بوون و بى پروایى یەى كە بوويان، نیتەر زیاد بوون لە بەئینی و زیادە
 رەوى يان زۆرى دا بەم رەنگە ھەر ئایەتێك ئەھاتە خواریو ھەتە تايبەتى بى پروایى و
 سەركىشى يان ئەبوو بۆى، ئەوى بە وینەى خوراكىكى چاكى خوشى بەھیزە تا نەخوش
 زیاتر لى بخوا نەخوشى یەكەى زیاتر و سەخت تر و زۆتر ئەبى. بىگومان ئەوان كە
 ئەومەندە بەدو خراپ بن ئەبى خوايش بە مېھرەبانی خوێ بەرگى لە موسلمانان بىكات و
 رىگەى ئەو بەدانە ئەدا كە بە گوێرەى سروشتى بەد و خراپیان دەست بوەشێنن و
 خراپەكارى بكەن،

وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۚ كُلَّمَا أَقْدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ

جا ئەوا دەست نیشان ئەکات بۆ ئەو بەرگری و رێگرتنه لەمە ی که ئەفەرموی: ﴿وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ خستوو مانە ناویان و نیاویان دوژمنایەتی و کینه و رقە بەری تا رۆژی دوا یی، بە پێی ئەم چەند ئایەتە ی که تێپەری کرد لە باسی جوولە کە دا بە تاییبەتی مەبەست بە مانە هەر جوولە کە یە، وەک زۆر لە زانایانی تەفسیریش لە سەر ئەوین. جا هەر کەس نازانی یا بزانی ئەو تە ی جوولە کە لای دا لە پەیرەوی حەزەتی موسا تا ئیستا لە ناویان دا دوژمنایەتی و کینه بەری پەیدا بوو و ئەگەر لە کاتی ک دا بە روو کەش و روالەت ئەو دوژمنایەتی و رقە بەری یە بە ئاشکرا نەبووی لە دڵەو هەر بوو، چونکە بوون بە چەند کۆمەل و تیرە و بەرە یە ک، هەر گیز یەکیان نەگرتوو و یە ک ناگرن، تەنانەت لەم دوا یی یەش دا کە سەلیبی جیهانی کۆی کردنەو لە گەلی ولاتەو و یە کیتی خستە ناویان، تا میری یەکیان بۆ فەراهم هێنان لە خاکی داگیر کراوی فەلەستین دا، لەم کاتە ییش دا هەر دەر ئەکەوی کینه و دوژمنایەتی ناویان، بە لām لە ترسی بە ناو موسلمانان و زۆر پێی هێنانی دەو لە تە سەلیبی یەکان ناوێرن و زاتیان نی یە کینه و دوژمنایەتی ناو خویان دەر خەن، یا بزانی ئەم ئاوات و ئامانجە بچووکە ی که دەست کەوتیان بوو شتیکی کاتی یە تا موسلمانەکان هۆش ئەکەنەو و ئەگەر ئەو بۆ رێگە راستە کە ی خویان، ئەو کاتە ئەو ی که دەستیان خستن لە دەستیان دەر ئەچی و هیچ کەس ناتوانی پشتگیر و رزگار کەریان بی، ناگەن بەو ئاوات و ئامانجە بە دە ی که سەهۆنیی جیهانی بە تە مایەتی، چونکە دەر بارە یان خوا ئەفەرموی: ﴿كُلَّمَا أَقْدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ﴾ هەر جاری هەلیان گیرساند بێ ناگرن بۆ ئاژاوە نانەو و تیکدانی ولات و نەهیشتنی ناشتی و جەنگ و خرابە کاری و کوشتار، خوا ئەو ناگەری کۆژاندوو تەو، نیتەر مەبەست بەو ناگەر نانەو هەر بۆ چەرخ ی پێغەمبەر و لە گەل ئەو بی (ﷺ) وەک (حسن و مجاهد) ئەفەرمون. یان مەبەست گشتی ترە لەو و هەر لە کۆنەو وەک هێندی تر لە زانایان ئەفەرمون. ئەو تە کاتی که لایان دا و پێچەوانە ی تەورات رەفتاریان کرد خوا (بختن سەری) زال

کرد بهسەریان دا، ئینجا خراپەکاری تریان کرد تا خوا (فطرس) ی رومی زال کرد بهسەریان
 دا، ئینجا خراپەکاری تریان کرد تا خوا مەجوسی زال کرد بهسەریان دا، ئینجا دەستیان
 کردەوه بە خراپەکاری تا خوا پیغەمبەری (ﷺ) زال کرد بهسەریان دا، ئینجا دەستیان
 کردەوه بە خراپەکاری تا خەلیفە ی دووەمی زال کرد کرد بهسەریان دا و دەری کردن بۆ شام،
 لە پاش ئەو رووداو و بەسەرھاتانەیان ھەر کۆلیان ئەدا تا خوا لەم دوا دوایی یەدا (ھتەر) ی
 زال کرد بهسەریان دا و ئەو ی پی کردن کہ کردی! بێگومان ئەم جاری دوايشە کہ سەلیبی
 کۆی کردنەوه لە فەلەستین دا لە سالی (١٩٤٨) دا تا ئیستا ھەر خەریکی تاوان و
 خراپەکاریین، بۆ ئەم جاری دوا ی یەش ئەوا موسلمانان لە ھەموو لایەکەوه خەریکن ھۆش
 ئەکەنەوه و ئەگەر پێنەوه بۆلای ئیسلام و بە رێکی و دەست بەرداری ھەموو بیروباوەرە
 بۆگەنەکانی تر ئەبن، بۆ ئەم جاری دوا ی یە بە تەواوی خوا لەناویان ئەبات لەسەر دەستی
 کۆمەڵی موسلمان دا، وەک لە ھەدیسی سەحیح دا ھاووە. لەم ماوەیەدا کہ میری یان بۆ
 پێک ھینرا و ئەو ھەموو دەست درێژی و ستەمە ئەکەن و کردیان، ھەرچەند ژانیان زۆر تالە
 و ھەمیشە وان لە ترس و بیم و سزادا، بەلام ماوەیان ماوە، تا جەنگ ئەکەن لەگەڵ
 موسلمانانی راستەقینەدا و جەنگەکیان ئەکەوێتە نێوان جوولەکە و ئیسلام نەک نێوان
 جوولەکە و ئەو کۆمەڵە عەرەبە کہ بە ھەموو جوړ ئەیانەوی ناوی ئیسلام و موسلمانان لە
 ئارادا نەبی، تا موسلمانان ھەر لەبەر خوا و بەناوی خوا و ھەر لە ژێر ئالای ئیسلام دا جەنگ
 بکەن نەک لە ژێر ئالایەکی تر و بەناویکی تر و لەبەر ھەر شتێکی تر، چونکە ناشکرایە خوا
 یارمەتی ئەو کەسانە ئەدات کہ یارمەتی نایینی خوا ئەدەن، بە بی هیچ نیازێکی تر،
 ھەركاتی ئەو کۆمەڵە موسلمانە راستەقینە ھاتە کایە یارمەتی دانی خوا و زال کردنی خوا بۆ
 ئەو کۆمەڵە مسۆگەرە و هیچ گومانی تێدا نی یە، سەلیبی و سەھیۆنیتی جیھانی بە باشی
 تێگەشتوون لەو، لەبەر ئەو ئەو ی لە دەستیان بێت و پی یان بکری بەکاری ئەھینن لە
 بەرگری و رینگرتن و پیلان نانەوه بۆ ئەو کەسانە کہ ئەیانەوی ھەر ناوی ئیسلام بێنن و
 ھەر ئالای ئیسلام بەرز بکەنەوه و ھەموو کاروباری بگێرنەوه بۆلای ئیسلام.

وَسَعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦١﴾ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا
لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا
أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ

﴿وَسَعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ نهوانه تیكوشان نهكهن له زهوی و ولات دا لهبر تيك دان و
ویران کردن و ولات و لهبر تيك دانی دانیشتوانی، كهواته هرچونی كرده وهكانیان به دو
خرابه، هروهها نیازو مهبهستییشان هر به دو خرابه. ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ خوایش
نهوانه ناوی كه تيك دهر و شیونهری ولات و مهربومان. دهی نهبی خوایش بهو جوړه
خوی نهزانی تولهیان لی بسینی و دهستیان بهستی لهو خرابهکاری بهی كه هه میشه
به دواي دا نهگهړن، بهكهم و سهردهسته و سهرچاوهی خرابهکاری بهكانیان لادانیانه لهو
ناین و نامه ی خوا و ریگرتنیایه له پیغه مبرو نیسلام و موسلمانان.

له پېشهور وتمان به پیی نههم چهند نایه تهی كه تیپهری كرد مهبست بهمانه هر
جووله كه یه، به لام له (حسن و مجاهد) هوه نهگېړنهوه كه مهبست به گاورو جووله كه یه
پېكهوه. چونكه له سهره تاوه نایه تهكان دهریاره ی نامه دار هاتن كه گشتی به بو نهو دوو
كومه له بهكهم نایهت كه نههم باسه ی پی دامه زرا نایه تی (٥١) بوو كه فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
لَا تَتَّبِعُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أُولَٰئِكَ بِهِمْ جُورُهُمْ هَر بَاشَه وَ نهگونجی، گاوره كانیش شان به شان
له گهل جووله كهكان لهو سیفته به دانه دا كه باسمان كردن، بهلكو لهم دواي یه دا هرچی
خرابه کاری و دهست درژی یهك كه جووله كه كردی به یارمه تی دان و پشتگیری گاور،
جووله كه توانی بیكات، نهوانیش وهك جووله كه نهوه ستاون له هه لگیر ساندنی ناگری هه موو
دوژمنایه تی و پیلان و خرابه کاری یهك دهریاره ی نیسلام و موسلمانان، به لام خوا
ناگره كانیان نهكوژنیتهوه و ناهیلی بگهن به نامانجی بهدی خویمان بهو جوړه ی كه نهوان
نه یانهوی، هر نه ندازيك مهبست و نامانجیان پيك هاتی بههوی نهوه بووه كه
موسلمانان لایان داوه له ریگه راسته كه ی خویمان، نهو گاورانه ویستیان نیسلام ناوی
نه مینی ته نانهت له خاك و ولاته كانی نیسلامیش دا كه چی خوا كارنکی وای كرد كه نیسلام

لهم چهرخی تازه‌دا به‌رمبهره کشا و نه‌کشئی بؤ ناو جه‌رگه‌ی ولاته‌کانی نه‌وانیش همه‌مو
سوپاس و سه‌نایه بؤ خوی میهره‌بان.

ئینجا به بؤنه‌ی باسی لادانی نامه‌داره‌کان له ئایینی خوا، حرام خۆری یان، ده‌ست
کاری کردنیان له نامه‌ی خوادا بؤ نه‌وه‌ی ده‌ست که‌وتیکی که‌می ئەم جیهانه‌یان بؤ ببئی، به‌و
بؤنه‌یه‌وه رینموونی و نامۆزگاری یه‌کی زۆر گه‌وره و گرنگ ناراسته نه‌کات لهم دوو ئایه‌ته‌دا،
رینگه‌ی به‌خته‌وه‌ری و کامهرانی هه‌ردوو جیهان دیاریی نه‌کات و به‌روونی نه‌خشه‌ی نه‌کشئی
بؤ ئەو نامه‌دارانه که خۆیان به ده‌ستی خۆیان دوچار کرد و خۆیان ترازان له‌و رینگه پیرۆزه.
له‌باره‌ی گه‌یشتن به کامهرانی و به‌خته‌وه‌ری رۆژی دوایی یانه‌وه نه‌فهرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ
الْكِتَابِ آمَنُوا﴾ ئەگەر نامه‌داره‌کان - له‌گه‌ل ئەو همه‌مو تاوان و خراپه‌کاری یه‌ی که هه‌یانه
- بپروایان به‌ئینایه به دواترینی پیغه‌مبهران و ره‌وانه کراوه‌کانی خوا ﴿وَأَتَقُوا﴾ خۆیان
بپارێزایه له‌هۆی خه‌شم و نا‌په‌زایی خوا که یه‌کی له‌وانه پینچه‌وانه کردنی نامه‌که‌یانه،
﴿لَكَفَرْنَا عَنْهُمْ سِتَاتِهِمْ﴾ بیگومان نه‌مانسپری یه‌وه و دامان نه‌شارد لی یان گونا‌هو
خراپه‌کانیان هه‌رچه‌ند گه‌وره بوونایه، ﴿وَلَا دَخَلَتْهُمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ﴾ ئەمانه‌خستنه ناو به‌هه‌شتانی
نازو نیعمه‌ت، که به‌خته‌وه‌ری ئەو رۆژه ئەو دوو شته‌یه. له‌باره‌ی گه‌یشتنیان به کامهرانی و
به‌خته‌وه‌ری ئەم جیهانیان نه‌فهرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْبَةَ وَالْإِحْسَانَ﴾ ئەگەر ئەو نامه‌دارانه
توورات و ئینجیلیان به رێک و راستی کردایه، هه‌لسانایه به په‌یره‌وی کردن و به‌جی هینانی
فهرمان و بپارێه‌کانیان، که یه‌کی له‌وانه به‌لگه و نیشانه‌کانی پیغه‌مبهری پیغه‌مبهرمانه (ﷺ)
موژده ده‌ری ره‌وانه کردنی ئەون، ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ هه‌لسانایه به په‌یره‌وی کردن و گوئی
رایه‌لی نه‌وه‌ی که هینراوه‌ته خواره‌وه بۆلایان له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه، ئیتر مه‌به‌ست به‌مه
قورئان بیئت که نیرراوه بؤ همه‌مو ئاده‌می و جین، وه‌ک له (ئین و عباس) هوه ریوایه‌ت کراوه
- خوا لی یان رازی بیئت -، چه‌ند که‌سینکی تریش نه‌وه‌یان به‌دلّه، یان ئەو نامه‌یانه‌ی تر بؤ
دانیال و حزقیال و اشعیا و غه‌یری ئەوان، وه‌ک هیندی له‌سه‌ر ئەوه‌ن که یه‌کیکیان (نه‌بو
حیان) ه ئەو نامه‌ش موژده‌یان تیایه به هاتنی پیغه‌مبهرمان (ﷺ) یان مه‌به‌ست گشتی بیئت،
له‌سه‌ر هه‌ربار ئەگەر ئەو نامه‌دارانه به‌و جوژه بوونایه

لَا كَلُومَ فَوْقَهُمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ يٰٓأَيُّهَا
الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

﴿لَا كَلُومَ فَوْقَهُمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾ نه یانخوارد له لای سهرویانه وه و له ژیر پی یان، واته
خوا دهرگای پیت و فهری له سهر ئه کردنه وه و له ئاسمان و له زهوی یه وه به فراوانی روژی و
هر شتی پیویست بویه پی یی ئه به خشین، به لام هه موو ئه و نامه دارانه به و جوړه یان کرد،
به لکو بهم جوړه بوون که نه فهرموی: ﴿مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ﴾ تییاندا بوو دهسته و کومه لیکي ریک
و پیک به بی زیاده رهوی و کهم و کوپی، ئه وانه ی که برویان هینا و شوینی پیغه مبه
که و تن(ﷺ) وهک(مجاهد و سدی و ثیین و زهید جیانی) نه فهرمون ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ﴾
زور له وان نه وهی که کردیان زور به دو خراب بوو، وهک ئه و هه موو عیناد و سرکیشی و روو
وهرگیران له هق و راستی و دهست کاری کردنی نامه و نایینی خوا و دان نه نان به وهی که
نه یانزانی. نه م دوو نایه ته شتیکی زور گرنگ نیشان نه دن له ژیان دا، بوچوونیکي
که و ره یان لی وهر نه گیری له بوچوونه کانی نیسلام، که له هه موو کاتیک دا - به تایبه تی له م
چه رخ وه سهرده مه دا - پیویسته روون کردنه وهی نه و شته زور گرنگه و نه و بوچوونه
که و ره یه نه وهش نه مه یه: که بره و هینان و له خواترسی و خو پاریزی و پیک هینان و به دی
هینانی بهرنامه ی خوا له ژیان دا له م جیهانه دا، هر ته نها نه جرو پاداشتی روژی دواپی
مسوگر ناکات، نه گهرچی هر نه ویش له پیشه وه نه بره ویه، به لکو هه روو ها به خته وهری و
کامه رانی نه م جیهانیش مسوگر نه کات، که واته هر له یهک ریگه وه هه ردو و شته که دهست
کهوت نه بی به تیرو ته وای، نهک وهک زور کهس گومانی وا برده وه و و نه با که ژیانی نه م
جیهانه و روژی دواپی له دوو ریگه وه دهست کهوت نه بن و هه ر کام ریگی جیاوازی تایبه تی
خوی مه یه و له هه ر کام لادرا نه ویتر له کیس نه چی، نه خیر نه وه بوچوونیکي هه له یه و
دوره له روح و باری راسته قینه ی نایینه وه.

هه ر که سیک تیگه یشتوو و زانا بی نه زانی که بهرنامه ی خوا ته نها بهرنامه ی عه قیده و

بره و ههستیکی دهروونی و له خواترسی نی یه، به لکو له گه ل نه وه دا بهرنامه ی ژیانیکي

راسته‌قینه‌ی ناده‌می یه که ژیا‌نی له‌سەر راگیر نه‌کری به هه‌موو داخوازو پی‌ویسته ره‌واکانی
 یه‌وه. شتیکی ناشکرایه له نی‌سلام دا که ناده‌می گه‌وره و ناغای ئەم زه‌وی و جیهانه‌یه،
 هه‌رچی وا له‌م زه‌وی یه‌دا بۆ ناده‌می وا دروست کردوه، ئەم بوونه‌وه‌ری ژێر بار کردوه
 بۆی به هه‌موو هی‌زو وزه‌کانی یه‌وه، خوا کردوویه‌تی به جینشین و کاروباری داوه‌ته ده‌ستی
 که به پی‌ی به‌رنامه‌ی خوا که‌شتی ژیا‌ن بخاته کارو بی‌با به‌رنه‌وه، هه‌موو هی‌زو وزه‌کانی ئەم
 جیهانه به‌کار بی‌نی له ژیا‌نی به‌خته‌وه‌ری و کامه‌رانی دا بۆ گه‌ل و نه‌ندامی گه‌ل، پی‌ویسته
 له‌سه‌ری هه‌موو پیشه‌سازی و کارو کرده‌وه‌یه‌کی سوود به‌خش و به‌ره‌م دار، هه‌لسان به‌مانه
 له‌سەر به‌رنامه‌ی خوا خواپه‌رستی یه و به‌روادار نه‌جرو پاداشتی له‌سەر وه‌رنه‌گری له‌ روژی
 دوا‌یی دا و پایه و پله‌ی پی به‌رز نه‌بیته‌وه لای خوا بی‌گومان کاتی به‌نده به‌و به‌روا هه‌ست و
 هۆش و بۆچوونه‌وه هه‌ول بدات باشتر خوا ریت‌موونی نه‌کات بۆ هه‌ر کارو کرده‌وه‌یه‌کی خێرو
 چاکه، باشتر پیت و فەر نه‌پێژی به‌سه‌ری دا له هه‌موو لایه‌که‌وه، هه‌موو ده‌ست که‌وت و
 به‌ره‌مه‌کانیا‌ن نۆشی گیانیان نه‌بی و به شادمانی نه‌حه‌وینه‌وه لی ی به هه‌موو نارامی و
 ناشتی دل‌ه‌کانیا‌نه‌وه، به پی‌چه‌وانه‌ی نه‌و کارو کرده‌وه و هه‌ول و ته‌قه‌لا و خه‌ریک بوونه‌ی که
 له‌سەر به‌رنامه‌ی خوا نه‌بی و نه‌و به‌روا هه‌ست و بۆچوونه‌ی له‌گه‌ل نه‌بی، نه‌وه هه‌رچه‌ند
 به‌رو به‌ره‌می گه‌وره و به‌رز زو سوود به‌خش بی، هه‌رگیز نۆشی گیان نابێ و هه‌میشه
 تی‌که‌لی داخ و مه‌راق و بی نارامی یه، وه‌ک به‌ چاو نه‌بینری له‌و هه‌موو شوین و ول‌اته بی
 به‌روا له‌خوا نه‌ترسانه‌دا که به لی‌شاو هه‌موو هۆی ژیا‌نی خو‌ش و کامه‌رانی هه‌یه و به‌لام له
 راستی دا پره له بی نارامی و هه‌موو نه‌خۆشی یه‌کی ده‌روونی و جه‌سته‌یی!! ئینجا نیت‌ر با
 بوه‌ستی نه‌و هه‌موو سته‌م و نا‌په‌روایی یه‌ی که هه‌یه له‌و رژی‌مه نابووری و کۆمه‌لایه‌تی یه
 ده‌ست کردانه‌ی که له‌م زه‌وی یه‌وه هه‌ل نه‌قولین و بی به‌شن له ریت‌موونی ئاسمان، نه‌و
 پچ‌ران و دژایه‌تی یه‌ی که دروست کرا له نی‌وان ری‌گه‌ی به‌روا و خواناسی و له‌خواترسی،
 له‌گه‌ل ری‌گه‌ی ژیا‌نی ئەم جیهانه، له نی‌وان کرده‌وه بۆ جیهان و کرده‌وه بۆ روژی دوا‌یی، له
 به‌ینی خواپه‌رستی و رۆح له‌گه‌ل به‌کار هی‌نان و ودا‌هینانی به‌ره‌می ماددی، له به‌ینی به‌رز
 بوونه‌وه و سه‌رکه‌وتنی ژیا‌نی ئەم جیهانه، له‌گه‌ل به‌رز بوونه‌وه و گه‌یشتن به‌ نازو ریز و
 نامانجی روژی دوا‌یی، دروست کردنی نه‌و پچ‌ران و دژایه‌تی یه تاوان و سته‌میکی زۆر

گهواره بو دهریاره‌ی مرۆڤ و مرۆڤایه‌تی، بوو به‌هۆی شیوان و ناخۆشی ئەم ژیاڤه و له‌ ده‌ست دهرچوونی خۆشی و ژیاڤی ئەو جیهان، ئەگەر مرۆڤ به‌و جۆر و شیوه‌یه‌ لانه‌درایه له‌ رینگه‌ راست و رینگه و به‌رنامه‌ی خۆی بده‌یه‌ته به‌ر به‌ رێک و راستی، به‌ پێی رێنموونی ئایینی خوا تیکۆشان و کۆشش بۆ هه‌ردوو جیهان به‌ رێکی و به‌ ده‌سته مل به‌هاتایه‌ن، ئەو کاته له‌م ژیاڤ و جیهانه به‌رزتر نه‌بوونه‌وه و نه‌بوون به‌ نموونه بۆ ژیاڤی کامه‌رانی ئەو جیهان له‌ به‌مه‌شت دا!! پێویسته له‌سه‌رمان به‌ باشی تی‌ بگه‌ین و وه‌ری گرین نه‌وه‌ی که به‌ کورتی گوتمان و هه‌رگیز له‌م دووئایه‌ته کورته‌که‌ته‌فسیرمان کرد، هه‌رکس بی‌ ئاگا بی‌ له‌وه بێگومان بۆچوونی ئیسلامی ئەو که‌سه ناته‌واوه و ئەو که‌سه هه‌له‌یه و دووره له‌ باره راسته‌قینه‌که‌ی ئیسلام، خوا به‌ میهره‌بانی خۆی شاره‌زاو ئاگادارمان بکات له‌ ئیسلام به‌راستی.

ئینجا له‌م ئایه‌تانی داهاتوویدا هه‌میتێر ئەدوێ له‌ نامه‌داره‌کان و لادان و ترازانیان له‌ عه‌قیده و یه‌روباوه‌رکه‌کانیان دهرنه‌خات، هه‌روه‌ها خراپی و به‌دی کرده‌وه‌کانیان هه‌ر له‌ کۆنه‌وه و له‌ میژووی رابردوومان دا - به‌ تایبه‌تی جووله‌که - هه‌روه‌ها ئەدوێ له‌ جۆری په‌یوه‌ندی یان له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) له‌گه‌ڵ کۆمه‌لی موسلمانان دا، کرده‌وه و ره‌فتاری ئەمان له‌گه‌ڵ ئەوان دا، له‌مانه ئەدوێ له‌گه‌ڵ چه‌ند شتی سه‌ره‌کی و بنه‌رته‌ی تروه‌ک - به‌ یارمه‌تی خوا - پێیان ئەگه‌ین و ده‌ست نیشانیان بۆ ئەکه‌ین.

له‌ یه‌که‌مه‌جاره‌وه بانگ ئەکاته فروسته‌ده‌که‌ی به‌ناوی فروسته‌ده‌یی یه‌وه که له‌ قورئان دا دووچاربه‌م ناوه‌بانگی لی‌ کردووه، هه‌ردوو چاره‌که‌ش له‌م سوهرته‌دایه و ئەمه دووه‌مه‌که‌یانه، هه‌ردوو چاره‌که‌ش هاتوو له‌ باسی بانگ کردنی نامه‌داره‌کان بۆ ئیسلام و لی‌کۆلینه‌وه له‌گه‌ڵیان له‌باره‌ی ئایینه‌وه، له‌م جاری دووه‌مه‌دا بانگی لی‌ ئەکات و فه‌رمانی پێ‌ ئەدا به‌ راگه‌یاندنی هه‌رچی بۆی هاتوو له‌ لایه‌ن خواوه، به‌ بی‌ که‌م و کوپی و به‌ بی‌ نه‌وه‌ی هیچ شتیکی لی‌ دهرکات، یان دوا‌ی بخت له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک، ئەفه‌رموی: ﴿تَائِبًا إِلَىٰ رَبِّهِ﴾ ئەو فروسته‌ده و نێرراو ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ راگه‌یه‌نه به‌ هه‌ردومان هه‌رچی هینراوه‌ته خواره‌وه بۆلای تو له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه، واته به‌ بی‌ نه‌وه‌ی باکت له‌ هیچ که‌س بی‌، به‌ بی‌ نه‌وه‌ی گوێ بده‌یت به‌ هه‌ر ناخۆشی یه‌ک که دووچار ببی له‌و راگه‌یاندنه‌دا،

﴿وَإِنْ لَّمْ تَفْعَلْ مَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ نه گهر ئهو راگه ياندنه گشتی و هموو نه کهیت، بهم رهنگه واز بیینی له هر هیندیکی و راینه گه یه نی، ئهوا فروستاده یی یه که و راسپیژی یه که ی خوات رانه گه یاندوو و به جیّت نه هیناوه، واته وهک هیچ شتیکت رانه گه یاندبی وایه لای خوا به وینه ی بپروا نه هینان به هر هیندی له نایهت و نامهی خوا وهک بپروا نه هینانه به هموو، یان مهبهست نه وهیه: نه وهی پنیویست کراوه له سهری راگه یاندنی هموو، دهی بیگومان به رانه گه یاندنی هر بهش و هر هیندیکی هموو که نامینی و به دی نایه، به وینه ی نوژیژیک که هر به شیکی لایبری به نوژیژ نامینی و نوژیژ که به جی نه هاتوو، بیگومان ئهو سپارده گهریه که درا به پیغه مبه (ﷺ)، ئهو ئهرکه زور گرانه ی که خرایه سهر شانی، گهریه ی و گرانی یه که ی له راده یه که دایه - نه گهر پشتیوانی خوا نه بوایه - له توانا به دهره و به هیچ رهنگ به جی نه ههات، هرکه سیک به وردی نه دازیک بیر بکاته وه سهرسام نه بیت له گهریه ی و گرنگی یه که ی، با بیر بکریته وه له وهی که به جاری بانگ بکریته هموو ناده می به نامه دار و بی نامه، به زانا و نهزان، به دسه لات دار و بی دسه لات، بانگ بکری که هموو ههله و گومران و ته نه رینگه ی رزگاریتان هر نه مه یه بیته ژیر ئالای من و بپروام پی بیین!! بیگومان کاری و گهره مایه ی نه وهیه که به جاری له هموو لایه که وه مردوم ههلسی و که مورو پشتوینی دوژمنایه تی ببهستی و نه وهی له توانادا هیه به کار بهیژی له بهرگری نه وهی که بانگه که نه کات، له ههول دانی له ناو بردنی، که واته به پیی سروشتی ناده می کاریکه زور سامناکه و مه ترسی تیاچوون و نه مانی لی نه کری له هموو ولایتیک دا، جا خوی میهره بان وهک ئهو فرمانه گهریه ی پی دا ئهوا دلنیاشی کرد له وهی که مردوم بتوانی له ناوی بهری، فهرموی: ﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ خوا تو نه پاریزی له مردومان که بتوانن له ناوت بهرن و پهکت بخه نه له کاره کهت، دیاره مهبهست بهم مردومانه بی پرواکانه، چونکه بپرواداران فیداکار و بالا گهردان بوون بوی چ جای نه وهی ههولی که مترین ئازاریان دابی، واته نه وهی پیت سپیرواره رایگه یه نه و باکت نه بی له بی پروایان، وهک بهم فهرموده یهش دهست نیشانی بو نه کات ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ واته خوا نه تپاریزی، چونکه نهوانه ی که هر نه یانه وی تو له ناو بهرن و بهرت لی بگرن بی پروان و خوایش نهوان ناگه یه نی بهو ئاوات و

نامانجهيان كه هيانه دهرباره ی تو. خوا بهو جوړه د لنيای كرد بهو به لینه، نه گهر شو به لینه شی به دی هیڼا بهم رهنګه هرچی ته گیر و پیلانی بت پرست و مجووله که و ناپاکان که ماوه ی (۲۲) سال به کاریان هیڼا بو له ناو بردنی یان ریگرتن و په ک خستنی هموو نه وانه ی به بوش دمرکرد تا کاره که ی خوی به ته وای به جی هیڼا و بریدیه سر به کویرای چای دوزمنان. که واته به دی هاتنی شو به لینه ش بوو به یه کی له موعجیزه کانی وه که هموو همواله غیبی یه کانی تری خوی و قورئانه که ی، سوپاس بو خوا له باره ی هو و کاتی هاتنه خواره و ی ثم نایه ته چند ریوایه تیک هاتوو هز نه که م نه ندازی به دریزی باسیان بکم:

زانایانی ته فسیر له تاقمی پیشووه کان دو بهر هکین له کاتی هاتنه خواره و ی ثم نایه ته دا، (نبین و مرده و یه و ضیاء) له (المختارة) دا له (نبین و عباس) هوه ریوایه ت نه که ن - خوا لی یان رازی بیټ -، وه (نهبو الشیخ) له (مجاهد) هوه وا نه گیر نه وه و شتی نه لین که وا نه گیه نی ثم نایه ته له سره تای هاتنی نیسلامه وه هاتبیته خواره وه، جا به پی ی نه وه دانانی له سوره تی (مائیده) دا که له دوا دوا یی دا هاتوو، وه که له بیر خستنه وه و یادی یه که مجار بیټ له گهل دواترین دا، په یوه ست کردنی دواترین بیټ به یه که مجاره وه، (نبین و نهبی حاتم و نبین مرده و یه و نبین و عساکر) له (نهبو سه عیدی خدری) یه وه ریوایه ت نه که ن که فرموده تی هاتوو ته خواره وه له رژی غدیری خم دا دهرباره ی گوره یی علی کوپی نهبی تالیب - کرم الله وجهه -، بیجګه له م دوو رایه هشت رای تریش هاتوو له هو ی هاتنه خواره و ی دا و وه نیمامی رازی هیڼا و یه تی له ته فسیره که ی دا، له بهر نه و ی زور دریزه نه کیشتی باسی شو هه شته نه کرد و هر که س نه یه و ی با ته ماشای ته فسیری ناوبراو بکات، به لام نه موی نه ندازی بدویم له سر رای دوو هم، چونکه کراوه به جیګه ی ناژاوه و هو ی دو بهر هکی: چند ریوایه تیک هاتوو له سر نه و ی که پیغه مبهری نازیز (ص) کاتی گه رایه وه له حجه ی مال ناوای (حجة الوداع) له شوینیک دا که ناوی (غدير خم) ه خوتبه ی دا بو هاوه له کانی، لهو خوتبه دا باسی به هره و هونری علی کوپی نهبو تالیبی کرد، شو ریوایه تانه هر چند سرجه میان ننگ و ره خنه یان تیایه به لای کو مه ل و جه ماوه ی زانایانی نومعت، به لام لهو ریوایه تانه دا فرموده ی کی تیایه که به هیزه و هر گیراوه لای زانا باوهر پی کراوه کان، زور له زانایانی هدیس ریوایه تیان کردوه، وه نیمامی نه حمده له مسنده که ی دا، وه ترمزی و نسائی و نبین و ماجه له سه حیه کانی خویندا، (ضیاء) له (المختارة) دا، شو فرموده ش نه میه: ﴿من کنت مولا فاعلی مولا﴾ یان فرموده یه کی تر

که هر نهه نهگرتنهوه، ئینجا لهناو نهو ریوایه تانه دا ریوایه تیک هل نهبرترم که زهه بی به سه حیجی دانه نی له زهیدی کوپی نهرقه مهوه نهیهینی که زهید فهرمویه تی: کاتی پیغه مبهه (ﷺ) گه پرایه وه لهو چه جه و لهو شوینه ی که ناوی (غدير خم) خستی و فهرمانی دا به گسک دان و پاک کردنه وهی چهند دره ختیکی گه وه که لهو شوینه دا بوون، ئینجا فهرموی: لام وایه بانگ کراوم بو رویشتن بو نهو دنیا و منیش گوئ رایه لم و نهچم به دهنگ نهو بانگه وه، من له ناوتان دا دوو شتی قورس به جی نه هیلم: نامه ی خوا و نال و به یتم، که واته سه رنج بدن و بزائن که چون له من به جی نه مینن و چون نه کهن ده رباره یان، نهو دوانه له یه کتر جوئ نابنه وه و هتا دین بولای له سه ر (حوض المورود)، خوا یارمه تی دهرو دؤستی منه، من دؤست و یارمه تی دهری هه موو بهواداریکم، ئینجا دهستی علی گرت - کرم الله وجهه - ئینجا فهرموی: هه رکهس من دؤست و یارمه تی دهری بم نه مه یش دؤست و یارمه تی دهری یه تی، نهی خواجه دؤست و یارمه تی دهری هه رکه سینک به که دؤست و یارمه تی دهری یه تی، وه دوژمنایه تی بکه له گه ل هه رکهس که دوژمنی یه تی، ئینجا زهید نه فهرموی: له ژیر نهو دارانه دا هیه که سینک نه بووه که به چاوی خوی نه یدیبی و به گوچکه ی خوی نه ییستی. براده رانی شیعه نهه نه کهن به به لگه له سه ر نه وهی که جینشینی یه تی پیغه مبهه (ﷺ) پاش خوی هه ر ئیمامی علی یه و ناهه ق و ناوه وایه جینشینی هه رکه سینکی تر، ئینجا پاش نهه جینشینی نه روا بو ئیمامی حسن و ئینجا بو ئیمامی حسین و ئینجا بو کوپ و نه وه کانی تا نه گاته ئیمامی دوانزه که پی نی نه لاین ئیمام محمدی غائب که خوی شارده وه له سه ر دابه که ی سامه رادا تا نزیکي دواها تنی نهه جیهانه، نهو کاته دینه دهروه خوی ناشکرا نه کات و نیتر به جاری هه موو کهس نه که وینه شوینی و هه موو کهس موسلمان نه بی، بهو جوو شیوه ی که به دریزی له کتیه کانی خویان دا نوو سراوه و هه موو شیعه یه ک بهروای له سه ر نهوه دانه مزرینی. ئینجا پیش نه وهی که دهست بکه ین به لیکولینه وه له گه ل براده رانی شیعه چاک وایه راو بیروباوه پی زوړیه و کومهل و جه ماوه ری ئوممهت باس بکه ین که ناو نه برتن به نه هلی سوننه ت، لهه چهند خالانه دا:

- ا- ئیمامی علی - خوی لی رازی بیت - هه ره مندالی یه وه موسلمان بووله ژیرچاودیری و په رومرده ی تاییه تی پیغه مبهه (ﷺ) وه له مالی پیروزی نهودا پیگه یشته و گه وره بوو.
- ب- هه ره لهو کاتی مندالی یه وه تا هه موو ماوه ی ژیا نی پیغه مبهه (ﷺ) جینگه ی میهره بانی و رمزه نه دی نهو بووه.

ت- يهكئ بووه له پيشكهوتوو و يهكهم دهستهي نهم نوممه ته كه خوا له وان رازي بووه و نهوانيش له خواي خوځيان رازي بوون به دهقي ئايه تي سوره تي (التوبه).

پ- خاوهني زانين و بههره و هونه ريكي تايبه تي بووه تا راده يهك زانايان نه فرمون: سئ سهد ئايه ت هاتوو ته خواره وه له شاني دا. وه ئيمامي نه حمده نه فرموي: نه وه ي له شاني نه ودا هاتوو له ئايه ت وحه ديس، له شاني هيچ كه سيكي تر له هاوه له كان نه هاتوو.

ج- ئيمامي علي - خواي لي رازي بيئت - له هه موو بارو روويه كه وه شياو و شايسته ي جينشيني بووه، نه گهر يهكهم جينشين بوايه نوممه تي به ريگه راسته كه ي خوادا نه برد، وهك ئيمامي نه حمده له ئيمامي علي يه وه حه ديسي نه هيني كه نه وه ي تيايه: نه فرموي: عه رزي پيغه مبه ر (ﷺ) كرا ئايا كي بكه ين به فرماندار و كاربه ده ست له پاش تو؟ نه ويش فرموي: نه گهر نه بو به كر بكه ن ده ستان نه كه وي به پياويكي پاك كه دنياي ناوي و حه زي له روژي دوايي يه، نه گهر عه مر بكه ن ده ستان نه كه وي به پياويكي به هيني پاك كه له ري رما هه ندي خوادا نا ترسي له ره خنه و تانه ي هيچ ره خه گر و تانه ده ري، نه گهر علي بكه ن - وه لام واني يه بيكه ن - ده ستان نه كه وي به كه سيكي ري نهموني كه ري ري نهموني كراو كه به ريگه ي راست دا بتانبات.

ح- به هيچ جوړ داواي جينشيني نه كرد و له پاش دياربي كردن و هه لبراردني جينشين هيچ شتيك رووي نه هدا، نه وه تا (سعدى كورى عبادة) داواي كرد و نه ندازي به ره بهر كه انيشي بو كرد و نه يش كرا و هيچ شتيكيش رووي نه دا، كه واته داوا نه كردني له بهر نه وه بووه خو ي نه يو يستوو، نه گهر بيو يستايه و به لايه وه باش بوايه داواي نه كرد، چونكه هيچ مه ترسي يه كي تيا نه بوو، نه گهر خوا نه خواسته جي مه ترسي بوايه نه وا له هه ركاه له هاوه له كان به هين تر و به ده سه لات تر بوو، بي جكه له وه ي كه خوا ترس و بيمي تيا دا دروست نه كرد بوو.

خ- بيگومان نهم پيغه مبه رو نوممه ته كه وه تر و به ريز تري هه موو پيغه مبه رو نوممه ته كه اني تر بوون، كه واته نهم باره باشتر و خير تر بوو كه خوا هه لي بژارد بو نهم نوممه ته، نه گهر به رژه وه ندي نهم نوممه ته له غه يري نه و باره دا بوايه خوا نه وه ي نه كرد، بيگومان هه موو ژيري نه زاني دياربي نه كردن و هه لنه بژاردني ئيمامي علي نه وه نيشان نه دا كه ئيسلام نه و په ري راده دووره كه كاربه ده ستي و حوكم راني ره وا بدا به شي وه ي پادشايه تي و به كه له پوو و هه رگيري، به لكو نه بي به شي وه ي يه كه ساني و هه لبراردني

روت بی، دهی هر نه مه بۆ ئیمه به سه که بیکهین به هو و بهرژمه وندی له دیاریی نهکردن و ههله نه بژاردنی ئیمامی علی دا.

د- پیغه مبهه (ﷺ) کهسی دیاریی بکردایه، بئگومان نهو دیاریی کردنه دهنگی نه دایه وه و بهناوبانگ نه بوو و نه نه شارایه وه، دهی له رۆژی کۆبوونه وهی هاوه له کان لهو شوینه دا که پی ئی نهوتری (سقیفه ی بنی ساعده) - که کۆبوونه وهیه کی ناشکرا و بهر به ره لاش بوو - بۆ ته گبیره و راویژ له سه ره دیاریی کردنی جینشین، له پاش دمه قالی و لیکۆلینه وهیه کی زۆر نه بو به کر دیاریی کرا - خوا لی ی رازی بیت - هیچ شتیکی ناشکرا نه بوو که بکری به به لگه بئجگه له وهی که پیغه مبهه (ﷺ) له پیش له دنیا دهرچوونی کردی به ئیمام و پیش نوژی بهو سپارد، هاوه له کانیش فرمویان نهو ههلیبژارد بۆ پیشه وایی بچوک - واته پیش نوژیی - نهوا ئیمه پیش ههلی نه بژیرین بۆ ئیمامهت و پیشه وایی گه وه، که واته نه گهر که سنیکی دیاریی بکردایه هیچ پیویست نه نه بوو به ته گبیره و راویژ و دمه قالی، به لکو به بی گیره گرفت و سه ره لی کردنه وه په یمان نه درا به دیاریی کراوه که پیغه مبهه که یان (ﷺ) که له گه لیان و سه ره و مالیان خوشه ویست تر بوو به لایانه وه و ههر گیز لایان نه نه دا له فرمانی، له هیچ نومه تیکی تر دا به وینه ی نه وانه دهست نه که و تووه له فرمان بهیری و گوئی رایه لی دا، ههر که س ریزی خوی به لاوه بیت ههر گیز گومانی نه وه نابات که نهو کۆمه له به ختیاره به جاری یه که موتبن و یه کیان گرتبی له سه ره نافرمانی و شار د نه وهی نهو دیاریی کردنه!! که واته شتیکی ناشکرایه که پیغه مبهه ی نازین (ﷺ) هیچ که سنیکی دیاریی نه کرد وه، مه گهر نهو پیش نوژیی پی سپاردنه که هاوه له کان کردیان به به لگه له سه ره راست و ره وایی جینشینی نه بو به کر - خوا لی یان رازی بیت -.

ژ- هه دیسی ترمزی که له (حذیفه) وه نه یهیننی که عه رزی پیغه مبهه ریان کرد (ﷺ): خۆزگه جینشینت دانه نا، نه ویش فرموی: نه گهر که سی بکه م به جینشین و ئینجا ئیه وه نافرمانی بکه ن و گوئی رایه ل نه بن سزا نه درین، که واته که س دیاریی ناکه م. به لام (حذیفه) ههر قسه و هه وائیکی پیدان به وای پی بکه ن، وه عبدالله ههر جور قورئانی پی خویندن وهی گرن و بیخوینن.

له پاش نه م خالانه ئینجا دینه سه ره لیکۆلینه وه له م مه سه له دا له گه ل براده رانی شیعه، به شیوه یه کی راستی و به وای راستی دا گهران، به بی لایه نگیری و ره گه زایه تی به کار هینان،

به یارمه‌تی خوای گه‌وره: هرچند له مه‌سه‌له‌دا زۆر زۆر قسه و باس و لیکۆلینه‌وه کراوه و به‌تایبه‌تی باس کراوه له کتێبه‌کانی (عقائد) دا به‌لام به‌بۆنه‌ی ئەم ئایه‌ته‌وه حەزم کرد هیندیک بدویم به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر نەرم و ناسک که بۆنی دووبەرەکی لێ نه‌کری. وه نه‌یکەم به‌ موحاده‌له و ده‌مه‌ قالی، هیوادارم که رێم له‌ باره‌ راسته‌قینه‌که‌ که‌وتبی، که‌واته‌ با باش سه‌رنج بدری. ئەوان ئەلێن و لایان وایه: که له‌لایه‌ن پێغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) به‌فرمانی خوا ئیمامی‌ عملی دیاریی کراوه به‌ جێنیشین و کاربه‌ده‌ست به‌سه‌ر ئوممه‌ته‌وه. ئەلێن ئەم ئایه‌ته‌ی که‌ تیپه‌ری کرد هاتوو‌ته‌ خواره‌وه‌ له‌باره‌ی جێنیشینی علی یه‌وه - کرم الله وجهه -، مه‌به‌ست به‌ ﴿مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ گشتی نی یه‌ لی‌ره‌دا، به‌لکو‌ ئه‌و شته‌ تاییبه‌تی یه‌یه: واته‌ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر راگه‌یه‌نه‌ ئه‌و جێنیشینی علی یه‌ که‌ هینراوه‌ته‌ خواره‌وه‌ بۆلات له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه، چەند ریوایه‌تیک ئەهینن که مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه:

۱- له‌ (ئەبو جعفر و ئەبو عبدالله) وه‌ که‌ خوا سروشتی کرده‌ لای پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌مه‌ی علی بکات به‌ جێنشین، ئەویش مه‌ترسی کرد که‌ ئه‌وه‌ قورس بی‌ت له‌ دلی ده‌سته‌یه‌که‌ له‌ هاوه‌له‌کانی دا و پێ‌ یان ناخۆش بی‌ت، به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ خوا ئەم ئایه‌ته‌ی نارد بۆ هاندانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌سه‌ر راگه‌یاندنی ئه‌و فرمانه‌و ئەویش رایگه‌یاند.

۲- وینه‌ی ئەم ریوایه‌ته‌ ئەهینن له‌ (ئیین و عه‌باس) وه‌ - خوا لێ یان رازی بی‌ت - له‌م ریوایه‌ته‌دا ئەمه‌ش هیه‌ که‌ له‌ رۆژی (غدير خم) دا هه‌لسا به‌و فرمانه‌، هه‌روه‌ها ئەم وینه‌یه‌ ئەهینن له‌ (ئەبو حاتم و ئیین و مه‌رده‌ویه و ئیین عساكر) و ئەوانیش له‌ (ئەبو سعیدی خدری) یه‌وه، وه‌ (ئیین و مه‌رده‌ویه) له‌ (ئیین و مه‌سعود) وه‌ ریوایه‌ت نه‌کات که‌ فرموبی‌تی: ئی‌مه‌ له‌ چه‌رخێ پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) ئەم ئایه‌ته‌مان به‌م جو‌ره‌ نه‌خوینده‌وه: ﴿تَأَيَّاهَا الرَّسُولُ بَلَغَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ رَسُولَهُ﴾.

به‌ کورتی ئه‌وه‌ی که‌ پشتی پێ‌ نه‌به‌ستن بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ و بنه‌رته‌ بۆ تاییبه‌تی کرتدنی وینه‌ی ئەم ئایه‌ته‌ به‌ ئیمامی علی یه‌وه، هه‌واڵ و ریوایه‌ته‌کانی (غدير خم) ه‌ که‌ بی‌جگه‌ له‌و ریوایه‌تانه‌ی که‌ باس‌مان کردن چەند ریوایه‌تی تریان هیناوه‌ و چەند شتی بی‌ تام و بی‌زادوان تیا هیه‌، به‌تاییبه‌تی ئه‌وه‌ی که‌ (سه‌عله‌بی) هیناویه‌تی له‌ ته‌فسیره‌که‌ی دا و ته‌فسیری منار نه‌یگنیرێته‌وه‌ لێ یه‌وه، که‌ ناشکرایه‌ ده‌ست هه‌لبه‌سته‌ و درۆیه‌، چونکه‌ له‌ چەند لایه‌که‌وه‌ درۆیه‌تی تیا به‌ و هیندیکێ ئه‌وی تری نه‌خاته‌وه‌ به‌ درۆوه‌، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌و ریوایه‌ته‌م نه‌هینا، به‌لێ ئه‌وه‌ی که‌ پشتی پێ‌ به‌به‌ستن ئه‌و هه‌والانه‌یه‌ که‌ هیندیک‌مان باس کردن به‌

تایبته‌تی ئەو رێوایەتەنەیان کە وتەیەکیان تایبە سەحیح و راست و رەوایە لای ئەمەلی سوننەتیش کە پێغەمبەر (ﷺ) فرمویەتی: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيَ مَوْلَاهُ» بە پێی ئەو رێوایەتەنە ئەو ئایەتەنە بەو جۆرە تەفسیر ئەکەنەوه و تایبەتی یان ئەکەن و لە رووکەش و روالەتەکانیان لایان ئەدەن. ئینجا هەرکەسێک سەرکێشی نەکات و رەگەزایەتی بەکار نەهێنێ و بە دواى راستى دا بگەرێ بێگومان دُنیا ئه‌بێ به‌م خالانەى خوارەوه و ئیتر دووبەرەکی بەکار ناهێنێ:

ا- شتیکی ناشکرایە ئەگەر پێغەمبەر (ﷺ) هەرکەسێکی دیاریی بکردایە بە جێنشین هیچ کەسێک سەرپێچی و ملەجەرێ ی نەئەکرد نە لەکاتی ژیاى پێغەمبەردا و نە لەپاش لەدنيا دەرچوونى، بە تایبەتی بۆ یەکیکی وەك ئیمامى عەلى كە ریزی تایبەتی بووه لەناو هەموو موسلمانان دا، هەموو کەس دانى ناوه بە هونەر و گەورەیی ئەو زاتەدا کە نزیک ترین پیاو بووه لە پێغەمبەرەوه (ﷺ) لە هەموو باریکیشەوه بە دەسلەت تر بووه لە هەرکام لە هاوڵەکان.

ب- ئەگەر جێنشینی دیاریی بکردایە رایئەگەیاندا لە وتارو خۆتەکەى رۆژى عەرەفات و حجة الوداع دا، لەوێ دا ئەیفەرمو کە گەورەترین کۆپ و کۆمەلى موسلمانان بوو لەو کاتەدا، وتارو فرمودەکەیشی زۆر بە گرتگ گرتبوو، ئەوەبوو ئەوانەى هەموو کرد بەشایەت و داواى شایەتی لى کردن لەسەر راگەیانندنەکەى، ئەوانیش هەموو شایەتی یان دا، ئینجا خواى کرد بە شایەت لەسەر ئەوه، فرمانیشی دا کە ئەو کەسەى ئامادەى ئەو شوێنەى و تارەکەى راگەیهنێ بەوانەى کە ئامادەى ئەوێ نین.

ت- ئەگەر ئیمامى عالى بکردایە بە جێنشین لەسەر فرمانى خوا و پێغەمبەر (ﷺ) ئەو کاتە پێویست بوو لەسەرى کە دەست بەجێ لە پاش پێغەمبەر (ﷺ) هەلسایە بە کاروبارى جێنشینی یەکەى بە بى پرس و راو گوێدان بە هیچ کەس، ئەگەر هەرکەسێک رازی نەبواى و سەرپێچی بکردایە ئەبوو ئامۆژگارى بکردایە بە ئاراستە کردنى ئەو ئایەتە یان ئەو حەدیسەى کە پێى کراوه بە جێنشین، ئینجا ئەگەر هەر سەرپێچی بکردایە پێویست بوو لەسەرى بە زۆرى چەك هەولێ بدایە بۆ مل کەچ کردنى، وەك بەو جۆرەى کرد کاتى کرا بە جێنشین لەپاش عثمان - خویان لى رازی بێت - لەگەڵ ئەوه‌دا دیاریی کردنەکەیشی لەسەر بریاری ئەو کۆمەله بوو کە لەو کاتەدا ئامادەى مەدینە بوون، بە هیچ کلۆجیک بى دەنگ بوونى دروست نەبوو، کەواتە بى دەنگ بوون و داوا

نه كړدنى له چهرځى نهو سيانه پيشووه دا، له بهر نهووه بووه كېه جينشيني يه كېه
 نهوانى بهر است زانيوه، بى دهنك نه بوون و جهنگ كړدنى له پاش ديارى كړدنى
 خوځى، له بهر نهووه بوو جينشيني يه كېه خوځى بهر است زانى و سرپنچى نهوانه ي به
 ناراست و ناشه رعى دانا كه جهنگى له گهل كړدن، بى دهنك بوونى له چهرځى نهو
 سيانه ي پيشووه دا له بهر ته قى و تريز نه بوو، چونكه نهو خوا ترس و بيمى تيا دروست
 نه كړدبوو، به هيچ رهنك نه بيزاوه لى ي كه سر بكا ته وه له په لمار دانى هيچ ناهه قى
 و بى شهرعى يهك، له رى خاودا باكى نه بووه له هيچ ره خنه و تانه ي هيچ ره خنه گر و
 هيچ تانه دمرى، نه گهر نهو هوالى ته قى و تريزى بزاني يايه نه بوايه له چهرځى
 جينشيني يه كېه خوځى باشر ته قى و تريزى بكر دايه، چونكه كا ته كه زور زور ناسك
 بوو و ره شى و تاريخى لاسه رى موسلمانانى گرتبوو، به راستى نهو كه سانه ي كه
 نه لىن: له كاتى نهو سپانه دا ته قى و تريزى به كار هينا، نهو كه سانه پايه و پله ي
 به رزى نهو شيرى خوا پرست و نزم نه كه نه وه، به تاوانبارو گونا هبار و ترسنوك
 دمرى نه كه ن، ناي چنده شيرين و جوانى فرمووه (نيمامى حسنى مثنى) - خوا لى ي
 رازى بيت - وهك (نه بوو نعيم) ريوايه تى كړدووه و لى يوه: سويند به خوا نه گهر خوا و
 پينغه مېر ه كېه (ﷺ) على يان ه لېر ژر د بى بو نهو كار، وه على - كرم الله وجهه -
 همول و ه لمة تى نه دابى بوى، نه بى له ه موو كه س تاوان و ه لة ي گهره تر بى،
 بهر استى مردم سر سامه له مەى كه چوڼ شتى وا رهوا دراوه و بيريك نه كراوه ته وه
 لهو تاوانه زور گهره ي كه خراوه ته مى زاتى ناوا؟! چوڼ رهوا درا كه حكومه ته كېه
 پينغه مېر (ﷺ) له پاش خوځى ده ست به جى گهر بى به حكومه تيكى ناشه رعى سته كار
 - چونكه نه گهر على ديارى كرابى نه بى جينشيني نهو سيانه ناهه ق و ناشه رعى
 بووبى - ماوه ي (٢٤) سال نهو تاوان و سته مه دريژ ه كيشابى به بهر چاوى على
 يوه، (على) يش مى داخست بى وهك سهر يازيك به مل كه چى و گوئ رايه لى و به بى
 نه وهى دوو ليوه بكا ته وه و ناوچه وان به نيته يهك به دژى نهو حكومت و كار به ده سته
 ناشه رعى يانه؟! بيگومان هر نه م باس و ليكولينه وه يه روون و ناشكرا نه بيت ه وه كه
 به هيچ كلو جيك نابى مبه ست به هديسى ﴿من كنت مولاه فعلى مولاه﴾ ديارى
 كړدنى على بيت به جينشين، وهك برادرانى شيعه نه لىن و نه يېن به سهر نه وه دا،
 به لكو پيوسته بېرېت ته نها به سهر باسى پايه و پله ي به رزو هونرى كه خوا پنى

به خشيوه، وهك چهند هديسيكي تر كه هاتووه دهربارهي لهو بارهيهوه. بهم رنگه
 مهبست به (مولي) دوست و خوشهويست يان يارمه تي دهره، واته هر كهس من دوست
 و خوشهويستي بم (علي) ش دوست و خوشهويستي يه تي، يان هر كهس من يارمه تي
 دهری بم (علي) ش يارمه تي دهری يه تي. له هيندي ريوايه ته وه وا دهرنه كه وي كه نه م
 هديسه هاتبيت له باره ي پاكي تي نيمامي علي له هيندي ره خنه كه لي ي گيراوه،
 يه كي لهو ريوايه تانه ريوايه تي (محمدي كوپي نيسحاق) ه له (يه حياي كوپي عبدالله)
 وه نه ويش له (يزيدي كوپي طلحة) وه كه نه لي: هيندي لهو له شكره ي كه له گه ل علي
 بوون كاتي چوو بو سر يه من به گله يي بوون لي ي و بيزار بوون له وه ي كه به كم و
 كوپي نه يزيان دن و نه ينه هيش هيج شتيك سهر ف بكری به بي پيوستي، يه كيكي تر
 لهو ريوايه تانه نه ميه كه (نين و عباس) نه يگيرنه ته وه له (بريده ي نه سلهمي يه وه) -
 خوا لي يان رازي بيت - كه نه فرموي: له گه ل علي چووم بو غمزي يه من، بينيم كه
 زور دهستي پيوه نه گرت و به خشيني كم بوو، نينجا كاتي گه يشتمه خزمه ت
 پيغه مبر (ﷺ) باسي (علي) م كرد و شكاتم له دهست كرد، نينجا بينيم روي
 پيغه مبر (ﷺ) تيك چوو، نينجا فرموي: بريده نايا من شايسته تر و خاو من ماف تر
 نيم بو بروداران، له خويان بو خويان؟ منيش گوتم: به لي نه ي پيغه مبري خوا، نينجا
 فرموي: «من كنت مولاه فعلى مولاه» واته هر كهس مني گهره ك بيت نه بي (علي) شي
 گهره ك بيت. هه روه ها چهند ريوايه تيكي تريش هيه هه مووه نه مگر نه وه كه هيندي
 زور به گله يي بوون له نيمامي علي لهو سه فري يه مهنه دا، نهو دادو يه كساني و
 دهست پيوه گرته يان دانه نا به ناهه قى و ستم و چرووكي، بينگومان نهو ره خنه گرانه
 هه له بوون و له سر ناهه ق بوون لهو قسانه ي كه كرديان دهرباره ي كاتي كه گه رانه وه له
 يه من و هاتن بو نهو حه جه له خزمه ت پيغه مبردا (ﷺ) نه ويش كه گه رايه وه له
 حه جه كه ي لهو شوينه ي كه ناوي (غدير خم) ه لاي دا و خوتبه ي ذا بو نهو موسلمانانه
 و له خوتبه كه ي دا باسي هونه رو گهره يي علي كردو به پاك و خاو ين دهری كرد لهو
 شكات و قسه و باسانه، ره زامه ندي و خويش ويستن و دوستايه تي خوي دهرې لي
 ي به جوريك كه پيوسته له سر برودارانيش وابن له گه لي. نينجا كاتي كه بهو هه موو
 باس و ليكولنه وه دهر كهوت هيج هديسيك ني يه كه به لگه بيت له سر جينشيني

نیمای علی - کرم الله وجهه - کهواته با بگه‌نینهوه بۆ سر ئهم ئایه‌ت‌ه‌ش هیندی
لینکۆلینهوه له‌ویش دا بکه‌ین:

۱- بینگومان به پئی هیندی ریوایه‌ت ئهم ئایه‌ت‌ه و وینه‌ی لانه‌درین له رووکه‌ش و
رواله‌ته‌کانیان، ده‌ی کاتی ریوایه‌ته‌کان به‌و جوژه بوون که باس کران، دهرکه‌وت که
هیچ ده‌قیکی هه‌دیس نی به له‌سر ئهو جینشین یه - نایش گونجی ببی - کاتی
کاره‌که به‌و جوژه‌یه، ئیتر به‌ هیچ ره‌نگ دروست نی به لادانی ئایه‌ته‌که
له‌رووکه‌شه‌که‌ی، بێجگه له‌ویش به‌رینی ئهو ئایه‌ته به‌سر مه‌سه‌له‌ی جینشین دا
هۆنینه‌وه په‌یوه‌ستی ئایه‌ته‌که نه‌پچری له ئایه‌ته‌کانی پاش و ئایه‌ته‌کانی پێشی
یه‌وه، چونکه مه‌سه‌له‌ی جینشین هیچ په‌یوه‌ندی یه‌کی به مه‌به‌ستی هیچ کام له‌و
ئایه‌تانه‌وه نی یه، وه‌ک ئاشکرایه بۆ ههر که‌سیک که بیرێک بکاته‌وه و سه‌رنجێکی ئهو
ئایه‌تانه‌ بدات، ئهو پچرینه‌ش له وتراو و وتاری به‌نده‌یشدا، ناگونجی له‌گه‌ل
ره‌وانبێژی و یاسای ره‌وانبێژی یان دا، چ جای قورئان که پاک و بێگه‌رده له ههر
له‌که و ره‌خنه و له‌نگێک به وینه‌ی پاک و بێگه‌ردی ئهو خوایه‌ی که ئهم قورئانه‌ی نارد،
کهواته پێویسته له‌سه‌رمان که ته‌فسیری ئهو ئایه‌ته به‌و جوژه نه‌که‌ینه‌وه و نه‌ییرین
به‌سر ئهو مه‌سه‌له‌دا، به‌لکو ئه‌لین: ئهم ئایه‌ته فه‌رمان ئه‌دات به راگه‌یاندنی گشتی و
له‌سه‌ره‌تای هاتنی ئیسلامه‌وه هاتوه، وه‌ک له پێشه‌وه ئاماژه‌مان بۆ کرد که ئه‌وه رای
کۆمه‌لیکه له زانایانی چینی یه‌که‌می ته‌فسیر، به تایبه‌تی نه‌گه‌ر ئهم هه‌دیسه سه‌حیح
بی که (ئین و مه‌ردویه و ضیاء) ئه‌یگێرینه‌وه له (ئین و عباس) وه - خویان لی رازی
بیت - ئیتر رێگه‌ی هیچ قسه‌یه‌ک نامینی و نه‌بی ههر فه‌رمان بیت به راگه‌یاندنی
گشتی، ئه‌فه‌رموی: پرسیار کرا له پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) کام ئایه‌ت که‌له ئاسمانه‌وه هات به‌تین
تر بوو له‌سه‌رت؟ ئه‌ویش فه‌رموی: له‌مێنادا بووم له‌کاتی کۆبوونه‌وه‌ی مه‌ردومان دا، بت
په‌سته‌کانی عه‌ره‌ب و له هه‌موو جوژه‌کانی تر کۆبوو بوونه‌وه، ئینجا جوهره‌ئیل هاته
سه‌رم و گوئی: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾، ئه‌فه‌رموی: منیش هه‌ستام لای
عقبه‌دا و گوتم: ئه‌ی مه‌ردومینه ئایا کی یارمه‌تیم ئه‌دات له‌سر ئه‌وه‌ی سپێردراوه‌کانی
خوای خویم بگه‌یه‌نم و به‌هه‌شت بۆتان بیت؟ ئه‌ی مه‌ردومه‌کان بلین (لا إله إلا الله و انا
رسول الله إليك)، ئه‌گه‌ر وا بلین ئه‌گه‌ن به ئامانج و سه‌رنه‌که‌ون و به‌هه‌شتیشتان بۆ
نه‌بی. ئه‌فه‌رموی: ئینجا له‌وی دا هیچ پیاو و ئافه‌رت و که‌نیزه‌ک و هیچ مندالی نه‌ما

مهگەر هه موو خۆل و بهردیان تی گرتم و وتیان: ئەمه درۆزنه و له ئایینی خۆی
 هه لگهراوه تهوه. ئینجا فریشتەیهك خۆی دهرخست لێمه وه و گوتی: یان به خهتەر یهك
 هات به دلم دا و گوتی: ئەگەر تۆ پیغه مبهری خوا ی ئەوا کاتی ئەوه یه كه نزا بکهیت له
 گهلهكەت هه رچۆنی نوح نزی کرد له گهلهكە ی به نه مان و له ناو چوون، ئینجا
 پیغه مبهر (ﷺ) فرموی: ئە ی خوا یه رینموونی گهلهكەم بکه، چونکه نازانن و نه فامن.
 من زال بکه به سهریان دا به مه ی گو ی رایه لیم بکه ن بۆ په رستن و گو ی رایه لی تۆ، ئینجا
 عباسی مامی دیت و رزگاری ئەکات لی یان و ئەوان دوور ئەخاته وه لی ی. ئەگەر به
 پی ی ئەو راو ریوا یه تانه ئەم ئایه تانه تهفسیر نه که ی نه وه و نه لێن فرمان ئەدا به
 راگه یاندنی گشتی به هه مووان، ئەگەر بهو جوړه نه که ی، ئەو کاته به پی ی شوینه که
 نه لێن: مبهست فرمانه به راگه یاندنی ئەو ئایه تانه ی داهاتوو به نامه داره کانی
 رابوردوو وه ئایه ته که هه ر کام له م ئایه تانه ئەدا به به نوکە ی دلایاندا و دایان
 نه چله کینی دنیا یان له سه ر تاریک ئەکات و ئەوپه ری خه شم و قینیان نه مینیته جۆش.
 ناشکرایه که راگه یاندنی شتی وا و رووبه روو وه ستانیان قورس و گرانه و پیویستی
 هه یه به م فرمانه تایبه تی یه ی که تیپه ری کرد،

قُلْ يَٰأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا ٱلتَّوْرَةَ وَٱلْإِنْجِيلَ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ
وَلَا يَزِيدُكُم كَيْدًا مِّنْهُمْ مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَيْنًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

به تاييه تی بۆ راگه یانددنی ئەم ئایەتە ی که دیت به دوا ی دا و ئەفرموی: ﴿قُلْ يَٰأَهْلَ
ٱلْكِتَٰبِ﴾ ئە ی پیغه مبه ر بلی: ئە ی نامە دارە کان ﴿لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ ئیو ه لە سەر هیچ شتێک نیی،
واتە هیچ ئایینیەک که گوئی پی بدری و شایستە و شیوا ی ئەو ه بێت ناو ببرئ به ئایین
﴿حَتَّىٰ تُقِيمُوا ٱلتَّوْرَةَ وَٱلْإِنْجِيلَ﴾ هەتا به رێک و راست تەورات و ئینجیل نەگرن و پەیرەوی
رەفتاری پی نەکن که ئەو ه داخوازە بۆ ئەو ی به رێکی بپوا بینن بەم پیغه مبه رە (ﷺ) که
ناو و نیشان یان تیا یە و مۆژدە یان داو ه به هاتنی و پەیمان یان لی وەرگیرا و ه به بپوا هیان و
پەیرەوی کردنی. ﴿وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ بەرێکی پەیرەوی و رەفتار ئەکن بەو ی که
هینرا و تە خوا رەو ه بۆلاتان لەلایەن پەروردگار تانەو ه - واتە قورئان - که بۆ هەمووان
هاتو و یانی نامەکانی تری پیغه مبه رەکان یان یان هەموو نامەکانی تری خوا، بەهەرکام
مەبەست بێت ئەو ه ئەگە یەنی که هیچ ئایینیکیان نی یە هەتا نەکەو نە شوینی ئیسلام و
پەیرەوی ئەم پیغه مبه رە نەکن (ﷺ) وەک لە پیشەو ه باس کرا لە کاتی تەفسیری ئایەتی (٦٩)
لەم سورەتەدا. هەرچەند ئەو نامە دارانە خو یان به بپوادار و خاوەن نامە دا ئەنا، بەلام ئەو ه تا
قورئان دان نانی به هیچ شتێک که ئەوان لافیان لی ئەدا پی ی بۆ خو یان، چونکە ئایین، نە
وتە و قسە ی رووتە که بەدەم بگوتری، نە نامە یە بخوینرێتەو ه به ئاوازە و دەنگ لەراندەو ه،
نە ناو و نازناویکە به کەلەپوور و وەرگیری و بلاو ییتەو ه، بەلکو ئایین بەرنامە ی ژیا نە،
بەرنامە یەک که لە بپوا و عەقیدە ی دەروونی یەو ه دەست پی ئەکات تا هەموو خو و رەوشت و
کردەو ه کان لە هەموو بارو رو یەکی ژیا نەو ه، ئەبی هەموو ئەمانە دامەزێن و داڕێژرێن
لەسەر ئەو بەرنامە یە. دە ی کاتی که ئەو نامە دارانە ئایینەکیان بهو شیو ه نەگرت، بەلکو به
ئارەزو و دەست کاری یان کرد و هەرچیان به دل نەبو وازیان لی هی نا و پشت گو ی یان
خست، لەبەر ئەو ه خوا هیچی لی وەر نەگرتن و قورئان دانی ئەنا به هیچ شتێک بۆیان
لەبارە ی ئایینەو ه، چونکە بپوا نەبوون به هەر هیندی وەک بپوا نەبوونە به هەمووی بەلای
خوا وە، بێجگە لەو هیش هەر ئەندازیکیان هیشتبیتەو ه لەبەر خوا نەبوو ه، بەلکو بەرژو وەندی
خو یان تیا بەدی کردو وە. کەواتە واز لی هی ترا و واز لی نە هی ترا و هەر به ئارەزو و کاری

بووه نهك له بهر خواو گوئى رايه لى خواو په پړه وى فرمانى خوا، كهواته هيچ شتيك له نايين
 و عقيده و بړوايان لانه بووه و به ده ستيا نه وه نه بووه. نينجا دلنبايى نهكات له سر نه و پړي
 سر كيشى و ياخى بوونى زوږ بهى نه و نامه دارانه تا نه و راده يه كه به نارندى نه م قورنانه و
 راگه ياندنى سر كيش ترو ياخى تر نه بن. نه م قورنانه ي كه به تين و به مي ز ترين به لگه و
 رابره، له گه ل نه وده دا خوا فرمانى دا به و راگه ياندن و روو به روو ده ستانه كه زوږ سهخت و
 به تين بووه له د ورونيان دا، چونكه كار دروستى خوا له وده ايه كه به روونى و به بى پنيچ و
 وتهى هق و راست راگه يه نري، نينجا كى وهرى گري وهرى گري و هر كه س دژ و وهرى
 ناگري هر با دژ بى و وهرى نه گري، پيوسته نه و راگه ياندنه تا نه وى وهرى نه گري و رى
 راست نه داته بهر به زانين و به روونى وهرى گري و بيداته بهر، نه وى كه وهرى ناگري به
 روونى و به زانينه وه وهرى نه گري و رى لارو چموت بداته بهر، هيچ بړو بيانوويه كى
 نه مينى، نه فمرموى: ﴿وَلَزِيدَكَ كِبًا مِّنْهُمْ مَا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ طَعْنًا وَكُفْرًا﴾ سويند به خوا نه وى
 كه مين راو ته خواره و بولاى تو زوږ له وانه زياد نهكات له باره و سر كيشى و بى بړوايى
 يوه، نينجا دلنه وايى پيغه مېر نهكات (ﷺ) له سر نه وه، نه فمرموى: ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ
 الْكَافِرِينَ﴾ كهواته غمبار و دل غمگين مېه له سر گه ل و كومه لى بى بړوايان، كاتى كه به و
 جوړه نه يانېنى، چونكه سوچ له خو يانه وه يه، خو يان شياو و شايسته ي نه و نه خو يان
 وتهى راست و هقيان ناوئ و بيزارن لى، دل و د ورونى خو يان خيرو چاكيان ناوئ،
 كهواته ليزانى و كار دروستى خوا داخو ازه بو نه وى وتهى هق و راستى بدرى به
 نا وراستى دل و د ورونيان دا تا نه وى شارويه تيايان دا دهر كه وى، سر كيشى و ياخى
 بوونه كيان ناشكرا ببى، شايسته ي تو لى سهخت و سامناكي خو يان بن! نه م نايه ته
 ده ست نيشانمان بو نهكات بو نه م خالانه ي خواره وه:

۱- له پاش هاتنى نيسلام و قورن نايى دان بنري به هيچ نايينيكي تردا، هيچ كه س به
 خاوه ن نايين دانانري بي جگه له كه سيك كه به ريكي بړواي مينابى به نيسلام و به
 قورنان، كهواته - وه كه له پيشه وه به دريژي گوتمان - دروست نى يه بو موسلمانان
 دو ستايه تى و سويند خواري بكن له گه ل گا ورو جووله كه دا به دژى بى بړواو ماددى
 يه كان، به ناوئ نه وه وه كه نه و نايين دارن و نه مان بى نايين، چونكه نه و قورنان
 بړياري ناشكراى دا له سر بى ناييني گا ورو جووله كه هه تا ته ورات و نينجيل به ريك

و راستی نه‌گرن و په‌پړه‌وی شو دووانه نه‌کهن که په‌پړه‌وی راستی نه‌وانه به‌مه نه‌بی که به رڼکی په‌پړه‌وی قورښان بکه‌ن.

ب- پڼویسته له‌سهر موسلمانان که به ناشکرا و به بی پڼچ و په‌نا شو و ته راسته‌ی که نایه‌تکه فرمانی پی دا، هه‌موو موسلمانان بپروای له‌سهری بی و به زمان بیلی و به ناشکرا ناراسته‌ی گاورو جووله‌که‌ی بکات، هرچند بهو و ته‌یه نه‌وان نالوژ بین و زیاتریاخی و سرکیش بین و دوژمنایه‌تی و پیلانیان به‌تین و به‌هیزتر بکه‌ن، هرچند له ژماره و چه‌ک و ده‌سه‌لآت دا چند قات و چند چندانه بن. به‌لی پڼویسته بانگ کردنی مردم بؤ نیسلام و رڼگی خوا به نهرم و نیانی و ناموژگاری شیرین بیټ، به لیزانی و کاردرستی بکری، به‌لام نه‌وه جیاوازه له‌گه‌ل راگه‌یاندنی نه‌وه‌ی که پڼویسته راگه‌یه‌نری، نه‌وه‌ی که پڼویسته راگه‌یه‌نری نه‌بی به روونی و به بی قوژت و گری و به بی دمه پیچه راگه‌یه‌نری، نیتر شیوه‌ی راگه‌یاندنه‌که جوژ به جوژ نه‌بی به پی‌ی لیزانی بانگ که‌ره‌که و به‌رژموندی نیسلام، بؤ نمونه: بت په‌رسته‌کان شو هه‌موو هه‌ول و ته‌قلایان دا بؤ نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) نه‌ونده باسی پرپوچی بته‌کانیان نه‌کات و خویشان و باوک و باپریان به گومرایی دهرنه‌کات، نیتر چی نه‌کات بی‌کات و چون خواپه‌رستی نه‌کات بی‌کات، به‌لام شو هه‌ولی نه‌وانه هیچ سوودی نه‌بوو، روژی له روژان وازی نه‌هینا و هیچ جوژه‌ کهم و کوپی یه‌کی به‌کار نه‌هینا لهو مه‌سه‌له‌دا که نه‌وانی پی نالوژ نه‌بوون و ژوریان یاخی تروسهرکیش ترنه‌بوون پنی، به‌لام له‌همان کاتدا شیوه‌ی باس کردنه‌که‌ی بهو جوژو شیوه‌ی راست و ره‌وا و شیرینه بوو که خوا فی‌ری کردبوو.

ت- نه‌وه‌ی که دهریاره‌ی نامه‌داران هات له‌م نایه‌ته‌دا شتیکی ناشکرایه بؤ نه‌م نوممه‌ته‌یشه، واته نه‌وانه‌ی که قورښان به رڼک و پڼکی راناگرن و هه‌موو حرامه‌کانی حرام نه‌کهن و هه‌موو حه‌لآله‌کانی حه‌لآل نه‌کهن له هه‌موو بارو روویه‌که‌وه، نه‌وانه‌ش به وینه‌ی گاورو جووله‌که‌کان له نایینی خوا دهرچوون و هیچ نایینیکیان نی یه که به شت دابنری و شایسته‌ی نه‌وه‌بی که به نایینی خوا ناوېری. هرچند لاف نایین داری لیبدات، خوا نه‌یخاته‌وه به دروه.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصْرِيُّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

ئينجا باس و برياريك دهر نهكات له باره ی نهو نايينه ی که خوا وهری نه گری له مردومان به شيوه ی گشتی، نيت له هر ميللت و تيره و بهر يه ک بن، هر يرو باومر و مزه مينيکیان بو خويان دانابی له پيش هاتنی نيسلام و له پاش هاتنی نيسلام، نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ بهراستی نهوانه ی که برويان هيناوه، نيت به دهمی روت وهک ناپاکان، يان به دلپش، ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ نهوانه ی چوونه ته نايینی يه هوديتی ﴿وَالصَّابِئُونَ﴾ نه م تاقمه به چهند جورنک ته فسیر کراوه ته وه، نه وه ی که زورتر بجته دلوه نه وه يه نهوانه تاقم و کومه ليک بوون له پيش هاتنی نيسلام دا بت په رستی يان نه نه کرد و هر خويان نه په رست و به بی نه وه ی مزه مينيکی ديار ی يان بو خويان دانابی، له ناو عه ره پيش دا تاك و ته رايه کیان هه بو نه مانه ش ﴿وَالنَّصْرِيُّ﴾ نهوانه ی که ناو نه برين به شوين که وتوی جه زه تی عيسا (عليه السلام) ﴿مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ هر که س لهوانه بروی هينابی به خواو به روژی دوايی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ کرده وه ی چاکي کردبی و له سر نهو باره بمن و له م جيهانه دهر چن. بينگومان شتيکی ناشکرايه که مبهست بهو بر او کرده وه چاکه نه مه يه که نه بی به گويزه ی نه دواترين نايين و شهريعه ته بينت، هر که س لهوانه به م جوړه بی ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه هيچ مه ترسی يه کیان له سر نه بی، نه غه مبار نه بن له روژی دوايی دا، نه م برياره ی که نه م نايه ته دای يه کيکه لهو بر يارو به ندانه ی که له م شهريعه ته دا زانراون به ناشکرا، پنيويسته له سر هه موو موسلماننیک به بينگومان بروی پی ی بی، به بی گيرو گرفت و پينچ و په نا بيلی و هيچ دمه پينچ ی تيا نی يه. ئينجا به شيك له ميژووی جووله که نه خاته بهر چاو که هر له کونه وه هه لو يستی به دو خراپيان بووه دهر ياره ی پينغه مبه ره تاييه تی يه کانی خو يشيان!

کهواته ئەو هەلۆیستە بەدەیان دەربارەی ئیسلام و فروستادی ئیسلام یەکەمجارو دواترین
 جار نی یە، بەلکو هەر پیشەیی کۆنیانە، ئەفەرموی: ﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ سویند
 بەخوا وەرمان گرت پەیمانی بەهیزی ئیسرائیلی یەکان لە تەورات دا، بەمەیی که بە پێی
 تەورات رەفتار بکەن، بەلام وەک چەند جارێک باس کرا پەیمانەکیان شکاند و بە دژو
 پێچەوانەیی جولانەو، ﴿وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا﴾ ناردمان بۆلایان چەند نێراو فروستادیەک که
 نامۆگاری یان بکات و فیری ئایینی خویان بکات، کهچی دەربارەی ئەو فروستادانە و
 کردەویان لەگەڵیان بەم جوړە بوو: ﴿كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ﴾ هەر جارێ
 فروستادیەک بەهاتیە بۆلایان هەر فەرمانی که بە دلایان نەبەوایە و نەفسیان نارهزوی
 نەکردایە، سەرکێشی یان ئەکردو دوژمنایەتی یان بەکار ئەهینا بەم رەنگە ﴿فَرِيقًا كَذَّبُوا﴾
 دەستەیهکیان بە درۆزن دانهان و بپوایان پێ نەئەهینان ﴿وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ﴾ دەستەیهکیشیان
 ئەکوشتن، وەک لە ئایەتی (٧٨) ی سۆرەتی (البقرە) دا بەدرێژیی باس کرا. هەرچەند
 کوشتنەکەش رابردوو بە وتەیی ئیستا باسی کرد: ﴿يَقْتُلُونَ﴾ نەیفەرمو: ﴿وَفَرِيقًا قَتَلُوا﴾
 بۆ ئەوێ ئەو شیوێ بەد و دلتەزینە بخاتە بەرچاو تا سەرزەنشەکیان بەهیز تەربیی و
 تەشەرو تانە لێدانهکیان بەتین تەربیی، میژووی ئیسرائیلی یە هەر ئاوا بەدو خراب هاتوو،
 وەک قورئان لە چەند شوێن دا باسیان ئەکات. جا رەنگە ئەو هەموو باسە بۆ ئەمە بێ ئەم
 ئوممەتە بترسی و خۆی بپارێژی لەو کردەو بەدانه، لەبەر ئەوێ خویان لادەن لە شوینی
 هەلخایسکان لە رێگەیی خوا، یان لەبەر ئەوێ بێ ئەو ئیسرائیلی یانەیی ئیستا که قورئان ئەو
 کردەو بەدانهیی پیشووەکانیان ئەدا بە ناوچاوانیان دا، ئەمانەیی ئیستا بیرێک بکەنەو
 تەمێ خوازیار بین و رێبازی ئەوان نەدەنە بەر، یان لەبەر ئەوێ بێ که بانگ کەران رێگەیی خوا
 چاو بکەن لە پێغەمبەرەکانی ئیسرائیلی، کاتی ئەمان وەک ئەوان رێ یان بکەوێ لە ئەو
 خراپەکانی موسلمانان و ئەوکانی ئیسرائیلی چی یان کرد ئەمانیش وا بکەن. چاو بکەن
 لەو پێغەمبەرە و خوگرو دامەزراو بن لەسەر بانگ کردنی خویان.

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ

مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾

ئەو ئیسرائیلی یە گومرايانە ئەو ھەموو تاوان و خراپەیان ئەکرد، لایان وابوو کە خوا دووچاریان ناکات و تۆلەیان لێ ناسینێ، وەکو ئەفەرموی: ﴿وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً﴾ وایان ئەزانی و لایان وابوو کە تۆلە و سزاو دووچار بوونیان نابێ لەلایەن خواوە، چونکە خۆیان بە کوێر خۆشەویستی خوا دائەنا وەک (زجاج ئەفەرموی)، یا لەبەر ئەوەی خوا ماوە و مۆلەتی دان و بەزوویی دووچاری ئەکردن، یا لەبەر ئەوەی لایان وابوو کە باوک و باپەر چاکەکانیان تکیان بو ئەکەن وەک ھێندێ ئەفەرمون. یان لەبەر ھەر شتیکی تر ﴿فَعَمُوا وَصَمُوا﴾ ئینجا کوێر بوون و کەر بوون، واتە دلایان لە بینن و بیستنی ھەق و بەلگە و نیشانەکانی خوا و نامۆگاری نامە ی خواو پیغەمبەرەکانی، بەھۆی ئەوەوە رەفتاریان ئەکرد بە پێی رێنموونی یەکانی خوا تا خوا دووچاری کردن ﴿ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ لە پاشان خوا تۆبە و گەڕانەھە ی لێ وەرگرتن، کاتی کە بیریان کردەووە و تۆبەیان کرد ﴿ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ﴾ ئینجا لەپاش ئەوە نۆز لەوان کوێر و کەر بوون ﴿وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ خوا بینایە بە ھەر کردەووەیەک کە ئەیکەن، کەواتە تۆلەیان لێ ئەسینێ بەوجۆرە ی کە خۆی ئەزانی. ئینجا مەبەست بەو دووچار کوێر بوون و کەر بوونە ئەوە بێ کە یەکەمیان ئەوەبوو کە سەریان کردە سەرکێشی و تاوان تا خوا بابلی یەکانی زال کرد بەسەریان دا، مال و ولات و سامانیان لێ داگیر کردن و خۆیانیان ژێر پێ و زەبوون کردن و دەسلالت و حوکمرانی یان لێ سەندن و مزگەوتی قودسیان سووتاند. ئینجا پەشیمان بوونەووە و رویان کردەووە خواو خوایش میھرمبانی لەگەڵ کردنەووە و تۆبەکە ی وەرگرتن و دەسلالت و بەرز ی پێدانەووە، ئینجا دووھ جار دەستیان کردەووە بە سەرکێشی و تاوانە بەدەکانی خۆیان کە وێنە ی نەبیراوە لە ئوممەتەکانی تردا، تا خوا تۆلە ی لێ سەندنەووە بە زال کردنی فارس و ئینجا رۆم بەسەریان دا ئەوەیان پێ کردن کە پێ یان کردن، وەک لە سەرھەتای سورەتی (الإسراء) دا ناماژە ی بۆ

نهكات. مهبست نهو دوو جاره كويزر بوون و كپر بوونه بى و هك هينديك له زانايان
 نهفهرمون. يان يهكهميان گويزرهكه پهرستى يهكه بوو كه له چهرخى موسا پيغه مبهردا (ﷺ)
 دووهميان نهوه بوو كه له پاش حزرهتى موسا كرديان، نينجا خوا ميهره باني له گهل كردن
 به رهوانه كردنى حزرهتى عيسا، نينجا دووهميان نهو مبوو كه بپروايان نههينا به نيسلام و
 پيغه مبهري هه مووان (ﷺ)، و هك هينديكى تر نه مهبسته هه لئه مپيژن، ههركام مهبست بيت
 نهگونجى و ميژووى بهدى جوولهكه نهوانه تيدا بووه و هه سروشتيان له سهر نهويه و
 كوټايى يان نههينا و نايهينن، نهو هتا له پاش هاتنى نيسلام هه نهوستان له تاوان و خراپه
 كارى، خوايش توله يان لى نهسينى و له پاش داماوى و زه بونى نه بووژينه وه و دهست پى
 نهكه نهوه و خوايش هه بويان نهگيه نى، و هك له نايه تهكه ي نيسراء دا له پاش دوو جارهكه
 فهرموى: ﴿وَإِنْ تُؤْذِرُوا نَعُدْ﴾ نهگه ر ئيهوه بگه پيژنهوه سهر تاوان و خراپه كارى نيمه يش
 نهگه پيژنهوه سهرتان به سزادان و توله سهندن، به گويزه ي حه ديس وا وه رنهگيرى نه مهى كه
 له دوايى يه دا كرديان و نهيكه له فلهستين دا دواترين جاريان بى و به يارمهتى خوا نه م
 جاره موسلمانان نهگه پيژنهوه به راستى بولاي نيسلامه كه يان، نينجا به تهواوى لى يان
 نهدهن، به لام كاتى نهوه نه بى كه موسلمانان هيج نالا و ناويكى تريان نه مينى بيچكه له
 نالاي نيسلام و ناوى نيسلام، تا موسلمانان نهوه نهكه نهوانه هه نه مينن و له ناو ناچن،
 هه رچهند نه م ماوه يش كه هه ن وماون ژيانىكى زور تهنگ و تاريك و رهش به سهر نه بهن.
 به راستى ليژه يش دا كه نهفهرموى: ﴿وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَكْمُلُونَ﴾ كه به وتهى نيستا و داهاتوو و
 فهرموى، نهك به وتهى رابردوو: ﴿بِمَا عَمِلُوا﴾ هه دهست نيشان بى بو كردهوه به دهكانيان
 كه پى ههلسان و پى هه لئه سن، له پاش هاتنى نيسلام به وينه ي نايه تهكه ي (الإسراء)،
 نهك مهبست بهوه رابردوو بى و هك زوريه له سهر نهوه ن كه نهفهرمون: مهبست له
 ﴿يَكْمُلُونَ﴾ ﴿عَمِلُوا﴾ ه، واته خوا بينايه به وهى كه نهوانه كرديان، به لام له بهر نه وهى
 كردهوه به دهكاني رابردويان نامانه بكات و بيخاته بهر چاو له باتى ﴿عَمِلُوا﴾ ﴿يَكْمُلُونَ﴾ ي
 فهرمو، و هك نهو باوه له ياساى رهوان پيژى دا و له قورئانيش دا زور هاتوو.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ
 أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا
 لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ

ئينجاديته سهریاسی خراپه ولادانی نه سرانی یه کان له نایینه پاکه کی حمزه تی عیسا-
 (علیه السلام) نه فهرموی: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بینگومان بی بپروا
 بوون نهوانه ی که گوتیان: بینگومان خوا مه سیحی کوپی مریمه، واته عیسا ﴿وَقَالَ الْمَسِيحُ﴾
 مه سیحیش کاتی رهوانه کرا گوتی: ﴿يَبْنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نه ی نهوه کانی نیسرائیل ﴿أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
 وَرَبَّكُمْ﴾ خویاک بپهرستن که ناوی (الله) یه و پهرومردگاری منه و پهرومردگاری نیوهیشه
 ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ بهراستی کار بهم جوړه یه: هرکس هاوبهش بو خوا دابنی ﴿فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ
 عَلَيْهِ الْجَنَّةَ﴾ بینگومان خوا بههشتی له سر قه دهغه و حرام نهکات نهگهر له سر نهوه بهری
 ﴿وَمَا أُوْلَهُ النَّارُ﴾ جی و شوینی ناگر نهبی له روژی دواپی دا ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ نی یه
 بو نهو ستمکارانه هیچ یارمه تی دهران که بهرگری نهو سزایانه ی لی بکهن و یارمه تی یان
 بدهن. با بزانی که هاوبهش رهوادان هر نهو شیوه ساده ی بت پهرستی نهو کاته. بهلکو
 هرودها هاوبهش رهوادان له سیفت و کردموه کانی دا، یان هاوبهش له یاسا و بریاری دا،
 وه که چند جاری به روونی گوتمان. نه فهرموی: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾
 سویند به خوا بی بپروا بوون و له نایینی خوا دهرچوون نهوانه ی که گوتیان: بینگومان خویاک
 که ناوی (الله) یه یه کیکه له سی خوا که بریتین له خوی پهرومردگار و عیسی دایکی.

له پیشهوه به کورتی تیپه پی کرد که چوڼ و له کوڼوه نهو جوړه بیرو باومره پووجه هات
 و تیکه لی نهو نایینه پیوړه بوو. ئینجا لیږهش دا به کورتی باسیکی نهوه نهکین که
 هموو بریاریان هاته سر نهو بیرو باومره و خویاکه تی حمزه تی عیسا (علیه السلام)، باسی
 دو بهرکی یان له پاش دا له ناو خویان دا بهو جوړه ی که له پیشهوه تیپه پی کرد.
 ماموستای بهناوبانگ محمد نهو زهر نهگپړتیهوه له کتیبی (سوسنة سلیمان) دانراوی (نوفل
 بن نعمة الله ی کوپی جرجیسی مه سیحی)، که نه لی: عه قیده و باومره نه سرانی یه کان که

بریاری هموو که نیسه کانی له سهره، بناغیه بوو بۆ ئهو دهستورهی که مجمعی فتاوی دایناو دهری خست، برپایه به یهک په رستراو که پئی ئهلین: اب، که هموو شتی راگیر کردوه و دروست کهری ئاسمانه کان و زهوی یه، ئهوی ئهبینری و ئهوی نابینری، برپا به یهک په رومردگار که (یسوع) پئی ئهگوتری (ابن) که پهیدا بووه له (اب) له پیش چهرخ و زهمان دا له نووری خوا، خواجهکی راسته و له خوای راسته قینه پهیدا بووه و دروست کراوی نی یه، یهکسانه له گهل (اب) دا له جهوه ردا، هموو شتی بهو پهیدا بووه، بهوی ئهو نیمه نادهمی ههین، له بهر گوناوه تاوانی نیمه له ئاسمان هاته خوارهوه، لهش و جهستهی بۆ پهیدا بوو له (روح القدس) بهوی مریه مهوه بۆ نادهمی، له چهرخ و سهردهمی (بیلاطس) دا درا له سیداره، مردو خرایه گوپ، له رۆژی سی یهه دا له تاو مردووان دا ههلسایهوه له گوپه کهی، بهرز بوویهوه بۆ ئاسمان دانیششت لای راستی خواوه، له داهاتوودا دیت بۆ پاداشت و مل کهچ کردنی زیندووه کان و مردووه کان، مولک و پادشایهتی یه کهی هه ئه مین و نه مان رویی تی نه کات، برپا به (روح القدس) که خواجهکی زیندوو کهرهویه و ههلقولاهه له (اب) هوه، که ئهه له گهل (ابن) دا سوژدهی بۆ ئه بهن. دکتور بوست له میژووی (الکتاب المقدس) دا ئهلی: سروشتی خوا بریتی یه له سی (اقنوم) که یهکسان: الله الاب، الله الابن، الله الروح القدس، له بهر ئهوی ئهه بۆچوونه ناچیته دلهوه تی ناگهین له کۆبوونهوی برپا به تاک و ته نیایی و برپا به سی تاکی خوا، نووسهره کانی مسیحی له بهاری خوا و کاروباری خواجهتی یهوه ویستیان تی روانین و بیر کردنهوی ژیری لهه مهسهله دا دوابخن که ژیری هه له یه کهم جارهوه وهری ناگری، یهکی لهو نووسهرانه ئه مهیه که قهشه (بوطن) نووسیویهتی له نامیلکهی (الاصول والفروع) دا که ئهلی: به پئی توانای ژیریمان ئهه مهسهله مان و مرگرت، ئومیدمان وایه که له داهاتوودا زۆرتر وهری گرین و تی بگهین کاتی که په رده لایه له ههرچی وا له ئاسمانه کان و زهوی دا، به لام لهه کاته دا ئهه ئه ندازهیه بهسه. ئهو وتهو بریارانی ئهوانه - وهک بۆمان دهرکهوت - داننان و بریاردان ههیه له سهر خواجهتی حهزرتی عیسا، داننان و بریار دان له سهر ئهوه که حهزرتی عیسا یهکیکه له سی خوا وهک قورئانیش ئهو دوو وتهی گیرایهوه لی یانهوه، ئینجا خوایش که وتهو بریار هه هینی ئهوه و له پاش ئهو هیچ کهس خاوهنی وتهو بریار نی یه، ئهو خواجه له پیشهوه له ئایهتی (۱۷) و لیژده له ئایهتی (۷۲، ۷۳) ئهو دوو وتهیانهی به ناهق دهرکرد و بریاری بی برپایی دا به سهر ئهو کهسانهی که ئهو وته ناههقانه ئهلین.

وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾ مَا
الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ

به لکو هه مووکس هر نه بلای و بر وای به مه ببی که خوا نه فرموی: ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا
إِلَهُ وَاحِدٌ﴾ هیچ خواجه نی به بیجگه له تنیا به ک خوا، نینجا نه هه رده سامناکه ناراسته
نه کات: ﴿وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ﴾ نه گمر نه وانه کوتایی نه مینن له و ته ناهق و به دانه
﴿لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سویند به خوا دو چاری نه وانه یان نه بی که بر وای
نه مینابی - واته هر به بی بر وایی به مردن - سزایه کی زور سخت و نیش و نازار در.
نینجا به د وای نه هه رده سه خته دا هانیان نه دا له سر گه پرانه و یان بولای خوا و قاپی
گه پرانه و یان بولای نه خاته سر پشت، نه فرموی: ﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ﴾ دهی
نایا توبه ناکن و نا گه پرانه بولای خوا و دا وای لی بودن و سرینه و ی تا وانه کیان ناکن،
واته با بگه پرانه و دا وای سرینه و ی بکن ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ له کاتیک دا که خوا زور
لی بوردی میهره بانه، نینجا بیرو با وری راست و ره وایان نیشان نه دا له باره ی
عیسا و (علیه السلام) نه فرموی: ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ﴾ مسیحی کوپی مریم
هر فرو ستاده و نیر وای خواجه، نه خواجه و نه کوپی خواجه وه نه نه فامانه نه لین، به لکو
هر بهنده یه کی فرو ستاده یه که ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾ تیپه ری کرد له پیش نه و ده چند
فرو ستاده و نیر و ده کانی تر ﴿وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ﴾ دایکیشی هر نافر ده تیکی زور راسته له گه ل
خوا خوی، یان خا و نه بر وایه کی به میزه

كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظَرَ كَيْفَ بُنِيَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظَرَ أَنَّ
يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ أَنْعَبُدُوكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾ قُلْ يَتَاهِلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ

﴿كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ﴾ نهو دوانه خوراکیان نه خوارد که خواردن و پیویستی به
خواردن و بهلگه یهکی روونه لهسر نهوهی دوورن له سنووری خوایهتی، چونکه خوا خوی به
خوی زیندووه و خوی هیه و راگیره و خوی بهخوی نه مینیتهمه و نه بوونی بهسردا نایهت،
هرکهس پیویستی به خواردن و خوراک ببی بؤ نهوهی بهمه بژی، چون گومانی خوایهتی
نهبری به کهسیکی ناوا؟ واته عیسا هر بهنده یهکه وهك نهو ههموو نادهمی یه، جیابووه تهمه
لهناو هاوسمرانی دا به سیفهی فروستادهیی وهك ههموو فروستادهکانی تر که له هاوپئی و
هاوسمرانیان جوی بوونه تهمه له زۆربه بهو سیفهی و بههریه که باس کرا، که نهوش پلهو
پایه یهکی بهرزه دیت به دواي پله و پایه ی پیغه مبه رستی دا. نینجا له بهر زور روونی
مهسهله که، به جورئ هرکه سینک ژیر بی هرگیز ده مبارزی و دهمه قالئ ی تیا ناکات، له بهر
نهوه سهرنج رانه کیشتی بؤ روونی مهسهله و بهم بهلگه روونه، نه فهرموی: ﴿أَنْظَرَ كَيْفَ
بُنِيَ لَهُمُ الْآيَاتِ﴾ سهرنج بده که چون به روونی باس نه کهین بویان نایهت و بهلگه
ناشکراکان لهسر ناراستی و ناهقی وتهکانیان ﴿ثُمَّ أَنْظَرَ أَنَّ يُؤْفَكُونَ﴾ نینجا
بهسر سوپرمانهوه سهرنج بده که چون نهوان لادراون له گوی گرتن له هبق و وهرگرتنی
ههق!! نینجا سهرمپای نهو بهلگه روونانهی که ناراسته ی کرد و به شیوهی سهر سوپر هینان و
بیزاری دهر برین نهو شیوه پرسیاره ی کرد، سهرمپای نهوانه له باریکی ترموه بیزاری یهکی
تر ناراسته نهکات بهم شیوه پرسیاره ی که فرمان نهدا به پیغه مبه ر(ﷺ) ناراسته یان بکات
بؤ دهم کوت کردنیان ﴿قُلْ﴾ نهی پیغه مبه ر بلئی بهوانه: ﴿أَنْعَبُدُوكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ

لَكُمْ صَرَاحًا وَلَا تَقْعُ) نایا نه پرستن بیجگه له خوا شتیک که نه خاوهنی زیانه بوتان و نه

خاوهنی سوود و قازانجه، واته نه نه توانی زیانتان پی بگهیهنی نه گیر نافرمانی بکن،

ناتوانی سوودتان پی بگهیهنی له سر پرستن و مل که چی بوی. مه بهست بهو شته لیږدها یا

هر عیسا و دایکی یه تی به تایبه تی، یان هموو پرستراوه کانه بیجگه له خوا که نهو کاته

لیږدها عیسا و دایکی نه بی یه کم مه بهست و سردهسته بن، له بهر نه وهی نایه ته که بو دم

کوت کردنی مه سیحی یه کان هاتوه، به هر کام مه بهست بی عیسا و دایکی و نه هر چی وا

له سر زهوی دا زیان و قازانجی نه خوی و نه هیچ که سیکی تری به دهسته، به لکو هموو

زیان و قازانجیک به دهست خویه و نهو نه یكات، نیت نایا نهو زیان و قازانجه یه کسر له

خواوه بیټ و به بی نه وهی هیچ که سیکی تری کردبی به هو، یان له سر دهستی یه کیک دا و

به هو یی یه کیکه وه نهو زیان و قازانجه فراهم بیټ، که واته به هر حال و له سر هر بار ته نیا

خوا شایانه و شیاوه بو پرستن و بیجگه له خوا شایانی پرستن نی یه، (وَاللّٰهُ هُوَ السَّیِّعُ

الْعَلِیْمُ) واته بیجگه له خوا هیچ شتیک مه پرستن که خاوهنی هیچ زیان و سوودیک نی یه

بوتان له کاتیک دا که هر ته نیا خوا بیسری هموو شتیکه و زانایه به هموو شتی، که

یه کی له وانه هموو قسه و وته کانتان و هموو شتی که له دل و دهر و ننتان دایه که واته نه بی

هر له خوا بترسن و بیجگه لهو نه پرستن و هیچ شتیک نه لین که هو یی خهشم و نارهمزایی نهو

بیټ، چونکه هر چی بلین نه بییستی و زانایه به عه قیده و بیرو باوهره کانتان، یان مه بهست

نه وه یه: بیجگه له خوا بی دهسه لات و دهسته پاچه یه دهی نایا نیوه دهسته پاچه نه پرستن

له کاتیک دا که ته نها خوا بیسری زانایه و هر که سیش وابی نه بی زیندوو توانابی.

له پیشه وه به تایبه تی باسی کارو کرده وه ناهق و نارهمواکانی جووله که ی کرد، نینجا به

تایبه تی باسی مه سیحی یه کانی شی کرد و نه ندازی که پیویست بی دوا له ناراستی و

ناهقی قسه و بیرو باوهره ناراست و پرپووچه کانیان که هر دوو کومه له که زیاده رهوی و

له سنوور دهرچوونيان به كار هينابوو، له پاش نهوانه نينجا فرمان نهدا به پينغه مېر (ﷺ) كه به شيوه ي گشتي نه م نايه ته ناراسته ي همدوو هكه ياح بكات و جلموگيري يان بكات لهو زياده رهوي و له سنوور دهرچوونه و شوين كموتني گومراياني گومراكه ران. نه فهرموي: ﴿قُلْ﴾ نه ي پينغه مېر بلي: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ نه ي نامه داره كان ﴿لَا تَقْلُوبُوا فِي دِينِكُمْ﴾ زياده رهوي مهكن و له سنوور تيپېر مهكن له نايينه كه تان دا، به م رهنكه به ريكي دهست بگرن بهره ي كه خوا سروشني كرد و بوي ناردن، به بي كم و كوږي و زياده رهوي، واته نه وهك جووله كه بن كه عيسا و دايكي لهو رانه په سته دا ته ماشا كن، نه وهك گاوه كانيش بن كه رانه و پله ي عيسا و دايكي بهر نه كه نه وه بؤ پله و راده ي خوايه تي كه همدوو هر ناهقه و هق و راست نه وهيه كه قورئان دايناه و ميانه يه و له ناوه راسه دايه، كه هق هميشه له هموو شتيك دا له ناوه راسه دايه وهك ناوه راسه تي ته رازويه كي راست، كه به هر بارئك دا بترانزيري به لارو خوار دهرنه چي، هق هميشه ناوه راسه و له نيوان زياده رهوي و كم و كوږي دايه، وهك شاعيري راست نه فهرموي:

عليك باوسط الأمور فإنه كلا طرفي اوساط الأمور ذميم

بنووسي به ناوه راسه كاني هموو كاروباره وه و به هيچ بارئك دا لاهه نه بؤ زياده رهوي، نه بؤ كم و كوږي، چونكه همدوولاي ناوه راسه كان نهنگ لي گيراوه و خشم لي گيراوه. نينجا نايا هموو لادان و له سنوور ترازان ناهقه، يان هينديكي هق و راسته وهك زياده رهوي كردن له پاريزگاري و به گرنگ گرتني نايين و كاروباري نايين دا، كومه ليك له زانايان له سر راو باري يه كه من، كومه ليكي تر راو باري دووه ميان هلبژاردوه.

غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ

السَّكِيلِ ﴿٧٧﴾

جا له سهر راو باری یه کهم مه بهست بهم وته یه لیره دا: ﴿غَيْرَ الْحَقِّ﴾ بؤ دنیایی کردنه
له سهر نارهای زیاد رهوی کردن. واته زیاد رهوی مه کن له نایینه که تان دا که زیاد
رهوی کردن ناهقه، له سهر رای دووم مه بهست بهو وته یه جیا کردنه وهیه له زیاد رهوی
ناهق و راست، واته زیاد رهوی ناهق مه کن له نایینه که تان دا، بهم رهنگه نهو زیاد رهوی
یه دژی نایینه که ی خوا بیئت. ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ﴾ مه که ونه شوین
نارمزواتی کومه ل و دهسته یه که له پیشه وه گومرا بوون، واته پیشه واکانیان که نهو
مه زه ب و بیرو باومره ناراستانه یان دایه بهرو له نایینی راستی خوا لایان دا له پیش هاتنی
نیسلام دا ﴿وَأَضَلُّوا كَثِيرًا﴾ زور که سیشیان گومرا کرد و ترازاندنیان له وانه ی که شوینیان
کهوتن و ربازی نهوانیان دایه بهر. ﴿وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّكِيلِ﴾ گومرا بوون و لایان دا له
ناومراستی ریگه ی راست له پاش هاتنی نیسلام که نه نایینه میانه یه و له هه موو شتیکی
دا ناومراستی گرتووه، وته ی ﴿ضَلُّوا﴾ به چند جور یکی تریش ته فسیر کراوه ته وه له
هردوو شوینه که دا و جیا کراونه ته وه له یه کتر، بهو جورانهش هر ریکن و نه گونجین. له
پیشه وه گوتمان: نه نایه ته دهر باره ی جووله که و گاور هاتووه ته خواره وه و ناراسته ی
هردوو کراوه، له سهر نهو باره ته فسیرمان کردوو که نه وه رای زور که سه له زانا بهرزه کانی
ته فسیر، به لام کومه لیکی تر له سهر نهون که هر دهر باره ی گاوره کان هاتووه، وه که نهو چند
نایه ته ی پیش نه، به راستی نه رایه له گهل روو که ش و رواله تی ﴿لَا تَغْلُوا﴾ دا ریگ تره،
چونکه زورتر زیاد رهوی به کار نه هینری له زیاد بهرزه کردنه وه ی راده و پله دا نه که پهست
کردن دا، ده ی ناشکرایه که گاوره کان نهو زیاد رهوی یه یان کردوو له هه زره تی عیسا و
دایکی دا - سه لامیان له سهر بیئت -

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾

﴿٧٨﴾ كَانُوا يَفْعَلُونَ

ئەگەر كەسێك پرسیار بكات: ئایا چۆن ئەو ئیسرائیلی یانە بەوجۆرە گومرا بوون، چۆن شویێن كەوتنی هەواو هەموەسیان هەلبژارد بەسەر رێنموونی پێغەمبەران دا؟ ئینجا ئایا خوا چی دەربارەی ئەوانە كرد كە بەوجۆرە بوون؟ هەر كەسێك ئەو پرسیارانە بكات وەلامی دەست ئەكەوێ لەم سێ ئایەتی داهااتووەدا، ﴿لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ نەفرین كرا لەوانەى كە بى بپروا بوون لە بەرەو ئەوەكانى ئیسرائیل، نەفرینیان لى كرا لەسەر زمانى داود و عیساى كۆپى مەریەم، ئیتر ئایا ئەو نەفرینە لە زەببۆر و ئینجیل دا هاتبى و لەسەر زمانى ئەوان راگەیهنرابى، یان هەر لەلایەن ئەوانەو كرابى بە شیوەى نزاو داوا كردن لە خوا كە بى بەشیان بكات لە مێهرەبانى وەك چەند رىوايەتێك هااتوو، كە ئەگەر بەم جۆرەش ببووى هەر لەسەر ئیزنى خوا بوو، لەسەر هەر بار شایستەى ئەو بوون، چونكە دەستیان نەگێراو لە یاخى بوون و دەست درێژى: نامەى خویان گۆپى و دەست كارى كرد، شەریعەتى خویان نەئەكرد بە حوكمەران بەسەر خویان دا - وەك لەم سورەتە و لە چەند سورەتێكى تردا هااتوو - پەیمانى خویان هەلەوشاندوو، وەك بە كورتى لێرەش دا دەست نیشان ئەكات بە گوناھو دەست درێژى یان، ئەفەرموى: ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ ئەو نەفرینەى كە باس كرا بەهۆى یاخى بوون و نافرمانى یان بوو، بەهۆى دەست درێژى یەك بوو كە ئەيكەن بە هەمیشەى و بەردەوامن لەسەرى، یاخى بوون و دەست درێژى یەكەیان لە عەقیدەو پڕوا و رەوشت و كردهوادیە بە تێكپراى و پێكەو وەك بە درێژى قورئان باسى فەرموو. ئینجا ئەو یاخى بوون و دەست درێژى یە لەلایەن تاك و تەراو یەكەيەكە نەبوو، بەلكو پەرهى سەند بوو تا رانەيەك بوو بوو بە وێنەو شیوەى كەلەكە، بە بى بەرگرى و جەلەوگى و بێزارى دەربەرى لى یان، وەك دەرنەكەوێ لەمەى كە ئەفەرموى: ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ﴾ ئەوانە جەلەوگى یەكتریان نەئەكرد لە هەر كارێكى بێزاروى بى شەرى كە ئەیانكرد و بەردەوام لەسەر ئەو جەلەوگى

نه كړنه ﴿يَسِّرْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سوږند به خوا زور بهد بوو نهوې كه نه يانكرد، واته
 نهو جلوه گيرى نه كړدن و بى دهنك بوونه. بېگومان تاوان و خراپه كارى روو نه دهن له ناو
 هموو گهل و كومه ليك دا له لايهن خراپانه وه، ولات خالى نابى له شپرو خراپه، گهل و
 كومه ل خالى نابن له لارى و ناله بارى، به لام نه گهر گهل و كومه ل چاك بن رى بهره لا ناكهن بؤ
 تاوان و بى شهرعى پهره بسينن و بين به باو، به سووك و ناسان هر كه سينك ويستى سهر يان
 تى بكات، له كاتيك دا تاوان و خراپه به ناسانى دهستيان نه نه دا بكرين له ناو هر گهل و
 كومه ليك دا، گهل و كومه ل نه وهستان بؤ بهرگرى كړدن، چاوپوشى يان نه نه كړد و ټوله يان
 نه سهند له تاوانكار، نهو كاته شپرو خراپه بهره بهره بى ميزو لاواز نه بى و خوى
 نه شارپته وه، خراپه كارى نه مينيتته وه له لاي چهند كه سينك و له هر لايه كه وه دهر كه وى گهل
 دهرى نه كات و نه يتارينى، رى نهوې نادا زال ببى و بلاو ببينه وه، شيوه پيسى ديار
 نابى به گله وه، وهك گهلئ نيسرايلى، جا قورنان كه نهو شيوه يه نيشان نه دا بهو هموو
 بيزارى دهر برينه، نهيه وى كه گهلئ موسلمان ورياي خويان بن نهو شيوه پيسه ي به سهر دا
 نه كشى، نهيه وى كه رهق و چالاك بن و سهر دانه خهن له ناستى تاوان و خراپه كارى و
 دهست دريژى يه كه روويان تى بكات، نهيه وى له وانه ي كه كراون به پاسه وان و پاريزگارى
 نايينه كه يان، به باشى هلسن بهو سپارديه ي كه خراو ته گهر دنيان، بهم رهنكه بوهستن له
 رووى شپرو سهر كيشى و دهست دريژى دا، به بى هيچ ترس و بيمينك له ته شپرو لومه ي
 ته شپرو دهر و لومه كهران، نيت نهو شپرو سهر كيشى و دهست دريژى يه له لايهن زوردار و
 كار به دهستان بيت، يان له لايهن ساماندارانه وه بى كه بهو مال و سامانه زال بوون، يان
 له لايهن پياو خراپانه وه بى كه وهك دپونده يان لى ديت به راست و به چه په دا دهست و دم
 نهو شينن، يان له لايهن كومه ل و جه ماوهر وه بيت كه به هه واو نارمزوى نهفس زور يان
 سه ندوه، چونكه بهرنامه ي خوا بؤ هه مووانه، نهوې كه سهر پيچى لى بكات ياخى يه و
 نه بى بهرگرى بكري، نيت بهرز بيت يا په ست بى يه كسانه.

نيسلام له باره يه وه زور توند و تيزى به كار مين او، نهو ته تا گهل و كومه ل تاوانبار
 نه كات به هر گونا هو تاوانيك كه بكري و لى ي بى دهنك بن، هه روه ها هموو يه كه يه كه ش
 تاوانبار نه كات له سهر هر گونا هو تاوانيك كه بكري و هول و تيكوشان نه كرى بؤ بهرگرى و
 نه هيشتنى به پيى توانا. نينجا با گوى بگرين بؤ نهم چهند هديسه كه هاتوون له م باره يه وه:

۱- ئەبو داود ھەدىسى ئەھىنى ئە (ئىبن و مەسعود) ھەھە ئەھەرمۇ: پېغەمبەر (ص) ھەرمۇ: يەھەم جار ھەم و ھەپى و ھەستى روى ھەپە ئىسرائىلى يەھەم ئەھەم بوو پىاويك ئەھەھىشتە پىاويكى تر ھە ھەرىكى گوناھىك بوو ئىنجا پى ئەھەگوت: ئە ھەا بترسە و ھەت بپاريزە ئە ھەا و واز بېنە لەھەى ھە ئەھەھەت، ھەنكە ھەروست نى يە ھەت، ئىنجا ئە ھەيانى ھەا توشى ئەھەھەھە، ئەھ گوناھەى ھە بېنى پى يەھە ھەرگى ئەھى ئەھەھەد لەھەى نان و ناوى لەھەل ھەوات و لەھەلى ھەنېشى، واتە ھەشمى لى ئەھەھەگرت لەھەر ئەھ گوناھەى ھە بېنى پى يەھە، ھەچ ترېزى لى ئەھەھەد. ئىنجا ھەا ھە ھەو جۆرەيان ھەد ھەا دلى ھەردوى مۆر ھەد. ئىنجا ئەھ ئەھەتەى ھەئندەھە ھە ھەرىكىن پى يەھە، ئىنجا ھەرمۇ: ئەھەر سەئند ھەھە ئەھى ھەمان ھەد ھە ھەا و جەھەگىرى بھەن ئە ھەپە، ئەھى ھەستى سەھەكار بھەن و ھەد ھەسەر ھەستى ھەا، ئەھى ناھارى بھەن بۆ ھەق ھە ناھارى ھەد. ھەواتە ئەھە ھەمان و جەھەگىرى ھەس نى يە، ھەھە ھەو لەھەل ئەھەى و ھەوى ئەھەت، ھەلکو ئەھى ھەل ئەھەى، ھەستەتەى ئەھەنى و تاوانبار موقاتەھە ھەرى، ھە زۆر ھەرى ئە ھەپ و ھەپەھارى و گوناھو ھەست ھەرىزى، وئەھى ئەھ ھەدەسە ئىھامى ئەھەھەش ھەناوېھەى ئە (ئىبن و مەسعود) ھەھە.

۲- (ئىھامى مەسلىم) ھەدىسى ئەھەنى ئە (ئەبو سەئىد ھەدەرى) يەھە ھە پېغەمبەر (ﷺ) ھەرمۇ: ھەھەسە ئە ئەھە بى شەرى يەھى بېنى ئەھى ھە ھەسە و ھە زەمان ھەول ھەدات بۆ ھەرگى و ئەھەشتەنى، ئىنجا ئەھە ھەسەلات و تاوانى ئەھەى ئەھەى ئەھى ھەل ھەول ھەدات. ئەھە لاواز ترەن رەھى ھەوايە. ھەارە ھەولى ھە ئەھەھە ھە رەودانى ئەھ گوناھو تاوانى پى ناھەش بى و ھەشم و رقى بېى لى و پېشى لى ھەواتەھەو ھەرى دلى لەھەر ئەھە بى ھە ھە ھەرى بۆى ھەرا ھە زۆرەيان ھە زەمان وازى لى ئەھەنى و ھەتەى لى ئەھەت.

۳- ئىھامى ئەھەد ھەدىسى ئەھەنى ئە ھەدى ھەپى ھەمەھەھە ھە ئەھەرمۇ: بېستەم لەپېغەمبەر (ﷺ) ھەرمۇ: بېگومان ھەا سزەى گەشتى نادا ھەھەى ھەدەھى ھەپى ھەندەھە، ھەتا بى شەرى ئەھەن ھە ناھەرا لەناوېان ھە - ھەسەلاتەيان بېى ھەسەر ھەرگى ھەا ھەچى ھەرگى ئەھەن - ھەا ھە ھەو جۆرەيان ھەد ھەا سزەى گەشتى ئەھەت لەھەل ئەھ ھەندەھى ھە بى شەرى ئەھەن.

٤- ئەبو داود و ترمزى ھەدىسى ئەھىنن لە ئەبو سەئىدەوھ كە پىغەمبەر (ﷺ) فرمويەتى:

گەرەتەرىن تىكۆشان لە رىي خوادا وتەيەكى ھەق و راستە لای كاربەدەست و ئىمامىكى ستەمكار.

ھەرەھا ئايەت و ھەدىسى زۆر ھاتووھ لەم بارەيەوھ و لەم مەبەستەدا، بە ھىچ كلۆجىك دروست نى يە بۇ ھىچ بېروادارىك كە بى شەرىى بېيىنى و بلى: جا من چىمە بەسەريەوھ؟ يا بلى: من چى بىكەم ئەگەر باسى خراپە و خراپەكار بىكەم دوچار ئەبم، كەواتە من چى بىكەم؟ بەلكو پىويستە كۆل نەدرى و بە پىي دەسلەت و توانىن ھەول بەدرى بۆ رى گرتن لە خراپە بە ھەر جۆر بگونجى و لە توانادا بىي تا ئەگاتە لاوازترىن بېرواوھ وەك لە ھەدىسەكەدا ئامازەي بۆ كرد.

بەلام با بزانرى كە تىكۆشانى راستەقىنە و و فیداكارىي لە يەكەم جارەوھ ئەبى لەبارەي پىك ھىنانى گەل و كۆمەلىكى موسلمانەوھ بىت، پىك ھىنانى ئەوھش دەست پى ئەكات لە پىك ھىنانى يەكە يەكەى ئەندامى گەلەوھ، جا كاتى گەل و كۆمەلىكى وا فەراھەم ھات كە ياسا و قانونى خۆى ھەر لە شەرىعەتى خوا وەرگرتى، ژيانى خۆى لەسەر خوا راگىر بكات - كە گەل و كۆمەلى موسلمان ھەر بىرىتى يە لەوھ - كاتى گەل و كۆمەلىكى وا فەراھەم ھات زۆر بە ئاسانى ئەو فەرمان بە چاكە و جەلەوگىرىي لە خراپە بەجى ئەھىنرى و زۆر بەكار و سوود بەخش ئەبى، ئەبى بە بەريەست و بەرھەلستىكى بەھىز لەبەردەم خراپە و خراپەكەران دا، ماوھى خراپە و خراپە كەران نادا كە شىوھ و دىمەنى گەل و كۆمەل چەپەل و ناشىرىن بىكەن، بەلام ئەگەر گەل و كۆمەل موسلمان نەبوو، بەم رەنگە ياسا و قانونى خۆى لە غەيرى شەرىعەتى خوا وەرگرت، ژيانى خۆى لەسەر بەرنامەيەكى تەدامەزاند و راگىر كرد، بېرواى لەسەر ئەوھبوو كە گوناھو خراپەكارىي شتىكى شەخسى يە و ھىچ كەس نابى ھەقى بەسەر ھىچ كەسىكى تەرەوھ بىي و مەردوم ئازاد و سەريەستە، لەلایەن مىرى و كاربەدەستەوھ قەدەغەي گوتنى ھەر وتەيەكى ھەق و راست، بە تاوان و دەست درىژىي دابنرى ھەر نەنگ و رەخنەيەك كە ئاراستەي مىرى و كاربەدەستان بىرى، لەناو گەل و كۆمەلى واو لە ژۆر دەستى دەستى مىرى و كاربەدەستانی وەھادا ئەو فەرمان و جەلەوگىرىي يە ھەرگىز ناگونجى و دەست نادا يان زايەيە و ھىچ كەلكى نابى، كەواتە ھەر كەسىك كە دلسۆزە و ئەيەوى خزمەتى ئىسلام بكات و ھەلسى بە پىويستى سەرشانى خۆى لەناو ئەم گەل و كۆمەلە بەناو موسلمانانەي ئەمەزدا كە گەراوھتەوھ بۆ نەفامى كۆن و تىكەلى كردووھ لەگەل نەفامى

تازەيش دا و بەجاری ئالای ھەردوی بەرز کردووەتەو، لە ژێر دەست ئەم میری و کاربەدەستانەدا ئەو کەسە ئەبێ لە خۆیەو دەست پێ بکات تا خۆی ئەکات بە موسڵمانێکی راستەقینە، ئینجا ھەول بەدات بۆ پێک ھێنانی گەل و کۆمەڵیگی موسڵمان، ئەوێش لە رێگەی ھاوێی یەتی و پەییوەندی و پەییوەستی تایبەتی بە یەکە یەکە کەلەو و ھۆننەوێ ئەو ئەندامە موسڵمانانە، ھەرکەس دڵسۆزە و ئەیەوێ خزمەتی ئیسلام بکات و ھەلسێ بە پێویستی سەرشارنی خۆی رێگەی ھەر ئەوێ و ھەر رێگە یەکی تر بەداتە بەر ناگات بە مەبەست و ئامانج، تەنھا ئەمە رێگەی موسڵمانان بوو لەکاتی ھاتنی ئیسلام دا، وەك ھەر ئەمە رێگە بوو لە کاتی ھاتنی ھەموو ئایین و شەریعەتەکانی خوا، کەواتە ھەر ئەوێ رێگەی راستی و گەیشتن بە مەبەست و ئامانج و گەیشتن بە رەزامەندی خوا، بێجگە لەوێش گوتمان، گەورەترین گوناھو تاوان لادانە لە شەریعەتی خوا و دان ئەنەنە بە حاکمیتی خوا و شەریعەتی خوا، ھەموو تاوان و خراپەکانی تر ھەر لەم تاوانە گەورەو پەیدا ئەبێ و ھەل ئەقوڵی. کەواتە تا ئەم تاوانە گەورە وەستابی راست نی یە واز بەھێنری و ھەول بەدري بۆ نەھیشتنی تاوانە بچووکەکانی ترا! ئینجا بێجگە لەوێش پێویستە تەرازوویەکی راست ببێ و دامەزراو بی دانی پیا بنری و بە راست دابنری تا بەو تەرازوو کێشانە ی کردووەکان بکری و چاک و خراپ و قورس و سووکیان ھەرکەوێ، ئەو تەرازووی ھەر شەریعەتی خوا، دە ی تا ئەو تەرازوو وەرنەگیری و بپوای پێ نەکری چون بە ھەردوم بگوتری ئەو چاکە و بیکە، ئەو خراپە و مەیکە، ئەگەر ئەو تەرازوو دیاری نەکری و وەرنەگیری چاک و خراپ ھەرنەکەوێ بۆ ھەردوم و سەر ئەشیوێ لی ی، چونکە یەکی بلی ئەو چاکە یان خراپە و کەسێ تر بە پێچەوانەو قەسە ئەکات، کەواتە ئەبێ لە پیش ھەموو چاکە یەك دا فەرمان بەدري بە گەورەترین چاکە کە دان نان و بپوای تەواو بە حاکمیتی خوا و شەریعەت و بەرنامە ی خوا، لە پیش ھەموو شتیکەو جەلەوگیری بکری لە خراپە و بی شەری ھەر گەورە کە داننان و بپوای مل کەچ کردنە بە حاکمیتی غەیری خوا و بەرنامە ی، لە پاش دامەزاندن و دارشتنی ئەو بناغە و بنەرەتە باش ئەگونجی فەرماندان بە ھەر چاکە یەك و جەلەوگیری لە ھەر خراپە یەکی تر، کەواتە با ھەموو تیکۆشانەکان کۆ بکری ئەو بۆ دارشتن و دامەزاندنی ئەو بناغە و بنەرەت.

تَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَقُولُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ

اللَّهُ عَلَيْهِمْ فِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾

بهرآستی سهر سوږ نه مینى له زوږبهى كهس كه به نیازىكى پاك همل و ټيځوشان نه كهن له فرماندان و جلّه وگيرى كردن له چاكه و گوناوه بچووكه كان دا له ناو گهل و كوّمه نيك دا كه ټمو بناغه و بنهړه تهى تيا دانه مه زراوه، بهلكو هر بى ټاگايشن له وه! يان همل و ټيځوشان به خت نه كهن له رنى چاك كردن و گوږينى هيندى گوناوى بچوك، له كاتيك دا گهل و مردومه كه نه ژين له ژيړ نالايه كى تر دا كه به ناشكرا دژى نالاي خوايه و جاپرى دژايه تيشى داوه، به بى پينچ و په ناو شاردنه وه بهرنامه و شريعته خوا فري دراوه و بهرنامه و ياساى دوژمنانى خواى له جيگه دا دانراوه، به هيچ رهنك بيرى له وه ناكه نه وه و داواى گوږينى هيندى لهو شته بچووكانه نه كهن، وهك هيچ كه م و كوږي و ناته واوى يهك نه بى بيگه لهو شته بچووكانه!! كه واته ټمو همل و خهريك بوونه له م باره وه زيانى زوږتره و هر نه كرى چاكتره، چونكه وا نيشان نه دات بو نه زان و ناشاره زا كه هيچ ره خنه و بيژارى يهك نى يه له هيچ روويه كه وه ته نها دهر باره ي ټمو گوناوه بچووكانه نه بى، نه گهر ټه وانه چاك بكرين نيت هر موو شتيك ريك و راسته، كه واته وهك بپروا هينرابى و هيچ بيژارى و ره خنه يهك نه بى له گهوره ترين گوناوه تاوانه كه! مه بهست بهم و تارو قسه يه ټمه يه كه مردوم بى دهنك بى و هقى نه بى به سهر ټمو هر موو گوناوه نه ي كه روو ټه دن له ناو ټمو گهل و كوّمه لانه دا كه نه فامين و شريعته و بهرنامه ي خوا كار به دهست و حاكم نين تيايان دا؟ نه خير مه بهست ټمه نى يه، له كاتيك دا كه پينغه مېهر (ﷺ) فرمان نه دات و نه فرموى: هر كهس له ټيوه هر بى شرعى يه كى بينى نه بى بيگوږي و همل بدات بو نه هيشتنى به پى تى توانا بهو جوړه ي كه تيږه پرى كرد له حه ديسه كه ي ټمو سه عيد كه ټيمامى موسليم ريوايه تى كرد، مه بهست ټموه نى يه و كهس گوماني ټموه نه بات، بهلكو مه بهست ټموه يه كه گوناوه بى شرعى هره گهوره شايسته تره به همل دان و ټيځوشان بو نه هيشتنى، له هر موو گوناوه بى شرعى

یه‌کانی تر، ههول و تیکۆشان بۆ به‌رگری و نه‌میشتنی گونا‌هو بی‌ شرعی یه‌کانی تر، له‌گه‌ل بوونی گونا‌هو بی‌ شرعی هه‌ره‌ گه‌وره‌دا به‌ زایه و بی‌ هوده‌یه، یا که‌م سوود و که‌م نرخه.

له‌م دوو ئایه‌ته‌ی پیشوودا باسی ئه‌و نامه‌دارانه‌ی کرد به‌و شیوه‌ سامناکه، ئینجا لی‌ره‌دا باسی ئه‌وانه‌ی چه‌رخ‌ی پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) ئه‌کات به‌م فه‌رموده‌یه: ﴿تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَقُولُونَ بِالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه‌بینی ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر زۆر له‌وان به‌ جو‌ری ئه‌وانه‌ی که‌ به‌روایان نه‌هیناوه و بی‌ ئایین - له‌و کاته‌داوا بت په‌رسته‌کانی عه‌ره‌ب - ئه‌وانه وه‌رنه‌گرن به‌ دۆست و خو‌شه‌م‌یست و کۆمه‌ک بو‌خو‌یان - به‌دژی ئیسلام و مو‌س‌لمانان - ﴿فَنَسَرَ مَا فَدَمْتَ مِرًّا أَنْفُسَهُمْ﴾ سو‌یند به‌خوا به‌د و خراپه‌ ئه‌وه‌ی که‌ خو‌یان پی‌شیان خست بو‌ خو‌یان له‌ جیهان دا، واته‌ ئه‌و دۆستایه‌تی و ده‌سته‌ برایی و کۆمه‌ک پی‌ کردنه‌ که‌ به‌ستیان له‌گه‌ل ئه‌و بی‌ ئایین و بی‌ به‌روایانه‌دا که‌ ئه‌وه‌ش ﴿إِنَّ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ هۆی خه‌شم و قینی خوابوو لی‌ یان، ﴿وَفِي الْأَكْذَابِ هُمْ خَلِيدُونَ﴾ له‌ کاتیک دا که‌ ئه‌وانه له‌ سزای دۆزه‌خ دا ئه‌میننه‌وه به‌ بی‌ به‌رانه‌وه، خوا په‌نامان بدات له‌ سزای ئه‌و دۆزه‌خه. یان سو‌یند به‌خوا به‌ره‌م و ده‌ست که‌وتیکی به‌د و خراپیان پیش خست بو‌ خو‌یان که‌ خه‌شم و قینی خواپه و له‌و کرده‌وه به‌دانه‌یانه‌وه په‌یدا بوو. زۆر له‌ نامه‌داره‌کانی چه‌رخ‌ی پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) - له‌و کاته‌دا واته‌ جووله‌که‌کان - به‌و جو‌ره‌ دژی ئیسلام و مو‌س‌لمانان بوون، ئه‌و بارو حا‌له‌ به‌ده‌ ته‌نها بو‌ ئه‌وانه نه‌بوو، به‌لکو له‌ هه‌موو چه‌رخ و شو‌ئینیک دا هه‌ر به‌و جو‌ره‌ بوون و هه‌ر به‌و جو‌ره‌یشن هه‌تا دنیا دنیاپه‌ و ئه‌وان مابن، هۆو پالده‌ری‌شیان ئه‌وه‌یه که‌ بی‌ به‌روان به‌ خواو پی‌غه‌مبه‌رو نامه‌ی خوا، وه‌کو ئه‌فه‌رموی: ئه‌گه‌ر ئه‌وانه به‌روایان به‌ینایه به‌ خواو به‌ پی‌غه‌مبه‌رو به‌و نامه‌ی که‌ هینراوه‌ته‌ خواره‌وه بو‌ سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ر، ئه‌و بی‌ به‌روا و بی‌ ئایینه‌یان نه‌ه‌گه‌ی‌را به‌ دۆست و ده‌سته‌ براو کۆمه‌ک بو‌ خو‌یان، چونکه‌ ئه‌و دۆستایه‌تی و خو‌ش ویستنی بی‌ به‌روایانه‌ ناگونجی له‌گه‌ل به‌روا به‌ خوا و به‌ پی‌غه‌مبه‌ر و به‌ نامه‌ی خوا، ئیتر مه‌به‌ست به‌و پی‌غه‌مبه‌رو نامه‌یه‌ موسا و ته‌ورات بی‌ت که‌ لای به‌روا شو‌ین که‌وتنیان لی‌ ئه‌دا بو‌یان، یان مه‌به‌ست پی‌غه‌مبه‌ری هه‌مووان و قورئان بی‌ت؟ هه‌رکام مه‌به‌ست بن ئه‌گه‌ر ئه‌و جووله‌کانه به‌روادار بو‌ونایه دۆستایه‌تی و

خۆشهويستی يان بهكار نهئەمينا لهگهڵ ئەو بت پرسته بى بپوايانەدا، بهلام زۆر لهوان له
 ئاين دەرچوون و ياخين له خوا. گوتمان زۆر له نامەدارەکان له هەموو کات و چەرخ و
 شوينيك دا بهو جوړه دژى ئيسلام و موسلمانان، بۆ روون کردنهوى ئەوه بهسه چاو
 گيرانيك به ميژوويان دا، ئەوه تا له چەرخى پيغه مەبردا (ﷺ) جوولهکەکانى مەدينه چوون بۆ
 مەککه و پهيمانى دۆستايەتى و هاوکارى يان بەست لهگهڵ بت پرستهکانى مەککهدا و
 هانيان دان لەسەر جەنگ کردن لهگهڵ موسلمانەکان و بەليني يارمەتى و کۆمەکيشيان پى
 دان، شايەتى يان دا که رى و ريبازى ئەوان چاکتر و راست تره له بپوادارەکان، وهک له
 جەنگى خەندهق دا به باشى ئەوه دەرکەوت، هەروەها بهوجۆره هاتن تا ئيستايش، ئەو
 کۆکردنهويان له خاکی داگير کراوى فەلەستين دا و گيرانيان به دەولەت به کۆمەکى و
 يارمەتى دانى هەموو بى بپوا مادى يەکانى فەراهەم هات. ئينجا به شيوه گشتى گاورو
 جوولهکەکان هەميشه دەستيان تينکەله و دەسته بران لهگهڵ گا پرست و ماددى يەکان دا،
 هەر کاتى که جەنگ و بەربەرەکانى لهگهڵ موسلمانان بيت! تەنانەت ئەوانەش که بهناو
 موسلمانن و نوينهري ئيسلام نين!

وصلی الله وسلم علی سيدنا محمد و علی آله و صحبه و من تبعهم باحسان إلى يوم الدين.

به يارمەتى خواى گهوره جزمى شەشەم کۆتايى هات دەست ئەکەين به جزمى هەوتەم.